

VANHA TESTAMENTTI

ENSIMMÄINEN MOOSEKSEN KIRJA

GENESIS

ALKUHISTORIA

1. LUKU

Luominen

1. Alussa Jumala¹ loi taivaat ja maan. Ps. 33:6,90:2; Joh. 1:3; Ap. t. 14:15; Kol. 1:16; Hepr. 1:2,11:3

2. Maa oli autio ja tyhjä, ja pimeys oli syvyyden yllä, ja Jumalan Henki liikkui² vetten päällä.

3. Ja Jumala sanoi: "Tulkoon valkeus."³ Silloin valkeus tuli. 2. Kor. 4:6

4. Jumala näki, että valkeus oli hyvä, ja Jumala erotti toisistaan valkeuden ja pimeyden.

5. Jumala nimitti valon päiväksi, ja pimeyden hän nimitti yöksi. Tuli ilta ja tuli aamu, yksi päivä oli mennyt.

6. Jumala sanoi: "Tulkoon taivaanavaruus vesien välille erottamaan vedet toisistaan." Jer. 10:12,51:15

7. Ja Jumala teki taivaanavaruuden ja erotti vedet, jotka olivat taivaanavaruuden alapuolella, niistä vesistä, jotka olivat taivaanavaruuden yläpuolella. Näin tapahtui. Jes. 42:5,44:24

8. Jumala nimesi avaruuden taivaaksi. Tuli ilta ja tuli aamu, toinen päivä oli mennyt.

9. Jumala sanoi: "Kerääntykööt taivaan alla olevat vedet yhteen paikkaan, ja tulkoon kuiva alue näkyviin." Näin myös tapahtui. Ps. 33:7

10. Jumala nimitti kuivan alueen maaksi, ja vesien kerääntymispaikan hän nimitti mereksi⁴. Ja Jumala näki, että niin oli hyvä.

11. Jumala sanoi: "Tuottakoon maa kasvillisuutta, siementä tekeviä ruo-

hoja ja hedelmäpuita, jotka kantavat maan päällä lajiensa mukaista hedelmää, jossa on niiden siemen." Näin myös tapahtui.

12. Maa tuotti kasvillisuutta: ruohoja, jotka tekivät siementä lajiensa mukaan ja puita, jotka kantoivat lajiensa mukaista hedelmää, jossa oli niiden siemen. Ja Jumala näki, että niin oli hyvä.

13. Tuli ilta ja tuli aamu, kolmas päivä oli mennyt.

14. Jumala sanoi: "Tulkoon taivaanavaruuteen valonlähteitä erottamaan päivän yöstä. Olkoot ne merkkeinä osoittamassa määraaikoja, päiviä ja vuosia, Ps. 136:7-9; Jer. 31:35

15. ja olkoot ne taivaanavaruudessa valonlähteinä valaisemassa maata." Näin myös tapahtui.

16. Jumala teki kaksi suurta valonlähdetä, suuremman valonlähteen hallitsemaan päivää ja pienemmän hallitsemaan yötä, sekä tähdet.

17. Jumala pani ne taivaanavaruuteen valaisemaan maata,

18. hallitsemaan päivää ja yötä ja erottamaan valon ja pimeyden toisistaan. Ja Jumala näki, että niin oli hyvä.

19. Tuli ilta ja tuli aamu, neljäs päivä oli mennyt.

20. Jumala sanoi: "Viliskööt vedet eläviä olentoja, ja lentäkööt linnut taivaanavaruudessa maan yllä."

21. Niin Jumala loi suuret merieläimet ja kaikki elävät, liikkuvat olennot, joita vilisee vesissä, kunkin lajinsa mukaan, ja jokaisen siivekkään linnun, kunkin lajinsa mukaan. Ja Jumala näki, että niin oli hyvä.

22. Jumala siunasi ne sanoen: "Olkaa hedelmälliset, lisääntykää ja täytäkää meren vedet, ja linnut lisääntykööt maan päällä." 1. Moos. 8:17

23. Tuli ilta ja tuli aamu, viides päivä oli mennyt.

1 1:1. Jumalaa tarkoittava heprean sana *Elohim* on monikkomuotoinen.

2 1:2. Kirj.: "leijui", "lepatti" niin kuin haukka tai kotka paikallaan ilmassa, vrt. 5. Moos. 32:11.

3 1:3. Luonnolliset valot, aurinko ja kuu, luotiin vasta neljäntenä luomispäivänä.

4 1:10. Kirj.: "meriksi".

1. Mooseksen kirja 1–2

24. Jumala sanoi: "Tuottakoon maa eläviä olentoja lajiensa mukaan, karjaeläimiä, pikkueläimiä ja villieläimiä⁵ lajiensa mukaan." Näin myös tapahtui.

25. Jumala teki villieläimet lajiensa mukaan, karjaeläimet lajiensa mukaan ja kaikki maan pikkueläimet lajiensa mukaan. Ja Jumala näki, että niin oli hyvä.

26. Jumala sanoi: "Tehkäämme ihmisen kuvaksemme, kaltaiseksemme, ja hallitkoon hän meren kaloja, taivaan lintuja ja koko maata sekä kaikkia maan päällä liikkuvia isoja ja pieniä eläimiä." 1. Moos. 2:7; Ps. 8:6; Hepr. 2:7

27. Niin Jumala loi ihmisen omaksi kuvakseen. Jumalan kuvaksi hän loi hänet, mieheksi ja naiseksi hän loi heidät. 1. Moos. 5:1,9:6; Matt. 19:4; 4:24; Kol. 3:10

28. Jumala siunasi heidät ja sanoi heille: "Olkaa hedelmälliset, lisääntykää, täyttäkää maa ja ottakaa se valtaanne. Teidän vallassanne ovat meren kalat, taivaan linnut ja kaikki maan päällä liikkuvat eläimet."

29. Jumala sanoi: "Katso, minä annan teille kaikki siementä tekevät kasvit kaikkialla maan päällä ja kaikki puut, joissa on siementä tekevä hedelmä. Olkoot ne teille ravinnoksi. 1. Moos. 9:3

30. Kaikille villieläimille, taivaan linnuille ja maassa liikkuville pikkueläimille, joissa on elävä sielu, minä annan ravinnoksi kaikenlaiset vihreät kasvit." Näin myös tapahtui. Jes. 11:6

31. Ja Jumala katsoi kaikkea, mitä oli tehnyt, ja näki, että se oli erittäin hyvää. Tuli ilta ja tuli aamu, kuudes päivä oli mennyt. 1. Tim. 4:4

2. LUKU

1. Niin tulivat valmiiksi taivaat ja maa ja kaikki, mitä niissä on⁶.

2. Seitsemäntenä päivänä Jumala sai valmiiksi tekemänsä työn, ja seitsemäntenä päivänä hän lepäsi kaikesta työstään, jota oli tehnyt.

2. Moos. 20:11,31:17; 5. Moos. 5:14; Hepr. 4:4

3. Ja Jumala siunasi seitsemännen päivän ja pyhitti sen, koska silloin hän lepäsi kaikesta luomistyöstään.

4. Nämä olivat taivaan ja maan luomisen vaiheet.

Ihminen paratiisissa

Siihen aikaan, kun HERRA Jumala teki maan ja taivaat,

5. maan päällä ei ollut vielä yhtään pensasta eikä kedolla kasvanut mitään kasveja, koska HERRA Jumala ei ollut vielä antanut sataa maan päälle eikä ihmistä ollut vielä viljelemässä maata.

6. Mutta maasta nousi sumua, joka kasteli koko maan pinnan.

7. Sitten HERRA Jumala muovasi ihmisen maan tomusta ja puhalsi hänen sieraimiinsa elämän hengen. Näin ihmisestä tuli elävä sielu. Job 33:4,6; Saarn. 12:7; 1. Kor. 15:45,47

8. Ja HERRA Jumala istutti puutarhan itään, Eedeniin, ja asetti sinne ihmisen, jonka hän oli tehnyt. 1. Moos. 13:10; Ilm. 2:7

9. Ja HERRA Jumala kasvatti maasta kaikenlaisia puita, jotka olivat ihania nähdä ja joiden hedelmät olivat hyviä syödä. Keskelle puutarhaa hän kasvatti elämän puun sekä hyvän- ja pahantiedon puun. Sananl. 3:18; Ilm. 2:7,22:14

10. Eedenistä lähti virta, joka kasteli puutarhan, ja se jakaantui sieltä neljäksi haaraksi.

11. Ensimmäisen nimi on Piison. Se kiertää koko Havilan maan, jossa on kultaa.

12. Sen maan kulta on hyvää, ja sielä on myös bedellion-pihkaa⁷ ja onyyskiveä.

13. Toisen virran nimi on Giihon. Se kiertää koko Kuusin maan.

14. Kolmannen virran nimi on Hiddekel. Se virtaa Assurin itäpuolitse. Neljäs virta on Eufrat.

15. HERRA Jumala otti ihmisen ja asetti hänet Eedenin puutarhaan viljelemään sitä ja pitämään siitä huolta.

5 1:24. Kirj.: "maan eläimet".

6 2:1. Kirj.: "kaikkine joukkoineen".

7 2:12. Tarkoittanee suitsutukseen käytettyä hyvänhajuista pihkaa.

1. Mooseksen kirja 2–3

16. Ja HERRA Jumala antoi ihmiselle tämän käskyn: ”Syö vapaasti kaikista muista puutarhan puista,

17. mutta hyvän- ja pahantiedon puusta älä syö, sillä sinä päivänä, jona siitä syöt, sinä totisesti kuolet.”

18. HERRA Jumala sanoi: ”Ihmisen ei ole hyvä olla yksinään. Minä teen hänelle avun, joka on hänelle sopiva.”

Saarn. 4:9

19. Kun HERRA Jumala oli muovannut maasta kaikki villieläimet ja kaikki taivaan linnut, hän oli tuonut ne ihmisen luo nähdäkseen, minkä nimen tämä antaisi kullekin niistä. Jokainen elävä olento sai juuri sen nimen, jonka ihmisen sille antoi.

20. Näin ihminen antoi nimet kaikille karjaeläimille, kaikille taivaan linnuille ja villieläimille. Aadamille ei kuitenkaan löytynyt sopivaa apua.

21. Silloin HERRA Jumala vaivutti ihmisen syvään uneen, otti hänen nukkuessaan yhden hänen kylkiluistaan ja täytti sen kohdan lihalla.

22. Ja HERRA Jumala rakensi naisen siitä kylkiluusta, jonka oli ottanut miehestä, ja toi hänet miehen luo.

1. Kor. 11:8; 1. Tim. 2:13

23. Mies sanoi: ”Tämä on nyt luo minun luustani ja liha minun lihastani. Tätä on kutsuttava naiseksi⁸, sillä miehestä hänet on otettu.”

24. Siksi mies jättäköön isänsä ja äitinsä ja yhtyköön vaimoonsa, ja heistä tulee yksi liha. Matt. 19:5; Mark. 10:7–8; Ef. 5:31

25. He olivat molemmat alasti, mies ja hänen vaimonsa, eivätkä he tunteet häpeää.

3. LUKU

Syntiinlankeemus

1. Mutta käärme oli kavalin kaikista villieläimistä, jotka HERRA Jumala oli tehnyt. Se sanoi naiselle: ”Onko Jumala todella sanonut: ’Älkää syökö mistään puutarhan puusta?’” Joh. 8:44; Ilm. 12:9,20:2

2. Nainen vastasi käärmeelle: ”Kyllä me saamme syödä puutarhan puiden hedelmiä.

3. Vain sen puun hedelmästä, joka on keskellä puutarhaa, Jumala on sanonut: ’Älkää syökö siitä älkääkös kekeko siihen, ettette kuolisi.”

4. Käärme vastasi naiselle: ”Ette te suinkaan kuole,

5. vaan Jumala tietää, että sinä päivänä, jona te syötte siitä, teidän silmänne aukeavat ja teistä tulee Jumalan kaltaisia, niin että tiedätte hyvän ja pahan.”

6. Nainen näki, että puusta oli hyvä syödä ja että sitä oli nautinto katsella ja se oli houkutteleva, koska siitä sai ymmärrystä. Niinpä hän otti siitä hedelmän ja söi ja antoi myös miehelleen, joka oli hänen kanssaan, ja mieskin söi.

2. Kor. 11:3; 1. Tim. 2:14

7. Silloin molempien silmät avautuivat, ja he huomasivat olevansa alasti. He sitoivat yhteen viikunapuun lehtiä ja tekivät itselleen vyöverhot.

8. He kuulivat HERRAN Jumalan äänen hänen käyskennellessään puutarhassa illan viiletessä⁹. Silloin mies ja hänen vaimonsa menivät HERRAA Jumalaa piiloon puutarhan puiden sekaan.

9. Mutta HERRA Jumala kutsui miestä ja sanoi hänelle: ”Missä sinä olet?”

10. Mies vastasi: ”Minä kuulin sinun äänesi puutarhassa ja pelkäsin, sillä minä olen alasti. Siksi piilouduin.”

11. Herra sanoi: ”Kuka sinulle kertoi, että olet alasti? Oletko syönyt siitä puusta, josta minä kielsin sinua syömästä?”

12. Mies vastasi: ”Vaimo, jonka annoit olemaan kanssani – hän antoi minulle siitä puusta, ja minä söin.”

13. Silloin HERRA Jumala sanoi naiselle: ”Mitä oletkaan tehnyt!” Nainen vastasi: ”Käärme petti minut, ja minä söin.”

14. HERRA Jumala sanoi käärmeelle: ”Koska tämän teit, sinä olet kirottu kaikkien karjaeläinten ja villieläinten

9 3:8. Kirj.: ”päivän tuulessa”.

8 2:23. Heprean sana *iššaa* 'miehetär', 'nainen' on johdettu sanasta *iis* 'mies'.

1. Mooseksen kirja 3–4

joukossa. Vatsallasi sinun on kuljettava ja tomua syötävä koko elinaikasi.

15. Minä panen vihollisuuden sinun ja naisen välille ja sinun siemenesi ja hänen siemenensä välille. Hän¹⁰ on murskaava sinun pääsi, ja sinä haavoitat häntä kantapäähän.” Luuk. 10:19; Room. 16:20; Hepr. 2:14; 1. Joh. 3:8

16. Naiselle Jumala sanoi: ”Minä teen suuriksi sinun raskautesi vaivat, kivulla sinä synnyttät lapsia. Kuitenkin sinä tunnet halua mieheesi, ja hän on hallitseva sinua.” 1. Moos. 35:16; Joh. 16:21; Ef. 5:22; Ilm. 12:2

17. Miehele Jumala sanoi: ”Koska kuuntelit vaimoasi ja söit puusta, josta kielsin sinua syömästä, on maa kirottu sinun vuoksesi. Vaivaa nähden saat siitä ruokasi kaikkina elämäsi päivinä.” Room. 8:20

18. Orjantappuraa ja ohdaketta se kasvaa sinulle, sinun on syötävä kedon ruhoja.

19. Otsasi hiessä sinä syöt leipäsi, kunnes tulet jälleen maaksi, sillä siitä sinut on otettu. Tomua sinä olet, ja tomuun sinun on palattava.” Ps. 90:3, 104:29; Saarn. 3:20, 12:7; Room. 5:12

Karkotus paratiisista

20. Mies antoi vaimolleen nimen Eeva¹¹, sillä hänestä tuli kaikkien ihmisten¹² äiti.

21. HERRA Jumala teki Aadamille ja hänen vaimolleen nahkaiset vaatteet ja puki heidät niihin.

22. HERRA Jumala sanoi: ”Nyt ihmisestä on tullut kuin yksi meistä: hän tietää hyvän ja pahan. Ettei hän nyt vain ojentaisi kättään, ottaisi ja söisi myös elämän puusta ja eläisi ikuisesti!”

23. Niin HERRA Jumala lähetti hänet pois Eedenin puutarhasta viljelemään maata, josta hänet oli otettu.

10 3:15. Pronomini ”hän” on tässä hepr. tekstissä maskuliinimuodossa ja viittaa naisen jälkeläiseen.

11 3:20. Hepr. sana *havvaa* ’elollinen’ tai ’elävä’. Sanan tavallinen muoto on *hajjaa*.

12 3:20. Hepr.: ”kaiken elävän”.

24. Hän karkotti ihmisen ja asetti Eedenin puutarhan itäpuolelle kerubit ja välkkyvän, leimuavan miekan vartioimaan elämän puun tietä. Hes. 10:1; Ilm. 22:14

4. LUKU

Kain ja Aabel

1. Mies yhtyi vaimoonsa Eevaan, ja tämä tuli raskaaksi ja synnytti Kainin. Eeva sanoi: ”Minä olen saanut pojan¹³ HERRAN avulla.”

2. Vielä hän synnytti Kainille veljen, Aabelin. Aabelista tuli lammaspaimen ja Kainista maanviljelijä.

3. Jonkin ajan kuluttua Kain toi maan hedelmistä uhrilahjan HERRALLE.

4. Myös Aabel toi uhrin. Hänen uhrinsa oli lauman esikoisista ja niiden rasvoista. HERRA katsoi hyväksyen Aabelin ja hänen uhrilahjansa puoleen, Hepr. 11:4

5. mutta Kainin ja hänen uhrilahjansa puoleen hän ei katsonut. Silloin Kain vihastui kovin, ja hänen kasvonsa synkistyivät.

6. HERRA sanoi Kainille: ”Miksi olet vihastunut, ja miksi kasvosi ovat synkistyneet?

7. Eikö ole niin, että jos teet oikein, voit kohottaa katseesi, mutta jos et, synty väijyy ovelta. Se haluaa sinut valtaansa, mutta hallitse sinä sitä!” Room. 6:12

8. Kain sanoi veljelleen Aabelille: ”Lähdetään kedolle¹⁴.” Heidän ollessaan kedolla Kain hyökkäsi veljensä Aabelin kimppuun ja tappoi hänet. Matt. 23:35; 1. Joh. 3:12; Juud. 1:11

9. Silloin HERRA kysyi Kainilta: ”Mistä on veljesi Aabel?” Kain vastasi: ”En tiedä. Olenko minä veljeni vartija?”

10. Herra sanoi: ”Mitä oletkaan tehnyt! Veljesi veri huutaa minulle maasta!” Hepr. 12:24

11. Nyt sinä olet kirottu, ja sinut karkotetaan tältä maalta, joka avasi

13 4:1. Kirj.: ”miehen”. Nimi Kain muistuttaa heprean sanaa *kaanaa* ’saada’, ’ostaa’, ’hankkia’.

14 4:8. Näin LXX ja myös monet hepr. käsikirjoitukset.

1. Mooseksen kirja 4–5

suunsa ottamaan veljesi veren sinun kädestäsi.

12. Kun viljelet maata, se ei enää anna sinulle satoaan¹⁵. Sinusta tulee maankiertäjä ja kulkuri.”

13. Kain vastasi HERRALLE: ”Minun syyllisyyteni on liian raskas kantaa.

14. Sinä karkotat minut tänään viljailta mailta, ja minun täytyy piiloutua kasvojesi edestä. Minusta tulee maankiertäjä ja kulkuri, ja kuka ikinä minut kohtaa, tappaa minut.” Job 15:20

15. HERRA sanoi hänelle: ”Sille, joka tappaa Kainin, kostetaan seitsenkertaisesti.” Sitten HERRA pani Kainiin merkin, ettei kukaan, joka hänet kohtaa, tappaisi häntä.

16. Niin Kain lähti pois HERRAN edestä ja asettui asumaan Noodin maahan, Eedenistä itään.

Kainin jälkeläiset

17. Kain yhtyi vaimoonsa, ja tämä tuli raskaaksi ja synnytti Hanokin. Kain rakensi kaupungin ja antoi sille nimen poikansa Hanokin mukaan.

18. Hanokille syntyi Iirad, Iiradille syntyi Mehujael, Mehujaelille syntyi Metusael, ja Metusaelille syntyi Lemek. 19. Lemek otti itselleen kaksi vaimoa. Toisen nimi oli Aada ja toisen Silla.

20. Aada synnytti Jaabalin, josta tuli teltoissa asuvien karjankasvattajien kantaisä.

21. Jaabalin veljen nimi oli Juubal, ja hänestä tuli kaikkien lyyraa ja huilua soittavien kantaisä.

22. Myös Silla sai lapsen, Tuubal-Kainin, josta tuli kaikenlaisten vaski- ja rauta-aseiden takoja. Tuubal-Kainin sisar oli Naema.

23. Lemek sanoi vaimoilleen: ”Aada ja Silla, kuulkaa ääntäni, te Lemekin vaimot, kuunnelkaa sanojani! Miehen olen surmannut haavastani ja nuorukaisen mustelmastani.

24. Sillä Kain kostetaan seitsenkertaisesti mutta Lemek seitsemänkymmentäseitsemän kertaa.”

Seet ja Enos

25. Aadam yhtyi taas vaimoonsa. Tämä synnytti pojan, antoi hänelle nimen Seet¹⁶ ja sanoi: ”Jumala on suonut minulle toisen pojan¹⁷ Aabelin sijaan, jonka Kain surmasi.”

26. Seetillekin syntyi poika, ja hän antoi tälle nimen Enos. Tuohon aikaan ruvettiin huutamaan avuksi HERRAN nimeä.

AADAMIN JÄLKELÄISET NOOAAN SAAKKA

5. LUKU

1. Tämä on Aadamin sukuluettelo. Luodessaan ihmisen Jumala teki hänet kaltaisekseen.

1. Moos. 1:27,9:6;

1. Aik. 1:1–4; Luuk. 3:36–38

2. Hän loi heidät mieheksi ja naiseksi, siunasi heidät ja antoi heille nimen ihminen sinä päivänä, jona hän loi heidät.

Matt. 19:4

3. Kun Aadam oli elänyt satakolmekymmentä vuotta, hänelle syntyi poika, joka oli hänen kaltaisensa, hänen näköisensä, ja hän antoi tälle nimen Seet.

4. Aadam eli Seetin syntymän jälkeen kahdeksansataa vuotta, ja hänelle syntyi poikia ja tyttäriä.

5. Aadamin koko elinaika oli yhdeksänsataakolmekymmentä vuotta. Sitten hän kuoli.

Seetin jälkeläiset

6. Kun Seet oli elänyt sataviisi vuotta, hänelle syntyi Enos.

7. Enosin syntymän jälkeen Seet eli kahdeksansataaseitsemän vuotta, ja hänelle syntyi poikia ja tyttäriä.

8. Seetin koko elinaika oli yhdeksänsataakaksitoista vuotta. Sitten hän kuoli.

9. Kun Enos oli elänyt yhdeksänkymmentä vuotta, hänelle syntyi Keenan.

10. Keenanin syntymän jälkeen Enos eli kahdeksansataaviisitoista vuotta, ja hänelle syntyi poikia ja tyttäriä.

16 4:25. Nimen Seet hepr. muoto *Šeet* tulee sanasta *šaat* 'asettaa', 'suoda'.

17 4:25. Kirj.: ”siemenen”.

1. Mooseksen kirja 5–6

11. Enoksen koko elinaika oli yhdeksänsataaviisi vuotta. Sitten hän kuoli.

12. Kun Keenan oli elänyt seitsemänkymmentä vuotta, hänelle syntyi Mahalalel.

13. Keenan eli Mahalalelin syntymän jälkeen kahdeksansataaneljäkymmentä vuotta, ja hänelle syntyi poikia ja tyttäriä.

14. Keenanin koko elinaika oli yhdeksänsataakymmenen vuotta. Sitten hän kuoli.

15. Kun Mahalalel oli elänyt kuusikymmentäviisi vuotta, hänelle syntyi Jered.

16. Jeredin syntymän jälkeen Mahalalel eli kahdeksansataakolmekymmentä vuotta, ja hänelle syntyi poikia ja tyttäriä.

17. Mahalalelin koko elinaika oli kahdeksansataayhdeksänkymmentäviisi vuotta. Sitten hän kuoli.

18. Kun Jered oli elänyt satakuusikymmentäkaksi vuotta, hänelle syntyi Hanok.

19. Jered eli Hanokin syntymän jälkeen kahdeksansataa vuotta, ja hänelle syntyi poikia ja tyttäriä.

20. Jeredin koko elinaika oli yhdeksänsataakuusikymmentäkaksi vuotta. Sitten hän kuoli.

21. Kun Hanok oli elänyt kuusikymmentäviisi vuotta, hänelle syntyi Metuselah.

22. Metuselahin syntymän jälkeen Hanok vaelsi Jumalan yhteydessä kolmesataa vuotta, ja hänelle syntyi poikia ja tyttäriä.

23. Hanokin koko elinaika oli kolmesataakuusikymmentäviisi vuotta.

24. Hanok vaelsi Jumalan yhteydessä. Sitten häntä ei enää ollut, sillä Jumala otti hänet pois.

Hepr. 11:5;
Juud. 1:14

25. Kun Metuselah oli elänyt satakahdeksänkymmentäseitsemän vuotta, hänelle syntyi Lemek.

26. Metuselah eli Lemekin syntymän jälkeen seitsemänsataakahdeksänkymmentäkaksi vuotta, ja hänelle syntyi poikia ja tyttäriä.

27. Metuselahin koko elinaika oli yhdeksänsataakuusikymmentäyhdeksän vuotta. Sitten hän kuoli.

28. Kun Lemek oli elänyt satakahdeksänkymmentäkaksi vuotta, hänelle syntyi poika.

29. Hän antoi pojalle nimen Nooa¹⁸ ja sanoi: ”Hän lohduttaa meitä, kun teemme työtä ja näemme vaivaa viljellössämme maata, jonka HERRA on kironnut.”

30. Nooan syntymän jälkeen Lemek eli viisisataayhdeksänkymmentäviisi vuotta, ja hänelle syntyi poikia ja tyttäriä.

31. Lemekin koko elinaika oli seitsemänsataaseitsemänkymmentäseitsemän vuotta. Sitten hän kuoli.

32. Kun Nooa oli elänyt viisisataa vuotta, hänelle syntyivät Seem, Haam ja Jaafet¹⁹.

VEDENPAISUMUS

6. LUKU

Ihmisuvun turmelus

1. Kun ihmiset alkoivat lisääntyä maan päällä ja heille syntyi tyttäriä,

2. Jumalan pojat näkivät, että ihmisten tyttäret olivat kauniita, ja he ottivat itselleen vaimoikseen kaikki, jotka parhaisi katsoivat.

3. Silloin HERRA sanoi: ”Minun Henkeni ei vallitse ihmisessä ikuisesti, koska hän on vain lihaa. Olkoon siis hänen aikansa satakaksikymmentä vuotta.”

1. Moos. 2:7

4. Siihen aikaan ja myöhemminkin maan päällä oli jättiläisiä, kun Jumalan pojat yhtyivät ihmisten tyttäriin ja nämä synnyttivät heille lapsia. Nämä olivat noita muinaisajan sankareita, kuuluisia miehiä.

4. Moos. 13:33

5. Mutta HERRA näki, että ihmisen pahuus oli suuri maan päällä ja että kaikki hänen sydämensä ajatukset ja

18 5:29. Nimen Nooa hepr. muoto *Nooach* merkitsee 'lepo'. Nimi muistuttaa myös heprean sanaa *nicham* 'lohduttaa'.

19 5:32. Nimen perusmuoto on *Jefet*, mutta monissa käännöksissä nimi on translitteroitu sanan pausamuodon *Jaafet* mukaan.

1. Mooseksen kirja 6–7

taipumukset olivat kaiken aikaa ainoastaan pahat. 1. Moos. 8:21; Matt. 15:19

6. Silloin HERRA katui, että oli tehnyt ihmiset maan päälle, ja hänen sydämensä tuli murheelliseksi. Mark. 3:5

7. HERRA sanoi: ”Minä pyyhin pois maan päältä ihmisen, jonka loin. Minä hävitän ihmiset ja eläimet, myös pikkueläimet ja taivaan linnut, sillä minä kadun, että olen ne tehnyt.”

8. Nooa sai kuitenkin armon HERRAN silmissä.

9. Nämä ovat Nooan suvun vaiheet. Nooa oli aikalaistensa keskuudessa hurskas ja nuhteeton mies, ja hän vaelsi Jumalan yhteydessä. Hepr. 11:7; 2. Piet. 2:5

10. Nooalle syntyi kolme poikaa: Seem, Haam ja Jaafet.

11. Mutta maa oli turmeltunut Jumalan edessä ja tullut täyteen väkivaltaa.

12. Kun Jumala katsoi maata, hän näki, että se oli turmeltunut, sillä kaikki liha maan päällä oli turmellut vaelluksensa.

Nooan arkki

13. Jumala sanoi Nooalle: ”Minä olen päättänyt tehdä lopun kaikesta lihasta, sillä maa on ihmisten vuoksi tullut täyteen väkivaltaa. Minä hävitän heidät ja maan heidän kanssaan.

14. Tee itsellesi arkki goofer-puusta. Tee arkki täyteen koppeja ja sivele se maapiellä sisältä ja ulkoa.

15. Sinun on tehtävä se näin: Arkin pituuden tulee olla kolmesataa kyynärää, leveyden viisikymmentä kyynärää ja korkeuden kolmekymmentä kyynärää.

16. Tee arkkiin valoaukko, tee se ylhäältä katsoen kyynärän korkeudelle ja sijoita ovi arkin kylkeen. Tee arkkiin kolme kerrosta, alimmainen, toinen ja kolmas.

17. Katso, minä lähetän vedenpaisumuksen maan päälle hävittämään taivaan alta kaiken lihan, jossa on elämän henki. Silloin maan päällä kaikki menehtyy.

18. Mutta sinun kanssasi minä teen liiton. Sinun on mentävä poikiesi, vaimosi ja poikiesi vaimojen kanssa arkkiiin 1. Piet. 3:20

19. ja vietävä sinne kaksi kutakin lajia kaikista eläimistä, kaikesta lihasta, säilyttääksesi ne hengissä kanssasi. Niitä tulee olla koiras ja naaras.

20. Luoksesi tulee lintuja lajiensa mukaan, karjaeläimiä lajiensa mukaan ja kaikkia maan pikkueläimiä lajiensa mukaan, kaksi kustakin lajista, että ne säilyisivät hengissä.

21. Hanki itsellesi kaikenlaista syötäväksi kelpaavaa ravintoa ja kokoa sitä talteen niin paljon, että se riittää ruuaksi sinulle ja niille kaikille.”

22. Nooa teki kaiken aivan niin kuin Jumala oli käskennyt hänen tehdä.

Hepr. 11:7

7. LUKU

Vedenpaisumus

1. Sitten HERRA sanoi Nooalle: ”Mene arkkiiin, sinä ja koko perheesi, sillä sinut minä olen havainnut tässä sukupolvessa vanhurskaaksi edessäni.

2. Piet. 2:5

2. Ota luoksesi kaikista puhtaista eläimistä seitsemän koirasta ja seitsemän naarasta, mutta epäpuhtaista eläimistä ota kaksi, koiras ja naaras.

3. Moos. 11:2,47

3. Ota myös seitsemän paria taivaan lintuja, koiraita ja naaraita, että niiden siemen säilyisi elossa kaikkialla maan päällä.

4. Seitsemän päivän kuluttua minä näet annan sataa maan päälle neljäkymmentä päivää ja neljäkymmentä yötä ja pyyhin maan päältä pois kaikki tekemäni olennot.”

5. Nooa teki aivan niin kuin HERRA oli häntä käskennyt.

6. Nooa oli kuudensadan vuoden ikäinen, kun vedenpaisumus tuli maan päälle.

7. Hän meni arkkiin yhdessä poikiensa, vaimonsa ja poikiensa vaimojen kanssa vedenpaisumusta pakoön.

1. Mooseksen kirja 7–8

8. Puhtaita eläimiä, epäpuhtaita eläimiä, lintuja ja kaikkia maassa liikkuvia pikkueläimiä

9. meni Nooan luo arkkiin pareittain, koiras ja naaras, niin kuin Jumala oli Nooalle sanonut.

10. Seitsemän päivän kuluttua vedenpaisumus tuli maan päälle.

11. Sinä vuonna, jona Nooa täytti kuusisataa vuotta, vuoden toisena kuukautena, kuukauden seitsemäntenätoista päivänä, kaikki suuren syvyyden lähteet puhkesivat ja taivaan ikkunat aukenivat.

12. Silloin tuli maan päälle sade, jota kesti neljäkymmentä päivää ja neljäkymmentä yötä.

13. Juuri tuona päivänä Nooa, Nooan pojat Seem, Haam ja Jaafet sekä Nooan vaimo ja hänen kolmen poikansa vaimot menivät yhdessä arkkiin.

14. Heidän kanssaan menivät lajeittain myös kaikki villieläimet, kaikki karjaeläimet, kaikki pikkueläimet, jotka liikkuvat maan päällä, ja kaikki suuret ja pienet linnut lajiensa mukaan, kaikki siivekkäät.

15. Ne menivät Nooan luo arkkiin pareittain, kaikki, joissa oli elämän henki.

16. Kaikista elävistä olennoista meni sisälle koiras ja naaras, niin kuin Jumala oli Nooalle sanonut, ja HERRA sulki arkin oven jälkeen.

17. Silloin tuli vedenpaisumus maan päälle neljäkymmenen päivän aikana. Vedet lisääntyivät ja nostivat arkin, ja se kohosi korkealle maasta.

18. Vedet saivat vallan ja lisääntyivät suunnattomasti maan päällä, ja arkki ajelehti veden pinnalla.

19. Vedet nousivat maan päällä yhä enemmän, niin että kaikki korkeat vuoret koko taivaan alla peittyivät.

20. Vesi nousi viisitoista kyynärää vuorten yläpuolelle, niin että ne peittyivät.

21. Silloin kaikki liha, joka liikkui maan päällä, menehtyi: linnut, karjaeläimet, villieläimet, kaikki maassa vilistävät pikkueläimet ja myös kaikki ihmiset.

Matt. 24:39

22. Kaikki, jotka elivät ja hengittivät²⁰ kuivalla maalla, kuolivat.

23. Näin Herra pyyhkäisi pois kaikki olennot maan päältä, sekä ihmiset että karjaeläimet, pikkueläimet ja taivaan linnut. Ne pyyhkiytyivät pois maan päältä. Vain Nooa ja ne, jotka olivat hänen kanssaan arkissa, jäivät henkiin.

1. Piet. 3:20; 2. Piet. 2:5,3:6

24. Maa oli veden vallassa sataviisikymmentä päivää.

8. LUKU

1. Jumala muisti Nooaa ja kaikkia villieläimiä ja karjaeläimiä, jotka olivat hänen kanssaan arkissa. Jumala pani tuulen puhaltamaan yli maan, ja vesi alkoi laskeutua.

2. Syvyyden lähteet ja taivaan ikkunat sulkeutuivat, ja sade taivaasta tyrehtyi.

3. Vesi väheni vähenemistään maan päältä. Sadanviidenkymmenen päivän kuluttua vesi oli vähentynyt niin,

4. että arkki pysähtyi Araratin vuorille seitsemännen kuukauden seitsemäntenätoista päivänä.

5. Vesi väheni vähenemistään, kunnes kymmenennen kuukauden ensimmäisenä päivänä vuorten huiput tulivat näkyviin.

6. Neljäkymmenen päivän kuluttua Nooa avasi arkkiin tekemänsä ikkunan

7. ja päästi ulos korpin. Se lenteli edestakaisin, kunnes vesi oli kuivunut maan päältä.

8. Sitten hän lähetti luotaan kyyhkysen saadakseen tietää, oliko vesi vähentynyt maan päältä.

9. Kyyhkynen ei kuitenkaan löytänyt lepopaikkaa jaloilleen vaan palasi hänen luokseen arkkiin, sillä koko maa oli vielä veden peitossa. Nooa ojensi kätensä ja otti kyyhkysen luokseen arkkiin.

10. Hän odotti vielä seitsemän päivää ja lähetti uudelleen kyyhkysen arkista.

²⁰ 7:22. Kirj.: "joiden sieraimissa oli elämän hengen henkäys".

11. Kyyhkynen tuli hänen luokseen illalla, ja sen nokassa oli tuore öljypuun lehti. Siitä Nooa ymmärsi, että vesi oli käynyt vähiin maan päällä.

12. Hän odotti vielä toiset seitsemän päivää ja päästi sitten kyyhkynen, eikä se enää palannut hänen luokseen.

13. Ensimmäisen kuukauden ensimmäisenä päivänä sinä vuonna, jona Nooa täytti kuusisataayksi vuotta, vesi oli kuivunut maan päältä. Silloin Nooa poisti arkin katon ja näki, että maan pinta oli kuiva.

14. Toisen kuukauden kahdentenkymmenentenäseitsemäntenä päivänä maa oli täysin kuivunut.

Nooa uhri

15. Silloin Jumala sanoi Nooalle:

16. ”Lähde arkista, sinä ja vaimosi, poikasi ja poikiesi vaimot sinun kansasi.

17. Vie mukasi ulos kaikki eläimet, jotka ovat luonasi, kaikki liha: linnut, karjaeläimet ja maassa liikkuvat pikkueläimet. Vilisköön niitä maassa, olkoot ne hedelmällisiä ja lisääntykööt maan päällä.”

18. Niin Nooa lähti ulos mukanaan poikansa, vaimonsa ja poikiensa vaimot

19. sekä kaikki villieläimet, pikkueläimet ja linnut. Kaikki, jotka liikkuvat maan päällä, lähtivät arkista suvuittain.

20. Sitten Nooa rakensi alttarin HERRALLE. Hän otti kaikkia puhtaita karjaeläimiä ja kaikkia puhtaita lintuja ja uhrausi polttouhreja alttarilla. 1. Moos. 7:2–3

21. Kun HERRA tuns i miellyttävän tuoksun, hän ajatteli sydämessään: ”Minä en enää koskaan kiroa maata ihmisen tähden, sillä ihmisen sydämen taipumukset ovat pahat hänen nuoruudestaan saakka. Minä en koskaan enää tuhoa kaikkea, mikä elää, niin kuin nyt olen tehnyt. 1. Moos. 6:5; Jes. 54:9; Matt. 15:19

22. Niin kauan kuin maa pysyy, ei lakkaa kylvö eikä leikkuu, ei kylmä eikä helle, ei kesä eikä talvi, ei päivä eikä yö.”

9. LUKU

Jumala tekee liiton Nooa kanssa

1. Jumala siunasi Nooa ja hänen poikansa ja sanoi heille: ”Olkaa hedelmälliset ja lisääntykää ja täyttäkää maa. 1. Moos. 1:22,28

2. Kaikki maan eläimet, kaikki taivaan linnut, kaikki maassa matelevat ja kaikki meren kalat pelkäävät ja säikkyvät teitä. Ne on annettu teidän valtaanne.

3. Kaikki, mikä liikkuu ja elää, olkoon teille syötäväksi. Samoin kuin olen antanut teille vihreät kasvit, minä annan teille kaikki eläimet. 1. Moos. 1:29

4. Älkää kuitenkaan syökö lihaa, jossa sen sielu²¹, sen veri, on. 3. Moos. 3:17,7:26–27,17:10; 5. Moos. 12:16; Ap. t. 15:20

5. Teidän verenne vuodattamisesta minä totisesti vaadin tilille jokaisen eläimen. Myös ihmisen minä vaadin tilille toisen ihmisen, hänen veljensä, surmaamisesta.

6. Joka vuodattaa ihmisen veren, hänen verensä on ihminen vuodattava, sillä omaksi kuvakseen Jumala teki ihmisen. 1. Moos. 1:27,5:1; 2. Moos. 21:12; Matt. 26:52;

7. Ja te, olkaa hedelmälliset ja lisääntykää, olkaa monilukuiset ja lisääntykää maan päällä.” 1. Moos. 1:22,28

8. Jumala puhui Nooalle ja hänen pojilleen, jotka olivat hänen kanssaan:

9. ”Katso, minä teen liittoni teidän ja teidän jälkeläistenne kanssa

10. sekä kaikkien mukanne olevien elävien olentojen kanssa, lintujen, karjaeläinten ja kaikkien villieläinten kanssa, kaikkien arkista lähteneiden, niin ihmisten kuin kaikkien maan eläintenkin kanssa.

11. Minä teen liittoni teidän kanssanne, eikä vedenpaisumus enää koskaan tuhoa kaikkea lihaa. Koskaan ei enää tule vedenpaisumusta, joka tuhoaisi maan.” 1. Moos. 8:21

21 9:4. Hepr. sana *nefeš* merkitsee 'sielu' tai 'elämä'.

1. Mooseksen kirja 9–10

12. Jumala sanoi: ”Tämä on sen liiton merkki, jonka minä teen itseni ja teidän sekä kaikkien teidän kanssanne olevien elävien olentojen välille ikuisiksi ajoiksi²².”

13. minä panen kaareni pilviin, ja se on oleva merkinä liitosta minun ja maan välillä.

14. Kun minä näkyy pilvissä,

15. minä muistan liittoni, joka on minun ja teidän ja kaikkien elävien olentojen, kaiken lihan, välillä, eikä vesi enää nouse tulvaksi hävittämään kaikkea elollista.

16. Kun kaari on pilvissä, minä näen sen ja muistan ikuisen liiton, joka on Jumalan ja kaiken lihan, kaikkien maan päällä elävien olentojen, välillä.”

17. Jumala sanoi Nooalle: ”Tämä on merkinä liitosta, jonka minä olen tehnyt itseni ja kaiken maan päällä olevan lihan välillä.”

Noonan juopumus ja häpeä

18. Nooan pojat, jotka lähtivät arkista, olivat Seem, Haam ja Jaafet. Haam oli Kanaanin isä.

19. Nämä kolme olivat Nooan pojat, ja heistä polveutuivat kaikki maailman ihmiset.

20. Nooa ryhtyi maanviljelijäksi ja istutti viinitarhan.

21. Kun hän joi sen viiniä, hän juopui ja makasi alasti teltassaan.

22. Haam, Kanaanin isä, näki isänsä alastomuuden ja kertoi siitä ulkona molemmille veljilleen.

23. Silloin Seem ja Jaafet ottivat viitan, panivat molemmat sen hartioilleen, menivät sisään takaperin ja peittivät isänsä alastomuuden. Heidän kasvonsa olivat pois päin, eivätkä he nähneet isänsä alastomuutta.

Nooa kiroaa Kanaanin

24. Kun Nooa heräsi humalastaan ja sai tietää, mitä hänen nuorin poikansa oli hänelle tehnyt,

25. hän sanoi: ”Kirottu olkoon Kanaan! Tulkoon hänestä veljiensä orjen orja.”

26. Hän sanoi vielä: ”Siunattu olkoon HERRA, Seemin Jumala! Olkoon Kanaan hänen orjansa.

Joos. 16:10; Tuom. 1:28

27. Laajentakoon Jumala Jaafetin alueen²³, ja saakoon hän asua Seemin teltoissa. Olkoon Kanaan hänen orjansa.”

28. Nooa eli vedenpaisumuksen jälkeen kolmesataaviisikymmentä vuotta.

29. Näin Nooan koko elinajaksi tuli yhdeksänsataaviisikymmentä vuotta. Sitten hän kuoli.

10. LUKU

Noonan jälkeläiset

1. Nämä ovat Nooan poikien, Seemin, Haamin ja Jaafetin, sukuuettelot. Vedenpaisumuksen jälkeen heille syntyi poikia.

1. Aik. 1:4–23

2. Jaafetin pojat olivat Goomer, Maagog, Maadai, Jaavan, Tuubal, Mesek ja Tiiras.

3. Goomerin pojat olivat Askenas, Riifat ja Toogarma.

4. Jaavanin jälkeläisiä olivat Elisa, Tarsis, kittiläiset ja doodanilaiset²⁴.

5. Näistä erkanivat saarten ja rannikoiden kansat maihinsa, kukin kieltensä, heimonsa ja kansallisuutensa mukaan.

6. Haamin pojat olivat Kuus, Misraim, Puut ja Kanaan.

7. Kuusin pojat olivat Seba, Havila, Sabta, Raema ja Sabteka. Raeman pojat olivat Saba ja Dedan.

8. Kuusille syntyi myös Nimrod. Hän oli maan ensimmäinen mahtimies.

9. Hän oli HERRAN edessä mahtava metsästäjä. Siksi sanotaan: ”Kuin Nimrod, mahtava metsästäjä HERRAN edessä.”

23 9:27. Hepr. sana *jaft* 'laajentaa' on samaa juurta kuin *Jefet*.

24 10:4. Joissakin käsikirjoituksissa ”roodanilaiset”.

22 9:12. Kirj.: ”ikuisiin sukupolviin asti”.

1. Mooseksen kirja 10–11

10. Hänen valtakuntaansa kuuluivat aluksi Baabel, Ere, Akkad ja Kalne Sinearin maassa.

11. Siitä maasta hän lähti Assuriin ja rakensi Niiniven, Rehobot-lirin, Kelahin

12. ja Resenin, joka on Niiniven ja Kelahin, tuon suuren kaupungin, välillä.

Joona 1:2,3:2

13. Misraimin jälkeläisiä olivat luudilaiset, anamilaiset, lehavilaiset, naftuhilaiset,

14. patrusilaiset, kasluhilaiset, joista filistealaiset ovat lähteneet, ja kaftorilaiset.

15. Kanaanille syntyivät Siidon, hänen esikoisensa, ja Heet

16. sekä jebusilaiset, amorilaiset, girgasilaiset,

17. hivviläiset, arkilaiset, siiniläiset,

18. arvadilaiset, semarilaiset ja hamatilaiset. Myöhemmin kanaanilaisten heimot hajaantuivat.

19. Kanaanilaisten alue ulottui Siidonista Gerariin päin Gazaan asti sekä Sodomaan, Gomorraan, Admaan ja Seboimiin päin Lesaan asti.

20. Nämä olivat Haamin pojat heimojensa, kieltensä, maittensa ja kansakuntiansa mukaan.

21. Myös Seemille, Jaafetin vanhimmalle veljelle, kaikkien Eeberin jälkeläisten kantaisälle, syntyi poikia.

1. Moos. 11:10–26

22. Seemin pojat olivat Eelam, Assur, Arpaksad, Luud ja Aram.

23. Aramin pojat olivat Uus, Huul, Geter ja Mas.

24. Arpaksadille syntyi Selah ja Selahille Eeber.

1. Moos. 11:12

25. Eeberille syntyi kaksi poikaa. Toisen nimi oli Peleg²⁵, koska hänen aikanaan maa jakaantui. Hänen veljensä nimi oli Joktan.

1. Aik. 1:19

26. Joktanille syntyivät Almodad, Selef, Hasarmavet, Jerah,

27. Hadoram, Uusal, Dikla,

28. Oobal, Abimael, Saba,

29. Oofir, Havila ja Joobab. Kaikki nämä olivat Joktanin poikia.

30. Heidän asuinalueensa ulottui Sefarin suunnassa Meesasta itäiseen vuoristoon asti.

31. Nämä olivat Seemin jälkeläisiä heimojensa, kieltensä, maittensa ja kansakuntiansa mukaan.

32. Nämä olivat Nooan poikien heimot sukuuetteloittensa mukaan, heidän kansakuntansa. Niistä erkanivat maailman kansat vedenpaisumuksen jälkeen.

Ap. t. 17:26

11. LUKU

Baabelin torni

1. Koko maailmassa oli yksi kieli, ja kaikki käyttivät samoja sanoja.

2. Kun ihmiset lähtivät liikkeelle idästä, he löysivät tasangon Sinearin maasta ja asettuivat sinne asumaan.

3. He sanoivat toisilleen: "Tulkaa, tehkääme tiiliä ja polttakaamme ne koviksi." Tiili oli heillä rakennuskivenä ja maapiki laastina.

4. He sanoivat: "Rakentakaamme itsellemme kaupunki ja torni, jonka huippu ulottuu taivaaseen. Tehkääme itsellemme nimi, ettemme hajaantuisi yli koko maan."

5. Mutta HERRA tuli alas katsomaan kaupunkia ja tornia, jonka ihmiset olivat rakentaneet.

6. HERRA sanoi: "He ovat yksi kansa, ja heillä kaikilla on sama kieli. Tämä, mitä he tekevät, on vasta alkua. Nyt mikään ei estä heitä tekemästä, mitä ikinä aikovatkin.

7. Tulkaa, menkäämme sinne ja sekoittakaamme heidän kielensä, niin etteivät he ymmärrä toistensa kieltä."

8. Näin HERRA hajotti heidät sieltä kaikkialle maailmaan, ja he jättivät kaupungin rakentamisen sikseen.

9. Kaupunki sai nimekseen Baabel²⁶, sillä HERRA sekoitti siellä koko maan kielen ja hajotti sieltä ihmiset kaikkialle maailmaan.

25 10:25. Nimi Peleg tulee sanasta *paalag* 'halkaista', 'jakaa'.

26 11:9. Nimen Baabel hepr. muoto *Baavel* muistuttaa heprean sanaa *baalal* 'sekoittaa'.

Seemin jälkeläiset

10. Nämä ovat Seemin suvun vaiheet. Kun Seem oli sadan vuoden ikäinen, hänelle syntyi Arpaksad kaksi vuotta vedenpaisumuksen jälkeen.

1. Aik. 1:17; Luuk. 3:36

11. Seem eli Arpaksadin syntymän jälkeen viisisataa vuotta, ja hänelle syntyi poikia ja tyttäriä.

12. Kun Arpaksad oli elänyt kolmekymmentäviisi vuotta, hänelle syntyi Selah.

1. Moos. 10:24

13. Arpaksad eli Selahin syntymän jälkeen neljäsataakolme vuotta, ja hänelle syntyi poikia ja tyttäriä.

14. Kun Selah oli kolmenkymmenen vuoden ikäinen, hänelle syntyi Eeber.

15. Eeberin syntymän jälkeen Selah eli neljäsataakolme vuotta, ja hänelle syntyi poikia ja tyttäriä.

16. Kun Eeber oli elänyt kolmekymmentäneljä vuotta, hänelle syntyi Peleg.

17. Eeber eli Pelegin syntymän jälkeen neljäsataakolmekymmentä vuotta, ja hänelle syntyi poikia ja tyttäriä.

18. Kun Peleg oli kolmenkymmenen vuoden ikäinen, hänelle syntyi Reu.

19. Peleg eli Reun syntymän jälkeen kaksisataayhdeksän vuotta, ja hänelle syntyi poikia ja tyttäriä.

20. Kun Reu oli elänyt kolmekymmentäkaksi vuotta, hänelle syntyi Serug.

21. Serugin syntymän jälkeen Reu eli kaksisataaseitsemän vuotta, ja hänelle syntyi poikia ja tyttäriä.

22. Kun Serug oli kolmenkymmenen vuoden ikäinen, hänelle syntyi Naahor.

23. Serug eli Naahorin syntymän jälkeen kaksisataa vuotta, ja hänelle syntyi poikia ja tyttäriä.

24. Kun Naahor oli kahdenkymmenen yhdeksän vuoden ikäinen, hänelle syntyi Terah.

25. Naahor eli Terahin syntymän jälkeen satayhdeksäntoista vuotta, ja hänelle syntyi poikia ja tyttäriä.

26. Kun Terah oli elänyt seitsemänkymmentä vuotta, hänelle syntyivät Abram, Naahor ja Haaran.

Terahin jälkeläiset

27. Nämä ovat Terahin suvun vaiheet. Terahille syntyivät Abram, Naahor ja Haaran, ja Haaranille syntyi Loot.

28. Haaran kuoli ennen isäänsä Terahia synnyinmaassaan Kaldean Uurissa.

29. Abram ja Naahor ottivat itselleen vaimot. Abrammin vaimon nimi oli Saarah, ja Naahorin vaimo oli Milka, Haaranin tytär. Haaran oli Milkan ja Jiskan isä.

30. Saarah oli hedelmätön, eikä hänellä ollut lasta.

1. Moos. 25:21,29:31

31. Terah otti mukaan poikansa Abrammin, poikansa Haaranin pojan Lootin ja miniänsä Saaraan, poikansa Abrammin vaimon. He lähtivät Uurista mennäkseen Kanaaninmaahan, kulivat Haaraniin asti ja asettuivat sinne asumaan.

32. Terahin elinpäivät olivat kaksisataaviisi vuotta. Sitten Terah kuoli Haaranissa.

KANTAISIEN HISTORIA

12. LUKU

Jumala kutsuu Abrammin

1. HERRA sanoi Abramille: "Lähde maastasi, suvustasi ja isäsi kodista siihen maahan, jonka minä sinulle osoitan.

Ap. t. 7:3; Hepr. 11:8

2. Minä teen sinusta suuren kansan, siunaan sinua ja teen nimesi suureksi, ja sinä tulet olemaan siunauksena.

1. Moos. 13:16,15:5,17:5,22:17

3. Minä siunaan ne, jotka siunaavat sinua, ja kiroan sen, joka kiroaa sinua, ja sinussa tulevat siunatuiksi kaikki maailman sukukunnat."

1. Moos. 18:18,22:18,26:4,28:14; Ap. t. 3:25; Gal. 3:8,16

4. Abram lähti, niin kuin HERRA oli hänelle puhunut, ja Loot meni hänen kanssaan. Abram oli Haaranista lähtiessään seitsemänkymmenenviiden vuoden ikäinen.

5. Abram otti mukaan vaimonsa Saaraan, veljenpoikansa Lootin ja kaiken omaisuuden, jonka he olivat

1. Mooseksen kirja 12–13

koonneet, sekä palvelijat, jotka he olivat hankkineet Haaranissa. He lähtivät kulkemaan kohti Kanaaninmaata ja saapuivat sinne.

6. Abram kulki maan halki Sikemin seuduille, Mooren tammelle asti. Siihen aikaan maassa asuivat kanaanilaiset.

7. Siellä HERRA ilmestyi Abramille ja sanoi: "Sinun jälkeläisillesi minä annan tämän maan." Niin Abram rakensi sinne alttarin HERRALLE, joka oli ilmestynyt hänelle.

1. Moos. 13:15,24:7,26:3;

5. Moos. 34:4; Neh. 9:8; Ap. t. 7:5

8. Sieltä hän siirtyi vuoristoon, joka on Beetelistä itään, ja pystytti telttansa niin, että Beetel oli länsipuolella ja Ai itäpuolella. Hän rakensi sinne alttarin HERRALLE ja huusi avuksi HERRAN nimeä.

1. Moos. 4:26

9. Abram lähti sieltä ja kulki yhä edemmäs Negeviin päin.

Abram ja Saarai Egyptissä

10. Maahan tuli nälänhätä, ja Abram meni Egyptiin asuakseen siellä jonkin aikaa, sillä nälänhätä maassa oli kova.

11. Tultuaan lähelle Egyptiä hän sanoi vaimolleen Saaraille: "Kuulehan, minä tiedän, että sinä olet kaunis nainen.

12. Kun egyptiläiset näkevät sinut, he sanovat: 'Tämä on hänen vaimonsa.' He tappavat minut mutta antavat sinun elää.

13. Sano siis, että olet minun sisareni, jotta minun kävisi hyvin sinun takiasi ja minä jäisin henkiin sinun ansiostasi."

1. Moos. 20:2,26:7

14. Kun Abram tuli Egyptiin, egyptiläiset näkivät, että Abramın vaimo oli hyvin kaunis.

15. Faraon ruhtinaat näkivät Abramın vaimon ja ylistivät häntä faraolle, ja niin hänet otettiin faraon hoviin.

16. Myös Abramia kohdeltiin hyvin Saarain vuoksi. Hän sai lampaista ja vuohia, nautoja ja aaseja, palvelijoita ja palvelijattaria, aasintammoja ja kameleita.

17. Mutta HERRA löi faraota ja hänen hoviaaan kovilla vitsauksilla Abramın vaimon Saarain tähden. Ps. 105:14

18. Silloin farao kutsui Abramın luokseen ja sanoi: "Mitä oletkaan minulle tehnyt! Miksi et sanonut minulle, että hän on sinun vaimosi?"

19. Miksi sanoit: 'Hän on sisareni', niin että saatoin ottaa hänet vaimokseni? Tässä on vaimosi, ota hänet ja mene."

20. Sitten farao antoi miehilleen Abramista käskyn, ja nämä saattoivat pois maasta hänet ja hänen vaimonsa ja kaiken, mitä hänellä oli.

13. LUKU

Abramin ja Lootin tiet eroavat

1. Niin Abram lähti Egyptistä Negeviin vaimonsa ja kaiken omaisuutensa kanssa, mukanaan myös Loot.

2. Abramilla oli hyvin paljon rikkautta: karjaa, hopeaa ja kultaa.

3. Hän kulki levähdyspaikasta toiseen, Negevistä Beeteliin asti, siihen paikkaan Beetelin ja Ain välillä, missä hänen telttansa oli aluksi ollut

1. Moos. 12:8

4. ja mihin hän ensin oli rakentanut alttarin. Siellä Abram huusi avuksi HERRAN nimeä.

5. Myös Abramın mukana kulkevalla Lootilla oli lampaista ja vuohia, nautakarjaa ja teltoja.

6. Maata ei kuitenkaan ollut kyliksi, jotta he olisivat voineet asua yhdessä. Heillä oli niin paljon omaisuutta, että he eivät voineet asua yhdessä.

7. Siksi Abramın karjapaimenten ja Lootin karjapaimenten välille tuli riitaa. Siihen aikaan maassa asuivat kanaanilaiset ja perissiläiset.

8. Silloin Abram sanoi Lootille: "Ei-hän meidän välillämme pitäisi olla riitaa, minun ja sinun, eikä myöskään minun paimenten ja sinun paimentesi välillä. Olemmehan me sentään veljiä.

9. Eikö koko maa ole edessäsi? Eroa minusta. Jos sinä menet vasemmalle, minä menen oikealle, tai jos sinä

menet oikealle, minä menen vasemmalle.”

10. Loot nosti katseensa ja näki, että koko Jordanin tasanko oli runsasvestistä seutua. Ennen kuin HERRA hävitti Sodoman ja Gomorran, se oli Sooariin saakka kuin HERRAN puutarha, kuin Egyptin maa.

11. Loot valitsi itselleen koko Jordanin tasangon ja siirtyi itään päin. Näin he erkanivat toisistaan.

12. Abram asettui asumaan Kanaaninmaahan, mutta Loot asui tasangon kaupungeissa ja siirtyi telttoineen paikasta toiseen, aina Sodomaan asti.

13. Mutta Sodoman miehet olivat pahoja ja tekivät paljon syntiä HERRAA vastaan.

1. Moos. 18:20,19:4; Jes. 1:10; Hes. 16:48; Matt. 11:23

14. HERRA sanoi Abramille sen jälkeen, kun Loot oli eronnut hänestä: ”Nosta silmäsi ja katsele siitä paikasta, missä olet, pohjoiseen, etelään, itään ja länteen,

15. sillä kaiken maan, jonka sinä näet, minä annan sinulle ja sinun jälkeläisillesi ikuisiksi ajoiksi. 1. Moos. 12:7

16. Minä teen sinun jälkeläisesi yhtä lukuisiksi kuin maan tomuhiukkaset. Jos maan tomu voidaan laskea, voidaan laskea myös sinun jälkeläistesi lukumäärä.

1. Moos. 12:2,15:5,22:17; Jer. 33:22; Hepr. 11:12

17. Nouse ja lähde kulkemaan maata pitkin ja poikin, sillä minä annan sen sinulle.”

18. Niin Abram siirtyi telttoineen paikasta toiseen. Tultuaan Mamren tammistoon, joka on Hebronissa, hän asettui sinne asumaan ja rakensi alttarin HERRALLE.

1. Moos. 12:8

14. LUKU

Abram pelastaa Lootin

1. Siihen aikaan, kun Amrafel oli Sinearin kuninkaana, Arjok Ellasarin kuninkaana, Kedorlaomer Eelamin kuninkaana ja Tidal Goojimin kuninkaana,

2. nämä neljä aloittivat sodan Sodoman kuningasta Beraa, Gomorran

kuningasta Birsaa, Adman kuningasta Sinabia, Seboimin kuningasta Semeberiä ja Belan eli Sooarin kuningasta vastaan.

3. Kaikki nämä viisi liittoutuivat ja kokoontuivat Siddiminlaaksoon, jossa nyt sijaitsee Suolameri.

4. He olivat palvelleet Kedorlaomeria kaksitoista vuotta, mutta kolmantatoista vuotena he nousivat kapinaan.

5. Neljäntentoista vuotena tulivat Kedorlaomer ja hänen kanssaan olevat kuninkaat ja voittivat refalaiset Astarot-Karnaimissa, suusilaiset Haamissa, eemiläiset Kirjataimin tasangolla

6. ja hoorilaiset heidän vuoristossaan, aina Seirissä autiomaan laidalla olevaan Eel-Paaranin asti.

7. He palasivat ja tulivat Mispatin lähteelle eli Kaadekseen ja valloittivat koko amalekilaisten maan ja löivät myös amorilaiset, jotka asuivat Hasason-Taamarissa.

8. Silloin Sodoman kuningas, Gomorran kuningas, Adman kuningas, Seboimin kuningas ja Belan eli Sooarin kuningas lähtivät liikkeelle ja asettuivat Siddimin laaksossa sotarintamaan

9. Eelamin kuningasta Kedorlaomeria, Goojimin kuningasta Titalia, Sinearin kuningasta Amrafelia ja Ellasarin kuningasta Arjokia vastaan – viisi kuningasta neljää vastaan.

10. Mutta Siddiminlaakso oli täynnä maapikikuoppia, ja kun Sodoman ja Gomorran kuninkaat pakenivat, he putosivat niihin. Henkiin jääneet pakenivat vuoristoon.

11. Hyökkääjät ottivat Sodomasta ja Gomorrasta kaiken omaisuuden ja kaiken ruuan ja menivät pois.

12. Lähtiessään he veivät mukanaan myös Abramien veljenpojan Lootin ja hänen omaisuutensa; hän näet asui Sodomassa.

13. Eräs pakoon päässeistä tuli ilmoittamaan asiasta heprealaiselle Abramille, joka asui amorilaiselle Mamrelle kuuluvassa tammistossa. Mamre oli Eskolin ja Aanerin veli, ja he olivat Abramien liittolaisia.

1. Mooseksen kirja 15–16

orjina neljäsataa vuotta.

2. Moos. 1:13–14, 12:40; Ap. t. 7:6

14. Mutta minä tuomitsen sen kansan, jonka orjina he ovat, ja sitten he pääsevät lähtemään suuri omaisuus mukanaan.

2. Moos. 3:20–22, 12:35–36

15. Sinä itse saat kuitenkin mennä rauhassa isiesi luo, ja sinut haudataan päästyäsi korkeaan ikään.

1. Moos. 25:8

16. Neljännessä polvessa jälkeläisesi palaavat tänne, sillä amorilaisten syntien määrä ei ole vielä täysi.”

3. Moos. 18:24; 5. Moos. 9:4

17. Kun aurinko oli laskenut ja oli tullut pilkkopimeä, näkyi savuava pätsi ja tulisoitu, joka liikkui rhonpuolikkaiden välissä.

2. Moos. 13:21, 19:18

Abramin jälkeläisille luvattu maa

18. Sinä päivänä HERRA teki Abramin kanssa liiton ja sanoi: ”Sinun jälkeläisillesi minä annan tämän maan Egyptin virrasta suureen virtaan, Eufratvirtaan, saakka: 1. Moos. 12:7, 17:22; 2. Moos. 23:31; 5. Moos. 34:4; 1. Kun. 5:1; 2. Aik. 9:26

19. keeniläisten, kenissiläisten, kadmonilaisten,

20. heettiläisten, perissiläisten, refalaisten,

21. amorilaisten, kanaanilaisten, girsilaisten ja jebusilaisten maan.”

16. LUKU

Haagar ja Ismael

1. Abramin vaimo Saara ei ollut synnyttänyt miehelleen lasta. Mutta Saarailla oli egyptiläinen orjatar, jonka nimi oli Haagar.

2. Niin Saara sanoi Abramille: ”Näethän, että HERRA on estänyt minua synnyttämästä. Yhdy siis orjattareeni – ehkä minä saan lapsia hänen avulsaan.” Ja Abram kuuli Saaraita.

3. Abram oli asunut kymmenen vuotta Kanaaninmaassa, kun hänen vaimonsa Saara antoi egyptiläisen orjattarensa Haagarin miehelleen Abramille vaimoksi.

4. Abram yhtyi Haagariin, ja tämä tuli raskaaksi. Kun Haagar huomasi olevansa raskaana, hän alkoi halveksia emäntäänsä.

5. Silloin Saara sanoi Abramille: ”Kärsimäni vääryys kohdatkoon sinua. Minä annoin orjattareni syyliisi, mutta kun hän huomasi olevansa raskaana, hän alkoi halveksia minua. Ratkaiskoon HERRA meidän välimme, minun ja sinun.”

6. Abram sanoi Saaraille: ”Onhan orjattaresi sinun vallassasi. Tee hänelle, mitä hyväksi näet.” Silloin Saara kuritti Haagaria, ja tämä pakeni hänen luotaan.

7. HERRAN enkeli löysi Haagarin autiomaasta vesilähteeltä, siltä lähteeltä, joka on Suurin tien varressa.

8. Hän sanoi: ”Haagar, Saarain orjatar, mistä tulet ja mihin menet?” Tämä vastasi: ”Minä olen paennut emäntäni Saarain luota.”

9. Silloin HERRAN enkeli sanoi hänelle: ”Palaa emäntäsi luo ja nöyryy hänen kätensä alle.”

10. HERRAN enkeli sanoi vielä hänelle: ”Minä annan sinulle hyvin paljon jälkeläisiä, niin paljon, ettei heitä voida laskea.”

11. Sitten HERRAN enkeli sanoi hänelle: ”Katso, sinä olet raskaana ja synnyttät pojan. Sinun tulee antaa hänelle nimeksi Ismael²⁷, sillä HERRA on kuullut sinun ahdistuksesi.

12. Hänestä tulee mies kuin villiaasi. Hänen kätensä on kaikkia vastaan, ja kaikkien käsi on häntä vastaan. Hän on asuva kaikkien veljiensä itäpuolella.”

1. Moos. 25:18

13. Haagar kutsui HERRAA, joka oli puhutellut häntä, nimellä ”Sinä olet El-Roi”.²⁸ Haagar näet ajatteli: ”Olenko minä tässä paikassa saanut nähdä takaapäin hänet, joka näkee minut?”

14. Siksi tuota kaivoa kutsutaan nimellä Beer Lahai-Roi²⁹. Se on Kaadeksen ja Beredin välillä.

27 16:11. Nimen Ismael hepr. muoto *Jišmael* merkitsee 'Jumala kuulee'.

28 16:13. Nimi El-roi merkitsee 'Jumala, joka näkee minut'.

29 16:14. Nimi Beer Lahai-Roi merkitsee 'minut näkevän elävän [Jumalan] kaivo'.

1. Mooseksen kirja 16–17

15. Haagar synnytti Abramille pojan, ja Abram antoi pojalleen, jonka Haagar oli hänelle synnyttänyt, nimen Ismael. Gal. 4:22

16. Abram oli kahdeksankymmenen vuoden ikäinen, kun Haagar synnytti hänelle Ismaelin.

17. LUKU

Ympärileikkauksen liitto

1. Kun Abram oli yhdeksänkymmenen yhdeksän vuoden ikäinen, HERRA ilmestyi hänelle ja sanoi: ”Minä olen Jumala, Kaikkivaltias. Vaella minun edessäni ja ole nuhteeton.

2. Minä teen liittoni meidän välillämme, minun ja sinun, ja teen sinun jälkeläisesi hyvin lukuisiksi.”

1. Moos. 15:18; 2. Moos. 6:3; 5. Moos. 34:4; Ps. 105:9,10

3. Silloin Abram heittäytyi kasvoilleen ja Jumala puhui hänelle näin:

4. ”Tämä on minun liittoni sinun kanssasi: Sinusta tulee kansojen paljouden isä. Jes. 51:2; Room. 4:17

5. Älköön sinua enää kutsuttako nimellä Abram, vaan nimesi olkoon Abraham³⁰, sillä minä teen sinusta kansojen paljouden isän.

Neh. 9:7; Jes. 51:2

6. Minä teen sinut hyvin hedelmälliseksi ja annan sinusta tulla kansoja, ja sinusta on polveutuva kuninkaita.

1. Moos. 35:11

7. Minä pidän voimassa liittoni välillämme, minun ja sinun sekä sinun jälkeläistesi välillä, polvesta polveen, ikuisen liiton, niin että minä olen sinun ja sinun jälkeläistesi Jumala.

8. Maan, jossa asut muukalaisena, koko Kanaaninmaan, minä annan ikuisiksi omaisuudeksi sinulle ja jälkeläisillesi, ja minä olen heidän Jumalansa.”

1. Moos. 12:7

9. Jumala sanoi Abrahamille: ”Mutta sinun tulee pitää minun liittoni, sinun ja jälkeläistesi, polvesta polveen.

10. Tämä on minun liittoni, minun ja sinun ja sinun jälkeläistesi välinen liitto, jota teidän tulee noudattaa: ympäri-

30 17:5. Nimen Abraham hepr. muoto *Avraham* merkitsee 'paljouden isä'.

leikatkaa keskuudessanne jokainen miehenpuoli. 3. Moos. 12:3; Luuk. 2:21; Ap. t. 7:8; Room. 4:11

11. Teidän tulee ympärileikkauttaa esinahkanne³¹. Se on merkki liitosta meidän välillämme, minun ja teidän.

12. Polvesta polveen teidän tulee ympärileikata jokainen poikalapsi kahdeksan päivän ikäisenä, myös kotona syntynyt tai keneltä tahansa muukalaiselta rahalla ostettu orja, joka ei ole teidän jälkeläisiänne.

13. Sekä kotonanne syntynyt että rahalla ostamanne orja on ympärileikkattava. Näin teidän ruumiissanne on merkki minun liitostani, ikuisesta liitosta.

14. Jokainen mies, jonka esinahkaa ei ole ympärileikattu, on poistettava kansastaan. Hän on rikkonut minun liittoni.”

Herra ilmoittaa lisakin syntymän

15. Jumala sanoi Abrahamille: ”Älä kutsu vaimoasi Saaraita enää nimellä Saarai, vaan hänen nimensä olkoon Saara³².

16. Minä siunaan häntä ja annan myös hänen synnyttää sinulle pojan. Minä siunaan häntä, ja hänestä polveutuu kansakuntia ja kansojen kuninkaita.”

1. Moos. 21:2

17. Abraham heittäytyi kasvoilleen ja nauroi ajatellen: ”Voiko satavuotiaalle syntyä lasta, on voiko Saara, joka on yhdeksänkymmenen vuoden ikäinen, vielä synnyttää?”

1. Moos. 18:12;

Room. 4.19

18. Abraham sanoi Jumalalle: ”Kunpa edes Ismael saisi elää sinun edessäsi!”

19. Mutta Jumala sanoi: ”Totisesti vaimosi Saara synnyttää sinulle pojan, ja sinun on annettava hänelle nimi lisak³³. Minä pidän voimassa liittoni hänen ja hänen jälkeläistensä kanssa ikuisesti.

1. Moos. 21:3

31 17:11. Kirj.: ”esinahkanne liha”.

32 17:15. Nimi Saara merkitsee ’ruhtinatar’.

33 17:19. Nimen lisak hepr. muoto *Jitschak* merkitsee ’hän nauraa’.

20. Minä olen kuullut rukouksesi myös Ismaelista. Minä siunaan häntä ja teen hänet hedelmälliseksi ja hyvin monilukaiseksi. Hänestä polveutuu kaksitoista ruhtinasta, ja minä teen hänestä suuren kansan. 1. Moos. 25:13–15

21. Mutta liittoni minä vahvistan lisäksi kanssa, jonka Saara sinulle synnyttää ensi vuonna tähän aikaan.”

Room. 9:7

22. Kun Jumala oli lakannut puhumasta Abrahamin kanssa, hän kohosi ylös tämän luota.

1. Moos. 35:13; Tuom. 13:20

23. Abraham nouti vielä samana päivänä poikansa Ismaelin ja kaikki kotona syntyneet ja kaikki rahalla ostamansa orjat, kaikki talonsa miehet ja pojat, ja ympärileikkasi sinä samana päivänä heidän esinahkansa, niin kuin Jumala oli hänelle puhunut.

24. Abraham oli yhdeksänkymmenen yhdeksän vuoden ikäinen, kun hänen esinahkansa ympärileikattiin,

25. ja hänen poikansa Ismael oli kolmetoistavuotias, kun hänen esinahkansa ympärileikattiin.

26. Abraham ja hänen poikansa Ismael ympärileikattiin juuri tuona samana päivänä.

27. Hänen kanssaan ympärileikattiin kaikki hänen talonsa miehet ja pojat, sekä kotona syntyneet että muukalaisilta rahalla ostetut orjat.

18. LUKU

Herra ilmestyy jälleen Abrahamille

1. Sitten HERRA ilmestyi Abrahamille Mamren tammistossa. Abraham istui telttansa ovella päivän ollessa kuumimmillaan,

2. ja kun hän nosti katseensa, hän näki, että kolme miestä seisoivat hänen edessään. Nähdessään heidät hän riensi heitä vastaan teltan ovelta, kumartui maahan Hepr. 13:2

3. ja sanoi: ”Herrani, jos olen saanut armon sinun silmissäsi, niin ethän mene palvelijasi ohi.

4. Sallikaa tuoda vähän vettä, jotta voitte pestä jalkanne. Levätkää sitten puun siimeksessä.

5. Minä tuon palasen leipää vahvistaaksenne itseänne, ennen kuin jatkatte matkaanne, sillä sitä varten kai olette poikenneet palvelijanne luo.” Miehet sanoivat: ”Tee niin kuin olet puhunut.”

6. Abraham kiirehti telttaan Saaran luo ja sanoi: ”Tee kiireesti taikina kolmesta vakallisesta hienosta vehnäjauhoista ja leivo kakkua.”

7. Sitten Abraham juoksi karjatarhaan, otti nuoren ja hyvän vasikan ja antoi sen palvelijalle, joka kiirehti valmistamaan sitä ruuaksi.

8. Hän otti voita ja maitoa sekä valmistuttamansa vasikan ja pani ne miesten eteen. Itse hän seisoivat heidän luonaan puun alla sillä aikaa, kun he söivät.

9. He kysyivät häneltä: ”Missä vaimosi Saara on?” Hän vastasi: ”Tuolla teltassa.”

10. Mies sanoi: ”Totisesti, minä palaan luoksesi ensi vuonna tähän aikaan, ja silloin vaimollasi Saarella on poika.” Mutta Saara kuunteli teltan ovelta hänen takanaan. 1. Moos. 17:19,21:1; Room. 9:9

11. Abraham ja Saara olivat vanhoja ja ikääntyneitä, eikä Saara enää voinut saada lasta³⁴. Hepr. 11:11

12. Saara nauroi itsekseen ja ajatteli: ”Voisiko minussa vielä herätä halu, kun olen näin kuihtunut? Onhan myös herrani jo vanha.” 1. Moos. 15:4,17:17; 1. Piet. 3:6

13. HERRA sanoi Abrahamille: ”Miksi Saara nauroi ja ajatteli: ’Voisinko minä todella synnyttää, kun olen näin vanha?’

14. Onko HERRALLE mikään mahdollista? Ensi vuonna tähän samaan aikaan minä palaan luoksesi, ja silloin Saarella on poika.” Luuk. 1:37

15. Saara kielsi ja sanoi: ”En minä nauranut.” Hän näet pelkäsi. Mutta Herra sanoi: ”Ei, kyllä sinä nauroit.”

³⁴ 18:11. Kirj.: ”Saaralta olivat lakanneet naisten tavalliset”.

Abraham anoo armoa Sodomalle

16. Miehet nousivat aterialta ja kat-selivat Sodomaan päin, ja Abraham lähti saattamaan heitä.

17. HERRA sanoi: "Salaisinko minä Abrahamilta, mitä tulen tekemään?"

Aam. 3:7

18. Tuleehan Abrahamista suuri ja mahtava kansa, ja kaikki kansat maan päällä tulevat siunatuiksi hänessä.

1. Moos. 12:3,22; 18,26; 4,28; 14; Ap. t. 3:25; Gal. 3:8

19. Sillä minä olen valinnut hänet, että hän käskisi lapsiaan ja perhettään pysymään HERRAN tiellä ja toimimaan vanhurskaasti ja oikeudenmukaisesti, jotta minä³⁵ voisin toteuttaa Abrah-amille sen, mitä olen hänestä puhu-nut."

5. Moos. 6:6,7

20. HERRA sanoi: "Koska valitushuuto Sodoman ja Gomorran vuoksi on suuri ja koska niiden synnit ovat hyvin ras-kaat,

1. Moos. 13:13; Hes. 16:48

21. minä lähdän alas katsomaan, ovatko niiden asukkaat tehneet kai-ken sen, mistä minulle on valitettu, vai eivät. Tahdon tietää sen."

22. Miehet lähtivät sieltä ja kulkivat Sodomaan päin, mutta Abraham seisoi yhä HERRAN edessä.

23. Abraham lähestyi häntä ja sanoi: "Aiotko siis tuhota vanhurskaan yhdes-sä jumalattoman kanssa?"

24. Ehkä kaupungissa on viisikym-mentä vanhurskasta. Aiotko todella tuhota paikan? Etkö säästä sitä siellä asuvien viidenkymmenen vanhurskaan tähden?

25. Et suinkaan voi tehdä niin, että surmaat vanhurskaan yhdessä juma-lattoman kanssa. Silloinhan vanhurs-kaan kävisi samoin kuin jumalattoman. Et voi tehdä niin! Eikö koko maailman tuomari tekisi oikeutta?"

Ps. 82:8,9; 4:2; Room. 3:6

26. HERRA sanoi: "Jos löydän Sodo-man kaupungista viisikymmentä van-hurskasta, minä säästän koko paikan heidän vuokseen."

27. Abraham vastasi: "Olen rohjen-nut puhua Herralleni, vaikka olen vain tomua ja tuhkaa!" Ps. 103:14; Job 30:19

28. Ehkä viidestäkymmenestä van-hurskaasta puuttuu viisi. Hävitätkö nii-den viiden tähden koko kaupungin?" Herra sanoi: "En hävitä, jos löydän sieltä neljäkymmentäviisi."

29. Abraham puhui vielä Herralle ja sanoi: "Ehkä sieltä löytyy neljäkym-mentä." Herra vastasi: "Niiden neljän-kymmenen tähden jätän sen tekemät-tä."

30. Abraham sanoi: "Älköön Herrani vihastuko, jos vielä puhun. Ehkä sieltä löytyy kolmekymmentä." Herra vastasi: "En tee sitä, jos löydän sieltä kolme-kymmentä."

31. Abraham sanoi: "Olen rohjennut puhua Herralleni. Ehkä sieltä löytyy kaksikymmentä." Hän vastasi: "Niiden kahdenkymmenen tähden jätän kau-pungin hävittämättä."

32. Abraham sanoi: "Kunpa Herrani ei vihastuisi – puhun enää vain tämän kerran. Ehkä sieltä löytyy kymmenen." Herra vastasi: "Niiden kymmenen täh-den jätän sen hävittämättä."

2. Moos. 32:11–13; Jer. 5:1

33. Kun HERRA oli lakannut puhumas-ta Abrahamin kanssa, hän lähti pois, ja Abraham palasi kotiinsa.

19. LUKU

Sodoman riettaus

1. Kun ne kaksi enkeliä tulivat So-domaan illalla, Loot istui Sodoman portilla. Nähdessään heidät Loot lähti heitä vastaan ja kumartui kasvoilleen maahan

2. ja sanoi: "Oi herrani, poiketkaa palvelijanne taloon yöksi ja peskää jalkanne! Voitte nousta varhain aamulla ja jatkaa matkaanne." He sanoivat: "Ei, vaan me yöyimme torilla." 1. Moos. 18:2

3. Mutta Loot pyysi heitä hartaasti. Niin he lähtivät hänen mukaansa ja saapuivat hänen taloonsa. Hän valmisti heille juhla-aterian ja leipoi happamatomia leipiä, ja he söivät.

1. Mooseksen kirja 19

4. He eivät olleet vielä käyneet ma-
kuulle, kun Sodoman kaupungin mie-
het, nuoret ja vanhat, koko kansa joka
taholta, piirittivät talon. Tuom. 19:22

5. He huusivat Lootia ja sanoivat
hänelle: "Missä ovat ne miehet, jotka
tulivat luoksesi tänä iltana? Tuo heidät
ulos luoksemme, että voimme yhtyä
heihin." Jes. 3:9; Room. 1:27

6. Silloin Loot meni ulos heidän luok-
seen portille ja sulki oven jälkeensä.

7. Hän sanoi: "Minä pyydän, veljeni,
älkää tehkö niin pahoin.

3. Moos. 18:22,20:13; Tuom. 19:23

8. Minulla on kaksi tyttärtä, jotka
eivät ole maanneet miehen kanssa.
Minä tuon teille heidät. Tehkää heille
mitä hyväksi näette. Älkää vain tehkö
näille miehille mitään, sillä he ovat tul-
leet minun kattoni alle."

9. Mutta miehet vastasivat: "Pois
tieltä!" He sanoivat vielä: "Tuo yksi on
tullut tänne asumaan muukalaisena ja
on kuitenkin olevinaan tuomari. Nytpä
me pitelemme sinua paremmin kuin
heitä." Sitten he kävivät rajusti tuon
miehen, Lootin, kimppuun ja rupesivat
murtamaan ovea.

10. Silloin enkelit³⁶ ojensivat käten-
sä, vetivät Lootin luokseen huonee-
seen ja sulkivat oven.

11. He sokaisivat talon ovella olevat
miehet pienimmästä suurimpaan, ja
nämä etsivät ovea väsyksiin asti.

2. Kun. 6:18

12. Enkelit³⁷ sanoivat Lootille: "Vielä-
kö sinulla on ketään täällä, tässä kau-
pungissa, vävyä, poikiasi, tyttäriäsi tai
muuta omaisia? Vie heidät pois tästä
paikasta,

13. sillä me hävitämme tämän pai-
kan! HERRA lähetti meidät hävittämään
sen, sillä HERRAN eteen on tullut kova
valitusshuuto sen asukkaista."

1. Moos. 18:20

14. Silloin Loot meni puhumaan vä-
vyilleen, jotka aikoivat naida hänen tyt-
tärensä, ja sanoi: "Nouskaa ja lähtekää
pois tästä paikasta, sillä HERRA hävittää

tämän kaupungin." Mutta vävyjen mie-
lestä hän pilaili.

Loot pelastetaan Sodoman tuhosta

15. Kun aamu sarasti, enkelit kiireh-
tivät Lootia ja sanoivat: "Nouse, ota
mukaasi vaimosi ja molemmat tyttä-
resi, jotka ovat luonasi, ettet hukkuisi
kaupungin syntien tähden."

16. Mutta Loot vitkasteli. Silloin mie-
het tarttuivat häntä sekä hänen vaimo-
aan ja molempia tyttäriään kädestä,
veivät heidät ulos ja jättivät kaupungin
ulkopuolelle, sillä HERRA tahtoi säästää
heidät. 2. Piet. 2:7

17. Viedessään heitä ulos enkeli sa-
noi: "Pakene henkesi edestä, älä kat-
so taaksesi äläkä pysähdy mihinkään
koko tasangolla. Pakene vuorille, ettet
tuhoutuisi."

18. Mutta Loot sanoi heille: "Voi ei,
herrani!

19. Sinä olet ollut armollinen minul-
le, palvelijallesi, ja osoittanut suurta
laupeutta pelastaessasi henkeni. En
minä kuitenkaan kykene pakenemaan
vuorille. Onnettomuus voi saavuttaa
minut, ja minä voin kuolla!

20. Näetkö tuon mitättömän pienen
kaupungin? Se on niin lähellä, että
voin paeta sinne. Salli minun paeta
sinne, että jäisin eloon."

21. Enkeli sanoi hänelle: "Hyvä. Minä
teen tässäkin asiassa sinulle mieliksi
enkä hävitä kaupunkia, josta puhuit.

22. Pakene nopeasti sinne, sillä minä
en voi tehdä mitään, ennen kuin olet
päässyt sinne." Tämän vuoksi kaupun-
ki sai nimekseen Sooar³⁸.

Sodoman ja Gomorran hävitys

23. Aurinko oli noussut maan ylle,
kun Loot saapui Sooariin.

24. Silloin HERRA antoi sataa luotaan
taivaasta tulta ja tulikiveä Sodoman ja
Gomorran päälle.

5. Moos. 29:22,23; Luuk. 17:29; Juud. 1:7

36 19:10. Kirj.: "miehet".

37 19:12. Kirj.: "miehet".

38 19:22. Nimen Sooar hepr. muoto
Tsooar merkitsee 'pienuus'.

1. Mooseksen kirja 19–20

25. Hän hävitti nämä kaupungit, koko tasangon sekä kaikki noiden kaupunkien asukkaat ja maan kasvillisuuden.

Jes. 13:19; Jer. 50:40; Aam. 4:11

26. Mutta Lootin vaimo katsoi taakseen ja muuttui suolapatsaaksi.

Luuk. 17:32

27. Abraham meni varhain aamulla paikkaan, jossa hän oli seisonut HER-
RAN edessä.

28. Hän katseli Sodomaan ja Gomorraan päin ja yli koko tasangon ja näki maasta nousevan savua, kuin poltto-uunin savua.

29. Tuhotessaan lakeuden kaupungit Jumala muisti Abrahamia ja lähetti Lootin pois hävityksen keskeltä. Hän hävitti ne kaupungit, joissa Loot oli asunut.

30. Loot lähti Sooarista ja asusti molempien tyttäriensä kanssa vuorilla, sillä hän pelkäsi asua Sooarissa. Hän asui luolassa tyttäriensä kanssa.

Mooabilaisten ja ammonilaisten syntyperä

31. Vanhempi tytär sanoi nuoremmalle: "Isämme on vanha, eikä tässä maassa ole miestä, joka voisi tulla luoksemme, kuten koko maassa on tapana.

32. Tule, juotetaan isällemme viiniä ja maataan hänen kanssaan, että saisimme isämme avulla jälkeläisiä."

3. Moos. 18:6–7

33. He juottivat sinä yönä isälleen viiniä, ja vanhempi meni ja makasi isänsä kanssa, eikä Loot huomannut, milloin tytär tuli makaamaan ja milloin tämä nousi.

34. Seuraavana päivänä vanhempi sanoi nuoremmalle: "Minä makasin viime yönä isän kanssa. Juotetaan hänelle tänäkin yönä viiniä, että sinä voit mennä ja maata hänen kanssaan saadaksemme isämme avulla jälkeläisiä."

35. He juottivat sinäkin yönä isälleen viiniä, ja nuorempi meni ja makasi tämän kanssa, eikä Loot huomannut, milloin tytär tuli makaamaan ja milloin tämä nousi.

36. Näin Lootin molemmat tyttäret tulivat raskaiksi isästään.

37. Vanhempi synnytti pojan ja antoi hänelle nimen Mooab. Hänestä polveutuvat nykyiset mooabilaiset.

5. Moos. 2:9,19

38. Myös nuorempi synnytti pojan ja antoi hänelle nimen Ben-Ammi. Hänestä polveutuvat nykyiset ammonilaiset.

20. LUKU

Abraham ja Saara Gerarissa

1. Abraham matkasi Mamresta Negeviin ja asettui asumaan Kaadeksen ja Suurin välille. Asuessaan muukalaisena Gerarissa

2. Abraham sanoi vaimostaan Saara: "Hän on sisareni." Silloin Abimelek, Gerarin kuningas, lähetti noutamaan Saaran luokseen.

1. Moos. 12:13,26:7

3. Mutta Jumala tuli Abimelekin luo yöllä unessa ja sanoi hänelle: "Tiedä, että sinä olet kuoleman oma naisen tähden, jonka olet ottanut, sillä hän on toisen miehen vaimo."

4. Abimelek ei kuitenkaan ollut koskenut häneen ja sanoi: "Herra, surmaatko sinä kansan, vaikka se on syytön?"

5. Eikö hän itse sanonut minulle: 'Hän on minun sisareni'? Ja nainen sanoi: 'Hän on veljeni.' Olen tehnyt tämän vilpittömin sydämin ja viattomin käsin."

6. Jumala sanoi hänelle unessa: "Myös minä tiedän, että olet tehnyt sen vilpittömin sydämin. Siksi minä estinkin sinua tekemästä syntiä minua vastaan enkä sallinut sinun kajota häneen.

7. Anna nyt miehelle takaisin hänen vaimonsa, sillä mies on profeetta. Hän on rukoileva sinun puolestasi, ja sinä saat elää. Mutta jollet anna häntä takaisin, niin tiedä, että sinä itse ja kaikki, jotka kuuluvat sinulle, olette varmasti kuoleman omia."

Job 42:8;

Ps. 105:13–15

8. Abimelek nousi varhain aamulla, kutsui kaikki palvelijansa ja puhui heille

kaikki nämä asiat. Silloin miehet pelästyivät kovin.

9. Abimelek kutsui Abrahamin ja sanoi hänelle: "Mitä oletkaan meille tehnyt! Ja mitä syntiä minä olen tehnyt sinua vastaan, kun olet saattanut minut ja valtakuntani syyllisiksi suureen syntiin? Sinä olet tehnyt minulle tekoja, joita ei sovi tehdä."

10. Abimelek kysyi vielä Abrahamilta: "Mitä sinulla oli mielessäsi, kun teit tämän?"

11. Abraham vastasi: "Minä ajattelin: 'Tällä paikkakunnalla ei varmaankaan ole jumalanpelkoa, ja siksi minut surmataa vaimoni tähden.'

12. Sitä paitsi hän todella on minun sisareni, isäni tytär, vaikka ei olekaan äitini tytär. Niin hänestä on voinut tulla minun vaimoni.

13. Kun Jumala lähetti minut vaeltamaan pois isäni kodista, minä sanoin Saarelle: "Tee minulle se hyvä työ, että jokaisessa paikassa, johon tulemme, sanot minusta: hän on minun veljeni."

14. Silloin Abimelek otti lampaita ja vuohia, nautakarjaa sekä palvelijoita ja palvelijattaria ja antoi ne Abrahamille. Hän myös antoi Abrahamille takaisin tämän vaimon Saaran.

15. Abimelek sanoi: "Koko maani on edessäsi. Asu missä hyväksi näet."

16. Saarelle hän sanoi: "Minä annan veljellesi tuhat sekeliä hopeaa. Se osoittaa sinut syyttömäksi kaikkien edessä, jotka ovat sinun kanssasi. Näin sinut on todistettu viattomaksi."

17. Sitten Abraham rukoili Jumalaa, ja Jumala paransi Abimelekin, hänen vaimonsa ja hänen orjattarensa, ja he saivat lapsia.

18. HERRA oli näet sulkenut jokaisen kohdun Abimelekin hovissa Saaran, Abrahamin vaimon, tähden.

21. LUKU

Iisakin syntymä

1. HERRA piti Saarasta huolen, niin kuin oli sanonut, ja teki hänelle niin kuin oli puhunut.

1. Moos. 17:19, 18:10;
Matt. 1:2; Hepr. 11:11

2. Saara tuli raskaaksi ja synnytti Abrahamille tämän vanhoilla päivillä pojan juuri siihen aikaan, josta Jumala oli hänelle puhunut.

3. Pojalleen, jonka Saara oli hänelle synnyttänyt, Abraham antoi nimen Iisak.

4. Hän ympärileikkasi poikansa Iisakin kahdeksan päivän ikäisenä, niin kuin Jumala oli häntä käkenyt.

1. Moos. 17:10; Ap. t. 7:8

5. Abraham oli sadan vuoden ikäinen, kun hänen poikansa Iisak syntyi.

6. Saara sanoi: "Jumala on saanut minut nauramaan. Jokainen, joka kuulee tästä, nauraa minun kanssani."

7. Hän sanoi vielä: "Kuka olisi voinut sanoa Abrahamille, että Saara tulee imettämään lapsia? Kuitenkin minä olen nyt synnyttänyt hänelle pojan hänen vanhoilla päivillään!"

Haagarin ja Ismaelin karkotus

8. Poika kasvoi, ja hänet vieroitettiin, ja Abraham laittoi suuret pidot sinä päivänä, jona Iisak vieroitettiin.

9. Kun Saara näki, että poika, jonka egyptiläinen Haagar oli Abrahamille synnyttänyt, ilvehti,

10. hän sanoi Abrahamille: "Aja pois tuo orjatar ja hänen poikansa, sillä tuon orjattaren poika ei saa periä yhdessä poikani Iisakin kanssa." Gal. 4:30

11. Abraham piti tätä puhetta hyvin pahana poikansa Ismaelin tähden.

12. Mutta Jumala sanoi Abrahamille: "Älä pahastu poikasi ja orjattaresi tähden. Kuuntele Saaraa kaikessa, mitä hän sinulle sanoo, sillä vain Iisakin jälkeläisiä kutsutaan sinun jälkeläisiksesi.

Room. 9:7; Hepr. 11:18

13. Mutta myös orjattaren pojasta minä teen suuren kansan, koska hänkin on sinun jälkeläisesi³⁹."

1. Moos. 17:20, 25:12

14. Varhain seuraavana aamuna Abraham otti leipää ja vesileilin ja antoi ne Haagarille. Hän pani ne tämän olalle ja lähetti hänet ja pojan menemään.

39 21:13. Kirj.: "siemenesi".

Haagar lähti ja harhaili Beerseban⁴⁰ autiomaassa.

15. Kun vesi loppui leilistä, Haagar jätti pojan pensaan alle

16. ja meni istumaan toisaalle⁴¹, noin jousenkantaman päähän, sillä hän ajatteli: ”En halua nähdä pojan kuolemaa.” Istuessaan siellä hän alkoi itkeä ääneen.

17. Jumala kuuli pojan äänen, ja Jumalan enkeli huusi taivaasta Haagarille: ”Mikä sinun on, Haagar? Älä pelkää, sillä Jumala on kuullut pojan äänen sieltä, missä hän on.

18. Nouse, auta poika ylös ja pidä hänestä lujasti kiinni, sillä minä teen hänestä suuren kansan.”

19. Ja Jumala avasi Haagarin silmät, niin että Haagar huomasi vesikaivon. Hän meni, täytti leilin vedellä ja antoi pojan juoda.

20. Jumala oli pojan kanssa. Poika kasvoi ja asui autiomaassa, ja hänestä tuli jousimies.

21. Hän asui Paaranin autiomaassa, ja hänen äitinsä otti hänelle vaimon Egyptin maasta.

Abrahamin ja Abimelekin liitto

22. Siihen aikaan Abimelek ja hänen sotapäällikkönsä Piikol sanoivat Abrahamille: ”Jumala on kanssasi kaikessa, mitä sinä teet.

1. Moos. 26:26

23. Vanno siis nyt tässä minulle Jumalan kautta, ettet ole petollinen minulle, et suvulleni etkä jälkeläisilleni, vaan osoitat uskollisuutta minulle ja maalle, jossa asut muukalaisena, niin kuin minä olen sinulle osoittanut.”

24. Abraham sanoi: ”Minä vannon.”

25. Abraham kuitenkin nuhteli Abimelekiä vesikaivon tähden, jonka Abimelekin palvelijat olivat ottaneet häneltä väkivalloin.

26. Mutta Abimelek vastasi: ”En tiedä, kuka sen on tehnyt. Et sinä itsekkään ole siitä minulle kertonut, enkä

minä ole kuullut siitä ennen kuin tänään.”

27. Silloin Abraham otti lampaista, vuohia ja nautakarjaa ja antoi Abimelekkille, ja he tekivät keskenään liiton.

28. Sitten Abraham asetti erilleen laumasta seitsemän lammasta.

29. Abimelek sanoi Abrahamille: ”Mitä tarkoittavat nuo seitsemän lammasta, jotka olet asettanut erilleen?”

30. Abraham vastasi: ”Sinun on otettava minulta vastaan seitsemän lammasta todistukseksi siitä, että minä olen kaivanut tämän kaivon.”

31. Sen vuoksi paikalle annettiin nimi Beerseba, koska he vannoinvat siellä toisilleen valan

1. Moos. 26:33

32. ja tekivät siellä liiton. Sen jälkeen Abimelek ja hänen sotapäällikkönsä Piikol palasivat filistealaisten maahan.

33. Abraham istutti tamariskipuun Beersebaan ja huusi siellä avuksi HERRAN, ikuisen Jumalan, nimeä.

1. Moos. 12:8

34. Ja Abraham asui kauan muukalaisena filistealaisten maassa.

22. LUKU

Jumala koettelee Abrahamia

1. Näiden tapausten jälkeen Jumala koetteli Abrahamia ja sanoi hänelle: ”Abraham!” Hän vastasi: ”Tässä olen.”

Hepr. 11:17

2. Jumala sanoi: ”Ota ainoa poikasi lisä, jota rakastat, ja mene Moorian maahan ja uhraa hänet siellä polttouhriksi sillä vuorella, jonka minä sinulle sanon.”

2. Aik. 3:1

3. Abraham nousi varhain seuraavana aamuna, satuloi aasinsa ja otti mukaansa kaksi palvelijaa ja poikansa lisäkin. Pilkottuaan polttouhripuita hän lähti kulkemaan kohti paikkaa, jonka Jumala oli hänelle ilmoittanut.

4. Kolmantena päivänä Abraham nosti katseensa ja näki sen paikan kaukaa.

5. Silloin hän sanoi palvelijoilleen: ”Jääkää te tähän aasin kanssa. Minä ja poika menemme tuonne rukoilemaan ja palaamme sitten luoksenne.”

40 21:14. Nimen Beerseba hepr. muoto *Be'eer-sheva* merkitsee 'valakaivo' tai 'seit-senkaivo'.

41 21:16. Kirj.: ”vastapäätä”.

1. Mooseksen kirja 22–23

6. Abraham otti polttouhripuut ja pani ne poikansa lisäkin selkään. Itse hän otti käteensä tulen ja veitsen, ja he kulkivat yhdessä.

7. Lisä sanoi isälleen Abrahamille: "Isä!" Tämä vastasi: "Tässä olen, poikani." Lisä sanoi: "Tässä on tuli ja halot, mutta missä on lammas polttouhriksi?"

8. Abraham vastasi: "Jumala kyllä katsoo itselleen lampaan polttouhriksi, poikani." He kulkivat edelleen yhdessä

9. ja tulivat paikkaan, josta Jumala oli Abrahamille puhunut. Abraham rakensi sinne alttarin, latoi halot sen päälle, sitoi poikansa lisäkin ja pani hänet alttarille halkojen päälle.

10. Sitten Abraham ojensi käteensä ja tarttui veitseen teurastaakseen poikansa,

11. mutta HERRAN enkeli huusi hänelle taivaasta: "Abraham, Abraham!" Hän vastasi: "Tässä olen."

12. Enkeli sanoi: "Älä koske poikaan äläkä tee hänelle mitään, sillä nyt minä tiedän, että sinä pelkää Jumalaa, koska et kieltänyt minulta ainoaa poikaasi."

Hepr. 11:17; Jaak. 2:21

13. Kun Abraham kohotti katseensa, hän näki takanaan pässin, joka oli taikertunut sarvistaan pensaikoon. Hän meni, otti pässin ja uhrasi sen polttouhriksi poikansa sijasta.

14. Abraham pani sen paikan nimeksi "HERRA näkee". Siksi vielä tänäkin päivänä sanotaan: "Vuorella, jolla HERRA ilmestyy."

Lupaus siunauksesta

15. HERRAN enkeli huusi uudelleen taivaasta Abrahamille:

16. "Näin sanoo HERRA: 'Koska sinä teit tämän etkä säästänyt ainoaa poikaasi, minä vannon itseni kautta,

Luuk. 1:73; Hepr. 6:13

17. että minä totisesti siunaan sinua ja teen sinun jälkeläisesi lukuisiksi kuin taivaan tähdet ja merenrannan hiekanjyvät, ja sinun jälkeläisesi valtaavat viollistensa portit.

1. Moos. 13:16,15:5,32:13; 1. Kun. 4:20

18. Sinun siemenessäsi tulevat siunatuiksi kaikki kansakunnat maan päällä, koska sinä kuuntelit minun ääntäni."

1. Moos. 12:3,18:18,26:4;
Ap. t. 3:25; Gal. 3:8

19. Sitten Abraham palasi palvelijoidensa luo. He lähtivät yhdessä Beersebaan, ja Abraham jäi sinne asumaan.

Naahorin jälkeläiset

20. Näiden tapausten jälkeen Abrahamille kerrottiin: "Milka on synnyttänyt poikia sinun veljellesi Naahorille:

1. Moos. 11:29

21. Uusin, hänen esikoisensa, tämän veljen Buusin ja Kemuelin, Aramin isän,

22. sekä Kesedin, Hason, Pildaksen, Jidlafin ja Betuelin."

23. Betuelille syntyi Rebekka. Nämä kahdeksan Milka synnytti Naahorille, Abrahamin veljelle.

1. Moos. 24:15

24. Naahorin sivuvaimo, nimeltään Reuma, synnytti myös lapsia: Tebahin, Gahamin, Tahaksen ja Maakan.

23. LUKU

Saaran kuolema ja hautaus

1. Saara eli sadankahdenkymmennenseitsemän vuoden ikäiseksi. Nämä olivat Saaran elinvuodet.

2. Sitten Saara kuoli Kirjat-Arbassa eli Hebronissa, Kanaaninmaassa, ja Abraham meni murehtimaan Saaraa ja itkemään häntä.

3. Sen jälkeen Abraham nousi, lähti vainajansa luota ja puhui heettiläisille:

4. "Minä olen muukalainen ja vieras teidän parissanne. Antakaa minulle hautapaikka keskuudestanne, jotta voisin haudata siihen vainajani⁴²."

5. Heettiläiset vastasivat Abrahamille:

6. "Kuule meitä, herra, sinä keskuudestamme oleva Jumalan ruhtinas! Hautaa vainajasi parhaaseen hautaamme. Kukaan meistä ei kiellä sinulta hautaansa. Voit haudata vainajasi."

7. Abraham nousi, kumarsi maan kansalle, heettiläisille,

⁴² 23:4. Kirj.: "vainajani edestäni".

8. ja puhui heille: "Jos suostutte siihen, että voin haudata vainajani, niin kuulkaa minua ja pyytäkää puolestani, että Efron, Sooharin poika,

9. antaisi minulle Makpelan luolan, joka kuuluu hänelle ja on hänen maittensa reunassa. Antakoon hän sen minulle täydestä hinnasta teidän alueellanne olevaksi perintöhaudaksi."

10. Mutta Efron istui heettiläisten joukossa, ja hän, heettiläinen Efron, vastasi Abrahamille kaupungin portista kulkevien heettiläisten kuullen:

11. "Ei, herrani, kuuntele minua! Minä lahjoitan sinulle tuon vainion. Myös siellä olevan luolan minä lahjoitan sinulle kansani miesten nähden. Hautaa vainajasi."

12. Jälleen Abraham kumarsi maan kansalle

13. ja puhui Efronille maan kansan kuullen näin: "Jospa sinä kuitenkin kuuntelisit minua! Minä maksan vainion hinnan, ota se vastaan minulta, niin voin haudata sinne vainajani."

14. Efron vastasi Abrahamille:

15. "Herrani, kuule minua! Neljänsadan hopeasekelin maa – mitä se meidän kesken merkitsee? Hautaa vainajasi."

16. Kuultuaan, mitä Efron sanoi, Abraham punnitsi Efronille rahasumman, jonka tämä oli maininnut heettiläisten kuullen, neljäsataa hopeasekeliä käypää rahaa.

17. Näin Efronin vainio, joka oli Makpelassa, Mamresta itään päin, sekä siellä oleva luola ja kaikki sillä maa-alueella kasvavat puut

18. tulivat Abrahamin omaisuudeksi kaikkien kaupungin portista kulkevien heettiläisten nähden.

19. Sen jälkeen Abraham hautasi vaimonsa Saaran luolaan, joka on Makpelan maapalstalla, itään päin Mamresta eli Hebronista, Kanaaninmaassa. 1. Moos. 25:9,35;27,47;29,50;13; Ap. t. 7:16

20. Näin maapalsta ja siellä oleva luola siirtyivät heettiläisiltä Abrahamille perintöhaudaksi. 1. Moos. 33:19; Joh. 4:5

Abrahamin palvelija noutaa lisakille vaimon

1. Abraham oli tullut vanhaksi ja ikääntyneeksi, ja HERRA oli siunannut häntä kaikessa.

2. Silloin Abraham sanoi talonsa vanhimmalle palvelijalle, joka oli kaiken hänen omaisuutensa hoitaja: "Pane kätesi reiteni alle"⁴³.

3. Minä vannotan sinua HERRAN, taivaan ja maan Jumalan kautta, ettet ota pojalleni vaimoa ympärilläni asuvien kanaanilaisten tyttäristä

1. Moos. 26:34–35,27:46,28:8–9,36:2–3

4. vaan menet minun omaan maa-hani ja sukuni luo ja otat sieltä vaimon pojalleni lisakille."

5. Palvelija sanoi hänelle: "Entä jos nainen ei tahdo seurata minua tähän maahan? Onko minun silloin vietävä poikasi maahan, josta sinä olet lähtenyt?"

6. Abraham vastasi hänelle: "Varo, ettet vie poikaani sinne.

7. HERRA, taivaan Jumala, joka otti minut pois isäni kodista ja synnyinmaastani, puhui minulle ja vannoi minulle näin: 'Sinun jälkeläisillesi minä annan tämän maan.' Hän lähettää enkelinsä sinun edelläsi, ja sinä saat sieltä vaimon pojalleni.

1. Moos. 15:7,18,50;24; 5. Moos. 1:8; Joos. 1:6; Tuom. 2:1

8. Ellei nainen kuitenkaan tahdo seurata sinua, olet vapaa vannottamastani valasta. Älä vain vie poikaani sinne."

9. Palvelija pani kätensä herransa Abrahamin reiden alle ja vannoi tämän hänelle.

10. Palvelija otti kymmenen herransa kameleista sekä kaikkea parasta, mitä hänen herrallaan oli. Sitten hän lähti Aram-Naharaimiin⁴⁴, Naahorin kaupunkiin.

1. Moos. 11:29,31

11. Hän pani kamelit lepäämään kaupungin ulkopuolella olevan vesikai-

⁴³ 24:2. Eräs vannomiseen liittyvä tapa.

⁴⁴ 24:10. Aram-naharajim 'kaksoisvirran Aramea', kreikaksi *Mesopotamia*.

1. Mooseksen kirja 24

von ääreen illansuussa, jolloin naisilla oli tapana lähteä ammentamaan vettä.

12. Hän sanoi: "HERRA, minun herrani Abrahamin Jumala, suo minun tänään onnistua ja osoita uskollisuutta herraleni Abrahamille.

13. Minä seison tässä vesilähteellä, kun kaupunkilaisten tyttäret tulevat ammentamaan vettä.

14. Tapahtukoon niin, että se tyttö, jolle minä sanon: 'Kallistaisitko ruukkusi, että voisin juoda', ja joka vastaa: 'Juo, minä juotan kamelisikin', on se, jonka sinä olet määrännyt palvelijallesi lisakille. Siitä minä tiedän, että osoitat uskollisuutta herralleni."

15. Hän ei ollut vielä lakannut puhumasta, kun siihen tuli ruukku olallaan Rebekka, joka oli Betuelin, Abrahamin veljen Naahorin ja hänen vaimonsa Milkan pojan tytär. 1. Moos. 22:23; Jes. 65:24

16. Tyttö oli hyvin kaunis, neitsyt, johon mies ei ollut koskenut. Hän laskeutui lähteelle, täytti ruukkunsa ja tuli ylös.

17. Silloin palvelija juoksi häntä vastaan ja sanoi: "Antaisitko minun juoda vähän vettä ruukustasi?"

18. Tyttö vastasi: "Juo, herrani." Hän laski nopeasti ruukkunsa alas kätensä varaan ja antoi miehen juoda.

19. Annettuaan hänen juoda tyttö sanoi: "Minä ammennan myös kameleillesi, kunnes ne ovat juoneet kyllikseen."

20. Tyttö tyhjensi nopeasti ruukkunsa kaukaloon, riensi jälleen kaivolle hakemaan vettä ja ammensi kaikille hänen kameleilleen.

21. Mies katseli tyttöä vaiti saadakseen tietää, oliko HERRA antanut hänen matkansa onnistua vai ei.

22. Kun kameilit olivat juoneet, mies otti puoli sekeliä painavan kultaisen nenärenkaan, antoi sen tytölle ja pani hänen käsiinsä kaksi kymmenen sekelin painoista kultaista rannerengasta.

23. Mies kysyi: "Kenen tytär sinä olet? Kerrohan minulle! Onko isäsi talossa meille tilaa yöpyä?"

24. Tyttö vastasi hänelle: "Minä olen Betuelin tytär, hänen, jonka Milka synnytti Naahorille."

25. Hän jatkoi: "Meillä on runsaasti olkia ja rehua ja myös tilaa yöpyä."

26. Silloin mies kumartui HERRAN eteen

27. ja sanoi: "Siunattu olkoon HERRA, isäntäni Abrahamin Jumala, joka ei ole ottanut pois armoaan ja uskollisuuttakaan isännältäni. HERRA on johdattanut minua matkalla isäntäni veljien kotiin."

28. Tyttö juoksi äitinsä kotiin ja kertoi, mitä oli tapahtunut.

29. Rebekalla oli veli, jonka nimi oli Laaban. Laaban riensi ulos miehen luo lähteelle.

30. Kun hän näki sisarellaan Rebekalla nenärenkaan sekä rannerenkaat hänen käsissään ja kuuli sisarensa kertovan, mitä mies oli tälle puhunut, hän lähti miehen luo ja näki tämän seisovan vielä kameliien luona lähteellä.

31. Hän sanoi: "Tule, sinä HERRAN siunattu. Miksi seisot ulkona? Minä olen raivannut tilaa talossa ja paikan kameleille."

32. Niin mies meni taloon, ja Laaban riisui kameilit ja antoi niille olkia ja rehua. Miehele ja tämän seuralaisille hän antoi vettä jalkojen pesua varten.

33. Sitten Abrahamin palvelijan eteen pantiin syötävää, mutta hän sanoi: "En syö, ennen kuin olen puhunut asiani." Laaban vastasi: "Puhu."

34. Hän sanoi: "Minä olen Abrahamin palvelija.

35. HERRA on siunannut suuresti minun herraani, ja hänestä on tullut mahdava mies. Herra on antanut hänelle lampaista ja vuohia sekä nautakarjaa, hopeaa ja kultaa, palvelijoita ja palvelijattaria, kameleita ja aaseja.

36. Saara, herrani vaimo, on synnyttänyt vanhalla iälläään pojan herralleni, ja herrani on antanut pojalle kaiken omaisuutensa.

37. Herrani vannotti minua ja sanoi: 'Et saa ottaa pojalleni vaimoa kanaaniilaisten tyttäristä, joiden maassa minä asun,

38. vaan mene isäni kotiin ja sukuni luo ja ota sieltä vaimo pojalleni.'

39. Minä sanoin herralleni: 'Ehkä nainen ei seuraa minua.'

40. Hän vastasi minulle: 'HERRA, jonka edessä olen vaeltanut, lähettää enkelinsä kanssasi ja antaa matkallesi menestyksen, niin että saat pojalleni vaimon minun suvustani ja isäni perheestä.'

41. Olet vapaa minun vannottamastani valasta, jos tyttöä ei anneta sinulle, kun saavut sukuni luo. Silloin olet vapaa valastani.

42. Kun tulin tänään lähteelle, minä sanoin: 'HERRA, minun herrani Abrahamin Jumala, jospa antaisit tämän matkani onnistua.'

43. Minä seison tässä vesilähteellä. Kun joku neitonen tulee ammentamaan vettä, minä kysyn häneltä: 'Antaisitko minun juoda vähän vettä ruukustasi?'

44. Jos hän vastaa minulle: 'Juo sinä itse, minä ammennan myös kameleilesi', hän on se nainen, jonka HERRA on määrännyt minun herrani pojalle.

45. Minä en ollut vielä lakannut puhumasta itsekseni, kun Rebekka tuli ruukku olallaan, laskeutui lähteelle ja ammensi. Minä sanoin hänelle: 'Antaisitko minun juoda?'

46. Hän laski nopeasti ruukun olaltaan ja sanoi: 'Juo, minä juotan myös kamelisi.' Niin minä join, ja hän juotti myös kamelit.

47. Minä kysyin häneltä: 'Kenen tytär sinä olet?' Hän vastasi: 'Minä olen Betuelin tytär, hänen, jonka Milka synnytti Naahorille.' Silloin minä panin nenärenkaan hänen nenäänsä ja rannerenkaat hänen käsiinsä,

48. kumarruin rukoilemaan HERRAA ja siunasin häntä, herrani Abrahamin Jumalaa, joka oli johdattanut minut oikeaa tietä ottamaan herrani veljen tyttären hänen pojalleen vaimoksi.

49. Jos te nyt tahdotte osoittaa ystävällisyyttä ja uskollisuutta isännälleni, kertokaa se minulle, mutta jos ette,

kertokaa sekin minulle. Silloin käännyin toisaalle, oikealle tai vasemmalle."

50. Laaban ja Betuel vastasivat: "Tämä on lähtöisin HERRASTA. Me emme voi sanoa sinulle tästä hyvää emmekä pahaa."

51. Tässä on Rebekka edessäsi, ota hänet ja mene. Tulkoon hänestä herrasi pojan vaimo, niin kuin HERRA on puhunut."

52. Kuultuaan heidän sanansa Abrahamin palvelija kumartui maahan HERRAN eteen.

53. Sitten palvelija otti esille hopea- ja kultaesineitä sekä vaatteita ja antoi ne Rebekalle. Hän antoi myös kallisarvoisia lahjoja tämän veljelle ja äidille.

54. He söivät ja joivat, hän ja miehet, jotka olivat hänen kanssaan, ja yöpyivät siellä. Aamulla he nousivat ylös, ja palvelija sanoi: "Päästäkää minut menemään herrani luo."

55. Tytön veli ja äiti vastasivat: "Anna tytön olla luonamme vielä muutama päivä, edes kymmenen päivää. Sen jälkeen voit lähteä."

56. Mutta palvelija sanoi heille: "Älkää viivytäkö minua, sillä HERRA on antanut matkani onnistua. Päästäkää minut menemään, tahdon lähteä isäntäni luo."

57. He vastasivat: "Kutsutaan tyttö tänne ja kysytään häneltä itseltään."

58. He kutsuivat Rebekan ja kysyivät häneltä: "Lähdetkö tämän miehen kanssa?" Hän vastasi: "Lähden."

59. Niin he saattoivat matkaan sisarensa Rebekan ja hänen imettäjänsä sekä Abrahamin palvelijan miehiineen.

1. Moos. 35:8

60. He siunasivat Rebekan ja sanoivat hänelle: "Tulkoon sinusta, sisaremmi, tuhansia ja kymmeniätuhansia, ja jälkeläisesi vallatkoot vihamiestensä portit!"

61. Sitten Rebekka ja hänen palvelijattarensa nousivat kameliensa selkään ja seurasivat miestä. Näin palvelija otti Rebekan mukaansa ja lähti matkaan.

1. Mooseksen kirja 24–25

62. Lisak oli tulossa Lahai-Roin kai-
von tienoilta, hän näet asui Negevin
maassa.

63. Hän oli lähtenyt illan suussa
kedolle mietiskelemään, ja kun hän
kohotti katseensa, hän näki kamelien
lähestyvän.

64. Myös Rebekka kohotti katseensa
ja näki lisakin. Silloin hän pudottautui
kamelin selästä

65. ja kysyi palvelijalta: ”Kuka on tuo
mies, joka tulee kedolla meitä kohti?”
Palvelija vastasi: ”Hän on minun her-
rani.” Silloin Rebekka otti hunnun ja
verhoutui.

66. Palvelija kertoi lisakille kaiken,
mitä oli tehnyt.

67. Lisak vei Rebekan äitinsä Saaran
teltaan. Hän rakasti Rebekkaa ja otti
hänet vaimokseen. Näin lisak sai loh-
dutuksen äitinsä kuoltua.

25. LUKU

Abrahamin muut jälkeläiset

1. Abraham otti vielä vaimon, jonka
nimi oli Ketura.

2. Hän synnytti Abrahamille Simra-
nin ja Joksantin, Medanin ja Midianin,
Jisbakin ja Suuahin.

3. Joksanille syntyivät Seba ja De-
dan. Dedanin jälkeläisiä olivat assuri-
laiset, letusilaiset ja leummilaiset.

4. Midianin pojat olivat Eefa, Eefer,
Hanok, Abida ja Eldaa. Kaikki nämä
olivat Keturan jälkeläisiä.

5. Abraham antoi kaiken omaisuu-
tensa lisakille, 1. Moos. 24:36

6. mutta sivuvaimojensa pojille Ab-
raham antoi lahjoja. Vielä eläessään
hän lähetti heidät pois poikansa lisakin
luota itään päin, itäiselle maalle.

Abrahamin kuolema ja hautaaminen

7. Nämä olivat Abrahamin elinvuo-
det: hän eli sataseitsemänkymmentä-
viisi vuotta.

8. Sitten Abraham kuoli korkeas-
sa iässä, hyvin vanhana ja elämästä
kyllänsä saaneena, ja hänet otettiin
heimonsa luo. 1. Moos. 15:15; Hepr. 11:13

9. Hänen poikansa lisak ja Ismael
hautasivat hänet Makpelan luolaan,
heettiläisen Efronin, Sooharin pojan,
vainiolle itään päin Mamresta.

10. Tämän maapalstan Abraham oli
ostanut heettiläisiltä. Sinne haudattiin
Abraham ja hänen vaimonsa Saara.

1. Moos. 23:3,20

11. Abrahamin kuoltua Jumala siu-
nasi hänen poikaansa lisakia. Lisak
asui Lahai-Roin kaivon tienoilla.

1. Moos. 16:14,24:62

Ismaelin jälkeläiset

12. Nämä ovat Abrahamin pojan Is-
maelin suvun vaiheet, hänen, jonka
Saaran egyptiläinen orjatar Haagar
synnytti Abrahamille. 1. Aik. 1:29–31

13. Nämä ovat Ismaelin poikien ni-
met heidän syntymäjärjestyksensä
mukaan: Nebajot, Ismaelin esikoinen,
Keedar, Adbeel, Mibsam, 1. Moos. 17:20

14. Misma, Duuma, Massa,

15. Hadad, Teema, Jetur, Naafis ja
Keedema.

16. Nämä olivat Ismaelin pojat, kak-
sitoista heimokuntien ruhtinasta. Nämä
olivat myös heidän kyllensä ja leiripaik-
kojensa nimet. 1. Moos. 16:9,10

17. Nämä olivat Ismaelin elinvuodet:
satakolmekymmentäseitsemän vuotta.
Sitten hän kuoli, ja hänet otettiin hei-
monsä luo.

18. Ismaelilaiset asuivat Havalasta
Suuriin ulottuvalla alueella, joka on
Egyptistä itään päin Assurin suunnal-
la. Ismael asettui asumaan kaikkien
veljiensä itäpuolelle.⁴⁵ 1. Moos. 16:12

Eesaun ja Jaakobin syntymä

19. Nämä ovat lisakin, Abrahamin
pojan, suvun vaiheet. Abrahamille syn-
tyi lisak. Matt. 1:2

20. Lisak oli neljäkymmenen vuoden
ikäinen, kun hän otti vaimokseen Re-
bekan. Tämä oli aramealaisen Betuelin
tytär Paddan-Aramista, aramealaisen
Laabanin sisar. 1. Moos. 24:67

45 25:18. Kirj.: ”hän putosi kaikkien
veljiensä kasvoille”. Kasvot viittaavat tässä
itään. Tästä kohdasta on eri tulkintoja.

21. lisak rukoili HERRAA vaimonsa puolesta, sillä tämä oli hedelmätön. HERRA vastasi hänen rukoukseensa, ja hänen vaimonsa Rebekka tuli raskaaksi.

1. Moos. 11:30,29:31

22. Mutta lapset sysivät toisiaan hänen kohdussaan, ja hän sanoi: "Jos tämä on tällaista, niin miksi minä elän?" Hän meni kysymään HERRALTA,

23. ja HERRA sanoi hänelle: "Kohdussasi on kaksi kansaa, ja sinusta haarautuu kaksi kansakuntaa. Toinen kansa on oleva toista voimakkaampi, ja vanhempi on palveleva nuorempaa."

1. Moos. 27:29; 2. Sam. 8:14; Mal. 1:2,3; Room. 9:10

24. Kun hänen tuli aika synnyttää, hänen kohdussaan oli todella kaksoiset.

25. Ensiksi ulos tullut oli punaruskea ja kauttaaltaan kuin karvainen viitta. Hänelle annettiin nimi Eesau.

26. Sen jälkeen tuli ulos hänen veljensä. Hän piti kädellään kiinni Eesaun kantapäästä, ja niin hänelle annettiin nimeksi Jaakob⁴⁶. lisak oli heidän synnytyessään kuudenkymmenen vuoden ikäinen.

1. Moos. 32:28; Hoos. 12:4

Eesau myy esikoisuutensa

27. Pojat kasvoivat, ja Eesausta tuli taitava metsästäjä, joka viihtyi ulkona. Jaakob sitä vastoin oli rauhallinen mies, joka pysytteli teltoilla.

28. lisak rakasti Eesauta, koska söi mielellään riistaa, mutta Rebekka rakasti Jaakobia.

29. Kerran kun Jaakob oli keittänyt itselleen keiton, Eesau tuli kedolta väsyneenä.

30. Hän sanoi Jaakobille: "Anna minun hotkia tuota punaista, tuota punaista keittoa, sillä minä olen näännyksissä." Siksi häntä kutsutaan nimellä Edom⁴⁷.

31. Mutta Jaakob sanoi: "Myy minulle ensin esikoisuutesi."

5. Moos. 21:17

32. Eesau vastasi: "Minähän olen kuolemaisillani! Mitä hyötyä minulle on esikoisuudesta?"

33. Jaakob sanoi: "Vanno minulle nyt." Niin Eesau vannoi Jaakobille ja myi esikoisuutensa hänelle.

1. Moos. 27:36; Hepr. 12:16

34. Silloin Jaakob antoi Eesaulle leipää ja linssikeittoa. Tämä söi ja joi, nousi ja meni pois. Näin halpana Eesau piti esikoisuutta.

26. LUKU

lisak ja Rebekka Gerarissa

1. Maahan tuli nälänhätä, toinen kuin aikaisempi nälänhätä, joka oli ollut Abrahamin päivinä. Silloin lisak meni filistealaisten kuninkaan Abimelekin luo Gerariin.

1. Moos. 12:10

2. HERRA ilmestyi hänelle ja sanoi: "Älä mene Egyptiin, vaan asu siinä maassa, jonka minä sinulle osoitan.

3. Asu muukalaisena tässä maassa, niin minä olen sinun kanssasi ja siunaan sinua. Minä annan kaikki nämä maat sinulle ja sinun jälkeläisillesi, sillä minä pidän voimassa valan, jonka vannoin isällesi Abrahamille.

1. Moos. 22:16–18

4. Minä teen jälkeläisesi yhtä lukuisiksi kuin taivaan tähdet ja annan heille kaikki nämä maat. Ja sinun siemenesäsi tulevat siunatuiksi kaikki maailman kansat,

1. Moos. 13:15,15:5,18:18,28:14

5. koska Abraham kuunteli minun ääntäni ja noudatti säättämiäni käskyjä, lakeja ja opetuksia."

6. Niin lisak jäi asumaan Gerariin.

7. Kun paikkakunnan miehet kysivät hänen vaimostaan, hän sanoi: "Hän on minun sisareni." Hän näet pelkäsi sanoa "minun vaimoni", koska ajatteli: "Paikkakunnan miehet voivat tappaa minut Rebekan tähden, sillä hän on kaunis."

1. Moos. 20:2

8. Kun lisak oli asunut siellä jo kauan aikaa, Abimelek, filistealaisten kuningas, katseli kerran ikkunastaan ja näki lisakin hyväilevän vaimoaan.

9. Silloin Abimelek kutsui lisakin luokseen ja sanoi: "Hän onkin sinun

46 25:26. Nimen Jaakob hepr. muoto *Ja'akov* tulee sanasta *aakev* 'kantapää'. Ks. myös jakeen 27:36 alaviite.

47 25:30. Nimi Edom tulee sanasta *aadom* 'punainen'.

vaimosi! Kuinka olet voinut sanoa, että hän on sisaresi?" lisak vastasi hänelle: "Sanoin niin siksi, ettei minun tarvitsisi kuolla hänen vuokseen."

10. Abimelek sanoi: "Mitä oletkaan meille tehnyt! Vähältä piti, ettei joku kansasta maannut vaimosi kanssa. Näin olisit saattanut meidät syyllisiksi!"

11. Abimelek antoi koko kansalle käskyn: "Jokainen, joka koskee tähän mieheen tai hänen vaimoonsa, on surmattava."

Kiista kaivoista

12. lisak kylvi siinä maassa ja sai sinä vuonna satakertaisen sadon, sillä HERRA siunasi häntä.

13. Hän vaurastui vaurastumistaan, ja lopulta hän oli hyvin rikas.

14. Hänellä oli laumoittain lampaita, vuohia ja nautakarjaa sekä paljon palvelijoita. Sen vuoksi filistealaiset alkoivat kadehtia häntä

15. ja tukkivat kaikki ne kaivot, jotka hänen isänsä Abrahamin palvelijat olivat tämän eläessä kaivaneet, ja täyttivät ne maalla. 1. Moos. 21:25

16. Abimelek sanoi lisakille: "Mene pois luotamme, sillä sinusta on tullut meitä hyvin paljon mahtavampi."

17. Niinpä lisak lähti sieltä, leiriytyi Gerarin laaksoon ja asui siellä.

18. lisak kaivatti uudelleen auki ne vesikaivot, jotka oli kaivettu hänen isänsä Abrahamin eläessä mutta jotka filistealaiset olivat Abrahamin kuoltua tukkineet. Hän antoi niille samat nimet, jotka hänen isänsä oli niille antanut.

19. Sitten lisakin palvelijat kaivoivat laaksossa ja löysivät sieltä raikkaan veden lähteen.

20. Gerarin paimenet alkoivat kuitenkin riidellä lisakin paimenten kanssa ja sanoivat: "Vesi on meidän." Niin lisak nimesi kaivon Eesekiksi⁴⁸, koska he kiistelivät hänen kanssaan.

21. Sen jälkeen lisakin palvelijat kaivoivat toisen kaivon ja joutuivat riitaan siitäkin. Sille hän antoi nimen Sitna⁴⁹.

22. lisak lähti sieltä pois ja kaivoi vielä yhden kaivon. Siitä ei syntynyt riitaa. Hän antoi sille nimen Rehobot⁵⁰ ja sanoi: "Nyt HERRA on antanut meille runsaasti tilaa, ja me voimme lisääntyä tässä maassa." 2. Sam. 22:20; Ps. 119:45; Jes. 54:2

Jumala ilmestyy lisakille

23. lisak siirtyi sieltä Beersebaan,

24. ja samana yönä HERRA ilmestyi hänelle ja sanoi: "Minä olen sinun isäsi Abrahamin Jumala. Älä pelkää, sillä minä olen sinun kanssasi, minä siunaan sinua ja teen jälkeläisesi lukuisiksi palvelijani Abrahamin tähden."

25. lisak rakensi siihen paikkaan alttarin, huusi avuksi HERRAN nimeä ja pystytti sinne telttansa. lisakin palvelijat kaivoivat sinne kaivon. 1. Moos. 12:8

26. Abimelek lähti hänen luokseen Gerarista ystävänsä Ahussatin ja so-tapäällikkönsä Piikolin kanssa.

1. Moos. 21:22

27. lisak sanoi heille: "Miksi te olette tulleet minun luokseni? Tehän vihasitte minua ja karkotitte minut luotanne!"

28. He vastasivat: "Me olemme nähneet, että HERRA on sinun kanssasi, ja toivomme, että sinun ja meidän välillämme olisi valallinen sopimus. Me tahdomme tehdä liiton sinun kanssasi,

29. ettet tekisi meille mitään pahaa. Emmehän mekään ole sinuun koskeneet vaan olemme tehneet sinulle ainoastaan hyvää ja sallineet sinun lähteä rauhassa. Sinä olet nyt HERRAN siunaama."

30. Silloin lisak laittoi heille pidot, ja he söivät ja joivat.

31. Varhain seuraavana aamuna he vannoivat toisilleen valan. Sen jälkeen lisak päästi heidät menemään, ja he lähtivät hänen luotaan rauhassa.

32. Samana päivänä lisakin palvelijat tulivat kertomaan hänelle kaivosta,

49 26:21. Nimi Sitna merkitsee 'syytös'.

50 26:22. Nimen Rehobot hepr. muoto Rehovoot merkitsee 'laajat alueet'.

48 26:20. Nimi Eesek merkitsee 'väittely', 'riita'.

1. Mooseksen kirja 26–27

jonka olivat kaivaneet. He sanoivat hänelle: "Me löysimme vettä."

33. Hän antoi kaivolle nimen Siba. Sen tähden kaupungin nimi on vielä tänäkin päivänä Beerseba⁵¹.

1. Moos. 21:31

34. Kun Eesau oli neljäkymmenen vuoden ikäinen, hän otti vaimoikseen Jehuditin, heettiläisen Beerin tyttären, ja Baasematin, heettiläisen Eelonin tyttären.

1. Moos. 36:2–3

35. Näistä tuli lisakille ja Rebekalle mielipahan aihe.

1. Moos. 27:46

27. LUKU

Jaakob saa petoksella esikoissiunauksen

1. Kun lisak oli tullut vanhaksi ja hänen silmänsä olivat käyneet niin hämäriksi, ettei hän enää kyennyt näkemään, hän kutsui luokseen Eesaun, vanhemman poikansa, ja sanoi hänelle: "Poikani!" Tämä vastasi hänelle: "Tässä olen."

2. Lisak sanoi: "Näethän, että minä olen tullut vanhaksi, enkä tiedä, milloin kuolen."

3. Ota nyt aseesi, viinesi ja jousesi, ja lähde kedolle metsästäämään minulle riistaa.

1. Moos. 25:28

4. Laita sitten minulle herkkuruoka, sellainen, jota rakastan, ja tuo se minulle syötäväksi, jotta voisin siunata sinut⁵² ennen kuin kuolen."

5. Rebekka kuuli, mitä lisak puhui pojalleen Eesauille. Kun Eesau oli lähtenyt kedolle metsästäämään tuodakseen riistaa isälleen,

6. Rebekka sanoi pojalleen Jaakobille: "Minä kuulin sinun isäsi sanovan veljellesi Eesauille:

7. 'Tuo minulle riistaa ja laita minulle herkkuruoka. Minä tahdon syödä sitä ja siunata sinut HERRAN edessä ennen kuin kuolen.'

8. Kuule nyt siis, poikani, mitä sanon, ja tee, mitä minä käsken sinun tehdä.

9. Mene laumaan ja tuo sieltä minulle kaksi hyvää kiliä, niin minä laitan niistä isällesi sellaisen herkkuruuan, jota hän rakastaa.

10. Vie se isällesi syötäväksi, että hän siunaisi sinut ennen kuolemaansa."

11. Mutta Jaakob sanoi äidilleen Rebekalle: "Veljeni Eesauhan on karvainen mies, minä taas olen sileäihoinen."

1. Moos. 25:25

12. Ehkä isäni tunnustelee minua ja pitää minua petkuttajana! Silloin tuotan itselleni kirouksen enkä siunausta."

13. Hänen äitinsä sanoi hänelle: "Tulokoon se kirous minun päälleni, poikani! Kuuntele vain, mitä minä sanon, ja mene noutamaan kilit minulle."

14. Silloin Jaakob meni noutamaan kilit ja toi ne äidilleen. Hänen äitinsä laittoi herkkuruuan, sellaisen, jota Jaakobin isä rakasti.

15. Rebekka otti vanhemman poikansa Eesaun parhaat vaatteet, jotka hänellä oli teltassa, ja puki niihin nuoremman poikansa Jaakobin.

16. Kilien nahat hän kääri Jaakobin käsiin ja paljaaseen kaulaan.

17. Sitten hän antoi herkkuruuan sekä leipomansa leivän poikansa Jaakobin käsiin.

18. Tämä meni isänsä luo ja sanoi: "Isäni!" Lisak vastasi: "Tässä olen. Kuka sinä olet, poikani?"

19. Jaakob sanoi isälleen: "Minä olen sinun esikoisesi Eesau. Olen tehnyt niin kuin sanoit minulle. Nouse istumaan ja syömään riistaani, että voisit siunata minut."

20. Lisak vastasi pojalleen: "Miten olet voinut löytää saaliin näin pian, poikani?" Jaakob vastasi: "Koska HERRA, sinun Jumalasi, johdatti sen minun eteeni."

21. Lisak sanoi Jaakobille: "Tulehan lähemmäs, poikani, että voin tunnustella, oletko sinä poikani Eesau vai et."

51 26:33. Nimen Beerseba hepr. muoto *Be'eer-sheva* merkitsee 'valakaivo' tai 'seit-senkaivo'.

52 27:4. Kirj.: "että sieluni voisi siunata sinut".

22. Jaakob meni isänsä lisakin luo. Tämä tunnusteli häntä ja sanoi: "Ääni on Jaakobin ääni, mutta kädet ovat Eesaun kädet."

23. Eikä lisak tuntenut Jaakobia, sillä Jaakobin kädet olivat karvaiset niin kuin hänen veljensä Eesaun kädet, ja niin lisak siunasi hänet.

24. Lisak kysyi vielä: "Oletko sinä todella poikani Eesau?" Jaakob vastasi: "Olen."

25. Sitten lisak sanoi: "Tarjoa minulle, että voin syödä poikani riistaa ja siunata sinut." Jaakob tarjosi hänelle, ja hän söi. Sitten Jaakob toi lisakille viiniä, ja tämä joi.

26. Sen jälkeen hänen isänsä lisak sanoi: "Tulehan tänne ja suutele minua, poikani."

27. Jaakob meni isänsä luo ja suuteli häntä. Lisak tunsikin hänen vaatteidensa tuoksun, siunasi hänet ja sanoi: "Poikani tuoksu on kuin HERRAN siunaaman kedon tuoksu!" Hepr. 11:20

28. Antakoon Jumala sinulle taivaan kastetta ja maan runsautta, yllin kyllin jyvät ja viiniä.

29. Palvelkoot sinua kansat, kumartakoot sinua kansakunnat. Ole veljiesi herra, ja äitisi pojat kumartakoot sinua. Kirottu olkoon se, joka sinua kiroaa, siunattu se, joka sinua siunaa."

1. Moos. 12:3,25:23; 4. Moos. 24:9; Ob. 1:10

Eesau pyytää siunausta

30. Kun lisak oli siunannut Jaakobin ja Jaakob oli juuri lähtenyt isänsä lisakin luota, hänen veljensä Eesau palasi metsästämästä.

31. Häinkin laittoi herkkuruuan, vei sen isälleen ja sanoi hänelle: "Nouskoon isäni syömään poikansa riistaa, niin että voit siunata minut."

32. Hänen isänsä lisak kysyi: "Kuka sinä olet?" Hän vastasi: "Minä olen poikasi, sinun esikoisesi Eesau."

33. Silloin lisak järkyttyi syvästi ja sanoi: "Kuka se sitten oli, joka kävi metsästävässä ja toi minulle riistaa? Minä söin kaikkea, ennen kuin sinä tu-

lit, ja siunasin hänet. Ja siunattuna hän myös pysyy."

34. Kun Eesau kuuli isänsä sanat, hän päästi kovan ja katkeran huudon ja sanoi isälleen: "Siunaa minutkin, isäni!"

35. Tämä vastasi: "Veljesi tuli kavalasti ja vei siunauksesi."

36. Eesau sanoi: "Oikeinpa häntä kutsutaankin Jaakobiksi⁵³, onhan hän pettänyt minut jo kahdesti. Hän vei esikoisuuteni, ja nyt hän on vienyt minulta myös siunaukseni." Eesau kysyi: "Etkö ole lainkaan varannut siunausta minulle?"

1. Moos. 25:26,31

37. Lisak vastasi Eesaulle: "Minä olen asettanut hänet sinun herraksesi ja pannut kaikki hänen veljensä hänen palvelijoikseen sekä varustanut hänet jyvillä ja viinillä. Mitä minä siis voisin enää tehdä sinun hyväksesi, poikani?"

38. Eesau sanoi isälleen: "Yksi siunausko sinulla vain on, isäni? Isä, siunaa myös minut!" Ja Eesau alkoi itkeä äänekkäästi.

Hepr. 12:17

39. Hänen isänsä lisak vastasi: "Vaila maan runsautta on sinun asuinsijasi, vaila taivaan kastetta.

Hepr. 11:20

40. Sinä olet elävä miekkasi varassa ja palveleva veljeäsi. Mutta valtoimena kierrellen sinä särjet hänen ikeensä niskaltasi."

2. Kun. 8:19,20

41. Eesau alkoi kantaa Jaakobille kaunaa siunauksen tähden, jolla hänen isänsä oli tämän siunannut. Eesau ajatteli sydämessään: "Kohta tulee aika surra isääni, ja silloin minä tapaan veljeni Jaakobin."

42. Rebekalle kerrottiin hänen vanhemman poikansa Eesaun puheista. Silloin hän kutsui luokseen nuoremman poikansa Jaakobin ja sanoi hänelle: "Tiedätkö, että veljesi Eesau lohdutautuu sillä, että aikoo tappaa sinut."

43. Kuule siis, mitä sanon, poikani: Lähde pakoon veljeni Laabanin luo Haaraniin.

1. Moos. 24:29

⁵³ 27:36. Nimen Jaakob hepr. muoto *Ja'akov* merkitsee 'tulee jäljessä' tai 'pettää'. Ks. myös jakeen 25:26 alaviite.

1. Mooseksen kirja 27–28

44. Asu hänen luonaan jonkin aikaa, kunnes veljesi kiukku asettuu.

45. Kun veljesi viha sinua kohtaan on lauhtunut ja hän on unohtanut, mitä olet hänelle tehnyt, minä lähetän noutamaan sinut sieltä. Minkä tähden minun pitäisi menettää teidät molemmat samana päivänä!”

46. Rebekka sanoi lisakille: ”Minä olen kyllästynyt elämäni heitteläisnaisten tähden. Jos myös Jaakob ottaa vaimon heitteläisistä naisista, tämän maan tyttäristä, sellaisen kuin nämä, niin miksi minä eläisin?” 1. Moos. 26:34

28. LUKU

Jaakobin pako

1. Iisak kutsui Jaakobin luokseen, siunasi hänet ja antoi hänelle käskyn: ”Sinä et saa ottaa vaimoksesi ketään kanaanilaisten tyttäristä. 1. Moos. 24:3–4

2. Mene Paddan-Aramiin äitisi isän Betuelin kotiin ja ota sieltä itsellesi vaimo äitisi veljen Laabanin tyttäristä.

Hoos. 12:13

3. Jumala, Kaikkivaltias, siunatkoon sinua ja tehköön sinusta hedelmällisen ja monilukuisen, niin että sinusta lähtee kansojen joukko. 1. Moos. 12:2

4. Suokoon hän sinulle Abrahamin siunauksen, sinulle ja sinun jälkeläisillesi, niin että saisit periä maan, jossa asut muukalaisena ja jonka Jumala on antanut Abrahamille.”

1. Moos. 12:1,7,13:15

5. Näin Iisak lähetti Jaakobin matkaan. Tämä lähti Paddan-Aramiin Laabanin luo, joka oli aramealaisen Betuelin poika ja Jaakobin ja Eesaun äidin Rebekan veli.

6. Eesau sai tietää, että Iisak oli siunannut Jaakobin ja lähettänyt hänet Paddan-Aramiin ottamaan sieltä itselleen vaimon ja että Iisak siunatessaan Jaakobia oli kieltänyt häntä ottamasta vaimoa kanaanilaisten tyttäristä.

7. Jaakob totteli isäänsä ja äitiään ja lähti Paddan-Aramiin.

8. Kun Eesau huomasi, että kanaanilaisten tyttäret olivat vastenmielisiä hänen isälleen Iisakille,

1. Moos. 26:35

9. hän meni Ismaelin luo ja otti vaimokseen entisten lisäksi Mahalatin, Abrahamin pojan Ismaelin tyttären, Nebajotin sisaren.

Jaakobin uni Beetelissä

10. Jaakob lähti Beersebastasta mennekseen Haaranisiin.

11. Hän tuli erääseen paikkaan ja yöpyi siinä, sillä aurinko oli laskenut. Hän otti sieltä kiven, pani sen päänalukseen ja asettui makuulle.

12. Hän näki unessa, että maan päälle oli asetettu tikapuut, joiden pää ulottui taivaaseen, ja Jumalan enkelit kulkivat niitä ylös ja alas. 1. Moos. 35:1; Joh. 1:51

13. Yhtäkkiä HERRA seisoi hänen luonaan ja sanoi: ”Minä olen HERRA, sinun isäsi Abrahamin Jumala ja Iisakin Jumala. Tämän maan, jonka päällä sinä makaat, minä annan sinulle ja sinun jälkeläisillesi. 1. Moos. 48:3,4

14. Sinun jälkeläisiäsi on oleva yhtä paljon kuin maan tomua, ja sinä levitädyt länteen ja itään, pohjoiseen ja etelään. Sinussa ja sinun siemenesäsi tulevat siunatuiksi kaikki maan sukukunnat. 1. Moos. 12:3

15. Katso, minä olen sinun kanssasi ja varjelen sinua kaikkialla, missä kuljet. Minä tuon sinut takaisin tähän maahan, sillä minä en jätä sinua vaan toteutan sen, minkä minä olen sinulle puhunut.”

16. Kun Jaakob heräsi unestaan, hän sanoi: ”HERRA on totisesti tässä paikassa, enkä minä sitä tiennyt.”

17. Hänet valtasi pelko, ja hän sanoi: ”Kuinka pelottava onkaan tämä paikka! Tämä ei ole mikään muu kuin Jumalan huone. Tämä on taivaan portti.”

18. Jaakob nousi varhain aamulla, otti kiven, jonka oli pannut päänsä alukseksi, nosti sen pystyyn patsaaksi ja vuodatti öljyä sen päälle.

1. Moos. 31:13,35:14

19. Hän antoi paikalle nimen Beetel⁵⁴. Aikaisemmin kaupungin nimenä oli kuitenkin ollut Luus.

1. Moos. 12:8,35:15

20. Sitten Jaakob antoi lupauksen sanoen: ”Jos Jumala on minun kansani ja varjelee minut tällä tiellä, jota kuljen, ja antaa minulle leipää syötäväksi ja vaatetta päälle pantavaksi,

21. niin että saan palata rauhassa isäni kotiin, on HERRA oleva minun Jumalani.

22. Ja tämä kivi, jonka olen asettanut patsaaksi, on oleva Jumalan huone, ja kaikesta, mitä minulle suot, minä annan sinulle kymmenykset.”

1. Moos. 14:20; 3. Moos. 27:30

29. LUKU

Jaakob Laabanin luona

1. Jaakob jatkoi matkaansa ja tuli idän kansojen maalle.

2. Katsellessaan seutua hän näki kaivon, ja kaivolla makasi kolme lammasta- ja vuohilaumaa, sillä siitä kaivosta oli tapana juottaa laumoja. Kaivon suulla oli suuri kivi.

3. Kun kaikki laumat olivat kokoontuneet sinne, kivi vieritettiin kaivon suulta ja eläimet juotettiin. Sen jälkeen kivi pantiin taas paikoilleen kaivon suulle.

4. Jaakob kysyi paimenilta: ”Veljeni, mistä te olette?” He vastasivat: ”Me olemme Haaranista.”

5. Hän kysyi heiltä: ”Tunnetteko te Laabanin, Naahorin pojan?” He vastasivat: ”Tunnetimme.”

1. Moos. 24:29

6. Jaakob kysyi heiltä: ”Voiko hän hyvin?” He vastasivat: ”Kyllä. Tuolla tulee hänen tyttärensä Raakel lampaiden ja vuohien kanssa.”

7. Jaakob sanoi: ”Nythän on täysi päivä, eikä ole vielä aika koota karjaa. Juottakaa lampaat ja vuohet ja viekää ne laitumelle.”

8. Paimenet vastasivat: ”Emme voi, ennen kuin kaikki laumat ovat koolla ja kivi on vieritetty kaivon suulta. Sitten juotamme lampaat ja vuohet.”

9. Jaakobin vielä puhuessa heidän kanssaan Raakel tuli isänsä lampaat ja vuohet mukanaan, sillä Raakelin oli tapana käydä paimenessa.

10. Kun Jaakob näki Raakelin, äitinsä veljen Laabanin tyttären, ja Laabanin lampaat ja vuohet, hän astui esiin, vieritti kiven kaivon suulta ja juotti enonsa lauman.

2. Moos. 2:17

11. Sitten Jaakob suuteli Raakelia ja puhkesi äänekkääseen itkuun.

12. Jaakob kertoi Raakelille, että hän oli tämän isän sukulainen ja Rebekan poika. Raakel juoksi kertomaan isälleen.

13. Kun Laaban kuuli Jaakobin, sisarensa pojan, tulosta, hän juoksi tätä vastaan. Hän syleili ja suuteli Jaakobia ja toi hänet kotiinsa. Jaakob kertoi Laabanille kaiken, mitä oli tapahtunut.

14. Laaban sanoi hänelle: ”Sinä todellakin olet minun luutani ja lihaani.” Kun Jaakob oli asunut hänen luonaan kuukauden päivät,

15. Laaban sanoi Jaakobille: ”Olet-han sinä tosin sukulaiseni, mutta pitäisikö sinun palvella minua palkatta? Sano minulle, mikä on palkkasi.”

Jaakobin vaimot

16. Laabanilla oli kaksi tyttärtä. Vanhemman nimi oli Leea ja nuoremman Raakel.

17. Leealla oli miellyttävät⁵⁵ silmät, Raakel taas oli kaunis vartaloltaan ja kasvoiltaan.

18. Jaakob rakasti Raakelia. Niinpä hän sanoi Laabanille: ”Minä palvelen sinua seitsemän vuotta saadakseni nuoremman tyttäresi Raakelin.”

Hoos. 12:13

19. Laaban vastasi: ”On parempi, että annan hänet sinulle kuin että antaisin hänet jollekin toiselle. Jää luokseni.”

20. Niin Jaakob palveli Raakelin vuoksi seitsemän vuotta, ja ne tuntuivat hänestä muutamilta päiviltä, koska hän rakasti Raakelia.

54 28:19. Nimen Beetel hepr. muoto Beet-Eel merkitsee 'Jumalan huone'.

55 29:17. Tai: ”pehmeät” tai ”lempeät”.

21. Sen jälkeen Jaakob sanoi Laabanille: ”Anna minulle vaimoni, sillä palvelusaikani on täytynyt ja tahdon mennä hänen luokseen.”

22. Silloin Laaban kutsui kokoon kaikki paikkakunnan asukkaat ja laittoi pidot.

23. Mutta illalla hän ottikin tyttärensä Leean ja vei hänet Jaakobin luo, ja tämä yhti häneen.

24. Laaban antoi orjattarensa Silpan tyttäreilleen Leealle orjattareksi.

25. Kun tuli aamu, Jaakob näki, että nainen olikin Leea. Jaakob sanoi Laabanille: ”Mitä oletkaan minulle tehnyt? Enkö ole palvellut sinua Raakelin vuoksi? Miksi petit minut?”

26. Laaban vastasi: ”Meidän seudullamme ei tehdä niin, että nuorempi annettaisiin ennen vanhempaa.

27. Vietä nyt vain tämä viikko loppuun, niin myös Raakel annetaan sinulle palkaksi, kunhan teet minulle työtä vielä toiset seitsemän vuotta.”

28. Jaakob suostui siihen, ja kun hän oli viettänyt sen viikon loppuun, Laaban antoi myös tyttärensä Raakelin hänelle vaimoksi.

29. Laaban antoi orjattarensa Bilhan tyttäreilleen Raakelille orjattareksi.

30. Jaakob yhti myös Raakeliin, ja hän rakasti enemmän Raakelia kuin Leeaa. Niin Jaakob palveli Laabanin luona vielä toiset seitsemän vuotta.

Jaakobin lapset

31. Kun HERRA näki, että Leeaa syrjittiin, hän avasi Leean kohdun. Raakel sen sijaan oli hedelmätön.

1. Moos. 11:30,25:21

32. Leea tuli raskaaksi, synnytti pojan ja antoi hänelle nimen Ruuben⁵⁶ sanoen: ”HERRA on nähnyt minun kurjuuteni. Nyt mieheni varmaan rakastaa minua.”

33. Hän tuli jälleen raskaaksi, synnytti pojan ja sanoi: ”HERRA on kuullut, että minua syrjitään. Siksi hän on antanut

minulle myös tämän.” Hän antoi pojalle nimen Simeon⁵⁷.

34. Hän tuli uudelleen raskaaksi, synnytti pojan ja sanoi: ”Tällä kertaa mieheni varmaan kiintyy minuun. Olenhan synnyttänyt hänelle kolme poikaa.” Siksi hän antoi pojalle nimen Leevi⁵⁸.

35. Leea tuli jälleen raskaaksi, synnytti pojan ja sanoi: ”Nyt minä kiitän HERRAA.” Siksi hän antoi pojalle nimen Juuda⁵⁹. Sitten hän lakkasi synnyttämästä.

30. LUKU

1. Kun Raakel näki, ettei voinut synnyttää lasta Jaakobille, hän tuli kateelliseksi sisarelleen ja sanoi Jaakobille: ”Hanki minulle lapsia, muuten minä kuolen.”

2. Jaakob vihastui Raakeliin ja sanoi: ”Olenko minä Jumala, joka on esittänyt sinua saamasta lapsia?”

3. Silloin Raakel sanoi: ”Tässä on orjattareni Bilha. Yhdy häneen, niin hän synnyttää minun polvilleni. Hänen avulsaan minäkin saan lapsia.” 1. Moos. 16:2

4. Raakel antoi orjattarensa Bilhan vaimoksi Jaakobille, ja Jaakob yhti Bilhaan.

5. Bilha tuli raskaaksi ja synnytti Jaakobille pojan.

6. Raakel sanoi: ”Jumala on hankkinut minulle oikeuden ja myös kuullut rukoukseni äänen ja antanut minulle pojan.” Sen tähden hän antoi pojalle nimen Daan⁶⁰.

7. Raakelin orjatar Bilha tuli jälleen raskaaksi ja synnytti Jaakobille toisen pojan.

8. Raakel sanoi: ”Minä olen kamppailut ankarasti⁶¹ sisareni kanssa ja

57 29:33. Nimi Simeon, hepr. *Šim'on*, tulee heprean sanasta *šaama* 'kuulla'.

58 29:34. Nimi Leevi tulee heprean sanasta *laavaa* 'kiintyä', 'olla yhteydessä'.

59 29:35. Nimi Juuda, hepr. *Jehuuda*, tulee sanasta *hoodaa* 'kiittää'.

60 30:6. Nimi Daan merkitsee 'hän tuomitsi'.

61 30:8. Kirj.: ”Jumalan kamppailuja”.

56 29:32. Nimen Ruuben hepr. muoto *Reuu'ven* merkitsee 'katsokaa, poika'.

1. Mooseksen kirja 30

olen myös voittanut.” Hän antoi pojalle nimen Naftali⁶².

9. Kun Leea näki lakanneensa synnyttämästä, hän otti orjattarensa Silpan ja antoi hänet Jaakobille vaimoksi.

10. Leean orjatar Silpa synnytti Jaakobille pojan.

11. Silloin Leea sanoi: ”Tuokoon hän onnea!” Ja hän antoi pojalle nimen Gaad⁶³.

12. Leean orjatar Silpa synnytti Jaakobille toisenkin pojan,

13. ja Leea sanoi: ”Olen onnellinen, jopa nuoret naiset ylistävät minua onnelliseksi!” Ja hän antoi pojalle nimen Asser⁶⁴.

14. Ruuben meni kerran ulos vehnänleikkuun aikaan. Hän löysi pellolta lemменmarjoja ja toi ne äidilleen Leealle. Silloin Raakel sanoi Leealle: ”Anna minulle poikasi lemменmarjoja.”

15. Leea vastasi hänelle: ”Eikö riitä, että olet vienyt minulta mieheni, kun tahdot ottaa vielä poikani lemменmarjatkin?” Raakel sanoi: ”Olkoon sitten niin, että hän makaa tämän yön sinun kanssasi korvauksena poikasi lemменmarjoista.”

16. Kun Jaakob illalla palasi kedolta, Leea meni häntä vastaan ja sanoi: ”Sinun on tultava minun luokseni, sillä minä olen ostanalla ostanut sinut poikani lemменmarjoilla.” Niin Jaakob makasi sen yön hänen kanssaan.

17. Jumala kuuli Leeaa, ja Leea tuli raskaaksi ja synnytti Jaakobille viiden pojan.

18. Leea sanoi: ”Jumala on antanut minulle palkkani, koska minä annoin orjattareni miehelleni.” Ja hän antoi pojalle nimen Isaskar⁶⁵.

19. Leea tuli jälleen raskaaksi ja synnytti Jaakobille kuudennen pojan.

20. Silloin Leea sanoi: ”Jumala on antanut minulle hyvän lahjan. Nyt mieheni tulee asumaan luonani, sillä minä olen synnyttänyt hänelle kuusi poikaa.” Ja hän antoi pojalle nimen Sebulon⁶⁶.

21. Sen jälkeen hän synnytti tyttären ja antoi hänelle nimen Diina.

22. Jumala muisti myös Raakelia. Jumala kuuli häntä ja avasi hänen kohtunsa,

23. ja hän tuli raskaaksi. Raakel synnytti pojan ja sanoi: ”Jumala on ottanut pois häpeäni.”

24. Hän antoi pojalle nimen Joosef⁶⁷ ja sanoi: ”HERRA antakoon minulle vielä toisen pojan.”

25. Kun Raakel oli synnyttänyt Joosefin, Jaakob sanoi Laabanille: ”Päästä minut lähtemään. Minä tahdon mennä kotiini ja omaan maahani.

26. Anna minulle vaimoni ja lapseni, joiden vuoksi olen sinua palvellut. Minä tahdon lähteä. Tiedäthän sinä, kuinka paljon olen tehnyt sinulle työtä.”
1. Moos. 31:38

27. Laaban vastasi hänelle: ”Kunpa olisit minulle suosiollinen! Olen nähnyt merkeistä, että HERRA on siunannut minua sinun tähtesi.”

28. Hän sanoi vielä: ”Määrää minulle haluamasi palkka, niin minä annan sen.”

29. Jaakob vastasi hänelle: ”Sinä itse tiedät, kuinka minä olen tehnyt sinulle työtä ja millaiseksi karjasi on tullut minun hoidossani.

30. Se vähä, mitä sinulla oli ennen minun tuloani, on karttunut paljoksi, ja HERRA on siunannut sinua minun tultuani. Mutta nyt – milloin minä saan tehdä työtä oman perheeni hyväksi?”

31. Laaban sanoi: ”Mitä minun on sinulle annettava?” Jaakob vastasi: ”Ei sinun tarvitse antaa minulle mitään. Mutta minä paimennan ja vartioin edelleen sinun laumojasi, jos suostut tähän:

62 30:8. Nimi Naftali tulee sanasta *naftulim* 'kamppailut'.

63 30:11. Nimi Gaad merkitsee 'onni'.

64 30:13. Nimen Asser hebr. muoto *Aašeer* merkitsee 'onnellinen'.

65 30:18. Nimen Isaskar hebr. muoto *Jisaskhar* muistuttaa sanaa *saakhaar* 'palkka'.

66 30:20. Nimen Sebulon hebr. muoto *Zevulun* tulee sanasta *zaaval* 'asua'.

67 30:24. Nimi Joosef merkitsee 'hän lisää'.

32. Minä käyn tänään läpi koko lammas- ja vuohilaumasi ja erotan sieltä kaikki pilkulliset, kirjavat ja mustat lampaat sekä kirjavat ja pilkulliset vuohet. Ne ovat minun palkkani.

33. Minun rehellisyyteni tulee ilmi, kun vastaisuudessa tulet tarkastamaan tätä minun palkkaani. Kaikki vuohet, jotka eivät ole pilkullisia eivätkä kirjavia, ja kaikki lampaat, jotka eivät ole mustia, katsottakoon minun varastamukseni.”

34. Laaban vastasi: ”Hyvä on. Olikoon niin kuin olet puhunut.”

35. Samana päivänä Laaban erotti laumastaan juovikkaat ja kirjavat vuohipukit ja kaikki pilkulliset ja kirjavat vuohet, kaikki, joissa oli jotakin valkoista, sekä kaikki mustat lampaat ja antoi ne poikiensa hoitoon.

36. Hän siirsi ne kolmen päivämatkan päähän Jaakobista, ja Jaakob paimensi Laabanin muita laumoja.

37. Jaakob otti itselleen tuoreita valkoppeli-, mantelipuu- ja plataanikeppejä ja kuori niihin valkeita raitoja, niin että keppien valkoinen puu paljastui.

38. Kuorimansa kepit hän pani lampaiden ja vuohien eteen vesikaukaloihin, juoma-astioihin, joista ne kävivät juomassa. Tullessaan juomaan ne olivat kiimassa

1. Moos. 31:12

39. ja pariutuivat keppien edessä. Ne synnyttivät juovikkaita, pilkullisia ja kirjavia karitsoita.

40. Jaakob pani ne erilleen eikä päästänyt niitä Laabanin laumaan. Siten hän hankki itselleen oman laumansa. Hän käänsi eläinten päät Laabanin lauman pilkullisia ja kaikkia mustia eläimiä kohti.

41. Aina kun voimakkaat eläimet olivat kiimassa, Jaakob pani kepit niiden eteen vesikaukaloihin, ja ne pariutuivat keppien edessä.

42. Heikkojen eläinten eteen hän ei pannut keppejä. Näin heikot joutuivat Laabanille ja voimakkaat Jaakobille.

43. Siten miehestä tuli hyvin rikas. Hänellä oli paljon lampaita ja vuohia

sekä orjattaria, orjia, kameleita ja aaseja.

31. LUKU

Jaakob lähtee Laabanin luota

1. Jaakob sai kuulla Laabanin poikien sanoneen: ”Jaakob on ottanut kaiken, mikä kuuluu isällemme. Isämme omaisuudesta hän on hankkinut itselleen kaiken tämän rikkauden.”

2. Jaakob huomasi myös Laabanin kasvoista, ettei tämä enää suhtautunut häneen niin kuin ennen.

3. Silloin HERRA sanoi Jaakobille: ”Palaasi isiesi maahan ja sukusi luo. Minä olen sinun kanssasi.”

4. Jaakob lähetti kutsumaan Raakelelin ja Leean kedolle laumansa luo

5. ja sanoi heille: ”Minä huomaan isänne kasvoista, ettei hän suhtaudu minuun niin kuin ennen. Isäni Jumala on kuitenkin ollut kanssani.

6. Tehän tiedätte, että minä olen tehnyt työtä isällemme kaikin voimin.

7. Silti isänne on pitänyt minua pilkkanaan ja muuttanut palkkaani kymmenen kertaa. Jumala ei kuitenkaan ole sallinut hänen aiheuttaa minulle vahinkoa.

Ps. 105:14

8. Jos isänne sanoi: ’Pilkulliset olkoot palkkanasi’, koko lauma synnytti pilkullisia. Jos hän taas sanoi: ’Juovikkaat olkoot palkkanasi’, koko lauma synnytti juovikkaita.

9. Näin Jumala otti isänne karjan ja antoi sen minulle.

10. Lauman pariutumisen aikaan minä kohotin unessa katseeni ja näin, että vuohipukit, jotka astuivat laumaa, olivat juovikkaita, pilkullisia ja kirjavia.

11. Jumalan enkeli sanoi minulle unessa: ’Jaakob!’ Minä vastasin: ’Tässä olen.’

12. Hän sanoi: ’Katsele laumaa, niin huomaat, että kaikki urokset, jotka astuvat lampaita ja vuohia, ovat juovikkaita, pilkullisia ja kirjavia. Minä olen nähnyt kaiken, mitä Laaban sinulle tekee.

1. Mooseksen kirja 31

13. Minä olen Beetelin Jumala. Siellä sinä voitelit patsaan ja siellä annoit minulle lupauksen. Nouse nyt, lähde tästä maasta ja palaa synnyinmaahasi.”

1. Moos. 28:12,18,20,32:9

14. Raakel ja Leea vastasivat hänelle: ”Onko meillä enää mitään osaa tai perintöä isämme talossa?”

15. Eikö hän ole pitänyt meitä muukalaisina, kun on myynyt meidät ja syönyt suuhunsa meistä saamansa rahat?

16. Totisesti kaikki se rikkaus, jonka Jumala on ottanut isältämme, on meidän ja meidän lastemme. Tee vain nyt kaikki, mitä Jumala on sinulle sanonut.”

17. Silloin Jaakob nosti lapsensa ja vaimonsa kameliin selkään

18. ja otti mukaan kaiken karjansa ja kaiken omaisuutensa, jonka hän oli koonnut Paddan-Aramissa, kaiken hankkimansa omaisuuden, ja lähti kulkemaan isänsä lisäksi luokseen Kanaanin maahan.

19. Kun Laaban oli mennyt keritsemään lampaitaan, Raakel varasti isänsä kotijumalat.

Tuom. 17:5,18:14,17;

1. Sam. 19:13

20. Jaakob salasi aramealaiselta Laabanilta suunnitelmansa eikä ilmaissut hänelle, että pakenisi.

21. Hän lähti pakoon mukanaan koko omaisuutensa, meni yli virran ja suuntasi kulkunsa kohti Gileadin vuoria.

Laaban ajaa takaa Jaakobia

22. Kolmantena päivänä Laabanille kerrottiin, että Jaakob oli paennut.

23. Silloin Laaban otti mukaan suunkunsa miehet⁶⁸, ajoi Jaakobia takaa seitsemän päivää ja saavutti hänet Gileadin vuorilla.

24. Mutta Jumala tuli aramealaisen Laabanin luo yöllä unessa ja sanoi hänelle: ”Varo, ettet puhu Jaakobille hyvää etkä pahaa.”

25. Kun Laaban saavutti Jaakobin, tämä oli pystyttänyt telttansa vuorelle. Myös Laaban sukulaisineen leiriytyi Gileadinvuorelle.

26. Laaban sanoi Jaakobille: ”Mitä oletkaan tehnyt? Sinä olet salannut aikeesi minulta ja vienyt pois tyttäreni kuin sotavangit!”

27. Minkä tähden pakenit salaa, lähdit luotani varkain etkä kertonut minulle? Minä olisin saattanut sinut matkaan iloiten ja laulaen, rummuin ja lyyroin!

28. Et edes suonut minun suudella hyvästiksi lasteni lapsia ja tyttäriäni. Sinä olet nyt menetellyt tyhmästi.

29. Minulla olisi valta tehdä teille pahaa, mutta teidän isänne Jumala sanoi minulle viime yönä: ”Varo, ettet puhu Jaakobille hyvää etkä pahaa.”

30. Olkoon! Sinä olet lähtenyt matkallesi, kun ikävöit niin hartaasti isäsi kotiin. Mutta minkä tähden varastit minun jumalani?”

31. Jaakob sanoi Laabanille: ”Lähdin salaa, koska pelkäsin, että sinä riistäisit minulta tyttäresi.

32. Mutta se, jonka hallusta löydät jumalasi, ei tule jäämään eloon. Tutki sukumme miesten läsnä ollessa, mitä minulla on, ja ota kaikki, mikä kuuluu sinulle.” Jaakob ei näet tiennyt, että Raakel oli varastanut jumalat.

33. Laaban kävi Jaakobin teltassa, Leean teltassa ja molempien orjattarien teltassa, mutta ei löytänyt mitään. Tultuaan ulos Leean teltasta hän meni Raakelin telttaan.

34. Mutta Raakel oli ottanut kotijumalat, pannut ne kamelin satulapussiin ja istunut niiden päälle. Laaban penkoi koko teltan, mutta ei löytänyt niitä.

35. Raakel sanoi isälleen: ”Älköön herrani vihastuko siitä, etten voi nousta edessäsi, sillä minulla on se naisten tavallinen vaiva.” Laaban etsi mutta ei löytänyt kotijumalia.

36. Silloin Jaakob vihastui ja soimasi Laabania. Hän sanoi Laabanille: ”Mikä on rikokseni, mikä on syntini, että niin kiihkeästi ahdistat minua?”

37. Kun nyt olet penkonut kaikki tavaran, oletko löytänyt mitään, mikä on sinun talosi tavaraa? Tuo se tähän minun sukuni ja sinun sukusi miesten

eteen. He saakoot ratkaista meidän välimme.

38. Jo kaksikymmentä vuotta minä olen ollut sinun luonasi. Lampaasi ja vuohesi eivät ole menettäneet karitsoita, enkä minä ole syönyt pässejä laumastasi.

39. Raadeltua eläintä en tuonut sinulle, vaan se koitui minun vahingokseni. Varastetun eläimen sinä vaadit minulta, olipa se viety päivällä tai yöllä.

2. Moos. 22:12; Tuom. 17:5,18:14,17;
1. Sam. 19:13

40. Päivällä minua rasitti helle, yöllä vilu, ja uni pakeni silmistäni.

41. Näin minulta on mennyt kaksikymmentä vuotta talossasi. Neljätoista vuotta minä palvelin sinua kahden tyttäresi vuoksi ja kuusi vuotta vuohiesi ja lampaittesi vuoksi. Kymmenen kertaa sinä muutit minun palkkaani.

42. Ellei isäni Jumala, Abrahamin Jumala, jota myös lisä pelkää, olisi ollut minun puolellani, sinä olisit nyt lähettänyt minut tieheni tyhjin käsin. Jumala on nähnyt minun kurjuuteni ja vaivannäköni, ja hän nuhteli sinua viime yönä.”

Jaakobin ja Laabanin sovinto

43. Laaban vastasi Jaakobille: ”Tyttäret ovat minun tyttäriäni, lapset minun lapsiani, ja lauma on minun laumaani. Kaikki, mitä näet, on minun, mutta mitä minä nyt voin näille tyttärilleni tai lapsille, jotka he ovat synnyttäneet!

44. Tehkäämme siis liitto, sinä ja minä, ja olkoon se todistuksena meidän välillämme.”

45. Sitten Jaakob otti kiven, nosti sen pystyyn patsaaksi

46. ja sanoi sukunsa miehille: ”Kootkaa kiviä.” Nämä kokosivat kiviä, tekivät röykkiön ja aterioivat sen äärellä.

47. Laaban antoi kiviröykkiölle nimen Jegar-Saahaduta, mutta Jaakob kutsui sitä nimellä Gal-Eed⁶⁹.

48. Laaban sanoi: ”Tämä röykkiö olkoon tänään todistajana meidän vä-

69 31:47. Aramean sana *jegar-saahaduta* ja heprean sana *gal-eed* merkitsevät 'todistuksen röykkiö'.

lillämme.” Siksi sitä kutsutaan nimellä Gal-Eed

49. ja myös nimellä Mispa⁷⁰, sillä Laaban sanoi vielä: ”Tarkkailkoon HERA minua ja sinua, kun olemme poissa toistemme näkyvistä.

50. Jos sinä kohtelet huonosti tyttäriäni tai otat toisia vaimoja tyttärieni lisäksi, niin tiedä, että Jumala on todistajana meidän välillämme, vaikkei ketään ihmistä olisikaan läsnä.”

51. Laaban sanoi vielä Jaakobille: ”Katso tätä röykkiötä ja katso tätä patsasta, jonka minä olen pystyttänyt meidän välillemme, minun ja sinun.

52. Tämä röykkiö ja tämä patsas olkoot muistuttamassa siitä, etten minä kulkisi pahoin aikein tämän röykkiön ohi sinun luoksesi etkä sinäkään kulkisi pahoin aikein tämän röykkiön ja tämän patsaan ohi minun luokseni.

53. Abrahamin Jumala ja Naahorin Jumala, heidän isänsä Jumala, olkoon tuomarina meidän välillämme.” Silloin Jaakob vannoi valan sen Jumalan kautta, jota hänen isänsä lisä pelkäsi.

54. Jaakob uhrasi vuorella teurasuhrin ja kutsui sukunsa miehet aterioimaan. He aterioivat ja olivat yötä vuorella.

32. LUKU

Jaakob lähettää sanansaattajia Eesaun luo

1. Varhain seuraavana aamuna Laaban nousi, suuteli lastenlapsiaan ja tyttäriään ja siunasi heidät. Sitten hän lähti ja palasi kotiinsa.

2. Jaakob jatkoi matkaansa, ja häntä vastaan tuli Jumalan enkeleitä.

3. Nähdessään heidät Jaakob sanoi: ”Tämä on Jumalan leiri”, ja hän antoi sille paikalle nimen Mahanaim⁷¹.

Joos. 5:14; 2; Kun. 6:17; Ps. 34:8

4. Sitten Jaakob lähetti edellään sanansaattajia veljensä Eesaun luo Seirin maahan, Edomin alueelle.

70 31:49. Nimen Mispa hepr. muoto *Mitspaa* merkitsee 'tähyystyspaikka'.

71 32:3. Mahanaim on duaalimuoto sanasta *mahane* 'leiri' tai 'sotajoukko'.

5. Hän antoi heille tämän käskyn: "Sanokaa herralleni Eesaulle: 'Näin sanoo palvelijasi Jaakob: Olen oleskellut Laabanin luona ja viipynyt siellä tähän saakka.'

6. Olen saanut karjaa⁷², aaseja, lampaita ja vuohia, palvelijoita ja palvelijattaria ja lähetän nyt kertomaan tästä herralleni, että olisit minua kohtaan suosiollinen."

7. Sanansaattajat palasivat Jaakobin luo ja sanoivat: "Me kohtasimme veljesi Eesaun. Hän on jo matkalla sinua vastaan neljäsataa miestä mukanaan."

8. Silloin Jaakob pelästyi kovin, ja hänet valtasi ahdistus. Hän jakoi kahteen leiriin väen, joka oli hänen kanssaan, samoin lampaat ja vuohet sekä nautakarjan ja kamelit,

9. sillä hän ajatteli: "Jos Eesau hyökkää toisen joukon kimppuun ja tuhoaa sen, niin toinen pääsee pakoon."

10. Jaakob sanoi: "Isäni Abrahamin Jumala ja isäni lisäkin Jumala, HERRA, sinä, joka sanoit minulle: 'Palaa maahasasi ja sukusi luo, minä tahdon tehdä sinulle hyvää.'"

1. Moos. 31:13

11. Minä olen arvoton kaikkiin armonosoituksiin ja kaikkeen uskollisuuteen, jota sinä olet palvelijallesi suonut. Minähän kuljin tämän Jordanin yli ainoastaan sauva kädessäni, ja nyt minulle on karttunut kaksi leiriä.

12. Pelasta minut veljeni käsistä, Eesaun käsistä! Minä pelkään, että hän tulee ja surmaa minut sekä äidit lapsineen!

13. Olethan sinä itse sanonut: 'Minä teen sinulle hyvää ja teen jälkeläisesi yhtä lukuiseksi kuin meren hiekanjyvät, joita ei voida laskea niiden paljouden tähden.'"

1. Moos. 28:14–15

14. Jaakob vietti siellä sen yön. Sittemmin hän erotti omaisuudestaan lahjaksi veljelleen Eesaulle

15. kaksisataa vuolta ja kaksikymmentä pukkia, kaksisataa lammasta ja kaksikymmentä pässiä,

16. kolmekymmentä imettävää kamelia varsoineen, neljäkymmentä lehmää ja kymmenen härkää, kaksikymmentä aasintammaa ja kymmenen aasia.

17. Hän antoi kunkin lauman erikseen palvelijoidensa haltuun ja sanoi heille: "Menkää minun edelläni ja pitäkää välimatka laumojen välillä."

18. Ensimmäiselle palvelijalle hän antoi tämän käskyn: "Kun veljeni Eesau kohtaa sinut ja kysyy: 'Kenelle sinä kuulut, mihin olet menossa ja kenen ovat nuo eläimet sinun edelläsi?',

19. niin vastaa: 'Palvelijasi Jaakobin. Ne on lähetetty lahjaksi herralleni Eesaulle. Myös Jaakob itse tulee jäljessämme.'"

20. Samoin hän käski toista, kolmatta ja kaikkia muita, jotka ajoivat laumojia. Hän sanoi: "Puhukaa juuri näin Eesaulle, kun tapaatte hänet.

21. Sanokaa myös: 'Palvelijasi Jaakob tulee jäljessämme.'"

Jaakob näet ajatteli: "Minä koetan lepyttää hänet edelläni menevillä lahjoilla. Sen jälkeen kohtaan hänet kasvoista kasvoihin. Ehkä hän ottaa minut ystävällisesti vastaan."

22. Näin lahjat kulkivat hänen edellään, mutta itse hän jäi yöksi leiriin.

Jaakobin paini

23. Sinä yönä Jaakob nousi, otti mukaan molemmat vaimonsa, molemmat orjattarensa sekä yksitoista poikaansa ja meni Jabbokin yli kahlauspaikasta.

24. Hän vei joen yli heidät ja kaiken muun, mitä hänellä oli.

25. Kun Jaakob oli jäänyt yksin, eräs mies kamppaili hänen kanssaan päivän koittoon saakka.

26. Kun mies huomasi, ettei hän voittanut Jaakobia, hän löi tätä lonkkaan, niin että Jaakobin lonkka nyrjähti hänen kamppaillessaan miehen kanssa.

27. Mies sanoi: "Päästä minut, sillä aamu sarastaa." Jaakob vastasi: "En päästä sinua, ellet siunaa minua."

Hoos. 12:4–5

1. Mooseksen kirja 32–33

28. Mies kysyi häneltä: ”Mikä sinun nimesi on?” Hän vastasi: ”Jaakob.”

29. Silloin mies sanoi: ”Älköön nimesi enää olko Jaakob vaan Israel⁷³, sillä sinä olet taistellut Jumalan ja ihmisten kanssa ja olet voittanut.” 1. Moos. 35:10; 1. Kun. 18:31; 2. Kun. 17:34

30. Jaakob pyysi: ”Sano sinäkin nimesi.” Mies vastasi: ”Miksi kysyt minun nimeäni?” Ja hän siunasi siellä Jaakobin.

31. Jaakob antoi sille paikalle nimen Penuel⁷⁴, sillä hän ajatteli: ”Minä olen nähnyt Jumalan kasvoista kasvoihin, ja kuitenkin henkeni on säästynyt.”

2. Moos. 24:11,33:20; Tuom. 6:22,13:22; Jes. 6:5

32. Aurinko nousi, kun hän kulki Penuelin ohitse ontuen lonkkaansa.

33. Tämän vuoksi israelilaiset eivät vielä tänäkään päivänä syö reisirjännettä, joka on lonkkanivelen päällä. Mies näet iski Jaakobia lonkkaan reisirjännteen kohdalle.

33. LUKU

Jaakobin ja Eesaun sovinto

1. Kun Jaakob kohotti katseensa, hän näki Eesaun tulevan neljäsataa miestä mukanaan. Silloin hän jakoi lapset Leealle, Raakelille ja molemmille orjattarille.

2. Hän pani orjattaret lapsineen etummaisiksi, heidän jälkeensä Leean lapsineen ja viimeiseksi Raakelin Joosefin kanssa.

3. Itse hän kulki heidän edellään ja kumartui maahan seitsemän kertaa lähestyessään veljeään.

4. Mutta Eesau juoksi häntä vastaan, halasi häntä, kietoi kätensä hänen kaulaansa ja suuteli häntä, ja he itkivät.

5. Kun Eesau kohotti katseensa, hän näki vaimot ja lapset ja kysyi: ”Keitä ovat nämä, jotka ovat kanssasi?” Jaakob vastasi: ”Lapsia, jotka Jumala

on antanut armossaan palvelijallesi.”

Ps. 127:3

6. Sitten orjattaret tulivat lapsineen ja kumartuivat maahan.

7. Myös Leea ja hänen lapsensa tulivat ja kumartuivat maahan. Sen jälkeen tulivat Joosef ja Raakel ja kumartuivat maahan.

8. Eesau kysyi: ”Mitä tarkoittit koko sillä joukolla, jonka minä kohtasin?” Jaakob vastasi: ”Tahdoin saada herrani suosion osakseni.”

9. Mutta Eesau sanoi: ”Minulla on itselläni yllin kyllin. Pidä omasi, veljeni!”

10. Jaakob vastasi: ”Ei, minä pyydän. Jos olen saanut armon sinun silmissäsi, niin ota vastaan lahjani. Olenhan saanut nähdä kasvosi – on kuin olisin nähnyt Jumalan kasvot – ja sinä olet ollut minulle suosiollinen.

11. Ota siis vastaan tervehdyslahjani, joka sinulle tuotiin, sillä Jumala on ollut minulle armollinen ja minulla on kaikkea.” Jaakob pyytämällä pyysi Eesauta, ja tämä otti lahjan vastaan.

12. Eesau sanoi: ”Lähdetään liikkeelle. Minä kuljen sinun edelläsi.”

13. Jaakob vastasi hänelle: ”Herrani tietää, että lapset ovat heikkoja ja että minulla on imettäviä lampaita ja lehmiä mukani. Jos näitä ajaa kiivaasti päivänkään, niin koko lauma kuolee.

14. Kulkekoon siis herrani palvelijansa edellä. Minä seuraan hiljalleen jäljessä lapsille ja edelläni kulkevalle karjalle sopivaa vauhtia, kunnes saavun herrani luo Seiriin.”

15. Eesau sanoi: ”Anna minun jättää luoksesi osa väestä, joka on kanssani.” Jaakob vastasi: ”Minkä tähden? Kunhan vain herrani on minulle suosiollinen!”

16. Eesau lähti sinä päivänä paluumatkalle Seiriin,

17. mutta Jaakob lähti Sukkotiin ja rakensi itselleen talon. Karjalleen hän teki katoksia, ja siksi paikan nimeksi tuli Sukkot⁷⁵.

73 32:29. Nimi Israel merkitsee ’Jumala taistelee’.

74 32:31. Masoreettisessa tekstissä *Peniel* ’Jumalan kasvot’.

75 33:17. Nimi Sukkot merkitsee ’lehtimajat’ tai ’katokset’.

18. Jaakob oli lähtenyt Paddan-Aramista ja saapunut turvallisesti Sikemin kaupunkiin, joka on Kanaaninmaassa, ja hän leiriytyi kaupungin edustalle.

19. Sen maapalstan, johon hän oli pystyttänyt telttansa, hän osti sadalla kesitalla Sikemin isän Hamorin pojilta. Joos. 24:32; Joh. 4:5; Ap. t. 7:16

20. Hän pystytti sinne alttarin ja antoi sille nimen Eel-Elohe-Israel⁷⁶.

34. LUKU

Diinan raiskaus ja hänen veljiensä kosto

1. Diina, Leean tytär, jonka Leea oli synnyttänyt Jaakobille, meni tapamaan sen maan tyttöjä.

2. Maan hivviläisen ruhtinaan Hamorin poika Sikem näki hänet, otti hänet mukaansa, makasi hänet ja teki hänelle väkivaltaa.

3. Sikem kiintyi koko sielustaan Diinaan, Jaakobin tyttäreen, rakasti tyttöä ja puhui hänelle hellästi.

4. Sikem sanoi isälleen Hamorille: ”Hanki minulle tämä tyttö vaimoksi.”

5. Jaakob sai kuulla, että Sikem oli häpäissyt hänen tyttärensä Diinan. Mutta koska Jaakobin pojat olivat laiduntamassa hänen karjaansa, hän pysyi vaiti siihen asti, kunnes he palasivat.

6. Sikemin isä Hamor meni Jaakobin luo puhumaan hänen kanssaan.

7. Jaakobin pojat olivat tulleet kedolta kuultuaan, mitä oli tapahtunut. Miehet olivat murheellisia ja hyvin vihaisia, sillä Sikem oli tehnyt Israelia kohtaan häpeällisen teon maatessaan Jaakobin tyttären. Sellaista ei saanut tehdä.

8. Hamor puhui heille näin: ”Poikani Sikem on kiintynyt tyttäreenne koko sielustaan. Antakaa hänet vaimoksi pojalleni.

9. Solmikkaa avioliittoja kanssamme: antakaa tyttäriänne meille vaimoiksi, ja ottakaa tyttäriämme vaimoiksi itsellenne.

10. Asukaa meidän keskuudessamme. Maa on edessänne. Jääkää tänne, kierrelkää maassa ja asettukaa tänne asumaan.”

11. Sikem sanoi tytön isälle ja veljille: ”Jos olette minulle suosiollisia, minä annan kaiken, mitä minulta pyydätte.

12. Määrätkää kuinka suuri morsiamenhinta tai kuinka suuri korvaus tahansa, minä annan sen, mitä pyydätte minulta, kunhan vain annatte tytön minulle vaimoksi.”

13. Jaakobin pojat vastasivat Sike-mille ja hänen isälleen Hamorille petollisesti, koska Sikem oli häpäissyt heidän sisarensa Diinan.

14. He sanoivat näille: ”Emme voi tehdä sellaista. Emme voi antaa sisartamme ympärileikkaamattomalle miehelle, sillä me pidämme sellaista häpeällisenä.

15. Me suostumme ehdotukseenne ainoastaan sillä ehdolla, että teistä tulee meidän kaltaisiamme siten, että kaikki miespuoliset teistä ympärileikataan. 1. Moos. 17:10

16. Silloin me annamme teille tyttäriämme vaimoiksi ja otamme itsellemme vaimoiksi teidän tyttäriänne ja asetumme asumaan keskuuteenne, niin meistä tulee yksi kansa.

17. Mutta jos te ette kuule meitä ettekä ympärileikkauta itseänne, me otamme tytön ja lähdemme.”

18. Heidän sanansa miellyttivät Hamoria ja hänen poikaansa Sikemiä.

19. Nuorukainen ei viivytellyt tekemästä, mitä oli pyydetty, sillä hän halusi saada Jaakobin tyttären. Hän oli kaikkein kunnioitetuin mies isänsä perheessä.

20. Hamor ja hänen poikansa Sikem menivät kaupungin portille ja puhuivat kaupunkinsa miehille näin:

21. ”Nämä miehet tahtovat elää rauhassa kanssamme. Asettukoot he siis maahamme asumaan ja kierrelkööt siinä, onhan maassa yllin kyllin tilaa heillekin. Ottakaamme heidän tyttäriään vaimoksemme ja antakaamme tyttäriämme heille.

⁷⁶ 33:20. Nimi Eel-Elohe-Israel merkitsee 'Jumala, Israelin Jumala'.

22. Mutta miehet suostuvat asumaan keskuudessamme ja tulemaan kanssamme yhdeksi kansaksi ainoastaan sillä ehdolla, että kaikki miespuoliset meistä ympärileikataan, samoin kuin heidät on ympärileikattu.

23. Eikö heidän karjastaan, muusta omaisuudestaan ja kaikista heidän eläimistään tule silloin meidän omaisuuttamme? Suostutaan vain, niin silloin he asettuvat asumaan keskuuteemme.”

24. Kaikki kaupungin porteista kulkevat miehet uskoivat Hamoria ja hänen poikaansa Sikemiä, ja kaikki he ympärileikkauttivat itsensä.

25. Mutta kolmantena päivänä, kun he olivat kipeimmillään, Jaakobin kaksi poikaa, Diinan veljet Simeon ja Leevi, ottivat kumpikin miekkansa, hyökkäsivät kaupunkiin kenenkään aavistamatta ja tappoivat kaikki miespuoliset asukkaat.

1. Moos. 49:5–6

26. He tappoivat miekalla myös Hamorin ja hänen poikansa Sikemin ja veivät Diinan mukanaan Sikemin talosta.

27. Sitten Jaakobin pojat alkoivat ryöstää surmattuja. He ryöstivät kaupungin, koska heidän sisarensa oli häpäisty.

28. He ottivat kaupunkilaisten lampaat, vuohet, nautakarjan, aasit ja kaiken, mitä kaupungissa ja sen mailla oli,

29. ja veivät saaliinaan heidän koko omaisuutensa ja kaikki heidän lapsensa ja vaimonsa. He ryöstivät kaiken, mitä taloissa oli.

30. Mutta Jaakob sanoi Simeonille ja Leeville: ”Te olette syösseet minut onnettomuuteen saattaessanne minut tämän maan asukkaiden, kanaanilaisten ja perissiläisten, vihoihin. Meitä on vain muutama mies. Jos he kokoontuvat minua vastaan, he lyövät minut, ja niin minut ja minun sukuni tuhotaan.”

31. Simeon ja Leevi vastasivat: ”Oliko oikein kohdella sisartamme kuin porttoa?”

35. LUKU

Jaakob palaa Beeteliin

1. Sitten Jumala sanoi Jaakobille: ”Lähde Beeteliin, asetu sinne asumaan ja rakenna sinne alttari Jumalalle, joka ilmestyi sinulle, kun pakenit veljeäsi Eesauta.”

1. Moos. 28:12,13

2. Niin Jaakob sanoi perheelleen ja kaikille, jotka olivat hänen kanssaan: ”Poistakaa vieraat jumalat, joita teillä on keskuudessanne, puhdistautukaa ja vaihtakaa vaatteenne, 1. Moos. 31:19; 2. Moos. 19:10; Joos. 24:23; 1. Sam. 7:3

3. Niin lähdemme Beeteliin. Minä teen sinne alttarin Jumalalle, joka vastasi minulle ahdistukseni aikana ja oli kanssani tiellä, jota vaelsin.”

4. Silloin he antoivat Jaakobille kaikki hallussaan olevat vieraat jumalat ja korvissaan olevat renkaat, ja Jaakob kätki ne maahan Sikemin luona olevan tammen alle.

5. He lähtivät liikkeelle, ja Jumalan kauhu valtasi heidän ympärillään olevat kaupungit, eikä kukaan ajanut takaa Jaakobin poikia. 2. Moos. 23:27; 5. Moos. 2:25; 1. Sam. 14:15; 2. Aik. 17:10

6. Sitten Jaakob saapui kaiken mukanaan olevan väen kanssa Luusiin eli Beeteliin, joka on Kanaaninmaassa.

7. Hän rakensi sinne alttarin ja antoi paikan nimeksi Eel-Beetel⁷⁷, koska siellä Jumala oli ilmestynyt hänelle hänen paetessaan veljeään. 1. Moos. 28:19

8. Debora, Rebekan imettäjä, kuoli siellä, ja hänet haudattiin Beetelin alapuolelle tammen alle. Tammi sai siitä nimen Itkutammi. 1. Moos. 24:59

Jumala antaa Jaakobille nimen Israel

9. Jaakobin palattua Paddan-Aramista Jumala ilmestyi hänelle jälleen ja siunasi hänet.

10. Jumala sanoi hänelle: ”Nimesi on Jaakob, mutta sinua ei enää tule kutsua Jaakobiksi, vaan nimesi olkoon Israel.” Näin Jumala antoi hänelle nimen Israel. 1. Moos. 32:28,29; 1. Kun. 18:31

⁷⁷ 35:7. Nimen Eel-Beetel hepr. muoto *Eel-Beet-Eel* merkitsee 'Beetelin Jumala'.

11. Jumala sanoi hänelle vielä: ”Minä olen Jumala, Kaikkivaltias. Ole hedelmällinen ja lisäännä. Sinusta lähtee kansa, suuri kansojen joukko, ja sinusta polveutuu kuninkaita.

1. Moos. 12:2,48:4

12. Sen maan, jonka olen antanut Abrahamille ja lisakille, minä annan sinulle, ja sinun jälkeesi minä annan sen sinun jälkeläisillesi.”

1. Moos. 12:7,26:3

13. Sitten Jumala lähti hänen luotaan siitä paikasta, jossa oli puhunut hänelle.

1. Moos. 17:22; Hes. 9:3,10:19; Ap. t. 1:9

14. Jaakob pystytti kivipatsaan paikkaan, jossa Jumala oli puhunut hänen kanssaan. Hän vuodatti kiven päälle juomauhrin ja kaatoi siihen öljyä.

1. Moos. 28:18

15. Paikalle, jossa Jumala oli puhunut hänelle, Jaakob antoi nimen Beetel⁷⁸.

Benjaminin syntymä ja Raakelin kuolema

16. Sen jälkeen he lähtivät liikkeelle Beetelistä. Kun oli vielä jonkin matkaa Efrataan, Raakel alkoi synnyttää, ja hänen synnytyksestään tuli vaikea.

17. Kun hänen synnytystuskansa olivat kovimmillaan, kättilö sanoi hänelle: ”Älä pelkää, sillä tälläkin kertaa sinä saat pojan.”

18. Kun Raakel oli jo kuolemaisillaan, hän antoi pojalle nimen Ben-Oni⁷⁹, mutta lapsen isä antoi pojalle nimen Benjamin⁸⁰.

19. Niin Raakel kuoli, ja hänet haudattiin Efratan eli Beetlehemien tien varteen.

1. Moos. 48:7

20. Jaakob pystytti hänen haudalleen patsaan. Se on Raakelin hautakivenä vielä tänäkin päivänä.

Jaakobin pojat ja lisakin kuolema

21. Israel lähti sieltä ja pystytti telttansa Migdal-Eederin tuolle puolen.

22. Israelin asuessa siinä maassa Ruuben meni ja makasi isänsä sivuvaimon Bilhan kanssa, ja Israel kuuli siitä. Jaakobilla oli kaksitoista poikaa.

1. Moos. 49:4; 1. Aik. 5:1

23. Leean pojat olivat Ruuben, Jaakobin esikoinen, Simeon, Leevi, Juuda, Isaskar ja Sebulon.

24. Raakelin pojat olivat Joosef ja Benjamin.

25. Raakelin orjattaren Bilhan pojat olivat Daan ja Naftali.

26. Leean orjattaren Silpan pojat olivat Gaad ja Asser. Nämä ovat ne Jaakobin pojat, jotka syntyivät hänelle Paddan-Aramissa.

27. Jaakob saapui isänsä lisakin luo Mamreen, Kirjat-Arbaan eli Hebroniin, jossa Abraham ja lisak olivat asuneet muukalaisina.

1. Moos. 13:18

28. lisakin elinaika oli satakahdeskankymmentä vuotta.

29. Sitten hän kuoli, ja hänet otettiin heimonsa luo vanhana ja elämästä kyllänsä saaneena. Hänen poikansa Eesau ja Jaakob hautasivat hänet.

1. Moos. 25:8

36. LUKU

Eesaun jälkeläiset

1. Nämä ovat Eesaun eli Edomin suvun vaiheet.

1. Moos. 25:30

2. Eesau otti vaimoikseen kanaanisaisista Aadan, heettiläisen Eelonin tyttären, ja Oholibaman, hivviläisen Sibonin pojan Anan tyttären,

1. Moos. 26:34,28:9

3. sekä Ismaelin tyttären Baasematin, Nebajotin sisaren.

4. Aada synnytti Eesaulle Elifaksen ja Baasemat synnytti Reuelin.

5. Oholibama synnytti Jeusin, Jalamien ja Koorahin. Nämä olivat Eesaun pojat, jotka syntyivät hänelle Kanaaninmaassa.

6. Eesau otti mukaan vaimonsa, poikansa ja tyttärensä ja kaiken talonsa väen, karjansa, kaikki eläimensä ja kaiken omaisuutensa, jonka oli hankkinut Kanaaninmaassa, ja lähti veljensä Jaakobin luota toiseen maahan.

78 35:15. Nimen Beetel hepr. muoto *Beet-Eel* merkitsee 'Jumalan huone'.

79 35:18. Nimi Ben-Oni merkitsee 'vaivani poika'.

80 35:18. Nimi Benjamin merkitsee 'oikean käden poika' tai 'onnenpoika'.

1. Mooseksen kirja 36

7. Heidän omaisuutensa oli näet niin suuri, etteivät he voineet asua yhdessä eikä maa, jossa he asuivat muukalaisina, riittänyt molemmille heidän karjansa paljouden tähden. 1. Moos. 13:6

8. Eesau eli Edom asettui asumaan Seirin vuoristoon. Joos. 24:4

9. Tällaiset ovat edomilaisten isän Eesaun suvun vaiheet Seirin vuoristossa:

10. Eesaun poikien nimet olivat Elifas, Eesaun vaimon Aadan poika, ja Reuel, Eesaun vaimon Baasematin poika. 1. Aik. 1:35–37

11. Elifaksen pojat olivat Teeman, Oomar, Sefo, Gaetam ja Kenas.

12. Elifaksen, Eesaun pojan, sivuvaimo oli Timna, ja hän synnytti Elifakselle Amalekin. Nämä olivat Eesaun vaimon Aadan jälkeläisiä.

13. Nämä olivat Reuelin pojat: Nahat ja Serah, Samma ja Missa. He olivat Eesaun vaimon Baasematin jälkeläisiä.

14. Pojat, jotka Eesaun vaimo Oholibama, Sibonin pojan Anan tytär, synnytti Eesaulle, olivat Jeus, Jalam ja Koorah.

15. Nämä olivat Eesaun jälkeläisten ruhtinaita: Eesaun esikoisen Elifaksen poikia olivat ruhtinas Teeman, ruhtinas Omar, ruhtinas Sefo, ruhtinas Kenas,

16. ruhtinas Koorah, ruhtinas Gaetam ja ruhtinas Amalek. Nämä olivat Elifaksesta Edomin maassa polveutuneet ruhtinaat. He olivat Aadan jälkeläisiä.

17. Nämä olivat Eesaun pojan Reuelin pojat: ruhtinas Nahat, ruhtinas Serah, ruhtinas Samma ja ruhtinas Missa. He olivat ruhtinaita, jotka syntyivät Reuelille Edomin maassa. He olivat Eesaun vaimon Baasematin jälkeläisiä.

18. Nämä olivat Eesaun vaimon Oholibaman pojat: ruhtinas Jeus, ruhtinas Jalam ja ruhtinas Koorah. He olivat ruhtinaita, jotka synnytti Eesaun vaimo Oholibama, Anan tytär.

19. Tässä olivat Eesaun eli Edomin jälkeläiset, edomilaisten ruhtinaat.

20. Nämä olivat hoorilaisen Seirin pojat, jotka asuivat Edomin maassa: Lootan, Soobal, Sibon, Ana,

1. Aik. 1:38–42

21. Diison, Eeser ja Diisan. Nämä olivat hoorilaisten sukuruhtinaita, Seirin pojat Edomin maassa.

22. Lootanin pojat olivat Hoori ja Heemam. Lootanin sisar oli Timna.

23. Nämä olivat Soobalin pojat: Alvan, Maanahat ja Eeбал, Sefo ja Oonam.

24. Nämä olivat Sibonin pojat: Aija ja Ana. Hän oli se Ana, joka löysi autiomaasta kuumat lähteet paimentaessaan isänsä Sibonin aaseja.

25. Nämä olivat Anan lapset: Diison ja Oholibama, Anan tytär.

26. Nämä olivat Diisonin pojat: Hemdan, Esban, Jitran ja Keran.

27. Nämä olivat Eeserin pojat: Bilhan, Saavan ja Akan.

28. Nämä olivat Diisanin pojat: Uus ja Aran.

29. Nämä olivat hoorilaisten ruhtinaita: ruhtinas Lootan, ruhtinas Soobal, ruhtinas Sibon, ruhtinas Ana,

30. ruhtinas Diison, ruhtinas Eeser ja ruhtinas Diisan. He olivat kukin hoorilaisten sukuruhtinaita Seirin maassa.

31. Nämä olivat ne kuninkaat, jotka hallitsivat Edomin maassa, ennen kuin yksikään kuningas oli hallinnut israelilaisia: 1. Aik. 1:43–51

32. Bela, Beorin poika, oli kuninkaina Edomissa, ja hänen kaupunkinsa nimi oli Dinhaba.

33. Belan kuoltua tuli kuninkaaksi hänen tilalleen bosralainen Joobab, Serahin poika.

34. Joobabin kuoltua tuli kuninkaaksi hänen tilalleen Huusam teemanilaisten maasta.

35. Kun Huusam kuoli, hänen tilalleen tuli kuninkaaksi Hadad, Bedadin poika, joka voitti midianilaiset Mooabin tasangolla. Hänen kaupunkinsa nimi oli Avit.

36. Hadadin kuoltua masrekalainen Samla tuli kuninkaaksi hänen tilalleen.

37. Kun Samla kuoli, hänen tilalleen tuli kuninkaaksi Saul Rehobotista, virran varrelta.

38. Saulin kuoltua Baal-Haanan, Akborin poika, tuli kuninkaaksi hänen tilalleen.

39. Kun Baal-Haanan, Akborin poika, kuoli, hänen tilalleen tuli kuninkaaksi Hadar. Hadarin kaupungin nimi oli Paagu, ja hänen vaimonsa, nimeltään Mehetabel, oli Matredin, Mee-Saahabin tyttären, tytär.

40. Nämä ovat Eesaun heimon ruhtinaat sukujensa ja asuinpaikkojensa mukaan: ruhtinas Timna, ruhtinas Alva, ruhtinas Jetet, 1. Aik. 1:51–54

41. ruhtinas Oholibama, ruhtinas Eela, ruhtinas Piinon,

42. ruhtinas Kenas, ruhtinas Tee-man, ruhtinas Mibsar,

43. ruhtinas Magdiel ja ruhtinas Iiram. Nämä olivat Edomin sukuruhtinaat perintömaassaan olevien asuinpaikkojen mukaan. Tämä oli Eesaun, edomilaisten kantaisän, suku.

37. LUKU

Joosefin unet ja hänen veljensä kateus

1. Jaakob asettui asumaan Kanaanimaahan, jossa hänen isänsä oli asunut muukalaisena. 1. Moos. 35:27

2. Tämä on kertomus Jaakobin suvusta. Kun Joosef oli seitsemäntoista vuoden ikäinen, hän paimensi veljiensä kanssa vuohia ja lampaita. Hän oli vielä nuorukainen, ja hän oli isänsä vaimojen Bilhan ja Silpan poiki-en apuna. Hänellä oli tapana kannella isälleen, mitä pahaa hän kuuli heistä puhuttavan. 1. Moos. 30:3,9

3. Israel rakasti Joosefia enemmän kuin ketään muuta poikaansa, koska Joosef oli syntynyt hänelle hänen vanhoilla päivillään. Siksi hän teetti Joosefille värikkään raidallisen ihokkaan. 1. Moos. 30:24

4. Kun Joosefin veljet huomasivat, että heidän isänsä rakasti häntä enemmän kuin ketään muuta veljistä, he al-

koivat vihata Joosefia eivätkä voineet edes puhua hänelle ystävällisesti.

5. Kerran Joosef näki unen ja kertoi sen veljilleen. Tämän vuoksi he vihasiivat häntä yhä enemmän.

6. Hän oli näet sanonut heille: "Kuulkaapa, millaista unta minä näin!"

7. Me olimme sitomassa lyhteitä pellolla, ja yhtäkkiä minun lyhteeni nousi seisomaan, ja teidän lyhteenne asettuivat minun lyhteeni ympärille ja kumartuivat maahan sen edessä."

8. Silloin hänen veljensä vastasivat hänelle: "Sinustako tulisi meidän kuninkaamme? Sinäkö muka hallitsisit meitä?" Ja he vihasivat häntä entistäkin enemmän hänen uniensa ja puheidensa tähden.

9. Joosef näki vielä toisen unen ja kertoi sen veljilleen. Hän sanoi: "Olen nähnyt toisenkin unen. Siinä aurinko ja kuu ja yksitoista tähteä kumartuivat maahan minun edessäni!"

10. Kun hän kertoi sen isälleen ja veljilleen, hänen isänsä nuhteli häntä sanoen: "Minkä unen sinä oletkaan nähnyt! Olisiko minun ja äitisi sekä veljesi todella tultava kumartamaan sinua?"

11. Joosefin veljet kadehtivat häntä, mutta hänen isänsä piti asian mielesään.

Joosef heitetään kaivoon

12. Kerran kun veljet olivat menneet paimentamaan isänsä laumaa Sikeemiin,

13. Israel sanoi Joosefille: "Eivätkö veljesi olekin paimenessa Sikemissä? Mene, minä lähetän sinut heidän luokseen." Joosef vastasi: "Olen valmis."

14. Israel sanoi hänelle: "Mene katsomaan, kuinka veljesi ja lauma voivat, ja tuo minulle sana." Näin hän lähetti Joosefin matkaan Hebronin laaksosta. Joosef saapui Sikemiin

15. ja oli harhailemassa kedolla, kun eräs mies tuli häntä vastaan ja kysyi häneltä: "Mitä etsit?"

16. Hän vastasi: "Minä etsin veljiäni. Voisitko kertoa minulle, missä he ovat paimenessa?"

17. Mies vastasi: "He ovat lähteneet täältä. Minä kuulin heidän sanovan: 'Mennään Dootaniin.'" Niin Joosef lähti veljiensä perään ja löysi heidät Dootanista.

18. He näkivät hänet jo kaukaa ja alkoivat suunnitella hänen tappamistaan jo ennen kuin hän oli tullut heidän lähelleen.

19. He sanoivat toisilleen: "Katsokaa, tuolla se unennäkijä tulee!"

20. Nyt mennään ja tapetaan hänet ja heitetään hänet johonkin kaivoon. Sanotaan sitten, että villipeto on syönyt hänet. Sittenpä nähdään, mitä hänen unistaan tulee."

21. Sen kuultuaan Ruuben tahtoi kuitenkin pelastaa Joosefin heidän käsistään ja sanoi: "Ei tapeta häntä."

1. Moos. 42:22

22. Ruuben sanoi heille vielä: "Älkää vuodattako verta. Heittäkää hänet tähän autiomaan kaivoon, mutta älkää tappako häntä." Näin hän sanoi pelastaakseen Joosefin ja saattaakseen hänet heidän käsistään takaisin isänsä luo.

23. Kun Joosef tuli veljiensä luo, he riisuiivat häneltä ihokkaan, värikkään raidallisen ihokkaan, joka oli hänen yllään,

24. tarttuivat häneen ja heittivät hänet kaivoon. Mutta kaivo oli tyhjä; siinä ei ollut vettä.

25. Sen jälkeen he istuutuivat syömään. Kun he kohottivat katseensa, he näkivät ismaelilaisten karavaanin tulevan Gileadista. Ismaelilaiset kuljettivat kameliensa selässä kumihartsia, balsamia ja mirhaa. He olivat viemässä niitä Egyptiin.

Joosef myydään Egyptiin

26. Silloin Juuda sanoi veljilleen: "Mitä hyötyä meille siitä on, jos surmaamme veljemme ja salaamme hänen verensä?"

27. Mennään ja myydään hänet ismaelilaisille, mutta ei itse kajota häneen. Onhan hän sentään veljemme, samaa lihaa kuin me." Hänen veljensä suostuivat siihen.

28. Kun midianilaiset kauppiaat kulivat siitä ohi, veljet vetivät Joosefin ylös kaivosta ja myivät hänet ismaelilaisille kahdestakymmenestä hopeasekelistä. Nämä veivät Joosefin Egyptiin.

Ps. 105:17; Ap. t. 7:9

29. Kun Ruuben palasi kaivolle, Joosef ei enää ollut siellä. Silloin hän repäisi vaatteensa,

30. palasi veljiensä luo ja sanoi: "Poika on poissa! Voi minua, mihin minä nyt joudun?"

31. Mutta veljet ottivat Joosefin ihokkaan, teurastivat vuohipukin ja kastoiivat ihokkaan vereen.

32. Sitten he lähettivät kotiin isälleen tuon värikkään raidallisen ihokkaan ja käskivät sanoa: "Me löysimme tämän. Voitko tunnistaa, onko se poikasi ihokas vai ei?"

33. Jaakob tunnisti sen ja sanoi: "Tämä on minun poikani ihokas. Villipeto on syönyt hänet. Joosef on raadeltu kappaleiksi."

1. Moos. 44:28

34. Jaakob repäisi vaatteensa, pani säkin lanteilleen ja suri poikaansa kauan.

35. Kaikki hänen poikansa ja tyttärensä tulivat lohduttamaan häntä, mutta hän kieltäytyi ottamasta lohdutusta vastaan ja sanoi: "Totisesti minä menen surren tuonelaan poikani luo." Ja isä itki poikaansa.

36. Midianilaiset myivät Joosefin Egyptiin Potifarille, joka oli faraon hoviherra ja henkivartijoiden päällikkö.

1. Moos. 39:1

38. LUKU

Juudan pojat

1. Siihen aikaan Juuda lähti veljiensä luota ja poikkesi adullamilaisen miehen luo, jonka nimi oli Hiira.

2. Juuda näki siellä kanaanilaisen naisen, Suua-nimisen miehen tyttären, otti hänet vaimokseen ja yhtyi häneen.

1. Mooseksen kirja 38

3. Nainen tuli raskaaksi ja synnytti pojan, ja Juuda antoi tälle nimen Eer.

4. Nainen tuli jälleen raskaaksi, synnytti pojan ja antoi hänelle nimen Oonan.

5. Hän synnytti vielä yhden pojan ja antoi tälle nimen Seela. Juuda oli pojan syntymisen aikoihin Kesibissä.

6. Juuda otti esikoiselleen Eerille vaimon, jonka nimi oli Taamar.

7. Eer, Juudan esikoinen, oli kuitenkin HERRAN silmissä kelvoton, ja HERRA antoi hänen kuolla.

4. Moos. 26:19

8. Silloin Juuda sanoi Oonanille: "Ota veljesi leski vaimoksesi, yhdy hänen ja hanki jälkeläinen veljellesi."

5. Moos. 25:5; Ruut 4:5; Matt. 22:24; Mark. 12:19

9. Oonan tiesi, ettei jälkeläinen tulisi olemaan hänen. Siksi hän yhtyessään veljensä leskeen antoi siemenensä valua maahan, ettei hankkisi jälkeläistä veljelleen.

10. Mutta se, mitä hän teki, oli paha HERRAN silmissä, ja Herra antoi hänenkin kuolla.

11. Silloin Juuda sanoi miniälleen Taamarille: "Asu leskenä isäsi talossa, kunnes poikani Seela kasvaa aikuiseksi." Hän näet ajatteli: "Ettei vain tämäkin kuolisi samoin kuin veljensä." Niin Taamar meni asumaan isänsä kotiin.

Juuda ja Taamar

12. Pitkän ajan kuluttua kuoli Suuan tytär, Juudan vaimo. Kun Juuda oli toipunut surustaan, hän lähti adullamilaisen ystävänsä Hiiran kanssa Timnaan lampaittensa keritsiäisiin.

1. Sam. 25:7

13. Kun Taamarille kerrottiin: "Appesi menee Timnaan keritsemään lampaitaan",

14. hän riisui leskenvaatteensa, verhoutui huntuun ja peitti kasvonsa ja istuutui Eenaimin portille Timnaan vievän tien varteen. Hän oli näet huomannut, ettei häntä ollut annettu Seelalle vaimoksi, vaikka tämä oli jo kasvanut aikuiseksi.

15. Juuda näki hänet ja luuli häntä portoksi, sillä hän oli peittänyt kasvonsa.

16. Niinpä Juuda poikkesi hänen luokseen tien sivuun ja sanoi: "Annathan minun maata kanssasi." Hän ei tiennyt, että nainen oli hänen miniänsä. Taamar kysyi: "Mitä annat minulle, että saisit maata kanssani?"

3. Moos. 18:15,20:21; Mark. 6:18

17. Juuda vastasi: "Minä lähetän sinulle kilin laumastani." Nainen kysyi: "Annatko minulle pantin siksi aikaa, kunnes lähetät sen?"

18. Juuda kysyi: "Mitä minun on annettava sinulle pantiksi?" Taamar vastasi: "Sinettisi, nauhasi ja sauva, joka on kädessäsi." Juuda antoi ne hänelle ja yhtyi häneen, ja Taamar tuli hänestä raskaaksi.

19. Taamar lähti sieltä, riisui huntunsa ja pukeutui leskenvaatteisiinsa.

20. Juuda lähetti adullamilaisen ystävänsä viemään kiliä ja hakemaan panttia naiselta, mutta tämä ei löytänyt naista.

21. Hän kyseli sen paikkakunnan miehiltä: "Missä on se pyhäkköportto, joka istui Eenaimissa tien varressa?" He vastasivat: "Ei täällä ole ollut mitään pyhäkköporttoa."

5. Moos. 23:18

22. Hän palasi Juudan luo ja sanoi: "En löytänyt naista, ja myös sen paikkakunnan miehet sanoivat, ettei siellä ole ollut mitään pyhäkköporttoa."

23. Silloin Juuda sanoi: "Pitäköön nainen pantin itsellään, ettemme jouduisi naurunalaisiksi. Minä kyllä lähetin kilin, mutta sinä et löytänyt naista."

24. Noin kolmen kuukauden kuluttua Juudalle kerrottiin: "Miniäsi Taamar on tehnyt huorin, ja hän on myös tullut raskaaksi huoruudestaan." Juuda sanoi: "Viekää hänet poltettavaksi!"

3. Moos. 21:9; 5. Moos. 22:23–24

25. Mutta kun Taamaria vietiin, hän lähetti apelleen tämän sanan: "Minä olen raskaana siitä miehestä, jonka nämä ovat. Tunnista, kenelle tämä sinetti, nämä nauhat ja tämä sauva kuuluvat."

26. Juuda tunnisti ne ja sanoi: "Hän on minua vanhurskaampi. Minähän en antanut häntä pojalleni Seelalle." Eikä

Juuda enää maannut Taamarin kanssa.

27. Kun Taamarin oli aika synnyttää, kävi ilmi, että hänen kohdussaan oli kaksoiset.

28. Hänen synnyttäessään toinen lapsista pisti kätensä ulos, ja kättilö si toi punaisen langan hänen käteensä ja sanoi: "Tämä tuli ensiksi ulos."

29. Lapsi veti kuitenkin kätensä takaisin, ja ulos tulikin hänen veljensä. Kättilö sanoi: "Millaisen repeämän repäisitkään itsellesi!" Siten poika sai nimen Perets⁸¹.

1. Aik. 2:4; Matt. 1:3

30. Sen jälkeen tuli ulos hänen veljensä, jonka kädessä oli punainen lanka. Hän sai nimekseen Serah⁸².

39. LUKU

Potifar ostaa Joosefin orjaksi

1. Joosef vietiin Egyptiin, ja egyptiläinen mies Potifar, faraon hoviherra ja henkivartijoiden päällikkö, osti hänet ismaelilaisilta, jotka olivat tuoneet hänet sinne.

1. Moos. 37:36; Ps. 105:17

2. HERRA oli Joosefin kanssa, niin että hän menestyi kaikessa. Hän oli egyptiläisen isäntänsä talossa,

3. ja isäntä näki, että HERRA oli hänen kanssaan ja että HERRA saattoi kaiken, mitä hän teki, menestymään hänen käsissään.

4. Näin Joosef saavutti isäntänsä suosion. Joosef palveli Potifaria, ja Potifar määräsi hänet taloutensa hoitajaksi ja uskoi hänen haltuunsa kaiken, mitä omisti.

5. Siitä lähtien, kun Potifar oli uskonnut Joosefin hoitoon taloutensa ja kaiken, mitä omisti, HERRA siunasi egyptiläisen taloutta Joosefin tähden. HERRAN siunaus oli kaikessa, mitä hänellä oli kotona ja pellolla.

6. Niin hän jätti Joosefin haltuun kaiken, mitä omisti, eikä huolehtinut mistään, mitä hänellä oli, paitsi ruuasta, jota söi.

Potifarin vaimo yrittää vietellä Joosefin

Joosef oli komeavartaloineen ja miellyttävän näköinen.

7. Jonkin ajan kuluttua hänen isäntänsä vaimo iski silmänsä häneen. Nainen sanoi: "Makaa minun kanssani."

8. Joosef kuitenkin kieltäytyi ja sanoi isäntänsä vaimolle: "Ymmärräthän, minun vuokseni isäntäni ei huolehdi mistään, mitä talossa tapahtuu, vaan on uskonut minun haltuuni kaiken, mitä hänellä on.

9. Tässä talossa hänelläkään ei ole enempää valtaa kuin minulla, eikä hän ole kieltänyt minulta mitään paitsi sinut, koska olet hänen vaimonsa. Kuinka minä siis voisin tehdä tämän suuren pahanteon ja siten tehdä syntiä Jumalaa vastaan?"

10. Vaikka nainen joka päivä puhui tällaista Joosefille, Joosef ei suostunut makaamaan eikä olemaan hänen kanssaan.

11. Eräänä päivänä, kun Joosef tuli taloon toimittamaan askareitaan eikä ketään talonväestä ollut sisällä talossa,

12. nainen otti kiinni Joosefin viitasta ja sanoi: "Makaa minun kanssani." Mutta Joosef jätti viittansa hänen käsiinsä, pakeni ja lähti ulos.

13. Kun nainen huomasi, että Joosef oli jättänyt viittansa hänen käsiinsä ja paennut ulos,

14. hän kutsui talonsa väkeä ja sanoi heille: "Näettekö, Potifar on tuonut meille heprealaisen miehen pitämään meitä pilkkanaan! Tämä tuli luokseni maatakseen minun kanssani, mutta minä huusin kovalla äänellä.

15. Kuullessaan minun korottavan ääneni ja huutavan, hän jätti viittansa viereeni, pakeni ja lähti ulos."

16. Nainen antoi viitan olla vierellään, kunnes Joosefin isäntä tuli kotiin.

17. Vaimo kertoi miehelleen samat asiat: "Se heprealainen orja, jonka olet tuonut meille, tuli luokseni pitämään minua pilkkanaan!

81 38:29. Nimi Peres, hepr. *Perets*, merkitsee 'repeämä' tai 'aukko'.

82 38:30. Nimen Serah hepr. *muoto Zerach* merkitsee 'auringonnousu'.

18. Mutta kun minä huusin kovalla äänellä, hän jätti viittansa viereeni ja pakeni ulos.”

19. Kun Joosefin isäntä kuuli vaimonsa sanovan: ”Sinun orjasi teki minulle tämän”, hän vihastui. Ps. 105:18

20. Hän otti Joosefin kiinni ja pani hänet vankilaan, paikkaan, jossa kuninkaan vankeja pidettiin. Sinne Joosef jäi vangiksi.

Joosef vankilassa

21. HERRA oli kuitenkin Joosefin kanssa, osoitti hänelle laupeutta ja antoi hänen päästä vankilan päällikön suosiioon.

22. Vankilan päällikkö uskoi Joosefin vastuulle kaikki vankilassa olevat vangit. Kaikki, mitä siellä tehtiin, tapahtui Joosefin toimesta.

23. Vankilan päällikkö ei valvonut mitään, mikä oli Joosefin vastuulla, sillä HERRA oli Joosefin kanssa ja saattoi menestymään kaiken, mitä Joosef teki. Ps. 1:3

40. LUKU

1. Näiden tapahtumien jälkeen Egyptin kuninkaan juomanlaskija ja leipuri rikkoivat herraansa, Egyptin kuningasta, vastaan.

2. Farao vihastui näihin kahteen hoviherraansa, ylimmäiseen juomanlaskijaan ja ylimmäiseen leipuriin,

3. ja pani heidät vankeuteen henkivartijoiden päällikön taloon, samaan vankilaan, jossa Joosef oli vangittuna.

4. Henkivartijoiden päällikkö määräsi Joosefin huolehtimaan heistä, ja tämä palveli heitä. He olivat olleet vankeudessa jonkin aikaa,

5. kun he molemmat, Egyptin kuninkaan juomanlaskija ja leipuri, näkivät vankilassa unta samana yönä. Kumpikin näki oman unensa, jolla oli oma selityksensä.

6. Kun Joosef aamulla tuli heidän luokseen, hän huomasi heidän olevan levottomia.

7. Hän kysyi faraon hoviherroilta, jotka olivat hänen kanssaan vankeu-

dessä hänen isäntänsä talossa: ”Miksi kasvonne ovat tänään synkät?”

8. He vastasivat hänelle: ”Olemme kumpikin nähneet unen, mutta niille ei ole selittäjää.” Joosef sanoi heille: ”Eiköhän Jumalalla ole selitykset! Kerthokaa minulle.”

9. Silloin ylimmäinen juomanlaskija kertoi unensa Joosefille. Hän sanoi: ”Näin unta, että edessäni oli viiniköynnös

10. ja köynnöksessä oli kolme oksaa. Se alkoi versoa, ja samassa siihen puhkesi kukkia ja rypäleet kypsyivät tertuissa.

11. Faraon malja oli minun kädesäni, ja minä otin rypäleet, pusersin niistä mehun faraon maljaan ja annoin maljan faraon käteen.”

12. Joosef sanoi hänelle: ”Tämä on unen selitys: Nuo kolme oksaa merkitsevät kolmea päivää.

13. Kolmen päivän kuluttua farao korottaa sinut⁸³ ja asettaa sinut jälleen virkaasi. Sinä saat antaa faraon maljan hänen käteensä entiseen tapaan, niin kuin silloin, kun olit hänen juomanlaskijansa.

14. Muistathan minua, kun sinun käy hyvin. Osoita minulle ystävällisyyttä ja mainitse minusta faraolle, niin autat minut ulos tästä talosta.

15. Minut on näet ryöstämällä ryöstetty heprealaisten maasta, enkä minä ole täälläkään tehnyt mitään sellaista, minkä vuoksi minut olisi pitänyt panna tyrmään.” 1. Moos. 37:28

16. Kun ylimmäinen leipuri näki, että Joosef antoi hyvän selityksen, hän sanoi Joosefille: ”Myös minä näin unen, ja siinä kolme vehnäleipäkoria oli pääni päällä.

17. Ylimmässä korissa oli kaikenlaisia faraon syötäväksi tarkoitettuja leivonnaisia, mutta linnut söivät ne korista pääni päältä.”

18. Joosef vastasi: ”Sen selitys on tällainen: Kolme koria merkitsee kolmea päivää.

83 40:13. Kirj.: ”nostaa sinun pääsi”.

19. Kolmen päivän kuluttua farao korottaa sinut ripustamalla sinut hirsipuuhun, ja taivaan linnut syövät sinun lihasi.”

20. Kolmantena päivänä, syntymäpäivänään, farao laittoi pidot kaikille palvelijoilleen. Silloin hän korotti ylimmäisen juomanlaskijan ja ylimmäisen leipurin palvelijoidensa joukosta.

21. Hän asetti ylimmäisen juomanlaskijan takaisin toimeensa, ja tämä sai antaa maljan faraon käteen.

22. Ylimmäisen leipurin farao sen sijaan hirtätti, niin kuin Joosef oli heille selittänyt.

23. Mutta ylimmäinen juomanlaskija ei muistanut Joosefia vaan unohti hänet.

41. LUKU

Joosef selittää faraon unet

1. Kahden vuoden kuluttua farao näki unen. Hän seisoi Niilin rannalla,

2. ja yhtäkkiä virrasta nousi seitsemän kaunista ja lihavaa lehmää, jotka ryhtyivät syömään kaislikossa.

3. Niiden jälkeen virrasta nousi toiset seitsemän lehmää, rumannäköisiä ja laihoja. Ne pysähtyivät edellisten lehmien viereen virran rannalle.

4. Nuo rumat ja laihat lehmät söivät ne seitsemän kaunista ja lihavaa lehmää. Siihen farao heräsi.

5. Hän nukahti uudestaan ja näki toisen unen. Siinä seitsemän tervettä ja hyvää tähkää kasvoi samassa korressa,

6. mutta niiden jälkeen kasvoi seitsemän ohutta ja itätuulen polttamaa tähkäpäättä.

7. Tämä ohuet tähkäpääät nielivät ne seitsemän tervettä ja täyteläistä tähkäpäättä. Siihen farao heräsi – se olikin vain unta.

8. Aamulla hänen mielensä oli rauhaton, ja hän kutsui eteensä kaikki Egyptin tietäjät ja viisaat. Farao kertoi heille unensa, mutta ei ollut ketään, joka olisi selittänyt ne hänelle.

Dan. 2:1–2

9. Silloin ylimmäinen juomanlaskija puhui faraoille sanoen: ”Nyt minä muistan rikkomukseni.

10. Farao vihastui kerran palvelijoihinsa ja pani minut ja ylimmäisen leipurin vankeuteen henkivartijoiden päällikön taloon.

11. Me molemmat, minä ja hän, näimme samana yönä unta. Kumpikin näimme unen, ja kummankin unella oli oma selityksensä.

12. Siellä oli kanssamme heprealainen nuorukainen, henkivartijoiden päällikön palvelija. Me kerroimme hänelle unemme, ja hän selitti ne meille. Kummallekin hän selitti täsmälleen, mitä uni merkitsi.

1. Moos. 40:14–15

13. Ja tapahtui niin kuin hän oli meille selittänyt: minut palautettiin virkaani ja leipuri hirtettiin.”

14. Silloin farao lähetti kutsumaan Joosefin, ja hänet tuotiin kiireesti tyrmästä. Hänen hiuksensa ja partansa leikattiin ja hänen vaatteensa vaihdettiin, ja sitten hän tuli faraon eteen.

1. Moos. 40:14–15

15. Farao sanoi Joosefille: ”Minä olen nähnyt unen, eikä sille ole selittäjää, mutta minä olen kuullut kerrotavan sinusta, että kuultuasi unen voit selittää sen.”

16. Joosef vastasi faraoille: ”En minä, mutta Jumala antaa faraoille suotuisan vastauksen.”

17. Farao kertoi Joosefille: ”Unessani minä seisoin Niilin rannalla.

18. Yhtäkkiä virrasta nousi seitsemän lihavaa ja kaunista lehmää, jotka ryhtyivät syömään kaislikossa.

19. Mutta niiden jälkeen virrasta nousi seitsemän toisenlaista, surkeaa, hyvin rumannäköistä ja laihaa lehmää. En ole koko Egyptin maassa nähnyt niin surkeita kuin ne.

20. Nuo laihat ja rumat lehmät söivät ne seitsemän ensimmäistä, lihavaa lehmää.

21. Mutta vaikka ne olivat joutuneet laihojen lehmien vatsaan, mistään ei voinut huomata niiden joutuneen sinne, vaan laihat lehmät olivat yhtä ru-

1. Mooseksen kirja 41

mannäköisiä kuin alussa. Siihen minä heräsin.

22. Sitten näin unessani, kuinka samassa korressa kasvoi seitsemän täyteläistä ja hyvää tähkää.

23. Mutta niiden jälkeen kasvoi vielä seitsemän kuivunutta, ohutta ja itätuulen polttamaa tähkää.

24. Nuo ohuet tähkät nielivät ne seitsemän hyvää tähkää. Kerroin tämän tietäjille, mutta ei ollut ketään, joka olisi ilmoittanut minulle selityksen."

25. Joosef sanoi faraolle: "Faraon unet merkitsevät samaa. Jumala on ilmaissut faraolle, mitä hän aikoo tehdä.

26. Seitsemän hyvää lehmää merkitsevät seitsemää vuotta, samoin seitsemän kaunistä tähköpäästä merkitsevät seitsemää vuotta. Unilla on sama merkitys.

27. Seitsemän laihaa ja huonoa lehmää, jotka nousivat virrasta hyvien jälkeen, merkitsevät seitsemää vuotta, ja seitsemän tyhjää, itätuulen polttamaa tähköpäästä merkitsevät seitsemää nälkävuotta.

28. Kun sanoin, että Jumala on näyttänyt faraolle, mitä hän aikoo tehdä, tarkoitin tätä:

29. Koko Egyptin maahan tulee seitsemän suuren yltäkylläisyyden vuotta.

30. Niitä seuraa kuitenkin seitsemän nälkävuotta. Silloin koko Egyptin maan yltäkylläisyys unohtuu ja nälänhätä hävittää maan.

31. Maassa vallinneesta yltäkylläisyydestä ei enää tiedetä mitään sitä seuraavan nälänhädän vuoksi, sillä se on hyvin ankara.

32. Faraon unen toistuminen merkitsee, että Jumala on asian varmasti päättänyt ja että Jumala jouduttaa sen toteutumista.

33. Faraon tulee siis nyt valita ymmärtävä ja viisas mies ja asettaa hänet hallitsemaan Egyptin maata.

34. Tehköön farao näin ja asettakoon lisäksi virkamiehiä hallitsemaan maata ja ottamaan talteen viidennen osan Egyptin maan sadosta seitsemänä yltäkylläisyyden vuotena.

35. Heidän tulee koota näinä tulevana hyvinä vuosina kaikkea syötävää ja varastoida faraon valvonnassa ruokaviljaa säilytettäväksi kaupungeissa.

36. Silloin maassa on ruokaa säästöissä seitsemän nälkävuoden varalle, jotka tulevat Egyptin maahan, eikä maa joudu perikatoon nälänhädän vuoksi."

Joosef korotetaan Egyptin hallitsijaksi

37. Tämä puhe miellytti faraota ja kaikkia hänen palvelijoitaan,

38. ja hän sanoi heille: "Voisiko löytä toista tällaista miestä, jossa on Jumalan Henki?"

39. Joosefille farao sanoi: "Koska Jumala on sinulle ilmoittanut kaiken tämän, ei voi olla toista niin ymmärtävää ja viisasta miestä kuin sinä.

40. Sinusta tulee minun maani⁸⁴ hallitsija, ja koko kansani on noudattava sinun käskyjäsi⁸⁵. Ainoastaan valtaistuin tekee minut sinua korkearvoisemmaksi." Ps. 105:21–22; Ap. t. 7:10

41. Farao sanoi Joosefille: "Minä asetan sinut hallitsemaan koko Egyptin maata."

42. Sitten farao otti sormuksen kädeltään, pani sen Joosefin sormeen, puetti hänen ylleen hienot pellavavaatteet ja ripusti kultaketjut hänen kaulaansa. Est. 3:10,8;2; Dan. 5:7

43. Farao antoi Joosefin ajaa toiseksi parhaissa vaunuissaan, ja hänen edellään huudettiin: "Polvistukaa!" Näin hänet asetettiin hallitsemaan koko Egyptin maata.

44. Ja farao sanoi Joosefille: "Minä olen farao, mutta ilman sinun suostumustasi ei kukaan koko Egyptin maassa saa nostaa kättä eikä jalkaa."

45. Farao antoi Joosefille nimen Saafenat-Paneah ja antoi hänelle puolisoksi Aasenatin, Oonin papin

84 41:40. Kirj.: "taloni".

85 41:40. Kirj.: "koko kansani suudelkoon sinun suutasi". Vrt. Ps. 2:12. Molemmissa kohdissa suuteleminen on alamaisuuden osoitus.

1. Mooseksen kirja 41–42

Poti-Feran tyttären. Sitten Joosef lähti kiertämään Egyptin maata.

46. Joosef oli kolmenkymmenen vuoden ikäinen tullessaan faraon, Egyptin kuninkaan, palvelukseen. Niin Joosef lähti faraon luota ja kulki kaikkialla Egyptin maassa.

47. Maa tuotti seitsemänä yltäkylläisyyden vuotena runsaasti satoa.

48. Joosef kokosi kaikkea syötävää seitsemänä hyvänä vuotena, jotka olivat Egyptin maassa, ja varastoi sen kaupunkeihin. Hän varastoi kuhunkin kaupunkiin sadon, jonka ympärillä olivat pellot tuottivat.

49. Joosef kokosi viljaa kuin meren hiekkaa, hyvin paljon, kunnes sitä lakkattiin mittaamasta, koska sillä ei enää ollut määrää.

50. Ennen kuin nälkävuosi tuli, Joosefille syntyi kaksi poikaa. Heidät synnytti Aasenat, Oonin papin Poti-Feran tytär.

51. Joosef antoi esikoiselle nimen Manasse⁸⁶ ja sanoi: ”Jumala on saanut minut unohtamaan kaikki vaivani ja koko isäni kodin.”

52. Toiselle hän antoi nimen Efraim⁸⁷ ja sanoi: ”Jumala on tehnyt minut hedelmälliseksi nöyryytökseni maassa.”

53. Kun Egyptin maan seitsemän yltäkylläisyyden vuotta olivat kuluneet loppuun,

54. alkoivat ne seitsemän nälkävuotta, joista Joosef oli puhunut. Nälänhätä tuli kaikkiin maihin, mutta koko Egyptin maassa oli leipää. Ps. 105:16

55. Kun sitten koko Egyptin maasakin nähtiin nälkää, kansa huusi faraolta leipää. Silloin farao sanoi kaikille egyptiläisille: ”Menkää Joosefin luo ja tehkää niin kuin hän sanoo.”

56. Koko maassa oli nälkä, ja Joosef avasi kaikki varastot ja myi viljaa egyptiläisille. Nälänhätä tuli yhä kovemmaksi Egyptin maassa.

57. Kaikista maista tultiin Egyptiin ostamaan Joosefilta viljaa, sillä kaikissa maissa oli kova nälänhätä.

42. LUKU

Joosefin veljet tulevat Egyptiin

1. Kun Jaakob sai tietää, että Egyptissä oli viljaa, hän sanoi pojilleen: ”Miksi te vain katselette toisianne?”

Ap. t. 7:11,12

2. Hän sanoi vielä: ”Olen kuullut, että Egyptissä on viljaa. Menkää sinne ja ostakaa meille sieltä viljaa, että pysyisimme hengissä emmekä kuolisi.”

3. Niin kymmenen Joosefin veljeä lähti ostamaan viljaa Egyptistä.

4. Joosefin veljeä Benjaminia Jaakob ei kuitenkaan lähettänyt toisten veljien mukana, sillä hän ajatteli: ”Ettei hänelle vain sattuisi onnettomuutta!”

1. Moos. 35:18

5. Israelin pojat menivät muiden mukana ostamaan viljaa, sillä Kanaaninmaassa oli nälänhätä.

6. Joosef oli silloin käskynhaltijana Egyptin maassa. Hän myi viljaa kaikelle maan kansalle. Myös Joosefin veljet tulivat hänen eteensä ja kumartuivat kasvoilleen maahan.

7. Kun Joosef näki veljensä, hän tunsu heidät, mutta käyttäytyi heitä kohtaan kuin vieras. Hän puhui heille ankarasti ja kysyi: ”Mistä te olette tulleet?” He vastasivat: ”Kanaaninmaasta, ostamaan elintarpeita.”

8. Joosef tunsu veljensä, mutta he eivät tunteneet häntä.

9. Hän muisti unet, jotka oli nähnyt heistä, ja sanoi heille: ”Te olette vakoojia. Te olette tulleet katsomaan, mistä kohtaa maa on suojon.”

1. Moos. 37:5–10

10. He vastasivat hänelle: ”Ei, herani, vaan palvelijasi ovat tulleet ostamaan ruokaa.

11. Me olemme kaikki saman miehen poikia, olemme rehellisiä miehiä. Palvelijasi eivät ole vakoojia.”

12. Joosef sanoi heille: ”Ei, vaan te olette tulleet katsomaan, mistä kohtaa maa on suojon.”

86 41:51. Nimi Manasse, hepr. *Menaššee*, merkitsee ”hän saattaa unohtamaan”.

87 41:52. Nimi Efraim muistuttaa heprean sanaa *hifraa* ’tehdä hedelmälliseksi’.

13. He vastasivat: "Meitä, sinun palvelijoitasi, on kaksitoista veljestä, saman miehen poikia Kanaaninmaasta. Nuorin on nyt kotona isämme luona, ja yhtä ei enää ole." 1. Moos. 44:20

14. Joosef sanoi heille: "Asia on niin kuin teille sanoin: te olette vakoojia.

15. Näin teidät pannaan koetukselle: Niin totta kuin farao elää, te ette pääse lähemmään täältä, ellei nuorin veljenne tule tänne. 1. Moos. 43:5

16. Lähettäkää yksi joukostanne noutamaan veljenne tänne, mutta te muut jäätte vangiksi. Näin tulee tutkituksi, ovatko puheenne totta. Jos eivät ole, te olette vakoojia, niin totta kuin farao elää."

17. Ja Joosef pani heidät vankilaan kolmeksi päiväksi.

18. Kolmantena päivänä hän sanoi heille: "Minä olen Jumalaa pelkäävä mies. Tehkää näin, jos tahdotte elää:

19. Jos kerran olette rehellisiä, jääköön yksi veljistänne vangiksi paikkaan, jossa olitte pidätettyinä. Menkää te muut viemään kotiin viljaa nälässä oleville perheilleenne.

20. Tuokaa nuorin veljenne minun luokseni, ja jos teidän puheenne osoittautuvat todeksi, te ette kuole." Veljen oli suostuttava tähän.

21. He sanoivat toisilleen: "Me olemme todellakin syyllisiä sen tähden, mitä teimme veljellemme. Me näimme hänen sielunsa tuskan, kun hän anoi meiltä armoa, mutta emme kuunnelleet häntä. Sen tähden meitä on kohdannut tämä ahdinko."

22. Ruuben sanoi heille: "Enkö minä sanonut teille: 'Älkää tehkö syntiä poikaa kohtaan'? Te ette kuitenkaan kuunnelleet minua, ja nyt meidät vaaditaan tilille hänen verestään." 1. Moos. 37:21–22

23. Veljet eivät tienneet, että Joosef ymmärsi heitä, sillä hän puhui heille tulkin välityksellä.

24. Joosef meni pois heidän luotaan ja itki. Sitten hän palasi heidän luokseen ja puhui heille. Hän otti heidän joukostaan Simeonin ja antoi kahlita tämän heidän nähtensä.

25. Joosef käski täyttää heidän säkkinsä viljalla ja panna heidän rahansa takaisin kunkin säkkiin sekä antaa heille evästä matkalle. Näin tehtiin.

26. He nostivat viljan aasiensa selkään ja lähtivät sieltä.

27. Kun he olivat yöpymispaikassa, eräs heistä avasi säkkinsä antaakseen aasilleen rehua ja huomasi, että hänen rahansa oli säkin suussa.

28. Hän sanoi veljilleen: "Minulle on annettu rahani takaisin. Katsokaa, se on minun säkissäni!" Silloin he järkytyivät, katsoivat vavisten toisiaan ja sanoivat: "Mitä Jumala onkaan tehnyt meille?"

Veljet palaavat isänsä luo

29. Tultuaan isänsä Jaakobin luo Kanaaninmaahan he kertoivat hänelle kaiken, mitä heille oli tapahtunut. He sanoivat:

30. "Mies, joka on sen maan valtiaina, puhutteli meitä ankarasti ja kohteli meitä kuin olisimme olleet vakoilemassa maata.

31. Me sanoimme hänelle: 'Me olemme rehellisiä miehiä. Emme ole koskaan olleet vakoojia.

32. Meitä on kaksitoista veljestä, isämme poikia. Yhtä ei enää ole, ja nuorin on nyt isämme luona Kanaaninmaassa.'

33. Silloin tuo mies, maan valtiias, sanoi meille: 'Näin minä saan tietää, oletteko rehellisiä miehiä: Jättäkää yksi veljistänne minun luokseni ja viekää viljaa perheittenne nälkään.

34. Tuokaa nuorin veljenne luokseni, niin saan tietää, että te ette ole vakoojia vaan rehellisiä miehiä. Sitten minä annan teille veljenne takaisin, ja te saatte liikkua maassa vapaasti."

35. Kun he tyhjensivät säkkinsä, he näkivät kukin rahakukkaron säkissään. Nähdessään rahakukkaronsa sekä he että heidän isänsä pelästyivät.

36. Heidän isänsä Jaakob sanoi heille: "Te olette vieneet minulta lapseni! Joosefia ei enää ole, Simeonia ei enää

ole, ja te tahdotte viedä myös Benjaminin. Kaikki tämä kohtaa minua!”

37. Ruuben vastasi isälleen: ”Saat surmata minun kaksi poikaani, jos en tuo Benjaminia sinulle takaisin. Anna hänet minun huostaani, niin minä tuon hänet sinulle takaisin.”

38. Mutta Jaakob sanoi: ”Minun poikani ei lähde teidän kanssanne, sillä hänen veljensä on kuollut, ja yksin hän on jäljellä. Jos onnettomuus kohtaisi häntä matkalla, jolle aiotte lähteä, te saattaisitte harmaan pääni vaipumaan murheen murtamana tuonelaan.”

43. LUKU

Joosefin veljien toinen matka Egyptiin

1. Maassa oli kova nälänhätä.

2. Kun Egyptistä tuotu vilja oli syöty loppuun, heidän isänsä sanoi heille: ”Menkää jälleen ostamaan meille vähän ruokaa.”

3. Juuda vastasi hänelle: ”Se mies vakuuttamalla vakuutti meille: ’Te ette saa nähdä kasvojani, ellei veljenne ole kanssanne.’

4. Jos lähetät veljemme meidän mukamme, me lähdemme ostamaan sinulle ruokaa,

5. mutta jos et lähetä, emme mekään lähde. Se mies sanoi meille: ’Te ette saa nähdä kasvojani, ellei veljenne ole kanssanne.’”

1. Moos. 42:15,20,44:23

6. Israel sanoi: ”Miksi te teitte niin pahasti minua kohtaan? Miksi kerroitte tuolle miehelle, että teillä on vielä yksi veli?”

7. He vastasivat: ”Mies kyseli tarkoin meistä ja suvustamme: ’Eläkö isänne vielä? Onko teillä vielä veli?’ Silloin me kerroimme hänelle, kuinka asiat ovat. Mistä me saatoimme tietää, että hän sanoisi: ’Tuokaa veljenne tänne?’”

8. Juuda sanoi isälleen Israelille: ”Lähetä nuorukainen minun mukana, niin me lähdemme matkaan. Silloin pysymme elossa emmekä kuole, niin me kuin sinäkin sekä vaimomme ja lapsemme.

9. Minä vastaan hänestä. Saat vaa-tia minut tilille hänestä. Jos en tuo häntä luoksesi, sinun eteesi, minä olen koko ikäni syyllinen sinun edessäsi.

1. Moos. 44:32

10. Totisesti, jos emme olisi vitkas-telleet, olisimme ehtineet palata sieltä kotiin jo kahdesti.”

11. Silloin heidän isänsä Israel sanoi heille: ”Jos asia kerran on näin, niin tehkää tällä tavoin: Ottakaa astioihin maan parhaimpia tuotteita ja viekää sille miehelle lahjaksi vähän balsamia ja vähän hunajaa, kumihartsia ja mir-haa, pähkinöitä ja manteleita.

12. Ottakaa mukaanne kaksinker-tainen määrä rahaa ja palauttakaa ne rahat, jotka saitte takaisin säkkienne suussa. Ehkä se oli erehdys.

13. Ottakaa mukaan veljenne ja läh-tekää takaisin sen miehen luo.

14. Jumala, Kaikkivaltias, suokoon teille armon sen miehen edessä ja antakoon toisen veljenne sekä Benja-minin palata teidän kanssanne. Ja jos minä menetän lapseni, niin menetän lapseni.”

15. Miehet ottivat mukaansa edellä mainitut lahjat, kaksinkertaisen mää-rän rahaa sekä Benjaminin ja lähtivät Egyptiin. Kun he sitten seisovivat Joosefin edessä

16. ja Joosef näki Benjaminin heidän seurassaan, hän sanoi taloudenhoi-tajalleen: ”Vie nämä miehet sisään, teurasta teuraseläin ja valmista ateria, sillä nämä miehet syövät päivällistä minun kanssani.”

17. Mies teki, niin kuin Joosef oli sa-nonut, ja vei miehet Joosefin taloon.

18. Veljet olivat peloissaan, kun heitä vietiin Joosefin taloon. He sa-noivat: ”Meidät on tuotu tänne siksi, että kimppuumme hyökättäisiin, meitä pahoinpideltäisiin, meidät otettaisiin or-jiiksi ja aasimme anastettaisiin rahojen tähden, jotka viime kerralla palautettiin särkeihimme.”

19. Talon ovella he menivät Joosefin taloudenhoitajan luo ja puhuivat hänelle.

20. He sanoivat: "Oi herrani, me olemme käyneet aikaisemminkin ostamassa täältä ruokaa.

21. Kun me tulimme yöpymispaikkaan ja avasimme säkkimme, jokainen meistä löysi rahansa täysipainoisena säkkinsä suusta. Me olemme tuoneet ne takaisin. 1. Moos. 42:35

22. Toimme mukamme myös toiset rahat ostaaksemme viljaa ruuaksi. Emme tiedä, kuka oli pannut rahat säkkeihimme."

23. Mies vastasi: "Olkaa rauhassa, älkää pelätkö. Teidän Jumalanne ja teidän isänne Jumala on antanut teille aarteen säkkeihinne. Teidän rahanne minä olen saanut." Sitten hän toi heidän luokseen Simeonin.

24. Mies vei heidät Joosefin taloon ja antoi heille vettä, ja he pesivät jalkansa. Hän antoi myös heidän aseilleen rehua.

25. He laittoivat lahjansa valmiiksi siihen mennessä, kun Joosef keskipäivällä tulisi, sillä he olivat kuulleet, että he aterioisivat siellä.

26. Kun Joosef tuli kotiin, he veivät tuomansa lahjat hänelle sisälle taloon ja heittäytyivät maahan hänen edessään.

27. Hän tervehti heitä ja kysyi: "Kuinka voi vanha isänne, josta puhuitte? Elääkö hän vielä?"

28. He vastasivat: "Isämme, sinun palvelijasi, elää vielä ja voi hyvin." Ja he kumartuivat osoittamaan kunnioitusta.

29. Joosef käänsi katseensa, näki veljensä Benjaminin, äitinsä pojan, ja kysyi: "Onko tämä teidän nuorin veljenne, josta puhuitte minulle?" Sitten hän sanoi: "Jumala olkoon sinulle armollinen, poikani."

30. Sitten Joosef kiiruhti pois, sillä hän liikutui veljensä vuoksi ja häntä itketti. Hän meni sisähuoneeseen ja itki siellä.

31. Pestyään kasvonsa hän tuli takaisin, hillitsi itsensä ja käski: "Tarjotkaa ruokaa!"

32. Ruoka tarjottiin erikseen hänelle, erikseen veljille ja erikseen egyptiläisille, jotka aterioivat hänen kanssaan. Egyptiläiset eivät näet voi syödä heprealaisten kanssa, sillä se on egyptiläisistä inhottavaa. 1. Moos. 46:34,47:6; 2. Moos. 8:22

33. He istuivat hänen edessään ikäjärjestyksessä, esikoisesta nuorimpaan. Miehet katselivat toisiaan ihmetellen.

34. Joosef antoi kantaa edestään annoksia heille, ja Benjamin sai viisi kertaa suuremman annoksen kuinukaan muu veljistä. He joivat Joosefin kanssa ja juopuivat.

44. LUKU

Joosef panee veljensä koetukselle

1. Joosef antoi taloudenhoitajalleen tämän käskyn: "Täytä miesten säkit viljalla niin paljon, kuin he voivat kuljettaa, ja pane kunkin miehen raha hänen säkkinsä suuhun.

2. Pane minun maljani, hopeamalja, nuorimman veljen säkin suuhun samoin kuin hänen viljarahansa." Taloudenhoitaja teki niin kuin Joosef käski.

3. Aamun valjetessa miehet lähetettiin matkaan aaseineen.

4. Kun he olivat lähteneet kaupungista mutta eivät olleet ehtineet kauas, Joosef sanoi taloudenhoitajalleen: "Lähde näiden miesten perään, ja kun saavutat heidät, sano heille: 'Miksi olette palkinneet hyvän pahalla?'

5. Eikö tämä ole juuri se malja, josta isäntäni juo ja josta hän katsoo ennusmerkkejä? Te olette tehneet pahoin tässä asiassa."

6. Kun taloudenhoitaja saavutti heidät, hän puhui heille nämä sanat.

7. He vastasivat hänelle: "Minkä tähden herramme puhuu näin? Palvelijasi eivät missään tapauksessa tekisi selaista!"

8. Mehän toimme takaisin sinulle Kanaanimaasta nekin rahat, jotka löysimme säkkiemme suusta. Miksi me siis olisimme varastaneet hopeaa tai kultaa herrasi talosta?

9. Sen palvelijoitasi, jolta se löytyy, on kuoltava, ja meistä muista tulee heramme orjia."

10. Mies vastasi: "Vaikka se, mitä olette puhuneet, on oikein, niin se, jolta malja löytyy, olkoon minun orjani, ja te muut pääsette syytteestä."

11. He laskivat kukin nopeasti säkinsä maahan ja avasivat ne.

12. Mies etsi, alkaen vanhimmasta ja lopettaen nuorimpaan, ja malja löytyi Benjaminin säkistä.

13. Silloin veljet repäisivät vaatteensa, kuormasivat jokainen aasinsa ja palasivat kaupunkiin.

14. Juuda veljineen meni Joosefin taloon, jossa tämä vielä oli, ja he heittäytyivät hänen edessään maahan.

15. Joosef sanoi heille: "Minkälaisen teon olettekaan tehneet! Ettekö tiede, että minunlaiseni mies kyllä ottaa selville asiat ennusmerkeistä?"

16. Juuda vastasi: "Mitä me voisimme sanoa herralleni, mitä puhuisimme tai millä voisimme puolustautua? Jumala on paljastanut palvelijoittesi syyllisyyden. Me olemme herrani orjia, sekä me että se, jolta malja löytyi."

17. Joosef sanoi: "En missään tapauksessa tee niin! Siitä miehestä, jolta malja löytyi, tulee minun orjani, mutta te muut saatte mennä rauhassa isänne luo."

Juuda anoo armoa Benjaminille

18. Silloin Juuda lähestyi häntä ja sanoi: "Oi herrani, salli palvelijasi puhua muutama sana, älköönkä vihasi syttykö palvelijaasi kohtaan. Sinähän olet faraon vertainen!"

19. Herrani kysyi palvelijoiltaan: "Onko teillä isää tai veljeä?"

20. Me vastasimme herralleni: "Meillä on kotona vanha isä, ja hänellä on nuori poika, joka on syntynyt hänen vanhoilla päivillään. Hänen veljensä on kuollut, ja vain hän on jäljellä äitinsä lapsista. Hänen isänsä rakastaa häntä."

1. Moos. 42:13

21. Sinä sanoit palvelijoillesi: "Tuokaa hänet minun luokseni, että saan nähdä hänet omin silmin."

22. Me vastasimme herralleni: "Nuorukainen ei voi jättää isäänsä. Jos hän jättäisi isänsä, tämä kuolisi."

23. Mutta sinä sanoit palvelijoillesi: "Jos nuorin veljenne ei tule tänne teidän kanssanne, te ette saa enää nähdä kasvojani."

24. Kun me palasimme kotiin isäni, sinun palvelijasi, luo, kerroimme hänelle, mitä herrani sanoi.

25. Myöhemmin isämme sanoi: "Menkää jälleen ostamaan meille vähän ruokaa."

26. Silloin me sanoimme: "Emme me voi lähteä sinne, ellei nuorin veljemme seuraa kanssamme. Vain silloin me voimme lähteä, sillä me emme saa nähdä sen miehen kasvoja, ellei nuorin veljemme ole mukana."

27. Isäni, sinun palvelijasi, sanoi silloin meille: "Tehän tiedätte, että vaimoni synnytti minulle kaksi poikaa."

28. Toinen lähti pois luotani, ja minä sanoin: Varmaankin hänet on raadeltu kuoliaaksi. Ja sen koommin en ole häntä nähnyt.

1. Moos. 37:33

29. Jos te viette minulta tämänkin, ja häntä kohtaa onnettomuus, te saatatte harmaan pääni vaipumaan murheen murtamana tuonelaan."

30. Jos minä palaisin kotiin isäni, sinun palvelijasi, luo eikä meillä olisi mukana nuorukaista, johon hän on kaikesta sielustaan kiintynyt,

31. hän kuolisi nähdessään, ettei nuorukainen ole kanssamme. Näin me, sinun palvelijasi, saattaisimme isämme, palvelijasi, harmaan pään vaipumaan murheen murtamana tuonelaan.

32. Palvelijasi on mennyt isälleen takuuseen nuorukaisesta ja sanonut: "Jos en tuo häntä takaisin luoksesi, minä olen koko ikäni syyllinen isäni edessä."

1. Moos. 43:9

33. Salli siis palvelijasi jäädä herrani orjaksi nuorukaisen sijaan, ja saakoon nuorukainen mennä kotiin veljiensä kanssa.

34. Kuinka minä muuten voisin mennä kotiin isäni luo, jollei nuorukainen olisi kanssani? En haluaisi nähdä sitä murhetta, joka tulisi isäni osaksi.”

45. LUKU

Joosef ilmaisee itsensä veljilleen

1. Silloin Joosef ei voinut enää hillitä itseään kaikkien ympärillään seisovien läsnäollessa. Hän huusi: ”Kaikkien on poistuttava minun luotani!” Niinpä ketään sivullista ei ollut Joosefin kanssa, kun hän ilmaisi veljilleen, kuka hän on. Ap. t. 7:13

2. Hän purskahti itkemään niin kovaan ääneen, että egyptiläiset ja faraon hovi kuulivat sen.

3. Joosef sanoi veljilleen: ”Minä olen Joosef. Vieläkö isäni elää?” Hänen veljensä eivät kuitenkaan kyenneet vastaamaan hänelle mitään, sillä niin säikähdysissään he olivat hänen edessään.

4. Mutta Joosef sanoi veljilleen: ”Tulkaa tänne lähelleni.” Kun veljet olivat tulleet lähelle, hän sanoi: ”Minä olen veljenne Joosef, jonka te myitte Egyptiin. 1. Moos. 37:28,39:1

5. Älkää nyt kuitenkaan olko murheellisia älkääkään vihaisia itsellenne siitä, että myitte minut tänne, sillä Jumala on lähettänyt minut teidän edellänne pitämään teidät hengissä.

1. Moos. 50:20

6. Jo kaksi vuotta maassa on ollut nälänhätä, ja vielä tulee viisi vuotta, joina ei kynnetä eikä korjata satoa.

7. Jumala lähetti minut teidän edellänne säilyttämään teille jälkeläisiä maan päällä ja pitämään teidät hengissä pelastukseksi monille.

8. Te ette siis lähettäneet minua tänne, vaan Jumala. Hän asetti minut faraon neuvonantajaksi⁸⁸, koko hänen hovinsa herraksi ja koko Egyptin maan valtiaaksi.

9. Menkää nopeasti isäni luo ja sanokaa hänelle: ”Näin sanoo poikasi Joosef: Jumala on asettanut minut

koko Egyptin herraksi. Tule luokseni äläkä viivyttelä!

10. Sinä saat asua Goosenin maassa ja olla minun läheisyydessäni, sinä ja sinun lapsesi ja lastesi lapset, lampaasi ja vuohesi, nautakarjasi sekä kaikki, mitä sinulla on.

11. Minä elätän sinua siellä, niin ettei sinun, ei sinun perheesi eikä kenenkään omaisistasi tarvitse sortua puutteeseen, sillä vielä on jäljellä viisi nälkävuotta.”

12. Tehän näette omin silmin, ja myös veljeni Benjamin näkee, että minä itse puhun teille.

13. Kertokaa isälleni kaikesta Egyptissä osakseen tulleesta kunniasta ja kaikesta muusta, mitä olette nähneet. Rientäkää tuomaan isäni tänne.”

14. Hän lankesi veljensä Benjaminin kaulaan ja itki, ja myös Benjamin itki hänen rintaansa vasten.

15. Joosef suuteli kaikkia veljiään ja syleili heitä itkien. Sen jälkeen veljet keskustelivat hänen kanssaan.

16. Kun faraon hovissa kuultiin, että Joosefin veljet olivat saapuneet, se oli faraon ja kaikkien hänen palvelijoidensa mieleen.

17. Farao käski Joosefin sanoa veljilleen: ”Tehkää näin: kuormatkaa juhtanne, menkää Kanaaninmaahan,

18. hakekaa isänne ja perheenne ja tulkaa minun luokseni. Minä annan teille parasta, mitä Egyptin maassa on, ja te saatte syödä maan parhaita antimia.”

19. Anna heille tämä käsky: ”Tehkää näin: Ottakaa itsellenne vaunuja Egyptin maasta lapsianne ja vaimojanne varten. Hakekaa isänne ja tulkaa.

20. Älkää surko tavaroitanne, sillä teille kuuluu kaikki, mikä on parasta koko Egyptin maassa.”

21. Israelin pojat tekivät niin. Joosef antoi heille faraon käskystä vaunuja ja evästä matkaa varten.

22. Hän antoi kullekin heistä vaatekerran, mutta Benjaminille hän antoi kolmesataa hopeasekeliä ja viisi vaatekertaa.

23. Isälleen hän lähetti samalla kymmenen aasia kuormattuina parhaalla, mitä Egyptissä oli, ja kymmenen aasintammaa, joilla oli kuormanaan viljaa, leipää ja muita elintarpeita isän matkaa varten.

24. Sitten hän päästi veljensä meneään ja sanoi heille: ”Älkää vihoitelko toisillenne matkalla.”

25. Niin he lähtivät Egyptistä ja tulivat isänsä Jaakobin luo Kanaaninmaahan.

26. He kertoivat hänelle, että Joosef oli vielä elossa ja että hän hallitsi koko Egyptin maata. Jaakobin sydän pysyi kuitenkin kylmänä, sillä hän ei uskonut heitä.

27. Vasta kun veljet kertoivat hänelle kaiken, mitä Joosef oli heille puhunut, ja kun hän näki vaunut, jotka Joosef oli lähettänyt häntä hakemaan, hänen henkensä elpyi.

1. Moos. 37:11

28. Israel sanoi: ”Tämä riittää minulle! Poikani Joosef elää vielä. Minä tahdon mennä ja nähdä hänet ennen kuin kuolen.”

1. Moos. 46:30

46. LUKU

Jaakob muuttaa Egyptiin

1. Israel lähti matkalle mukanaan kaikki, mitä omisti. Saavuttuaan Beersebaan hän uhrasi teurasuhreja isänsä lisäksi Jumalalle.

2. Jumala sanoi Israelille yöllisessä näyssä: ”Jaakob, Jaakob!” Tämä vastasi: ”Tässä olen.”

3. Herra sanoi: ”Minä olen Jumala, sinun isäsi Jumala. Älä pelkää mennä Egyptiin, sillä minä teen sinusta siellä suuren kansan.

1. Moos. 12:2

4. Minä tulen sinun kanssasi Egyptiin, ja minä tuon sinut sieltä myös takaisin. Ja Joosefin käsi on sulkeva silmäsi.”

1. Moos. 50:1

5. Sitten Jaakob lähti Beersebast, ja Israelin pojat kuljettivat isäänsä sekä lapsiaan ja vaimojaan vaunuilla, jotka farao oli lähettänyt noutamaan Jaakobia.

6. He ottivat mukaan karjansa ja omaisuutensa, jonka olivat hankkineet Kanaaninmaassa. Niin Jaakob ja kaikki hänen jälkeläisensä saapuivat Egyptiin.

Joos. 24:4; Ps. 105:23,24; Jes. 52:4

7. Hän vei mukanaan Egyptiin poikansa ja näiden pojat, tyttärensä ja poikiensa tyttäret, kaikki jälkeläisensä.

8. Nämä ovat Israelin eli Jaakobin ja hänen Egyptiin tulleiden poikiensa ja jälkeläistensä nimet: Jaakobin esikoinen oli Ruuben.

2. Moos. 1:1–5

9. Ruubenin pojat olivat Hanok, Palu, Hesron ja Karmi.

2. Moos. 6:14;

4. Moos. 26:5,6

10. Simeonin pojat olivat Jemuel, Jaamin, Oohad, Jaakin, Soohar ja Saul, kanaanilaisen vaimon poika.

1. Aik. 4:24

11. Leevin pojat olivat Geerson, Kehat ja Merari.

2. Moos. 6:16;

4. Moos. 26:57; 1. Aik. 5:27,6:1

12. Juudan pojat olivat Eer, Oonan, Seela, Perets ja Serah. Eer ja Oonan kuolivat Kanaaninmaassa. Peretsin pojat olivat Hesron ja Haamul.

1. Moos. 38:3,10; 4. Moos. 26:19–21; 1. Aik. 4:1

13. Isaskarin pojat olivat Toola, Puvva, Joob ja Simron.

4. Moos. 26:23–24; 1. Aik. 7:1

14. Sebulonin pojat olivat Sered, Eelon ja Jahleel.

4. Moos. 26:26

15. Tässä olivat Leean pojat. Hän synnytti Jaakobille heidät ja Jaakobin tyttären Diinan Paddan-Aramissa. Leean jälkeläisiä, poikia ja tyttäriä, oli kaikkiaan kolmekymmentäkolme henkeä.

16. Gaadin pojat olivat Sifjon ja Haggi, Suuni ja Esbon, Eeri, Arodi ja Areli.

4. Moos. 26:15–17

17. Asserin pojat olivat Jimna, Jisva, Jisvi ja Beria. Heidän sisarensa oli Serah. Berian pojat olivat Heber ja Malkiel.

4. Moos. 26:44; 1. Aik. 7:30

18. Tässä olivat Silpan pojat, hänen, jonka Laaban antoi tyttärelleen Leealle. Heidät hän synnytti Jaakobille. Silpan jälkeläisiä oli kuusitoista henkeä.

19. Jaakobin vaimon Raakelin pojat olivat Joosef ja Benjamin.

20. Joosefille syntyivät Egyptin maassa Manasse ja Efraim. Heidät synnytti hänelle Aasenat, Oonin papin Poti-Feran tytär.

1. Moos. 41:50–52;

4. Moos. 26:28

21. Benjaminin pojat olivat Bela, Beker ja Asbel, Geera ja Naaman, Eehi ja Roos, Muppim, Huppim ja Ard.

4. Moos. 26:38,39; 1. Aik. 7:6,8:1,2

22. Nämä olivat Raakelin jälkeläisiä, jotka syntyivät Jaakobille, kaikkiaan neljätoista henkeä.

23. Daanin poika oli Husim.

4. Moos. 26:42

24. Naftalin pojat olivat Jahseel, Guuni, Jeaser ja Sillem.

4. Moos. 26:48,49; 1. Aik. 7:13

25. Tässä olivat Bilhan pojat, hänen, jonka Laaban antoi tyttärelleen Raakelille. Heidät hän synnytti Jaakobille. Bilhan jälkeläisiä oli kaikkiaan seitsemän henkeä.

26. Jaakobin jälkeläisiä, jotka lähtivät hänen kanssaan Egyptiin, oli kaikkiaan kuusikymmentäkuusi henkeä, lisäksi Jaakobin poikien vaimot.

27. Joosefille syntyi Egyptissä kaksi poikaa. Egyptiin tulleet Jaakobin suvun jäseniä oli kaikkiaan seitsemänkymmentä henkeä.

2. Moos. 1:5;

5. Moos. 10:22; Ap. t. 7:13

Joosef tapaa isänsä

28. Jaakob lähetti Juudan edellään Joosefin luo saadakseen ohjeita Goosenin kulkemisesta. Niin he saapuivat Goosenin maahan.

29. Joosef valjastutti vaununsa ja meni isäänsä Israelia vastaan Gooseniin. Nähtyään isänsä hän lankesi tämän kaulaan ja itki siinä kauan.

30. Israel sanoi Joosefille: "Tämän jälkeen olen valmis kuolemaan! Olenhan nyt nähnyt kasvosi ja tiedän, että sinä vielä elät."

1. Moos. 45:28,48:11

31. Joosef sanoi veljilleen ja isänsä perheelle: "Minä menen kertomaan tästä faraolle ja sanon hänelle: 'Isäni perhe ja veljeni, jotka ovat asuneet Kanaaninmaassa, ovat saapuneet luokseni.

32. Nämä miehet ovat paimenia. He ovat aina olleet karjankasvattajia ja ovat tuoneet mukanaan lampaansa ja vuohensa, nautakarjansa ja kaiken muun omaisuutensa.'

33. Kun siis farao kutsuu teidät luokseen ja kysyy, mikä teidän elinkeinonne on,

34. vastatkaa näin: 'Me, palvelijasi, olemme olleet karjankasvattajia nuoruudestamme asti, sekä me että meidän esi-isämme.' Silloin te saatte asettua asumaan Goosenin maahan. Egyptiläiset näet inhoavat kaikkia lammaspaimenia."

1. Moos. 47:6;

2. Moos. 8:22,26

47. LUKU

Joosefin isä ja veljet faraon luona

1. Joosef meni faraon luo ja sanoi hänelle: "Isäni ja veljeni ovat tulleet Kanaaninmaasta mukanaan lampaansa ja vuohensa, nautakarjansa ja koko omaisuutensa. He ovat nyt Goosenin maassa."

2. Hän oli ottanut mukaan veljistään viisi, ja hän toi heidät faraon eteen.

3. Farao kysyi hänen veljiltään: "Mikä teidän elinkeinonne on?" He vastasivat faraolle: "Me, sinun palvelijasi, olemme lammaspaimenia, samoin kuin esi-isämmekin olivat."

4. He sanoivat vielä faraolle: "Olemme tulleet asuaksemme jonkin aikaa tässä maassa, sillä palvelijoillasi ei ollut laidunta lampailleen ja vuohilleen, koska Kanaaninmaassa on kova nälänhätä. Salli palvelijoittesi asettua asumaan Goosenin maahan?"

5. Silloin farao sanoi Joosefille: "Isäsi ja veljesi ovat tulleet luoksesi.

6. Egyptin maa on edessäsi. Sijoita isäsi ja veljesi asumaan maan parhaaseen osaan. He saavat asua Goosenin maassa, ja jos tiedät heidän joukossaan olevan taitavia miehiä, aseta heidät johtamaan minun karjani hoitoa."

7. Sen jälkeen Joosef toi isänsä Jaakobin faraon eteen, ja Jaakob tervehti faraota toivottaen hänelle siunausta.

8. Farao kysyi Jaakobilta: ”Kuinka paljon sinulla on ikävuosia?”

9. Jaakob vastasi faraoille: ”Minun muukalaisuuteni vuosia on ollut satakolmekymmentä. Vuoteni ovat olleet vähät ja pahat, eikä niiden määrä ole yltänyt siihen määrään, jonka esi-isäni ovat muukalaisuudessa viettäneet.”

10. Sitten Jaakob toivotti faraoille siunausta ja lähti hänen luotaan.

11. Joosef sijoitti isänsä ja veljensä asumaan Egyptin maahan ja antoi heille maaomaisuutta maan parhaasta osasta, Ramseksen maakunnasta, niin kuin farao oli käskenyt.

12. Joosef elätti isäänsä, veljiään ja isänsä koko perhettä antamalla ruokaa perheiden lapsiluvun mukaan.

Joosef Egyptin hallitsijana

13. Missään koko maassa ei ollut ruokaa, sillä nälänhätä oli hyvin ankara. Egypti ja Kanaaninmaa olivat nääntymässä nälkään.

14. Joosef kokosi viljan hintana kaiken rahan, mitä Egyptissä ja Kanaaninmaassa oli, ja vei sen faraon hoviin.

15. Sitten raha loppui Egyptistä ja Kanaaninmaasta, ja kaikki egyptiläiset tulivat Joosefin luo ja sanoivat: ”Anna meille leipää. Pitääkö meidän kuolla sinun edessäsi sen vuoksi, että raha on loppunut?”

16. Joosef vastasi: ”Tuokaa tänne karjanne. Minä annan teille viljaa karjastanne, jos kerran raha on loppunut.”

17. He toivat Joosefille karjansa, ja Joosef antoi heille viljaa vastineeksi hevosista, lampaista ja vuohista, nautakarjasta ja aaseista. Hän huolehti sen vuoden ajan heidän ruuastaan vastineeksi kaikesta heidän karjastaan.

18. Niin kului se vuosi, ja he tulivat hänen luokseen taas seuraavana vuonna ja sanoivat hänelle: ”Emme tahdo salata herraltamme, että raha on lopussa ja että eläimet ovat joutuneet herrallemme. Meillä ei ole muuta jäljellä herramme edessä kuin ruumiimme ja maamme.

19. Miksi meidän ja maidemme pitäisi nääntyä kuoliaiksi silmiesi edessä? Osta meidät ja meidän maamme viljalla, niin meistä ja maistamme tulee faraon omaisuutta⁸⁹. Anna meille siemenviljaa, että saamme elää emmekä kuole eivätkä viljelysmaamme autioidu.”

20. Niin Joosef osti faraoille kaikki Egyptin maat, sillä kaikki egyptiläiset myivät peltonsa, koska heillä oli ankara nälänhätä. Näin maasta tuli faraon omaisuutta.

21. Hän siirsi kansan kaupunkeihin kaikkialta Egyptin alueelta.

22. Ainoastaan pappien maita hän ei ostanut, sillä papit saivat faraalta säädetty osuudet, ja heille riitti syötävää siitä, mitä farao heille antoi. Sen tähden heidän ei tarvinnut myydä maitaan.

23. Joosef sanoi kansalle: ”Minä olen nyt ostanut teidät ja teidän peltonne faraoille. Tässä on teille siementä, kylvääkää peltonne.

24. Teidän on annettava viidesosa sadosta faraoille, loput neljä osaa jääkööt teille siemenviljaksi sekä ruuaksi itsellenne ja talonväellenne ja elatukseksi vaimoillenne ja lapsillenne.”

25. He vastasivat: ”Sinä olet pitänyt meidät hengissä. Herramme on ollut meille suosiollinen, ja meistä on tullut faraon orjia.”

26. Joosef sääti Egyptin maahan lain, joka on voimassa tänäkin päivänä: faraoille on annettava viidesosa sadosta. Ainoastaan pappien maat eivät joutuneet faraoille.

27. Niin Israelin jälkeläiset asettuivat asumaan Egyptiin, Goosenin maahan. He asettuivat sinne asumaan, olivat hedelmällisiä ja tulivat hyvin lukuisiksi.

2. Moos. 1:7

28. Jaakob eli Egyptin maassa seitsemäntoista vuotta, ja hänen elinajansa oli kaikkiaan sataneljäkymmentäseitsemän vuotta.

29. Kun Israelin kuolinpäivä lähestyi, hän kutsui luokseen poikansa Joosefin ja sanoi hänelle: "Olethan minulle suosiollinen ja panet kätesi reiteni alle⁹⁰. Osoita minulle rakkautta ja uskollisuutta, niin ettet haudaa minua Egyptiin.

1. Moos. 24:2,50:5

30. Minä tahdon levätä isieni luona. Vie siis minut Egyptistä ja haudaa minut isieni hautaan." Joosef vastasi: "Minä teen sanasi mukaan."

1. Moos. 25:9,35:27,49:29

31. Jaakob sanoi: "Vanno se minulle." Joosef vannoi hänelle. Sitten Israel kumartui rukoilemaan vuoteensa päänalusta vasten.

1. Moos. 50:5,6; Hepr. 11:21

48. LUKU

Jaakob siunaa Efraimin ja Manassen

1. Tämän jälkeen Joosefille sanottiin: "Isäsi on sairaana!" Joosef otti mukaan molemmat poikansa, Manassen ja Efraimin, ja meni isänsä luo.

2. Jaakobille ilmoitettiin: "Poikasi Joosef on tullut luoksesi!" Silloin Israel kokosi voimansa ja nousi vuoteellaan istumaan.

3. Jaakob sanoi Joosefille: "Jumala, Kaikkivaltias, ilmestyi minulle Luusissa Kanaaninmaassa ja siunasi minut.

1. Moos. 28:12–14,35:12

4. Hän sanoi minulle: 'Minä teen sinut hedelmälliseksi ja monilukuiseksi. Sinusta lähtee kansojen joukko, ja minä annan sinun jälkeläisillesi tämän maan ikuisesti perintömaaksi.'

5. Kahdesta pojastasi, jotka syntyivät sinulle Egyptin maassa ennen kuin minä tulin luoksesi Egyptiin, tulee minun poikiani. Efraim ja Manasse ovat minun niin kuin Ruuben ja Simeon.

1. Moos. 41:50–52; Joos. 14:4

6. Ne lapsesi, jotka ovat syntyneet sinulle heidän jälkeensä, olkoot sinun. Heidä kutsuttakoon veljiensä nimillä heidän perintöosissaan.

7. Ollessani palaamassa Paddanista Raakel kuoli minulta Kanaaninmaassa, kun oli vielä jonkin matkaa Efrataan. Minä hautasin hänet sinne Efratan" – se on Beetlehemin – "tien varteen."

1. Moos. 35:19,20

8. Kun Israel näki Joosefin pojat, hän kysyi: "Keitä nämä ovat?"

9. Joosef vastasi isälleen: "He ovat poikani, jotka Jumala on minulle täällä antanut." Jaakob sanoi: "Tuo heidät luokseni, että voin siunata heidät."

10. Israelin silmät olivat tulleet vanhuuttaan heikoiksi, eikä hän voinut nähdä kunnolla. Joosef toi pojat hänen luokseen, ja hän suuteli ja syleili heitä.

11. Israel sanoi Joosefille: "En olisi uskonut, että saisin nähdä sinun kasvosi, mutta nyt Jumala on suonut minun nähdä sinun jälkeläisesikin."

1. Moos. 46:30

12. Joosef otti heidät pois hänen polviltaan ja kumartui maahan kasvoilleen.

13. Sitten Joosef ohjasi isänsä luo heidät molemmat, oikealla kädellään Efraimin Israelin vasemmalle puolelle ja vasemmalla kädellään Manassen Israelin oikealle puolelle.

14. Mutta Israel ojensi oikean kätensä ja laski sen Efraimin pään päälle, vaikka tämä oli nuorempi, ja vasemman kätensä Manassen pään päälle, vaikka Manasse oli esikoinen. Hän pani kätensä ristikkäin.

15. Hän siunasi Joosefin ja sanoi: "Jumala, jonka edessä isäni Abraham ja lisä ovat vaeltaneet, Jumala, joka on pitänyt minusta huolta syntymästäni saakka tähän päivään asti, 1. Moos. 26:5; Ps. 23:1,80:2; Hes. 34:11,12

16. enkeli, joka on lunastanut minut kaikesta pahasta, siunatkoon näitä nuorukaisia. Kutsuttakoon heitä minun nimelläni ja minun isieni Abrahamin ja lisäkin nimellä. Lisääntykööt he suuresti keskellä maata."

1. Moos. 31:11

17. Kun Joosef näki, että hänen isänsä laski oikean kätensä Efraimin pään päälle, hän piti sitä pahana ja tarttui isänsä käteen siirtääkseen sen

Efraimin pään päältä Manassen pään päälle.

18. Joosef sanoi isälleen: ”Ei noin, isäni, sillä tämä on esikoinen. Pane oikea kätesi hänen päänsä päälle.”

19. Mutta hänen isänsä kieltäytyi ja sanoi: ”Tiedän, poikani, tiedän! Hänestäkin tulee kyllä kansa, hänestäkin tulee suuri, mutta hänen nuoremasta veljestään tulee kuitenkin häntä suurempi, ja hänen jälkeläisistään polveutuu paljon kansoja.” 4. Moos. 1:32–35

20. Näin hän siunasi heidät sinä päivänä ja sanoi vielä: ”Sinun nimessäsi siunataan Israelin kansaa ja sanotaan: Jumala tehköön sinut Efraimin ja Manassen kaltaiseksi.” Näin hän asetti Efraimin Manassen edelle. Hepr. 11:21

21. Israel sanoi Joosefille: ”Minä kuolen kohta, mutta Jumala on oleva teidän kanssanne. Hän vie teidät takaisin isienne maahan.

22. Minä annan sinulle yhden vuorenharranteen⁹¹ enemmän kuin veljillesi, sen, jonka olen miekallani ja jousellani ottanut amorilaisilta.” 1. Moos. 33:19; Joh. 4:5

49. LUKU

Jaakob siunaa poikansa

1. Sitten Jaakob kutsui poikansa luokseen sanoen: ”Kokoontukaa, niin minä ilmoitan teille, mitä teille tapahtuu päivien lopulla. 5. Moos. 33:1

2. Tulkaa koolle ja kuulkaa, Jaakobin pojat, kuunnelkaa isääanne Israelia.

3. Ruuben, sinä olet esikoiseni, voimani ja miehuuteni ensihedelmä, ylivertainen arvossa, ylivertainen voimassa. 1. Moos. 29:32,35;23,46;8; 4. Moos. 26:5

4. Mutta sinä kuohut kuin vesi, sinä et saa jäädä ensimmäiselle sijalle, sillä sinä nousit isäsi vuoteelle ja niin saastutit sen. Hän nousi makuusijalle. 1. Moos. 35:22; 3. Moos. 18:8; 1. Aik. 5:1

5. Simeon ja Leevi ovat veljeksiä, heidän miekkansa ovat väkivallan aseita. 1. Moos. 34:25

6. Älköön sieluni liittykö heidän neuvonpitoonsa, älköön henkeni yhtykö heidän joukkoonsa, sillä vihassaan he murhasivat miehiä, omavaltaisuudessaan he silpoivat härkiä. 1. Moos. 34:30

7. Kirottu olkoon heidän vihansa, sillä se on raju, ja heidän kiukkunsa, sillä se on julma. Minä jakelen heidät Jaakobin joukkoon, hajotan heidät Israelin sekaan. 5. Moos. 12:12; Joos. 19:1

8. Sinä Juuda, veljesi ylistävät sinua! Sinun kätesi on vihollistesi niskassa, isäsi pojat kumartavat sinua. 4. Moos. 10:14; Tuom. 1:1,2; 1. Aik. 5:2

9. Juuda on nuori leijona. Saaliilta olet noussut, poikani. Hän on asetunut makuulle kuin leijona, kuin alopeura. Kuka uskaltaa herättää hänet? 4. Moos. 23:24,24:9

10. Ei siirry valtikka pois Juudalta, ei tuomarinsauva hänen polviensa välistä, ennen kuin tulee hän, jolle se kuuluu⁹² ja jota kansat tottelevat. 4. Moos. 24:17; 110:2; Sak. 9:9; Matt. 2:6

11. Hän sitoo aasinsa viiniköynnökseen, jaloön viiniköynnökseen aasinsa varsan. Hän pesee vaatteensa viinissä, pukunsa rypäleiden veressä.

12. Hänen silmänsä ovat sameat viinistä, hänen hampaansa valkeat maidosta.

13. Sebulon asuu meren rannalla, laivojen rannikolla, hänen selkänsä taakse jää Siidon. 5. Moos. 33:18; Joos. 19:10; Jes. 8:23,9:1; Matt. 4:15

14. Isaskar on vahvaluinen aasi, joka makaa karjatarhojen välissä.

15. Hän näki lepopaikan hyväksi ja maan ihanaksi. Hän taivutti hartiansa taakan alle ja joutui pakkotyöhön.

16. Daan jakaa oikeutta kansalleen yhtenä Israelin heimoista, Joos. 19:47; Tuom. 13:2,18:9

17. Daan on käärmeenä tiellä, kyynä polulla. Se puree hevosta vuohiseen, ja ratsastaja suistuu selin maahan.

18. Sinulta minä odotan pelastusta, HERRA. Ps. 119:166,174

91 48:22. Heprean *Šekhem* voi tarkoittaa myös Sikemin kaupunkia.

92 49:10. Heprean sana *Šiiloo* on mahdollisesti yksi Messiaan salanimistä.

19. Gaadia ahdistavat rosvojoukot, mutta hän ahdistaa niitä, seuraa niiden kintereillä.

20. Asserista tulee leivän runsaus, hän tarjoaa kuninkaallisia herkuja.

5. Moos. 33:24

21. Naftali on vapaana juokseva kau-
ris, hän puhuu kauniita sanoja.

Tuom. 4:6,5:1

22. Joosef on hedelmällinen oksa, hedelmällinen oksa lähteen reunalla. Yli muurin ulottuvat sen haarat.

23. Jousimiehet hätyyttävät häntä, ampuvat ja ahdistavat.

24. Mutta hänen jousensa pysyy lu-
jana, hänen käsivartensa ovat nopeat
Jaakobin Väkevän voimasta, Paime-
nen, Israelin Kallion, nimen avulla.

25. Isäsi Jumala auttakoon sinua, Kaikkivaltias siunatkoon sinua taivaan
siunauksilla ylhäältä, siunauksilla sy-
vyydestä alhaalta, siunauksilla rinnois-
ta ja kohdusta.

5. Moos. 33:13

26. Isäsi siunaukset ovat voimalli-
semmat kuin minun vanhempieni siu-
naukset ja yltävät ikuisten kukkuloiden
ihanuuteen. Ne tulevat Joosefin ylle,
veljiensä ruhtinaan pään päälle.

27. Benjamin on raateleva susi. Aa-
mulla hän syö riistaa, ja illalla hän ja-
kaa saalista.”

Tuom. 20:25;

1. Sam. 9:1,14:47

28. Kaikki nämä kaksitoista ovat Is-
raelin heimoja, ja näin puhui heidän
isänsä heille siunatessaan heidät. Hän
siunasi heistä jokaisen ja lausui kulle-
kin oman siunauksen.

Jaakobin kuolema

29. Jaakob käski heitä sanoen: ”Mi-
nut otetaan pois heimoni luo. Hau-
datkaa minut isieni viereen, siihen
luolaan, joka on heettiläisen Efronin
vainiolla.

1. Moos. 23:17–18

30. Se luola on lähellä Mamrea Ka-
naaninmaassa, Makpelan vainiolla,
jonka Abraham osti heettiläiseltä Efro-
nilta perintöhaudaksi.

1. Moos. 50:13

31. Sinne haudattiin Abraham ja hä-
nen vaimonsa Saara, sinne haudattiin
lisä ja hänen vaimonsa Rebekka, ja

sinne minä hautasin Leean,

1. Moos. 23:19,25:9,35:29; Ap. t. 7:15

32. sille vainiolle, joka on ostettu luo-
lineen heettiläisiltä.”

33. Kun Jaakob oli antanut käskynsä
pojilleen, hän nosti jalkansa vuotee-
seen. Sitten hän kuoli ja tuli otetuksi
heimonsa luo.

50. LUKU

Jaakobin hautaaminen

1. Joosef vaipei isänsä kasvoja vas-
ten, itki kumartuneena hänen ylitseen
ja suuteli häntä.

1. Moos. 46:4

2. Sitten Joosef käski lääkäreitä,
palvelijoitaan, balsamoimaan hänen
isänsä, ja nämä balsamoivat Israelin.

3. Siihen kului neljäkymmentä päi-
vää, sillä niin monta päivää kuluu
balsamoimiseen. Egyptiläiset itkivät
Israelia seitsemänkymmentä päivää.

4. Kun suruaika oli päättynyt, Joosef
sanoi faraon hoviväelle: ”Jos tahdotte
olla minulle suosiollisia, puhukaa fa-
raolle näin:

5. Isäni vannotti minua sanoen: ”Kun
minä kuolen, hautaa minut omaan hau-
taani, jonka olen kaivattanut itselleni
Kanaaninmaassa.” Haluaisin nyt men-
nä hautaamaan isäni. Palaan sitten
takaisin.”

1. Moos. 47:29–31

6. Farao vastasi: ”Mene hautaamaan
isäsi, niin kuin hän on vannottanut si-
nua.”

7. Niin Joosef lähti hautaamaan
isäänsä. Hänen kanssaan lähtivät
kaikki faraon palvelijat, hänen hovin-
sa vanhimmat ja kaikki Egyptin maan
vanhimmat

8. sekä Joosefin koko suku, hänen
veljensä ja hänen isänsä perhe. Aino-
astaan vaimonsa, lapsensa, lampaan-
sa ja vuohensa sekä nautakarjansa he
jättivät Goosenin maahan.

9. Hänen mukanaan lähti myös vau-
nuja ja ratsumiehiä. Joukko oli hyvin
suuri.

10. He saapuivat Aatadin puimatan-
tereelle, joka on Jordanin tuolla puolen.
Siellä he pitivät hyvin suuret ja hartaat

1. Mooseksen kirja 50

valittajaiset. Joosef vietti isänsä valittajaisia seitsemän päivää.

11. Kun sen maan asukkaat, kanaanalaiset, näkivät valittajaiset Aatadin puimatantereella, he sanoivat: "Egyptiläisillä on raskas suru." Siitä paikka sai nimekseen Aabel-Misraim⁹³. Se on Jordanin tuolla puolen.

12. Jaakobin pojat tekivät isälleen niin kuin hän oli heitä käskenyt.

13. Hänen poikansa veivät hänet Kanaaninmaahan ja hautasivat hänet Makpelan vainiolla olevaan luolaan, jonka Abraham oli ostanut heettiläiseltä Efronilta perintöhaudaksi. Se on lähellä Mamrea.

1. Moos. 23:16,20; Ap. t. 7:16

14. Sen jälkeen kun Joosef oli haudannut isänsä, hän palasi Egyptiin, samoin hänen veljensä ja kaikki muut, jotka olivat menneet Joosefin kanssa hautaamaan hänen isäänsä.

Joosef rauhoittaa veljiään

15. Kun Joosefin veljet näkivät, että heidän isänsä oli kuollut, he ajattelivat: "Entä jos Joosef alkaakin nyt kantaa meille kaunaa ja kosta meille kaiken sen pahan, minkä me hänelle teimme!"

16. Niinpä he käskivät sanoa Joosefille: "Ennen kuolemaansa isäsi käski meitä

17. sanomaan sinulle: 'Annathan anteeksi veljiesi rikoksen ja synnin, sillä pahoin he ovat tehneet sinua kohtaan.' Anna nyt siis isäsi Jumalan palvelijoille anteeksi heidän rikoksensa." Joosef itki, kun hänelle puhuttiin tällä tavalla.

18. Sitten tulivat myös Joosefin veljet itse. He heittäytyivät maahan hänen eteensä ja sanoivat: "Tässä me olemme. Olemme sinun orjiasi!"

1. Moos. 44:16

19. Joosef vastasi heille: "Älkää pelätkö! Olenko minä Jumalan asemassa?"

20. Te tosin aioitte minulle pahaa, mutta Jumala käänsi⁹⁴ sen hyväksi tehdäkseen sen, mikä nyt on tapahtunut, ja pitääkseen hengissä paljon kansaa.

1. Moos. 45:5

21. Älkää siis pelätkö! Minä elätän teidät, teidän vaimonne ja lapsenne." Ja hän puhui heille ystävällisesti.

Joosefin kuolema

22. Joosef ja hänen isänsä suku jäivät asumaan Egyptiin, ja Joosef eli sadankymmenen vuoden ikäiseksi.

23. Hän sai nähdä Efraimin lapsia kolmanteen polveen. Joosef sai pitää polvillaan myös Maakirille, Manassen pojalle, syntyneitä lapsia.

24. Joosef sanoi veljilleen: "Minä kuolen, mutta Jumala pitää kyllä teistä huolen, ja vie teidät pois tästä maasta siihen maahan, jonka hän valalla vanhoen on luvannut Abrahamille, lisakille ja Jaakobille."

1. Moos. 24:7; 2. Moos. 3:16

25. Joosef vannotti Israelin poikia sanoen: "Jumala pitää teistä varmasti huolen. Viekää silloin minun luuni täältä."

2. Moos. 13:19; Joos. 24:32; Hepr. 11:22

26. Sitten Joosef kuoli sadankymmenen vuoden ikäisenä, ja hänet balsa-moitiin ja pantiin arkkuun Egyptissä.

93 50:11. Nimi Aabel-Misraim, hepr. *Aa-vel-Mitsraim*, merkitsee 'Egyptin murhe'.

94 50:20. Kirj.: "aikoi".

TOINEN MOOSEKSEN KIRJA

EXODUS

ISRAELIN VAPAUTUS EGYPTISTÄ

1. LUKU

Israelin orjuus Egyptissä

1. Jaakobin⁹⁵ pojat, jotka olivat tulleet perheineen isänsä kanssa Egyptiin, olivat nimeltään 1. Moos. 46:8–27

2. Ruuben, Simeon, Leevi ja Juuda,

3. Isaskar, Sebulon ja Benjamin,

4. Daan ja Naftali, Gaad ja Asser.

5. Jaakobin jälkeläisiä oli kaikkiaan seitsemänkymmentä henkeä. Joosef oli jo Egyptissä. 1. Moos. 46:27;

5. Moos. 10:22; Ap. t. 7:14

6. Sitten Joosef kuoli, samoin kaikki hänen veljensä ja koko se sukupolvi.

7. Mutta israelilaiset olivat hedelmällisiä ja lisääntyivät ylen runsaasti. Heitä oli niin paljon, että maa tuli heitä täyteen. 1. Moos. 18:18; Ps. 105:24;

Ap. t. 7:17

8. Sen jälkeen Egyptiä hallitsemaan nousi uusi kuningas, joka ei tiennyt mitään Joosefista. Ap. t. 7:18

9. Hän sanoi kansalleen: "Katsoka! Israelilaiset ovat suurempi ja voimakkaampi kansa kuin me.

10. Menetelkäämme viisaasti heitä kohtaan, etteivät he lisääntyisi. Muuten voi käydä niin, että he liittyvät sodan syttyessä vihollisiimme, taistelevat meitä vastaan ja lähtevät maasta pois."

11. Niin israelilaisille asetettiin työjohtajia rasittamaan heitä raskaalla työllä. He rakensivat faraolle Piitomin ja Ramseksen varastokaupungit.

12. Mutta mitä enemmän kansaa rasitettiin, sitä enemmän se lisääntyi. Se levisi yhä laajemmalle, niin että israelilaisia ruvettiin pelkäämään.

13. Egyptiläiset pitivät israelilaisia ankarassa orjuudessa 1. Moos. 15:13; 4. Moos. 20:15

14. ja katkeroittivat heidän elämänsä kovalla laasti- ja tiilityöllä sekä kaiken-

laisilla ulkotöillä, kaikenlaisella työllä, jota he teettivät heillä väkivalloin.

15. Sitten Egyptin kuningas puhui heprealaisille kättilöille, joista toisen nimi oli Sifra ja toisen Puua.

16. Hän sanoi: "Kun autatte heprealaisnaisia synnytyksessä, tarkastakaa lapsen sukupuoli. Jos lapsi on poika, surmatkaa se, mutta jos se on tyttö, se saa jäädä eloon."

17. Mutta kättilöt pelkäsivät Jumalaa eivätkä tehneet niin kuin Egyptin kuningas oli heille sanonut, vaan antoivat poikalasten elää. Ap. t. 5:29

18. Silloin Egyptin kuningas kutsui kättilöt luokseen ja sanoi: "Miksi te teette näin ja annatte poikalasten elää?"

19. Kättilöt vastasivat faraolle: "Heprealaiset naiset eivät ole egyptiläisten kaltaisia. He ovat voimakkaita, ja ennen kuin kättilö tulee heidän luokseen, he ovat jo synnyttäneet."

20. Jumala antoi kättilöiden menestystä, ja kansa lisääntyi, ja siitä tuli hyvin lukuisa.

21. Koska kättilöt pelkäsivät Jumalaa, hän siunasi heidän kotejaan⁹⁶.

22. Mutta farao antoi koko kansalleen tällaisen käskyn: "Heittäkää kaikki heprealaisille syntyneet poikalapset Niiliin, mutta kaikkien tyttölasten antakaa elää." Ap. t. 7:19

2. LUKU

Mooseksen syntymä ja lapsuus

1. Eräs Leevin sukua oleva mies otti vaimokseen leeviläisen tytön.

2. Moos. 6:20; 4. Moos. 26:59

2. Vaimo tuli raskaaksi ja synnytti pojan. Hän näki, että poika oli suloinen, ja piti sitä kätkössä kolme kuukautta. 1. Aik. 6:3; Ap. t. 7:20; Hepr. 11:23

3. Mutta kun hän ei enää voinut pitää lasta kätkössä, hän otti kaisla-

95 1:1. Kirj.: "Israelin".

96 1:21. Kirj.: "teki heille talot" tai "teki heille perheet".

2. Mooseksen kirja 2

arkun, siveli sen maapihkalla ja piellä, asetti lapsen arkkuun ja laski arkun Niilin rantakaislikkoon.

4. Lapsen sisar seisoj kauempana saadakseen tietää, mitä pojalle tapahtuisi.

5. Faraon tytär tuli silloin alas virralle peseytymään, ja hänen palvelustytönsä kävelivät virran rannalla. Hän näki arkun kaislikossa ja lähetti palvelustytönsä hakemaan sen.

6. Avatessaan arkun faraon tytär näki lapsen, pienen pojan, joka itki. Hänen tuli sitä sääli, ja hän sanoi: "Tämä on heprealaisten lapsia."

7. Silloin lapsen sisar sanoi faraon tyttarelle: "Menenkö kutsumaan sinulle heprealaisen imettäjän, joka voi imettää lapsen sinulle?"

8. Faraon tytär vastasi: "Mene!" Tyttö meni ja kutsui lapsen äidin.

9. Faraon tytär sanoi äidille: "Ota tämä lapsi mukaasi ja imetä se minulle, niin minä maksan sinulle siitä palkan." Nainen otti lapsen imettäväksi.

10. Kun lapsi oli kasvanut, äiti toi hänet faraon tyttarelle, ja hänestä tuli faraon tyttären poika. Tämä antoi pojalle nimen Mooses⁹⁷ sanoen: "Minä olen vetänyt hänet ylös vedestä." Ap. t. 7:21

Mooses pakenee Midianiin

11. Kun Mooses oli kasvanut suureksi, hän meni eräänä päivänä veljiensä luo ja näki, millaisia taakkoja he kantivat. Hän näki myös, että egyptiläinen mies löi heprealaista miestä, hänen heimoveljeään. Ap. t. 7:23; Hepr. 11:24

12. Silloin Mooses katsahti ympärilleen, ja nähtyään, ettei ketään ollut lähetyvillä, hän löi egyptiläisen hengiltä ja kätki ruumiin hiekkaan.

13. Seuraavana päivänä hän meni ulos ja näki kaksi heprealaista miestä tappelemassa keskenään. Hän sanoi syyliselle: "Miksi lyöt toveriäsi?"

14. Mies vastasi: "Kuka sinut on asettanut meidän ruhtinaaksemme ja tuomariksemme? Aiotko tappaa minut

niin kuin tapoit sen egyptiläisen?" Silloin Mooses pelästyi ja ajatteli: "Se on sittenkin tullut ilmi."

15. Kun farao sai kuulla asiasta, hän aikoi surmauttaa Mooseksen, mutta Mooses lähti faraota pako. Hän tuli Midianin maahan ja istahti erään kaimon luo.

16. Midianin papilla oli seitsemän tyttäretä. He tulivat ammentamaan vettä ja täyttivät kaukalot juottaakseen isänsä lampaita.

17. Silloin sinne tuli paimenia, jotka ajoivat heidät pois, mutta Mooses nousi, auttoi heitä ja juotti heidän lampaansa.

18. Kun tytöt palasivat isänsä Reuelin luo, tämä kysyi: "Miten te tänään ehditte näin pian?"

19. He vastasivat: "Egyptiläinen mies auttoi meidät paimenten käsistä, ammensipa vielä vettäkin meille ja juotti lampaat."

20. Pappi sanoi tyttärilleen: "Missä hän on? Minkä vuoksi te jätitte miehen? Kutsukaa hänet aterioimaan kanssamme."

21. Mooses katsoi parhaaksi jäädä asumaan tämän miehen luo, ja mies antoi Moosekselle vaimoksi tyttärensä Sipporan.

22. Sippora synnytti pojan, ja Mooses antoi hänelle nimen Geersom⁹⁸, sillä hän sanoi: "Minä olen nyt muukalainen vieraalla maalla." 2. Moos. 18:3

Jumala kutsuu Mooseksen

23. Kun oli kulunut pitkä aika, Egyptin kuningas kuoli. Israelilaiset huokailivat yhä orjuutensa vuoksi. He huusivat apua orjuuden tähden, ja heidän huutonsa nousi Jumalan luo. 4. Moos. 20:16

24. Jumala kuuli heidän vaikeroiminsensa ja muisti Abrahamin, lisakin ja Jaakobin kanssa tekemänsä liiton.

1. Moos. 15:18,26;24,28:13

25. Hän näki israelilaiset ja tunsikin heidän hätänsä.

97 2:10. Nimi Mooses, hepr. *Mooše*, muistuttaa heprean sanaa *mašaa* 'vetää ylös'.

98 2:22. Nimen Geersom, hepr. *Geeršom*, alkuosa *geer* merkitsee 'muukalainen'.

3. LUKU

1. Mooses paimensi appensa Jetron, Midianin papin, lampaita. Kerran hän johti lampaat autiomaan toiselle puolelle ja saapui Jumalan vuoren Hoorebin luo.

5. Moos. 1:2;
1. Kun. 8:9,19:8; Ps. 106:19

2. Siellä hänelle ilmestyi HERRAN enkeli orjantappurapensaasta nousevassa tulenliekissä. Mooses näki, että pensas oli ilmiliekeissä mutta ei kuitenkaan kulunut.

5. Moos. 33:16; Ap. t. 7:30

3. Hän ajatteli: "Minäpä poikkean katsomaan tätä suurenmoista näkyä. Miksi pensas ei pala poroksi?"

4. Kun HERRA näki, että Mooses poikesi katsomaan, hän huusi Moosekselle pensaasta: "Mooses, Mooses!" Mooses vastasi: "Tässä olen."

5. Jumala sanoi: "Älä tule lähemmäksi! Riisu kengät jalastasi, sillä paikka, jossa seisot, on pyhää maata."

Joos. 5:15; Ap. t. 7:33

6. Hän sanoi vielä: "Minä olen nähnyt isäsi Jumala, Abrahamin Jumala, lisäkin Jumala ja Jaakobin Jumala." Silloin Mooses peitti kasvonsa, sillä hän pelkäsi katsoa Jumalaa.

Matt. 22:32;
Mark. 12:26; Luuk. 20:37

7. HERRA sanoi: "Minä olen nähnyt kansani kurjuuden Egyptissä ja kuullut, kun he huutavat sortajiensa tähden. Minä tiedän heidän tuskansa.

8. Sen tähden minä olen tullut alas vapauttamaan heidät egyptiläisten käsistä ja johdattamaan heidät siitä maasta hyvään ja avaraan maahan, maahan, joka vuotaa maitoa ja hunajaa, kanaanilaisten, heettiläisten, amorilaisten, perissiläisten, hivviläisten ja jebusilaisten asuinseuduille.

1. Moos. 15:19–21;

3. Moos. 20:24; 4. Moos. 13:27; 5. Moos. 6:3

9. Israelilaisten huuto on tullut korviini, ja minä olen myös nähnyt, kuinka egyptiläiset sortavat heitä.

10. Lähde nyt matkaan! Minä lähetän sinut faroon luo, ja sinun on vietävä minun kansani, israelilaiset, pois Egyptistä."

11. Mutta Mooses vastasi Jumalalle: "Mikä minä olen menemään faroon luo

ja viemään israelilaiset pois Egyptistä?"

12. Herra vastasi: "Minä olen sinun kanssasi! Tämä olkoon sinulle merkinä siitä, että minä olen sinut lähettänyt: kun olet vienyt kansan pois Egyptistä, te palvelette Jumalaa tällä vuorella."

Jumala ilmoittaa nimensä

13. Mooses sanoi Jumalalle: "Jos minä menen israelilaisten luo ja sanon heille: 'Teidän isienne Jumala on lähettänyt minut luoksenne', he varmaan kysyvät minulta: 'Mikä hänen nimensä on?' Mitä minä vastaan heille?"

14. Jumala vastasi Moosekselle: "MINÄ OLEN SE, JOKA OLEN."⁹⁹ Hän sanoi vielä: "Sano israelilaisille: 'MINÄ OLEN'¹⁰⁰ lähetti minut teidän luoksenne."

Jes. 48:12; Ilm. 1:8,22:13

15. Jumala sanoi vielä Moosekselle: "Sano israelilaisille: 'HERRA, teidän isienne Jumala, Abrahamin Jumala, lisäkin Jumala ja Jaakobin Jumala, lähetti minut teidän luoksenne.' Tämä on minun nimeni ikuisesti, ja tällä nimellä minut muistettakoon sukupolvesta sukupolveen.

Jes. 42:8

16. Mene, kokoa Israelin vanhimmat ja sano heille: 'HERRA, teidän isienne Jumala, Abrahamin, lisäkin ja Jaakobin Jumala, on ilmestynyt minulle ja sanonut: Minä kyllä pidän teistä huolen ja olen pannut merkille, mitä teille tehdään Egyptissä,

1. Moos. 50:24

17. ja minä olen päättänyt johdattaa teidät pois Egyptin kurjuudesta kanaanilaisten, heettiläisten, amorilaisten, perissiläisten, hivviläisten ja jebusilaisten maahan, maahan, joka vuotaa maitoa ja hunajaa.'

18. He kuuntelevat, mitä sanot. Tule sitten Israelin vanhinten kanssa Egyptin kuninkaan luo, ja sanokaa hänelle: 'HERRA, heprealaisten Jumala, on kohdannut meidät. Anna siis meidän nyt mennä kolmen päivän matka au-

99 3:14. Jumalan tässä ilmoittamat nimet muodostuvat hepr. verbistä *haajaa* tai *haavaa* 'olla', josta tulee myös ns. tetragrammi *JHWH*.

100 3:14. Ks. edellinen alaviite.

2. Mooseksen kirja 3–4

tiomaahan uhraamaan HERRALLE, Jumalallemme.’

19. Mutta minä tiedän, ettei Egyptin kuningas anna teidän lähteä muuten kuin väkevän käden pakottamana.

20. Siksi minä ojennan käteni ja lyön Egyptiä kaikenlaisilla ihmeilläni, joita minä teen sen keskellä, ja sen jälkeen hän päästää teidät.

21. Minä annan tämän kansan päästää egyptiläisten suosiota, ja kun te lähette, ette lähde tyhjin käsin.

1. Moos. 15:14; 2. Moos. 11:2,12:35

22. Jokainen nainen pyytäköön silloin naapurin naiselta ja talossaan asuvalta naiselta hopea- ja kultaesineitä sekä vaatteita. Niihin te puette poikanne ja tyttärenne, ja te viette ne saaliina egyptiläisiltä.”

4. LUKU

Mooseksen sauva

1. Mooses vastasi: ”Entä jos he eivät usko eivätkä kuuntele minua, vaan sanovat: ’Ei HERRA ole ilmestynyt sinulle?’”

2. HERRA kysyi häneltä: ”Mikä sinulla on kädessäsi?” Hän vastasi: ”Sauva.”

3. Herra sanoi: ”Heitä se maahan.” Mooses heitti sauvan maahan, ja se muuttui käärmeeksi. Mooses pakeni sitä,

4. mutta HERRA sanoi hänelle: ”Ojenna kätesi ja tartu käärmettä hännästä.” Mooses ojensi kätensä ja tarttui käärmeeseen, ja se muuttui sauvaksi hänen kädessään.

5. ”Tästä he uskovat, että HERRA, heidän isiensä Jumala, Abrahamin, Iisakin ja Jaakobin Jumala, on ilmestynyt sinulle.”

6. HERRA sanoi vielä hänelle: ”Työnnä kätesi poveesi.” Mooses työnsi kätensä poveensa, ja kun hän veti sen ulos, käsi oli muuttunut spitaalista lumivalkeaksi.

4. Moos. 12:10

7. Herra sanoi: ”Pane kätesi takaisin poveesi.” Mooses pani kätensä takaisin poveensa, ja kun hän veti sen sieltä ulos, se oli palautunut entiselleen.

8. ”Jos he eivät usko sinua eivätkä välitä ensimmäisestä merkistä, he uskovat jälkimmäisen merkin.

5. Moos. 4:34; Neh. 9:10; Ps. 78:43; Jer. 32:20

9. Jos käy niin, etteivät he usko kumpakaan näistä kahdesta merkistä eivätkä kuule sinua, ota vettä Niilistä ja kaada se kuivalle maalle. Silloin vesi, jonka otat virrasta, muuttuu kuivalla maalla vereksi.”

10. Mutta Mooses sanoi HERRALLE: ”Oi Herra, minä en ole puhetaiteilija. En ole ollut ennen enkä ole senkään jälkeen, kun olet puhunut palvelijallesi, sillä minä olen hidaspuheinen ja kieleni on kankea.”

2. Moos. 6:12,30; Jes. 6:5

11. HERRA vastasi hänelle: ”Kuka on antanut ihmiselle suun, tai kuka tekee mykän tai kuuron, näkevän tai sokean? Enkö minä, HERRA?”

Hes. 3:26,27

12. Mene nyt, minä olen sinun suusi apuna ja opetan sinulle, mitä sinun on sanottava.”

Matt. 10:19,20

13. Mutta Mooses sanoi: ”Oi Herra, etkö voisi lähettää jonkun muun?”

14. Silloin HERRA vihastui Mooseksen ja sanoi: ”Eikö leeviläinen Aaron ole veljesi? Minä tiedän, että hän osaa puhua hyvin. Hän on jo lähdössä sinua vastaan, ja kun hän näkee sinut, hän iloitsee sydämessään.

15. Puhu sinä Aaronille ja pane sanat hänen suuhunsa. Minä olen teidän suunne apuna ja opetan teille, mitä teidän on tehtävä.

2. Moos. 7:1–2

16. Hän puhuu sinun puolestasi kansalle ja on sinun suunasi, ja sinä olet hänelle Jumalan asemassa.

17. Ota käteesi tämä sauva, jolla olet tekemään tunnusteot.”

Mooseksella palaa Egyptiin

18. Mooses palasi appensa Jetron luo ja sanoi hänelle: ”Anna minun mennä takaisin veljieni luo Egyptiin katsomaan, ovatko he vielä elossa.” Jetron sanoi Moosekselle: ”Mene rauhassa.”

19. HERRA sanoi Moosekselle Midianissa: ”Mene takaisin Egyptiin, sillä kaikki, jotka tavoittelivat henkeäsi, ovat kuolleet.”

2. Mooseksen kirja 4–5

20. Silloin Mooses otti vaimonsa ja poikansa, pani heidät aasin selkään ja palasi Egyptin maahan. Ja Mooses otti käteensä Jumalan sauvan.

2. Moos. 2:21–22, 18:2

21. HERRA sanoi vielä Moosekselle: ”Kun menet takaisin Egyptiin, niin katso, että teet faraon edessä kaikki ne tunnusteot, joihin minä olen antanut sinulle vallan¹⁰¹. Mutta minä paadutan hänen sydämensä, eikä hän päästä kansaa.

22. Sano silloin faraoille: ”Näin sanoo HERRA: Israel on minun esikoispoikani.

Hoos. 11:1; Matt. 2:15

23. Minä käsken sinua: Päästä poikani, niin että hän voi palvella minua. Jos kieltäydyt päästämästä häntä, niin tiedä, että minä surmaan sinun esikoispoikasi.”

2. Moos. 11:4, 12:29

24. Matkan varrella yöpymispaikassa tapahtui, että HERRA tuli Moosesta vastaan ja tahtoi surmata hänet.

25. Silloin Sippora otti terävän kiven, leikkasi pois poikansa esinahan, kosketti hänen¹⁰² jalkojaan ja sanoi: ”Sinä olet minun veriyllkäni.”

1. Moos. 17:14

26. Niin Herra jätti Mooseksen rauhaan, ja Sippora sanoi: ”Veriyllkä ympärileikkauksen kautta.”

1. Moos. 17:10

27. HERRA sanoi Aaronille: ”Mene Moosesta vastaan autiomaahan.” Aaron lähti ja tapasi Mooseksen Jumalan vuorella ja suuteli häntä.

28. Mooses kertoi Aaronille kaiken, mitä HERRA oli puhunut lähettäessään hänet. Hän kertoi myös kaikista tunnusteista, jotka Herra oli käsenyt hänen tehdä.

29. Sitten Mooses ja Aaron menivät kutsumaan koolle kaikki israelilaisten vanhimmat.

30. Aaron kertoi kaiken, mitä HERRA oli Moosekselle sanonut, ja Mooses teki tunnusteot kansan nähden.

31. Silloin kansa uskoi. Ja kun he kuulivat, että HERRA huolehti israelilaisista ja näki heidän kurjuutensa, he kumartuivat kasvoilleen maahan.

5. LUKU

Mooses ja Aaron faraon luona

1. Sen jälkeen Mooses ja Aaron menivät faraon luo ja sanoivat: ”Näin sanoo HERRA, Israelin Jumala: ’Päästä minun kansani viettämään juhlaa minun kunniakseni autiomaassa.’”

2. Mutta farao vastasi: ”Kuka on HERRA, että minun pitäisi totella häntä ja päästää Israel? Minä en tunne HERRAA enkä myöskään päästä Israelia.”

3. Mooses ja Aaron sanoivat: ”Heprealisten Jumala on kohdannut meidät. Anna siis meidän mennä kolmen päivän matka autiomaahan uhraamaan HERRALLE, Jumalallemme, ettei hän löisi meitä rutolla tai miekalla.”

2. Moos. 3:18

4. Mutta Egyptin kuningas vastasi heille: ”Miksi te, Mooses ja Aaron, tahdotte päästää kansan vapaaksi työstään? Menkää kantamaan taakkojanne.”

5. Farao sanoi vielä: ”Maassa on nykyään paljon väkeä, mutta te haluatte heidän lopettavan työnteon!”

Farao koventaa pakkotyötä

6. Sinä päivänä farao antoi käskyn kansan orjapiiskureille ja johtomiehille:

7. ”Te ette saa enää antaa kansalle olkia tiilien tekemistä varten niin kuin ennen. Menkoot itse keräämään itselleen oljet.

8. Teidän on kuitenkin vaadittava heitä tekemään sama tiilimäärä, jonka he ovat ennenkin tehneet, ettekä saa vähentää sitä. He ovat laiskoja, sen tähden he huutavat: ’Menkäämme uhraamaan Jumalallemme!’

9. Tehtäköön miesten työ raskaammaksi, niin että heillä olisi siinä tekemistä eivätkä he välittäisi valhepuheista.”

10. Kansan orjapiiskurit ja johtomiehet menivät sanomaan kansalle: ”Näin

101 4:21. Kirj.: ”pannut käteesi”.

102 4:25. Alkutekstistä ei käy selvästi ilmi, kenen jalkoja Sippora kosketti. Yleensä on tulkittu hänen koskettaneen Mooseksen jalkoja.

2. Mooseksen kirja 5–6

sanoo farao: "Minä en anna teille enää olkia."

11. Teidän on itse mentävä ja hankittava itsellenne olkia mistä vain löydätte. Työmääräanne ei kuitenkaan vähennetä."

12. Silloin kansa hajaantui ympäri Egyptin maata keräämään viljan säkeä olkien sijaan.

13. Orjapiiskurit kiirehtivät heitä ja sanoivat: "Tehkää työnne valmiiksi, kukin urakka päivälleen, niin kuin silloin, kun saitte olkia."

14. Israelilaisten johtomiehiä, joita faraoon orjapiiskurit olivat asettaneet, lyötiin, ja heille sanottiin: "Miksi ette ole eilen ettekä tänään saaneet valmiiksi yhtä suurta tiilimäärää kuin aikaisemmin?"

15. Israelilaisten johtomiehet menivät valittamaan faraoille ja sanoivat: "Minkä tähden teet näin palvelijoillesi?"

16. Olkia ei meille anneta, mutta kuitenkin palvelijoillesi sanotaan: 'Tehkää työnne.' Palvelijoitasi piestään, vaikka syy on oman kansasi."

17. Mutta farao vastasi: "Laiskoja te olette, laiskoja! Siksi te sanotte: 'Menkäämme uhraamaan HERRALLE.'"

18. Menkää työhönne siitä! Olkia teille ei anneta, mutta määrätty tiilimäärä teidän on toimitettava."

19. Israelilaisten johtomiehet huomasivat joutuneensa vaikeuksiin, kun heille sanottiin: "Ette saa mitään vähennystä päivittäiseen tiilimääräanne."

20. Kun he lähtivät faraoon luota, he kohtasivat Mooseksen ja Aaronin, jotka seisovivat odottamassa heitä,

21. ja sanoivat näille: "Nähköön HERRA teidän tekonne ja tuomitkoon teidät, sillä te olette saattaneet meidät faraoon ja hänen palvelijoittensa vihoihin ja antaneet heidän käteensä miekan, jolla meidät surmataaan."

22. Mooses palasi HERRAN luo ja sanoi: "Herra, miksi olet tehnyt pahaa tälle kansalle? Miksi olet lähettänyt minut?"

23. Siitä asti kun minä menin faraoon luo puhumaan sinun nimessäsi, hän on

tehnyt pahaa tälle kansalle, etkä sinä suinkaan ole vapauttanut kansaasi."

6. LUKU

Jumala uudistaa lupauksensa

1. Mutta HERRA vastasi Moosekselle: "Nyt saat nähdä, mitä minä teen faraoille. Väkevän käden pakottamana hän päästää israelilaiset, ja väkevän käden pakottamana hän karkottaa heidät maastaan." 2. Moos. 11:1,12:33

2. Jumala puhui Moosekselle: "Minä olen HERRA."

3. Minä olen ilmestynyt Abrahamille, lisakille ja Jaakobille kaikkivaltiaana Jumalana¹⁰³, mutta nimelläni HERRA¹⁰⁴ en ole tehnyt itseäni heille tunnetuksi. 1. Moos. 17:1,26:24,35:11

4. Olen tehnyt heidän kanssaan liiton antaakseni heille Kanaaninmaan, sen maan, jossa he asuivat muukalaisina.

5. Minä olen myös kuullut israelilaisten vaikeroinnin, kun egyptiläiset orjuuttavat heitä, ja minä muistan liittoni. 2. Moos. 2:24

6. Sano siis israelilaisille: 'Minä olen HERRA. Minä vien teidät pois Egyptin taakkojen alta, vapautan teidät orjuudesta ja lunastan teidät ojennetun käsivarteni ja suurten tuomioiden voimalla. 5. Moos. 4:34; 2. Kun. 17:36; Ps. 136:12

7. Minä otan teidät omaksi kansakseni ja olen teidän Jumalanne, ja te tulette tietämään, että minä olen HERRA, teidän Jumalanne, joka vien teidät pois Egyptin sorron alta.

8. Minä vien teidät siihen maahan, jonka olen kättä kohottaen vannonut antavani Abrahamille, lisakille ja Jaakobille. Minä annan sen perinnöksi teille. Minä olen HERRA." Hes. 20:5–6

9. Mooses puhui näin israelilaisille, mutta he eivät kuunnelleet häntä tuskaantumisensa ja raskaan orjuutensa tähden.

10. Sitten HERRA puhui Moosekselle:

¹⁰³ 6:3. Hepr. *Eel šaddai*.

¹⁰⁴ 6:3. Hepr. *JHVH*.

2. Mooseksen kirja 6–7

11. ”Tule ja sano faraolle, Egyptin kuninkaalle, että hän päästää israelilaiset maastaan.”

12. Mooses vastasi HERRALLE: ”Eivät edes israelilaiset kuunnelleet minua, kuinka sitten farao kuuntelisi? Minähän olen huuliltani ympärileikkaamaton.”

2. Moos. 4:10

13. Mutta HERRA puhui Moosekselle ja Aaronille ja käski heidän mennä israelilaisten ja faraon, Egyptin kuninkaan, luo ja viedä israelilaiset pois Egyptin maasta.

Mooseksen ja Aaronin sukuluettelot

14. Nämä ovat israelilaisten perhekuntien päämiehet: Israelin esikoisen Ruubenin pojat olivat Hanok ja Pallu, Hesron ja Karmi. Nämä ovat Ruubenin suvut. 1. Moos. 46:9; 4. Moos. 26:5; 1. Aik. 5:1

15. Simeonin pojat olivat Jemuel, Jaamin, Oohad, Jaakin, Soohar ja Saul, kanaanilaisen naisen poika. Nämä ovat Simeonin suvut.

16. Nämä ovat Leevin poikien nimet heidän sukuluettelointensa mukaan: Geerson, Kehat ja Merari. Leevin elinaika oli satakolmekymmentäseitsemän vuotta.

4. Moos. 3:14–39,26:57;
1. Aik. 6:1,23:2,6

17. Geersonin jälkeläisiä olivat Libni ja Simei ja heistä polveutuvat suvut.

18. Kehatin pojat olivat Amram, Jis-har, Hebron ja Ussiel. Kehatin elinaika oli satakolmekymmentäkolme vuotta.

19. Merarin pojat olivat Mahli ja Muusi. Nämä ovat Leevin suvut sukuluettelointensa mukaan.

20. Amram otti vaimokseen isänsä sisaren Jookebedin, ja tämä synnytti hänelle Aaronin ja Mooseksen. Amramin elinaika oli satakolmekymmentäseitsemän vuotta.

21. Jisharin pojat olivat Koorah, Nefeg ja Sikri.

22. Ussielin pojat olivat Miisael, Eleasafan ja Sitri.

23. Aaron otti vaimokseen Eliseban, Amminadabin tyttären, Nahsonin sisa-

ren, ja tämä synnytti hänelle Naadabin, Abihun, Eleasarin ja litamarin.

24. Koorahin pojat olivat Assir, Elkana ja Abiasaf. Nämä ovat koorahilaisten suvut.

25. Eleasar, Aaronin poika, otti itselleen vaimon Puutielin tyttärstä, ja tämä synnytti hänelle Piinehaan. Nämä ovat leevilaisten perhekuntien päämiehet suvuittain.

26. Aaron ja Mooses olivat ne, joille HERRA sanoi: ”Viekää israelilaiset osastoittain pois Egyptin maasta.”

27. Nämä miehet, Mooses ja Aaron, puhuivat faraolle, Egyptin kuninkaalle, että he aikoivat viedä israelilaiset pois Egyptistä.

Aaronin sauva

28. Kun HERRA puhui Moosekselle Egyptin maassa,

29. hän¹⁰⁵ sanoi: ”Minä olen HERRA. Puhu faraolle, Egyptin kuninkaalle, kaikki, mitä minä puhun sinulle.”

30. Mutta Mooses vastasi HERRALLE: ”Minähän olen huuliltani ympärileikkaamaton. Kuinka siis farao kuuntelisi minua?”

2. Moos. 4:10,12; Jes. 6:5

7. LUKU

1. HERRA sanoi Moosekselle: ”Katso, minä olen asettanut sinut jumalaksi faraolle, ja veljesi Aaron on sinun profeettasi.

2. Moos. 4:15,16

2. Puhu sinä kaikki, mitä minä käsken sinun puhua, ja veljesi Aaron puhukoon faraolle, että hän päästää israelilaiset maastaan.

3. Mutta minä paadutan faraon sydämen. Vaikka minä teen paljon ihmeitäni ja tunnustekoiani Egyptin maassa,

4. farao ei kuule teitä. Mutta minä ojennan käteni Egyptiä vastaan ja vien suurten tuomioiden voimalla sotajoukkoni ja kansani, israelilaiset, pois Egyptin maasta.

5. Egyptiläiset tulevat tietämään, että minä olen HERRA, kun minä ojennan käteni Egyptiä vastaan ja vien israelilaiset pois heidän keskeltään.”

¹⁰⁵ 6:29. Kirj.: ”HERRA”.

2. Mooseksen kirja 7

6. Mooses ja Aaron tekivät aivan niin kuin HERRA oli heitä käskenyt.

7. Mooses oli kahdeksankymmenen vuoden ikäinen ja Aaron kahdeksankymmenenkolmen, kun he puhuivat faraolle.

8. HERRA sanoi Moosekselle ja Aaronille:

9. ”Kun farao sanoo teille: ’Tehkää tunnustekonne’, sano silloin Aaronille: ’Ota sauvasi ja heitä se faraon eteen, niin se muuttuu käärmeeksi.’”

10. Mooses ja Aaron menivät faraon luo ja tekivät niin kuin HERRA oli käskenyt. Aaron heitti sauvansa faraon ja hänen palvelijoittensa eteen, ja se muuttui käärmeeksi.

11. Silloin farao kutsui maansa viisaat ja noidat, ja nämä Egyptin tietäjät tekivät loitsuillaan samoin: 2. Tim. 3:8

12. he heittivät kukin sauvansa maahan, ja ne muuttuivat käärmeiksi. Mutta Aaronin sauva nieli heidän sauvansa.

13. Faraon sydän pysyi kuitenkin kovana, niin kuin HERRA oli sanonut, eikä hän kuunnellut Moosesta ja Aaronia.

Ensimmäinen vitsaus: veri

14. HERRA sanoi Moosekselle: ”Faraon sydän on paatunut, ja hän kieltäytyy päästämästä kansaa.

15. Mene faraon luo huomenna aamuun, kun hän menee veden ääreen. Asetu Niilin rannalle kohdataksesi hänet ja ota käteesi sauva, joka muuttui käärmeeksi.

16. Sano hänelle: ’HERRA, heprealaisten Jumala, on lähettänyt minut sinun luoksesi ja käskenyt sanoa: Päästä minun kansani, että se voisi palvella minua autiomaassa. Tähän asti sinä et ole totellut.

17. Sen tähden HERRA sanoo näin: Tästä tulet tietämään, että minä olen HERRA. Katso, minä lyön kädessäni olevalla sauvalla Niilin vettä, ja se muuttuu vereksi.

18. Virran kalat kuolevat, ja virta alkaa haista, niin että egyptiläisiä inhottaa juoda sen vettä.”

19. HERRA puhui vielä Moosekselle: ”Sano Aaronille: ’Ota sauvasi ja ojenna kätesi Egyptin vetten yli, sen jokien, virtojen ja lammikoiden sekä kaikkien vesialtaiden yli, että ne muuttuisivat vereksi. Verta on oleva kaikkialla Egyptin maassa, sekä puisissa että kivisissä astioissa.”

20. Mooses ja Aaron tekivät niin kuin HERRA oli käskenyt. Mooses nosti sauvan ja löi Niilin vettä faraon ja hänen palvelijoittensa nähden, ja kaikki virran vesi muuttui vereksi. Ps. 78:44,105:29

21. Virran kalat kuolivat, ja virta haisi, niin etteivät egyptiläiset voineet juoda sen vettä. Verta tuli kaikkialle Egyptin maahan.

22. Mutta Egyptin tietäjät tekivät loitsuillaan samoin, ja faraon sydän pysyi kovana, niin kuin HERRA oli puhunut, eikä hän kuunnellut Moosesta ja Aaronia.

23. Farao kääntyi ja palasi kotiinsa eikä välittänyt tästäkään tunnusteosta.

24. Mutta kaikki egyptiläiset kaivoivat Niilin ympäriltä saadakseen juomavettä, sillä he eivät voineet juoda virran vettä.

Toinen vitsaus: sammakot

25. Seitsemän päivän kuluttua siitä, kun HERRA oli lyönyt Niiliä,

26. hän¹⁰⁶ sanoi Moosekselle: ”Tule faraon luo ja sano hänelle: ’Näin sanoo HERRA: Päästä minun kansani palvelemaan minua.

27. Jos kieltäydyt päästämästä, niin tiedä, että minä lyön sammakkovitsauksella koko aluettasi.

28. Niili on vilisevä sammakoita, ja ne nousevat maalle ja tulevat taloosi, makuuhuoneeseesi ja vuoteeseesi sekä palvelijoidesi taloihin ja kansasi sekaan, leivinuuneihisi ja taikinakaukaloihisi.

29. Niitä hyppii sekä sinun että kansasi ja kaikkien palvelijoidesi päälle.”

106 7:26. Kirj.: ”HERRA”.

8. LUKU

1. HERRA sanoi Moosekselle: "Sano Aaronille: 'Ojenna kätesi ja sauvasi jokien, virtojen ja lammikoiden yli ja nostata sammakoita Egyptin maahan.'"

2. Niin Aaron ojensi kätensä Egyptin vetten yli, ja sammakot nousivat maalle ja peittivät Egyptin maan.

Ps. 78:45,105:30

3. Tietäjät tekivät loitsuillaan samoin ja nostattivat sammakoita Egyptin maahan.

4. Silloin farao kutsui Mooseksen ja Aaronin ja sanoi: "Rukoilkaa HERRAA otamaan pois sammakot vaivaamasta minua ja kansaani, niin minä päästän kansan uhraamaan HERRALLE."

5. Mooses sanoi faraolle: "Suo minulle se kunnia, että sanot, milloin minun on rukoiltava sinun, palvelijoittesi ja kansasi puolesta, että sammakot häviävät kodistasi ja palatseistasi ja niitä jää ainoastaan Niiliin."

6. Farao vastasi: "Huomenna." Mooses sanoi: "Tapahtukoon niin kuin sanoit, jotta tietäisit, ettei kukaan ole HERRAN, meidän Jumalamme, vertainen.

7. Sammakot katoavat kodistasi, palatseistasi sekä palvelijoittesi ja kansasi kodeista, ja niitä jää ainoastaan Niiliin."

8. Mooses ja Aaron lähtivät faraon luota, ja Mooses huusi HERRAN puoleen sammakkovitsauksen vuoksi, jonka HERRA oli antanut kohdata faraota.

9. HERRA teki Mooseksen sanan mukaan, ja sammakot kuolivat taloista, pihoilta ja kedoilta.

10. Egyptiläiset kokosivat niitä läjitä, ja maa alkoi haista.

11. Mutta kun farao näki, että vitsaus oli hellittänyt, hän paadutti sydämensä, niin kuin HERRA oli sanonut, eikä kuunnellut Moosesta ja Aaronia.

Kolmas vitsaus: syöpäläiset

12. Sitten HERRA sanoi Moosekselle: "Sano Aaronille: 'Ojenna sauvasi ja lyö maan tomua, niin siitä tulee syöpäläisiä koko Egyptin maahan.'"

13. He tekivät niin. Aaron ojensi kätensä ja sauvasi ja löi maan tomua, ja syöpäläisiä tuli ihmisten ja karjan kimppuun. Kaikki maan tomu muuttui syöpäläiseksi koko Egyptin maassa.

14. Myös tietäjät yrittivät saada loitsuillaan syntymään syöpäläisiä, mutta eivät kenneet. Syöpäläiset olivat ihmisten ja karjan kimppussa.

15. Silloin tietäjät sanoivat faraolle: "Tämä on Jumalan sormi." Mutta faraon sydän pysyi kovana, niin kuin HERRA oli sanonut, eikä hän kuunnellut heitä.

Luuk. 11:20

Neljäs vitsaus: paarmat

16. Sen jälkeen HERRA sanoi Moosekselle: "Nouse varhain aamulla ja asetu faraon eteen, kun hän menee veden ääreen, ja sano hänelle: 'Näin sanoo HERRA: Päästä minun kansani palvelemaan minua.'

17. Jos sinä et päästä minun kansaani, niin tiedä, että minä lähetän paarmoja sinun, palvelijoittesi ja kansasi kimppuun sekä taloihisi. Silloin egyptiläisten talot ja myös maa, jonka päälle ne on rakennettu, tulevat täyteen paarmoja.

18. Sinä päivänä minä eristan Goosenin maan, jossa kansani asuu, niin ettei sinne tule paarmoja, jotta tietäisit, että minä olen HERRA maan päällä.

19. Minä teen eron oman kansani ja sinun kansasi välillä. Tämä merkki toteutuu huomenna."

20. HERRA teki näin, ja paarmoja tuli sakeasti faraon ja hänen palvelijointensa taloihin ja koko Egyptin maahan, ja niistä tuli maan turmio.

Ps. 78:45

21. Silloin farao kutsui Mooseksen ja Aaronin ja sanoi: "Menkää ja uhratkaa Jumalallenne tässä maassa."

22. Mutta Mooses sanoi: "Ei niin sovi tehdä, sillä me uhraamme HERRALLE, Jumalallemme, sellaista mikä on egyptiläisten mielestä inhottavaa. Jos me uhraamme egyptiläisten nähden heidän inhoamiaan uhreja, eivätkö he kivitä meitä?"

1. Moos. 46:34

2. Mooseksen kirja 8–9

23. Me tahdomme mennä kolmen päivän matkan autiomaahan ja uhrata HERRALLE, Jumalallemme, sen mukaisesti kuin hän meille sanoo.”

2. Moos. 3:18

24. Farao sanoi: ”Minä päästän teidät autiomaahan uhraamaan HERRALLE, Jumalalenne, mutta älkää menkö kovin kauas. Rukoilkaa minun puolestani.”

25. Mooses vastasi: ”Kun olen lähentynyt luotasi, minä rukoilen HERRAA, ja paarmat häviävät huomenna faraon, hänen palvelijoittensa ja hänen kansansa kimpusta. Kunpa farao ei vain enää pettäisi, niin ettei päästäkään kansaa uhraamaan HERRALLE.”

26. Sitten Mooses lähti faraon luota ja rukoili HERRAA.

27. HERRA teki niin kuin Mooses oli sanonut. Hän poisti paarmat sekä faraon että hänen palvelijoittensa ja kansansa kimpusta, eikä niitä jäänyt ainoatakaan.

28. Mutta farao paadutti sydämensä tälläkin kertaa eikä päästänyt kansaa.

9. LUKU

Viides vitsaus: karjarutto

1. HERRA sanoi Moosekselle: ”Mene faraon luo ja puhu hänelle: ’Näin sanoo HERRA, heprealaisten Jumala: Päästä minun kansani palvelemaan minua.

2. Mutta jos sinä kieltäydyt päästämästä heitä ja vielä pidätät heitä,

3. HERRAN käsi lyö hyvin pahalla rutolla kedolla olevaa karjaasi: hevosia, aaseja, kameleita, nautoja ja lampaista.

4. Hän tekee kuitenkin eron israelilaisten karjan ja egyptiläisten karjan välillä, eikä yksikään israelilaisten eläimistä kuole.

5. HERRA on asettanut määräajan ja sanonut: Huomenna HERRA tekee näin tässä maassa.”

6. Seuraavana päivänä HERRA teki niin. Kaikki Egyptin karja kuoli, mutta israelilaisten karjasta ei kuollut ainoatakaan.

7. Kun farao lähetti tiedustelemaan asiaa, niin todellakin, israelilaisten karjasta ei ollut kuollut ainoatakaan.

Mutta faraon sydän paatui, eikä hän päästänyt kansaa.

Kuudes vitsaus: märkäpaiseet

8. Sitten HERRA sanoi Moosekselle ja Aaronille: ”Ottakaa kouranne täyteen nokea uunista, ja Mooses heittäköön sen taivasta kohti faraon silmien edessä.

9. Se muuttuu pölyksi, joka peittää koko Egyptin maan, ja siitä tulee paiseita ja märkiviä rakkuloita ihmisiin ja karjaan kaikkialla Egyptin maassa.”

10. He ottivat nokea uunista ja asetuivat seisomaan faraon eteen. Kun Mooses heitti nokea taivasta kohti, ihmisiin ja karjaan tuli paiseita ja märkiviä rakkuloita.

11. Paiseiden tähden tietäjätäkään eivät voineet kestää Mooseksen edessä, sillä paiseita oli niin heissä kuin kaikissa muissakin egyptiläisissä.

12. Mutta HERRA kovetti faraon sydämen, eikä tämä kuunnellut Moosesta ja Aaronia, aivan kuten HERRA oli Moosekselle puhunut.

Seitsemäs vitsaus: rakeet

13. HERRA sanoi Moosekselle: ”Nouse varhain aamulla, asetu faraon eteen ja sano hänelle: ’Näin sanoo HERRA, heprealaisten Jumala: Päästä minun kansani palvelemaan minua.

14. Muuten minä annan tällä kertaa kaikkien vitsauksieni kohdata sinua sekä palvelijoitasi ja kansaasi, jotta tietäisit, ettei ole ketään minun vertaistani koko maan päällä.

15. Olisinhan jo voinut ojentaa käteni ja lyödä sinua ja kansaasi rutolla, niin että olisit kokonaan hävinnyt maan päältä.

16. Mutta minä olen antanut sinun pysyä sitä varten, että näyttäisin sinussa voimani ja että nimeäni julistettaisiin kaikkialla maan päällä. Room. 9:17

17. Yhä sinä vain korotat itsesi kansaani vastaan etkä päästä sitä!

18. Mutta huomenna tähän aikaan minä annan tulla hyvin ankaran rae-sateen, jonka kaltaista ei Egyptissä

2. Mooseksen kirja 9–10

ole ollut sen perustamispäivästä tähän asti.

19. Lähetä siis nyt viemään suojaan karjasi ja kaikki, mitä sinulla on ulkona, sillä kaikki ihmiset ja eläimet, jotka ovat ulkona ja joita ei ole koottu sisälle, joutuvat raesateeseen ja kuolevat.”

20. Ne faraon palvelijat, jotka pelkäsivät HERRAN sanaa, toimittivat silloin palvelijansa ja karjansa suojaan,

21. mutta ne, jotka eivät välittäneet HERRAN sanasta, jättivät palvelijansa ja karjansa ulos.

22. HERRA sanoi Moosekselle: ”Ojenna kätesi taivasta kohti, niin raesade tulee koko Egyptin maan, ihmisten, karjan ja kaikkien kedon kasvien päälle.”

23. Mooses ojensi sauvansa taivasta kohti, ja HERRA antoi ukkosen jylistä ja rakeiden sataa, ja tuli iski maahan. Näin HERRA antoi sataa rakeita Egyptin maan päälle. Ps. 78:47,48,105:32,33

24. Satoi rakeita, ja tuli leimusi raesateen keskellä. Sade oli hyvin ankara. Sellaista ei ollut sattunut Egyptin maassa koko sinä aikana, jona Egyptin kansa oli ollut olemassa.

25. Rakeet surmasivat kaikki ulkona olevat ihmiset ja karjan koko Egyptin maassa. Ne löivät lakoon myös kaikki maan kasvit ja pirstoivat kaikki kedon puut.

26. Ainoastaan Goosenin maassa, jossa israelilaiset asuivat, ei ollut raesadetta.

27. Farao kutsui nyt luokseen Mooseksen ja Aaronin ja sanoi heille: ”Minä olen nyt tehnyt syntiä. HERRA on vanhurskas, mutta minä ja kansani olemme jumalattomia.

28. Rukoilkaa HERRAA, sillä aivan tarpeeksi on jo ollut Jumalan jylinää ja rakeita. Minä päästän teidät, eikä teidän tarvitse enää viipyä täällä.”

29. Mooses vastasi hänelle: ”Kun lähden kaupungista, minä ojennan käteni HERRAN puoleen. Silloin jylinä lakkaa, eikä rakeita enää tule, jotta tietäisit, että maa kuuluu HERRALLE. Ps. 24:1

30. Mutta minä kyllä tiedän, ettet sinä eivätkä sinun palvelijasi vieläkään pelkää HERRAA Jumalaa.”

31. Pellava ja ohra olivat tuhoutuneet, sillä ohra oli tekemässä tähkää ja pellava oli nupullaan,

32. mutta vehnä ja spelttivehnä eivät tuhoutuneet, sillä ne valmistuvat myöhemmin.

33. Mooses lähti faraon luota kaupungista ja ojensi kätensä HERRAN puoleen. Silloin jylinä ja rakeet lakkasivat eikä maassa enää satanut.

34. Kun farao näki, että sade, rakeet ja jylinä lakkasivat, hän teki jälleen syntiä. Sekä hän että hänen palvelijansa kovettivat sydämensä.

35. Niin faraon sydän pysyi kovana eikä hän päästänyt israelilaisia, niin kuin HERRA oli Mooseksen kautta puhunut.

10. LUKU

Kahdeksas vitsaus: heinäsirokot

1. HERRA sanoi Moosekselle: ”Mene faraon luo. Minä olen paaduttanut hänen sydämensä ja hänen palvelijoihinsa sydämet, jotta voisin tehdä nämä tunnustekoni heidän keskellään

2. ja jotta sinä voisit kertoa lapsillesi ja lastesi lapsille siitä, miten minä nöyryitin egyptiläiset ja millaisia tunnustekoja minä tein heidän keskellään. Näin te tulette tietämään, että minä olen HERRA.”

3. Mooses ja Aaron menivät faraon luo ja sanoivat hänelle: ”Näin sanoo HERRA, heprealaisten Jumala: ’Kuinka kauan sinä kieltäydyt nöyrytyksestä minun edessäni? Päästä minun kansani palvelemaan minua,

4. sillä jos sinä kieltäydyt päästämästä kansaani, niin tiedä, että minä annan huomenna tulla heinäsirokkoja sinun maahasi.

5. Ne peittäivät maan pinnan, niin ettei maata voi nähdä. Ne syövät loput siitä, mikä teille jäi jäljelle rakeilta, myös kaikki kedolla kasvavat puunne.

6. Heinäsirokot täyttävät talosi, kaikkien palvelijoihisi talot ja kaikki talot

2. Mooseksen kirja 10

Egyptissä, niin etteivät isäsi eivätkä esi-isäsi ole sellaista nähneet siitä päivästä lähtien, jona heitä on ollut maan päällä, aina tähän päivään asti.” Sitten Mooses kääntyi ja lähti faraon luota.

7. Faraon palvelijat sanoivat herralleen: ”Kuinka kauan tämä mies saa olla meille ansana? Päästä nämä ihmiset palvelemaan HERRAA, Jumalaansa. Etkö vieläkään ymmärrä, että Egypti tuhoutuu?”

8. Mooses ja Aaron tuotiin takaisin faraon luo, ja farao sanoi heille: ”Menkää ja palvelkaa HERRAA, Jumalaanne. Mutta ketkä teistä lähtevät?”

9. Mooses vastasi: ”Me menemme kaikki, nuoret ja vanhat. Me menemme poikinemme ja tyttärinemme, lampainemme ja nautoinemme, sillä meillä on HERRAN juhla.”

10. Farao sanoi heille: ”Olkoon vain HERRA teidän kanssanne! Pitäisikö minun päästää teidän lapsennekin lähtemään teidän kanssanne? Teillä näyttää olevan paha mielessä.

11. Ei käy! Mutta menkää te miehet ja palvelkaa HERRAA, sitähän te olette pyytäneetkin.” Ja farao ajoi heidät pois edestään.

12. Sitten HERRA sanoi Moosekselle: ”Ojenna kätesi Egyptin maan ylle, niin että sinne tulee heinäsiirkoja. Syökööt ne kaikki maan kasvit, kaiken, mitä on rakeilta jäänyt jäljelle.” 5. Moos. 28:38

13. Mooses ojensi sauvansa Egyptin maan ylle, ja HERRA ohjasi itätuulen puhaltamaan yli maan koko sen päivän ja koko yön. Aamuun mennessä itätuuli oli tuonut heinäsiirkat. Ps. 78:46,105:34

14. Heinäsiirkoja tuli koko Egyptin maahan, ja niitä laskeutui hyvin paljon koko Egyptin alueelle. Niin paljon heinäsiirkoja ei ole koskaan sitä ennen ollut eikä sen jälkeenkään ole tuleva.

15. Ne peittivät maan pinnan kokonaan, niin että maa musteni, ja söivät kaikki maan kasvit ja kaikki puiden hedelmät, jotka olivat jääneet jäljelle rakeilta. Koko Egyptin maahan ei jäänyt jäljelle mitään vihantaa, ei puihin eikä

kedon kasveihin. Ps. 105:35; Joel 1:4; Aam. 7:2

16. Silloin farao kutsui kiireesti Mooseksen ja Aaronin luokseen ja sanoi: ”Minä olen tehnyt syntiä HERRAA, teidän Jumalaanne, vastaan ja teitä vastaan.

17. Nyt minä pyydän: antakaa syntini anteeksi vielä tämän kerran ja rukoilkaa HERRAA, Jumalaanne, että hän ottaisi pois päältäni vielä tämän tappavan vitsauksen.”

18. Mooses lähti faraon luota ja rukoili HERRAA.

19. Niin HERRA käänsi tuulen hyvin kovaksi länsituuleksi. Se vei heinäsiirkat mukanaan ja painoi ne Kaislameereen, niin ettei koko Egyptin alueelle jäänyt yhtään heinäsiirkkaa.

20. Mutta HERRA paadutti faraon sydämen, eikä farao päästänyt israelilaisia.

Yhdeksäs vitsaus: pimeys

21. Sitten HERRA sanoi Moosekselle: ”Ojenna kätesi taivasta kohti, niin Egyptin maahan tulee pimeys, käsin kosketeltava pimeys.

22. Mooses ojensi kätensä taivasta kohti, ja koko Egyptin maahan tuli synkkä pimeys kolmeksi päiväksi.

Ps. 105:28

23. Kukaan ei voinut nähdä toistaan, eikä kukaan noussut paikoiltaan kolmeen päivään, mutta kaikkien israelilaisten asuinalueilla oli valoisaa.

24. Farao kutsui taas Mooseksen ja sanoi: ”Menkää ja palvelkaa HERRAA. Myös teidän lapsenne saavat lähteä mukaan. Ainoastaan lampaanne ja karjanne jääkööt tänne.”

25. Mutta Mooses sanoi: ”Sinun on annettava mukaamme teurasuhrit ja polttouhrit, että voisimme uhrata ne HERRALLE, Jumalallemme.

26. Siksi karjamme on tultava kanssamme. Sorkkaakaan ei saa jäädä, sillä karjastamme me otamme uhrit palvellaksemme HERRAA, Jumalaamme. Me emme itsekään tiedä, kuinka meidän on palveltava HERRAA, ennen kuin saavumme perille.”

2. Mooseksen kirja 10–12

27. Mutta HERRA paadutti faraon sydämen, eikä hän suostunut päästämään israelilaisia.

28. Farao sanoi Moosekselle: "Mene pois luotani ja pidä huoli siitä, ettet enää tule kasvojeni eteen, sillä sinä päivänä, jona tulet, sinun on kuoltava."

29. Mooses vastasi: "Aivan oikein sanoit. Minä en enää tule kasvojesi eteen."

11. LUKU

Viimeinen vitsaus ilmoitetaan

1. Sitten HERRA sanoi Moosekselle: "Minä lyön vielä yhdellä vitsauksella faraota ja Egyptiä. Sen jälkeen hän päästää teidät täältä, ja päästäessään teidät hän karkottamalla karkottaa teidät täältä viimeistä myöten. 2. Moos. 6:1

2. Sano siis nyt kansalle, että kaikki, niin miehet kuin naiset, pyytävät naapureiltaan hopea- ja kultaesineitä." 1. Moos. 15:14; 2. Moos. 3:21, 12:35

3. HERRA oli antanut israelilaisten päästä egyptiläisten suosioon, ja myös Mooses oli Egyptin maassa hyvin suuressa arvossa pidetty mies, niin faraon palvelijoitten kuin kansankin silmissä.

4. Mooses sanoi: "Näin sanoo HERRA: 'Puolen yön aikaan minä lähden kulkemaan Egyptin maan halki,

5. ja kaikki esikoiset Egyptin maassa kuolevat, valtaistuimellaan istuvan faraon esikoisesta käsikivien ääressä olevan orjattaren esikoiseen asti, ja myös kaikki karjan esikoiset. 2. Moos. 12:29

6. Koko Egyptin maassa kuuluu silloin kova valitushuuto, jonka kaltaista ei ole ollut eikä koskaan tule olemaan.

7. Mutta yhdellekään israelilaiselle ei edes koira murise, ei ihmiselle eikä eläimelle. Tästä te tiedätte, että HERRA tekee eron Egyptin ja Israelin välillä.'

8. Kaikki nämä palvelijasi tulevat minun luokseni, heittäytyvät eteeni ja sanovat: 'Lähde pois, sinä ja koko kansa, joka sinua seuraa.' Sen jälkeen minä lähden." Sitten Mooses lähti faraon luota vihasta hehkuen.

9. HERRA sanoi Moosekselle: "Farao ei kuule teitä, jotta monet tunnusteot tapahtuisivat Egyptin maassa."

2. Moos. 12:29

10. Mooses ja Aaron olivat tehneet kaikki nämä tunnusteot faraon edessä, mutta HERRA paadutti faraon sydämen, niin ettei hän päästännyt israelilaisia maastaan. 1. Sam. 6:6

12. LUKU

Pääsiäinen

1. Sen jälkeen HERRA sanoi Moosekselle ja Aaronille Egyptin maassa:

2. "Olkoon tämä kuukausi teille kuukausista ensimmäinen. Se on oleva teille vuoden ensimmäinen kuukausi.

3. Puhukaa koko Israelin seurakunnalle näin: Tämän kuun kymmenentenä päivänä jokaisen miehen on otettava itseään ja perhekuntaansa varten karitsa, yksi karitsa jokaiseen kotiin.

4. Mutta jos perhe on liian pieni syömään koko karitsaa, ottakoon perheenpää yhteisen karitsan lähimmän naapurinsa kanssa henkilöiden luvun mukaan. Karitsaa kohti on oltava niin monta henkeä, että voitte sen syödä.

5. Karitsanne pitää olla virheetön, vuoden ikäinen uros. Ottakaa se lampaista tai vuohista. 3. Moos. 22:20;

5. Moos. 15:21; 1. Piet. 1:19

6. Kukin säilyttäköön sitä tämän kuun neljänteentoista päivään saakka, ja sitten koko Israelin seurakunta teurastakoon sen iltahämärissä.

3. Moos. 23:5; 4. Moos. 28:16; 5. Moos. 16:6; Joos. 5:10; 2. Aik. 35:1

7. Heidän tulee ottaa karitsan verta ja sivellä sitä ovenkamanaan ja molempiin ovenpieliin niissä taloissa, joissa he karitsaa syövät.

8. Liha on syötävä sinä yönä. Se on syötävä tulesa paistettuna, happamattoman leivän ja katkerien yrttien kera. 1. Kor. 5:7,8

9. Älkää syökö siitä mitään raakana tai vedessä keitettyä, vaan paistakaa se tulesa päineen, jalkoineen ja sisäelimineen.

2. Mooseksen kirja 12

10. Älkää myöskään jättäkö siitä mitään aamuksi, vaan polttakaa tullessa se, mitä siitä jäisi aamuksi jäljelle.

11. Syödessänne karitsaa teillä tulee olla kupeet vyötettyinä, kengät jalassanne ja sauva kädessänne. Teidän on syötävä se kireesti. Se on HERRAN pääsiäisuhri¹⁰⁷.

4. Moos. 9:2,28;16;

5. Moos. 16:1; Joos. 5:10

12. Minä kuljen sinä yönä halki Egyptin maan ja surmaan kaikki esikoiset Egyptin maassa, sekä ihmisten että eläinten. Minä annan tuomioni kohdata kaikkia Egyptin jumalia. Minä olen HERRA.

4. Moos. 33:4

13. Veri on merkinä taloissa, joissa te olette. Kun näen veren, minä menen ohitsenne, eikä tuhoava vitsaus osu teihin, kun minä rankaisen Egyptin maata.

14. Olkoon tämä päivä teille muistopäivä. Viettäköä sitä HERRAN juhlena sukupolvesta sukupolveen. Tämä on ikuinen säädös.

15. Syökää happamatonta leipää seitsemän päivää. Poistakaa jo ensimmäisenä päivänä hapantaikina taloistanne, sillä jokainen, joka syö hapanta leipää ensimmäisen ja seitsemännen päivän välisenä aikana, on poistettava Israelista.

16. Pitäkää ensimmäisenä päivänä pyhä kokous. Myös seitsemäntenä päivänä pitäkää pyhä kokous. Niinä päivinä älkää tehkö mitään työtä; valmistakaa ainoastaan se, mitä kukin tarvitsee syödäkseen.

17. Viettäköä happamattoman leivän juhlaa, sillä juuri sinä päivänä minä vein teidän joukkonne pois Egyptin maasta. Viettäköä siis tätä päivää sukupolvesta sukupolveen. Tämä on ikuinen säädös.

2. Moos. 23:15,34;18;

5. Moos. 16:16

18. Syökää happamatonta leipää ensimmäisen kuun neljännenkymmenen päivän illasta saman kuun kahdennäkymmenennenkymmenennen päivän iltaan asti.

3. Moos. 23:5; 4. Moos. 28:16

19. Seitsemään päivään taloistanne ei saa löytyä hapantaikinaa. Jokainen, joka syö hapanta leipää, on poistettava Israelin seurakunnasta, on hän muukalainen tai maan kansalainen.

20. Älkää syökö mitään hapanta. Syökää happamatonta leipää, missä ikinä asuttekin.”

21. Mooses kutsui koolle kaikki Israelin vanhimmat ja sanoi heille: ”Valittakaa ja ottakaa erilleen lammas, kukin perhekuntaanne varten, ja teurastakaa se pääsiäisuhrina.

Hepr. 11:28

22. Ottakaa sitten iisoppikimppu, kastakaa se maljassa olevaan vereen ja sivelkää verta ovenkamanaan ja molempiin ovenpieliin. Kukaan teistä ei saa lähteä ulos talonsa ovesta ennen aamua,

3. Moos. 14:4; 4. Moos. 19:18; Ps. 51:9

23. sillä HERRA kulkee lyömässä vitsauksella egyptiläisiä. Kun hän näkee veren ovenkamanassa ja molemmissa ovenpielissä, hän menee sen oven ohi eikä salli tuhoojan tulla taloihinne lyömään teitä vitsauksella.

24. Noudattakaa tätä säädöstä ikuisesti, sekä te että teidän lapsenne.

25. Kun tulette maahan, jonka HERRA antaa teille lupauksensa mukaan, palvelkaa häntä tällä tavoin¹⁰⁸.

26. Kun sitten lapsenne kysyvät teiltä, mitä tämä palvelusmeno teille merkitsee,

27. vastatkaa näin: ”Tämä on pääsiäisuhri HERRALLE, joka meni israelilaisten talojen ohi Egyptissä. Hän löi egyptiläisiä vitsauksella mutta säästi meidän kotimme.” Silloin kansa kumartui kasvoilleen maahan.

28. Israelilaiset lähtivät pois ja tekivät aivan sen käskyn mukaan, jonka HERRA oli antanut Moosekselle ja Aaronille.

Kymmenes vitsaus: Egyptin esikoisten surma

29. Puolen yön aikaan HERRA surmasi kaikki Egyptin maan esikoiset, valtaistuimellaan istuvan faroon esikoisesta

107 12:11. Hepr. *pesah* 'pääsiäinen'.

108 12:25. Kirj.: ”noudattakaa tätä palvelusta”.

2. Mooseksen kirja 12

vankikuopassa olevan vangin esikoi-
seen asti, ja myös kaikki karjan esikoi-
set. Ps. 78:51,105:36,136:10

30. Niin farao, kaikki hänen palve-
lijansa ja kaikki egyptiläiset nousivat
yöllä, ja Egyptissä alkoi kova valitus-
huuto, sillä ei ollut yhtään kotia, jossa
ei ollut kuollutta.

31. Farao kutsui yöllä Mooseksen ja
Aaronin luokseen ja sanoi: "Nouskaa ja
lähtekää pois minun kansani keskuu-
desta, sekä te että muut israelilaiset.
Menkää ja palvelkaa HERRAA, niin kuin
olette puhuneet.

32. Ottakaa mukaan myös lampaan-
ne, vuohenne ja nautanne, niin kuin
olette puhuneet, ja menkää. Siunatkaa
myös minua."

33. Egyptiläiset painostivat israe-
lilaisia saadakseen heidät nopeasti
maasta pois, sillä he ajattelivat: "Me
kuolemme kaikki."

34. Kansa otti taikinansa, ennen kuin
se oli hapannut, ja kantoi taikinakauka-
lonsa viittoihin käärittyinä olkapäillään.

35. Israelilaiset olivat tehneet Moo-
seksen sanan mukaan ja pyytäneet
egyptiläisiltä hopea- ja kultaesineitä
sekä vaatteita, 2. Moos. 3:22,11:2;
Ps. 105:37

36. ja HERRA oli antanut kansan pääs-
tä egyptiläisten suosioon, niin että
nämä suostuivat heidän pyyntöönsä.
Niin he veivät saalista egyptiläisiltä.

Israel lähtee Egyptistä

37. Israelilaiset, noin kuusisataatu-
hatta jalkamiestä vaimoineen ja lap-
sineen, lähtivät liikkeelle ja kulkivat
Ramsekselta Sukkotiin. 1. Moos. 47:11;
4. Moos. 1:46,2:32,33:5

38. Heidän mukanaan meni myös
paljon sekakansaa sekä lampaita, vuo-
hia ja nautoja hyvin suurina laumoina.
Neh. 13:3

39. He leipoivat happamattomia lei-
piä Egyptistä tuomastaan taikinasta.
Se ei näet ollut kerinnyt hapantua, kun
heidät karkotettiin Egyptistä. He eivät
voineet viivytellä, ja he eivät olleet eh-
tineet tehdä itselleen evästä.

40. Aika, jonka israelilaiset asuivat
Egyptissä, oli neljäsataakolmekym-
mentä vuotta. 1. Moos. 15:13; Ap. t. 7:6;
Gal. 3:17

41. Juuri sinä päivänä, kun neljäs-
taakolmekymmentä vuotta oli kulunut,
kaikki HERRAN joukot lähtivät Egyptin
maasta.

42. Tuo yö on valvontayö HERRAN kun-
niaksi, koska hän vei heidät pois Egyptin
maasta. Se on yö, jona kaikkien is-
raelilaisten sukupolvesta sukupolveen
tulee valvoa HERRAN edessä.

Säädös pääsiäislampaasta

43. HERRA sanoi Moosekselle ja Aaro-
nille: "Tämä on laki pääsiäislampaasta:
Yksikään muukalainen ei saa syödä
sitä.

44. Mutta jokainen rahalla ostettu
orja saa sitä syödä, kunhan olet ympä-
rileikannut hänet.

45. Tilapäinen asukas ja palkkatyö-
läinen eivät saa sitä syödä.

46. Se on syötävä yhdessä ja sa-
massa talossa, eikä sen lihaa saa vie-
dä ulos. Älkää myöskään rikkoko sen
luita. 4. Moos. 9:12; Joh. 19:36

47. Koko Israelin seurakunta valmis-
takoon pääsiäislampaan.

48. Jos luonasi asuu muukalainen,
joka tahtoo viettää HERRAN pääsiäis-
tä, hänen on ympärileikattava kaikki
perheensä miehet ja pojat. Sitten hän
voi valmistaa pääsiäislampaan ja hän
on kuin maan kansalainen. Mutta yksi-
kään ympärileikkaamaton ei saa syödä
sitä.

49. Sama laki koskee maan kansa-
laista ja keskuudessanne asuvaa muu-
kalaista."

50. Kaikki israelilaiset tekivät sen
käskyn mukaan, jonka HERRA oli anta-
nut Moosekselle ja Aaronille.

51. Juuri tuona päivänä HERRA vei
israelilaiset joukkoineen pois Egyptin
maasta.

Esikoisten pyhittäminen ja happamatontoman leivän juhla

1. HERRA sanoi Moosekselle:

2. "Pyhitä minulle jokainen esikoinen, niin ihmisten kuin karjankin. Jokainen, joka avaa kohdun israelilaisten keskuudessa, on minun."

2. Moos. 22:29,34:19; 4. Moos. 3:13,8:17; Luuk. 2:23

3. Mooses sanoi kansalle: "Muistakaa tämä päivä, jona lähditte Egyptistä, orjuuden pesästä, sillä HERRA vei teidät väkevällä kädellä sieltä pois. Silloin ei saa syödä mitään hapanta.

5. Moos. 5:6; Tuom. 6:8; Jer. 34:13; Miika 6:4

4. Tänä päivänä, aabib-kuussa, te lähdette.

5. Kun HERRA vie sinut kanaanilaisten, heettiläisten, amorilaisten, hivvilaisten ja jebusilaisten maahan, jonka hän isillesi vannomallaan valalla on luvannut antaa sinulle, maahan, joka vuotaa maitoa ja hunajaa, niin palvele Jumalaa aina tässä kuussa näin:

1. Moos. 50:24; 2. Moos. 3:8

6. Syö seitsemänä päivänä happamatonta leipää, ja seitsemäntenä päivänä olkoon HERRAN juhla. 2. Moos. 34:18

7. Happamatonta leipää tulee syödä seitsemän päivää. Mitään hapanta ei saa olla luonasi, eikä hapantaikinaa saa näkyä missään alueellasi.

8. Kerro sinä päivänä pojillesi: 'Näin tehdään sen johdosta, mitä HERRA teki minun hyväkseni lähtiessäni Egyptistä.'

9. Olkoon tämä säädös kuin merkki kädessäsi ja muistutus otsallasi, että HERRAN opetus olisi suussasi, sillä HERRA vei sinut väkevällä kädellä pois Egyptistä.

5. Moos. 6:8,11:8,9

10. Noudata siis tätä säädöstä määraikanaan vuodesta vuoteen.

11. Kun HERRA on vienyt sinut kanaanilaisten maahan, niin kuin hän on sinulle ja sinun isillesi vannonut, ja kun hän on antanut sen sinulle,

12. niin luovuta HERRALLE jokainen, joka avaa kohdun. Myös jokainen karjasi urospuolinen esikoinen kuuluu HERRALLE.

2. Moos. 34:19; 4. Moos. 18:15

13. Jokainen aasin esikoinen lunasta lampaalla, mutta jos et lunasta, niin taita siltä niska. Lunasta jokainen esikoispoikasi, ihmisen esikoinen.

2. Moos. 34:20

14. Kun poikasi kysyy vastaisuudessa sinulta: 'Mitä tämä merkitsee?', vastaa hänelle: 'HERRA vei meidät väkevällä kädellä pois Egyptistä, orjuuden pesästä.

15. Ja kun farao uppiniskaisesti kieltäytyi päästämästä meitä, HERRA surmasi Egyptin maassa kaikki esikoiset, sekä ihmisten että karjan esikoiset. Sen tähden minä uhraan HERRALLE jokaisen urospuolisen eläimen, joka avaa kohdun, ja lunastan jokaisen esikoispoikani.'

16. Olkoon tämä kuin merkki kädessäsi ja muistutus otsallasi siitä, että HERRA vei meidät väkevällä kädellä pois Egyptistä."

Pilvipatsas ja tulipatsas

17. Kun farao oli päästänyt israelilaiset, Jumala ei johtanut heitä filistealaisten maan kautta vievää tietä, vaikka se oli suoriin, sillä Jumala ajatteli, että kansa ehkä katuisi nähdessään sodan syttyvän ja palaisi Egyptiin.

18. Sen sijaan Jumala johti kansan kiertämään autiomaan kautta Kaislamera taakse. Israelilaiset lähtivät Egyptin maasta taisteluvaiheeseen.

19. Mooses otti mukaansa Joosefin luut, sillä Joosef oli vannonut israelilaisia ankarasti ja sanonut: "Kun Jumala pitää teistä huolen, viedään silloin minun luuni täältä mukana."

20. Israelilaiset lähtivät liikkeelle Sukkotista ja leiriytyivät Eetamiin, autiomaan reunaan.

4. Moos. 33:6

21. HERRA kulki heidän edellään päivällä pilvipatsaassa johdattaakseen heitä tiellä ja yöllä tulipatsaassa valaistakseen heidän kulkuaan. Näin he saattoivat kulkea sekä päivällä että yöllä.

4. Moos. 14:14; 5. Moos. 1:33; Neh. 9:12; Ps. 78:14

22. Pilvipatsas ei poistunut kansan edeltä päivällä eikä tulipatsas yöllä.

Farao ajaa takaa israelilaisia

1. Sitten HERRA puhui Moosekselle:
4. Moos. 33:7

2. "Sano israelilaisille, että he kääntyvät takaisin ja leiriytyvät Pii-Hahirotin kohdalle Migdolin ja meren välille. Leiriytykää meren rannalle vastapäätä Baal-Sefonia.

3. Farao on sanova, että israelilaiset harhailevat¹⁰⁹ maassa ja autiomaan on saartanut heidät.

4. Minä paadutan faraon sydämen, niin että hän lähtee ajamaan heitä takaa. Sitten minä näytän kunniani faraossa ja koko hänen sotajoukossaan, ja egyptiläiset tulevat tietämään, että minä olen HERRA." Israelilaiset tekivät kuten oli käsketty.

5. Kun Egyptin kuninkaalle kerrottiin, että kansa oli paennut, hänen ja hänen palvelijoihinsa mieli muuttui Israelia kohtaan, ja he sanoivat: "Mitä teimmekään, kun päästimme Israelin palvelemasta meitä!"

6. Farao valjastutti hevoset vaunujensa eteen ja otti mukaan sotaväkensä

7. ja kuudetsadat valiovaunut sekä kaikki muut Egyptin vaunut ja vaunusoturit niihin kaikkiin.

8. HERRA oli näet paaduttanut faraon, Egyptin kuninkaan, sydämen, niin että hän lähti ajamaan takaa israelilaisia, jotka olivat lähteneet matkaan rohkein mielin¹¹⁰.
4. Moos. 33:3

9. Egyptiläiset, kaikki faraon hevoset, vaunut, ratsumiehet ja koko hänen muu sotajoukkonsa, ajoivat heitä takaa ja saavuttivat heidät, kun he olivat leiriytyneinä meren rannalla, Pii-Hahirotin kohdalla, vastapäätä Baal-Sefonia.

10. Faraon lähestyessä israelilaiset nostivat katseensa ja näkivät, että egyptiläiset olivat tulossa heidän jäljessään. Silloin israelilaiset pelästivät pahoin ja huusivat HERRAA.

11. He sanoivat Moosekselle: "Eikö Egyptissä ollut hautoja, kun toit meidät tänne autiomaahan kuolemaan? Mitä teitkään meille, kun veit meidät pois Egyptistä!"
Ps. 106:7

12. Emmekö puhuneet sinulle tästä Egyptissä? Mehän sanoimme: 'Jätä meidät rauhaan, niin että saamme palvella egyptiläisiä!' Olisihan meidän ollut parempi palvella egyptiläisiä kuin kuolla autiomaassa."

13. Mooses vastasi kansalle: "Älkää pelätkö. Pysykää aloillanne, niin näette pelastuksen, jonka HERRA antaa teille tänä päivänä. Sellaista, mitä näette tänään tapahtuvan egyptiläisille, ette enää koskaan tule näkemään.

14. HERRA sotii teidän puolestanne, olkaa te hiljaa."
5. Moos. 1:30

15. HERRA sanoi Moosekselle: "Miksi huudat minua avuksi? Sano israelilaisille, että heidän on lähdeävä liikkeelle.

16. Mutta nosta sinä sauvasi, ojenna kätesi meren ylle ja jaa meri kahtia, niin että israelilaiset voivat mennä meren poikki kuivaa maata pitkin.

17. Minä paadutan egyptiläisten sydämet, niin että he lähtevät israelilaisten perään. Sitten minä näytän kunniani faraossa ja koko hänen sotajoukossaan, hänen vaunuissaan ja ratsumiehissään.

18. Egyptiläiset tulevat tietämään, että minä olen HERRA, kun minä näytän kunniani faraossa, hänen vaunuissaan ja ratsumiehissään."

19. Jumalan enkeli, joka oli kulkenut israelilaisten leirin edellä, lähti paikaltaan ja meni heidän taakseen. Myös pilvipatsas siirtyi pois heidän edeltään ja asettui heidän taakseen.

20. Näin se tuli egyptiläisten leirin ja Israelin leirin väliin. Pilvi oli pimeä toisille mutta valaisi yön toisille, eivätkä leirit voineet lähestyä toisiaan koko yönä.

109 14:3. Kirj.: "ovat hämmentyneet".

110 14:8. Kirj.: "käsi korkealla".

Israelilaiset kulkevat Kaislameren poikki

21. Mooses ojensi kätensä meren ylle, ja HERRA pani meren väistymään nostamalla ankan itätuulen, joka puhalsi koko yön. Näin Herra muutti meren kuivaksi maaksi. Vedet jakautuivat kahtia.

Joos. 4:23;

Ps. 66:6,77:16,78:13,106:9; Jes. 63:12

22. ja israelilaiset saattoivat kulkea meren poikki kuivaa maata pitkin. Vesi oli muurina sekä heidän oikealla että vasemmalla puolellaan.

1. Kor. 10:1;

Hepr. 11:29

23. Egyptiläiset ajoivat heitä takaa, ja kaikki faraon hevoset, vaunut ja ratsumiehet tulivat israelilaisten perässä keskelle merta.

24. Aamuvartion aikaan HERRA katsoi tulipatsaasta ja pilvestä egyptiläisten leiriä ja saattoi heidän leirinsä sekasortoon.

25. Hän saattoi heidän vaunujensa pyörät irtoamaan, niin että heidän kulkunsa kävi raskaaksi. Egyptiläiset sanoivat: "Paetkaamme Israelia, sillä HERRA sotii heidän puolestaan egyptiläisiä vastaan."

26. Silloin HERRA sanoi Moosekselle: "Ojenna kätesi meren ylle, että vedet palaisivat ja peittäisivät egyptiläiset, heidän vaununsa ja ratsumiehensä."

27. Mooses ojensi kätensä meren ylle, ja aamunkoitteessa meri palasi paikoilleen egyptiläisten paetessa sitä päin. Näin HERRA syöksi egyptiläiset keskelle merta.

28. Vedet palasivat ja peittivät faraon koko sotajoukon, vaunut ja ratsumiehet, jotka olivat seuranneet israelilaisia keskelle merta. Heistä ei jäänyt jäljelle ainoatakaan.

Joos. 24:7

29. Mutta israelilaiset kulkivat meren poikki kuivaa maata pitkin, ja vesi oli muurina sekä heidän oikealla että vasemmalla puolellaan.

30. Näin HERRA pelasti Israelin tuona päivänä egyptiläisten käsistä, ja Israel näki egyptiläiset kuolleina meren rannalla.

31. Israel näki suuren voiman¹¹¹, jota HERRA oli käyttänyt egyptiläisiä vastaan, ja kansa pelkäsi HERRAA ja uskoi HERRAAN ja hänen palvelijaansa Moosekseen.

15. LUKU

Israelilaisten kiitoslaulu

1. Silloin Mooses ja israelilaiset lauloivat HERRALLE tämän laulun: "Minä laulan HERRALLE, sillä hän on ylen korkea! Hevoset ja miehet hän mereen syöksi.

2. Herra on minun voimani ja ylistyslauluni, hän tuli minulle pelastukseksi! Hän on minun Jumalani, ja hänen kunniaansa minä julistan, hän on isäni Jumala, ja häntä minä korotan. Ps. 118:14; Jes. 12:2

3. HERRA on sotasankari, hänen nimensä on HERRA. Hoos. 12:5,6

4. Faraon vaunut ja sotajoukot hän mereen syöksi, faraon parhaat vaunusoturit hukkuivat Kaislamereen.

5. Syvyys peitti heidät, he vajosivat pohjaan kuin kivi.

6. Sinun oikea kätesi, HERRA, on voimassaan majesteettinen. Sinun oikea kätesi, HERRA, murskaa vihollisen.

7. Valtasuuruudessa sinä kukistat vastustajasi. Sinä päästät palavan vihasi valloilleen, ja se syö heidät kuin oljet.

8. Kun sinä puhalsit vihassasi¹¹², vedet kasaantuivat, virrat seisovalt kuin muuri, syvytydet jäähmettyivät meren sydämessä.

9. Vihollinen sanoi: "Minä ajan heitä takaa, minä saavutan heidät, minä jaan saaliin ja tyydytän heissä himoni. Minä paljastan miekkani, käteni hävittää heidät."

10. Sinä panit tuulesi puhaltamaan, ja meri peitti heidät. He upposivat kuin liijy valtaviin vesiin.

11. HERRA, kuka on sinun vertaisesi jumalien joukossa, kuka on sinun vertaisesi, sinä pyhydessä majesteettinen, sinä ylistettävissä teoissa pelot-

111 14:31. Kirj.: "käden".

112 15:8. Tai: "sieraintesi puhalluksesta".

2. Mooseksen kirja 15–16

tava, sinä ihmeitten tekijä! 1. Aik. 16:25;
Ps. 96:4; Jes. 40:18

12. Kun sinä ojensit oikean kätesi, maa nielaisi heidät.

13. Sinä johdatit armossasi tätä kansaa, jonka lunastit, sinä ohjasit sen voimallasi pyhille asuinsijoillesi.

14. Kansat kuulivat sen ja vapisivat, tuska valtasi Filistean asukkaat.

Joos. 2:9

15. Silloin pelästyivät Edomin ruhtinaat, vavistus valtasi Mooabin sankarit, kaikki Kanaanin asukkaat raukesivat pelosta.

16. Heidät valtasi kauhu ja pelko. Sinun voimasi suuruuden tähden he ovat mykkiä kuin kivi, kunnes kansasi, HERRA, on päässyt perille, kunnes on päässyt perille kansa, jonka olet omaksesi ostanut.

17. Sinä viet heidät perille ja juurrutat heidät perintövuorellesi, paikkaan, jonka sinä, HERRA, olet tehnyt asunnoksesi, pyhäkköön, jonka sinun kätesi, Herra, ovat valmistaneet. Ps. 44:3,78:54,80:9

18. HERRA on kuningas aina ja ikuisesti.” Ps. 93:1,146:10

19. Kun faraon hevoset vaunuineen ja ratsumiehineen pääsivät keskelle merta, HERRA antoi meren vesien palata paikoilleen, heidän päälleen, mutta israelilaiset kulkivat meren poikki kuivaa maata pitkin.

Mirjamin kiitoslaulu

20. Sitten naisprofeetta Mirjam, Aaronin sisar, otti käteensä rummun, ja kaikki naiset seurasivat häntä rumpuja lyöden ja karkeloiden. Tuom. 11:34;
1. Sam. 18:6; Ps. 68:26

21. Mirjam johti heidät lauluun: ”Laulakaa HERRALLE, sillä hän on ylen korkea! Hevoset ja miehet hän mereen syöksi.”

Kansa napisee Maarassa

22. Mooses käski israelilaisten lähteä liikkeelle Kaislamereltä, ja he lähtivät Suurin autiomaahan. He kulkivat kolme päivää autiomaassa löytämättä vettä. 4. Moos. 33:8

23. Sitten he tulivat Maaraan, mutta he eivät voineet juoda Maaran vettä, koska se oli karvasta. Siksi paikalle annettiin nimi Maara¹¹³.

24. Kansa napisi Moosesta vastaan ja sanoi: ”Mitä me juomme?”

25. Silloin Mooses huusi HERRAN puoleen, ja HERRA näytti hänelle puun. Mooses heitti sen veteen, ja vesi muuttui makeaksi. Siellä Herra antoi lain ja oikeuden kansalle, ja siellä hän koetteli sitä.

26. Hän sanoi: ”Jos sinä kuuntelet HERRAN, sinun Jumalasi, ääntä ja teet sen, mikä on oikein hänen silmissään, otat varteen hänen käskynsä ja noudatat kaikkia hänen lakejaan, minä en pane vaivaksesi yhtäkään niistä sairauksista, joilla olen vaivannut egyptiläisiä, sillä minä olen HERRA, sinun parantajasi.” 2. Moos. 23:25; Ps. 103:3;
Jes. 53:4,5

27. Sitten israelilaiset tulivat Eelimiin, missä oli kaksitoista vesilähdettä ja seitsemänkymmentä palmua. Siellä he leiriytyivät veden ääreen. 4. Moos. 33:9;
Ps. 23:2

16. LUKU

Kansa napisee Siinin autiomaassa

1. Israelilaiset lähtivät liikkeelle Eelimestä. Toisen kuun viidentenätoista päivänä siitä, kun he olivat lähteneet Egyptin maasta, koko Israelin seurakunta saapui Siinin autiomaahan, joka on Eelimin ja Siinain välillä.

4. Moos. 33:10,11

2. Autiomaassa koko Israelin seurakunta alkoi napista Moosesta ja Aaronia vastaan.

3. Israelilaiset sanoivat heille: ”Jospa olisimme saaneet surmamme HERRAN kädestä silloin, kun istuimme Egyptin maassa lihapatojen ääressä ja söimme kylliksemme leipää! Tehän olette tuoneet meidät tänne autiomaahan antaaksenne koko tämän joukon kuolla nälkään.” 2. Moos. 14:11; 4. Moos. 11:4

¹¹³ 15:23. Hepr. *mar* 'katkera', 'kitkerä', 'karvas'.

4. Silloin HERRA sanoi Moosekselle: "Minä annan sataa teille leipää taivaasta. Kansa menköön kunakin päivänä keräämään sen päivän tarpeen. Näin minä koettelen sitä, vaeltaako se minun opetukseni mukaan vai ei.

5. Kun he kuudentena päivänä valmistaivat sen, mitä ovat tuoneet, sitä on oleva kaksi kertaa niin paljon kuin mitä he kokoavat muina päivinä."

6. Mooses ja Aaron sanoivat kaikille israelilaisille: "Illalla te tulette tietämään, että HERRA toi teidät pois Egyptin maasta,

7. ja aamulla te näette HERRAN kirkkauden. Herra on kuullut teidän napinanne häntä vastaan. Mitä me olemme, että te meitä vastaan napisette?"

8. Mooses sanoi: "HERRA antaa teille illalla lihaa syödäksenne ja aamulla leipää yltä kyllin. HERRA on kuullut teidän napinanne häntä vastaan. Mitä me olemme? Ette te napise meitä vastaan, vaan HERRAA vastaan."

Viiriäiset ja manna

9. Sitten Mooses sanoi Aaronille: "Sano koko Israelin seurakunnalle: 'Asutukaa HERRAN eteen, sillä hän on kuullut teidän napinanne.'"

10. Aaronin puhuessa koko Israelin seurakunnalle kaikki kääntyivät autio-
maahan päin. Silloin HERRAN kirkkaus ilmestyi pilvessä. 2. Moos. 13:21,19;9;

4. Moos. 9:15; 5. Moos. 4:11; 1. Kun. 8:10,11

11. HERRA puhui Moosekselle:

12. "Minä olen kuullut israelilaisten napinan. Sano heille: 'Iltahämärissä saatte lihaa syödäksenne ja aamulla saatte leipää yltä kyllin. Näin te tulette tietämään, että minä olen HERRA, teidän Jumalanne.'"

13. Illalla leiriin tuli viiriäisiä niin paljon, että ne peittivät sen. Aamulla leirin ympärillä oli kastetta. 4. Moos. 11:31;

Ps. 78:24,105:40; Joh. 6:31

14. Kun kaste oli haihtunut, israelilaiset näkivät, että autiomaassa oli maan pinnalla jotakin hienoa, suomujen tapaista, kuin hienoa hurrettua maassa.

15. Katsellessaan sitä he kyselivät toisiltaan: "Mitä¹¹⁴ tämä on?" He eivät näet tienneet, mitä se oli. Mooses sanoi heille: "Se on leipää, jota HERRA on antanut teille syötäväksi. 5. Moos. 8:3; Ps. 78:24,25

16. Näin HERRA on käsenyt: Kootkaa sitä sen verran kuin kukin syö, oomerimitta henkeä kohti, niin monta kuin teitä on. Kootkoon kukin niin monelle kuin hänen teltassaan on asuvia."

17. Israelilaiset tekivät niin ja kokosivat, kuka enemmän, kuka vähemmän.

18. Kun he mittasivat sen oomerimitalla, ei sille, joka oli koonnut enemmän, jäänyt liikaa, eikä sillä, joka oli koonnut vähemmän, ollut liian vähän. Jokainen oli koonnut sen verran kuin tarvitsi. 2. Kor. 8:15

19. Mooses sanoi heille: "Kukaan ei saa jättää siitä mitään jäljelle aamuksi."

20. Muutamat eivät kuitenkaan toteelleet Moosesta vaan jättivät sitä jäljelle aamuksi, mutta siihen tuli matoja, ja se alkoi haista. Silloin Mooses vihastui heihin.

21. Israelilaiset kokosivat sitä joka aamu sen mukaan, kuinka paljon kukin tarvitsi. Kun aurinko alkoi paahtaa, se suli.

Sapatiksi hankittava manna

22. Kuudentena päivänä israelilaiset kokosivat ruokaa kaksinkertaisen määrän, kaksi oomeria henkeä kohti, ja kaikki kansan päämiehet tulivat kertomaan siitä Moosekselle.

23. Silloin hän sanoi heille: "Näin on HERRA puhunut: Huomenna on levon päivä, HERRALLE pyhitetty sapat. Leipokaa mitä leivotte, keittäkää mitä keitätte, ja pankaa talteen huomiseksi kaikki, mitä jää jäljelle."

24. Niin israelilaiset jättivät sitä aamuksi, niin kuin Mooses oli käsenyt. Se ei alkanut haista, eikä siihen tullut matoja.

25. Mooses sanoi: "Syökää se tänään, sillä tänä päivänä on HERRAN

114 16:15. Hepr. *man* 'mitä' tai 'manna'.

sapatti. Tänään ette löydä maasta mitään.

26. Kuutena päivänä kootkaa sitä, mutta seitsemäntenä päivänä on sapatti, eikä sitä silloin ole.”

27. Muutamat kansasta lähtivät kuitenkin kokoamaan ruokaa seitsemäntenä päivänä, mutta eivät löytäneet mitään.

28. Silloin HERRA sanoi Moosekselle: ”Kuinka kauan te kieltäydytte noudattamasta minun lakejani ja opetuksiani?

29. Ymmärtäkää, että HERRA on antanut teille sapatin. Sen tähden hän antaa teille kuudentena päivänä kahden päivän ruuan. Jokaisen tulee pysyä silloin aloillaan. Kukaan ei saa lähteä paikaltaan seitsemäntenä päivänä.”

1. Moos. 2:3; 2. Moos. 20:8; Neh. 13:15; Aam. 8:5

30. Niin kansa lepäsi seitsemäntenä päivänä.

31. Israelin kansa antoi ruualle nimen manna. Se oli valkoisen korianterin siemenen kaltaista ja maistui hunajaleivokselta.

32. Mooses sanoi: ”Näin on HERRA käskennyt: Säilyttäkää täysi oomer mannaa tuleville sukupolville, että nekin näkisivät ruuan, jolla minä ruokin teitä autiomaassa, kun vein teidät pois Egyptin maasta.”

33. Mooses sanoi Aaronille: ”Ota ruukku ja pane siihen täysi oomer mannaa ja aseta se HERRAN eteen säilytettäväksi sukupolvesta sukupolveen.”

34. Niin Aaron asetti sen talteen todistuksen arkun eteen, niin kuin HERRA oli Moosesta käskennyt. Hepr. 9:4

35. Israelilaiset söivät mannaa neljäkymmentä vuotta, siihen asti, kun he tulivat asuttuun maahan. He söivät mannaa, kunnes tulivat Kanaaninmaan rajalle. Joos. 5:12; Neh. 9:15

36. Oomer on kymmenesosa eefaa.

17. LUKU

Vettä kalliosta

1. Koko israelilaisten seurakunta lähti liikkeelle Siinin autiomaasta ja kulki pysähdyspaikasta toiseen HERRAN käskyn mukaan. He leiriytyivät Refidimiin, mutta siellä ei ollut vettä kansalle juotavaksi. 4. Moos. 33:12–14

2. Kansa nurisi Moosesta vastaan ja sanoi: ”Antakaa meille vettä, että saamme juoda!” Mooses vastasi heille: ”Miksi te riitelette minun kanssani? Miksi kiusaatte HERRAA?” 4. Moos. 14:22,20:2,3; 5. Moos. 6:16

3. Mutta kansalla oli siellä jano, ja se halusi vettä. Se napisi Moosesta vastaan ja sanoi: ”Minkä tähden olet tuonut meidät Egyptistä? Siksikö, että haluat tappaa meidät janoon lapsinemme ja karjoinemme?”

4. Silloin Mooses huusi avukseen HERRAA ja sanoi: ”Mitä minä teen tälle kansalle? Kohta he kivittävät minut.”

5. HERRA vastasi Moosekselle: ”Mene kansan edellä ja ota mukaasi Israelin vanhimpia. Ota käteesi sauva, jolla löit Niiliä, ja mene. 2. Moos. 7:20,14:16

6. Minä seison siellä edessäsi Horebin luona olevalla kalliolla. Lyö kalliota, niin siitä lähtee vettä, ja kansa saa juoda.” Mooses teki niin Israelin vanhimpien nähdessä. 4. Moos. 20:11; Ps. 78:15,16; Jes. 48:21; 1. Kor. 10:4

7. Hän antoi sille paikalle nimet Massa¹¹⁵ ja Meriba¹¹⁶, koska israelilaiset riitelivät siellä ja kiusasivat HERRAA sanoen: ”Onko HERRA meidän keskellämme vai ei?” Ps. 81:8,95:8; Hepr. 3:8

Voitto amalekilaisista

8. Sitten Amalek tuli Refidimiin taistelemaan Israelia vastaan. 5. Moos. 25:17; 1. Sam. 15:2

9. Mooses sanoi Joosualle: ”Valitse meille miehiä ja lähde taisteluun Amalekia vastaan. Huomenna minä asetun

¹¹⁵ 17:7. Nimi *Massa* merkitsee 'koetus', 'kiusaaminen', 'taakka'.

¹¹⁶ 17:7. Nimi *Meriba*, hepr. *Meriva*, tulee sanasta *riiv* 'riita'.

2. Mooseksen kirja 17–18

seisomaan kukkulan huipulle Jumalan sauva kädessäni.”

10. Joosua teki niin kuin Mooses oli hänelle sanonut ja taisteli Amalekia vastaan, kun taas Mooses, Aaron ja Huur nousivat kukkulan huipulle.

11. Kun Mooses piti kätensä ylhäällä, Israel oli voitolla, mutta kun hän laski kätensä, Amalek pääsi voitolle.

12. Mooseksen kädet alkoivat kuitenkin painaa. Silloin Aaron ja Huur ottivat kiven ja asettivat sen hänen alleen, ja hän istui sille. Sitten Aaron ja Huur tukivat hänen käsiään, toinen toiselta ja toinen toiselta puolelta, ja niin hänen kätensä pysyivät vakaina auringonlaskun asti.

13. Näin Joosua nujersi Amalekin ja sen sotajoukot miekalla.

14. HERRA sanoi Moosekselle: ”Kirjoita tämä muistutukseksi kirjaan ja teroita sitä Joosualle: ’Minä pyyhin Amalekin muiston täydellisesti pois taivaan alta.’”

15. Sitten Mooses rakensi alttarin ja antoi sille nimen ”HERRA on minun lipuni”

16. ja sanoi: ”Totisesti, Herran valtaistuimen kautta, HERRALLA on sota Amalekia vastaan polvesta polveen.”

4. Moos. 24:20; 5. Moos. 25:19;
1. Sam. 15:2,27:8,9

18. LUKU

Jetro tulee tervehtimään Moosesta

1. Midianin pappi Jetro, Mooseksen appi, kuuli, mitä kaikkea Jumala oli tehnyt Mooseksen ja kansansa Israelin hyväksi ja miten HERRA oli tuonut Israelin pois Egyptistä.

2. Mooseksen appi Jetro otti mukaansa Sipporan, Mooseksen vaimon, jonka Mooses oli lähettänyt pois,
2. Moos. 2:21–22

3. sekä tämän kaksi poikaa. Toinen heistä oli nimeltään Geersom¹¹⁷, sillä Mooses oli sanonut: ”Minä olen nyt muukalainen vieraalla maalla.”

1. Aik. 23:15

117 18:3. Nimen Geersom alkuosa *geer* merkitsee ’muukalainen’.

4. Toisen nimi oli Elieser¹¹⁸, koska Mooses oli sanonut: ”Isäni Jumala oli apunani ja pelasti minut faraon miekalta.”

5. Mooseksen appi Jetro, Mooseksen pojat ja hänen vaimonsa tulivat hänen luokseen autiomaahan, jossa hän oli leiriytynyt Jumalan vuoren juurella.
2. Moos. 3:1

6. Jetro lähetti sanan Moosekselle: ”Minä, Jetro, sinun appesi, olen tullut luoksesi vaimosi ja hänen kahden poikansa kanssa.

7. Silloin Mooses lähti appeaan vastaan, kumarsi syvään ja suuteli häntä. He tervehtivät toisiaan ja menivät sitten teltaan.

8. Mooses kertoi apelleen kaikesta, mitä HERRA oli tehnyt faraolle ja egyptiläisille Israelin tähden, sekä kaikista vaikeuksista, jotka olivat kohdanneet heitä matkalla, ja siitä, kuinka HERRA oli pelastanut heidät.

9. Jetro iloitsi kaikesta hyvästä, mitä HERRA oli tehnyt Israelille pelastaessaan heidät egyptiläisten käsistä.

10. Hän sanoi: ”Siunattu olkoon HERRA, joka on vapauttanut teidät egyptiläisten ja faraon käsistä, hän, joka on pelastanut kansansa egyptiläisten vallasta.

11. Nyt minä tiedän, että HERRA on kaikkia jumalia suurempi. Egyptiläisille tapahtui näin, koska he olivat röyhkeitä Israelia kohtaan.” 2. Moos. 1:13,5:6,14:18, 27,15:11; Neh. 9:10

12. Jetro, Mooseksen appi, toi polttouhrin ja teurasuhreja Jumalalle, ja Aaron sekä kaikki Israelin vanhimmat tulivat aterioimaan Mooseksen apen kanssa Jumalan eteen.

Jetro neuvoa Moosesta

13. Seuraavana päivänä Mooses istui jakamaan oikeutta kansalle, ja kansa seisoi Mooseksen ympärillä aamusta iltaan.

14. Mutta kun Mooseksen appi näki kaiken, mitä hän teki kansan vuoksi,

118 18:4. Nimi Elieser tulee heprean sanoista *Eel* ’Jumala’ ja *eeser* ’apu’.

2. Mooseksen kirja 18–19

hän kysyi: "Mitä sinä teet tälle kansalle? Miksi sinä istut yksin ja koko kansa seisoo ympärilläsi aamusta iltaan?"

15. Mooses vastasi apelleen: "Siksi, että kansa tulee luokseni pyytämään Jumalalta neuvoa.

16. Kun heillä on jokin riita-asia, he tulevat luokseni, ja minä jaan oikeutta heidän ja heidän lähimmäistensä välillä sekä ilmoitan heille Jumalan lait ja opetukset."

17. Silloin Mooseksen appi sanoi hänelle: "Tässä asiassa et toimi viisaasti.

18. Sinä uuvutat täysin sekä itsesi että tämän kansan, joka on kanssasi, sillä tämä tehtävä on sinulle liian raskas. Sinä et voi suoriutua siitä yksinäsi.

19. Kuule nyt, mitä minä sanon. Minä neuvon sinua, ja Jumala on oleva sinun kanssasi. Edusta sinä kansaa Jumalan edessä ja saata sen asiat Jumalan eteen.

20. Kehota heitä noudattamaan lakeja ja opetuksia ja tee heille tiettäväksi tie, jota heidän on kuljettava, ja se, mitä heidän on tehtävä.

21. Sinun tulee kuitenkin valita koko kansasta kykeneviä ja Jumalaa pelkääviä, luotettavia ja väärää voittoa vihaavia miehiä ja asettaa heidät tuhannen, sadan, viidenkymmenen ja kymmenen päälliköiksi kansalle. 4. Moos. 11:16,17; 5. Moos. 1:13

22. Jakakoot he vakituisesti oikeutta kansalle ja tuokoot kaikki suuret asiat sinun tietoosi, mutta kaikki vähäiset asiat he ratkaiskoot itse. Kevennä näin taakkaasi, ja kantakoot he sitä kanssasi.

23. Jos näin teet ja Jumalakin sinua siihen kääntää, sinä selviydyt, ja myös koko tämä kansa pääsee kotiinsa rauhassa."

24. Mooses kuunteli appensa neuvoa ja teki aivan niin kuin tämä oli sanonut.

25. Hän valitsi kykeneviä miehiä koko Israelista ja asetti heidät tuhannen, sadan, viidenkymmenen ja kymmenen päälliköiksi kansan johtoon.

26. He jakoivat vakituisesti oikeutta kansalle. Vaikeat asiat he veivät Mooseselle, mutta kaikki vähäiset asiat he ratkaisivat itse.

27. Sitten Mooses saattoi appensa matkaan, ja tämä meni omaan maa-hansa.

SIINAIN LAKI JA LIITTO

19. LUKU

Herra ilmestyy Siinainvuorella

1. Kolmantena kuukautena siitä, kun israelilaiset olivat lähteneet Egyptin maasta – samana kuukauden päivänä – he tulivat Siinain autiomaahan.

2. He olivat lähteneet Refidimistä ja tulivat Siinain autiomaahan. Siellä Israel leiriytyi vuoren juurelle,

4. Moos. 33:15

3. ja Mooses nousi vuorelle Jumalan luo. HERRA kutsui häntä vuorelta ja sanoi: "Sano näin Jaakobin heimolle, kerro israelilaisille: Ap. t. 7:38

4. "Te olette nähneet, mitä minä olen tehnyt egyptiläisille ja kuinka minä olen kantanut teitä kotkan siivin ja tuonut teidät luokseni. 5. Moos. 29:1,2,32:11

5. Jos te nyt kuuntelette minun ääntäni ja pidätte minun liittoni, teistä tulee minun oma kansani kaikkien kansojen joukossa. Koko maa on minun, 5. Moos. 4:20,7:6; 1. Kun. 8:51; Ps. 135:4; Tit. 2:14

6. mutta teistä tulee minun pappisvaltakuntani ja pyhä kansani. Nämä sanat sinun on puhuttava israelilaisille."

2. Moos. 22:30,31; 5. Moos. 7:6; 1. Piet. 2:9; Ilm. 1:6,5:10

7. Tultuaan takaisin Mooses kutsui kokoon kansan vanhimmat ja kertoi heille¹¹⁹ kaikki ne sanat, jotka HERRA oli käkenyt hänen puhua.

8. Silloin koko kansa vastasi yhtenä miehenä: "Me teemme kaiken, mitä HERRA on puhunut." Mooses vei kansan vastauksen HERRALLE. 2. Moos. 24:3,7; 5. Moos. 5:27

9. Sitten HERRA sanoi Moosekselle: "Minä tulen paksun pilven peitossa sinun luoksesi, että kansa kuulisi minun

¹¹⁹ 19:7. Kirj.: "pani heidän eteensä".

2. Mooseksen kirja 19–20

puhuvan kanssasi ja uskoisi aina myös sinua.” Kun Mooses oli kertonut HERRALLE kansan vastauksen,

10. HERRA sanoi Moosekselle: ”Mene kansan luo ja pyhitä heidät tänään ja huomenna, ja peskoot he vaatteensa.

11. Heidän tulee olla valmiina kolmanteen päivään mennessä, sillä kolmantena päivänä HERRA laskeutuu koko kansan nähden alas Siinainvuorelle.

12. Määrää kansalle raja ja sano: ”Varokaa nousemasta vuorelle tai koskemasta sen juureen. Jokainen, joka koskee vuoreen, on surmattava.

13. Häneen ei saa kuitenkaan koskea käsin, vaan hänet pitää kivistä tai ampua jousella. On kyseessä eläin tai ihminen, syyllinen ei saa jäädä eloon.” Vasta kun pitkä torven puhallus kuuluu, he saavat nousta vuorelle.” 2. Moos. 24:1; Hepr. 12:20

14. Mooses tuli alas vuorelta kansan luo ja pyhitti kansan, ja he pesivät vaatteensa.

15. Hän sanoi kansalle: ”Olkaa valmiita kolmanteen päivään mennessä. Kukaan ei saa koskea naiseen.”

16. Kolmannen päivän aamuna alkoi jylistä ja salamoida, ja paksu pilvi laskeutui vuoren ylle. Kuului hyvin voimakas soofar-torven ääni, ja koko kansa, joka oli leirissä, vapisi pelosta. 5. Moos. 33:2

17. Silloin Mooses vei kansan leiristä kohtaamaan Jumalaa, ja he asettuivat seisomaan vuoren juurelle.

18. Koko Siinainvuori peittyi savuun, koska HERRA oli laskeutunut sille tulesa. Siitä nousi savua kuin sulatusuunista, ja koko vuori vavahteli ankarasti. 5. Moos. 4:11; Hepr. 12:18

19. Soofar-torven ääni koveni kovenemistaan. Mooses puhui, ja Jumala vastasi hänelle jylisten. 2. Moos. 20:18; 5. Moos. 5:22,18:16

20. HERRA laskeutui Siinainvuorelle, vuoren huipulle. Sitten HERRA kutsui Mooseksen vuoren huipulle, ja Mooses nousi sinne.

21. HERRA sanoi Moosekselle: ”Laskeudu alas ja varoita kansaa tunkeutumasta HERRAN luo katselemaan, sillä silloin monet kansasta kuolevat.

1. Moos. 32:31; 2. Moos. 33:20

22. Pappienkin, jotka saavat lähestyä HERRAA, pitää pyhittäytyä, ettei HERRA tuhoaisi heitä.”

23. Mutta Mooses vastasi HERRALLE: ”Kansa ei voi nousta Siinainvuorelle, sillä sinä olet jo varoittanut meitä ja sanonut: ”Vedä raja vuoren juurelle ja pyhitä vuori.”

24. Niin HERRA sanoi hänelle: ”Lähde alas ja tule taas ylös Aaron mukana. Mutta papit ja kansa älkööt tunkeutuko ylös HERRAN luo, ettei hän murskaisi heitä.”

25. Mooses laskeutui kansan luo ja kertoi heille kaiken.

20. LUKU

Kymmenen käsky

1. Sitten Jumala puhui kaikki nämä sanat:

2. ”Minä olen HERRA, sinun Jumalasi, joka toin sinut pois Egyptin maasta, orjuuden pesästä. 5. Moos. 5:6; Ps. 81:10

3. Älköön sinulla olko muita jumalia minun rinnallani. 2. Moos. 22:20,34:14; 5. Moos. 4:35,28:14

4. Älä tee itsellesi patsasta äläkä mitään kuvaa mistään, mikä on ylhäällä taivaalla¹²⁰ tai alhaalla maan päällä tai vesissä maan alla. 3. Moos. 26:1; 5. Moos. 4:15,27:15

5. Älä kumarra niitä äläkä palvele niitä, sillä minä, HERRA, sinun Jumalasi, olen kiivas Jumala. Minä vaadin lapset tilille isien pahoista teoista kolmanteen ja neljänteen polveen saakka, jos he vihaavat minua, 2. Moos. 34:7,14; 4. Moos. 14:18; 5. Moos. 5:9,10,24:16; Joos. 24:19; Jer. 32:18; Hes. 18:19

6. mutta osoitan armoa niille tuhansille¹²¹, jotka rakastavat minua ja pitävät minun käskyni. 5. Moos. 5:9,7:9; Ps. 103:17,18,105:8

120 20:4. Tai: ”taivaassa”.

121 20:6. Vrt. 5. Moos. 7:9, jossa on alkutekstin mukaan sanat ”tuhansiin polviin asti”.

2. Mooseksen kirja 20–21

7. Älä lausu turhaan HERRAN, sinun Jumalasi, nimeä, sillä HERRA ei jätä rankaisematta sitä, joka lausuu hänen nimensä turhaan. 3. Moos. 19:12,24:16; Matt. 5:33

8. Muista pyhittää lepopäivä.

2. Moos. 23:12,31:13,17,34:21,35:2;

5. Moos. 5:12; Jes. 58:13;
Jer. 17:21; Hes. 20:12

9. Kuutena päivänä tee työtä ja hoida kaikkia tehtäviäsi,

10. mutta seitsemäs päivä on HERRAN, sinun Jumalasi, sapatti. Älä tee silloin mitään työtä, älä sinä, älköön poikasi tai tyttäresi, palvelijasi tai palvelijattaresi tai juhtasi älköönkään alueelasi¹²² asuva muukalainen.

11. Sillä kuutena päivänä HERRA teki taivaan ja maan ja meren ja kaikki, mitä niissä on, mutta seitsemäntenä päivänä hän lepäsi. Sen tähden HERRA siunasi sapatinpäivän ja pyhitti sen. 1. Moos. 2:2,3

12. Kunnioita isääsi ja äitiäsi, että eläisit kauan siinä maassa, jonka HERRA, sinun Jumalasi, sinulle antaa. Matt. 15:4; Mark. 7:10; Ef. 6:2

13. Älä tapa¹²³.

2. Moos. 21:12;
Matt. 5:21,22

14. Älä tee huorin.

3. Moos. 20:10;
Matt. 5:27,19:9; Hepr. 13:4

15. Älä varasta.

Ef. 4:28

16. Älä anna vääryyttä todistusta lähimmäisesistäsi. Sananl. 19:5

17. Älä himoitse lähimmäisesi taloa. Älä himoitse lähimmäisesi vaimoa, älä hänen palvelijaansa, palvelijatartaan, härkäänsä, aasiaan äläkään mitään, mikä kuuluu hänelle.” Room. 7:7,13:9–10

Kansa pelkää

18. Koko kansa näki tulenleimaukset ja vuoren savuamisen ja kuuli jylinän ja soofar-torven äänen. Tämän nähdessään kansa vapisi ja pysytteli loitolla. Hepr. 12:18

19. Israelilaiset sanoivat Moosekselle: ”Puhu sinä meidän kanssamme, me kuuntelemme. Älköön Jumala puhuko

meidän kanssamme, ettemme kuolisi.” 5. Moos. 5:23,25,18:16

20. Silloin Mooses vastasi kansalle: ”Älkää pelätkö, sillä Jumala on tullut sitä varten, että hän koettelisi teitä ja että hänen pelkonsa pysyisi teissä¹²⁴, niin ettette tekisi syntiä.”

21. Kansa seisoi kaukana, mutta Mooses lähestyi synkkää pilveä, jossa Jumala oli.

Laki alttarista

22. HERRA sanoi Moosekselle: ”Sinun tulee sanoa israelilaisille näin: Te olette nähneet, että minä olen puhunut teille taivaasta.

23. Älkää tehkö muita jumalia minun rinnalleni. Älkää tehkö itsellenne hopeisia tai kultaisia jumalia.

24. Tee minulle maa-alttari ja uhraa sen päällä polttouhrisi ja yhteysuhrisi, lampaasi ja nautasi. Jokaisessa paikassa, jonka minä pyhitän nimelleni¹²⁵, minä tulen sinun luoksesi ja siunaan sinua.

25. Jos sinä kuitenkin teet minulle kivialttarin, älä rakenna sitä hakatusta kivistä, sillä jos sinä kosket kiveen taltallasi, sinä saastutat sen. 5. Moos. 27:5; Joos. 8:31

26. Älä myöskään nouse portaita myöten minun alttarilleni, ettei häpysi paljastuisi sen päällä.” 2. Moos. 28:42

21. LUKU

Laki heprealaisista orjista

1. ”Nämä ovat ne säädökset, jotka sinun tulee antaa israelilaisten noudattaviksi:

2. Kun ostat heprealaisen orjan, hänen on palveltava kuusi vuotta, mutta seitsemäntenä hän pääsköön vapaaksi maksutta. 3. Moos. 25:40; 5. Moos. 15:12; Jer. 34:14

3. Jos orja on tullut yksinään, hänen on lähdeettävä pois yksinään, mutta jos hänellä tullessaan oli vaimo, vaimo läheteetäköön hänen kanssaan.

122 20:10. Kirj.: ”porteissasi”.

123 20:13. Tai: ”Älä murhaa”.

124 20:20. Kirj.: ”teidän kasvoillanne”.

125 20:24. Kirj.: ”jossa muistutan nimestäni”.

2. Mooseksen kirja 21

4. Jos hänen isäntänsä on antanut hänelle vaimon ja tämä on synnyttänyt hänelle poikia tai tyttäriä, vaimo lapsineen jääköön isännälle, ja mies lähteköön yksinään.

5. Mutta jos orja vakuuttaa: 'Minä rakastan isäntääni, vaimoani ja lapsiani enkä halua päästä vapaaksi',

6. hänen isäntänsä vieköön hänet Jumalan eteen, asettakoon hänet ovea tai ovenpieltä vasten ja lävistäköön hänen korvansa naskaliilla, ja orja jääköön ainaaksi isännälleen. 5. Moos. 15:17

7. Jos joku myy tyttärensä orjaksi, tämä ei pääse vapaaksi niin kuin mies-orjat.

8. Jos hän ei miellytä isäntäänsä, joka on valinnut hänet itselleen, isännän on sallittava, että hänet lunastetaan. Vieraaseen kansaan isännällä ei ole valtaa naista myydä, sillä silloin hän olisi petollinen tätä kohtaan.

9. Jos isäntä määrää hänet pojalleen, hänen on saatava nauttia tyttäriensä oikeuksia.

10. Jos isäntä ottaa toisen vaimon, hän ei saa vähentää ensimmäisen ravintoa, vaatetusta tai aviollista oikeutta.

11. Jos hän ei anna naiselle näitä kolmea, tämä saa lähteä pois maksutta ja korvauksetta."

Laki väkivaltarikoksista

12. "Se, joka lyö ihmistä niin, että tämä kuolee, on surmattava.

1. Moos. 9:6; 3. Moos. 24:17; 4. Moos. 35:16

13. Jos hän ei ole tehnyt sitä harkiten¹²⁶, vaan Jumala salli sen tapahtua hänen kätensä kautta, hän voi paeta paikkaan, jonka minä sinulle osoitan. 4. Moos. 35:6,22; 5. Moos. 4:41,19:1-4; Joos. 20:2

14. Mutta jos joku on niin julkea, että tappaa lähimmäisensä kavalasti, sinun on jopa minun alttarini luota vietävä hänet surmattavaksi. 1. Kun. 2:28,31

15. Se, joka lyö isäänsä tai äitiään, on surmattava. Sananl. 19:26

16. Se, joka kaappaa ihmisen ja joko myy hänet tai pitää häntä hallussaan, on surmattava. 5. Moos. 24:7

126 21:13. Kirj.: "ei väijynyt".

17. Se, joka kiroaa isäänsä tai äitiään, on surmattava. 3. Moos. 20:9;

5. Moos. 21:18,27:16; Sananl. 20:20,30:17; Matt. 15:4; Mark. 7:10

18. Jos miehet riitelevät ja toinen lyö toista kivellä tai nyrkillä, niin että toinen ei kuole vaan joutuu vuoteenomaksi

19. mutta pystyy nousemaan ja kulkemaan ulkona omin avuin, lyöjä on vapautettava rangaistuksesta. Hänen on kuitenkin korvattava toisen sairausaika ja pidettävä hänestä huolta, kunnes hän paranee kokonaan.

20. Jos joku lyö orjaansa tai orjartaan sauvalla, niin että tämä kuolee hänen käsiinsä, lyöjää rangaistakoon¹²⁷.

21. Jos orja kuitenkin elää päivän tai kaksi, älköön lyöjää rangaistako¹²⁸, sillä orja on hänen omaisuuttaan.

22. Jos miehet tappelevat ja satuttavat raskaana olevaa naista, niin että hän synnyttää ennenaikaisesti, mutta muuta vahinkoa ei tapahdu, syyllistä on sakotettava sen mukaan, mitä naisen puoliso häneltä vaatii. Maksu on suoritettava oikeuden päätöksen mukaan.

23. Mutta jos muuta vahinkoa tapahtuu, annetakoon henki hengestä,

24. silmä silmästä, hammas hampaasta, käsi kädestä, jalka jalasta,

3. Moos. 24:20; 5. Moos. 19:21; Matt. 5:38

25. palovamma palovammasta, haava haavasta, ruhje ruhjeesta.

26. Jos joku lyö orjaansa tai orjartaan silmään ja turmelee sen, hän päästäköön tämän vapauteen hyvitykseksi silmästä.

27. Samoin, jos hän lyö orjaltaan tai orjattareltaan hampaan suusta, hän päästäköön tämän vapauteen hyvitykseksi hampaasta."

Omistajan vastuu

28. "Jos härkä puskee miehen tai naisen kuoliaaksi, härkä on kivitettävä eikä sen lihaa saa syödä. Härän omistaja on kuitenkin vapautettava rangaistuksesta.

127 21:20. Kirj.: "hänelle kostettakoon".

128 21:21. Kirj.: "tämä ei ole voimassa".

29. Mutta jos härkä on puskenut aikaisemminkin eikä sen isäntä varoituksesta huolimatta ole vartioinut sitä ja jos tämä härkä tappaa miehen tai naisen, se pitää kivittää, ja myös sen isäntä on surmattava.

1. Moos. 9:5

30. Jos hänelle kuitenkin määrätään lunastusmaksu, hänen on maksettava henkensä lunnaiksi niin paljon kuin hänelle määrätään.

31. Jos härkä puskee kuoliaaksi pojan tai tytön, on meneteltävä saman lain mukaan.

32. Jos härkä puskee kuoliaaksi orjan tai orjattaren, omistajan on maksettava hänen isännälleen kolmekymmentä hopeasekeliä ja härkä on kivitettävä.

33. Jos joku jättää kaivon auki tai kaivaa kaivon eikä peitä sitä ja härkä tai aasi putoaa siihen,

34. kaivon omistaja korvatkoon eläimen sen isännälle rahassa, mutta pitääköön itsellään kuolleen eläimen.

35. Jos jonkun härkä puskee toisen härän kuoliaaksi, elävä härkä on myytävä ja sen hinta jaettava puoliksi. Myös kuollut härkä tulee jakaa puoliksi.

36. Mutta jos oli tiedossa, että härkä oli puskenut ennenkin, eikä sen isäntä ollut vartioinut sitä, hänen on korvattava härkä härällä. Kuollut eläin jääköön hänelle.

37. Jos joku varastaa härän tai lampaan ja teurastaa tai myy sen, hänen on korvattava härkä viidellä naudalla ja lammaskolmella lampaalla.” 2. Sam. 12:6

22. LUKU

Korvausta koskevia lakeja

1. ”Jos varas tavataan murtautumas- ta sisään ja hänet lyödään kuoliaaksi, hänen verensä vuodattamisesta ei tule syylliseksi.

2. Mutta jos aurinko oli jo noussut, tappaja tulee syylliseksi veren vuodattamisesta. Varkaan on maksettava korvaus, mutta jos hän on varaton, hänet on myytävä varastetun tavaran hinnasta.

3. Jos se, mitä on varastettu, olipa se härkä, aasi tai lammaskolme,

löydetään hänen hallustaan elossa, hänen pitää korvata se kaksinkertaisesti.

4. Jos joku turmelee toisen pellon tai viinitarhan päästämällä siihen eläimiään ja syöttämällä niitä siellä, hänen on korvattava vahinko peltonsa tai viinitarhansa parhaasta sadosta.

5. Jos tuli pääsee irti ja tarttuu orjantappuroihin niin, että kuhilaat, vilja tai peltopalavat, on palon sytyttäjän korvattava se, mikä on palanut.

6. Jos joku antaa toiselle rahaa tai tavaraa säilytettäväksi ja se varastetaan tämän talosta, on varkaan, jos hänet löydetään, korvattava se kaksinkertaisesti.

7. Ellei varasta löydetä, talon omistajan on astuttava Jumalan eteen ja vannottava, ettei hän ole ottanut toisen omaisuutta.

8. Jokaisessa rikosasiassa, koskee se härkää, aasia, lammasta, vaatetta tai mitä tahansa kadoksissa olevaa, josta joku sanoo: ’Tämä se on’, on kummankin kanta tuotava Jumalan eteen. Sen, jonka Jumala tuomitsee syylliseksi, on korvattava lähimmäiselleen kaksinkertaisesti.

9. Jos joku antaa toiselle aasin, härän, lampaan tai minkä tahansa eläimen säilytettäväksi ja se kuolee tai vahingoittuu tai ryöstetään kenenkään näkemättä,

10. HERRAN edessä vannottu vala ratkaiskoon heidän välinsä. Ellei toinen ole kajonnut toisen omaisuuteen, omistajan on hyväksyttävä vala eikä korvausta tarvitse maksaa.

11. Mutta jos eläin on varastettu häneltä, varkaan tulee maksaa omistajalle korvaus.

12. Jos eläin on raadeltu kuoliaaksi, se on tuotava todisteeksi. Raadellusta eläimestä ei tarvitse maksaa korvausta.

1. Moos. 31:39

13. Jos joku lainaa lähimmäiseltään eläimen ja se vammautuu tai kuolee ennen sen omistaja ole paikalla, siitä on maksettava korvaus.

14. Jos sen omistaja on paikalla, korvausta ei tarvitse maksaa. Jos se oli vuokralla, olkoon vuokra korvauksena.”

Eri aiheita koskevia lakeja

15. ”Jos mies vietteele neitsyen, jota ei ole kihlattu, ja makaa hänen kanssaan, miehen on maksettava morsiamenhinta ja otettava tyttö vaimokseen. 5. Moos. 22:28,29

16. Jos tytön isä kuitenkin kieltäytyy antamasta häntä miehelle, tämän on silti maksettava rahassa sama morsiamenhinta kuin neitsyestä.

17. Älä salli noitanaisen elää.

3. Moos. 20:27

18. Jokainen, joka sekaantuu eläimeen, on surmattava.

3. Moos. 18:23,20:15,16; 5. Moos. 27:21

19. Jos joku uhraa muille jumalille kuin HERRALLE, hänet vihittäköön tuhon omaksi.

20. Älä sorra äläkä ahdistu muukalaista, sillä te itse olette olleet muukalaisina Egyptin maassa.

2. Moos. 23:9; 3. Moos. 19:33; 5. Moos. 10:19

21. Älä sorra leskiä äläkä orpoja.

5. Moos. 27:19; Ps. 68:6; Jes. 1:17; Sak.7:10

22. Jos sinä serrat heitä ja he huutavat minua avukseen, minä kuulen heidän huutonsa.

5. Moos. 10:18

23. Silloin minun vihani syttyy, ja minä surmaan teidät miekalla, niin että teidän vaimoistanne tulee leskiä ja lapsistanne orpoja.

24. Jos lainaat rahaa jollekin keskuudessasi asuvalle kansani köyhälle, älä menettele häntä kohtaan koronkiskurin tavoin. Älä pane korkoa hänen maksettavakseen.

3. Moos. 25:36,37; 5. Moos. 23:20,21; Neh. 5:7; Ps. 15:5; Hes. 18:8

25. Jos otat lähimmäiseltäsi pantiksi viitan, anna se hänelle takaisin, ennen kuin aurinko laskee.

5. Moos. 24:10–15; Job 24:3; Hes. 18:7; Aam. 2:8

26. Se on näet hänen ainoa peitteensä, hänen ihonsa verho. Mihin hän muuten voi kääriytyä levolle käydessään? Jos hän huutaa minua avukseen, minä kuulen häntä, sillä minä olen armollinen.

27. Älä herjaa Jumalaa äläkä kiroa kansasi ruhtinasta.

Ap. t. 23:5

28. Älä viivyttele antamasta minulle antia vilja- ja viinisatosi parhaasta osasta. Anna minulle esikoispoikasi.

2. Moos. 13:2,23:19; 3. Moos. 23:10;

5. Moos. 26:2; Neh. 10:36

29. Tee samoin naudoillesi ja lam-paillesi. Niiden esikoinen saa olla seitsemän päivää emänsä kanssa, mutta kahdeksantena päivänä anna se minulle.

3. Moos. 22:27

30. Olkaa minulle pyhitetty kansa. Älkää syökö pedon raateleman¹²⁹ eläimen lihaa, vaan heittäkää se koirille.”

2. Moos. 19:6; 3. Moos. 22:8; Hes. 44:31

23. LUKU

Kehotus oikeamielisyyteen

1. ”Älä levitä perättömiä huhuja äläkä anna apuasi jumalattomalle rupeamalla vääräksi todistajaksi.

2. Moos. 20:16; 3. Moos. 19:16; Ps. 15:3

2. Älä ole joukon mukana tekemässä pahaa äläkä todista riita-asiassa niin, että taivut enemmistön mukana vääristämään totuuden.

3. Älä suosi vähäosaista hänen riita-asiassaan.

3. Moos. 19:15; 5. Moos. 1:17

4. Jos tapaavat vihollisesi härän tai aasin eksyksissä, sinun on vietävä se hänelle takaisin.

5. Moos. 22:1–4

5. Jos näet vihamiehesi aasin makaavan kuormansa alla, älä jätä auttamatta, vaan auta häntä nostamaan se jaloilleen.

6. Älä vääristä köyhän lähimmäisesi oikeutta hänen riita-asiassaan.

Job 29:16; Ps. 72:4; Jes. 11:4; Jer. 5:28

7. Pysy erossa väärästä asiasta. Älä surmaa viatonta ja vanhurskasta, sillä minä en julista syyllistä syyttömäksi.

8. Älä myöskään ota lahjusta, sillä lahjus sokaisee tarkkanäköisetkin ja vääristää vanhurskaiden sanat.

5. Moos. 16:19; 1. Sam. 8:3; Ps. 15:5; Jes. 1:23

9. Älä sorra muukalaista. Tehän tunnette muukalaisen mielen, koska olette olleet muukalaisina Egyptin maassa.”

2. Moos. 22:21; 3. Moos. 19:33,34;

5. Moos. 10:19

129 22:30. Kirj.: ”kedolla raadellun”.

Seitsemäs vuosi ja viikon seitsemäs päivä

10. "Kuutena vuotena kylvä maasi ja korjaa sen sato, 3. Moos. 25:3

11. mutta seitsemäntenä anna sen levätä ja jätä sato korjaamatta, että kansasi köyhät saisivat syödä. Metsän eläimet syökööt loput. Tee samoin viinitarhallesi ja öljytarhallesi. 3. Moos. 25:4-7

12. Kuutena päivänä tee työtäsi, mutta seitsemäntenä lepää, että härkäsi ja aasisi voisivat levätä ja orjattaresi poika sekä muukalainen saisivat virkistyä. 2. Moos. 20:8

13. Noudattakaa kaikkea, mitä minä olen teille sanonut. Vieraiden jumalien nimiä älkää mainitko, älköön niitä kuuluko teidän suustanne." 2. Moos. 20:3-5; Joos. 23:7

Kolme vuotuista juhlaa

14. "Kolme kertaa vuodessa vietä juhlaa minun kunniakseni. 2. Moos. 34:23

15. Vietä happamattoman leivän juhlaa ja syö happamatonta leipää seitsemänä päivänä, niin kuin minä olen sinua käsenyt, määrättynä aikana aabib-kuussa, sillä silloin sinä lähdit Egyptistä. Älkää tulko minun kasvojeni eteen tyhjin käsin. 2. Moos. 12:17; 3. Moos. 23:4-8; 5. Moos. 16:16

16. Vietä myös elonleikkujuhlaa, kun korjaat ensihedelmät viljastasi, jonka olet kylvänyt peltoosi, ja hedelmänkorjuujuhlaa vuoden lopussa, kun olet koonnut vaivannäkösi tulokset pelolta. 2. Moos. 34:22; 5. Moos. 16:10,13

17. Kolme kertaa vuodessa tulkoon koko miesväkesi Herran, HERRAN, kasvojen eteen. 2. Moos. 34:23; 5. Moos. 16:16

18. Älä uhraa minun teurasuhrini verta happaman leivän kanssa. Älköön juhlahuhrini rasvaa jääkö yön yli seuraavaan aamuun." 2. Moos. 12:10,15,34:25

Herran enkeli johdattajana

19. "Tuo HERRAN, Jumalasi, temppeeliin parhaimmat maasi ensihedelmistä. Älä keitä kiliä emänsä maidossa. 2. Moos. 22:28,34:26,5. Moos. 14:21,26:1

20. Katso, minä lähetän enkelin sinun edellesi varjelemaan sinua tiellä ja viemään sinut siihen paikkaan, jonka minä olen valmistanut. 2. Moos. 32:34,33:2; 5. Moos. 31:3; Jes. 63:9

21. Ole varuillasi hänen edessään ja tottele häntä. Älä kapinoi häntä vastaan, sillä hän ei siedä teidän rikoksiinne, koska minun nimeni on hänessä. Joos. 24:19

22. Jos kuuntelet kaikessa hänen ääntään ja teet kaiken, mitä minä käsen, minä olen sinun vihollistesi vihollinen ja ahdistajiesi ahdistaja.

23. Minun enkelini käy sinun edelläsi ja vie sinut amorilaisten, heettiläisten, perissiläisten, kanaanilaisten, hivviläisten ja jebusilaisten maahan, ja minä hävitän heidät."

Varoituksia ja lupauksia

24. "Älä kumarra heidän jumaliaan, älä palvele niitä äläkä tee niin kuin he, vaan hävitä tyystin heidän patsaansa ja murskaa ne. 2. Moos. 20:5,34:13; 5. Moos. 7:5

25. Palvele HERRAA, Jumalasi, niin hän siunaa sinun ruokasi ja juomasi, ja minä poistan sairaudet teidän keskuudestanne. 2. Moos. 15:26; 5. Moos. 2:7,7:15

26. Keskenmeno tai hedelmättömyyttä ei maassasi tule olemaan, ja minä annan sinun elää täyteen ikääsi. 5. Moos. 7:14

27. Minä lähetän kauhuni sinun edellesi ja saatan hämminkiin kaikki kansat, joiden keskuuteen sinä menet, ja ajan kaikki vihollisesi pakoon sinun edeltäsi. 5. Moos. 11:25

28. Minä lähetän herhiläisiä sinun edellesi, ja ne karkottavat hivviläiset, kanaanilaiset ja heettiläiset sinun tieltäsi. 5. Moos. 7:20; Joos. 24:12

29. Minä en kuitenkaan karkota heitä sinun edeltäsi yhdessä vuodessa, ettei maa autioituisi ja etteivät villieläimet kävisi sinulle liian lukuisiksi.

30. Vähä vähältä minä karkotan heidät sinun edeltäsi, kunnes olet tullut kyllin lukuisaksi ottaaksesi maan haltuusi.

2. Mooseksen kirja 23–24

31. Minä säädän alueesi ulottumaan Kaislamerestä filistealaisten mereen ja autiomaasta Eufratvirtaan asti. Minä annan maan asukkaat valtaasi, ja sinä karkotat heidät edeltäsi. 1. Moos. 15:18; 5. Moos. 11:24; 1. Kun. 4:21; Ps. 80:12

32. Älä tee liittoa heidän ja heidän jumaliensa kanssa. 2. Moos. 34:12; 5. Moos. 7:2; Joos. 23:12,13; Tuom. 2:2,3

33. He eivät saa jäädä asumaan sinun maahasi, etteivät he saattaisi sinua tekemään syntiä minua vastaan. Jos sinä palvelet heidän jumaliaan, niistä tulee sinulle ansa.”

24. LUKU

Liiton tekeminen Siinailia

1. Herra sanoi Moosekselle: ”Nouskaa HERRAN luo, sinä ja Aaron, Naadab, Abihu ja seitsemänkymmentä Israelin vanhinta. Kumartukaa kasvoillenne maahan ollessanne vielä etäämmällä. 2. Moos. 3:16

2. Sitten Mooses lähestyköön yksinään HERRAA, mutta muut älkööt tulko lähelle ja kansa älköön nousko vuorelle hänen kanssaan.”

3. Mooses palasi kertomaan kansalle kaikki HERRAN sanat ja kaikki hänen säädöksensä. Silloin koko kansa vastasi yhteen ääneen: ”Kaiken, mitä HERRA on puhunut, me teemme.” 2. Moos. 19:8; 5. Moos. 5:27

4. Sitten Mooses kirjoitti muistiin kaikki HERRAN sanat. Seuraavana aamuna hän nousi varhain ja rakensi alttarin vuoren juurelle sekä pystytti kaksitoista patsasta Israelin kahdentoista heimon mukaan. Joos. 4:20

5. Hän lähetti israelilaisia nuoria miehiä uhraamaan polttouhreja ja teurastamaan härkiä yhteysuhriksi HERRALLE.

6. Mooses otti puolet uhrieläinten verestä ja pani sen maljoihin, ja toisen puolen hän pirskontti alttarille.

7. Sitten hän otti liiton kirjan ja luki sen kansalle. Israelilaiset sanoivat: ”Me noudatamme ja tottelemme kaikkea, mitä HERRA on puhunut.”

8. Mooses otti veren, pirskontti sitä kansan päälle ja sanoi: ”Tämä on liiton veri, sen liiton, jonka HERRA on tehnyt teidän kanssanne kaikkien näiden sanojen mukaisesti.” Matt. 26:28; Hepr. 9:18–20; 1. Piet. 1:2

9. Sitten Mooses nousi Aaronin, Naadabin, Abihun ja seitsemänkymmenen Israelin vanhimman kanssa vuorelle.

10. He näkivät Israelin Jumalan. Hänen jalkojensa alla oli kiveys, joka oli kuin safiirikivistä tehty, puhdas kuin itse taivas. Hes. 1:26

11. Näitä israelilaisten valittuja vastaan Herra ei nostonut kättään. He saivat nähdä Jumalan, ja he söivät ja joivat. 1. Moos. 32:31

Mooses kohtaa Herran Siinainvuorella

12. HERRA sanoi Moosekselle: ”Nouse minun luokseni vuorelle ja odota siellä, niin minä annan sinulle kivitaulut sekä lain ja käskyt, jotka minä olen kirjoittanut opetettaviksi kansalle.” 2. Moos. 31:18,32; 15,16,34:1; 5. Moos. 4:13,10:1,2

13. Mooses ja hänen palvelijansa Joosua lähtivät, mutta ennen kuin Mooses nousi Jumalan vuorelle,

14. hän sanoi vanhimmille: ”Odottakaa meitä täällä, kunnes palaamme luoksenne. Ovathan Aaron ja Huur kanssanne. Se, jolla on jotakin asiaa, voi kääntyä heidän puoleensa.”

15. Kun Mooses nousi vuorelle, pilvi peitti vuoren,

16. ja HERRAN kirkkaus asettui Siinainvuorelle. Vuori oli kuusi päivää pilven peitossa, ja seitsemäntenä päivänä Herra kutsui Moosesta pilven keskeltä. 2. Moos. 16:10

17. HERRAN kirkkaus vuoren huipulla näytti israelilaisista kuluttavalta tulelta. 5. Moos. 4:24; Hepr. 12:29

18. Mooses meni pilven sisään ja nousi vuoren huipulle. Hän viipyi vuorella neljäkymmentä päivää ja neljäkymmentä yötä. 2. Moos. 34:28; 5. Moos. 9:9,18; 1. Kun. 19:8; Matt. 4:2

ILMESTYMAJA AUTIOMAASSA

25. LUKU

Uhrilahjat pyhäkön rakentamista varten

1. **HERRA** puhui Moosekselle:
2. "Sano israelilaisille, että he tuovat minulle uhrilahjoja. Ottakaa vastaan lahja minulle jokaiselta, jonka sydän on siihen altis. 2. Moos. 35:5
3. Tällaisia lahjoja teidän on otettava heiltä vastaan: kultaa, hopeaa ja vas-kea,
4. sinisiä, purppuranpunaisia ja helakanpunaisia lankoja, pellavaa ja vuohenkarvaa,
5. punaiseksi värjättyjä pässinnah-koja, merilehmännahkoja, akasiapuuta,
6. öljyä lamppuja varten, tuoksuai-neita voiteluöljyä ja hyväntuoksuista suitsuketta varten
7. sekä onyksi-kiviä ja kasukkaan ja rintakilpeen kiinnitettäviä kiviä.
8. Heidän tulee tehdä minulle pyhäk-ö, niin että voin asua heidän keskel-lään.
9. Tehkää asumus ja kaikki sen esi-neet tarkoin sen mallin mukaan, jonka minä sinulle näytän."

2. Moos. 26:30; 4. Moos. 8:4;
Ap. t. 7:44; Hepr. 8:5

Liitonarkku ja armoistuin

10. "Tehköt israelilaiset akasiapuus-ta arkun, kaksi ja puoli kyynärää pitkän, puolitoista kyynärää leveän ja puoli-toista kyynärää korkean. 2. Moos. 37:1
11. Päälystä se puhtaalla kullalla sisältä ja ulkoa ja tee sen ympärille kultareunus.
12. Vala arkkua varten neljä kulta-rengasta ja kiinnitä ne sen neljään jal-kaan, kaksi rengasta toiselle sivulle ja kaksi toiselle.
13. Tee kantotangot akasiapuusta ja päälystä ne kullalla.
14. Vie tangot arkun sivuilla oleviin renkasiin sen kantamista varten.
15. Tangot tulee jättää arkun renkai-siin, eikä niitä saa ottaa pois.

16. Pane arkkuun todistuksen¹³⁰ tau-lut, jotka minä sinulle annan.

2. Moos. 40:20; 5. Moos. 10:5;
1. Kun. 8:9; 2. Aik. 5:10

17. Tee myös armoistuin¹³¹ puh-taasta kullasta, kaksi ja puoli kyynä-rää pitkä ja puolitoista kyynärää le-veä. Room. 3:25

18. Tee kullasta takomalla kaksi ke-rubia, yksi armoistuimen kumpaankin päähän.

19. Tee yksi kerubi toiseen päähän ja toinen kerubi toiseen päähän. Teh-kää kerubit armoistuimen kumpaankin päähän.

20. Kerubien siivet olkoot levitettyinä ylöspäin, niin että ne peittävät armois-tuimen. Kerubien kasvot olkoot vastak-kain kohti armoistuinta. Hepr. 9:5

21. Aseta armoistuin arkun päälle ja pane arkkuun todistus, jonka minä sinulle annan.

22. Arkun luona minä kohtaan sinut, ja armoistuimelta, niiden kahden keru-bin välistä, jotka ovat liitonarkun päällä, minä puhun sinulle kaiken sen, minkä minä sinun kauttasi israelilaisille sää-dän."

2. Moos. 29:42; 4. Moos. 7:89; Room. 3:25

Pyhien leipien pöytä

23. "Tee myös pöytä akasiapuusta, kaksi kyynärää pitkä, kyynärän leveä ja puolitoista kyynärää korkea.

2. Moos. 37:10

24. Päälystä se puhtaalla kullalla ja tee sen ympärille kultareunus.

25. Ympäröi se kämmenen korkui-sella listalla ja tee listan ympärille kul-tareunus.

26. Tee pöytää varten neljä kulta-rengasta ja kiinnitä renkaat sen neljän jalan kulmiin.

27. Renkaiden tulee olla listan ala-puolella¹³² pidikkeinä tangoille, joilla pöytää kannetaan.

¹³⁰ 25:16. Tarkoittaa lain tauluja.

¹³¹ 25:17. Hepr. *kapporet*. Sana tulee peittämistä ja sovitamasta tarkoittavasta juuresta. Armoistuin on toisaalta liitonarkun kansi, toisaalta sovituksen paikka.

¹³² 25:27. Kirj.: "vastapäätä" tai "kohdalla".

28. Tee tangot akasiapuusta ja päällystä ne kullalla; niillä kannetaan pöytää.

29. Tee pöytää varten myös kulhot ja kauhat, kannut ja kupit, joista juomauhrit kaadetaan. Tee ne puhtaasta kullasta.

30. Pane pyhät leivät minun eteeni pöydälle, ja olkoot ne siinä aina.”

3. Moos. 24:5–9; 1. Sam. 21:1–6; Mark. 2:26

Seitsenhaarainen lampunjalka

31. ”Tee myös lampunjalka puhtaasta kullasta. Tee se jalustoineen ja varsineen takomalla. Sen kuvut, nuput ja kukat olkoot samaa kappaletta kuin itse lamppu. 2. Moos. 37:17; 4. Moos. 8:4

32. Lampunjalan sivuilta lähteköön kuusi haaraa, kolme haaraa toiselta puolelta ja kolme haaraa toiselta.

33. Kussakin haarassa olkoon kolme mantelinkukan muotoista kupua, nuppua ja kukkaa. Näin tulee olla jokaisessa kuudessa haarassa, jotka lähtevät lampunjalasta.

34. Lampunjalassa olkoon neljä mantelinkukan muotoista kupua, nuppua ja kukkaa.

35. Lampunjalasta lähtevien kuuden haaran, kunkin haaraparin, alla olkoon yksi nuppu.

36. Nuput ja haarat olkoot samaa kappaletta kuin lampunjalka. Se olkoon kokonaan taottu puhtaasta kullasta.

37. Tehkää siihen seitsemän lamp-pua. Lamput tulee asettaa paikoilleen niin, että ne valaisevat lampunjalan etupuolta. 4. Moos. 8:2

38. Myös lampunjalan pihtien ja karstakuppien on oltava puhdasta kulta.

39. Lampunjalka ja kaikki nämä esineet on tehtävä yhdestä talentista puhdasta kulta.

40. Katso, että teet ne sen mallin mukaan, joka sinulle näytettiin vuorella.”

Ap. t. 7:44; Hepr. 8:5

26. LUKU

Telttamaja

1. ”Tee asumus kymmenestä telttakankaan kaistasta, jotka on tehty kerratuista pellavalangoista sekä sinipunaisista, purppuranpunaisista ja helakanpunaisista langoista. Tee niihin taidokkaasti kerubeja. 2. Moos. 36:8

2. Kunkin kaistan pituuden tulee olla kaksikymmentäkahdeksan kyynärää ja leveyden neljä kyynärää. Kaikki kaistat olkoot samanmittaisia.

3. Viisi kaistaa yhdistettäköön toisiinsa, ja samoin toiset viisi kaistaa yhdistettäköön toisiinsa.

4. Tee silmukat sinipunaisesta langasta ensimmäisen kaistan reunaan, yhdistetyn kappaleen laitaan, ja samoin toisen yhdistetyn kappaleen viimeisen kaistan reunaan.

5. Tee viisikymmentä silmukkaa yhteen kaistaan ja viisikymmentä silmukkaa toisen, vastaavan kaistan laitaan, toiseen yhdistettyyn kappaleeseen, niin että silmukat tulevat kohdakkain.

6. Tee myös viisikymmentä kultahakasta ja yhdistä kappaleet toisiinsa hakasilla niin, että niistä tulee yhtenäinen asumus.

7. Tee vielä vuohenkarvoista kudotuista kaistoista teltta asumuksen suojaksi. Tee näitä kaistoja yksitoista. 2. Moos. 36:14

8. Kunkin kaistan pituus olkoon kolmekymmentä kyynärää ja leveys neljä kyynärää. Olkoot kaikki yksitoista kaistaa samanmittaisia.

9. Liitä yhdeksi kappaleeksi viisi kaistaa erikseen, samoin kuusi kaistaa erikseen. Aseta jälkimmäisen kappaleen kuudes kaista kaksin kerroin teltan etupuolelle.

10. Tee lisäksi viisikymmentä silmukkaa toisen yhdistetyn kappaleen viimeisen kaistan reunaan ja viisikymmentä silmukkaa toisen yhdistetyn kappaleen vastaavan kaistan reunaan.

11. Tee myös viisikymmentä vas-kihakasta, pistä hakaset silmukoihin

2. Mooseksen kirja 26

ja liitä kankaat yhteen, niin että niistä tulee yhtenäinen teltta.

12. Telttakaistojen ylimääräinen osa saa riippua puolen kaistan pituudelta asumuksen takasivulla.

13. Kyynäränmitta telttakaistojen pituuden ylimääräisestä osasta saa riippua asumuksen kummallakin sivulla sitä peittämässä.

14. Tee teltalle peite punaiseksi värjätystä pässinnahoista ja sen päälle peite merilehmännahoista.

15. Tee asumuksen seinälaudat akasiapuusta ja aseta ne pystyyn.

2. Moos. 36:20

16. Kunkin laudan tulee olla kymmenen kyynärää pitkä ja puolitoista kyynärää leveä.

17. Jokaisessa laudassa tulee olla kaksi tappia, joilla laudat yhdistetään toisiinsa. Tee näin kaikki asumuksen laudat.

18. Tee asumuksen eteläpuolta varten kaksikymmentä lautaa.

19. Tee neljäkymmentä hopeajalustaa näiden kahdenkymmenen laudan alle, kaksi jalustaa kunkin laudan alle sen kahta tappia varten.

20. Samoin tee kaksikymmentä lautaa asumuksen toista, pohjoisen puolella olevaa sivua varten

21. ja niille neljäkymmentä hopeajalustaa, kaksi jalustaa kunkin laudan alle.

22. Asumuksen takasivua, länsipuolta, varten tee kuusi lautaa

23. ja lisäksi kaksi kaksoislautaa asumuksen peränurkkia varten.

24. Kumpikin niistä on tehtävä kahdesta laudasta, jotka ovat kiinni toisissaan alhaalta ylös saakka, ensimmäiseen renkaaseen asti. Tällaisia olkoot ne molemmat; ne muodostavat nuo kaksi nurkkaa.

25. Lautoja pitää siis olla kahdeksan ja niillä kuusitoista hopeajalustaa, kaksi jalustaa kunkin laudan alla.

26. Tee myös viisi poikkitankoa akasiapuusta asumuksen toisen sivuseinän lautoja varten

27. ja viisi poikkitankoa asumuksen toisen sivuseinän lautoja varten sekä viisi poikkitankoa asumuksen takasivun, länsipuolen, lautoja varten.

28. Keskimäinen poikkitanko on asetettava lautojen puoliväliin, ja sen tulee ulottua nurkasta nurkkaan.

29. Päälystä laudat kullalla ja tee kullasta niihin renkaat poikkitankojen pidikkeiksi. Päälystä myös poikkitangot kullalla.

30. Pystytä asumus sillä tavalla kuin sinulle vuorella näytettiin.

2. Moos. 25:9,40

Esirippu ja väliverho

31. Tee vielä esirippu sinipunaisista, purppuranpunaisista ja helakanpunaisista langoista ja kerratuista pellavalangoista. Tee siihen taidokkaasti kerubeja.

2. Moos. 36:35

32. Ripusta se neljän akasiapuisen, kullalla päälystetyn pylvään varaan, joissa on kultakoukut ja jotka seisovat neljällä hopeajalustalla.

33. Ripusta esirippu paikalleen harkasten avulla ja vie todistuksen arkku esiripun sisäpuolelle. Esirippu olkoon teillä erottamassa pyhän kaikkeinpyhimmästä.

34. Aseta armoistuin kaikkeinpyhimässä olevan todistuksen arkun päälle.

35. Sijoita pöytä esiripun ulkopuolelle ja lampunjalka vastapäätä pöytää asumuksen eteläsivulle. Aseta siis pöytä pohjoissivulle.

36. Tee myös teltan oviverho kirjo-kudontatyönä sinipunaisista, purppuranpunaisista ja helakanpunaisista langoista sekä kerratuista pellavalangoista.

37. Tee oviverhoa varten viisi pylvästä akasiapuusta ja päälystä ne kullalla. Niiden koukut olkoot kultaa. Vala pylväitä varten viisi vaskijalustaa."

Polttouhrialttari

1. ”Tee alttari akasiapuusta. Alttarin tulee olla nelikulmainen, viisi kyynärää pitkä, viisi kyynärää leveä ja kolme kyynärää korkea.

2. Moos. 38:1

2. Tee sarvet sen neljään kulmaan, niin että sarvet ovat samaa kappaletta kuin se, ja päällystä se vaskella.

3. Tee astiat tuhkaa varten sekä lapiot, pirskotusmaljat, haarukat ja hiilipannut. Tee kaikki alttarin esineet vaskesta.

4. Tee siihen myös verkkomainen ritilä vaskesta ja tee ritilän neljään kulmaan vaskirenkaita.

5. Aseta ritilä alttarin reunuksen alle niin, että se ulottuu alttarin puoliväliin.

6. Tee alttaria varten kantotangot akasiapuusta ja päällystä ne vaskella.

7. Tangot on pantava renkaisiin niin, että ne ovat alttarin molemmin puolin sen kantamista varten.

8. Tee alttari laudoista. Sen on oltava ontto, ja siitä on tehtävä sellainen kuin sinulle vuorella näytettiin.”

Telttamajan esipiha

9. ”Tee asumukselle esipiha. Esipihan eteläistä sivua varten sinun on tehtävä sadan kyynärän pituiset verhot kerratuista pellavalangoista

2. Moos. 38:9

10. ja verhoja varten kaksikymmentä pylvästä ja niille kaksikymmentä vaskialustaa sekä pylväisiin koukut ja koriste-pienat hopeasta.

11. Myös pohjoispuolen verhojen pituuden on oltava sata kyynärää, pylväitä on oltava kaksikymmentä ja niiden vaskijalustojen kaksikymmentä. Pylväiden koukkujen ja koriste-pienojen on oltava hopeaa.

12. Esipihan läntisen sivun verhojen pituuden tulee olla viisikymmentä kyynärää, pylväitä tulee olla kymmenen ja niiden jalustoja kymmenen.

13. Esipihan itäinen sivu, pihan puoli, olkoon viisikymmentä kyynärää leveä.

14. Verhojen pituuden portin toisella sivulla tulee olla viisitoista kyynärää,

pylväitä tulee olla kolme ja niiden jalustoja kolme.

15. Samoin portin toisen sivun verhot olkoot viidentoista kyynärän pituiset, ja pylväitä olkoon kolme ja niiden jalustoja kolme.

16. Esipihan portissa tulee olla kahdenkymmenen kyynärän pituinen verho, joka on tehty kirjokudontatyönä sinipunaisista, purppuranpunaisista ja helakanpunaisista langoista sekä kerratuista pellavalangoista. Pylväitä olkoon neljä ja niiden jalustoja neljä.

17. Kaikki esipihan ympärillä olevien pylväiden koriste-pienat ja koukut on tehtävä hopeasta ja jalustat vaskesta.

18. Esipihan pituuden tulee olla sata kyynärää ja leveyden viisikymmentä kyynärää. Verhon on oltava viisi kyynärää korkea ja kudottu kerratuista pellavalangoista. Pylväiden jalustat on tehtävä vaskesta.

19. Kaikki asumuksen palveluksessa käytettävä kalusto on tehtävä vaskesta, samoin kaikki asumuksen ja esipihan vaarnat.”

Lamput ja niiden öljy

20. ”Sinun on käskettävä israelilaisia tuomaan sinulle puhdasta, surmalla saatua öljypuun öljyä valaisemista varten, niin että lamput voivat palaa aina.

3. Moos. 24:2

21. Aaron poikineen huolehtikoon siitä, että ne palavat illasta aamuun asti ilmistysmajassa, HERRAN edessä, todistuksen arkun edessä olevan esiripun ulkopuolella. Tämä on ikuinen sää-dös, jota israelilaiset noudattakoot sukupolvesta sukupolveen.” 3. Moos. 24:3,4

28. LUKU

Pappien puvut

1. ”Sinun on kutsuttava luoksesi israelilaisten joukosta veljesi Aaron ja hänen poikansa Naadab, Abihu, Eleasar ja litamar palvelemaan minua pappeina.

2. Teetä pyhät vaatteet veljellesi Aaronille kunniaksi ja kaunistukseksi.

2. Moos. 39:1

2. Mooseksen kirja 28

3. Sinun on käskettävä kaikkia taitajia¹³³, jotka minä olen täyttännyt viisauden hengellä, tekemään vaatteet Aaronille, jotta hänet voitaisiin pyhittää palvelemaan minua pappina.

2. Moos. 31:2,10

4. Nämä vaatteet heidän on tehtävä: rintakilpi, kasukka, viitta, ruudullinen ihokas, käärelakki ja vyö. Heidän on tehtävä pyhät vaatteet veljellesi Aaronille ja hänen pojilleen, että nämä voisivat palvella minua pappeina.

5. Heidän tulee ottaa kultaa sekä sinipunaisia, purppuranpunaisia ja helakanpunaisia lankoja sekä pellavaa

Hes. 44:17; Dan. 10:5; Ilm. 1:13

6. ja tehdä taidokkaasti kasukka kullasta, sinipunaisista, purppuranpunaisista ja helakanpunaisista langoista sekä kerratusta pellavasta. 2. Moos. 39:2

7. Kasukassa tulee olla kaksi yhdistettävää olkakappaletta, jotka kiinnitetään toisiinsa molemmista reunoistaan. Näin siitä tulee yhtenäinen.

8. Kasukan päälle tuleva vyö on tehtävä samalla tavoin ja samasta kappaleesta kuin kasukka: kullasta, sinipunaisista, purppuranpunaisista ja helakanpunaisista langoista sekä keratuista pellavalangoista.

9. Ota sitten kaksi onyksi-kiveä ja kaiverra niihin Israelin poikien nimet

10. ikäjärjestyksessä, kuusi nimeä toiseen kiveen ja muut kuusi nimeä toiseen kiveen.

11. Kaiverra Israelin poikien nimet niihin kahteen kiveen kivenkaivertajan tavoin, sinettisormusten kaiverrusten tapaan, ja kehystä ne kultapunoksella.

12. Pane kivet kasukan olkakappaleisiin muistuttamaan israelilaisista. Aaron kantakoon heidän nimiään olkapäillään HERRAN edessä muistuttaakseen heistä.

13. Tee kultapalmikoita

14. ja kahdet ketjut puhtaasta kullasta. Tee ne punomalla niin kuin köysiä tehdään, ja kiinnitä punotut ketjut palmikoihin."

Rintakilpi

15. "Tee taidokkaasti oikeudenjakamisen rintakilpi¹³⁴. Tee se kullasta, sinipunaisista, purppuranpunaisista ja helakanpunaisista langoista sekä kerratusta pellavasta niin kuin kasukakin.

2. Moos. 39:8

16. Sen tulee olla neliskulmainen ja kaksin kerroin taitettu, vaaksan pituinen ja vaaksan levyinen.

17. Kiinnitä siihen jalokiviä neljään riviin: ensimmäiseen riviin karneoli, topaasi ja smaragdi,

18. toiseen riviin turkoosi, safiiri ja timantti,

19. kolmanteen riviin hyasintti, akaatti ja ametisti

20. sekä neljänteen riviin krysoliitti, onyksi ja jaspis. Ne tulee kehystää kultapunoksin.

21. Kiviä tulee olla Israelin poikien nimien mukaan kaksitoista. Kuhunkin kiveen on kaiverrettava yksi kahden-toista heimon nimistä niin kuin sinettisormuksia kaiverretaan.

22. Tee rintakilpeä varten punotut ketjut puhtaasta kullasta,

23. samoin kaksi kultarengasta, ja kiinnitä renkaat rintakilven kahteen yläkulmaan.

24. Kiinnitä nämä kaksi kultapunosta rintakilven yläkulmissa oleviin renkaisiin.

25. Kiinnitä molempien punottujen kultaketjujen toiset päät palmikoihin ja yhdistä nämä kasukan olkakappaleisiin, sen etupuolelle.

26. Tee kaksi kultarengasta ja pane ne rintakilven molempiin alakulmiin, sen sisäpuoliseen, kasukkaa vasten olevaan reunaan.

27. Tee vielä kaksi kultarengasta ja kiinnitä ne kasukan molempien olkakappaleiden etupuolen alareunaan sauman kohdalle, kasukan taidokkaasti tehdyn vyön yläpuolelle.

28. Rintakilpi on solmittava renkaistään sinipunaisella nauhalla kasukan

133 28:3. Kirj.: "sydämeltään viisaita".

134 28:15. Oikeuden tai tuomion rintakilpi, pussi, jossa olivat uurim ja tummim.

renkasiin kasukan vyön yläpuolelle niin, ettei rintakilpi irtaudu kasukasta.

29. Mennessään pyhäkköön Aaronin tulee kantaa Israelin poikien nimiä rintakilvessä sydämensä päällä, ainaisena muistutuksena heistä HERRAN edessä.

30. Pane oikeudenjakamisen rintakilpeen uurim ja tummim¹³⁵, niin että ne ovat Aaronin sydämen päällä, kun hän menee HERRAN eteen. Kantakoon Aaron aina israelilaisten asioita sydämensä päällä HERRAN edessä.” 3. Moos. 8:8; 4. Moos. 27:21; 5. Moos. 33:8; 1. Sam. 28:6; Esra 2:63; Neh. 7:65

Puvun muut varusteet

31. ”Tee kasukan viitta kokonaan sinipunaisista langoista. 2. Moos. 39:22

32. Sen keskellä tulee olla pääntie ja siinä kudottu reunus kuten haarniskan kaula-aukossa, ettei se repeäisi.

33. Tee viitan helmaan ympäriinsä sinipunaisia, purppuranpunaisia ja helakanpunaisia granaattiomenia sekä niiden väliin kultatiukuja,

34. vuorotellen kultatiuku ja granaattiomena ympäri viitan helman.

35. Viitan tulee olla Aaronin yllä hänen toimittaessaan palvelusta, jotta tiukujen ääni kuuluu hänen mennessään pyhäkköön HERRAN eteen ja lähtiessään sieltä ulos, ettei hän kuolisi.

36. Tee otsakoriste puhtaasta kullasta ja kaiverra siihen sinettisormusten kaiverrusten tapaan 'HERRALLE pyhitetty'. 2. Moos. 39:30

37. Sido se sinipunaisella nauhalla kiinni käärelakkiin, käärelakin etupuolelle.

38. Olkoon se Aaronin otsalla, että hän voisi sovittaa rikkomukset, joita israelilaiset tekevät uhratessaan mitä hyvänsä pyhiä lahjojaan. Se olkoon aina hänen otsallaan, että HERRA olisi heille suosiollinen.

39. Kudo ruudullinen ihokas pella-vasta, tee käärelakki pellavasta ja tee vyö kirjokudontatyönä. 2. Moos. 39:27

40. Tee Aaronin pojille ihokkaat ja vyöt ja tee heille päähineet kunniaksi ja kaunistukseksi.

41. Pue ne veljesi Aaronin ja hänen poikiensa ylle, voitele heidät ja vihi heidät virkaansa ja pyhitä heidät, että he voivat palvella minua pappeina.

3. Moos. 8:12

42. Tee heille pellavahousut peittämään heidän alastomuutensa. Housut ulottukoot lanteilta reisiin asti.

2. Moos. 20:26

43. Aaronilla ja hänen pojillaan tulee olla ne yllään, kun he menevät ilmestysmajaan tai lähestyvät alttaria palvellakseen pyhäkössä, etteivät he tulisi syyllisiksi ja kuolisi. Tämä olkoon ikuinen säädös hänelle ja hänen jälkeläisilleen.”

29. LUKU

Pappien vihkiminen virkaansa

1. ”Pyhittääksesi Aaronin ja hänen poikansa palvelemaan minua pappeina sinun on tehtävä näin: Ota sonnimullikka ja kaksi virheetöntä pässiä,

3. Moos. 8:2

2. happamatonta leipää ja öljyyn leivottuja happamattomia reikäleipiä sekä ohuita öljyllä voideltuja happamattomia leipiä. Leivo ne hienoista vehnäjauhoista,

3. pane ne samaan koriin ja tuo ne korissa uhriksi, samalla kun tuot mullikan ja ne kaksi pässiä.

4. Tuo sitten Aaron poikineen ilmes-tysmajan ovelle ja pese heidät vedellä.

2. Moos. 40:12–15

5. Ota vaatteet ja pue Aaronin ylle ihokas, kasukan viitta ja kasukka sekä rintakilpi ja vyötä hänet kasukan taidokkaasti tehdyllä vyöllä.

6. Pane hänen päähänsä käärelakki ja kiinnitä siihen pyhä otsakoru.

7. Ota sitten voiteluöljyä, valuta sitä hänen päähänsä ja voitele hänet.

8. Tuo sen jälkeen esiin hänen poikansa ja pue heidän ylleen ihokkaat.

135 28:30. Kirj.: ”valot ja täydellisydet”. Esineet liittyivät mm. oikeudenkäyttöön, ja lisäksi niiden kautta kysyttiin Jumalan neuvoa.

2. Mooseksen kirja 29

9. Vyötä vyöllä sekä Aaron että hänen poikansa ja sido päähineet heidän päähänsä. Pappuus kuuluu heille ikuisen säädöksen perusteella. Näin sinun on vihittävä virkaansa Aaron ja hänen poikansa.

10. Tuo sitten mullikka ilmestysmajan eteen, ja Aaron poikineen laskekoon kätensä sen pään päälle. 3. Moos. 8:14

11. Teurasta mullikka HERRAN edessä ilmestysmajan ovella,

12. ota sen verta ja sivele sitä sormellasi alttarin sarviin, mutta kaada loput verestä alttarin juurelle.

13. Ota kaikki sisälmyksiä peittävä rasva, maksanlisäke ja molemmat munuaiset sekä niiden päällä oleva rasva ja polta ne alttarilla, 3. Moos. 3:3-5

14. mutta mullikan liha, nahka ja sisälmykset polta tulella leirin ulkopuolella. Tämä on syntiuhri.

3. Moos. 4:11,12; Hepr. 13:11

15. Ota toinen pässi, ja Aaron poikineen laskekoon kätensä sen pään päälle. 3. Moos. 8:18

16. Teurasta pässi, ota sen veri ja pirskota ympäri alttaria.

17. Leikkele sen jälkeen pässi kappaleiksi, pese sen sisälmykset sekä jalat ja aseta ne kappaleiden ja pään päälle.

18. Polta koko pässi alttarilla. Se on polttouhri HERRALLE, miellyttävästi tuoksuva tuliuhri HERRALLE.

19. Ota sitten toinen pässi, ja Aaron poikineen laskekoon kätensä sen pään päälle. 3. Moos. 8:18

20. Teurasta pässi, ota sen verta ja sivele Aaronin ja hänen poikiensa oikeaan korvannipukkaan, oikean käden peukaloon ja oikean jalan isoonvarpaaseen. Pirskota loput verestä alttarille ja sen ympärille.

21. Ota alttarilla olevaa verta ja voiteluöljyä ja pirskota Aaronin ja hänen vaatteittensa päälle ja hänen poikiensa ja heidän vaatteittensa päälle. Näin Aaron vaatteineen tulee pyhitetyksi, samoin hänen poikansa ja näiden vaatteet.

22. Ota sitten pässin rasva, rasvan häntä, sisälmyksiä peittävä rasva, maksanlisäke, molemmat munuaiset ja niiden päällä oleva rasva sekä oikea lapa. Tämä pässi on vihkimisuhri.

23. Ota vielä leipä ja öljyyn leivottu reiällinen leipä sekä ohut leipä happamattomien leipien korista, joka on HERRAN edessä.

24. Pane ne kaikki Aaronin ja hänen poikiensa käsiin ja käske heidän heiluttaa niitä heilutusuhrina HERRAN edessä. 3. Moos. 7:30; 4. Moos. 6:20

25. Ota ne sitten heidän käsistään ja polta alttarilla, polttouhriin päällä, miellyttäväksi tuoksuksi HERRAN edessä. Se on tuliuhri HERRALLE.

26. Ota rintakappale Aaronin vihkiäispässistä ja heiluta sitä heilutusuhrina HERRAN edessä. Se on sinun osasi uhrista.

27. Pyhitä heilutettu rintaliha ja uhriksi erotettu lapa, jotka on otettu Aaronin ja hänen poikiensa vihkiäispässistä ja joita on heilutettu ja kohotettu.

3. Moos. 7:31,32; 5. Moos. 18:3

28. Ne tulkoot israelilaisilta Aaronille ja hänen pojilleen ikuisen lain perusteella, sillä ne on erotettu anniksi. Ne tulee erottaa anniksi israelilaisten yhteyshuista. Ne ovat heidän HERRALLE erottamansa anti. 3. Moos. 10:14

29. Aaronin pyhät vaatteet siirtykööt hänen jälkeensä hänen pojilleen, niin että heidät niissä voideltaisiin ja vihittäisiin virkaansa.

30. Hänen pojistaan sen, joka tulee papiksi hänen tilalleen ja joka menee ilmestysmajaan palvellaakseen pyhäkössä, on puettava ne ylleen seitsemänä päivänä.

31. Ota vihkiäispässi ja keitä sen liha pyhässä paikassa.

32. Aaron poikineen syököön ilmestysmajan ovella pässin lihan sekä korissa olevan leivän. 3. Moos. 8:31,24:9

33. He syökööt sen, millä heidät sovitettiin, kun heidät vihittiin ja pyhitettiin virkaan. Kukaan sivullinen ei saa niitä syödä, sillä ne ovat pyhiä.

2. Mooseksen kirja 29–30

34. Jos vihkiäislihasta tai leivästä jää jotakin tähteeksi seuraavaan aamuun, polta tulessa se, mikä jää tähteeksi. Sitä ei saa syödä, sillä se on pyhää.

35. Tee Aaronille ja hänen pojilleen juuri niin kuin minä olen sinua käskennyt. Heidän vihkimisensä kestäköön seitsemän päivää,

36. ja joka päivä sinun on uhrattava syntiuhrimullikka sovitukseksi. Puhdista alttari toimittamalla sille sovitus ja pyhitä se voitelemalla.

37. Toimita alttarin sovitus ja pyhittäminen seitsemänä päivänä. Näin alttarista tulee erityisen pyhä, ja jokainen, joka alttariin koskee, pyhittyy.”

Päivittäiset uhrit

38. ”Sinun on joka päivä uhrattava alttarilla kaksi vuoden vanhaa uroskaritsaa.

4. Moos. 28:3,4

39. Uhraa toinen karitsa aamulla ja toinen iltahämärissä.

40. Kutakin karitsaa kohti uhraa kymmenesosa eefa-mittaa hienoja jauhoja, joihin on sekoitettu neljännes hiin-mittaa survomalla saatua öljyä, sekä neljännes hiin-mittaa viiniä juomauhriksi.

41. Uhraa toinen karitsa iltahämärissä ja sen kanssa samanlainen ruokauhri ja juomauhri kuin aamullakin, miellyttäväksi tuoksuksi, tuliuhriksi HERRALLE.

42. Nämä on uhrattava polvesta polveen ainaisina polttouhreina ilmes-tysmajan ovella HERRAN edessä. Siellä minä kohtaan teidät, ja siellä minä puhun sinulle.

2. Moos. 25:22

43. Siellä minä kohtaan israelilaiset, ja minun kirkkauteni pyhittää sen paikan.

2. Moos. 40:34,35

44. Minä pyhitän ilmes-tysmajan ja alttarin ja minä pyhitän Aaronin ja hänen poikansa palvelemaan minua pappeina.

45. Minä asun israelilaisten keskellä ja olen heidän Jumalansa,

3. Moos. 26:11; 2. Kor. 6:16; Ilm. 21:3

46. ja he tulevat tietämään, että minä olen HERRA, heidän Jumalansa, joka toin heidät pois Egyptin maasta asu-

akseni heidän keskellään. Minä olen HERRA, heidän Jumalansa.”

30. LUKU

Suitsutusalttari

1. ”Tee alttari suitsukkeen polttamis-ta varten. Tee se akasiapuusta.

2. Moos. 37:25

2. Sen tulee olla nelikulmainen, kynnärän pituinen, kynnärän levyinen ja kaksi kynnärää korkea. Sen sarvien on oltava samaa kappaletta kuin itse alttari.

3. Päälyystä se puhtaalla kullalla, sekä sen kansi että sivut kauttaaltaan, samoin sen sarvet. Tee sen ympärille kultareunus.

4. Tee siihen lisäksi kaksi kulta-rengasta reunuksen alle, molemmin puolin, kahdelle sivulle. Renkaat ovat kantotankojen pidikkeinä alttarin kantamista varten.

5. Tee myös kantotangot akasiapuusta ja päälyystä ne kullalla.

6. Aseta suitsutusalttari todistuksen arkun edessä olevan esiripun eteen, arkun¹³⁶ päällä olevan armoistuimen eteen, jossa minä kohtaan sinut.

2. Moos. 25:22

7. Aaronin tulee polttaa suitsutus-alttarin päällä hyväntuoksuista suitsuketta. Hän polttakoon sitä joka aamu laittaessaan lamppuja kuntoon.

8. Samoin Aaronin tulee polttaa sitä iltahämärissä sytyttäessään lamput. Tätä suitsuketta on poltettava HERRAN edessä joka päivä, polvesta polveen.

9. Älkää uhratko alttarin päällä vierasta suitsuketta, polttouhria tai ruokauhria. Älkää myöskään vuodattako juomauhria sen päälle.

3. Moos. 10:1,2

10. Aaronin tulee toimittaa sen sarville sovitus kerran vuodessa syntiuhrin verellä. Sovitus toimitettakoon kerran vuodessa, polvesta polveen. Altтари on erityisen pyhä, ja se kuuluu HERRALLE.”

3. Moos. 16:18,19; Hepr. 9:7

Sovitusmaksu

11. HERRA puhui Moosekselle:

¹³⁶ 30:6. Kirj.: ”todistuksen”.

2. Mooseksen kirja 30

12. "Kun lasket israelilaisten katselmuksessa heidän lukumääränsä, jokaisen heistä tulee suorittaa sovituskas maksu hengestään HERRALLE, ettei heitä kohtaisi mikään rangaistus, kun heitä lasketaan. 4. Moos. 1:2-3; 2. Sam. 24:1

13. Jokainen katselmuksessa laskettava on velvollinen antamaan puoli sekeliä pyhäkkösekelin painon mukaan. Sekeli on kaksikymmentä geeraa. HERRALLE erotettava anti on puoli sekeliä.

14. Kaikkien katselmuksessa laskettavien, kaksikymmenvuotiaiden ja sitä vanhempien, on annettava tämä uhrilahja HERRALLE.

15. Kun annatte HERRALLE uhrilahjan sovitukseksi hengestänne, rikas ei saa antaa enempää eikä köyhä vähempää kuin puoli sekeliä.

16. Ota sovitusraha israelilaisilta ja anna se ilmestysmajan palvelustehäviä varten. Se on muistutuksena HERRAN edessä israelilaisista, teidän henkenne sovituksesta."

Vaskiallas

17. HERRA sanoi Moosekselle:

18. "Tee peseytymistä varten vaskinen allas ja sille vaskinen jalusta. Aseta se ilmestysmajan ja alttarin välille ja kaada siihen vettä. 2. Moos. 38:8,40:30

19. Aaron ja hänen poikansa peskoot siinä kätensä ja jalkansa.

20. Kun he menevät ilmestysmajaan, heidän on peseydyttävä vedessä, etteivät he kuolisi. Tehkoot he samoin silloin, kun he lähestyvät alttaria toimittaakseen palvelusta, polttaakseen tuliuhreja HERRALLE.

21. Heidän on pestävä kätensä ja jalkansa, etteivät kuolisi. Tämä on ikuinen laki Aaronille ja hänen jälkeläisilleen polvesta polveen."

Voiteluöljy ja suitsutusaineet

22. HERRA puhui Moosekselle:

23. "Sinun on otettava parhaita tuoksuvia aineita: viisisataa sekeliä juoksevaa mirhaa ja puolet siitä eli kaksisataaviisikymmentä sekeliä hyvältä tuoksuva kanelia ja samoin kak-

sisataaviisikymmentä sekeliä hyvältä tuoksuva ruokoa.

24. Ota lisäksi viisisataa sekeliä kas-siaa, pyhäkkösekelin painon mukaan, ja hiin-mitta oliiviöljyä.

25. Tee niistä pyhä voiteluöljy, tuoksuva sekoitus, jollaista voiteensekoittaja valmistaa. Se on pyhä voiteluöljy.

26. Voitele sillä ilmestysmaja ja todistuksen arkku, 2. Moos. 40:9

27. pöytä kaikkine varusteineen, lampunjalka varusteineen, samoin suitsutusalttari

28. ja polttouhrialttari kaikkine varusteineen sekä allas jalustoineen.

29. Pyhitä ne, niin että niistä tulee erityisen pyhiä. Jokainen, joka niihin koskee, tulee pyhäksi.

30. Voitele myös Aaron ja hänen poikansa ja pyhitä heidät palvelemaan minua pappeina.

31. Sano israelilaisille näin: Tämä on oleva minun pyhä voiteluöljyni polvesta polveen.

32. Älkää vuodattako sitä kenenkään muun ihmisen päälle¹³⁷ älkääkää jäljitelkös sen koostumusta. Se on pyhä. Olkoon se teillekin pyhää.

33. Jokainen, joka valmistaa sellaista tai sivelee sitä sivullisen päälle, poistettakoon kansasta."

34. HERRA sanoi Moosekselle: "Ota hyvältä tuoksuvia aineita, hajupihkaa, simpukankuorta, tuoksukumia ja puhdasta suitsuketta, yhtä paljon kutakin, 2. Moos. 37:29

35. ja tee niistä suitsukeseos samalla tavoin kuin voiteensekoittaja valmistaa, suolattu, puhdas ja pyhä.

36. Hienonna osa siitä jauheeksi ja pane sitä liitonarkun eteen ilmestysmajaan, jossa minä kohtaan sinut. Sen tulee olla teille erittäin pyhää.

37. Te ette saa tehdä itsellenne suitsuketta saman sekoitussuhteen mukaan, vaan pitääkää se HERRALLE pyhitettynä.

38. Jokainen, joka valmistaa sellaista saadakseen nauttia sen tuoksusta, poistettakoon kansasta."

¹³⁷ 30:32. Kirj.: "ihmisen lihan päälle".

Pyhien esineiden valmistajat

1. HERRA puhui Moosekselle:
2. ”Katso, minä olen kutsunut nimeä Besalelin, Uurin pojan, Huurin pojanpojan Juudan heimosta.

2. Moos. 35:30,36:1,38:22; 1. Aik. 2:20

3. Minä olen täyttänyt hänet Jumalan Hengellä, niin että hänellä on viisautta, ymmärrystä, tietoa ja kaikenlaisia taitoa

4. suunnitella ja valmistaa esineitä kullasta, hopeasta ja vaskesta,

5. työstää ja kiinnittää jalokiviä, veistää puuta ja tehdä kaikenlaisia töitä.

6. Minä olen myös antanut hänen avukseen Oholiabin, Ahisamakin pojan Daanin heimosta, ja olen antanut kaikille taitajille kyvyn tehdä kaiken, mistä olen antanut sinulle käskyn:

2. Moos. 35:34

7. ilmestysmajan, liitonarkun, sen päälle tulevan armoistuimen, teltan koko kaluston,

2. Moos. 39:33

8. pöydän varusteineen, lampunjaljan puhtaasta kullasta kaikkine varusteineen, suitsutusalttarin,

9. polttouhrialttarin kaikkine varusteineen, altaan jalustoineen,

10. virkapuvut ja pappi Aaronin pyhät vaatteet sekä hänen poikiensa pappispuvut,

11. voiteluöljyn ja hyväntuoksuisen suitsukkeen pyhäkköä varten. Tehköt he kaiken aivan sen käskyn mukaan, jonka minä olen sinulle antanut.”

Sapattikäsky

12. HERRA sanoi Moosekselle:

13. ”Puhu israelilaisille näin: Totisesti, pitääkää minun sapattini, sillä se on merkinä meidän välillämme, minun ja teidän, polvesta polveen, jotta tietäisitte, että minä olen HERRA, joka pyhitän teidät.

14. Pitäkää siis minun sapattini, sillä se on teille pyhä. Sen häpäisijä on surmattava; jokainen, joka tekee työtä sinä päivänä, poistettakoon kansansa keskuudesta.

4. Moos. 15:32; Matt. 12:1

15. Kuutena päivänä tehtäköön työtä, mutta seitsemäntenä päivänä on sapatti, HERRALLE pyhitetty levon päivä. Jokainen, joka tekee työtä sapatinpäivänä, on surmattava.

2. Moos. 23:12

16. Israelilaisten tulee siis sukupolvesta sukupolveen pitää sapatti, niin että he viettävät sitä ikuisen liiton merkinä.

17. Se on ikuinen merkki minun ja israelilaisten välillä, sillä kuutena päivänä HERRA teki taivaan ja maan, mutta seitsemäntenä päivänä hän lopetti työn ja lepäsi.”

1. Moos. 2:2,3

18. Kun Herra oli lakannut puhumasta Mooseksen kanssa Siinainvuorella, hän antoi Moosekselle kaksi todistuksen taulua, kivitalua, jotka oli kirjoitetut Jumalan sormella.

2. Moos. 24:12,32:16; 5. Moos. 4:13,9:10

32. LUKU

Kultainen vasikka

1. Kun kansa näki, että Mooses viipyi eikä tullut alas vuorelta, se kokoontui Aaronin ympärille ja sanoi hänelle: ”Ryhdy työhön ja tee meille jumalia, jotka kulkevat meidän edellämme, sillä me emme tiedä, mitä on tapahtunut Moosekselle, tuolle miehelle, joka johdatti meidät Egyptin maasta.” Ap. t. 7:40

2. Aaron sanoi heille: ”Irrottakaa kultarenkaat, jotka ovat vaimojenne, poikienne ja tyttärenne korvissa, ja tuokaa ne minulle.”

3. Silloin koko kansa irrotti kultarenkaat korvistaan ja toi ne Aaronille.

4. Hän otti heiltä kullan. Sitten hän kaavaili piirtimellä ja valoi kullasta vasikan. Israelilaiset sanoivat: ”Israel! Tämä on sinun jumalasi, joka on johdattanut sinut Egyptin maasta.”

5. Kun Aaron kuuli tämän, hän rakensi vasikan eteen alttarin. Sitten Aaron julisti: ”Huomenna on HERRAN juhla.”

6. Israelilaiset nousivat varhain seuraavana aamuna, uhrasivat polttouhreja ja toivat yhteysuhreja. Sitten kansa istui syömään ja juomaan. Sen jälkeen he nousivat karkeloimaan.

1. Kor. 10:7

2. Mooseksen kirja 32

7. Silloin HERRA puhui Moosekselle: "Lähde alas, sillä kansasi, jonka johdattit Egyptin maasta, on tehnyt turmiollisen teon.

5. Moos. 9:12

8. Kovin pian israelilaiset poikkesivat tieltä, jota minä käskin heidän kulkea. He ovat tehneet itselleen valetun vasikan, kumartaneet sitä, uhranneet sille ja sanoneet: 'Israel, tämä on sinun jumalasi, joka on johdattanut sinut Egyptin maasta.'"

9. HERRA sanoi vielä Moosekselle: "Minä olen katsellut tätä kansaa ja nähnyt, että se on niskurikansa.

2. Moos. 33:3; 5. Moos. 9:6; 2. Kun. 17:14; Ps. 78:17; Jes. 65:2

10. Ja nyt, jätä minut rauhaan! Vihani on syttynyt heitä vastaan, ja minä teen heistä lopun. Sinusta minä kuitenkin teen suuren kansan."

11. Mutta Mooses rukoili armoa HERRALTA, Jumalaltaan, ja sanoi: 'HERRA, miksi vihasi on syttynyt omaa kansaasi vastaan, jonka olet tuonut pois Egyptin maasta suurella voimalla ja väkevällä kädellä?

5. Moos. 9:26; Ps. 106:23

12. Miksi egyptiläiset saisivat sanoa: 'Hän vei heidät pois pahoin aikein, tapakseen heidät vuorilla ja hävittääkseen heidät maan päältä'? Käänny palavasta vihastasi ja kadu kansallesi aikomaasi pahaa.

4. Moos. 14:15,16; Ps. 85:4

13. Muista palvelijoitasi Abrahamia, lisakia ja Israelia, joille olet itsesi kautta vannonut: 'Minä teen teidän jälkeläisenne lukuisiksi kuin taivaan tähdet, ja koko tämän maan minä annan teidän jälkeläisillenne, niin kuin olen sanonut, ja he saavat sen ikuisiksi perinnöksiksi.'"

14. Silloin HERRA katui sitä pahaa, jonka hän oli aikonut tuottaa kansalleen.

2. Sam. 24:16; Jer. 18:8; Aam. 7:3; Joona 3:10

15. Mooses kääntyi ja laskeutui alas vuorelta käsissään kaksi todistuksen taulua, joihin oli kirjoitettu molemmin puolin.

2. Moos. 24:12,34:29

16. Nämä taulut olivat Jumalan tekmät, ja tauluihin kaiverrettu kirjoitus oli Jumalan kirjoitusta.

2. Moos. 31:18

17. Kun Joosua kuuli kansan huutavan ja metelöivän, hän sanoi Moosekselle: "Leiristä kuuluu sodan ääniä."

18. Mooses vastasi: "Ei se ole voitonhuutoa eikä tappion valitusta. Minä kuulen laulua."

19. Kun Mooses lähestyi leiriä, hän näki vasikan ja tanssin. Silloin hänen vihansa syttyi, ja hän heitti taulut kästistään ja särki ne vuoren juurella.

5. Moos. 9:17

20. Sen jälkeen hän otti vasikan, jonka israelilaiset olivat tehneet, poltti sen tulella ja murskasi tomuksi, sirotteli tomon veden pinnalle ja juotti veden israelilaisille.

5. Moos. 9:21

21. Mooses sanoi Aaronille: "Mitä tämä kansa on sinulle tehnyt, kun olet johdattanut sen näin suureen syntiin?"

22. Aaron vastasi: "Älköön herrani viha syttkö. Sinähän tiedät, että tämä kansa on taipuvainen pahaan.

23. He sanoivat minulle: 'Tee meille jumalia, jotka kulkevat edellämme, sillä me emme tiedä, mitä on tapahtunut Moosekselle, tuolle miehelle, joka johdatti meidät Egyptin maasta.'

24. Minä sanoin heille: 'Jolla on kultaa, irrottakoon sen yltään.' He antoivat kullan minulle, ja minä heitin sen tuleen, ja siitä tuli tämä vasikka."

25. Mooses näki, että kansa oli kurittonta. Aaron oli päästänyt sen kurittomuuden valtaan, niin että sen vastustajat saivat aiheen vahingoniloon.

26. Mooses seisoi leirin portilla ja huusi: "Joka on HERRAN puolella, tulokoon minun luokseni!" Silloin kaikki leeviläiset kokoontuivat hänen luokseen.

2. Moos. 4:14

27. Hän sanoi heille: "Näin sanoo HERRA, Israelin Jumala: 'Jokainen sitokoon miekkansa vyölleen. Kulkekaa sitten leirin halki edestakaisin portilta portille ja tappakaa jokainen, olkoona vaikka veli, ystävä tai sukulainen.'"

28. Leeviläiset tekivät Mooseksen käskyn mukaan, ja kansasta kaatui sinä päivänä noin kolmetuhatta miestä.

29. Mooses sanoi: "Koska jokainen teistä on nyt käynyt poikaansa ja vel-

jeään vastaan, niin vihkiytykää tänään HERRALLE, että hän antaisi tänä päivänä teille siunauksen.”

30. Seuraavana päivänä Mooses sanoi kansalle: ”Te olette tehneet suuren synnin. Minä nousen nyt HERRAN luo. Ehkä voin sovittaa teidän syntinne.”

31. Mooses palasi HERRAN luo ja sanoi: ”Voi! Tämä kansa on tehnyt suuren synnin. He ovat tehneet itselleen kultaisen jumalan.

32. Jospa nyt antaisit heidän rikoksensa anteeksi! Mutta jos et anna, pyyhi minun nimeni pois kirjastasi, johon olet sen kirjoittanut.” Ps. 69:29; Jes. 4:3; Dan. 12:1; Room. 9:3; Ilm. 21:27

33. Mutta HERRA vastasi Moosekselle: ”Minä pyyhin pois kirjastani sen, joka on tehnyt syntiä minua vastaan.

34. Mene nyt ja johdata kansa paikkaan, josta olen sinulle puhunut. Enkelini kulkee sinun edelläsi! Mutta tilinteon päivänä minä rankaisen heitä heidän rikoksestaan.” 2. Moos. 23:20

35. Niin HERRA löi kansaa vitsauksella, koska he olivat teettäneet vasikan, jonka Aaron oli tehnyt.

33. LUKU

Kansa saa käskyn lähteä liikkeelle

1. Sitten HERRA sanoi Moosekselle: ”Lähtekää täältä, sinä ja kansa, jonka olet tuonut Egyptin maasta, ja menkää siihen maahan, josta olen vannonut valan Abrahamille, lisakille ja Jaakobil-le ja sanonut: ’Sinun jälkeläisillesi minä annan sen.’ 1. Moos. 12:7,26:24,28:13

2. Minä lähetän sinun edellesi enkelin ja karkotan kanaanilaiset, amorilaiset, heettiläiset, perissiläiset, hivviläiset ja jebusilaiset. 2. Moos. 23:20,32:34

3. Hän johdattaa sinut maahan, joka vuotaa maitoa ja hunajaa. Minä itse en kulje sinun mukana, etten tuhoaisi sinua matkalla, sillä sinä olet niskurikansa.” 2. Moos. 3:8; 5. Moos. 9:13

4. Kun kansa kuuli tämän ankaran puheen, se alkoi murehtia, eikä yksikään pannut korujaan ylleen.

5. HERRA käski Mooseksen sanoa israelilaisille: ”Te olette uppiniskainen

kansa. Jos kulkisin hetkenkin keskelänne, minä tuhoaisin teidät. Ottakaa nyt korut pois yltänne, niin minä harkitsen, mitä teille teen.”

6. Niin israelilaiset luopuivat koruistaan Hoorebinvuoren luona.

Ilmestysmaja leirin ulkopuolella

7. Sitten Mooses otti teltan, pystytti sen leirin ulkopuolelle jonkin matkan päähän leiristä ja nimitti sen ilmestysmajaksi. Jokaisen, joka etsi HERRAA, oli mentävä ilmestysmajan luo leirin ulkopuolelle.

8. Mooseksen lähtiessä teltalle koko kansa nousi, ja jokainen seisoi telttansa ovella seuraten katseellaan Moosesista, kunnes hän oli mennyt telttaan.

9. Kun Mooses oli mennyt telttaan, pilvipatsas laskeutui ja asettui teltan ovelle, ja Herra puhui Mooseksen kanssa. 4. Moos. 12:5; 5. Moos. 31:15; Ps. 99:7

10. Koko kansa näki pilvipatsaan asettuvan teltan ovelle, ja kaikki heittäytyivät maahan, kukin telttansa ovela.

11. HERRA puhui Moosekselle kasvotusten, niin kuin mies puhuu ystävälleen. Sitten Mooses palasi takaisin leiriin, mutta hänen nuori palvelijansa Joosua, Nuunin poika, ei poistunut teltasta. 4. Moos. 12:8

Herra lupaa olla kansansa kanssa

12. Mooses sanoi HERRALLE: ”Sinä sanot minulle, että minun on johdettava tätä kansaa, mutta et ole ilmoittanut minulle, kenet sinä lähetät minun kansani. Kuitenkin sinä olet sanonut: ’Minä tunnen sinut nimeltä, ja sinä olet myös saanut armon minun silmissäni.’

13. Jos siis todella olet suosiollinen minulle, niin ilmoita minulle tiesi, että voisin tulla tuntemaan sinut ja saisin armon sinun silmissäsi. Onhan tämä kansa kuitenkin sinun kansasi.” 2. Moos. 19:6; Ps. 103:7

14. Herra vastasi: ”Minä kuljen¹³⁸ kanssasi, ja minä annan sinulle levon.”

¹³⁸ 33:14. Kirj.: ”kasvoni kulkevat”.

15. Mooses vastasi hänelle: ”Ellet sinä kulje¹³⁹ kanssani, älä vie meitä täältä.

16. Mistä muutoin voidaan tietää, että me olemme saaneet armon sinun silmissäsi, minä ja sinun kansasi, ellei siitä, että sinä kuljet kanssamme ja että meillä, minulla ja sinun kansallasi, on erityisasema kaikkien kansojen joukossa maan päällä?”

17. HERRA vastasi Moosekselle: ”Minä teen myös tämän, mitä nyt pyydät, sillä sinä olet saanut armon minun silmissäni ja minä tunnen sinut nimeltä.”

18. Mooses sanoi: ”Minä pyydän, näytä minulle kunniasi.”

19. Herra vastasi: ”Minä annan kaiken ihanuuteni kulkea editseksi ja lausun HERRAN nimeä sinun edessäsi. Minä olen suosiollinen, kenelle olen suosiollinen, ja armahdan, ketä armahdan.”

20. Hän sanoi vielä: ”Sinä et voi nähdä minun kasvojani, sillä yksikään ihminen, joka näkee minut, ei jää eloon.”

1. Moos. 32:31; Tuom. 13:22

21. Sitten HERRA sanoi: ”Katso, tässä vieressäni on paikka. Asetu seisomaan tähän kalliolle,

22. ja kun kunniani kulkee ohitse, minä asetan sinut kallionkoloon ja suojaan sinua kädelläni, kunnes olen kulkenut ohi.

23. Sitten minä siirrän käteni pois, ja sinä näet minun selkäpuoleni, mutta kasvojani ei kukaan saa nähdä.”

34. LUKU

Uudet laintaulut

1. HERRA sanoi Moosekselle: ”Veistä itsellesi kaksi ensimmäisten taulujen kaltaista kivिताulua. Minä kirjoitan niihin sanat, jotka olivat ensimmäisissä tauluissa, niissä, jotka sinä särjät.

2. Moos. 24:12,32:19; 5. Moos. 10:1,2

2. Ole valmis aamuun mennessä, nouse silloin Siinainvuorelle ja asetu seisomaan minun eteeni vuoren huipulle.

3. Kukaan ei saa nousta sinne sinun kanssasi, eikä ketään saa näkyä koko vuorella. Myöskään lampaat, vuohet tai nautakarja eivät saa olla laitumella lähellä vuorta.”

4. Mooses veisti kaksi ensimmäisten kaltaista kivिताulua. Varhain aamulla Mooses nousi ylös ja kiipesi Siinainvuorelle, niin kuin HERRA oli häntä käskennyt, ja vei ne kaksi kivिताulua mukanaan.

5. Sitten HERRA laskeutui alas pilvessä, asettui vuoren huipulle Mooseksen läheisyyteen ja lausui HERRAN nimen.

2. Moos. 33:19

6. HERRA kulki Mooseksen editse ja huusi: ”HERRA, HERRA on laupias ja armahtavainen Jumala, pitkämielinen ja täynnä armoa ja totuutta.

4. Moos. 14:18; Neh. 9:17; Ps. 86:15,145:8; Joel 2:13; Joona 4:2

7. Hän pysyy armollisena tuhansille ja antaa anteeksi pahat teot, rikkomukset ja synnit. Hän ei kuitenkaan jätä rankaisematta, vaan vaatii lapset ja lasten lapset tilille isien pahoista teoista aina kolmanteen ja neljanteen polveen saakka.”

2. Moos. 20:5,6; 5. Moos. 5:9,7:9; Jer. 32:18

8. Mooses kumartui kiireesti kasvoilleen maahan

9. ja sanoi: ”Herra, jos todella olen saanut armon sinun silmissäsi, niin kulkekoon Herra meidän keskellämme. Vaikka tämä kansa on uppiniskainen, niin anna anteeksi meidän pahat tekomme ja syntimme ja ota meidän perintöosaksesi.”

Herra uudistaa liittonsa

10. Herra vastasi: ”Minä teen liiton, ja koko sinun kansasi nähdessäni minä teen ihmeitä, jollaisia ei ole tehty yhdessäkään maassa eikä minkään kansan keskuudessa. Koko kansa, jonka keskellä sinä olet, on näkevä HERRAN teot, sillä se, mitä minä teen yhdessä sinun kanssasi, on pelottavaa.”

5. Moos. 5:2

11. Noudata käskyjä, jotka minä tänään sinulle annan. Minä itse karkotan sinun edeltäsi amorilaiset, kanaanilaiset

139 33:15. Kirj.: ”elleivät kasvosi kulje”.

2. Mooseksen kirja 34

set, heittoläiset, perissiläiset, hivviläiset ja jebusiläiset.

12. Varokaa, ettette tee liittoa sen maan asukkaiden kanssa, johon menette, ettei heistä tule ansaa teidän keskuuteenne, 2. Moos. 23:32; 5. Moos. 7:2

13. vaan hävittääkää heidän alttarinsa, särkekää heidän patsaansa ja hakatkaa maahan heidän aseransa¹⁴⁰.

2. Moos. 23:24; 5. Moos. 7:5,12;3;
2. Kun. 18:4,23;14

14. Älä kumarra mitään muuta jumalaa, sillä HERRA on nimeltään Kiivas. Hän on kiivas Jumala. 2. Moos. 20:5

15. Älä tee liittoa maan asukkaiden kanssa, jotka seuraavat haurellisesti jumaliaan ja uhraavat niille ja kutsuvat sinutkin mukaan. Jos sinä syöt heidän uhreistaan 1. Kor. 10:20

16. ja jos otat sen maan tyttäristä pojillesi vaimoja, jotka seuraavat haurellisesti jumaliaan, niin he saavat poikasikin seuraamaan haureudessa heidän jumaliaan. 5. Moos. 7:3; Tuom. 3:6;
1. Kun. 11:2

17. Älä tee itsellesi valettuja jumalan-kuvia.” 2. Moos. 20:4,23; 3. Moos. 19:4

Kolme vuotuista juhlaa

18. ”Vietä happamatonta leivän juhlaa. Syö happamatonta leipää seitsemänä päivänä aabib-kuussa, niin kuin minä olen sinua käskennyt, sillä aabib-kuussa sinä lähdit Egyptistä.

19. Kaikki, mikä avaa kohdun, on minun, myös kaikki karjasi, nautojesi ja lampaittesi, urospuoliset esikoiset. 2. Moos. 13:2,12,22;29; 4. Moos. 18:15;
Luuk. 2:23

20. Aasin esikoinen lunasta lampaalla, mutta jos et sitä lunasta, taita siltä niska. Lunasta jokainen esikoispoikasi. Älkää tulko minun kasvojeni eteen tyhjiin käsin. 2. Moos. 13:13,23;15;
5. Moos. 16:16

21. Kuusi päivää tee työtä, mutta lepää seitsemäntenä päivänä. Myös kyntö- ja elonleikkuuajana sinun on levättävä.

2. Moos. 35:2; 5. Moos. 5:12; Luuk. 13:14

22. Vietä viikkojuhlaa, kun korjaat vehnän ensilyhteen, ja elonkorjuujuhlaa vuoden vaihtuessa.

2. Moos. 23:16; 4. Moos. 28:26; 5. Moos. 16:10;
2. Aik. 8:13

23. Kolme kertaa vuodessa on koko sinun miesväkesi tultava Herran, HERRAN, Israelin Jumalan, kasvojen eteen.

2. Moos. 23:17; 5. Moos. 16:16

24. Minä karkotan kansat sinun edeltäsi ja laajennan sinun alueesi, eikä kukaan himoitse sinun maatasi, kun sinä vaellat kolme kertaa vuodessa HERRAN, sinun Jumalasi, kasvojen eteen. 5. Moos. 12:20,19;8

25. Älä uhraa teurasuhrini verta happaman leivän kanssa, älköönkää pääsiäisjuhlauhrista jääkö mitään yön yli seuraavaan aamuun.

2. Moos. 12:10,23;18

26. Tuo HERRAN, Jumalasi, temppeliin parhaimmat maasi ensihedelmistä. Älä keitä kiliä emänsä maidossa.”

2. Moos. 22:28,23;19; 5. Moos. 14:21

Mooseksen kasvot säteilevät

27. HERRA sanoi Moosekselle: ”Kirjoita itsellesi muistiin nämä sanat, sillä näiden sanojen mukaisesti minä olen tehnyt liiton sinun kanssasi ja Israelin kanssa.” 2. Moos. 24:4

28. Mooses oli vuorella HERRAN luona neljäkymmentä päivää ja neljäkymmentä yötä. Hän ei syönyt leipää eikä juonut vettä. Ja hän kirjoitti tauluihin liiton sanat, nuo kymmenen käskyä.

2. Moos. 24:18; 5. Moos. 4:13,9;9,18

29. Kun Mooses laskeutui alas Siinainvuorelta käsissään kaksi todistuksen taulua, hän ei tiennyt, että hänen kasvojensa iho oli alkanut säteillä hänen puhuessaan Herran kanssa.

30. Mutta kun Aaron ja kaikki israeliläiset näkivät Mooseksen ja huomasivat hänen kasvojensa ihon säteilevän, he pelkäsivät tulla hänen lähelleen. 2. Kor. 3:7

31. Silloin Mooses kutsui heitä, ja Aaron ja kaikki kansan päämiehet palasivat hänen luokseen, ja hän puhui heille.

¹⁴⁰ 34:13. Asera-paalu edusti kanaanilaista hedelmällisyyden jumalatarta.

32. Sen jälkeen kaikki israelilaiset tulivat lähemmäksi, ja hän käski heidän noudattaa kaikkea, mistä HERRA oli puhunut hänen kanssaan Siinainvuorella.

33. Lakattuaan puhumasta heidän kanssaan, Mooses pani peitteen kasvoilleen.

2. Kor. 3:13

34. Mutta kun Mooses meni HERRAN eteen puhumaan hänen kanssaan, hän otti peitteen pois ja oli ilman sitä, kunnes lähti ulos. Tultuaan ulos hän puhui israelilaisille, mitä oli käsketty,

35. ja israelilaiset näkivät Mooseksen kasvojen ihon säteilevän. Niin Mooses pani peitteen takaisin kasvoilleen, kunnes meni puhumaan Herran kanssa.

35. LUKU

Sapattikäsky

1. Mooses kutsui koolle koko israelilaisten seurakunnan ja sanoi heille: ”Nämä ovat ne sanat, joiden mukaan HERRA on käskennyt teidän toimia:

2. Kuutena päivänä tehkää työtä, mutta seitsemäntenä päivänä olkoon teillä pyhä sapatti, HERRAN levon päivä. Jokainen, joka silloin tekee työtä, on surmattava.

2. Moos. 20:8,9,23:12,31:15

3. Älkää syyttäkö tulta sapatinpäivänä missään asuinpaikoissanne.”

Lahjat ilmestysmajaa varten

4. Mooses sanoi koko Israelin seurakunnalle: ”Näin on HERRA käskennyt:

5. Kootkaa HERRALLE uhrilahja keskuudestanne. Jokainen, joka sydämestään haluaa, tuokoon uhrilahjaksi HERRALLE kultaa, hopeaa ja vaskea,

2. Moos. 25:2

6. sinipunaisia, purppuranpunaisia ja helakanpunaisia lankoja, pellavaa, vuohenkarvaa,

7. punaiseksi värjättyjä pässinnahkoja, merilehmännahkoja, akasiapuuta,

8. öljyä valaisemista varten, tuoksuaiteita voiteluöljyä ja hyväntuoksuisia suitsuketta varten

9. sekä onyksi-kiviä ja kasukkaan ja rintakilpeen kiinnitettäviä kiviä.

10. Kaikki keskuudessaanne olevat taitajat tulkoot ja tehkööt kaiken, mitä HERRA on käskennyt:

11. asumuksen telttoineen ja peitteineen, hakasineen, lautoineen, poikitankoineen, pylväineen ja jalustoineen,

2. Moos. 31:7,39:33

12. arkun kantotankoineen, armoistuimen ja sitä verhoavan esiripun,

13. pöydän kantotankoineen ja kaikine varusteineen sekä pyhät leivät¹⁴¹,

14. lampunjalan varusteineen ja lamppuineen valaisemista varten sekä öljyn lamppuja varten,

15. suitsutusalttarin kantotankoineen, voiteluöljyn ja hyväntuoksuisen suitsukkeen, oviverhon asumuksen ovelle,

16. polttouhrialttarin ja kaikki sen varusteet, vaskiritilän ja kantotangot sekä altaan ja sen jalustan,

17. esipihan verhot pylväineen ja jalustoineen sekä verhon esipihan porttiin,

18. asumuksen vaarnat ja esipihan vaarnat köysineen,

19. virkapuvut pyhäkköpalvelusta varten ja pappi Aaronin pyhät vaatteet sekä hänen poikiensa pappispuvut.”

20. Sitten koko israelilaisten seurakunta lähti pois Mooseksen luota,

21. ja jokainen, jonka sydän häntä siihen kehotti, jokainen, jonka henki oli altis, tuli ja toi uhrinsa HERRALLE ilmestysmajan valmistamista varten, kaikkea sen palvelusta varten sekä pyhiä vaatteita varten.

22. Miehet ja naiset, jokainen, jonka sydän oli altis, tulivat ja toivat solkia, korvarenkaita, sormuksia, kaulakoristeita ja kaikenlaisia muita kultaesineitä, kultaa heilutusuhrina HERRALLE.

23. Samoin jokainen, jolla oli sinipunaisia, purppuranpunaisia ja helakanpunaisia lankoja, pellavaa, vuohenkarvoja, punaiseksi värjättyjä pässinnahkoja tai merilehmännahkoja, toi niitä.

¹⁴¹ 35:13. Kirj.: ”kasvojen leivät”. Ilmeisesti on kysymys Jumalan kasvoista, joiden eteen leivät asetettiin.

24. Jokainen, joka voi antaa hopeaa tai vaskea uhriksi, toi lahjan HERRALLE, niin ikään jokainen, jolla oli akasiapuu-ta, toi sitä kaikenlaista rakennustyötä varten.

25. Jokainen viisas ja taitava nainen kehräsi ja toi sinipunaisia, purppuranpunaisia ja helakanpunaisia lankoja ja pellavalankoja.

26. Kaikki naiset, joita heidän sydämensä kehotti, kehräsivät taitavasti vuohenkarvoja.

27. Päämiehet toivat onyksi-kiviä ja kasukkaan ja rintakilpeen kiinnitettäviä kiviä.

28. He toivat myös öljyä valaisemista ja voiteluöljyn valmistamista varten sekä tuoksuaiteita voiteluöljyn ja hyväntuoksuisten suitsukkeen valmistamiseksi.

29. Kaikki israelilaiset, miehet ja naiset, jotka olivat sydäimestään halukkaita tuomaan vapaaehtoisia lahjoja HERRALLE, toivat niitä kaikenlaisia töitä varten, jotka HERRA oli Mooseksen kautta käkenyt tehdä.

Pyhien esineiden valmistajat

30. Mooses sanoi israelilaisille: "HERRA on kutsunut nimeltä Besalelin, Uurin pojan, Huurin pojanpojan Juudan heimosta.

2. Moos. 31:2

31. Herra on täyttänyt hänet Jumalan Hengellä, niin että hänellä on viisautta, ymmärrystä, tietoa ja kaikenlaista taitoa

32. suunnitella ja valmistaa esineitä kullasta, hopeasta ja vaskesta,

33. työstää ja kiinnittää jalokiviä, veistää puuta ja tehdä kaikenlaisia taitoa vaativia töitä.

34. Hänelle ja Oholiabille, Ahisamakin pojalle Daanin heimosta, Herra on antanut myös kyvyn opettaa muita.

35. Hän on täyttänyt heidät viisaudella, niin että he osaavat tehdä kaikenlaisia töitä, niin sepän, suunnittelijan, kankurin kuin kirjokankaiden kutojan, joka kutoo kankaita sinipunaisista, purppuranpunaisista ja helakanpunaisista langoista sekä pellavalangoista.

He pystyvät suunnittelemaan ja tekemään kaikenlaisia töitä."

36. LUKU

1. "Besalel ja Oholiab sekä kaikki taitajat, joille HERRA on antanut viisauden, ymmärryksen ja kyvyn valmistaa kaikkea, mitä pyhäkköpalveluksessa tarvitaan, tehköt kaiken niin kuin HERRA on käkenyt."

2. Mooses kutsui Besalelin ja Oholiabin sekä kaikki taitajat, joille HERRA oli antanut viisauden, kaikki, joiden sydän kehotti heitä ryhtymään työhön.

3. He ottivat Moosekselta kaikki lahjat, jotka israelilaiset olivat tuoneet pyhäkköpalveluksessa tarvittavien esineiden valmistamista varten. Israelilaiset toivat joka aamu hänelle lisää vapaaehtoisia lahjoja.

4. Silloin kaikki taitajat, jotka tekivät kaikenlaista työtä pyhäkköä varten, tulivat Mooseksen luo, kukin siitä työstä, jota oli tekemässä,

5. ja sanoivat: "Kansa tuo enemmän kuin tarvitaan sen työn suorittamiseksi, jonka HERRA on käkenyt tehdä."

6. Silloin Mooses käski kuuluttaa leirissä: "Älköön yksikään mies tai nainen enää valmistako mitään lahjaksi pyhäkköä varten." Niin kansa lakkasi tuomasta lahjoja.

7. Kaikkien töiden tekemistä varten oli kaikkea riittävästi, jopa yli tarpeen.

Ilmestysmajan rakentaminen

8. Taitavat työntekijät valmistivat asumuksen kymmenestä telttakaan kaistasta. Ne oli kudottu kerratuista pellavalangoista ja sinipunaisista, purppuranpunaisista ja helakanpunaisista langoista. Niihin oli tehty taidokkaasti kerubeja.

2. Moos. 26:1

9. Yhden kaistan pituus oli kaksikymmentäkahdeksan kyynärää ja leveys neljä kyynärää. Kaikki kaistat olivat samanmittaisia.

10. Viisi kaistaa yhdistettiin toisiinsa, samoin yhdistettiin toiset viisi kaistaa toisiinsa.

11. Sinipunaisesta langasta tehtiin silmukat yhdistetyn kappaleen ensimmä-

mäisen kaistan reunaan, samoin toisen yhdistetyn kappaleen viimeisen kaistan reunaan.

12. Ensimmäiseen kaistaan tehtiin viisikymmentä silmukkaa ja toiseen yhdistettyyn kappaleeseen viisikymmentä silmukkaa vastaavan kaistan reunaan, niin että silmukat olivat kohdakkain.

13. Sitten tehtiin viisikymmentä kultaakasta, ja kappaleet yhdistettiin hakasilla toisiinsa, niin että niistä tuli yhtenäinen asumus.

14. Vuohenkarvoista tehtiin kaistoja ja niistä asumusta suojaava teltta. Näitä kaistoja tehtiin yksitoista.

2. Moos. 26:7

15. Kunkin kaistan pituus oli kolmekymmentä kyynärää ja leveys neljä kyynärää. Kaikki yksitoista kaistaa olivat samanmittaisia.

16. Kaistat liitettiin yhteen, viisi kaistaa erilliseksi kappaleeksi ja kuusi erilliseksi kappaleeksi.

17. Toisen yhdistetyn kappaleen viimeisen kaistan reunaan tehtiin viisikymmentä silmukkaa ja samoin viisikymmentä silmukkaa toisen yhdistetyn kappaleen vastaavan kaistan reunaan.

18. Sitten tehtiin viisikymmentä vasikihakasta, joilla kankaat liitettiin yhteen, niin että niistä tuli yhtenäinen teltta.

19. Telttaa varten tehtiin vielä peite punaiseksi värjätystä pässinnahoista ja sen päälle peite merilehmännahoista.

20. Asumuksen laudat tehtiin akasiapuusta, ja ne asetettiin pystyyn.

2. Moos. 26:15

21. Lautojen pituus oli kymmenen kyynärää ja leveys puolitoista kyynärää.

22. Kussakin laudassa oli kaksi tapia, joilla laudat yhdistettiin toisiinsa. Tällaisiksi tehtiin kaikki asumuksen laudat.

23. Eteläpuolta varten niitä tehtiin kaksikymmentä.

24. Näitä kahtakymmentä lautaa varten tehtiin neljäkymmentä hopeajalus-

taa, kaksi jalustaa kunkin laudan alle, sen kahta tappia varten.

25. Myös asumuksen toista, pohjoisen puoleista, sivua varten tehtiin kaksikymmentä lautaa

26. ja neljäkymmentä hopeajalustaa, kaksi jalustaa kunkin laudan alle.

27. Asumuksen takasivua, länsipuolta, varten tehtiin kuusi lautaa

28. ja asumuksen peränurkkia varten kaksi kaksoislautaa.

29. Kumpikin oli tehty kahdesta laudasta, jotka olivat kiinni toisissaan alhaalta ylös saakka, ensimmäiseen renkaaseen asti. Tällaisiksi tehtiin molemmat laudat, yksi kumpaakin nurkkaa varten.

30. Lautoja oli siis kahdeksan ja niiden hopeajalustoja kuusitoista, kaksi jalustaa kunkin laudan alla.

31. Sitten tehtiin viisi poikkitankoa akasiapuusta asumuksen toisen sivuseinän lautoja varten,

32. viisi poikkitankoa asumuksen toisen sivuseinän lautoja varten ja viisi poikkitankoa asumuksen takaseinän, länsisivun, lautoja varten.

33. Keskimäinen poikkitanko asetettiin lautojen puoliväliin, niin että se ulottui nurkasta nurkkaan.

34. Laudat päällystettiin kullalla, ja niihin tehtiin renkaat kullasta poikkitankojen pidikkeiksi. Myös poikkitangot päällystettiin kullalla.

35. Sitten tehtiin esirippu sinipunaisista, purppuranpunaisista ja helakanpunaisista langoista sekä kerratuista pellavalangoista. Siihen tehtiin taidokkaasti kerubeja.

2. Moos. 26:31

36. Esirippua varten tehtiin akasiapuusta neljä pylvästä, jotka päällystettiin kullalla. Pylväiden koukut olivat kultaa, ja pylväitä varten valettiin neljä hopeajalustaa.

37. Teltan oveen tehtiin kirjokudontatyönä verho sinipunaisista, purppuranpunaisista ja helakanpunaisista langoista sekä kerratuista pellavalangoista.

38. Oviverhoa varten tehtiin viisi pylvästä koukkuineen. Pylväiden päät ja

koristepienat päällystettiin kullalla. Pylväiden viisi jalustaa tehtiin vaskesta.

37. LUKU

Liitonarkku ja sovituspaikka

1. Besalel teki akasiapuusta arkun, kaksi ja puoli kyynärää pitkän, puolitoista kyynärää leveän ja puolitoista kyynärää korkean.

2. Moos. 25:10

2. Hän päällysti sen puhtaalla kullalla sisäältä ja ulkoa ja teki sen ympärille kultareunuksen.

3. Hän valoi neljä kultarengasta arkun neljään jalkaan, kaksi rengasta sen toiselle puolelle ja kaksi rengasta toiselle.

4. Sitten hän teki kantotangot akasiapuusta, päällysti ne kullalla

5. ja pisti arkun sivuilla oleviin renkaisiin, niin että arkkua voitiin kantaa.

6. Hän teki puhtaasta kullasta armoistuimen, kaksi ja puoli kyynärää pitkän ja puolitoista kyynärää leveän.

7. Sitten hän takoi kullasta kaksi kerubia armoistuimen molempiin päihin,

8. yhden kerubin toiseen päähän ja yhden toiseen päähän. Hän teki kerubit armoistuimen kumpaankin päähän.

9. Kerubien siivet olivat levällään ylöspäin, niin että ne peittivät armoistuimen, ja kerubien kasvot olivat toisiaan kohti. Niiden kasvot olivat armoistuimeen päin.

Pyhien leipien pöytä

10. Besalel teki akasiapuusta pöydän, joka oli kahden kyynärän pituinen, kyynärän levyinen ja puolitoista kyynärää korkea.

2. Moos. 25:23

11. Hän päällysti sen puhtaalla kullalla ja teki sen ympärille kultareunuksen.

12. Hän ympäröi pöydän kämmenen korkuisella listalla ja teki listan ympärille kultareunuksen.

13. Hän valoi pöytää varten neljä kultarengasta ja kiinnitti renkaat pöydän neljän jalan kulmiin.

14. Renkaat olivat listan alapuolella¹⁴² tankojen pidikkeinä pöydän kantamista varten.

15. Hän teki tangot akasiapuusta pöydän kantamista varten ja päällysti ne kullalla.

16. Lisäksi hän teki pöydällä pidettävät astiat puhtaasta kullasta: kulhot, kauhat ja kupit sekä kannut, joista juomauhrit kaadetaan.

Lampunjalka

17. Besalel teki myös lampunjalan puhtaasta kullasta. Hän takoi sen yhdestä ja samasta kappaleesta varsiineen ja haaroineen, kupuineen, nuppuineen ja kukkineen.

2. Moos. 25:31

18. Lampunjalan sivuilta lähti kuusi haaraa, kolme haaraa toiselta ja kolme haaraa toiselta sivulta.

19. Kussakin haarassa oli kolme mantelinkukan muotoista kupua, nuppua ja kukkaa. Näin oli jokaisessa kuudessa lampunjalasta lähtevässä haarassa.

20. Lampunjalassa oli neljä mantelinkukan muotoista kupua, nuppua ja kukkaa.

21. Jokaisen haaraparin alla – jokaisen kuuden haaran, jotka lähtivät lampunjalasta – oli yksi nappu.

22. Nuput ja haarat olivat samaa kappaletta kuin lampunjalka. Se oli taottu puhtaasta kullasta yhtenä kappaleena.

23. Besalel teki siihen seitsemän lampun ja karsakupin puhtaasta kullasta.

24. Hän teki lampunjalan ja kaikki sen varusteet yhdestä talentista puhdasta kultaa.

Suitsutusalttari

25. Besalel teki myös suitsutusalttarin akasiapuusta, nelikulmaisen, kyynärän pituisen, kyynärän levyisen ja kaksi kyynärää korkean. Sen sarvet olivat samaa kappaletta kuin alttari.

2. Moos. 30:1

¹⁴² 37:14. Kirj.: ”vastapäätä” tai ”kohdalla”.

26. Hän päälylysti sen puhtaalla kullalla, sekä kannen että sivut ympäriin, samoin sarvet. Hän teki sen ympärille kultareunuksen.

27. Hän teki siihen kaksi kultaren-gasta reunuksen alle molemmin puolin, kahdelle sivulle. Renkaat olivat tankojen pidikkeinä alttarin kantamista varten.

28. Hän teki tangot akasiapuusta ja päälylysti ne kullalla.

29. Lisäksi hän valmisti pyhän voiteluöljyn ja puhtaan, hyväntuoksuisen suitsukkeen samalla tavoin kuin voiteensekoittaja.

2. Moos. 30:23,34

38. LUKU

Polttouhrialttari ja vaskiallas

1. Besalel teki akasiapuusta nelikulmaisen polttouhrialttarin, jonka pituus oli viisi kyynärää, leveys viisi kyynärää ja korkeus kolme kyynärää. 2. Moos. 27:1

2. Hän teki alttarin neljään kulmaan sarvet, jotka olivat samaa kappaletta kuin alttari, ja päälylysti sen vaskella.

3. Sitten hän teki kaikki alttarin esineet: tuhka-astiat, lapiot, pirskotusmaljat, haarukat ja hiilipannut. Kaikki alttarin esineet hän teki vaskesta.

4. Altтарin reunuksen alapuolelle hän teki vaskesta verkkomaisen ritilän, joka ulottui alhaalta puoliväliin saakka.

5. Vaskiritilän neljään kulmaan hän valoi neljä rengasta kantotankojen pidikkeiksi.

6. Tangot hän teki akasiapuusta ja päälylysti ne vaskella

7. ja pisti ne alttarin sivuilla oleviin renkaiisiin. Altтарin hän teki laudoista ontoksi.

8. Besalel teki vaskialtaan vaskijalustoineen niiden naisten peileistä, jotka suorittivat palvelustehtäviä ilmes-tysmajan ovella.

2. Moos. 30:18

Esipiha verhoineen

9. Sitten Besalel teki esipihan. Sen eteläsivua varten hän teki sadan kyynärän pituiset verhot kerratuista pella-valangoista.

2. Moos. 27:9

10. Verhojen kannatinpylväitä oli kaksikymmentä ja näiden vaskijalustoja kaksikymmentä. Pylväiden koukut ja koristepienat olivat hopeaa.

11. Pohjoispuolen verhot olivat myös sadan kyynärän pituiset. Niiden pylväitä oli kaksikymmentä ja näiden vaskijalustoja kaksikymmentä. Pylväiden koukut ja koristepienat olivat hopeaa.

12. Länsipuolen verhot olivat viidenkymmenen kyynärän pituiset. Pylväitä oli kymmenen ja niiden jalustoja kymmenen. Pylväiden koukut ja koristepienat olivat hopeaa.

13. Etupuolen, itäisen puolen, pituus oli viisikymmentä kyynärää.

14. Portin toisella sivulla olevien verhojen pituus oli viisitoista kyynärää. Niiden pylväitä oli kolme ja näiden jalustoja kolme.

15. Samoin verhot esipihan portin toisella sivulla olivat viidentoista kyynärän pituiset, pylväitä oli kolme ja niiden jalustoja kolme.

16. Kaikki esipihan verhot olivat kerrattua pellavaa.

17. Pylväiden jalustat olivat vaskea, koukut ja koristepienat hopeaa, ja pylväiden päät oli päälylystetty hopealla. Kaikkiin esipihan pylväisiin oli kiinnitetty hopeiset koristepienat.

18. Esipihan portin verho oli tehty kirjokudontatyönä sinipunaisista, purpuranpunaisista ja helakanpunaisista langoista ja kerratuista pellavalangoista. Sen pituus oli kaksikymmentä kyynärää ja korkeus esipihan verhojen tavoin viisi kyynärää.

19. Portin pylväitä oli neljä ja niiden vaskijalustoja neljä. Pylväiden koukut olivat hopeaa, ja myös pylväänpäiden päälylyste ja koristepienat olivat hopeaa.

20. Kaikki asumuksen ja esipihan ympärillä olevat vaarnat olivat vaskea.

Laskelma ilmestysmajan kustannuksista

21. Tässä on luettelo asumukseen, todistuksen majaan, käytetyistä tarvikkeista, jotka leeviläiset luettelolivat

litamarin, pappi Aaronin pojan, johdolla Mooseksen käskystä.

22. Besalel, Uurin poika, Huurin pojanpoika Juudan heimosta, oli tehnyt kaiken, mitä HERRA oli Mooseksen kautta käskenyt.

23. Hänen apunaan oli Daanin heimon kuuluva Oholiab, Ahisamakin poika, seppä ja suunnittelija, joka kutoi kirjokankaita sinipunaisista, purppuranpunaisista ja helakanpunaisista langoista sekä pellavalangoista.

24. Kultaa, jota käytettiin kaikkiin pyhäkköä varten tehtyihin esineisiin, oli tuotu heilutusuhrina kaikkiaan kaksikymmentäyhdeksän talenttia ja seitsemänsataakolmekymmentä sekeliä pyhäkkösekelin painon mukaan.

25. Hopeaa tuli seurakunnan katselmuksessa sata talenttia ja tuhat seitsemänsataaseitsemänkymmentäviisi sekeliä pyhäkkösekelin painon mukaan.

26. Jokaiselta katselmuksessa olleelta kaksikymmenvuotiaalta tai sitä vanhemmalta, kaikkiaan kuudeltasadaltakolmeltatuhannelta viideltäsadaltaviideltäkymmeneltä, saatiin bekamitta eli puoli sekeliä pyhäkkösekelin painon mukaan.

2. Moos. 30:13;

4. Moos. 1:46

27. Sata talenttia hopeaa käytettiin pyhäkön pylväiden jalustojen ja esiripun pylväiden jalustojen valamiseen, talentti jalustaa kohti. Sataan jalustaan kului sata talenttia hopeaa.

28. Lopuista tuhannesta seitsemästä sadastaseitsemästäkymmenestä viidestä sekelistä tehtiin koukut pylväisiin. Pylväiden päät päällystettiin hopealla, ja niihin tehtiin koristepienat.

29. Heilutusuhrivaskea oli seitsemänkymmentä talenttia ja kaksituhatta neljäsataa sekeliä.

30. Siitä tehtiin jalustat ilmestysmajan oven pylväitä varten, vaskialttari ja siihen kuuluva vaskinen ritilä sekä kaikki alttarin esineet,

31. samoin jalustat koko esipihaa ja esipihan porttia varten, kaikki asumuksen vaarnat sekä kaikki vaarnat esipihan ympäriälle.

Ylimmäisen papin puvun valmistaminen

1. Virkapuvut pyhäkköpalvelusta varten sekä Aaronin pyhät vaatteet tehtiin sinipunaisista, purppuranpunaisista ja helakanpunaisista langoista, sen käskyn mukaan, jonka HERRA oli Moosekselle antanut.

2. Moos. 28:2

2. Kasukka tehtiin kullasta, sinipunaisista, purppuranpunaisista ja helakanpunaisista langoista sekä kerratus-ta pellavasta.

2. Moos. 28:6

3. Kulta taottiin ohuiksi levyiksi ja leikattiin säikeiksi, niin että sitä voitiin kutoa taidokkaasti sinipunaisten, purppuranpunaisten ja helakanpunaisten lankojen ja pellavalankojen sekaan.

4. Kasukkaan tehtiin yhdistettävät olkakappaleet, jotka kiinnitettiin sen molempiin reunoihin.

5. Kasukan päällä oleva taidokkaasti kudottu vyö oli kasukan kanssa yhtä kappaletta. Sekin oli tehty kullasta sekä sinipunaisista, purppuranpunaisista ja helakanpunaisista langoista ja kerratus-ta pellavasta sen käskyn mukaan, jonka HERRA oli Moosekselle antanut.

6. Onyksi-kivet, joihin oli kaiverrettu Israelin poikien nimet niin kuin sinetisormuksia kaiverretaan, kehystettiin kultapunoksia.

7. Kivet pantiin kasukan olkakappaleisiin muistuttamaan israelilaisista sen käskyn mukaan, jonka HERRA oli Moosekselle antanut.

8. Rintakilpi tehtiin taidokkaasti kullasta, sinipunaisista, purppuranpunaisista ja helakanpunaisista langoista sekä kerratus-ta pellavasta, niin kuin kasukkakin oli tehty.

2. Moos. 28:15

9. Rintakilpi oli nelikulmainen ja kaksin kerroin taitettu. Siitä tehtiin vaaksan pituinen ja vaaksan levyinen, kaksin kerroin taitettu.

10. Siihen kiinnitettiin kiviä neljään riviin: ensimmäiseen riviin karneoli, topaasi ja smaragdi,

2. Mooseksen kirja 39

11. toiseen riviin rubiini, safiiri ja timantti,

12. kolmanteen riviin hyasintti, akaati ja ametisti

13. ja neljanteen riviin krysoliitti, onykki ja jaspis. Ne kiinnitettiin paikoilleen kultapunoksin kehystettyinä.

14. Kiviä oli siis kaksitoista Israelin poikien nimien mukaan. Kuhunkin kiveen oli kaiverrettu yksi kahdentoista heimon nimistä niin kuin sinettisormuksia kaiverretaan.

15. Rintakilpeen tehtiin puhtaasta kullasta ketjut, jotka oli punottu köysien tapaan.

16. Lisäksi tehtiin kaksi kultapalmikkoa ja kaksi kultarengasta. Nämä kaksi rengasta kiinnitettiin rintakilven yläkulmiin.

17. Molemmat kultapunokset kiinnitettiin rintakilven yläkulmissa oleviin renkaisiin.

18. Molempien punosten toiset päät kiinnitettiin palmikoihin ja nämä kiinnitettiin kasukan etupuolelle, sen olkapaaleisiin.

19. Tehtiin vielä toiset kaksi kultarengasta, ja ne pantiin rintakilven alakulmiin, sen kasukkaa vasten olevan sisäpuolen reunaan.

20. Vielä tehtiin kaksi kultarengasta, jotka kiinnitettiin kasukan olkakappaleiden etupuolen alareunaan sauman kohdalle, kasukan taidokkaasti tehdyn vyön yläpuolelle.

21. Rintakilpi solmittiin renkaistaan sinipunaisella nauhalla kasukan renkaisiin niin, että se oli kasukan taidokkaasti tehdyn vyön yläpuolella eikä irtautunut kasukasta. Näin HERRA oli Moosesta käsenyt.

22. Kasukan viitta tehtiin kutomalla pelkästään sinipunaisista langoista.

2. Moos. 28:31

23. Viitan keskellä oleva pääntie oli niin kuin haarniskan aukko, ja sen reunassa oli päärme, ettei se repeäisi.

24. Viitan helmaan tehtiin granaattiomienia sinipunaisista, purppuranpunaisista ja helakanpunaisista kerratuista langoista.

25. Sitten tehtiin tiukuja puhtaasta kullasta, ja ne kiinnitettiin granaattiomienien väliin viitan helmaan ympäriin-sä,

26. vuoroin tiuku ja granaattiomienä ympäri viitan helman. Viitta oli tehty käytettäväksi palveluksessa sen käskyn mukaan, jonka HERRA oli antanut Moosekselle.

27. Aaronille ja hänen pojilleen tehtiin lisäksi kutomalla pellavaihokkaat,

2. Moos. 28:39

28. pellavainen käärelakki, pellavaiset koristepäähineet sekä housut keratusta pellavasta.

29. Lisäksi tehtiin kirjokudontatyönä vyö kerratuista pellavalangoista ja sinipunaisista, purppuranpunaisista ja helakanpunaisista langoista, niin kuin HERRA oli Moosesta käsenyt.

30. Vielä tehtiin ruusuke, pyhä ot-sakoru, puhtaasta kullasta ja siihen kirjoitettiin sinettisormusten kaiverrusten tapaan kirjoitus "HERRALLE pyhitetty".

2. Moos. 28:36

31. Siihen kiinnitettiin sinipunainen nauha, jolla se sidottiin käärelakin yläreunaan, sen käskyn mukaan, jonka HERRA oli Moosekselle antanut.

Ilmestysmajan esineet

32. Näin koko työ, asumus eli ilmestysmaja, saatiin valmiiksi. Israelilaiset tekivät kaiken aivan sen käskyn mukaan, jonka HERRA oli Moosekselle antanut.

1. Moos. 6:22

33. He toivat Moosekselle asumuksen, teltan ja kaikki sen varusteet: hakaset, laudat, poikkitangot, pylvää ja jalustat,

2. Moos. 31:1–11,35:6–11

34. punaiseksi värjätystä pässinahoista tehdyn peitteen, merilehmän-nahoista tehdyn peitteen ja verhona olevan esiripun,

35. todistuksen arkun kantotankoi-neen, armoistuiimen,

36. pöydän kaikkine varusteineen sekä pyhät leivät,

37. puhtaasta kullasta tehdyn lam-punjalan riviin asetettavine lamppui-

2. Mooseksen kirja 39–40

neen ja kaikkine varusteineen sekä öljyä valaisemista varten,

38. kultaisen alttarin, voiteluöljyn ja hyväntuoksuisen suitsukkeen, teltan oviverhon,

39. vaskialttarin vaskisine rutilöineen, sen kantotangot ja kaikki varusteet, altaan jalustoineen,

40. esipihan verhot pylväineen ja jalustoineen, esipihan portin verhon, sen köydet ja vaarnat sekä kaikki esineet, joita tarvitaan asumuksessa eli ilmes-tysmajassa suoritettavassa palveluk-sessa,

41. virkapuvut pyhäkössä suoritetta-vaa palvelusta varten ja pappi Aaronin pyhät vaatteet sekä hänen poikiensa pappispuvut.

42. Israelilaiset olivat tehneet kaiken työn sen käskyn mukaan, jonka HERRA oli Moosekselle antanut.

43. Kun Mooses katseli kaikkea, mitä he olivat valmistaneet, hän näki, että se oli tehty aivan niin kuin HERRA oli käskenyt. Ja Mooses siunasi heidät.

40. LUKU

Ilmestysmajan pystyttäminen ja pappien vihkiminen

1. HERRA puhui Moosekselle:

2. ”Pystytä asumus, ilmestysmaja, ensimmäisen kuukauden ensimmäi-senä päivänä. 1. Moos. 8:13

3. Aseta sinne todistuksen arkku ja ripusta esirippu arkun eteen. 2. Moos. 26:33,34

4. Tuo pöytä ja lado pyhät leivät pöy-dälle järjestykseen. Tuo lampunjalka ja nosta sen lamput paikoilleen.

5. Pane kultainen suitsutusalttari to-distuksen arkun eteen ja ripusta verho asumuksen ovelle. 2. Moos. 30:1

6. Sijoita polttouhrialttari ilmestys-majan eli asumuksen oven eteen. 2. Moos. 27:1

7. Pane allas ilmestysmajan ja altta-rin välille ja kaada siihen vettä. 2. Moos. 30:18

8. Ympäröi esipiha verhoilla ja aseta verho esipihan porttiin. 2. Moos. 27:9

9. Ota sitten voiteluöljyä ja voitele asumus ja kaikki, mitä siellä on, ja py-hitä se ja kaikki sen esineet, niin siitä tulee pyhä. 2. Moos. 30:25

10. Voitele myös polttouhrialttari kaikkine varusteineen ja pyhitä alttari, niin alttarista tulee erittäin pyhä. 2. Moos. 29:37

11. Voitele samoin allas jalustoineen ja pyhitä se.

12. Tuo sitten Aaron poikineen ilmes-tysmajan ovelle ja pese heidät vedel-lä. 2. Moos. 29:4–9

13. Pue Aaron pyhiin vaatteisiin, voi-tele hänet ja pyhitä hänet palvelemaan minua pappina.

14. Tuo myös hänen poikansa, pue heidän ylleen ihokkaat

15. ja voitele heidät palvelemaan minua pappeina, niin kuin sinä voitelit heidän isänsäkin. Tämä on oleva heille voiteluna ikuiseen pappeuteen, polves-ta polveen.”

16. Mooses teki kaiken aivan niin kuin HERRA oli häntä käskenyt.

17. Asumus pystytettiin toisen vuo-den ensimmäisessä kuussa, kuukau-den ensimmäisenä päivänä.

18. Kun Mooses pystytti asumuksen, hän asetti paikoilleen sen jalustat, pani niihin laudat, asetti paikoilleen poikki-tangot ja pystytti pylväät,

19. levitti asumuksen ylle teltan ja asetti sen päälle telttapeitteen, niin kuin HERRA oli häntä käskenyt.

20. Sitten hän otti todistuksen taulut, pani ne arkkun, kiinnitti kantotangot arkun sivuille ja asetti armoistuimen arkun päälle. 2. Moos. 25:16; Hepr. 9:4

21. Mooses vei arkun asumukseen ja ripusti paikoilleen esiripun verhoa-maan liitonarkkua, niin kuin HERRA oli häntä käskenyt. 2. Moos. 26:33

22. Hän asetti pöydän ilmestysma-jaan, asumuksen pohjoissivulle esiri-pun ulkopuolelle,

23. ja latoi sen päälle pyhät leivät järjestykseen HERRAN eteen, niin kuin HERRA oli häntä käskenyt.

2. Mooseksen kirja 40

24. Hän asetti lampunjalan ilmestysmajaan, asumuksen eteläsivulle vastapäätä pöytää.

25. ja nosti lamput HERRAN eteen, niin kuin HERRA oli häntä käskenyt.

26. Mooses asetti kultaisen alttarin ilmestysmajaan esiripun eteen

27. ja poltti sen päällä hyväntuoksuista suitsuketta, niin kuin HERRA oli häntä käskenyt.

28. Sitten hän ripusti verhon asumuksen ovelle.

29. Mooses asetti polttouhrialttarin ilmestysmajan eli asumuksen oven edustalle ja uhrasi sen päällä polttouhrin ja ruokauhrin niin kuin HERRA oli häntä käskenyt.

30. Altaan hän asetti ilmestysmajan ja alttarin välille, ja hän kaatoi siihen vettä peseytymistä varten. 2. Moos. 30:18

31. Mooses ja Aaron sekä Aaronin pojat pesivät siinä kätensä ja jalkansa.

32. Mennessään ilmestysmajaan tai lähestyessään alttaria he peseytyivät HERRAN Moosekselle antaman käskyn mukaisesti.

33. Mooses rakensi asumuksen ja alttarin ympärille esipihan ja ripusti verhon esipihan porttiin. Näin Mooses sai tehdyksi kaiken työn.

Herran kirkkaus täyttää ilmestysmajan

34. Silloin pilvi peitti ilmestysmajan ja HERRAN kirkkaus täytti asumuksen,

1. Kun. 8:10,11; 2. Aik. 7:1,2

35. eikä Mooses voinut mennä ilmestysmajaan, sillä pilvi oli asettunut sen päälle ja HERRAN kirkkaus täytti asumuksen.

36. Aina kun pilvi kohosi asumuksen päältä, israelilaiset lähtivät liikkeelle. Näin tapahtui koko heidän vaelluksensa ajan.

4. Moos. 9:15–23

37. Mutta ellei pilvi kohonnut, he eivät lähteneet liikkeelle, ennen kuin tuli päivä, jona se taas kohosi.

38. HERRAN pilvi oli päivällä asumuksen päällä, ja yöllä siinä oli tulen hohde. Kaikki israelilaiset näkivät tämän koko vaelluksensa ajan.

2. Moos. 13:21; 4. Moos. 14:14; 5. Moos. 1:33; Neh. 9:19; Ps. 78:14,105:39; 1. Kor. 10:1

KOLMAS MOOSEKSEN KIRJA

LEVITICUS

UHRILAIT

1. LUKU

Polttohriilaki

1. HERRA kutsui Moosesta ja puhui hänelle ilmestysmajan sisältä:

2. "Sano israelilaisille: Kun joku teistä haluaa tuoda uhrin HERRALLE, tuokoon hän uhrinsa karjasta, joko nau-doista tai lampaista.

3. Jos hän uhraa polttouhriksi nautaeläimen, hänen on uhrattava virheetön uros. Tuokoon hän sen ilmestysmajan ovelle, jotta HERRA olisi hänelle suosiolinen,

2. Moos. 12:5

4. ja laskekoon kätensä polttouhrin pään päälle, niin se hyväksytään sovituksiksi hänelle.

2. Moos. 29:10

5. Hänen tulee teurastaa sonnimulikka HERRAN edessä, ja papit, Aaronin pojat, ottakoot veren ja vihmokoot sen ympäri alttaria, joka on ilmestysmajan ovella.

6. Sitten hänen on nyljettävä polttouhri ja leikattava se kappaleiksi.

7. Pappi Aaronin pojat tehkööt tulen alttarille, latokoot halkoja tuleen

8. ja järjestäkööt kappaleet sekä pään ja ihran palavien halkojen päälle alttarille.

9. Uhrin tuoja peskään sisälmykset ja jalat vedessä, ja pappi polttakoon kaiken alttarilla. Se on polttouhri, miellyttävästi tuoksuva tuliuhri HERRALLE.

2. Moos. 29:25

10. Jos tuojan polttouhri on pikkukarjasta, lampaista tai vuohista, hänen on uhrattava virheetön uros.

11. Hänen tulee teurastaa se alttarin pohjoissivulla, HERRAN edessä, ja papit, Aaronin pojat, vihmokoot sen veren ympäri alttaria.

12. Leikelkään hän sitten uhrieläimen määräkappaleiksi, ja pappi asetakoon kappaleet sekä pään ja ihran palavien halkojen päälle alttarille.

13. Sisälmykset ja jalat hän peskään vedessä, ja pappi viekään ne kaikki alttarille ja polttakoon. Se on polttouhri, miellyttävästi tuoksuva tuliuhri HERRALLE.

14. Jos hänen polttouhrinsa HERRALLE on linnuista, hänen on uhrattava metsäkyyhkyisiä tai kyyhkysenpoikia.

15. Pappi tuokoon linnun alttarille, vääntäkään siltä niskan poikki ja polttakoon sen alttarilla. Veri on puserrettava alttarin seinään.

16. Sitten pappi ottakoon linnun kuvun ja höyhenet ja heittäkään ne alttarin itäpuolelle tuhkaläjään.

17. Sen jälkeen hän repäisköön linnun auki siipien kohdalta, niitä kuitenkin irrottamatta, ja polttakoon sen alttarilla palavien halkojen päällä. Se on polttouhri, miellyttävästi tuoksuva tuliuhri HERRALLE."

2. LUKU

Ruokauhriilaki

1. "Kun joku uhraa HERRALLE ruokauhrin, hänen uhrinaan olkoon hienoja vehnäjauhoja. Hänen tulee vuodattaa siihen öljyä ja panna sen päälle suitsuketta.

3. Moos. 6:7-16

2. Vieköön hän uhrin papeille, Aaronin pojille, ja pappi ottakoon täyden kourallisen ruokauhri jauhoja ja ruokauhriöljyä sekä kaiken suitsukkeen ja polttakoon ruokauhrin muisto-osan¹⁴³ alttarilla miellyttävästi tuoksuvaksi tuliuhriksi HERRALLE.

3. Ruokauhrista jäljelle jäänyt osa kuuluu Aaronille ja hänen pojilleen. Se on pyhistä pyhintä HERRAN tuliuhria.

¹⁴³ 2:2. Osa ruokauhrista poltettiin alttarilla Herralle, ja siitä osasta käytettiin nimeä *azkaaraa*, joka on tässä käännetty sanalla "muisto-osa". *Azkaaraa* tulee heprean sanajuuresta *zaakhar*, joka tarkoittaa muistamista. Ajatus voi olla se, että tällä uhrilla muistutettiin Herraa. Herran muistuttamisesta puhutaan monessa kohdassa Mooseksen kirjoissa, esim. 2. Moos. 28:29.

3. Mooseksen kirja 2–3

4. Kun tuot uunissa paistetun ruokauhrin, tuo hienoista jauhoista öljyyn leivottuja happamattomia leipiä ja öljyllä voideltuja ohuita happamattomia leipiä.

5. Jos uhrisi on leivinlevyllä paistettu ruokauhri, sen tulee olla hienoista jauhoista öljyyn leivottu ja happamaton.

6. Paloittele se ja vuodata sen päälle öljyä. Se on ruokauhri.

7. Jos uhraat pannussa paistetun ruokauhrin, tee se hienoista jauhoista ja öljystä.

8. Vie näistä aineksista valmistettu ruokauhri HERRALLE; anna se papille, ja hän tuo sen alttarille.

9. Pappi erottakoon ruokauhrista muisto-osan ja polttakoon sen alttarilla miellyttävästi tuoksuvaksi tuliuhriksi HERRALLE.

10. Ruokauhrista jäljelle jäänyt osa kuuluu Aaronille ja hänen pojilleen. Se on pyhistä pyhintä HERRAN tuliuhria.

11. Mitään ruokauhria, jonka te tuotte HERRALLE, ei saa valmistaa hapantainkinasta, sillä te ette saa polttaa tuliuhrina HERRALLE mitään hapatettua ettekä hunajaa.

12. Te saatte tuoda niitä HERRALLE uhriksi ensisadosta, mutta niitä ei saa tuoda alttarille miellyttäväksi tuoksuksi. 3. Moos. 23:17; 2. Aik. 31:5

13. Mausta jokainen ruokauhrisi suolalla; älä anna Jumalasi liitonsuolan puuttua ruokauhristasi. Jokaisen uhrilahjasi mukana sinun on uhrattava myös suolaa. Hes. 43:24; Mark. 9:49

14. Jos tuot ruokauhrin HERRALLE ensisadosta, tuo tulesa paahdettuja tähkäpäitä tai survottuja jyviä tulentuomattomasta viljasta uuden satoi ruokauhrina. 3. Moos. 23:10

15. Vuodata sen päälle öljyä ja pane sen päälle suitsuketta. Se on ruokauhri.

16. Pappi polttakoon muisto-osan survotuista jyvistä ja öljystä sekä kaiken suitsukkeen. Tämä on tuliuhri HERRALLE.”

3. LUKU

Yhteysuhrilaki

1. ”Jos joku tuo lahjanaan yhteysuhrin nautakarjasta, joko uroksen tai naaraan, tuokoon hän HERRAN eteen virheettömän eläimen. 3. Moos. 7:11–34

2. Hänen on laskettava kätensä uhrin pään päälle ja teurastettava eläin ilmestysmajan ovella. Papit, Aaronin pojat, vihmokoot veren ympäri alttaria.

3. Tuokoon hän yhteysuhrista HERRALLE tuliuhriksi sisälmyksiä peittävän rasvan, kaiken sisälmysten rasvan, 2. Moos. 29:13,22

4. molemmat munuaiset sekä niiden päällä lantiolihapsissa olevan rasvan ja maksanlisäkkeen, joka on irrotettava munuaisten vierestä.

5. Aaronin poikien on poltettava nämä yhdessä polttouhrin kanssa palavien halkojen päällä alttarilla miellyttävästi tuoksuvaksi tuliuhriksi HERRALLE. 2. Moos. 29:25

6. Jos joku tuo lahjanaan HERRALLE yhteysuhrin pikkukarjasta, uros- tai naaraspuolisen, tuokoon hän virheettömän eläimen.

7. Jos hän tuo uhrinaan lampaan, hänen on tuotava se HERRAN eteen,

8. laskettava kätensä uhrin pään päälle ja teurastettava eläin ilmestysmajan edessä. Aaronin pojat vihmokoot sen veren ympäri alttaria.

9. Tuokoon hän yhteysuhrista HERRALLE tuliuhriksi sen rasvan, koko rasvahännän, joka on irrotettava häntänikamista, sisälmyksiä peittävän rasvan, kaiken sisälmysten rasvan,

10. molemmat munuaiset sekä niiden päällä lantiolihapsissa olevan rasvan ja maksanlisäkkeen, joka on irrotettava munuaisten vierestä.

11. Papin tulee polttaa kaikki nämä alttarilla. Tämä on tuliuhriruoka HERRALLE.

12. Jos uhrin tuojan lahja on vuohi, hänen on tuotava se HERRAN eteen,

13. laskettava kätensä sen pään päälle ja teurastettava se ilmestysma-

3. Mooseksen kirja 3–4

jan edessä. Aaronin pojat vihmokoot sen veren ympäri alttaria.

14. Tuokoon hän siitä tuliuhriksi HERRALLE sisälmyksiä peittävän rasvan, kaiken sisälmysten rasvan,

15. molemmat munuaiset, niiden päällä lantilihaksissa olevan rasvan sekä maksanlisäkkeen, joka on irrotettava munuaisten vierestä.

16. Pappi polttakoon ne alttarilla miellyttävästi tuoksuvana tuliuhriruokana. Kaikki rasva kuuluu HERRALLE.

17. Tämä on teille ikuinen säädös polvesta polveen, missä asuttekin: älkää syökö mitään rasvaa älkääkä mitään verta.”

1. Moos. 9:4; 3. Moos. 7:23–25, 17:10, 19:26; 5. Moos. 12:16, 12:23, 15:23; Ap. t. 15:20

4. LUKU

Syntiuhrilaki

1. HERRA puhui Moosekselle:

2. ”Sano israelilaisille: Jos ihminen erehdyksessä tekee syntiä HERRAN käskyjä vastaan, tekee jotakin sellaista, mitä ei saa tehdä, häntä koskevat nämä säädökset.

3. Jos voideltu pappi tekee syntiä ja saattaa kansan syylliseksi, tuokoon hän tekemänsä synnin tähden nuoren, virheetömän mullikan syntiuhriksi HERRALLE.

4. Hänen on vietävä mullikka ilmes-tysmajan ovelle HERRAN eteen, laskettava kätensä sen pään päälle ja teuras-tettava se HERRAN edessä.

5. Voideltu pappi ottakoon mullikan verta, vieköön sitä ilmes-tysmajaan,

6. kastakoon sormensa vereen ja pirs-kottakoon verta seitsemän kertaa HERRAN edessä pyhäkön esirippua koh-ti.

7. Papin on sivel-tävä HERRAN edessä verta ilmes-tysmajassa olevan suitsu-tusalttarin sarviin ja kaadettava loput härän verestä ilmes-tysmajan oven edessä olevan polttouhrialttarin juu-relle.

8. Hän ottakoon erilleen kaiken syntiuhrimullikan rasvan, sisälmyksiä

peittävän rasvan ja kaiken sisälmysten rasvan,

9. samoin molemmat munuaiset sekä niiden päällä lantilihaksissa olevan rasvan ja munuaisten vierestä irrotet-tavan maksanlisäkkeen,

10. niin kuin ne otetaan pois yhteys-uhrihärästä. Papin on poltettava ne polttouhrialttarilla.

11. Mullikan nahka, kaikki liha sekä pää ja jalat, sisälmykset ja mahan si-sältö,

2. Moos. 29:14

12. koko mullikka, vietäköön leirin ulkopuolelle puhtaaseen paikkaan, johon tuhka heitetään, ja poltettakoon halkojen päällä tulessa. Se on poltettava paikassa, johon tuhka heitetään.

Hepr. 13:11

13. Mutta jos koko Israelin seurakunta tekee erehdyksessä syntiä eikä seurakunta huomaa rikkoneensa mitään HERRAN käskyä vastaan ja tehneensä sellaista, mitä ei saa tehdä, ja on kuitenkin tullut syylliseksi, 4. Moos. 15:22–26

14. ja jos synti, jonka se on tehnyt HERRAN käskyä vastaan, tulee sitten julki, seurakunta tuokoon nuoren mullikan syntiuhriksi ja vieköön sen ilmes-tysmajan eteen.

15. Seurakunnan vanhimpien on las-kettava kätensä mullikan pään päälle HERRAN edessä, ja mullikka on teuras-tettava HERRAN edessä.

16. Voideltu pappi vieköön sen veren ilmes-tysmajaan,

17. kastakoon sormensa vereen ja pirs-kottakoon verta seitsemän kertaa HERRAN edessä esirippua kohti.

18. Sivelköön hän verta myös HERRAN edessä ilmes-tysmajassa olevan alttarin sarviin. Loput verestä hänen tulee kaataa ilmes-tysmajan oven edessä olevan polttouhrialttarin juu-relle.

19. Hänen tulee ottaa kaikki uhrin rasva ja polttaa se alttarilla.

20. Hänen on tehtävä tälle mullikal-le niin kuin hän teki syntiuhrimullikal-le, ai-van samalla tavalla. Kun pappi on näin toimittanut seurakunnalle sovituksen, sille annetaan anteeksi.

3. Mooseksen kirja 4–5

21. Pappi viekään mullikan leirin ulkopuolelle ja polttakoon sen, niin kuin hän poltti ensimmäisen mullikan. Se on seurakunnan syntiuhri. 3. Moos. 4:12

22. Jos ruhtinas tekee syntiä ja rikkoo erehdyksessä jotakin HERRAN, Jumalansa, käskyä vastaan tekemällä sellaista, mitä ei saa tehdä, ja tulee näin syylliseksi,

23. tai jos hän tulee tietoiseksi aikaisemmin tekemästään synnistä, tuokoon hän uhrinaan vuohen, virheettömän uroksen.

24. Hänen on laskettava kätensä vuohipukin pään päälle ja teurastettava pukki HERRAN edessä, paikassa, jossa polttouhriteuraat teurastetaan. Se on hänen syntiuhriinsa.

25. Pappi ottakoon syntiuhrin verta sormeensa ja sivelkään sitä polttouhrialttarin sarviin, mutta loput verestä hänen on kaadettava polttouhrialttarin juurelle.

26. Kaikki uhrin rasva hänen on poltettava alttarilla samoin kuin yhteysuhrin rasva. Kun pappi on näin toimittanut ruhtinaalle sovituksen hänen synnistään, se annetaan hänelle anteeksi.

27. Jos joku kansasta tekee erehdyksessä syntiä jotakin HERRAN käskyä vastaan tekemällä sellaista, mitä ei saa tehdä, ja tulee siten syylliseksi, 4. Moos. 15:27–29

28. tai jos hän tulee tietoiseksi aikaisemmin tekemästään synnistä, tuokoon hän syntinsä tähden uhrinaan vuohen, virheettömän naaraan.

29. Hänen on laskettava kätensä syntiuhrin pään päälle ja teurastettava eläin polttouhripaikalla.

30. Pappi ottakoon sen verta sormeensa ja sivelkään sitä polttouhrialttarin sarviin ja kaatakoon loput verestä alttarin juurelle.

31. Pappi irrottakoon vuohesta kaiken rasvan, niin kuin yhteysuhrin rasva irrotetaan, ja polttakoon sen alttarilla miellyttäväksi tuoksuksi HERRALLE. Kun pappi on näin toimittanut sovituksen, uhrin tuoja saa anteeksi.

32. Jos joku tuo lampaan syntiuhriksi, hänen on tuotava uhrinaan virheetön naaras,

33. laskettava kätensä sen pään päälle ja teurastettava se syntiuhriksi paikassa, jossa polttouhri teurastetaan.

34. Pappi ottakoon syntiuhrin verta sormeensa ja sivelkään sitä polttouhrialttarin sarviin mutta kaatakoon loput verestä alttarin juurelle.

35. Pappi irrottakoon lampaasta kaiken rasvan, niin kuin yhteysuhrilampaan rasva irrotetaan, ja polttakoon sen alttarilla HERRAN tuliuhrin päällä. Kun pappi näin on toimittanut sovituksen uhrin tuojan tekemästä synnistä, tälle annetaan anteeksi.”

5. LUKU

Lisämääräyksiä syntiuhrilakiin

1. ”Jos joku rikkoo siten, että kuulutaan vannotuksen ei ilmoita mitä tietää, vaikka voisi todistaa siitä, mitä on nähnyt tai mitä muuten tietää asiasta, hän tekee syntiä ja joutuu kantamaan syyllisyytensä.

2. Tai jos joku tietämättään koskee johonkin saastaiseen, joko saastaisen villieläimen raatoon, saastaisen kotieläimen raatoon tai saastaisen matelijan raatoon, hän saastuu ja tulee syylliseksi.

3. Tai jos hän tietämättään koskee ihmisen saastaan, on se mitä saastaa tahansa, josta voi saastua, ja sitten huomaa rikkoneensa, hän on syyllinen.

4. Tai jos joku puhuu huulillaan ajattele mattomasti, vannoo pahassa tai hyvässä tarkoituksessa mitä hyvänsä, mitä ihminen voi ajattele mattomasti vannoa, mutta sitten huomaa asian, hän on syyllinen.

5. Jos joku on syylistynyt johonkin näistä asioista, hänen on tunnustettava synty, jonka hän on tehnyt,

6. ja tuotava HERRALLE syyllisyytensä vuoksi naaras pikkukarjasta, lammas tai vuohi, syntiuhriksi tekemästään synnistä. Sitten pappi toimittakoon hänelle sovituksen hänen synnistään.

3. Mooseksen kirja 5

7. Ellei hän kuitenkaan saa hankituksi lammasta, tuokoon HERRALLE syntinsä sovitukseksi kaksi metsäkyyhkyistä tai kaksi kyyhkynpoikaa, toisen syntiuhriksi ja toisen polttouhriksi.

8. Vieköön hän ne papille, ja pappi uhratkoon ensiksi sen, joka on määrätty syntiuhriksi ja taittakoon siltä niskan poikki päätä irrottamatta, 3. Moos. 1:15

9. pirsokattakoon syntiuhrin verta alttarin seinään ja pusertakoon loput verestä alttarin juurelle. Tämä on syntiuhri.

10. Toinen kyyhkynen tulee uhrata polttouhriksi niin kuin on säädetty. Kun pappi näin on toimittanut uhrin tuojalle sovituksen hänen tekemästään synnistä, tämä saa anteeksi.

11. Ellei hän kuitenkaan saa hankituksi kahta metsäkyyhkyistä tai kahta kyyhkynpoikaa, tuokoon tekemänsä synnin vuoksi uhrina kymmenesosan eefa-mittaa hienoja vehnäjauhoja syntiuhriksi. Hän ei saa panna siihen öljyä eikä sen päälle suitsuketta, sillä se on syntiuhri.

12. Hänen on vietävä se papille, ja pappi ottakoon siitä kourallisen, muis-touhriosan¹⁴⁴, ja polttakoon sen alttarilla HERRAN tuliuhrina. Tämä on syntiuhri.

13. Kun pappi näin on toimittanut hänelle sovituksen hänen tekemästään synnistä, mistä tahansa synnistä, hän saa anteeksi. Osa uhrista kuuluu papille, kuten ruokauhristakin.”

Vikauhrilaki

14. HERRA puhui vielä Moosekselle:

15. ”Jos joku toimii uskottomasti ja tekee erehdyksessä syntiä ottamalla itselleen jotakin HERRALLE pyhitettyä, hän tuokoon vikauhrinaan HERRALLE virheettömän pässin pikkukarjasta sinun arvioimasi hopeasekelien määrän mukaisesti, pyhäkkösekelin painon mukaan. 2. Moos. 30:13

16. Hän korvatkoon sen, minkä on anastanut Herralle pyhitetystä omai-

suudesta, ja lisätköön siihen viidesosan sen arvosta ja antakoon papille. Kun pappi on toimittanut hänelle sovituksen uhraamalla vikauhrin, hän saa anteeksi.

17. Jos joku tietämättään rikkoo jotakin HERRAN käskyä vastaan tekemällä sellaista, mitä ei saa tehdä, hän tulee syylliseksi ja on vastuussa rikkomuksesta.

18. Hänen on tuotava papille vikauhriksi sinun arviosi mukainen virheetön pessi pikkukarjasta. Pappi toimittakoon hänelle sovituksen erehdyksestä, jonka hän on tietämättään tehnyt, ja hän saa anteeksi.

19. Tämä on vikauhri. Hän on tullut syylliseksi HERRAN edessä.”

Lisämääräyksiä vikauhrilakiin

20. HERRA puhui Moosekselle:

21. ”Jos joku tekee rikkomuksen ja on uskonut HERRAA kohtaan siten, että kieltää saaneensa lähimmäiseltään jotakin, mitä tämä on hänen haltuunsa antanut tai hänen hoitoonsa uskonut, tai ryöstää tai kiristää jotakin lähimmäiseltään 4. Moos. 5:6–8

22. tai on löytänyt kadonneen esineen ja kieltää löytäneensä tai vannoo väärin missä tahansa asiassa, jossa ihminen voi rikkoa,

23. hän on tehnyt syntiä ja tullut syylliseksi. Hänen on palautettava se, mitä on ryöstänyt tai kiristänyt tai mikä hänen haltuunsa on pantiksi uskottu, tai kadonnut esine, jonka hän on löytänyt, 24. tai mikä tahansa, mistä hän on vannonut väärin. Hän korvatkoon täysimääräisenä sen kaiken ja lisätköön siihen viidesosan sen arvosta. Antakoon hän korvauksen sille, jolle se kuuluu, sinä päivänä, jona hän uhraa vikauhrinsa. 2. Moos. 22:6,7

25. Vikauhrinaan HERRALLE hän tuokoon sinun arviosi mukaisen virheettömän pässin laumastaan ja antakoon sen papille.

26. Kun pappi on toimittanut hänelle sovituksen HERRAN edessä, hän saa anteeksi minkä tahansa synnin, jon-

¹⁴⁴ 5:12. Azkaaraa tulee heprean sanajuuresta *zaakhar*, joka tarkoittaa muis-tamista.

3. Mooseksen kirja 5–6

ka hän on tehnyt ja josta hän on tullut syylliseksi.”

6. LUKU

Lisämääräyksiä polttouhrilakiin

1. HERRA puhui Moosekselle:
2. ”Käske Aaronia ja hänen poikiaan näin: Tämä on ohje polttouhrista. Polttouhri olkoon alttarin tulisijan päällä koko yön aamuun asti, ja alttarin tulta on pidettävä vireillä.

3. Pappi pukeutukoon pellavapukuunsa, pukekoon pellavahousut alastomuutensa peitteeksi, korjatkoon pois tuhkan, joksi tuli on kuluttanut polttouhrin alttarilla, ja pankoon sen alttarin viereen.

4. Sitten hänen on riisuttava vaatteensa, pukeuduttava toisiin vaatteisiin ja vietävä tuhka leirin ulkopuolelle puhastaaseen paikkaan.

5. Alttarilla oleva tuli on pidettävä palamassa, se ei saa sammua. Pappi lisätköön puita tuleen alttarille joka aamu, järjestäköön sen päälle polttouhrin kappaleet ja polttakoon niiden päällä yhteysuhrin rasvat.

6. Tuli palakoon aina alttarilla. Se ei saa sammua.”

Lisämääräyksiä ruokauhrilakiin

7. ”Tämä on laki ruokauhrista: Aaronin poikien on tuotava ruokauhri alttarin ääreen HERRAN eteen.

3. Moos. 2:1–16

8. Papin tulee erottaa ruokauhrista kourallinen hienoja vehnä jauhoja, öljyä ja kaikki suitsuke, joka on ruokauhrin päällä, ja polttaa ruokauhrin muistosa¹⁴⁵ alttarilla miellyttäväksi tuoksuksi HERRALLE.

9. Jäljelle jäävän osan syököön Aaron poikiensa kanssa. Se on syötävä happamattomina leipinä pyhässä paikassa; ilmestysmajan esipihalla heidän on se syötävä.

10. Ruokauhria ei saa leipoa hantapaikinasta. Minä olen antanut sen

tuliuhreistani pappien osaksi. Se on pyhistä pyhintä, niin kuin syntiuhri ja vikauhrikin.

11. Jokainen Aaronin miespuolinen jälkeläinen saa syödä sitä. Tämä on teidän ikuinen osuutenne HERRAN tuliuhreista polvesta polveen. Jokainen, joka niihin koskee, tulee pyhäksi.” 3. Moos. 7:6; 4. Moos. 18:9,10; Esra 2:63

12. HERRA puhui Moosekselle:

13. ”Tämä on Aaronin ja hänen poikiensa uhri, joka heidän on uhrattava HERRALLE sinä päivänä, jona heidät voidellaan: kymmenesosa eefa-mittaa hienoja vehnä jauhoja, josta puolet uhrataan aamulla ja puolet illalla. Tämä on jokapäiväinen ruokauhri.

14. Se on valmistettava leivinlevyllä öljyyn leivottuna. Tuo se hyvin sekoitettuna ja uhraa se paloiteltuna ruokauhrina miellyttäväksi tuoksuksi HERRALLE. 3. Moos. 2:6

15. Tämän ruokauhrin toimittakoon Aaronin pojista se, joka on voideltu papiksi hänen jälkeensä. Tämä on ikuinen HERRAN säädös. Uhri on poltettava kokonaisena.

16. Jokainen papin ruokauhri on kokonaisuuhri, eikä siitä saa syödä mitään.”

Lisämääräyksiä syntiuhrilakiin

17. HERRA puhui Moosekselle:

18. ”Sano Aaronille ja hänen pojilleen: Tämä on laki syntiuhrista. Syntiuhri teurastettakoon HERRAN edessä samassa paikassa, jossa polttouhri teurastetaan. Se on pyhistä pyhintä.

19. Pappi, joka uhraa syntiuhrin, saa syödä sitä. Se on syötävä pyhässä paikassa, ilmestysmajan esipihalla.

20. Jokainen, joka koskee uhrin lihaan, tulee pyhäksi. Jos sen verta roiskuu vaatteille, tahrautunut vaate on pestävä pyhässä paikassa.

21. Saviastia, jossa uhri keitetään, on rikottava, mutta jos se on keitetty vaskiastiassa, astia on hangattava puhtaaksi ja huuhdottava vedellä.

¹⁴⁵ 6:8. Azkaraa ’muistutusuhri’ tulee hebr. sanasta *zaakhar* ’muistaa’. Ks. alaviite 3. Moos. 2:2.

3. Mooseksen kirja 6–7

22. Jokainen miespuolinen pappisuvun jäsen saa syödä syntiuhria. Se on pyhistä pyhintä.

23. Mitään syntiuhria, jonka verta viedään ilmestysmajaan pyhäkössä toimitettavaa sovitusta varten, ei saa syödä, vaan se pitää polttaa tulella.”

3. Moos. 4:12

7. LUKU

Lisämääräyksiä uhrilakeihin

1. ”Tämä on laki vikauhrista, joka on pyhistä pyhintä.

2. Vikauhri on teurastettava paikassa, jossa polttouhri teurastetaan, ja sen veri on vihmottava ympäri alttaria.

3. Siitä tulee uhrata kaikki rasva, rasvahäntä ja sisälmyksiä peittävä rasva,

4. molemmat munuaiset sekä niiden päällä lantilihaksissa oleva rasva ja maksanlisäke, joka irrotetaan munuaisten vierestä.

5. Pappi polttakoon ne alttarilla tuliuhrina HERRALLE. Tämä on vikauhri.

6. Jokainen miespuolinen pappissuvun jäsen saa syödä sitä. Syötäköön se pyhässä paikassa; se on pyhistä pyhintä.

7. Sama laki koskee niin syntiuhria kuin vikauhriakin: se kuuluu papille, joka toimittaa sovituksen.

8. Myös polttouhriteuraan nahka kuuluu papille, joka toimittaa polttouhrin.

9. Samoin jokainen uunissa paistettu ja jokainen pannussa tai leivinlevyllä valmistettu ruokauhri kuuluu papille, joka uhraa sen.

10. Mutta jokainen öljyyn sekoitettu tai kuiva ruokauhri kuuluu yhteisesti kaikille Aaronin pojille.

11. Tämä on laki HERRALLE uhrattavasta yhteysuhrista: 3. Moos. 3:1–17

12. Jos joku antaa uhrin kiitokseksi, tuokoon kiitosuhriteuraan lisäksi öljyyn leivottuja happamattomia leipiä, öljyllä voideltuja happamattomia ohuita leipiä ja hienoista vehnä jauhoista öljyyn leivottuja leipiä.

13. Tuokoon hän uhrinaan myös hapanleipää kiitosuhriksi uhratun yhteysuhriteuraan mukana.

14. Uhrilahjoina tuomistaan leivistä hän antakoon yhden joka lajia lahjaksi HERRALLE. Ne kuuluvat papille, joka vihmoo yhteysuhrin veren.

15. Kiitosuhrina annetun yhteysuhriteuraan liha on syötävä samana päivänä, jona se on uhrattu. Siitä ei saa jäädä mitään seuraavaan aamuun.

16. Jos uhrilahjana tuotu teuras on lupausuhri tai vapaaehtoinen uhri, se on syötävä samana päivänä, jona se on tuotu, mutta se, mitä siitä jää tah-teeksi, voidaan syödä vielä seuraavana päivänä.

17. Jos uhrilihasta jää jotain kolmanneksi päiväksi, se on poltettava tules-sa.

18. Jos yhteysuhriteuraan lihaa kuitenkin syödään kolmantena päivänä, uhrin tuoja ei saa osakseen Jumalan suosiota eikä uhria lueta hänen hyväkseen. Sellainen liha on pilaantunutta, ja jokainen, joka sitä syö, tulee syynalaiseksi.

19. Jos liha on koskettanut mitä tahansa saastunutta, sitä ei saa syödä, vaan se on poltettava tulella. Jokainen, joka on puhdas, voi syödä uhrilihaa, 3. Moos. 11:24–32

20. mutta jokainen, joka saastaisena ollessaan syö HERRALLE kuuluvan yhteysuhriteuraan lihaa, on poistettava kansansa keskuudesta.

21. Jos joku koskee johonkin saastaiseen, mihin tahansa, joko ihmisen saastaan, epäpuhtaaseen eläimeen tai mihin saastaiseen iljetykseen tahansa, ja sitten syö HERRALLE kuuluvan yhteysuhriteuraan lihaa, hänet on poistettava kansansa keskuudesta.”

Verta ja uhriteuraan rasvaa kielletään syömästä

22. HERRA puhui Moosekselle:

23. ”Sano israelilaisille: Älkää syökö mitään härän, lampaan tai vuohen rasvaa.

3. Mooseksen kirja 7–8

24. Itsestään kuolleen tai kuoliaaksi raadellun eläimen rasvaa saa käyttäjä kaikkiin muihin tarpeisiin, mutta syödä sitä ei saa. 3. Moos. 22:8

25. Jokainen, joka syö sellaisen eläimen rasvaa, joka voidaan uhrata tuliuhrina HERRALLE, on poistettava kansansa keskuudesta.

26. Älkää myöskään syökö minkään eläimen verta, ei lintujen eikä muiden eläinten, missä tahansa asuttekin.

1. Moos. 9:4; 3. Moos. 3:17, 17:10;

5. Moos. 12:16, 23; Ap. t. 15:20

27. Jokainen, joka syö minkä tahansa eläimen verta, on poistettava kansansa keskuudesta.”

Pappien osuus uhreista

28. HERRA puhui Moosekselle:

29. ”Sano israelilaisille: Joka tuo HERRALLE yhteysuhriteuraan, antakoon siitä HERRALLE uhrilahjan.

30. Tuokoon hän omin käsin HERRALLE rasvan tuliuhriksi ja rintalihan HERRAN edessä heilutettavaksi heilutusuhriksi.

31. Pappi polttakoon rasvan alttarilla, mutta rintaliha kuuluu Aaronille ja hänen pojilleen.

32. Antakaa papille yhteysuhriteuraistanne erotettu oikea reisi.

1. Sam. 9:24

33. Aaronin pojista se, joka uhraa yhteysuhrin veren ja rasvan, saakoon osakseen oikean reiden.

34. Minä olen näet ottanut israelilaisten yhteysuhriteuraista heilutusuhriksi annetun rintalihan ja anniksi erotetun reiden ja antanut ne pappi Aaronille ja hänen pojilleen israelilaisilta tulevaksi ikuiseksi osuudeksi.” 2. Moos. 29:27, 28

35. Tämä on se osa¹⁴⁶, joka säädettiin Aaronille ja hänen pojilleen HERRAN tuliuhreista päivänä, jona Mooses pyhitti heidät palvelemaan HERRAA pappeina.

36. Sinä päivänä, jona Mooses voiteli heidät, HERRA määräsi, että israelilaisten oli annettava heille tämä osuus. Tämä on ikuinen säädös polvesta polveen.

146 7:35. Kirj.: ”voitelu”.

37. Tämä on polttouhria, ruokauhria, syntiuhria, vikauhria, vihkiäisuhria ja yhteysuhria koskeva laki,

38. jonka HERRA antoi Moosekselle Siinainvuorella silloin, kun hän antoi israelilaisille Siinain autiomaassa käskyn toimittaa uhreja HERRALLE.

8. LUKU

Pappien vihkiminen virkaansa

1. HERRA puhui Moosekselle:

2. Moos. 29:1–37

2. ”Tuo Aaron ja hänen poikansa sekä pyhät vaatteet, voiteluöljy, syntiuhrimullikka, kaksi päässiä ja korillinen happamattomia leipiä

3. ja kutsu koko seurakunta koolle ilmestysmajan portille.”

4. Mooses teki niin kuin HERRA oli häntä käskenyt, ja seurakunta kokoontui ilmestysmajan portille.

5. Mooses sanoi seurakunnalle: ”Näin on HERRA käskenyt tehdä.”

6. Mooses toi Aaronin ja hänen poikansa ja pesi heidät vedellä.

7. Sitten hän puki Aaronin ylle ihokkaan, vyötti hänet vyöllä, puki hänen ylleen viitan ja sen päälle kasukan, vyötti hänet kasukan vyöllä ja sitoi sillä kasukan hänen ylleen. 2. Moos. 28:6–43

8. Mooses kiinnitti kasukan päälle rintakilven, ja rintakilpeen hän pani uurimin ja tummimin¹⁴⁷. 2. Moos. 28:30

9. Hän pani Aaronin päähän käärelakin, ja sen etupuolelle hän asetti kultaisen ruusukkeen, pyhän otsakorun, niin kuin HERRA oli Moosesta käskenyt.

10. Sitten Mooses otti voiteluöljyn, voiteli asumuksen ja kaiken, mitä siinä oli, ja pyhitti ne. 2. Moos. 30:22–33

11. Hän pirskotti öljyä seitsemän kertaa alttarille ja voiteli alttarin kaikkine esineineen sekä altaan jalustoineen pyhittääkseen ne.

12. Hän vuodatti voiteluöljyä Aaronin päähän ja voiteli Aaronin pyhittääkseen hänet.

147 8:8. Kirj.: ”valot ja täydellisyydet”. Esineet liittyivät mm. vastausten etsimiseen Jumalalta ja oikeudenkäyttöön, mutta niistä ei ole tarkempaa tietoa.

3. Mooseksen kirja 8

13. Sitten Mooses toi Aaronin pojat, puki heidän ylleen ihokkaat, vyötti heidät vyöllä ja sitoi päähineet heidän päähänsä, niin kuin HERRA oli Moosesta käskenyt.

14. Hän toi esille syntiuhrimullikan, ja Aaron ja hänen poikansa laskivat kätensä sen pään päälle.

2. Moos. 29:10

15. Sitten Mooses teurasti mullikan, otti sen verta, siveli verta sormellaan alttarin sarviin joka puolelle ja puhdisti alttarin. Lopun veren hän valutti alttarin juurelle ja pyhitti alttarin, että siinä voitaisiin toimittaa sovitus.

16. Mooses otti kaiken sisälmysten päällä olevan rasvan, maksanlisäkkeen ja molemmat munuaiset rasvoineen ja poltti ne alttarilla.

17. Mullikan nahkoineen, lihoineen ja sisälmyksineen Mooses poltti tulessa leirin ulkopuolella, niin kuin HERRA oli häntä käskenyt.

18. Sitten hän toi uhrattavaksi polttouhripässin, ja Aaron ja hänen poikansa laskivat kätensä sen pään päälle.

2. Moos. 29:15

19. Teurastettuaan pässin Mooses vihmoi veren ympäri alttaria

20. ja leikkeli pässin kappaleiksi. Sitten Mooses poltti pään sekä kappaleet ja ihran.

21. Mooses pesi sisälmykset ja jalat vedessä ja poltti sitten koko pässin alttarilla polttouhrina miellyttäväksi tuoksuksi HERRALLE, tuliuhrina, niin kuin HERRA oli häntä käskenyt.

22. Sitten hän toi uhrattavaksi toisen pässin, vihkimyspässin, ja Aaron ja hänen poikansa laskivat kätensä sen pään päälle.

2. Moos. 29:19

23. Teurastettuaan pässin Mooses otti sen verta ja siveli sitä Aaronin oikeaan korvannipukkaan, oikean käden peukaloon ja oikean jalan isoonvarpaaseen.

24. Mooses toi esiin Aaronin pojat ja siveli verta heidän oikeaan korvannipukkaansa, oikean kätensä peukaloon ja oikean jalkansa isoonvarpaaseen, ja lopun veren hän vihmoi ympäri alttaria.

25. Hän otti rasvan, rasvahännän, kaiken sisälmysten päällä olevan rasvan, maksanlisäkkeen sekä molemmat munuaiset rasvoineen ja oikean reiden.

26. Happamattomien leipien korista, joka oli HERRAN edessä, hän otti yhden happamattoman leivän, yhden öljyyn leivotun leivän sekä yhden ohuen leivän ja pani ne rasvojen ja oikean reiden päälle.

27. Kaikki nämä hän pani Aaronin ja tämän poikien käsiin ja käski heidän heiluttaa niitä heilutusuhrina HERRAN edessä.

28. Sitten Mooses otti ne heidän kästistään ja poltti ne alttarilla polttouhrin päällä vihkimysuhrina miellyttäväksi tuoksuksi, tuliuhriksi HERRALLE.

29. Mooses otti rintalihan ja heilutti sitä heilutusuhrina HERRAN edessä. Se tuli Mooseksen osuudeksi vihkimyspässistä HERRAN hänelle antaman käskyn mukaan.

30. Mooses otti voiteluöljyä ja verta, jota oli alttarilla, vihmoi sitä Aaronin ja hänen vaatteittensa päälle, samoin hänen poikiensa ja heidän vaatteittensa päälle, ja pyhitti Aaronin ja hänen vaatteensa sekä hänen poikansa ja heidän vaatteensa.

2. Moos. 29:21

31. Sitten hän sanoi Aaronille ja hänen pojilleen: "Keittäkää liha ilmesytymajan ovella ja syökää se siellä samoin kuin leivät, jotka ovat vihkimysuhriin kuuluvassa korissa, niin kuin minä käskin sanoen: Aaronin ja hänen poikiensa tulee syödä ne.

32. Polttakaa tulessa se, mitä jää tähteeksi lihasta ja leivästä.

33. Älkää lähtekö ilmesytymajan ovelta, ennen kuin teidän vihkimispäivänne, seitsemän päivää, ovat kulu-neet, sillä seitsemän päivää kestää teidän vihkimisenne.

34. Mitä tänään on tehty, sen HERRA on käskenyt tehdä, jotta teille toimitet-taisiin sovitus.

35. Olkaa seitsemän päivää ilmesytymajan portilla päivin ja öin ja nou-dattakaa HERRAN käskyjä, ettette kuoli-si. Näin minun on käsketty sanoa."

36. Aaron ja hänen poikansa tekivät kaiken, mitä HERRA oli Mooseksen kautta käskenyt.

9. LUKU

Aaronin ensimmäinen uhri

1. Kahdeksantena päivänä Mooses kutsui Aaronin ja hänen poikansa sekä Israelin vanhimmat

2. ja sanoi Aaronille: "Ota itsellesi virheetön sonnivasikka syntiuhriksi ja virheetön päässi polttouhriksi ja tuo ne HERRAN eteen.

2. Moos. 12:5

3. Sano israelilaisille: 'Ottakaa vuohipukki syntiuhriksi sekä sonnivasikka ja karitsa polttouhriksi, kaikki vuoden vanhoja ja virheetömiä,

4. ja lisäksi härkä ja päässi uhrattaviksi yhteysuhrina HERRAN edessä sekä öljyn sekoitettu ruokauhri, sillä tänään HERRA ilmestyy teille."

5. Israelilaiset toivat ilmestysmajan eteen kaiken, mitä Mooses oli käskennyt, ja koko seurakunta asettui HERRAN eteen seisomaan.

6. Mooses sanoi: "Näin HERRA on käskennyt teidän tehdä, että HERRAN kirkkaus ilmestyisi teille."

7. Aaronille Mooses sanoi: "Mene alttarin luo ja uhraa syntiuhriksi ja polttouhriksi ja toimita sovitus itsellesi ja kansalle. Uhraa sitten kansan uhri ja toimita sille sovitus, niin kuin HERRA on käskennyt."

8. Niin Aaron meni alttarin luo ja teurasti oman syntiuhrimullikkansa.

9. Aaronin pojat toivat hänelle veren, ja hän kastoi siihen sormensa ja sively sitä alttarin sarviin. Lopun veren hän vuodatti alttarin juurelle.

10. Syntiuhrin rasvan, munuaiset ja maksanlisäkkeen hän poltti alttarilla HERRAN Moosekselle antaman käskyn mukaan,

11. mutta lihan ja nahan hän poltti tulella leirin ulkopuolella.

12. Sitten Aaron teurasti polttouhrin. Hänen poikansa ojensivat hänelle veren, ja hän vihmoi sen ympäri alttaria.

13. He ojensivat hänelle myös polttouhrin kappaleet ja pään, ja hän poltti ne alttarilla.

14. Hän pesi sisälmykset ja jalat ja poltti ne polttouhrin päällä alttarilla.

15. Sitten hän toi kansan uhrin, otti kansan syntiuhripukin, teurasti sen ja uhrasi sen syntiuhrina samalla tavoin kuin oli teurastanut oman syntiuhrinnsa.¹⁴⁸

16. Hän toi myös polttouhrin ja uhrasi sen säädettyllä tavalla.

17. Sen jälkeen hän toi ruokauhrin, otti siitä täyden kourallisen ja poltti sen alttarilla aamupolttouhrin lisäksi.

18. Sitten Aaron teurasti härän ja pääsin kansan yhteysuhriksi. Hänen poikansa ojensivat hänelle veren, ja hän vihmoi sen ympäri alttaria.

19. Härän ja pääsin rasvat, rasvahännän, vatsakalvon, munuaiset ja maksanlisäkkeen

20. he panivat rintalihojen päälle. Aaron poltti rasvat alttarilla

21. ja heilutti rintalihoja ja oikeaa reittä heilutusuhrina HERRAN edessä, niin kuin Mooses oli käskennyt.

22. Sitten Aaron kohotti kätensä kansaa kohti ja siunasi kansan. Uhrattuaan syntiuhrin, polttouhrin ja yhteysuhrin hän laskeutui alttarilta.

4. Moos. 6:22–27

23. Mooses ja Aaron menivät ilmestysmajaan. Tultuaan jälleen ulos he siunasivat kansan. Silloin HERRAN kirkkaus ilmestyi kaikelle kansalle,

24. ja HERRAN edestä lähti tuli, joka kulutti polttouhrin ja rasvat alttarilta. Kun kansa näki sen, kaikki puhkesivat riemuhuutoihin ja heittäytyivät maahan kasvoilleen.

Tuom. 6:21; 1. Kun. 18:38;
2. Aik. 7:1

10. LUKU

Naadabin ja Abihun rikos

1. Aaronin pojat Naadab ja Abihu ottivat kumpikin suitsutusastiansa, viritivät niihin tulen ja panivat tuleen suitsuketta. Näin he toivat HERRAN eteen

¹⁴⁸ 9:15. Kirj.: "samalla tavalla kuin ensimmäisen".

3. Mooseksen kirja 10–11

vierasta tulta, josta hän ei ollut antanut heille käskyä. 3. Moos. 16:1;

4. Moos. 3:4,26:61; 1. Aik. 24:2

2. Silloin HERRAN edestä lähti tuli, joka poltti heidät, ja he kuolivat HERRAN edessä.

3. Mooses sanoi Aaronille: ”Tämä on sitä, mistä HERRA on sanonut: ”Minä osoitan pyhyytteni niissä, jotka ovat minua lähellä, ja näytän kunniani koko kansan edessä.” Mutta Aaron oli vai ti. 3. Moos. 6:11,9:6; Ps. 18:26

4. Mooses kutsui Miisaelin ja Elsa-fanin, Aaronin sedän Ussielin pojat, ja sanoi heille: ”Tulkaa tänne ja kantakaa sukulaisenne pyhäkön läheisyydestä leirin ulkopuolelle.”

2. Moos. 6:18,22; 4. Moos. 3:19,30

5. He tulivat ja kantoivat Aaronin pojat, riisumatta heidän ihokkaitaan, leirin ulkopuolelle, niin kuin Mooses oli sanonut.

6. Sitten Mooses sanoi Aaronille ja hänen pojilleen Eleasarille ja litamarille: ”Älkää päästäkö hiuksianne valloilleen älkääkö repäiskö vaatteitanne, ettette kuolisi ja ettei Herran viha kohtaisi koko seurakuntaa. Teidän veljenne, koko Israelin heimo, sen sijaan itkekööt tätä paloa, jonka HERRA syytti.”

7. Älkää lähtekö ulos ilmestysmajan portista, ettette kuolisi, sillä teissä on HERRAN voiteluöljy.” He tekivät niin kuin Mooses oli sanonut. 3. Moos. 8:30

Pappeja koskevia määräyksiä

8. HERRA sanoi Aaronille:

9. ”Kun menette ilmestysmajaan, älkää juoko viiniä älkääkö väkijuomaa, älä sinä älköötäkään sinun poikasi, ettette kuolisi. Tämä on teille ikuinen säädos polvesta polveen,

Hes. 44:21; 1. Tim. 3:3; Tit. 1:7

10. että voisitte erottaa pyhän arkisesta ja puhtaan saastaisesta

11. ja opettaa israelilaisille kaikki lait, jotka HERRA on antanut heille Mooseksen kautta.”

12. Mooses puhui Aaronille ja hänen jäljelle jääneille pojilleen Eleasarille ja litamarille: ”Ottakaa ruokauhri, joka on jäänyt tähteksi HERRAN tuliuhreista, ja

syökää happamattomat leivät alttarin ääressä, sillä ne ovat pyhistä pyhintä. 3. Moos. 2:3,6:9,16

13. Syökää ruokauhri pyhässä paikassa, sillä se on sinun ja sinun poikiesi osuus HERRAN tuliuhreista. Tällaisen käskyn olen saanut.

14. Heilutusuhriksi annettu rintaliha ja anniksi erotettu reisi sinun on syötävä puhtaassa paikassa yhdessä poikiesi ja tyttäriesi kanssa, sillä ne on annettu israelilaisten yhteysuhriteuraista sinun ja jälkeläistesi osuudeksi. 2. Moos. 29:27,28

15. Anniksi erotettu reisi ja heilutusuhriksi annettu rintaliha on tuotava esiin uhrirasvojen kanssa, ja niiden heilutus on toimitettava HERRAN edessä. Ne olkoot sinun ja jälkeläistesi ikuinen osuus, niin kuin HERRA on säättänyt.”

16. Mooses vaati tarkkaa selvitystä syntiuhripukista. Kun kävi ilmi, että se oli poltettu, hän vihastui Eleasariin ja litamariin, Aaronin jäljelle jääneisiin poikiin, ja sanoi: 3. Moos. 9:3,15

17. ”Miksi te ette ole syöneet syntiuhria pyhässä paikassa? Sehän on pyhistä pyhintä, ja Herra on antanut sen teille, että poistaisitte kansan syntivelan ja toimittaisitte heille sovituksen HERRAN edessä.

18. Eihän sen vertakaan ole tuotu sisälle pyhäkköön. Teidän olisi pitänyt ehdottomasti syödä se pyhäkössä, niin kuin minä olen käskennyt.” 3. Moos. 6:19

19. Silloin Aaron sanoi Moosekselle: ”Ovathan he tänään jo uhranneet syntiuhriinsa ja polttouhriinsa HERRAN edessä, ja silti minulle on tapahtunut tällaista. Jos olisin tänään syönyt syntiuhria, olisiko se ollut HERRALLE mieleen?”

20. Kun Mooses kuuli vastauksen, hän tyytyi siihen.

11. LUKU

Puhtaat ja saastaiset eläimet

1. HERRA puhui Moosekselle ja Aaronille:

3. Mooseksen kirja 11

2. ”Sanokaa israelilaisille: Kaikista maaeläimistä te saatte syödä kaikkia nelijalkaisia, 5. Moos. 14:3–20; Ap. t. 10:14

3. joilla on kokonaan halkinaiset sorkat ja jotka märehivät.

4. Märehtivistä ja sorkkajalkaisista älkää kuitenkaan syökö näitä: kameilia, sillä vaikka se märehii, sillä ei ole halkinaisia sorkkia – se olkoon teille saastainen;

5. tamaania, joka kyllä märehii mutta jolla ei ole halkinaisia sorkkia – se olkoon teille saastainen;

6. jänistä¹⁴⁹ joka kyllä märehii mutta jolla ei ole halkinaisia sorkkia – se olkoon teille saastainen;

7. sikaa, jolla on kokonaan halkinaiset sorkat mutta joka ei märehdi – se olkoon teille saastainen.

8. Älkää syökö niiden lihaa älkääkö koskeko niiden raatoihin. Ne ovat teille saastaisia.

9. Vesi-eläimistä te saatte syödä niitä, joilla on evät ja suomut, elävätpä ne merissä tai joissa. 5. Moos. 14:9

10. Mutta kaikkia merien ja jokien vesissä viliseviä eläviä olentoja, joilla ei ole eviä eikä suomuja, teidän tulee inhota.

11. Olkoot ne teille iljettäviä. Älkää syökö niiden lihaa. Inhotkaa niiden raatoja.

12. Inhotkaa kaikkia vesissä eläviä, joilla ei ole eviä eikä suomuja.

13. Näitä lintuja teidän tulee inhota, eikä niitä saa syödä, sillä ne ovat iljettäviä: kotka, partakorppikotka ja harmaa korppikotka, 5. Moos. 14:12

14. haarahaukka ja suohaukkalajit,

15. kaikki korppilajit,

16. strutsi, pääskynen, kalalokki ja jalohaukkalajit,

17. huuhkaja, kalasääski ja kissapöllö,

18. sarvipöllö, pelikaani ja likakorppikotka,

19. kattohaikara ja muut haikaralajit, harjalintu ja lepakko.

20. Kaikki neljällä jalalla liikkuvat siivelliset olkoot teille iljettäviä.

21. Saatte kuitenkin syödä neljällä jalalla liikkuvista siivellisistä niitä, joilla on jalkojen yläosassa reidet maassa hyppimistä varten.

22. Niistä te saatte syödä seuraavia: kaikkia heinäsiirikka-, hepokatti-, kenttäsiirikka- ja kulkusirikkalajeja. Mark. 1:6
23. Kaikki muut siivelliset, joilla on neljä jalkaa, olkoot teille iljettäviä.

24. Te tulette niistä saastaisiksi. Jokainen, joka koskee niiden raatoihin, on saastainen iltaan asti. 3. Moos. 5:2

25. Jokainen, joka nostaa jonkin sellaisen raatoa, pesköönsä vaatteensa, ja hän on saastainen iltaan asti.

26. Kaikki nelijalkaiset eläimet, jotka eivät märehdi ja joiden sorkat eivät ole kokonaan halkinaiset, olkoot teille saastaisia. Jokainen, joka koskee niihin, saastuu.

27. Samoin kaikki käpälillä liikkuvat eläimet olkoot teille saastaisia. Jokainen, joka koskee niiden raatoihin, on saastainen iltaan asti.

28. Joka kantaa jonkin sellaisen raatoa, pesköönsä vaatteensa, ja hän on saastainen iltaan asti. Nämä eläimet ovat teille saastaisia.

29. Pikkueläimistä, jotka liikkuvat maassa, olkoot teille saastaisia nämä: myyrä, hiiri ja liskolajit,

30. gekko, varaani, sisilisko, skinkki ja kameleontti.

31. Kaikista pikkueläimistä nämä ovat teille saastaisia. Jokainen, joka koskee sellaiseen, kun se on kuollut, on saastainen iltaan asti.

32. Samoin saastuu kaikki, minkä päälle jokin niistä kuolleenä putoaa, on kyseessä puuastia, vaatekappale, nahka, säkki tai mikä tahansa muu käyttöesine. Tällainen esine pantakoon veteen, ja se on saastainen iltaan asti. Sitten se on puhdas.

33. Jos jokin niistä putoaa mihin tahansa saviastiaan, tulee kaikki, mitä siinä on, saastaiseksi, ja astia on rikottava.

149 11:6. Jänis luetaan märehijöihin, koska se pureksii osan ulosteestaan toiseen kertaan ja syö sen.

3. Mooseksen kirja 11–12

34. Kaikesta syötävästä ruuasta tulee saastaista, jos siihen pääsee vettä saastuneesta astiasta. Samoin kaikki juomakelpoinen juoma tulee jokaisessa sellaisessa astiassa saastaiseksi.

35. Kaikki, minkä päälle sellaisen pikkueläimen raato putoaa, saastuu, olkoon kyseessä leivinuuni tai liesi. Sellaiset on murskattava, sillä ne ovat saastaisia, ja saastaisia niiden tulee teille olla.

36. Vain lähde, kaivo tai vesiallas pysyy puhtaana. Mutta joka koskee raatoon, saastuu.

37. Jos raato putoaa kylvösiemenen päälle, siemen pysyy puhtaana.

38. Jos siemen on kasteltu vedellä ja raato putoaa sen päälle, siemen on teille saastainen.

39. Jos jokin eläin, joka on teille ruuaksi kelpaava, kuolee, on se, joka sen raatoon koskee, saastainen iltaan asti.

40. Jos joku syö sellaisen eläimen raatoa, hänen on pestävä vaatteensa, ja hän on saastainen iltaan asti. Samoin, jos joku on kantanut raatoa, hänen on pestävä vaatteensa, ja olkoon saastainen iltaan asti.

3. Moos. 17:15

41. Kaikki maassa liikkuvat pikkueläimet ovat iljettäviä. Niitä ei saa syödä.

42. Älkää syökö mitään niistä, jotka matelevat vatsallaan, tai pikkueläimistä, jotka liikkuvat maassa neljällä tai useammalla jalalla, sillä ne ovat iljettäviä.

43. Älkää tehkö itseänne¹⁵⁰ iljettäviksi koskemalla mihinkään matelemaan pikkueläimeen. Älkää saastuttako itseänne niillä,

44. sillä minä olen HERRA, teidän Jumalanne. Pyhittäytykää siis ja olkaa pyhät, sillä minä olen pyhä. Älkää saastuttako itseänne millään pikkueläimellä, joka matelee maassa,

3. Moos. 19:2,20:7; 1. Piet. 1:16

45. sillä minä olen HERRA, joka olen johdattanut teidät Egyptin maasta, jot-

ta olisin teidän Jumalanne. Olkaa siis pyhiä, sillä minä olen pyhä.

46. Tämä on laki eläimistä, linnuista ja kaikista vedessä liikkuvista ja maassa vilisevistä elävistä olennoista.

47. Näin voitte erottaa puhtaat ja saastaiset eläimet toisistaan ja syötävät eläimet niistä eläimistä, joita ei saa syödä.”

12. LUKU

Puhdistautuminen synnytyksen jälkeen

1. HERRA puhui Moosekselle:

2. ”Sano israelilaisille: Kun nainen on hedelmöitynyt ja synnyttää poikalapsen, hän on sen jälkeen saastainen seitsemän päivää, niin kuin hän on saastainen kuukautistensa aikana.

3. Moos. 15:19

3. Poikalapsen esinahka on ympärileikattava kahdeksantena päivänä.

1. Moos. 17:10

4. Naisen on pysyteltävä kotona kolmekymmentäkolme päivää puhdistavan verenvuodon aikana. Hän ei saa koskea mihinkään, mikä on pyhää, eikä mennä pyhäkköön, ennen kuin hänen puhdistautumispäivänsä ovat kuluneet.

5. Jos hän synnyttää tyttölapsen, hän on kaksi viikkoa saastainen samalla tavoin kuin kuukautistensa aikana. Hänen on pysyteltävä kotona kuusi-kymmentäkuusi päivää puhdistavan verenvuodon aikana.

6. Kun hänen puhdistautumispäivänsä pojan tai tyttären syntymän jälkeen ovat kuluneet, hänen tulee viedä papille ilmestysmajan portille vuoden vanha karitsa polttouhriksi ja kyyhkysenpoika tai metsäkyyhkyinen syntiuhriksi.

Luuk. 2:22

7. Pappi tuokoon ne HERRAN eteen ja toimittakoon naiselle sovituksen, niin tämä puhdistuu verenvuodostaan. Tämä on laki poika- tai tyttölapsen synnyttäjästä.

8. Jos nainen ei saa hankituksi lammasta, hän voi tuoda kaksi metsäkyyhkyistä tai kaksi kyyhkysenpoikaa, toi-

150 11:43. Kirj.: ”sieluanne”. Samoin seuraavassa jakeessa.

3. Mooseksen kirja 12–13

sen polttouhriksi ja toisen syntiuhriksi. Pappi toimittakoon hänelle sovituksen, ja niin hän on puhdas.”

3. Moos. 5:7;
Luuk. 2:24

13. LUKU

Spitaalia koskeva laki

1. **HERRA** puhui Moosekselle ja Aaronille:

2. ”Jos ihmisen ihoon tulee nystyrä, hilseilevä ihottuma tai vaalea laikku ja se muuttuu hänen ihollaan spitaalitartunnaksi, hänet on vietävä pappi Aaronin tai jonkun hänen sukuunsa kuuluvan papin luo.

5. Moos. 24:8

3. Kun pappi näkee ihossa sairaan kohdan, jossa karvat ovat muuttuneet valkoisiksi, ja kohta näyttää muuta ihoa matalammalta, on kyseessä spitaali. Kun pappi on sen nähnyt, hänen tulee julistaa sairastunut saastaiseksi.

4. Jos ihmisen ihossa on valkea laikku, mutta se ei näytä muuta ihoa matalammalta eivätkä karvat ole muuttuneet valkoisiksi, pappi eristää tartunnan saaneen seitsemäksi päiväksi.

5. Jos pappi huomaa seitsemäntenä päivänä, tarkastaessaan uudelleen sairasta kohtaa, että tartunta on pysynyt entisellään eikä ole levinnyt ihossa, pappi eristää tutkittavan toistamiseksi seitsemäksi päiväksi.

6. Kun pappi seitsemäntenä päivänä tarkastaa hänet jälleen ja huomaa, että sairastunut on muuttunut himmeäksi ja ettei sairaus ole levinnyt ihossa, pappi julistakoon hänet puhtaaksi. Kyseessä on ihottuma. Hänen on pestävä vaatteensa, ja sen jälkeen hän on puhdas.

7. Jos ihottuma kuitenkin leviää leviämistään ihossa sen jälkeen, kun hän on näyttäytynyt papille puhtaaksi julistamista varten, hänen on näyttäydettävä papille uudestaan.

8. Jos pappi huomaa, että ihottuma on levinnyt, hänen tulee julistaa sairastunut saastaiseksi. Kyseessä on spitaali.

9. Kun ihmiseen tulee spitaali, hänet on vietävä papin luo.

10. Jos pappi huomaa, että ihossa on valkoinen nystyrä ja siinä olevat karvat ovat muuttuneet valkoisiksi ja että nystyrä on vereslihalla,

11. sairaan ihossa on vanha spitaali. Pappi julistakoon hänet saastaiseksi. Häntä ei enää pidä eristää tarkkailtavaksi, sillä hän on saastainen.

12. Jos spitaali leviää ihossa niin voimakkaasti, että se peittää sairaan koko ihon päästä jalkoihin asti, mihin pappi katsoneekin,

13. ja pappi huomaa, että spitaali peittää koko ihon, hänen tulee julistaa sairastunut puhtaaksi. Sairas on muuttunut kokonaan valkoiseksi, ja hän on puhdas.

14. Mutta sinä päivänä, jona hänessä näkyy vereslihaa, hänestä tulee saastainen.

15. Kun pappi näkee vereslihan, hänen on julistettava sairastunut saastaiseksi. Veresliha on saastaista, se on spitaalia.

16. Mutta jos veresliha palaa entiselleen ja muuttuu valkoiseksi, sairastunut menköön papin luo.

17. Jos pappi huomaa, että sairastunut on muuttunut valkoiseksi, hänen tulee julistaa sairastunut puhtaaksi; hän on puhdas.

18. Jos jonkun ihoon tulee paise ja se paranee,

19. mutta paiseen tilalle tulee valkoinen nystyrä tai vaaleanpunainen laikku, hänen on näyttäydettävä papille.

20. Jos pappi huomaa, että sairastunut on muuttanut muuta ihoa matalammalta ja että karvat ovat siinä muuttuneet valkoisiksi, pappi julistakoon sairastunut saastaiseksi. Paiseeseen on puhjennut spitaali.

21. Mutta jos pappi huomaa, ettei siinä ole valkoisia karvoja eikä kohta ole muuta ihoa matalampi ja että se on muuttunut himmeäksi, hänen tulee eristää tutkittava seitsemäksi päiväksi.

22. Jos laikku ihossa leviää leviämistään, pappi julistakoon sairastuneen saastaiseksi. Tämä on saanut tartunnan.

23. Mutta jos vaaleanpunainen laikku pysyy alallaan eikä leviä, se on paiseen arpi. Papin on julistettava hänet puhtaaksi.

24. Jos joku saa palohaavan ihoonsa ja palohaavan vereslihaan tulee vaaleanpunainen tai valkoinen laikku

25. ja pappi huomaa karvojen muutuneen laikussa valkoisiksi ja kohdan näyttävän muuta ihoa matalammalta, niin palohaavaan on puhjennut spitaali. Papin on julistettava hänet saastaiseksi, sillä kyseessä on spitaalitartunta.

26. Mutta jos pappi näkee, ettei laikussa ole valkoisia karvoja eikä se ole muuta ihoa matalampi ja että se on muuttunut himmeäksi, hänen tulee eristää tutkittava seitsemäksi päiväksi.

27. Jos pappi seitsemäntenä päivänä huomaa tartunnan yhä levinneen ihossa, hänen tulee julistaa sairassaan saastaiseksi. Kyseessä on spitaali.

28. Jos laikku sen sijaan on pysynyt alallaan eikä ole levinnyt ihossa ja on muuttunut himmeäksi, kyseessä on palohaavasta syntynyt nystyrä. Pappi julistakoon tutkittavan puhtaaksi, sillä kyseessä on palohaavan arpi.

29. Jos miehen tai naisen päähän tai parran alueelle tulee tartunta

30. ja pappi huomaa, että sairassaan näyttää muuta ihoa matalammalta ja että siinä on ohuita, kellertäviä karvoja, hänen tulee julistaa sairastunut saastaiseksi. Kyseessä on tartunta, joka on pää- tai parta-spitaalia.

31. Jos pappi huomaa, ettei sairassaan kohta näytä muuta ihoa matalammalta eikä siinä ole mustia karvoja, hänen tulee eristää tartunnan saanut seitsemäksi päiväksi.

32. Jos pappi seitsemäntenä päivänä havaitsee, ettei tartunta ole levinnyt ja ettei kohdassa ole kellertäviä karvoja eikä se näytä muuta ihoa matalammalta,

33. tartunnan saanut ajakoon hiuksensa tai partansa, mutta jättäköön tartuntakohdan ajamatta. Papin tulee eristää tartunnan saanut uudelleen seitsemäksi päiväksi.

34. Jos pappi seitsemäntenä päivänä huomaa, ettei tartunta ole levinnyt ihossa ja ettei sairassaan kohta näytä muuta ihoa matalammalta, papin tulee julistaa hänet puhtaaksi. Hän pesköön vaatteensa, ja sitten hän on puhdas.

35. Jos tartunta kuitenkin leviää leviämistään ihossa sen jälkeen, kun hänet on julistettu puhtaaksi,

36. ja pappi näkee, että tartunta on levinnyt ihossa, papin ei enää tarvitse etsiä kellertäviä karvoja. Tartunnan saanut on saastainen.

37. Mutta jos papista näyttää, että sairassaan kohta on pysynyt entisellään ja siihen on kasvanut mustia karvoja, se on parantunut. Tutkittava on puhdas, ja papin tulee julistaa hänet puhtaaksi.

38. Jos miehen tai naisen ihoon tulee laikkuja, valkoisia laikkuja,

39. ja pappi huomaa, että sairaan ihossa olevat valkoiset laikut ovat himmeitä, häneen on puhjennut ihottuma. Hän on puhdas.

40. Jos hiukset lähtevät miehen päästä, hän on kalju. Hän on silti puhdas.

41. Jos hiukset lähtevät hänen päänsä otsapuolelta, hän on otsakalju. Hän on puhdas.

42. Mutta jos pääläen tai otsapuolen kaljuun kohtaan ilmestyy vaaleanpunainen laikku, se on spitaalia, joka on puhkeamassa pääläen tai otsapuolen kaljuun kohtaan.

43. Jos pappi näkee, että pääläen tai otsapuolen kaljussa kohdassa on vaaleanpunainen nystyrä ja se näyttää samanlaiselta kuin ihossa oleva spitaali,

44. mies on spitaalinen. Hän on saastainen, ja papin tulee julistaa hänet saastaiseksi päässä olevan tartunnan tähden.

45. Spitaalitartunnan saaneen on kuljettava repaleisissa vaatteissa, hiukset hajallaan ja kasvojen alaosa peitettynä ja huudettava: 'Saastainen, saastainen!'

46. Hän on saastainen niin kauan kuin hänessä on spitaali. Hän on saastainen, ja hänen on asuttava yksinään. Asukoon hän erillään leirin ulkopuolella. 4. Moos. 5:2; 2. Kun. 7:3,15:5; Luuk. 17:12

47. Jos spitaalitartunta tulee vaatteeseen, olipa vaate villainen tai pellavainen,

48. tai pellavaiseen tai villaiseen loimeen tai kuteeseen tai nahkaan tai mihin tahansa nahasta tehtyyn esineeseen

49. ja tartunnan kohta vaatekappaleessa tai nahassa tai loimessa tai kuteessa tai missä tahansa nahasta tehdyssä esineessä on vihertävä tai punertava, se on spitaalitartuntaa, ja se on näytettävä papille.

50. Kun pappi on todennut tartunnan, hänen tulee eristää tartunnan saanut esine seitsemäksi päiväksi.

51. Jos hän seitsemäntenä päivänä näkee, että tartunta on levinnyt vaatteessa, loimessa, kuteessa tai missä tahansa nahasta tehdyssä esineessä, se on pahanlaatuista spitaalia. Se on saastaista.

52. Papin on poltettava villainen tai pellavainen vaate, loimi, kude tai mikä tahansa nahasta tehty esine, jossa on tartunta. Kysymyksessä on pahanlaatuinen spitaali. Esine poltettakoon tullessa.

53. Mutta jos pappi näkee, ettei tartunta ole levinnyt vaatteessa tai loimessa tai kuteessa tai nahasta tehdyssä esineessä, on se mikä tahansa,

54. hänen tulee määrätä tartunnan saanut esine pestäväksi ja eristää se uudelleen seitsemäksi päiväksi.

55. Jos pappi pesemisen jälkeen toteaa, että tartunnan saanut kohta on samannäköinen kuin ennen, esine on saastainen, vaikka tartunta ei olekaan levinnyt, ja se pitää polttaa tullessa. Se on spitaalini saastuttama, joko nurjalta tai oikealta puolelta.

56. Mutta jos pappi näkee, että tartuntakohta on pesemisen jälkeen vaalennut, hänen on repäistävä se pois

vaatekappaleesta tai nahasta, loimesta tai kuteesta.

57. Jos tutkittuun vaatteeseen tai loimeen tai kuteeseen tai mihin tahansa nahasta tehtyyn esineeseen vielä ilmestyy tartuntaa, siihen on puhjennut spitaali. Tartunnan saanut esine poltettakoon tullessa.

58. Sen sijaan vaate, loimi, kude tai mikä tahansa nahasta tehty esine, josta tartunta on pestäessä kadonnut, on pestävä uudelleen, ja niin se on puhdas.”

59. Tämä on laki spitaalitartunnasta villaisessa tai pellavaisessa vaatteessa, loimessa tai kuteessa tai missä tahansa nahasta tehdyssä esineessä sekä niiden puhtaaksi tai saastaiseksi julistamisesta.

14. LUKU

Laki spitaalisen puhtaaksi julistamisesta

1. HERRA puhui Moosekselle:

2. ”Tämä on laki siitä, mitä spitaalille on tehtävä sinä päivänä, jona hänet julistetaan puhtaaksi. Hänet on tuotava papin eteen, Matt. 8:4; Mark. 1:44; Luuk. 17:14

3. kun pappi on mennyt leirin ulkopuolelle. Jos pappi näkee, että spitaalinen on parantunut spitaalitartunnasta,

4. pappi käskeköön tuoda puhdistettavaa varten kaksi elävää puhdasta lintua sekä setripuuta, helakanpunais-ta lankaa ja iisoppikorren. 2. Moos. 12:22; Ps. 51:9

5. Pappi käskeköön teurastaa toisen linnun raikasta vettä sisältävän savias-tian päällä.

6. Sitten papin tulee ottaa elävä lintu sekä setripuuta, helakanpunainen lanka ja iisoppikorsi. Hän kastakoon nämä, myös elävän linnun, sen linnun vereen, joka teurastettiin raikkaan veden päällä,

7. ja vihmokoon verta seitsemän kertaa spitaalista puhdistettavan päälle ja julistakoon hänet puhtaaksi. Sitten hän päästäköön elävän linnun lentämään kedolle.

8. Puhdistettavan on pestävä vaatteensa, ajeltava kaikki hiuksensa ja karvansa ja peseydyttävä vedessä, ja niin hän tulee puhtaaksi. Sen jälkeen hän saa mennä leiriin, mutta hänen on asuttava telttansa ulkopuolella seitsemän päivää. 4. Moos. 12:14,15

9. Myös seitsemäntenä päivänä hänen on ajeltava kaikki hiuksensa sekä partansa ja kulmakarvansa – hänen on ajeltava kaikki karvansa. Pesköön hän sitten vaatteensa ja peseytyköön vedessä, ja niin hän tulee puhtaaksi.

10. Kahdeksantena päivänä hänen tulee ottaa kaksi virheetöntä karitsaa ja virheetön vuoden vanha uuhikaritsa sekä ruokauhriksi kolme eefa-mitan kymmenesosaa hienoja vehnäjuhoja, joihin on sekoitettu öljyä, sekä yksi loog-mitta öljyä.

11. Puhdistusta toimittava pappi asetakoon puhdistettavan ja uhrin HERRAN eteen ilmastysmajan portille.

12. Sitten pappi ottakoon toisen karitsan ja uhratkoon sen vikauhriksi, samoin loog-mitan öljyä, ja heiluttakoon niitä heilutusuhrina HERRAN edessä.

13. Karitsa on teurastettava paikassa, jossa syntiuhri ja polttouhrit teurastetaan, pyhässä paikassa, sillä vikauhri on pyhistä pyhintä, kuten syntiuhrikin, ja kuuluu papille. 3. Moos. 7:6,7

14. Pappi ottakoon vikauhrin verta ja sivelköön sitä puhdistettavan oikeaan korvannipukkaan sekä oikean käden peukaloon ja oikean jalan isoonvarpaaseen.

15. Sen jälkeen hänen tulee ottaa öljyä loog-mitasta, kaataa sitä vasemmalle kämmenelleen,

16. kastaa oikean kätensä etusormi vasemmalla kämmenellään olevaan öljyyn ja vihmoa öljyä sormellaan seitsemän kertaa HERRAN edessä.

17. Käteensä jäänyttä öljyä papin tulee sivellä puhdistettavan oikeaan korvannipukkaan, oikean käden peukaloon ja oikean jalan isoonvarpaaseen vikauhrin veren päälle.

18. Lopun käteensä jääneen öljyn pappi sivelköön puhdistettavan pää-

hän. Näin pappi toimittaa hänelle sovituksen HERRAN edessä.

19. Sitten pappi uhratkoon syntiuhrin ja toimittakoon puhdistettavalle sovituksen hänen saastaisuudestaan. Sen jälkeen hänen tulee teurastaa polttouhrieläin.

20. Pappi uhratkoon eläimen ja ruokauhrin alttarilla. Kun pappi on toimitanut puhdistettavalle sovituksen, tämä on puhdas.

21. Jos puhdistettava on köyhä eikä saa hankituksi, mitä on säädetty, hän voi tuoda sovitukseseen yhden karitsan vikauhriksi, heilutusuhriksi, ja eefa-mitan kymmenesosan öljyyn sekoitettuja hienoja vehnäjuhoja ruokauhriksi ja loog-mitan öljyä

22. sekä kaksi metsäkyyhkystä tai kaksi kyyhkysenpoikaa, sen mukaan kuin hän saa hankituksi. Toinen olkoon syntiuhri ja toinen polttouhri.

23. Puhdistettavan tulee kahdeksantena päivänä viedä ne puhdistamista varten papille ilmastysmajan ovelle, HERRAN eteen.

24. Pappi ottakoon vikauhrikaritsan ja loog-mitan öljyä ja heiluttakoon niitä heilutusuhrina HERRAN edessä.

25. Hänen tulee teurastaa vikauhrikaritsa, ottaa vikauhrin verta ja sivellä sitä puhdistettavan oikeaan korvannipukkaan sekä oikean käden peukaloon ja oikean jalan isoonvarpaaseen.

26. Sen jälkeen pappi kaatakoon öljyä vasemmalle kämmenelleen

27. ja pirskottakoon seitsemän kertaa oikealla etusormellaan vasemmalla kämmenellään olevaa öljyä HERRAN edessä.

28. Käteensä jäänyttä öljyä pappi sivelköön puhdistettavan oikeaan korvannipukkaan, oikean käden peukaloon ja oikean jalan isoonvarpaaseen, kohtiin, joissa on vikauhrin verta.

29. Loput käteensä jääneestä öljystä papin tulee sivellä puhdistettavan päähän toimittaakseen hänelle sovituksen HERRAN edessä.

30. Lopuksi pappi uhratkoon puhdistettavan hankkimat metsäkyhkykset tai kyyhkyksenpojat,

31. ne, jotka tämä on saanut hankituksi, toisen syntiuhriksi ja toisen polttouhriksi ruokauhrin ohella. Näin pappi toimittaa puhdistettavalle sovituksen HERRAN edessä.”

32. Tämä on laki spitaalia sairastavasta, joka ei saa hankituksi puhdistamistaan varten kaikkea, mikä on säädetty.

Talossa esiintyvää spitaalia koskeva laki

33. HERRA puhui Moosekselle ja Aaronille:

34. ”Kun te olette tulleet Kanaaninmaahan, jonka minä annan teidän omaisuudeksenne, ja minä sallin spitaalain tarttua johonkin taloon omistamassanne maassa,

35. talon omistaja menköön kertomaan siitä papille ja sanokoon: ’Minusta näyttää kuin talossani olisi tartunta.’

36. Pappi käskeköön tyhjentää talon, ennen kuin menee tutkimaan tartuntaa, ettei kaikki, mitä talossa on, saastuisi. Sen jälkeen pappi voi mennä tarkastamaan talon.

37. Jos hän näkee, että talon seinissä on tartunta, vihertäviä tai punertavia syvennyksiä, jotka näyttävät muuta seinää matalammilta,

38. hänen on lähdettävä talosta oven ulkopuolelle ja eristettävä talo seitsemäksi päiväksi.

39. Jos hän seitsemäntenä päivänä palattuaan näkee, että tartunta on levinnyt talon seinissä,

40. käskeköön hän irrottaa kivet, joissa on tartunta, ja heittää ne kaupungin ulkopuolelle saastaiseen paikkaan.

41. Koko talo on kaavittava sisäpuolelta puhtaaksi, ja kaavittu savi on heitettävä kaupungin ulkopuolelle saastaiseen paikkaan.

42. Sitten on otettava toiset kivet, pantava ne entisten tilalle ja otettava uutta savea ja siveltyävä talo sillä.

43. Jos tartunta puhkeaa uudelleen talossa sen jälkeen, kun kivet on otettu pois ja talo kaavittu puhtaaksi sekä sivelty uudestaan savella,

44. pappi menköön sisään ja tarkastakoon talon. Jos tartunta on levinnyt talossa, kyseessä on pahanlaatuinen spitaali ja talo on saastainen.

45. Talo on hajotettava, ja sen kivet, puuosat ja kaikki savi on vietävä ulos kaupungista saastaiseen paikkaan.

46. Jokainen, joka menee sisälle siihen taloon milloin tahansa sinä aikana, kun se on eristettynä, on saastainen iltaan asti.

47. Joka makaa siinä talossa, pesköön vaatteensa. Samoin pesköön vaatteensa se, joka syö siinä talossa.

48. Mutta jos pappi sisälle mentyään näkee, ettei tartunta ole levinnyt talossa sen jälkeen, kun talo on sivelty savella, hän julistakoon talon puhtaaksi, sillä tartunta on hävinnyt¹⁵¹.

49. Sitten hänen tulee ottaa talon puhdistamista varten kaksi lintua sekä setripuuta, helakanpunaista lankaa ja iisoppikorsi.

50. Hänen on teurastettava toinen linnuista raikasta vettä sisältävän saviasian päällä.

51. Ottakoon hän sitten setripuun, iisoppikorren, helakanpunaisen langan ja elävän linnun, kastakoon ne teurastetun linnun vereen ja raikkaaseen veteen sekä vihmokoon verta ja vettä taloon seitsemän kertaa.

52. Näin hänen tulee puhdistaa talo linnun verellä ja raikkaalla vedellä, elävällä linnulla, setripuulla, iisoppikorrella ja helakanpunaisella langalla.

53. Lopuksi hänen tulee päästää elävä lintu vapaaksi kaupungin ulkopuolella. Näin hän on toimittanut talolle sovituksen, ja talo on puhdas.”

54. Tämä on laki kaikista spitaalitarunnan muodoista, myös pää- ja leukaspitaalista,

55. spitaalista vaatteissa ja taloissa,

56. nystyröistä, ihottumista ja vaa-leista laikuista.

¹⁵¹ 14:48. Kirj.: ”parantunut”.

57. Näin on säädetty siitä, milloin henkilö on julistettava saastaiseksi ja milloin puhtaaksi. Tämä on laki spitaa-lista.

15. LUKU

Sukupuolista saastaisuutta koskeva laki

1. HERRA puhui Moosekselle ja Aaronille:

2. ”Sanokaa israelilaisille: Jos miehellä on vuotoa elimestään¹⁵², hänen vuotonsa on saastaista.

3. Hän on yhtä lailla saastainen riippumatta siitä, vuotaako hänen elimensä vai pidättääkö se vuodon.

4. Jokainen vuode, jolla vuotoa sairastava makaa, tulee saastaiseksi. Samoin saastuu jokainen esine, jolla hän istuu.

5. Se, joka koskee hänen vuoteeseensa, peskään vaatteensa ja peseytykseen vedessä ja olkoon saastainen iltaan asti.

6. Samoin se, joka istuu johonkin, missä vuotoa sairastava on istunut, peskään vaatteensa ja peseytykseen vedessä ja olkoon saastainen iltaan asti.

7. Myös se, joka koskee vuotoa sairastavaan, peskään vaatteensa ja peseytykseen vedessä ja olkoon saastainen iltaan asti.

8. Jos vuotoa sairastava sylkee puhtaan ihmisen päälle, tämä peskään vaatteensa ja peseytykseen vedessä ja olkoon saastainen iltaan asti.

9. Jokainen satula, jolla vuotoa sairastava istuu ratsastaessaan, tulee saastaiseksi.

10. Jokainen, joka koskee mihin hyvänsä, mikä on ollut vuotoa sairastavan alla, on saastainen iltaan asti. Joka kantaa jotakin sellaista, peskään vaatteensa ja peseytykseen vedessä ja olkoon saastainen iltaan asti.

11. Jokainen, johon vuotoa sairastava koskee huuhtomatta käsiään vedessä, peskään vaatteensa ja pesey-

tykseen vedessä ja olkoon saastainen iltaan asti.

12. Saviastia, johon vuotoa sairastava koskee, on rikottava, mutta puuesine huuhdottakoon vedessä.

13. Kun vuotoa sairastava puhdistuu vuodostaan, hän laskekoon seitsemän päivää paranemisestaan ja peskään sitten vaatteensa ja peseytykseen virtaavassa vedessä, ja niin hän on puhdas.

14. Kahdeksantena päivänä hän otakoon kaksi metsäkyyhkystä tai kaksi kyyhkynpoikaa, tulkoon HERRAN eteen ilmestysmajan portille ja antakoon ne papille.

15. Pappi uhratkoon ne, toisen syntiuhriksi ja toisen polttouhriksi. Näin pappi toimittaa HERRAN edessä hänelle sovituksen hänen vuodostaan.

16. Kun miehellä on ollut siemensyösky, hänen tulee pestä itsensä kokonaan vedessä ja hän on saastainen iltaan asti.

17. Jokainen vaate ja jokainen nahka, johon siemennestettä on tullut, pestäkään vedessä, ja se on saastainen iltaan asti.

18. Kun mies on maannut naisen kanssa ja saanut siemensyöksyn, molempien tulee peseytyä vedessä, ja olkoot he saastaisia iltaan asti.

19. Kun naisella on vuoto, niin että hänen ruumiistaan vuotaa verta, hän olkoon saastainen seitsemän päivää. Jokainen, joka koskee häneen, on saastainen iltaan asti.

20. Kaikki, minkä päällä hän makaa kuukautistilansa aikana, saastuu. Samoin saastuu kaikki, minkä päällä hän istuu.

21. Jokainen, joka koskee hänen vuoteeseensa, peskään vaatteensa ja peseytykseen vedessä ja olkoon saastainen iltaan asti.

22. Samoin jokainen, joka koskee mihin hyvänsä, minkä päällä nainen on istunut, peskään vaatteensa ja peseytykseen vedessä ja olkoon saastainen iltaan asti.

23. Myös se, joka koskee mitä tahansa esinettä naisen vuoteella tai istuimella, jolla tämä on istunut, on saastainen iltaan asti.

24. Jos mies makaa naisen kanssa ja tämän kuukautisverta tulee häneen, mies on saastainen seitsemän päivää, ja jokainen vuode, jossa hän makaa, saastuu. 3. Moos. 18:19,20:18; Hes. 18:6

25. Jos kukaan on kauan verenvuotoa, vaikka ei ole hänen kuukautisaikansa, tai jos vuoto jatkuu pitempään kuin hänen kuukautisaikansa, häntä pidettäköön koko vuodon ajan yhtä lailla saastaisena kuin hänen kuukautisaikanaan. Mark. 5:25

26. Jokainen vuode, jossa hän makaa milloin tahansa vuotonsa aikana, tulee saastaiseksi samalla tavoin kuin hänen kuukautisaikanaan käyttämässä vuode. Samoin mikä tahansa, minä päällä hän silloin istuu, tulee saastaiseksi samalla tavoin kuin hänen kuukautisaikanaan.

27. Jokainen, joka koskee niihin, saastuu. Peskään hän vaatteensa ja peseytyköön vedessä ja olkoon saastainen iltaan asti.

28. Kun nainen puhdistuu vuodostaan, hän laskekoon seitsemän päivää, ja sen jälkeen hän on puhdas.

29. Kahdeksantena päivänä hänen on hankittava itselleen kaksi metsäkyyhkystä tai kaksi kyyhkysenpoikaa ja tuotava ne papille ilmestysmajan portille.

30. Pappi uhratkoon toisen syntiuhriksi ja toisen polttouhriksi. Näin pappi toimittaa hänelle sovituksen HERRAN edessä hänen vuotonsa saastaisuuden tähden.

31. Teidän on varoitettava israelilaisia saastaisuudesta. Muuten he kuolevat saastaisina, kun saastuttavat minun asumukseni, joka on heidän keskuksellaan.” 4. Moos. 5:2–3

32. Tämä on laki miehestä, joka sairastaa vuotoa tai on saastunut siemensyöksen vuoksi,

33. ja naisesta, joka on saastainen kuukautistensa aikana, sekä miehes-

tä tai naisesta, jolla on jotakin vuotoa, sekä miehestä, joka makaa saastuneen naisen kanssa.

16. LUKU

Suuri sovituspäivä

1. HERRA puhui Moosekselle sen jälkeen, kun kaksi Aaronin poikaa oli kuollut astuttuaan HERRAN eteen. 3. Moos. 10:1,2

2. HERRA sanoi: ”Sano veljellesi Aaronille, ettei hänen pidä mennä pyhimpään, esiripun sisäpuolelle, arkun päällä olevan armoistuimen¹⁵³ eteen milloin tahansa. Muuten hän voi kuolla, sillä minä ilmestyn pilvessä armoistui-
men yläpuolella.

3. Kun Aaronin on määrä mennä pyhimpään, hänen tulee ottaa mullikka syntiuhriksi ja pässi polttouhriksi. 3. Moos. 4:3

4. Hänen on puettava yleen pyhä pellavaihokas, peitettävä alastomuutensa pellavahousuilla, vyötettävä itsensä pellavavyöllä ja pantava pellavainen käärelakki päähänsä. Nämä ovat pyhät vaatteet. Hänen tulee peseytyä vedessä ja pukea ne päälleen.

5. Ottakoon hän israelilaisten seurakunnalta kaksi vuohipukkia syntiuhriksi ja yhden pässin polttouhriksi.

6. Tuokoon Aaron oman syntiuhrimullikkansa ja toimittakoon sovituksen itselleen ja perheelleen.

7. Sitten hänen tulee ottaa ne kaksi pukkia ja asettaa ne HERRAN eteen ilmestysmajan ovelle.

8. Aaron heittäköön arpaa, kumpi pukeista kuuluu HERRALLE ja kumpi Asaselille¹⁵⁴.

9. Sen pukin, jonka arpa määrää HERRALLE, Aaron tuokoon ja uhratkoon syntiuhriksi.

10. Mutta se pukki, jonka arpa määrää Asaselille, tuotakoon elävänä HERRAN eteen, että sille toimitettaisiin

¹⁵³ 16:2. Hepr. *kapporet*. Sana tulee peittämistä ja sovittamista tarkoittavasta juuresta. Armoistuiimeksi nimettiin liitonarkun kantta, joka oli myös sovituksen paikka.

¹⁵⁴ 16:8. Nimen Asasel, hepr. *azazel*, merkitys on epäselvä.

sovitus, ja sitten se päästettäköön Asaselille autiomaahan.

11. Kun Aaron on uhrannut oman syntiuhrimullikkansa ja toimittanut sovituksen itselleen ja perheelleen teurastamalla mullikan,

12. hän ottakoon suitsutusastiansa täyteen palavia hiiliä HERRAN edestä alttarilta sekä kouransa täyteen hienonnettua, miellyttävän tuoksuista suitsuketta ja vieköön ne esiripun sisäpuolelle.

13. Pankoon hän suitsukkeen tuleen HERRAN eteen, niin että suitsutus peittää pilvenä todistuksen arkun päällä olevan armoistuimen, ettei hän kuolisi.

14. Ottakoon hän sitten mullikan verta ja pirskoktakoon sitä sormellaan armoistuimen päälle itäpuolelle. Armoistuimen eteen hänen on pirskotettava verta sormellaan seitsemän kertaa.

Hepr. 9:7,10:4,19

15. Sitten hänen on teurastettava kansan syntiuhripukki, vietävä sen verta esiripun sisäpuolelle ja tehtävä sen verellä samoin kuin hän teki mullikan verellä. Pirskoktakoon hän sitä armoistuimen päälle ja sen eteen.

16. Näin hänen on toimitettava sovitus pyhäkölle israelilaisten saastaisuuden ja heidän rikkomustensa tähden, olivat heidän syntinsä millaisia tahansa. Hänen on tehtävä samoin myös ilmestysmajalle, joka on heidän keskellään, keskellä heidän saastaisuuttaan.

17. Ilmestysmajassa ei saa olla yhtään ihmistä, kun Aaron tulee pyhimpään toimittamaan sovitusta, siihen asti, kun hän lähtee pois. Aaron toimitakoon sovituksen itselleen, perheelleen ja koko Israelin seurakunnalle.

18. Sitten hänen on tultava ulos HERRAN edessä olevan alttarin luo ja toimitettava sille sovitus. Hän ottakoon mullikan ja pukin verta ja sivelköön sitä kaikkialle alttarin sarviin. 2. Moos. 30:10

19. Pirskoktakoon hän alttarin päälle verta sormellaan seitsemän kertaa ja näin puhdistakoon ja pyhittäköön sen israelilaisten saastaisuudesta.

20. Aaronin toimitettua loppuun pyhimmän ja ilmestysmajan sekä alttarin sovitamisen tuokoon hän sen elävän pukin,

21. laskekoon molemmat kätensä sen pään päälle ja tunnustakoon siinä kaikki israelilaisten pahat teot ja kaikki heidän rikkomuksensa, olipa heillä mitä syntejä tahansa, ja pankoon ne näin pukin kannettavaksi. Sitten hänen on lähetettävä pukki tehtävään määrätyn miehen viemänä autiomaahan.

22. Näin pukki kantaa kaikki heidän pahat tekonsa autiolle seudulle. Autiomaassa se on laskettava irti.

23. Sen jälkeen Aaron menköön ilmestysmajaan, riisukoon yltään pel-lavavaatteet, jotka hän puki päälleen mennessään pyhimpään, ja jättäköön ne sinne.

24. Hän pesköön itsensä vedellä pyhässä paikassa ja pukekoon ylleen omat vaatteensa. Sitten hänen on läh-dettävä sieltä ja uhrattava oma polttouhrinsa sekä kansan polttouhri ja toimitettava sovitus sekä itselleen että kansalle.

25. Syntiuhrin rasva hänen on poltettava alttarilla.

26. Sen, joka vei pukin autiomaahan Asaselille, on pestävä vaatteensa ja peseydyttävä vedessä. Sitten hän voi tulla leiriin.

27. Syntiuhrimullikka ja syntiuhripukki, joiden veri tuotiin sovituksen toimitamista varten pyhimpään, vietäköön leirin ulkopuolelle, ja niiden nahka, liha ja sisälmykset poltettakoon tules-sa.

3. Moos. 4:11,12,6:23; Hepr. 13:11

28. Sen, joka polttaa ne, on pestävä vaatteensa ja peseydyttävä vedessä. Sitten hän voi tulla leiriin.

29. Tämä on teille ikuinen säädös: seitsemännen kuun kymmenentenä päivänä teidän tulee kurittaa itseänne paastolla. Älkää tehkö silloin mitään työtä, älköön maan kansalainen älköönkä keskuudessanne asuva muu-kalainen.

3. Moos. 23:26–32;

4. Moos. 29:7–11

3. Mooseksen kirja 16–17

30. Sinä päivänä teille näet toimitetaan sovitus teidän puhdistamiseksi. Silloin te tulette HERRAN edessä puhtaiksi kaikista synneistänne.

31. Sen päivän tulee olla teille sapatiti, levon päivä. Kurittakaa silloin itseänne paastolla. Tämä on ikuinen säädös.

32. Papin, joka on voideltu ja joka on vihitty papinvirkaan isänsä tilalle, on toimitettava sovitus. Hänen on puettava ylleen pellavavaatteet, pyhät vaatteet,

33. ja toimitettava sovitus pyhäkön pyhimmälle osalle, ilmestysmajalle ja alttarille. Toimittakoon hän sovituksen myös papeille ja koko seurakunnalle.

34. Tämä on teille ikuinen säädös: teidän on toimitettava israelilaisille sovitus kaikista heidän synneistään keran vuodessa.” Mooses teki niin kuin HERRA oli häntä käsenyt.

17. LUKU

Teurastaminen ja uhraaminen

1. HERRA puhui Moosekselle:

2. ”Puhu Aaronille ja hänen pojilleen sekä kaikille israelilaisille. Sano heille: Tämä on käsky, jonka HERRA on antanut:

3. Jos kuka tahansa Israelin heimosta teurastaa härän, karitsan tai vuohen leirissä tai leirin ulkopuolella

4. eikä tuo sitä ilmestysmajan portille ja uhraa sitä HERRALLE hänen¹⁵⁵ asumuksensa edessä, sen miehen katsotaan syyllistyneen veritekoon. Hän on vuodattanut verta, ja hänet on poistettava kansansa keskuudesta.

5. Näin tehtäköön, jotta israelilaiset toisivat uhrin papille HERRAN eteen ilmestysmajan ovelle ja uhraisivat ne yhteysuhriksi HERRALLE, sen sijaan että teurastaisivat ne kedolla.

6. Papin tulee vihmoa veri HERRAN alttarille, joka on ilmestysmajan oven edessä, ja polttaa rasva miellyttäväksi tuoksuksi HERRALLE.

7. He eivät saa enää uhrata uhrejaan vuohipukeille¹⁵⁶, joita he haureudessaan seuraavat. Tämä on heille ikuinen säädös sukupolvesta sukupolveen.

5. Moos. 32:17; Jes. 34:14;
1. Kor. 10:20

8. Sano heille: Jos kuka tahansa Israelin heimoon kuuluva tai teidän keskuudessanne asuva muukalainen uhraa polttouhrin tai teurasuhrin

9. eikä tuo sitä ilmestysmajan ovelle HERRALLE uhrattavaksi, se mies on poistettava kansansa keskuudesta.”

5. Moos. 12:4–7

Veren syönti kielletään

10. ”Jos kuka tahansa Israelin heimoon kuuluva tai teidän keskuudessanne asuva muukalainen syö verta, mitä verta tahansa, minä käännän kasvoni sitä ihmistä vastaan, joka verta syö, ja hävitän hänet kansansa keskuudesta. 1. Moos. 9:4; 3. Moos. 3:17,7:26; 5. Moos. 12:16,12:23,15:23; Ap. t. 15:20

11. Veressä on näet lihan sielu¹⁵⁷, ja minä olen antanut teille veren tuottamaan alttarilla sovituksen teidän sieluillenne. Veri tuottaa sovituksen, koska siinä on sielu.

Hepr. 9:22

12. Sen tähden minä olen sanonut israelilaisille: Kukaan teistä ei saa syödä verta, eikä myöskään keskuudessanne asuva muukalainen saa syödä verta.

13. Jos kuka tahansa Israelin heimoon kuuluva tai keskuudessanne asuva muukalainen pyydystää syötävän eläimen tai linnun, hänen on vuodatettava sen veri maahan ja peitettävä veri hiekalla.

14. Kaiken lihan sielu on sen veri; siinä on sen sielu. Siksi minä sanon israelilaisille: Älkää syökö minkään eläimen¹⁵⁸ verta, sillä kaiken lihan sielu on sen veri. Jokainen, joka sitä syö, poistettakoon kansansa keskuudesta.

1. Moos. 9:4

156 17:7. Tarkoittaa vuohipukin hahmossa palvottuja epäjumalia.

157 17:11. Tai: ”elämä”.

158 17:14. Kirj.: ”lihan”.

155 17:4. Kirj.: ”HERRAN”.

15. Jokainen, joka syö itsestään kuollutta tai kuoliaaksi raadeltua eläintä, on hän maan kansalainen tai muukalainen, peskööön vaatteensa ja peseytyköön vedessä. Hän on saastainen iltaan asti. Sitten hän on puhdas.

2. Moos. 22:30; 3. Moos. 11:40

16. Mutta jos hän ei pese vaatteitaan eikä peseydy, hän jää synnalaiseksi.”

PYHYTTÄ KOROSTAVAT LAIT

18. LUKU

Kielletyt sukupuolisuhteet

1. HERRA puhui Moosekselle:

2. ”Sano israelilaisille: Minä olen HERRA, teidän Jumalanne.

3. Älkää tehkö niin kuin tehdään Egyptin maassa, jossa te asuitte, älkääkä niin kuin tehdään Kanaaninmaassa, johon minä teidät vien. Älkää vaeltako niiden maiden lakien mukaan.

4. Tehkää minun lakieni mukaan, noudattakaa minun säädöksiäni ja vaeltakaa niiden mukaan. Minä olen HERRA, teidän Jumalanne.

3. Moos. 25:18

5. Noudattakaa minun lakejani ja säädöksiäni. Ihminen, joka niitä noudattaa, elää niistä. Minä olen HERRA.

5. Moos. 30:16; Neh. 9:29; Hes. 20:11; Room. 10:5; Gal. 3:12

6. Kukaan teistä ei saa lähestyä lähimaistaan paljastaakseen hänen häpynsä. Minä olen HERRA.

7. Älä paljasta isäsi tai äitisi häpyä. Hän on sinun äitisi, älä paljasta hänen häpyään.

8. Älä paljasta äitipuolesi häpyä; se on isäsi häpy.

1. Moos. 49:4; 3. Moos. 20:11; 5. Moos. 23:1,27:20

9. Älä paljasta sisaresi häpyä, olipa hän isäsi tai äitisi tytär, kotona tai muualla syntynyt. Älä paljasta hänen häpyään.

10. Älä paljasta poikasi tyttären tai tyttäresi tyttären häpyä, sillä se on sinun oma häpysi.

11. Älä paljasta äitipuolesi tyttären häpyä, tyttären, joka on isäsi lapsi, sinun sisaresi.

12. Älä paljasta isäsi sisaren häpyä; hän on sinun isäsi lähiomainen.

13. Älä paljasta äitisi sisaren häpyä, sillä hän on sinun äitisi lähiomainen.

14. Älä paljasta setäsi häpyä, älä yhdy hänen vaimoonsa. Hän on sinun tätisi.

3. Moos. 20:20

15. Älä paljasta miniäsi häpyä; hän on sinun poikasi vaimo. Älä paljasta hänen häpyään.

3. Moos. 20:12

16. Älä paljasta veljesi vaimon häpyä; se on sinun veljesi häpy.

3. Moos. 20:21; Mark. 6:18

17. Älä paljasta naisen ja hänen tyttärensä häpyä äläkä ryhdy tekemisiin¹⁵⁹ hänen poikansa tyttären tai tyttärensä tyttären kanssa paljastaaksesi hänen häpynsä. Se onirstautta, sillä he ovat lähisukulaisia keskenään.

18. Älä ota vaimosi eläessä hänen sisartaan vaimoksesi, ettei tulisi riitaa, äläkä paljasta hänen häpyään.

19. Älä lähesty naista paljastaaksesi hänen häpynsä, kun hän on saastainen kuukautisaikanaan.

3. Moos. 15:24,20:18

20. Älä makaa lähimmäisesi vaimon kanssa, ettet saastuisi hänestä.

3. Moos. 20:10

21. Älä anna lapsiasi poltettavaksi Molokille¹⁶⁰, ettet häpäisisi Jumalasi nimeä. Minä olen HERRA.

3. Moos. 20:2; 5. Moos. 18:10; 2. Kun. 16:3,23:10; Jer. 7:31

22. Mies ei saa maata miehen kanssa, niin kuin naisen kanssa maataan. Se on iljettävää.

1. Moos. 19:7;

3. Moos. 20:13

23. Älä sekaannu mihinkään eläimeen, ettet siten saastuttaisi itseäsi, älköönkä nainen tarjoutuko eläimelle, että se parittelisi hänen kanssaan. Se on iljettävää.

2. Moos. 22:19;

3. Moos. 20:15,16; 5. Moos. 27:21

24. Älkää saastuttako itseänne milään näistä asioista, sillä niillä kaikilla ovat saastuttaneet itsensä kansat, jotka minä karkotan teidän edeltänne,

159 18:17. Kirj.: ”äläkä ota”.

160 18:21. Molok oli epäjumala, jolle kanaanilaiset uhrasivat lapsia.

3. Mooseksen kirja 18–19

25. ja niin maa on tullut saastaiseksi. Siksi minä rankaisen sen pahat teot, ja maa oksentaa asukkaansa.

26. Teidän on siis noudatettava minun lakejani ja säädöksiäni. Te ette saa tehdä mitään näistä iljettävyyksistä, ei maan kansalainen eikä keskuudessanne asuva muukalainen.

27. Sillä kaikkia näitä iljettävyyksiä tekevät ne, jotka asuivat tässä maassa ennen teitä, ja maa tuli saastaiseksi.

28. Älkää saastuttako maata, ettei maa oksentaisi teitäkin, niin kuin se on oksentanut ulos kansan, joka oli ennen teitä.

29. Jokainen, joka tekee minkä tahansa näistä iljettävyyksistä, jokainen, joka harjoittaa sellaista, on poistettava kansansa keskuudesta.

30. Noudattakaa siis minun määräyksiäni älkääkä tehkö niiden iljettävien lakien mukaan, joita on noudatettu ennen teitä, ettette saastuttaisi niillä itseänne. Minä olen HERRA, teidän Jumalanne.”

19. LUKU

Pyhyyttä ja oikeutta koskevia säädöksiä

1. HERRA sanoi Moosekselle:

2. ”Puhu koko israelilaisten seurakunnalle näin: Olkaa pyhät, sillä minä, HERRA, teidän Jumalanne, olen pyhä.

3. Jokainen teistä kunnioittakoon äitiään ja isäänsä ja pitääköön minun sapattini. Minä olen HERRA, teidän Jumalanne.

2. Moos. 20:8,12,31:13

4. Älkää kääntykö epäjumalien puoleen älkääkä tehkö itsellenne valettuja jumalia. Minä olen HERRA, teidän Jumalanne.

2. Moos. 20:3,23,34:17

5. Kun uhraatte yhteyshuhrin HERRALLE, uhratkaa se niin, että saatte osakseen hänen suosionsa.

6. Syökää se samana päivänä, jona uhraatte sen, tai seuraavana. Mitä jää tähteeksi kolmanteen päivään, on poltettava tulella.

3. Moos. 7:11–21

7. Jos sitä kuitenkin syödään kolmantena päivänä, kun se on jo epäpuhdasta, Jumala ei sitä hyväksy.

8. Sen syöjä kantaa syyllisyytensä, koska hän on häpäissyt HERRALLE pyhitettyä. Sellainen ihminen on poistettava kansansa keskuudesta.

9. Kun korjaatte maanne satoa, älkää leikatko viljaa peltojenne reunoja myöten älkääkä poimiko tähkäpäitä leikkuun jälkeen.

3. Moos. 23:22;

5. Moos. 24:19–22

10. Älkää myöskään korjatko tyhjäksi viinitarhaanne älkääkä poimiko varisseita rypäleitä, vaan jättäkää ne köyhälle ja muukalaiselle. Minä olen HERRA, teidän Jumalanne.

11. Älkää varastako, älkää valehdelko älkääkä pettäkö lähimmäistänne.

2. Moos. 20:15; Ef. 4:25,28; 1. Tess. 4:6

12. Älkää vannoko väärin minun nimessäni, ettette häpäisisi Jumalanne nimeä. Minä olen HERRA.

13. Älä sorra lähimmäistäsi äläkä ota häneltä mitään väkisin. Älä pidätä palkkalaisen ansiota itselläsi aamuun asti.

5. Moos. 24:14,15; Jaak. 5:4

14. Älä kiroa kuuroa äläkä pane eslettä sokean eteen, vaan pelkää Jumalaasi. Minä olen HERRA.

5. Moos. 27:18

15. Älä tee vääryyttä tuomitessasi. Älä ole puolueellinen köyhän hyväksi äläkä suosi rikasta, vaan tuomitse lähimmäisesi oikeudenmukaisesti.

2. Moos. 23:3; 5. Moos. 1:17,16:19; Jaak. 2:9

16. Älä liiku panettelijana kansasi keskellä äläkä vaaranna lähimmäisesi henkeä. Minä olen HERRA.

Ps. 15:3

17. Älä vihaa veljeäsi sydämessäsi, vaan nuhtelee lähimmäistäsi, ettet tulisi syynalaiseksi hänen vuokseen.

Matt. 5:22,18:15; Luuk. 17:3;

1. Joh. 2:9,3:15

18. Älä kosta äläkä kanna kaunaa omaan kansaasi kuuluvia kohtaan, vaan rakasta lähimmäistäsi niin kuin itseäsi. Minä olen HERRA.

Matt. 5:43–48,22:39; Room. 12:19,13:9;

Gal. 5:14; 1. Tess. 5:15; 1. Piet. 3:9; Jaak. 2:8

19. Noudattakaa minun lakejani. Eri lajia olevat eläimet eivät saa paritua karjassasi. Älä kylvä peltoosi kahdenlaista siementä. Ylläsi ei saa olla kah-

3. Mooseksen kirja 19–20

denlaisista langoista kudottua vaatetta. 5. Moos. 22:9–11

20. Jos mies makaa orjattaren kanssa, joka on luvattu toiselle miehelle vaimoksi ja jota ei ole lunastettu eikä laskettu vapaaksi, rangaistakoon heitä, ei kuitenkaan kuolemalla, koska nainen ei ollut vapaa.

21. Miehen on tuotava ilmestysmajan portille pässi vikauhrinaan HERRALLE, 3. Moos. 5:18

22. ja kun pappi on toimittanut HERRAN edessä vikauhripässin kautta hänelle sovituksen hänen tekemästään synnistä, hän saa tekemänsä synnin anteeksi.

23. Kun te tulette siihen maahan ja istutatte kaikenlaisia hedelmäpuita, niin jättäkää ne, niiden hedelmät, koskemattomiksi¹⁶¹. Kolme vuotta teidän on pidettävä ne koskemattomina. Niiden hedelmiä ei saa syödä.

24. Neljäntenä vuonna kaikki niiden hedelmät pyhitettäköön HERRALLE ilojuhlassa.

25. Vasta viidentenä vuotena te saatte syödä niiden hedelmiä. Näin ne tuotavat teille runsaamman sadon. Minä olen HERRA, teidän Jumalanne.

26. Älkää syökö mitään, missä on verta. Älkää ennustelko merkeistä älkääkä harjoittako noituutta. 1. Moos. 9:4;

5. Moos. 12:16,23,18:10;
2. Kun. 17:17; Ap. t. 15:20

27. Älkää leikatko tukkaanne pääläen ympäriltä¹⁶² älkääkä turmelko partanne reunaan. 3. Moos. 21:5; Hes. 44:20

28. Älkää viillelkö itseänne vainajan tähden älkääkä tatuoiako itseänne. Minä olen HERRA. 5. Moos. 14:1

29. Älä häpäise tyttäresi antamalla hänen ruveta portoksi, ettei maa joudu haureuden valtaan ja tulisi täyteen irstautta.

30. Pitäkää minun sapattini ja kunniottakaa minun pyhäkköäni. Minä olen HERRA.

31. Älkää kääntykö vainaja- ja tietäjähenkien puoleen. Älkää pyytäkö niiltä neuvoa, ettette saastuisi niistä. Minä olen HERRA, teidän Jumalanne.

3. Moos. 20:6,27; 5. Moos. 18:11; 1. Sam. 28:3;
2. Kun. 21:6; Jes. 8:19

32. Nouse harmaapään edessä, kunnioita vanhusta ja pelkää Jumalaasi. Minä olen HERRA.

33. Kun muukalainen asuu kanssanne teidän maassanne, älkää sortako häntä. 2. Moos. 22:21,23:9

34. Luonanne asuva muukalainen olkoon kuin kuka tahansa teistä maan kansalaisista. Rakastakaa häntä niin kuin itseänne, sillä tekin olitte muukalaisina Egyptin maassa. Minä olen HERRA, teidän Jumalanne.

35. Älkää tehkö vääryyttä jakaessanne oikeutta tai käyttäessänne pituus-, paino- tai vetomittaa.

5. Moos. 25:13–16; Sananl. 11:1,20:10;
Hes. 45:10; Aam. 8:5; Miika 6:10,11

36. Teillä tulee olla oikea vaaka, oikeat punnukset, oikea eefa-mitta ja oikea hiin-mitta. Minä olen HERRA, teidän Jumalanne, joka vein teidät pois Egyptin maasta.

37. Noudattakaa kaikkia minun lakejani ja kaikkia minun säädöksiäni ja tehkää niiden mukaan. Minä olen HERRA.”

20. LUKU

Rangaistusmääräyksiä

1. HERRA puhui Moosekselle:

2. ”Sano israelilaisille: Jos joku israelilainen tai Israelissa asuva muukalainen uhraa lapsiaan Molokille¹⁶³, hänet on surmattava. Maan kansa kivittäköön hänet. 3. Moos. 18:21

3. Minä käännyn¹⁶⁴ sitä miestä vastaan ja hävitän hänet kansansa keskuudesta, koska hän on uhrannut lapsiaan Molokille ja siten saastuttanut minun pyhäkköni ja häpäissyt minun pyhän nimeni.

161 19:23. Kirj.: ”ympärileikkaamattomiksi”.

162 19:27. Kirj.: ”älkää ympäröikö päänne reunaan”.

163 20:2. Molok oli epäjumala, jolle kanaani-laiset uhrasivat lapsia.

164 20:3. Kirj.: ”asetan kasvoni”.

3. Mooseksen kirja 20

4. Jos maan kansa sulkee silmänsä miehen teoilta eikä surmaa häntä, vaikka hän uhraa lapsiaan Molokille,

5. minä itse käännyn sitä miestä ja hänen sukuaan vastaan. Minä hävitän heidät kansansa keskuudesta, hänet ja kaikki ne, jotka häntä seuraten kulkevat haureellisesti Molokin jäljessä.

6. Jos joku kääntyy vainaja- tai tietäjähenkien puoleen ja lähtee haureellisesti seuraamaan niitä, minä käännyn sitä ihmistä vastaan ja hävitän hänet kansansa keskuudesta.

3. Moos. 19:31

7. Pyhittäytykää siis ja olkaa pyhät, sillä minä olen HERRA, teidän Jumalanne.

3. Moos. 11:44,19:2; 1. Piet. 1:16

8. Noudattakaa minun lakejani ja toimikaa niiden mukaan. Minä olen HERRA, joka pyhitän teidät.

9. Jokainen, joka kiroaa isäänsä tai äitiään, on surmattava. Koska hän on kironnut isäänsä tai äitiään, hänen verensä tulkoon hänen itsensä päälle.

2. Moos. 21:17; 5. Moos. 27:16; Sananl. 20:20,30:17; Matt. 15:4

10. Jos mies tekee aviorikoksen toisen miehen vaimon kanssa, lähimmäisensä vaimon kanssa, avionrikkokat, sekä mies että nainen, on surmattava.

2. Moos. 20:14; Matt. 5:27; Joh. 8:5

11. Jos mies makaa äitipuolensa kanssa, hän paljastaa isänsä hävyn. Heidät molemmat on surmattava. Heidän verensä tulkoon heidän itsensä päälle.

3. Moos. 18:8; 5. Moos. 22:30,27:30

12. Jos mies makaa miniänsä kanssa, heidät molemmat on surmattava. He ovat tehneet iljettävän teon. Heidän verensä tulkoon heidän itsensä päälle.

3. Moos. 18:15

13. Jos mies makaa miehen kanssa niin kuin naisen kanssa maataan, he molemmat tekevät iljettävän teon. Heidät on surmattava. Heidän verensä tulkoon heidän itsensä päälle.

1. Moos. 19:7; 3. Moos. 18:22

14. Jos mies ottaa vaimoksi naisen ja hänen äitinsä, se on irstailua. Mies ja molemmat naiset on poltettava tu-

lessa, ettei keskuudessanne olisi irstautta.

3. Moos. 18:17

15. Mies, joka sekaantuu eläimeen, on surmattava. Myös eläin on tapettava.

3. Moos. 18:27

16. Samoin on surmattava nainen, joka tarjoutuu eläimelle, että se parittelisi hänen kanssaan. Sekä nainen että eläin on tapettava. Niiden veri tulkoon niiden itsensä päälle.

17. Jos mies makaa sisarensa kanssa¹⁶⁵, isänsä tai äitinsä tyttären kanssa, näkee hänen alastomuutensa ja sisar näkee veljensä alastomuuden, se on häpeällistä. Heidät poistettakoon kansasta maanmiestensä nähden. Mies on paljastanut sisarensa hävyn ja joutuu vastaamaan rikoksestaan.

3. Moos. 18:9

18. Jos mies makaa kuukautistilassa olevan naisen kanssa, paljastaa hänen häpynsä, ja nainen paljastaa verensä lähteen, heidät molemmat on poistettava kansansa keskuudesta.

3. Moos. 18:19

19. Älä paljasta äitisi sisaren tai isäsi sisaren häpyä. Joka niin tekee, paljastaa lähiomaisensa hävyn ja joutuu vastaamaan rikoksestaan.

3. Moos. 18:12

20. Jos joku makaa setänsä vaimon kanssa, hän paljastaa setänsä hävyn. He joutuvat vastaamaan synnistään ja kuolevat lapsettomina.

3. Moos. 18:14

21. Jos mies makaa veljensä vaimon kanssa¹⁶⁶, se on saastainen teko. He jääkööt lapsettomiksi, sillä mies on paljastanut veljensä hävyn.

3. Moos. 18:16

22. Noudattakaa kaikkia minun lakejani ja kaikkia minun säädyksiäni ja toimikaa niiden mukaan, ettei maa, johon minä vien teidät asumaan, oksentaisi teitä ulos.

3. Moos. 18:25,28

23. Älkää vaeltako sen kansan lakien mukaan, jonka minä karkotan teidän edeltänne, sillä he ovat tehneet kaikkea tätä ja minä inhoan heitä.

24. Mutta teille minä sanon, että te saatte ottaa haltuunne heidän maansa, sillä minä annan sen teille omaksi,

165 20:17. Kirj.: "ottaa sisarensa".

166 20:21. Kirj.: "ottaa veljensä vaimon".

3. Mooseksen kirja 20–21

maan, joka vuotaa maitoa ja hunajaa. Minä olen HERRA, teidän Jumalanne. Minä olen erottanut teidät muista kansoista.

25. Tehkää ero puhtaiden ja saastaisten eläinten välillä ja saastaisten ja puhtaiden lintujen välillä, ettette tekisi itseänne iljettäviksi koskemalla niihin eläimiin, lintuihin tai maassa liikkuviin pikkueläimiin, jotka minä olen erottanut, että pitäisitte niitä saastaisina.

3. Moos. 11:2; 5. Moos. 14:3

26. Teidän tulee siis olla minulle pyhittäytyneitä, sillä minä, HERRA, olen pyhä, ja minä olen erottanut teidät muista kansoista olemaan minun omiani.

2. Moos. 19:5

27. Jos miehessä tai naisessa on vainaja- tai tietäjähenki, hänet on surmattava. Hänet kivitettäköön, ja hänen verensä tulkoon hänen itsensä päälle.”

3. Moos. 19:31; 5. Moos. 18:10–12

21. LUKU

Pappien pyhyttä koskevia säädöksiä

1. HERRA sanoi Moosekselle: ”Sano papeille, Aaronin pojille, että he eivät saa saastuttaa itseään kenestäkään kuolleesta kansansa keskuudessa

4. Moos. 6:6; Hes. 44:25

2. paitsi lähiomaisistaan: äidistään, isästään, pojastaan, tyttärestään ja veljestään.

3. Pappi saa saastua myös naimatomasta sisarestaan, neitsyestä, joka asui hänen luonaan.

4. Koska hän on päämies kansansa keskuudessa, hän ei saa saastuttaa itseään, ettei tulisi häväistyksi.

5. Papit eivät saa ajaa päätään kaljuksi, eivät leikata partansa reunaa eivätkä viilleellä itseään.

3. Moos. 19:27; Hes. 44:20

6. Heidän tulee olla Jumalalleen pyhitettyjä, eivätkä he saa häpäistä Jumalansa nimeä, sillä he uhraavat HERRAN tuliuhreja, Jumalansa leipää. Sen tähden heidän on oltava pyhiä.

7. He eivät saa ottaa vaimoksi porttoa tai häväistystä naista. He eivät

myöskään saa ottaa vaimoksi miehensä hylkäämää naista, sillä pappi on Jumalalleen pyhitetty.

8. Teidän on pidettävä häntä pyhänä, sillä hän uhraa teidän Jumalanne leipää. Hänen tulee olla teille pyhä, sillä minä, HERRA, joka pyhitän teidät, olen pyhä.

9. Jos papin tytär häpäisee itsensä haureudella, hän häpäisee isänsä, ja hänet on poltettava.

10. Ylimmäinen pappi, veljiensä joukosta valittu, ei saa päästää tukkaansa valloilleen eikä repäistä rikki vaatteitaan, koska hänen päähänsä on vuodatettu voiteluöljy ja hänet on vihitty pukemaan päälleen pyhät vaatteet.

3. Moos. 10:6

11. Hän ei myöskään saa mennä kuolleen lähelle; hänen ei ole lupa saastuttaa itseään edes isänsä tai äitinsä vuoksi.

4. Moos. 6:7

12. Älköön hän lähtekö suruaikana pyhäköstä, ettei hän häpäisisi Jumalansa pyhäkköä, sillä hänen Jumalansa voiteluöljy on kruununa hänen päässään. Minä olen HERRA.

13. Vaimokseen hänen on otettava neitsyt.

Hes. 44:22

14. Hän ei saa ottaa leskeä, hylättyä, häväistystä naista tai porttoa, vaan hänen tulee ottaa vaimokseen neitsyt omasta suvustaan,

15. etteivät hänen jälkeläisensä tulisi häväistyksi¹⁶⁷ hänen sukunsa keskuudessa, sillä minä olen HERRA, joka pyhitän hänet.”

16. HERRA puhui Moosekselle:

17. ”Sano Aaronille: Jos tulevien sukupolvien aikana jollakin sinun jälkeläisistäsi on jokin vamma, hän ei saa tulla uhraamaan Jumalansa leipää.

18. Uhrata ei saa kukaan, jolla on jokin vamma, ei yksikään sokea tai ontuva, kasvoiltaan tai ruumiiltaan epämuodostunut

19. eikä kukaan, jolta on katkennut jalka tai käsi,

¹⁶⁷ 21:15. Kirj.: ”ettei hän saastuttaisi/häpäisisi siementään”.

3. Mooseksen kirja 21–22

20. ei myöskään kyttyräselkäinen tai surkastunut, silmävikainen tai ihotautinen, rupinen tai kuohittu.

21. Kukaan pappi Aaronin jälkeläinen, jolla on jokin vamma, ei saa mennä uhraamaan HERRAN tuliuhreja. Hänellä on vamma, ja hän ei saa mennä uhraamaan Jumalansa leipää.

22. Hän voi syödä Jumalansa leipää, sekä pyhistä pyhintä että pyhää,

3. Moos. 10:12–15; 4. Moos. 18:8

23. mutta hän ei saa tulla esiripun luo eikä lähestyä alttaria, koska hänellä on vamma, ettei hän häpäisisi minun pyhäkköäni. Minä olen HERRA, joka pyhitän kaiken tämän.”

24. Näin Mooses puhui Aaronille, hänen pojilleen ja kaikille israelilaisille.

22. LUKU

Lahjojen ja uhrien pyhyys

1. HERRA puhui Moosekselle:

2. ”Sano Aaronille ja hänen pojilleen, että heidän tulee käsitellä huolella israelilaisten pyhiä lahjoja, joita nämä pyhittävät minulle. Älkööt he häpäiskö minun pyhää nimeäni. Minä olen HERRA.

3. Sano heille: Jokainen jälkeläisenne – missä sukupolvessa tahansa – joka saastuneena lähestyy israelilaisten HERRALLE pyhittämiä pyhiä lahjoja, on poistettava minun edestäni. Minä olen HERRA.

4. Yksikään Aaronin jälkeläinen, joka on spitaalinen tai jolla on vuoto, ei saa syödä pyhiä lahjoja, ennen kuin on puhdistunut. Jos joku koskee johonkin kuolleesta saastuneeseen tai jos jollakulla on siemenvuoto 3. Moos. 15:2

5. tai jos joku koskee mihin tahansa pikkueläimeen, josta saastuu, tai ihmiseen, josta saastuu, olkoon saastaisuus millaista tahansa,

6. on se, joka koskee johonkin sellaiseen, saastainen iltaan asti, eikä hän saa syödä pyhiä lahjoja. Mutta kun hän peseytyy vedessä,

7. hän on puhdas auringon lasketua. Sen jälkeen hän voi syödä pyhiä lahjoja, sillä ne ovat hänen ruokaansa.

8. Hän ei saa syödä itsestään kuollutta tai kuoliaaksi raadeltua eläintä, ettei hän siten saastuisi. Minä olen HERRA.

2. Moos. 22:30; Hes. 44: 31

9. Aaronin jälkeläiset noudattakoot minun määräyksiäni, etteivät joutuisi syynalaisiksi niitä rikkomalla ja kuolisi, kun häpäisevät niitä. Minä olen HERRA, joka pyhitän heidät.

10. Yksikään sivullinen ei saa syödä mitään pyhää. Papin luona asuva muukalainen tai hänen palkkatyöläisensä ei saa syödä mitään pyhää,

11. mutta kun pappi ostaa rahallaan orjan, tämä saa syödä pyhää ruokaa. Samoin hänen kodissaan syntyneet orjat saavat syödä hänen ruokaansa.

12. Jos papin tyttärestä tulee jonkun muun kuin papin vaimo, hän ei saa enää syödä pyhiä anteja.

13. Jos papin tytär jää leskeksi tai tulee hylätyksi eikä hänellä ole lapsia ja jos hän silloin palaa takaisin nuoruutensa kotiin isänsä luo, hän saa syödä isänsä ruokaa. Kukaan sivullinen ei saa syödä sitä.

3. Moos. 10:14

14. Jos joku erehdyksessä syö pyhää ruokaa, hänen on korvattava se papille ja maksettava lisäksi viidesosa pyhän lahjan arvosta.

3. Moos. 5:16

15. Kukaan ei saa häpäistä israelilaisten pyhiä lahjoja, joita nämä tuovat HERRALLE,

16. eikä saattaa heitä syynalaisiksi antamalla heidän syödä pyhiä lahjoja, sillä minä olen HERRA, joka pyhitän heidät.”

Uhrieläimiä koskevia säädöksiä

17. HERRA puhui Moosekselle:

18. ”Sano Aaronille ja hänen pojilleen sekä kaikille israelilaisille: Jos kuka hyvänsä Israelin heimoon kuuluva tai muukalainen, joka asuu Israelissa, tuo uhrinaan HERRALLE polttouhrin, joko lupausuhriksi tai vapaaehtoiseksi uhriksi,

19. sen on oltava virheetön uros nautidoista, lampaista tai vuohista, jotta saisitte osaksenne Herran suosion.

3. Mooseksen kirja 22–23

20. Älkää uhratko mitään sellaista, missä on jotakin vikaa, sillä sellaisesta ei tule teidän osaksenne suosiota.

2. Moos. 12:5; 5. Moos. 15:21,17:1

21. Jos joku tuo HERRALLE yhteysuhrin nautoista tai lampaista erityislupauksen täyttämiseksi tai vapaaehtoisena uhrina, sen tulee olla virheetön ollakseen kelpoinen. Siinä ei saa olla mitään vikaa.

Mal. 1:8,13

22. Älkää tuoko HERRALLE sokeaa, raajarikkoa, silvottua, paiseista, ihotautista tai rupista eläintä älkääkään asettaako sellaista tuliuhriksi HERRAN alttarille.

23. Vapaaehtoisena uhrina saat uhrata härän tai lampaan, joka on epämuodostunut tai kitukasvuinen, mutta lupausuhriksi sellainen ei kelpaa.

24. Älkää uhratko HERRALLE kuohittua eläintä, on se sitten kuohittu puristamalla, musertamalla, repimällä tai leikkaamalla. Älkää tehkö maassanne sellaista.

25. Älkää myöskään hankkiko muukalaiselta sellaisia eläimiä uhrataksenne niitä ruokana Jumalallenne, sillä niissä on vamma. Ne ovat viallisia, eikä niistä tule Herran suosiota osaksenne.”

26. HERRA puhui Moosekselle:

27. ”Kun vasikka, karitsa tai kili on syntynyt, sen on saatava olla emänsä luona seitsemän päivää, mutta kahdeksannesta päivästä alkaen se kelpaa tuliuhriksi HERRALLE.

2. Moos. 22:29

28. Älkää teurastako samana päivänä nautaa ja sen vasikkaa tai lammasta ja sen karitsaa.

5. Moos. 22:6,7

29. Kun uhratte HERRALLE kiitosuhrin, uhratkaa se niin, että saatte hänen suosionsa.

30. Uhri on syötävä samana päivänä. Älkää jättäkö siitä mitään seuraavaan aamuun. Minä olen HERRA.

3. Moos. 7:15

31. Noudattakaa siis minun lakejani ja toimikaa niiden mukaan. Minä olen HERRA.

32. Älkää häpäiskö minun pyhää nimeäni. Minä tahdon olla pyhä israelilaisten keskellä. Minä olen HERRA, joka pyhitän teidät

33. ja joka toin teidät pois Egyptin maasta ollakseni teidän Jumalanne. Minä olen HERRA.”

HERRAN MÄÄRÄÄMÄT JUHLA-AJAT

23. LUKU

Sapatti

1. HERRA puhui Moosekselle:

2. ”Sano israelilaisille: Nämä ovat HERRAN juhla-ajat, minun juhla-aikani, jolloin teidän on kutsuttava kokoon pyhä kokous.

3. Kuutena päivänä tehtäköön työtä, mutta seitsemäntenä päivänä on sapatti, levon päivä, pyhän kokouksen päivä. Älkää tehkö silloin mitään työtä. Se on HERRAN sapatti kaikkialla missä asuttekin.”

2. Moos. 20:9,31:15;

5. Moos. 5:12; Luuk. 13:14

Pääsiäinen ja happamattoman leivän juhla

4. ”Nämä ovat HERRAN juhla-ajat, pyhät kokoukset, jotka teidän on kuuluttettava määräaikoina:

5. Ensimmäisessä kuussa, kuukauden neljäntenätoista päivänä iltahämärissä, on HERRAN pääsiäinen.

2. Moos. 12:11–15,23:15; 4. Moos. 28:16

6. Saman kuun viidentenätoista päivänä on happamattoman leivän juhla HERRAN kunniaksi. Syökää seitsemän päivää happamatonta leipää.

2. Moos. 12:17

7. Ensimmäisenä päivänä teillä tulee olla pyhä kokous. Älkää tehkö silloin mitään arkityötä.

8. Uhratkaa HERRALLE tuliuhri seitsemänä päivänä. Seitsemäntenä päivänä on pyhä kokous. Älkää tehkö silloin mitään arkityötä.”

Ensilyhteen juhla

9. HERRA puhui Moosekselle:

10. ”Sano israelilaisille: Kun te tulette maahan, jonka minä teille annan, ja leikkaatte sen viljaa, viekää papille ensilyhde sadostanne.

11. Pappi heiluttakoon lyhdettä heilutusuhrina HERRAN edessä, että saisitte osaksenne Herran suosion. Hänen

3. Mooseksen kirja 23

tulee heiluttaa sitä sapatin jälkeisenä päivänä.

12. Sinä päivänä, jona teidän lyhteenne heilutus toimitetaan, uhratkaa HERRALLE polttouhriksi virheetön vuoden vanha karitsa

13. sekä siihen kuuluvana ruokaurina kaksi eefa-mitan kymmenesosaa hienoja vehnäjauhoja öljyyn sekoitettuna tuliuhriksi, miellyttäväksi tuoksuksi HERRALLE, sekä juomauhrina neljännes hiin-mittaa viiniä.

14. Älkää syökö uuden sadon leipää, paahdettuja jyviä tai tuleentumatonta viljaa ennen sitä päivää, jona tuotte Jumalallenne uhrilahjan. Tämä on teille ikuinen säädös polvesta polveen, missä asuttekin.”

Elonkorjuujuhla

15. ”Laskekaa siitä sapatin jälkeisestä päivästä, jona tuotte heilutusuhrilyhteen, seitsemän täyttä viikkoa,

2. Moos. 23:16; 5. Moos. 16:9

16. laskekaa viisikymmentä päivää seitsemännen sapatin jälkeiseen päivään asti. Tuokaa sitten HERRALLE ruokauri uudesta sadosta.

17. Sieltä, missä asuttekin, tuokaa ensisadosta heilutusuhrina HERRALLE kaksi leipää. Ne on leivottava hapan-taikinasta, kahdesta eefa-mitan kymmenesosasta hienoja jauhoja.

18. Tuokaa leipien ohella seitsemän virheetöntä vuoden vanhaa uroskaritsaa ja mullikka sekä kaksi pässiä. Olkoot ne ruoka- ja juomauhreineen polttouhri HERRALLE, miellyttävästi tuoksuva tuliuhri HERRALLE.

19. Uhratkaa vuohi syntiuhriksi ja kaksi vuoden vanhaa uroskaritsaa yhteysuhriksi.

20. Pappi heiluttakoon niitä kahta karitsaa ja uuden sadon leipiä heilutusuhrina HERRAN edessä. Ne ovat HERRALLE pyhitetyt ja kuuluvat papille.

21. Olkoon teillä silloin pyhä kokous. Kuuluttakaa se juuri tuona päivänä. Älkää tehkö silloin mitään arkityötä. Tämä on teille ikuinen säädös polvesta polveen, missä asuttekin.

22. Kun korjaatte maanne satoa, älkää leikatko viljaa pelloltanne reunoja myöten älkääkään poimiko tähkäpäitä leikkuun jälkeen. Jättäkää ne köyhälle ja muukalaiselle. Minä olen HERRA, teidän Jumalanne.”

3. Moos. 19:9; 5. Moos. 24:19

Pasuunansoiton päivä

23. HERRA puhui Moosekselle:

24. ”Sano israelilaisille: Seitsemännen kuun ensimmäisenä päivänä olkoon teillä sapatti, levon päivä. Pitäkää silloin pyhä kokous ja muistuttakaa siitä pasuunan soitolla.

4. Moos. 29:1

25. Älkää tehkö silloin mitään arkityötä, vaan uhratkaa HERRALLE tuliuhri.”

Suuri sovituspäivä

26. HERRA puhui vielä Moosekselle:

27. ”Tämän seitsemännen kuun kymmenentenä päivänä on sovituspäivä. Pitäkää silloin pyhä kokous, kurittakaa itseänne paastolla ja uhratkaa HERRALLE tuliuhri.

3. Moos. 16:29–34; 4. Moos. 29:7–11

28. Älkää tehkö sinä päivänä mitään työtä, sillä se on sovituspäivä, jolloin teille toimitetaan sovitus HERRAN, teidän Jumalanne, edessä.

29. Jokainen, joka ei sinä päivänä kurita itseään paastolla, on poistettava kansansa keskuudesta.

30. Minä hävitän kansansa keskuudesta jokaisen, joka tuona päivänä tekee mitä tahansa työtä.

31. Älkää tehkö silloin mitään työtä. Tämä on teille ikuinen säädös polvesta polveen, missä asuttekin.

32. Olkoon se teille sapatti, levon päivä. Kurittakaa silloin itseänne paastolla. Kuukauden yhdeksännen päivän illasta seuraavaan iltaan viettäkää sapatinlepoanne.”

Lehtimajanjuhla

33. HERRA puhui Moosekselle:

34. ”Sano israelilaisille: Tämän seitsemännen kuun viidennestätoista päivästä alkaen on lehtimajanjuhla HERRAN kunniaksi, ja se kestää seitsemän päivää.

2. Moos. 23:16; 4. Moos. 29:12;
5. Moos. 16:13

35. Ensimmäisenä päivänä on pyhä kokous. Älkää tehkö silloin mitään arkityötä.

36. Uhratkaa tuliuhri HERRALLE seitsemänä päivänä. Kahdeksantena päivänä olkoon teillä pyhä kokous. Uhratkaa silloin HERRALLE tuliuhri, sillä se on juhla kokouksen päivä. Älkää tehkö silloin mitään arkityötä.

37. Nämä ovat HERRAN juhla-ajat, joita teidän on kuulutettava pyhät kokoukset tuodaksenne HERRALLE kullekin päivälle säädetyt tuliuhrit: polttouhrit, ruokauhrit, teurasuhrit ja juomauhrit.

38. Lisäksi tulevat HERRAN sapatit sekä teidän lahjanne, kaikki lupausuhrinne ja kaikki vapaaehtoiset uhrinne, joita te annatte HERRALLE.

39. Mutta seitsemännen kuun viidennestätoista päivästä alkaen, kun te olette korjanneet maan sadon, viettäkää HERRAN juhlaa seitsemän päivää. Ensimmäinen päivä on levon päivä, ja myös kahdeksas päivä on levon päivä.

40. Ottakaa ensimmäisenä päivänä ihania puiden hedelmiä, palmunlehviä ja tuuheiden puiden oksia sekä pajuja purojen varsilta ja iloitkaa seitsemän päivää HERRAN, teidän Jumalanne, edessä. Neh. 8:14

41. Viettäkää lehtimajanjuhlaa HERRAN juhlaa seitsemän päivää vuodessa. Tämä on teille ikuinen säädös polvesta polveen. Viettäkää tätä juhlaa seitsemännessä kuussa.

42. Asukaa lehtimajoissa seitsemän päivää. Kaikkien Israelissa syntyneiden tulee asua lehtimajoissa,

43. että jälkipolvenne tietäisivät, miten minä annoin israelilaisten asua lehtimajoissa, kun vein heidät pois Egyptin maasta. Minä olen HERRA, teidän Jumalanne.”

44. Näin Mooses puhui HERRAN juhlaajoista israelilaisille.

24. LUKU

Ilmestysmajan lamppu ja pyhät leivät

1. HERRA puhui Moosekselle:

2. ”Käske israelilaisten tuoda sinulle puhdasta, survomalla saatua öljypuun öljyä valaisemista varten, niin että lamppu voidaan pitää aina palamassa. 2. Moos. 27:20

3. Aaronin tulee hoitaa sitä ilmeystsmajassa liitonarkun edessä olevan esiripun ulkopuolella, niin että se palaa HERRAN edessä aina, illasta aamuun asti. Tämä on teille ikuinen säädös polvesta polveen.

4. Asettakoon hän lamput puhtaasta kullasta tehtyyn lampunjalkaan, niin että ne aina palavat HERRAN edessä. 2. Moos. 25:31,40:23

5. Ota hienoja vehnäjauhoja ja leivo niistä kaksitoista leipää. Kuhunkin leipään on käytettävä jauhoja kaksi eefamitan kymmenesosaa.

6. Aseta leivät kahteen riviin, kuusi kumpaankin, puhtaalle pöydälle HERRAN eteen.

7. Pane rivien päälle puhdasta suituketta leipien muistouhrioksi¹⁶⁸, tuliuhriksi HERRALLE.

8. Aaron asettakoon ne sapatti sapatilta HERRAN eteen israelilaisten puolesta. Tämä on ikuinen liitto.

9. Leivät kuuluvat Aaronille ja hänen pojilleen. Heidän tulee syödä ne pyhässä paikassa, sillä ne ovat pyhistä pyhimpiä. Ne ovat Aaronin ikuinen osuus HERRAN tuliuhreista.”

Rangaistusmääräykksiä

10. Erään israelilaisen naisen poika, jonka isä oli egyptiläinen, oli lähtenyt israelilaisten joukossa Egyptistä. Tuo poika ja israelilainen mies riitelivät keskenään leirissä,

11. ja israelilaisen naisen poika pilkasi ja kirosi Herran nimeä. Silloin hänet tuotiin Mooseksen eteen. Pojan äiti oli daanilaisen Dibrin tytär, nimeltään Selomit.

12. Poika määrättiin vartioitavaksi, kunnes HERRAN vastaus ilmoitettaisiin kansalle.

13. Sitten HERRA sanoi Moosekselle:

¹⁶⁸ 24:7. Azkaraa 'muistutusuhri' tulee hebr. sanasta *zaakhar*, 'muistaa'. Ks. alaviite 2:2.

3. Mooseksen kirja 24–25

14. "Vie kiroaja leirin ulkopuolelle, ja kaikki, jotka kirouksen kuulivat, laskekoot kätensä hänen päänsä päälle. Sitten koko seurakunta kivittäköön hänet.

5. Moos. 17:7

15. Sano israelilaisille: Jokainen, joka kiroaa Jumalaansa, joutuu vastaamaan synnistään.

16. Se, joka pilkkaa HERRAN nimeä, on surmattava. Koko seurakunta kivittäköön hänet. Se, joka pilkkaa Herran nimeä, olipa kyseessä muukalainen tai maan kansalainen, on surmattava.

2. Moos. 20:7

17. Jos ihminen surmaa ihmisen, kenet hyvänsä, hänet on surmattava.

2. Moos. 21:12; 4. Moos. 35:15

18. Jos joku lyö kuoliaaksi kotieläimen, hänen on korvattava eläin toisella eläimellä.

19. Jos ihminen tuottaa lähimmäiselleen vamman, hänelle on tehtävä samoin kuin hän on tehnyt:

2. Moos. 21:23; 5. Moos. 19:21

20. ruhje ruhjeesta, silmä silmästä, hammas hampaasta. Samanlaisen vamman, jonka hän on aiheuttanut toiselle, saakoon hän itsekin. Matt. 5:38
21. Sen, joka lyö kuoliaaksi kotieläimen, on korvattava eläin, mutta se, joka tappaa ihmisen, on surmattava.

22. Sama laki koskee teitä kaikkia, niin muukalaista kuin maassa syntynttäkin, sillä minä olen HERRA, teidän Jumalanne."

23. Tämän Mooses puhui israelilaisille, ja he veivät pilkkaajan leirin ulkopuolelle ja kivittivät hänet. Israelilaiset tekivät niin kuin HERRA oli Mooseksen kautta käsenyt.

25. LUKU

Sapattivuosi ja riemuvuosi

1. HERRA puhui Moosekselle Siinainvuorella:

2. "Sano israelilaisille: Kun te tulette siihen maahan, jonka minä annan teille, maan on saatava viettää sapatinlepo HERRAN kunniaksi.

2. Moos. 23:10

3. Kuutena vuotena kylvä peltosi ja kuutena vuotena leikkaa viinitarhasi ja korjaa sen sato,

4. mutta seitsemäntenä vuotena maalla olkoon levon aika, HERRAN saptatti. Älä kylvä silloin peltoasi äläkä leikkaa viinitarhaasi.

5. Älä korjaa leikatun viljasi jälkikasvua äläkä poimi viinirypäleitä, jotka ovat kasvaneet leikkaamattomissa viiniköynnöksissäsi. Silloin maalla on levon vuosi.

6. Mitä maa levätessään itsestään kasvaa, se riittää ruuaksi teille, niin sinulle itsellesi kuin palvelijallesi ja palvelijattarellesi, päiväpalkkalaisellesi ja luonasi väliaikaisesti asuvalle.

7. Myös karjasi ja maasi eläimet syökööt kaikkea, mitä maa itsestään tuottaa.

8. Laske seitsemän sapattivuotta eli seitsemän kertaa seitsemän vuotta, niin että seitsemän vuosiviikon aika on neljäkymmentäyhdeksän vuotta.

9. Soita sinä vuonna soofar-torvea riemullisesti seitsemännessä kuussa, kuukauden kymmenentenä päivänä, sovituspäivänä. Soikoot soofar-torvet kaikkialla maassanne.

3. Moos. 23:27

10. Pyhittäkää viideskymmenes vuosi ja julistakaa maassa vapautus kaikille sen asukkaille. Olkoon se vuosi teille riemuvuosi. Jokainen teistä saa silloin palata perintömaalleen ja sukunsa luo.

3. Moos. 27:24

11. Viideskymmenes vuosi olkoon teille riemuvuosi. Älkää silloin kylväkö, älkää leikatko viljanne jälkikasvua älkääkö poimiko leikkaamattomissa viiniköynnöksissä kasvaneita rypäleitä.

12. On näet riemuvuosi, ja sen tulee olla teille pyhä. Pellolta saatte syödä, mitä se itsestään tuottaa.

13. Riemuvuotena jokainen teistä saa palata perintömaalleen.

14. Jos myytte maata lähimmäisellenne tai ostate häneltä, älkää tehkö hänelle vääryyttä.

15. Kun ostate maata lähimmäiseltäsi, maksa riemuvuoden jälkeisten vuosien

3. Mooseksen kirja 25

luvun mukaan. Satovuosien luvun mukaan hän myyköön sen sinulle.

16. Mitä useampia vuosia on, sitä suurempi hinta on maksettava, ja mitä vähemmän vuosia on, sitä pienempi on hinnan oltava, sillä maan satojen määrän hän myy sinulle.

17. Kukaan teistä ei saa tehdä väärästä lähimmäiselleen. Pelätkää Jumalaanne! Minä olen HERRA, teidän Jumalanne.

18. Toimikaa siis minun lakieni mukaan, noudattakaa minun säädöksiäni ja tehkää niiden mukaan, niin te saatte asua maassa turvallisesti. 3. Moos. 26:3; Jes. 1:19

19. Silloin maa antaa satoa, ja te saatte syödä kylliksenne ja voitte asua maassa turvallisesti.

20. Te ehkä sanotte: 'Mitä me syöme seitsemäntenä vuotena, kun emme kylvä emmekä korjaa satoamme?'

21. Minä lähetän kuudentena vuotena teille siunaukseni, niin että maa tuottaa kolmen vuoden sadon.

22. Kun te kylvätte kahdeksantena vuotena, teillä on vielä vanhaa satoa syötävänä yhdeksäntenä vuoteen asti. Siihen asti, kunnes sen vuoden sato on saatu, teillä on vanhaa satoa syötävänä.

23. Maata ei saa myydä ainaiseksi, sillä maa on minun ja te olette muukalaisia ja tilapäisiä asukkaita minun luonani. 1. Aik. 29:15; Ps. 39:13

24. Antakaa oikeus maan takaisin lunastamiseen koko siinä maassa, jonka saatte omaksenne.

25. Jos veljesi köyhtyy ja myy perintömaataan, hänen lähin sukulunastajansa tulkoon ja lunastakoon veljensä myymän maan. Ruut 4:1

26. Jos joku, jolla ei ole sukulunastajaa, saa itse hankituksi niin paljon kuin lunastamiseen tarvitaan,

27. hänen tulee laskea, kuinka monta vuotta maa on ollut myytynä, ja maksaa jäljellä olevasta ajasta miehelle, jolle hän sen myi. Sitten hän voi palata perintömaalleen.

28. Mutta ellei hän saa hankituksi niin paljoa, että saisi maan takaisin, jää se, mitä hän on myynyt, ostajan haltuun riemuvuoteen asti. Riemuvuotena se kuitenkin vapautuu, ja hän voi palata perintömaalleen.

29. Jos joku myy asuinrakennuksen muurien ympäröimässä kaupungissa, hänellä on oikeus lunastaa se takaisin täyden vuoden kuluessa siitä, kun hän sen myi. Hänen lunastusoikeutensa kestää vuoden.

30. Ellei sitä lunasteta ennen kuin vuosi on kulunut umpeen, talo muurien ympäröimässä kaupungissa jää pysyvästi ostajalle ja hänen jälkipolvilleen. Se ei vapaudu riemuvuonna.

31. Sen sijaan kylissä, joiden ympärillä ei ole muuria, taloja on pidettävä viljeltyyn maahan kuuluvina. Ne ovat lunastettavissa takaisin, ja riemuvuonna ne vapautuvat.

32. Leeviläisten kaupungeissa leeviläisillä on kuitenkin ikuinen lunastusoikeus taloihinsa. Ne ovat heidän perintöomaisuuttaan.

33. Jos joku ostaa leeviläiseltä talon kaupungissa, joka on leeviläisten perintöomaisuutta, talo vapautuu jälleen riemuvuonna. Leeviläiskaupunkien talot ovat näet leeviläisten perintöosa israelilaisten keskuudessa.

34. Leeviläisten kaupunkeihin kuuluvaa laidunmaata ei saa myydä, sillä se on heidän ikuista perintöomaisuuttaan." 4. Moos. 35:2

Köyhät ja orjat

35. "Jos lähellä asuva veljesi köyhtyy eikä tule toimeen, sinun on tuettava häntä, samoin kuin muukalaista tai tilapäistä asukasta, jotta hän voi elää luonasi. 5. Moos. 15:7

36. Älä ota häneltä korkoa tai voittoa, vaan pelkää Jumalaasi ja anna veljesi elää luonasi. 2. Moos. 22:25; 5. Moos. 23:19; Ps. 15:5; Hes. 18:8

37. Älä peri häneltä korkoa lainaamastasi rahasta äläkä ota elintarvikkeista voittoa.

3. Mooseksen kirja 25–26

38. Minä olen HERRA, teidän Jumalanne, joka toin teidät pois Egyptin maasta antaakseni teille Kanaaninmaan ja ollakseni teidän Jumalanne.

39. Jos lähellä asuva veljesi köyhtyy ja myy itsensä sinulle, älä pane häntä orjantyyöhön.

40. Olkoon hän luonasi kuin päiväpalkkalainen tai tilapäinen asukas ja palvelkoon sinua riemuvuoteen asti.

2. Moos. 21:2–6; 5. Moos. 15:12–18; Jer. 34:14

41. Silloin hän ja hänen lapsensa saavat lähteä luotasi vapaina ja palata sukunsa luo ja isiensä perintömaalle,

42. sillä he ovat minun palvelijoitani, jotka minä toin pois Egyptin maasta. Sen tähden heitä ei saa myydä niin kuin orjia.

43. Älä alista heitä orjiksesi, vaan pelkää Jumalaasi. Ef. 6:9; Kol. 4:1

44. Orjasi ja orjattaresi, jotka hankit itsellesi, sinun tulee ostaa ympärilläsi asuvista kansoista.

45. Samoin voit ostaa orjia luonanne tilapäisesti asuvien muukalaisten ja heidän sukulaistensa lapsista, jotka ovat syntyneet teidän maassanne. Heistä tulee teidän omaisuuttanne.

46. Jättäkää heidät perinnöksi lapsilenne, ainaiseksi perintöomaisuudeksi. Heidä te saatte pitää orjinanne, mutta ketään veljistänne, israelilaisista, te ette saa alistaa orjuuteen.

47. Jos lähelläsi asuva muukalainen tai tilapäinen asukas vaurastuu, mutta hänen naapurinaan asuva veljesi köyhtyy ja joutuu myymään itsensä tuolle muukalaiselle tai tilapäiselle asukkaalle tai jollekin muukalaisen suvun jäsenelle,

48. olkoon veljesi lunastettavissa myynnin jälkeen. Joku hänen veljistään lunastakoon hänet.

49. Hänet voi lunastaa myös hänen setänsä tai setänsä poika tai joku muu verisukulainen. Tai jos hän itse vaurastuu, hän voi lunastaa itsensä.

50. Laskekoon hän yhdessä ostajansa kanssa, kuinka pitkä aika siitä vuodesta, jolloin hän myi itsensä ostajalleen, on riemuvuoteen, ja hänen

myyntihintansa jaettakoon näiden vuosien luvulla. Hänen palvelusaikansa laskettakoon samanarvoiseksi kuin päiväpalkkalaisen.

51. Jos vuosia on vielä monta jäljellä, hänen on maksettava lunastushintaan niitä vastaava osa summasta, jolla hänet ostettiin.

52. Jos riemuvuoteen on jäljellä vain vähän vuosia, lunastushinta lasketaan ja maksetaan samoin jäljellä olevien vuosien mukaan.

53. Hänen tulee palvella omistajaansa samassa asemassa kuin vuodeksi kerrallaan palkattu työläinen, mutta älä salli omistajan alistaa häntä ankarasti.

54. Jos häntä ei tällä tavoin lunasteta, hän pääsee kuitenkin riemuvuonna vapaaksi yhdessä lastensa kanssa.

55. Ovathan israelilaiset minun palvelijoitani. He ovat minun palvelijoitani, jotka minä toin pois Egyptin maasta. Minä olen HERRA, teidän Jumalanne.”

KUULIAISUUDEN SIUNAUS JA TOTTELEMATTOMUUDEN KIROUS

26. LUKU

Kuuliaisuuden siunaus

1. ”Älkää tehkö itsellenne epäjumalia älkääkään pystyttäkö itsellenne jumalankuvia tai patsaita. Älkää myöskään asettako maahanne kiviä, joissa on kuvia¹⁶⁹, kumartaaksenne niitä, sillä minä olen HERRA, teidän Jumalanne.

2. Moos. 20:4; 5. Moos. 5:8, 16:21; Ps. 81:10, 97:7

2. Pitäkää minun sapattini ja kunnioittakaa minun pyhäkköäni. Minä olen HERRA. 2. Moos. 20:8; 3. Moos. 19:30

3. Jos te vaallatte minun lakieni mukaan, noudatatte minun käskyjäni ja toimitte niiden mukaan,

5. Moos. 11:13, 28:1–14

4. minä annan teille sateen ajallaan, maa antaa satonsa ja kedon puut antavat hedelmänsä.

169 26:1. Hepr. *even maskiit* 'kuvakivi'. Tämän selitetään tarkoittaneen kokohuvia.

3. Mooseksen kirja 26

5. Silloin puiminen kestää teillä viininkorjuuseen asti ja viininkorjuu kestää kylvöön asti. Teillä on kylliksi leipää syödäkseenne, ja te saatte asua turvalisesti maassanne.

6. Minä annan maahan rauhan, ja te saatte levätä kenenkään pelottamatta. Minä hävitän pahat pedot teidän maastanne, eikä miekka kulje maanne halki.

7. Te ajatte vihollisianne takaa, ja he kaatuvat miekkaan teidän edessänne.

8. Viisi teistä ajaa pakoon sata, sata teistä ajaa pakoon kymmenentuhatta, ja teidän vihollisenne kaatuvat miekkaan teidän edessänne. Joos. 23:10; 2. Aik. 14:9–15

9. Minä käännyn teidän puoleenne ja teen teidät hedelmällisiksi. Minä annan teidän lisääntyä ja pidän voimassa teidän kanssanne tekemäni liiton. Hes. 37:26

10. Teille riittää syötäväksi vanhaa, varastoitua viljaa, ja te joudutte viemään vanhaa pois uuden tieltä.

11. Minä annan asumukseni olla teidän keskellänne enkä inhoa teitä. 2. Kor. 6:16

12. Minä vaellan teidän keskellänne ja olen teidän Jumalanne, ja te olette minun kansani.

13. Minä olen HERRA, teidän Jumalanne. Minä toin teidät pois Egyptin maasta, jossa te olitte orjina. Minä rikoin teidän ikeenne ja saatoin teidät kulkemaan päätä pystyssä.”

Tottelemattomuuden kirous

14. ”Mutta jos te ette kuuntele minua ettekä tee kaikkien näiden käskyjen mukaan, 5. Moos. 28:15; Valit. 2:17; Mal. 2:2

15. jos hylkääte minun lakini ja inhoatte minun säädöksiäni, niin ettette toimi kaikkien käskyjeni mukaan vaan rikotte minun liittoni,

16. minä teen teille näin: minä rannaisen teitä kauhulla, hivotustaudilla ja kuumeella, jotka sammuttavat silmiinne valon ja näännyttävät sielunne. Silloin te kylvätte siemenenne turhaan, sillä viholliset syövät teidän satonne.

17. Minä käännän kasvoni teitä vastaan, ja te kärsitte tappion vihollisienne edessä. Vihamiehenne alistavat teidät, ja lopulta te pakenette, vaikka kukaan ei aja teitä takaa. Job 36:12; Sananl. 28:1

18. Jos ette tästäkään huolimatta kuuntele minua, minä kuritan teitä vielä seitsenkertaisesti syntienne tähden.

19. Minä murran teidän suuren ylpeytenne; minä teen teidän taivaanne kovaksi kuin rauta ja maanne vasken kaltaiseksi. 5. Moos. 28:23

20. Teidän voimanne valuu hukkaan, maanne ei anna satoaan eivätkä maan puut anna hedelmäänsä.

21. Jos te yhä vastustatte minua ettekä tahdo kuunnella minua, minä lyön teitä seitsenkertaisesti teidän syntienne ansion mukaan.

22. Minä lähetän teidän keskuuteenne villipetoja, ja ne riistävät teiltä teidän lapsenne, hävittävät karjanne ja tekevät teidät niin vähälukuisiksi, että tienne autoituvat. Hes. 14:15

23. Jos minä en tälläkään kurituksella saa teitä ojentumaan vaan te yhä vastustatte minua,

24. niin minäkin vastustan teitä ja lyön teitä seitsenkertaisesti teidän syntienne tähden. 2. Sam. 22:27; Ps. 18:27

25. Minä lähetän teidän kimppuunne miekan, joka kostaa liiton rikkomisen. Kun te kokoonnutte kaupunkeihinne, minä lähetän teidän keskuuteenne ruton ja te joudutte vihollisen valtaan.

26. Kun minä murran teiltä leivän tuen, silloin yksi uuni riittää kymmenelle naiselle teidän leipänne paimamiseen. He jakavat teille leipänne vaa’alla punniten, ettekä syötyänne kukaan ole kylläisiä. Jes. 9:19; Hes. 4:16; Hoos. 4:10

27. Jos te ette tästäkään huolimatta kuuntele minua vaan yhä vastustatte,

28. niin minäkin vastustan teitä kiiwaasti ja kuritan teitä seitsenkertaisesti syntienne tähden.

29. Te joudutte syömään jopa poikienne ja tyttärenne lihaa. 5. Moos. 28:53; 2. Kun. 6:29

3. Mooseksen kirja 26–27

30. Minä hävitän teidän uhririkku-
lanne, kaadan kumoon auringonpat-
saanne ja kokoan teidän ruumiinne
epäjumalienne sirpaleitten päälle, ja
minun sieluni inhoaa teitä. Hes. 6:4

31. Minä raunioitan teidän kaupun-
kinne ja hävitän teidän pyhäkkönne
enkä ota vastaan teidän uhrienne mie-
luisaa tuoksua. Jes. 1:13

32. Minä teen maan niin autioksi, et-
tä siinä asuvat vihollisenne tyrmisty-
vät. 2. Aik. 36:19; 15:7,19:8

33. Teidät minä hajotan kansojen se-
kaan ja lähetän jälkeenne paljastetun
miekan. Teidän maanne autioituu ja
kaupunkinne raunioituvat.

5. Moos. 28:64; Jer. 9:15

34. Silloin maa saa hyvityksen sa-
pateistaan. Niin kauan kuin se on au-
tiona ja te olette vihollistenne maassa,
maa saa levätä ja nauttia sapateis-
taan. 2. Aik. 36:21

35. Niin kauan kuin se on autiona,
se saa viettää lepoa, jota se ei saanut
niinä sapattivuosina, jolloin te asuitte
siinä.

36. Niille teistä, jotka ovat jäljellä vi-
hollistensa maassa, minä annan pe-
lokkaan sydämen. Lentävän lehden
kahina ajaa heidät pakoon, ja he pa-
kenevat, kuin pakenisivat miekkaa, ja
kaatuvat, vaikka kukaan ei aja heitä
takaa. Jes. 30:17

37. He kompastuvat toisiinsa kuin
miekan uhatessa, vaikka kukaan ei aja
heidä takaa. Te ette voi pitää puolianne
vihollisianne vastaan,

38. vaan te häviätte kansojen se-
kaan, ja teidän vihollistenne maa nie-
lee teidät.

39. Ne teistä, jotka ovat jääneet
jäljelle, riutuvat teidän vihollistenne
maassa pahuutensa tähden. He riutu-
vat myös isiensä pahojen tekojen täh-
den.

40. Silloin he tunnustavat syyllisyy-
tensä ja isiensä syyllisyyden, sen, että
ovat olleet uskottomia minulle ja vas-
tustaneet minua. Ps. 106:6; Dan. 9:4

41. Minäkin asetuin vastustamaan
heidä ja vein heidät vihollistensa maa-

han. Silloin heidän ympärileikkaama-
ton sydämensä nöyrytyy, ja silloin he
soveltavat syyllisyytensä.

42. Ja minä muistan Jaakobin kans-
sa tekemäni liiton. Minä muistan myös
lisakin ja Abrahamin kanssa tekemäni
liiton, ja minä muistan myös maata.

43. Mutta tulkoon maa ensin tyhjäksi
heistä ja saakoon nauttia sapateistaan,
kun he eivät ole siellä. Heidän on sovi-
tettava syyllisyytensä juuri sen tähden,
että he ovat hylänneet minun säädök-
seni ja inhonneet minun lakejani.

44. Mutta vaikka he ovat vihollisten-
sa maassa, minä en hylkää heitä enkä
inhoa heitä. Minä en tee heistä loppua
enkä riko heidän kanssaan tekemääni
liittoa, sillä minä olen HERRA, heidän
Jumalansa.

5. Moos. 4:31; Jes. 59:21; Room. 11:26–27

45. Minä muistan heidän hyväkseen
liittoni heidän isiensä kanssa, jotka
minä toin pois Egyptin maasta kanso-
jen nähdessä ollakseni heidän Jumalan-
sa. Minä olen HERRA.”

46. Nämä ovat ne lait, säädökset
ja opetukset, jotka HERRA Mooseksen
kautta asetti itsensä ja israelilaisten
välille Siinainvuorella.

27. LUKU

Lupauksia koskevia lakeja

1. HERRA puhui Moosekselle:

2. ”Sano israelilaisille: Jos joku on
tehnyt erityisen lupauksen, sinun on
arvioitava HERRALLE luvatus ihmisen
arvo.

3. Lähtään kahdenkymmenen ja kuu-
denkymmenen vuoden välillä oleva
mies arviotakoon viidenkymmenen
hopeasekelin arvoiseksi pyhäkköse-
kelin painon mukaan.

4. Jos kyseessä on nainen, arvioi
hänet kolmenkymmenen sekelin ar-
voiseksi.

5. Jos ikää on viidestä kahteenkym-
meneen vuotta, arvioi mies kahden-
kymmenen sekelin ja nainen kymme-
nen sekelin arvoiseksi.

6. Kuukauden ikäisestä viisivuoti-
aaseen asti arvioi poikalapsi viiden

3. Mooseksen kirja 27

hopeasekelin ja tyttölapsi kolmen hopeasekelin arvoiseksi.

7. Jos ikää on kuusikymmentä vuotta tai enemmän, arvioi mies viidentoista sekelin ja nainen kymmenen sekelin arvoiseksi.

8. Jos lupauksen tekijä on liian köyhä maksamaan arvioimaasi summaa, hänet vietäköön papin eteen, ja pappi arvioikoon hänet. Papin on arvioitava lupauksen tekijän varallisuus.

9. Jos kyseessä on eläin, joka voidaan uhrata HERRALLE, niin kaikki, mikä siitä annetaan HERRALLE, on pyhää.

10. Eläintä ei saa vaihtaa, ei hyvää huonoon eikä huonoa hyvään. Jos joku kaikesta huolimatta vaihtaa eläimen toiseen, olkoon myös tilalle otettu pyhä.

11. Jos kyseessä on mikä tahansa saastaisista eläimistä, joita ei tuoda uhreiksi HERRALLE, eläin pitää viedä papin eteen.

12. Pappi arvioikoon, onko se hyvä vai huono. Sinun tulee pitää eläintä sen arvoisena kuin pappi määrää.

13. Jos eläin halutaan lunastaa takaisin, arvioidun hinnan lisäksi siitä on maksettava viidesosa.

14. Jos joku pyhittää talonsa pyhäksi lahjaksi HERRALLE, pappi arvioikoon, onko se hyvä vai huono. Taloa on pidettävä sen arvoisena kuin pappi määrää.

15. Jos talonsa pyhittänyt tahtoo lunastaa sen takaisin, hänen on maksettava arvioidun hinnan lisäksi viidesosa siitä. Silloin talosta tulee jälleen hänen omansa.

16. Jos joku pyhittää HERRALLE osan omistamastaan maasta, arvioi maa sen mukaan, kuinka paljon kylvösiementä siihen tarvitaan. Hoomer-mitta ohria vastatkoon viittäkymmentä hopeasekeliä.

17. Jos hän pyhittää peltonsa riemuvuodesta alkaen, jääköön tämä arviosi voimaan.

18. Jos hän pyhittää peltonsa riemuvuoden jälkeen, pappi arvioikoon hänelle sen hinnan niiden vuosien luvun mukaan, jotka ovat jäljellä seuraavaan

riemuvuoteen. Jo kuluneet vuodet vähennetään arvioimastasi hinnasta.

19. Jos pellon pyhittänyt tahtoo lunastaa sen takaisin, hänen on maksettava siitä arvioimasi hinnan lisäksi viidesosa. Silloin pelto palautuu hänelle.

20. Ellei hän kuitenkaan lunasta peltoa vaan myy sen toiselle, se ei ole enää lunastettavissa.

21. Kun pelto sitten riemuvuotena vapautuu, se tulee HERRALLE pyhitetyksi niin kuin vihitty peltokin, ja siitä tulee papin omaisuutta.

22. Jos joku pyhittää HERRALLE pellon, joka ei ole hänen perintömaataan vaan jonka hän on ostanut,

23. pappi arvioikoon hänelle sen hinnan riemuvuoteen asti, ja ostajan tulee vielä samana päivänä maksaa arvioitu hinta. Se on pyhitetty HERRALLE.

24. Riemuvuotena pelto palautuu sille, jolta se on ostettu ja jonka perintömaata se on.

3. Moos. 25:10

25. Kaiken arviointisi pohjana olkoon pyhäkkösekelin paino. Sekelissä tulee olla kaksikymmentä geeraa.

26. Karjan esikoista, joka ensiksi syntyneenä kuuluu jo HERRALLE, älköön kukaan pyhittääkö. Se on HERRAN oma, olkoonpa sitten härkä tai lammas.

2. Moos. 13:2; 4. Moos. 3:12; Luuk. 2:23

27. Jos kyseessä on saastainen eläin, lunastakoon omistaja sen takaisin sinun arvioimastasi hinnasta viidesosalla lisättynä.

28. Mutta mitään vihittyä, minkä joku on vihkinnyt HERRALLE mistä tahansa omistamastaan, olkoonpa kyseessä ihminen, eläin tai maaomaisuus, ei saa myydä eikä lunastaa. Kaikki vihitty on HERRAN omaa, pyhistä pyhintä.

Joos. 6:18

29. Yksikään tuhon omaksi vihitty ihminen ei ole lunastettavissa. Hänet on surmattava.

30. Kaikki maan kymmenykset, sekä pellon viljasta että puiden hedelmistä, kuuluvat HERRALLE. Ne ovat HERRALLE pyhitetyt.

3. Mooseksen kirja 27

31. Jos joku kaikesta huolimatta lunastaa takaisin kymmenyksiään, hänen tulee maksaa viidesosa niiden arvon lisäksi.

32. Kaikki kymmenykset nautakarjasta ja pikkukarjasta – joka kymmenes eläin, joka kulkee paimenen sauvan alitse – ovat HERRALLE pyhitetyt.

33. Ei pidä tutkia, onko eläin hyvä vai huono, eikä sitä saa vaihtaa. Jos joku kaikesta huolimatta vaihtaa sen, on myös tilalle otettu eläin pyhä, eikä sitä voi lunastaa.”

34. Nämä ovat ne käskyt, jotka HERRA antoi Siinainvuorella Moosekselle israelilaisia varten.

NELJÄS MOOSEKSEN KIRJA

NUMERI

1. LUKU

Katselmus Siinailta

1. Toisen kuukauden ensimmäisenä päivänä, toisena vuotena siitä, kun israelilaiset olivat lähteneet Egyptin maasta, HERRA puhui Moosekselle ilmestysmajassa Siinain autiomaassa. Hän sanoi:

2. "Laskekaa koko Israelin seurakunnan väkiluku suvuittain ja perhekunnittain ja merkitkää nimiluetteloon jokainen 2. Moos. 30:12; 4. Moos. 26:2

3. kaksikymmenvuotias tai sitä vanhempi sotakelpoinen mies Israelissa. Sinun ja Aaronin on katsastettava heidät osastoittain.

4. Teidän apunanne olkoon jokaisesta heimosta yksi mies, perhekuntansa päämies.

5. Nämä ovat niiden miesten nimet, joiden tulee avustaa teitä: Ruubenista Elisur, Sedeurin poika,

6. Simeonista Selumiel, Suurisaddain poika,

7. Juudasta Nahson, Amminadabin poika,

8. Isaskarista Netanel, Suuarin poika,

9. Sebulonista Eliab, Heelonin poika,

10. Joosefin jälkeläisistä efraimilainen Elisama, Ammihudin poika, ja manassalainen Gamliel, Pedasurin poika,

11. Benjaminista Abidan, Gideonin poika,

12. Daanista Ahieser, Ammisaddain poika,

13. Asserista Pagiel, Okranin poika,

14. Gaadista Eljasaf, Deuelin poika,

15. ja Naftalista Ahira, Eenanin poika.

16. Nämä seurakunnasta valitut ovat isiensä heimojen ruhtinaita, Israelin tuhannenpäälliköitä."

17. Mooses ja Aaron ottivat mukaan nämä nimeltä mainitut miehet

18. ja kutsuivat koko seurakunnan koolle toisen kuukauden ensimmäisenä päivänä. Kaikki kaksikymmenvuotiaat ja sitä vanhemmat israelilaiset ilmoittivat syntyperänsä ja nimensä, ja heidät luetteloiitiin mies mieheltä suvuittain ja perhekunnittain.

19. Mooses laski israelilaisten lukumäärän Siinain autiomaassa, niin kuin HERRA oli häntä käkenyt.

20. Ruubenin, Israelin esikoisen, jälkeläiset laskettiin suvuittain ja perhekunnittain polveutumisensa, nimien lukumäärän ja pääluvun mukaan, kaikki sotakelpoiset miehet, jotka olivat kaksikymmenvuotiaita tai sitä vanhempia.

21. Ruubenin heimosta katselmuksessa oli neljäkymmentäkuusituhatta viisisataa miestä.

22. Simeonin jälkeläiset laskettiin suvuittain ja perhekunnittain polveutumisensa, nimien lukumäärän ja pääluvun mukaan, kaikki sotakelpoiset miehet, jotka olivat kaksikymmenvuotiaita tai sitä vanhempia.

23. Simeonin heimosta katselmuksessa oli viisikymmentäyhdeksäntuhatta kolmesataa miestä.

24. Gaadin jälkeläiset laskettiin suvuittain ja perhekunnittain polveutumisensa ja nimien lukumäärän mukaan, kaikki sotakelpoiset miehet, jotka olivat kaksikymmenvuotiaita tai sitä vanhempia.

25. Gaadin heimosta katselmuksessa oli neljäkymmentäviisituhatta kuusisataaviisikymmentä miestä.

26. Juudan jälkeläiset laskettiin suvuittain ja perhekunnittain polveutumisensa ja nimien lukumäärän mukaan, kaikki sotakelpoiset miehet, jotka olivat kaksikymmenvuotiaita tai sitä vanhempia.

4. Mooseksen kirja 1

27. Juudan heimosta katselmuksessa oli seitsemänkymmentäneljätuhatta kuusisataa miestä.

28. Isaskarin jälkeläiset laskettiin suvuittain ja perhekunnittain polveutumisensa ja nimien lukumäärän mukaan, kaikki sotakelpoiset miehet, jotka olivat kaksikymmenvuotiaita tai sitä vanhempia.

29. Isaskarin heimosta katselmuksessa oli viisikymmentäneljätuhatta neljäsataa miestä.

30. Sebulonin jälkeläiset laskettiin suvuittain ja perhekunnittain polveutumisensa ja nimien lukumäärän mukaan, kaikki sotakelpoiset miehet, jotka olivat kaksikymmenvuotiaita tai sitä vanhempia.

31. Sebulonin heimosta katselmuksessa oli viisikymmentäseitsemäntuhatta neljäsataa miestä.

32. Joosefin pojan Efraimin jälkeläiset laskettiin suvuittain ja perhekunnittain polveutumisensa ja nimien lukumäärän mukaan, kaikki sotakelpoiset miehet, jotka olivat kaksikymmenvuotiaita tai sitä vanhempia.

33. Efraimin heimosta katselmuksessa oli neljäkymmentätuhatta viisisataa miestä.

34. Manassan jälkeläiset laskettiin suvuittain ja perhekunnittain polveutumisensa ja nimien lukumäärän mukaan, kaikki sotakelpoiset miehet, jotka olivat kaksikymmenvuotiaita tai sitä vanhempia.

35. Manassan heimosta katselmuksessa oli kolmekymmentäkaksituhatta kaksisataa miestä.

36. Benjaminin jälkeläiset laskettiin suvuittain ja perhekunnittain polveutumisensa ja nimien lukumäärän mukaan, kaikki sotakelpoiset miehet, jotka olivat kaksikymmenvuotiaita tai sitä vanhempia.

37. Benjaminin heimosta katselmuksessa oli kolmekymmentäviisituhatta neljäsataa miestä.

38. Daanin jälkeläiset laskettiin suvuittain ja perhekunnittain polveutumisensa ja nimien lukumäärän mukaan,

kaikki sotakelpoiset miehet, jotka olivat kaksikymmenvuotiaita tai sitä vanhempia.

39. Daanin heimosta katselmuksessa oli kuusikymmentäkaksituhatta seitsemäsataa miestä.

40. Asserin jälkeläiset laskettiin suvuittain ja perhekunnittain polveutumisensa ja nimien lukumäärän mukaan, kaikki sotakelpoiset miehet, jotka olivat kaksikymmenvuotiaita tai sitä vanhempia.

41. Asserin heimosta katselmuksessa oli neljäkymmentäyksituhatta viisisataa miestä.

42. Naftalin jälkeläiset laskettiin suvuittain ja perhekunnittain polveutumisensa ja nimien lukumäärän mukaan, kaikki sotakelpoiset miehet, jotka olivat kaksikymmenvuotiaita tai sitä vanhempia.

43. Naftalin heimosta katselmuksessa oli viisikymmentäkolmetuhatta neljäsataa miestä.

44. Tässä olivat katselmuksessa olleet miehet. Katselmuksen toimittivat Mooses ja Aaron sekä Israelin ruhtinaat, kaksitoista miestä, yksi kustakin heimosta.

45. Tässä olivat kaikki katselmuksessa olleet israelilaiset, kaksikymmenvuotiaat ja sitä vanhemmat, kaikki Israelin sotakelpoiset miehet laskettuina perhekunnittain.

46. Heitä oli katselmuksessa yhteensä kuusisataakolmetuhatta viisisataa viisikymmentä.

2. Moos. 12:37,38:26;

4. Moos. 2:32

Leeviläisten erityisasema

47. Leeviläisten heimosta ei pidetty katselmusta samalla kun muista,

48. sillä HERRA oli sanonut Moosekselle:

49. ”Leevin heimosta älä pidä katselmusta äläkä laske heitä silloin, kun lasket muita israelilaisia.

50. Sinun on asetettava leeviläiset hoitamaan todistuksen arkun asumusta, sen kaikkea kalustoa ja kaikkea muuta, mitä siihen kuuluu. Kantakoot

4. Mooseksen kirja 1–2

he asumusta ja kaikkea sen kalustoa, toimittakoot siellä palvelusta ja leiriityskööt sen ympärille.

51. Kun asumus lähtee liikkeelle, leeviläisten on purettava se, ja kun se pysähtyy leiripaikkaan, leeviläisten on pystytettävä se. Jos sivullinen sekaantuu näihin tehtäviin, hänet on surmatava.

52. Muut israelilaiset asettukoot osastoittain kukin omaan leiriinsä ja kukin lippunsa luo,

53. mutta leeviläisten on leiriäytävä todistuksen majan ympärille, ettei viha kohtaisi Israelin seurakuntaa. Leeviläisten tulee hoitaa ja vartioida todistuksen asumusta.”

54. Israelilaiset tekivät kaiken aivan sen käskyn mukaisesti, jonka HERRA oli Moosekselle antanut.

2. LUKU

Leiri- ja matkajärjestys

1. HERRA puhui Moosekselle ja Aaronille:

2. ”Israelilaiset leiriitykööt ilmeismajan ympärille, jonkin matkan päähän siitä. Kukin leiriityköön oman lippunsa ja perhekuntansa merkin luo.

3. Etupuolelle, itään päin, asettukoon Juudan leirikunta lippuineen ja joukkoineen. Juudan jälkeläisten päämies on Nahson, Amminadabin poika.

4. Hänen osastonsa lukumäärä oli katselmuksessa seitsemänkymmentäneljä tuhatta kuusisataa.

5. Juudan osaston viereen leiriityköön Isaskarin heimo. Isaskarin jälkeläisten päämies on Netanel, Suuarin poika.

6. Hänen osastonsa lukumäärä oli katselmuksessa viisikymmentäneljä tuhatta neljäsataa.

7. Sitten tulee Sebulonin heimo. Sebulonin jälkeläisten päämies on Eliab, Heelonin poika.

8. Hänen osastonsa lukumäärä oli katselmuksessa viisikymmentäseitsemäntuhatta neljäsataa.

9. Juudan leirikunnan katselmuksessa oli kaikkiaan satakahdeksankym-

mentäkuusituhatta neljäsataa miestä. Heidän tulee lähteä liikkeelle ensimmäisinä.

10. Etelään päin asettukoon Ruubenin leirikunta lippuineen ja joukkoineen. Ruubenin jälkeläisten päämies on Elisur, Sedeutin poika.

11. Hänen osastonsa lukumäärä oli katselmuksessa neljäkymmentäkuusituhatta viisisataa.

12. Ruubenin osaston viereen leiriityköön Simeonin heimo. Simeonin jälkeläisten päämies on Selumiel, Suurisaddain poika.

13. Hänen osastonsa lukumäärä oli katselmuksessa viisikymmentäyhdeksäntuhatta kolmesataa.

14. Sitten tulee Gaadin heimo. Gaadin jälkeläisten päämies on Eljasaf, Reuelin poika.

15. Hänen osastonsa lukumäärä oli katselmuksessa neljäkymmentäviisituhatta kuusisataaviisikymmentä.

16. Ruubenin leirikunnan katselmuksessa oli kaikkiaan sataviisikymmentäyksituhatta neljäsataaviisikymmentä miestä. Heidän tulee lähteä liikkeelle toisena joukkona.

17. Sitten lähtee liikkeelle ilmestysmaja ja leeviläisten leirikunta toisten leirikuntien keskellä. Liikkeelle on lähettävä siinä järjestyksessä kuin on leiriäytetty, kukin heimo vuorollaan lippuineen.

18. Länteen päin asettukoon Efraimin leirikunta lippuineen ja joukkoineen. Efraimin jälkeläisten päämies on Elisama, Ammihudin poika.

19. Hänen osastonsa lukumäärä oli katselmuksessa neljäkymmentätuhatta viisisataa.

20. Efraimin leirikunnan viereen leiriityköön Manassan heimo. Manassan jälkeläisten päämies on Gamliel, Pedasurin poika.

21. Hänen osastonsa lukumäärä oli katselmuksessa kolmekymmentäkaksituhatta kaksisataa.

22. Sitten tulee Benjaminin heimo. Benjaminin jälkeläisten päämies on Abidan, Gideonin poika.

4. Mooseksen kirja 2–3

23. Hänen osastonsa lukumäärä oli katselmuksessa kolmekymmentäviisituhatta neljäsataa.

24. Efraimin leirikunnan katselmuksessa oli kaikkiaan satakahdeksantuhatta sata miestä. Heidän tulee lähteä liikkeelle kolmansina.

25. Pohjoiseen päin asettukoon Daanin leirikunta lippuineen ja joukkoineen. Daanin jälkeläisten päämies on Ahieser, Ammisaddain poika.

26. Hänen osastonsa lukumäärä oli katselmuksessa kuusikymmentäkaksituhatta seitsemänsataa.

27. Daanin leirikunnan viereen leiriytyköön Asserin heimo. Asserin jälkeläisten päämies on Pagieli, Okranin poika.

28. Hänen osastonsa lukumäärä oli katselmuksessa neljäkymmentäyksituhatta viisisataa.

29. Sitten tulee Naftalin heimo. Naftalin jälkeläisten päämies on Ahira, Eenanin poika.

30. Hänen osastonsa lukumäärä oli katselmuksessa viisikymmentäkaksituhatta neljäsataa.

31. Daanin leirikunnan katselmuksessa oli kaikkiaan sataviisikymmentäseitsemäntuhatta kuusisataa miestä. Heidän tulee lippuineen lähteä liikkeelle viimeisinä.”

32. Nämä olivat katselmuksessa olleiden israelilaisten lukumäärät heimoittain. Leirikuntien katselmuksessa olleiden joukkojen lukumäärä oli kaikkiaan kuusisataakolmetuhatta viisitaaviisikymmentä.

2. Moos. 12:37;
4. Moos. 1:46

33. Leeviläisistä ei kuitenkaan pidetty katselmusta yhdessä muiden israelilaisten kanssa, sillä niin oli HERRA Moosesta käskenyt.

34. Israelilaiset tekivät kaiken niin kuin HERRA oli Mooseksen kautta käskenyt. Näin he kaikki leiriytyivät lippujensa luo, ja niin he lähtivät liikkeelle suvuittain ja perhekunnittain.

3. LUKU

Leeviläiset asetetaan avustamaan pappeja

1. Nämä ovat Aaronin ja Mooseksen suvun vaiheet siihen aikaan, kun HERRA puhui Moosekselle Siinainvuorella.

2. Aaronin poikien nimet olivat Naadab, esikoinen, Abihu, Eleasar ja litamar.

2. Moos. 6:23; 1. Aik. 5:29

3. Nämä olivat Aaronin pojat, voidellut papit, jotka oli vihitty papinvirkaan.

3. Moos. 8:12,30

4. Mutta Naadab ja Abihu kuolivat HERRAN edessä tuodessaan vierasta tulta HERRAN eteen Siinain autiomaassa. Heillä ei ollut poikia. Siksi vain Eleasar ja litamar toimittivat papinvirkaa isänsä Aaronin valvonnassa.

4. Moos. 10:1–2,16:1; 4. Moos. 26:61

5. HERRA puhui Moosekselle:

6. ”Tuo Leevin heimo esille ja aseta se pappi Aaronin palvelukseen.

7. Leeviläiset hoitakoot tehtäviä ilmestysmajan edustalla sekä Aaronin että koko kansan puolesta ja suorittakoot asumuksen palvelustyöt.

8. Hoitakoot he kaikkea ilmestysmajan kalustoa ja suorittakoot israelilaisille määrättyt asumuksen palvelustyöt.

9. Anna leeviläiset avuksi Aaronille ja hänen pojilleen. Heidät kaikki on israelilaisten joukosta annettu hänen palvelukseensa.

4. Moos. 8:13,18:6

10. Aseta Aaron ja hänen poikansa hoitamaan papinvirkaa. Jos sivullinen sekaantuu siihen, hänet on surmattava.”

4. Moos. 1:51

11. HERRA sanoi Moosekselle:

12. ”Minä itse olen ottanut leeviläiset israelilaisten keskuudesta kaikkien israelilaisten esikoisten sijaan, niiden sijaan, jotka avaavat äidin kohdun. Leeviläisistä on siis tullut minun omiani,

4. Moos. 8:16–18

13. sillä jokainen esikoinen kuuluu minulle. Sinä päivänä, jona minä surmasin kaikki Egyptin maan esikoiset, minä pyhitin itselleni kaikki Israelin esikoiset, sekä ihmisten että karjan, ja ne kuuluvat minulle. Minä olen HERRA.”

2. Moos. 12:29,13:2,34:19

Leeviläisten katselmus

14. **HERRA** puhui Moosekselle Siinain autiomaassa. Hän sanoi:

15. ”Pidä katselmus leeviläisistä perhekunnittain ja suvuittain. Laske kaikki miespuoliset kuukauden ikäisestä alkaen.”

16. Mooses piti heistä katselmuksen saamansa määräyksen, **HERRAN** käskyn, mukaisesti.

17. Nämä olivat Leevin poikien nimet: Geerson, Kehat ja Merari. 1. Moos. 46:11; 2. Moos. 6:16

18. Nämä olivat Geersonin poikien nimet suvuittain: Libni ja Simei.

19. Kehatin pojat ja heidän sukunsa olivat Amram, Jishar, Hebron ja Ussiel.

20. Merarin pojat ja heidän sukunsa olivat Mahli ja Muusi. Nämä olivat Leevin suvut perhekunnittain.

21. Geersonista polveutuivat libniläisten suku ja simeiläisten suku. Nämä olivat geersonilaisten suvut.

22. Kaikkien katselmuksessa olleiden kuukauden ikäisten tai sitä vanhempien miespuolisten lukumäärä oli seitsemäntuhatta viisisataa.

23. Geersonilaisten perhekuntien tuli leiriytyä asumuksen taakse, lännen puolelle.

24. Heidän sukunsa päämies oli Eljasaf, Laaelin poika.

25. Geersonilaisten tehtävänä ilmestysmajassa oli pitää huolta asumuksesta, teltasta peitteineen, ilmes-tysmajan oviverhosta,

26. asumusta ja altaria ympäröivän esipihan ympärysverhoista, portin verhosta, ympärysverhon köysistä sekä kaikista niihin liittyvistä tehtävistä.

27. Kehatista polveutuivat amramilaisten suku, jisharilaisten suku, hebronilaisten suku ja ussielilaisten suku. Nämä olivat kehatilaisten suvut.

28. Kuukauden ikäisten ja sitä vanhempien miespuolisten kehatilaisten lukumäärä oli yhteensä kahdeksantuhatta kuusisataa. He hoitivat pyhäkös-sä toimitettavia tehtäviä.

29. Kehatilaisten perhekuntien tuli leiriytyä asumuksen sivulle, etelän puolelle.

30. Kehatilaisten suvun perhekuntien päämies oli Elisafan, Ussielin poika.

31. Heidän tehtävänään oli pitää huolta liitonarkusta, pöydästä, lampunjalasta, alttareista, pyhäkön juma-lanpalvelusesineistä sekä esiripusta ja hoitaa kaikki niihin liittyvät tehtävät.

32. Leeviläisten päämiesten esimies oli Eleasar, pappi Aaronin poika. Hän valvoi niitä, jotka hoitivat tehtäviä pyhäkössä.

33. Merarista polveutuivat mahlilaisten suku ja muusilaisten suku. Nämä olivat Merarin suvut.

34. Kuukauden ikäisten ja sitä vanhempien miespuolisten merarilaisten lukumäärä oli yhteensä kuusituhatta kaksisataa.

35. Merarin suvun perhekuntien päämies oli Suuriel, Abihailin poika. Merarilaisten tuli leiriytyä asumuksen sivulle, pohjoisen puolelle.

36. Merarin pojille määrätty tehtävä oli pitää huolta asumuksen laudoista, poikkitangoista, pylväistä ja niiden jalustoista sekä kaikesta kalustosta ja hoitaa niihin liittyvät tehtävät.

37. Heidän piti huolehtia myös esipihan ympärillä olevista pylväistä ja niiden jalustoista, vaarnoista ja köysistä.

38. Mooses ja Aaron sekä Aaronin pojat leiriytyivät asumuksen eteen, sen itäpuolelle, ilmestysmajan eteen. Heidän tehtävänään oli huolehtia pyhäkköön liittyvistä velvollisuuksista israelilaisten puolesta. Sivullinen, joka sekaantui pyhäkköpalvelukseen, oli surmattava.

39. Kaikkiaan katselmuksessa olleita kuukauden ikäisiä ja sitä vanhempia miespuolisia leeviläisiä, jotka Mooses ja Aaron **HERRAN** käskyn mukaan laskivat suvuittain, oli kaksikymmentäkaksituhatta.

Esikoisten lunastaminen

40. HERRA sanoi Moosekselle: ”Laske kaikki israelilaisten kuukauden ikäiset ja sitä vanhemmat miespuoliset esikoiset ja tee luettelo heidän nimistään.

41. Minä olen HERRA. Erot leeviläiset minulle israelilaisten kaikkien esikoisten sijaan ja myös leeviläisten karja israelilaisten karjan kaikkien esikoisten sijaan.”

42. Niin Mooses laski kaikki israelilaisten esikoiset, niin kuin HERRA oli häntä käkenyt.

43. Kaikkiaan katselmuksessa olleita kuukauden ikäisiä ja sitä vanhempia miespuolisia esikoisia oli nimiluettelon mukaan kaksikymmentäkaksituhatta kaksisataaseitsemänkymmentäkolme.

44. HERRA puhui Moosekselle:

45. ”Erota leeviläiset minulle israelilaisten kaikkien esikoisten sijaan ja leeviläisten karja israelilaisten karjan sijaan. Leeviläiset kuuluvat minulle. Minä olen HERRA.

46. Israelilaisten esikoisia on kaksisataaseitsemänkymmentäkolme enemmän kuin leeviläisiä. Lunastukseksi näistä

47. ota jokaista kohti viisi sekeliä hopeaa pyhäkkösekelin painon mukaan. Sekeli on kaksikymmentä geeraa.

4. Moos. 18:16

48. Anna rahat Aaronille ja hänen pojilleen lunastushinnaksi niistä israelilaisten esikoisista, jotka ylittävät leeviläisten määrän.”

49. Mooses otti lunastushopean siitä israelilaisten esikoisten joukosta, joka ylitti leeviläisten lunastettujen määrän.

50. Hän otti tämän hopean israelilaisten esikoisten lunastusrahoiksi, tuhat kolmesataakuusikymmentäviisi sekeliä pyhäkkösekelin painon mukaan.

51. Mooses antoi HERRAN käskyn mukaan nämä lunastusrahat Aaronille ja hänen pojilleen. Niin oli HERRA Mooses-ta käkenyt.

4. LUKU

Leeviläisten palvelutehtävät

1. HERRA puhui Moosekselle ja Aaronille:

2. ”Laske Leevin jälkeläisten joukosta kehatilaisten lukumäärä suvuittain ja perhekunnittain

3. kolmikymmenvuotiaista alkaen viisikymmenvuotiaisiin saakka, kaikki, jotka ovat palveluskelpoisia ja voivat suorittaa tehtäviä ilmetysmajassa.

4. Moos. 8:24–26

4. Kehatin poikien palvelustehtävä ilmetysmajassa on huolehtia kaikkein pyhimmistä esineistä. 4. Moos. 3:30–31

5. Leirin lähtiessä liikkeelle Aaron ja hänen poikansa ottakoot alas esiripun ja peittäköt sillä todistuksen arkun.

6. Sen päälle heidän on pantava merilehmännahkainen peite ja päällimmäiseksi levitettävä kokonaan sinipunaisista langoista tehty vaate ja asetettava paikoilleen arkun kantotangot.

7. Pyhien leipien pöydälle¹⁷⁰ heidän tulee levittää sinipunainen vaate ja panna sen päälle kulhot, kauhat, kupit ja juomauhrikannut. Myös pyhien leipien tulee olla sen päällä. 2. Moos. 25:29

8. Heidän tulee levittää näiden päälle helakanpunainen vaate, peittää se merilehmännahkaisella peitteellä ja asettaa paikoilleen pöydän kantotangot.

9. Sitten heidän on otettava sinipunainen vaate ja peitettävä lampunjalaka lamppuineen, lamppusaksineen, karstakuppeineen ja kaikkine öljyastioineen, joita sen hoitamisessa käytetään.

10. Heidän tulee kääriä se ja kaikki siihen kuuluvat esineet merilehmännahkaiseen peitteeseen ja asettaa se kantopaareille.

11. Kultaiselle alttarille heidän on levitettävä sinipunainen vaate, peitettävä se merilehmännahkaisella peitteellä ja asetettava paikoilleen alttarin kantotangot.

¹⁷⁰ 4:7. Kirj.: ”kasvojen pöytä”. Sanonta ”pyhät leivät”, kirj.: ”kasvojen leivät”.

12. Heidän tulee ottaa kaikki pyhäkössä käytettävät jumalanpalvelusesineet, kääriä ne sinipunaiseen vaatteeseen, peittää ne merilehmännahkaisella peitteellä ja panna kantopaareille.

13. Heidän on puhdistettava alttari tuhkasta ja levitettävä alttarin päälle purppuranpunainen vaate.

14. Sen päälle heidän on pantava kaikki alttarilla käytettävät esineet: suitutusastiat, haarukat, lapiot ja maljat – koko alttarikalusto. Sen päälle heidän on levitettävä merilehmännahkainen peite, ja alttarin kantotangot on asetettava paikoilleen.

15. Kun Aaron ja hänen poikansa ovat leirin liikkeelle lähtiessä saaneet päätökseen pyhäkön ja kaikkien pyhäkön esineiden peittämisen, Kehatin pojat tulkoivat kantamaan niitä. He eivät kuitenkaan saa koskea mihinkään, mikä on pyhää, etteivät kuolisi. Kehatin poikien tulee kantaa nämä ilmestysmajaan kuuluvat esineet. 4. Moos. 3:30,31

16. Eleasarin, pappi Aaronin pojan, tehtävänä on pitää huolta valaisuun käytettävästä öljystä, hyväntuoksuisesta suitsukkeesta, jokapäiväisestä ruokauhrista ja voiteloöljystä. Hänen tehtävänä on valvoa koko asumusta ja kaikkea, mikä kuuluu pyhäkköön ja sen kalustoon.”

17. HERRA puhui Moosekselle ja Aaronille:

18. ”Älkää päästäkö kehatilaisten sukuhaaraa häviämään leeviläisten joukosta.

19. Tehkää siis heille näin, että he saisivat elää eivätkä kuolisi lähestyessään kaikkeinpyhintä: Aaron ja hänen poikansa määrätkööt kullekin heistä oman palvelustehtävänsä ja kantaumuksensa.

20. He eivät saa mennä hetkeksiäkään katselemaan pyhiä esineitä, etteivät kuolisi.” 1. Sam. 6:19

21. HERRA sanoi Moosekselle:

22. ”Laske myös Geersonin jälkeläisten lukumäärä perhekunnittain ja suvuittain

23. kolmikymmenvuotiaista alkaen viisikymmenvuotiaisiin asti, kaikki, jotka ovat palveluskelpoisia ja voivat tehdä työtä ilmestysmajassa.

24. Tämä on geersonilaissukujen palvelus- ja kantamistehtävä:

4. Moos. 3:25

25. Heidän on kannettava asumuksen telttakankaan kaistat, ilmestysmajan, sen peite ja merilehmännahkainen peite, joka on ulommaisena asumuksen päällä, ilmestysmajan oven verho,

26. asumusta ja alttaria ympäröivän esipihan verhot, niiden köydet, esipihan portin verho ja kaikki niiden hoitamiseen tarvittava kalusto. Heidän on suoritettava kaikki näiden hoitamiseen liittyvät työt.

27. Kaikki geersonilaisten palvelus – mitä tahansa he kantavat tai tekevät – tapahtukoon Aaronin ja hänen poikiensa käskyn mukaan. Teidän on määrättävä kaikki, mitä heidän tehtävänä on kantaa.

28. Tämä on geersonilaissukujen palvelustehtävä ilmestysmajassa. Toimittakoot he tehtävänsä litamarin, pappi Aaronin pojan, johdolla.

29. Laske Merarin jälkeläiset suvuittain ja perhekunnittain

30. kolmikymmenvuotiaista alkaen viisikymmenvuotiaisiin asti, kaikki palveluskelpoiset, jotka voivat tehdä työtä ilmestysmajassa.

31. Heille uskottu tehtävä, koko heidän ilmestysmajassa toimittamansa palvelus, on tämä: heidän on kannettava asumuksen laudat, poikkitangot ja pylväät jalustoiheen, 4. Moos. 3:36–37

32. esipihan ympärillä olevat pylväät jalustoiheen, vaarinoineen ja köysineen ja kaikki niihin kuuluvat esineet sekä tehtävä kaikki niihin liittyvät työt. Määrätkää heille nimeltä mainiten, mitä esineitä heidän on kannettava.

33. Tämä on merarilaissukujen palvelustyö. Toimittakoot he kaikki nämä tehtävät litamarin, pappi Aaronin pojan, johdolla ilmestysmajassa.”

Palvelusvelvollisten leeviläisten katselmus

34. Mooses ja Aaron sekä kansan päämiehet laskivat Kehatin jälkeläiset suvuittain ja perhekunnittain

35. kolmikymmenvuotiaista alkaen viisikymmenvuotiaisiin asti, kaikki palveluskelpoiset, jotka voivat toimittaa palvelusta ilmentymässä.

36. Heidät laskettiin suvuittain, ja heitä oli kaksituhatta seitsemäsataa-viisikymmentä.

37. Näin paljon oli kehatilaisia heidän sukujensa katselmuksessa, niitä, jotka palvelivat ilmentymässä. Mooses ja Aaron laskivat heidät sen käskyn mukaisesti, jonka HERRA oli Mooseksen kautta antanut.

38. Geersonin jälkeläiset laskettiin suvuittain ja perhekunnittain

39. kolmikymmenvuotiaista alkaen viisikymmenvuotiaisiin asti, kaikki, jotka olivat palveluskelpoisia ja voivat tehdä työtä ilmentymässä.

40. Heitä oli suvuittain ja perhekunnittain laskettuna kaksituhatta kuusisataakolmekymmentä.

41. Näin paljon oli geersonilaisia heidän sukujensa katselmuksessa, niitä, jotka palvelivat ilmentymässä. Mooses ja Aaron laskivat heidät HERRAN käskyn mukaisesti.

42. Merarilaisten jälkeläiset laskettiin suvuittain ja perhekunnittain

43. kolmikymmenvuotiaista alkaen viisikymmenvuotiaisiin asti, kaikki palveluskelpoiset, jotka voivat tehdä työtä ilmentymässä.

44. Heitä oli suvuittain laskettuna kolmetuhatta kaksisataa.

45. Näin paljon oli merarilaisia heidän sukujensa katselmuksessa. Mooses ja Aaron laskivat heidät sen käskyn mukaisesti, jonka HERRA oli Mooseksen kautta antanut.

46. Mooses, Aaron ja Israelin päämiehet laskivat kaikki leeviläiset suvuittain ja perhekunnittain

47. kolmikymmenvuotiaista alkaen viisikymmenvuotiaisiin asti, kaikki,

jotka olivat palveluskelpoisia ja voivat ottaa osaa palvelustyöhön ja kantamistehtäviin ilmentymässä.

48. Heitä oli katselmuksessa kahdeksantuhatta viisisataakahdeksankymmentä.

49. Sen käskyn mukaisesti, jonka HERRA oli antanut Mooseksen kautta, jokainen määrättiin omaan palvelus- ja kantamistehtäväänsä. Tämän katselmuksen Mooses piti HERRAN käskyn mukaisesti.

5. LUKU

Saastaisten poistaminen leiristä

1. HERRA puhui Moosekselle:

2. ”Käske israelilaisten karkottaa leiristä jokainen spitaalinen, jokainen vuotoa sairastava ja jokainen kuolleesta saastunut. 3. Moos. 13:46,15:2,21:1

3. Karkottakaa heidät, sekä miehet että naiset, leirin ulkopuolelle, etteivät he saastuttaisi leiriä, jossa minä asun heidän keskellään.” 5. Moos. 23:14

4. Israelilaiset tekivät niin ja karkottivat heidät leirin ulkopuolelle. Niin kuin HERRA oli puhunut Moosekselle, niin israelilaiset tekivät.

Vahingonkorvaus

5. HERRA sanoi Moosekselle:

6. ”Puhu israelilaisille: Jos mies tai nainen menettelee uskottomasti HERRAA kohtaan tekemällä lähimmäistään vastaan minkä tahansa rikkomuksen, jonka ihminen voi tehdä, ja tulee siten syylliseksi, 3. Moos. 5:15–16,24

7. hänen on tunnustettava tekemänsä rikkomus ja korvattava täysin se, mihin on syyllistynyt, sekä annettava lisäksi viidesosa korvaussummasta sille, jota vastaan on rikkonut.

8. Jos vahinkoa kärsineellä ei ole sukulunastajaa, jolle korvauksen syyllisyydestä voisi maksaa, se on maksettava HERRALLE. Se on tuotava papille, ja lisäksi on tuotava sovituspässi, joka uhrataan syyllisen syntien soveltamiseksi. 3. Moos. 25:25

4. Mooseksen kirja 5

9. Kaikki israelilaisten papille tuomat pyhät lahjat kuuluvat papille.

2. Moos. 29:28; 3. Moos. 10:13–15

10. Hänelle kuuluvat jokaisen antajan pyhät lahjat. Se, mikä annetaan papille, on papin omaa.”

Avioriksesta epäillyn vaimon tutkiminen

11. HERRA puhui Moosekselle:

12. ”Sano israelilaisille: Jos jonkun miehen vaimo pettää miestänsä olemalla hänelle uskoton

13. ja toinen mies makaa hänen kanssaan hänen miehensä tietämättä, vaimo saastuttaa itsensä, vaikka häntä ei saadakaan kiinni itse teosta eikä häntä vastaan ole todistajaa, koska hän on saanut asian salattua.

14. Miehen voi kuitenkin vallata mustasukkaisuuden henki, niin että hän epäilee vaimoaan, joka on saastuttanut itsensä, tai hän epäilee vaimoaan, vaikka tämä ei olekaan saastuttanut itseään.

15. Silloin miehen on tuotava vaimonsa papin eteen ja annettava uhri-na vaimonsa puolesta kymmenesosa eefa-mittaa ohrajauhoja. Hän ei saa vuodattaa öljyä eikä panna suitsuketta uhrin päälle, sillä se on mustasukkaisuusuhri, muistutusuhri, joka johdattaa mieleen pahan teon.

3. Moos. 5:11

16. Sitten pappi tuokoon vaimon ja asettakoon hänet HERRAN eteen.

17. Papin on otettava pyhää vettä savastiaan, ja asumuksen lattialta hänen on otettava tomua ja pantava sitä veteen.

18. Hänen tulee asettaa vaimo HERRAN eteen, päästää hänen tukkansa hajalleen ja asettaa hänen käsiinsä muistutusuhri eli mustasukkaisuusuhri. Papilla tulee olla kädessään karvas, kirousta tuottava vesi,

19. ja hänen tulee vannottaa vaimoa ja sanoa hänelle: ’Jos kukaan ei ole maannut kanssasi etkä ole pettänyt miestäsi etkä saastuttanut itseäsi, tämä karvas, kirousta tuottava vesi ei vahingoita sinua.

20. Mutta jos sinä olet pettänyt miehesi ja saastunut ja joku muu kuin oma miehesi on maannut sinun kanssasi,

21. HERRA tekee sinusta kiroamisen ja vannomisen kohteen kansasi keskuudessa, ja HERRA kuihduttaa lanteesi ja turvottaa vatsasi.’ Pappi vannottakoon vaimoa kirouksen uhalla ja sanokoon hänelle:

22. ’Tämä kirousta tuottava vesi menee sisuksiisi turvottamaan vatsasi ja kuihduttamaan lanteesi.’ Vaimon on sanottava tähän: ’Aamen, aamen.’

23. Papin tulee kirjoittaa nämä kiroukset, huuhtoa kirjoitus karvaaseen veteen

24. ja juottaa vaimolle tuo karvas, kirousta tuottava vesi. Kirousvesi menee häneen ja aiheuttaa katkeraa tuskaa.

25. Sitten papin tulee ottaa vaimon kädestä mustasukkaisuusuhri, heiluttaa uhria HERRAN edessä ja tuoda se alttarille.

26. Pappi ottakoon uhrista kourallisen muistouhrioksaksi, polttakoon sen alttarilla ja juottakoon sitten veden vaimolle.

27. Kun hän on juottanut veden, kirousta tuottava vesi menee vaimoon. Jos vaimo on saastuttanut itsensä ja ollut miehelleen uskoton, se aiheuttaa katkeraa tuskaa, hänen vatsansa turpoaa, lanteensa kuihtuvat ja hänestä tulee kirouksen kohde kansansa keskuudessa.

28. Mutta jos vaimo ei ole saastuttanut itseään vaan on puhdas, hän ei vahingoitu vaan pysyy hedelmällisenä.

29. Tämä on laki mustasukkaisuudesta, siitä, jos vaimo pettää miestänsä ja saastuttaa itsensä

30. tai jos miehen valtaa mustasukkaisuuden henki ja hän epäilee vaimoaan. Mies vieköön vaimonsa silloin HERRAN eteen, ja pappi tehköön vaimolle kaiken, mitä tämä laki määrää.

31. Näin mies on vapaa syyllisyydestä, mutta vaimo on vastuussa synnistään.”

6. LUKU

Nasiirilaki

1. HERRA puhui Moosekselle:

2. "Sano israelilaisille: Kun mies tai nainen on tehnyt erityisen lupauksen erottautukseen nasiirina HERRALLE,

3. hänen tulee pysyä erossa viinistä ja väkijuomasta. Hän ei saa juoda edes etikkaa, joka on tehty viinistä tai väkijuomasta, eikä mitään rypälemehua. Hän ei saa myöskään syödä tuoreita eikä kuivattuja viinirypäleitä.

3. Moos. 10:9; Tuom. 13:17

4. Niin kauan kuin hänen nasiirilupauksensa kestää, hän ei saa syödä mitään, mikä on lähtöisin viiniköynnöksestä, ei edes kuoria tai siemeniä.

5. Niin kauan kuin hänen nasiirilupauksensa kestää, partaveitsi ei saa koskea hänen hiuksiinsa eikä partaansa¹⁷¹. Olkoon hän pyhä ja antakoon hiustensa kasvaa valtoimenaan koko sen ajan, joksi hän on erottautunut HERRALLE.

Tuom. 13:5; 1. Sam. 1:11

6. Koko sinä aikana, kun hän on HERRALLE vihkiytynyt, hän ei saa mennä kuolleen lähelle

7. eikä saattaa itseään saastaiseksi edes isästään, äidistään, veljestään tai sisarestaan heidän kuoltuaan, sillä hänen päässään on Jumalalle vihkiytymisen merkki¹⁷².

3. Moos. 21:11

8. Koko nasiirilupauksensa ajan hän on pyhitetty HERRALLE.

9. Jos joku aivan yllättäen kuolee hänen läheisyydessään ja hänen vihitty päänsä saastuu, hänen tulee ajattaa hiuksensa puhdistuspäivänään. Ajattakoon hän ne seitsemäntenä päivänä.

4. Moos. 19:11,14,16,19

10. Kahdeksantena päivänä hänen on tuotava kaksi metsäkyyhkystä tai kaksi kyyhkysenpoikaa papille ilmes-
tymäjän portille.

11. Papin tulee uhrata toinen syntiuhriksi ja toinen polttouhriksi sekä toimittaa hänelle sovitusta kuolleen tähden

tapahtuneesta rikkomuksesta. Pappi pyhittääkään hänen päänsä uudelleen sinä päivänä.

12. Nasiirin on erottauduttava uudestaan HERRALLE nasiirilupauksensa ajaksi ja uhrattava vuoden vanha karitsa viikauhriksi. Aikaisemmat päivät jääkööt ottamatta lukuun, koska hänen vihki-
myksensä saastui.

13. Tämä on laki nasiirista. Kun hänen nasiirilupauksensa aika on kulunut umpeen, hänen on tultava ilmestysma-
jan ovelle

14. ja tuotava uhrinaan HERRALLE VUO-
den vanha virheetön uroskaritsa polttouhriksi ja vuoden vanha virheetön naaraskaritsa syntiuhriksi sekä virheetön pääsi yhteysuhriksi.

15. Lisäksi hänen on tuotava niihin kuuluvana ruoka- ja juomauhrina korillinen hienoista vehnä jauhoista leivottuja happamattomia leipiä, öljyyn leivottuja leipiä ja öljyllä voideltuja happamattomia ohuita leipiä.

16. Pappi tuokoon ne HERRAN eteen ja uhratkoon nasiirin syntiuhrin ja polttouhrin.

17. Pässin hän uhratkoon yhteysuhriksi HERRALLE ja sen ohella korillisen happamattomia leipiä. Papin on uhrattava myös yhteysuhriin kuuluva ruoka- ja juomauhri.

18. Nasiiri ajattakoon ilmestysmajan portilla hiuksensa, vihkiytymisensä merkin, ottakoon hiukset ja pankoon ne yhteysuhrin alla palavaan tuleen.

Ap. t. 18:18,21:23

19. Papin tulee ottaa keitetty pässin lapa sekä korista happamaton leipä ja happamaton ohut leipä ja antaa ne nasiirin käsiin sen jälkeen, kun tämä on ajattanut pois vihkiytymisensä merkin.

20. Niitä on heilutettava heilutusuhri-
n HERRAN edessä. Uhri on papille pyhitetty heilutetun rintalihan ja anniksi annetun reiden lisäksi. Sen jälkeen nasiiri voi juoda viiniä.

2. Moos. 29:27;
3. Moos. 7:31

21. Tämä on laki nasiirista, joka tekee lupauksen, ja hänen uhreistaan HERRALLE hänen ryhtyessään nasiiriksi.

171 6:5. Kirj.: "ei saa kulkea hänen päässään".

172 6:7. Kirj.: "hänen Jumalansa seppelä".

4. Mooseksen kirja 6–7

Hän voi uhrata lisäksi muuta, mitä saa hankituksi. Hänen on toimittava antamansa lupauksen mukaan ja noudatettava nasiiriksi erottautumista koskevaa lakia.”

Herran siunaus

22. HERRA puhui Moosekselle:

23. ”Sano Aaronille ja hänen pojilleen: Näin teidän tulee siunata israelilaisia. Sanokaa heille:

24. ”HERRA siunatkoon sinua ja varjelo sinua,

25. HERRA valaiskoon kasvonsa sinulle ja olkoon sinulle armollinen,

26. HERRA kääntäköön kasvonsa sinun puoleesi ja antakoon sinulle rauhan.”

27. Näin he laskevat minun nimeni israelilaisten ylle, ja minä siunaan heitä.”

7. LUKU

Heimoruhtinaiden vihkiäislahjat

1. Kun Mooses oli saanut pystytyksi asumuksen, hän voiteli ja pyhitti sen ja kaikki sen esineet sekä alttarin kaikkine esineineen. Kun hän oli voinut ja pyhittänyt ne, 2. Moos. 40:17; 3. Moos. 8:10

2. tulivat Israelin ruhtinaat, perhekuntien päämiehet, heimoruhtinaat, jotka olivat valvoneet katselmusta ja

3. toivat uhrilahjanaan HERRAN eteen kuudet katetut vaunut ja kaksitoista härkää. Kaksi ruhtinasta toi aina yhden vaunun ja jokainen ruhtinas härän. He toivat ne asumuksen eteen.

4. HERRA sanoi Moosekselle:

5. ”Ota ne heiltä ja anna leeviläisille käytettäväksi ilmentymäjän palveluksessa, kullekin palvelustehtävänsä mukaisesti.”

6. Mooses otti vastaan vaunut ja härät ja antoi ne leeviläisille.

7. Kahdet vaunut ja neljä härkää hän antoi Geersonin pojille heidän palvelustehtävänsä mukaisesti.

8. Merarin pojille hän antoi neljä vaunua ja kahdeksan härkää heidän palvelustehtävänsä mukaisesti, jota

he toimittivat litamarin, pappi Aaronin pojan, johdolla.

9. Kehatin pojille hän ei antanut mitään, sillä heidän palvelutyönään oli kantaa pyhiä esineitä olallaan.

10. Ruhtinaat toivat vihkiäislahjat alttaria varten sinä päivänä, jona se voideltiin. He toivat uhrilahjansa alttarin eteen,

11. mutta HERRA sanoi Moosekselle: ”Ruhtinaat tuokoot uhrilahjansa alttarin vihkimistä varten yksi kerrallaan, kukin omana päivänään.”

12. Ensimmäisenä päivänä toi uhrilahjansa Nahson, Amminadabin poika, Juudan heimosta.

13. Hänen uhrilahjanaan oli yksi sadankolmenkymmenen sekelin painoinen hopeavati, yksi hopeamalja, joka painoi seitsemänkymmentä sekeliä pyhäkkösekelin painon mukaan, molemmat täynnä öljyyn sekoitettuja hienoja vehnä jauhoja ruokauhriksi,

14. yksi kymmenen sekelin painoinen kultakuppi täynnä suitsuketta,

15. yksi mullikka, yksi pässi ja yksi vuoden vanha karitsa polttouhriksi,

16. yksi pukka syntiuhriksi

17. sekä yhteyshuhtiksi kaksi nautaa, viisi pässiä, viisi pukkia ja viisi vuoden vanhaa uroskaritsaa. Tämä oli Nahsonin, Amminadabin pojan, uhrilahja.

18. Toisena päivänä toi uhrilahjansa Netanel, Suuarin poika, Isaskarin ruhtinas.

19. Hänen uhrilahjanaan oli yksi sadankolmenkymmenen sekelin painoinen hopeavati, yksi hopeamalja, joka painoi seitsemänkymmentä sekeliä pyhäkkösekelin painon mukaan, molemmat täynnä öljyyn sekoitettuja hienoja vehnä jauhoja ruokauhriksi,

20. yksi kymmenen sekelin painoinen kultakuppi täynnä suitsuketta,

21. yksi mullikka, yksi pässi ja yksi vuoden vanha karitsa polttouhriksi,

22. yksi pukka syntiuhriksi

23. sekä yhteyshuhtiksi kaksi härkää, viisi pässiä, viisi pukkia ja viisi vuoden vanhaa uroskaritsaa. Tämä oli Netanelin, Suuarin pojan, uhrilahja.

4. Mooseksen kirja 7

24. Kolmantena päivänä toi uhrilahjansa Sebulonin jälkeläisten ruhtinas Eliab, Heelonin poika.

25. Hänen uhrilahjanaan oli yksi sadankolmenkymmenen sekelin painoinen hopeavati, yksi hopeamalja, joka painoi seitsemänkymmentä sekeliä pyhäkkösekelin painon mukaan, molemmat täynnä öljyyn sekoitettuja hienoja vehnäjauhoja ruokauhriksi,

26. yksi kymmenen sekelin painoinen kultakuppi täynnä suitsuketta,

27. yksi mullikka, yksi pässi ja yksi vuoden vanha karitsa polttouhriksi,

28. yksi pukki syntiuhriksi

29. sekä yhteysuhriksi kaksi härkää, viisi pässiä, viisi pukkia ja viisi vuoden vanhaa uroskaritsaa. Tämä oli Eliabin, Heelonin pojan, uhrilahja.

30. Neljäntenä päivänä toi uhrilahjansa Ruubenin jälkeläisten ruhtinas Elisur, Sedeurin poika.

31. Hänen uhrilahjanaan oli yksi sadankolmenkymmenen sekelin painoinen hopeavati, yksi hopeamalja, joka painoi seitsemänkymmentä sekeliä pyhäkkösekelin painon mukaan, molemmat täynnä öljyyn sekoitettuja hienoja vehnäjauhoja ruokauhriksi,

32. yksi kymmenen sekelin painoinen kultakuppi täynnä suitsuketta,

33. yksi mullikka, yksi pässi ja yksi vuoden vanha karitsa polttouhriksi,

34. yksi pukki syntiuhriksi

35. sekä yhteysuhriksi kaksi härkää, viisi pässiä, viisi pukkia ja viisi vuoden vanhaa uroskaritsaa. Tämä oli Elisurin, Sedeurin pojan, uhrilahja.

36. Viidentenä päivänä toi uhrilahjansa Simeonin jälkeläisten ruhtinas Selumiel, Suorisaddain poika.

37. Hänen uhrilahjanaan oli yksi sadankolmenkymmenen sekelin painoinen hopeavati, yksi hopeamalja, joka painoi seitsemänkymmentä sekeliä pyhäkkösekelin painon mukaan, molemmat täynnä öljyyn sekoitettuja hienoja vehnäjauhoja ruokauhriksi,

38. yksi kymmenen sekelin painoinen kultakuppi täynnä suitsuketta,

39. yksi mullikka, yksi pässi ja yksi vuoden vanha karitsa polttouhriksi,

40. yksi pukki syntiuhriksi

41. sekä yhteysuhriksi kaksi härkää, viisi pässiä, viisi pukkia ja viisi vuoden vanhaa uroskaritsaa. Tämä oli Selumielin, Suorisaddain pojan, uhrilahja.

42. Kuudentena päivänä toi uhrilahjansa Gaadin jälkeläisten ruhtinas Eljasaf, Deuelin poika.

43. Hänen uhrilahjanaan oli yksi sadankolmenkymmenen sekelin painoinen hopeavati, yksi hopeamalja, joka painoi seitsemänkymmentä sekeliä pyhäkkösekelin painon mukaan, molemmat täynnä öljyyn sekoitettuja hienoja vehnäjauhoja ruokauhriksi,

44. yksi kymmenen sekelin painoinen kultakuppi täynnä suitsuketta,

45. yksi mullikka, yksi pässi ja yksi vuoden vanha karitsa polttouhriksi,

46. yksi pukki syntiuhriksi

47. sekä yhteysuhriksi kaksi härkää, viisi pässiä, viisi pukkia ja viisi vuoden vanhaa uroskaritsaa. Tämä oli Eljasafin, Deuelin pojan, uhrilahja.

48. Seitsemäntenä päivänä toi uhrilahjansa Efraimin jälkeläisten ruhtinas Elisama, Ammihudin poika.

49. Hänen uhrilahjanaan oli yksi sadankolmenkymmenen sekelin painoinen hopeavati, yksi hopeamalja, joka painoi seitsemänkymmentä sekeliä pyhäkkösekelin painon mukaan, molemmat täynnä öljyyn sekoitettuja hienoja vehnäjauhoja ruokauhriksi,

50. yksi kymmenen sekelin painoinen kultakuppi täynnä suitsuketta,

51. yksi mullikka, yksi pässi ja yksi vuoden vanha karitsa polttouhriksi,

52. yksi pukki syntiuhriksi

53. sekä yhteysuhriksi kaksi härkää, viisi pässiä, viisi pukkia ja viisi vuoden vanhaa uroskaritsaa. Tämä oli Elisaman, Ammihudin pojan, uhrilahja.

54. Kahdeksantena päivänä toi uhrilahjansa Manassen jälkeläisten ruhtinas Gamliel, Pedasurin poika.

55. Hänen uhrilahjanaan oli yksi sadankolmenkymmenen sekelin painoinen hopeavati, yksi hopeamalja,

4. Mooseksen kirja 7

joka painoi seitsemänkymmentä sekeliä pyhäkkösekelin painon mukaan, molemmat täynnä öljyyn sekoitettuja hienoja vehnäjauhoja ruokauhriksi,

56. yksi kymmenen sekelin painoinen kultakuppi täynnä suitsuketta,

57. yksi mullikka, yksi pässi ja yksi vuoden vanha karitsa polttouhriksi,

58. yksi vuohipukki syntiuhriksi

59. sekä yhteysuhriksi kaksi härkää, viisi pässiä, viisi pukkia ja viisi vuoden vanhaa uroskaritsaa. Tämä oli Gamlie-lin, Pedasurin pojan, uhrilahja.

60. Yhdeksäntenä päivänä toi uhrilahjansa Benjaminin jälkeläisten ruhtinas Abidan, Gideonin poika.

61. Hänen uhrilahjanaan oli yksi sadankolmenkymmenen sekelin painoinen hopeavati, yksi hopeamalja, joka painoi seitsemänkymmentä sekeliä pyhäkkösekelin painon mukaan, molemmat täynnä öljyyn sekoitettuja hienoja vehnäjauhoja ruokauhriksi,

62. yksi kymmenen sekelin painoinen kultakuppi täynnä suitsuketta,

63. yksi mullikka, yksi pässi ja yksi vuoden vanha karitsa polttouhriksi,

64. yksi pukki syntiuhriksi

65. sekä yhteysuhriksi kaksi härkää, viisi pässiä, viisi pukkia ja viisi vuoden vanhaa uroskaritsaa. Tämä oli Abidanin, Gideonin pojan, uhrilahja.

66. Kymmenentenä päivänä toi uhrilahjansa Daanin jälkeläisten ruhtinas Ahieser, Ammisaddain poika.

67. Hänen uhrilahjanaan oli yksi sadankolmenkymmenen sekelin painoinen hopeavati, yksi hopeamalja, joka painoi seitsemänkymmentä sekeliä pyhäkkösekelin painon mukaan, molemmat täynnä öljyyn sekoitettuja hienoja vehnäjauhoja ruokauhriksi,

68. yksi kymmenen sekelin painoinen kultakuppi täynnä suitsuketta,

69. yksi mullikka, yksi pässi ja yksi vuoden vanha karitsa polttouhriksi,

70. yksi pukki syntiuhriksi

71. sekä yhteysuhriksi kaksi härkää, viisi pässiä, viisi pukkia ja viisi vuoden vanhaa uroskaritsaa. Tämä oli Ahieserin, Ammisaddain pojan, uhrilahja.

72. Yhdentenätoista päivänä toi uhrilahjansa Asserin jälkeläisten ruhtinas Pagiel, Okranin poika.

73. Hänen uhrilahjanaan oli yksi sadankolmenkymmenen sekelin painoinen hopeavati, yksi hopeamalja, joka painoi seitsemänkymmentä sekeliä pyhäkkösekelin painon mukaan, molemmat täynnä öljyyn sekoitettuja hienoja vehnäjauhoja ruokauhriksi,

74. yksi kymmenen sekelin painoinen kultakuppi täynnä suitsuketta,

75. yksi mullikka, yksi pässi ja yksi vuoden vanha karitsa polttouhriksi,

76. yksi pukki syntiuhriksi

77. sekä yhteysuhriksi kaksi härkää, viisi pässiä, viisi pukkia ja viisi vuoden vanhaa uroskaritsaa. Tämä oli Pagielin, Okranin pojan, uhrilahja.

78. Kahdentenätoista päivänä toi uhrilahjansa Naftalin jälkeläisten ruhtinas Ahira, Eenanin poika.

79. Hänen uhrilahjanaan oli yksi sadankolmenkymmenen sekelin painoinen hopeavati, yksi hopeamalja, joka painoi seitsemänkymmentä sekeliä pyhäkkösekelin painon mukaan, molemmat täynnä öljyyn sekoitettuja hienoja vehnäjauhoja ruokauhriksi,

80. yksi kymmenen sekelin painoinen kultakuppi täynnä suitsuketta,

81. yksi mullikka, yksi pässi ja yksi vuoden vanha karitsa polttouhriksi,

82. yksi pukki syntiuhriksi

83. sekä yhteysuhriksi kaksi härkää, viisi pässiä, viisi pukkia ja viisi vuoden vanhaa uroskaritsaa. Tämä oli Ahiran, Eenanin pojan, uhrilahja.

84. Nämä olivat vihkiäislahjat, jotka Israelin ruhtinaat antoivat alttaria varten silloin, kun se voideltiin: hopeavateja oli kaksitoista, maljoja kaksitoista ja kultakuppeja kaksitoista.

85. Kukin hopeavati oli sadankolmenkymmenen sekelin ja kukin malja seitsemänkymmenen sekelin painoinen. Astioissa oli siis hopeaa kaikkiaan kaksituhatta neljäsataa sekeliä pyhäkkösekelin painon mukaan.

86. Kultakuppeja, jotka olivat täynnä suitsuketta, oli kaksitoista. Kukin kuppi

4. Mooseksen kirja 7–8

painoi kymmenen sekeliä pyhäkköselin painon mukaan. Kupeissa oli siis kultaa kaikkiaan satakaksikymmentä sekeliä.

87. Polttouhrimullikoita oli yhteensä kaksitoista, päsejä kaksitoista ja vuoden vanhoja uroskaritsoita kaksitoista. Niihin kuuluivat lisäksi ruokauhrit. Myös syntiuhripukkeja oli kaksitoista.

88. Yhteysuhriteuraita oli kaikkiaan kaksikymmentäneljä härkää, kuusikymmentä pässiä, kuusikymmentä pukkia ja kuusikymmentä vuoden vanhaa uroskaritsaa. Nämä olivat vihkiäislahjat, jotka annettiin alttarin voitelemisen jälkeen.

89. Kun Mooses meni ilmestysmajaan puhumaan Herran kanssa, hän kuuli äänen, joka puhui hänelle todistuksen arkun päällä olevalta armoistumelta¹⁷³, kahden kerubin välistä. Sieltä Herra puhui hänelle. 2. Moos. 25:22

8. LUKU

Lampunjalka

1. HERRA puhui Moosekselle:

2. ”Sano Aaronille: Aseta lamput paikoilleen niin, että ne seitsemän lampua luovat valoa lampunjalan etupuolelle.” 2. Moos. 25:37

3. Aaron teki niin. Hän asetti lamput niin, että ne loivat valoa lampunjalan etupuolelle, HERRAN Moosekselle antaman käskyn mukaan.

4. Lampunjalka oli tehty kullasta takomalla; sen runko ja kukatkin oli taottu. Mooses teetti lampunjalan aivan sen mallin mukaan, jonka HERRA oli hänelle näyttänyt. 2. Moos. 25:31,37:17

Leeviläisten puhdistaminen

5. HERRA puhui Moosekselle:

6. ”Ota leeviläiset erilleen israelilaisten keskuudesta ja puhdista heidät.

7. Puhdistaaksesi heidät tee näin: Vihmo heidän päälleen synnistä puhdistavaa vettä. Heidän on ajeltava par-

taveitsellä kaikki ruumiinsa karvat ja pestävä vaatteensa. Näin heidän on puhdistauduttava.

8. Ottakoot he sitten mullikan sekä siihen kuuluvana ruokauhrina öljyyn sekoitettuja hienoja vehnäjauhoja. Ota sinä vielä toinen mullikka syntiuhriksi.

9. Tuo sitten leeviläiset ilmestysmajaan eteen ja kutsu koolle koko Israelin seurakunta.

10. Kun olet tuonut leeviläiset HERRAN eteen, israelilaiset laskekoot kätensä leeviläisten päälle.

11. Aaron antakoon HERRAN edessä leeviläiset heilutusuhriksi¹⁷⁴ israelilaisten puolesta, niin että leeviläiset voivat toimia HERRAN palvelijoina.

12. Leeviläiset laskekoot kätensä mullikoiden pään päälle. Valmista sinä toinen niistä syntiuhriksi ja toinen polttouhriksi HERRALLE toimittaaksesi sovituksen leeviläisille.

13. Aseta sitten leeviläiset Aaronin ja hänen poikiensa eteen ja anna heidät heilutusuhrina HERRALLE.

14. Erota näin leeviläiset muista israelilaisista, niin että leeviläisistä tulee minun omiani. 4. Moos. 3:12,45

15. Sen jälkeen leeviläiset menkööt ilmestysmajan palvelustehtäviin. Puhdista heidät ja anna heidät heilutusuhriksi,

16. sillä heidät on kokonaan luovutettu minulle israelilaisten keskuudesta. Minä olen ottanut heidät omikseni kaikkien israelilaisten esikoisten sijaan, kaikkien, jotka avaavat äidin kohdun.

17. Jokainen Israelin esikoinen, niin ihmisten kuin karjankin, kuuluu minulle. Minä pyhitin heidät itselleni sinä päivänä, jona surmasin kaikki Egyptin maan esikoiset. 2. Moos. 13:2

18. Nyt minä otan kuitenkin leeviläiset omikseni kaikkien israelilaisten esikoisten sijaan.

173 7:89. Hepr. *kapporet*. Sana tulee peittämistä ja sovittamista tarkoittavasta juuresta. Armoistumella tarkoitetaan liitonar-
kun kantta, joka toimi sovituksen paikkana.

174 8:11. Kirj.: ”heiluttakoon Aaron leeviläisiä heilutuksena HERRAN edessä”. Luultavasti hän käski leeviläisten huojuua edestakaisin tai heiluttaa käsiään kaikkeinpyhimmän edessä.

19. Minä annoin leeviläiset israelilaisten keskuudesta palvelijoiksi Aaronille ja hänen pojilleen suorittamaan palvelusta ilmestysmajassa israelilaisten puolesta ja toimittamaan israelilaisille sovituksen, ettei israelilaisia kohtaisi rangaistus, kun he lähestyivät pyhäkköä.” 4. Moos. 3:9,18:22–23

20. Näin Mooses, Aaron ja koko Israelin seurakunta tekivät leeviläisille. Israelilaiset tekivät leeviläisille tarkoin HERRAN Moosekselle antaman käskyn mukaan.

21. Leeviläiset puhdistautuivat synnistä ja pesivät vaatteensa. Sitten Aaron antoi heidät HERRAN edessä heilutusuhriksi ja toimitti heille sovituksen heidän puhdistamiseksi.

22. Sen jälkeen leeviläiset menivät ilmestysmajaan toimittamaan palvelustaan Aaronin ja hänen poikiensa johdolla. Niin kuin HERRA oli Moosekselle leeviläisistä määrännyt, niin heille tehtiin.

23. HERRA puhui Moosekselle:

24. ”Tämä koskee leeviläisiä: Kahdenkymmenenviiden vuoden iästä alkaen he ovat palveluskelpoisia ilmestysmajan palvelutyössä.

25. Viidenkymmenen ikävuoden jälkeen heidän on kuitenkin vetäydyttävä syrjään palvelusta toimittavien joukosta eivätkä he enää saa olla palvelutyössä.

26. He voivat auttaa veljiään ilmestysmajan tehtävien hoitamisessa, mutta he eivät saa enää suorittaa palvelusta. Järjestä leeviläisten tehtävät näin.”

9. LUKU

Täsmennyksiä pääsiäismääräyksiin

1. HERRA puhui Moosekselle Siinain autiomaassa toisena vuotena siitä, kun israelilaiset olivat lähteneet Egyptin maasta, vuoden ensimmäisessä kuussa. Hän sanoi:

2. ”Israelilaisten tulee viettää pääsiäistä säädettyä aikana.

3. Viettäkää sitä määräaikaan, tämän kuukauden neljäntenätoista päivänä iltahämärissä. Viettäkää pääsiäistä kaikkien sitä koskevien käskyjen ja säädösten mukaan.” 2. Moos. 12:18; 3. Moos. 23:5; 4. Moos. 28:16

4. Niin Mooses puhui israelilaisille pääsiäisen viettämisestä,

5. ja he viettivät Siinain autiomaassa pääsiäistä ensimmäisen kuun neljäntenätoista päivänä iltahämärissä. Israelilaiset tekivät kaiken niin kuin HERRA oli Mooseksen kautta käskennyt.

6. Muutamat miehet olivat kuitenkin saastuneet kuolleesta eivätkä voineet viettää pääsiäistä sinä päivänä. He tulivat vielä samana päivänä Mooseksen ja Aaronin eteen 4. Moos. 19:11

7. ja sanoivat Moosekselle: ”Me olemme saastuneet kuolleesta. Miksi meidän ei anneta tuoda HERRALLE uhria määräaikana yhdessä muiden israelilaisten kanssa?”

8. Mooses sanoi heille: ”Odottakaa tässä. Minä tahdon kuulla, mitä HERRA säätää teistä.” 3. Moos. 24:12

9. Silloin HERRA sanoi Moosekselle:

10. ”Puhu israelilaisille: Jos jotkut teistä tai teidän jälkeläisistänne ovat saastuneet kuolleesta tai ovat kaukana matkalla, he voivat kuitenkin viettää HERRAN pääsiäistä.

11. Viettäkööt he sitä toisen kuun neljäntenätoista päivänä iltahämärissä. Syökööt he pääsiäislampaan happamattoman leivän ja katkerien yrttien kanssa. 2. Moos. 12:8; 2. Aik. 30:2,15

12. He eivät saa jättää siitä mitään seuraavaan aamuun eivätkä rikkoa yhtään sen luuta. Heidän tulee valmistaa se kaikkien pääsiäisuhria koskevien lakien mukaan. 2. Moos. 12:10,46; Joh. 19:36

13. Mutta jokainen, joka laiminlyö pääsiäisen vieton, vaikka on puhdas eikä ole matkoilla, on poistettava kansansa keskuudesta, koska hän ei ole tuonut HERRALLE uhria säädettyä aikana. Sellainen ihminen kantakoon syntinsä seuraukset.

14. Kun luonanne asuva muukalainen tahtoo viettää HERRAN pääsiäistä, hänen on noudatettava pääsiäistä koskevia lakeja ja säädöksiä. Teitä kaikkia koskee sama laki, sekä muukalaista että maassa syntynyttä.” 2. Moos. 12:49

Pilvi johtaa kansaa

15. Kun asumus oli pystytetty, pilvi peitti asumuksen. Iltaisin sen ylle ilmestyi tulen kaltainen hohde, joka näkyi illasta aamuun asti. 2. Moos. 40:34,38

16. Näin oli aina: pilvi peitti sen päivällä ja tulenhohde yöllä.

17. Aina pilven kohotessa teltan päältä israelilaiset lähtivät liikkeelle. Mihin paikkaan pilvi laskeutui, sinne he leiriytyivät. 2. Moos. 40:36,37

18. HERRAN käskyn mukaan israelilaiset lähtivät liikkeelle, ja HERRAN käskyn mukaan israelilaiset leiriytyivät. He olivat leiriytyneinä niin kauan kuin pilvi pysyi asumuksen päällä.

19. Jos pilvi viipyi asumuksen päällä pitkän aikaa, israelilaiset noudattivat HERRAN käskyä eivätkä lähteneet liikkeelle.

20. Joskus pilvi viipyi asumuksen päällä vain muutamia päiviä. HERRAN käskyn mukaan he silloinkin olivat leiriytyneinä, ja HERRAN käskyn mukaan he lähtivät liikkeelle.

21. Jos pilvi joskus pysyi paikallaan vain illasta aamuun ja kohosi aamulla, he lähtivät silloinkin liikkeelle. Samoin jos pilvi pysyi paikallaan päivän ja yön ja sitten kohosi, he lähtivät liikkeelle.

22. Jos pilvi viipyi asumuksen päällä pari päivää tai kuukauden tai vielä pitemmän ajan, israelilaiset olivat leiriytyneinä eivätkä lähteneet liikkeelle. Mutta kun pilvi kohosi, he lähtivät liikkeelle.

23. HERRAN käskyn mukaan he leiriytyivät ja HERRAN käskyn mukaan lähtivät liikkeelle. He noudattivat kaikkea, mitä HERRA oli Mooseksen kautta käsenyt heidän noudattaa.

10. LUKU

Hopeatorvet

1. HERRA sanoi Moosekselle:

2. ”Tee itsellesi kaksi hopeatorvea. Tee ne takomalla. Olkoot ne sinulla seurakunnan koollekutsumista ja leirien liikkeellepanemista varten.

3. Kun niihin molempiin puhalletaan, koko seurakunnan on kokoonnuttava sinun luoksesi ilmestysmajan ovelle.

4. Mutta jos vain yhteen puhalletaan, ruhtinaat, Israelin heimojen päämiehet, kokoontukoot sinun luoksesi.

5. Kun puhallatte hälytyssoiton, itäpuolelle asettuneiden leirikuntien on lähdettävä liikkeelle.

6. Kun puhallatte hälytyssoiton toistamiseen, eteläpuolelle asettuneiden leirikuntien on lähdettävä liikkeelle. Hälytyssoitto puhalletaan leirikuntien liikkeellelähdön merkiksi.

7. Kutsuessanne seurakuntaa koolle puhaltakaa torveen. Älkää kuitenkaan puhaltako hälytyssoittoa.

8. Papit, Aaronin pojat, puhaltakoot torviin. Tämä kuuluu teille ikuisen säädöksen mukaan polvesta polveen.

9. Kun te lähdette maassanne taisteluun vihollista vastaan, joka ahdistaa teitä, puhaltakaa torvilla hälytys. Silloin HERRA, teidän Jumalanne, muistaa teitä ja te pelastutte vihollistenne käsistä. 2. Aik. 13:12

10. Puhaltakaa torviin myös ilonpäivinne, vuotuisina juhlinanne ja uudenkuunpäivinä uhratessanne polttouhrianne ja yhteysuhrejanne, niin ne muistuttavat teistä Jumalanne edessä. Minä olen HERRA, teidän Jumalanne.” 2. Aik. 7:6; Ps. 81:4

Lähtö Siinailta

11. Toisen vuoden toisen kuukauden kahdentenakymmenentenä päivänä pilvi kohosi todistuksen asumuksen yltä.

12. Silloin israelilaiset lähtivät Siinain autiomaasta liikkeelle leirikunnittain. Paaranin autiomaassa pilvi pysähtyi jälleen.

4. Mooseksen kirja 10–11

13. Näin he lähtivät ensimmäistä kertaa liikkeelle sillä tavoin, kuin HERRA oli Mooseksen kautta käskennyt.

14. Ensimmäisenä lähti liikkeelle osastoittain Juudan jälkeläisten leirikunta lippuineen. Juudan joukkoa johti Nahson, Amminadabin poika.

4. Moos. 2:3

15. Isaskarilaisten heimon joukkoa johti Netanel, Suuarin poika.

16. Sebulonilaisten heimon joukkoa johti Eliab, Heelonin poika.

17. Kun asumus oli purettu, liikkeelle lähtivät geersonilaiset ja merarilaiset, jotka kantoivat asumusta.

4. Moos. 4:24–33

18. Sitten lähti liikkeelle osastoittain Ruubenin leirikunta lippuineen. Ruubenin joukkoa johti Elisur, Sedeurin poika.

19. Simeonilaisten heimon joukkoa johti Selumiel, Suurisaddain poika.

20. Gaadilaisten heimon joukkoa johti Eljasaf, Deuelin poika.

21. Sitten lähtivät kehatilaiset liikkeelle pyhiä esineitä kantaen. Asumus oli pystytetty, ennen kuin he saapuivat perille.

4. Moos. 4:4,15

22. Sitten lähti liikkeelle osastoittain efraimilaisten leirikunta lippuineen. Efraimin joukkoa johti Elisama, Ammihudin poika.

23. Manasselaisten heimon joukkoa johti Gamliel, Padasurin poika.

24. Benjaminilaisten heimon joukkoa johti Abidan, Gideonin poika.

25. Jälkijoukkona, leirikunnista viimeisenä, lähti liikkeelle osastoittain daanilaisten leirikunta lippuineen. Daanin joukkoa johti Ahieser, Ammisaddain poika.

26. Asserilaisten heimon joukkoa johti Pagiel, Okranin poika,

27. ja naftalilaisten heimon joukkoa Ahira, Eenanin poika.

28. Tässä järjestyksessä israeliläisten joukot lähtivät liikkeelle.

29. Mooses sanoi Hoobabille, midianilaisen appensa Reuelin pojalle: "Me olemme matkalla paikkaan, josta HERRA on sanonut: 'Sen minä annan teille.'

Lähde meidän kanssamme, niin me palkitsemme sinut hyvin, sillä HERRA on luvannut hyvää Israelille."

2. Moos. 2:18,3:1,18:1

30. Mutta Hoobab vastasi hänelle: "En lähde, vaan menen omaan maa-hani ja synnyinseudulleni."

31. Mooses sanoi: "Älä jätä meitä, sillä sinä tiedät, minne meidän on hyvä leirytyä autiomaassa. Ryhdy siis meille oppaaksi¹⁷⁵."

32. Jos lähdet kanssamme, me annamme sinun saada osasi siitä hyvästä, mitä HERRA meille suo."

33. Israelilaiset kulkivat HERRAN VUORAN luota kolme päivänmatkaa, ja HERRAN liitonarkku kulki heidän edellään kolme päivänmatkaa etsien heille levähdyspaikat.

34. HERRAN pilvi oli heidän yläpuolellaan päivällä, kun he lähtivät liikkeelle leiristä.

2. Moos. 13:21

35. Kun arkku lähti liikkeelle, Mooses lausui: "Nouse, HERRA, niin vihollisesi hajaantuvat ja vihamiehesi pakenevat edeltäsi."

2. Aik. 6:41; Ps. 68:2,132:8

36. Kun arkku pysähtyi, hän lausui: "Käännä, HERRA, Israelin kymmentuhantisten joukkojen puoleen."

11. LUKU

Kansa napisee ruuasta

1. Kansa alkoi valittaa, ja se oli paha HERRAN silmissä¹⁷⁶. Hän kuuli sen ja vihastui, ja HERRAN tuli syttyi israeliläisten keskellä ja poltti leirin reunimmaisista osista.

Ps. 78:21

2. Silloin kansa huusi avuksi Moosesta. Mooses rukoili HERRAA, ja tuli sammui.

3. Paikkaa ruvettiin kutsumaan nimellä Tabeera¹⁷⁷, koska HERRAN tuli oli polttanut heitä siellä.

5. Moos. 9:22

4. Mutta israeliläisten keskuudessa olevassa sekakansassa heräsivät himot, ja myös israeliläiset alkoivat taas itkeä. He sanoivat: "Jospa joku antaisi

175 10:31. Kirj.: "silmiksi".

176 11:1. Kirj.: "korvissa".

177 11:3. Nimi Tabeera merkitsee 'palamien'.

4. Mooseksen kirja 11

meille lihaa syödäksemme!

2. Moos. 12:38,16:3; Ps. 106:14; 1. Kor. 10:6

5. Me muistamme kalat, joita söimme Egyptissä ilmaiseksi, samoin kurkut, melonit, purjot, sipulit ja valkosipulit.

6. Nyt me sen sijaan näännyimme nälkään¹⁷⁸. Eihän täällä näy mitään muuta kuin tuota mannaa.”

7. Manna oli korianterin siementen kaltaista, ja se muistutti myös bedellion-pihkaa. 2. Moos. 16:31; Ps. 78:24

8. Kansa samoili kokoamassa mannaa ja jauhoi sitä käsikivillä tai survoi huhmaressa. Sitten he keittivät sitä padassa ja valmistivat siitä leipiä. Se maistui samanlaiselta kuin öljyleivonnainen.

9. Kun kaste laskeutui yöllä leiriin, laskeutui sinne myös mannaa.

2. Moos. 16:14

Moosekset valittaa raskasta kutsumustaan

10. Moosekset kuuli, kuinka kansa, jokin perhekunta, itki telttansa ovella. HERRA vihastui siitä kovin, ja myös Mooseksen mielestä se oli paha.

11. Moosekset sanoivat HERRALLE: ”Miksi olet tehnyt näin pahoin palvelijallesi? Miksi en ole saanut armoa sinun silmissäsi? Sinähän olet pannut koko tämän kansan taakaksi minun päälleni.

12. Olenko minä kantanut kohdussani koko tätä kansaa, olenko minä synnyttänyt sen? Sinähän käsket minun kantaa sitä sylissäni niin kuin hoitaja imeväistä lasta, kantaa siihen maahan, josta olet vannonut valan heidän isilleen. 5. Moos. 1:31

13. Mistä minulla on antaa lihaa koko tälle kansalle? He ahdistavat minua itkullaan ja sanovat: ’Anna meille lihaa, että saamme syödä.’

14. Minä en jaksa kantaa yksinäni koko tätä kansaa. Taakka on minulle liian raskas.

15. Jos aiot kohdella minua näin, surmaa minut mieluummin. Jos olen

saanut armon sinun silmissäsi, päästä minut näkemästä tätä kurjuutta.”

Moosekset saa avukseen seitsemänkymmentä vanhinta

16. Silloin HERRA puhui Moosekselle: ”Kutsu koolle seitsemänkymmentä miestä Israelin vanhimpia, miehiä, joista tiedät, että he ovat kansan vanhimpia ja johtomiehiä. Tuo heidät minun luokseni ilmestysmajalle. Asettukoot he sinne sinun kanssasi. 2. Moos. 18:25

17. Minä laskeudun alas ja puhun siellä sinun kanssasi. Minä otan henkeä, joka on sinun päälläsi, ja annan sitä heidän päälleen. Siten he voivat kantaa sinun kanssasi taakkaa tästä kansasta, eikä sinun tarvitse kantaa sitä yksinäsi. 2. Moos. 18:22

18. Sano kansalle: Pyhittäytykää huomiseksi, niin saatte syödä lihaa. Te olette itkeneet HERRAN kuullen ja sanoneet: ’Jospa joku antaisi meille lihaa syödäksemme! Egyptissä meidän oli sentään hyvä olla.’ Niinpä HERRA antaa nyt teille lihaa, ja te saatte syödä. 2. Moos. 19:10

19. Eikä siinä ole teille syömistä ainoastaan päiväksi tai kahdeksi, tai vain viideksi tai kymmeneksi tai kahdeksikymmeneksi päiväksi

20. vaan kuukauden ajaksi, niin että se lopulta tulee ulos teidän nenästänne ja iljettää teitä. Näin käy siksi, että te olette halveksineet HERRAA, joka on teidän keskellänne, ja olette itkeneet hänen edessään ja sanoneet: ’Miksi lähdimmekään Egyptistä!’”

21. Moosekset vastasi: ”Kansaa, jonka keskuudessa minä elän, on kuusisaatauhatta sotakelpoista miestä, ja sinä sanot: ’Minä annan heille lihaa syötäväksi kuukauden ajaksi.’ 2. Moos. 12:37

22. Jos heille teurastettaisiin lampaat, vuohet ja naudat, riittäisikö se heille? Vai kootaanko heille kaikki meren kalat, niin että se riittää heille?”

23. Mutta HERRA sanoi Moosekselle: ”Onko HERRAN käsi lyhyt? Nyt saat nähdä, toteutuuko sinulle puhemani sana vai ei.” Jes. 50:2,59:1

4. Mooseksen kirja 11–12

24. Mooses meni ulos ja puhui kansalle HERRAN sanat. Sitten hän kutsui koolle seitsemänkymmentä miestä kansan vanhimpia ja käski heidän asettua seisomaan ilmestysmajan ympärille.

2. Moos. 24:1

25. HERRA laskeutui alas pilvessä ja puhui Moosekselle, otti hänen päällään olevaa henkeä ja pani niiden seitsemänkymmenen vanhimman päälle. Kun henki laskeutui heidän päälleen, he profetoivat, mutta eivät tehneet sitä enää myöhemmin.

26. Kaksi miestä oli kuitenkin jäänyt leiriin. Toisen nimi oli Eldad ja toisen Meedad. Henki laskeutui heidänkin päälleen, sillä myös heidät oli kirjoitettu luetteloon, vaikka he eivät olleet lähteneet ilmestysmajalle. Kun he profetoivat leirissä,

27. muuan nuorukainen juoksi kertoamaan Moosekselle: "Eldad ja Meedad profetoivat leirissä."

28. Joosua, Nuunin poika, joka oli ollut Mooseksen palvelija nuoruudessaan asti, puuttui puheeseen ja sanoi: "Oi, herrani Mooses, kiellä heitä!"

2. Moos. 24:13

29. Mutta Mooses vastasi hänelle: "Oletko kateellinen minun puolestani? Kunpa koko HERRAN kansa olisi profeettoja ja HERRA antaisi heikensä tulla heidän päälleen!"

30. Sen jälkeen Mooses siirtyi takaisin leiriin Israelin vanhimpien kanssa.

Viiriäiset

31. Sitten HERRA nostatti tuulen, joka toi viiriäisiä mereltä ja painoi niitä leiriin ja päivänmatkan laajuudelta sen ympärille. Niitä oli maan pinnalla lähes kahden kyynärän paksuudelta.

2. Moos. 16:13; Ps. 78:26–27

32. Silloin kansa nousi ja keräsi viiriäisiä koko sen päivän ja yön ja koko seuraavan päivän. Jokainen kokosi vähintään kymmenen hoomer-mittaa. He levittivät niitä kuivumaan ympäri leiriä.

33. Mutta lihan vielä ollessa heidän hampaissaan, ennen kuin se oli syöty loppuun, HERRAN viha syttyi kansaa

kohtaan, ja HERRA löi kansaa hyvin ankarasti.

Ps. 78:30–31

34. Tuota paikkaa ruvettiin kutsuamaan nimellä Kibrot-Hattaava¹⁷⁹, koska sinne haudattiin kansasta ne, jotka olivat antautuneet himonsa valtaan.

35. Kibrot-Hattaavasta kansa lähti liikkeelle Haserotia kohti ja pysähtyi sinne.

12. LUKU

Mirjam ja Aaron parhaavat Moosesta

1. Mirjam ja Aaron parjasivat Moosesta kuusilaisnaisen tähden, jonka hän oli ottanut vaimokseen. Mooses oli todellakin nainut kuusilaisen naisen.

2. He sanoivat: "Onko HERRA puhunut vain Mooseksen kautta? Eikö hän ole puhunut myös meidän kauttamme?" Mutta HERRA kuuli sen.

3. Mooses oli kuitenkin hyvin nöyrä ihminen, nöyrempi kuin kukaan muu ihminen maan päällä.

4. Yhtäkkiä HERRA sanoi Moosekselle ja Aaronille ja Mirjamille: "Menkää te kolme ilmestysmajalle." Niin he lähtivät sinne kolmestaan.

5. Silloin HERRA laskeutui alas pilvipatsaassa, joka pysähtyi teltan ovelle. Hän kutsui Aaronia ja Mirjamia, ja he kumpikin astuivat esiin.

6. Herra sanoi: "Kuulkaa minun sanani. Jos keskuudessanne on profeetta, minä ilmestyn hänelle näyssä, puhun hänelle unessa.

7. Palvelijalleni Moosekselle en puhu niin. Hän on uskollinen koko minun talossani,

Hepr. 3:2,5

8. ja minä puhun hänen kanssaan kasvokkain, avoimesti, en arvoituksin. Hän saa katsella HERRAN hahmoa. Miksi ette siis pelänneet puhua palvelijaani Moosesta vastaan?"

2. Moos. 33:11

9. HERRA oli vihastunut heihin ja lähti pois.

10. Kun pilvi oli poistunut teltan päältä, Mirjamin huomattiin olevan lumi-valkea spitaalista. Kun Aaron kääntyi

¹⁷⁹ 11:34. Nimi Kibrot-Hattaava, hepr. *Kiv-root-Hattaavaa*, merkitsee 'himon haudat'.

4. Mooseksen kirja 12–13

Mirjamiin päin, hän näki, että tämä oli spitaalinen.

11. Aaron sanoi Moosekselle: ”Oi, herrani! Älä pane kannettavaksemme syntiä, jonka olemme tehneet tyhmyyksissämme.

12. Älä anna hänen jäädä kuolleen sikiön kaltaiseksi, jonka ruumis on puoleksi mädännyt, kun se tulee äitinsä kohdusta.”

13. Silloin Mooses huusi HERRAN puoleen: ”Oi Jumala! Paranna hänet!”

14. HERRA vastasi Moosekselle: ”Jos hänen isänsä olisi sylkenyt häntä silmille, eikö hänen olisi ollut hävettävä seitsemän päivää? Olkoon hän nyt seitsemän päivää leiristä ulos suljettuna. Sen jälkeen hän saa tulla takaisin.”

3. Moos. 13:46; 4. Moos. 5:2

15. Niin Mirjam oli leiristä ulos suljettuna seitsemän päivää, eikä kansa lähtenyt liikkeelle, ennen kuin Mirjam oli tuotu takaisin.

16. Sen jälkeen kansa lähti liikkeelle Haserotista ja leiriytyi Paaranin autiomaahan.

13. LUKU

Kaksitoista vakoojaa Kanaaninmaahan

1. Sitten HERRA sanoi Moosekselle:

2. ”Lähetä miehiä vakoilemaan Kanaaninmaata, jonka minä annan israelilaisille. Lähettäkää yksi mies kustakin heimosta. Jokaisen heistä tulee olla ruhtinas heimolaistensa keskuudessa.”

5. Moos. 1:22

3. Niin Mooses lähetti heidät Paaranin autiomaasta HERRAN käskyn mukaan. Kaikki miehet olivat israelilaisten päälliköitä.

4. Nämä olivat heidän nimensä: Ruubenin heimosta Sammua, Sakkurin poika,

5. Simeonin heimosta Saafat, Hoorin poika,

6. Juudan heimosta Kaaleb, Jefunin poika,

7. Isaskarin heimosta Jigal, Joosefin poika,

8. Efraimin heimosta Hoosea, Nuunin poika,

9. Benjaminin heimosta Palti, Raafun poika,

10. Sebulonin heimosta Gaddiel, Soodin poika,

11. joosefilaisesta Manassen heimosta Gaddi, Suusin poika,

12. Daanin heimosta Ammiel, Gemallin poika,

13. Asserin heimosta Setur, Miikaelin poika,

14. Naftalinin heimosta Nahbi, Vofsin poika,

15. ja Gaadin heimosta Geuel, Maakin poika.

16. Nämä olivat niiden miesten nimet, jotka Mooses lähetti vakoilemaan maata. Hooseaa, Nuunin poikaa, Mooses kutsui Joosuaksi.

17. Lähettäessään heidät vakoilemaan Kanaaninmaata Mooses sanoi heille: ”Menkää Negeviin ja nouskaa sieltä vuoristoon.

18. Katsekkaa, millainen maa se on ja millaista kansaa siellä asuu, onko kansa voimakas vai heikko, onko sitä vähän vai paljon.

19. Tutkikaa, millainen on maa, jossa se asuu, onko maa hyvä vai huono, millaisia ovat kaupungit, joissa kansa asuu, ovatko ne avonaisia kyliä vai varustettuja kaupunkeja,

20. ja minkälaista on maa, onko se viljavaa vai karua ja kasvaako siellä puita vai ei. Olkaa rohkeita ja tuokaa mukananne sen maan hedelmiä.” Silloin oli ensimmäisten rypäleiden kypsymsaika.

21. Miehet lähtivät ja vakoilivat maata Tsiinin autiomaasta Rehobiin asti, sinne, mistä mennään Hamatiin.

22. He kulkivat Negevin kautta Hebronin, jossa asuivat Ahiman, Seesai ja Talmai, Anakin jälkeläiset. Hebron oli rakennettu seitsemän vuotta ennen Egyptin Soonia. 5. Moos. 9:2; Joos. 14:15

23. Sitten he tulivat Rypälelaaksoon ja leikkasivat sieltä oksan, jossa oli yksi rypäleterttu. Kaksi heistä kantoi sitä tangon varassa. He ottivat mu-

kaansa myös granaattiomien ja viikunoita. 5. Moos. 1:24

24. Paikkaa alettiin kutsua Rypälelaaksoksi israelilaisten sieltä leikkaaman rypäletertun tähden.

25. Neljänkymmenen päivän kuluttua miehet palasivat vakoilemasta maata.

Vakoojien kertomus

26. Tultuaan Mooseksen, Aaronin ja koko Israelin kansan luo Paaranin autiomaahan Kaadekseen miehet tekivät selkoa heille ja koko kansalle matkastaan ja näyttivät heille sen maan hedelmiä.

27. He kertoivat Moosekselle: ”Me menimme maahan, jonne meidät lähetit, ja se tosiaan vuotaa maitoa ja hunajaa. Tällaisia ovat sen hedelmät. 2. Moos. 3:8

28. Mutta siinä maassa asuu väkevä kansa, ja kaupungit ovat lujasti varustettuja ja hyvin suuria. Me näimme siellä myös Anakin jälkeläisiä.

29. Amalekilaiset asuvat Negevin maassa, heettiläiset, jebusilaiset ja amorilaiset asuvat vuoristossa, ja kanaanilaiset asuvat meren rannalla ja Jordanin varrella.”

30. Kaaleb koetti rauhoittaa kansaa napisemasta Moosesta vastaan. Hän sanoi: ”Menkäämme sinne rohkeasti ja ottakaamme se haltuumme, sillä varmasti me pystymme siihen.” 5. Moos. 1:36

31. Mutta miehet, jotka olivat käyneet siellä hänen kanssaan, sanoivat: ”Emme me voi käydä sen kansan kimppuun, sillä se on meitä vahvempi.”

32. Näin he puhuivat israelilaisille pahaa maasta, jota olivat olleet vakoilemassa. He sanoivat: ”Maa, jota olemme kierrelleet ja vakoilleet, on maa, joka syö asukkaansa. Myös kaikki siellä näkemämme ihmiset olivat kookasta kansaa.

33. Näimmepä siellä jättiläisiäkin, anakilaisia, jotka polveutuvat jättiläisistä. Me olimme omissa silmissämme kuin heinäsiirkoja, ja sellaisia me heistekin olimme.” 1. Moos. 6:4

Kansa tahtoo palata Egyptiin

1. Silloin koko seurakunta alkoi parakua kovalla äänellä, ja kansa itki sen yön.

2. Kaikki israelilaiset napisivat Moosesta ja Aatoria vastaan, ja koko seurakunta sanoi heille: ”Jospa olisimme kuolleet Egyptin maahan tai tähän autiomaahan! Kunpa olisimme kuolleet! 2. Moos. 14:11,16:3; 5. Moos. 1:26

3. Miksi HERRA vie meidät tuohon maahan, jossa kaadumme miekkaan ja vaimomme ja lapsemme joutuvat vihollisen saaliiksi! Eikö meidän olisi parempi palata Egyptiin?”

4. He sanoivat toisilleen: ”Valitkaamme johtaja ja palatkaamme Egyptiin.”

5. Silloin Mooses ja Aaron heittäytyivät kasvoilleen maahan koko israelilaisten seurakunnan edessä.

6. Mutta Joosua, Nuunin poika, ja Kaaleb, Jefunnen poika, jotka olivat olleet vakoilemassa maata, repäisivät vaatteensa

7. ja sanoivat koko israelilaisten seurakunnalle: ”Maa, jota kiertelimme vakoilemassa, on erittäin hyvä maa.

8. Jos HERRA on mieltynyt meihin, hän vie meidät tuohon maahan ja antaa sen meille, maan, joka vuotaa maitoa ja hunajaa.

9. Älkää vain kapinoiko HERRAA vastaan! Älkää pelätkö sen maan kansaa, sillä ei heistä ole meille kuin suupalaksi. Heidän varjelijansa on poistunut heidän luotaan, mutta meidän kansamme on HERRA. Älkää pelätkö heitä.”

10. Koko seurakunta vaati heitä kivitettäväksi, mutta silloin HERRAN kirkkaus ilmestyi kaikille israelilaisille ilmestysmajassa.

Mooses anoo armoa kansalle

11. HERRA sanoi Moosekselle: ”Kuinka kauan tämä kansa halveksii minua? Kuinka kauan se kieltäytyy uskomasta minuun huolimatta kaikista tunnusteista, jotka minä olen tehnyt sen keskuudessa?

12. Minä lyön sitä rutolla ja hävitän sen, mutta sinusta minä teen suuremman ja väkevämmän kansan kuin se.”
2. Moos. 32:10

13. Mutta Mooses vastasi HERRALLE: ”Egytiläiset ovat kuulleet, että sinä olet vienyt voimallasi tämän kansan pois heidän keskeltään.

14. He ovat kertoneet siitä tämän maan asukkaille. Nämäkin ovat siis kuulleet, että sinä, HERRA, olet tämän kansan keskellä – sinä HERRA, joka olet ilmestynyt sille näkyvällä tavalla¹⁸⁰ – ja että sinun pilvesi pysyy israelilaisten yllä ja että sinä kuljet heidän edellään päivisin pilvipatsaassa ja öisin tulipatsaassa.
2. Moos. 13:21

15. Jos sinä nyt surmaat tämän kansan kuin yhden miehen, silloin kansat, jotka ovat kuulleet sinun teoistasi, sanovat:

16. ’Koska HERRA ei kyennyt viemään tätä kansaa siihen maahan, jonka hän oli heille valalla vanhoen luvannut, hän tappoi heidät autiomaassa.’ 5. Moos. 9:28

17. Osoita siis nyt suuri voimasi, Herra. Olethan sanonut:

18. ’HERRA on pitkämielinen, ja hänen armonsa on suuri. Hän antaa anteeksi pahat teot ja rikkomukset, mutta ei suinkaan jätä rankaisematta. Hän vaatii lapset tilille isien pahoista teoista kolmanteen ja neljäljenteen polveen saakka.’ 2. Moos. 20:5,34:6; 5. Moos. 5:9

19. Anna siis anteeksi tämän kansan pahat teot suuren armosi tähden, niin kuin olet antanut tälle kansalle anteeksi koko matkan ajan Egyptistä tänne saakka.”

20. HERRA vastasi: ”Minä annan anteeksi, niin kuin olet anonut.

21. Mutta niin totta kuin minä elän ja niin totta kuin HERRAN kirkkaus täyttää kaiken maan,
Jes. 6:3

22. ei yksikään näistä ihmisistä, jotka ovat nähneet minun kirkkauteni ja minun Egyptissä ja tässä autiomaassa tekemäni tunnusteot mutta jotka nyt jo kymmenen kertaa ovat kiusanneet

minua eivätkä ole kuunnelleet minun ääntäni,

23. ei yksikään heistä ole näkevä sitä maata, josta minä vannoin valan heidän isilleen. Yksikään minun pilkkaajistani ei ole sitä maata näkevä.

4. Moos. 26:65; 5. Moos. 1:35, Ps. 95:11

24. Mutta koska minun palvelijassani Kaalebissa on toinen henki ja hän on seurannut minua täydestä sydämeistä, minä vien hänet maahan, jossa hän kävi, ja hänen jälkeläisensä saavat sen omakseen.
Joos. 14:6

25. Amalekilaiset ja kanaanilaiset asuvat laaksoissa. Kääntykää siis huomenna toisaalle ja kulkekaa Kaislameren tietä autiomaahan.”

Herra rankaisee Israelia

26. HERRA puhui Moosekselle ja Aaronille:

27. ”Kuinka kauan minun on siedettävä tätä kelvotonta seurakuntaa, joka napisee minua vastaan? Minä olen kuullut, kuinka israelilaiset napisevat minua vastaan.

28. Sano heille: Niin totta kuin minä elän, sanoo HERRA, aivan niin kuin te olette puhuneet minun korveni kuullen, niin minä teille teen.
4. Moos. 14:3

29. Teidän ruumiinne kaatuvat tähän autiomaahan, kaikkien teidän katselmuksessa olleiden, kaksikymmenvuotiaiden ja sitä vanhempien, jotka olette napisseet minua vastaan.
4. Moos. 32:11; Hepr. 3:7

30. Totisesti, te ette pääse siihen maahan, johon minä kättä kohottaen lupasin viedä teidät asumaan, paitsi Kaaleb, Jefunnen poika, ja Joosua, Nuunin poika.

31. Teidän lapsenne, joiden sanoitte joutuvan vihollisen saaliiksi, minä vien sinne. He saavat tulla tuntemaan sen maan, jota te olette halveksineet,

32. mutta teidän ruumiinne kaatuvat tähän autiomaahan.

33. Teidän lastenne on elettävä paimentolaisina autiomaassa neljäkymmentä vuotta ja kärsittävä teidän uskottomuutenne tähden, kunnes te kaik-

4. Mooseksen kirja 14–15

ki olette kuolleet ja teidän ruumiinne lepäävät autiomaassa. Ps. 95:10; Juud. 5

34. Niin kuin te vakoilitte maata neljäkymmentä päivää, niin te saatte, päivä vuodeksi luettuna, kärsiä neljäkymmentä vuotta pahoista teoistanne ja kokea, että minä olen jättänyt teidät.

35. Minä, HERRA, olen puhunut. Toistisesti, minä teen näin koko tälle keltottomalle seurakunnalle, joka on liittoutunut minua vastaan. Tähän autiomaahan he kaikki hukkuvat, tänne he kuolevat.”

36. Silloin miehet, jotka Mooses oli lähettänyt maata vakoilemaan ja jotka palattuaan olivat saattaneet koko kansan napisemaan häntä vastaan puhumalla pahaa tuosta maasta,

37. kuolivat vitsaukseen HERRAN edessä. Nämä miehet olivat puhuneet pahaa tuosta maasta.

38. Vain Joosua, Nuunin poika, ja Kaaleb, Jefunnen poika, jäivät eloon niistä miehistä, jotka olivat käyneet vakoilemassa maata.

Tappio Horman luona

39. Mooses puhui nämä asiat kaikille israelilaisille. Silloin kansa joutui suureen murheen valtaan.

40. Varhain aamulla he lähtivät nousemaan ylös vuoristoon. He sanoivat: ”Tässä me olemme. Me olemme tehneet syntiä, mutta nyt me lähdemme paikkaan, josta HERRA on puhunut.”

5. Moos. 1:41

41. Mooses sanoi kuitenkin: ”Minkä vuoksi te rikotte HERRAN käskyä? Te ette onnistu siinä, mihin ryhdytte.

42. Älkää lähtekö, ettette joutuisi tappiolle vihollistenne edessä, sillä HERRA ei ole teidän keskellänne.

43. Amalekilaiset ja kanaanilaiset ovat siellä teitä vastassa, ja te kaadutte miekkaan. Te käännytte pois seuraamasta HERRAA, eikä HERRA ole enää teidän kanssanne.”

44. Ylimielisyydessään he kuitenkin lähtivät nousemaan ylös vuoristoon, mutta HERRAN liitonarkku ja Mooses eivät siirtyneet leiristä mihinkään.

45. Silloin vuoristossa asuvat amalekilaiset ja kanaanilaiset hyökkäsivät ylhäältä heidän kimppuunsa, löivät heidät hajalle ja ajoivat heitä takaa Hormaan asti.

VAELLUS AUTIOMAASSA

15. LUKU

Uhreja koskevia lakeja

1. HERRA puhui Moosekselle:

2. ”Sano israelilaisille: Kun te tulette siihen maahan, jonka minä annan teidän asuttavaksenne,

3. ja uhraatte HERRALLE tuliuhrin, joko polttouhrin tai teurasuhrin, lupauksen täyttämiseksi tai vapaaehtoisena lahjana tai juhlahuhrina, valmistaksenne miellyttävän tuoksun HERRALLE naudoista tai lampaista,

3. Moos. 22:21

4. tuotakoon samalla kertaa HERRALLE ruokauhriksi kymmenesosa eefa-mittaa hienoja vehnäjauhoja sekoitettuna neljännekseen hiin-mittaa öljyä.

3. Moos. 2:1,6;8,14

5. Polttouhrin tai teurasuhrin lisäksi tuokaa juomauhriksi neljännes hiin-mittaa viiniä yhtä uroskaritsaa kohti.

6. Pässin ohella on uhrattava ruokauhrina kaksi kymmenesosaa eefa-mittaa hienoja vehnäjauhoja sekoitettuna kolmannekseen hiin-mittaa öljyä

7. ja juomauhrina kolmannes hiin-mittaa viiniä miellyttäväksi tuoksuksi HERRALLE.

8. Kun uhraat mullikan poltto- tai teurasuhriksi, joko lupauksen täyttämiseksi tai yhteysuhrina HERRALLE,

9. on mullikan lisäksi tuotava ruokauhrina kolme kymmenesosaa eefa-mittaa hienoja vehnäjauhoja sekoitettuna puoleen hiin-mittaa öljyä.

10. Tuo lisäksi juomauhrina puoli hiin-mittaa viiniä miellyttävästi tuoksuksi tuliuhriksi HERRALLE.

11. Näin on tehtävä kutakin härkää, pässiä, uroskaritsaa tai kiliä uhrattaessa.

12. Uhratkaa näin jokainen eläin, kuinka monta sitten uhraattekin.

13. Jokaisen maassa syntyneen on tehtävä näin tuodessaan miellyttävästi tuoksuvan tuliuhrin HERRALLE.

14. Jos luonanne väliaikaisesti tai vakituisesti asuva muukalainen tahtoo uhrata miellyttävästi tuoksuvan tuliuhrin HERRALLE, hänen tulee tehdä niin kuin tekin teette.

15. Seurakunnassa teillä ja keskuudessanne asuvalla muukalaisella on sama laki. Tämä on teille ikuinen säädos polvesta polveen. Te olette HERRAN edessä samassa asemassa muukalaisen kanssa. 2. Moos. 12:49; 4. Moos. 9:14

16. Teitä ja luonanne asuvaa muukalaista koskevat sama laki ja samat säädökset.”

17. HERRA puhui Moosekselle:

18. ”Sano israelilaisille: Kun te tulette siihen maahan, johon minä teidät vien,

19. antakaa anti HERRALLE leivästä, jota syötte siinä maassa.

20. Antakaa anniksi satonne ensimmäisestä taikinasta tehty leipä. Antakaa se niin kuin anti, joka annetaan puimatantereelta.

2. Moos. 22:28,23:19; 3. Moos. 23:10

21. Teidän tulee sukupolvesta sukupolveen antaa HERRALLE anti satonne ensimmäisestä taikinasta.

22. Te voitte kuitenkin vahingossa jättää täyttämättä jonkin näistä käskyistä, jotka HERRA on Moosekselle antanut.

23. Se voi olla mikä hyvänsä käskyistä, jotka HERRA on Mooseksen kautta teille antanut, siitä päivästä lähtien, jona HERRA antoi käskynsä. Nehän ovat voimassa myös kaikkien tulevien sukupolvien aikana.

24. Jos siis rikkomus on tehty vahingossa, seurakunnan tietämättä, koko seurakunnan tulee uhrata mullikka polttouhriksi, miellyttäväksi tuoksuksi HERRALLE, ja siihen lain mukaan kuuluva ruoka- ja juomauhri sekä vuohipukki syntiuhriksi. 3. Moos. 4:14

25. Kun pappi on toimittanut sovituksen koko israelilaisten seurakunnalle, heille annetaan anteeksi, sillä rikkomus tapahtui vahingossa ja he ovat

tuoneet uhrinsa tuliuhriksi HERRALLE sekä syntiuhrinsa HERRAN eteen erehdyksensä vuoksi.

26. Silloin koko israelilaisten seurakunta saa anteeksi, samoin muukalainen, joka asuu heidän keskellään. Koko kansa on vastuussa erehdyksestä.

27. Jos yksi ihminen rikkoo vahingossa, hänen on tuotava vuoden vanha vuohi syntiuhriksi. 3. Moos. 4:28

28. Kun pappi, sovittaakseen sen, joka vahingossa on tehnyt syntiä HERRAN edessä, toimittaa sovitusuhrin hänen puolestaan, hänelle annetaan anteeksi.

29. Maassa syntyneillä israelilaisilla ja heidän keskellään asuvilla muukalaisilla olkoon sama laki vahingossa tehdystä synnistä.

30. Mutta se, joka tekee syntiä tahallaan¹⁸¹, olipa hän maassa syntynyt tai muukalainen, pilkkaa HERRAA. Hänet on poistettava kansansa keskuudesta, Hepr. 10:26

31. sillä hän on halveksinut HERRAN sanaa ja rikkonut hänen käskyään vastaan. Hänet on poistettava kansansa keskuudesta. Hän on vastuussa synnistään.”

Sapatinrikkojan rangaistus

32. Israelilaisten ollessa autiomaassa tavattiin muuan mies kokoamasta puita sapatinpäivänä.

33. Ne, jotka tapasivat hänet puita kokoamasta, toivat hänet Mooseksen, Aaronin ja koko seurakunnan eteen.

34. Hänet jätettiin vartioitavaksi, koska ei ollut vielä määräystä siitä, mitä hänelle olisi tehtävä. 3. Moos. 24:12

35. Silloin HERRA sanoi Moosekselle: ”Se mies on surmattava. Koko seurakunta kivittäköön hänet leirin ulkopuolella.”

36. Niin koko seurakunta vei hänet leirin ulkopuolelle ja kivitti hänet kuoliaaksi, niin kuin HERRA oli Mooseksen kautta käskenyt.

¹⁸¹ 15:30. Kirj.: ”käsi korkealla”.

Viittoihin tehtävät tupsut

37. HERRA puhui Moosekselle:

38. "Sano israelilaisille, että heidän on sukupolvesta sukupolveen tehtävä tupsut vaatteittensa kulmiin ja si-dottava tupsuihin sinipunainen nauha.

5. Moos. 22:12; Matt. 23:5

39. Teillä pitää olla nuo tupsut, jotta te niitä katsellessanne muistaisitte kaikki HERRAN käskyt ja toimisitte niiden mukaan ettekä seuraisi sydäntänne ja silmiänne, jotka houkuttelevat teitä haureuteen.

40. Tehkää näin siksi, että muistaisitte täyttää kaikki minun käskyni ja olisitte pyhiä Jumalallenne.

41. Minä olen HERRA, teidän Jumalanne, joka vein teidät pois Egyptin maasta ollakseni teidän Jumalanne. Minä olen HERRA, teidän Jumalanne."

16. LUKU

Koorahin, Daatanin ja Abiramin rangaistus

1. Sitten Koorah, Jisharin eli Leevin pojan Kehatin pojan poika, ja Ruubenin jälkeläiset Daatan ja Abiram, Eliabin pojat, sekä Oon, Peletin poika,

2. alkoivat kapinoida Moosesta vastaan. Heihin liittyi kaksisataaviisikymmentä israelilaista miestä, jotka olivat kansan ruhtinaita, kansankokouksen jäseniä, nimekkäitä miehiä.

3. He kokoontuivat Mooseksen ja Aaronin luo ja sanoivat heille: "Jo riittää! Onhan koko seurakunta, sen joka ainoa jäsen, pyhä, ja HERRA on heidän keskellään. Miksi te siis korotatte itsenne HERRAN seurakunnan yläpuolelle?"

4. Kun Mooses kuuli tämän, hän heittäytyi kasvoilleen maahan.

5. Sitten hän puhui Koorahille ja koko hänen joukolleen: "Aamulla HERRA ilmoittaa, kuka on hänen omansa, kuka on pyhä ja kenen hän sallii astua eteensä. Hänen eteensä saa astua vain se, jonka hän valitsee.

6. Tehkää näin: Ottakaa itsellenne suitsutusastiat, sinä Koorah ja koko sinun väkesi.

7. Virittäkää niihin huomenna tuli ja pankaa niihin suitsuketta HERRAN edessä. Se mies, jonka HERRA valitsee, on pyhä. Riittäköön tämä teille, leeviläiset!"

8. Mooses sanoi Koorahille: "Kuulkaahan, te leeviläiset!"

9. Onko se teistä liian vähäistä, että Israelin Jumala on ottanut teidät erilleen Israelin seurakunnasta ja antanut teidän tulla eteensä tekemään HERRAN asumuksen palvelutyötä ja palvelemaan seurakuntaa?

10. Hän on sallinut sinun ja kaikkien veljesi, leeviläisten, astua eteensä. Ja nyt te tavoittelette pappeuttakin.

4. Moos. 3:10

11. Sinä ja koko sinun väkesi olette liittoutuneet HERRAA vastaan. Mikä on Aaron, että te häntä vastaan napisette?"

12. Mooses lähetti kutsumaan luokseen Daatanin ja Abiramin, Eliabin pojat, mutta he sanoivat: "Me emme tule.

13. Eikö se riitä, että olet tuonut meidät tänne maasta, joka vuotaa maitoa ja hunajaa, tappaaksesi meidät autiomaahan? Yritätkö vielä hallitakin meitä?"

2. Moos. 16:3

14. Et totisesti ole tuonut meitä maahan, joka vuotaa maitoa ja hunajaa, etkä ole antanut meille perintöosaksi pelloja ja viinitarhoja! Luuletko voivasi sokaista silmät näiltä ihmisiltä? Me emme tule."

2. Moos. 3:8

15. Mooses vihastui ankarasti ja sanoi HERRALLE: "Älä hyväksy heidän uhriaan. Yhtä ainoaa aasia en ole heiltä ottanut enkä kenellekään heistä tehnyt vääryyttä."

1. Moos. 4:5; 1. Sam. 12:3

16. Sitten Mooses sanoi Koorahille: "Teidän on tultava huomenna HERRAN eteen, sinun ja koko väkesi, samoin Aaronin.

17. Ottakaa kukin suitsutusastianne, pankaa niihin suitsuketta ja tuokaa ne HERRAN eteen, yhteensä kaksisataaviisikymmentä suitsutusastiaa. Myös sinun ja Aaronin on kummankin tuotava suitsutusastianne."

4. Mooseksen kirja 16–17

18. Niin jokainen heistä otti suitsutusastiansa, pani siihen tulen ja suitsuketta ja asettui seisomaan ilmestysmajan ovelle. Myös Mooses ja Aaron tekivät niin.

19. Koorah kokosi heitä vastaan koko muun seurakunnan ilmestysmajan ovelle. Silloin HERRAN kirkkaus ilmestyi koko seurakunnalle. 4. Moos. 14:10

20. HERRA puhui Moosekselle ja Aaronille:

21. ”Erottautukaa te tästä joukosta, niin minä teen heistä hetkessä lopun.”

22. Mutta Mooses ja Aaron heittäytyivät maahan kasvoilleen ja sanoivat: ”Jumala, sinä, jonka vallassa on kaiken elollisen henki! Jos yksi mies tekee syntiä, vihastutko silloin koko seurakuntaan?” 4. Moos. 27:16; Job 12:10

23. Silloin HERRA sanoi Moosekselle:

24. ”Sano seurakunnalle: Lähtekää pois Koorahin, Daatanin ja Abiramin majojen ympäriltä.”

25. Niin Mooses nousi ja meni Daatanin ja Abiramin luo, ja Israelin vanhimmat seurasivat häntä.

26. Mooses sanoi seurakunnalle: ”Siirtykää pois näiden jumalattomien miesten teltojen luota alkääkää koskeko mihinkään heille kuuluvaan, ettette tuhoutuisi heidän monien syntiensä tähden.”

27. Niin kaikki lähtivät pois Koorahin, Daatanin ja Abiramin majojen ympäriltä, mutta Daatan ja Abiram olivat tulleet ulos ja seisoiivat teltojensa ovella vaimoineen, poikineen ja pienine lapsineen.

28. Mooses sanoi: ”Tästä te tulette tietämään, että HERRA on lähettänyt minut tekemään kaikki nämä teot. Ne eivät ole lähtöisin minun omasta sydäimestäni.

29. Jos nämä kuolevat samalla tavalla kuin kaikki muut ihmiset ja jos heidän käy niin kuin kaikkien muiden ihmisten, ei HERRA ole minua lähettänyt.

30. Jos HERRA kuitenkin tekee jotakin tavatonta¹⁸² – jos maa avaa kitansa ja nielaisee heidät ja kaiken heille kuulu-

van, niin että he suistuvat elävältä tuonelaan – niin siitä te tiedätte, että nämä miehet ovat halveksineet HERRAA.”

31. Tuskin hän oli saanut kaiken tämän sanotuksi, kun maa halkesi heidän allaan.

32. Maa avasi kitansa ja nielaisi heidät ja heidän telttansa, kaiken Koorahin väen ja heidän omaisuutensa.

4. Moos. 26:10; 5. Moos. 11:6; Ps. 106:17

33. He ja kaikki heidän omaisensa suistuivat elävältä tuonelaan, ja maa peitti heidät. Näin he katosivat seurakunnan keskeltä.

34. Kaikki heidän ympärillään olevat israelilaiset pakenivat kuullessaan heidän huutonsa, sillä he pelkäsivät maan nielaisevan heidätkin.

35. HERRAN luota lähti tuli, ja se poltti ne kaksisataaviisikymmentä miestä, jotka olivat uhranneet suitsuketta. 4. Moos. 26:10; Ps. 106:17; Juud. 11

17. LUKU

Kansan napina ja rangaistus

1. HERRA sanoi Moosekselle:

2. ”Käske pappi Aaronin pojan Eleasarin ottaa palosta talteen suitsutusastiat ja ravistaa tuli niistä pois, sillä nuo astiat ovat pyhitetyt.

3. Takokaa näiden syntinsä vuoksi heensä menettäneiden miesten suitsutusastoista levyjä alttarin päällystämiseksi. He ovat tuoneet ne HERRAN eteen, ja niin niistä on tullut pyhiä. Olkoot ne varoittavana merkinä israelilaisille.”

4. Niin pappi Eleasar otti tulen polttamien miesten vaskiset suitsutusastiat, jotka nämä olivat tuoneet Herran eteen, ja ne taottiin alttarin päällysteeksi

5. muistuttamaan israelilaisia siitä, ettei kukaan Aaronin sukuun kuulumaton sivullinen tulisi HERRAN eteen polttamaan suitsuketta, jottei hänen kävisi samoin kuin Koorahin ja hänen joukkonsa. Näin oli HERRA puhunut Mooseksen kautta Eleasarille.

6. Seuraavana päivänä koko israelilaisten seurakunta napisi Moosesta

182 16:30. Kirj.: ”tekee luomisteen”.

4. Mooseksen kirja 17–18

ja Aaronia vastaan ja sanoi: "Te olette surmanneet HERRAN kansaa."

7. Kun kansaa kokoontui Mooseksen ja Aaronin eteen, nämä kääntyivät ilmestysmajaan päin. Yhtäkkiä pilvi peitti majan, ja HERRAN kirkkaus ilmensyi.

8. Silloin Mooses ja Aaron menivät ilmestysmajan edustalle,

9. ja HERRA puhui Moosekselle:

10. "Lähtekää pois tämän seurakunnan keskeltä, niin minä teen heistä hetkessä lopun." Silloin Mooses ja Aaron heittäytyivät maahan kasvoilleen.

11. Mooses sanoi Aaronille: "Ota suitsutusastia, sytytä siihen tuli alttarilta ja pane siihen suitsuketta. Mene nopeasti seurakunnan luo ja toimita heille sovitus, sillä HERRAN viha on nyt valloillaan ja vitsaus on alkanut."

12. Aaron teki niin kuin Mooses oli käskennyt ja juoksi seurakunnan keskelle, kun vitsaus oli jo alkanut kansan keskuudessa. Hän poltti suitsuketta ja toimitti kansalle sovituksen

13. seisoen kuolleitten ja elävien keskellä. Silloin vitsaus loppui.

14. Niitä, jotka kuolivat vitsauksessa, oli neljätoistatuhatta seitsemänsataa lukuun ottamatta niitä, jotka saivat surmansa Koorahin vuoksi.

15. Kun vitsaus oli loppunut, Aaron palasi Mooseksen luo ilmestysmajan ovelle.

Aaronin sauva versoo

16. HERRA sanoi Moosekselle:

17. "Puhu israelilaisille ja ota kaikki heidän perhekuuntiensa ruhtinailta sauva kutakin heimoa kohti, yhteensä kaksitoista sauvaa. Kirjoita kunkin sauvaan hänen nimensä.

18. Leevin sauvaan kirjoita Aaronin nimi, sillä myös leeviläisten perhekuuntien ruhtinaalla on oltava oma sauvasa.

19. Pane sitten sauvat ilmestysmajaan todistuksen arkun eteen, missä minä aina kohtaan teidät.

20. Kenet minä valitsen, sen sauva alkaa viheriöidä. Näin minä vaiennan

israelilaisten valituksen ja pääsen kuulemasta heidän napinaansa teitä vastaan."

21. Mooses puhui tämän israelilaisille. Niin kaikki heidän heimojensa ruhtinaat antoivat hänelle sauvansa, yhden kutakin heimoa kohti, yhteensä kaksitoista sauvaa. Myös Aaronin sauva oli heidän sauvojen joukossa.

22. Mooses vei kaikki sauvat HERRAN todistuksen majaan.

23. Kun Mooses seuraavana päivänä meni todistuksen majaan, hän näki, että Aaronin sauva, Leevin heimon sauva, oli alkanut viheriöidä. Siihen oli ilmestynyt nappuja, puhjennut kukkia ja kasvanut kypsiä manteleita.

24. Mooses vei kaikki sauvat HERRAN edestä ulos kaikkien israelilaisten nähtäväksi. He näkivät, mitä oli tapahtunut, ja kukin ruhtinas otti sauvansa.

25. HERRA sanoi Moosekselle: "Vie Aaronin sauva takaisin todistuksen arkun eteen säilytettäväksi merkinä kapinallisille. Tee loppu heidän napinaastaan minua vastaan, etteivät he kuolisi."

26. Mooses teki aivan niin kuin HERRA oli häntä käskennyt.

27. Mutta israelilaiset sanoivat Moosekselle: "Katso, me kuolemme, me joudumme tuhoon! Kaikki me joudumme tuhoon!"

Hepr. 9:4

28. Kuka vain lähestyykin HERRAN asumusta, kuolee! Pitääkö meidän kaikkien kuolla?"

18. LUKU

Pappien ja leeviläisten velvollisuudet ja oikeudet

1. HERRA sanoi Aaronille: "Sinun on kannettava poikiesi ja isäsi Leevin suvun kanssa yhdessä vastuu pyhäkköön kohdistuvista rikkomuksista, mutta pappispalveluksessa tehdystä rikkomuksista sinun ja poikiesi on kannettava vastuu.

2. Tuo kanssasi pyhäkköön myös veljesi, jotka ovat isäsi Leevin heimoa, että he olisivat mukana sinun ja palvelisivat sinua, kun sinä poikiesi kanssa toimitat

4. Mooseksen kirja 18

palvelusta todistuksen majan edessä.

4. Moos. 3:6

3. Heidän tulee ottaa osaa sinun tehtäviesi hoitamiseen ja toimittaa kaikkia ilmastymajan tehtäviä, mutta he eivät saa lähestyä pyhiä esineitä tai alttaria. Muuten sekä he että te kuolette.

4. Heidän tulee hoitaa sinun kanssa ilmastymajan tehtäviä ja teltan kaikkia palvelustehtäviä. Kukaan sivullinen ei saa liittyä joukkoonne.

5. Teidän on hoidettava pyhäkön ja alttarin tehtävät, ettei viha enää kohtaisi israelilaisia.

6. Minä itse olen ottanut teidän leeviläiset veljenne israelilaisten keskuudesta ja antanut heidät teille lahjaksi, jotta he HERRALLE erotettuina toimittaisivat ilmastymajan palvelustehtäviä.

7. Mutta sinun ja poikiesi tulee hoitaa papinvirka. Teidän tulee hoitaa kaikki alttarilla ja esiripun sisäpuolella toimitettavat tehtävät. Minä annan teille lahjana papinviran. Sivullinen, joka sekaantuu siihen, on surmattava.”

4. Moos. 3:10

8. HERRA puhui Aaronille: ”Katso, minä itse annan sinun huostaasi minulle tulevat annit, israelilaisten pyhät lahjat. Minä annan sinulle ja pojillesi niistä osuuden ikuisen säädöksen perusteella.

9. Kaikkein pyhimmistä lahjoista, kaikista heidän uhreistaan – kaikista heidän ruokauhreistaan, syntiuhreistaan ja vikauhreistaan, joita he tuovat minulle – se osa, jota ei polteta tulesa, kuuluu sinulle. Se on pyhistä pyhintä ja kuuluu sinulle ja pojillesi.

10. Syökää se erityisen pyhässä paikassa, ja jokainen miespuolinen saa syödä sitä. Se on pyhitetty sinulle.

3. Moos. 6:18–19

11. Sinulle kuuluvat myös israelilaisten antamat lahjat, kaikki heidän heilutusuhrinsa. Minä annan ne sinulle, sinun pojillesi ja sinun tyttärillesi ikuisiksi osuudeksi. Perheessäsi jokainen, joka on puhdas, saa syödä niitä.

3. Moos. 10:14

12. Myös kaiken parhaan öljyn, kaiken parhaan viinin ja viljan, minkä he antavat ensihedelmistään HERRALLE, minä annan sinulle.

13. Sinulle kuuluvat ensihedelmät kaikesta, mitä heidän maassaan kasvaa ja minkä he tuovat HERRALLE. Perheessäsi jokainen, joka on puhdas, saa syödä niitä.

14. Kaikki, mikä Israelissa pyhitetään Herralta, kuuluu sinulle. 3. Moos. 27:28

15. Jokainen, joka avaa kohdun – ihmisen tai karjaeläin – ja joka tuodaan HERRALLE, kuuluu sinulle. Ihmisen esikoinen on kuitenkin lunastettava, samoin saastaisen eläimen esikoinen.

2. Moos. 13:2, 12, 22:29, 34:19

16. Ne on lunastettava kuukauden ikäisinä tai sitä vanhempina sinun määräämästäsi viiden sekelin hinnasta pyhäkkösekelin mukaan. Sekeli on kaksikymmentä geeraa. 3. Moos. 27:6, 27

17. Naudan, lampaan tai vuohen esikoista ei kuitenkaan saa lunastaa, sillä ne ovat pyhiä. Vihmo niiden veri alttarille ja polta niiden rasva uhriksi, miellyttäväksi tuoksuksi HERRALLE. 3. Moos. 1:9

18. Niiden liha kuuluu sinulle, samoin kuin heilutusuhriksi annettu rintaliha ja oikea reisi. 2. Moos. 29:26; 3. Moos. 7:34

19. Kaikki nämä pyhät lahjat, joita israelilaiset tuovat HERRALLE, minä annan sinulle ja sinun pojillesi ja tyttärillesi ikuisiksi osuudeksi. Se on ikuinen suolaliitto¹⁸³ HERRAN edessä sinulle ja jälkeläisillesi.”

20. HERRA puhui Aaronille: ”Sinulla ei tule olemaan perintöosaa israelilaisten maassa eikä osuutta heidän keskellään. Minä itse olen sinun osuutesi ja perintöosasi israelilaisten keskelä. 5. Moos. 10:9, 18:1; Joos. 13:14, 33; Hes. 44:28

21. Olenhan minä antanut leeviläisille perintöosaksi kaikki israelilaisten antamat kymmenykset korvauksena työstä, jota leeviläiset tekevät ilmastymajan palveluksessa. 1. Moos. 14:20

¹⁸³ 18:19. Suola on pysyvyyden vertauskuva.

22. Muut israelilaiset eivät enää saa lähestyä ilmestysmajaa, etteivät syylistyisi syntiin ja kuolisi.

23. Vain Leevin jälkeläiset voivat tehdä ilmestysmajan palvelutyötä. He kantavat israelilaisten rikkomukset. Tämä on teille ikuinen säädös kautta sukupolvienne. Leeviläiset eivät saa perintöosaa israelilaisten keskuudesta, 24. sillä ne kymmenykset, jotka israelilaiset ovat erottaneet HERRALLE, minä annan leeviläisten perintöosaksi. Siksi minä sanoin heille, etteivät he saa periä maata israelilaisten keskuudessa.” 3. Moos. 27:30

Leeviläisten kymmenykset

25. HERRA puhui Moosekselle:

26. ”Sano leeviläisille: Kun otatte israelilaisilta kymmenykset, jotka minä olen antanut teidän perintöosaksenne, niin erottakaa niistä HERRALLE kuuluva osa, kymmenykset kymmenyksistä.

27. Se katsotaan teidän anniksenne niin kuin puimatantereelta annetut jyvät tai viinikuurnasta virtaava mehu.

28. Erottakaa siis tekin HERRAN OSUUS kaikista kymmenyksistänne, jotka otatte israelilaisilta, ja antakaa pappi Aaronille HERRALLE erotettu osuus.

29. Kaikista saastumistanne lahjoista erottakaa HERRALLE täysi osuus kaikesta, mikä niissä on parasta – se on pyhitetty Herralles.

30. Sano heille vielä: Kun erotatte niistä parhaan osan, se katsotaan leeviläisten anniksi niin kuin puimatantereen tai viinikuurnan sato.

31. Te ja teidän perheenne saatte syödä sen missä hyvänsä, sillä se on teille palkkana palvelustyöstänne ilmestysmajassa.

32. Kun te erotatte lahjoista parhaan osan, te ette syylisty syntiin. Älkää saastuttako israelilaisten pyhiä lahjoja, ettette kuolisi.”

19. LUKU

Puhdistusvesi

1. HERRA puhui Moosekselle ja Aaronille:

2. ”Tämä on säädös, jonka HERRA on antanut: Käske israelilaisten tuoda sinulle punainen, virheetön lehmä, jossa ei ole vammaa ja jonka niskaan ei vielä ole pantu iestä.

3. Antakaa se pappi Eleasarille. Hänen on vietävä se ulos leiristä, ja se on teurastettava hänen edessään.

Hepr. 13:11

4. Sitten pappi Eleasar ottakoon sen verta sormeensa ja pirsrottakoon sitä ilmestysmajan etupuolta kohti seitsemän kertaa.

3. Moos. 4:6,17

5. Lehmä on poltettava hänen nähtensä. Se on poltettava nahkoineen, lihoineen, verineen ja sisälmyksineen.

2. Moos. 29:14; 3. Moos. 4:11

6. Sitten papin on otettava setripuuta, iisoppikorsi ja helakanpunaista lankaa ja viskattava ne tuleen, jossa lehmä palaa.

3. Moos. 14:4,6,51

7. Sen jälkeen papin on pestävä vaatteensa ja peseydyttävä vedessä. Sitten pappi voi mennä leiriin, mutta hän on saastainen iltaan asti.

8. Myös sen, joka lehmän poltti, on pestävä vaatteensa ja peseydyttävä vedessä. Hän on silti saastainen iltaan asti.

9. Sitten jonkun, joka on puhdas, on koottava lehmän tuhka ja pantava se talteen puhtaaseen paikkaan leirin ulkopuolelle. Israelilaisten seurakunnan on säilytettävä se puhdistusvettä varten; sekin on syntiuhri.

Hepr. 9:13

10. Sen, joka on koonnut lehmän tuhkan, on pestävä vaatteensa, ja hän on saastainen iltaan asti. Tämä on ikuinen säädös israelilaisille ja heidän keskuudessaan asuville muukalaisille.

11. Joka koskee kuolleen ihmisen ruumiiseen, kenen hyvänsä, on saastainen seitsemän päivää.

12. Hänen tulee puhdistaa itsensä puhdistusvedellä kolmantena ja seitsemäntenä päivänä, ja niin hän on puhdas. Ellei hän puhdistaudu kolmantena ja seitsemäntenä päivänä, hän ei puhdistu.

13. Jokainen, joka koskee vainajaan, kuolleen ihmisen ruumiiseen, eikä puh-

distaudu, saastuttaa HERRAN asumuksen, ja hänet tulee poistaa Israelista, koska puhdistusvettä ei ole pirskotettu hänen päälleen. Hän on saastainen. Hänen saastaisuutensa on yhä hänessä.

14. Tämä on laki siitä, kun joku kuolee teltassa: Jokainen, joka on siinä teltassa tai joka menee siihen telttaan, on saastainen seitsemän päivää.

15. Jokainen siellä oleva avoin astia, jonka päälle ei ole sidottu peitettä, saastuu.

16. Jokainen, joka ulkosalla koskee miekalla surmattuun tai muulla tavoin kuolleeseen tai ihmisen luuhun tai hautaan, on saastainen seitsemän päivää.

17. Saastuneen puhdistamiseksi on otettava poltetun syntiuhrin tuhkaa ja kaadettava sen päälle astiaan raikasta vettä.

18. Sitten joku, joka on puhdas, otakoon iisoppikorren, kastakoon sen veteen ja pirskotakoon vettä telttaan ja kaikkiin esineisiin ja ihmisiin, jotka ovat olleet siellä, samoin siihen, joka on koskenut luuhun tai surmattuun tai muulla tavoin kuolleeseen ihmiseen tai hautaan.

19. Sen, joka on puhdas, on pirskotettava vettä saastuneen päälle kolmantena ja seitsemäntenä päivänä ja puhdistettava hänet seitsemäntenä päivänä. Sitten puhdistettavan on pestävä vaatteensa ja peseydyttävä vedessä. Illalla hän on puhdas.

20. Jos joku on saastunut eikä puhdistaudu, hänet tulee erottaa seurakunnasta, koska hän on saastuttanut HERRAN pyhäkön eikä puhdistusvettä ole vihmottu hänen päälleen. Hän on saastainen.

21. Tämä on heille ikuinen säädös. Sen, joka pirskotaa puhdistusvettä, on pestävä vaatteensa. Se, joka koskee puhdistusveteen, on saastainen iltaan asti.

22. Kaikki, mihin saastainen koskee, tulee saastaiseksi. Myös se, joka koskettaa häntä, on saastainen iltaan asti."

20. LUKU

Vettä kalliosta

1. Sen jälkeen, ensimmäisessä kuussa, koko israelilaisten seurakunta tuli Tsiinin autiomaahan, ja kansa asetui Kaadekseen. Mirjam kuoli siellä, ja sinne hänet haudattiin. 4. Moos. 13:26

2. Mutta kansalla ei ollut vettä, ja he kokoontuivat Mooseksen ja Aaronin ympärille

3. ja alkoivat syyttää Moosesta. Israelilaiset sanoivat: "Kunpa olisimme kuolleet silloin, kun veljemme kuolivat HERRAN edessä! 2. Moos. 16:2,17;2; 4. Moos. 11:1

4. Minkä tähden toitte HERRAN seurakunnan tähän autiomaahan, niin että me kuolemme tänne karjoinemme?

5. Miksi johdatitte meidät pois Egyptistä ja toitte meidät tähän pahaan paikkaan? Eihän tässä paikassa kasva viljaa, viikunoita, viiniköynnöksiä eikä granaattiomenia. Ei ole edes vettä juotavaksi!" 2. Moos. 14:11

6. Mooses ja Aaron menivät seurakunnan luota ilmestysmajan ovelle ja heittäytyivät maahan kasvoilleen. Silloin HERRAN kirkkaus ilmestyi heille, 4. Moos. 14:10,16:19

7. ja HERRA puhui Moosekselle:

8. "Ota sauva ja kokoa veljesi Aaronin kanssa seurakunta. Puhukaa heidän nähtensä kalliolle, niin se antaa vettä. Näin saat tulemaan heille vettä kalliosta, ja sinä juotat seurakunnan ja sen karjan."

9. Mooses otti sauvan HERRAN edestä, niin kuin häntä oli käsketty.

10. Mooses ja Aaron kokosivat seurakunnan kallion eteen. Mooses sanoi heille: "Kuulkaa nyt, kapinoitsijat! Onko meidän saatava teille vettä tästä kalliosta?"

11. Sitten Mooses kohotti kätensä ja iski kahdesti kalliota sauvallaan, ja siitä lähti runsaasti vettä, niin että seurakunta ja sen karja saivat juoda.

2. Moos. 17:6; Ps. 78:15; Jes. 48:21; 1. Kor. 10:4

12. Mutta HERRA sanoi Moosekselle ja Aaronille: ”Koska ette uskoneet minua ettekä pitäneet minua pyhänä israelilaisten edessä, te ette saa viedä tätä seurakuntaa siihen maahan, jonka minä olen sille antanut.” 4. Moos. 27:13; 5. Moos. 1:37,34:4

13. Tämä tapahtui Meriban veden¹⁸⁴ luona. Siellä israelilaiset syytivät HERRAA, ja siellä hän osoitti pyhyytensä heidän keskuudessaan. 2. Moos. 17:7; 3. Moos. 10:3; Ps. 106:32

Edom kieltää Israelia kulkemasta maansa läpi

14. Sitten Mooses lähetti sanansaattajia Kaadeksesta Edomin kuninkaan luo ja käski heidän sanoa: ”Näin sanoo veljesi Israel: Sinä tiedät kaiken vaivan, joka on kohdannut meitä. Tuom. 11:17

15. Meidän isämme lähtivät Egyptiin, ja me asuimme Egyptissä kauan aikaa, mutta egyptiläiset kohtelivat pahoin meitä ja isiämme.

16. Silloin me huusimme HERRAN puoleen. Hän kuuli meidän huutomme ja lähetti enkelin, joka vei meidät pois Egyptistä, ja nyt me olemme täällä Kaadeksessa, kaupungissa, joka on sinun maasi rajalla. 2. Moos. 14:19,23:20

17. Voimmeko kulkea maasi kautta? Me emme kulje peltujen emmekä viinitarhojen poikki emmekä juo vettä kaivoista. Me kuljemme Kuninkaantietä poikkeamatta oikealle tai vasemmalle, kunnes olemme kulkeneet alueesi halki.”

18. Mutta Edom vastasi hänelle: ”Sinä et kulje minun maani kautta, tai minä käyn miekka kädessä sinun kimppuusi.”

19. Israelilaiset sanoivat hänelle: ”Me kuljemme vain valtatietä, ja jos me tai karjamme juomme vettäsi, me makamme sen. Emme pyydä muuta kuin saada kulkea jalkaisin sinun maasi kautta.”

20. Mutta Edom vastasi: ”Et kulje!” Ja Edom lähti Israelia vastaan suurella sotajoukolla ja vahvasti varustettuna.

¹⁸⁴ 20:13. Nimi Meriba, hepr. *Merivaa*, merkitsee 'riita'.

21. Näin Edom kielsi Israelia kulkemasta maansa kautta, ja Israel kääntyi pois sen alueelta.

Aaronin kuolema

22. Israelilaiset lähtivät liikkeelle Kaadeksesta, ja he, koko seurakunta, tulivat Hoorinvuorelle. 4. Moos. 33:37

23. Hoorinvuorella, Edomin maan rajalla, HERRA sanoi Moosekselle ja Aaronille:

24. ”Aaron otetaan nyt pois heimon-
sa luo, eikä hän pääse siihen maahan, jonka minä olen antanut israelilaisille, koska te kapinoitte käskyäni vastaan Meriban veden luona.

25. Ota Aaron ja hänen poikansa Eleasar ja vie heidät Hoorinvuorelle.

26. Riisu Aaronilta vaatteet ja pue ne hänen poikansa Eleasarin ylle. Aaron kuolee siellä, ja hänet otetaan pois.”

2. Moos. 28:2

27. Mooses teki niin kuin HERRA oli käskennyt. He nousivat Hoorinvuorelle koko kansan nähden.

28. Mooses riisui Aaronilta vaatteet ja puki ne hänen poikansa Eleasarin ylle. Aaron kuoli siellä, vuoren huipulla, mutta Mooses ja Eleasar laskeutuivat alas vuorelta. 5. Moos. 10:6,32:50

29. Kun koko seurakunta näki, että Aaron oli kuollut, koko Israelin heimo itki Aaronia kolmekymmentä päivää.

21. LUKU

Aradin kuningas voitetaan

1. Kun kanaanilainen Aradin kuningas, joka asui Negevissä, kuuli, että Israel oli tulossa Atarimin tietä, hän ryhtyi sotimaan Israelia vastaan ja otti muutamia heistä vangiksi. 4. Moos. 33:40

2. Silloin Israel teki HERRALLE tämän lupauksen: ”Jos sinä todella annat tuon kansan minun käsiini, minä vihin sen kaupungit tuhon omiksi.”

3. HERRA kuuli Israelia ja antoi kanaanilaiset sen käsiin. Niin Israel vihki tuhon omiksi heidät ja heidän kaupun-

4. Mooseksen kirja 21

kinsa ja antoi sen paikan nimeksi Horma¹⁸⁵.

Vaskikäärme

4. Sen jälkeen israelilaiset lähtivät liikkeelle Hoorinvuorelta Kaislameren tietä kiertääkseen Edomin maan. Mutta kansa kävi matkalla kärsimättömäksi

5. ja puhui Jumalaa ja Moosesta vastaan: "Minkä tähden te johdatitte meidät pois Egyptistä kuolemaan autiomaassa? Eihän täällä ole leipää eikä vettä, ja me olemme kyllästyneet tähän kelvottomaan ruokaan."

6. Silloin HERRA lähetti kansan sekaan myrkkykäärmeitä¹⁸⁶, jotka purivat kansaa, ja suuri joukko israelilaisia kuoli.

1. Kor. 10:9

7. Israelilaiset tulivat Mooseksen luo ja sanoivat: "Me teimme syntiä, kun puhuimme HERRAA ja sinua vastaan. Rukoile HERRAA, että hän poistaisi käärmeet meidän kimpustamme." Mooses rukoili kansan puolesta,

8. ja HERRA sanoi Moosekselle: "Tee myrkkykäärme¹⁸⁷ ja pane se tangon päähän. Kuka tahansa pureman saanut, joka katsoo siihen, jää eloon."

9. Mooses teki vaskisen käärmeen ja pani sen tangon päähän. Kun käärmeet purivat jotakuta ja tämä katsoi vaskikäärmeeseen, hän jäi eloon.

2. Kun. 18:4; Joh. 3:14

Israel voittaa Siihonin ja Oogin

10. Sitten israelilaiset lähtivät liikkeelle ja leiriytyivät Oobotiin.

11. He lähtivät Oobotista ja leiriytyivät lije-Abarimiin, joka sijaitsee autiomaassa Mooabin lähellä auringon-nousun puolella.

12. He lähtivät sieltä ja leiriytyivät Seredin laaksoon.

13. Lähdettyään sieltä he leiriytyivät autiomaahan toiselle puolen Arnonjokea, joka lähtee amorilaisten alueelta.

Arnon on näet Mooabin rajana sen ja amorilaisten välillä.

Tuom. 11:18

14. Siksi HERRAN sotien kirjassa sanotaan: "Suufassa sijaitseva Vaaheh ja Arnonin laaksot

15. sekä laaksojen rinteet, jotka ulottuvat Aarin asuinsijoille ja viettävät Mooabin rajalle."

16. Sieltä israelilaiset kulkivat Beeriin. Se oli se kaivo¹⁸⁸, josta HERRA oli sanonut Moosekselle: "Kokoa kansa, niin minä annan heille vettä."

17. Silloin Israel lauloi tämän laulun: "Kuohu, kaivo! Laulakaa sille laulu!

18. Se on kaivo, jonka ruhtinaat kaivoivat, kansan parhaat koversivat valtikallaan, sauvoillaan!" Autiomaasta israelilaiset kulkivat Mattanaan,

19. Mattanasta Nahalieliin, Nahalielesta Baamotiin

20. ja Baamotista laaksoon, joka on Mooabin maassa autiomaasta ylös koHoavan Pisgan huipun vaiheilla.

21. Israel lähetti sanansaattajat amorilaisten kuninkaan Siihonin luo sanomaan:

5. Moos. 2:26; Tuom. 11:19

22. "Saammeko kulkea maasi kautta? Emme poikkea pelloille emmekä viinitarhoihin emmekä juo vettä kaivosta. Me kuljemme Kuninkaantietä, kunnes olemme päässeet alueesi läpi."

23. Siihon ei kuitenkaan antanut Israelin kulkea alueensa kautta, vaan kokosi kaiken sotaväkinsä ja lähti Israelia vastaan autiomaahan. Jahakseen tultuaan hän ryhtyi taisteluun Israelia vastaan,

24. mutta Israel voitti hänet miekalla ja valloitti hänen maansa Arnonista Jabbokiin, ammonilaisten maahan asti. Ammonilaisten raja oli näet vahvasti varustettu.

5. Moos. 29:7;

Ps. 135:10, 136:18; Aam. 2:9

25. Israel valtasi kaikki amorilaisten kaupungit ja asettui asumaan kaikkiin heidän kaupunkeihinsa, Hesboniin ja kaikkiin sen tytärkaupunkeihin.

26. Hesbon oli amorilaisten kuninkaan Siihonin kaupunki, sillä Siihon

185 21:3. Nimi Horma, hepr. *Chorma*, merkitsee 'tuhon omaksi vihitty'.

186 21:6. Kirj.: "polttavia käärmeitä".

187 21:8. Kirj.: "polttava".

188 21:16. Hepr. sana *beer* merkitsee 'kaivo'.

oli sotinut Mooabin aikaisempaa kuningasta vastaan ja vallannut häneltä kaikki hänen maansa Arnoniin asti.

27. Siksi runoniekat sanovat: "Tulkaa Hesboniin ja rakentakaa, varustakaa Siihonin kaupunki.

28. Sillä tuli lähti Hesbonista, lieki Siihonin kaupungista. Se söi Aar-Mooabin, Arnonin kukkuloiden valti-
aat. Jer. 48:45

29. Voi sinua, Mooab! Olet hukassa, Kemoksen kansa! Poikiensa hän salli joutua pakolaisiksi ja tyttäriensä amorilaisten kuninkaan, Siihonin, vangeiksi.

30. Me ammuimme heidät, Hesbon kukistui Diibonia myöten. Me hävitimme maan Noofahiin asti, aina Meedebaan saakka."

31. Niin Israel asettui asumaan amorilaisten maahan.

32. Sitten Mooses lähetti vakoilijoita Jaeseriin. Israelilaiset valloittivat sen ympäristökylät ja karkottivat siellä asuvat amorilaiset.

33. Sen jälkeen he kääntyivät ja lähtivät Baasanin päin. Silloin Oog, Baasanin kuningas, ja koko hänen sotaväkensä lähtivät Edreihin taistelemaan heitä vastaan. 5. Moos. 3:1,29:7

34. Mutta HERRA sanoi Moosekselle: "Älä pelkää häntä, sillä minä olen antanut hänet ja koko hänen kansansa ja maansa sinun käsiisi. Tee hänelle niin kuin teit Siihonille, amorilaisten kuninkaalle, joka asui Hesbonissa."

35. Israelilaiset voittivat hänet ja surmasivat hänet, hänen poikansa ja koko hänen sotaväkinsä, eikä ketään jäänyt henkiin hänen joukoistaan. Ja he ottivat haltuunsa hänen maansa.

22. LUKU

Mooabin kuningas kutsuu Bileamin kiroamaan Israelia

1. Sitten israelilaiset lähtivät liikkeelle ja leiriytyivät Mooabin arolle Jordaniin tuolle puolen Jerikon kohdalle.

2. Baalak, Sipporin poika, oli nähnyt kaiken, mitä Israel oli tehnyt amorilaisille,

3. ja Mooab oli hyvin peloissaan Israelin kansan vuoksi, koska sitä oli niin paljon. Mooab oli kauhuissaan israelilaisten vuoksi

4. ja lähetti sanan Midianin vanhimille: "Nyt tuo lauma syö paljaaksi kaiken ympäriltämme, niin kuin härkä kallua niityltä kaiken vihreään." Mooabin kuninkaana oli siihen aikaan Baalak, Sipporin poika.

5. Hän lähetti sanansaattajat Eufratvirran varrella olevaan Petoriin, heimolaistensa maahan, kutsumaan Bileamin, Beorin pojan, ja käski sanoa hänelle: "Egyptistä on lähtenyt liikkeelle kansa! Se on peittänyt maan ja asettunut asumaan minun lähelleni. Joos. 24:9; Miika 6:5

6. Tule siis ja kiroa minun puolestani tämä kansa, sillä se on minua hävittävämpi. Ehkä minä sitten saan sen voitetuksi ja karkotetuksi maasta, sillä minä tiedän, että jonka sinä siunaat, se on siunattu, ja jonka sinä kiroat, se on kirottu."

7. Mooabin vanhimmat ja Midianin vanhimmat lähtivät matkaan ennustajanpalkka mukanaan. Saavuttuaan Bileamin luo he puhuivat hänelle Baalakin sanat. 2. Piet. 2:15; Juud. 11

8. Bileam vastasi heille: "Leväätkää täällä tämä yö. Minä annan teille vastauksen sen mukaan, mitä HERRA minulle puhuu." Niin mooabilaisten päämiehet jäivät Bileamin luo.

9. Jumala tuli Bileamin luo ja kysyi: "Keitä nämä luonasi olevat miehet ovat?"

10. Bileam vastasi Jumalalle: "Baalak, Sipporin poika, Mooabin kuningas, on lähettänyt heidät luokseni sanomaan:

11. 'Egyptistä on lähtenyt liikkeelle kansa, joka on peittänyt maan näkyvistä. Tule kiroamaan se minun puolestani. Ehkä sitten voin taistella sitä vastaan ja karkottaa sen.'"

12. Jumala sanoi Bileamille: "Älä lähe heidän mukaansa äläkä kiroa sitä kansaa, sillä se on siunattu."

13. Bileam nousi aamulla ja sanoi Baalak päämiehille: "Menkää takaisin maahanne, sillä HERRA ei anna minun lähteä teidän kanssanne."

14. Silloin Mooabin päämiehet lähtivät ja palasivat Baalakin luo. He sanoivat: "Bileam kieltäytyi lähtemästä meidän kanssamme."

15. Mutta Baalak lähetti uudestaan ruhtinaita, useampia ja korkeaa-arvoisempia kuin edelliset.

16. Saavuttuaan Bileamin luo he sanoivat hänelle: "Näin sanoo Baalak, Sipporin poika: 'Älä anna minkään estää sinua tulemasta minun luokseni,

17. sillä minä palkitsen sinut¹⁸⁹ hyvin runsaasti ja teen kaiken, mitä pyydät minulta. Tulethan siis kiroamaan minun puolestani tämän kansan."

18. Mutta Bileam vastasi Baalakin palvelijoille: "Vaikka Baalak antaisi minulle talonsa täyden hopeaa ja kultaa, minä en sittenkään voi, en pienessä enkä suuressa, rikkoa HERRAN, Jumalani, käskyä vastaan." 4. Moos. 24:13

19. Jääkää nyt kuitenkin myös te tänne yöksi. Tahdon saada tietää, mitä HERRA vielä puhuu minulle."

20. Yöllä Jumala tuli Bileamin luo ja sanoi hänelle: "Jos nämä miehet ovat tulleet kutsumaan sinua, niin lähde heidän kanssaan, mutta tee vain se, mitä minä sinulle sanon."

21. Bileam nousi aamulla, satuloi aasintamansa ja lähti matkaan Mooabin ruhtinaiden kanssa.

Bileamin aasi

22. Mutta kun Bileam lähti matkaan, syttyi Jumalan viha, ja HERRAN enkeli asettui tielle estämään häntä. Bileam ratsasti aasintammallaan kaksi palvelijaa mukanaan.

23. Kun aasintamma näki HERRAN enkelin seisovan tiellä paljastettu miekka kädessään, se poikkesi tieltä ja meni pelloille. Silloin Bileam löi aasintammaa kääntääkseen sen takaisin tielle.

24. HERRAN enkeli asettui viinitarhojen väliseen kapeaan kohtaan, jossa oli kiviaita kummallakin puolella.

25. Nähdessään HERRAN enkelin aasintamma painautui aitaan vasten ja likisti Bileamin jalkaa aitaan. Silloin Bileam löi aasia uudestaan.

26. HERRAN enkeli meni edemmäs ja asettui ahtaaseen paikkaan, jossa ei ollut tilaa väistää oikealle eikä vasemmalle.

27. Aasintamma näki HERRAN enkelin ja laskeutui maahan Bileamin alta. Bileam suuttui ja löi aasintammaa kepillä.

28. Silloin HERRA avasi aasintamman suun, ja se sanoi Bileamille: "Mitä minä olen sinulle tehnyt, kun olet lyönyt minua jo kolme kertaa?" 2. Piet. 2:16

29. Bileam vastasi aasintammalle: "Sinä olet pitänyt minua pilkkanasi. Olisipa minulla miekka kädessäni, niin minä tappaisin sinut heti."

30. Aasintamma sanoi Bileamille: "Enkö minä ole sinun aasintammasi, jolla olet ratsastanut koko ikäsi tähän päivään asti? Onko minulla koskaan ollut tapana tehdä sinulle näin?" Bileam vastasi: "Ei."

31. Silloin HERRA avasi Bileamin silmät, niin että hän näki HERRAN enkelin seisovan tiellä paljastettu miekka kädessään. Bileam kumartui kasvoilleen maahan ja osoitti kunnioitusta.

32. HERRAN enkeli sanoi hänelle: "Minä tähden olet lyönyt aasintammaasi jo kolme kertaa? Minä olen tullut estämään¹⁹⁰ sinua, sillä tämä matka on vastoin minun tahtooni.

33. Aasintamma on nähnyt minut ja väistänyt minua jo kolme kertaa. Jos se ei olisi väistänyt minua, minä olisin surmannut sinut mutta jättänyt sen henkiin."

34. Bileam vastasi HERRAN enkelille: "Minä olen tehnyt syntiä, sillä minä en tiennyt, että sinä seisot edessäni tiellä. Mutta jos tämä matka on mielestäsi paha, minä palaan nyt takaisin."

35. HERRAN enkeli sanoi Bileamille: "Mene näiden miesten kanssa, mutta

¹⁸⁹ 22:17. Tai: "osoitan sinulle kunniaa". Näin myös muissa Bileam-kertomuksen jakeissa.

¹⁹⁰ 22:32. Kirj.: "vastustajaksi".

puhu ainoastaan se, minkä minä sinulle puhun.” Niin Bileam jatkoi matkaa Baalakin ruhtinaiden kanssa.

Bileam Baalakin luona

36. Kun Baalak kuuli, että Bileam oli tulossa, hän lähti tätä vastaan Iir-Mooabiin, joka on Arnonia pitkin kulkevalla rajalla, alueen äärimmäisellä laidalla.

37. Baalak sanoi Bileamille: ”Enkö minä varta vasten lähettänyt kutsuamaan sinua? Minkä tähden et tahtonut tulla minun luokseni? Luuletko todella, etten kykene palkitsemaan sinua?”

38. Mutta Bileam vastasi Baalakille: ”Olenhan minä nyt tullut luoksesi. Toisaalta, onko minun vallassani puhua mitään? Minä puhun sen, minkä Jumala panee minun suuhuni.”

39. Sitten Bileam lähti Baalakin mukaan, ja he saapuivat Kirjat-Husotiin.

40. Baalak teurastutti nautoja ja lampaita ja lähetti ne Bileamille ja ruhtinaille, jotka olivat hänen kanssaan.

41. Seuraavana aamuna Baalak otti Bileamin mukaansa ja vei hänet Baalin kukkuloille. Sieltä Bileam näki kansan reunimmaisen osan.

23. LUKU

Bileam siunaa Israelin

1. Bileam sanoi Baalakille: ”Rakenna minulle tähän seitsemän alttaria ja hanki minulle tänne seitsemän härkää ja seitsemän pässiä.”

2. Baalak teki niin kuin Bileam oli sanonut, ja Baalak ja Bileam uhrasivat härän ja pässin kullakin alttarilla.

3. Sitten Bileam sanoi Baalakille: ”Seiso tässä polttouhrisi ääressä. Minä menen tuonne. Ehkä saan kohdata HERRAN. Minä kerron sinulle, mitä hän minulle näyttää.” Bileam meni autiolle kukkulalle,

4. ja Jumala kohtasi hänet. Bileam sanoi hänelle: ”Minä olen pannut kuntoon seitsemän alttaria ja uhrannut härän ja pässin kullakin alttarilla.”

5. HERRA pani sanat Bileamin suuhun ja sanoi: ”Palaa Baalakin luo ja puhu hänelle, mitä minä sanon.”

6. Niin Bileam palasi Baalakin luo, joka seisoi polttouhrinsa ääressä kaikkien Mooabin ruhtinaiden kanssa.

7. Bileam puhui vertauskuvoin ja sanoi: ”Baalak nouti minut Aramista, Mooabin kuningas idän vuorilta: ’Tule, kiroa puolestani Jaakob, tule ja sadattele Israelia.’”

5. Moos. 23:4

8. Miksi kiroaisin sen, jota Jumala ei kiroa, miksi sadattelis sinä sitä, jota HERRA ei sadattele?”

9. Minä näen sen kallioiden huipulta, tähyilen sitä kukkuloilta. Katso, se kansa asuu erillään, se ei lukeudu muiden kansojen joukkoon.

10. Kuka voi laskea Jaakobin pölyhiukkas, edes neljänneksen Israelin luvusta? Suotakoon minun kuolla oikeamielisten kuolema, olkoon minun loppuni niin kuin heidän.”

1. Moos. 13:16,28:14

11. Silloin Baalak sanoi Bileamille: ”Mitä oletkaan tehnyt minulle! Minä toin sinut kiroamaan vihollisiani, ja nyt sinä oletkin siunaamalla siunannut heitä!”

12. Bileam vastasi: ”Eikö minun ole tarkoin puhuttava se, minkä HERRA panee suuhuni?”

Bileam siunaa Israelin uudelleen

13. Baalak sanoi hänelle: ”Tule minun kanssani toiseen paikkaan, josta voit nähdä Israelin. Näet tosin vain sen äärimmäisen reunan, et näe sitä kokonaan. Kiroa se minun puolestani sieltä.”

14. Baalak vei hänet Pisgan huipulla olevalle tähytyspaikalle, rakensi seitsemän alttaria ja uhrasi härän ja pässin kullakin alttarilla.

15. Bileam sanoi Baalakille: ”Seiso tässä polttouhrisi ääressä. Minä menen tuonne kohtaamaan Herraa.”

16. HERRA kohtasi Bileamin ja pani sanat hänen suuhunsa. Hän sanoi: ”Palaa Baalakin luo ja puhu hänelle, mitä minä sanon.”

17. Bileam meni Baalakin luo, joka seisoi polttouhrinsa ääressä Mooabin

ruhtinaiden kanssa. Baalak kysyi häntä: ”Mitä HERRA puhui?”

18. Bileam puhui vertauskuvoin ja sanoi: ”Nouse, Baalak, ja kuule! Kuuntele minua, Sipporin poika!

19. Ei Jumala ole ihminen, että hän valehtelisi, eikä ihmislapsi, että hän katuisi. Sanoisiko hän jotakin eikä sitä tekisi? Puhuisiko hän jotakin eikä sitä toteuttaisi? 1. Sam. 15:29; Tit. 1:2

20. Katso, minä olen ollen saanut tehtäväkseni siunata. Herra on siunannut, enkä minä voi sitä peruuttaa.

21. Ei havaita onnettomuutta Jaakobissa eikä nähdä vaivaa Israelissa. Herra, Israelin Jumala, on sen kanssa. Riemuhuuto kuninkaalle kuuluu sen keskeltä.

22. Jumala toi heidät pois Egyptistä, sen sarvet ovat kuin villihärän.

4. Moos. 24:8; 5. Moos. 33:17

23. Noituus ei pysty Jaakobiin, eikä taikuus tehoa Israeliin. Aikanaan sanotaan Jaakobista ja Israelista: ”Mitä Jumala onkaan tehnyt!”

24. Katso, kansa nousee kuin leijona, se kohottautuu kuin jalopeura. Se ei paneudu makuulle, ennen kuin on syönyt saalista ja juonut surmattujen verta.” 1. Moos. 49:4; 4. Moos. 24:9

25. Silloin Baalak sanoi Bileamille: ”Älä kiroa heitä, mutta älä myöskään siunaa.”

26. Mutta Bileam vastasi Baalakille: ”Enkö sanonut sinulle, että kaiken, minkä HERRA käskee, sen minä teen.”

27. Baalak sanoi Bileamille: ”Tule, minä vien sinut toiseen paikkaan. Ehkäpä Jumalan silmissä on oikein, että kiroat Israelin minun puolestani sieltä.”

28. Baalak vei Bileamin Peorin huijulle, joka kohoaa yli autiomaan.

29. Bileam sanoi Baalakille: ”Rakenna minulle tähän seitsemän alttaria ja hanki minulle tänne seitsemän härkää ja seitsemän pässiä.”

30. Baalak teki, niin kuin Bileam käskee, ja uhrasi härän ja pässin kullakin alttarilla.

Bileam siunaa Israelin kolmannen kerran

1. Kun Bileam näki, että Israelin siunaaminen oli HERRALLE mieluista, hän ei enää mennyt etsimään ennusmerkkejä, niin kuin ennen. Hän käänsi kasvonsa autiomaahan, 4. Moos. 23:3,15

2. kohotti katseensa ja näki Israelin leiriytyneenä heimokunnittain. Silloin Jumalan Henki tuli hänen ylleen.

3. Hän puhui vertauskuvoin ja sanoi: ”Näin puhuu Bileam, Beorin poika, näin puhuu mies, jonka silmät on avattu.

4. Näin puhuu hän, joka kuulee Jumalan sanat, joka näkee Kaikkivaltiaan näkyjä, joka lankeaa hurmoksiin avatuin silmin:

5. Kuinka ihanat ovat sinun telttasi, Jaakob, sinun asuinsijasi, Israel!

6. Kuin joenuomat ne levittäytyvät, kuin puutarhat virran varrella, kuin aaloeput, HERRAN istuttamat, kuin setriput vesien vierillä!

7. Vesi läikkyi sen vesisangoista, ja sen laihot saavat runsaasti vettä. Agagia mahtavampi on sen kuningas, hänen valtakuntansa kohoaa korkealle. 1. Sam. 15:8; Jes. 58:11

8. Jumala toi sen pois Egyptistä, sen sarvet ovat kuin villihärän. Se syö suuhunsa viholliskansat, se murskaa heidän luunsa ja lävistää heidät nuolillaan. 4. Moos. 23:22

9. Se on kyyristynyt, laskeutunut maahan kuin jalopeura, kuin leijona – kuka uskaltaa herättää sen? Siunattu se, joka sinua siunaa, kirottu se, joka sinua kiroaa!” 1. Moos. 49:9; 4. Moos. 23:24

10. Silloin Baalak suuttui Bileamille, löi kätensä yhteen ja sanoi hänelle: ”Minä kutsuin sinut kiroamaan vihollisiani, mutta nyt sinä olet siunaamalla siunannut heidät jo kolme kertaa.

11. Mene heti tiehesi! Minä lupasin palkita sinut, mutta nyt HERRA pidättää sinulta palkkion.”

12. Bileam vastasi Baalakille: "Enkö minä sanonut jo sanansaattajillesi, jotka lähetit luoksesi:

13. 'Vaikka Baalak antaisi minulle talonsa täyden hopeaa ja kultaa, en sitenkään voisi rikkoa HERRAN käskyä, en tehdä mitään oman mieleni mukaan, en hyvää enkä pahaa. Minkä HERRA puhuu, sen minäkin puhun.'

4. Moos. 22:18,38

14. Nyt minä todellakin lähden kansani luo. Sinulle minä kuitenkin ilmoitan, mitä tämä kansa tulee tekemään sinun kansallesi aikojen lopulla."

Bileamin ennustus

15. Bileam puhui vertauskuvin ja sanoi: "Näin puhuu Bileam, Beorin poika, näin puhuu mies, jonka silmät on avattu.

16. Näin puhuu hän, joka kuulee Jumalan puheen ja saa tietonsa Korkeimmalta, hän, joka näkee Kaikkivaltiaan näkyjä, joka lankeaa hurmoksiin avatuin silmin:

17. Se mitä näen, ei tapahdu nyt, se mitä tähyilen, ei ole lähellä. Tähti kohoaa Jaakobista, ja valtikka nousee Israelista. Se ruhjoo ohimot Mooabilta, pääläen kaikilta Seetin pojilta.

2. Sam. 8:2; Jer. 48:45

18. Edom joutuu vieraiden valtaan, Seir vihollistensa omaisuudeksi, mutta Israel tekee väkeviä tekoja. 2. Sam. 8:14; Ob. 18

19. Jaakobista nousee hallitsija, joka hävittää Seirin¹⁹¹ jäännöksen."

20. Kun Bileam näki Amalekin, hän puhui vertauskuvin ja sanoi: "Kansakunnista ensimmäinen on Amalek, mutta sen loppu on perikato."

2. Moos. 17:8,16; 1. Sam. 15:7

21. Kun hän näki keeniläiset, hän puhui vertauskuvin ja sanoi: "Luja on sinun asuinpaikkasi, ja kalliolle on pesäsi rakennettu. Tuom. 1:16; 1. Sam. 15:6

191 24:19. Hepr. *mee'iir* 'kaupungista'. Hepr. kirjoituksessa sanan *See'iir* alkukirjain näyttää lähes samanlaiselta kuin sanan *mee'iir* alkukirjain. Yleensä on ymmärretty tämän sanan tarkoittavan Seirä, kun Seir mainitaan edellisessäkin jakeessa.

22. Kuitenkin Kain hävitetään. Ei ai-
kaakaan, niin Assur vie sinut vangiksi."

23. Hän puhui vielä vertauskuvin ja sanoi: "Voi! Kuka jää eloon, kun Jumala tämän tekee!

24. Laivoja saapuu kittiläisten suunnalta¹⁹². Ne kurittavat Assuria, ja ne kurittavat Eeberiä. Sekin joutuu perikatoon."

25. Sen jälkeen Bileam nousi, lähti matkaan ja palasi kotiinsa. Myös Baalak lähti tiehensä.

25. LUKU

Israel lankeaa palvelemaan Baal-Peoria

1. Kun Israel oli asettunut asumaan Sittimiin, kansa rupesi harjoittamaan haureutta mooabilaisnaisten kanssa.

2. Nämä kutsuivat kansaa jumaliensa uhreille, ja kansa söi uhrilihaa ja palvoi mooabilaisten jumalia.

3. Näin Israel antautui palvomaan Baal-Peoria. Silloin HERRA vihastui Israeliin. 5. Moos. 4:3; Joos. 22:17; Hoos. 9:10

4. HERRA sanoi Moosekselle: "Ota kansan kaikki päämiehet ja teloita¹⁹³ heidät julkisesti HERRAN edessä, että HERRAN vihan hehku kääntyisi pois Israelista."

5. Niin Mooses sanoi Israelin tuomareille: "Jokaisen teistä on surmattava miehistään ne, jotka ovat ryhtyneet palvomaan Baal-Peoria."

4. Moos. 25:5

Piinehaan kiivaus

6. Kun Mooses ja israelilaisten seurakunta olivat itkemässä ilmestysmajan portilla, muuan israelilainen mies tuli veljiensä luo ja toi mukanaan kaikkien nähden midianilaisen naisen.

7. Kun Piinehas, pappi Aaronin pojan Eleasarin poika, näki sen, hän nousi kansan keskeltä, otti keihään käteensä,

Ps. 106:30

8. seurasi tuota israelilaista maakuusuojaan ja lävisti vatsan kohdalta

192 24:24. Tarkoittaa Välimereltä päin.

193 25:4. Paaluihin lävistämisestä lienee ollut kysymys.

4. Mooseksen kirja 25–26

heidät molemmat, israelilaisen miehen ja tuon naisen. Silloin israelilaisia vaimonnut vitsaus loppui.

9. Tässä vitsauksessa kuolleita oli kaksikymmentäneljä tuhatta. 1. Kor. 10:8

10. HERRA puhui Moosekselle:

11. ”Piinehas, pappi Aaronin pojan Eleasarin poika, on kääntänyt minun vihani pois israelilaisten päältä kiivaimella heidän keskuudessaan minun puolestani, eikä minun ole tarvinnut kiivaudessaani tehdä loppua israelilaisista.

12. Sano siis kansalle: ’Katso, minä teen hänen kanssaan rauhanliiton,

13. ja se on tuleva hänelle ja hänen jälkeläisilleen ikuisen pappeuden liitoksi, koska hän kiivaili Jumalansa puolesta ja toimitti sovituksen israelilaisille.”

14. Israelilaismies, joka surmattiin yhdessä midianilaisen naisen kanssa, oli nimeltään Simri, simeonilaisen perhekuntapäämiehen Saalun poika.

15. Surmatun midianilaisen nimi oli Kosbi, Suurin tytär. Suur oli midianilainen perhekuntapäämies, heimopäällikkö. 4. Moos. 31:8

16. HERRA sanoi Moosekselle:

17. ”Ahdistakaa midianilaisia ja tuhotkaa heidät, 4. Moos. 31:2

18. sillä he ahdistivat teitä viekailla juonillaan ja houkuttelivat teidät syntiin, palvomaan Peoria. Ansana he käyttivät siinä sisartaan Kosbia, midianilaisen päämiehen tyttärtä, joka surmattiin Peorin vuoksi tapahtuneen vitsauksen päivänä.”

UUSI SUKUPOLVI LUVATUN MAAN RAJOILLA

26. LUKU

Katselmus Mooabin arolla

1. Vitsauksen jälkeen HERRA puhui Moosekselle ja Eleasarille, pappi Aaronin pojalle. Hän sanoi:

2. ”Laskekaa koko israelilaisten seurakunnan väkiluku perhekunnittain, kaikki Israelin sotakelpoiset miehet kaksikymmenvuotiaista ylöspäin.” 4. Moos. 1:2

3. Niin Mooses ja pappi Eleasar puhuivat israelilaisille Mooabin arolla Jordanin luona Jerikon kohdalla. He sanoivat:

4. ”Laskettakoon kaksikymmenvuotiaat ja sitä vanhemmat, niin kuin HERRA on Moosesta käskenyt.” Egyptin maasta lähteneitä israelilaisia olivat nämä:

5. Ruubenin, Israelin esikoisen, jälkeläisiä olivat Hanokista polveutuva hanokilaisten suku, Pallusta polveutuva pallulaisten suku,

6. Hesronista polveutuva hesronilaisten suku ja Karmista polveutuva karmilaisten suku.

7. Nämä olivat ruubenilaisten suvut. Heidätkin katselmuksessa neljäkymmentäkolmetuhatta seitsemänsataa kolmekymmentä.

8. Pallun poika oli Eliab,

9. ja Eliabin pojat olivat Nemuel, Daatan ja Abiram. He olivat ne seurakunnan valitsemat Daatan ja Abiram, jotka taistelivat Koorahin joukon kanssa Moosesta ja Aaronia vastaan. Heidän taistellessaan HERRAA vastaan 4. Moos. 16:1–2

10. maa avasi kitansa ja nielaisi heidät ja Koorahin. Silloin hänen joukkonsa sai surmansa. Tuli kulutti kaksisataaviisikymmentä miestä, ja heistä tuli varoitettava esimerkki. 4. Moos. 16:32–35

11. Koorahin pojat eivät kuitenkaan kuolleet.

12. Simeonin jälkeläiset olivat suvittain: Nemuelista polveutui nemuelilaisten suku, Jaaminista jaaminilaisten suku, Jaakinista jaakinilaisten suku,

13. Serahista serahilaisten suku ja Saulista saulilaisten suku.

14. Nämä olivat simeonilaisten suvut, kaksikymmentäkaksituhatta kaksisataa miestä.

15. Gaadin jälkeläiset olivat suvittain: Sefonista polveutui sefonilaisten suku, Haggista haggilaisten suku, Suunista suunilaisten suku,

16. Osnista osnilaisten suku, Eeristä eeriläisten suku,

17. Arodista arodilaisten suku ja Arelista arelilaisten suku.

18. Nämä olivat Gaadin jälkeläisten suvut. Heitä oli katselmuksessa neljäkymmentätuhatta viisisataa.

19. Juudan poikia olivat Eer ja Oonan, mutta he kuolivat Kanaaninmaasssa.

1. Moos. 38:7,10,46:12

20. Juudan muut jälkeläiset olivat suvuittain: Seelasta polveutui seelalaisten suku, Peretsistä peretsiläisten suku ja Serahista serahilaisten suku.

21. Peretsin jälkeläisiä olivat nämä: Hesronista polveutui hesronilaisten suku ja Haamulista haamulilaisten suku.

22. Nämä olivat Juudan suvut. Juudan heimoon kuuluvia oli katselmuksessa seitsemänkymmentäkuusituhatta viisisataa.

23. Isaskarin jälkeläiset olivat suvuittain: Toolasta polveutui toolalaisten suku, Puvvasta puunilaisten suku,

24. Jaasubista jaasubilaisten suku ja Simronista simronilaisten suku.

25. Nämä olivat Isaskarin suvut. Isaskarilaisia oli katselmuksessa kuusikymmentäneljätuhatta kolmesataa.

26. Sebulonin jälkeläiset olivat suvuittain: Seredistä polveutui serediläisten suku, Eelonista eelonilaisten suku ja Jahlelista jahlelilaisten suku.

27. Nämä olivat sebulonilaisten suvut. Sebulonilaisia oli katselmuksessa kuusikymmentätuhatta viisisataa.

28. Joosefin jälkeläisiä olivat Manassen ja Efraimin heimot suvuittain.

29. Manassen jälkeläisiä olivat Maakir ja hänestä polveutuva maakiriläisten suku. Maakirille syntyi Gilead, ja Gileadista polveutui gileadilaisten suku.

Joos. 17:1

30. Nämä ovat Gileadin jälkeläiset: lieseristä polveutuva iieseriläisten suku, Helekistä polveutuva helekiläisten suku,

31. Asrielista polveutuva asrieliläisten suku, Sekemistä polveutuva sekemiläisten suku,

32. Semidasta polveutuva semidalaisten suku ja Heeferistä polveutuva heeferiläisten suku.

33. Selofhadilla, Heeferin pojalla, ei ollut poikia vaan tyttäriä. Selofhadin tyttärien nimet olivat Mahla, Nooga, Hogla, Milka ja Tirsaa.

4. Moos. 27:1,36:2; Joos. 17:3

34. Nämä olivat Manassen suvut. Manasselaisia oli katselmuksessa viisikymmentäkaksituhatta seitsemänsataa.

35. Nämä ovat Efraimin jälkeläiset ja heidän sukunsa: Suutelahista polveutui suutelahilaisten suku, Bekeristä bekeriläisten suku ja Tahanista tahanilaisten suku.

36. Nämä ovat Suutelahin jälkeläiset: Eeranista polveutui eeranilaisten suku.

37. Nämä olivat efraimilaisten suvut. Efraimilaisia oli katselmuksessa kolmekymmentäkaksituhatta viisisataa. Nämä olivat Joosefin jälkeläiset suvuittain.

38. Benjaminin jälkeläisten sukuja olivat Belasta polveutuva belalaisten suku, Asbelista polveutuva asbeliläisten suku, Ahiramista polveutuva ahiramilaisten suku,

39. Sefufamista polveutuva suufamilaisten suku ja Huufamista polveutuva huufamilaisten suku.

40. Belan jälkeläisiä olivat Ard ja Naaman. Ardista polveutui ardilaisten suku, Naamanista naamilaisten suku.

41. Nämä olivat Benjaminin jälkeläiset suvuittain. Heitä oli katselmuksessa neljäkymmentäviisituhatta kuusisataa.

42. Nämä ovat Daanin jälkeläiset suvuittain: Suuham ja hänestä polveutuva suuhamilaisten suku. Nämä olivat Daanin suvut.

43. Suuhamilaisten suvuista oli katselmuksessa kaikkiaan kuusikymmentäneljätuhatta neljäsataa miestä.

44. Nämä olivat Asserin jälkeläisiä suvuittain: Jimnasta polveutui jimmalaisten suku, Jisivistä jisviläisten suku ja Beriasta berialaisten suku.

45. Berian jälkeläisiä olivat: Heeberistä polveutui heeberiläisten suku ja Malkielista malkielilaisten suku.

46. Asserin tyttären nimi oli Serah.

4. Mooseksen kirja 26–27

47. Nämä olivat asserilaisten suvut. Heitä oli katselmuksessa viisikymmentäkolmetuhatta neljäsataa.

48. Nämä olivat Naftalin jälkeläiset suvuittain: Jahselista polveutuva jahselilaisten suku, Guunista polveutuva guunilaisten suku,

49. Jeeseristä polveutuva jeeserilaisten suku ja Sillemistä polveutuva sillemiläisten suku.

50. Nämä olivat Naftalin suvut perhekunnittain. Naftalilaisia oli katselmuksessa neljäkymmentäviisituhatta neljäsataa.

51. Katselmuksessa olleiden israelilaisten lukumäärä oli kuusisataayksituhatta seitsemäsataakolmekymmentä.

2. Moos. 12:37; 4. Moos. 2:32

Maa jaetaan arvalla

52. HERRA puhui Moosekselle:

53. "Sinun tulee jakaa maa näille heimoille perintöösiksi väkiluvun¹⁹⁴ mukaan.

54. Anna isommalle suvulle isompi perintöosa ja pienemmälle pienempi perintöosa. Kullekin heimolle tulee antaa perintöosa katselmuksessa olleiden lukumäärän mukaan. 4. Moos. 33:54

55. Maa on jaettava arpomalla. Kunkin perintöosa määräytyy hänen isiensä heimon nimen mukaan.

56. Perintöosat on jaettava arpomalla suurten ja pienten heimojen kesken."

Leeviläisten katselmus

57. Nämä olivat katselmuksessa olleet Leevin jälkeläiset suvuittain: Geersonista polveutui geersonilaisten suku, Kehatista kehatilaisten suku ja Merarista merarilaisten suku.

2. Moos. 6:16; 4. Moos. 3:17

58. Leeviläisten sukuja olivat myös nämä: libniläisten suku, hebronilaisten suku, mahlilaisten suku, muusilaisten suku ja koorahilaisten suku¹⁹⁵. Kehatille syntyi Amram.

194 26:53. Kirj.: "nimien lukumäärän".

195 26:58. Libniläiset (hepr. *livni*) olivat Geersonin suvun haara, hebronilaiset ja koorahilaiset Kehatin suvun haarat ja mahlilaiset Merarin suvun haarat.

59. Amramin vaimo oli Jookebed, Leevin tytär, joka oli syntynyt Leevin sukuun Egyptissä. Jookebed synnytti Amramille Aaronin ja Mooseksen sekä heidän sisarensa Mirjamin.

60. Aaronille syntyivät Naadab, Abihu, Eleasar ja Iitamar,

61. mutta Naadab ja Abihu kuolivat, kun he toivat vierasta tulta HERRAN eteen.

3. Moos. 10:1–2

62. Leeviläisten katselmuksessa oli kaikkiaan kaksikymmentäkolmetuhatta kuukauden ikäistä tai sitä vanhempaa miestä. Heistä ei pidetty katselmusta muiden israelilaisten kanssa, koska heille ei annettu perintöosaa israelilaisten keskuudesta.

63. Tässä olivat ne israelilaiset, joista Mooses ja pappi Eleasar pitivät katselmuksen Mooabin arolla lähellä Jordania Jerikon kohdalla.

64. Heidän joukossaan ei ollut ainoatakaan niistä, jotka olivat olleet siinä israelilaisten katselmuksessa, jonka Mooses ja pappi Aaron olivat pitäneet Siinain autiomaassa.

4. Moos. 1:18

65. Olihan HERRA sanonut heille, että he kuolisivat autiomaassa. Heistä ei jäänyt jäljelle ketään paitsi Kaaleb, Jefunnen poika, ja Joosua, Nuunin poika.

4. Moos. 14:29,32:10–12; 1. Kor. 10:5

27. LUKU

Selofhadin tyttärien perintöosuus

1. Selofhadin tyttäret tulivat Mooseksen luo. He olivat Selofhadin, Heeferin pojan, tyttäriä Joosefin pojan Manassen suvusta, ja heidän nimensä olivat Mahla, Nooga, Hogla, Milka ja Tirsä. Heefe oli Gileadin poika, tämä Maakirin poika ja tämä Manassen poika.

4. Moos. 26:33,36:2; Joos. 17:3

2. Selofhadin tyttäret seisoiivat Mooseksen, pappi Eleasarin, päämiesten ja koko seurakunnan edessä ilmestysmajan portilla ja sanoivat:

3. "Meidän isämme kuoli autiomaassa. Hän ei ollut Koorahin joukossa, siinä joukossa, joka kokoontui kapinoimaan HERRAA vastaan, vaan hän kuoli

4. Mooseksen kirja 27–28

oman syntinsä tähden. Hänellä ei ollut poikia.

4. Moos. 16:1–2

4. Miksi meidän isämme nimi nyt häviäisi hänen suvustaan sen tähden, ettei hänellä ollut poikaa? Anna meille maaosuus isämme veljien keskuudesta.”

5. Mooses vei heidän asiansa HERRAN eteen,

6. ja HERRA sanoi Moosekselle:

7. ”Sellofhadin tyttäret puhuvat oikein. Anna heille perintöosuus heidän isänsä veljien keskuudesta. Siirrä heille heidän isänsä perintöosa.

8. Sano israelilaisille: Jos joku kuolee eikä hänellä ole poikaa, teidän tulee siirtää hänen perintöosansa hänen tyttärelleen.

9. Jos hänellä ei ole tytärtäkään, antakaa hänen perintöosansa hänen veljilleen.

10. Ellei hänellä ole veljiä, antakaa hänen perintöosansa hänen isänsä veljille.

11. Mutta jos hänen isällään ei ole veljiä, antakaa hänen perintöosansa hänen lähimmälle sukulaiselleen. Tämä saakoon sen perinnökseen. Tämä on israelilaisia koskeva oikeussäädös. Näin on HERRA Moosesta käskenyt.”

Herra määrää Joosuan Mooseksen seuraajaksi

12. Sitten HERRA sanoi Moosekselle: ”Nouse tälle Abarimivuorelle, niin voit nähdä sen maan, jonka olen antanut israelilaisille.

5. Moos. 32:48

13. Kun olet nähnyt sen, sinutkin otetaan pois heimosi luo, niin kuin veljesi Aaron,

4. Moos. 20:12,24

14. koska te kapinoitte minun käskyäni vastaan seurakunnan riidellessä Tsiinin autiomaassa ettekä pitäneet minua pyhänä seurakunnan edessä Meriban veden luona Kaadeksessa Tsiinin autiomaassa.”

15. Silloin Mooses sanoi HERRALLE:

16. ”Asettakoon HERRA, jonka vallassa on kaikkien ihmisten henki, seurakunnan johtoon miehen,

17. joka kulkee heidän edellään, joka vie heidät ulos ja tuo heidät takaisin, ettei HERRAN seurakunta olisi kuin lammaslauma ilman paimenta.”

1. Kun. 22:17; Hes. 34:5; Sak. 10:2

18. HERRA sanoi Moosekselle: ”Hae Joosua, Nuunin poika, mies, jossa on Henki, ja pane kätesi hänen päälleen.

5. Moos. 34:9

19. Aseta hänet pappi Eleasarin ja koko seurakunnan eteen ja aseta hänet tehtävänsä heidän nähtensä.

20. Siirrä hänelle arvovaltaasi, että koko israelilaisten seurakunta tottelisi häntä.

21. Seisokoon hän pappi Eleasarin edessä, ja Eleasar pyytäköön hänen puolestaan ratkaisua uurimin kautta HERRAN edessä. Herran käskystä heidän – Joosuan ja kaikkien israelilaisten – on lähdettävä, ja Herran käskystä heidän, koko seurakunnan, on palattava.”

2. Moos. 28:30

22. Mooses teki niin kuin HERRA oli häntä käskenyt. Hän haki Joosuan ja asetti hänet pappi Eleasarin ja koko seurakunnan eteen,

23. pani kätensä hänen päälleen ja asetti hänet tehtävänsä, niin kuin HERRA oli puhunut hänen kauttaan.

28. LUKU

Jokapäiväiset uhrat

1. HERRA puhui Moosekselle:

2. ”Anna israelilaisille tämä käsky: Pitäkää huoli siitä, että uhraatte minulle määrääikaan uhrini ja ruokani miellyttävästi tuoksuvina tuliuhreina.

3. Sano heille: Tuliuhri, joka teidän on tuotava joka päivä HERRALLE, on kaksi vuoden vanhaa virheetöntä uroskariärsä jokapäiväiseksi polttouhriksi.

2. Moos. 29:38

4. Sinun tulee uhrata yksi karitsa aamulla ja toinen iltahämärissä

5. sekä ruokauhriksi kymmenesosa eefa-mittaa hienoja vehnäjauhoja, joihin on sekoitettu neljännes hiin-mittaa survomalla saatua öljyä.

6. Tämä on Siinainvuorella annettu säädös jokapäiväisestä polttouhrista

4. Mooseksen kirja 28

miellyttävästi tuoksuvaksi tuliuhriksi HERRALLE.

7. Siihen kuuluva juomauhri on neljännes hiin-mittaa viiniä kumpaakin uroskaritsaa kohti. Vuodata pyhäkössä väkevää viiniä juomauhriksi HERRALLE. 4. Moos. 15:5

8. Uhraa iltahämärissä toinen karitsa ja siihen kuuluva ruoka- ja juomauhri samalla tavalla kuin aamullakin, miellyttävästi tuoksuvaksi uhriksi HERRALLE.”

Sapattiuhrit

9. ”Sapatinpäivänä on uhrattava kaksi vuoden vanhaa virheetöntä uroskaritsaa ja ruokauhriksi kaksi eefamitan kymmenesosaa hienoja vehnäjauhoja öljyyn sekoitettuna sekä siihen kuuluva juomauhri.

10. Sapattipolttouhri on uhrattava jokaisena sapattina jokapäiväisen polttouhrin ja siihen kuuluvan juomauhrin lisäksi.”

Uudenkuun uhrit

11. ”Jokaisen kuukauden ensimmäisenä päivänä tuokaa HERRALLE polttouhriksi kaksi mullikkaa, pässä ja seitsemän virheetöntä vuoden ikäistä uroskaritsaa

12. sekä ruokauhriksi kutakin härkää kohti kolme eefamitan kymmenesosaa hienoja vehnäjauhoja öljyyn sekoitettuna sekä kutakin pässä kohti kaksi eefamitan kymmenesosaa hienoja vehnäjauhoja öljyyn sekoitettuna.

13. Kutakin uroskaritsaa kohti on lisäksi tuotava ruokauhriksi yksi kymmenesosa eefa-mittaa hienoja vehnäjauhoja öljyyn sekoitettuna. Tämä on polttouhri, miellyttävästi tuoksuva tuliuhri HERRALLE.

14. Näiden lisäksi juomauhrina on tuotava puoli hiin-mittaa viiniä kutakin härkää kohti ja kolmannes hiin-mittaa pässä kohti sekä neljännes hiin-mittaa uroskaritsaa kohti. Tämä on uudenkuun polttouhri, joka on uhrattava vuoden kaikkina kuukausina.

15. Uhratkaa myös yksi pukki syntiuhriksi HERRALLE jokapäiväisen polt-

touhrin ja siihen kuuluvan juomauhrin lisäksi.”

Pääsiäisuhrit

16. ”Ensimmäisessä kuussa, kuukauden neljäntenätoista päivänä, on HERRAN pääsiäinen. 2. Moos. 12:18,23:15; 3. Moos. 23:5; 5. Moos. 16:1

17. Saman kuukauden viidentenätoista päivänä on juhla. Seitsemän päivän ajan teidän tulee syödä happamatonta leipää.

18. Ensimmäisenä päivänä on pyhä kokous. Älkää tehkö silloin mitään arkityötä.

19. Tuokaa tuliuhriksi, polttouhriksi HERRALLE kaksi mullikkaa ja yksi pässä sekä seitsemän vuoden vanhaa uroskaritsaa. Niiden tulee olla virheetömiä.

20. Niihin kuuluvana ruokauhrina on tuotava härkää kohti kolme eefamitan kymmenesosaa hienoja vehnäjauhoja öljyyn sekoitettuna ja pässä kohti kaksi kymmenesosaa.

21. Kutakin kohti niistä seitsemästä karitsasta uhratkaa eefamitan kymmenesosa hienoja vehnäjauhoja.

22. Tuokaa myös yksi pukki syntiuhriksi, joka tuottaa teille sovituksen.

23. Uhratkaa nämä aamupolttouhrin eli jokapäiväisen polttouhrin lisäksi.

24. Samoin uhratkaa HERRALLE seitsemän päivän ajan joka päivä leipää miellyttävästi tuoksuvaksi tuliuhriksi. Uhratkaa tämä jokapäiväisen polttouhrin ja siihen kuuluvan juomauhrin lisäksi.

25. Seitsemäntenä päivänä teillä tulee olla pyhä kokous. Älkää tehkö silloin mitään arkityötä.”

Viikkojuhlauhrit

26. ”Ensimmäisenä päivänä, kun tuotte uudesta sadosta ruokauhrin HERRALLE viikkojuhlanne, teillä tulee olla pyhä kokous. Älkää tehkö silloin mitään arkityötä. 3. Moos. 23:15

27. Tuokaa miellyttävästi tuoksuvaksi polttouhriksi HERRALLE kaksi mullikkaa ja yksi pässä sekä seitsemän uroskaritsaa, vuoden vanhoja,

28. ja niihin kuuluvana ruokauhrina hienoja vehnä jauhoja öljyyn sekoitettuna, kolme eefa-mitan kymmenesosaa kutakin härkää kohti, kaksi kymmenesosaa pässiä kohti

29. ja yksi kymmenesosa kutakin kohti niistä seitsemästä karitsasta.

30. Tuokaa lisäksi yksi pukki sovitukseksenne.

31. Uhratkaa nämä ja niihin kuuluvat juomauhrit jokapäiväisen polttouhrin ja siihen kuuluvan ruokauhrin lisäksi. Eläinten tulee olla virheettömiä.”

29. LUKU

Pasuunansoiton päivän uhrin

1. ”Seitsemännenten kuun ensimmäisenä päivänä teillä tulee olla pyhä kokous. Älkää tehkö silloin mitään arkityötä. Se on teille pasuunansoiton päivä.

3. Moos. 23:24

2. Uhratkaa silloin miellyttävästi tuoksuvaksi polttouhriksi HERRALLE mullikka ja pässi sekä seitsemän virheettöntä vuoden vanhaa uroskaritsaa.

3. Niihin kuuluvana ruokauhrina tuokaa hienoja vehnä jauhoja öljyyn sekoitettuna, kolme eefa-mitan kymmenesosaa härkää kohti, kaksi kymmenesosaa pässiä kohti

4. ja yksi kymmenesosa kutakin kohti niistä seitsemästä karitsasta.

5. Tuokaa lisäksi yksi pukki syntiuhriksi, joka tuottaa teille sovituksen.

6. Uhratkaa kaikki tämä miellyttävästi tuoksuvaksi tuliuhriksi HERRALLE uudenkuun polttouhrin ja siihen kuuluvan ruokauhrin, jokapäiväisen polttouhrin ja siihen kuuluvan ruokauhrin sekä niihin kuuluvien juomauhrien lisäksi niistä annettujen säästöjen mukaan.”

4. Moos. 28:3,11

Suuren sovituspäivän uhrin

7. ”Tämän seitsemännenten kuun kymmenentenä päivänä teillä tulee olla pyhä kokous. Kurittakaa silloin itseänne¹⁹⁶ paastolla älkääkään tehkö mitään työtä.

3. Moos. 16:29,23:27

8. Uhratkaa miellyttävästi tuoksuvaksi polttouhriksi HERRALLE mullikka ja pässi sekä seitsemän uroskaritsaa, vuoden vanhoja. Niiden on oltava virheettömiä.

9. Niihin kuuluvana ruokauhrina on uhrattava hienoja vehnä jauhoja öljyyn sekoitettuna, kolme eefa-mitan kymmenesosaa mullikkaa kohti, kaksi kymmenesosaa pässiä kohti

10. ja yksi kymmenesosa kutakin kohti niistä seitsemästä karitsasta.

11. Uhratkaa myös pukki syntiuhriksi sovitushrin ja jokapäiväisen polttouhrin sekä niihin kuuluvien ruoka- ja juomauhrien lisäksi.”

Lehtimajanjuhlan uhrin

12. ”Seitsemännenten kuukauden viidennenä päivänä teillä tulee olla pyhä kokous. Älkää tehkö silloin mitään arkityötä, vaan viettäkää HERRAN juhlaa seitsemän päivää.

3. Moos. 23:34

13. Tuokaa polttouhriksi, miellyttävästi tuoksuvaksi tuliuhriksi HERRALLE, kolmesta päivästä vuoden vanhaa uroskaritsaa. Niiden tulee olla virheettömiä.

14. Niihin kuuluvana ruokauhrina on uhrattava hienoja vehnä jauhoja öljyyn sekoitettuna, kolme eefa-mitan kymmenesosaa kutakin kohti niistä kolmesta päivästä mullikasta, kaksi kymmenesosaa kumpaakin pässiä kohti

15. ja yksi kymmenesosa kutakin kohti niistä neljästä päivästä karitsasta.

16. Tuokaa myös yksi pukki syntiuhriksi jokapäiväisen polttouhrin ja siihen kuuluvan ruoka- ja juomauhrin lisäksi.

17. Toisena päivänä on uhrattava kaksitoista mullikkaa, kaksi pässiä ja neljästä päivästä vuoden vanhaa virheettöntä uroskaritsaa

18. sekä niihin kuuluvat ruoka- ja juomauhrit mullikoiden, pässien ja karitsoiden luvun mukaan niistä säädettyllä tavalla.

19. Tuokaa myös yksi pukki syntiuhriksi jokapäiväisen polttouhrin ja siihen kuuluvan ruoka- ja juomauhrin lisäksi.

20. Kolmantena päivänä on uhrattava yksitoista härkää, kaksi pössä ja neljätoista vuoden vanhaa virheetöntä uroskaritsaa

21. sekä niihin kuuluvat ruoka- ja juomauhrit härkien, pössien ja karitsoiden luvun mukaan niistä säädetyllä tavalla.

22. Tuokaa myös pukka syntiuhriksi jokapäiväisen polttouhrin ja siihen kuuluvan ruoka- ja juomauhrin lisäksi.

23. Neljäntenä päivänä on uhrattava kymmenen härkää, kaksi pössä ja neljätoista vuoden vanhaa virheetöntä uroskaritsaa

24. sekä niihin kuuluvat ruoka- ja juomauhrit härkien, pössien ja karitsoiden luvun mukaan niistä säädetyllä tavalla.

25. Tuokaa myös pukka syntiuhriksi jokapäiväisen polttouhrin ja siihen kuuluvan ruoka- ja juomauhrin lisäksi.

26. Viidentenä päivänä on uhrattava yhdeksän härkää, kaksi pössä ja neljätoista vuoden vanhaa virheetöntä uroskaritsaa

27. sekä niihin kuuluvat ruoka- ja juomauhrit härkien, pössien ja karitsoiden luvun mukaan niistä säädetyllä tavalla.

28. Tuokaa myös pukka syntiuhriksi jokapäiväisen polttouhrin ja siihen kuuluvan ruoka- ja juomauhrin lisäksi.

29. Kuudentena päivänä on uhrattava kahdeksan härkää, kaksi pössä ja neljätoista vuoden vanhaa virheetöntä uroskaritsaa

30. sekä niihin kuuluvat ruoka- ja juomauhrit härkien, pössien ja karitsoiden luvun mukaan niistä säädetyllä tavalla.

31. Tuokaa myös yksi pukka syntiuhriksi jokapäiväisen polttouhrin ja siihen kuuluvan ruoka- ja juomauhrin lisäksi.

32. Seitsemäntenä päivänä on uhrattava seitsemän härkää, kaksi pössä ja neljätoista vuoden vanhaa virheetöntä uroskaritsaa

33. sekä niihin kuuluvat ruoka- ja juomauhrit härkien, pössien ja karitsoiden luvun mukaan niistä säädetyllä tavalla.

34. Tuokaa myös yksi pukka syntiuhriksi jokapäiväisen polttouhrin ja siihen kuuluvan ruoka- ja juomauhrin lisäksi.

35. Kahdeksantena päivänä teillä tulee olla juhlakokous. Älkää tehkö silloin mitään arkityötä.

36. Tuokaa polttouhriksi, miellyttävästi tuoksuvaksi tuliuhriksi HERRALLE, härkä ja pössä sekä seitsemän virheetöntä vuoden vanhaa uroskaritsaa

37. sekä niihin kuuluvat ruoka- ja juomauhrit härkien, pössien ja karitsoiden luvun mukaan niistä säädetyllä tavalla.

38. Tuokaa myös yksi pukka syntiuhriksi jokapäiväisen polttouhrin ja siihen kuuluvan ruoka- ja juomauhrin lisäksi.

39. Nämä teidän tulee uhrata HERRALLE juhla-aikoinanne polttouhreiksi, ruokauhreiksi, juomauhreiksi ja yhteysuhreiksi. Lisäksi voitte tuoda lupausuhrinne ja vapaaehtoiset lahjanne.”

30. LUKU

Määräyksiä, jotka koskevat naisten tekemiä lupauksia

1. Mooses puhui israelilaisille aivan niin kuin HERRA oli häntä käskennyt.

2. Sitten Mooses puhui Israelin heimojen päämiehille. Hän sanoi: ”HERRA on käskennyt tehdä näin:

3. Jos mies tekee lupauksen HERRALLE tai sitoutuu valalla vanhojen kieltäytymään jostakin, hän ei saa perua¹⁹⁷ sanaansa, vaan hänen on tehtävä sen mukaan kuin hän on puhunut.

3. Moos. 27:2; 5. Moos. 23:21; Saarn. 5:3

4. Jos nainen nuorena isänsä kodissa tekee lupauksen HERRALLE tai sitoutuu kieltäytymään jostakin

5. ja isä kuulee tyttärensä lupauksen tai sitoumuksen, mutta ei sano siitä hänelle mitään, kaikki naisen tekemät lupaukset ja sitoumukset jäävät voimaan.

6. Mutta jos hänen isänsä kieltää häntä samana päivänä, jona kuulee ne, mitkään hänen tekemänsä lupaukset ja sitoumukset eivät jää voimaan. HERRA antaa hänelle anteeksi, koska hänen isänsä on kieltänyt häntä.

7. Jos hän on luvannut jotakin tai ajattele mattomasti sitoutunut kieltäyty-

¹⁹⁷ 30:3. Kirj.: ”häpäistä”.

mään jostakin ja jos hän sitten menee naimisiin

8. ja hänen miehensä saa kuulla tuosta lupauksesta, mutta ei puhu hänelle siitä sinä päivänä mitään, niin naisen tekemät lupaukset ja sitoumukset pysyvät voimassa.

9. Jos hänen miehensä sen sijaan kieltää häntä samana päivänä, kun kuulee asiasta, mies samalla purkaa vaimonsa tekemän lupauksen, samoin vaimon ajattele mattomasti lausuman sitoumuksen, ja HERRA antaa vaimolle anteeksi.

10. Sen sijaan lesken tai hylätyn tekemä lupaus pysyy voimassa, mihin tahansa hän onkin sitoutunut.

11. Jos nainen tekee miehensä kodissa lupauksen tai sitoutuu valalla kieltäytymään jostakin

12. ja hänen miehensä kuulee sen, mutta ei sano hänelle mitään eikä kiellä häntä, kaikki vaimon tekemät lupaukset ja sitoumukset pysyvät voimassa.

13. Mutta jos hänen miehensä purkaa ne samana päivänä, jona kuulee ne, ei yksikään vaimon huulilta lähtenyt lupaus tai sitoumus pysy voimassa. Hänen aviomiehensä on ne purkanut, ja HERRA antaa vaimolle anteeksi.

14. Hänen miehensä voi joko vahvistaa tai purkaa jokaisen lupauksen ja jokaisen valallisen sitoumuksen, jonka vaimo tekee kurittaakseen itseään.

15. Jos hänen miehensä ei seuraa vaan päivään mennessä sano hänelle niistä mitään, mies vahvistaa näin kaikki vaimonsa tekemät lupaukset ja sitoumukset. Mies on vahvistanut ne, kun ei ole puhunut niistä vaimolleen samana päivänä, jona on kuullut niistä.

16. Jos mies kuitenkin purkaa ne sen päivän jälkeen, jona on kuullut niistä, hän kantaa vaimonsa syyllisyyden.”

17. Nämä ovat ne säädökset, jotka HERRA antoi Moosekselle miehen ja hänen vaimonsa suhteesta sekä isän ja hänen tyttärensä suhteesta tyttären ollessa nuorena isänsä kodissa.

Kostoretki midianilaisia vastaan

1. HERRA sanoi Moosekselle:

2. ”Kosta israelilaisten puolesta midianilaisille. Sen jälkeen sinut otetaan pois heimosi luo.” 4. Moos. 25:17

3. Silloin Mooses puhui kansalle: ”Varustakaa keskuudestanne miehiä sotapalvelukseen. Lähtekööt he Midiania vastaan panemaan toimeen HERRAN koston Midianille.

4. Lähettäkää sotaan tuhat miestä kaikista Israelin heimoista, jokaisesta heimosta.”

5. Israelin tuhansien joukosta luovutettiin tuhat miestä kustakin heimosta, yhteensä kaksitoistatuhatta sotaan varustettua miestä.

6. Mooses lähetti heidät sotaan, tuhat miestä jokaisesta heimosta, ja heidän kanssaan Piinehaan, pappi Eleasarin pojan, jonka mukana olivat pyhät esineet ja hälytystorvet.

4. Moos. 10:9

7. Israelilaisten sotajoukot taistelivat Midiania vastaan, niin kuin HERRA oli Moosesta käskennyt, ja surmasivat kaikki miespuoliset midianilaiset.

8. Muiden surmattujen joukossa he surmasivat viisi Midianin kuningasta: Evin, Rekemin, Suurin, Huurin ja Reban. Myös Bileamin, Beorin pojan, he surmasivat miekalla. Joos. 13:21–22

9. He ottivat vangiksi midianilaiset naiset ja lapset ja ryöstivät kaikki midianilaisten eläimet, kaiken heidän karjansa ja omaisuutensa.

10. Israelilaiset polttivat kaikki heidän asuttamansa kaupungit ja leiripaikat

11. ja ottivat kaiken saaliin ja kaiken ryöstettävän, sekä ihmiset että karjan.

12. Ottamansa vangit ja saaliin he toivat Mooseksen, pappi Eleasarin sekä israelilaisten seurakunnan luo leiriin Mooabin arolle, joka on Jordanin varrella Jerikon luona.

13. Mooses, pappi Eleasar ja kaikki kansan päämiehet tulivat heitä vastaan leirin ulkopuolelle.

4. Mooseksen kirja 31

14. Mutta Mooses vihastui sotaret-keltä palanneisiin tuhannen- ja sadan-pääliköihin, sotajoukon johtajiin,

15. ja sanoi heille: "Oletteko te jättä-neet henkiin kaikki naiset?"

16. Juuri naisethan viettelivät Bileamin neuvosta israelilaiset uskottomuu-teen HERRAA kohtaan Peorin tapaukses-sa, ja vitsaus kohtasi HERRAN seurakun-taa.

4. Moos. 22:5,25:1; 2. Piet. 2:15

17. Surmatkaa nyt kaikki poikalap-set ja myös jokainen nainen, joka on maannut miehen kanssa,

18. mutta jättäkää henkiin itseänne varten jokainen tyttö, joka ei ole maan-nut miehen kanssa.

19. Teidän itsenne on oleskeltava lei-rin ulkopuolella seitsemän päivää. Teis-tä jokaisen, joka on surmannut jonkun, ja jokaisen, joka on koskenut surmat-tuun, on puhdistauduttava kolmantena ja seitsemäntenä päivänä, niin teidän kuin vankiennekin.

4. Moos. 19:11,16

20. Jokainen vaate, jokainen nahka-esine ja kaikki, mikä on tehty vuohen karvoista, samoin kuin jokainen puue-sine on puhdistettava."

21. Pappi Eleasar sanoi taisteluun osallistuneille sotilaille: "Tämä on lain säädös, jonka HERRA antoi Mooseksel-le:

22. Ainoastaan kulta, hopea, vaski, rauta, tina ja lyijy,

23. kaikki, mikä kestää tulta, käyt-täkää tuleessa, niin se puhdistuu. Se on kuitenkin puhdistettava vielä puh-distusvedellä. Mutta se, mikä ei kestä tulta, on huuhdottava vedessä.

4. Moos. 19:9

24. Peskää seitsemäntenä päivänä vaatteenne, niin te puhdistutte, ja tul-kaa sitten leiriin."

Saaliin jakaminen

25. HERRA sanoi Moosekselle:

26. "Sinun, pappi Eleasarin ja kan-san perhekuntien päämiesten tulee laskea saaliin määrä, niin ihmisten kuin karjankin.

27. Jaa saalis puoliksi taisteluun osallistuneiden sotilaiden ja koko muun seurakunnan kesken.

28. Ota taisteluun osallistuneilta sotilailta verona HERRALLE yksi viides-täsadasta ihmisestä, nautaeläimestä, aasista ja lampaasta.

29. Ota se heille tulevasta puoliskos-ta ja anna se pappi Eleasarille HERRALLE erotettuna.

30. Israelilaisille tulevasta puolis-kosta ota yksi viidestäkymmenestä ihmisestä, nautaeläimestä, aasista, lampaasta ja kaikista muista eläimis-tä. Anna ne leeviläisille, jotka hoitavat tehtäviä HERRAN asumuksessa."

31. Mooses ja pappi Eleasar tekivät niin kuin HERRA oli Moosesta käskenyt.

32. Saalis sen lisäksi, mitä sotilaat olivat ryöstäneet itselleen, oli kuusi-sataaseitsemänkymmentäviisituhatta lammasta,

33. seitsemänkymmentäkaksituhatta nautaa

34. ja kuusikymmentäyksituhatta aa-sia.

35. Ihmisiä, tyttöjä, jotka eivät olleet maanneet miehen kanssa, oli kaik-kiaan kolmekymmentäkaksituhatta.

36. Sotaan osallistuneiden osuus, puolet saaliista, oli kolmesataakolme-kymmentäseitsemäntuhatta viisisataa lammasta.

37. Näistä HERRALLE tuleva vero oli kuusisataaseitsemänkymmentäviisi lammasta.

38. Nautoja oli kolmekymmentäkuu-situhatta, ja niistä HERRALLE tuleva vero oli seitsemänkymmentäkaksi eläintä.

39. Aaseja oli kolmekymmentätuhat-ta viisisataa, ja niistä HERRALLE tuleva vero oli kuusikymmentäyksi eläintä.

40. Ihmisiä oli kuusitoistatuhatta. Heistä kolmekymmentäkaksi annettiin verona HERRALLE.

41. HERRALLE erotetun osuuden Moo-ses antoi verona pappi Eleasarille, niin kuin HERRA oli Moosesta käskenyt.

42. Israelilaisille tuleva puolisko saa-liista, jonka Mooses jakoi heidän ja so-taan osallistuneiden miesten kesken,

43. seurakunnalle tuleva puolisko, oli kolmesataakolmekymmentäseitsemäntuhatta viisisataa lammasta,

44. kolmekymmentäkuusituhatta nautaa

45. ja kolmekymmentätuhatta viisisataa aasia.

46. Ihmisiä oli kuusitoistatuhatta.

47. Mooses otti israelilaisille tulevas-ta puoliskosta yhden viidestäkymmenestä ihmisestä ja eläimestä ja antoi ne leeviläisille, joiden tuli hoitaa tehtäviä HERRAN asumuksessa, HERRAN Moosekselle antaman käskyn mukaan.

48. Sitten sotajoukon osastojen johtajat, tuhannen- ja sadanpäälliköt, tulivat Mooseksen luo

49. ja sanoivat hänelle: ”Palvelijasi ovat laskeneet niiden sotilaiden luvun, jotka ovat olleet johdettavinamme. Meistä ei puutu yhtäkään.

50. Me tuomme HERRALLE lahjaksi, sielujemme sovituksesi HERRAN edessä, kultaesineitä, joita kukin on saanut: ketjuja, rannerenkaita, sormuksia, korvarenkaita ja kaulakoristeita.”

51. Mooses ja pappi Eleasar ottivat heiltä kullan, kaikki nuo taidokkaasti tehdyt esineet.

52. Kultaa, jonka he erottivat HERRALLE tuhannen- ja sadanpäällikköjen puolesta, oli kaikkiaan kuusitoistatuhatta seitsemänsataaviisikymmentä sekeliä.

53. Sotaan osallistuneet miehet olivat kukin ottaneet saalista itselleen.

54. Mooses ja pappi Eleasar ottivat kullan tuhannen- ja sadanpäälliköiltä ja veivät sen ilmestysmajaan HERRAN eteen muistuttamaan Herraa israelilaisista.

32. LUKU

Jordanin itäpuolelle asettuvat heimot

1. Ruubenilaisilla ja gaadilaisilla oli paljon karjaa, suunnattomat määrät. He katselivat Jaeserin maata ja Gileadin maata ja huomasivat, että seutu oli sopivaa karjalle.

2. Sitten gaadilaiset ja ruubenilaiset tulivat puhumaan Moosekselle ja pappi

Eleasarille ja seurakunnan päämiehille. He sanoivat:

3. ”Atarot, Diibon, Jaeser, Nimra, Hesbon, Elale, Sebam, Nebo ja Beon,

4. tämä maa, jonka sotajoukot HERRA löi Israelin seurakunnan edessä, on karjalle sopivaa maata, ja sinun palvelijoillasi on karjaa.”

5. He sanoivat vielä: ”Jos olet meille suosiollinen, niin annetakoon tämä maa palvelijoittesi omaisuudeksi. Älä vie meitä Jordanin yli.”

6. Mutta Mooses vastasi gaadilaisille ja ruubenilaisille: ”Jäisittekö te tänne, kun teidän veljenne lähtevät sotaan?”

7. Miksi viette israelilaisilta halun mennä siihen maahan, jonka HERRA on heille antanut?

8. Niinhän teidän isännekin tekivät, kun minä olin lähettänyt heidät Kaades-Barneasta katsomaan sitä maata.

9. Vaikka he kulkivat Rypälelaaksoon asti ja näkivät koko maan, he veivät israelilaisilta halun mennä maahan, jonka HERRA oli heille antanut.

4. Moos. 13:32–33

10. Sinä päivänä HERRAN viha syttyi, ja hän vannoi tämän valan:

11. ’Totisesti, ne Egyptistä lähteneet miehet, jotka ovat kaksikymmenvuotiaita tai sitä vanhempia, eivät saa nähdä sitä maata, jonka minä valalla vanhoen lupasin Abrahamille, lisäkille ja Jaakobille. He eivät ole seuranneet minua kokosydämisesti

12. paitsi Kaaleb, kenissiläisen Jefonnen poika, ja Joosua, Nuunin poika.’ Nämä nimittäin seurasivat HERRAA kokosydämisesti.

4. Moos. 14:30

13. HERRA vihastui israelilaisiin ja antoi heidän harhailla autiomaassa neljäkymmentä vuotta, kunnes hävisi koko se sukupolvi, joka oli tehnyt sellaista, mikä on pahaa HERRAN silmissä.

4. Moos. 26:64–65

14. Ja nyt te syntisten sikiöt olette nousseet isienne tilalle lisätäkseen yhä HERRAN vihaa Israelia kohtaan.

15. Tehän käännytte pois seuraamasta häntä, ja hän jättää kansan vielä

4. Mooseksen kirja 32

kauemmaksi aikaa autiomaahan. Te tuhoatte koko tämän kansan.”

16. Gaadilaiset ja ruubenilaiset tulivat lähemmäs Moosesta ja sanoivat: ”Me vain rakentaisimme tänne lam-mastarhoja laumoillemme ja kaupun-keja vaimojamme ja lapsiamme varten.

17. Itse me varustaudumme ja rien-nämme israelilaisten edellä, kunnes saamme viedyksi heidät omille alueil-leen, mutta vaimomme ja lapsemme asuvat linnoitetuissa kaupungeissa turvassa maan asukkaita.

18. Me emme palaa kotiimme, ennen kuin kaikki israelilaiset ovat saaneet perintöosansa.

19. Me emme tahdo perintöosaa hei-dän keskuudestaan tuolta puolelta Jor-dania tai kauempaa, sillä meille tuleva perintöosa on täällä Jordanin itäisellä puolella.”

20. Mooses vastasi heille: ”Jos te teette näin, jos varustaudutte sotaan HERRAN edessä

21. ja jokainen teistä menee tais-teluun varustettuna HERRAN edessä Jordanin yli niin pitkäksi aikaa, että on saanut karkotetuksi vihollisensa edes-tään,

22. ja jos te palaatte vasta sen jäl-keen, kun maa on vallattu HERRALLE¹⁹⁸, niin te olette puhtaat HERRA ja Israelin edessä ja tästä maasta tulee teidän omaisuuttanne HERRAN edessä.

23. Mutta jos ette näin tee, niin tie-täkää, että te teette syntiä HERRAA vas-taan, ja saatte olla varmat, että syntin-ne tavoittaa teidät.

24. Rakentakaa siis kaupunkveja vaimojanne ja lapsianne varten ja ai-tauksia lampailenne ja vuohillenne. Tehkää, mitä olette sanoneet.”

25. Gaadilaiset ja ruubenilaiset vas-tasivat Moosekselle: ”Palvelijasi teke-vät niin kuin herramme käskää.

26. Lapsemme, vaimomme, karjam-me ja kaikki eläimemme jääkööt tänne Gileadin kaupunkkeihin,

27. mutta palvelijasi lähtevät HERRAN edessä taisteluun, jokainen sotaan va-rustettuna, niin kuin herramme sanoi.”

28. Mooses antoi heistä käskyn pappi Eleasarille ja Joosualle, Nuunin pojalle, sekä Israelin heimojen perhe-kuntapäämiehille.

29. Mooses sanoi heille: ”Jos gaadi-laiset ja ruubenilaiset lähtevät teidän kanssanne HERRAN edessä Jordanin yli, jokainen taisteluun varustettuna, ja te saatte maan vallatuksi, niin antakaa Gileadin maa heille maaomaisuudeksi.

30. Jos he sen sijaan eivät varustau-du ja lähde teidän kanssanne sinne, heidän on otettava maaomaisuuten-sa teidän keskuudestanne Kanaanin-maassa.”

31. Gaadilaiset ja ruubenilaiset vas-tasivat: ”Mitä HERRA on puhunut palve-lijoillesi, sen me teemme.

32. Me lähdemme HERRAN edessä Kanaaninmaahan sotaan varustettui-na, mutta meidän perintöomaisuutem-me on Jordanin tällä puolella.”

33. Silloin Mooses antoi heille, gaadilaisille ja ruubenilaisille sekä Joosefin pojan Manassen heimon toiselle puo-lelle, amorilaisten kuninkaan Siihonin valtakunnan ja Baasanin kuninkaan Oogin valtakunnan, maan kaupunkei-neen ja niiden ympärillä olevine aluei-neen.

34. Niinpä gaadilaiset rakensivat Dii-bonin, Atarotin, Aroerin,

35. Atrot-Soofanin, Jaeserin, Jogbe-han,

36. Beet-Nimran ja Beet-Haaranin linnoitetuiksi kaupungeiksi sekä lam-mastarhoja.

37. Ruubenilaiset rakensivat Hesbo-nin, Elalan ja Kirjataimin,

38. Nebon ja Baal-Meonin, joiden nimet muutettiin, sekä Sivman. He antoivat uudet nimet rakentamilleen kaupungeille.

39. Manassen pojan Maakirin jälke-läiset lähtivät Gileadiin, valloittivat sen ja karkottivat amorilaiset, jotka asuivat siellä.

198 32:22. Kirj.: ”kun maa on kukistettu HERRAN edessä”.

4. Mooseksen kirja 32–33

40. Mooses antoi Gileadin Maakirille, Manassen pojalle, ja tämä asettui sinne asumaan.

41. Jaair, Manassen poika, lähti liikkeelle ja valloitti gileadilaisten leirikylät ja antoi niille nimen Havvot-Jaair¹⁹⁹.

42. Noobah meni ja valloitti Kenatin ja sitä ympäröivät kylät ja antoi sille oman nimensä mukaan nimen Noobah.

33. LUKU

Luettelo Israelin leiripaikoista

1. Nämä matkat israelilaiset kulkivat sen jälkeen, kun he olivat lähteneet Egyptistä osastoittain Mooseksen ja Aaronin johdolla.

2. Mooses kirjoitti HERRAN käskyn mukaan muistiin paikat, joista he lähtivät kullekin matkaosuudelle. Nämä olivat israelilaisten matkat heidän lähtöpaikkojensa järjestyksen mukaan:

3. He lähtivät liikkeelle Ramseksessä ensimmäisessä kuussa, ensimmäisen kuukauden viidentenätoista päivänä. Israelilaiset lähtivät matkaan voittoisin mielin²⁰⁰ pääsiäisen jälkeisenä päivänä kaikkien egyptiläisten nähden.

2. Moos. 12:37, 14:8

4. Egyptiläiset hautasivat silloin esikoisiaan, jotka HERRA oli surmannut heidän keskuudestaan. HERRA tuomitsi heidän jumalansa.

2. Moos. 12:12

5. Israelilaiset siis lähtivät Ramseksessä ja leiriytyivät Sukkotiin.

6. Sitten he lähtivät Sukkotista ja leiriytyivät Eetamiin, joka on autiomaan reunassa.

2. Moos. 13:20

7. He lähtivät Eetamista ja palasivat takaisinpäin Pii-Hahirotiin, joka on vastapäätä Baal-Sefonia, ja leiriytyivät Migdolin kohdalle.

2. Moos. 14:2

8. Pii-Hahiotista lähdettyään he kulkivat meren poikki autiomaahan. Sitten he vaelsivat kolmen päivän matkan Eetamin autiomaassa ja leiriytyivät Maarahan.

2. Moos. 14:22, 15:23

9. He lähtivät Maarasta, tulivat Eeliiniin ja leiriytyivät sinne. Eelimissä oli kaksitoista vesilähdettä ja seitsemänkymmentä palmupuuta.

2. Moos. 15:27

10. Eelimistä lähdettyään he leiriytyivät Kaislameren rannalle.

11. Lähdettyään Kaislameren rannalta he leiriytyivät Siinin autiomaahan.

2. Moos. 16:1

12. He lähtivät Siinin autiomaasta ja leiriytyivät Dofkaan.

13. Dofkasta lähdettyään he leiriytyivät Aalukseen.

14. Aaluksesta lähdettyään he leiriytyivät Refidimiin. Siellä ei ollut kansalle vettä juotavaksi.

2. Moos. 17:1

15. He lähtivät Refidimistä ja leiriytyivät Siinain autiomaahan.

2. Moos. 19:1

16. He lähtivät Siinain autiomaasta ja leiriytyivät Kibrot-Hattaavaan.

4. Moos. 11:34

17. Kibrot-Hattaavasta lähdettyään he leiriytyivät Haserotiin.

4. Moos. 11:35

18. Sitten he lähtivät Haserotista ja leiriytyivät Ritmaan.

19. He lähtivät Ritmasta ja leiriytyivät Rimmon-Peretsiin.

20. Sieltä he lähtivät liikkeelle ja leiriytyivät Libnaan.

21. Libnasta lähdettyään he leiriytyivät Rissaan.

22. He lähtivät Rissasta ja leiriytyivät Kehelataan.

23. He lähtivät Kehelatasta ja leiriytyivät Seferinvuoren juurelle.

24. He lähtivät sieltä ja leiriytyivät Haradaan.

25. Haradasta he lähtivät liikkeelle ja leiriytyivät Makhelotiin.

26. Makhelotista lähdettyään he leiriytyivät Tahatiin.

27. Sieltä he lähtivät liikkeelle ja leiriytyivät Tarahiin.

28. Tarahista lähdettyään he leiriytyivät Mitkaan.

29. He lähtivät Mitkasta ja leiriytyivät Hasmonaan.

30. He lähtivät Hasmonasta ja leiriytyivät Mooserotiin.

199 32:41. Nimi Havvot-Jaair merkitsee 'Jaairin leirikylät'.

200 33:3. Kirj.: "käsi korkealla".

4. Mooseksen kirja 33–34

31. Sieltä he lähtivät liikkeelle ja leiriytyivät Bene-Jaakaniin.

32. Bene-Jaakanista he kulkivat Hoor-Haggidgadiin ja leiriytyivät sinne.

33. Lähdettyään Hoor-Haggidgadista he leiriytyivät Jotbataan.

34. He lähtivät Jotbatasta ja leiriytyivät Avronaan.

35. Avronasta lähdettyään he leiriytyivät Etsjon-Geberiin.

36. Sieltä lähdettyään he leiriytyivät Tsiinin autiomaahan Kaadekseen.

4. Moos. 20:1

37. He lähtivät Kaadeksesta ja leiriytyivät Hoorinvuoren juurelle, Edomin maan rajalle.

4. Moos. 20:22

38. Pappi Aaron nousi Hoorinvuorelle HERRAN käskyn mukaan ja kuoli siellä neljäntenäkymmenentenä vuotena siitä, kun israelilaiset olivat lähteneet Egyptin maasta, viidennen kuun ensimmäisenä päivänä.

4. Moos. 20:25;

5. Moos. 10:6,32:50

39. Aaron oli sadankahdenkymmenenkolmen vuoden ikäinen kuollessaan Hoorinvuorella.

40. Kanaanilainen Aradin kuningas, joka asui Kanaaninmaan eteläosassa, sai kuulla israelilaisten tulosta.

4. Moos. 21:1

41. Israelilaiset lähtivät liikkeelle Hoorinvuorelta ja leiriytyivät Salmoonan.

4. Moos. 21:4

42. He lähtivät Salmonasta ja leiriytyivät Puunoniin.

43. Puunonista lähdettyään he leiriytyivät Obobtiin.

44. Sieltä he lähtivät liikkeelle ja leiriytyivät lije-Abarimiin Mooabin rajalle.

4. Moos. 21:11

45. He lähtivät lijmistä ja leiriytyivät Diibon-Gaadiin.

46. Diibon-Gaadista lähdettyään he leiriytyivät Almon-Diblataimiin.

47. He lähtivät Almon-Diblataimista ja leiriytyivät Abarimin vuoristoon vastapäätä Neboa.

48. Abarimin vuoristosta lähdettyään he leiriytyivät Mooabin arolle Jordanin rantaan Jerikon kohdalle.

4. Moos. 22:1

49. Mooabin arolla Jordanin rannalla heidän leirinsä ulottui Beet-Jesimotista Aabel-Sittimiin asti.

Määräyksiä Kanaaninmaan valloittamisesta

50. HERRA puhui Moosekselle Mooabin arolla Jordanin rannalla vastapäätä Jerikoa. Hän sanoi:

51. ”Puhu israelilaisille: Kun olette kulkeneet Jordanin yli Kanaaninmaahan,

52. karkottakaa tieltänne kaikki maan asukkaat ja hävittäkää kaikki heidän jumalankuvansa ja valetut kuvansa ja tuhotkaa kaikki heidän uhrikukkulan-
sa.

2. Moos. 23:33,34:12; 5. Moos. 7:2,5

53. Ottakaa maa haltuunne ja asukaa siinä, sillä minä olen antanut teille tuon maan perinnöksi.

54. Jakakaa maa arvalla perinnöksi sukujenne kesken. Antakaa suuremmalle suvulle suurempi perintöosa ja pienemmälle pienempi perintöosa. Kunkin tulee saada perintöosansa siitä, mihin arpa sen hänelle määrää. Jakakaa maa keskenänne isienne heimojen mukaan.

4. Moos. 26:53; Joos. 14:1

55. Mutta jos ette karkota maan asukkaita tieltänne, tulee niistä, jotka te jätätte jäljelle, okaita teidän silmiinne ja piikkejä kylkiinne, ja he ahdistavat teitä maassa, jossa asutte.

Joos. 23:13; Tuom. 2:3

56. Silloin minä teen teille sen, mitä aioin tehdä heille.”

34. LUKU

Luvaton maan rajat

1. HERRA puhui Moosekselle:

2. ”Anna israelilaisille tämä käsky. Kun te tulette Kanaaninmaahan, maahan, jonka te saatte perintöosaksenne, sen rajat olkoot nämä:

3. Eteläisenä rajananne on Tsiinin autiomaan Edomin rajalla. Eteläinen rajanne lähtee Suolameren päästä itäpuolelta.

1. Moos. 14:3; Joos. 15:1

4. Etelärajanne kääntyy Skorpionisolaan, kulkee Tsiiniin, sieltä Kaades-

4. Mooseksen kirja 34–35

Barnean eteläpuolelle ja edelleen Hasar-Addariin, josta se kulkee Asmoniin.

5. Asmonista raja kääntyy Egyptin purolle ja päättyy mereen.

1. Moos. 15:18

6. Läntisenä rajananne on Suurimeri. Se on teidän läntinen rajanne.

7. Tämä on teidän pohjoinen rajanne: Merkitkää raja Suurestamerestä Hoorinvuoreen.

8. Hoorinvuoresta merkitkää raja Hamatin tienhaaraan. Raja päättyy Sedadiin.

9. Sieltä raja lähtee Sifroniin ja päättyy Hasar-Eenaniin. Tämä on teidän pohjoinen rajanne.

10. Merkitkää itäinen rajanne Hasar-Eenanista Sefamiin.

11. Sefamista raja laskeutuu Riblaan, itään päin Ainista, ja sieltä raja laskeutuu edelleen, kunnes koskettaa vuoriselännettä Kinneretinjärven itäpuolella.

12. Raja laskeutuu sieltä Jordaniin ja päättyy Suolamereen. Tämä on teidän maanne sitä ympäröivine rajoineen.”

13. Mooses käski israelilaisia näin: ”Tämä on se maa, joka teidän on jaettava arvalla keskenänne ja jonka HERRA määräsi annettavaksi yhdeksälle ja puolelle heimolle.

14. Ruubenilaisten heimo perhekunnittain, gaadilaisten heimo perhekunnittain ja toinen puoli Manassen heimoa ovat näet jo ottaneet haltuun perintöosansa.

4. Moos. 32:33

15. Nämä kaksi ja puoli heimoa ovat ottaneet perintöosansa Jordanin tältä puolelta, Jerikosta itään, auringonnousun päin.”

Maan jakajiksi asetetut miehet

16. HERRA puhui Moosekselle:

17. ”Nämä ovat niiden miesten nimet, joiden on jaettava teille se maa: pappi Eleasar ja Joosua, Nuunin poika,

Joos. 14:1,21:1

18. sekä kustakin heimosta yksi ruhtinas, jonka te valitsette jakamaan maata.

19. Nämä ovat niiden miesten nimet: Juudan heimosta Kaaleb, Jefunnen poika,

20. simeonilaisten heimosta Samuel, Ammihudin poika,

21. Benjaminin heimosta Elidad, Kisionin poika,

22. daanilaisten heimosta ruhtinas Bukki, Joglin poika,

23. joosefilaisista Manassen heimon kuuluva ruhtinas Hanniel, Eefodin poika,

24. ja efraimilaisten heimosta ruhtinas Kemuel, Siftanin poika,

25. sebulonilaisten heimosta ruhtinas Elisafan, Parnakin poika,

26. isaskarilaisten heimosta ruhtinas Paltiel, Assanin poika,

27. asserilaisten heimosta ruhtinas Ahihud, Selomin poika,

28. ja naftalilaisten heimosta Pedahel, Ammihudin poika.”

29. Nämä miehet HERRA määräsi jakamaan israelilaisille Kanaaninmaan.

35. LUKU

Leeviläisten kaupungit

1. HERRA puhui Moosekselle Moaabin arolla Jordanin rannalla vastapäätä Jerikoa. Hän sanoi:

2. ”Käske israelilaisten antaa perintöosistaan kaupunkeja leeviläisten asuttaviksi ja laidunmaata kaupunkien ympäriltä.

Joos. 21:2

3. Näistä kaupungeista tulee heille asuinpaikkoja, ja niiden laidunmaat ovat heidän juhtiaan, karjaansa ja kaikkia muita eläimiään varten.

4. Kaupunkien laidunmaiden, jotka teidän on annettava leeviläisille, tulee ulottua joka suuntaan tuhat kyynärää kaupungin muurista ulospäin.

5. Mitatkaa kaupungin ulkopuolelta kaksituhatta kyynärää itään, kaksituhatta kyynärää etelään, kaksituhatta kyynärää länteen ja kaksituhatta kyynärää pohjoiseen päin, kaksituhatta kyynärää joka suuntaan. Kaupunki olkoon keskellä. Tällaisia tulee leeviläisten kaupunkien laidunmaiden olla.

6. Kaupungeista, jotka teidän on annettava leeviläisille, kuuden tulee olla turvakaupunkeja. Ne teidän on määrättävä pakopaikaksi tappajalle. Niiden lisäksi teidän on annettava neljäkymmentäkaksi kaupunkia. 2. Moos. 21:13; 5. Moos. 4:41; Joos. 20:2

7. Kaikkiaan kaupunkeja ja niiden laidunmaita, jotka teidän on annettava leeviläisille, tulee olla neljäkymmentäkahdeksan.

8. Israelilaisten omistamista maista on otettava useampia kaupunkeja niiltä heimoilta, joilla niitä on paljon, ja vähemmän niiltä, joilla on vähän. Jokaisen heimon tulee antaa leeviläisille kaupunkeja saamansa perintöosan suuruuden mukaan.” Joos. 21:3

Turvakaupungit

9. **HERRA** puhui Moosekselle:

10. ”Sano israelilaisille: Kun te menette Jordanin yli Kanaaninmaahan,

11. määrättävä itsellenne kaupunkeja, joista tulee teille turvakaupunkeja. Niihin voi paeta tappaja, joka on vahingossa surmannut jonkun. 5. Moos. 19:2

12. Nämä kaupungit olkoot teille turvapaikkana verenkostajalta, niin ettei tappajan tarvitse kuolla, ennen kuin hän on ollut seurakunnan edessä tuomittavana.

13. Kaupunkeja, jotka teidän on annettava turvakaupungeiksi, tulee olla kuusi.

14. Teidän on annettava Jordanin tältä puolelta kolme kaupunkia ja Kanaaninmaasta kolme kaupunkia, ja niistä tulee turvakaupunkeja.

15. Nämä kuusi kaupunkia ovat turvapaikkana israelilaisille ja keskuudessanne asuvalle muukalaiselle ja väliaikaiselle asukkaalle. Niihin voi paeta jokainen, joka surmaa vahingossa jonkun.

16. Mutta jos joku lyö rautaesineellä toista ja tämä kuolee, hän on murhaaja. Murhaaja on surmattava. 2. Moos. 21:12; 3. Moos. 24:17

17. Jos jollakin on kädessään kivi, jolla voi tappaa, ja hän lyö sillä toista

ja tämä kuolee, hän on murhaaja. Murhaaja on surmattava.

18. Tai jos joku lyö toista kädessään olevalla puuesineellä, jolla voi tappaa, ja toinen kuolee, hän on murhaaja. Murhaaja on surmattava.

19. Verenkostaja surmatkoon murhaajan. Hän voi surmata murhaajan, kun tapaa tämän.

20. Jos joku lyö vihastuksissaan toista tai heittää väijyksistä jollakin ja tuo ihminen kuolee

21. tai jos joku vihaa kantaen lyö jotakuta nyrkillään ja tämä kuolee, lyöjä on surmattava, sillä hän on murhaaja. Verenkostaja voi surmata murhaajan tavatessaan hänet.

22. Mutta jos joku vahingossa, ilman vihamielisyyttä, satuttua toista tai heittää jonkin esineen hänen päälleen väijymättä häntä

23. tai jos hän huomaamattaan pudottaa toisen päälle sellaisen kiven, joka voi aiheuttaa kuoleman, ja tuo ihminen kuolee, eikä kuoleman aiheuttaja ollut hänen vihamiehensä eikä tarkoittanut vahingoittaa häntä,

24. seurakunnan on ratkaistava tappajan ja verenkostajan välit näiden säästösten mukaan.

25. Seurakunnan tulee vapauttaa tappaja verenkostajan käsistä ja viedä hänet takaisin turvakaupunkiin, johon hän alun perin pakeni. Hänen on asuttava siellä pyhällä öljyllä voidellun ylimmäisen papin kuolemaan asti.

26. Jos tappaja poistuu sen turvakaupungin alueelta, johon hän on pakenut,

27. ja verenkostaja kohtaa tappajan hänen turvakaupunkinsa alueen ulkopuolella ja surmaa hänet, verenkostaja ei joudu vastuuseen veren vuodattamisesta,

28. sillä tappajan olisi pitänyt pysyä turvakaupungissaan ylipapin kuolemaan asti. Ylipapin kuoltua tappaja saa kuitenkin palata perintömaalleen.

29. Nämä säännöt teidän on pidettävä lakina kautta sukupolvienne kaikkiasa asuinpaikoissanne.”

Tappajan rankaiseminen

30. ”Jokainen murhaaja, jokainen, joka lyö toisen kuoliaaksi, on surmattava todistajien antaman todistuksen perusteella. Yhden todistajan todistuksen perusteella ei kuitenkaan saa surmata ketään. 1. Moos. 9:6; 5. Moos. 17:6,19:5; Matt. 18:16; Joh. 8:17

31. Älkää ottako vastaan lunastusmaksua murhaajalta, joka ansaitsee kuoleman. Hänet on surmattava.

32. Älkää myöskään ottako vastaan lunastusmaksua turvakaupunkiin pakenneelta, joka tahtoi palata asumaan omalle maalleen ennen papin kuolemaa.

33. Älkää saastuttako maata, jossa te asutte. Veri näet saastuttaa maan, eikä maalle voi toimittaa sovitusta verestä, joka siihen on vuodatettu, paitsi sen verellä, joka veren on vuodattanut. 1. Moos. 9:6; 2. Sam. 21:1

34. Älkää siis saastuttako maata, jossa te asutte ja jonka keskellä minä asun, sillä minä, HERRA, asun israelilaisten keskellä.” 3. Moos. 26:11

36. LUKU

Lisämääräyksiä tyttärien perintöosuudesta

1. Joosefin jälkeläisiin kuuluvan Gileadin, Maakirin pojan, Manassen pojanpojan, suvun perhekuntapäämiehet tulivat Mooseksen ja ruhtinaiden, israelilaisten perhekuntapäämiesten eteen ja puhuivat heille. 4. Moos. 26:29

2. He sanoivat: ”HERRA käski sinun jakaa sen maan arvalla israelilaisille perintöosiksi, ja sinä sait käskyn HERRALTA antaa veljemme Selofhadin perintöosan hänen tyttäriilleen. 4. Moos. 26:55,27:1; Joos. 17:4

3. Jos he kuitenkin joutuvat vaimoiksi joillekin muiden israelilaisten heimojen pojista, heidän perintöosan-

sa siirtyy pois meidän isiemme perintöosasta ja tulee lisätyksi sen heimon perintöosaan, johon he liittyvät. Näin meidän perintöosamme pienenee.

4. Israelilaisten riemuvuoden tullessa heidän perintöosansa lisätään sen heimon perintöosaan, johon he liittyvät, mutta meidän isiemme heimon perintöosasta heidän perintöosansa jää puuttumaan.” 3. Moos. 25:10

5. Silloin Mooses antoi israelilaisille HERRAN käskystä tämän säädöksen: ”Joosefilaisten heimo puhuu oikein.

6. HERRA säätää Selofhadin tyttäristä tällaisen säädöksen: He voivat mennä vaimoksi kenelle tahtovat, kunhan vain menevät vaimoksi johonkin isänsä heimon sukuun.

7. Näin israelilaisten perintöosa ei siirry heimosta toiseen. Jokaisen israelilaisen tulee säilyttää isänsä heimon perintöosa.

8. Jokaisen tyttären, joka perii israelilaisten heimojen perintömaita, on mentävä vaimoksi jollekin isänsä heimoon kuuluvalla miehelle, että israelilaiset saisivat periä kukin isänsä perintömaita.

9. Näin perintömaa ei siirry heimosta toiseen, ja jokainen israelilainen heimo säilyttää oman perintöosansa.”

10. Selofhadin tyttäret tekivät aivan niin kuin HERRA oli Mooseksen kautta käsenyt:

11. Mahla, Tirsä, Hogla, Milka ja Nooga, Selofhadin tyttäret, menivät vaimoiksi setiensä pojille.

12. He menivät vaimoiksi Joosefin pojan Manassen poikien sukuihin, ja niin heidän perintöosansa jäi heidän isänsä suvun haltuun.

13. Nämä ovat ne käskyt ja säädökset, jotka HERRA antoi Mooseksen kautta israelilaisille Moabin arolla Jordanin rannalla vastapäätä Jerikoa.

VIIDES MOOSEKSEN KIRJA

DEUTERONOMIUM

MOOSEKSEN ENSIMMÄINEN PUHE

1. LUKU

Mooses muistuttaa Jumalan lupauksesta

1. Nämä ovat ne sanat, jotka Mooses puhui koko Israelille autiomaassa Jordanin idänpuoleisella tasangolla Suufia vastapäätä, Paaranin, Toofelin, Laabanin, Haserotin ja Dii-Saahabin seuduilla.

2. Hoorebilta on Seirin vuoriston kautta yhdentoista päivän matka Kaades-Barneaan. 2. Moos. 3:1

3. Neljänneskymmenennen vuoden yhdennentoista kuun ensimmäisenä päivänä Mooses puhui israelilaisille kaiken, mitä HERRA oli käskennyt hänen puhua.

4. Tämä tapahtui sen jälkeen, kun hän oli lyönyt Siihonin, amorilaisten kuninkaan, joka hallitsi Hesbonissa, ja Oogin, Baasanin kuninkaan, joka asui Astarotissa ja Edreissä. 4. Moos. 21:21,33

5. Jordanin itäpuolella, Mooabin maassa, Mooses alkoi selittää tätä opetusta. Hän sanoi:

6. ”HERRA, meidän Jumalamme, puhui meille Hoorebilla: ’Te olette jo kyllin kauan viipyneet tämän vuoren vaiheil- la.

7. Kääntykää ja lähtekää liikkeelle. Menkää amorilaisten vuoristoon ja kaikkien heidän naapuriensa luo tasangolle, vuoristoon, alankomaahan, Negeviin ja meren rannikolle. Menkää kanaaniilaisten maahan ja Libanoniin ja aina suurelle virralle, Eufratvirralle, saakka.

8. Katso, minä olen antanut maan teidän valtaanne. Menkää ja ottakaa omaksenne se maa, jonka HERRA on valalla vannonen luvannut antaa teidän isillenne Abrahamille, lisakille ja Jaako-

bille ja heidän jälkeläisilleen.”

1. Moos. 12:7,15:18,17:8

Mooses asettaa kansalle päämiehiä

9. ”Siihen aikaan minä sanoin teille: ’Minä en jaksa kantaa teitä yksin.

2. Moos. 18:17

10. HERRA, teidän Jumalanne, on tehnyt teidät monilukuisiksi, ja teitä on tänä päivänä yhtä paljon kuin tähtiä taivaalla. 1. Moos. 15:5,22:17; 5. Moos. 10:22

11. Lisätköön HERRA, teidän isienne Jumala, teidän lukunne vielä tuhatkertaiseksi ja siunatkoon teitä, niin kuin hän on teille puhunut.

12. Mutta kuinka minä voin yksin kantaa sitä kuormaa ja taakkaa, joka minulla on teistä ja teidän riidoistanne? 2. Moos. 18:18

13. Tuokaa tänne jokaisesta heimos- tanne viisaita, taitavia ja tunnettuja miehiä, niin minä asetan heidät teidän johtajiksenne.’

14. Te vastasitte minulle: ’Se, mitä sinä ehdotat tehtäväksi, on oikein.’

15. Silloin minä otin teidän heimojen- ne johtomiehiä, viisaita ja tunnettuja miehiä, ja asetin heidät teidän päälli- köiksenne, tuhannen, sadan, viiden- kymmenen ja kymmenen päälliköiksi heimojenne johtoon. 2. Moos. 18:21

16. Minä annoin silloin teidän tuoma- reillenne tämän käskyn: ’Kuunnelkaa veljiänne heidän riita-asioissaan ja tuo- mitkaa oikeudenmukaisesti jokainen veljien välinen asia ja jokainen veljen ja muukalaisen välinen asia.

17. Älkää olko puolueellisia tuomi- tessanne, vaan kuunnelkaa yhtä hy- vin alhaista kuin ylhäistäkin²⁰¹. Älkää pelätkö ketään, sillä tuomio on Ju- malan. Jos jokin asia on teistä liian vaikea, tuokaa se minun kuultavakse-

²⁰¹ 1:17. Kirj.: ”pientä kuin suurtakin”.

ni.' 2. Moos. 18:26,23:3; 3. Moos. 19:15;
2. Aik. 19:6; Jaak. 2:1

18. Minä annoin silloin teille ohjeet kaikesta, mitä teidän oli tehtävä."

Kansa kapinoi Kaades-Barneassa

19. "Sitten me lähdimme liikkeelle Hoorebilta ja kuljimme HERRAN, meidän Jumalamme, meille antaman käskyn mukaan amorilaisten vuoriston tietä koko sen suuren ja pelottavan autiomaan halki, jonka te olette nähneet. Kun tulimme Kaades-Barneaan,

20. minä sanoin teille: 'Te olette tulleet amorilaisten vuoristoon, jonka HERRA, meidän Jumalamme, antaa meille.

21. Tietäkää, että HERRA, teidän Jumalanne, on antanut maan teidän valtaanne. Menkää ja ottakaa se omaksenne, niin kuin HERRA, teidän isienne Jumala, on teille puhunut. Älkää pelätkö älkääkähä kauhistuko.'

22. Te tulitte silloin kaikki minun luokseni ja sanoitte: 'Lähetäkäämme miehiä edellämme, että he tutkisivat puolestamme maata ja toisivat meille tietoja tiestä, jota meidän on sinne kuljettava, ja kaupungeista, joihin menemme.'

4. Moos. 13:2

23. Tämä oli mielestäni hyvä ajatus, ja minä otin keskuudestanne kaksitoista miestä, yhden jokaisesta heimosta.

24. He lähtivät matkaan, nousivat vuoristoon ja tulivat Rypälelaaksoon. Vakoiltuaan maata

25. he ottivat mukaansa maan hedelmiä ja toivat meille. He tekivät meille selkoa matkastaan ja sanoivat: 'Maa, jonka HERRA, meidän Jumalamme, antaa meille, on hyvä.'

26. Te ette kuitenkaan tahtoneet lähteä sinne, vaan kapinoitte HERRAN, teidän Jumalanne, käskyä vastaan.

27. Te napsitte telttoissanne ja sanoitte: 'HERRA vihaa meitä. Siksi hän toi meidät pois Egyptin maasta antaakseen meidät amorilaisten käsiin ja tuhotakseen meidät.

4. Moos. 14:2

28. Mihin olemmekaan menossa! Veljemme ovat saaneet sydämemme raukeamaan sanoessaan: Siellä on meitä suurempi ja kookkaampi kansa sekä suuria, taivaaseen asti linnoitettuja kaupunkoja. Me näimme siellä anakilaisiakin²⁰²,

4. Moos. 13:33

29. Minä vastasin teille: 'Älkää kauhistuko älkääkähä pelätkö heitä.

30. HERRA, teidän Jumalanne, kulkee teidän edellänne. Hän itse taistelee teidän puolestanne, aivan niin kuin hän taisteli puolestanne Egyptissä teidän silmienne nähden.

2. Moos. 14:14,24;

Joos. 10:14,42

31. Te olette myös nähneet autiomaassa, kuinka HERRA, teidän Jumalanne, on kantanut teitä niin kuin mies poikaansa koko sen matkan, jonka te olette kulkeneet, kunnes tulitte tähän paikkaan.'

5. Moos. 32:10

32. Tästäkään huolimatta te ette ole uskoneet HERRAAN, teidän Jumalaanne,

33. joka on kulkenut tiellä teidän edellänne, yöllä tulella ja päivällä pilvessä, etsiäkseen teille leiripaikkaa ja osoittaakseen teille tien, jota teidän on kuljettava."

2. Moos. 13:21; 4. Moos. 10:33

Herra rankaisee Israelia

34. "Kun HERRA kuuli teidän puheenne, hän vihastui ja vannoi:

35. 'Totisesti, ei yksikään näistä miehistä, tästä pahasta sukupolvesta, saa nähdä sitä hyvää maata, jonka minä olen vannonut antavani teidän isillenne,

4. Moos. 14:21–23,26:64,32:11;

5. Moos. 2:14

36. ei kukaan paitsi Kaaleb, Jefunen poika. Hän saa sen nähdä. Hänelä ja hänen lapsilleen minä annan sen maan, johon hän on jalallaan astunut, koska hän on seurannut koko sydämestään HERRAA.'

37. HERRA vihastui myös minuun teidän vuoksenne ja sanoi: 'Sinäkään et sinne pääse.

4. Moos. 20:12,27:13;

5. Moos. 3:26,4:21

38. Mutta Joosua, Nuunin poika, joka palvelee sinua, saa mennä sinne.

5. Mooseksen kirja 1–2

Vahvista häntä, sillä hän on jakava sen maan Israelille perintöosiksi.

39. Myös teidän lapsenne, joiden te sanoitte joutuvan vihollisen saaliiksi, teidän lapsenne, jotka eivät vielä erota hyvää pahasta, pääsevät sinne. Heille minä annan sen maan, ja he saavat ottaa sen omakseen. 4. Moos. 14:3,31

40. Mutta te, kääntykää takaisin ja lähtekää autiomaahan Kaislameren tietä.”

Horman tappio

41. ”Silloin te vastasitte minulle: ’Me olemme tehneet syntiä HERRAA vastaan. Me lähdimme taistelemaan, aivan niin kuin HERRA, meidän Jumalamme, on meitä käkenyt.’ Ja te vyöttäydyitte kaikki sota-aseisiin ja lähditte yltiöpäisesti nousemaan vuoristoon.

42. Mutta HERRA sanoi minulle: ’Sano heille: Älkää nousko sinne älkääkään lähtekö taisteluun, ettette joutuisi tappiolle vihollistenne edessä, sillä minä en ole teidän keskellänne.’

43. Minä puhuin teille, mutta te ette kuunnelleet, vaan kapinoitte HERRAN käskyä vastaan ja lähditte uhmamielin vuoristoon.

44. Silloin vuoristossa asuvat amorilaiset lähtivät teitä vastaan ja ajoivat teitä takaa Seiristä Hormaan asti kuin mehiläisparvi ja löivät teidät perinpohjaisesti. 4. Moos. 14:45

45. Te palasitte ja itkitte HERRAN edessä, mutta HERRA ei kuullut teidän huutoanne eikä kuunnellut teitä,

46. ja teidän täytyi jäädä Kaadekseen ja viipyä siellä pitkän aikaa.”

2. LUKU

Edom, Mooab ja Ammon jätetään rauhaan

1. ”Sitten me käännymme toisaalle ja lähdimme Kaislameren tietä autiomaahan, niin kuin HERRA oli minulle puhunut, ja kiertelimme kauan aikaa Seirin vuoristossa. 4. Moos. 14:25,21:4; 5. Moos. 1:40

2. Sitten HERRA sanoi minulle:

3. ’Te olette jo kyllin kauan kiertäneet tätä vuoristoa. Lähtekää nyt pohjoista kohti.

4. Anna kansalle tämä käsky: Te tulette kulkemaan Seirissä asuvien veljienne, Eesaun jälkeläisten, alueen halki. He pelkäävät teitä, mutta pitääkää silti varanne. 4. Moos. 20:14–21

5. Älkää ryhtykö taisteluun heidän kanssaan, sillä minä en anna teille jalan leveyttäkään heidän maastaan, koska minä olen antanut Seirin vuoriston perinnöksi Eesaulle. 1. Moos. 36:8

6. Ostakaa rahalla heiltä ruokaa syödäkseen ja hankkikaa vesikin rahalla juodakseen. 4. Moos. 20:19

7. Onhan HERRA, sinun Jumalasi, siunannut sinua kaikessa, mitä teet. Hän tuntee vaelluksesi tässä suuressa autiomaassa. Jo neljäkymmentä vuotta on HERRA, sinun Jumalasi, ollut sinun kanssasi, eikä sinulta ole puuttunut mitään.’

8. Niinpä me lähdimme Seirissä asuvien veljienne, Eesaun jälkeläisten, luota ja kuljimme tasangon tietä, joka tulee Eelatista ja Esjon-Geberistä. Sitten me käännymme ja lähdimme kulkemaan Mooabin autiomaan tietä.

9. HERRA sanoi minulle: ’Älä ahdistaa mooabilaisia äläkä ryhdy taisteluun heidän kanssaan, sillä minä en anna sinulle perintöosaa heidän maastaan. Minä olen näet antanut Aarin perinnöksi Lootin jälkeläisille.’ 1. Moos. 19:37

10. Siellä asuivat aikaisemmin eemiläiset, suuri ja lukuisa kansa. He olivat yhtä kookkaita kuin anakilaiset,

11. ja anakilaisten tavoin heitäkin pidettiin refalaisina, mutta mooabilaiset kutsuivat heitä eemiläisiksi.

12. Seirissä asuivat aikaisemmin hoorilaiset, mutta Eesaun jälkeläiset ottivat haltuunsa heidän maansa, hävittivät heidät tieltään ja asettuivat asumaan heidän tilalleen. Näin teki myös Israel siinä maassa, jonka HERRA heille antoi. 1. Moos. 14:6,36:20

13. Herra sanoi: 'Lähtekää nyt liik-
keelle ja kulkekaa Seredin joenuoman
poikki.' 4. Moos. 21:12

14. Aika, joka kului siitä, kun lähdim-
me Kaades-Barneasta ja ylitimme Se-
redin joenuoman, oli kolmekymmentä-
kahdeksan vuotta. Sinä aikana Israelin
leiristä oli hävinnyt koko se sukupolvi,
joka oli lähtenyt Egyptistä, kaikki so-
takuntoiset miehet, niin kuin HERRA oli
heille vannonut. 4. Moos. 14:29

15. HERRAN käsi oli heitä vastaan, ja
hän hävitti heidät leiristä viimeiseen
mieheen.

16. Kun kaikki nuo sotakuntoiset
miehet olivat kullekin kansan keskuu-
desta viimeistä myöten,

17. HERRA sanoi minulle:

18. 'Sinä kuljet nyt Aarin eli Mooabin
alueen kautta

19. ja tulet lähelle ammonilaisten
rajaa. Älä kuitenkaan ahdistaa heitä
äläkä ryhdy sotaan heitä vastaan, sil-
lä minä en anna sinulle perintöosaa
ammonilaisten maasta, koska minä
olen antanut sen Lootin jälkeläisten
perinnöksi.' 1. Moos. 19:38; Tuom. 11:15

20. Sitäkin pidetään refalaisten maa-
na. Aikaisemmin siellä asuivat refalai-
set, joita ammonilaiset kutsuivat sam-
umilaisiksi.

21. Nämä olivat suuri ja lukuisa kan-
sa, yhtä kookkaita kuin anakilaiset,
mutta HERRA tuhosi heidät ammoni-
laisten tieltä. Ammonilaiset karkottivat
heidät ja asettuivat asumaan heidän
tilalleen.

22. Samalla tavalla Herra oli tehnyt
Seirissä asuville Eesaun jälkeläisil-
le, kun hän tuhosi hoorilaiset heidän
tieltään. Karkotettuaan hoorilaiset he
asettuivat asumaan näiden tilalle, ja
siellä he asuvat vielä tänäkin päivänä.

23. Avvilaiset, jotka asuivat kylissä
Gazaan asti ulottuvalla alueella, jou-
tuivat kaftorilaisten tuhoamiksi. Nämä
olivat lähtöisin Kaftorista ja asettuivat
asumaan avvilaisten tilalle."

1. Moos. 10:14

Amorilaisten kuningas Siihon voitetaan

24. "Herra sanoi: 'Nouskaa, lähte-
kää liikkeelle ja menkää Arnonjoen yli.
Minä olen antanut sinun valtaasi amo-
rilaisen Siihonin, Hesbonin kuninkaan,
ja hänen maansa. Lähde valloittamaan
sitä, ryhdy taisteluun häntä vastaan.

25. Tästä päivästä alkaen minä saa-
tan kansat kaikkialla taivaan alla sel-
lisen kauhun ja pelon valtaan sinun
edessäsi, että kun ne kuulevat vaikka
vain puhuttavan sinusta, ne pelkäävät
ja vapisevat sinun vuoksesi.'

2. Moos. 23:27; 5. Moos. 11:25

26. Niin minä lähetin sanansaattajat
Kedemotin autiomaasta viemään rau-
hantoivotuksen Siihonille, Hesbonin
kuninkaalle, ja sanomaan:

4. Moos. 21:21; 5. Moos. 20:10

27. 'Tahtoisimme²⁰³ kulkea maasi
kautta. Me kulkisimme koko ajan tietä
pitkin, emme poikkeaisi oikealle em-
mekä vasemmalle.

28. Myy meille rahasta ruokaa syö-
däksemme ja vettä juodaksemme. Sal-
li meidän vain kulkea jalkaisin maasi
kautta,

29. niin kuin Seirissä asuvat Ee-
saun jälkeläiset sallivat meidän tehdä,
samoin Aarissa asuvat moobilaiset,
kunnes pääsemme Jordanin yli siihen
maahan, jonka HERRA, meidän Juma-
lamme, antaa meille.'

30. Mutta Hesbonin kuningas Siihon
ei halunnut päästää meitä kulkemaan
maansa kautta, sillä HERRA, sinun Ju-
malasi, paadutti hänen mielensä ja
kovetti hänen sydämensä antakseen
hänet sinun käsiisi, niin kuin sitten ta-
pahtuikin. 5. Moos. 29:6

31. HERRA sanoi minulle: 'Katso, minä
olen antanut Siihonin ja hänen maansa
sinun käsiisi. Ryhdy valloittamaan hä-
nen maataan ja ota se omaksesi.'

203 2:27–29. Näissä jakeissa Mooses
käyttää ensimmäistä persoonaa "minä". Vasta
jakeen 29 sana "meille" on alkutekstissä
monikollinen.

32. Sitten Siihon kaikkine sotajoukkoinen tuli Jahatsiin taistelemaan meitä vastaan.

33. HERRA, meidän Jumalamme, antoi kuitenkin hänet meidän käsiimme, ja me löimme hänet, hänen poikansa ja koko hänen sotaväkensä. 5. Moos. 29:7

34. Me valtasimme kaikki hänen kaupunkinsa ja vihimme tuhon omaksi jokaisen kaupungin, miehet, naiset ja lapset, jättämättä eloon ainoatakaan.

35. Me ryöstimme itsellemme vain karjan ja valloittamistamme kaupungeista saatavan saaliin.

36. Arnonjoen rannalla olevasta Aroerista ja jokilaakson kaupungista aina Gileadiin saakka ei ollut ainoatakaan kaupunkia, joka olisi ollut meiltä turvassa. HERRA, meidän Jumalamme, antoi ne kaikki meidän käsiimme.

37. Vain ammonilaisten maahan sinä et koskenut, et mihinkään, mikä on Jabbokjoen varrella, et vuoriston kaupunkeihin etkä mihinkään muuhun, mistä HERRA, meidän Jumalamme, oli niin määrännyt.”

3. LUKU

Baasanin kuningas Oog voitetaan

1. ”Sitten me käännymme toisaalle ja kuljimme Baasanin tietä. Silloin Oog, Baasanin kuningas, tuli koko sotaväkensä kanssa Edreihin taistelemaan meitä vastaan. 4. Moos. 21:33; 5. Moos. 29:6

2. Mutta HERRA sanoi minulle: ’Älä pelkää häntä, sillä minä annan sinun käsiisi hänet ja koko hänen kansansa ja maansa. Tee hänelle samoin kuin teit amorilaisten kuninkaalle Siihonille, joka asui Hesbonissa.’ 4. Moos. 21:24

3. Niin HERRA, meidän Jumalamme, antoi meidän käsiimme myös Baasanin kuninkaan Oogin ja koko hänen sotaväkensä, ja me löimme hänet, niin ettei hänen joukoistaan jäänyt eloon ketään. 4. Moos. 21:33–35

4. Me valtasimme siihen aikaan kaikki hänen kaupunkinsa, kuusikymmentä kaupunkia, koko Argobin seudun, Oogin valtakunnan Baasanissa.

Ei ollut ainoatakaan kaupunkia, jota emme olisi heiltä vallanneet.

5. Kaikki nämä kaupungit olivat korkeilla muureilla, porteilla ja salvoilla varustettuja. Lisäksi valtasimme vielä hyvin suuren joukon linnoittamattomia kaupunkeja.

6. Me vihimme ne tuhon omiksi, niin kuin olimme tehneet Hesbonin kuninkaan Siihonin valtakunnalle. Me vihimme tuhon omiksi jokaisessa kaupungissa miehet, naiset ja lapset.

7. Mutta kaikki eläimet ja kaupungeista saatavan saaliin me ryöstimme itsellemme. 5. Moos. 20:14

8. Näin me siihen aikaan valloittimme kahdelta amorilaisten kuninkaalta maan, jota he hallitsivat Jordanin itäpuolella Arnonjoesta Hermoninvuoreen asti.

9. Siidonilaiset kutsuvat Hermonia Sirjoniksi, kun taas amorilaiset kutsuvat sitä Seniriksi.

10. Me valtasimme kaikki tasangon kaupungit ja koko Gileadin sekä koko Baasanin aina Salkaan ja Edreihin, Baasanissa oleviin Oogin valtakunnan kaupunkeihin, saakka.

11. Vain Baasanin kuningas Oog oli näet enää jäljellä viimeisistä refalaisista. Hänen rautainen vuoteensa on vieläkin ammonilaisten kaupungissa Rabbassa. Se on tavallisella kyynärämitalla mitattuna yhdeksän kyynärää pitkä ja neljä kyynärää leveä.”

Jordanin itäpuolelta valloitettu maa jaetaan

12. ”Kun olimme ottaneet omaksemme tämän maan Arnonjoen varrella olevasta Aroerista alkaen sekä puolet Gileadin vuoristosta kaupunkineen, minä annoin sen ruubenilaisille ja gaadilaisille. 4. Moos. 32:33; Joos. 12:6,13:8

13. Loput Gileadista ja koko Baasanin, Oogin valtakunnan, minä annoin toiselle puolelle Manassen heimoa. Argobin seutua, koko tuota osaa Baasanista, kutsutaan myös refalaisten maaksi.

14. Manassen poika Jaair valtasi koko Argobin seudun gesurilaisten ja maakatilaisten alueeseen saakka ja nimesi tämän osan Baasania Jaairin leirikyliksi oman nimensä mukaan. Se nimi niillä on tänäkin päivänä.

4. Moos. 32:41

15. Gileadin minä annoin Maakirille.

4. Moos. 32:40

16. Ruubenilaisille ja gaadilaisille minä annoin alueen, joka ulottuu Gileadista aina rajana olevan Arnonin jokilaakson keskikohtaan saakka ja toisaalla Jabbokjokeen, ammonilaisten rajaan, saakka,

17. sekä tasangon, jonka rajana on Jordan Kinneretistä Aromaani mereen, Suolamereen, saakka. Sieltä raja kulkee itään Pisan rinteiden juurelle.

4. Moos. 34:12

18. Silloin minä annoin teille, manasalaiset, ruubenilaiset ja gaadilaiset, tämän käskyn: 'HERRA, teidän Jumalanne, on antanut teille tämän maan, ja te saatte ottaa sen omaksenne. Kaikkien teidän sotakuntoisten miesten tulee kuitenkin lähteä liikkeelle aseistautuneina israelilaisten veljienne edellä.

4. Moos. 32:17

19. Ainoastaan vaimonne, lapsenne ja karjanne – minä tiedän, että teillä on paljon karjaa – jääkööt kaupunkeihinne, jotka minä olen teille antanut.

20. Kun HERRA on antanut rauhan veljillenne, samoin kuin teillekin, ja kun he ovat ottaneet omakseen sen maan, jonka HERRA, teidän Jumalanne, antaa heille Jordanin länsipuolelta, jokainen teistä saa palata takaisin omistamalleen maalle, jonka minä olen teille antanut.'

Joos. 22:4

21. Joosualle minä annoin siihen aikaan tämän käskyn: 'Sinä olet omin silmin nähnyt kaiken, mitä HERRA, teidän Jumalanne, on tehnyt näille kahdelle kuninkaalle. Samalla tavoin HERRA on tekevä kaikille valtakunnille, joihin sinä tunkeudut.

22. Älkää pelätkö niitä, sillä HERRA, teidän Jumalanne, sotii teidän puolestanne.'"

Joos. 10:14,42

Moose ei pääse luvattuun maahan

23. "Minä anoin siihen aikaan armoa HERRALTA näillä sanoilla:

24. 'Herra, HERRA, sinä olet alkanut näyttää palvelijallesi valtasuuruuttasi ja kätesi voimaa. Kuka on se jumala taivaassa tai maan päällä, joka voisi tehdä sellaisia tekoja ja voimallisia töitä kuin sinä?'

Ps. 86:8,89:7

25. Salli minun nyt mennä katsomaan sitä hyvää maata, joka on Jordanin toisella puolella, tuota ihanaa vuoristoa ja Libanonia.'

26. Mutta HERRA oli vihastunut minun teidän tähtenne. Hän ei kuunnellut minua, vaan sanoi minulle: 'Riittää jo! Älä puhu minulle enää tästä asiasta.

27. Nouse Pisan huipulle ja kohota katseesi länteen ja pohjoiseen, etelään ja itään, sillä Jordanin yli sinä et mene.

5. Moos. 34:1–4

28. Anna ohjeet Joosualle ja vahvista ja rohkaise häntä. Hän kulkee tämän kansan edellä Jordanin yli, ja hän jakaa heille perinnöksi maan, jonka näet.'

4. Moos. 27:18; 5. Moos. 31:23;

Joos. 14:1

29. Silloin me jäimme laaksoon, joka on vastapäätä Beet-Peoria."

4. LUKU

Jumalan laissa on viisaus ja ymmärrys

1. "Ja nyt, Israel, kuule ne lait ja säädökset, jotka minä teille opetan. Noudatakaa niitä, että eläisitte ja voisitte ottaa omaksenne sen maan, jonka HERRA, teidän isienne Jumala, antaa teille.

2. Älkää lisätkö mitään siihen saanaan, jonka minä teille säädän, älkääkään ottako siitä mitään pois, vaan noudatakaa HERRAN, teidän Jumalanne, käskyjä, jotka minä annan teille.

5. Moos. 13:1; Joos. 1:7; Sananl. 30:6;

Ilm. 22:18

3. Te olette omin silmin nähneet, mitä HERRA teki Baal-Peorin vuoksi. Hävittihän HERRA, teidän Jumalanne,

5. Mooseksen kirja 4

keskuudestanne jokaisen, joka lähti seuraamaan Baal-Peoria. 4. Moos. 25:3; Joos. 22:17

4. Mutta te, jotka riipuitte kiinni HERRASSA, teidän Jumalassanne, olette kaikki elossa vielä tänäkin päivänä.

5. Tietäkää, että minä olen opettanut teille lait ja säädökset, niin kuin HERRA, minun Jumalani, käski minua, että te noudattaisitte niitä siinä maassa, jota menette ottamaan omaksenne.

6. Noudattakaa niitä ja tehkää niiden mukaan, sillä se on muiden kansojen silmissä osoitus teidän viisaudestanne ja ymmärryksestänne. Kun he kuulevat kaikki nämä lait, he sanovat: 'Totisesti, tämä suuri kansa on viisas ja ymmärtäväinen kansa.'

7. Sillä onko toista suurta kansaa, jonka jumalat ovat lähellä sitä niin kuin HERRA, meidän Jumalamme, on lähellä meitä aina, kun me huudamme häntä avuksi? 2. Sam. 7:23; Ps. 145:18

8. Ja minkä muun suuren kansan lait ja säädökset ovat yhtä vanhurskaat kuin koko tämä opetus, jonka minä tänä päivänä asetan teidän eteenne? Ps. 147:19

9. Ole vain varuillasi ja pidä tarkasti huoli siitä, ettet unohta asioita, jotka olet nähnyt, ja etteivät ne lähde sydäimestäsi koko elinaikanasi vaan että teet ne tiettäväksi lapsillesi ja lastesi lapsille. 2. Moos. 19:17; 5. Moos. 6:7,11:19

10. Muista päivä, jona seisoi HERRAN, sinun Jumalasi, edessä Hoorebilla, kun HERRA sanoi minulle: 'Kutsu kansa koolle, niin minä annan heidän kuulla sanani, että he oppisivat pelkäämään minua niin kauan, kuin elävät maan päällä, ja että he opettaisivat lapsen-sakin siihen.'

11. Te tulitte lähemmäksi ja jätitte seisomaan vuoren juurelle. Vuori paloi liekeissä, jotka pimeyden ja synkkien pilvien keskellä ulottuivat aina taivaaseen asti.

12. HERRA puhui teille tulen keskeltä. Te kuulitte sanat, mutta ette nähneet mitään hahmoa, kuulitte vain äänen.

13. Hän ilmoitti teille liittonsa, jonka hän käski teidän pitää, ne kymmenen käskyä²⁰⁴, ja hän kirjoitti ne kahteen kivitaluun. 2. Moos. 31:18,34:28; 5. Moos. 9:10

14. HERRA käski silloin minun opettaa teille lait ja säädökset, että te noudattaisitte niitä maassa, jota te menette ottamaan omaksenne."

Varoitus epäjumalanpalveluksesta

15. "Sinä päivänä, jona HERRA puhui teille tulen keskeltä Hoorebilla, te ette nähneet hänestä minkäänlaista hahmoa. Pitäkää siis tarkoin huolta itses-tänne,

16. ettette menettelisi kelvottomasti ja tekisi itsellenne veistettyä jumalan-kuvaa, ette minkään muotoista kuvaa, ette miehen ettekä naisen, 2. Moos. 20:4

17. ette maan päällä liikkuvan eläimen, ette taivaalla lentävän siivekkään linnun, 5. Moos. 5:8; Room. 1:23

18. ette maan matelijan ettekä alhaalla vesissä uivan kalan kuvaa.

19. Kun nostatte katseenne taivaalle ja näette auringon, kuun ja tähdet, kaiken taivaan joukon, älkää antautuko palvomaan ja palvelemaan niitä, sillä HERRA, teidän Jumalanne, on jakanut ne kaikille kansoille koko taivaan alla. 5. Moos. 17:3; 2. Kun. 21:5; Jer. 8:2

20. Onhan HERRA valinnut teidät ja tuonut pois sulatusuunista, Egyptistä, että teistä tulisi hänen omaisuuskansansa, joka te nyt olette. 2. Moos. 19:5; 1. Kun. 8:51; Ps. 135:4, Jer. 11:4

21. Mutta HERRA vihastui minuun teidän puheittenne tähden ja vannoi, etten minä saa mennä Jordanin yli enkä pääse siihen hyvään maahan, jonka HERRA, sinun Jumalasi, antaa sinulle perintöosaksi. 4. Moos. 20:12; 5. Moos. 1:37,3:26,31:2

22. Minä kuolen tässä maassa enkä mene Jordanin yli, mutta te menette sen yli ja otatte omaksenne tuon hyvän maan.

23. Pitäkää huoli siitä, ettette unohta HERRAN, teidän Jumalanne, liittoa, jon-

204 4:13 Kirj.: "kymmenen sanaa".

ka hän on tehnyt teidän kanssanne, ettekä tee itsellenne veistettyä jumalankuvaa, mitään sellaista kuvaa, jota HERRA, teidän Jumalanne, on kieltänyt teitä tekemästä.

24. Sillä HERRA, teidän Jumalanne, on kuluttava tuli; hän on kiivas Jumala.” 2. Moos. 24:17; 5. Moos. 9:3; Hepr. 12:29

Tuomio ja paluu Jumalan yhteyteen

25. ”Kun teille on syntynyt lapsia ja lastenlapsia ja te olette vanhentuneet asuessanne siinä maassa ja jos te silloin menettelette kelvottomasti ja teette itsellenne veistetyn kuvan, minkä kuvan hyvänsä, ja siten teette pahaa HERRAN, teidän Jumalanne, edessä, niin te vihoitate hänet.

26. Minä otan tänä päivänä taivaan ja maan todistajiksi teitä vastaan, että silloin te häviätte pian siitä maasta, johon te nyt menette Jordanin yli ottaaksenne sen omaksenne. Te ette saa elää siellä kauan, vaan teidät totisesti tuhotaan. 3. Moos. 26:14; 5. Moos. 8:19,11:16,28:15,30:19

27. HERRA hajottaa teidät kansojen sekaan, ja teistä jää jäljelle vain vähäinen joukko niiden kansojen keskuuteen, joiden luo HERRA teidät kuljettaa. 5. Moos. 28:62

28. Siellä te palvelette ihmiskäsin tehtyjä puisia ja kivisiä jumalia, jotka eivät näe, eivät kuule, eivät syö eivätkä tunne hajua. 5. Moos. 28:64; Ps. 115:4–7,135:15–17

29. Siellä sinä etsit HERRAA, Jumalaasi, ja sinä löydät hänet, kun etsit häntä koko sydämestäsi ja koko sie-lustasi. Jes. 55:6; Moos.3:5, Jer. 29:13

30. Kun sinulla on ahdistus ja kun kaikki tämä kohtaa sinua aikojen loppussa, sinä palaat HERRAN, sinun Jumalasi, luo ja olet kuuliainen hänelle.

31. Sillä HERRA, sinun Jumalasi, on armollinen Jumala. Hän ei hylkää sinua eikä anna sinun tuhoutua. Hän ei unohda isiesi kanssa tekemäänsä liittoa, jonka hän on heille vannomallaan valalla vahvistanut.”

Israelin kansan erityisasema

32. ”Kysele menneistä ajoista, jotka ovat olleet ennen sinua. Onko mitään näin suurta tapahtunut tai onko mitään tällaista kuultu missään taivaan alla sen päivän jälkeen, jona Jumala loi ihmiset maan päälle?

33. Onko mikään kansa kuullut Jumalan äänen puhuvan tulen keskeltä, niin kuin sinä olet kuullut, ja jäänyt eloon? 2. Moos. 19:18

34. Tai onko mikään jumala koettanut mennä ottamaan itselleen kansaa toisen kansan keskuudesta koettele-muksilla, tunnusteoilla ja ihmeillä, sodalla, väkevällä kädellä ja ojennetulla käsivarrella sekä suurilla, pelottavilla teoilla, minkä kaiken HERRA, teidän Jumalanne, on sinun nähtesi tehnyt teille Egyptissä? 2. Moos. 6:6

35. Sinun on annettu nähdä se, jota tietäisit, että HERRA on Jumala eikä muita ole. 5. Moos. 32:39; Jes. 44:6,45:5

36. Taivaasta hän antoi sinun kuulla äänensä ojentakseen sinua, ja maan päällä hän näytti sinulle suuren tulensa. Sinä kuulit hänen sanansa tulen keskeltä. 2. Moos. 20:22,24:17

37. Koska hän rakasti isiäsi, hän valitsi heidän jälkeläisensä ja vei itse sinut suurella voimallaan pois Egyptistä 2. Moos. 13:16

38. ja karkotti edeltäsi sinua suuremmat ja väkevämät kansat viedäkseen sinut heidän maahansa ja antaakseen sen sinulle perintöosaksi, niin kuin nyt on tapahtunut.

39. Tiedä siis tänä päivänä ja paina sydämeesi, että HERRA on Jumala ylhäällä taivaassa ja alhaalla maan päällä eikä toista ole.

40. Noudata hänen säädöksiään ja käskyjään, jotka minä tänä päivänä sinulle annan, että sinä ja sinun lapsesi menestyisitte ja eläisitte kauan siinä maassa, jonka HERRA, sinun Jumalasi, antaa sinulle ainiaaksi.” 5. Moos. 6:2

Jordanin itäpuolen turvakaupungit

41. Sitten Mooses erotti kolme kaupunkia Jordanin itäpuolelta,

4. Moos. 35:6,11; 5. Moos. 19:2

42. että niihin voisi paeta sellainen, joka on tappanut toisen vahingossa, tätä ennestään vihaamatta. Hän voisi paeta johonkin näistä kaupungeista ja jäädä eloon.

43. Ruubenilaisilla oli turvakaupunki-na Beser autiomaan tasangolla, gaadilaisilla Raamot Gileadissa ja manasseilaisilla Goolan Baasanissa.

MOOSEKSEN TOINEN PUHE

Lain julistaminen

44. Tämä on se opetus, jonka Mooses antoi israelilaisten noudatettavaksi,

45. ja nämä ne todistukset, lait ja säädökset, jotka Mooses julisti israelilaisille heidän tultuaan Egyptistä

46. Jordanin itäpuolella vastapäätä Beet-Peorin olevaan laaksoon. Tuo maa oli kuulunut Siihonille, amorilaisten kuninkaalle, joka oli hallinnut Hesbonissa ja jonka Mooses ja israelilaiset Egyptistä tultuaan olivat kukistaneet.

4. Moos. 21:24; 5. Moos. 1:4

47. He ottivat omakseen Siihonin maan ja Baasanin kuninkaan Oogin maan, kahden amorilaisten kuninkaan maat, jotka olivat Jordanin itäpuolella

5. Moos. 3:8

48. Arnonjoen rannalla olevasta Aroerista Sioninvuoreen eli Hermoniin saakka,

49. sekä koko Jordanin itäpuolella olevan tasangon aina Aromaaniin mereen²⁰⁵ ja Pisgan rinteiden juurelle asti.

5. Moos. 3:17

5. LUKU

Kymmenen käskyä

1. Mooses kutsui Israelin koolle ja sanoi kansalle: "Kuule, Israel, nämä lait ja säädökset, jotka minä tänä päivänä

julistan teille. Painakaa ne mieleenne ja noudattakaa niitä tarkoin.

2. HERRA, meidän Jumalamme, teki meidän kanssamme liiton Hoorebilla.

2. Moos. 19:5

3. HERRA ei tehnyt tätä liittoa isiemme kanssa, vaan meidän kanssamme, jotka olemme tässä tänä päivänä, kaikkien meidän, jotka nyt elämme.

4. HERRA puhui kasvokkain teidän kanssanne vuorelta tulen keskeltä.

2. Moos. 19:19,20:1; 5. Moos. 4:12

5. Minä seisoin silloin HERRAN ja teidän välillänne ilmoittaakseni teille HERRAN sanan, sillä te pelkäsitte tulta ettekä nousseet vuorelle. Hän sanoi:

2. Moos. 19:16,20:18

6. 'Minä olen HERRA, sinun Jumalasi, joka toin sinut pois Egyptin maasta, orjuuden pesästä.

2. Moos. 20:2

7. Älköön sinulla olko muita jumalia minun rinnallani.

2. Moos. 20:3; Ps. 81:10
8. Älä tee itsellesi veistettyä kuvaa äläkä mitään kuvaa mistään, mikä on ylhäällä taivaalla²⁰⁶ tai alhaalla maan päällä tai vesissä maan alla.

9. Älä kumarra niitä äläkä palvele niitä, sillä minä, HERRA, sinun Jumalasi, olen kiivas Jumala. Minä vaadin isien pahoista teoista tilille heidän lapsensa kolmanteen ja neljänteen polveen asti, ne, jotka vihaavat minua,

2. Moos. 20:5;

4. Moos. 14:18

10. mutta osoitan armoani tuhansille²⁰⁷, jotka rakastavat minua ja pitävät minun käskyni.

2. Moos. 20:5–6

11. Älä lausu turhaan HERRAN, sinun Jumalasi, nimeä, sillä HERRA ei jätä rankaisematta sitä, joka lausuu turhaan hänen nimensä.

2. Moos. 20:7

12. Pidä huoli siitä, että pyhität lepöpäivän, niin kuin HERRA, sinun Jumalasi, on sinua käskennyt.

2. Moos. 20:8

13. Kuutena päivänä tee työsi ja toimita kaikki askareesi,

14. mutta seitsemäs päivä on HERRAN, sinun Jumalasi, sapatti. Älä tee silloin mitään työtä, älä sinä, älköön poikasi tai tyttäresi, palvelijasi tai pal-

205 4:49. Tarkoittaa Kuolluttamerta, jota tavallisesti Vanhassa testamentissa nimitetään Suolamereksi.

206 5:8. Tai: "taivaassa".

207 5:10. Vrt. 5. Moos. 7:9, jossa alkutekstin mukaan ovat sanat "tuhansiin polviin asti".

5. Mooseksen kirja 5

velijattaresi, harkäsi, aasisi tai juhtasi älköönkä alueellasi²⁰⁸ asuva muukalainen, että palvelijasi ja palvelijattaresi saisivat levätä, niin kuin sinäkin.

15. Muista, että olit itse orjana Egyptin maassa ja että HERRA, sinun Jumalasi, vei sinut sieltä pois väkevällä kädellä ja ojennetulla käsivarrella. Sen tähden HERRA, sinun Jumalasi, käski sinun viettää sapatinpäivää. 2. Moos. 6:6

16. Kunnioita isääsi ja äitiäsi, niin kuin HERRA, sinun Jumalasi, on sinua käskennyt, että eläisit kauan ja menestyisit siinä maassa, jonka HERRA, sinun Jumalasi, sinulle antaa. 2. Moos. 20:12

17. Älä tapa²⁰⁹. 2. Moos. 20:13

18. Älä tee huorin. 2. Moos. 20:14

19. Älä varasta. 2. Moos. 20:15

20. Älä anna väärää todistusta lähimmäisesiäsi. 2. Moos. 20:16

21. Älä himoitse lähimmäisesi vaimoa. Älä himoitse lähimmäisesi taloa tai peltoa, älä hänen palvelijaansa, palvelijatartaan, harkäänsä, aasiaan äläkä mitään, mikä kuuluu hänelle.²¹⁰

2. Moos. 20:17

22. Nämä sanat HERRA puhui suurella äänellä koko teidän seurakunnallenne vuorelta tulen ja synkkien pilvien keskeltä eikä lisännyt niihin mitään. Hän kirjoitti sanansa kahteen kivitaluun ja antoi taulut minulle.²¹¹

Kansa pyytää Moosesta välittäjäksi

23. "Kun te kuulitte äänen pimeyden keskeltä vuoren leimutessa tulesta, te tulitte minun luokseni, kaikki teidän heimojenne päämiehet ja teidän vanhimpanne,

24. ja sanoitte: 'Katso, HERRA, meidän Jumalamme, on näyttänyt meille kirkkautensa ja suuruutensa, ja me olemme kuulleet hänen äänensä tulen keskeltä. Tänä päivänä me olemme nähneet, että Jumala puhuu ihmisen kanssa ja kuitenkin ihminen jää henkiin. 5. Moos. 4:33

25. Miksi meidän nyt pitäisi kuolla? Tämä suuri tulihan kuluttaa meidät. Jos me vielä joudumme kuulemaan HERRAN, meidän Jumalamme, ääntä, me kuolemme.

26. Onko koskaan kukaan ihminen²¹⁰ kuullut elävän Jumalan äänen puhuvan tulen keskeltä ja jäänyt henkiin, niin kuin me? Tuom. 13:22

27. Mene sinä siis ja kuuntele, mitä HERRA, meidän Jumalamme, sanoo. Puhu sinä meille kaikki, mitä HERRA, meidän Jumalamme, puhuu sinulle. Me teemme sen mukaan, mitä kuulemme sinulta²¹¹. 2. Moos. 24:3,7

28. HERRA kuuli, mitä te puhuitte, ja hän²¹² sanoi minulle: 'Minä kuulin, mitä tämä kansa puhui sinulle. Kaikki, mitä he ovat puhuneet, on oikein.

29. Olisipa heillä sellainen sydän, että he aina pelkäisivät minua ja noudattaisivat kaikkia minun käskyjäni. Silloin heidän ja heidän lastensa kävisi aina hyvin! Ps. 81:14

30. Mene ja sano heille: Palatkaa telttoillemme.

31. Seiso sinä kuitenkin tässä minun kanssani. Minä tahdon ilmoittaa sinulle kaikki ne käskyt, lait ja säädökset, jotka sinun on opetettava heille, että he noudattaisivat niitä siinä maassa, jonka minä annan heidän perintömaakseen.²¹²

32. Pitäkää siis huoli, että toimitte niiden mukaan, niin kuin HERRA, teidän Jumalanne, on teitä käskennyt. Älkää poiketko niistä oikealle älkääkä vasemmalle. 5. Moos. 17:20; Joos. 1:7

33. Kulkekaa kaikessa sitä tietä, jota HERRA, teidän Jumalanne, on käskennyt teidän vaeltaa, että saisitte elää ja menestyisitte ja elinpäivänne olisivat pitkät siinä maassa, jonka saatte omaksenne."

208 5:14. Kirj.: "porteissasi".

209 5:17. Tai: "Älä murhaa".

210 5:26. Kirj.: "kukaan kaikesta lihasta".

211 5:27. Kirj.: "Me kuulemme ja teemme".

212 5:28. Kirj.: "HERRA".

6. LUKU

Suurin käsky

1. "Nämä ovat ne käskyt, lait ja säädökset, jotka HERRA, teidän Jumalanne, on käskennyt opettaa teille, että te noudattaisitte niitä siinä maassa, jota menette ottamaan omaksenne.

2. Minä olen antanut ne teille sitä varten, että te ja myös poikanne ja pojanpoikanne pelkäisitte HERRAA, teidän Jumalaanne, ja noudattaisitte koko elinaikanne kaikkia hänen lakejaan ja säädöksiään ja saisitte elää kauan.

3. Kuule siis, Israel, ja noudata niitä tarkoin, että menestyisit ja lisääntyisit runsaasti siinä maassa, joka vuotaa maitoa ja hunajaa, niin kuin HERRA, sinun isiesi Jumala, on sinulle puhunut.

4. Kuule, Israel! HERRA, meidän Jumalamme, HERRA on yksi.

5. Moos. 4:35; Mark. 12:29; 1. Kor. 8:4; Gal. 3:20

5. Rakasta HERRAA, sinun Jumalaasi, koko sydäimestäsi, koko sielustasi ja kaikella voimallasi.

5. Moos. 10:12; Matt. 22:37; Luuk. 10:27

6. Nämä sanat, jotka minä tänä päivänä sinulle annan, olkoot sinun sydämeilläsi.

5. Moos. 11:18

7. Teroita niitä lapsillesi ja puhu niistä kotona ollessasi ja tiellä kulkiessasi, makuulle käydessäsi ja ylös noustessasi.

1. Moos. 18:19; 5. Moos. 4:10

8. Sido ne merkiksi käteesi, ja olkoot ne nauhassa otsallasi.

2. Moos. 13:16; Sananl. 3:3,6; 21:7,3

9. Kirjoita ne talosi ovenpieliin ja portteihisi."

Varoitus tottelemattomuudesta ja kehoitus kuuliaisuuteen

10. "Kun HERRA, sinun Jumalasi, on vienyt sinut siihen maahan, jonka hän on isillesi Abrahamille, lisakille ja Jaakobille vannomallaan valalla luvannut antaa sinulle, sinä saat omaksesi suuret ja kauniit kaupungit, joita sinä et ole rakentanut,

Joos. 24:13

11. kaikkea hyvää täynnä olevat talot, joita sinä et ole täyttänyt, kalliioon louhitut vesisäiliöt, joita sinä et ole lou-

hinut, ja viinitarhat ja öljypuut, joita sinä et ole istuttanut. Kun sinä sitten saat syödä kylliksesi,

5. Moos. 8:12

12. niin pidä huoli, ettet unohda HERRAA, joka vei sinut pois Egyptin maasta, orjuuden pesästä.

13. Pelkää HERRAA, Jumalaasi, palvelle häntä ja vanno valasi hänen nimesään.

14. Älkää lähtekö seuraamaan muita jumalia, ympärillänne asuvien kansojen jumalia,

15. ettei HERRAN, sinun Jumalasi, viha sytyisi sinua vastaan ja ettei hän hävittäisi sinua maasta, sillä HERRA, sinun Jumalasi, on kiivas Jumala sinun keskeksi.

2. Moos. 20:5

16. Älkää kiusatko HERRAA, teidän Jumalaanne, niin kuin kiusasitte häntä Massassa.

2. Moos. 17:2,7; Matt. 4:7

17. Noudattakaa tarkoin HERRAN, teidän Jumalanne, käskyjä, todistuksia ja säädöksiä, joita hän on käskennyt teidän noudattaa.

18. Tee sitä, mikä on oikein ja hyvää HERRAN silmissä, että menestyisit ja pääsisit ottamaan omaksesi sen hyvän maan, josta HERRA vannoni valan isillesi,

19. ja että voisit karkottaa tieltäsi kaikki vihollisesi, niin kuin HERRA on puhunut.

20. Poikasi saattaa vastaisuudessa kysyä sinulta: 'Mitä ovat nämä todistukset, lait ja säädökset, joita HERRA, meidän Jumalamme, on käskennyt teidän noudattaa?'

2. Moos. 13:14

21. Vastaa silloin pojallasi: 'Me olimme faraon orjia Egyptissä, mutta HERRA vei meidät väkevällä kädellään pois Egyptistä.

22. HERRA teki Egyptissä meidän silmiemme nähden suuria ja tuhoisia tunnustekoja ja ihmeitä faraolle ja koko hänen hovilleen,

23. mutta meidät hän toi sieltä pois johdattaakseen meitä ja antaakseen meille maan, josta hän oli vannonut valan isillemme.

24. HERRA käski meidän noudattaa kaikkia näitä säädöksiä ja pelätä HERRAA, meidän Jumalaamme, että aina

menestyisimme ja että hän pitäisi meidät elossa, niin kuin tänä päivänä.

25. Jos me tarkoin noudatamme kaikkia näitä käskyjä HERRAN, meidän Jumalamme, edessä, niin kuin hän on meitä käskenyt, se on koitua meille vanhurskaudeksi.”

7. LUKU

Kanaanilaiset on hävitettävä

1. ”Kun HERRA, sinun Jumalasi, vie sinut maahan, jonka menet ottamaan omaksesi, hän karkottaa edeltäsi monia kansoja: heettiläiset, girgasilaiset, amorilaiset, kanaanilaiset, perissiläiset, hivviläiset ja jebusilaiset, nuo seitsemän sinua suurempaa ja väkevää pää kansaa.

2. Moos. 23:23,34:11;
5. Moos. 31:3

2. HERRA, sinun Jumalasi, antaa ne sinun käsiisi, ja sinä voitat ne. Sinun on vihittävä ne silloin tuhon omiksi. Älä tee liittoa niiden kanssa äläkä osoita niille armoa.

2. Moos. 23:32; 5. Moos. 20:16–17

3. Älä ryhdy sukulaissuhteisiin heidän kanssaan. Älä anna tyttäriäsi heidän pojilleen äläkä ota heidän tyttäriään vaimoiksi pojillesi,

Joos. 23:12; Tuom. 3:5; Esra 9:1

4. sillä he käänyttävät sinun poisasi luopumaan minusta, ja niin nämä palvelevat muita jumalia. Silloin HERRAN viha syttyy teitä kohtaan, ja hän tekee teistä pian lopun.

5. Tehkää sen sijaan heille näin: hajottakaa heidän alttarinsa, särkekää heidän patsaansa, hakatkaa maahan heidän aseransa ja polttakaa heidän veistetyt jumalankuvansa.

2. Moos. 34:13;
5. Moos. 12:2

6. Sillä sinä olet HERRALLE, Jumalallesi, pyhitetty kansa. Sinut on HERRA, sinun Jumalasi, valinnut kaikista maan päällä olevista kansoista, että olisit hänen omaisuuskansansa.”

2. Moos. 19:5;
5. Moos. 4:20; 1. Piet. 2:9

Israel, Jumalan valittu kansa

7. ”Ei HERRA sen vuoksi mieltynyt teihin ja valinnut teitä, että te olisitte kaikkia muita kansoja lukuisimmat,

sillä te olette kaikkia muita kansoja vähälukuisemmat,

8. vaan koska HERRA rakasti teitä ja tahtoi pitää valan, jonka hän oli vannonut teidän isillenne. Sen vuoksi HERRA vei teidät pois väkevällä kädellä ja lunasti teidät orjuuden pesästä, faraon, Egyptin kuninkaan, käsistä.

5. Moos. 10:15

9. Tiedä siis, että HERRA, sinun Jumalasi, hän on Jumala, uskollinen Jumala, joka pitää liittonsa ja uskollisuutensa voimassa tuhansiin polviin asti niille, jotka rakastavat häntä ja pitävät hänen käskynsä,

2. Moos. 20:6,34:7; 5. Moos. 5:9

10. mutta kostaa niille, jotka vihaavat häntä, ja tuhoaa heidät. Hän ei vitkas-tele, vaan kostaa viipymättä sille, joka vihaa häntä.

11. Noudata siis niitä käskyjä, lakeja ja säädöksiä, jotka minä tänä päivänä annan sinulle, ja toimi niiden mukaan.”

Kuuliaisuuden siunaukset

12. ”Jos noudatat näitä säädöksiä ja toimit tarkoin niiden mukaan, niin HERRA, sinun Jumalasi, pitää liittonsa ja armonsa voimassa, kuten hän on vannonut isillesi.

3. Moos. 26:3;
5. Moos. 28:1

13. Hän rakastaa sinua, siunaa sinua ja tekee sinusta monilukuisen kansan. Hän siunaa kohtusi hedelmän ja maasi sadon, viljasi, viinisi ja öljysi. Hän siunaa lehmiesi vasikat ja lampaittesi karitsat siinä maassa, jonka hän isillesi vannomallaan valalla on luvannut antaa sinulle.

14. Sinä tulet olemaan siunatumpi kuin kaikki muut kansat. Keskuudessanne ei ole yhtään hedelmätöntä miestä tai naista eikä laumoissasi yhtään hedelmätöntä eläintä.

2. Moos. 23:26

15. HERRA poistaa sinusta kaikki sairaudet. Hän ei anna yhdenkään tuntemistasi Egyptin pahoista taudeista tulla sinuun, vaan hän antaa niiden tulla kaikkiin vihollisiisi.

2. Moos. 9:14,15:26

16. Tuhoa kaikki kansat, jotka HERRA, sinun Jumalasi, antaa sinun valtaasi. Älä sääli niitä äläkä palvele niiden ju-

5. Mooseksen kirja 7–8

malia, sillä ne ovat sinulle ansa.

2. Moos. 23:33; 5. Moos. 12:30

17. Sanot ehkä sydämessäsi: 'Nämä kansat ovat minua suurempia. Kuinka minä voisin ne karkottaa?'

18. Älä kuitenkaan pelkää niitä! Pidä mielessäsi, mitä HERRA, sinun Jumalasi, teki faraoille ja koko Egyptille.

19. Muista nuo suuret koettelemukset, tunnusteet ja ihmeet, jotka olet omin silmin nähnyt, ja tuo voimallinen käsi ja ojennettu käsivarsi, jolla HERRA, sinun Jumalasi, vei sinut pois Egyptistä. Samalla tavoin HERRA, sinun Jumalasi, tekee kaikille niille kansoille, joita sinä pelkää.

5. Moos. 4:34,29:2

20. HERRA, sinun Jumalasi, lähettää niiden kimppuun myös herhiläisiä, kunnes ne, jotka ovat jäljellä ja piilossa sinulta, on tuhottu.

2. Moos. 23:28;
Joos. 24:12

21. Älä kauhistu niitä, sillä HERRA, sinun Jumalasi, joka on keskelläsi, on suuri ja pelottava Jumala.

22. HERRA, sinun Jumalasi, karkottaa nämä kansat sinun edeltäsi vähitellen. Sinä et voi tuhota niitä nopeasti, muuten metsän pedot tulisivat liian lukuisiksi sinun alueellasi.

2. Moos. 23:29

23. HERRA, sinun Jumalasi, antaa nuo kansat sinun valtaasi ja saattaa ne suureen sekasortoon, kunnes ne tuhoutuvat.

24. Hän antaa niiden kuninkaat sinun käsiisi, ja sinä hävität heidän nimensä taivaan alta. Ei kukaan kestä sinun edessäsi. Sinä tuhoat heidät viimeiseen mieheen.

Joos. 10:22,11:22,12:7

25. Polta heidän jumaliensa veistetyt kuvat. Älä himoitse niiden päällysteenä olevaa hopeaa tai kultaa äläkä ota niitä itsellesi, ettet joutuisi niiden vuoksi ansaan. Ne ovat iljetys HERRALLE, sinun Jumalallesi.

5. Moos. 12:3; Joos. 7:1

26. Älä myöskään vie taloosi mitään iljetystä, ettet tulisi vihityksi tuhon omaksi, niin kuin se. Pidä sellaista iljettävänä ja kauhistavana, sillä se on tuhon omaksi vihitty.

5. Moos. 13:17

8. LUKU

Herra kasvattaa kansaansa

1. "Noudattakaa tarkoin kaikkia käskyjä, jotka minä tänä päivänä sinulle annan, että eläisit, lisääntyisit ja pääsisit ottamaan omaksesi sen maan, jonka HERRA valalla vannoen on luvannut teidän isillenne.

2. Muista koko se tie, jolla HERRA, sinun Jumalasi, on kuljettanut sinua autiomaassa näinä neljänäkymmenenä vuotena nöyryyttääkseen ja koetellakseen sinua sekä tullakseen tuntemaan, mitä sinun sydämessäsi on, tahdotko noudattaa hänen käskyjään vai et.

3. Hän nöyryytti sinua ja antoi sinun nähdä nälkää. Hän antoi sinulle syötäväksi mannaa, jota et tuntenut eivätkä isäsiäkään tunteneet. Näin hän teki sinulle tietäväksi, ettei ihminen elä ainoastaan leivästä, vaan hän elää jokaisesta sanasta, joka lähtee HERRAN suusta.

2. Moos. 16:15,35; Matt. 4:4;
Luuk. 4:4

4. Vaatteesi eivät kuluneet yltäsi eivätkä jalkasi turvonneet näinä neljänäkymmenenä vuotena.

5. Moos. 29:5;
Neh. 9:21

5. Tiedä siis sydämessäsi, että HERRA, sinun Jumalasi, kasvattaa sinua niin kuin isä kasvattaa poikaansa.

5. Moos. 1:31

6. Noudata HERRAN, sinun Jumalasi, käskyjä, vaella hänen teitään ja pelkää häntä.

7. HERRA, sinun Jumalasi, vie sinut hyvään maahan, vesipurojen ja lähteiden maahan, jossa vettä kumpuaa maan uumenista laaksoissa ja vuorilla,

8. vehnän, ohran, viiniköynnöksen, viikunapuun, granaattiomenapuun, oliiviöljyn ja hunajan maahan.

9. Siinä maassa sinun ei tarvitse syödä leipääsi köyhyydessä eikä kärsiä puutetta mistään. Sen maan kivissä on rautaa, ja sen vuorista voit louhia kuparia."

5. Moos. 6:11

Varoitus ylpistymisestä

10. **"Kun sitten olet syönyt kylliksesi, kiitä HERRAA, sinun Jumalaasi, siitä hyvästä maasta, jonka hän on antanut sinulle.**

11. **Pidä huoli, ettet unohda HERRAA, sinun Jumalaasi, niin että lyöt laimin hänen käskyjään, säädöksiään ja lakejaan, jotka minä tänä päivänä annan sinulle.**

12. **Kun olet syönyt kylliksesi ja rakentanut kauniita taloja ja asut niissä**

13. **ja kun karjasi, lampaasi, hopeasi, kultasi ja kaikki muu omaisuutesi lisääntyy,**

14. **älä anna sydämesi ylpistyä, niin että unohdat HERRAN, sinun Jumalasi, joka vei sinut pois Egyptin maasta, orjuuden pesästä.**

15. **Hän kuljetti sinua suuressa ja pelettavassa autiomaassa myrkyllisten käärmeiden ja skorpionien keskellä. Kuivassa ja vedettömässä maassa hän antoi veden virrata sinulle kovasta kalviosta.** 2. Moos. 17:6; 4. Moos. 20:11,21:6; Ps. 78:16

16. **Hän ruokki sinua autiomaassa mannalla, jota isäsi eivät tunteneet. Hän teki näin nöyryyttääkseen ja koetellakseen sinua ja lopulta tehdäkseen sinulle hyvää.**

17. **Älä ajattele sydämessäsi: 'Omalta voimallani ja vahvoilla käsilläni olen hankkinut itselleni tämän rikkauden.'**

18. **Muista sen sijaan HERRAA, sinun Jumalaasi, sillä hän antaa sinulle kyvyn hankkia rikkautta pitääkseen voimassa liittonsa, josta hän vannoi valan sinun isillesi. Se liitto on voimassa yhä tänään.**

19. **Jos sinä kuitenkin unohdat HERRAN, sinun Jumalasi, ja seuraat muita jumalia, palvelet ja kumarrat niitä, minä vakuutan sinulle tänä päivänä, että sinä tuhoudut kokonaan.** 5. Moos. 30:17; Joos. 23:16

20. **Sinä tuhoudut samalla tavoin kuin ne kansat, jotka HERRA tuhoaa sinun edeltäsi, jos et kuuntele HERRAN, sinun Jumalasi, ääntä."**

9. LUKU

Luvattu maa, Jumalan lahja

1. **"Kuule, Israel! Sinä menet nyt Jordanin yli karkottamaan kansoja, jotka ovat sinua suurempia ja väkevämpiä ja joilla on suuria, taivaaseen asti linnoitettuja kaupunkoja.** 5. Moos. 1:28

2. **Sinä tunnet anakilaisten suuren ja kookkaan kansan, josta olet kuullut sanottavan: 'Kuka kestää anakilaisten edessä?'** 4. Moos. 13:29,33

3. **Tiedä siis tänä päivänä, että HERRA, sinun Jumalasi, käy itse sinun edelläsi kuin kuluttava tuli. Hän hävittää heidät ja nujertaa heidät sinun edessäsi, ja sinä voit karkottaa ja tuhota heidät nopeasti, niin kuin HERRA on sinulle puhunut.** 5. Moos. 4:24; Hepr. 12:29

4. **Kun HERRA, sinun Jumalasi, työntää kansat pois edeltäsi, älä ajattele sydämessäsi: 'Minun vanhurskauteni tähden HERRA on tuonut minut tänne, niin että voin ottaa tämän maan omakseni.' Ei, vaan näiden kansojen jumalattomuuden tähden HERRA karkottaa heidät sinun tieltäsi.** 1. Moos. 15:16; 3. Moos. 18:24

5. **Et sinä suinkaan vanhurskautesi ja oikeamielisyytesi tähden pääse ottamaan niiden maata omaksesi, vaan noiden kansojen jumalattomuuden tähden HERRA, sinun Jumalasi, karkottaa ne sinun edeltäsi toteuttaakseen sen, mitä HERRA on vannonut sinun isillesi Abrahamille, lisakille ja Jaakobille.** 1. Moos. 12:7,13:15,22:16

6. **Tiedä siis, ettei HERRA, sinun Jumalasi, sinun vanhurskautesi tähden anna tätä hyvää maata sinun omaksesi, sillä sinä olet niskurikansa."** 2. Moos. 32:9; 5. Moos. 31:27

Israel on niskurikansa

7. **"Muista, älä unohda, kuinka sinä vihoitit HERRAN, sinun Jumalasi, autiomaassa. Te olette kapinoineet HERRAA vastaan siitä päivästä alkaen, jona te lähditte Egyptin maasta, aina siihen asti, kun saavuitte tähän paikkaan.** 2. Moos. 14:11,16:2; Ps. 95:10

5. Mooseksen kirja 9

8. Myös Hoorebilla te vihoititte HERRAN, ja HERRA vihastui teihin, niin että aikoi tuhota teidät. 2. Moos. 32:10

9. Kun minä olin noussut vuorelle ottaakseni vastaan kivitalut, sen liiton taulut, jonka HERRA oli tehnyt teidän kanssanne, minä viivyn vuorella neljäkymmentä päivää ja neljäkymmentä yötä leipää syömättä ja vettä juomatta.

10. HERRA antoi minulle kaksi kivitalua, joihin oli kirjoitettu Jumalan sormella. Niissä olivat kaikki sanat, jotka HERRA oli puhunut teille vuorelta tulen keskeltä seurakunnan ollessa koolla. 2. Moos. 19:18,31:18; 5. Moos. 4:13

11. Niiden neljäkymmenen päivän ja neljäkymmenen yön kuluttua HERRA antoi minulle ne kaksi kivitalua, liiton taulut.

12. HERRA sanoi silloin minulle: 'Nouse ja lähde nopeasti alas täältä, sillä kansasi, jonka veit pois Egyptistä, on tehnyt turmiollisen teon. Kovin pian he ovat poikenneet tieltä, jota minä käskin heidän vaeltaa. He ovat tehneet itselleen valetun jumalankuvan.' 2. Moos. 32:7

13. HERRA sanoi minulle vielä: 'Minä olen katsellut tätä kansaa ja nähnyt, että se on niskurikansa.'

14. Jätä minut rauhaan. Minä tuhoan heidät ja pyyhin pois heidän nimensä taivaan alta, mutta sinusta minä teen heitä väkevämmän ja lukuisamman kansan.'

15. Silloin minä käännyin ja laskeuduin alas vuorelta. Vuori leimusi liekeissä, ja minulla oli ne kaksi liiton taulua käsissäni.

16. Minä näin, että te olitte tehneet syntiä HERRAA, teidän Jumalanne, vastaan. Te olitte tehneet itsellenne valetun vasikan. Te poikkesitte pian tieltä, jonka HERRA oli teille määrännyt.

17. Silloin minä tartuin molempiin tauluihin, heitin ne käsistäni ja särjin ne teidän nähtenne.

18. Minä heittäydyin HERRAN eteen, kuten ensimmäisellä kerralla, ja olin neljäkymmentä päivää ja neljäkymmentä yötä leipää syömättä ja vettä

juomatta kaiken sen synnin tähden, jota te olitte tehneet. Te olitte tehneet sellaista, mikä on pahaa HERRAN silmissä, ja niin vihoittaneet hänet.

19. Minä näet pelkäsin Herran vihaa ja kiivautta, sillä HERRA oli niin vihasunut teihin, että aikoi tuhota teidät. Mutta HERRA kuuli minua vielä silläkin kertaa.

20. HERRA vihastui myös Aaroniin niin ankarasti, että aikoi tuhota hänet, mutta minä rukoilin silloin myös Aaronin puolesta.

21. Minä otin teidän syntisen tekeenne, vasikan, poltin sen tulella, murskasin sen ja jauhoin perusteellisesti, kunnes siitä tuli hienoa kuin tomu. Tomun minä viskasin puroon, joka virtaa vuorelta. 2. Moos. 32:20

22. Vielä Tabeerassa, Massassa ja Kibrot-Hattaavassakin te yhä uudelleen vihoititte HERRAN. 2. Moos. 17:7; 4. Moos. 11:1,3,34

23. HERRA tahtoi lähettää teidät matkaan Kaades-Barneasta ja sanoi: 'Menkää ja ottakaa omaksenne maa, jonka minä olen teille antanut.' Mutta te kapinoitte HERRAN, teidän Jumalanne, käskyä vastaan, ette uskoneet häntä ettekä kuunnelleet hänen ääntään. 4. Moos. 13:2,14:1-2

24. Te olette kapinoineet HERRAA vastaan niin kauan kuin olen tuntenut teidät.

25. Niin minä heittäydyin HERRAN eteen ja olin hänen edessään neljäkymmentä päivää ja neljäkymmentä yötä, sillä HERRA oli sanonut tuhoavansa teidät. 2. Moos. 32:11; 4. Moos. 13:2

26. Minä rukoilin HERRAA ja sanoin: Herra, HERRA, älä tuhoa kansaasi ja perintöosaasi, jonka sinä suuruudessasi lunastit ja veit pois Egyptistä väkevällä kädelläsi.

27. Muista palvelijoitasi Abrahamia, Iisakia ja Jaakobia! Älä katso tämän kansan kovuutta, jumalattomuutta ja syntiä,

28. ettei siinä maassa, josta sinä veit meidät pois, sanottaisi: 'Koska HERRA ei kyennyt viemään heitä siihen maa-

han, josta oli heille puhunut, ja koska hän vihasi heitä, hän vei heidät autiomaahan surmatakseen heidät siel-
lä.’ 4. Moos. 14:16

29. Ovathan he sinun kansasi ja perintöosasi, jonka sinä veit pois Egyptistä suurella voimallasi ja ojennetulla käsivarrellasi.”

10. LUKU

Uudet laintaulut

1. ”Sitten HERRA sanoi minulle: ’Veistä itsellesi kaksi entisten kaltaista kivi-
taulua ja nouse vuorelle minun luokse-
ni. Tee myös puinen arkku.

2. Moos. 25:10,34:1

2. Minä kirjoitan tauluihin sanat, jotka olivat ensimmäisissä tauluissa, niissä, jotka sinä särjit. Pane taulut arkkuun.’ 2. Moos. 25:16,21,32:19

3. Niin minä tein arkun akasiapuusta, veistin kaksi entisten kaltaista kivi-
taulua ja nousin vuorelle ne kaksi taulua käsissäni.

4. Herra kirjoitti tauluihin saman kuin edelliselläkin kerralla, ne kymmenen käskyä²¹³, jotka hän²¹⁴ oli puhunut teille vuorelta, tulen keskeltä, kun seurakunta oli koolla. Sitten HERRA antoi ne minulle.

5. Minä käännyin, laskeuduin alas vuorelta ja panin taulut tekemääni arkkuun, niin kuin HERRA oli käskennyt minua, ja siellä ne ovat.” 2. Moos. 40:20

Leeviläisten valitseminen

6. ”Israelilaiset lähtivät liikkeelle Beerot-Bene-Jaakanista ja vaelsivat Mooseraan. Siellä Aaron kuoli, ja sinne hänet haudattiin. Hänen poikansa Eleasar tuli papiksi hänen tilalleen.

4. Moos. 20:28,33:38

7. Sieltä israelilaiset lähtivät Gudgodaan ja Gudgodasta Jotbataan, seudulle, jossa on vesipuroja.

8. Siihen aikaan HERRA erotti Leevin heimon kantamaan HERRAN liitonarkua, seisomaan HERRAN edessä häntä palvelemissa ja siunaamaan hänen

nimessään. Näin he ovat tehneet tähän päivään saakka.

9. Sen tähden Leevi ei saanut osuutta eikä perintöosaa veljiensä kanssa. HERRA on hänen perintöosansa, niin kuin HERRA, sinun Jumalasi, on hänelle puhunut.

4. Moos. 18:20; 5. Moos. 18:1; Joos. 18:7

10. Minä viivyin vuorella saman ajan kuin edellisellä kerralla, neljäkymmentä päivää ja neljäkymmentä yötä. HERRA kuuli minua vielä silläkin kertaa; hän ei enää tahtonut tuhota sinua.

2. Moos. 32:11,34:28; 5. Moos. 9:25

11. Sitten Herra sanoi minulle: ’Nouse ja lähde kulkemaan kansan edellä, että he menisivät ottamaan omakseen sen maan, jonka minä olen heidän isilleen vannomallani valalla luvannut antaa heille.”

Herra vaatii kuuliaisuutta

12. ”Ja nyt, Israel, mitä muuta HERRA, sinun Jumalasi, sinulta pyytää kuin että pelkäät HERRAA, Jumalaasi, vaelat kaikessa hänen teitään ja rakastat häntä ja palvelet HERRAA, Jumalaasi, koko sydämestäsi ja koko sielustasi.

5. Moos. 6:5

13. Noudata HERRAN käskyjä ja sää-döksiä, jotka minä tänä päivänä sinulle annan, että menestyisit.

14. HERRALLE, sinun Jumalallesi, kuuletta vaivaat ja taivaat taivaat ja maa ja kaikki, mitä siinä on,

15. mutta vain sinun isiisi HERRA mieltä, ja heitä hän rakasti. Heidän jälkeensä hän on valinnut teidät, heidän jälke-läisensä, kaikkien kansojen joukosta. Tämä on voimassa yhä tänäänkin.

2. Moos. 19:5; 5. Moos. 7:6

16. Ympärileikatkaa sen tähden sydämenne älkääkään enää niskoitelko,

5. Moos. 30:6; Jer. 4:4; Room. 2:29

17. sillä HERRA, teidän Jumalanne, on jumalien Jumala ja herrojen Herra. Hän on suuri, väkevä ja pelottava Jumala. Hän ei ole puolueellinen eikä ota lahjuksia. 2. Aik. 19:7; Job 34:19; Ap. t. 10:34

18. Hän hankkii oikeuden orvolle ja leskelle. Hän rakastaa muukalaista ja antaa hänelle ruuan ja vaatteet.

213 10:4. Kirj.: ”sanaa”.

214 10:4. Kirj.: ”HERRA”.

19. Rakastakaa tekin muukalaista, sillä te olette itse olleet muukalaisina Egyptin maassa. 2. Moos. 22:21,23:9

20. Pelätkää HERRAA, teidän Jumalanne, palvelkaa häntä, riippukaa hänessä kiinni ja vannokaa valanne hänen nimessään. 5. Moos. 6:13; Joos. 22:5; Matt. 4:10

21. Hän on teidän ylistyksenne aihe, hän on teidän Jumalanne. Hän on tehnyt teidän puolestanne ne suuret ja pelottavat teot, jotka olette nähneet omin silmin.

22. Teidän isiänne oli seitsemänkymmentä, kun he menivät alas Egyptiin, mutta nyt HERRA, sinun Jumalasi, on tehnyt teidät lukuiseksi kuin taivaan tähdet.” 1. Moos. 15:5,22:17,46:27

11. LUKU

Mooses muistuttaa kansaa Herran suurista teoista

1. ”Rakastakaa siis HERRAA, Jumalanne, ja noudattakaa aina hänen määräyksiään, lakejaan, säädöksiään ja käskyjään.

2. Tietäkää tänä päivänä, etteivät teidän lapsenne ole kokeneet eivätkä nähneet HERRAN, teidän Jumalanne, antamaa kuritusta, eivät hänen suuruuttaan, hänen voimallista kättään tai ojennettua käsivarttaan,

3. eivät hänen tunnustekojaan ja ihmetöitään, jotka hän teki Egyptissä faraolle, Egyptin kuninkaalle, ja koko hänen maalleen,

4. eivätkä sitä, mitä hän teki egyptiläisten sotajoukolla, heidän hevosilleen ja vaunuilleen. Hän vyörytti egyptiläisten päälle Kaislameren vedet, kun he ajoivat teitä takaa. HERRA tuhosi heidät, niin ettei heitä enää ole. 2. Moos. 14:23–25

5. Lapsenne eivät ole nähneet myöskään sitä, mitä hän teki teille autiomaassa matkallanne tähän paikkaan,

6. eivätkä sitä, mitä hän teki Daatanille ja Abiramille, Ruubenin pojan Eliabin pojille, kun maa avasi kitan-sa koko Israelin kansan keskellä ja

nielaisi heidät ja heidän perheensä, telttansa ja kaiken, mitä heillä oli mukanaan. 4. Moos. 16:31–33,26:9

7. Te sen sijaan olette omin silmin nähneet kaikki HERRAN tekemät suuret teot.”

Herra antaa kansalleen hyvän maan

8. ”Noudattakaa siis kaikkia käskyjä, jotka minä tänä päivänä teille annan, että teistä tulisi vahvoja ja että saisitte haltuunne maan, jota nyt menette ottamaan omaksenne,

9. ja että eläisitte kauan siinä maassa, jonka HERRA on teidän isillenne vannonmallaan valalla luvannut antaa heille ja heidän jälkeläisilleen. Se on maa, joka vuotaa maitoa ja hunajaa.

10. Maa, jota te menette ottamaan omaksenne, ei ole niin kuin Egyptin maa, josta te olette lähteneet ja jota kastelite jalalla polkien²¹⁵ kuin vihan-nestarhaa, kun olitte kylväneet siihen siemenen.

11. Maa, jota menette ottamaan omaksenne, on vuorien ja laaksojen maa, joka juo taivaan sadetta.

12. Se on maa, josta HERRA, teidän Jumalanne, pitää huolen ja jota HERRAN, teidän Jumalanne, silmät aina tarkkaavat vuoden alusta sen loppuun saakka.

13. Jos te siis tarkoin noudatatte minun käskyjäni, jotka minä tänä päivänä teille annan, niin että rakastatte HERRAA, teidän Jumalanne, ja palvelette häntä kaikesta sydämeštänne ja kaikesta sielustanne, 3. Moos. 26:3; 5. Moos. 28:1

14. Herra antaa teidän maallenne sateen ajallaan, syyssateen ja kevät-sateen. Silloin te saatte korjata viljan-ne, viininne ja öljynne Jer. 5:24; Joel 2:23

15. ja te saatte syödä kylliksenne. Karjanne syötäväksi hän antaa ruohoa niityillenne.

²¹⁵ 11:10. Egyptissä oli laitteita, jotka nostivat vettä virrasta, kun niitä jalkavoimin poljettiin.

16. Pitäkää huoli siitä, ettei sydämenne antaudu vieteltäväksi, niin että käännytte pois palvelemaan muita jumalia ja kumarratte niitä.

17. Jos palvotte niitä, HERRA vihastuu teihin ja sulkee taivaan, niin ettei sadetta tule eikä maa anna satoaan. Silloin te häviätte pian siitä hyvästä maasta, jonka HERRA antaa teille. 3. Moos. 26:19; 5. Moos. 28:23

18. Painakaa siis nämä minun sanani mieleenne ja sydämeenne. Sitokaa ne merkiksi käteenne, ja olkoot ne nauhassa otsallanne. 5. Moos. 6:6

19. Opettakaa ne myös lapsillenne: puhukaa niistä kotona istuessanne, tiellä kulkiessanne, makuulla ollessanne ja ylös noustessanne. 5. Moos. 6:7

20. Kirjoittakaa ne myös talonne ovenpieliin ja portteihinne,

21. että te ja teidän lapsenne saisitte elää kauan siinä maassa, jonka HERRA teidän isillenne vannomallaan valalla lupasi antaa heille niin kauaksi aikaa kuin taivas on maan yllä.

22. Sillä jos te noudatatte tarkoin koko tätä lakia²¹⁶, jonka minä teille annan, ja teette sen mukaan, niin että rakastatte HERRAA, teidän Jumalanne, vaellatte kaikessa hänen teitään ja riiputte hänessä kiinni,

23. HERRA karkottaa kaikki nämä kansat teidän edeltänne, ja te saatte periä maan kansoilta, jotka ovat teitä suurempia ja mahtavampia.

24. Jokainen paikka, johon jalallanne astutte, on oleva teidän. Teidän alueenne ulottuu autiomaasta, Libanonista ja Eufratvirrasta Länsimereen saakka. 2. Moos. 23:31; Joos. 1:3

25. Kukaan ei kestä teidän edessäanne. HERRA saattaa teidän edessäanne pelon ja kauhun valtaan koko sen maan, johon te astutte, niin kuin hän on teille puhunut.” 3. Moos. 23:27; 5. Moos. 2:25

Siunaus ja kirous

26. ”Katsokaa, minä asetan tänä päivänä teidän eteenne siunauksen ja kirouksen:

27. siunauksen, jos tottelette HERRAN, teidän Jumalanne, käskyjä, jotka minä tänä päivänä teille annan, 5. Moos. 28:2

28. mutta kirouksen, jos ette tottele HERRAN, teidän Jumalanne, käskyjä vaan poikkeatte siltä tieltä, jota minä tänä päivänä käsken teidän vaeltaa, ja seuraatte muita jumalia, joita ette tunne. 5. Moos. 28:15

29. Kun HERRA, teidän Jumalanne, vie teidät siihen maahan, jota te menette ottamaan omaksenne, niin tehkää Garissiminvuoresta siunauksen ja Eebalinvuoresta kirouksen julistamisen paikka.” 5. Moos. 27:12; Joos. 8:33

30. Ne ovat Jordanin tuolla puolen, lännessä, tasangolla asuvien kanaani-
laisten maassa, ja sijaitsevat vastapäätä Gilgalia, Mooren tammiston lähellä. 1. Moos. 12:6

31. ”Te kuljette pian Jordanin poikki mennäksenne ottamaan omaksenne sen maan, jonka HERRA, teidän Jumalanne, antaa teille. Kun olette ottaneet sen omaksenne ja asettuneet sinne asumaan,

32. noudattakaa tarkoin kaikkia niitä lakeja ja säädöksiä, jotka minä tänä päivänä teille annan.”

LAIN KÄSKYT JA SÄÄDÖKSET

12. LUKU

Oikea uhripaikka

1. ”Nämä ovat ne lait ja säädökset, joita teidän tulee noudattaa tarkoin siinä maassa, jonka HERRA, teidän isienne Jumala, antaa perintöomaisuudeksenne. Noudattakaa niitä niin kauan kuin elätte maan päällä.

2. Hävittäkää perin pohjin kaikki korkeilla vuorilla, kukkuloilla tai minkä tahansa lehtevän puun alla olevat paikat, joissa karkottamanne kansat ovat palvelleet jumaliaan.

3. Hajottakaa heidän alttarinsa, särkekää heidän patsaansa, polttakaa heidän aseransa, hakatkaa maahan heidän jumaliensa patsaat ja hävittäkää niiden nimet noista paikoista.

2. Moos. 34:13; 5. Moos. 7:5

4. Palvellessanne HERRAA, teidän Jumalanne, älkää tehkö niin kuin he,

5. vaan etsikää se paikka, jonka HERRA, teidän Jumalanne, valitsee teidän heimojenne alueelta asettaakseen sinne nimensä ja asuakseen siellä. Menkää sinne 1. Kun. 8:29; 2. Aik. 7:12,16

6. ja viekää sinne polttouhrinne ja teurasuhrinne, kymmenyksenne, uhrilahjanne, vapaaehtoiset uhrinne, lupausuhrinne sekä nautojenne ja lampaittenne esikoiset.

7. Syökää siellä, HERRAN, teidän Jumalanne, edessä ja iloitkaa perheinenne kaikesta, mitä olette saaneet hankittua ja millä HERRA, teidän Jumalanne, on teitä siunannut.

8. Älkää tehkö niin kuin me täällä tänä päivänä teemme, jokainen sitä, mikä hänen omasta mielestään on oikein.

9. Ettehän te vielä ole päässeet lepoon ettekä siihen perintömaahan, jonka HERRA, teidän Jumalanne, teille antaa.

10. Mutta te saatte mennä Jordanin yli ja asua siinä maassa, jonka HERRA, teidän Jumalanne, antaa teille perinnöksi. Hän antaa teidän päästä rauhaan kaikista ympärillänne olevista vihollisista, ja te saatte asua turvassa.

11. Viekää silloin siihen paikkaan, jonka HERRA, teidän Jumalanne, valitsee nimensä asuinsijaksi, kaikki, mitä minä teille säädän: polttouhrinne ja teurasuhrinne, kymmenyksenne ja uhrilahjanne, niin myös kaikki parhaat lupausuhrinne, jotka lupaatte HERRALLE.

12. Iloitkaa siellä, HERRAN, teidän Jumalanne, edessä, te ja teidän poikanne ja tyttärenne, palvelijanne ja palvelijattarenne sekä leeviläiset, jotka asuvat porttienne sisällä. Leeviläisillä ei näet ole osuutta eikä perintöosaa

teidän keskuudessanne. 4. Moos. 18:20; 5. Moos. 10:9,14:27

13. Pitäkää huoli siitä, ettette uhraa polttouhrejanne missä tahansa paikassa, jonka satutte näkemään,

14. vaan ainoastaan siinä paikassa, jonka HERRA valitsee jonkin heimonne alueelta. Uhratkaa siellä polttouhrinne ja tehkää kaikki, mitä minä käsken teidän tehdä.”

Teurastus ja veri

15. ”Saatte kuitenkin teurastaa karjaa ja syödä lihaa mielin määrin kaikkialla, missä asutte²¹⁷, sen mukaan kuin HERRA, teidän Jumalanne, teitä siunaa. Sekä saastainen että puhdas voivat syödä sitä niin kuin syödään gallsellia tai peuraa.

16. Ainoastaan verta ette saa syödä, vaan teidän on vuodatettava se maahan kuin vesi.

1. Moos. 9:4;

3. Moos. 3:17,7:26,17:10

17. Te ette saa syödä asuinpaikoissanne jyvienne, viininne tai öljynne kymmenyksiä, nautojenne tai lampaittenne esikoisia ettekä mitään lupausuhrejanne tai vapaaehtoisia lahjojanne tai uhrejanne.

18. Teidän ja teidän poikienne ja tyttärienne, teidän palvelijainne ja palvelijattarienne sekä luonanne asuvien leeviläisten tulee syödä niitä HERRAN, teidän Jumalanne, edessä siinä paikassa, jonka HERRA, teidän Jumalanne, valitsee. Iloitkaa HERRAN, teidän Jumalanne, edessä kaikesta, mitä olette saaneet hankituksi.

5. Moos. 14:23

19. Pitäkää huoli siitä, ettette jätä osattomaksi leeviläistä, niin kauan kuin elätte maassanne.

5. Moos. 14:29

20. Kun HERRA, teidän Jumalanne, on laajentanut alueenne, niin kuin hän on teille luvannut, ja kun te haluatte syödä lihaa ja sanotte: ’Minä tahdon syödä lihaa’, niin syökää lihaa mielin määrin.

1. Moos. 28:14; 5. Moos. 19:8

21. Jos se paikka, jonka HERRA, teidän Jumalanne, valitsee asettaakseen sinne nimensä, on liian kaukana

217 12:15. Kirj.: ”porteissasi”.

teidän alueestanne, niin teurastakaa asuinpaikoissanne, sillä tavoin kuin minä olen teitä käskennyt, nautojanne, lampaitanne ja vuohianne, joita HERRA on teille antanut, ja syökää niitä mielin määrin.

22. Te saatte syödä niitä, kunhan vain syötte niitä niin kuin gasellia ja peuraa. Sekä saastainen että puhdas voivat syödä niitä.

23. Mutta pysykää lujina siinä, etette syö verta, sillä veri on sielu²¹⁸, ettekä te saa syödä sielua lihan mukana.

3. Moos. 17:11

24. Älkää syökö sitä, vaan vuodattakaa se maahan niin kuin vesi.

25. Älkää syökö sitä. Kun teette niin kuin on oikein HERRAN silmissä, teidän ja teidän lastenne käy hyvin.

26. Pyhittämänne lahjat sekä lupausuhrinne teidän on kuitenkin vietävä siihen paikkaan, jonka HERRA on valinnut.

27. Uhratkaa polttouhrinne, sekä liha että veri, HERRAN, teidän Jumalanne, alttarilla. Teurasuhrienne veri valutetakaan HERRAN, teidän Jumalanne, alttarille, mutta lihan te saatte syödä.

28. Noudattakaa ja totelkaa kaikkia näitä käskyjä²¹⁹, jotka minä teille annan, että teidän ja lastenne kävisi aina hyvin, kun teette sitä, mikä on hyvää ja oikein HERRAN, teidän Jumalanne, silmissä.”

Varoitus epäjumalanpalveluksesta

29. ”HERRA, teidän Jumalanne, hävittää ne kansat, joiden maan te menette ottamaan omaksenne. Kun te saatte heidän maansa omaksenne ja asetutte siihen asumaan,

30. niin varokaa, ettette joudu heidän ansoihinsa, sitten kun heidät on hävitetty teidän edeltänne, ettekä seuraa heidän tapojaan ja etsi heidän jumaliaan kysyen: ’Kuinka nämä kansat palvelivat jumaliaan? Minäkin tahdon tehdä niin.’

5. Moos. 18:9; Joos. 23:7; Ps. 106:35

31. Älkää tehkö niin palvellessanne HERRAA, teidän Jumalaanne. Nuo kansat ovat palvellessaan jumaliaan tehneet kaikkea, mitä HERRA inhoaa ja mitä hän vihaa. He ovat polttaneet tullessa jumalilleen jopa omia poikiaan ja tyttäriään.”

13. LUKU

1. ”Pitäkää huoli siitä, että noudattatte kaikkea, mitä minä käsken. Älkää lisätkö siihen mitään älkääkään ottako siitä mitään pois.”

5. Moos. 4:2; Sananl. 30:6; Ilm. 22:18

Varoitus vääristä profeetoista ja eksyttäjistä

2. ”Jos keskuudestanne nousee profeetta tai unennäkiä, joka lupaa teille tunnusteen tai ihmeen,

3. ja jos tuo tunnusteko tai ihme tapahtuu ja hän sanoo teille vielä: ’Lähtekäämme seuraamaan ja palvelemaan muita jumalia, joita te ette tunne’,

4. niin älkää kuunnello sen profeetan puhetta tai sitä unennäkiää. HERRA, teidän Jumalanne, näet koettelee teitä saadakseen tietää, rakastatteko te HERRAA, teidän Jumalaanne, koko sydämestänne ja koko sielustanne.

5. Seuratkaa HERRAA, teidän Jumalaanne, pelätkää häntä ja noudattakaa hänen käskyjään. Olkaa kuuliaisia hänelle, palvelkaa häntä ja riippukaa hänessä kiinni.

6. Mutta tuo profeetta tai unennäkiä on surmattava, sillä hän on julistanut luopumusta HERRASTA, teidän Jumalastanne, joka vei teidät pois Egyptin maasta ja lunasti teidät orjuuden pesästä. Tuo profeetta tahtoi vietellä teidät pois siltä tieltä, jota HERRA, teidän Jumalanne, käski teidän vaeltaa. Poistakaa paha keskuudestanne.

5. Moos. 18:20,17:7,19:19; 1. Kor. 5:13

7. Vaikka veljesi, oman äitisi poika, tai poikasi, tyttäresi tai sylissäsi oleva vaimosi tai sydänystäväsi yllyttäisi sinua salaa ja sanoisi: ’Ryhtykäämme palvelemaan muita jumalia’, joita sinä et tunne eivätkä isäsi tunteneet,

5. Moos. 17:2

218 12:23. Tai: ”elämä”.

219 12:28. Kirj.: ”sanoja”.

8. niiden kansojen jumalia, jotka asuvat teidän ympärillänne maan äärestä toiseen, lähellä sinua tai kaukana sinusta,

9. älä suostu hänen pyyntöönsä äläkä kuuntele häntä. Älä sääli, älä armahda häntä äläkä salaa hänen rikostaan,

10. vaan surmaa hänet. Sinun oma kätesi kohotkoon ensimmäisenä häntä vastaan surmaamaan hänet, sitten koko kansan käsi.

5. Moos. 17:7

11. Kivitä hänet kuoliaaksi, sillä hän koetti saada sinut luopumaan HERRASTA, sinun Jumalastasi, joka vei sinut pois Egyptin maasta, orjuuden pesästä.

12. Koko Israel saakoon kuulla sen ja pelätköön, niin ettei kukaan keskuudessanne enää tekisi sellaista pahaa.”

5. Moos. 17:13

Herrasta luopuneet kaupungit

13. ”Jos kuulet, että jossakin kaupungista, jotka HERRA, sinun Jumalasi, antaa sinulle asuinpaikoiksi,

14. on keskuudestanne lähtenyt keltovottomia miehiä, jotka johtavat harhaan kaupunkinsa asukkaita sanomalla: ’Ryhtykäämme palvelemaan muita jumalia’, jumalia, joita te ette tunne,

15. niin tutki, tiedustele ja kysele asiasta tarkoin. Jos on varmasti totta, että sellainen iljettävä teko on tehty teidän keskuudessanne,

16. sinun on surmattava tuon kaupungin asukkaat miekalla. Vihkikää kaupunki tuhon omaksi ja kaikki, mitä siinä on. Tappakaa sen eläimetkin miekalla.

17. Kokoa kaikki sieltä saatu saalis keskelle sen toria ja polta sekä kaupunki että kaikki sieltä saatu saalis kokonaisuhrina HERRALLE, sinun Jumalallesi. Tulkoon siitä ikuinen rauniokumpu; älköön sitä koskaan enää rakennettako.

18. Älköön käsiisi tarttuko mitään tuhon omaksi vihitystä, että HERRA leppyisi palavasta vihastaan, antaisi sinulle armon, säälisi sinua ja tekisi sinusta

monilukuisen kansan, niin kuin hän on vannonut isillesi.

19. Sinun on vain kuunneltava HERRAN, sinun Jumalasi, ääntä, niin että pidät kaikki hänen käskynsä, jotka minä tänä päivänä sinulle annan, ja teet sitä, mikä on oikein HERRAN, sinun Jumalasi, silmissä.”

14. LUKU

Kielletyt surumerkit

1. ”Te olette HERRAN, teidän Jumalanne, lapsia. Älkää viillelkö ihoanne älkääkä ajako otsapuoltanne kaljuksi vainajan tähden,

3. Moos. 19:27,21:5

2. sillä te olette HERRALLE, teidän Jumalalenne, pyhitetty kansa. HERRA on valinnut teidät omaksi kansakseen kaikkien maan päällä asuvien kansojen joukosta.”

2. Moos. 19:5;

5. Moos. 4:20,7:6

Puhtaat ja saastaiset eläimet

3. ”Älkää syökö mitään iljettävää.

3. Moos. 11:2,46–47; Hes. 4:14; Ap. t. 10:14

4. Nämä ovat ne eläimet, joita te saatte syödä: härkä, lammas ja vuohi,

5. peura, gaselli, metsäkauris, vuorikauris, antilooppi, puhveli ja villivuohi.

6. Te saatte syödä kaikkia eläimiä, joilla on kokonaan halkinaiset, kaksivarpaiset sorkat ja jotka märehivät.

7. Niistä, jotka märehivät tai joilla on kokonaan halkinaiset sorkat, älkää kuitenkaan syökö näitä: kamelia, jänistä²²⁰ ja tamaania, jotka kyllä märehivät mutta joilla ei ole sorkkia. Ne ovat teille saastaisia.

8. Saastainen on teille myös sika, jolla kyllä on sorkat mutta joka ei märehdi. Näiden lihaa älkää syökö älkääkä koskeko niiden raatoihin.

9. Vesieläimistä te saatte syödä kaikkia niitä, joilla on evät ja suomut,

3. Moos. 11:9

10. mutta älkää syökö mitään niistä, joilla ei ole eviä eikä suomuja. Ne ovat teille saastaisia.

220 14:7. Jänis luetaan märehittäjiin, koska se pureksii osan ulosteistaan ja syö sen toiseen kertaan.

11. Te saatte syödä kaikkia puhtaita lintuja.

12. Mutta näitä siivekkäitä alkää syökö: kotka, partakorppikotka, harmaa korppikotka, 3. Moos. 11:13

13. haarahaukka ja suohaukat,

14. kaikki korpit,

15. strutsi, pääskynen, kalalokki, ja-lohaukat,

16. huuhkaja, kissapöllö, sarvipöllö,

17. pelikaani, likakorppikotka, kalasääski,

18. haikara, sirriäiset, harjalintu ja lepakko.

19. Myös kaikki siivelliset pikkueläimet ovat teille saastaisia, eikä niitä saa syödä. 3. Moos. 11:20

20. Kaikkia puhtaita siivekkäitä te kuitenkin saatte syödä.

21. Älkää syökö minkään eläimen raatoa. Voitte kuitenkin antaa sellaisen syötäväksi alueellanne asuvalle muukalaiselle tai myydä sen vierasmaalaiselle. Te olette HERRALLE, teidän Jumalallenne, pyhitetty kansa. Älkää keittäkö kiliä emänsä maidossa.” 2. Moos. 23:19,34:26

Laki kymmenyksistä

22. ”Erota joka vuosi kymmenykset kylvösi tuottamasta sadosta, kaikesta, mitä kasvaa pelloillasi, 1. Moos. 14:20; 3. Moos. 27:30; 5. Moos. 12:6

23. ja syö ne HERRAN, sinun Jumalasi, edessä siinä paikassa, jonka hän valitsee nimensä asuinsijaksi. Anna kymmenykset viljastasi, viinistäsi ja öljystäsi sekä nautojesi ja lampaittesi esikoiset, että oppisit pelkäämään HERRAA, sinun Jumalaasi, koko elinikäsi. 5. Moos. 12:17

24. Mutta jos matka siihen paikkaan, jonka HERRA, sinun Jumalasi, on valinnut asettaakseen sinne nimensä, on sinulle liian pitkä voidaksesi kantaa kymmenyksesi – onhan HERRA, sinun Jumalasi, siunannut sinua runsaasti –

25. muuta kymmenyksesi rahaksi, ota rahakukkaro käteesi ja mene paikkaan, jonka HERRA, sinun Jumalasi, valitsee.

26. Osta rahalla kaikkea, mitä haluat, nautoja tai lampaita, viiniä tai väkijuomaa, kaikkea, mitä mielesi tekee. Syö sitten siellä HERRAN, sinun Jumalasi, edessä ja iloitse, sinä ja perheesi.

27. Älä myöskään jätä osattomaksi alueellasi asuvaa leeviläistä, sillä hänellä ei ole maaomaisuutta eikä perintöä niin kuin sinulla. 5. Moos. 12:12,19

28. Joka kolmas vuosi ota kaikki kymmenykset sinä vuonna saamastasi sadosta ja pane ne talteen porttiesi sisälle,

29. niin että leeviläinen, jolla ei ole osuutta eikä perintöosaa niin kuin sinulla, sekä muukalainen, orpo ja leski, jotka asuvat alueellasi, voivat tulla ja syödä kyllikseen. Silloin HERRA, sinun Jumalasi, siunaa sinua kaikessa, mitä teet.” 4. Moos. 18:24; 5. Moos. 26:12–13

15. LUKU

Laki velkojen anteeksiannosta

1. ”Joka seitsemäs vuosi pane toimeen vapautus. 2. Moos. 23:10; 3. Moos. 25:3–4

2. Vapautus olkoon tällainen: Jokainen, jolla on jotakin saatavaa, luopuukoon vaatimasta takaisin sitä, minkä hän on lähimmäiselleen lainannut. Hän ei saa periä sitä lähimmäiseltään eikä veljeltään, sillä vapautus on julistettu HERRAN kunniaksi.

3. Vierasmaalaiselta voit periä saatavasi, mutta luovu siitä, minkä veljesi on sinulle velkaa.

4. Keskuudessasi ei tosin tule olemaankaan puutteenalaisia, sillä HERRA siunaa sinua runsaasti siinä maassa, jonka HERRA, sinun Jumalasi, antaa sinulle perinnöksi ja jonka saat ottaa omaksesi,

5. jos vain kuuntelet HERRAN, sinun Jumalasi, ääntä ja noudatat tarkoin koko tätä lakia²²¹, jonka minä tänä päivänä annan sinulle.

6. HERRA, sinun Jumalasi, siunaa sinua, niin kuin hän on sinulle puhunut. Sinä lainaat monelle kansalle, mutta sinun itsesi ei tarvitse ottaa lainaa. Sinä

221 15:5. Kirj.: ”koko tätä käskyä”.

hallitset monia kansoja, mutta ne eivät hallitse sinua.”

5. Moos. 28:12

Köyhien auttaminen

7. ”Jos keskuudessanne siinä maassa, jonka HERRA, sinun Jumalasi, antaa sinulle, on jollakin paikkakunnalla köyhä veli, älä ole kovasydäminen äläkä sulje kättäsi köyhältä veljeltäsi.

3. Moos. 25:35; 1. Joh. 3:17

8. Avaa hänelle auliisti kätesi ja lainaa mielelläsi hänelle riittävästi, niin paljon kuin hän puutteessaan tarvitsee.

Matt. 5:42; Luuk. 6:34

9. Varo, ettei sydämeesi nouse tämä kelvoton ajatus: ’Seitsemäs vuosi, velallisten vapautusvuosi, lähestyy’, ja että et sen vuoksi katso karsaasti köyhää veljeäsi, niin ettet anna hänelle mitään. Jos hän huutaa sinun vuoksesi HERRAN puoleen, sinä tulet syynalaiseksi.

10. Sinun on annettava hänelle omastasi, eikä sydämesi saa olla vastahakoinen antaessasi, sillä anteliaisuus²²² vuoksi HERRA, sinun Jumalasi, siunaa sinua kaikessa työssäsi ja kaikessa, mihin ryhdyt.

2. Kor. 9:7

11. Koska köyhät eivät koskaan loppu maasta, minä käsken sinua avaamaan auliisti kätesi veljillesi, kurjille ja köyhille, joita maassasi on.”

Matt. 26:11;
Joh. 12:8

Laki orjien vapauttamisesta

12. ”Jos heimolaisesi, heprealainen mies tai nainen, myy itsensä sinulle ja palvelee sinua kuusi vuotta, niin päästä hänet seitsemäntenä vuotena vapaaksi.

2. Moos. 21:2; 3. Moos. 25:39–40

13. Kun päästät hänet lähtemään luotasi, älä lähetä häntä tyhjin käsin.

14. Anna hänelle runsaasti lahjoja pikkukarjastasi, puimatantereeltasi ja viinikuurnastasi. Koska HERRA, sinun Jumalasi, on sinua siunannut, niin anna omastasi hänelle.

15. Muista, että itse olit orjana Egyptin maassa ja että HERRA, sinun Jumalasi, lunasti sinut. Sen tähden minä tänään annan sinulle tämän käskyn.

16. Hän saattaa kuitenkin sanoa sinulle: ’En tahdo lähteä luotasi’, sillä hän rakastaa sinua ja perhettäsi ja hänen on sinun luonasi hyvä olla.

2. Moos. 21:5

17. Ota silloin naskali ja lävistä hänen korvansa ovea vasten. Näin hänestä tulee sinun elinikäinen orjasi. Tee samoin myös orjattarellesi.

2. Moos. 21:6

18. Älköön sinusta olko vaikea päästää orjaasi vapaaksi, onhan hän kuuten vuotena ollut sinulle kaksin verroin palkkalaisen arvoinen. Silloin HERRA, sinun Jumalasi, siunaa sinua kaikessa, mitä teet.”

Laki karjan esikoisista

19. ”Pyhitä HERRALLE, Jumalallesi, kaikki nautakarjaasi ja pikkukarjaasi syntyvät urospuoliset esikoiset. Älä käytä nautakarjasi esikoismullikkaa työssä äläkä keritse lampaasi tai vuohesi esikoista.

2. Moos. 13:2,34:19; 4. Moos. 3:13

20. Syö ne perheinesi HERRAN, sinun Jumalasi, edessä joka vuosi siinä paikassa, jonka HERRA valitsee.

5. Moos. 12:12,17–18

21. Jos esikoiseläimellä on jokin vamma, jos se ontuu tai on sokea tai jos sillä on jokin muu paha vamma, mikä tahansa, niin älä uhraa sitä HERRALLE, sinun Jumalallesi.

3. Moos. 22:20;
5. Moos. 17:1; Mal. 1:8,13

22. Syö se omalla paikkakunnallasi. Niin hyvin saastainen kuin puhdas saakoon syödä sitä niin kuin gasellia tai peuraa.

23. Sen verta älä kuitenkaan syö; vuodata se maahan niin kuin vesi.”

1. Moos. 9:4; 3. Moos. 17:10; 5. Moos. 12:16

16. LUKU

Pääsiäinen ja happamattoman leivän juhla

1. ”Muista, että aabib-kuussa sinun tulee viettää HERRAN, sinun Jumalasi, pääsiäistä, sillä aabib-kuussa HERRA, sinun Jumalasi, vei sinut yöllä pois Egyptistä.

2. Moos. 12:2,11,13:4

2. Teurasta silloin HERRALLE, sinun Jumalallesi, pääsiäisuhriksi lampaita,

222 15:10. Kirj.: ”tämän asian vuoksi”.

5. Mooseksen kirja 16

vuohia ja nautoja siinä paikassa, jonka HERRA valitsee nimensä asuinsijaksi.

3. Älä syö pääsiäisuhrin kanssa mitään hapatettua. Seitsemänä päivänä sinun on syötävä sen kanssa happamatonta leipää, kurjuuden leipää, että muistaisit aina sen päivän, jona lähdit Egyptin maasta. Sinunhan oli lähdettävä kiireesti pois Egyptin maasta.

2. Moos. 13:6,34:18

4. Seitsemään päivään ei hapanta taikinaa saa näkyä koko sinun maassasi, eikä ensimmäisen päivän iltana teurastamasi uhrin lihaa saa jäädä yön yli seuraavaan aamuun. 2. Moos. 12:10,34:25

5. Sinä et saa teurastaa pääsiäisuhria millään muulla niistä paikkakunnista, jotka HERRA, sinun Jumalasi, antaa sinulle,

6. kuin siinä paikassa, jonka HERRA, sinun Jumalasi, valitsee nimensä asuinsijaksi. Teurasta siellä pääsiäisuhri auringon laskiessa, siihen aikaan illasta, jolloin lähdit Egyptistä.

7. Keitä ja syö se paikassa, jonka HERRA, sinun Jumalasi, on valinnut. Seuraavana aamuna saat lähteä paluumatkalle kotiisi.

8. Kuutena päivänä sinun on syötävä happamatonta leipää. Seitsemäntenä päivänä on HERRAN, sinun Jumalasi, juhla kokous. Älä tee silloin työtä.”

Viikkojuhla

9. ”Laske seitsemän viikkoa siitä, kun sirppi leikkaa ensi kerran viljaa,

2. Moos. 23:16; 3. Moos. 23:15

10. ja vietä sitten HERRAN, sinun Jumalasi, viikkojuhla. Anna vapaaehtoisia lahjoja sen mukaan kuin HERRA, sinun Jumalasi, on sinua siunannut.

2. Moos. 34:22

11. Iloitse HERRAN, sinun Jumalasi, edessä, sinä sekä poikasi ja tyttäresi, palvelijasi ja palvelijattaresi, alueellanne asuva leeviläinen ja keskuudessanne asuva muukalainen sekä orpo ja leski. Iloitse siinä paikassa, jonka HERRA, sinun Jumalasi, valitsee nimensä asuinsijaksi.

12. Muista, että olit itse orjana Egyptissä. Noudata siis tarkoin näitä käskyjä.”

Lehtimajanjuhla

13. ”Kun olet korjannut sadon puimantareeltasi ja viinikuurnastasi, vietä seitsemän päivää lehtimajanjuhlaa.

2. Moos. 23:16; 3. Moos. 23:34; 4. Moos. 29:12

14. Iloitse juhlapäivinäsi, sinä ja poikasi, tyttäresi, palvelijasi ja palvelijattaresi sekä alueellasi asuva leeviläinen, muukalainen, orpo ja leski.

15. Seitsemän päivää vietä juhlaa HERRAN, sinun Jumalasi, kunniaksi siinä paikassa, jonka HERRA valitsee. HERRA, sinun Jumalasi, siunaa kaikki sinun sätosi ja kaikki kättesi työt. Siitä kaikesta sinun tulee iloita!

16. Kolme kertaa vuodessa, happamattoman leivän juhlanan, viikkojuhlanan ja lehtimajanjuhlanan, koko sinun miesväkesi tulkoon HERRAN, sinun Jumalasi, eteen siihen paikkaan, jonka hän valitsee. Tyhjin käsin älköön kukaan tulko HERRAN eteen. 2. Moos. 23:14–17,34:23

17. Jokainen tuokoon lahjansa sen siunauksen mukaan, jonka HERRA, sinun Jumalasi, on hänelle antanut.”

Tuomarin velvollisuudet

18. ”Aseta tuomarit ja johtomiehet kaikkiin kaupunkeihisi, jotka HERRA, sinun Jumalasi, sinulle antaa heimojasi varten. Heidän tulee tuomita kansaa oikeudenmukaisesti.

19. Älä vääristä oikeutta, älä katso henkilöön äläkä ota lahjusta, sillä lahjus sokaisee viisaiden silmät ja vääristää vanhurskaiden sanat. 2. Moos. 23:6; 3. Moos. 19:15; 5. Moos. 1:16

20. Noudata tinkimättä vanhurskautta, että saisit elää ja ottaa omaksesi sen maan, jonka HERRA, sinun Jumalasi, sinulle antaa.”

Epäjumalanpalvelijat tuomitaan

21. ”Älä istuta itsellesi aseraa äläkä mitään puuta HERRAN, Jumalasi, alttarin viereen, jonka olet tehnyt itseäsi varten.

22. Älä myöskään pystytä itsellesi patsaita, sillä HERRA, sinun Jumalasi, vihaa niitä.”

3. Moos. 26:1

17. LUKU

1. ”Älä uhraa HERRALLE, sinun Jumalallesi, härkää tai lammasta, jossa on jokin vamma, mikä tahansa paha vika, sillä HERRA, sinun Jumalasi, inhoaa sel- laista.

3. Moos. 22:20; 5. Moos. 15:21; Mal. 1:8,13

2. Jos jossakin niistä kaupungeis- ta, jotka HERRA, sinun Jumalasi, antaa sinulle, on keskuudessanne mies tai nainen, joka tekee sellaista, mikä on pahaa HERRAN, sinun Jumalasi, silmis- sä, ja rikkoo hänen liittonsa

3. ja vastoin minun kieltoani alkaa palvella muita jumalia ja kumartaa nii- tä, aurinkoa, kuuta tai kaikkea taivaan joukkoa,

4. ja se kerrotaan sinulle, niin tutki asia tarkoin. Jos asia todella on niin, että Israelissa on tehty sellainen iljet- tävä teko,

5. sinun on vietävä se mies tai nai- nen, joka on tehnyt sen pahan teon, kaupungin portin edustalle ja kivitettä- vä hänet kuoliaaksi.

2. Moos. 22:20

6. Kuolemaan voi tuomita²²³ vain kahden tai kolmen todistajan todistuk- sen nojalla. Yhden todistajan todistuk- sen perusteella ketään ei saa surma- ta.

7. Todistajien käsi kohotkoon ensim- mäisenä surmaamaan tuomittua, sitten koko kansan käsi. Poistakaa paha kes- kuudestanne.”

5. Moos. 13:10; 5. Moos. 13:6

Laki korkeimmasta tuomioistuimesta

8. ”Jos sinusta on liian vaikeaa rat- kaista murhaan, riita-asiaan tai pahoin- pitelyyn liittyviä asioita, jotka ovat kiis- takysmyksinä kaupungeissasi, lähde paikkaan, jonka HERRA, sinun Jumalasi, on valinnut.

5. Moos. 21:5; 2. Aik. 19:10

9. Mene leeviläisten pappien luo ja siihen aikaan virassa olevan tuomarin luo ja pyydä heiltä ratkaisua, niin he ilmoittavat sen sinulle.

Mal. 2:7

10. Toimi sen ohjeen mukaan, jonka he sinulle ilmoittavat siinä paikassa, jonka HERRA on valinnut. Tee juuri niin kuin he sinua neuvovat.

11. Toimi sen ohjeen mukaan, jonka he sinulle antavat, ja sen päätöksen mukaan, jonka he julistavat sinulle. Älä poikkea oikealle äläkä vasemmalle sii- tä, mitä he ilmoittavat sinulle.

12. Ihminen, joka on niin julkea, ettei kuuntele tuomaria eikä pappia, joka palvelee temppelissä HERRAA, sinun Ju- malaasi, on surmattava. Poista paha Israelista.

13. Koko kansa saakoon kuulla tä- män ja pelätköön, jottei kukaan enää olisi niin julkea.”

Laki kuninkuudesta

14. ”Kun olet saapunut maahan, jonka HERRA, sinun Jumalasi, antaa sinulle, ja olet ottanut sen omaksesi ja asettunut siihen asumaan, sinä sanot: ’Minä asetan itselleni kuninkaan, niin kuin kaikki muutkin ympärilläni asuvat kansat ovat asettaneet.’

1. Sam. 8:5

15. Aseta silloin kuninkaaksesi se, jonka HERRA, sinun Jumalasi, valitsee. Aseta kuninkaaksesi joku veljistäsi. Muukalaisesta, joka ei ole sinun vel- jesi, et saa tehdä hallitsijaa.

16. Älköön kuningas hankkiko itsel- leen paljon hevosia ja älköön hän lä- hettäkö miehiä Egyptiin hankkimaan paljon hevosia. Onhan HERRA sanonut teille: ’Te ette saa enää palata takaisin tätä tietä.’

1. Kun. 10:26; Jes. 31:1

17. Älköön hän myöskään ottako itselleen monta vaimoa, ettei hänen sydämensä kääntyisi pois Herrasta. Älköön hän kootko itselleen kovin pal- jon hopeaa ja kultaa.

1. Kun. 10:21,27,11:1

18. Kun hän on noussut valtaistui- melleen, hänen pitää kirjoituttaa it- selleen kirjaan jäljennös tästä laista,

223 17:6. Kirj.: ”surmattakoon kuoleva”.

joka on leeviläisten pappien hallussa. 2. Kun. 22:10

19. Olkoon se hänen luonaan koko hänen elämänsä ajan. Lukekoon hän sitä, että hän oppisi pelkäämään HERRAA, Jumalaansa, ja noudattamaan tarkoin kaikkia tämän opetuksen sanoja ja näitä lakeja sekä toimimaan niiden mukaan, Joos. 1:7

20. ettei hänen sydämensä ylpistyi hänen veljiinsä kohtaan ja ettei hän kääntyisi pois näistä käskyistä oikealle eikä vasemmalle. Silloin hän ja hänen poikansa saavat hallita kauan Israelia.”

18. LUKU

Pappien ja leeviläisten oikeudet

1. ”Leeviläisillä papeilla ja koko Leevin heimolla ei ole osuutta eikä perintömaata Israelissa. He saavat elantonsa HERRAN tuliuhreista ja hänen perintöosastaan. 4. Moos. 18:20;

5. Moos. 10:9,12; 1. Kor. 9:13

2. Heillä ei ole perintöosaa veljiensä keskuudessa. HERRA itse on heidän perintöosansa, niin kuin hän on heille puhunut.

3. Papeille kuuluva osuus kansan uhraamista teurasuhreista, olipa kyseessä härkä tai lammas, on tämä: lapa, poskilihat ja maha. Ne annettakoon papille. 2. Moos. 29:27–28;

3. Moos. 7:34

4. Anna papeille viljasi, viiniköynnösesi ja öljyputtiesi ensihedelmät sekä lampaistasi kerityt ensimmäiset villat. 5. Moos. 26:2; 2. Aik. 31:5

5. HERRA, sinun Jumalasi, on näet valinnut Leevin kaikista heimoistasi, että hän ja hänen poikansa seisoisivat aina palvelemassa HERRAN nimessä.

6. Jos leeviläinen haluaa tulla jostakin kaupungistasi, mistä hyvänsä, missä hän asuu muukalaisena Israelissa, hän tulkoon vapaasti²²⁴ siihen paikkaan, jonka HERRA valitsee,

7. ja toimittakoon palvelusta HERRAN, Jumalansa, nimessä, niin kuin kaikki hänen veljensä, leeviläiset, jotka pal-

velevat siellä HERRAN edessä.

4. Moos. 3:9,8; 19,18;2

8. Heidän tulee saada yhtäläinen osuus elatuksesta, lukuun ottamatta sitä, mitä he saavat myymällä perheomaisuuttaan.”

Noituus kielletään

9. ”Kun menet siihen maahan, jonka HERRA, sinun Jumalasi, antaa sinulle, älä opettele noiden kansojen iljettäviä tekoja. 5. Moos. 12:29,30; 1. Kun. 14:24;

2. Kun. 16:3

10. Keskuudessanne ei saa olla ketään, joka panee poikansa tai tyttärensä kulkemaan tulen läpi, tekee taikoja, ennustaa merkeistä tai enteistä tai harjoittaa noituutta,

3. Moos. 18:21,19; 26,20; 6,27; 1. Sam. 18:7

11. lukee loitsuja, kysyy neuvoa tietäjähengiltä tai kääntyy vainajien puoleen. 1. Sam. 28:9; Jes. 8:19

12. HERRA inhoaa jokaista, joka sel-laista tekee. Tällaisten iljettävien tekojen tähden HERRA, sinun Jumalasi, karkottaa nuo kansat sinun tieltäsi.

13. Ole nuhteeton HERRAN, sinun Jumalasi, edessä.

14. Nuo kansat, joiden maan sinä saat perinnöksesi, kyllä kuuntelevat merkeistä ennustajia ja taikuuden harjoittajia, mutta sinulle HERRA, sinun Jumalasi, ei sitä salli.”

Herran lupaama profeetta

15. ”HERRA, sinun Jumalasi, antaa nousta sinulle profeetan, minun kaltaiseni, sinun kansasi keskeltä, veljiesi joukosta. Kuunnelkaa häntä.

Joh. 1:45,5; 39,46; 6:14; Ap. t. 3:22,7; 3:37

16. Juuri tätähän sinä pyysit HERRALTA, sinun Jumalaltasi, kun seurakunta oli koolla Hoorebilla. Sinä sanoit: ’En voi enää kuunnella HERRAN, minun Jumalani, ääntä enkä nähdä tätä suurta tulta. Pelkään, että kuolen.’ 2. Moos. 20:19;

5. Moos. 5:25

17. Silloin HERRA sanoi minulle: ’He ovat puhuneet oikein.

18. Minä annan nousta heille sinun kaltaiseksi profeetan heidän veljiensä keskuudesta ja panen sanani hänen

suuhunsa. Hän puhuu heille kaiken, mitä minä käsken hänen puhua.

19. Ja jokaisen, joka ei kuule minun sanojani, jotka hän puhuu minun nimessäni, minä vaadin tilille.”

Väärä profeetta on surmattava

20. ”Mutta jos joku profeetta julkeaa puhua minun nimessäni jotakin, mitä minä en ole käskenyttä hänen puhua, tai puhuu muiden jumalien nimessä, on tuon profeetan kuoltava. 5. Moos. 13:6; Jer. 23:16,28:9

21. Kysyt ehkä mielessäsi, kuinka voidaan tunnistaa sanoma, joka ei ole HERRAN puhetta.

22. Jos se, mitä profeetta puhuu HERRAN nimessä, ei tapahdu eikä käy toteen, HERRA ei ole puhunut sitä sanaa. Profeetta on silloin puhunut julkeuttaan. Älä pelkää häntä.” 5. Moos. 13:5; Jer. 14:14

19. LUKU

Turvakaupungit

1. ”Kun HERRA, sinun Jumalasi, hävittää kansat, joiden maan HERRA, sinun Jumalasi, antaa sinulle, ja kun sinä olet ottanut sen omaksesi ja asettunut asumaan heidän kaupunkeihinsa ja heidän taloihinsa, 2. Moos. 21:13; 4. Moos. 35:10

2. niin erota kolme kaupunkia turvakaupungeiksi siinä maassa, jonka HERRA, sinun Jumalasi, antaa sinun omaksesi.

3. Tee teitä ja jaa kolmeen osaan sen maan alue, jonka HERRA, sinun Jumalasi antaa sinulle perinnöksi. Jokainen tappaja saa paeta turvakaupunkiin.

4. Sinne pakenevan tappajan asia on ratkaistava näin: Jos joku tappaa lähimmäisensä vahingossa ja tätä ennestään vihaamatta, hän saa jäädä eloon.

5. Jos joku menee lähimmäisensä kanssa metsään puita hakkaamaan ja heiluttaa kirvestä kaataakseen puun ja terä irttoaa varresta ja osuu lähimmäiseen, niin että tämä kuolee, surmaaja

voi paeta johonkin näistä kaupungeista ja saa elää.

6. Muuten verenkostaja, joka vimmossaan ajaa häntä takaa, voi saavuttaa hänet pitkällä matkalla ja surmata hänet, vaikka hän ei ole ansainnut kuolemaa, koska ei ennestään vihannut lähimmäistään.

7. Sen tähden minä käsken sinua: ’Erota kolme kaupunkia.’

8. Jos HERRA, sinun Jumalasi, laajentaa aluettasi, niin kuin hän on vannonut sinun isillesi, ja antaa sinulle koko sen maan, jonka hän on luvannut isillesi antaa, 5. Moos. 12:20

9. ja jos noudatat koko tätä lakia²²⁵, jonka minä tänä päivänä sinulle annan, ja toimit sen mukaan, niin että aina rakastat HERRAA, sinun Jumalaasi, ja vaellat hänen teitään, hän lisää vielä kolme kaupunkia näihin kolmeen.

10. Viatonta verta ei saa vuodattaa maassa, jonka HERRA, sinun Jumalasi, antaa sinulle perintöosaksi, ettei joutuisi tuomion alaiseksi verenvuodatuksen tähden.

11. Jos joku vihaa lähimmäistään, väijyy häntä, käy hänen kimppuunsa, lyö hänet kuoliaaksi ja sitten pakenee johonkin näistä kaupungeista, 4. Moos. 35:20

12. hänen kotikaupunkinsa vanhimpien on lähetettävä noutajat hakemaan hänet sieltä ja annettava hänet verenkostajan käsiin. Hänen on kuoltava. 1. Moos. 9:6; 2. Moos. 21:12,14

13. Älä sääli häntä. Poista viattoman veren velka Israelista, niin sinun käy hyvin.”

Rajojen loukkaamattomuus

14. ”Älä siirrä lähimmäisesi perintöosan ja oman perintöosasi välistä rajaa, jonka aikaisemmat sukupolvet ovat määränneet rajaksi perintöosallesi siinä maassa, jonka HERRA, sinun Jumalasi, antaa sinun ottaa haltuusi.” 5. Moos. 27:17; Sananl. 22:28,23:10

Laki todistajista

15. ”Yksi todistaja ei ole pätevä todistamaan ketään syylliseksi mihinkään rikkomukseen tai mihinkään syntiin. Asia on vahvistettava kahden tai kolmen todistajan todistuksella.

4. Moos. 35:30; 5. Moos. 17:6; Matt. 18:16

16. Jos väärä todistaja nousee syyttämään jotakuta rikkomuksesta,

17. niiden kahden, joilla on keskenään riita-asia, on tultava HERRAN eteen pappien ja siihen aikaan tuomareina olevien läsnä ollessa.

5. Moos. 17:9

18. Tuomarit tutkikoot asian tarkoin, ja jos väärä todistaja on todistanut valheellisesti veljestään,

19. niin tee hänelle samoin kuin hän aikoi tehdä veljelleen. Poistakaa paha keskuudestanne.

Sananl. 19:5

20. Saakoot muut kuulla sen, että he pelkäisivät ja ettei kukaan keskuudestaan enää tekisi sellaista paha.

21. Älä sääli häntä: henki hengestä, silmä silmästä, hammas hampaasta, käsi kädestä, jalka jalasta.”

2. Moos. 21:23; 3. Moos. 24:20; Matt. 5:38

20. LUKU

Sotalakeja

1. ”Kun lähdet sotaan vihollisiasi vastaan ja näet hevosia, vaunuja ja sotajoukon, joka on sinua suurempi, älä pelkää sitä joukkoa, sillä HERRA, sinun Jumalasi, joka johdatti sinut Egyptin maasta, on sinun kanssasi.

2. Kun olette ryhtymässä taisteluun, papin tulee astua esiin puhumaan kansalle

3. ja sanoa heille: ’Kuule, Israel! Te ryhdytte nyt taisteluun vihollisianne vastaan. Älkää olko arkoja, älkää pelätkö, älkää hätääntykö älkääkään kauhistuko heitä.

4. HERRA, teidän Jumalanne, kulkee kanssanne sotiakseen puolestanne vihollisianne vastaan ja pelastaakseen teidät.’

5. Johtomiehet puhukoot kansalle näin: ’Se, joka on rakentanut uuden talon mutta ei ole vielä sitä vihkinyt,

saa palata kotiinsa, ettei hän kuolisi taistelussa ja joku toinen vihkisi sitä.

6. Jokainen, joka on istuttanut viinitarhan mutta ei vielä ole korjannut sen ensihedelmää, saa palata kotiinsa, ettei hän kuolisi taistelussa ja joku toinen korjaisi ensihedelmää.

7. Jokainen, joka on kihlannut naisen mutta ei vielä ole ottanut häntä vaimokseen, saa palata kotiinsa, ettei hän kuolisi taistelussa ja joku toinen ottaisi hänen morsiantaan vaimokseen.’

5. Moos. 24:5

8. Lisäksi johtomiesten tulee sanoa kansalle: ’Kuka tahansa, joka pelkää ja on arka, saa palata kotiinsa, etteivät hänen veljensäkin menettäisi rohkeuttaan niin kuin hän.’

Tuom. 7:3

9. Kun johtomiehet ovat puhuneet kansalle, heidän tulee asettaa sotaväen johtoon päälliköt.

10. Kun lähestyt jotakin kaupunkia sotiaksesi sitä vastaan, sinun tulee tarjota sille rauhaa.

11. Jos se suostuu rauhaan kanssasi ja avaa sinulle porttinsa, koko siellä oleva kansa olkoon työvelvollinen sinulle ja palvelkoon sinua.

12. Mutta jos se ei tee rauhaa sinun kanssasi vaan ryhtyy taisteluun sinua vastaan, piiritä sitä.

13. HERRA, sinun Jumalasi, antaa sen sinun käsiisi, ja sinun on surmattava kaikki sen miehet miekalla.

14. Voit kuitenkin ryöstää itsellesi naiset, lapset, eläimet ja kaiken muun, mitä kaupungissa on, kaiken saaliin. Pidä omanasi²²⁶ vihollisiltasi saatu saalis, jonka HERRA, sinun Jumalasi, antaa sinulle.

Joos. 8:2

15. Tee näin kaikille niille kaupungeille, jotka ovat sinusta hyvin kaukana eivätkä ole läheisten kansojen kaupungeja.

16. Mutta niiden kansojen kaupungeissa, jotka HERRA, sinun Jumalasi, antaa sinulle perintöosaksi, et saa jättää ketään henkiin.

2. Moos. 23:32,34:12; 5. Moos. 7:2; Joos. 10:40

17. Sinun on vihittävä tuhon omiksi nuo kansat, heettiläiset ja amorilaiset, kanaanilaiset ja perissiläiset, hivviläiset ja jebusilaiset, niin kuin Herra, sinun Jumalasi, on sinua käsenyt,

18. etteivät he opettaisi teitä tekemään kaikkia niitä iljettäviä tekoja, joita he ovat tehneet palvellessaan jumaliaan, ettekä te tekisi syntiä HERRAA, teidän Jumalaanne, vastaan.

19. Jos joudut kauan piirittämään kaupunkia ja sotimaan sitä vastaan valloittaaksesi sen, älä hävitä ympäristön puita äläkä heiluta kirvestäsi niitä vastaan, vaan syö niiden hedelmiä. Älä kaada puita; eiväthän kedon puut ole ihmisiä, että niiden pitäisi joutua sinun piirittämiksesi.

20. Saat hävittää ja kaataa ainoastaan ne puut, joista tiedät, etteivät ne ole hedelmäpuita. Niistä voit rakentaa piirityksen kanssasi sodassa olevaa kaupunkia vastaan, kunnes se kukistuu.”

21. LUKU

Selvittämättömän veriteon sovittaminen

1. ”Jos joku löydetään virumassa surmattuna kedolla siinä maassa, jonka Herra, sinun Jumalasi, antaa omaksesi, eikä tiedetä, kuka hänet on surmannut,

2. tulee kaupunkiesi vanhimpien ja tuomarien lähteä paikalle ja mitata matkat surmatusta ympärillä oleviin kaupunkeihin.

3. Surmatun löytöpaikkaa lähinnä olevan kaupungin vanhimmat ottakoot hiehon, jota ei ole käytetty työjuhtana ja joka ei ole kantanut iestä.

4. Kaupungin vanhinten on vietävä hieho aina virtaavan joen uomaan, paikkaan, jossa ei ole kynnetty eikä kylvetty. Siellä heidän on taitettava hieholta niska.

5. Sitten leeviläiset papit astukoot esiin, sillä heidät Herra, sinun Jumalasi, on valinnut toimittamaan palvelusta ja siunaamaan HERRAN nimessä. Heidän sanansa mukaan ratkaistakoon

jokainen riita ja jokainen pahoinpitely.
5. Moos. 10:8,17:8

6. Kaikki surmatun löytöpaikkaa lähinnä olevan kaupungin vanhimmat peskööt kätensä sen hiehon päällä, jolta taitettiin niska joenuomassa,

Ps. 26:6,73:13; Matt. 27:24

7. ja vastatkoot papeille näin: ”Meidän kätemme eivät ole tätä verta vuodattaneet eivätkä silmämme ole tapausta nähneet.

8. HERRA, toimita sovitus kansallesi Israelille, jonka lunastit, äläkä vaadi kansaasi Israelia tilille viattoman veren vuodattamisesta²²⁷. Näin heille toimitetaan sovitus verivelan vuoksi.

9. Poista keskuudestasi viattoman veren velka. Sinun tulee tehdä niin kuin on oikein HERRAN silmissä.”

Avioliittoa ja perhettä koskevia lakeja

10. ”Kun lähdet sotaan vihollisiasi vastaan ja HERRA, sinun Jumalasi, antaa heidät sinun käsiisi, sinä otat heistä sotavankeja.

11. Jos vankien joukossa näet kurnisvartaloisen naisen, johon mielistyt ja jonka tahdot ottaa vaimoksesi,

12. niin vie hänet kotiisi. Hänen tulee ajattaa hiuksensa, leikata kyntensä

13. ja riisua päältään sotavangin vaatteet. Asukoon hän kodissasi ja saakoon itkeä kuukauden päivät isänsä ja äitiään. Sen jälkeen saat yhtyä häneen. Sinusta tulee hänen miehensä ja hänestä sinun vaimosi.

14. Jos hän ei kuitenkaan enää miellytä sinua, päästä hänet menemään, minne hän haluaa. Et saa myydä häntä rahasta etkä kohdella häntä tylästi, koska olet nyyryyttänyt häntä.

15. Jos jollakin miehellä on kaksi vaimoa, yksi jota hän rakastaa, ja toinen jota hän hylkii, ja jos he molemmat, sekä rakastettu että hyljeksitty, synnyttävät hänelle lapsia ja esikoinen on hyljeksityn poika,

1. Moos. 29:30

16. mies ei saa jakaessaan pojille omaisuuttaan perinnöksi antaa

²²⁷ 21:8. Kirj.: ”äläkä pane viatonta verta kansasi Israelin keskelle”.

esikoisoikeutta rakastamansa vaimon pojalle ja syrjäyttää hylkimänsä vaimon poikaa, joka on esikoinen.

17. Miehen on tunnustettava hylkimänsä vaimon poika esikoiseksi ja annettava hänelle kaksinkertainen osuus kaikesta, mitä omistaa, sillä tuo poika on hänen miehuutensa ensihedelmä, jolle esikoisoikeus kuuluu. 1. Moos. 49:3; 1. Aik. 5:1

18. Jos jollakin miehellä on oppiniskainen ja kapinallinen poika, joka ei kuuntele isäänsä eikä äitiään eikä tottele heitä, vaikka he kurittavat häntä,

19. hänen isänsä ja äitinsä on otettava hänet kiinni ja vietävä hänet kaupunkinsa vanhinten luo kaupungin portille.

20. Heidän tulee sanoa kaupunkinsa vanhimille: 'Tämä meidän poikamme on oppiniskainen ja kapinallinen eikä ota kuullakseen, mitä me sanomme. Hän onirstailija ja juomari.'

21. Silloin kaikkien hänen kaupunkinsa miesten on kivitettävä hänet kuoliaaksi. Poista paha keskuudestasi. Kaikki israelilaiset saakoot kuulla siitä ja pelätkööt." 5. Moos. 13:6

Erinäisiä muita lakeja

22. "Jos joku on tehnyt synnin, josta rangaistaan kuolemalla, ja hänet surmataan ja sinä ripustat hänen ruumiinsa puuhun,

23. ruumis ei saa jäädä riippumaan puuhun yöksi, vaan sinun on haudattava hänet samana päivänä. Joka on puuhun ripustettu, on Jumalan kiroama. Älä saastuta maata, jonka HERRA, sinun Jumalasi, antaa sinulle perintöosaksi." Gal. 3:13

22. LUKU

1. "Älä jää toimeettomaksi, jos näet veljesi härän tai lampaan olevan eksesyksissä, vaan vie se takaisin veljellesi. 2. Moos. 23:4

2. Ellei veljesi asu lähelläsi tai jos et tunne häntä, vie eläin talteen taloosi ja pidä sitä huostassasi, kunnes veljesi tiedustelee sitä. Palauta se silloin hänelle.

3. Tee samoin veljesi aasille, viitalle tai mille muulle hyvänsä löytämällesi, joka on kadonnut häneltä. Et saa jäädä toimeettomaksi.

4. Älä katsele toimeettomana, jos näet veljesi aasin tai härän kaatuvan tielle. Sinun on autettava häntä nostaamaan se jaloilleen. Matt. 12:11; Luuk. 13:15,14:5

5. Nainen ei saa pitää yllään miehen varusteita eikä mies saa pukeutua naisen vaatteisiin, sillä jokainen, joka niin tekee, on iljetys HERRALLE, sinun Jumalallesi.

6. Jos tiellä kulkiessasi eteesi osuu linnunpesä puussa tai maassa ja siinä on poikaset tai munat ja emo makaa niiden päällä, älä ota emoa poikasiineen,

7. vaan päästä emo menemään ja ota vain poikaset. Näin tehden sinä menestyt ja elät kauan.

8. Kun rakennat uuden talon, tee kaide reunustamaan kattoasi, ettet saata taloasi verivelan alaiseksi, jos joku putoaa sen katolta.

9. Älä kylvä viinitarhaasi kahdenlaisia siemeniä. Muuten kylvämäsi siemen ja myös viinitarhan sato on kokonaan luovutettava pyhäkölle. 3. Moos. 19:19; Matt. 12:1

10. Älä käytä härkää ja aasia kyntöparina.

11. Älä pukeudu villan ja pellavan sekoituksesta kudottuun vaatteeseen.

12. Viittaasi, johon verhoudut, tee tupsut neljään kulmaan." 4. Moos. 15:38; Matt. 23:5

Sukupuolisuhteita koskevia lakeja

13. "Jos mies ottaa vaimon ja yhtyy häneen, mutta alkaa sitten vihata häntä

14. ja esittää häntä vastaan syytöksiä ja saattaa hänet huonoon maineeseen sanomalla: 'Minä otin tämän naisen vaimokseni, mutta yhtyessäni häneen en havainnut häntä neitsyeksi',

15. niin tytön isän ja äidin on tuotava todiste tytön neitsyydestä kaupungin vanhimille kaupungin porttiin.

16. Tytön isä sanokoon vanhimmille: 'Minä annoin tyttäreni vaimoksi tälle miehelle, mutta mies alkoi vihata häntä.

17. Nyt mies esittää syytöksiä häntä vastaan ja sanoo, ettei ole havainnut tytärtäni neitsyeksi. Tässä ovat kuitenkin todisteet tyttäreni neitsyydestä.' Tytön vanhemmat levittäkööt vaatteiden kaupungin vanhinten eteen.

18. Silloin sen kaupungin vanhimpinen on otettava mies kiinni ja rangaistava häntä.

19. Heidän on määrättävä miehen maksettavaksi sata hopeasekeliä sakkoa ja annettava ne tytön isälle, koska mies saattoi israelilaisen neitsyen huonoon maineeseen. Tyttö pysyy edelleen hänen vaimonaan, eikä mies saa hylätä häntä koko elinaikanaan.

20. Mutta jos syytös on tosi eikä tyttöä havaittu neitsyeksi,

21. tyttö on vietävä isänsä talon ovelle ja kaupungin miesten on kivitettävä hänet kuoliaaksi, koska hän on tehnyt Israelissa häpeällisen teon harjoittamalla haureutta isänsä kodissa. Poista paha keskuudestasi.

22. Jos mies tavataan makaamasta naisen kanssa, joka on toisen miehen vaimo, heidän molempien on kuoltava, sekä miehen, joka makasi naisen kanssa, että naisen. Poista paha Israelista.

3. Moos. 20:10

23. Jos tyttö, neitsyt, on kihlattu miehelle ja toinen mies tapaa hänet kaupungissa ja makaa hänen kanssaan,

24. teidän on vietävä molemmat sen kaupungin portille ja kivitettävä heidät kuoliaaksi, tyttö siksi, ettei hän huutanut apua kaupungissa, ja mies siksi, että hän teki väkivaltaa lähimmäisensä kihlatulle. Poista paha keskuudestasi.

25. Mutta jos mies tapaa kihlatun tytön kedolla, käy häneen käsiksi ja makaa hänet, vain miehen, joka makasi tytön, on kuoltava.

26. Tytölle et saa tehdä mitään. Hän ei ole syyllistynyt syntiin, josta ansaitisi kuoleman. Tämä on samanlainen

tapaus kuin jos mies käy toisen kimpun ja tappaa hänet.

27. Mies näet tapasi tytön kedolla, ja kihlattu tyttö huusi apua, mutta ei ollut ketään, joka olisi pelastanut hänet.

28. Jos mies tapaa tytön, neitsyen, jota ei ole kihlattu, ottaa hänet kiinni ja makaa hänet ja heidät tavataan siitä,

29. on miehen, joka makasi hänet, annettava tytön isälle viisikymmentä hopeasekeliä, ja työstä tulee hänen vaimonsa, koska hän oli tehnyt tälle väkivaltaa. Mies ei saa hylätä häntä koko elinaikanaan."

23. LUKU

1. "Mies ei saa ottaa vaimoksi äiti-puoltaan eikä maata isänsä vaimon kanssa²²⁸."

3. Moos. 18:8,20:11;

5. Moos. 27:20

Herran seurakuntaan kelpaamattomat

2. "Kukaan, joka on kuohittu muser-tamalla tai leikkaamalla, ei voi päästä HERRAN seurakuntaan.

3. Kukaan kielletystä suhteesta syntynyt ei voi päästä HERRAN seurakuntaan. Hänen jälkeläisensä ei voi päästä HERRAN seurakuntaan edes kymmenennessä polvessa.

4. Yksikään ammonilainen tai moobilainen ei voi päästä HERRAN seurakuntaan. Heidän jälkeläisensä eivät voi koskaan päästä HERRAN seurakuntaan, eivät edes kymmenennessä polvessa, Neh. 13:1; Ps. 79:1; Hes. 44:9; Ap. t. 21:28

5. koska he eivät tulleet teitä vastaan leipää ja vettä mukanaan, kun Egyptistä lähdettyänne olitte matkalla, ja koska Baalak palkkasi Bileamin, Beorin pojan Aram-Naharaimin Peto-rista, kiroamaan sinua.

4. Moos. 22:5;
Joos. 24:9

6. HERRA, sinun Jumalasi, ei kuitenkaan tahtonut kuulla Bileamia, vaan muutti kirouksen sinulle siunaukseksi, sillä HERRA, sinun Jumalasi, rakasti sinua.

4. Moos. 22:9,35; Joos. 24:10

7. Älä milloinkaan koko elinaikanasi etsi heidän rauhaansa ja menestystään.

8. Älä inhoa edomilaista, sillä hän on sinun veljesi, äläkä inhoa egyptiläistä, sillä sinä olet asunut muukalaisena hänen maassaan. 1. Moos. 25:25,47:27

9. Lapset, jotka syntyvät heille kolmannessa polvessa, voivat päästä HERRAN seurakuntaan.”

Sotaleirin puhtaus

10. ”Kun lähdette sotajoukkona vihollisianne vastaan, karttakaa kaikkea siivottomuutta.

11. Jos keskuudessanne on mies, joka ei ole puhdas hänelle yöllä tapahtuneen vuodon vuoksi, hänen on mentävä leirin ulkopuolelle, eikä hän saa tulla leiriin. 3. Moos. 15:16

12. Illansuussa hänen on peseydyttävä vedessä, ja auringon laskettua hän voi palata leiriin.

13. Sinulla tulee olla leirin ulkopuolella merkitty paikka, johon voit mennä tarpeellesi²²⁹.

14. Varusteissasi sinulla tulee olla pieni lapio, ja kun menet ulos tarpeellesi²³⁰, kaiva sillä kuoppa ja peitä sitten ulosteesi.

15. Kulkehan HERRA, sinun Jumalasi, leirissäsi auttaakseen sinua ja antaakseen vihollisesi sinun käsiisi. Leirisi tulee olla pyhä, ettei hän näkisi keskuudessasi mitään häpeällistä ja hylkäisi sinua.”

Erinäisiä velvollisuuksia ja oikeuksia

16. ”Älä luovuta isännälleen orjaa, joka on paennut isäntänsä luota sinun luoksesi.

17. Hän saa asua sinun luonasi valitsemassaan paikassa jossakin kaupungeistasi, missä tahansa hän haluaa. Sinä et saa sortaa häntä.

18. Israelin tyttäristä ei saa tulla pyhäkköporttoja eikä Israelin pojista pyhäkköpoikia²³¹.

19. Älä tuo HERRAN, sinun Jumalasi, temppeeliin porton palkkaa äläkä koiran hintaa minkään lupauksen täyttämiseksi, sillä HERRA, sinun Jumalasi, inhoaa molempia.

20. Älä peri veljeltäsi korkoa rahasta, elintarpeista tai mistään muusta, mitä lainataan korkoa vastaan. 2. Moos. 22:25; 3. Moos. 25:36; Neh. 5:7; Luuk. 6:35

21. Muukalaiselta voit periä korkoa, mutta et veljeltäsi. Jos toimit näin, HERRA, sinun Jumalasi, siunaa sinua kaikessa, mihin ryhdyt siinä maassa, jota menet ottamaan omaksesi.

22. Kun teet lupauksen HERRALLE, sinun Jumalallesi, älä viivyttele sen täyttämisessä, sillä HERRA, sinun Jumalasi, vaatii sinut siitä tilille, ja sinä joudut syynalaiseksi. 3. Moos. 27:2,30:3; Saarn. 5:3

23. Jos sen sijaan jätät lupauksen tekemättä, et joutu syynalaiseksi.

24. Täytä HERRALLE, Jumalallesi, vapaaehtoisesti antamasi lupaus, se, mitä suusi on puhunut.

25. Kun tulet lähimmäisesi viinitarhaan, saat syödä rypäleitä kylliksesi, niin paljon kuin haluat, mutta älä pane mitään astiaasi.

26. Kun tulet lähimmäisesi viljapellolle, saat katkoa kädelläsi tähkäpäitä, mutta sirppiä et saa heiluttaa lähimmäisesi viljapellolla.” Matt. 12:1; Mark. 2:23; Luuk. 6:1

24. LUKU

Avioliittolakeja

1. ”Jos mies ottaa naisen vaimokseen, mutta lakkaa pitämästä hänestä, koska huomaa hänessä jotakin häpeällistä, mies voi kirjoittaa vaimolleen erokirjan, antaa sen hänelle ja lähettää hänet pois talostaan. Matt. 5:31

2. Jos nainen miehen talosta lähdettyään menee vaimoksi toiselle miehelle

229 23:13. Kirj.: ”ulos”.

230 23:14. Kirj.: ”istumaan”.

231 23:18. Tarkoittaa miespuolisia temppeeliprostituoituja.

3. ja myös tämä mies alkaa vihata häntä ja kirjoittaa hänelle erokirjan, antaa sen hänen käteensä ja lähettää hänet pois talostaan tai jos tämä jälkimmäinen mies, joka on ottanut hänet vaimokseen, kuolee,

4. hänen ensimmäinen puolisonsa, joka lähetti hänet pois, ei voi ottaa häntä uudestaan vaimokseen, koska nainen on tullut saastaiseksi. Se olisi HERRAN edessä iljettävä teko. Älä aiheuta syntivelkaa maalle, jonka HERRA, sinun Jumalasi, antaa sinulle perintöosaksi.

5. Jos joku on juuri ottanut vaimon, hänen ei tarvitse lähteä sotaan eikä häntä saa velvoittaa millään muullaakaan asialla. Hän saa olla vuoden ajan vapaana perhettään varten ja iloksi vaimolleen, jonka hän on ottanut.”

5. Moos. 20:7

Oikeudenmukaisuutta ja inhimillisyyttä tähdentäviä lakeja

6. ”Käsikiviä ei saa ottaa pantiksi, ei päällimmäistäkään kiveä, sillä se olisi hengen ottamista pantiksi.

7. Jos jonkun havaitaan ryöstäneen israelilaisen veljensä, kohdelleen häntä tylästi tai myyneen hänet, ryöstäjän on kuoltava. Poista paha keskuudestasi.

2. Moos. 21:16; 1. Tim. 1:10

8. Varo spitaalitautia, niin että noudatat tarkoin kaikkea, mitä leeviläiset papit sinulle opettavat. Pitäkää huoli siitä, että teette niiden käskyjen mukaan, jotka minä olen heille antanut.

3. Moos. 13:2,14:2

9. Muista, mitä HERRA, sinun Jumalasi, teki Mirjamille matkalla Egyptistä lähtönne jälkeen.

4. Moos. 12:10

10. Kun lainaat jotakin lähimmäisellesi, älä mene hänen taloonsa ottamaan häneltä panttia.

11. Odota ulkona, ja se mies, jolle sinä olet lainaamassa, tuokoon pantin sinulle ulos.

12. Jos kyseessä on köyhä mies, et saa käydä levolle, jos hänen panttinsa on sinun hallussasi.

13. Sinun on annettava se hänelle takaisin auringon laskiessa, että hän voisi maata viitassaan ja siunaisi sinua. Tämä koituu sinulle vanhurskauteksi HERRAN, sinun Jumalasi, edessä.

2. Moos. 22:26; 5. Moos. 6:25

14. Älä sorra kurjaa ja köyhää palkatyöläistä, olipa hän veljiäsi tai muukalainen, joka asuu jollakin paikkakunnallasi maassasi.

3. Moos. 19:13

15. Maksa hänelle hänen palkkansa päivittäin ennen auringonlaskua, sillä hän on köyhä ja odottaa palkkaansa kaikesta sielustaan. Muuten hän huutaa sinun vuoksesi HERRAN puoleen, ja sinä joudut syynalaiseksi.

Jaak. 5:4

16. Isiä ei saa surmata lasten tähden eikä lapsia isien tähden. Kukin surmatkoon oman syntinsä tähden.

2. Kun. 14:6; 2. Aik. 25:4; Jer. 31:30; Hes. 18:20

17. Älä vääristä muukalaisen tai orvon oikeutta äläkä ota pantiksi lesken vaatteita.

2. Moos. 22:21,23:9; Sak. 7:9

18. Muista, että itse olit orjana Egyptissä ja että HERRA, sinun Jumalasi, lunasti sinut sieltä. Sen tähden minä käsken sinua tekemään näin.

19. Kun korjaat eloa pelloltasi ja unohdat pellolle lyhteen, älä palaa sitä hakemaan. Jääköön se muukalaiselle, orvolle ja leskelle, että HERRA, sinun Jumalasi, siunaisi sinua kaikissa toimissasi.

3. Moos. 19:9,23:22

20. Kun olet ravistanut öljyvuusi, älä poimi puihin jääneitä marjoja. Olkoot ne muukalaiselle, orvolle ja leskelle.

21. Kun olet korjannut sadon viinitarhastasi, älä poimi rypäleitä, jotka jäivät jälkeesi. Jääkööt ne muukalaiselle, orvolle ja leskelle.

22. Muista, että itse olit orjana Egyptin maassa. Sen tähden minä käsken sinua tekemään näin.”

25. LUKU

1. ”Jos miesten välillä syntyy riita ja he astuvat oikeuden eteen, jaettakoon heille oikeutta. Syytön on julistettava syyttömäksi ja syyllinen syylliseksi.

5. Moos. 16:18

2. Jos syyllisen katsotaan ansainneen lyöntejä, tuomari käsketään hä-

nen laskeutua maahan makaamaan ja hänelle annettakoon tuomarin edessä hänen rikostaan vastaava määrä lyön-
tejä.

3. Hänelle saa antaa neljäkymmentä lyöntiä, mutta ei enempää. Jos veljeäsi lyödään tätä enemmän, vielä useam-
milla lyönneillä, hän tulee häväistyk-
sinun silmiesi edessä. 2. Kor. 11:24

4. Älä sido puivan härän suuta.”
1. Kor. 9:9; 1. Tim. 5:18

Lankousavioliitto

5. ”Kun veljekset asuvat yhdessä ja yksi heistä kuolee eikä hänellä ole poikaa, älköön vainajan leski men-
kö naimisiin vieraan miehen kanssa, miehensä suvun ulkopuolelle. Hänen lankonsa yhtyköön häneen, ottakoon hänet vaimokseen ja täyttäköön häntä kohtaan langon velvollisuuden. Ruut 4:5; Matt. 22:24; Mark. 12:19

6. Hänen synnyttämänsä esikoinen nouskoon kantamaan kuolleen veljen nimeä, ettei veljen nimeä pyyhittäisi pois Israelista.

7. Mutta jos mies ei suostu ottamaan kälyään vaimokseen, käly menköön kaupungin portille vanhinten luo ja sanokoon: ’Minun lankoni kieltäytyy pysyttämästä veljensä nimeä Israelis-
sa. Hän ei tahdo täyttää langon velvol-
lisuutta minua kohtaan.’

8. Kaupungin vanhimpien tulee sil-
loin kutsua mies puheilleen. Jos hän pysyy päätöksessään ja sanoo: ’En halua ottaa häntä vaimokseni’,

9. kälyn on mentävä miehen luo vanhinten nähden, vedettävä kenkä hänen jalastaan, syljettävä häntä sil-
mille ja lausuttava: ’Näin tehdään mie-
helle, joka ei rakenna veljensä sukua.’

10. Miehen sukua kutsuttakoon sit-
ten Israelissa ’paljasjalan suvuksi’.”

Erinäisiä määräyksiä

11. ”Jos kaksi miestä tappelee kes-
kenään ja toisen vaimo tulee autta-
maan miestänsä sen käsistä, joka häntä
lyö, ja ojentaa kätensä ja tarttuu tämän
sukuelimiin,

12. niin hakkaa säälimättä naisen
käsi poikki.

13. Älköön laukussasi olko kahden-
laisia punnuksia, suurempia ja pienem-
piä. 3. Moos. 19:35; Sananl. 20:23; Hes. 45:10

14. Älköön talossasi olko kahdenlais-
ta eefa-mittaa, suurempaa ja pienem-
pää.

15. Olkoon sinulla täsmälleen oikeat
punnukset ja täsmälleen oikea eefa-
mitta, että eläisit kauan siinä maassa,
jonka HERRA, sinun Jumalasi, antaa si-
nulle.

16. Jokainen, joka tekee vääryyttä
näissä asioissa, on iljetys HERRALLE,
Jumalallesi.”

Amalekilaisten muisto on hävitettävä

17. ”Muista, mitä Amalek teki sinulle
matkalla, kun olitte lähteneet Egyptis-
tä. 2. Moos. 17:8

18. Hän tuli sinua vastaan matkal-
la, kun olit väsynyt ja uuvuksissa, ja
hyökkäsi Jumalaa pelkäämättä kaik-
kien heikkojen kimppuun, jotka olivat
jääneet teistä jälkeen.

19. Sen tähden sinun on pyyhittä-
vä pois Amalekin muisto taivaan alta,
kun HERRA, sinun Jumalasi, antaa si-
nun päästä rauhaan kaikista ympäril-
läsi olevista vihollisista siinä maassa,
jonka hän antaa sinulle perintöosaksi
ja omaisuudeksi. Älä unohda tätä.”
1. Sam. 15:3; 1. Aik. 4:43

26. LUKU

Maan ensihedelmät pyhäkölle

1. ”Kun tulet siihen maahan, jonka
HERRA, sinun Jumalasi, antaa sinulle
perintöosaksi, ja sinä otat sen omak-
sesi ja asetut asumaan siihen,

2. ota ensihedelmät kaikesta sados-
ta, jonka saat maastasi, siitä maasta,
jonka HERRA, sinun Jumalasi, antaa
sinulle. Pane ne koriin ja mene siihen
paikkaan, jonka HERRA, sinun Jumalasi,
valitsee nimensä asuinsijaksi.
2. Moos. 22:28,23:19; 3. Moos. 23:10

3. Mene siihen aikaan virassa ole-
van papin luo ja sano hänelle: ’Minä

ilmoitan tänä päivänä HERRALLE, sinun Jumalallesi, että olen tullut siihen maahan, jonka HERRA on isillemme vannomallaan valalla luvannut antaa meille.'

4. Pappi ottakoon korin sinun kädestäsi ja asettakoon sen HERRAN, sinun Jumalasi, alttarin eteen.

5. Lausu silloin HERRAN, sinun Jumalasi, edessä: 'Minun isäni oli harhaileva aramealainen, joka meni Egyptiin vähäinen joukko mukanaan ja asui siellä muukalaisena. Hänestä tuli siellä suuri, väkevä ja lukuisa kansa.

1. Moos. 11:31,46:5,27; 2. Moos. 1:7

6. Egyptiläiset kohtelivat meitä pahoin, nöyryyttivät meitä ja teettivät meillä raskasta työtä.

7. Silloin me huusimme HERRAN, isiemme Jumalan, puoleen, ja HERRA kuuli meidän huutomme ja näki meidän kurjuutemme ja vaivamme ja kärsimämme sorron.

2. Moos. 2:23

8. HERRA vei meidät pois Egyptistä väkeväällä kädellä ja ojennetulla käsivarrella aiheuttaen suurta kauhua ja tehden tunnustekoja ja ihmeitä.

9. Hän toi meidät tähän paikkaan ja antoi meille tämän maan, maan, joka vuotaa maitoa ja hunajaa.

2. Moos. 3:8

10. Nyt minä tuon ensihedelmät sen maan sadosta, jonka sinä, HERRA, annoit minulle.' Laske ne HERRAN, sinun Jumalasi, eteen ja kumarru HERRAN, sinun Jumalasi, edessä.

11. Iloitkaa, sinä ja leeviläinen sekä keskuudessanne asuva muukalainen, kaikesta hyvästä, minkä HERRA, sinun Jumalasi, on antanut sinulle ja perheellesi."

Kymmenykset

12. "Kun olet suorittanut kaikki kymmenykset saamastasi sadosta kolmantena vuotena, kymmenysten vuotena, ja olet antanut ne leeviläiselle, muukalaiselle, orvolle ja leskelle ja he ovat saaneet syödä kyllikseen porttiesi sisällä,

3. Moos. 27:30; 5. Moos. 14:28

13. sano HERRAN, Jumalasi, edessä: 'Olen vienyt pois talostani sen, mikä on pyhitettyä, ja antanut sen leevilä-

selle, muukalaiselle, orvolle ja leskelle, aivan niin kuin olet minua käskennyt. En ole rikkonut käskyjäsi enkä unohtanut niitä.

14. En ole syönyt kymmenyksistä mitään suruaikanani, en ole vienyt niistä mitään pois saastuneena ollessani enkä ole antanut niistä mitään vainajille. Olen kuunnellut HERRAN, minun Jumalani, ääntä. Olen tehnyt aivan niin kuin olet minua käskennyt.

15. Katso alas taivaasta, pyhästä asunnostasi, ja siunaa kansaasi Israelia ja maata, jonka olet meille antanut, niin kuin vannoit isillemme, maata, joka vuotaa maitoa ja hunajaa." Jes. 63:15

Israel on Herran omaisuuskansa

16. "Tänä päivänä HERRA, sinun Jumalasi, käskää sinun noudattaa näitä lakeja ja säädöksiä. Elä niiden mukaan, noudata niitä koko sydäimestäsi ja koko sielustasi.

17. HERRA on tänään vakuuttanut²³², että hän on sinun Jumalasi ja että sinun tulee vaeltaa hänen teitään, noudattaa hänen lakejaan, käskyjään ja säädöksiään ja kuunnella hänen ääntään.

18. Sinä puolestasi olet tänään vakuuttanut²³³, että haluat olla hänen omaisuuskansansa, niin kuin hän on sinulle puhunut, ja että tahdot noudattaa kaikkia hänen käskyjään.

2. Moos. 19:5; 5. Moos. 7:6,14:2

19. Silloin hän nostaa sinut kaikkien luomiensa kansojen yläpuolelle, ylistetyksi, kunniakkaaksi ja kiitetyksi, ja sinä olet HERRALLE, sinun Jumalallesi, pyhitetty kansa, niin kuin hän on puhunut."

5. Moos. 28:1; Jer. 13:11,33:9;
Sef. 3:19

232 26:17. Kirj.: "sinä olet tänään sanotuttanut HERRALLA".

233 26:18. Kirj.: "HERRA on tänään sanotuttanut sinulla".

MOOSEKSEN KOLMAS PUHE

27. LUKU

Muistokivet ja alttari Eebalinvuorella

1. Mooses ja Israelin vanhimmat antoivat kansalle tämän käskyn: "Noudatkaa kaikkia niitä käskyjä, jotka minä tänä päivänä teille annan.

2. Kun menet Jordanin yli siihen maahan, jonka HERRA, sinun Jumalasi, sinulle antaa, pystytät itsellesi suuria kiviä ja sivele ne kalkilla.

3. Päästyäsi Jordanin yli kirjoita kiviin kaikki tämän opetuksen sanat. Sitä voit asettua siihen maahan, jonka HERRA, sinun Jumalasi, antaa sinulle, maahan, joka vuotaa maitoa ja hunajaa, niin kuin HERRA, sinun isiesi Jumala, on sinulle puhunut.

4. Kun siis olette menneet Jordanin yli, pystyttäkää Eebalinvuorelle ne kivet, joista minä tänä päivänä annan teille käskyn, ja sivelkää ne kalkilla.

5. Rakenna sinne alttari HERRALLE, sinun Jumalallesi. Tee alttari kivistä, joihin et ole koskenut rautaisella työkalulla.

2. Moos. 20:25; Joos. 8:30-31

6. HERRAN, sinun Jumalasi, alttari on rakennettava kokonaisista kivistä. Uhraa sen päällä polttouhreja HERRALLE, Jumalallesi.

7. Teurasta myös yhteysuhreja, syösiellä ja iloitse HERRAN, sinun Jumalasi, edessä.

8. Kirjoita kiviin kaikki tämän opetuksen sanat hyvin selvästi."

Lainrikkokat kirotaan

9. Mooses ja leeviläiset papit puhuivat koko Israelille: "Vaikene, Israel, ja kuuntele! Tänä päivänä sinusta on tullut HERRAN, sinun Jumalasi, kansa.

5. Moos. 26:17,29:12

10. Kuuntele siis HERRAN, sinun Jumalasi, ääntä ja noudata hänen käskyjään ja lakejaan, jotka minä tänä päivänä sinulle annan."

11. Mooses antoi kansalle sinä päivänä tämän käskyn:

12. "Kun olette menneet Jordanin yli, niin Simeon, Leevi, Juuda, Isaskar, Joosef ja Benjamin asettukoot Garissinvuorelle siunaamaan kansaa.

5. Moos. 11:29

13. Ruuben, Gaad, Asser, Sebulon, Daan ja Naftali puolestaan asettukoot Eebalinvuorelle lausumaan kirouksen.

14. Leeviläiset julistakoot kovalla äänellä kaikille israelilaisille:

15. 'Kirottu olkoon se, joka tekee veistetyin tai valetuin jumalankuvan, taitajan käten työn, ja salaa asettaa sen palvottavakseen. Se on iljetys HERRALLE.' Koko kansa vastatkoon: 'Aamen.'

2. Moos. 20:4

16. 'Kirottu olkoon se, joka halveksii isänsä ja äitiään.' Koko kansa vastatkoon: 'Aamen.'

2. Moos. 21:17;

3. Moos. 20:9; Sananl. 20:20

17. 'Kirottu olkoon se, joka siirtää lähimmäisensä rajan.' Koko kansa vastatkoon: 'Aamen.'

5. Moos. 19:14;

Sananl. 23:10

18. 'Kirottu olkoon se, joka johtaa sokean harhaan tiellä.' Koko kansa vastatkoon: 'Aamen.'

3. Moos. 19:14

19. 'Kirottu olkoon se, joka vääristää muukalaisen, orvon tai lesken oikeuden.' Koko kansa vastatkoon: 'Aamen.'

20. 'Kirottu olkoon se, joka makaa äitipuolensa kanssa, sillä hän häpäisee isänsä²³⁴.' Koko kansa vastatkoon: 'Aamen.'

3. Moos. 18:8,20:11;

5. Moos. 23:1; Hes. 22:10

21. 'Kirottu olkoon se, joka sekaantuu eläimeen.' Koko kansa vastatkoon: 'Aamen.'

3. Moos. 18:23

22. 'Kirottu olkoon se, joka makaa sisarensa tai sisarpuolensa kanssa.' Koko kansa vastatkoon: 'Aamen.'

3. Moos. 18:9,20:17

23. 'Kirottu olkoon se, joka makaa anoppinsa kanssa.' Koko kansa vastatkoon: 'Aamen.'

3. Moos. 18:17

24. 'Kirottu olkoon se, joka murhaa salaa lähimmäisensä.' Koko kansa vastatkoon: 'Aamen.'

5. Moos. 19:11

234 27:20. Kirj.: "nostaa isänsä helmaa".

25. 'Kirottu olkoon se, joka ottaa lahjuksen surmataakseen viattoman.' Koko kansa vastatkoon: 'Aamen.' 2. Moos. 23:8

26. 'Kirottu olkoon se, joka ei noudata tämän lain sanoja eikä tee niiden mukaan.' Koko kansa vastatkoon: 'Aamen.'" Jer. 11:3; Dan. 9:11; Gal. 3:10

28. LUKU

Kuuliaisuuden siunaukset

1. "Jos sinä todella kuuntelet HERRAN, sinun Jumalasi, ääntä, niin että noudatat tarkoin kaikkia hänen käskyjään, jotka minä tänä päivänä sinulle annan, ja toimit niiden mukaan, niin HERRA, sinun Jumalasi, korottaa sinut kaikkien maan päällä olevien kansojen yläpuolelle. 3. Moos. 26:3; 5. Moos. 26:19

2. Jos kuuntelet HERRAN, sinun Jumalasi, ääntä, kaikki nämä siunaukset tulevat sinun osaksesi ja saavuttavat sinut:

3. Siunattu olet sinä kaupungissa ja siunattu kedolla.

4. Siunattu on kohtusi hedelmä ja maasi sato, karjasi hedelmä, nautojesi vasikat ja lampaittesi karitsat.

5. Siunattu on korisi ja taikinakaukalosi.

6. Siunattu olet lähtiessäsi ja siunattu tullessasi. Ps. 121:8

7. Kun vihollisesi nousevat sinua vastaan, HERRA antaa heidän kaatua lyötyinä eteesi. Yhtä tietä he tulevat sinua vastaan, mutta seitsemää tietä he pakenevat sinua.

8. HERRA käskää siunauksen tulla osaksesi, hän siunaa viljavarastosi ja kaiken, mihin ryhdyt. Hän siunaa sinua siinä maassa, jonka hän antaa sinulle.

9. HERRA tekee sinusta hänelle pyhitetyn kansan, niin kuin hän on sinulle vannonut, kunhan vain noudatat HERRAN, sinun Jumalasi, käskyjä ja vaellat hänen teitään. 2. Moos. 19:6; 5. Moos. 7:6

10. Kaikki kansat maan päällä näkevät, että HERRA on ottanut sinut nimiinsä, ja ne pelkäävät sinua.

11. HERRA antaa sinulle runsain mitoin kaikkea hyvää, hän siunaa sinun kohtusi hedelmän, karjasi hedelmän ja

maasi sadon siinä maassa, jonka hän on sinun isillesi vannonmallaan valalla luvannut antaa sinulle. 5. Moos. 30:9

12. HERRA avaa sinulle taivaan, runsaan aarrekkamionsa, antaakseen maallesi sateen aikanaan ja siunataakseen kaiken, mitä teet. Sinä lainaat monelle kansalle, mutta sinun itsesi ei tarvitse ottaa lainaa. 5. Moos. 11:14,15; 6

13. HERRA tekee sinut pääksi eikä hännäksi. Sinä vain ylenet etkä koskaan alene, jos tottelet HERRAN, sinun Jumalasi, käskyjä, jotka minä tänä päivänä annan sinun noudatettaviksesi.

14. Älä poikkeaa oikealle äläkä vasemmalle yhdestäkään käskystä, jonka minä tänä päivänä annan teille. Älä seuraa muita jumalia äläkä palvele niitä."

Tottelemattomuuden kiroukset

15. "Mutta jos sinä et kuuntele HERRAN, sinun Jumalasi, ääntä etkä noudata kaikkia hänen käskyjään ja säädöksiään, jotka minä tänä päivänä annan sinulle, niin kaikki nämä kiroukset tulevat osaksesi ja saavuttavat sinut:

3. Moos. 26:14; Dan. 9:11; Mal. 2:2

16. Kirottu olet sinä kaupungissa ja kirottu kedolla.

17. Kirottuja ovat sinun korisi ja taikinakaukalosi.

18. Kirottuja ovat kohtusi hedelmä ja maasi sato, nautojesi vasikat ja lampaittesi karitsat.

19. Kirottu olet tullessasi ja kirottu lähtiessäsi.

20. HERRA lähettää keskuuteesi kirouksen, sekasorron ja uhan, mihin ikinä ryhdytkin, kunnes tuhoudut ja hukut äkisti pahojen tekojesi tähden, koska olet hylännyt Herran.

21. HERRA antaa ruton tarttua sinuun, ja se hävittää sinut tyystin siitä maasta, jota nyt menet ottamaan omaksesi.

22. HERRA lyö sinua hivuttavalla taudilla, kuumeella ja tulehduksilla, kuivuudella, nokitähkällä ja viljanruosteella. Nämä vainoavat sinua, kunnes tuhoudut.

Aam. 4:9; Hagg. 2:17

23. Taivas pääsi päällä on kuin vaskea ja maa allasi kuin rautaa.

3. Moos. 26:19; 5. Moos. 11:17

24. Sateen sijaan HERRA antaa sinun maahasi pölyä ja tuhkaa. Niitä sataa taivaasta päällesi, kunnes tuhoudut.

25. HERRA antaa sinun joutua tappiolle vihollistesi edessä. Yhtä tietä sinä menet heitä vastaan, mutta seitsemää tietä sinä heitä pakenet. Sinua kauhistellaan kaikissa valtakunnissa maan päällä.

Jer. 15:4,24:9,29:18,34:17

26. Vainajiesi ruumiit ovat ruokana kaikille taivaan linnuille ja maan eläimille, joita kukaan ei säilytä pois.

27. HERRA lyö sinua Egyptin paiseilla, ajoksilla, ihottumalla ja syyhyllä, joista et voi parantua. 2. Moos. 9:9; 5. Moos. 7:15

28. HERRA lyö sinua hulluudella, sokeudella, ja sinun mielesi hämmentyy.

29. Sinä haparoit keskellä päivää, niin kuin sokea haparoi pimeydessä, etkä sinä menesty toimissasi. Sinä olet koko elinaikasi aina vain sorrettu ja ryöstetty, eikä pelastajaa ole.

30. Sinä kihlaat naisen, mutta toinen makaa hänet. Sinä rakennat talon, mutta et saa asua siinä. Sinä istutat viinitarhan, mutta et saa korjata sen rypäleitä.

5. Moos. 20:5

31. Härkäsi teurastetaan silmiesi edessä, mutta sinä et saa syödä sitä. Aasiasi ryöstetään sinun silmiesi edestä, eikä sitä anneta sinulle takaisin, ja lampaasi luovutetaan vihollisillesi. Ei ole ketään, joka auttaisi sinua.

32. Poikasi ja tyttäresi annetaan vieraan kansan käsiin, ja sinä näet sen omin silmin. Silmäsi raukeavat ikävöidessäsi heitä alinomaa, mutta sinä et voi sille mitään.

33. Kansa, jota et tunne, käyttää hyväkseen maasi sadon ja kaiken, minkä olet vaivalla hankkinut. Koko elinaikasi sinä olet sorrettu ja pahoinpidelly.

Tuom. 6:3

34. Sinä menetät järkesi siitä, mitä silmäsi näkevät.

35. HERRA lyö sinua pahoilla paiseilla, joista et voi parantua. Niitä on polvissa-

si ja reisissäsi ja kaikkialla ruumiissasi jalkapohjista päälakeen asti.

36. HERRA vie sinut ja kuninkaan, jonka olet asettanut itsellesi, keskelle toista kansaa, jota sinä et tunne eivätkä isäsiikään tunteneet. Siellä sinä palvelet muita jumalia, puisia ja kivisiä.

37. Sinusta tulee kauhistuksen, sananparsien ja ivailun aihe kaikille kansoille, joiden keskuuteen HERRA sinut kuljettaa.

1. Kun. 9:7; Jer. 25:9

38. Siementä sinä viet pellolle paljon, mutta satoa korjaat vain vähän, sillä heinäsiirkat syövät sen.

Miika 6:15;

Hagg. 1:6

39. Viinitarhoja sinä istutat ja näet vaivaa, mutta viiniä et saa juodaksesi etkä voi korjata viinirypäleitä, sillä ma-dot syövät ne.

40. Öljypuita on kaikkialla alueellasi, mutta öljyllä et voi itseäsi voidella, sillä oliivisi varisevat maahan.

41. Sinulle syntyy poikia ja tyttäriä, mutta et saa pitää heitä luonasi, sillä he joutuvat vankeuteen.

42. Kaikki sinun puusi ja koko maasi sadon valtaavat tuhoojasirkat.

43. Maassasi asuva muukalainen kohooa yhä ylemmäs sinun yläpuolellesi, mutta sinä painut alemmas ja alemmas.

44. Hän lainaa sinulle, mutta sinä et kykene lainaamaan hänelle. Hänestä tulee pää ja sinusta häntä.

45. Kaikki nämä kiroukset kohtaavat sinua. Ne seuraavat sinua ja saavuttavat sinut, niin että tuhoudut, koska et kuunnellut HERRAN, sinun Jumalasi, ääntä etkä noudattanut hänen käskyjään ja säädöksiään, jotka hän on sinulle antanut.

46. Nämä kiroukset tulevat aina seuraamaan merkkeinä ja ihmeinä sinua ja jälkeläisiäsi,

47. koska et palvellut HERRAA, sinun Jumalaasi, iloiten ja hyvällä mielellä, kun sinulla oli yllin kyllin kaikkea.

48. Siksi sinun on nälkäisenä ja janoisena, alastomana ja kaiken puutteessa palveltava vihollisiasi, jotka HERRA lähettää sinun kimppuusi. Hän

5. Mooseksen kirja 28

panee sinun niskaasi rautaisen ikeen ja viimein tuhoaa sinut.

49. HERRA nostattaa sinua vastaan kaukaa maan äärestä kansan, joka syöksyy kimppuusi kuin kotka, kansan, jonka kieltä sinä et ymmärrä.

Jer. 5:15,6:22

50. Se on röyhkeä kansa, joka ei kunnioita vanhusta eikä sääli nuorta.

51. Se syö, mitä karjasi tuottaa ja mitä maasi kasvaa, kunnes tuhoudut. Se ei jätä sinulle viljaa, viiniä eikä öljyä, ei nautojesi vasikoita eikä lampaittesi karitsoita. Lopulta se tuhoaa sinut.

52. Se kansa piirittää kaikkia kaupunkjesi, kunnes korkeat ja linnoitetut murisi, joihin sinä luotit, ovat luhistuneet maahan kaikkialla maassasi. Se piirittää jokaista kaupunkiasi koko siinä maassa, jonka HERRA, sinun Jumalasi, on antanut sinulle.

53. Kun vihollisesi piirittää ja ahdistaa sinua, sinä joudut syömään poikiesi ja tyttäriesi lihaa, omia lapsiasi, jotka HERRA, sinun Jumalasi, on antanut sinulle.

2. Kun. 6:28; Valit. 2:20,4:10

54. Jopa keskuudessanne elävä hienostunut ja ylellisyyteen tottunut mies katselee silloin karsain silmin veljeään, sylissään istuvaa vaimoan ja jäljellä olevia lapsiaan, jotka hän on jättänyt henkiin.

55. Hän ei anna kenellekään heistä lastensa lihaa, jota hän syö, koska hänellä ei ole mitään muuta jäljellä, kun vihollisesi piirittää ja ahdistaa sinua jokaisessa kaupungissasi.

56. Keskuudessanne elävä nainen, joka oli niin hienostunut ja ylellisyyteen tottunut, ettei edes aikunut laskea jalakaansa maahan, katselee silloin karsain silmin omaa miestänsä, poikaansa ja tytärtään

57. eikä anna heille jälkeisiä, jotka tulevat hänen kohdustaan, eikä lapsia, jotka hän synnyttää. Kaiken puutteessa hän syö ne salaa itse, kun vihollisesi piirittää ja ahdistaa sinua kaupungeisiasi.

58. Jos et noudata tarkoin kaikkia tämän lain sanoja, jotka on kirjoitettu tä-

hän kirjaan, etkä pelkää HERRAN, sinun Jumalasi, kunnioitettavaa ja pelättävää nimeä,

59. HERRA lyö sinua ja jälkeläisiäsi erityisen ankarilla ja pitkäikäisillä vitsauksilla, pahoilla ja pitkäikäisillä sairauksilla.

60. Hän tuo takaisin keskuuteesi kaikki Egyptin taudit, joita sinä kammoat, ja ne tarttuvat sinuun.

61. HERRA antaa tulla sinun päällesi myös kaikenlaisia sairauksia ja vaivoja, joista ei ole kirjoitettu tässä lain kirjassa, ja lopulta sinä tuhoudut.

62. Koska et kuunnellut HERRAN, sinun Jumalasi, ääntä, teistä jää jäljelle vain vähäinen joukko, vaikka te ennen olitte monilukuisia kuin taivaan tähdet.

5. Moos. 4:27,10:22

63. Ja niin kuin HERRA ennen iloitsi teistä tehdessään teille hyvää ja antaessaan teidän lisääntyä, niin HERRA silloin iloitsi teistä hävittäessään ja tuhotessaan teidät. Silloin teidät temmataan irti siitä maasta, jota te nyt menette ottamaan omaksenne.

64. HERRA hajottaa sinut kaikkien kansojen sekaan kautta koko maailman, ja sinä palvelet siellä muita jumalia, puisia ja kivisiä, joita sinä et tunne eivätkä isäsiäkään tunteneet.

65. Niiden kansojen seassa sinä et saa lepoa eikä jaloillesi löydy lepopaikkaa. HERRA antaa sinulle siellä vapisevan sydämen, rauenneet silmät ja nääntyvän sielun.

66. Elämäsi näyttää sinusta olevan hiuskarvan varassa, yöt ja päivät sinä olet pelon vallassa, etkä voi olla varma hengestäsi.

67. Aamulla sinä sanot: 'Jospa olisi ilta', ja illalla: 'Jospa olisi aamu!' Sellaista pelkoa sinä tunnet sydämessäsi, ja sellaisia asioita sinä näet silmilläsi.

68. HERRA kuljettaa sinut laivoilla takaisin Egyptiin, josta minä sanoin sinulle: 'Sinun ei enää tarvitse nähdä sitä.' Siellä te kaupittelette itseänne orjiksi ja orjattariksi vihollisillenne, mutta ostajaa ei ole."

5. Moos. 17:16

Herra uudistaa liittonsa Mooabin maassa

69. Nämä ovat sen liiton sanat, jonka HERRA käski Mooseksen tehdä israelilaisten kanssa Mooabin maassa sen liiton lisäksi, jonka Herra oli tehnyt heidän kanssaan Hoorebilla. 5. Moos. 5:2

29. LUKU

1. Mooses kutsui koko Israelin koolle ja sanoi kansalle: "Te olette nähneet omin silmin kaiken, mitä HERRA teki Egyptin maassa faraolle, kaikille hänen palvelijoilleen ja koko hänen maalleen. 2. Moos. 19:4

2. Nuo suuret koettelemukset ja nuo suuret tunnusteet ja ihmeet te näitte omin silmin. 5. Moos. 7:19

3. Tähän päivään mennessä HERRA ei kuitenkaan ole suonut teille ymmärtävää sydäntä, näkeviä silmiä eikä kuulevia korvia. Jes. 6:10; Jer. 5:21; Mark. 4:12

4. Minä kuljetin teitä autiomaassa neljäkymmentä vuotta, mutta vaatteet eivät kuluneet yltänne eivätkä kengät jaloistanne. 5. Moos. 8:2

5. Te ette saaneet leipää syödäkseenne ettekä viiniä tai väkijuomaa juodakseenne, jotta tietäisitte, että minä olen HERRA, teidän Jumalanne.

6. Kun tulimme tähän paikkaan, Siihon, Hesbonin kuningas, ja Oog, Baasanin kuningas, lähtivät sotimaan meitä vastaan, mutta me löimme heidät. 4. Moos. 21:21,33; 5. Moos. 2:30,3:1–3

7. Me otimme haltuumme heidän maansa ja annoimme sen perintöosaksi ruubenilaisille ja gaadilaisille sekä toiselle puolelle Manassen heimoa. 4. Moos. 32:33

8. Noudattakaa siis tämän liiton sanoja ja toimikaa niiden mukaan, että menestyisitte kaikessa, mitä teette. 5. Moos. 4:6; Joos 1:7; 1. Kun. 2:3

9. Te kaikki seisotte tänä päivänä HERRAN, teidän Jumalanne, edessä, kaikki te israelilaiset heimoittain: päämiehenne, vanhimpanne, johtajanne,

10. lapsenne ja vaimonne sekä myös muukalaiset, puunhakkaajat ja vedenkantajat, jotka ovat leirissänne.

11. Te olette astumassa HERRAN, teidän Jumalanne, liittoon, hänen valaliittoonsa. Hän tekee sen tänään sinun kanssasi

12. korottaakseen sinut kansakseen ja ollakseen sinun Jumalasi, niin kuin hän on sinulle puhunut ja niin kuin hän on vannonut sinun isillesi Abrahamille, lisakille ja Jaakobille. 5. Moos. 28:9

13. Minä en tee tätä liittoa, tätä valaliittoa, ainoastaan teidän kanssanne,

14. jotka tänä päivänä olette tässä meidän kanssamme, HERRAN, meidän Jumalamme, edessä, vaan yhtä hyvin niiden kanssa, jotka eivät ole tänä päivänä tässä meidän joukossamme.

15. Sillä te tiedätte, että me asuimme Egyptin maassa ja että me kuljimme niiden kansojen keskitse, joiden alueiden kautta te olette kulkeneet.

16. Te näitte ne iljettävät puiset, kivet, hopeiset ja kultaiset jumalankuvat, joita heillä on.

17. Älköön siis joukossanne olko miestä tai naista, sukua tai heimoa, jonka sydän on tänä päivänä kääntynyt pois HERRASTA, meidän Jumalastamme, niin että hän ryhtyy palvelemaan niiden kansojen jumalia. Varokaa, ettei teidän keskuudessanne ole juurta, josta kasvaa koiruohoa ja marunaa, Ap. t. 8:23; Hepr. 12:15

18. ja ettei kukaan tämän valan sanat kuullessaan siunaisi itseään sydämessään ja ajattelis: 'Minun käy hyvin, vaikka vaellankin paatunein sydämin.' Näin hän tuhoaa sekä vettä saaneen että kuivan maan.

19. HERRA ei tahdo antaa hänelle anteeksi, vaan HERRAN viha ja kiivaus syttyvät silloin sitä miestä vastaan. Kaikki kiroukset, jotka on kirjoitettu tähän kirjaan, lankeavat hänen päälleen, ja HERRA pyyhkii pois hänen nimensä taivaan alta. 5. Moos. 28:15

20. HERRA erottaa hänet kaikista Israelin heimoista ja tuottaa hänelle onnettomuuden²³⁵, kaikki ne liiton ki-

²³⁵ 29:20. Kirj.: "HERRA erottaa hänet onnettomuuteen kaikista Israelin heimoista".

roukset, jotka on kirjoitettu tähän lain kirjaan.

21. Tulevat sukupolvet, teidän lapsenne, jotka nousevat teidän tilallenne, ja kaukaisesta maasta tulevat muukalaiset näkevät sitä maata kohtaavat vit-saukset ja sairaudet, joilla HERRA sitä rasittaa,

22. tulikiven ja suolan, koko maan kuin poltettuna, niin ettei siihen kylvetä eikä se kasva edes ruuhhoa. Käy niin kuin silloin, kun Sodoma ja Gomorra, Adma ja Seboim hävitettiin, kun HERRA vihassaan ja kiivaudessaan ne häviti.

1. Moos. 19:24; Hoos. 11:8

23. Silloin kaikki kansat kysyvät: 'Minkä vuoksi HERRA on tehnyt tälle maalle näin? Miksi tämä hänen suuren vihansa hehku?' 1. Kun. 9:8; Jer. 22:8

24. Heille vastataan: 'Sen tähden, että he hylkäsivät liiton, jonka HERRA, heidän isiensä Jumala, teki heidän kanssaan viedessään heidät pois Egyptin maasta,

25. ja alkoivat palvella ja kumartaa muita jumalia, joita he eivät tunteneet ja joita hän ei ollut heidän osakseen jakanut.

26. Siksi HERRAN viha syttyi tätä maata kohtaan, niin että hän antoi kaikkien kirousten, jotka on kirjoitettu tähän kirjaan, kohdata sitä.

27. HERRA tempasi heidät pois heidän omasta maastaan vihassaan, kiivaudessaan ja suuressa suuttumuksessaan ja heitti heidät toiseen maahan, jossa he ovat tänäkin päivänä.'

28. Salatut asiat kuuluvat HERRALLE, meidän Jumalallemme, mutta ne, jotka on ilmoitettu, kuuluvat ikuisesti meille ja meidän lapsillemme, että me toimsimme kaikkien tämän lain sanojen mukaan."

Ps. 25:14, 147:19

30. LUKU

Herra armahtaa ja siunaa kansaansa

1. "Kun kaikki tämä kohtaa sinua, siunaus niin kuin kirouskin, jotka minä olen asettanut sinun eteesi, niin silloin sinä menet itseesi kaikkien kansojen

keskellä, joiden luo HERRA, sinun Jumalasi, on sinut karkottanut. 3. Moos. 26:40; 5. Moos. 28:2, 15

2. Sinä palaat HERRAN, sinun Jumalasi, luo, ja sinä itse ja sinun lapsesi olette koko sydämeštänne ja koko sielustanne hänelle kuuliaisia kaikessa, niin kuin minä tänä päivänä sinua käsken.

3. Silloin HERRA, sinun Jumalasi, kääntää sinun kohtalosi ja armahtaa sinua. HERRA, sinun Jumalasi, kokoaa sinut jälleen kaikista kansoista, joiden keskuuteen hän on sinut hajottanut.

Ps. 106:45; Jer. 29:14, 31:23, 32:37

4. Vaikka sinut olisi karkotettu maan ääriin²³⁶, HERRA, sinun Jumalasi, kokoaa ja noutaa sinut sieltäkin.

5. HERRA, sinun Jumalasi, tuo sinut siihen maahan, jonka sinun isäsi ottivat omakseen, ja sinä saat ottaa sen omaksesi. Hän tekee teille hyvää ja antaa teidän lisääntyä lukuisammiksi kuin isänne olivat.

6. HERRA, sinun Jumalasi, ympärileikkaa sinun sydämesi ja jälkeläistesi sydämet, niin että sinä rakastat häntä koko sydämeštäsi ja koko sielustasi. Niin sinä saat elää. 5. Moos. 10:16; Jer. 4:4, 32:39; Room. 2:29

7. HERRA, sinun Jumalasi, antaa kaikkien näiden kirousten kohdata sinun vihollisiasi ja vihamiehiäsi, jotka vainosivat sinua.

8. Silloin sinä kuuntelet jälleen HERRAN ääntä ja teet kaikkien hänen käskyjensä mukaan, niin kuin minä tänä päivänä sinua käsken.

9. HERRA, sinun Jumalasi, siunaa runsain mitoin kaiken, mitä teet. Hän tekee ruumiisi hedelmän ja karjasi jälkikasvun hyvin lukuisaksi ja maasi sadon hyvin runsaaksi. HERRA iloitsee sinusta jälleen, sinun parhaaksesi, niin kuin hän iloitsi isistäsi, 5. Moos. 28:11; Jer. 32:41

10. kun sinä kuuntelet HERRAN, sinun Jumalasi, ääntä ja noudatat hänen käskyjään ja säädöksiään, jotka on kirjoitettu tähän lain kirjaan, ja kun

²³⁶ 30:4. Kirj.: "taivaan ääriin".

sinä palaat HERRAN, sinun Jumalasi, luo koko sydämeästäsi ja koko sielustasi.

11. Tämä käsky, jonka minä tänä päivänä sinulle annan, ei ole sinulle liian vaikea täyttää eikä liian kaukana.

12. Se ei ole taivaassa, niin että sinun tarvitsisi sanoa: 'Kuka nousee meidän puolestamme taivaaseen noutamaan sen ja julistaa sen meille, että voisimme noudattaa sitä?' Room. 10:6–8

13. Se ei ole myöskään meren takana, niin että sinun tarvitsisi sanoa: 'Kuka menee meidän puolestamme meren taa noutamaan sen ja julistaa sen meille, että voisimme noudattaa sitä?'

14. Sana on aivan lähellä sinua, sinun suussasi ja sydämessäsi, niin että voit sen täyttää."

Israel valinnan edessä

15. "Katso, minä panen tänä päivänä sinun eteesi elämän ja hyvän, kuoleman ja pahan,

16. kun minä käsken sinun rakastaa HERRAA, sinun Jumalaasi, vaeltaa hänen teitään ja noudattaa hänen käskyjään, lakejaan ja säädöksiään, että saisit elää ja lisääntyisit ja HERRA, sinun Jumalasi, siunaisi sinua siinä maassa, jota menet ottamaan omaksesi.

17. Mutta jos sydämesi kääntyy pois etkä ole kuuliainen, vaan annat vietellä itsesi kumartamaan muita jumalia ja palvelemaan niitä, 5. Moos. 8:19

18. niin minä ilmoitan teille tänä päivänä, että te totisesti tuhoudutte ettekä elä kauan siinä maassa, jota menette ottamaan omaksenne Jordanin tuolta puolen.

19. Minä otan tänä päivänä taivaan ja maan todistajiksi teitä vastaan, että minä olen pannut sinun eteesi elämän ja kuoleman, siunauksen ja kirouksen. Valitse siis elämä, että sinä ja sinun jälkeläisesi saisitte elää. 5. Moos. 4:26, 11:26

20. Rakasta HERRAA, sinun Jumalaasi, kuuntele hänen ääntään ja riipu hänessä kiinni. Siinä on sinun elämäsi, ja niin tehden sinä elät vanhaksi asuessasi maassa, jonka HERRA vannoi

antavansa sinun isillesi Abrahamille, lisakille ja Jaakobille."

MOOSEKSEN JÄÄHYVÄISET

31. LUKU

Mooses asettaa Joosuan seuraajakseen

1. Kun Mooses oli puhunut koko Israelille nämä sanat,

2. hän sanoi heille: "Minä olen nyt sadankahdenkymmenen vuoden vanha. En voi enää kulkea²³⁷ teidän edellenne, sillä HERRA on sanonut minulle: 'Sinä et mene tämän Jordanin yli.'

4. Moos. 20:12, 27:12; 5. Moos. 3:26

3. Mutta HERRA, sinun Jumalasi, kulkee itse sinun edelläsi ja tuhoaa nämä kansat sinun tieltäsi, niin että sinä voit ottaa haltuusi niiden maan. Myös Joosua kulkee sinun edelläsi, niin kuin HERRA on puhunut. 4. Moos. 27:18

4. HERRA tekee noille kansoille niin kuin hän teki Siihonille ja Oogille, amorilaisten kuninkaille. Hän tuhosi heidät ja heidän maansa. 4. Moos. 21:24, 35

5. HERRA antaa nuo kansat teidän valtaanne. Tehkää niille aivan sen käskyn mukaan, jonka minä olen teille antanut.

6. Olkaa lujia ja rohkeita! Älkää pelätkö alkääkää säikkykö heitä, sillä HERRA, teidän Jumalanne, kulkee itse teidän kanssanne. Hän ei jätä teitä eikä hylkää teitä." 5. Moos. 7:21; Joos. 1:5; Hepr. 13:5

7. Mooses kutsui Joosuan esiin ja sanoi hänelle koko Israelin edessä: "Ole luja ja rohkea, sillä sinä saat mennä tämän kansan kanssa siihen maahan, jonka HERRA on heidän isilleen vannomallaan valalla luvannut antaa heille, ja sinä jaat sen heille perinnöksi. 4. Moos. 27:23; 5. Moos. 3:28

8. HERRA itse kulkee sinun edelläsi. Hän on sinun kanssasi; hän ei jätä eikä hylkää sinua. Älä pelkää äläkä säiky."

237 31:2. Kirj.: "en voi enää lähteä ulos enkä mennä sisään".

Määräys lain lukemisesta kansalle

9. Mooses kirjoitti tämän lain ja antoi sen papeille, Leevin jälkeläisille, jotka kantoivat HERRAN liitonarkkua, ja kaikille Israelin vanhimmile.

10. Mooses antoi heille tämän käskyn: "Joka seitsemäs vuosi, määrääikaan vapautusvuotena, lehtimajanjuhlassa,

11. kun koko Israel tulee koolle HERRAN, sinun Jumalasi, eteen siihen paikkaan, jonka hän valitsee, lukekaa tämä opetus Israelin edessä koko kansan kuullen. Neh. 8:1

12. Kootkaa kansa, miehet, naiset ja lapset sekä porttiesi sisällä asuvat muukalaiset, että he kuulisivat sen ja oppisivat pelkäämään HERRAA, teidän Jumalaanne, ja noudattamaan tarkoin kaikkia tämän lain sanoja.

13. Näin myös heidän lapsensa, jotka eivät vielä sitä tunne, kuulevat sen ja oppivat pelkäämään HERRAA, teidän Jumalaanne, niin kauan kuin elätte siinä maassa, jota te nyt menette ottamaan omaksenne Jordanin tuolta puolen."

Viimeiset ohjeet Moosekselle

14. HERRA sanoi Moosekselle: "Katos, sinun kuolinpäiväsi lähestyy. Kutsu Joosua, ja asettukaa ilmestysmajaan, niin minä annan hänelle käskyni." Niin Mooses ja Joosua menivät ilmestysmajaan ja asettuivat sinne seisomaan.

15. HERRA ilmestyi majassa pilvipatsaassa, ja pilvipatsas seisahtui majan ovele.

16. HERRA sanoi Moosekselle: "Sinä pääset lepoon isiesi luo, mutta tämä kansa nousee ja lähtee haureellisesti seuraamaan vieraita jumalia siinä maassa, johon se menee. Se hylkää minut ja rikkoo liittoni, jonka minä olen tehnyt sen kanssa.

17. Sinä päivänä minun vihani syttyy sitä vastaan, minä hylkään sen ja peitän siltä kasvoni. Se joutuu riistettäväksi²³⁸, ja suuret onnettomuudet ja ahdistukset kohtaavat sitä. Sinä päivänä se

sanoo: 'Eivätkö nämä onnettomuudet ole kohdanneet minua siksi, ettei Jumalani ole keskelläni?'

18. Mutta silloin minä peitän kasvoni kokonaan kaiken sen pahan tähden, mitä se on tehnyt kääntymällä muiden jumalien puoleen.

19. Kirjoita nyt itsellesi tämä laulu ja opeta se israelilaisille, niin että se on heidän huulillaan. Näin tämä laulu on minun todistajani israelilaisia vastaan.

20. Minä vien Israelin siihen maahan, josta minä vannoin valan heidän isilleen, maahan, joka vuotaa maitoa ja hunajaa. He saavat syödä kyllikseen ja lihovat. Kuitenkin he kääntyvät muiden jumalien puoleen ja palvelevat niitä. He halveksivat minua ja rikkovat minun liittoni.

21. Kun suuret onnettomuudet ja ahdistukset kohtaavat heitä, tämä laulu on todistajana heitä vastaan, sillä se ei unohdu heidän jälkipolvien suusta. Minä tiedän heidän aikomuksensa, jotka heillä on tänä päivänä, jo ennen kuin minä olen vienyt heidät siihen maahan, josta minä olen vannonut heille valan."

22. Mooses kirjoitti laulun samana päivänä ja opetti sen israelilaisille.

23. Sitten Herra antoi Joosualle, Nuunin pojalle, tämän käskyn: "Ole luja ja rohkea, sillä sinä viet israelilaiset siihen maahan, jonka minä valalla vannon olen heille luvannut. Minä olen sinun kanssasi."

Lain kirjan säilyttäminen

24. Kun Mooses oli kirjoittanut loppuun asti kirjaan tämän opetuksen sanat,

25. hän antoi HERRAN liitonarkkua kantaville leeviläisille tämän käskyn:

26. "Ottakaa tämä lain kirja ja pankaa se HERRAN, teidän Jumalanne, liitonarkon viereen. Se on oleva siellä todistajana sinua vastaan.

27. Minä tunnen teidän kapinallisuutenne ja uppiniskaisuutenne. Kun minun vielä eläessäni teidän keskelläne te jatkuvasti kapinoitte HERRAA vastaan,

kuinka paljon enemmän te kapinoitte-
kaan minun kuolemani jälkeen!

28. Kootkaa minun luokseni kaikki
heimojenne vanhimmat ja johtomie-
henne. Minä tahdon puhua heille nämä
sanat ja ottaa taivaan ja maan todista-
jiksi heitä vastaan, 5. Moos. 32:1

29. sillä minä tiedän, että minun
kuoltuani te vaellatte kelvottomasti ja
käännytte pois siltä tieltä, jota minä
käskin teidän vaeltaa. Aikojen lopulla
teitä kohtaa onnettomuus, koska te
teette sellaista, mikä on pahaa HERRAN
silmissä, ja vihoitatte hänet teoillanne.”

Mooseksen laulu

30. Sitten Mooses lausui koko Israe-
lin seurakunnan kuullen alusta loppuun
asti tämän laulun sanat:

32. LUKU

1. ”Kuunnelkaa, taivaat, kun minä
puhun, ja kuulkoon maa minun suuni
sanat. 5. Moos. 31:28; Jes. 1:2

2. Sateena pisaroikoon opetukseni,
kasteena valukoon puheeni niin kuin
pisarat ruohikolle, kuin sadekuurot nur-
mikolle,

3. sillä minä julistan HERRAN nimeä.
Ylistäkää meidän Jumalamme suu-
ruutta! Ps. 34:4

4. Hän on kallio, hänen tekonsa ovat
täydelliset, kaikki hänen tiensä ovat
oikeat. Hän on uskollinen Jumala, vää-
ryttä hänessä ei ole, hän on vanhurs-
kas ja oikeamielinen.

5. Kelvottomasti rikkoo häntä vas-
taan tuo nurja ja kiero sukupolvi. He
eivät ole hänen lapsiaan vaan ovat hä-
peätähmä. 2. Moos. 32:9; Jes. 1:3; Matt. 12:39

6. Näinkö sinä palkitset HERRAN, sinä
houkkamainen ja tyhmä kansa? Eikö
hän ole sinun isäsi, joka loi sinut? Hän
sinut teki ja valmisti. Mal. 1:6

7. Muistele muinaisia päiviä, ajattele
menneiden sukupolvien vuosia. Kysy
isältäsi, niin hän kertoo sen sinulle,
vanhimmitasi, niin he sen sinulle sa-
novat.

8. Kun Korkein jakoi kansoille pe-
rinnöt, kun hän erotteli ihmiset, hän
määräsi kansojen rajat israelilaisten
luvun mukaan. 1. Moos. 11:8

9. Sillä HERRAN kansa on hänen
osuutensa, Jaakob on hänen perintö-
osansa. 2. Moos. 19:5; 1. Piet. 2:9

10. Herra löysi hänet autiomaasta,
autiosta, ulvovasta erämaasta. Herra
otti Jaakobin hoiviinsa²³⁹ ja opetti hän-
tä, suojeli häntä kuin silmäteräänsä.

11. Niin kuin kotka houkuttelee pe-
suettaan lentoon ja liitelee poikastensa
suojana, levittää siipensä, ottaa poika-
sensa ja kantaa niitä siivillään,
2. Moos. 19:4; Jes. 63:9

12. niin HERRAKIN johdatti kansaansa,
hän yksin; hänen kanssaan ei ollut vie-
rasta jumalaa.

13. Herra kuljetti sitä vaunuilla maan
kukkuloiden yli, ja se sai syödä pellon
antimia. Herra antoi sen imeä hunajaa
kalliosta, öljyä kovasta kivistä.

14. Se sai nauttia voita lehmistä,
maitoa lampaista ja karitsojen rasvaa.
Se sai syödä Baasanin pässejä ja vuo-
hia ja vehnän parasta ydintä. Sinä sait
juoda viiniä, rypäleen verta.

15. Mutta Jesurun²⁴⁰ lihoi ja alkoi
potkia, ja hänestä tuli lihava, paksu ja
äksy. Hän hylkäsi Jumalan, joka oli teh-
nyt hänet, ja halveksi pelastuksensa
kalliota.

16. Hän herätti Jumalan kiivauden
vieraila jumalillaan, vihoitti hänet ilje-
tyksillään.

17. He uhrasivat riivaajille, eivät Ju-
malalle. He uhrasivat jumalille, joita
eivät tunteneet, uusille, äsken tulleille,
joita teidän isänne eivät tunteneet²⁴¹.
Ps. 106:37; 1. Kor. 10:20

18. Sinä et välittänyt Kalliosta, joka
sinut synnytti, unohdit Jumalan, joka
antoi sinulle elämän.

239 32:10. Kirj.: ”asettui Jaakobin ympäril-
le”.

240 32:15. Jesurun, hepr. *Ješurun*, Israe-
lin lempinimi; tulee sanasta *jaašar* ’suora’,
’oikeamielinen’. Vrt. 33:5.

241 32:17. Tai: ”pelänneet”.

19. HERRA näki sen ja hylkäsi heidät, hänen poikansa ja tyttärensä vihastuttivat hänet.

20. Hän sanoi: 'Minä peitän heiltä kasvoni, tahdon nähdä, mikä heidän loppunsa on. He ovat nurja sukupolvi, lapsia vailla uskollisuutta.

21. He ovat kiivastuttaneet minut jumalilla, jotka eivät ole jumalia, vihoittaneet minut turhuuksillaan. Niinpä minäkin kiivastutan heidät kansalla, joka ei ole kansa, vihoitan heidät houkkamaisella pakanakansalla. Room. 10:19

22. Sillä minun vihani tuli on syntynyt, se leimuaa tuonelan syvyyksiin asti. Se ahmii maan satoineen ja polttaa vuorten perustukset. Jer. 15:14, 17:4

23. Minä kasaan heidän päälleen onnettomuuksia, ammun heihin kaikki nuoleni,

24. näännyttävän nälän, polttavan kuumetaudin ja hävittävän ruton. Minä lähetän heidän kimppuunsa raatelevia myrkkyykäärmeitä. 5. Moos. 28:22

25. Ulkona surmaa²⁴² miekka ja sisällä kauhu. Nuorukaiset ja neitsyet saavat surmansa, niin myös imeväiset ja harmaapäät. Valit. 1:20

26. Minä olisin tuhonnut heidät ja hävittänyt heidän muistonsa ihmisten mielestä,

27. ellen olisi varonut vihollisen pilkkaa²⁴³ ja sitä, että vastustajat sanovat vääristellen: 'Meidän kätemme oli voitokas, ei HERRA ole tehnyt mitään tästä kaikesta.' 4. Moos. 14:15; Hes. 20:14

28. Israel on neuvoton kansa, sillä ei ole ymmärrystä.

29. Jos he olisivat viisaita, he käsittäisivät tämän, he ymmärtäisivät, mikä on heidän tulevaisuutensa.

30. Kuinka yksi voisi ajaa takaa tuhatta, kuinka kaksi saisi pakenemaan kymmenentuhatta, ellei heidän kallionsa olisi heitä myynyt ja Herra luovuttanut heitä!

31. Sillä heidän kallionsa ei ole niin kuin meidän kalliomme. Näin vihollisemmekin päättelevät.

32. Sodoman viiniköynnöksiä ovat heidän köynnöksensä, Gomorran pengermiltä ne ovat peräisin. Heidän rypäleensä ovat myrkkyrypäleitä, heidän rypäleterttunsa ovat karvaita.

33. Lohikäärmeitten myrkyä on heidän viininsä, kyykäärmeitten kauheaa myrkyä.

34. Eikö tämä kaikki ole minulla tallessa, sinetöitynä varastoissani?

35. Minun ovat kosto ja palkanmaksu. Ne odottavat aikaa, jolloin heidän jalkansa horjuvat. Heidän onnettomuutensa päivä on lähellä, heidän määrääkansa tulee rientäen. Room. 12:19; Hepr. 10:30

36. HERRA hankkii oikeuden kansalleen ja säälii palvelijoitaan. Hän näkee, että heidän voimansa on ehtynyt ja kaikki on tyystin lopussa. 2. Kun. 14:26; Ps. 103:6

37. Hän sanoo: 'Missä ovat heidän jumalansa, missä kallio, johon he turvasivat?'

38. Missä ovat nyt ne, jotka söivät heidän teurasuhriensa rasvan ja joivat heidän juomauhriensa viinin? Nouskoot ne auttamaan teitä, olkoot ne kätköpaikkana teille. Tuom. 10:14

39. Nähkää nyt, että minä, minä se olen, eikä minun rinnallani ole yhtään jumalaa. Minä surmaan ja herätän eloon, minä lyön ja minä parannan, eikä ole ketään, joka pelastaa minun käsistäni. 5. Moos. 4:35; 1. Sam. 2:6; Jes. 45:5

40. Minä kohotan käteni taivasta kohti ja sanon: Niin totta kuin minä elän iankaikkisesti, Ilm. 10:5

41. minä teroitan salamoivan miekani ja käteni ryhtyy toteuttamaan tuomiota. Minä koston vastustajilleni, maksan vihamiehilleni,

42. minun miekkani syö lihaa. Minä annan nuolteni juopua verestä, kaatuneiden ja vangittujen verestä, vihollisten pitkätukkaisista päistä.'

242 32:25. Kirj.: "tekee lapsettomaksi".

243 32:27. Tai: "mutta pelkäsin vihollisen vihaa".

43. Riemuitkaa, kansat, hänen kansansa vuoksi, sillä hän kosta palvelijoittensa veren. Hän antaa koston kohdata vastustajiaan ja toimittaa sovituksen maalleen ja kansalleen.” Ps. 9:13; Room. 15:10; Ilm. 19:2

Moosekseen päättää puheensa

44. Moosekseen lausui Joosuan, Nuunin pojan, kanssa kaikki tämän laulun sanat kansan kuullen.

45. Kun Moosekseen oli puhunut kaikki nämä sanat koko Israelille,

46. hän sanoi heille: ”Painakaa sydämiinne kaikki ne sanat, joilla minä tänä päivänä todistan teitä vastaan, niin että voitte käskää lapsianne noudattamaan kaikkia tämän opetuksen sanoja ja tekemään niiden mukaan.

5. Moos. 6:6,11:18

47. Ne eivät ole teille turhia sanoja, vaan niissä on teidän elämäenne. Näiden sanojen varassa te elätte kauan sinä maassa, jota menette ottamaan omaksenne Jordanin tuolta puolen.”

Hepr. 4:12

Moosekseen saa luvan katsella Kanaaninmaata

48. HERRA puhui Moosekselle sinä samana päivänä ja sanoi:

49. ”Nouse tuonne Abarimin vuoristoon Nebonvuorelle, joka on Mooabin maassa vastapäätä Jerikoa, ja katsele Kanaaninmaata, jonka minä annan israelilaisten omaisuudeksi. 4. Moos. 27:12

50. Sinä kuolet vuorella, jolle nouset, ja sinut otetaan heimosi luo, niin kuin veljesi Aaron, joka kuoli Hoorinvuorella ja joka otettiin heimonsa luo,

4. Moos. 20:25,33:38

51. koska te olitte uskottomia minua kohtaan israelilaisten keskellä Meriban veden luona Kaadeksessa Tsiinin autiomaassa, kun ette pitäneet minua pyhänä israelilaisten keskellä.

4. Moos. 20:12

52. Sinä saat katsella tuota maata, joka on Jordanin toisella puolella, mutta et pääse sinne, maahan, jonka minä annan israelilaisille.”

5. Moos. 34:4

33. LUKU

Moosekseen siunaa Israelin

1. Tämä on siunaus, jolla Moosekseen, Jumalan mies, siunasi israelilaiset ennen kuolemaansa. 1. Moos. 49:1

2. Hän sanoi: ”HERRA tuli Siinailta, Seiristä hän nousi loistaen heille. Hän ilmestyi kirkkaudessa Paaranin vuoristosta, tuli esiin kymmentuhantisten pyhien joukosta. Hänen oikealla puolellaan leimusi tuli heitä vastaan. Dan.7:10

3. Herra rakastaa kansoja, kaikki niiden pyhät ovat hänen kädessään. He laskeutuvat maahan sinun jalkojesi juureen, ottavat oppia sinun sanoistasi.

4. Moosekseen antoi meille lain, perinnön Jaakobin seurakunnalle.

5. Herrasta tuli kuningas Jesurunissa²⁴⁴, kun kansan päämiehet kokoontuivat yhdessä Israelin heimojen kanssa.

6. Saakoon Ruuben elää, älköön hän kuolko, mutta vähäiseksi jääköön hänen miestensä joukko.”

7. Juudasta hän sanoi: ”Kuule, HERRA, Juudan huuto ja tuo hänet kansansa luo. Omin käsin hän taisteli sen puolesta. Ole sinä apuna hänen vihollisiaan vastaan.”

8. Leeivistä hän sanoi: ”Sinun tummimisi ja uurimisi kuuluvat hänelle, joka on sinulle uskollinen, jota sinä koettelit Massassa ja jonka kanssa riitelit Meriban veden luona. 2. Moos. 17:7,28:30;

4. Moos. 20:13

9. Hän sanoi isästään ja äidistään: ’En ole milloinkaan nähnyt heitä.’ Hän ei tunnustanut veljiään veljikseen eikä tuntenut omia lapsiaan, sillä he noudattivat sinun sanaasi ja pysyivät sinun liitossasi. 2. Moos. 32:25–29;

Matt. 10:37,19:19; Luuk. 14:27

10. Hän opettaa säädöksiäsi Jaakobille ja lakiasi Israelille. Hän suitsuttaa sinun edessäsi ja uhraa kokonaisuhreja sinun alttarillasi.

11. Siunaa, HERRA, hänen voimansa ja ole suopea hänen kätensä työlle.

244 33:5. Jesurun, hepr. *Ješurun*, Israelin lempinimi; tulee sanasta *jaašar* ’suora’, ’oikeamielinen’.

Ruhjo hänen vastustajiensa lanteet ja hänen vihamiehensä, niin etteivät he enää voi nousta.”

12. Benjaminista hän sanoi: ”HERRAN rakkaana hän asuu hänen turvissaan. Herra suojelee häntä lakkaamatta, hän saa asua Herran hartioilla.”

13. Joosefista hän sanoi: ”Hänen maataan HERRA siunaa kasteella, kalleimmalla, mitä tulee taivaasta ja mitä tulee maan syvyyksistä alhaalta,

14. kalleimmalla, mitä aurinko antaa, kalleimmalla, mitä kuun vaiheet tuottavat,

15. kalleimmalla, mitä tulee ikaikaisten vuorten huipuilta, kalleimmalla, mitä tulee ikikukkuloilta,

16. kalleimmalla, mitä maa kasvaa ja mitä siinä on. Hänen suosionsa, hänen, joka asui piikkisessä pensaassa²⁴⁵, laskeutukoon Joosefin pään päälle, veljiensä ruhtinaan pääläelle.

1. Moos. 49:26; 2. Moos. 3:2; Ap. t. 7:30

17. Hänen härkiensä esikoinen on hänen kunniansa, sillä on sarvet kuin villihärällä. Niillä se puskee kumoon kansat, kaikki kansat maan ääriin saakka. Sellaisia ovat Efraimin kymmenettuhannet, sellaisia Manassen tuhannet.”

4. Moos. 23:22,24:8

18. Sebulonista hän sanoi: ”Iloitse, Sebulon, kun lähdet liikkeelle, ja sinä, Isaskar, majoissasi.

19. He kutsuvat kansoja vuorelle ja uhraavat siellä vanhurskauden uhreja. He imevät merten rikkauden ja hiekaan kätkeytyn aarteet.”

20. Gaadista hän sanoi: ”Siunattu olkoon hän, joka laajentaa Gaadin alueen. Niin kuin leijona Gaad asettuu paikoilleen; se raatelee käsivarren, vieläpä päälleenkin.

21. Hän valitsi itselleen osuuksista parhaan, sillä sinne oli kätkeyty lainlaattijan osa. Hän tuli kansan päämiesten kanssa ja toteutti HERRAN vanhurskauden ja hänen Israelia koskevat päätöksensä.”

4. Moos. 32:16,32

22. Daanista hän sanoi: ”Daan on leijonan pentu, joka loikkaa esiin Baasanista.”

23. Naftalista hän sanoi: ”Naftali on kylläinen suosiosta ja täynnä HERRAN siunausta. Hän saa periä lännen ja etelän.”

24. Asserista hän sanoi: ”Pojista siunatuin on Asser. Olkoon hän veljiensä suosiossa ja saakoon kastaa jalkansa öljyyn.

25. Rautaa ja vaskea olkoot sinun salpasi, ja niin kuin ovat sinun päiväsi, niin olkoon myös sinun voimasi.

26. Ei kukaan ole niin kuin Jesurunin Jumala, joka ratsastaa sinun avukseksi taivaasta, ylhäisyydessään pilvien päältä.

27. Sinun turvasi on ikaikojen Jumala, sinua kannattavat ikuiset käsivarret. Hän karkotti viholliset sinun tieltäsi ja sanoi: ’Hävitä heidät!’

Ps. 90:1

28. Näin Israel asuu turvassa, Jaakobin lähde erillään viljan ja viinin maasta, jonka taivaskin tiukkuu kastetta.

Jer. 23:6,33:16

29. Onnellinen olet sinä, Israel – kuka on sinun kaltaisesi! Sinä olet HERRAN pelastama kansa! Hän on sinun kilpesi ja apusi, sinun miekkasi ja kunniasi. Sinun vihollisesi mielitelevät sinua, ja sinä tallaat heidän kukkuloitaan.”

34. LUKU

Mooseksen kuolema

1. Mooses nousi Mooabin orlta Nebonvuorelle, Pisan huipulle, joka on vastapäätä Jerikoa. HERRA näytti hänelle koko maan: Gileadin aina Daaniin asti,

5. Moos. 3:27,32:49

2. koko Naftalin, Efraimin ja Manassen maan, koko Juudan maan Länsimereen asti,

3. Negevin sekä tasangon, Jerikon eli Palmukaupungin laakson Sooariin asti.

4. HERRA sanoi Moosekselle: ”Tämä on se maa, josta minä vannoin Abrahamille, lisakille ja Jaakobille valan: ’Sinun jälkeläisillesi minä annan tämän

²⁴⁵ 33:16. Kirj.: ”karhunvadelmapensaas-sa”. Ks. 2. Moos. 3:2–10.

5. Mooseksen kirja 34

maan.' Minä olen antanut sinun nähdä sen omin silmin, mutta sinä et sinne pääse."

5. Mooses, HERRAN palvelija, kuoli HERRAN sanan mukaan siellä, Mooabin maassa.

6. Herra hautasi hänet Mooabin maassa laaksoon, joka on vastapäätä Beet-Peoria, mutta kukaan ei ole tähän päivään mennessä saanut tietää hänen hautapaikkaansa. Juud. 9

7. Mooses oli kuollessaan sadan kahdenkymmenen vuoden ikäinen. Hänen silmänsä eivät kuitenkaan olleet hämärtyneet eikä hänen elinvoimansa ehtynyt. 5. Moos. 31:2

8. Israelilaiset itkivät Moosesta Mooabin arolla kolmekymmentä päivää. Sitten Mooseksen muistoksi vietetty itku- ja suruaika päättyi. 4. Moos. 20:29

9. Joosua, Nuunin poika, oli täynnä viisauden henkeä, sillä Mooses oli pannut kätensä hänen päälleen. Israelilaiset tottelivat Joosuaa ja tekivät sen mukaan kuin HERRA oli Moosesta käskenyt. 4. Moos. 27:18

10. Mutta Israelissa ei enää noussut yhtään sellaista profeettaa kuin Mooses, jonka kanssa HERRA oli tekemississä kasvoista kasvoihin. 2. Moos. 33:11; 4. Moos. 12:8

11. Ei ole ollut ketään, joka olisi tehnyt sellaisia tunnustekoja ja ihmeitä, joita hän Herran lähettämänä teki Egyptin maassa faraolle ja kaikille hänen palvelijoilleen sekä koko hänen maalleen,

12. ei ketään, jolla olisi ollut niin suuri voima ja joka olisi tehnyt sellaisia suuria ja pelottavia tekoja, joita hän teki koko Israelin nähden.

JOOSUAN KIRJA

1. LUKU

Herra puhuu Joosualle

1. Kun HERRAN palvelija Mooses oli kuollut, HERRA sanoi Joosualle, Nuunin pojalle, Mooseksen palvelijalle: 2. Moos. 24:13,33:11; 4. Moos. 11:28,27:18

2. ”Minun palvelijani Mooses on kuollut. Nouse siis nyt ja mene tämän Jordanvirran yli yhdessä koko tämän kansan kanssa siihen maahan, jonka minä annan heille, israelilaisille.

5. Moos. 34:5

3. Jokaisen paikan, jota jalkanne tallaa, minä annan teille, niin kuin olen Moosekselle puhunut.

5. Moos. 11:24; Joos. 14:9

4. Maa autiomaasta ja Libanonista suureen virtaan, Eufratvirtaan sekä koko heettiläisten maa auringonlaskun puolella olevaan Suureenmereen asti, on oleva teidän aluettanne.

2. Moos. 23:31; 4. Moos. 34:2

5. Kukaan ei kestä sinun edessäsi koko sinun elinaikanasi. Niin kuin minä olen Mooseksen kanssa, niin MINÄ OLEN sinunkin kanssasi. Minä en jätä enkä hylkää sinua. 5. Moos. 31:7; Hepr. 13:5

6. Ole luja ja aivan rohkea, sillä sinä jaat tälle kansalle perinnöksi sen maan, jonka minä heidän isilleen vannomallani valalla olen luvannut antaa heille.

5. Moos. 31:23

7. Ole vain luja ja aivan rohkea ja noudata kaikessa toiminnassasi tarkoin sitä opetusta, jonka palvelijani Mooses on sinulle antanut. Älä poikea siitä oikealle äläkä vasemmalle, jotta menestyisit, missä ikinä kuljetkin. 5. Moos. 5:32,17:11,20,28:14; Joos. 23:6

8. Älköön tämä lain kirja väistykö sinun suustasi, vaan mietiskele sitä päivin ja öin, että noudattaisit tarkasti kaikkea, mitä siihen on kirjoitettu, sillä silloin sinä onnistut ja menestyt tielläsi. 5. Moos. 17:19; Ps. 1:2

9. Enkö minä olekin käskennyt sinua: Ole luja ja rohkea! Älä säikäy äläkä kauhistu, sillä HERRA, sinun Jumalasi, on sinun kanssasi, missä ikinä kuljetkin.”

Valmistautuminen Jordanin ylitykseen

10. Niin Joosua käski kansan johtomiehiä:

11. ”Kulkekaa leirin halki ja antakaa kansalle tämä käsky: ’Valmistakaa itsellenne evästä, sillä kolmen päivän kuluttua te kuljette tämän Jordanin yli mennäksenne ottamaan omaksenne sen maan, jonka HERRA, teidän Jumalanne, antaa teille perinnöksi.’” Joos. 3:1

12. Mutta ruubenilaisille, gaadilaisille ja puolelle Manassen heimoa Joosua sanoi:

13. ”Muistakaa se käsky, jonka HERRAN palvelija Mooses antoi teille sanoessaan: ’HERRA, teidän Jumalanne, suo teidän päästä rauhaan ja antaa teille tämän maan.’” 4. Moos. 32:20–22; 5. Moos. 3:18

14. Vaimonne, lapsenne ja karjanne jääkööt siihen maahan, jonka Mooses antoi teille Jordanin tältä puolen. Mutta teidän, kaikkien sotakuntoisten, on mentävä taisteluvalmiina virran yli veljienne edellä ja autettava heitä,

15. kunnes HERRA suo veljienne päästä rauhaan niin kuin teidänkin ja hekin ottavat omakseen sen maan, jonka HERRA, teidän Jumalanne, antaa heille. Sitten te voitte palata takaisin perintömaallenne ja ottaa omaksenne sen alueen, jonka HERRAN palvelija Mooses antoi teille Jordanin tältä puolelta, auringonnousun puolelta.”

16. Niin he vastasivat Joosualle: ”Kaiken, minkä olet käskennyt meidän tehdä, me teemme, ja mihin meidät lähetätkin, sinne me menemme.

17. Niin kuin me olemme kaikessa totelleet Moosesta, niin me tottelemme sinuakin. Olkoon vain HERRA, sinun Jumalasi, sinun kanssasi, kuten hän oli Mooseksen kanssa.

18. Jokainen, joka niskoittelee sinun käskyjäsi vastaan eikä tottele sanojasi kaikessa, mitä käsket hänen tehdä, surmattakoon. Ole vain luja ja rohkea.”

2. LUKU

Jerikon tiedustelijat ja Raahab

1. Sitten Joosua, Nuunin poika, lähetti salaa Sittimistä kaksi vakoilijaa ja sanoi: "Menkää ottamaan selvää maasta ja Jerikosta." He lähtivät matkaan ja tulivat Raahab-nimisen porton¹ taloon ja kävivät siellä levolle.

4. Moos. 25:1; Hepr. 11:31; Jaak. 2:25

2. Jerikon kuninkaalle ilmoitettiin: "Tänne on yöllä tullut israelilaisia miehiä tutkimaan maata."

3. Silloin Jerikon kuningas lähetti sanan Raahabille: "Tuo ulos ne miehet, jotka ovat tulleet luoksesi ja ovat talossasi, sillä he ovat tulleet vakoilemaan koko tätä maata."

4. Mutta nainen oli ottanut molemmat miehet ja piilottanut heidät. Hän sanoi: "On totta, että miehet tulivat luokseni, mutta en tiennyt, mistä he olivat."

5. Kun kaupungin portteja pimeään tullessa suljettiin, miehet lähtivät ulos, enkä tiedä, minne he menivät. Ajakaa nopeasti heitä takaa, niin saavutatte heidät."

6. Mutta hän oli vienyt vakoojat katolle ja piilottanut heidät pellavanvarsin alle, jotka hän oli sinne asettanut.

7. Niin Jerikon miehet ajoivat heitä takaa Jordanin tietä ylityspaikoille saakka. Ja portti suljettiin heti, kun takaa-ajajat olivat lähteneet heidän peräänsä.

8. Mutta ennen kuin vakoojat olivat käyneet levolle, Raahab nousi katolle heidän luokseen

9. ja sanoi heille: "Minä tiedän, että HERRA on antanut teille tämän maan. Kauhu teitä kohtaan on vallannut meidät, ja kaikki maan asukkaat menestyvät pelkoon teidän edessänne."

2. Moos. 5:14,23; 27; 5. Moos. 11:25

10. Me olemme kuulleet, miten HERRA kuivasi Kaislameren vedet teidän tieltänne, kun lähditte Egyptistä. Tiedämme myös, mitä te teitte Jordanin toisella

1 2:1. Voi tulla juuresta *zaanaa*, 'harjoittaa haureutta', tai *zuun*, 'ruokkia', 'syöttää', ts. 'majatalonpitäjä'.

la puolella niille kahdelle amoraalisten kuninkaalle, Siihonille ja Oogille, jotka te vihitte tuhon omiksi. 2. Moos. 14:21–22;

4. Moos. 21:33–35; Joos. 4:23

11. Kun me sen kuulimme, sydämemme raukesi pelosta, eikä kenelläkään ole enää rohkeutta käydä teitä vastustamaan, sillä HERRA, teidän Jumalanne, on Jumala ylhäällä taivaassa ja alhaalla maan päällä. 5. Moos. 4:39;

Joos. 5:1; Ps. 135:6

12. Vannokaa nyt minulle HERRAN kautta, että osoitatte laupeutta isäni perheelle, koska minä olen osoittanut laupeutta teille. Antakaa minulle varma merkki siitä,

13. että jätätte henkiin minun isäni, äitini, veljeni, sisareni ja koko heidän väkensä ja pelastatte meidät kuolemasta."

14. Niin miehet sanoivat hänelle: "Me vastaamme hengellämme teidän hengestänne, kunhan vain ette ilmaise tätä meidän asiaamme. Kun HERRA antaa meille tämän maan, me osoitamme sinulle laupeutta ja uskollisuutta."

Joos. 6:23,25

15. Sitten Raahab laski heidät köydellä alas ikkunasta. Hän näet asui talossa, joka oli kiinni kaupungin muurissa.

16. Hän sanoi heille: "Menkää vuorille, etteivät takaa-ajajat kohtaisi teitä. Olkaa siellä piilossa kolme päivää, kunnes takaa-ajajat ovat palanneet. Sitten voitte jatkaa matkaan."

17. Miehet sanoivat hänelle: "Me olemme vapaat siitä valasta, jonka meillä vannotit,

18. jollet sinä, kun me tulemme tähän maahan, sido tätä punaista nauhaa siihen ikkunaan, josta laskit meidät alas, ja kokoa isääsi, äitiäsi, veljiäsi ja isäsi koko perhettä luoksesi taloon."

19. Jos joku lähtee talosi ovesta ulos, hänen verensä tulkoon hänen itsensä päälle, ja me olemme vastuusta vapaat. Jos taas meistä jonkun käsi sattuu keneen tahansa, joka on sinun kanssasi talossa, hänen verensä tulkoon meidän itsemme päälle.

20. Mutta jos sinä ilmaiset tämän asiamme, me olemme vapaat valasta, jonka meillä vannotti.”

21. Raahab sanoi: ”Olכון niin kuin sanotte”, ja päästi heidät menemään, ja he lähtivät. Sitten Raahab sitoi pu-naisen nauhan ikkunaan.

22. Niin miehet lähtivät, tulivat vuo-ristoon ja viipyivät siellä kolme päivää, kunnes takaa-ajajat olivat palanneet. Nämä olivat etsineet heitä kaikkialta tien varrelta, mutta eivät olleet löytä-neet.

23. Sitten nuo kaksi miestä kääntyivät paluumatkalle. He laskeutuivat alas vuorilta, menivät virran yli ja tu-livat Joosuan, Nuunin pojan, luo. He kertoivat hänelle kaiken, mitä heille oli tapahtunut,

24. ja sanoivat Joosualle: ”HERRA on todella antanut koko maan meidän kä-siimme, ja kaikki maan asukkaat me-nehtyvät pelkoon edessämme.”

3. LUKU

Jordanin ylitys

1. Joosua ja kaikki israelilaiset nou-sivat ylös varhain aamulla, lähtivät liikkeelle Sittimistä ja tulivat Jordanille. Siellä he yöpyivät ennen kuin menivät virran yli.

4. Moos. 25:1; Joos. 2:1

2. Kolmen päivän kuluttua johtomie-het kulkivat leirin halki

Joos. 1:11

3. ja antoivat kansalle käskyn sa-noen: ”Kun näette HERRAN, teidän Ju-malanne, liitonarkun ja leeviläiset papit sitä kantamassa, niin lähtekää tekin paikoiltanne liikkeelle ja kulkekaa sen jäljessä.

4. Mutta olכון teidän ja arkun vä-lillä noin kahdentuhannen kyynärän välimatka. Älkää menkö arkun lähelle, että tietäisitte tien, jota teidän on kuljet-tava, sillä te ette ole ennen kulkeneet sitä tietä.”

5. Joosua sanoi kansalle: ”Pyhit-täytykää, sillä huomenna HERRA tekee ihmeitä teidän keskuudessanne.”

2. Moos. 19:10,14

6. Papeille hän sanoi: ”Ottakaa liiton-arkku ja kulkekaa kansan edellä.” Niin

he ottivat liitonarkun ja kulkivat kansan edellä.

7. Sitten HERRA sanoi Joosualle: ”Tästä päivästä alkaen minä teen sinut suureksi koko Israelin silmissä, jotta he tietäisivät, että MINÄ OLEN sinun kans-sasi niin kuin minä olin Mooseksen kanssa.

Joos. 1:5,4:14

8. Sinun on annettava liitonarkkua kantaville papeille tämä käsky: ”Kun tulette Jordanin veden ääreen, pysäh-tykää siihen seisomaan.”

9. Joosua sanoi israelilaisille: ”Tul-kaa tänne ja kuulkaa HERRAN, teidän Jumalanne, sanat.”

10. Joosua sanoi vielä: ”Tästä te tiedätte, että elävä Jumala on teidän keskellänne: hän karkottaa varmasti teidän tieltänne kanaanilaiset, heetti-läiset, hivviläiset, perissiläiset, girga-silaiset, amorilaiset ja jebusilaiset.

11. Katsokaa, kaiken maan Herran liitonarkku kulkee teidän edellänne Jor-daniin.

12. Valitkaa nyt kaksitoista miestä Israelin heimoista, kustakin heimosta yksi mies.

13. Niin pian kuin papit, jotka kan-tavat HERRAN, kaiken maan Herran, liitonarkkua, laskevat jalkansa Jor-danin veteen, katkeaa joen ylhäältäpäin tulevan veden virtaus ja vesi pysähtyy yhtenäiseksi muuriksi.”

2. Moos. 15:8

14. Sitten kansa lähti liikkeelle tel-toistaan mennäkseen Jordanin poikki, ja liitonarkkua kantavat papit kulkivat kansan edellä.

15. Kun liitonarkun kantajat tulivat Jordanille ja arkkua kantavien pappien jalat painuivat rantaveteen, niin – vaika Jordan koko elonleikkuaajan tulvi yli kaikkien äyräittänsä —

1. Aik. 12:15

16. ylhäältäpäin virtaava vesi pysäh-tyi. Se seisoι yhtenäisenä muurina hy-vin kaukana Aadamin luona, sen kau-pungin, joka on Saaretanin vieressä. Vesi, joka virtasi alaspäin Aromereen, Suolamereen, hävisi näkyvistä, ja kan-sa kulki virran yli Jerikon kohdalta.

2. Moos. 14:21–22; 5. Moos. 3:17; Ps. 114:3

17. Koko Israel kulki kuivaa myöten, ja HERRAN liitonarkkua kantavat papit seisoivat alallaan kuivalla pohjalla keskellä Jordania, kunnes koko kansa oli ehtinyt kulkea Jordanin yli.

4. LUKU

Kaksitoista muistokiveä

1. Kun koko kansa oli kulkenut Jordanin yli, HERRA sanoi Joosualle:

2. ”Ottakaa kansan keskuudesta kaksitoista miestä, yksi mies kustakin heimosta,

Joos. 3:12

3. ja antakaa heille tämä käsky: ’Ottakaa kukin keskeltä Jordania, aivan pappien jalkojen juuresta, kaksitoista kiveä. Viekää ne mukanaan ja asettakaa ne siihen paikkaan, johon jäätte ensi yöksi.”

4. Niin Joosua kutsui ne kaksitoista miestä, jotka hän oli israelilaisista määrännyt tähän tehtävään, yhden miehen kustakin heimosta.

5. Hän sanoi heille: ”Menkää HERRAN, Jumalanne, liitonarkun eteen keskelle Jordania, ja nostakoon kukin teistä olalleen kiven, israelilaisten heimojen lukumäärän mukaan,

6. jotta niistä tulisi muistomerkki teidän keskellenne. Kun lapsenne vastaisuudessa kysyvät, mitä nämä kivet teille merkitsevät,

2. Moos. 12:26,13:14; 5. Moos. 6:20

7. vastatkaa heille: ’Sitä, että Jordanin vesien virtaus katkesi HERRAN liitonarkun edessä, kun se kulki virran poikki. Jordanin vesien virtaus katkesi, ja siitä nämä kivet ovat israelilaisille ikuisena muistona.”

Joos. 3:13,16

8. Israelilaiset tekivät juuri niin kuin Joosua oli käskennyt. He ottivat israelilaisten heimojen lukumäärän mukaan kaksitoista kiveä keskeltä Jordania, kuten HERRA oli puhunut Joosualle, veivät ne mukanaan yöpymispaikkaan ja asettivat ne sinne.

9. Joosua pystytti kaksitoista kiveä myös keskelle Jordania sille kohdalle, jossa liitonarkkua kantavat papit sei-

soivat. Ne kivet ovat siellä vielä tänäkin päivänä.

10. Arkkua kantavat papit seisoivat keskellä Jordania, kunnes kaikki, mitä HERRA oli käskennyt Joosuan puhua kansalle, oli tehty, aivan niin kuin Mooses oli Joosuaa käskennyt. Sitten kansa kiirehti virran yli.

Joos. 3:17

11. Kun koko kansa oli kulkenut virran yli, HERRAN liitonarkku ja papit siirtyivät kansan eteen.

12. Ruubenilaiset, gaadilaiset ja toinen puoli Manassen heimoa kulkivat taisteluvälmiinä israelilaisten etujoukkona, niin kuin Mooses oli heille puhunut.

4. Moos. 32:20,29; 5. Moos. 3:18;

Joos. 1:14

13. Noin nelikymmentuhantinen sotaan varustettu joukko kulki HERRAN kasvojen edessä taisteluun Jerikon arolle.

14. Sinä päivänä HERRA teki Joosuan suureksi kaikkien israelilaisten silmissä, ja he kunnioittivat häntä koko hänen elinaikansa kuten olivat kunnioittaneet Moosesta.

Joos. 3:7

15. HERRA puhui Joosualle:

16. ”Käske todistuksen arkkua kantavia pappeja nousemaan Jordanista.”

17. Niin Joosua käski pappeja: ”Nouskaa ylös Jordanista.”

18. Tuskin HERRAN liitonarkkua kantavat papit olivat nousseet ylös Jordanista ja heidän jalkansa astuneet kuivalle maalle, kun Jordanin vesi palasi paikoilleen ja virtasi niin kuin ennenkin yli kaikkien äyräitten.

Joos. 3:15–16

19. Kansa nousi ylös Jordanista ensimmäisen kuun kymmenentenä päivänä ja leiriytyi Gilgaliin, Jerikon alueen itälaidalle.

Joos. 5:9

20. Ne kaksitoista kiveä, jotka oli otettu Jordanista, Joosua pystytti Gilgaliin.

21. Hän sanoi israelilaisille: ”Kun lapsenne vastaisuudessa kysyvät isiltään, mitä nämä kivet ovat,

22. niin kertokaa heille: ’Israel kulki tästä Jordanin poikki kuivaa myöten,

23. kun HERRA, teidän Jumalanne, kuivasi Jordanin vedet teidän tieltänne, kunnes olitte kulkeneet virran poikki. Samoin HERRA, teidän Jumalanne, oli tehnyt Kaislamerelle, jonka hän kuivasi meidän edeltämme, kunnes olimme kulkeneet sen yli. Joos. 5:9

24. Näin hän teki, jotta kaikki maan kansat tulisivat tietämään, kuinka väkevä on HERRAN käsi, ja jotta te aina pelkäisitte HERRAA, teidän Jumalaanne.”

5. LUKU

Kansa ympärileikataan Gilgalissa

1. Kaikki amorilaisten kuninkaat, jotka asuivat Jordanin länsipuolella, ja kaikki meren rannikon kanaanilaisten kuninkaat kuulivat, kuinka HERRA oli kuivannut Jordanin vedet israelilaisten tieltä, kunnes nämä olivat kulkeneet yli. Silloin kuninkaiden sydämet raukesivat pelosta eikä heillä enää ollut rohkeutta vastustaa israelilaisia. Joos. 2:11,24,3:16

2. Siihen aikaan HERRA sanoi Joosualle: ”Tee itsellesi kiviveitsiä ja ympärileikkaa jälleen israelilaiset.”

2. Moos. 4:25

3. Niin Joosua teki itselleen kiviveitsiä ja ympärileikkasi israelilaiset Esi-nahkakukkulan luona.

4. Syy siihen, miksi Joosua ympärileikkasi heidät, oli tämä: Kaikki Egyptistä lähteneen kansan miespuoliset jäsenet, kaikki sotakuntoiset miehet, jotka olivat olleet ympärileikattuja, olivat kuolleet matkalla autiomaassa Egyptistä lähdön jälkeen.

5. Mutta sitä kansaa, joka oli syntynyt matkalla autiomaassa Egyptistä lähdön jälkeen, ei ollut ympärileikattu.

6. Israelilaiset olivat näet vaeltaneet autiomaassa neljäkymmentä vuotta, kunnes oli hävinnyt koko se kansa, kaikki sotakuntoiset miehet, jotka olivat lähteneet Egyptistä. He eivät olleet totelleet HERRAN ääntä. Siksi HERRA oli vannonut heille, ettei hän antaisi heidän nähdä sitä maata, jonka hän heidän isilleen vannomallaan valalla oli luvannut antaa heille, maata, joka

vuotaa maitoa ja hunajaa.

4. Moos. 14:21–23,32–33

7. Mutta Herra nosti heidän tilalleen heidän poikansa, jotka Joosua ympärileikkasi. He näet olivat ympärileikkamattomia, sillä heitä ei ollut matkalla ympärileikattu.

8. Kun koko kansa oli saatu ympärileikatuksi, he pysyivät paikallaan leirissä, kunnes olivat toipuneet.

9. Sitten HERRA sanoi Joosualle: ”Tänä päivänä minä olen vierittänyt teidän päältänne Egyptin häpeän.” Sen vuoksi sitä paikkaa kutsutaan vielä nykyin Gilgaliksi².

2. Moos. 32:12;

4. Moos. 14:13; 5. Moos. 9:28

Pääsiäisen vietto

10. Kun israelilaiset olivat leiriytyneet Gilgaliin, he viettivät pääsiäistä sen kuukauden neljännentoista päivän iltana Jerikon arolla. 2. Moos. 12:2,14; 4. Moos. 9:5

11. Pääsiäisen jälkeisenä päivänä, juuri sinä päivänä, he söivät Luvaton maan tuotteita, happamatonta leipää ja paahdettuja jyviä. 3. Moos. 2:14,23:14

12. Seuraavana päivänä loppui mannan tulo, koska he söivät sen maan tuotteita. Israelilaiset eivät enää saaneet mannaa vaan söivät sinä vuonna Kanaaninmaan satoa. 2. Moos. 16:35

Herran sotajoukon ylipäällikkö

13. Joosuan ollessa Jerikon luona tapahtui, että kun hän kohotti katseensa, hän näki miehen seisovan edessään, paljastettu miekka kädessään. Joosua meni hänen luokseen ja sanoi hänelle: ”Oletko sinä meikäläisiä vai vihollisiamme?” 2. Moos. 23:23

14. Mies sanoi: ”En. Minä olen HERRAN sotajoukon ylipäällikkö ja olen juuri nyt tullut.” Silloin Joosua heittäytyi kasvoilleen maahan, osoitti hänelle kunnioitusta ja sanoi: ”Mitä herrallani on sanottavana palvelijalleen?”

² 5:9. Nimi Gilgal johtuu sanasta *gaalal*, 'vierittää'.

15. HERRAN sotajoukon ylipäällikkö sanoi Joosualle: "Riisu kengät jalastasi, sillä paikka, jossa seisot, on pyhä." Ja Joosua teki niin.

2. Moos. 3:5

6. LUKU

Jerikon valloitus

1. Jeriko piti porttinsa tiukasti suljettuina israelilaisten vuoksi. Kukaan ei päässyt ulos eikä sisälle.

2. Niin HERRA sanoi Joosualle: "Kato, minä annan sinun käsiisi Jerikon kuninkaineen ja sotaurhoineen.

3. Kulkekaa kaupungin ympäri, kaikki sotakuntoiset miehet. Kiertäkää kaupunki kerran ja tehkää niin kuutena päivänä.

4. Seitsemän pappia kantakoon seitsemää oinaansarvista pasuunaa liitonarkun edellä. Seitsemäntenä päivänä kulkekaa kaupungin ympäri seitsemän kertaa, ja papit puhaltakoot pasuunoihin.

5. Kun oinaansarviin puhalletaan pitkään ja te kuulette pasuunan äänen, huutakoon koko kansa suureen ääneen. Silloin kaupungin muuri sortuu siihen paikkaan ja kansa voi nousta sen yli, kukin kohdaltaan."

6. Joosua, Nuunin poika, kutsui papit ja sanoi heille: "Kantakaa liitonarkua, ja seitsemän pappia kantakoon seitsemää oinaansarvista pasuunaa HERRAN liitonarkun edellä."

7. Kansalle hän sanoi: "Lähtekää liikkeelle ja kulkekaa kaupungin ympäri. Aseellinen etujoukko kulkekoon HERRAN liitonarkun edellä."

8. Ja tapahtui niin kuin Joosua oli kansalle sanonut. Ne seitsemän pappia, jotka kantoivat seitsemää oinaansarvista pasuunaa HERRAN edessä, lähtivät ja puhalsivat pasuunoihin, ja HERRAN liitonarkku tuli heidän jäljessään.

9. Etujoukko kulki pasuunaa puhaltavien pappien edellä, ja jälkijoukko kulki arkun jäljessä, samalla kun pasuunoihin puhallettiin taukoamatta.

10. Joosua oli antanut kansalle tämän käskyn: "Älkää huutako, älkääkä

antako äänenne kuulua. Älkää päästkö sanaakaan suustanne ennen sitä päivää, jona sanon teille: 'Nostakaa sotahuuto!' Silloin huutakaa."

11. Näin hän käski kuljettaa HERRAN liitonarkkua yhden kierroksen kaupungin ympäri. Sitten kansa palasi leiriin ja jäi sinne yöksi.

12. Varhain seuraavana aamuna Joosua nousi ja papit lähtivät kantaan HERRAN liitonarkkua,

13. ja ne seitsemän pappia, jotka kantoivat seitsemää oinaansarvista pasuunaa HERRAN liitonarkun edellä, puhalsivat pasuunoihin kulkiessaan. Etujoukko kulki heidän edellään, ja jälkijoukko HERRAN liitonarkun jäljessä, samalla kun pasuunoihin puhallettiin taukoamatta.

14. Myös toisena päivänä he kiersivät kerran kaupungin ympäri ja palasivat sitten leiriin. Näin he tekivät kuutena päivänä.

15. Mutta seitsemäntenä päivänä he nousivat varhain aamun sarastaessa ja kulkipivat samalla tavoin kaupungin ympäri, mutta nyt seitsemän kertaa. Ainoastaan sinä päivänä he kulkipivat seitsemän kertaa kaupungin ympäri.

16. Kun papit seitsemännellä kerralla puhalsivat pasuunoihin, Joosua sanoi kansalle: "Kohottakaa sotahuuto, sillä HERRA on antanut teille tämän kaupungin.

17. Olkoon kaupunki ja kaikki, mitä siinä on, vihitty tuhon omaksi HERRAN kunniaksi. Ainoastaan portto Raahab jääköön henkiin, hän ja kaikki, jotka ovat hänen kanssaan samassa talossa, sillä hän piilotti tiedustelijat, jotka olimme lähettäneet. Joos. 2:3; Hepr. 11:31

18. Mutta pysykää te erossa tuhon omaksi vihitystä, ettette itse joudu tuhon omiksi ottamalla tuhon omaksi vihittyä ja siten saata Israelin leiriä tuhon omaksi ja syökse sitä onnettomuuteen.

3. Moos. 27:28

19. Kaikki hopea ja kulta sekä kupari- ja rautaesineet ovat HERRALLE pyhitettyjä. Ne on pantava HERRAN aarteistoon."

4. Moos. 31:54

20. Kun soofar-torviin puhallettiin, kansa nosti sotahuudon. Kun siis kansa kuuli pasuunan äänen, se kohotti kovan sotahuudon. Silloin muuri sortui siihen paikkaansa, ja kansa ryntäsi ylös kaupunkiin, kukin suoraan eteensä. Niin he valloittivat kaupungin Hepr. 11:30

21. ja vihkivät miekalla tuhon omaksi kaiken, mitä kaupungissa oli: miehet ja naiset, nuoret ja vanhat, härät, lampaat ja aasit.

22. Joosua sanoi niille kahdelle miehelle, jotka olivat olleet vakoilemassa maata: ”Menkää sen porttonaisen taloon ja tuokaa nainen ja kaikki hänen omaisensa sieltä ulos, niin kuin olette hänelle vannoneet.” Joos. 2:12–14

23. Silloin ne nuoret miehet, jotka olivat olleet vakoilemassa, menivät ja toivat ulos Raahabin sekä hänen isänsä, äitinsä, veljensä ja kaiken, mitä hänellä oli. He toivat ulos kaikki hänen sukulaisensa ja jättivät heidät Israelin leirin ulkopuolelle.

24. Mutta kaupungin ja kaiken, mitä siellä oli, he polttivat tulella. Ainoastaan hopean ja kullan sekä kupari- ja rautaesineet he antoivat HERRAN huoneen aarteistoon.

25. Portto Raahabin sekä hänen isänsä perheen ja kaikki hänen omaisensa Joosua jätti kuitenkin henkiin. Raahab asuu israelilaisten keskuudessa vielä tänäkin päivänä, koska hän oli piilottanut ne tiedustelijat, jotka Joosua oli lähettänyt vakoilemaan Jerikoa. Hepr. 11:31

26. Siihen aikaan Joosua vannotti tämän valan: ”Kirottu olkoon HERRAN edessä se mies, joka ryhtyy rakentamaan tätä Jerikon kaupunkia. Sen perustuksen laskemisesta hän menettäköön esikoisensa ja sen porttien pystyttämisestä nuorimpansa.” 1. Kun. 16:34

27. Ja HERRA oli Joosuan kanssa, ja Joosuan maine levisi kautta maan.

7. LUKU

Tappio Ain luona

1. Israelilaiset menettelivät kuitenkin uskottomasti tuhon omaksi vihityn suhteen. Aakan, jonka isä oli Karmi Serahin pojan Sabdin poika Juudan heimosta, otti itselleen tuhon omaksi vihittyä. Silloin HERRAN viha syyty israelilaisia kohtaan. 5. Moos. 13:18; Joos. 22:20; 1. Aik. 2:7

2. Joosua lähetti miehiä Jerikosta Aihin, joka on lähellä Beet-Aavenia, Beetelin itäpuolella. Hän sanoi heille: ”Menkää vakoilemaan maata.” Niin miehet menivät ja vakoilivat Aita. 1. Moos. 12:8,13:3; Joos. 18:12

3. Palattuaan Joosuan luo he saivat hänelle: ”Älköön koko kansa lähtekö sinne ylös. Menköön kaksi tai kolmetuhatta miestä. He kyllä kukistavat Ain. Älä vaivaa sinne koko kansaa, sillä aalaisia on vähän.”

4. Niin kansasta lähti sinne noin kolmetuhatta miestä, mutta he joutuivat pakenemaan Ain miehiä.

5. Ain miehet löivät heitä kuoliaaksi noin kolmekymmentäkuusi miestä. He ajoivat israelilaisia takaa kaupungin portilta Sebarimiin asti ja löivät heidät rinteessä. Silloin kansan sydän raukesi pelosta ja muuttui kuin vedeksi.

Joosuan valitus

6. Joosua repäisi vaatteensa ja heittäytyi kasvoilleen maahan HERRAN liiton-arkun eteen. Hän ja Israelin vanhimmat olivat siinä iltaan saakka ja heittivät to-mua pänsä päälle. 1. Moos. 37:34; 4. Moos. 14:6

7. Joosua sanoi: ”Voi, Herra, HERRA, miksi ollenkaan toit tämän kansan Jordanin yli antaaksesi meidät amori-laisten käsiin ja tuhotaksesi meidät? Voi, jospa olisimme päättäneet jäädä Jordanin toiselle puolelle!

8. Voi, Herra, mitä voin enää sanoa, kun Israel on kääntynyt pakoon vihollistensa edessä!

9. Kun kanaanalaiset ja kaikki muut maan asukkaat sen kuulevat, he saartavat meidät ja hävittävät meidän ni-

memme maan päältä. Mitä sinä teet suuren nimesi puolesta?”

Herra vastaa Joosualle

10. HERRA sanoi Joosualle: ”Nouse siitä! Miksi makaat kasvoillasi?”

11. Israel on tehnyt syntiä. He ovat rikkoneet minun liittoni, jonka olen heille säätänyt, ja ovat ottaneet tuhon omaksi vihittyä. He ovat varastaneet ja valehdelleet ja panneet varastamansa tavarat omien tavaroitensa joukkoon. 3. Moos. 19:11

12. Sen vuoksi israelilaiset eivät voi kestää vihollistensa edessä. He joutuvat pakenemaan vihollisiaan, sillä heistä itsestään on tullut tuhon omaksi vihittyjä. Minä en ole enää teidän kansanne, ellette hävitä keskuudestanne tuhon omaksi vihittyä.

13. Nouse, pyhitä kansa ja sano heille: Pyhittäytäkää huomiseksi, sillä näin sanoo HERRA, Israelin Jumala: Sinun keskelläsi, Israel, on tuhon omaksi vihittyä. Sinä et voi kestää vihollistesi edessä, ennen kuin olet poistanut keskuudestasi sen, mikä on tuhon omaksi vihittyä. 2. Moos. 19:10,14

14. Astukaa siis huomenaamuna esiin heimoittain. Se heimo, jonka HERRA osoittaa, astukoon esiin suvuittain. Se suku, jonka HERRA osoittaa, astukoon esiin perhekunnittain, ja se perhekunta, jonka HERRA osoittaa, astukoon esiin mies mieheltä.

15. Tehtäköön näin: Se, joka jää kiinni tuhon omaksi vihityn ottamisesta, poltettakoon tuleessa, hänet ja kaikki hänelle kuuluva, sillä hän on rikkonut HERRAN liiton ja tehnyt häpeällisen teon Israelissa. 4. Moos. 15:30,35; 5. Moos. 13:15

Aakanin synti ja rangaistus

16. Varhain seuraavana aamuna Joosua käski Israelin astua esiin heimoittain ja kiinni jäi Juudan heimo. 1. Sam. 14:41

17. Hän käski Juudan heimon astua esiin, ja kiinni jäi serahilaisten suku. Sitten hän käski serahilaisten suvun

astua esiin mies mieheltä, ja kiinni jäi Sabdi. 1. Moos. 46:12; 4. Moos. 26:20

18. Joosua käski Sabin perhekunnan astua esiin mies mieheltä. Kiinni jäi Aakan, Karmin poika Juudan heimosta. Karmi oli serahilaisen Sabin poika.

19. Joosua sanoi Aakanille: ”Poikani, anna nyt kunnia HERRALLE, Israelin Jumalalle, ja tunnusta hänelle tekosi. Ilmoita minulle, mitä olet tehnyt, äläkä salaa minulta mitään.”

20. Aakan vastasi Joosualle: ”Minä olen todella tehnyt syntiä HERRAA, Israelin Jumalaa, vastaan. Näin minä tein:

21. Kun huomasin saaliin joukossa yhden kauniin sinearilaisten viitan, kaksisataa sekeliä hopeaa ja kultapalan, jonka paino oli viisikymmentä sekeliä, aloin himoita niitä ja otin ne. Ne on kätetty maahan minun telttaani, hopea alimmaisena.”

22. Niin Joosua käski lähettien mennä teltalle. He juoksivat sinne, ja todellakin kätkö oli teltassa, hopea alimpana.

23. He ottivat tavarat teltasta, veivät ne Joosuan ja kaikkien israelilaisten luo ja asettivat ne HERRAN eteen.

24. Silloin Joosua yhdessä koko Israelin kanssa otti mukaansa serahilaisen Aakanin ja kaiken, mikä oli hänelle kuuluvaa – hopean, viitan ja kultapalan, hänen poikansa ja tyttärensä, hänen härkensä, aasinsa, lampaansa ja vuohensa sekä telttansa – ja vei ne Aakorinlaaksoon³.

25. Joosua sanoi: ”Miksi olet syössyt meidät onnettomuuteen? HERRA syösee sinut tänä päivänä onnettomuuteen.” Sitten koko Israel kivitti kuoliaaksi Aakanin ja hänen perheensä ja poltti heidät tuleessa.

26. Kansa kasasi hänen päälleen suuren kiviröykkiön, joka on olemassa vielä tänäkin päivänä. Silloin HERRA leppyi vihansa hehkusta. Näiden tapahtumien vuoksi sitä paikkaa alettiin nimitää Aakorinlaaksoksi, ja se nimi sillä on

3 7:24. Nimi tulee sanasta *aakar*, 'syöstä onnettomuuteen'.

vielä tänäkin päivänä. 5. Moos. 13:17;
Jes. 65:10

8. LUKU

Ain valloitus ja hävitys

1. Sitten HERRA sanoi Joosualle: ”Älä pelkää äläkä kauhistu. Ota mukaasi koko sotaväki ja mene Aihin. Katso, minä olen antanut sinun käsiisi Ain kuninkaan ja hänen kansansa, hänen kaupunkinsa ja maansa.

5. Moos. 1:21,7:17,20:3,31:6

2. Tee Aille ja sen kuninkaalle, niin kuin teit Jerikolle ja sen kuninkaalle. Saatte kuitenkin ryöstää itsellenne sieltä saalista ja karjaa. Aseta väijytys kaupungin taakse.”

Joos. 6:21,24

3. Niin Joosua ja koko sotaväki lähtivät liikkeelle mennäkseen Aihin. Joosua valitsi kolmekymmentätuhatta valiosoturia ja lähetti heidät matkaan yöllä.

4. Hän antoi heille tämän käskyn: ”Kuunnelkaa tarkoin! Te asetutte väijyksiin kaupungin taakse. Älkää menkö kovin kauas kaupungista, että olisitte kaikki valmiina.

5. Minä ja koko se väki, joka on kanssani, lähestymme kaupunkia. Kun he sitten lähtevät ulos meitä vastaan kuten ensimmäiselläkin kerralla, me käännyimme pakoon heidän edestään.

Joos. 7:5

6. He lähtevät seuraamaan meitä, kunnes olemme saaneet heidät pois kaupungista, sillä he luulevat meidän pakenevan niin kuin edelliselläkin kerralla. Kun me näin pakenemme heidän edellään,

7. silloin te nousette väijyksistä ja otatte kaupungin haltuunne. HERRA, teidän Jumalanne, antaa sen teidän käsiinne.

8. Kun olette saaneet kaupungin valtakuksi, sytyttäkää se palamaan, niin kuin HERRA on käsenyt. Huomatkaa: minä olen antanut siitä teille käskyn.”

9. Joosua lähetti heidät, ja he menivät ja asettuivat väijyksiin Beetelin ja Ain välille, länteen päin Aista. Joosua vietti sen yön kansan parissa.

10. Varhain seuraavana aamuna Joosua tarkasti väen ja lähti Israelin vanhinten kanssa väen edellä nousemaan Aihin.

11. Koko sotaväki, joka oli hänen kanssaan, lähti etenemään ja saapui kaupungin edustalle. He leiriytyivät Ain pohjoispuolelle, niin että heidän ja Ain väliin jäi laakso.

12. Joosua oli ottanut noin viisituhatta miestä ja asettanut heidät väijyksiin Beetelin ja Ain välille, kaupungin länsipuolelle.

13. Näin asetettiin asemiinsa kaupungin pohjoispuolella oleva pääleiri ja kaupungin länsipuolella oleva jälkijoukko. Joosua itse meni siksi yöksi keskelle laaksoa.

14. Kun Ain kuningas näki sen, niin kaupungin miehet, hän ja koko hänen joukkonsa, kiiruhtivat varhain aamulla taisteluun Israelia vastaan määrättyyn paikkaan, joka oli aroaan suunnalla. Hän ei näet tiennyt, että kaupungin taakse oli järjestetty häntä vastaan väijytys.

15. Niin Joosua ja koko Israel olivat joutuvinaan tappiolle ja pakenivat autiomaan suuntaan.

16. Silloin kaupungin koko väki kutsuttiin ajamaan heitä takaa. He ajoivat Joosuaa takaa ja joutuivat eristyksiin kaupungista.

17. Aihin ja Beeteliin ei jäänyt ainoatakaan miestä, vaan kaikki lähtivät israelilaisten perään. He jättivät kaupungin avoimeksi ja ajoivat Israelia takaa.

18. HERRA sanoi Joosualle: ”Ojenna kädessäsi oleva keihäs Aita kohti, sillä minä annan sen sinun käsiisi.” Niin Joosua ojensi kädessään olevan keihään kaupunkia kohti.

19. Kun Joosua oli ojentanut kätensä, väijyksissä olevat nousivat nopeasti paikaltaan ja lähtivät juoksemaan. He menivät kaupunkiin, valloittivat sen ja sytyttivät sen heti palamaan.

20. Ain miehet kääntyivät katsomaan taakseen ja näkivät savun nousevan kaupungista taivasta kohti. He eivät

kyenneet pakenemaan minnekään, sillä se väki, joka oli paennut autiomaahan päin, kääntyi takaa-ajajiaan kohti.

21. Kun Joosua ja koko Israel näkivät, että väijyksissä ollut joukko oli valloittanut kaupungin ja että kaupungista nousi savu, he kääntyivät takaisin ja löivät Ain miehet.

22. Myös kaupungin valtaajat lähtivät ailaista vastaan, joten nämä joutuivat israelilaisten väliin edestä ja takaa. Israelilaiset löivät heidät jättämättä jäljelle ainoatakaan; yksikään ei pelastunut eikä päässyt pakoon. 5. Moos. 7:2

23. Mutta Ain kuninkaan he ottivat kiinni elävänä ja toivat hänet Joosuan eteen.

24. Kun israelilaiset olivat surmanneet kedolla, autiomaassa kaikki Ain asukkaat, jotka olivat ajaneet heitä takaa, ja kun nämä kaikki viimeiseen mieheen olivat kaatuneet miekkaan, kaikki israelilaiset palasivat Aihin ja tappoivat sinne jääneet miekalla.

25. Niitä, jotka sinä päivänä kaatuvat, miehiä ja naisia, oli kaikkiaan kaksitoistatuhatta, kaikki Ain asukkaat.

26. Joosua ei vetänyt takaisin kättään, jossa hänellä oli keihäs ojentettuna, ennen kuin oli vihkinyt tuhon omaksi kaikki Ain asukkaat.

2. Moos. 17:11

27. Ainoastaan karjan ja kaupungissa olevan saaliin Israel ryösti itselleen sen käskyn mukaan, jonka HERRA oli Joosualle antanut.

28. Joosua poltti Ain ja teki siitä iki-ajoksi aution rauniokummun, jollainen se on vielä tänäkin päivänä.

29. Ain kuninkaan hän hirtti puuhun, ja siinä tämä riippui iltaan asti. Aurin gon laskiessa Joosua käski ottaa ruumiin alas puusta ja heittää kaupungin portin edustalle. Ruumiin päälle kasattiin suuri kiviröykkiö, joka on siellä vielä tänäkin päivänä.

Joosua lukee lain Eebalinvuorella

30. Sitten Joosua rakensi Eebalinvuorelle alttarin HERRALLE, Israelin Jumalalle,

31. niin kuin HERRAN palvelija Mooses oli käskenyt israelilaisten tehdä. Altтари oli tehtävä kokonaisista kivistä, joihin ei ollut koskettu rauta-aseella, kuten on kirjoitettu Mooseksen lain kirjassa. Sen päällä he uhrasivat polttouhreja ja yhteysuhreja HERRALLE. 2. Moos. 20:25; 5. Moos. 27:5–6

32. Siellä, israelilaisten edessä, Joosua kirjoitti kiviin Mooseksen lain jäljennöksen. 5. Moos. 27:2–3

33. Koko Israel, niin muukalaiset kuin syntyperäisetkin, vanhimpineen, johtomiehineen ja tuomareineen, seisoi vastapäätä HERRAN liitonarkkia kantavia leeviläisiä pappeja, liitonarkun molemmin puolin. Puolet kansasta oli kääntyneenä Garissiminvuorta kohti, puolet Eebalinvuorta kohti, niin kuin HERRAN palvelija Mooses oli alkujaan käskenyt tehdä Israelin kansaa siunattaessa. 5. Moos. 11:29,27:12–13

34. Sen jälkeen Joosua luki kaikki lain sanat, sekä siunauksen että kirouksen, aivan sen mukaan kuin lain kirjaan on kirjoitettu. 5. Moos. 28:1,15

35. Hän ei jättänyt lukematta sanaakaan siitä, mitä Mooses oli käskenyt, vaan luki kaiken koko Israelin seurakunnan edessä, myös naisten, lasten ja kansan keskuudessa kulkevien muukalaisten ollessa läsnä. 5. Moos. 31:12

9. LUKU

Gibeonilaisten juoni

1. Kun kaikki heettiläisten, amori-laisten, kanaanilaisten, perissiläisten, hivviläisten ja jebusilaisten kuninkaat, jotka asuivat Jordanin tällä puolella, vuoristossa, alankomaalla ja pitkin Suurenmeren koko rannikkoa Libanonin päin, kuulivat, mitä oli tapahtunut, 5. Moos. 1:7

2. he kokoontuivat yhteen sotiakseen yksissä tuumin Joosuaa ja Israelia vastaan.

3. Mutta kun Gibeonin asukkaat kuulivat, mitä Joosua oli tehnyt Jerikolle ja Aille, Joos. 6:21,24,8:26

4. hekin menettelivät viekkaasti. He tekeytyivät lähettiläiksi ja ottivat aa-

siensa selkään kuluneita säkkejä sekä kuluneita, repeytyneitä ja paikattuja viinileijä,

5. panivat jalkaansa kuluneet, paikattut kengät ja ylleen kuluneet vaatteet. Ja kaikki heidän eväsläiskänsä olivat kuivia ja murentuneita.

6. Sitten he menivät Joosuan luo Gilgalin leiriin ja sanoivat hänelle ja Israelin miehille: "Me olemme tulleet kaukaisesta maasta. Tehkää nyt liitto meidän kanssamme."

7. Mutta Israelin miehet vastasivat hivviläisille: "Kenties te asuttekin täällä keskellämme. Kuinka me voisimme tehdä liiton teidän kanssanne?"

2. Moos. 23:32,34:12; 5. Moos. 7:2

8. He sanoivat Joosualle: "Me olemme sinun palvelijoihini." Joosua sanoi heille: "Keitä te olette ja mistä tulette?"

9. He vastasivat hänelle: "Palvelijasi tulevat hyvin kaukaisesta maasta HERRAN, sinun Jumalasi, nimen tähden. Me olemme kuulleet hänestä ja kaikesta, mitä hän teki Egyptissä,

10. ja kaikesta, mitä hän teki niille kahdelle Jordanin tuolla puolen asuneelle amorilaisten kuninkaalle, Siihonnille, Hesbonin kuninkaalle, ja Oogille, Baasanin kuninkaalle, joka asui Astarotissa.

4. Moos. 21:23,33;

5. Moos. 1:4,2:30-34; Joos. 2:10

11. Sen tähden meidän vanhimpamme ja kaikki maamme asukkaat sanoivat meille: 'Ottakaa evästä mukaan matkalle, menkää israelilaisia vastaan ja sanokaa heille: Me olemme teidän palvelijoinne. Tehkää nyt liitto meidän kanssamme.'

12. Tämä leipämme oli vielä lämmin, kun lähdimme kotoa matkalle teidän luoksenne ja otimme sen evääksi. Mutta katsokaa, nyt se on kuivaa ja murentunutta.

13. Nämä viinileilit, jotka uusina täytimme, ovat nyt repaleisia. Myös nämä vaatteemme ja kenkämme ovat kuluneet tällä sangen pitkällä matkalla."

14. Israelin miehet maistoivat heidän eväitään, mutta eivät kysyneet neuvoa HERRALTA.

4. Moos. 27:21

15. Niin Joosua teki rauhan ja solmi heidän kanssaan liiton luvaten jättää heidät henkiin. Ja seurakunnan päämiehet vanhoivat heille valan.

Joos. 11:19; 2. Sam. 21:2

Gibeonilaiset jätetään henkiin

16. Mutta kolmen päivän kuluttua siitä, kun liitto gibeonilaisten kanssa oli tehty, saatiin kuulla, että he olivatkin lähiseudulta ja asuivat israelilaisten keskellä.

17. Silloin israelilaiset lähtivät liikkeelle ja tulivat kolmantena päivänä heidän kaupunkeihinsa, jotka olivat Gibeon, Kefira, Beerot ja Kirjat-Jearim.

18. Israelilaiset eivät kuitenkaan surmanneet heitä, sillä seurakunnan päämiehet olivat vannoneet heille valan HERRAN, Israelin Jumalan, kautta. Mutta koko seurakunta napisi päämiehiä vastaan.

19. Silloin kaikki päämiehet sanoivat seurakunnalle: "Me olemme vannoneet heille valan HERRAN, Israelin Jumalan, kautta. Sen tähden emme voi koskea heihin,

Ps. 15:4

20. vaan me teemme heille näin: me jätämme heidät henkiin, ettei viha kohdaisi meitä valan tähden, jonka olemme heille vannoneet."

21. Päämiehet sanoivat heistä: "Jääkööt henkiin, niin kuin olemme heistä sanoneet, mutta tulkoon heistä halonhakkaajia ja vedenkantajia koko seurakunnalle."

22. Silloin Joosua kutsui gibeonilaiset ja puhui heille: "Miksi olette pettäneet meidät sanomalla: 'Me asumme hyvin kaukana teistä'? Tehän asutte meidän keskuudessamme!

23. Sen tähden te olette kirottuja! Teidän joukostanne eivät tule koskaan loppumaan orjat, jotka toimivat minun Jumalani huoneen halonhakkaajina ja vedenkantajina."

24. Gibeonilaiset vastasivat Joosualle: "Sinun palvelijoihini on vakuuttavasti kerrottu, että HERRA, sinun Jumalasi, oli käskennyt palvelijaansa Moosesta antamaan teille koko tämän maan ja

hävittämään kaikki maan asukkaat teidän tieltänne. Sen tähden me pelkäsimme teitä henkemme puolesta ja teimme tämän. 5. Moos. 7:2

25. Tässä me nyt olemme sinun käsisäsi. Tee meille, mikä mielestäsi on hyvin ja oikein.”

26. Niin Joosua teki heille kuten oli sanonut. Hän pelasti heidät israelilaisen käsistä, eivätkä nämä surmanneet heitä,

27. mutta hän määräsi heidät sinä päivänä vedenkantajiksi ja halonhakaajiksi seurakuntaa ja HERRAN alttaria varten siinä paikassa, jonka Herra tulisi valitsemaan. Sitä työtä he tekevät vielä tänäkin päivänä. 5. Moos. 29:11

10. LUKU

Amorilaisten tappio

1. Jerusalemin kuningas Adonisedek kuuli, että Joosua oli valloittanut Ain, vihkinyt sen tuhon omaksi ja tehnyt Aille ja sen kuninkaalle saman kuin oli tehnyt Jerikolle ja sen kuninkaalle ja että Gibeonin asukkaat olivat tehneet rauhan Israelin kanssa ja jääneet heidän keskuuteensa. Joos. 6:21,24,8:26,9:15

2. Silloin hän ja hänen kansansa pelästyivät kovin. Olihan Gibeon suuri kaupunki, aivan kuin jokin kuninkaan-kaupunki, suurempi kuin Ai, ja kaikki sen miehet olivat sotaurhoja.

3. Niin Jerusalemin kuningas Adonisedek lähetti Hebronin kuninkaalle Hoohamille, Jarmutin kuninkaalle Piramille, Laakisin kuninkaalle Jaafialle ja Eglonin kuninkaalle Debirille sanan:

4. ”Tulkaa minun luokseni ja auttaa minua. Kukistakaamme Gibeon, koska se on tehnyt rauhan Joosuan ja israelilaisten kanssa.”

5. Silloin nuo viisi amorilaisten kuningasta, Jerusalemin, Hebronin, Jarmutin, Laakisin ja Eglonin kuninkaat, kokoontuivat ja lähtivät liikkeelle kaikkine joukkoineen. He leiriytyivät Gibeonin edustalle ja ryhtyivät taisteluun sitä vastaan.

6. Mutta Gibeonin miehet lähettivät sanan Joosualle Gilgalin leiriin: ”Älä

vedä kättäsi pois auttamasta palvelijotasi. Tule nopeasti luoksemme, pelasta meidät ja auta meitä, sillä kaikki vuoristossa asuvien amorilaisten kuninkaat ovat kokoontuneet meitä vastaan.”

7. Niin Joosua lähti Gilgalista, hän ja koko sotaväki sekä kaikki valiosoturit hänen kanssaan.

8. Silloin HERRA sanoi Joosualle: ”Älä pelkää heitä, sillä minä olen antanut heidät sinun käsiisi. Ei kukaan heistä kestä sinun edessäsi.” 5. Moos. 3:2; Joos. 6:2,8:1

9. Ja kuljettuaan kaiken yötä Gilgalista Joosua kävi yllättäen amorilaisten kimppuun.

10. HERRA saattoi heidät hämminkiin Israelin edessä, ja Joosua tuotti heille suuren tappion Gibeonissa, ajoi heitä takaa pitkin Beet-Hooroniin nousevaa tietä ja surmasi heitä Asekaan ja Makkedaan asti. 2. Sam. 14:24,23:27

11. Kun he olivat pakenemassa Israelia Beet-Hooronin rinteessä, HERRA heitti taivaasta heidän päälleen isoja kiviä koko matkan aina Asekaan asti. Niitä, jotka kuolivat raekiviin, oli useampia kuin niitä, jotka israelilaiset surmasivat miekalla. 2. Moos. 9:17,22

Aurinko seisautuu

12. Sinä päivänä, jona HERRA antoi amorilaiset israelilaisten valtaan, Joosua puhui HERRALLE ja sanoi Israelin kansan edessä: ”Aurinko, pysy aloillasi Gibeonissa ja kuu Aijalonin laaksossa!” Jes. 28:21

13. Niin aurinko pysyi aloillaan ja kuu oli liikkumatta, kunnes kansa oli costanut vihollisilleen. Eikö näin olekin kirjoitettuna Oikeamielisen kirjassa? Niin seiso! siis aurinko paikoillaan keskitaivaalla koko päivän kiirehtimättä laskemaan. 2. Sam. 1:18; Jes. 38:8

14. Eikä ole ollut sen vertaista päivää, ei ennen eikä jälkeen, jona HERRA olisi näin kuullut ihmisen ääntä. HERRA soti silloin Israelin puolesta.

15. Sen jälkeen Joosua palasi Gilgalin leiriin koko Israel mukanaan.

16. Mutta nuo viisi kuningasta pakenivat ja piiloutuivat Makkedan luolaan.

17. Joosualle ilmoitettiin: "Ne viisi kuningasta on löydetty. He ovat piiloutuneet Makkedan luolaan."

18. Silloin Joosua sanoi: "Vierittäkää isoja kiviä luolan suulle ja asettakaa sen eteen miehiä vartioimaan heitä,

19. mutta älkää te muut pysähtykö, vaan ajakaa takaa vihollisianne ja käykää heidän jälkijoukkonsa kimppuun. Älkää päästäkö heitä menemään kaupunkeihinsa, sillä HERRA, teidän Jumalanne, on antanut heidät teidän käsiinne."

20. Kun Joosua ja israelilaiset olivat tuottaneet amorilaisille hyvin suuren tappion ja lyöneet heidät perusteellisesti, ne harvat amorilaiset, jotka olivat pelastuneet, palasivat varustettuihin kaupunkeihinsa.

21. Sitten koko kansa palasi rauhasa takaisin leiriin Joosuan luo Makkedaan, eikä kukaan uskaltanut enää hiiskua sanaakaan ketään israelilaista vastaan.

2. Moos. 11:7

22. Silloin Joosua sanoi: "Avatkaa luolan suu ja tuokaa ne viisi kuningasta luokseni."

23. He tekivät niin ja toivat luolasta hänen luokseen ne viisi kuningasta: Jerusalemin, Hebronin, Jarmutin, Laakisin ja Eglonin kuninkaat.

24. Kun he olivat tuoneet kuninkaat Joosuan eteen, hän kutsui kaikki Israelin miehet ja sanoi sotaväen päälliköille, jotka olivat seuranneet häntä: "Tulkaa tänne ja pankaa jalkanne näiden kuninkaiden niskalle." Niin he tulivat ja panivat jalkansa näiden niskan päälle.

25. Joosua sanoi päälliköille: "Älkää pelätkö alkääkää kauhistuko, vaan olkaa lujat ja rohkeat, sillä näin HERRA tekee kaikille teidän vihollisillenne, joita vastaan te joudutte sotimaan."

26. Sen jälkeen Joosua löi kuninkaat kuoliaaksi ja ripusti ruumiit viiteen puuhun, joissa ne riippuivat iltaan asti.

5. Moos. 21:22; Joos. 8:29

27. Mutta auringonlaskun aikaan Joosua käski ottaa kuninkaiden ruumiit

alas puista ja heittää ne luolaan, jossa kuninkaat olivat piileskelleet. Sitten luolan suulle pantiin isoja kiviä, ja siinä ne ovat vielä tänäkin päivänä.

Eteläisen Kanaaninmaan valloitus

28. Samana päivänä Joosua valloitti Makkedan ja hävitti sen miekalla. Hän vihki tuhon omaksi sen kuninkaan ja jokaisen, joka siellä oli, jättämättä jäljelle ainoatakaan. Hän teki Makkedan kuninkaalle niin kuin oli tehnyt Jerikon kuninkaalle.

Joos. 6:21

29. Sitten Joosua meni Makkedasta Libnaan koko Israel mukanaan ja ryhtyi taisteluun Libnaa vastaan.

30. HERRA antoi myös Libnan ja sen kuninkaan Israelin käsiin. Kansa löi miekalla Libnan ja kaikki sen asukkaat eikä jättänyt jäljelle ainoatakaan. Näin Israel teki sen kuninkaalle niin kuin oli tehnyt Jerikon kuninkaalle.

31. Sitten Joosua meni koko Israel mukanaan Libnasta Laakisiin, leiriytyi sen edustalle ja ryhtyi taisteluun sitä vastaan.

32. HERRA antoi Laakisin Israelin käsiin. He valloittivat sen toisena päivänä ja löivät miekalla sen ja kaikki sen asukkaat, aivan samoin kuin he olivat tehneet Libnalle.

33. Silloin Hooram, Geserin kuningas, tuli auttamaan Laakisia, mutta Joosua löi hänet ja hänen kansansa eikä jättänyt heistä jäljelle ainoatakaan.

34. Laakisista Joosua ja koko Israel hänen kanssaan menivät Egloniin, leiriytyivät sen edustalle ja ryhtyivät taisteluun sitä vastaan.

35. He valloittivat Eglonin samana päivänä ja löivät miekalla kaupungin ja kaikki sen asukkaat. Joosua vihki sinä päivänä tuhon omaksi jokaisen, joka siellä oli, aivan samoin kuin hän oli tehnyt Laakisille.

36. Sen jälkeen Joosua ja koko Israel hänen kanssaan nousivat Eglonista Hebroniin ja ryhtyivät taisteluun sitä vastaan.

37. He valloittivat kaupungin, hävittivät sen miekalla ja surmasivat sen

kuninkaan ja jokaisen, joka siellä oli. Myös kaikki Hebronin ympäristökaupungit ja jokaisen, joka niissä oli, he hävittivät jättämättä jäljelle ainoatakaan. Joosua teki Hebronille samoin kuin oli tehnyt Eglonille: hän vihki tuhon omaksi kaupungin ja jokaisen, joka siellä oli.

38. Sitten Joosua ja koko Israel hänen kanssaan kääntyivät kohti Debiriä ja ryhtyivät taisteluun sitä vastaan.

39. He valtasivat Debirin ja sen ympäristökaupungit ja vangitsivat sen kuninkaan. He hävittivät ne miekalla ja vihkivät tuhon omaksi jokaisen, joka niissä oli, jättämättä jäljelle ainoatakaan. Joosua teki Debirille ja sen kuninkaalle samoin kuin oli tehnyt Hebronille ja Libnalle ja niiden kuninkaille.

40. Joosua alisti valtaansa koko maan: vuoriston, Negevin, alankomaan ja rinnermaat. Hän surmasi kaikki näiden alueiden kuninkaat jättämättä jäljelle ainoatakaan ja vihki tuhon omaksi jokaisen elävän olennon, kuten HERRA, Israelin Jumala, oli käskenyt.

5. Moos. 7:2,20:16

41. Joosua alisti valtaansa alueet Kaades-Barneasta Gazaan saakka ja koko Goosenin maan Gibeoniin asti.

Joos. 11:16,15:51

42. Kaikki nämä kuninkaat ja heidän maansa Joosua sai valtaansa yhdellä kertaa, sillä HERRA, Israelin Jumala, soti Israelin puolesta.

43. Sitten Joosua palasi Gilgalin leiriin koko Israel mukanaan.

11. LUKU

Joosua voittaa Haasorin kuninkaan

1. Kun Jaabin, Haasorin kuningas, kuuli näistä tapahtumista, hän lähetti sanan Maadonin kuninkaalle Joobabille, Simronin kuninkaalle ja Aksafin kuninkaalle,

2. samoin niille kuninkaille, joiden alueet olivat pohjoisessa vuoristossa, Kinneretin eteläpuolisella tasangolla, alankomaalla ja Doorin harjanteilla lännessä.

3. Sanan saivat myös kanaanilaiset idässä ja lännessä, amorilaiset, heettiläiset, perissiläiset ja jebusilaiset vuoristossa sekä hivviläiset Hermonin juurella Mispan maassa.

4. Nämä lähtivät liikkeelle kaikkine joukkoineen. Väkeä oli paljon, kuin hiekkaa meren rannalla. Myös hevosiä ja sotavaunuja oli hyvin paljon.

5. Kaikki nämä kuninkaat liittyivät yhteen, tulivat ja leiriytyivät yhdessä Meeromin vesien rannalle sotiakseen Israelia vastaan.

6. Silloin HERRA sanoi Joosualle: ”Älä pelkää heitä, sillä huomenna tähän aikaan minä annan heidän kaikkien kaatua kuolleina Israelin eteen. Heidän hevostensa vuohisjanteet sinä katkot, ja heidän sotavaununsa sinä poltat tullessa.”

7. Niin Joosua, koko sotaväki mukanaan, yllätti kuninkaat tulemalla heitä vastaan Meeromin vesien rannalla ja hyökkäsi heidän kimppuunsa.

8. HERRA antoi heidät Israelin käsiin, ja israelilaiset voittivat heidät ja ajoivat heitä takaa aina suureen Siidoniin, Misrefot-Majimiin ja idässä Mispennlaaksoon asti. Israelilaiset surmasivat heitä, kunnes heistä ei ollut elossa ainoatakaan.

Joos. 13:6

9. Joosua teki heille niin kuin HERRA oli hänelle sanonut: hän katkoi heidän ratsujensa vuohisjanteet ja poltti heidän sotavaununsa tullessa.

10. Sitten Joosua kääntyi takaisin ja valloitti Haasorin ja surmasi miekalla sen kuninkaan. Haasor oli nimittäin entisinä aikoina kaikkien näiden kuningaskuntien pääkaupunki.

11. Israelilaiset surmasivat miekalla ja vihkivät tuhon omaksi jokaisen, joka siellä oli. Ketään ei jätetty henkiin, ja Haasorin Joosua poltti tulella.

12. Kaikki nämä kuninkaat ja heidän kaupunkinsa Joosua sai valtaansa. Hän surmasi miekalla niiden asukkaat ja vihki heidät tuhon omiksi, niin kuin HERRAN palvelija Mooses oli käskenyt.

2. Moos. 23:32; 4. Moos. 33:52,55

13. Niistä kaupungeista, jotka sijaitsivat kukkuloilla, Israel ei polttanut ainoatakaan. Ainoastaan Haasorin Joosua poltti.

14. Kaiken näistä kaupungeista saatavan saaliin ja eläimet israelilaiset ryöstivät itselleen, mutta kaikki ihmiset he surmasivat miekalla ja löivät heidät jättämättä ainoatakaan henkiin.

15. Niin kuin HERRA oli antanut käskyn palvelijalleen Moosekselle, niin oli Mooses antanut käskyn Joosualle, ja sen mukaan Joosua toimi. Hän ei jättänyt tekemättä mitään kaikesta siitä, mistä HERRA oli antanut Moosekselle käskyn.

2. Moos. 23:31,34:12

Pohjoisen Kanaaninmaan valloitus

16. Niin Joosua valloitti koko tämän maan: vuoriston, koko Negevin ja koko Goosenin maan, alankomaan ja aromaan, Israelin vuoriston ja sen alankomaan,

Joos. 10:40

17. Seiriin päin kohoavasta Sileästävuoaresta aina Baal-Gaadiin saakka, joka on Libanoninlaaksossa Hermonvuoren juurella. Kaikkien näiden alueiden kuninkaat hän otti vangiksi ja surmasi heidät.

18. Joosua kävi pitkän aikaa sotaa kaikkia näitä kuninkaita vastaan.

2. Moos. 23:29; 5. Moos. 7:22; Joos. 14:7,10

19. Ei ollut yhtään kaupunkia, joka olisi tehnyt rauhan israelilaisten kanssa, paitsi Gibeon, jonka asukkaat olivat hivviläisiä. Kaikki muut kaupungit valloitettiin sotimalla,

Joos. 9:15,18

20. sillä HERRA kovetti niiden asukkaiden sydämet, niin että he kävivät taisteluun Israelia vastaan, jotta heidät vihittäisiin tuhon omiksi eikä heille annettaisi armoa, vaan heidät hävitettäisiin sen käskyn mukaisesti, jonka HERRA oli Moosekselle antanut.

5. Moos. 2:30

21. Samoihin aikoihin Joosua meni ja hävitti anakilaiset vuoristosta, Hebronista, Debiristä ja Anabista, koko Juudan vuoristosta ja koko Israelin vuoristosta. Joosua vihki heidät ja

heidän kaupunkinsa tuhon omiksi.

4. Moos. 13:22,33; 5. Moos. 1:28; Tuom. 1:20

22. Israelilaisten maahan ei jäänyt anakilaisia; heitä jäi ainoastaan Gazaan, Gatiin ja Asdodiin.

1. Sam. 17:4

23. Näin Joosua valloitti koko maan, aivan niin kuin HERRA oli Moosekselle puhunut. Joosua antoi sen perinnöksi Israelille, sen heimolle, niiden osastojen mukaan. Ja maa pääsi rauhaan sodasta.

12. LUKU

Mooseksen voittamat kuninkaat

1. Nämä olivat ne kuninkaat, jotka israelilaiset voittivat ja joiden maan he ottivat omakseen Jordanin toiselta, itäiseltä puolelta, maan Arnonjoesta Hermonvuoreen saakka ja koko itäisen Jordaninlaakson.

4. Moos. 21:13

2. Siihon, amorilaisten kuningas, asui Hesbonissa. Hän hallitsi maata Arnonjoen rannalla olevasta Aroerista ja jokilaakson keskikohdalta alkaen sekä puolta Gileadia aina Ammonin rajana olevaan Jabbok-jokeen saakka.

1. Moos. 32:22; 4. Moos. 21:23; 5. Moos. 2:36

3. Hän hallitsi myös aromaata Kinneretinjärven itärantaan saakka ja aromaan meren, Suolameren, itärantaan saakka, Beet-Jesimotin tienoille, ja etelään päin Pisan rinteiden juurelle asti.

1. Moos. 14:3; 4. Moos. 34:3

4. Myös Oogin, Baasanin kuninkaan, alueen israelilaiset valloittivat. Hän oli viimeisiä refalaisia, jotka asuivat Astarotissa ja Edreissä.

5. Moos. 1:4,3:11

5. Hän hallitsi Hermonvuorta, Salkaa ja koko Baasania gesurilaisten ja maakatilaisten alueeseen saakka sekä toista puolta Gileadia Hesbonin kuninkaan Siihonin alueeseen asti.

6. HERRAN palvelija Mooses ja israelilaiset olivat voittaneet heidät, ja HERRAN palvelija Mooses oli antanut maan omaksi ruubenilaisille, gaadilaisille ja toiselle puolelle Manassen heimoa.

4. Moos. 21:23,33,32:33

Joosuan voittamat kuninkaat

7. Nämä olivat ne Kanaaninmaan kuninkaat, jotka Joosua ja israelilaiset voittivat Jordanin länsipuolella, Libanoninlaaksossa olevasta Baal-Gaadista Seirin suunnalla kohoavaan Sileäänvuoreen saakka. Heidän maansa Joosua antoi Israelin heimojen omaksi sen mukaan, mikä kunkin osa oli,

8. niin vuoristossa kuin alankomaalla, aromaassa, rinnemailla, autiomaassa ja Negevissä, maan, joka kuului heettiläisille, amorilaisille, kanaanilaisille, perissiläisille, hivviläisille ja jebusilaisille:

9. Jerikon kuningas oli niistä yksi, Beetelin vieressä olevan Ain kuningas yksi,

10. Jerusalemin kuningas yksi, Hebronin kuningas yksi,

11. Jarmutin kuningas yksi, Laakisin kuningas yksi,

12. Eglonin kuningas yksi, Geserin kuningas yksi,

13. Debirin kuningas yksi, Gederin kuningas yksi,

14. Horman kuningas yksi, Aradin kuningas yksi,

15. Libnan kuningas yksi, Adullamin kuningas yksi,

16. Makkedan kuningas yksi, Beetelin kuningas yksi,

17. Tappuahin kuningas yksi, Heeferin kuningas yksi,

18. Afekin kuningas yksi, Saaronin kuningas yksi,

19. Maadonin kuningas yksi, Haasorin kuningas yksi,

20. Simron-Meronin kuningas yksi, Aksafin kuningas yksi,

21. Taanakin kuningas yksi, Megidon kuningas yksi,

22. Kedeksen kuningas yksi, Karmelin juurella olevan Jokneamin kuningas yksi,

23. Doorin kukkuloilla olevan Doorin kuningas yksi, Gilgalin seudun Goojimin kuningas yksi ja

24. Tirsan kuningas yksi. Kuninkaita oli kaikkiaan kolmekymmentäyksi.

13. LUKU

Herra käskee jakaa maan

1. Kun Joosua oli tullut vanhaksi ja iäkkääksi, HERRA sanoi hänelle: "Sinä olet tullut vanhaksi ja iäkkääksi, mutta maata on vielä jäänyt hyvin paljon valloittamatta.

2. Tämä on se jäljellä oleva maa: kaikki filistealaisten alueet ja koko gesurilaisten maa, 1. Sam. 27:8

3. joka alkaa Siihorista, Egyptistä itään päin, ja ulottuu pohjoisessa aina Ekronin alueeseen asti – se luetaan kanaanilaisten alueeseen – samoin viiden filistealaisen ruhtinaan alueet, nimittäin Gaza, Asdod, Askelon, Gat ja Ekron ja avvilaiset,

4. etelässä koko kanaanilaisten maa ja siidonilaisille kuuluva Meara, aina amorilaisten rajalla olevaan Afekiin asti,

5. samoin givliläisten maa ja koko Libanon idässä Hermonvuoren juurella olevasta Baal-Gaadista siihen saakka, mistä mennään Hamatiin.

6. Minä karkotan israelilaisten tieltä kaikki vuoriston asukkaat Libanonista Misrefot-Majimiin saakka, kaikki siidonilaiset. Jaa siis arpomalla maa Israelille perintöosiksi niin kuin minä olen sinua käsenyt. Joos. 1:6,11:8

7. Jaa nyt tämä maa perintöosiksi yhdeksälle heimolle ja puolelle Manassen heimoa."

8. Manassen toinen puoli oli ruubenilaisten ja gaadilaisten kanssa jo saanut perintöosansa, jonka Mooses oli antanut heille Jordanin toiselta, eli itäiseltä puolelta. HERRAN palvelija Mooses oli antanut sen heille 5. Moos. 3:12; Joos. 1:12,22:4

9. Arnonjoen rannalla olevasta Aroerista ja jokilaakson keskikohdalla olevasta kaupungista alkaen ja koko Meedeban tasangon Diiboniin saakka 5. Moos. 2:36,3:10

10. ja kaikki Siihonin, Hesbonissa hallinneen amorilaisten kuninkaan, kaupungit aina ammonilaisten rajalle asti.

11. Alueeseen kuuluivat myös Gileadin, gesurilaisten ja maakatilaisten alueet sekä koko Hermonvuori ja koko Baasan Salkaan saakka,

12. koko Oogin valtakunta Baasaniassa, hänen, joka hallitsi Astarotissa ja Edreissä ja oli viimeisiä refalaisia. Nämä Mooses voitti ja karkotti.

5. Moos. 3:11

13. Mutta israelilaiset eivät karkottaneet gesurilaisia ja maakatilaisia, vaan gesurilaiset ja maakatilaiset asuvat Israelin keskuudessa vielä tänäkin päivänä.

14. Ainoastaan Leevin heimolle Mooses ei antanut perintöösä. HERRAN, Israelin Jumalan, uhrin ovat sen perintöosa niin kuin hän on sille puhunut.

4. Moos. 18:20; 5. Moos. 10:9,18:1

Ruubenin heimo

15. Mooses antoi ruubenilaisten heimolle heidän sukujensa mukaisen perintöösän.

16. Heidän osakseen tuli alue Arnonjoen rannalla olevasta Aroerista ja jokilaaksossa olevasta kaupungista pohjoiseen, koko tasanko Meedeban luona,

17. Hesbon sekä kaikki sen alaiset kaupungit, jotka ovat tasangolla: Diibon, Baamot-Baal, Beet-Baal-Meon,

18. Jahats, Kedemot, Meefaata,

19. Kirjataim, Sivma, Seret-Sahar Laaksovuorella,

20. Beet-Peor ja Pisgan rinteet sekä Beet-Jesimot.

21. He saivat kaikki tasangon kaupungit ja Hesbonissa hallinneen amorilaisten kuninkaan Siihonin koko valtakunnan. Mooses voitti hänet sekä Siihonin alaiset Midianin ruhtinaat Evin, Rekemin, Suurin, Huurin ja Reban, jotka asuivat siinä maassa. 4. Moos. 31:8

22. Muiden surmaamiensa lisäksi israelilaiset surmasivat miekalla myös Bileamin, Beorin pojan, joka oli ennustaja.

4. Moos. 22:5

23. Ruubenilaisten rajaksi tuli Jordan. Tämä on ruubenilaisten sukujen perintöosa, sen kaupungit kyliin.

Gaadin heimo

24. Mooses antoi Gaadin heimolle, gaadilaisille, heidän sukujensa mukaisen perintöösän.

25. Heidän alueekseen tulivat Jaeser ja kaikki Gileadin kaupungit sekä puolet ammonilaisten maasta Aroeriin asti, joka on Rabban itäpuolella,

26. Hesbonista Raamat-Mispeen ja Betonimiin saakka ja Mahanaimista Debirin rajaon saakka.

27. Laaksossa alueeseen kuuluvat Beet-Raam, Beet-Nimra, Sukkot ja Saafon, loput Hesbonin kuninkaan Siihonin valtakunnasta, rajana Jordan Kinneretinjärven rantaan saakka, Jordanin toisella eli itäisellä puolella.

28. Tämä on gaadilaisten sukujen perintöosa, heidän kaupunkinsa ja kylänsä.

Toinen puoli Manassen heimoa

29. Mooses antoi perintöösän puolelle Manassen heimoa, Manassen heimon toisen puoliskon suvulle.

30. Heidän alueekseen tuli Mahanaimista alkaen koko Baasan, Baasanin kuninkaan Oogin koko valtakunta, kaikki Jaairin leirikylät Baasaniassa, kuusikymmentä kaupunkia. 5. Moos. 3:4,14

31. Puolet Gileadista sekä Astarot ja Edrei, Oogin valtakunnan pääkaupungit Baasaniassa, annettiin Manassen pojan Maakirin jälkeläisten toisen puoliskon suvulle. 4. Moos. 32:39; Joos. 17:1

32. Nämä ovat ne alueet, jotka Mooses jakoi perintöösiksi Mooabin arolla, Jordanin toisella eli itäisellä puolella Jerikon kohdalla.

Leevin heimo

33. Leevin heimolle Mooses ei antanut perintöösä. HERRA, Israelin Jumala, on heidän perintöösänsä, kuten hän oli heille puhunut.

14. LUKU

Kanaaninmaa jaetaan arvalla

1. Nämä ovat ne alueet, jotka israelilaiset saivat perinnökseen Kanaaninmaassa ja jotka pappi Eleasar ja

Joosua, Nuunin poika, ja israelilaisten heimojen perhekuntapäämiehet jakoivat heille perintöösiksi. 4. Moos. 34:17

2. Heidän perintöösansa määrättiin arvalla, niin kuin HERRA oli Mooseksen kautta antanut käskyn yhdeksästä ja puolesta heimosta.

4. Moos. 26:55,33:54,34:13

3. Kahdelle ja puolelle heimolle Mooses oli antanut perintöösat Jordain toiselta puolelta, mutta leeviläisille hän ei antanut perintöösaa israelilaisten keskuudesta. 5. Moos. 3:12,10:9

4. Joosefilaisia oli kaksi heimoa, Manasse ja Efraim. Leeviläisille ei annettu osuutta maahan, vaan he saivat ainoastaan kaupunkoja asuttavikseen sekä niiden laidunmaat karjaansa ja omaisuuttaan varten. 1. Moos. 48:5; 4. Moos. 35:2; Joos. 21:1

5. Israelilaiset tekivät sen käskyn mukaan, jonka HERRA oli antanut Moosekselle, ja jakoivat maan.

Kaaleb saa perinnökseen Hebronin

6. Juudan heimolaiset tulivat Joosuaan luo Gilgalissa, ja kenissiläinen Kaaleb, Jefunnen poika, sanoi hänelle: ”Sinä tunnet sen sanan, jonka HERRA puhui Jumalan miehelle Moosekselle minusta ja sinusta Kaades-Barneassa. 4. Moos. 14:24,30,32:11

7. Minä olin neljäkymmenen vuoden ikäinen, kun HERRAN palvelija Mooses lähetti minut Kaades-Barneasta vakoilemaan maata, ja minä toin hänelle sydämeni mukaisen sanoman. 4. Moos. 13:7,30,14:6–9

8. Vaikka veljeni, jotka olivat käyneet siellä minun kanssani, saivat kansan sydämen raukeamaan, minä seurasin täydestä sydäimestäni HERRAA, Jumalaani.

9. Sinä päivänä Mooses vannoi sanoen: ’Totisesti, maa, jota jalkasi on tallannut, on oleva sinun ja lastesi perintöosa ikaikoihin asti, koska olet kokosydämisesti seurannut HERRAA, minun Jumalaani.’ 5. Moos. 1:24; Joos. 1:3; Tuom. 1:20

10. Ja nyt, katso! HERRA on antanut minun elää niin kuin hän sanoi. Siitä on

neljäkymmentäviisi vuotta, kun HERRA puhui Moosekselle tämän sanan Israelin vaeltaessa autiomaassa. Ja tässä minä nyt olen, kahdeksankymmenen viiden vuoden ikäisenä.

11. Minä olen vielä tänäänkin yhtä voimakas, kuin olin sinä päivänä, jona Mooses minut lähetti. Voimani on yhtä suuri kuin silloin. Kykenen sotimaan, lähtemään ja tulemaan.

12. Anna siis minulle tämä vuorimaa, josta HERRA puhui sinä päivänä. Sinä hän kuulit silloin, että siellä asuu anakilaisia ja että siellä on suuria, varustettuja kaupunkeja. Kenties HERRA on minun kanssani, niin että saan heidät karkotetuksi, kuten HERRA on puhunut.”

13. Silloin Joosua siunasi Kaalebin, Jefunnen pojan, ja antoi hänelle perintöösaksi Hebronin.

Joos. 15:13,21:12

14. Niin Hebronista tuli kenissiläisen Kaalebin, Jefunnen pojan, perintöösaa aina tähän päivään asti, koska hän oli koko sydäimestään seurannut HERRAA, Israelin Jumalaa.

15. Hebronin nimi oli aikaisemmin Kirjat-Arba⁴. Arba oli mahtavin mies anakilaisten joukossa. Sodan jälkeen maa rauhoittui.

15. LUKU

Juudan heimo

1. Juudan jälkeläisten heimolle arpa määräsi heidän sukujensa mukaan alueen, joka ulottui etelässä Edomin rajalle ja Tsiinin autiomaahan, etäisintä etelää myöten. 4. Moos. 34:3

2. Heidän eteläinen rajansa alkaa Suolameren päästä, sen eteläisimmästä pohjukasta.

3. Se kulkee Skorpionisolän eteläpuolitse ja sieltä edelleen Siiniin, nousee Kaades-Barnean eteläpuolitse Hesroniin, nousee Addariin ja kääntyy Karkaan päin.

4. Sitten raja kulkee Atsmoniin, jatkuu Egyptinpuroon ja sitä myöten mereen. Tämä olkoon teidän eteläinen rajanne.

4 14:15. Nimi merkitsee ‘Arban kaupunki’.

5. Itäisenä rajana on Suolameri Jordanin suulle saakka. Pohjoinen raja alkaa meren pohjukasta, Jordanin suulta.

6. Sieltä raja nousee Beet-Hoglaan ja kulkee edelleen Beet-Araban pohjoispuolitse ja nousee Boohanin, Ruubenin pojan, kiveen. Joos. 18:15

7. Sitten raja nousee Aakorinlaaksoista Debiriin ja kääntyy pohjoiseen kohti Gilgalia⁵, joka on vastapäätä joenuoman eteläpuolella olevaa Adummimin rinnettä. Sieltä raja kulkee Een-Semeksen veteen ja jatkuu Roogelin lähteelle.

8. Raja nousee edelleen Ben-Hinnomin laaksoon jebusilaisharjanteen eli Jerusalemin eteläpuolitse. Sitten raja nousee sen vuoren laelle, joka on vastapäätä Hinnominlaaksoa, lännen suunnalla, Refaiminlaakson pohjoisessa laidassa.

9. Tämän vuoren laelta raja kaartuu Neftoahinveden lähteelle ja jatkuu Efronin vuoriston kaupunkeihin. Sieltä raja kaartuu Baalaan eli Kirjat-Jearimiin.

10. Baalasta raja kääntyy länteen kohti Seirinvuorta, kulkee Jearimin vuorenharjanteen eli Kesalonin pohjoispuolitse, laskeutuu Beet-Semekseen ja kulkee sieltä Timnaan.

11. Raja jatkuu pohjoiseen Ekronin harjanteelle ja kaartuu Sikkeroniin, kulkee Baalanvuoreen ja jatkuu sieltä Jabneeliin. Sitten raja päättyy mereen.

12. Länsirajana on Suurimeri⁶. Tämä on Juudan jälkeläisten, heidän sukujensa, aluetta ympäröivä raja.

Kaaleb valloittaa Hebronin ja Debirin

13. Kaalebille, Jefunnen pojalle, Joosua antoi HERRALTA saamansa käskyn mukaisesti osuuden Juudan jälkeläisten keskuudessa: Kirjat-Arban, anakilaisten kantaisän Arban kaupun-

gin eli Hebronin.

4. Moos. 14:24;
Joos. 14:13; Tuom. 1:20

14. Kaaleb karkotti sieltä kolme anakilaista, Anakin jälkeläiset Seesain, Ahimanin ja Talmain,

4. Moos. 13:23; Tuom. 1:10

15. ja lähti sieltä Debirin asukkaita vastaan. Debirin nimi oli aikaisemmin Kirjat-Seefer.

16. Kaaleb sanoi: "Sille, joka kukistaa Kirjat-Seeferin ja valloittaa sen, minä annan tyttäreni Aksan vaimoksi."

17. Otniel, Kaalebin veljen Kenasin poika, valloitti kaupungin, ja Kaaleb antoi tyttärensä Aksan hänelle vaimoksi. Tuom. 13:9; 1. Aik. 4:13

18. Kun Aksa tuli, hän yllytti miestänsä, että tämä pyytäisi hänen isältään peltomaata. Aksa pudottautui aasin selästä, ja Kaaleb kysyi häneltä: "Mikä sinun on?"

19. Hän vastasi: "Anna minulle jäähyväislahja⁷, sillä sinä olet nauttanut minut kuivaan maahan. Anna minulle myös vesilähteitä." Silloin Kaaleb antoi hänelle Ylälähteet ja Alalähteet.

Juudan kaupungit

20. Tämä on Juudan jälkeläisten heimon, heidän sukujensa, perintöosa.

21. Juudan jälkeläisten heimon etäisimmät kaupungit Edomin rajalla Negevissä ovat Kapseel, Eeder, Jaagur,

22. Kiina, Diimona, Adada,

23. Kedes, Haasor, Jitnan,

24. Siif, Telem, Bealot,

25. Haasor-Hadatta, Kerijot-Hesron eli Haasor,

26. Amam, Sema, Moolada,

27. Hasar-Gadda, Hesmon, Beet-Pelet,

28. Hasar-Suual, Beerseba, Bisjotja,

29. Baala, Ijjim, Etsem,

30. Eltolad, Kesil, Horma,

31. Siklag, Madmanna, Sansanna,

32. Lebaot, Silhim, Ain ja Rimmon – kaikkiaan kaksikymmentäyhdeksän kaupunkia kyllineen.

33. Alankomaalla ovat Estaol, Sora, Asna,

5 15:7. Kyseessä ei ole sama paikka kuin Joosuan kirjan alussa mainittu Gilgal, vaan ilmeisesti sama kuin Gelilot (Joos. 18:17).

6 15:12. Tarkoittaa Välimerta.

7 15:19. Kirj.: "siunaus".

34. Saanoah, Een-Gannim, Tappuah, Eenam,

35. Jarmut, Adullam, Sooko, Aseka,

36. Saaraim, Aditaim, Gedera ja Gederotaim – neljätoista kaupunkia kylineen;

37. Senan, Hadasa, Migdal-Gaad,

38. Dilan, Misper, Jokteel,

39. Laakis, Boskat, Egion,

40. Kabbon, Lahmas, Kitlis,

41. Gederot, Beet-Daagon, Naema ja Makkeda – kuusitoista kaupunkia kylineen;

42. Libna, Eter, Aasan,

43. Jiftah, Asna, Nesib,

44. Kegila, Aksib ja Maaresa – yhdeksän kaupunkia kylineen;

45. Ekron ympäristökaupunkeineen ja kylineen,

46. Ekronista länteen koko Asdodin lähellä oleva alue kylineen,

47. Asdod ympäristökaupunkeineen ja kylineen, Gaza ympäristökaupunkeineen ja kylineen Egyptinpuroon asti, rajana Suurimeri.

4. Moos. 34:6

48. Vuoristossa ovat Saamir, Jattir, Sooko,

49. Danna, Kirjat-Sanna eli Debir,

50. Anab, Estemo, Aanin,

51. Goosen, Hoolon ja Giilo – yksi-toista kaupunkia kylineen;

52. Arab, Ruuma, Esan,

53. Jaanum, Beet-Tappuah, Afeka,

54. Humta, Kirjat-Arba eli Hebron ja Siior – yhdeksän kaupunkia kylineen;

55. Maaon, Karmel, Siif, Jutta,

56. Jisreel, Jokdeam ja Saanoah,

57. Kain, Gibeja ja Timna – kymmenen kaupunkia kylineen;

58. Halhul, Beet-Suur, Gedor,

59. Maarat, Beet-Anot ja Eltekon – kuusi kaupunkia kylineen;

60. Kirjat-Baal eli Kirjat-Jearim ja Rabba – kaksi kaupunkia kylineen.

61. Autiomaassa ovat Beet-Araba, Middin, Sekaka,

62. Nibsan, Iir-Melah ja Een-Gedi – kuusi kaupunkia kylineen.

63. Juudan jälkeläiset eivät kenneet karkottamaan Jerusalemissa asuvia jebusilaisia, ja niin jebusilaisia asuu Jerusalemissa Juudan jälkeläisten kanssa vielä tänäkin päivänä. Tuom. 1:21; 2. Sam. 5:6

16. LUKU

Joosefin heimot

1. Joosefilaisille arpa määräsi rajan kulkemaan idässä Jordanista Jerikon kohdalla Jerikon lähteille ja sieltä autiomaahan, joka kohoaa Jerikosta vuoristoon Beeteliä kohti.

2. Beetelistä raja jatkuu Luusiin ja kulkee arkilaisten alueelle Atarotiin.

Tuom. 1:26

3. Sitten se laskeutuu länteen päin jafletilaisten alueelle, Ala-Beet-Hooronin rajalle ja Geseriin asti ja päättyy mereen.

4. Näin Manasse ja Efraim, Joosefin pojat, saivat perintöosansa.

Efraimin heimo

5. Efraimilaisille tuli seuraava heidän sukujensa mukainen alue: Heidän perintöosansa itäinen raja kulkee Aterot-Addarista Ylä-Beet-Hooroniin.

6. Sitten raja päättyy mereen. Pohjoisena rajana on Mikmetat, josta raja kääntyy itään Taanat-Siiloon ja menee sen itäpuolitse Janohaani.

7. Janohasta se laskeutuu Atarotiin ja Naaraan, sivuaa Jerikoa ja päättyy Jordaniin.

8. Tappuahista raja kulkee länteen Kaanajoen uomaan ja päättyy mereen. Tämä on efraimilaisten heimon perintöosa heidän sukujensa mukaan.

9. Lisäksi efraimilaisille erotettiin kaupunkeja manasselaisten perintöosasta, kaikki kaupungit kylineen. Joos.

17:9

10. Mutta he eivät karkottaneet kanaanilaisia, jotka asuivat Geserissä. Niinpä kanaanilaisia asuu Efraimin keskuudessa vielä tänäkin päivänä, mutta he joutuvat tekemään pakkotyötä.

Joos. 13:13, 17:13; Tuom. 1:29

17. LUKU

Manassen heimo

1. Manassen heimo sai myös arpaosansa, sillä Manasse oli Joosefin esikoinen. Manassen esikoinen Maakir, Gileadin isä, sai Gileadin ja Baasanin, sillä hän oli soturi. 4. Moos. 32:39; 5. Moos. 3:13; Joos. 13:29

2. Myös muut manasselaiset saivat osuutensa suvuittain: Abieserin, Heelekin, Asrielin, Sekemin, Heeferin ja Semidan jälkeläiset, jotka ovat Joosefin pojan Manassen miespuoliset jälkeläiset suvuittain. 4. Moos. 26:29

3. Mutta Selofhadilla, Heeferin pojalla, joka oli Gileadin poika, tämä Maakirin ja tämä Manassen poika, ei ollut poikia vaan ainoastaan tyttäriä. Hänen tyttäriensä nimet olivat Mahla, Nooga, Hogla, Milka ja Tirsa. 4. Moos. 26:33,27:1,36:10

4. He tulivat pappi Eleasarin ja Joosuan, Nuunin pojan, ja päämies-ten eteen ja sanoivat: ”HERRA käski Mooseksen antaa meille perintöosan veljemme keskuudesta.” Silloin Joosua antoi heille perintöosan heidän isänsä veljien keskuudesta HERRAN käskyn mukaisesti.

5. Manassen heimon osuudeksi arvottiin kymmenen osaa sen lisäksi, mitä he olivat saaneet Jordanin tuolta puolelta Gileadin ja Baasanin maasta.

6. Manassen tyttäret saivat perintöosan hänen poikiensa keskuudesta, mutta Gileadin maa joutui Manassen muille jälkeläisille. Joos. 13:29

7. Manassen alueen raja kulkee Asserista Mikmetatiin, joka on Sikemin itäpuolella. Sitten raja menee etelään Een-Tappuahin asukkaiden seudulle.

8. Tappuahin maa joutui Manasselle, mutta Manassen rajalla sijaitseva Tappuah efraimilaisille.

9. Sitten raja laskeutuu Kaanajoen uomaan. Jokiuoman eteläpuolella Manassen kaupunkien lomassa olevat kaupungit kuuluvat Efraimille. Sen jälkeen Manassen raja kulkee jokiuoman pohjoispuolitse ja päättyy mereen. Joos. 16:9

10. Eteläpuolinen maa tuli Efraimille ja pohjoispuolinen Manasselle, lännessä rajana on meri. Pohjoisessa Manassen alue rajoittuu Asseriin ja idässä Isaskariin.

11. Isaskarista ja Asserista Manasselle tulivat Beet-Sean ja sen ympäristökaupungit, Jibleam ja sen ympäristökaupungit, Doorin asukkaat ja sen ympäristökaupungit, edelleen Een-Doorin asukkaat ja sen ympäristökaupungit, Taanakin asukkaat ja sen ympäristökaupungit, Megiddon asukkaat ja sen ympäristökaupungit, kolme kukkulaa.

12. Manasselaiset eivät kyenneet ottamaan haltuunsa näitä kaupunkeja, vaan kanaanilaisten onnistui jäädä asumaan tälle alueelle. Tuom. 1:27

13. Kun israelilaiset voimistuivat, he määräisivät kanaanilaiset työveron alaisiksi eivätkä lainkaan karkottaneet heitä.

Joosefin aluetta laajennetaan

14. Joosefilaiset sanoivat Joosualle: ”Miksi olet antanut meille perintöosaksi vain yhden arpaosan ja yhden alueen? Mehän olemme suuri kansa, sillä HERRA on siunannut meitä aina tähän asti.”

15. Joosua sanoi heille: ”Kun te ker-
ran olette niin suuri kansa, niin menkää metsiin ja raivatkaa itsellenne paikka perissiläisten ja refalaisten maasta, jos Efraimin vuoristo on teille ahdas.”

16. Mutta joosefilaiset vastasivat: ”Vuoristo ei riitä meille. Sitä paitsi kaikilla alatasangolla asuvilla kanaanilaisilla on raudoitettuja sotavaunuja, sekä niillä, jotka asuvat Beet-Seanissa ja sen ympäristökaupungeissa, että niillä, jotka asuvat Jisreelinlaaksossa.” Tuom. 1:19

17. Silloin Joosua sanoi Joosefin heimolle, Efraimille ja Manasselle: ”Sinä olet lukuisa kansa, ja sinun voimasi on suuri. Ei sinua jätetä yhdelle ainoalle arpaosalle,

18. vaan myös vuoristo tulee sinun omaksesi. Koska se on metsäistä seutua, sinun on raivattava se. Se tulee sinun omaksesi reuna-alueitaan myös

ten, kun karkotat kanaanilaiset, vaikka heillä on raudoitettuja sotavaunuja ja vaikka he ovat voimakkaita.”

18. LUKU

Joosua arpoo seitsemän heimon alueet Siilossa

1. Valloitettuaan maan koko israelilaisten seurakunta kokoontui Siiloon ja pystytti sinne ilmentysmajan. Jer. 7:12

2. Mutta vielä oli israelilaisista jäljellä seitsemän heimoa, joiden perintöosa oli jakamatta.

3. Silloin Joosua sanoi israelilaisille: ”Kuinka kauan te veltoitte ettekä mene ottamaan omaksenne maata, jonka HERRA, teidän isienne Jumala, on teille antanut?

4. Nimetkää jokaisesta heimosta kolme miestä, niin minä lähetän heidät kulkemaan kaikkialla maassa ja merkitsemään sen muistiin perintöosien mukaan. Sitten he tulkoivat takaisin minun luokseni.

5. Jakakoot he maan seitsemään osaan. Juuda pysyköön alueellaan etelässä, ja Joosefin heimo pysyköön alueellaan pohjoisessa.

6. Ja te merkitkää muistiin maa, ne seitsemän osaa, ja tuokaa selvitys tänne minulle, niin minä heitän teidän puolestanne arpaa täällä HERRAN, meidän Jumalamme, edessä.

7. Mutta leeviläisillä ei ole maa-osuutta teidän keskuudessanne, vaan HERRAN pappeus on heidän perintöosansa. Gaad ja Ruuben ja toinen puoli Manassan heimoa ovat saaneet Jordanin toiselta eli itäiseltä puolelta perintöosansa, jonka HERRAN palvelija Mooses heille antoi.” 4. Moos. 18:20,32:33; Joos. 13:14

8. Miesten noustessa lähtemään Joosua käski heidän merkitä maa-alueet muistiin. Hän sanoi: ”Menkää ja kierrelkää maata ja merkitkää se muistiin. Palatkaa sitten minun luokseni, niin minä heitän teidän puolestanne arpaa HERRAN edessä täällä Siilossa.”

9. Niin miehet lähtivät ja kulkivat ympäri maata. He merkitsivät sen kau-

punkeineen seitsemänä osana kirjaan ja tulivat takaisin Joosuan luo Siilon leiriin.

10. Joosua heitti heidän puolestaan arpaa Siilossa HERRAN edessä ja jakoi siellä maan israelilaisille heidän osatonsa mukaan.

Benjaminin heimo

11. Ensimmäinen arpa nousi benjaminilaisten heimon suvuille. Heidän arvalla saamansa alue oli Juudan jälkeläisten ja joosefilaisten alueiden välissä.

12. Heidän pohjoisen puoleinen rajansa lähtee Jordanista, nousee Jerikon pohjoispuolella olevalle harjanteelle ja edelleen lännen puolella olevaan vuoristoon ja päättyy Beet-Aavenin autiomaahan.

13. Sieltä raja kulkee Luusiin, Luusin eli Beetelin eteläpuolella olevaan harjanteeseen. Sitten raja laskeutuu Aterot-Addariin lähellä vuorta, joka on Ala-Beet-Hooronin eteläpuolella.

1. Moos. 28:19

14. Raja kaartuu ja kääntyy lännen puolella etelään päin vuoresta, joka on vastapäätä Beet-Hooronia, sen eteläpuolella, ja päättyy Kirjat-Baaliin eli Kirjat-Jearimiin, Juudan jälkeläisten kaupunkiin. Tämä on länsiraja.

15. Eteläraja lähtee Kirjat-Jearimin laidasta kohti merta ja jatkuu Neftahinveden lähteelle.

Joos. 15:9

16. Sitten raja laskeutuu sen vuoren rinteeseen, joka on vastapäätä Ben-Hinnomin laaksoa Refaiminlaakson pohjoisessa laidassa. Sieltä se laskeutuu Hinnominlaaksoon Jebusilais-harjanteen eteläpuolitse ja edelleen Roogelin lähteelle.

Joos. 15:7

17. Pohjoisessa raja kaartuu ja jatkuu Een-Semekseen ja edelleen Geliotiin, joka on vastapäätä Adummimin solaa, ja laskeutuu Ruubenin pojan, Boohanin, kiveen.

Joos. 15:6

18. Sieltä se kulkee Arabaa vastapäätä olevan harjanteen pohjoispuolitse ja laskeutuu aromaahan.

19. Raja kulkee edelleen Beet-Hoglan harjanteen pohjoispuolitse ja päättyy Suolameren pohjoiseen pohjukkaan, Jordanin eteläpäähän. Tämä on eteläraja.

20. Itärajana on Jordan. Tämä on benjaminilaisten sukujen perintöosa, ja nämä ovat sen ympärillä kulkevat rajat.

21. Benjaminin heimon sukujen kaupungit ovat Jeriko, Beet-Hogla, Eemek-Kesis,

22. Beet-Arava, Semaraim, Beetel,

23. Avvim, Paara, Ofra,

24. Kefar-Ammoni, Ofni ja Geba – kaksitoista kaupunkia kyllineen;

25. Gibeon, Raama, Beerot,

26. Mispe, Kefira, Moosa,

27. Rekem, Jirpeel, Tarala,

28. Seela, Elef, Jebus eli Jerusalem, Gibeat ja Kirjat – neljätoista kaupunkia kyllineen. Tämä on benjaminilaisten sukujen perintöosa.

19. LUKU

Simeonin heimo

1. Toinen arpa osui Simeonille, simeonilaisten heimon suvuille. Heidän perintöosansa oli Juudan jälkeläisten perintöosan keskellä.

1. Moos. 49:7

2. Heidän perintöosakseen tulivat Beerseba, Seba, Moolada,

3. Hasar-Suual, Baala, Etsem,

4. Eltolad, Betul, Horma,

5. Siklag, Beet-Markabot, Hasar-Suusa,

6. Beet-Lebaot ja Saaruhen – kolmeitoista kaupunkia kyllineen;

7. Ain, Rimmon, Eeter ja Aasan – neljä kaupunkia kyllineen;

8. lisäksi kaikki ne kylät, jotka ovat näiden kaupunkien ympärillä aina Baa-lat-Beeriin, Negevin Raamaan, saakka. Tämä on simeonilaisten heimon, heidän sukujensa, perintöosa.

9. Simeonilaiset saivat perintöosansa Juudan jälkeläisten osuudesta, sillä Juudan jälkeläisten osuus oli heille itselleen liian suuri, joten simeonilaiset

saivat perintöosan heidän perintöosansa alueelta.

Sebulonin heimo

10. Kolmas arpa nousi sebulonilaisten suvuille. Heidän perintöosansa alue ulottui Saaridiin saakka.

11. Heidän rajansa nousee länteen päin Maralaan, sivuaa Dabbesetia ja Jokneamin itäpuolella olevaa joki-uomaa.

12. Raja lähtee Saaridista itään, auringonnousuun päin, Kislot-Taaborin alueelle, jatkuu Daaveratiin ja nousee Jaafiaan.

13. Sieltä se kulkee edelleen itään, auringonnousuun päin, Gat-Heeferiin ja Eet-Katsiniin, jatkuu Rimmoniin ja kääntyy Neegaan.

14. Sitten raja kiertää Neegan pohjoispuolitse Hannatoniin ja päättyy Jiftah-Eelin laaksoon.

15. Alueeseen kuuluvat lisäksi Kattat, Nahalal, Simron, Jidala ja Beetlehem⁸. Kaupunkeja kyllineen oli kaksitoista.

16. Tämä on Sebulonin sukujen perintöosa, nämä kaupungit kyllineen.

Isaskarin heimo

17. Neljäs arpa osui Isaskarin heimon suvuille.

18. Heidän alueellaan olivat Jisreel, Kesullot, Suunem,

19. Hafaraim, Siion, Anaharat,

20. Rabbit, Kisjon, Ebes,

21. Remet, Een-Gannim, Een-Hadda ja Beet-Passes.

22. Raja sivuaa Taaboria, Sahasimia, Beet-Semestä, ja sitten raja päättyy Jordaniin. Kaupunkeja kyllineen oli kuusitoista.

23. Tämä on Isaskarin heimon sukujen perintöosa, kaupungit kyllineen.

Asserin heimo

24. Viides arpa osui Asserin heimon suvuille.

25. Heidän alueellaan olivat Helkat, Hali, Beten ja Aksaf,

8 19:15. Tarkoittaa Galilean Beetlehemää.

26. Alammelek, Amad ja Misal. Lännessä raja sivuaa Karmelia ja Siihor-Libnatia,

27. kääntyy sitten auringonnousuun päin Beet-Daagoniin. Raja sivuaa Sebulonia ja Jiftah-Eelin laaksoa pohjoisessa sekä Beet-Eemekiä ja Negieliä ja jatkuu Kaabulin pohjoispuolitse

28. Ebronin, Rehobiin, Hammoniin ja Kaanaan, aina suureen Siidoniin saakka.

29. Sitten raja kääntyy Raamaan ja kulkee Tyroksen linnoitettuun kaupunkiin saakka. Sieltä raja kääntyy Hoosaan ja päättyy mereen Aksibin seudulla.

30. Alueeseen kuuluvat lisäksi Umma, Afek ja Rehob. Kaupunkeja kyllineen oli kaksikymmentäkaksi.

31. Tämä on Asserin heimon sukujen perintöosa, nämä kaupungit kyllineen.

Naftalin heimo

32. Kuudes arpa osui Naftalin heimon suvuille.

33. Heidän rajansa kulkee Heelefistä, Saanannimin tammesta, Adami-Nekebin ja Jabneelin kautta Lakkumiin asti ja päättyy Jordaniin.

34. Raja kääntyy länteen Asnot-Taaboriin, jatkuu sieltä Hukkokiin ja sivuaa etelässä Sebulonia, lännessä Asseria ja idässä Jordania.

35. Linnoitettuja kaupunkeja ovat Siddim, Seer, Hammat, Rakkat, Kinneret,

36. Adama, Raama, Haasor,

37. Kedes, Edrei, Een-Haasor,

38. Jireon, Migdal-Eel, Horem, Beet-Anat ja Beet-Semes, yhdeksäntoista kaupunkia kyllineen.

39. Tämä on naftalilaisten heimon sukujen perintöosa, kaupungit kyllineen.

Daanin heimo

40. Seitsemäs arpa osui Daanin heimon suvuille.

41. Heidän perintöosansa alueella olivat Sora, Estaol, Iir-Semes,

42. Saalabbin, Aijalon, Jitla,

43. Eelon, Timna, Ekron,

44. Elteke, Gibbeton, Baalat,

45. Jehud, Bene-Berak, Gat-Rimon,

46. Mee-Jarkon ja Rakkon sekä Jaafoon päin oleva alue.

47. Daanilaiset kuitenkin menettivät alueensa. Siksi he lähtivät taistelemaan Lesemiä vastaan ja valloittivat sen. He surmasivat miekalla sen asukkaat, ottivat kaupungin omakseen ja asettuivat sinne asumaan. Kantaisänsä Daanin mukaan he antoivat Lesemille nimen Daan. Tuom. 1:34,18:27–29

48. Tämä on daanilaisten heimon sukujen perintöosa, nämä kaupungit kyllineen.

Joosuan perintöosa

49. Kun israelilaiset olivat saaneet maan jaetuksi perintöosiin rajojen mukaan, he antoivat Joosualle, Nuunin pojalle, perintöosan keskuudestaan.

50. HERRAN käskyn mukaisesti he antoivat hänelle kaupungin, jota hän pyysi, Timnat-Serahin Efraimin vuoristossa. Hän rakensi kaupunkia ja asettui sinne asumaan.

51. Nämä ovat ne perintöosat, jotka pappi Eleasar ja Joosua, Nuunin poika, sekä israelilaisten heimojen perhekuntapäämiehet jakoivat arvalla HERRAN edessä ilmestysmajan ovella Siilossa. Näin he veivät päätökseen maan jakamisen. Joos. 14:1,18:1

20. LUKU

Kuusi turvakaupunkia

1. Sitten HERRA puhui Joosualle:

2. ”Sano israelilaisille: Määrätkää itsellenne turvakaupungit, joista minä olen puhunut teille Mooseksen kautta.

2. Moos. 21:13;

4. Moos. 35:9–15; 5. Moos. 19:2

3. Niihin voisi paeta tappaja, joka vahingossa, tahtomattaan, on surmannut jonkun. Olkoot ne teillä turvapaikkoina verenkostajalta.

4. Kun joku pakenee johonkin näistä kaupungeista, hänen tulee pysähtyä kaupungin portille ja puhua asiansa

kaupungin vanhimmille. Heidän on otettava hänet luokseen kaupunkiin ja annettava hänelle paikka, jossa hän saa asua heidän luonaan.

5. Jos verenkostaja ajaa häntä takaa, älkööt he luovuttako tappajaa tämän käsiin, koska hän tahtomattaan tappoi lähimmäisensä, tätä ennestään vihaamatta.

6. Asukoon hän siinä kaupungissa, kunnes on ollut tuomiolla seurakunnan edessä ja aina silloisen virassa olevan ylipapin kuolemaan saakka. Sitten tappaja saa palata omaan kaupunkiinsa ja kotiinsa, siihen kaupunkiin, josta oli paennut.”

7. Niin israelilaiset pyhittivät Kedeksen Galileasta, Naftalin vuoristosta, Sikemin Efraimin vuoristosta ja Kirjat-Arban eli Hebronin Juudan vuoristosta.

8. Jordanin toiselta puolelta, itään päin Jerikosta, he määräsivät turvakaupungeiksi Beserin Ruubenin heimon alueelta, autiomaan tasangolta, Raamotin Gaadin heimon alueelta Gileadista ja Goolanin Manassen heimon alueelta Baasanista.

5. Moos. 4:41

9. Nämä ovat ne turvakaupungit, jotka oli tarkoitettu pakopaikaksi jokaiselle israelilaiselle ja heidän keskuudessaan asuvalle muukalaiselle. Niihin voi paeta jokainen, joka vahingossa oli surmannut jonkun, ettei hän joutuisi kuolemaan verenkostajan käden kautta, ennen kuin olisi ollut tuomiolla seurakunnan edessä.

21. LUKU

Leeviläiskaupungit

1. Leeviläisten perhekuntapäämiehet tulivat pappi Eleasarin ja Joosuan, Nuunin pojan, sekä israelilaisten heimojen perhekuntapäämiesten eteen

2. Siilossa, Kanaaninmaassa, ja sanoivat heille: ”HERRA käski Mooseksen kautta antaa meille kaupunkveja asuaksemme niissä ja niiden laidunmaat karjaamme varten.”

4. Moos. 35:2;
Joos. 18:1

3. Niin israelilaiset antoivat leeviläisille perintöosastaan HERRAN käskyn

mukaan seuraavat kaupungit laidunmaiseen:

4. Ensimmäinen arpa osui kehatilaisten suvuille, niin että leeviläisistä pappi Aaronin jälkeläiset saivat Juudan heimolta, Simeonin heimolta ja Benjaminin heimolta kolmetoista kaupunkia.

5. Muut kehatilaiset saivat arvalla Efraimin heimon suvuilta, Daanin heimolta ja puolelta Manassen heimoa kymmenen kaupunkia.

6. Geersonilaiset saivat arvalla kolmetoista kaupunkia Isaskarin heimon suvuilta, Asserin heimolta ja Naftalin heimolta sekä Manassen heimon toiselta puoliskolta Baasanista.

7. Merarilaisten suku sai Ruubenin heimolta, Gaadin heimolta ja Sebulonin heimolta kaksitoista kaupunkia.

8. Nämä kaupungit laidunmaiseen israelilaiset antoivat arvalla leeviläisille, niin kuin HERRA oli Mooseksen kautta käskenyt.

9. Juudan jälkeläisten heimon ja simeonilaisten heimon alueelta annettiin seuraavat nimeltä mainitut kaupungit:

10. Kehatilaisten sukuihin kuuluville leeviläisille, Aaronin jälkeläisille – koska arpa tuli heille ensin –

1. Aik. 6:54

11. annettiin Kirjat-Arba, anakilaisten kantaisän Arban kaupunki eli Hebron Juudan vuoristosta, ja sen ympärillä olevat laidunmaat.

Joos. 15:13

12. Mutta kaupungin peltomaat kylineen annettiin Kaalebin, Jefunnen pojan, omaisuudeksi.

Joos. 14:13;

1. Aik. 6:56

13. Pappi Aaronin jälkeläisille annettiin tappajan turvakaupunki Hebron laidunmaiseen, Libna laidunmaiseen,

Joos. 20:7

14. Jattir laidunmaiseen, Estemoa laidunmaiseen,

15. Hoolon laidunmaiseen, Debir laidunmaiseen,

16. Ain laidunmaiseen, Jutta laidunmaiseen ja Beet-Semes laidunmaiseen – yhdeksän kaupunkia näiltä kahdelta heimolta.

17. Benjaminin heimon alueelta heille annettiin Gibeon laidunmaineen, Geba laidunmaineen,

18. Anatot laidunmaineen ja Almon laidunmaineen – neljä kaupunkia.

19. Pappien, Aaronin jälkeläisten, kaupunkeja oli kaikkiaan kolmetoista ja niiden laidunmaat.

20. Muut kehatilaiset, leeviläisiin kuuluvat kehatilaissuvut, saivat arvalla kaupunkeja Efraimin heimolta.

21. Heille annettiin tappajan turvakaupunki Sikem laidunmaineen Efraimin vuoristosta, Geser laidunmaineen,

22. Kibsaim laidunmaineen ja Beet-Hooron laidunmaineen – neljä kaupunkia,

23. Daanin heimon alueelta Elteke laidunmaineen, Gibbeton laidunmaineen,

24. Aijalon laidunmaineen ja Gat-Rimmon laidunmaineen – neljä kaupunkia,

25. Manassen heimon toisen puolen alueelta Taanak laidunmaineen ja Gat-Rimmon laidunmaineen – kaksi kaupunkia.

26. Kaikki nämä kymmenen kaupunkia laidunmaineen annettiin lopuille kehatilaissuvuille.

27. Leeviläisten sukuihin kuuluvat geersonilaiset saivat toiselta puolelta Manassen heimoa tappajan turvakaupungin Goolanin laidunmaineen Baasanista ja Beesteran laidunmaineen – kaksi kaupunkia,

28. Isaskarin heimolta Kisjonin laidunmaineen, Daaveratin laidunmaineen,

29. Jarmutin laidunmaineen ja Een-Gannimin laidunmaineen – neljä kaupunkia,

30. Asserin heimolta Misalin laidunmaineen, Abdonin laidunmaineen,

31. Helkatin laidunmaineen ja Rehobin laidunmaineen – neljä kaupunkia,

32. Naftalin heimolta tappajan turvakaupungin Kedeksen laidunmaineen Galileasta, Hammot-Doorin laidunmai-

neen ja Kartanin laidunmaineen – kolme kaupunkia.

33. Geersonilaisten sukujen kaupunkeja oli kaikkiaan kolmetoista kaupunkia laidunmaineen.

34. Merarilaisten suvut, jotka myös kuuluivat leeviläisiin, saivat Sebulonin heimolta Jokneamin laidunmaineen, Kartan laidunmaineen,

35. Dimnan laidunmaineen ja Nahalalin laidunmaineen – neljä kaupunkia;

36. [Ruubenin heimon alueelta Berserin laidunmaineen, Jahatsin laidunmaineen,

37. Kedemotin laidunmaineen ja Meefaatin laidunmaineen – neljä kaupunkia;]

38. Gaadin heimolta tappajan turvakaupungin Raamotin laidunmaineen Gileadista, Mahanaimin laidunmaineen,

39. Hesbonin laidunmaineen ja Jaeserin laidunmaineen – yhteensä neljä kaupunkia.

40. Näitä kaupunkeja, jotka arvottiin jäljellä oleville merarilaisten sukuun kuuluville leeviläisille, oli kaikkiaan kaksitoista kaupunkia.

41. Kaikkiaan leeviläisten kaupunkeja oli israelilaisten hallussa olevalla alueella neljäkymmentäkahdeksan kaupunkia laidunmaineen. 4. Moos. 35:7

42. Näihin kaupunkeihin kuuluivat itse kaupunki ja sen ympärillä olevat laidunmaat. Sellaisia olivat kaikki nämä kaupungit.

Herran lupaukset toteutuvat

43. Niin HERRA antoi Israelille koko sen maan, jonka hän oli vannonut antavansa heidän isilleen. He ottivat sen omakseen ja asettuivat siihen asumaan. 1. Moos. 12:7,13:15,15:18; Joos. 1:3

44. HERRA antoi heidän päästä rauhahan kaikkialla, aivan niin kuin hän valalla vannonen oli luvannut heidän isilleen. Yksikään heidän vihollisistaan ei kestänyt heidän edessään, vaan HERRA antoi kaikki heidän vihollisensa heidän käsiinsä.

5. Moos. 11:25

45. Eikä yksikään niistä lupauksista, jotka HERRA oli antanut Israelin kansalle, jäänyt täyttymättä, vaan ne kaikki toteutuivat. Joos. 23:14; 1. Kun. 8:56

LOPPUKEHOTUKSIA

22. LUKU

Joosua lähettää itäiset heimot kotiin

1. Sitten Joosua kutsui koolle ruubenilaiset, gaadilaiset ja toisen puolen Manassan heimoa

2. ja sanoi heille: ”Te olette noudattaneet kaikkea, mitä HERRAN palvelija Mooses on käskennyt teidän noudattaa, ja olette totelleet minua kaikessa, mitä olen käskennyt teidän tehdä.

4. Moos. 32:20; 5. Moos. 3:18; Joos. 1:12

3. Te ette ole jättäneet veljiänne koko tänä pitkänä aikana tähän päivään asti vaan olette noudattaneet HERRAN, teidän Jumalanne, käskyä.

4. Nyt HERRA, teidän Jumalanne, on suonut veljienne päästä rauhaan, niin kuin hän heille puhui. Palatkaa nyt ja menkää teltoilienne, perintömaahanne, jonka HERRAN palvelija Mooses antoi teille Jordanin toiselta puolelta.

4. Moos. 32:33; 5. Moos. 3:12; Joos. 13:8

5. Pitäkää vain hyvin tarkasti huoli siitä, että noudatatte HERRAN palvelijan Mooseksen teille antamaa käskyä ja opetusta: Rakastakaa HERRAA, teidän Jumalanne, vaeltakaa kaikessa hänen teitään, noudattakaa hänen käskyjään, riippukaa hänessä kiinni ja palvelkaa häntä kaikesta sydämestänne ja kaikesta sielustanne.”

5. Moos. 10:12,13:14

6. Sitten Joosua siunasi heidät ja päästi heidät menemään, ja he menivät teltoilleen.

7. Toiselle puolelle Manassan heimoa Mooses oli antanut maata Baasanista ja toiselle puolelle Joosua antoi maata Jordanin länsipuolelta, samoin kuin heidän veljilleen. Ennen kuin Joosua päästi heidät menemään teltoilleen, hän siunasi heidät

Joos. 17:1,5,18:7

8. ja sanoi heille: ”Palatkaa teltoilienne ja viekää mukanne suuret rikkauudet ja suuret määrät karjaa, hopeaa, kultaa, kuparia, rautaa ja vaatteita ja jakakaa veljienne kanssa vihollisilta saamanne saalis.”

4. Moos. 31:26;

1. Sam. 30:24

9. Ruubenilaiset, gaadilaiset ja toinen puoli Manassan heimoa lähtivät paluumatkalle israelilaisten luota Siilosta, joka on Kanaaninmaassa, mennäkseen Gileadin maahan, perintömaahan, jonka he olivat saaneet omakseen HERRAN Moosekselle antaman käskyn mukaan.

Alttari Jordanin rannalla

10. Kun ruubenilaiset, gaadilaiset ja toinen puoli Manassan heimoa tulivat Jordanin Gelilotiin, joka on Kanaaninmaassa, he rakensivat sinne Jordanin rannalle alttarin, suuren alttarin, joka näkyi kauas.

11. Israelilaiset kuulivat puhuttavan, että ruubenilaiset, gaadilaiset ja toinen puoli Manassan heimoa olivat rakentaneet alttarin Kanaaninmaan rajalle israelilaisten puolelle Jordanin Gelilotiin.

12. Sen kuultuaan koko israelilaisten seurakunta kokoontui Siiloon lähteäkseen sotaan näitä heimoja vastaan.

13. Israelilaiset lähettivät pappi Pii-nehasin, Eleasarin pojan, ruubenilaisten ja gaadilaisten ja Manassan heimon toisen puolen luo Gileadin maahan.

4. Moos. 25:7

14. Hänen kanssaan lähti ymmenen ruhtinasta, yksi ruhtinas kustakin sukukunnasta, kaikista Israelin heimoista. Kukin heistä oli perhekuntapäämies Israelin tuhansien joukossa.

15. Nämä tulivat ruubenilaisten, gaadilaisten ja Manassan heimon toisen puolen luo Gileadin maahan ja sanoivat heille:

16. ”Näin sanoo koko HERRAN seurakunta: Mitä onkaan tämä uskottomuus, jota te harjoitatte Israelin Jumalaa kohtaan, kun te tänä päivänä kääntyte pois HERRASTA rakentamalla itsellenne

alttarin kapinoidaksenne HERRAA vastaan.

17. Oliko meille liian vähäinen Peorin⁹ rikos, josta emme ole puhdistautuneet vielä tänäkään päivänä ja jonka vuoksi rangaistus kohtasi HERRAN seurakuntaa? 4. Moos. 25:3; 5. Moos. 4:3

18. Siitä huolimatta te nyt kääntytte pois HERRASTA! Ja kun te tänään kapinoitte HERRAA vastaan, niin huomenna hän vihastuu koko Israelin seurakuntaan.

19. Mutta jos teidän perintömaanne on saastainen, tulkaa HERRAN perintömaahan, jossa on HERRAN asumus, ja ottakaa itsellenne perintömaa meidän keskuudestamme. Älkää kapinoiko HERRAA vastaan älkääkään meitä vastaan rakentamalla itsellenne alttarin HERRAN, meidän Jumalamme, alttarin lisäksi.

20. Eikö silloin, kun Aakan, Serahin poika, oli uskonon ja anasti tuhon omaksi vihittyä, viha kohdannut koko Israelin seurakuntaa, vaikka Aakan oli vain yksi mies? Eikö hän tuhoutunut oman rikoksensa tähden!”

Joos. 7:1,24–26; 1. Aik. 2:7

21. Silloin ruubenilaiset, gaadilaiset ja toinen puoli Manassan heimoa vastasivat Israelin heimojen päämiehille:

22. ”Jumala, HERRA Jumala, Jumala, HERRA Jumala, hän tietää, ja myös Israel itse tietäköön! Älköön Herra pelastako meitä tänä päivänä, jos kapinamielessä tai uskottomuudesta HERRAA kohtaan

23. olemme rakentaneet tämän alttarin kääntyäksemme pois HERRASTA, uhrataksemme sen päällä polttouhreja ja ruokauhreja tai toimittaaksemme sen päällä yhteyshreja. HERRA itse vaatikoon meidät siitä tiilille.

24. Me olemme tehneet tämän, koska olimme huolissamme siitä, että teidän lapsenne vastaisuudessa voisivat sanoa meidän lapsillemme: ”Mitä teillä on tekemistä HERRAN, Israelin Jumalan, kanssa?

25. HERRA on pannut Jordanin rajaksi meidän välillemme, te ruubenilaiset ja gaadilaiset. Teillä ei ole mitään osuutta HERRAAN.” Ja niin teidän lapsenne voisivat saada meidän lapsemme luopumaan HERRAN pelosta.

26. Siksi me sanoimme: Raken-takaamme alttari, ei polttouhria eikä teurasuhria varten,

27. vaan olemaan todistajana meidän ja teidän sekä myös meidän jälkipolvien välillä siitä, että me palvelemme HERRAA hänen edessään polttouhreillamme, teurasuhreillamme ja yhteyshreillamme. Silloin teidän lapsenne vastaisuudessa eivät voisi sanoa meidän lapsillemme: ”Teillä ei ole mitään osuutta HERRAAN.”

28. Sen tähden me sanoimme: ”Jos he vastaisuudessa sanovat näin meille ja meidän jälkipolvillemme, me vastaaamme: Katsokaa HERRAN alttarin mallia, jonka meidän esi-isämme ovat tehneet, ei polttouhria eikä teurasuhria varten, vaan olemaan todistajana meidän ja teidän välillä.”

1. Moos. 31:48; Joos. 24:27

29. Pois se meistä, että kapinoisimme HERRAA vastaan ja kääntyisimme tänä päivänä pois HERRASTA rakentamalla jonkin muun alttarin polttouhria, ruokauhria ja teurasuhria varten kuin HERRAN, meidän Jumalamme, alttarin, joka on hänen asumuksensa edessä!”

30. Kun pappi Piinehas ja hänen kanssaan olevat kansan ruhtinaat, Israelin heimojen päämiehet, kuullivat, mitä ruubenilaiset, gaadilaiset ja manasselaiset puhuivat, se oli heille mieleen.

31. Pappi Piinehas, Eleasarin poika, sanoi ruubenilaisille, gaadilaisille ja manasselaisille: ”Nyt me tiedämme, että HERRA on meidän keskellämme, koska te ette ole menelleet uskottomasti HERRAA kohtaan. Näin te olette pelastaneet israelilaiset HERRAN vihalta¹⁰.”

32. Sen jälkeen pappi Piinehas, Eleasarin poika, ja ruhtinaat palasi-

9 22:17. Viittaus Baal-Peorin palvontaan, ks. 4. Moos. 25:3.

10 22:31. Kirj.: ”Herran kädestä”.

vat Gileadin maasta, ruubenilaisten ja gaadilaisten luota, takaisin Kanaanin-maahan israelilaisten luo ja toivat heille tämän tiedon.

33. Se oli israelilaisille mieleen, ja he ylistivät Jumalaa eivätkä he enää sanoneet lähtevänsä sotaan veljiään vastaan hävittämään sitä maata, jossa ruubenilaiset ja gaadilaiset asuivat.

34. Ruubenilaiset ja gaadilaiset antoivat alttarille nimen ”Todistaja meidän välillämme, että HERRA on Jumala”.

23. LUKU

Joosuan jäähyväispuhe

1. Pitkän ajan kuluttua, kun HERRA oli suonut Israelille rauhan kaikilta sen ympärillä asuivilta vihollisilta ja kun Joosua oli jo vanha ja ikaantynyt,

Joos. 13:1,21:44

2. hän kutsui koko Israelin, sen vanhimmat, päämiehet, tuomarit ja johtomiehet, ja sanoi heille: ”Minä olen tullut vanhaksi ja iäkkääksi.

Joos. 24:1

3. Te olette itse nähneet kaiken, mitä HERRA, teidän Jumalanne, on tehnyt kaikille noille kansoille teidän tähtenne, sillä HERRA, teidän Jumalanne, on itse sotinut teidän puolestanne.

5. Moos. 1:30,3:22

4. Katsokaa, minä olen arponut teille perintöosaksi kansat, jotka vielä ovat jääneet jäljelle teidän heimojenne alueelle, ja kaikki kansat, jotka hävitin Jordanista läntiseen Suureenmereen asti.

5. HERRA, teidän Jumalanne, työntää itse ne pois teidän edestänne ja karkottaa ne teidän tieltänne, niin että te saatte omaksenne heidän maansa, kuten HERRA, teidän Jumalanne, on teille puhunut.

2. Moos. 14:14,23:27; 5. Moos. 6:19

6. Olkaa siis aivan lujat ja noudattakaa tarkoin kaikkea, mitä Mooseksen lain kirjaan on kirjoitettu, poikkeamatta siitä oikealle tai vasemmalle,

5. Moos. 5:32,17:11,20,28:14; Joos. 1:7

7. niin ettette sekaannu noihin teidän keskuuteenne jääneisiin kansoihin. Älkää mainitko heidän jumaliensa nimiä, älkää vannoko niiden nimeen,

älkää palvelko älkääkä palvoko niitä, 2. Moos. 23:13,24; 5. Moos. 12:3; Jer. 5:7

8. vaan riippukaa kiinni HERRASSA, Jumalassanne, kuten olette tehneet aina tähän päivään asti.

9. HERRA on karkottanut teidän tieltänne suuret ja mahtavat kansat, eikä kukaan ole kestänyt teidän edessänne tähän päivään asti.

5. Moos. 4:38,7:24; Joos. 1:5; Aam. 2:9

10. Yksi ainoa mies teistä ajaa pa-koon tuhat, sillä HERRA, teidän Jumalan-ne, sotii itse teidän puolestanne, niin kuin hän on teille puhunut. 3. Moos. 26:8;

5. Moos. 1:30,28:7,32:30

11. Pitäkää siis tarkoin huoli itsestän-ne, niin että rakastatte HERRAA, teidän Jumalanne.

5. Moos. 4:15

12. Jos te kuitenkin kääntyitte hä-nestä pois ja liitytte noihin kansoihin, jotka ovat jääneet jäljelle teidän keskuuteenne, avioidutte heidän kans-saan ja sekaannutte heihin ja he teihin,

13. niin saatte olla varmat, ettei HER-RA, teidän Jumalanne, enää karkota näitä kansoja teidän tieltänne. Ne koi-tuvat teille paulaksi ja ansaksi, kylkien-ne ruoskaksi ja okaiksi silmiinne, kun-nes te häviätte tästä hyvästä maasta, jonka HERRA, teidän Jumalanne, on teille antanut.

2. Moos. 23:33,34:15;

4. Moos. 33:55; Tuom. 2:3,21

14. Minä lähden nyt kaiken maailman tietä, mutta tietäkää koko sydämellän-ne ja koko sielullanne, ettei ainoakaan teitä koskevista hyvistä asioista, joista HERRA, teidän Jumalanne, on puhunut, ole jäänyt täyttymättä. Kaikki ne ovat toteutuneet, eikä ainoakaan niistä ole jäänyt täyttymättä.

Joos. 21:45

15. Mutta samoin kuin kaikki hyvä, josta HERRA, teidän Jumalanne, on teille puhunut, on toteutunut, samoin HERRA antaa toteutua myös kaiken pahan, kunnes hän on hävittänyt teidät tästä hyvästä maasta, jonka HERRA, teidän Jumalanne, on teille antanut.

3. Moos. 26:14; 5. Moos. 28:15; Joos. 24:20

16. Jos te rikotte HERRAN, teidän Ju-malanne, liiton, jonka hän on teille sää-tänyt, ja menette palvelemaan muita jumalia ja kumarratte niitä, niin HERRAN

viha syttyy teitä kohtaan, ja te häviätte nopeasti siitä hyvästä maasta, jonka hän on teille antanut.”

5. Moos. 4:25,8:19,11:16

24. LUKU

Liitto vahvistetaan Sikemissä

1. Sitten Joosua kokosi kaikki Israelin heimot Sikemiin ja kutsui Israelin vanhimmat, sen päälliköt, tuomarit ja johtomiehet koolle, ja he asettuivat Jumalan eteen.

Joos. 23:2

2. Joosua sanoi koko kansalle: ”Näin sanoo HERRA, Israelin Jumala: ’Ikimuis-toisista ajoista teidän isänne – myös Terah, Abrahamin ja Naahorin isä – asuivat Eufratvirran tuolla puolella ja palvelivat muita jumalia.

1. Moos. 11:26,31

3. Mutta minä otin teidän isänne Abrahamin virran tuolta puolelta ja kuljetin häntä kaikkialla Kanaaninmaassa ja tein hänen jälkeläistensä määrän suureksi. Minä annoin hänelle lisäksi,

1. Moos. 12:1,21:1

4. ja lisäkilte minä annoin Jaakobin ja Eesaun. Eesaulle minä annoin omaksi Seirin vuoriston, mutta Jaakob ja hänen poikansa menivät Egyptiin.

1. Moos. 25:21,24,36;8,46:6

5. Minä lähetin Mooseksen ja Aaronin ja löin Egyptiä rangaistuksilla, jotka panin toimeen sen keskellä, ja sen jälkeen toin teidät sieltä pois. 2. Moos. 7–12

6. Kun minä toin teidän isänne Egyptistä ja te tulitte meren rantaan, egyptiläiset ajoivat vaunuineen ja ratsumiehineen teidän isiänne takaa Kaislamerelle saakka.

2. Moos. 12:37,41,51,14:9

7. Silloin isänne huusivat HERRAA, ja hän asetti pimeyden teidän ja egyptiläisten välille ja antoi meren tulla egyptiläisten ylitse, ja se peitti heidät. Te näitte omin silmin, mitä minä tein egyptiläisille. Kun te sitten olitte asuneet autiomaassa kauan aikaa,

2. Moos. 14:19,28,30

8. minä toin teidät niiden amorilaisien maahan, jotka asuivat Jordanin tuolla puolella, ja he taistelivat teitä vastaan. Mutta minä annoin heidät tei-

dän käsiinne, ja te otitte omaksenne heidän maansa, ja minä tuhosin heidät teidän tieltänne.

4. Moos. 21:21,31

9. Silloin Mooabin kuningas Baalak, Sipporin poika, nousi ja taisteli Israelia vastaan. Hän lähetti myös kutsumaan Bileamin, Beorin pojan, että tämä kiroaisi teidät.

4. Moos. 22:5

10. Mutta minä en tahtonut kuulla Bileamia, ja niin hän joutui siunaamaan teidät, ja minä pelastin teidät Baalakin käsistä.

4. Moos. 23:8

11. Kun te olitte kulkeneet Jordanin yli ja tulleet Jerikoon, teitä vastaan taistelivat jerikolaiset sekä amorilaiset, perissiläiset, kanaanilaiset, heettiläiset, gargasilaiset, hivviläiset ja jebusilaiset, mutta minä annoin heidät teidän käsiinne.

Joos. 3:14,6:20,10:1,40,11:8,23

12. Minä lähetin herhiläiset teidän edellänne, ja ne karkottivat teidän tieltänne kaksi amorilaisten kuningasta; sinä et sitä miekallasi ja jousellasi tehnyt.

2. Moos. 23:28; 5. Moos. 7:20

13. Minä annoin teille maan, josta ette ole vaivaa nähneet, ja kaupunkoja, joita ette ole rakentaneet, ja niihin te asetuitte asumaan. Te saatte syödä hedelmiä viinitarhoista ja öljyjuista, joita ette ole istuttaneet.”

5. Moos. 6:10

14. Pelätkää nyt HERRAA, palvelkaa häntä nuhteettomasti ja uskollisesti ja poistakaa ne jumalat, joita isänne palvelivat virran tuolla puolella ja Egyptissä, ja palvelkaa te HERRAA! 2. Moos. 20:3

15. Mutta jos pidätte pahana palvelaa HERRAA, niin valitkaa tänä päivänä, ketä tahdotte palvella: niitä jumaliako, joita teidän isänne palvelivat virran tuolla puolella, vai amorilaisten jumalia, joiden maassa te asutte. Mutta minä ja minun perheeni palvelemme HERRAA.”

16. Silloin kansa vastasi: ”Pois se, että me hylkäisimme HERRAN ja palvelisimme muita jumalia!

17. HERRA on meidän Jumalamme, hän, joka johdatti meidät ja meidän isämme pois Egyptin maasta, orjuuden pesästä. Hän teki meidän silmiemme edessä suuret tunnusteet ja varjeli meitä aina tiellä, jota me vaelsimme,

ja kaikkien niiden kansojen keskellä, joiden alueiden kautta me kuljimme.

18. HERRA karkotti meidän tieltämme kaikki ne kansat, amorilaisetkin, jotka asuivat tässä maassa. Myös me palvelemme HERRAA, sillä hän on meidän Jumalamme.”

19. Mutta Joosua sanoi kansalle: ”Ette te pysty palvelemaan HERRAA, sillä hän on pyhä Jumala. Hän on kiivas Jumala. Hän ei voi sietää teidän rikossianne ja syntejänne. 2. Moos. 23:21

20. Jos te hylkääte HERRAN ja palvellette vieraita jumalia, hän kääntyy pois, tuottaa teille onnettomuutta ja tekee teistä lopun sen sijaan, että hän on ennen tehnyt teille hyvää.” Joos. 23:15

21. Kansa vastasi Joosualle: ”Ei niin, vaan me palvelemme HERRAA.”

22. Silloin Joosua sanoi kansalle: ”Te olette itse todistajia itseänne vastaan, että olette valinneet HERRAN palvelukseenne häntä.” He vastasivat: ”Me olemme sen todistajia.”

23. Hän sanoi: ”Ja nyt, poistakaa vieraat jumalat, joita on teidän keskuudessaanne, ja taivuttakaa sydämenne HERRAN, Israelin Jumalan, puoleen.” 1. Sam. 7:3

24. Kansa vastasi Joosualle: ”HERRAA, meidän Jumalaamme, me palvelemme, ja hänen äänelleen me olemme kuuliaisia.”

25. Niin Joosua teki sinä päivänä liiton kansan puolesta ja antoi heille Sikemissä lait ja säädökset. 2. Moos. 15:25

26. Joosua kirjoitti nämä sanat Jumalan lain kirjaan. Sitten hän otti suuren kiven ja pystytti sen HERRAN

pyhäkön alueella kasvavan tammen juurelle. 1. Moos. 12:6,35:4; Tuom. 9:6

27. Hän sanoi kaikelle kansalle: ”Katsokaa! Tämä kivi on oleva todistajana meitä vastaan, sillä se on kuullut kaikki HERRAN sanat, jotka hän on meille puhunut. Se on todistajana teille, ettette kieltäisi Jumalaanne.”

28. Tämän jälkeen Joosua päästi kansan lähtemään kunkin perintöosalleen. Tuom. 2:6

Joosuan ja Eleasarin kuolema

29. Näiden tapahtumien jälkeen HERRAN palvelija Joosua, Nuunin poika, kuoli sadankymmenen vuoden ikäisenä. Tuom. 2:8

30. Israelilaiset hautasivat hänet hänen perintöosansa alueelle, Gaasvuoren pohjoispuolelle Timnat-Serahiin, joka on Efraimin vuoristossa. Joos. 19:50

31. Israel palveli HERRAA Joosuan koko elinajan ja niiden vanhinten koko elinajan, jotka elivät vielä Joosuan jälkeen ja tunsivat kaikki ne teot, jotka HERRA oli tehnyt Israelin hyväksi. Tuom. 2:7

32. Joosefin luut, jotka israelilaiset olivat tuoneet Egyptistä, haudattiin Sikemiin sille maa-alueelle, jonka Jaakob oli ostanut Hamorin, Sikemin isän, pojilta sadalla kesitalla. Se kuului joosefilaisten perintöosaan. 1. Moos. 33:19,48:22,50:25; 2. Moos. 13:19; Ap. t. 7:16

33. Sitten kuoli Eleasar, Aaronin poika, ja israelilaiset hautasivat hänet Gibeaan, hänen poikansa Piinehasin kaupunkiin, jonka tämä oli saanut Efraimin vuoristosta.

TUOMARIEN KIRJA

JOOSUAN JÄLKEINEN AIKA

1. LUKU

Juudan ja Simeonin heimojen voitto Besekissä

1. Joosuan kuoleman jälkeen israelilaiset kysyivät HERRALTA: "Kenen meistä on mentävä ensimmäisenä sotimaan kanaanilaisia vastaan?"

4. Moos. 27:21; Tuom. 20:18

2. HERRA sanoi: "Menköön Juuda. Minä näet olen antanut maan hänen valtaansa."

3. Mutta Juuda sanoi veljelleen Simeonille: "Lähde minun kanssani sotimaan kanaanilaisia vastaan alueelle, jonka sain arvalla, niin minä tulen sinun kanssasi sinulle arviolle alueelle." Niin Simeon lähti Juudan kanssa.

4. Juudan miehet lähtivät matkaan, ja HERRA antoi kanaanilaiset ja perissiläiset heidän käsiinsä, ja he voittivat nämä Besekissä, kymmenentuhatta miestä.

5. He kohtasivat Besekissä Adoni-Besekin, taistelivat häntä vastaan ja voittivat kanaanilaiset ja perissiläiset.

6. Adoni-Besek pakeni, mutta he ajoivat häntä takaa, ottivat hänet kiinni ja löivät häntä poikki peukalot ja isovarpaat.

7. Silloin Adoni-Besek sanoi: "Seitsemänkymmentä kuningasta kokosi muruja minun pöytäni alta peukalot ja isovarpaat poikki lyötyinä. Niin kuin minä olen tehnyt, niin on Jumala minulle maksanut." Sitten hänet vietiin Jerusalemiin, ja siellä hän kuoli.

2. Moos. 21:23; 1. Sam. 15:33

Juuda valloittaa Jerusalemin ja Hebronin

8. Juudan miehet ryhtyivät taisteluun Jerusalemia vastaan, valloittivat sen, surmasivat miekalla sen asukkaat ja sytyttivät kaupungin tuleen.

9. Sen jälkeen Juudan miehet lähtivät sotimaan niitä kanaanilaisia vas-

taan, jotka asuivat vuoristossa, Negevissä ja alangolla.

10. Sitten Juudan miehet hyökkäsivät Hebronissa asuvia kanaanilaisia vastaan ja löivät Seesain, Ahimanin ja Talmain. Hebronin nimi oli aikaisemmin Kirjat-Arba.

Joos. 1:36, 11:21, 15:13

Otniel ja Aksa

11. Hebronista Juudan miehet lähtivät ja hyökkäsivät Debirin asukkaita vastaan. Debirin nimi oli aikaisemmin Kirjat-Seeferin.

12. Kaaleb sanoi: "Sille, joka voittaa Kirjat-Seeferin ja valloittaa sen, minä annan vaimoksi tyttäreni Aksan."

13. Otniel, Kaalebin nuoremman veljen Kenasin poika, valloitti kaupungin, ja Kaaleb antoi tyttärensä Aksan tälle vaimoksi.

14. Kun Aksa tuli Otnielin luo, hän yllytti miestänsä pyytämään hänen isältään maata. Aksa pudottautui aasin selästä, ja Kaaleb kysyi häneltä: "Mikä sinun on?"

15. Hän vastasi: "Anna minulle jäähyväislahja¹¹, sillä sinä olet naittanut minut kuivaan maahan. Anna siis minulle vesilähteitä." Silloin Kaaleb antoi hänelle Ylälähteet ja Alalähteet.

Juudan heimon valloittamat alueet

16. Keeniläiset, Mooseksen apen jälkeläiset, olivat nousseet Juudan jälkeläisten kanssa Palmukaupungista Aradin eteläpuolella olevaan Juudan autiomaahan. He menivät sinne ja asettuivat asumaan kansan keskuuteen.

2. Moos. 18:1; 4. Moos. 10:29, 24:21;

1. Sam. 15:3

17. Sitten Juuda hyökkäsi veljensä Simeonin kanssa Sefatissa asuvia kanaanilaisia vastaan. He voittivat nämä, vihkivät kaupungin tuhon omaksi ja nimittivät sen Hormaksi¹².

4. Moos. 21:3

11 1:15. Kirj.: "siunaus".

12 1:17. Nimi Horma, hepr. *Chorma*, tarkoittaa 'tuhon omaksi vihitty'.

18. Juuda valloitti Gazan alueineen, Askelonin alueineen ja Ekronin alueineen.

19. HERRA oli Juudan kanssa, ja Juuda sai haltuunsa vuoriston, mutta ei kyennyt karkottamaan laakson asukkaita, koska näillä oli raudoitettuja sotavaunuja. 4. Moos. 21:3

20. Kaalebille annettiin Hebron, niin kuin Mooses oli sanonut, ja hän karkotti sieltä kolme Anakin jälkeläistä.

4. Moos. 14:24; Joos. 14:13,15:13

Muiden heimojen valloitusretket

21. Benjaminilaiset eivät karkottaneet Jerusalemissa asuvia jebusilaisia, ja niin jebusilaisia on asunut Jerusalemissa benjaminilaisten kanssa tähän päivään asti. Joos. 15:63; 2. Sam. 5:6

22. Myös Joosefin heimon miehet lähtivät liikkeelle. He menivät Beeteliin, ja HERRA oli heidän kanssaan.

23. Joosefin heimon miehet vakoilivat Beeteliä. Kaupungin nimi oli aikaisemmin Luus. 1. Moos. 28:19

24. Tiedustelijat näkivät miehen tulevan kaupungista. He sanoivat hänelle: ”Näytä meille pääsytie kaupunkiin, niin me olemme sinulle armollisia.”

25. Mies näytti heille pääsytien kaupunkiin, ja Joosefin heimon miehet surmasivat miekalla kaupungin asukkaat, mutta miehen ja koko hänen perheensä he päästivät menemään. Joos. 6:25

26. Mies lähti heetiläisten maahan, rakensi sinne kaupungin ja antoi sille nimen Luus. Se nimi sillä on vielä tänäkin päivänä. Joos. 16:2

27. Manasse ei saanut haltuunsa Beet-Seania, ei Taanakia eikä niiden ympäristökyliä. Manasse ei karkottanut myöskään Doorin, Jibleamin, ei Megidon eikä niiden ympäristökylien asukkaita, vaan kanaanilaisten onnistui jäädä asumaan maahansa. Joos. 16:2

28. Kun Israel sitten voimistui, se ei suinkaan karkottanut kanaanilaisia, vaan määräsi heidät työveron alaisiksi.

29. Efraim ei karkottanut kanaanilaisia, jotka asuivat Geserissä, ja niin kanaanilaiset jäivät asumaan sen keskuuteen Geseriin. Joos. 16:10

30. Sebulon ei karkottanut Kitronin eikä Nahalolin asukkaita. Niin kanaanilaisia jäi asumaan sen keskuuteen, mutta heistä tuli työveron alaisia.

31. Asser ei karkottanut Akkon eikä Siidonin asukkaita, ei myöskään Ahlabin, Aksibin, Helban, Afikin eikä Rehobin asukkaita.

32. Niin asserilaiset joutuivat asumaan maan asukkaiden, kanaanilaisten, keskuudessa, koska eivät karkottaneet heitä.

33. Naftali ei karkottanut Beet-Semksen asukkaita eikä Beet-Anatin asukkaita vaan asettui asumaan maan asukkaiden, kanaanilaisten, keskuuteen. Beet-Semksen ja Beet-Anatin asukkaat joutuivat kuitenkin Naftalin työveron alaisiksi.

34. Amorilaiset työnsivät daanilaiset vuoristoon eivätkä sallineet näiden laskeutua laaksoa.

35. Amorilaisten onnistui jäädä asumaan Har-Herekseen, Aijaloniin ja Saalbimiin. Mutta Joosefin heimon käsi painoi heitä raskaasti, ja he joutuivat työveron alaisiksi.

36. Amorilaisten alue ulottui Skorpionisolasta, Selasta, ylöspäin.

2. LUKU

Herran enkeli nuhtelee israelilaisia

1. HERRAN enkeli tuli Gilgalista ylös Bookimiin ja sanoi: ”Minä johdatin teidät Egyptistä ja toin teidät maahan, jonka olin valalla vanhoen luvannut teidän isillenne. Minä sanoin: ’Minä en koskaan riko teidän kanssanne tekemääni liittoa.’ 1. Moos. 15:18,17:7,50:24

2. Älkää te puolestanne tehkö liittoa tämän maan asukkaiden kanssa, vaan hajottakaa heidän alttarinsa.’ Mutta te ette ole olleet kuuliaisia minun äänelleni. Mitä olettekaan tehneet!

2. Moos. 23:32,34:12–13; 5. Moos. 7:2

3. Sen tähden myös sanoin: Minä en karkota vihollisianne teidän tieltänne, vaan he tulevat ahdistamaan teitä, ja heidän jumalistaan tulee teille ansa.”

4. Moos. 33:55; 5. Moos. 7:16; Joos. 23:13

4. Kun HERRAN enkeli oli puhunut nämä sanat koko Israelille, kansa alkoi itkeä ääneen.

5. Siksi israelilaiset antoivat paikalle nimen Bookim¹³. Ja he uhrasivat siellä HERRALLE.

Joosuan kuoleman jälkeinen luopumus

6. Kun Joosua oli päästänyt kansan menemään, israelilaiset menivät kukin perintöosalleen ottaakseen maan omakseen.

Joos. 24:28

7. Kansa palveli HERRAA Joosuan koko elinajan ja niiden vanhinten koko elinajan, jotka elivät vielä Joosuan jälkeen ja olivat nähneet kaikki ne suuret teot, jotka HERRA oli tehnyt Israelille.

Joos. 24:31

8. Sitten HERRAN palvelija Joosua, Nuunin poika, kuoli sadankymmenen vuoden ikäisenä.

9. Israelilaiset hautasivat hänet hänen perintöosansa alueelle Efraimin vuoristossa olevaan Timnat-Heresiin, Gaasvuoren pohjoispuolelle.

Joos. 24:29–30

10. Myös koko tuo sukupolvi oli koottu isiensä luo, ja sen jälkeen oli noussut toinen sukupolvi, joka ei tuntenut HERRAA eikä niitä tekoja, jotka hän oli tehnyt Israelille.

11. Israelilaiset tekivät sitä, mikä on pahaa HERRAN silmissä, ja palvelivat baaleja.

4. Moos. 25:3;
Tuom. 3:7, 12, 4:1, 6:1, 8:33

12. He hylkäsivät HERRAN, isänsä Jumalan, joka oli tuonut heidät pois Egyptin maasta, ja seurasivat muita jumalia, ympärillään asuvien kansojen jumalia ja kumarsivat niitä. Näin he vihoittivat HERRAN.

13. Koska he hylkäsivät HERRAN ja palvelivat Baalia ja Astarteja,

14. syntyi HERRAN viha Israelia vastaan, ja hän antoi heidät ryöstäjien valtaan, jotka ryöstelivät heitä. Hän luovutti israelilaiset heidän ympärillään asuvien vihollisten valtaan, eivätkä he enää voineet kestää vihollistensa edessä.

Tuom. 3:8, 4:2, 10:7

15. Mihin ikinä he lähtivätkin, HERRAN käsi oli heitä vastaan ja tuotti onnettomuutta, kuten HERRA oli puhunut ja kuten HERRA oli heille vannonut. Näin he joutuivat suureen ahdinkoon.

2. Moos. 26:17, 33; 5. Moos. 28:15

TUOMARIEN AIKA

Herra antaa israelilaisille tuomareita

16. Silloin HERRA nosti esiin tuomareita, jotka pelastivat israelilaiset heidän ryöstäjiensä käsistä.

Tuom. 3:9, 15; Ap.t. 13:20

17. Mutta israelilaiset eivät totelleet tuomareitaankaan, vaan seurasivat haureudessaan muita jumalia ja palvoivat niitä. He poikkesivat pian siltä tieltä, jota heidän isänsä olivat kulkeet HERRAN käskyjä totellen, eivätkä tehneet niin kuin heidän isänsä.

18. Kun HERRA asetti heille tuomareita, HERRA oli kukin tuomarin kanssa ja pelasti israelilaiset heidän vihollistensa käsistä niin kauaksi aikaa kuin tuomari eli, sillä HERRAN kävi sääliksi, kun he voihkivat sortajiensa ja ahdistajiensa vuoksi.

19. Mutta kun tuomari kuoli, he palasivat seuraamaan muita jumalia vielä turmeltuneemmin kuin isänsä. Niitä he palvelivat ja kumarsivat eivätkä jättäneet pois pahoja tekojaan ja paatunutta vaellustaan.

20. Sen tähden HERRAN viha syntyi Israelia kohtaan, ja hän sanoi: ”Koska tämä kansa on rikkonut minun liittoni, jonka minä säädin heidän isilleen, eikä ole ollut kuuliainen äänelleni,

21. en minäkään enää karkota heidän tieltään ainoatakaan niistä kansoista, jotka Joosua kuollessaan jätti jäljelle.

13 2:5. Nimi Bookim, hepr. *Bookhim* merkitsee: 'itkevät'.

22. Niiden kautta vain koetella Israelia nähdäkseni, noudattavatko he HERRAN tietä ja vaeltavatko sitä, kuten heidän isänsä noudattivat, vai eivät.”

5. Moos. 8:2; Tuom. 3:1,4

23. Niin HERRA jätti nämä kansat paikoilleen. Hän ei kiirehtinyt karkottamaan niitä eikä ollut antanut niitä Joosuan valtaan.

3. LUKU

Kansat, jotka Herra jätti koetukseksi Israelille

1. Nämä kansat HERRA jätti paikoilleen koetellakseen niiden kautta Israelia, kaikkia niitä, jotka eivät olleet kokeneet yhtäkään Kanaanin sodista.

5. Moos. 7:2

2. Hän jätti ne jäljelle ainoastaan siksi, että myös ne israelilaisten sukupolvet, jotka eivät olleet kokeneet sotaan, oppisivat sotimaan.

3. Paikoilleen jäivät viisi filistealaisten ruhtinasta ja kaikki kanaanilaiset, siidonilaiset ja hivviläiset, jotka asuivat Libanonin vuoristossa, Baal-Hermonin vuoresta siihen asti, mistä mennään Hamatiin.

5. Moos. 7:2

4. Nämä HERRA jätti koetellakseen Israelia ja saadakseen tietää, tottelisivatko israelilaiset hänen käskyjään, jotka hän oli Mooseksen kautta antanut heidän isilleen.

5. Israelilaiset asuivat siis kanaanilaisten, heettiläisten, amorilaisten, perissiläisten, hivviläisten ja jebusilaisten keskuudessa.

6. He ottivat näiden tyttäriä vaimoikseen ja antoivat omia tyttäriään näiden pojille ja palvelivat näiden jumalia.

2. Moos. 23:32,34:16; 5. Moos. 7:3

Otniel voittaa Aramin kuninkaan

7. Näin israelilaiset tekivät sellaista, mikä oli pahaa HERRAN silmissä, unohtivat HERRAN, Jumalansa, ja palvelivat baaleja ja aseroita.

Tuom. 2:11,13

8. Silloin HERRAN viha syttyi Israelia kohtaan, ja hän luovutti heidät Kaksoisvirran aramilaisten kuninkaan, Kuusan-Risataimin, käsiin, ja israelilaiset jou-

tuivat palvelemaan Kuusan-Risataimia kahdeksan vuotta.

Tuom. 2:14,30

9. Mutta israelilaiset huusivat avukseen HERRAA, ja HERRA nosti israelilaisille pelastajan, Otnielin, Kaalebin nuoremman veljen Kenasin pojan, ja hän pelasti heidät.

Tuom. 1:13

10. HERRAN Henki tuli hänen ylleen, ja hän toimi tuomarina Israelissa. Hän lähti sotaan, ja HERRA antoi Aramin kuninkaan Kuusan-Risataimin hänen valtaansa, ja hän nujersi Kuusan-Risataimin¹⁴.

11. Ja maassa oli rauha neljäkymmentä vuotta. Sitten Otniel, Kenasin poika, kuoli.

Tuom. 1:13

Eehud voittaa Mooabin kuninkaan

12. Mutta israelilaiset tekivät jälleen sellaista, mikä oli pahaa HERRAN silmissä. Silloin HERRA vahvisti Mooabin kuninkaan Eglonin Israelia vahvemmaksi, koska israelilaiset tekivät sellaista, mikä oli pahaa HERRAN silmissä.

Tuom. 4:1,6,1

13. Eglon kokosi luokseen amonilaiset ja amalekilaiset. Hän lähti liikkeelle ja voitti Israelin, ja he valtasivat Palmukaupungin.

5. Moos. 34:3;

Tuom. 1:16

14. Israelilaiset joutuivat palvelemaan Mooabin kuningasta Eglonia kahdeksantoista vuotta.

15. Mutta israelilaiset huusivat avukseen HERRAA, ja HERRA nosti heille pelastajan, benjaminilaisen Eehudin, Geeran pojan, vasenkätisen miehen. Kun israelilaiset lähettivät hänet viemään veroa Mooabin kuninkaalle Eglonille,

16. hän teki itselleen kaksiteräisen miekan, jalan pituisen, ja sitoi sen oikealle kupeelleen vaatteittensa alle.

17. Hän toi veron Mooabin kuninkaalle Eglonille. Eglon oli hyvin lihava mies.

18. Kun Eehud oli saanut annetuksi veron, hän saattoi verolahjoja kantaan väen kotimatalle.

14 3:10. Kirj.: ”hänen kätensä oli voimallinen Kuusan-Risataimin päällä”.

19. Itse hän kuitenkin palasi takaisin Gilgalin luona olevien jumalankuvien luota ja sanoi: "Minulla on salaista asiaa sinulle, kuningas." Tämä sanoi: "Puhu hiljaa." Silloin kaikki hänen palvelijansa poistuivat hänen luotaan.

20. Eglonin istuessa yksin viileässä yläsalissaan Eehud meni hänen luokseen ja sanoi: "Minulla on sinulle sana Jumalalta." Silloin Eglon nousi istuimeltaan.

21. Mutta Eehud ojensi vasemman kätensä, otti miekan oikealta kupeeltaan ja työnsi sen Eglonin vatsaan.

22. niin että kahvakin upposi vatsaan terän mukana. Ihra peitti miekan konnaan, sillä hän ei vetänyt miekkaa ulos Eglonin vatsasta, ja sisälmykset valuivat ulos.

23. Eehud meni pylväskäytävään, sulki yläsalin ovet jälkeensä ja lukitsi ne.

24. Hänen mentyään kuninkaan palvelijat palasivat. Kun he näkivät, että yläsalin ovet olivat lukossa, he sanoivat: "Varmaankin hän on tarpeellaan viileässä huoneessa."

25. He odottivat kyllästymiseen asti. Mutta kun hän ei vielääkään avannut yläsalin ovia, he ottivat avaimen, avasivat oven ja näkivät, että heidän heransa makasi kuolleena lattialla.

26. Heidän vitkastellessaan Eehud pakeni. Hän ohitti jumalankuvat ja pakeni Seiraan.

27. Sinne saavuttuaan hän puhalsi soofar-torveen Efraimin vuoristossa, ja israelilaiset laskeutuivat hänen kanssaan vuoristosta. Hän kulki heidän edellään

4. Moos. 10:9

28. ja sanoi heille: "Seuratkaa minua, sillä HERRA on antanut vihollisenne, mooabilaiset, teidän käsiinne." Niin he laskeutuivat hänen jäljessään ja valtasivat Mooabiin vievät Jordanin kahlauspaikat eivätkä päästäneet ketään yli.

29. He voittivat silloin Mooabin, noin kymmenentuhatta miestä, kaikki vahvoja ja urheita miehiä, eikä ainoakaan päässyt pakoon.

30. Sinä päivänä Mooab joutui nöyrytmään Israelin käden alle, ja maassa oli rauha kahdeksankymmentä vuotta.

Samgar tuomarina

31. Eehudin jälkeen oli tuomarina Samgar, Anatin poika. Hän surmasi häränpistimellä filistealaisia, kuusisataa miestä. Myös hän pelasti Israelin.

4. LUKU

Debora ja Baarak voittavat Siiseran

1. Eehudin kuoltua israelilaiset tekivät jälleen sitä, mikä oli pahaa HERRAN silmissä.

Tuom. 3:12,8:33

2. Silloin HERRA luovutti heidät kannanilaisten kuninkaan Jaabinin valtaan. Jaabin hallitsi Haasorissa, ja hänen sotapäällikkönsä oli Siisera, joka asui Haroset-Goojimissa.

Tuom. 3:12,8:33

3. Israelilaiset huusivat avukseen HERRAA, sillä Siiseralla oli yhdeksätsadat raudoitettut sotavaunut ja hän sortii ankarasti israelilaisia kaksikymmentä vuotta.

4. Siihen aikaan naisprofeetta Debora, Lappidotin vaimo, jakoi oikeutta Israelille.

5. Hänellä oli tapana istua Deboran palmun alla Raaman ja Beetelin välillä Efraimin vuoristossa, jonne israelilaiset menivät hänen luokseen saamaan oikeutta.

6. Hän lähetti kutsumaan Baarakin, Abinoamin pojan, Naftalin Kedekses-tä ja sanoi tälle: "Eikö HERRA, Israelin Jumala, ole käsenyt sinua: Lähde Taaborin vuorelle ja ota mukaasi kymmenentuhatta miestä naftalilaisia ja sebulonilaisia,

Hepr. 11:32

7. niin minä vedän sinun luoksesi Kiisonin purolle Jaabinin sotapäällikön Siiseran sotavaunuineen ja joukkoineen ja annan hänet sinun käsiisi."

8. Mutta Baarak sanoi Deboralle: "Jos sinä lähdet minun kanssani, minä lähten, mutta jos sinä et lähde minun kanssani, en minäkään lähde."

9. Debora sanoi: "Minä lähten sinun kanssasi, mutta kunnia tästä retkestä,

jolle lähdet, ei tule sinulle, sillä HERRA on luovuttava Siiseran naisen käsiin.” Niin Debora nousi ja lähti Baarakin kanssa Kedekseen.

10. Baarak kutsui kokoon Kedekseen Sebulonin ja Naftalin, ja häntä seurasi ylös Taaborin vuorelle kymmenentuhatta miestä. Myös Debora meni hänen kanssaan.

11. Keeniläinen Heber oli eronnut keeniläisistä, Mooseksen apen Hooabin jälkeläisistä. Hän oli pystyttänyt telttansa Saanaimin tammen luo Kedeksen lähelle. 4. Moos. 10:29; Tuom. 1:16

12. Kun Siiseralle ilmoitettiin, että Baarak, Abinoamin poika, oli noussut Taaborin vuorelle,

13. Siisera kokosi Haroset-Goojimiasta yhteen kaikki sotavaununsa, yhdeksänsadat raudoitettut sotavaunut, ja kaiken väkensä ja lähti Kiisonvirralle.

14. Silloin Debora sanoi Baarakille: ”Nouse, sillä tämä on se päivä, jona HERRA antaa Siiseran sinun käsiisi. Etkö tiedä, että HERRA on jo mennyt sinun edelläsi!” Niin Baarak laskeutui Taaborin vuorelta kymmenentuhatta miestä jäljessään.

15. HERRA saattoi Baarakin miekan edessä hämminkiin Siiseran, koko hänen sotavaunuosastonsa ja koko hänen leirinsä, ja Siisera laskeutui vaunuistaan ja pakeni jalkaisin.

4. Moos. 10:29; Tuom. 1:16

16. Mutta Baarak ajoi takaa Siiseran sotavaunuja ja joukkoja Haroset-Goojimiin saakka, ja koko joukko kaatui miekkaan; ei yksikään jäänyt henkiin.

Siiseran kuolema

17. Siisera pakeni jalkaisin keeniläisen Heberin vaimon Jaaelin teltalle, sillä Haasorin kuninkaan Jaabinin ja keeniläisen Heberin suvun välillä oli rauha.

18. Jaael meni Siiseraa vastaan ja sanoi hänelle: ”Herrani, poikkea toki minun luokseni. Älä pelkää.” Siisera poikkasi hänen luokseen telttaan, ja Jaael peitteli hänet.

19. Siisera sanoi Jaaelille: ”Anna minun juoda vähän vettä, sillä minun on jano.” Jaael avasi maitoleilin, antoi Siiseran juoda ja peitti hänet jälleen.

Tuom. 5:25

20. Sitten Siisera sanoi hänelle: ”Asetu teltan ovelle, ja jos joku tulee ja kysyy sinulta, onko täällä ketään, niin vastaa, ettei ole.”

21. Siisera oli väsynyt ja vaipui siikeään uneen. Silloin Jaael, Heberin vaimo, otti telttavaarnan ja vasaran käsiinsä, meni hiljaa hänen luokseen ja löi vaarnan hänen ohimoonsa, niin että se tunkeutui maahan asti, ja Siisera kuoli.

22. Kun Baarak, joka oli ajamassa Siiseraa takaa, tuli paikalle, Jaael meni häntä vastaan ja sanoi hänelle: ”Tule, minä näytän sinulle miehen, jota etsit.” Baarak meni hänen luokseen, ja näki, että Siisera makasi siellä kuolleena vaarna ohimossaan.

23. Näin Jumala sinä päivänä nöyryytti Jaabinin, kanaanilaisten kuninkaan, israelilaisten edessä.

24. Israelilaisten käsi painoi yhä raskaammin kanaanilaisten kuningasta Jaabinia, kunnes he olivat tuhonneet hänet.

5. LUKU

Deboran ja Baarakin voittolaulu

1. Sinä päivänä Debora lauloi Baarakin, Abinoamin pojan kanssa näin:

2. ”Kun sekasorto vallitsi Israelissa, kansa oli altis. Kiittäkää HERRAA!

Tuom. 4:10

3. Kuulkaa, kuninkaat, kuunnelkaa, ruhtinaat! Minä laulan HERRALLE, minä laulan ylistystä HERRALLE, Israelin Jumalalle.

4. HERRA, kun sinä, lähdit Seiristä, kun astelit Edomin maasta, silloin maa järisi ja taivaat pisaroivat, pilvet pisaroivat vettä.

2. Moos. 19:16; 5. Moos. 33:2; Ps. 77:18

5. Vuoret vapisivat HERRAN edessä, jopa Sinai vapisi HERRAN, Israelin Jumalan, edessä.

6. Samgarin, Anatin pojan, päivinä, Jaaelin aikaan, karavaanit lakkasivat kulkemasta ja matkaajat kulkivat syrjäpolkuja. Tuom. 3:31

7. Israelin kylistä hävisi elämä, se puuttui täysin, kunnes minä, Debora, nousin, nousin äidiksi Israelissa. Tuom. 4:4

8. Israel valitsi uusia jumalia; silloin sota oli jo porteilla, mutta ei näkynyt kilpeä ei keihästä Israelin neljäkymmentuhannen joukossa. 5. Moos. 32:17; 1. Sam. 13:19–22

9. Minun sydämeni on kiintynyt Israelin johtajiin, niihin, jotka ovat kansan joukossa alttiita. Kiittäkää HERRAA!

10. Puhukaa tästä te, jotka ratsastatte valkoisilla aasintammoilla, te, jotka istutte matoilla, ja te, jotka kuljette teitä pitkin.

11. Vedenjakajien äänet ammennuspaikoilta! Siellä he kertovat HERRAN vanhurskaista teoista, hänen vanhurskaista teoistaan Israelin kylien asukkaita kohtaan. Silloin HERRAN kansa laskeutui porteille.

12. Herää, Debora, herää! Herää, herää, laula laulu! Nouse, Baarak! Vie vangitsijasi vankeuteen, sinä Abinoamin poika!

13. Silloin jäljelle jääneet laskeutivat kansan ylhäisten luo, HERRA laskeutui luokseni sankarien mukana.

14. Efraimista tulivat ne, joiden juuret olivat Amalekissa, sinun jälkeesi, Benjamin, sinun joukkojesi mukana. Maakirista laskeutuivat johtajat, Sebulonista kirjurin ruokoa käyttävät. Joos. 17:1; Tuom. 12:15

15. Isaskarin ruhtinaat tulivat Deboran kanssa. Isaskar oli kuin Baarak, hän kiirehti Baarakin kannoilla laaksoon. Ruubenin suvuissa käytiin suuria neuvotteluja.

16. Miksi jäit istumaan lammastarhojen vaiheille kuuntelemaan paimenten soittoa? Ruubenin suvuissa käytiin suuria neuvotteluja. 5. Moos. 33:6

17. Gilead pysyi tuolla puolen Jordanin, ja Daan, miksi hän viipyi laivoilla? Asser jäi asumaan meren äyräälle ja

pysyi lahtiensa rannoilla.

Joos. 13:24,19:24,40

18. Sebulon on kansa, joka antaa henkensä alttiiksi kuolemaan, samoin Naftali kedon kummuilla.

19. Silloin kuninkaat tulivat ja taistelivat, Kanaanin kuninkaat taistelivat Taanakissa, Megiddon vesien äärellä, mutta eivät saaneet saaliikseen hopeaa.

20. Tähdet taivaalta sotivat, radoiltaan ne sotivat Siiseraa vastaan.

2. Moos. 14:24; Joos. 10:12; Tuom. 4:15

21. Kiisonin virta vei heidät mukanaan, Kiisonin virta, ikivanha virta. Sieluni, marssi eteenpäin voimassa! Tuom. 4:13

22. Silloin hevosten kaviot tömistivät maata, kun niiden urhot laskettelivat täyttä laukkaa.

23. Kirotkaa Meeros, sanoo HERRAN enkeli, kiroamalla kirotkaa sen asukkaat, koska he eivät tulleet HERRAN avuksi, HERRAN avuksi sankarien kanssa.

24. Siunatuin naisista olkoon Jaael, keeniläisen Heberin vaimo, siunatuin telloissa asuvista naisista. Tuom. 4:17–22

25. Vettä toinen pyysi, maitoa hän antoi, toi juhlamaljassa kermää.

26. Hän ojensi kätensä ottamaan vaarnaa, oikean kätensä työmiesten vasaraa, ja iski Siiseraa, murskasi hänen päänsä, iski ja lävisti hänen ohimonsa.

27. Jaaelin jalkojen juureen hän vaipui, kaatui ja makasi siinä, hänen jalkojensa juureen hän vaipui ja kaatui. Siisera jäi surmattuna makaamaan siihen, mihin vaipui.

28. Siiseran äiti katselee ikkunasta ja huutaa ristikon läpi: 'Miksi viipyvät hänen sotavaununsa? Miksi viipyy hänen vaunuhevostensa kavioiden kopse?'

29. Viisaimmat hänen ruhtinattaristaan vastaavat hänelle, hän itsekin vastaa itselleen omin sanoin:

30. 'Varmaankin he ovat saaneet saalista ja nyt jakavat sitä: tytön, kaksikin mieheen, värikästä kangasta saaliiksi Siiseralle, värikästä kangasta,

kirjailtua vaatetta saaliiksi, kirjailtuja, värikkäitä huiveja saaliiksi saatujen kaulaan.’

31. Näin hukkukoot kaikki sinun vihollisesi, HERRA. Mutta ne, jotka häntä rakastavat, ovat voimassaan kuin auringonnousu.” Ja maassa oli rauha neljäkymmentä vuotta.

Ps. 19:6;
Matt. 13:43

6. LUKU

Midianilaiset hävittävät maata

1. Israelilaiset tekivät jälleen sellaista, mikä oli pahaa HERRAN silmissä, ja HERRA antoi heidät Midianin valtaan seitsemäksi vuodeksi. Tuom. 3:12,4:1

2. Israel sai tuntea Midianin käden voiman, ja midianilaisten vuoksi israelilaiset tekivät suojikseen onkalot, luolat ja vuorilinnat, joita on vuoristossa.

3. Aina kun israelilaiset olivat kylväneet, tulivat midianilaiset, amalekilaiset ja idän miehet ja hyökkäsivät heidän kimppuunsa.

5. Moos. 28:33

4. He leiriytyivät israelilaisia vastaan ja hävittivät maan sadon aina Gazaa myöten jättämättä jäljelle mitään elintarpeita Israeliin, ei myöskään lampaita, härkiä eikä aaseja.

5. Sillä kun he lähtivät liikkeelle laumoineen ja telttoineen, he tulivat monilukuisina kuin heinäsirkat. Heillä ja heidän kameleillaan ei ollut määrää, ja he tulivat maahan hävittämään sitä.

Tuom. 7:12

6. Niin Israel joutui midianilaisten tähden suureen kurjuuteen, ja israelilaiset huusivat HERRAA avukseen.

7. Kun israelilaiset huusivat Midianin vuoksi HERRAA avukseen,

8. HERRA lähetti israelilaisten luo profetan. Tämä sanoi heille: ”Näin sanoo HERRA, Israelin Jumala: Minä johdatin teidät Egyptistä ja vein teidät pois orjuuden pesästä.

9. Minä vapautin teidät egyptiläisten vallasta ja kaikkien sortajienne vallasta. Minä karkotin viholliset teidän tieltänne ja annoin teille heidän maansa.

2. Moos. 23:23

10. Minä sanoin teille: Minä olen HERRA, teidän Jumalanne. Älkää kunnioittako amorilaisten jumalia, joiden maassa te asutte. Mutta te ette kuunnelleet minun ääntäni.”

2. Moos. 20:2; 2. Kun. 17:35–38

Gideonin kutsuminen

11. HERRAN enkeli tuli Ofran tammen luo ja istuutui sen alle. Tammi kuului abieserilaiselle Jooakselle, jonka poika Gideon oli juuri puimassa vehnää viinikuurnassa piilottaakseen ne midianilaisten näkyviltä.

12. HERRAN enkeli näyttäytyi hänelle ja sanoi: ”HERRA on kanssasi, sinä urhea sankari!”

13. Gideon sanoi hänelle: ”Minäkö, HERRANI? Jos kerran HERRA on meidän kanssamme, niin miksi kaikki tämä on kohdannut meitä? Ja missä ovat kaikki hänen ihmeensä, joista isämme ovat meille kertoneet ja sanoneet: ’HERRA on johdattanut meidät tänne Egyptistä?’ Mutta nyt HERRA on hylännyt meidät ja antanut meidät Midianin valtaan.”

2. Moos. 13:14

14. HERRA kääntyi hänen puoleensa ja sanoi: ”Mene tässä voimassasi ja vapauta Israel Midianin vallasta. Minä lähetän juuri sinut!”

Hepr. 11:32

15. Mutta Gideon vastasi hänelle: ”Minäkö? HERRA, millä minä vapautan Israelin? Minun sukunihan on vähäisin Manassessa, ja minä olen nuorin isäni perheessä.”

16. HERRA sanoi hänelle: ”Koska MINÄ OLEN sinun kanssasi, sinä voitat midianilaiset niin kuin yhden miehen.”

2. Moos. 3:12

17. Gideon sanoi hänelle: ”Jos olen saanut sinun suosiosi, anna minulle merkki, että sinä itse puhut minun kanssani.

18. Ethän poistu täältä, ennen kuin palaan luoksesi, tuon uhrilahjani ja panen sen eteesi.” Herra sanoi: ”Minä istun tässä, kunnes tulet takaisin.”

19. Gideon meni, valmisti ruuaksi nuoren vuohen ja leipoi happamattomia leipiä eefa-mitallisesta jauhoja, pani lihan koriin ja liemen pataan. Sit-

ten hän vei ne enkelin luokse tammen alle ja pani tarjolle.

20. Jumalan enkeli sanoi hänelle: "Ota liha ja happamattomat leivät ja pane ne tälle kalliolle ja vuodata liemi." Gideon teki niin.

21. HERRAN enkeli ojensi kädessään olevan sauvan ja kosketti sen kärjellä lihaa ja happamattomia leipiä. Silloin kalliosta nousi tuli, joka kulutti lihan ja happamattomat leivät. Samassa HERRAN enkeli katosi Gideonin näkyvistä.

3. Moos. 9:24; 1. Kun. 18:38; 2. Aik. 7:1

22. Gideon ymmärsi, että se oli HERRAN enkeli, ja sanoi: "Voi minua, Herra Jumala, sillä minä olen nähnyt HERRAN enkelin kasvoista kasvoihin!"

2. Moos. 33:20; Tuom. 13:22

23. Mutta HERRA sanoi hänelle: "Rauha sinulle! Älä pelkää, et sinä kuole."

24. Silloin Gideon rakensi siihen HERRALLE alttarin ja pani sen nimeksi "HERRA on rauha". Se alttari on vielä tänäkin päivänä abieserilaisten Ofrassa.

25. Sinä yönä HERRA sanoi Gideonille: "Ota isäsi härkämullikka ja toinen, seitsenvuotias mullikka, hajota isällesi kuuluva Baalin alttari ja kaada sen vieressä oleva asera-paalu." 5. Moos. 7:5; 2. Kun. 11:18,23:12,15; 2. Aik. 14:2

26. Rakenna sitten kivistä latomalla alttari HERRALLE, Jumalallesi, tämän vuorenkukkulan laelle. Ota se toinen mullikka ja uhraa se polttouhriksi asera-paalusta hakkaamiesi halkojen päällä."

27. Niin Gideon otti palvelijoistaan mukaansa kymmenen miestä ja teki niin kuin HERRA oli hänelle puhunut. Mutta koska hän pelkäsi isänsä sukua ja kaupungin miehiä, hän ei uskaltanut tehdä sitä päivällä vaan teki sen yöllä.

28. Kun kaupungin miehet nousivat varhain seuraavana aamuna, he huomasivat ihmeekseen, että Baalin alttari oli hajotettu, asera-paalu sen vierestä kaadettu ja se toinen mullikka uhrattu polttouhriksi äsken rakennetulla alttarilla.

29. He kysyivät toisiltaan: "Kuka tämän on tehnyt?" He tutkivat ja tiedus-

telivat asiaa, ja heille kerrottiin: "Sen on tehnyt Gideon, Jooaksen poika."

30. Silloin kaupungin miehet sanoivat Jooakselle: "Tuo poikasi tänne! Hänen on kuoltava, sillä hän on hajottanut Baalin alttarin ja kaatanut asera-paalun sen vierestä."

31. Mutta Jooas sanoi kaikille ympärillään seisoville: "Tekö ajatte Baalin asiaa, tekö pelastatte hänet? Se, joka ajaa hänen asiaansa, surmattakoon ennen huomisaamua. Jos Baal on jumala, ajakoon itse asiansa, koska Gideon on hajottanut hänen alttarinsa."

1. Kun. 18:21,27

32. Sinä päivänä Jooas antoi Gideonille nimen Jerubbaal¹⁵ sanoen: "Baal riidelkään Gideonia vastaan, koska Gideon on hajottanut hänen alttarinsa."

Tuom. 7:1

33. Sitten kaikki midianilaiset, amalekilaiset ja idän miehet kokoontuivat yhteen, tulivat virran yli ja leiriytyivät Jisreelin laaksoon.

34. Silloin HERRAN Henki puki Gideonin voimalla. Gideon puhalsi soofartorveen, ja abieserilaiset kutsuttiin koolle seuraamaan häntä.

Tuom. 3:10,11:29,14:6; Luuk. 24:49

35. Hän lähetti sanansaattajia myös koko Manasseen, ja manasselaisetkin kutsuttiin seuraamaan häntä. Samoin hän lähetti sanansaattajat Asseriin, Sebuloniin ja Naftaliin, ja nämäkin lähtivät vihollisia vastaan.

36. Gideon sanoi Jumalalle: "Jos sinä aiot pelastaa Israelin minun käteni kautta, niin kuin olet puhunut,

37. niin katso, minä panen kerittyjä villoja puimatantereelle. Jos kastetta tulee ainoastaan villoihin ja kaikki maa jää muuten kuivaksi, niin siitä minä tiedän, että sinä pelastat Israelin minun käteni kautta, niin kuin olet puhunut."

38. Niin myös tapahtui. Noustuaan varhain seuraavana aamuna Gideon puristi villoista kastetta ja sai niistä valumaan täyden maljan vettä.

15 6:32. Nimi merkitsee 'Baal ajaa asiansa' tai 'pelätkää Baalia'.

39. Silloin Gideon sanoi Jumalalle: "Älköön vihasi syttynkö minua kohtaan, jos minä vielä tämän kerran puhun. Salli minun kerran vielä tehdä koe villoilla. Anna ainoastaan villojen jäädä kuiviksi ja kastetta tulla kaikkialle muualle maahan."

1. Moos. 18:30,32

40. Ja Jumala teki sinä yönä niin. Ainoastaan villat jäivät kuiviksi, ja kastetta tuli kaikkialle muualle maahan.

7. LUKU

Herra valitsee Gideonin väen

1. Varhain seuraavana aamuna Jerubbaal, toisin sanoen Gideon, ja kaikki hänen kanssaan oleva väki kokoon tuivat Harodin lähteelle. Midianilaisten leiri oli laaksossa, Harodin lähteeltä ja Mooren kukkulasta pohjoiseen.

Tuom. 6:32

2. HERRA sanoi Gideonille: "Sinun kanssasi on liikaa väkeä. Minä en voi antaa Midiania heidän valtaansa, ettei Israel kerskuisi minua vastaan ja sanoisi: 'Oma käteni pelasti minut.'"

5. Moos. 8:17

3. Kuuluta nyt siis kansan kuullen näin: 'Se, joka pelkää ja vapisee, kääntyköön takaisin ja lähteköön Gileadin vuorilta.'" Silloin kansasta palasi takaisin kaksikymmentäkaksituhatta. Jäljelle jäi kymmenentuhatta.

5. Moos. 20:8

4. HERRA sanoi Gideonille: "Väkeä on vieläkin liian paljon. Vie heidät alas veden ääreen, niin minä valikoin¹⁶ heistä sinulle osan siellä. Jokainen, josta minä sanon sinulle: 'Tämä lähteköön kanssasi', lähtee kanssasi, mutta josta minä sanon sinulle: 'Tämä älköön lähtekö kanssasi', se ei lähde."

5. Gideon vei väen alas veden ääreen, ja HERRA sanoi hänelle: "Erota toisistaan ne, jotka latkivat vettä kielellään kuin koira, ja ne, jotka laskeutuvat polvilleen juomaan."

6. Niiden miesten luku, jotka latkivat kädestä suuhunsa¹⁷, oli kolmesataa.

16 7:4. Kirj.: "puhdistan". Sana tarkoittaa metallin puhdistamista.

17 7:6. Kyseessä on paimentolaisten tapa kastaa yhä uudestaan sormensa veteen ja nuolla siitä vesi, kunnes jano sammuu.

Kaikki muu väki oli laskeutunut polvilleen juomaan vettä.

7. Silloin HERRA sanoi Gideonille: "Niillä kolmellasadalla miehellä, jotka latkivat, minä pelastan teidät ja annan Midianin sinun käsiisi. Kaikki muu väki menköön kotiinsa."

1. Sam. 14:6; 2. Aik. 14:11

8. Sitten tuo kolmensadan miehen joukko otti mukaansa eväät ja soofar-torvensa. Kaikki muut Israelin miehet Gideon päästi menemään koteihinsa ja piti ainoastaan ne kolmesataa miestä. Midianilaisten leiri oli hänen alapuolelleen laaksossa.

9. Sinä yönä HERRA sanoi hänelle: "Nouse ja mene alas vihollisen leiriin, sillä minä olen antanut sen sinun käsiisi."

10. Mutta jos sinä pelkääät mennä yksin alas leiriin, mene palvelijasi Puuran kanssa,

11. ja kuuntele, mitä siellä puhutaan, niin saat rohkeutta hyökätä leiriin." Niin hän meni palvelijansa Puuran kanssa alas leirin laitaa asti etuvartijoiden luo.

12. Laaksoon oli leiriytynyt midianilaisia, amalekilaisia ja kaikkia idän miehiä kuin heinäsiirkoja, eikä heidän kameleillaan ollut määrää; niitä oli kuin hiekkaa meren rannalla.

Tuom. 6:3,5,33

13. Gideonin tullessa muuan mies oli kertomassa toiselle untaan. Mies sanoi: "Kuule, minä näin unta. Pyöreä ohraleipä kieri midianilaisten leiriin. Se tuli erästä telttaa kohti ja törmäsi siihen, niin että teltta kaatui ylösalaisin ja jäi kumoon."

14. Toinen sanoi: "Se ei ole mikään muu kuin israelilaisen Gideonin, Jooaksen pojan, miekka. Jumala antaa hänen käsiinsä Midianin ja koko leirin."

Soofar-torvet, ruukut ja tulisoihdut

15. Kun Gideon oli kuullut kertomuksen unesta ja sen selityksen, hän kumartui maahan ja rukoili. Sitten hän palasi Israelin leiriin ja sanoi: "Nouskaa, sillä HERRA on antanut midianilaisten leirin teidän valtaanne."

16. Gideon jakoi ne kolmesataa miestä kolmeen joukkoon ja antoi jokaiselle miehelle soofar-torven ja tyhjän saviruukun sekä tulisoihdun ruukuun.

17. Hän sanoi heille: ”Katsokaa minua ja tehkää samoin kuin minä. Kun minä olen tullut leirin laitaan, tehkää niin kuin minä teen.

18. Kun minä ja kaikki minun kansani ovat miehet puhallamme soofar-torviin, puhaltakaa tekin torviinne kaikkialla leirin ympärillä ja huutakaa: ”HERRAN ja Gideonin puolesta!”

19. Niin Gideon ja ne sata miestä, jotka olivat hänen kanssaan, tulivat leirin laitaan keskimmäisen yövartion alussa, juuri kun vartijat oli asetettu paikoilleen. Silloin he puhalsivat soofar-torviin ja särkivät saviruukut, jotka heillä oli käsissään.

20. Niin ne kolme joukkoa puhalsivat soofar-torviin ja murskasivat saviruukut. Miehet ottivat vasempaan käteensä tulisoihdut ja oikeaan torvet, puhalsivat niihin ja huusivat: ”HERRAN ja Gideonin miekka!”

21. Kukin heistä seisoi paikallaan leirin ympärillä, mutta koko leiri lähti huutaen juoksemaan pakoon.

Gideon voittaa midianilaiset

22. Kun noihin kolmeensataan soofar-torveen puhallettiin, HERRA käänsi midianilaisten miekat toisiaan vastaan koko leirissä, ja he pakenivat Beet-Sittaan asti Sereraan päin, Tabbatin luona olevan Abel-Meholan rantaan saakka.

1. Sam. 14:20; 2. Aik. 20:23

23. Silloin Israelin miehet kutsuttiin koolle Naftalista, Asserista ja koko Manassesta, ja he ajoivat midianilaisia takaa.

24. Gideon oli myös lähettänyt sainsaattajia kaikkialle Efraimin vuoristoon sanomaan: ”Tulkaa alas taistelemaan midianilaisia vastaan ja valtakaa heiltä Jordan ja vesipaikat aina Beet-Baaraan asti.” Niin kaikki Efraimin miehet kutsuttiin koolle, ja he valtasivat

Jordanin ja vesilähteet Beet-Baaraan asti.

25. He ottivat vangiksi kaksi midianilaisten ruhtinasta, Oorebin ja Seebin. Oorebin he surmasivat Oorebin kalliolla, ja Seebin he surmasivat Seebin viinikuurnan luona. Sitten he ajoivat midianilaisia takaa. Oorebin ja Seebin päät he toivat Gideonille Jordanin toiselle puolen.

Ps. 83:12; Jes. 9:3,10:26

8. LUKU

Gideon surmaa Midianin kuninkaat

1. Efraimin miehet sanoivat Gideonille: ”Miksi teit meille näin etkä kutsunut meitä, kun menit taistelemaan midianilaisia vastaan?” Ja he riitelivät kovasti Gideonin kanssa. Tuom. 12:1

2. Mutta Gideon sanoi heille: ”Mitä minä muka olen tehnyt teihin verrattuna? Eikö Efraimin jälkikorjuu ole parempi kuin Abieserin viininkorjuu?”

Tuom. 6:11,34

3. Teidän käsiinnehän Jumala antoi midianilaisten ruhtinaat Oorebin ja Seebin. Olenko minä kyennyt tekemään mitään sellaista kuin te?” Kun hän puhui näin, lauhtui heidän suuttumuksensa häntä kohtaan.

Tuom. 7:25

4. Kun Gideon tuli Jordanille, hän meni sen yli niiden kolmensadan miehen kanssa. He olivat uuvuksissa, mutta jatkoivat vihollisen takaa-ajoa.

5. Gideon sanoi Sukkotin miehille: ”Antakaa leipiä väelle, joka seuraa minua, sillä se on uuvuksissa. Minä näet ajan takaa midianilaisten kuninkaita Sebahia ja Salmunnaa.”

6. Mutta Sukkotin päämiehet vastasivat: ”Onko Sebahin ja Salmunnan koura jo kädessäsi, niin että antaisimme leipää sotajoukollesi?”

7. Gideon vastasi: ”Hyvä on! Kun HERRA antaa Sebahin ja Salmunnan minun käsiini, minä pehmitän teidän lihanne autiomaan orjantappuroilla ja piikkipensailia.”

8. Hän lähti sieltä Penueliin ja puhui samalla tavoin Penuelin miehille. Nämä

vastasivat hänelle samoin kuin Sukkotin miehet olivat vastanneet.

9. Niin hän sanoi myös Penuelin miehille: "Kun palaan voittajana¹⁸, minä hajotan tämän tornin."

10. Mutta Sebah ja Salmunna olivat Karkorissa joukkojensa kanssa, joita oli jäljellä koko idän miesten leiristä noin viisitoistatuhatta miestä. Kaatu-neita miekkamiehiä oli satakaksikymmentätuhatta.

11. Gideon kulki teltoissa asuvien tietä Noobahin ja Jogbehan itäpuolitse ja voitti joukon, kun se oli huolettomana leirissään.

4. Moos. 32:35,42

12. Sebah ja Salmunna pakenivat, mutta Gideon ajoi heitä takaa. Hän otti molemmat midianilaisten kuninkaat, Sebahin ja Salmunnan, vangiksi ja saattoi koko leirin pakokauhun valtaan.

13. Kun Gideon, Jooaksen poika, palasi taistelusta Hereksen solalta,

14. hän otti kiinni erään nuorukaisen, joka oli Sukkotin miehiä, ja kuulusteli häntä. Nuorukainen kirjoitti hänelle Sukkotin päämiesten ja vanhinten nimet; heitä oli seitsemänkymmentäseitsemän miestä.

15. Kun Gideon tuli Sukkotin miesten luo, hän sanoi: "Tässä ovat Sebah ja Salmunna, joiden vuoksi pilkkasitte minua ja kysyitte: 'Onko Sebahin ja Salmunnan koura jo kädessäsi, niin että antaisimme leipää sinun uupunille miehillesi?'"

16. Gideon otti kiinni kaupungin vanhimmat ja antoi autiomaan orjantappuroilla ja piikkipensaille opetuksen Sukkotin miehille.

17. Hän myös hajotti Penuelin tornin ja surmasi kaupungin miehet.

18. Sitten hän sanoi Sebahille ja Salmunnalle: "Millaisia olivat ne miehet, jotka te tapoitte Taaborilla?" Nämä vastasivat: "He olivat samanlaisia kuin sinä, jokainen varreltaan kuin kuninkaan poika."

19. Gideon sanoi: "He olivat minun veljäni, äitini poikia. Niin totta kuin HER-

RA elää: jos te olisitte jättäneet heidät henkiin, minä en surmaisi teitä."

20. Hän sanoi Jeterille, esikoiselleen: "Nouse ja surmaa heidät." Mutta nuorukainen ei paljastanut miekkaansa, sillä hän pelkäsi, koska oli vielä nuori.

21. Silloin Sebah ja Salmunna sanoivat: "Surmaa sinä meidät, sillä miehellä on miehen voimat." Gideon nousi ja surmasi Sebahin ja Salmunnan ja otti heidän kameliensa kaulasta puolikuukurut.

Ps. 83:12

Gideon ei suostu Israelin hallitsijaksi

22. Israelin miehet sanoivat Gideonille: "Hallitse sinä meitä, sinä itse, sinun poikasi ja pojanpoikasi, sillä sinä olet pelastanut meidät Midianin vallasta."

23. Mutta Gideon sanoi heille: "En minä aio teitä hallita, eikä minun poikani ole teitä hallitseva. Hallitkoon teitä HERRA."

24. Gideon sanoi heille vielä: "Tahtoisin kuitenkin esittää teille pyynnön, että jokainen teistä antaisi minulle saaliistaan korurenkaan." Midianilaisilla näet oli kultaisia korurenkaita, koska he olivat ismaelilaisia.

25. Israelilaiset sanoivat: "Annamme mielellämme." Ja he levittivät viitan ja jokainen heitti sen päälle saaliiksi saamansa korurenkaan.

26. Gideonin pyytämät kultaiset korurenkaat painoivat tuhatseitsemänsataa kultasekeliä. Tähän eivät sisältyneet midianilaisten kuninkaiden yllä olleet puolikuukurut, kovarenkaat ja purppuravaatteet eivätkä heidän kameliensa kaulaketjut.

27. Gideon valmisti niistä kasukan, jonka hän sijoitti kaupunkiinsa Ofraan, ja koko Israel kävi haureellisesti palvomassa sitä siellä. Siitä tuli ansa Gideonille ja hänen perheelleen. 2. Moos. 28:4; Tuom. 17:5

28. Niin Midian nöyryty israelilaisten edessä eikä enää nostanut päätään. Gideonin päivinä maassa oli rauha neljäkymmentä vuotta. Tuom. 3:11

18 8:9. Kirj.: "rauhassa".

29. Sitten Jerubbaal, Jooaksen poika, palasi asumaan kotiinsa.

30. Gideonilla oli seitsemänkymmentä poikaa, hänen siittämiään, sillä hänellä oli monta vaimoa.

31. Myös hänen sikemiläinen sivuvaimonsa synnytti hänelle pojan, ja Gideon antoi pojalle nimen Abimelek.

32. Päästyään korkeaan ikään Gideon, Jooaksen poika, kuoli, ja hänet haudattiin isänsä Jooaksen hautaan abieserilaisten Ofraan.

Israel luopuu Jumalasta

33. Kun Gideon oli kuollut, israelilaiset lähtivät jälleen haureudessaan seuraamaan baaleja ja tekivät jumalakseen Baal-Beritin. Tuom. 2:11,9:4

34. He eivät enää muistaneet HERAA, Jumalaansa, joka oli pelastanut heidät kaikkien heidän ympärillään asuvien vihollisten vallasta.

35. He eivät myöskään osoittaneet laupeutta Jerubbaalin eli Gideonin perhettä kohtaan huolimatta kaikesta hyvästä, mitä hän oli tehnyt Israelille.

9. LUKU

Abimelek nousee kuninkaaksi

1. Abimelek, Jerubbaalin poika, meni Sikemiin enojensa luo ja sanoi heille sekä äitinsä isän koko suvulle: Tuom. 8:30

2. ”Puhukaa kaikille Sikemin johtomiehille näin: ’Kumpi teistä on parempi, sekö että teitä hallitsee seitsemänkymmentä miestä, kaikki Jerubbaalin pojat, vai se että teitä hallitsee yksi mies?’ Ja muistakaa, että minä olen teidän luutanne ja lihaanne.”

3. Abimelekin enot puhuivat kaikille Sikemin johtomiehille hänen puolestaan kaiken tämän, ja näiden sydän taipui Abimelekin puolelle. He näet sanoivat: ”Hän on meidän veljemme.”

4. He antoivat Abimelekille Baal-Beritin temppelistä seitsemänkymmentä hopeasekeliä. Niillä hän palkkasi tyhjäntoimittajia ja häikäilemättömiä miehiä, ja nämä seurasivat häntä.

Tuom. 8:33

5. Sitten hän lähti isänsä taloon Ofraan ja surmasi yhden ja saman kiven päällä veljensä, seitsemänkymmentä Jerubbaalin poikaa. Jerubbaalin nuorin poika Jootam jäi kuitenkin henkiin, sillä hän oli piiloutunut.

6. Sitten kaikki Sikemin johtomiehet ja koko Beet-Millon väki kokoontuivat, menivät Sikemissä olevan muistomerkkitammen luo ja tekivät Abimelekista kuninkaan. Joos. 24:25

Jootamin vertaus

7. Kun Jootamille kerrottiin tästä, hän meni Garissimin vuoren laelle, asettui seisomaan ja huusi heille kovalla äänellä: ”Kuulkaa minua, te Sikemin johtomiehet, niin Jumala kuulee teitä. 5. Moos. 11:29

8. Kerran puut lähtivät voitelemaan itselleen kuningasta ja sanoivat öljypuulle: ’Ole sinä meidän kuninkaamme.’

9. Mutta öljypuu sanoi niille: ’Lakkaisinko antamasta öljyäni, josta jumalat ja ihmiset minua ylistävät ja menisin huojumaan muiden puiden yläpuolelle?’

10. Sitten puut sanoivat viikunapuulle: ’Tule sinä kuninkaaksemme.’

11. Mutta viikunapuu sanoi niille: ’Lakkaisinko antamasta makeuttani ja hyvää satoani ja menisin huojumaan muiden puiden yläpuolelle?’

12. Sitten puut sanoivat viiniköynnökselle: ’Tule sinä meidän kuninkaaksemme.’

13. Mutta viiniköynnös sanoi niille: ’Lakkaisinko antamasta viiniäni, joka saa jumalat ja ihmiset iloisiksi, ja menisin huojumaan muiden puiden yläpuolelle?’ Ps. 104:15

14. Silloin kaikki puut sanoivat orjantappuralle: ’Tule sinä kuninkaaksemme.’

15. Orjantappura sanoi puille: ’Jos te todella voitelette minun kuninkaaksenne, on teidän tultava suojaan minun varjooni. Ellette tule, lähtee orjantappurasta tuli ja polttaa Libanonin setrit.’

16. Oletteko te nyt menetelleet rehellisesti ja nuhteettomasti tehdessänne Abimelekista kuninkaan? Oletteko kohdelleet hyvin Jerubbaalia ja hänen perhettään ja palkinneeet hänet sen mukaan, mitä hän on tehnyt?

17. Sotihan minun isäni teidän puolestanne, pani henkensä alttiiksi ja pelasti teidät Midianin käsistä.

18. Te sen sijaan olette tänä päivänä nousseet minun isäni perhettä vastaan ja surmanneet yhden ja saman kiven päällä hänen poikansa, seitsemänkymmentä miestä, ja tehneet Abimelekista, isäni orjattaren pojasta, Sike-min miesten kuninkaan, koska hän on teidän veljenne.

19. Jos te siis olette tänä päivänä kohdelleet rehellisesti ja vilpittömästi Jerubbaalia ja hänen perhettään, niin iloitkaa Abimelekista, ja iloitkoon myös hän teistä.

20. Mutta jos ette ole tehneet oikein, lähtee Abimelekista tuli ja kuluttaa Sikemin johtomiehet sekä Beet-Millon. Samoin lähtee tuli Sikemin johtomiehistä ja Beet-Millosta ja kuluttaa Abimelekin.”

21. Sitten Jootam lähti kiireesti ja pakeni Beeriin. Hän asettui sinne asumaan veljensä Abimelekin tähden.

Abimelekin taistelut ja kuolema

22. Kun Abimelek oli hallinnut Israelia kolme vuotta,

23. Jumala lähetti pahan hengen Abimelekin ja Sikemin miesten väliin, ja Sikemin johtomiehet pettivät Abimelekiä.

24. Tämä tapahtui, jotta Jerubbaalin seitsemällekympenelle pojalle tehty väkivalta tulisi kostetuksi, ja heidän vrensä tulisi heidän veljensä Abimelekin päälle, joka oli surmannut heidät, ja Sikemin johtomiesten päälle, jotka olivat rohkaisseet¹⁹ häntä surmaamaan veljensä.

25. Sikemin johtomiehet asettivat Abimelekin kiusaksi miehiä väijymään

vuorten harjanteille, ja nämä ryöstivät jokaisen, joka kulki tiellä heidän ohitse. Tästä kerrottiin Abimelekille.

26. Sitten Gaal, Ebedin poika, tuli veljineen Sikemiin ja hän saavutti Sikemin johtomiesten luottamuksen.

27. He lähtivät ulos viinitarhoilleen ja korjasivat niiden sadon, polkivat rypäleet ja pitivät ilojuhlia. Sitten he menivät jumaliensa temppeliin, söivät ja joivat ja kirosivat Abimelekiä.

28. Gaal, Ebedin poika, sanoi: ”Kuka on Abimelek, että me häntä palvelisimme, ja kuka on Sikem? Eikö Abimelek ole Jerubbaalin poika ja Sebul hänen käskyläisensä? Palvelkaa Sikemin isän Hamorin miehiä. Miksi me palvelisimme Abimelekiä? 1. Moos. 34:2

29. Olisipa minulla tämä kansa vallassani, niin minä toimittaisin Abimelekin pois ja sanoisin hänelle: ”Hanki itsellesi lisää sotajoukkoa ja tule tänne!”

30. Kun kaupungin päällikkö Sebul kuuli Gaalin, Ebedin pojan, sanat, hän vihastui.

31. Hän lähetti salaa sanansaattajia Abimelekin luo sanomaan: ”Tiedätkö, että Gaal, Ebedin poika, ja hänen veljensä ovat tulleet Sikemiin, ja nyt he painostavat kaupunkia sinua vastaan.

32. Nouse siis yöllä, sinä ja väki, joka on kanssasi, ja asetu kedolle väijyksiin.

33. Hyökkää varhain aamulla, aurin-gon noustessa, kaupungin kimppuun. Varmasti Gaal lähtee joukkoineen sinua vastaan. Tee hänelle silloin, mitä kykenet.”

34. Niin Abimelek ja kaikki hänen kanssaan oleva väki nousivat yöllä ja asettuivat väijyksiin Sikemiä vastaan neljänä joukkona.

35. Gaal, Ebedin poika, tuli ulos ja asettui kaupungin portille. Silloin Abimelek ja hänen kanssaan oleva väki nousivat väijyksistä.

36. Gaal näki väen ja sanoi Sebulille: ”Katso, vuorten harjanteilta laskeutuu väkeä.” Mutta Sebul vastasi hänelle: ”Vuorten varjot näyttävät sinusta miehiltä.”

19 9:24. Kirj.: ”vahvistaneet hänen käsiään”.

37. Gaal sanoi taas: "Katso! Maan navalta laskeutuu väkeä, ja toinen joukko tulee Tietäjäsentammelta päin."

38. Silloin Sebul sanoi hänelle: "Missä on nyt sinun suuri suusi, joka sanoi: 'Mikä on Abimelek, että me häntä palvelisimme?' Eikö tämä ole sitä väkeä, jota olet halveksinut. Mene nyt ja taistele sitä vastaan."

39. Niin Gaal lähti Sikemin miesten edellä ja taisteli Abimelekiä vastaan.

40. Mutta Abimelek ajoi Gaalia takaa, ja tämä pakeni häntä. Monet kaa-tuivat surmattuina, ennen kuin ennättivät portille asti.

41. Sitten Abimelek asettui asumaan Arumaan, ja Sebul karkotti Gaalin ja hänen vempensä pois Sikemistä.

42. Seuraavana päivänä kansa oli lähdössä ulos pelloille. Kun siitä kerrottiin Abimelekillä,

43. hän otti väkensä, jakoi sen kolmeen joukkoon ja asettui pelloille väijyksiin. Kun hän näki kansan lähtevän kaupungista, hän hyökkäsi heidän kimppuunsa ja surmasi heidät.

44. Abimelek ja hänen kanssaan olevat joukot ryntäsivät esiin ja seisah-tuivat kaupungin portille. Toiset kaksi joukkoa hyökkäsivät kaikkien niiden kimppuun, jotka olivat pelloilla, ja löivät heidät.

45. Abimelek taisteli kaupunkia vastaan koko sen päivän, valloitti kaupungin ja surmasi siellä olevan kansan. Kaupungin hän hajotti maan tasalle ja kylvi sen paikalle suolaa.

46. Kun kaikki Sikemin tornin johtomiehet saivat kuulla siitä, he menivät Eel-Beritin temppelein holviin.

47. Mutta kun Abimelekillä kerrottiin, että kaikki Sikemin tornin johtomiehet olivat kokoontuneet,

48. Abimelek nousi kaiken väkensä kanssa Salmonin vuorelle. Abimelek otti kirveen käteensä ja löi poikki puunoksan, nosti sen olalleen ja sanoi mukanaan olevalle välle: "Näittekö, mitä minä tein? Tehkää tekin kiireesti samalla tavalla."

49. Niin jokainen mies katkaisi oksan. Sitten he seurasivat Abimelekiä, panivat oksat holvin päälle ja sytyttivät holvin palamaan. Niin kuolivat myös kaikki Sikemin tornin asukkaat, noin tuhat miestä ja naista.

50. Sitten Abimelek meni Teebesiin, leiriytyi Teebesiä vastapäätä ja valloitti sen.

51. Mutta kaupungin keskellä oli luja torni, ja kaikki miehet ja naiset sekä kaikki kaupungin johtomiehet pakenivat sinne. He sulkivat oven jälkeensä ja nousivat tornin katolle.

52. Abimelek tuli tornin luo ja ryhtyi taisteluun sitä vastaan. Mutta kun hän meni tornin ovelle polttaakseen sen tulella,

53. eräs nainen heitti jauhinkiven Abimelekin päähän ja murskasi hänen kallonsa.

54. Abimelek huusi heti palvelijalle, aseenkantajalleen, ja sanoi hänelle: "Vedä esiin miekkasi ja surmaa minut, ettei minusta sanottaisi: 'Nainen tappoi hänet.'" Silloin hänen palvelijansa lävisi hänet ja hän kuoli.

1. Sam. 31:4

55. Kun Israelin miehet näkivät, että Abimelek oli kuollut, he menivät kukin kotiinsa.

56. Näin Jumala maksoi Abimelekillä takaisin sen pahan, minkä tämä oli tehnyt isäänsä kohtaan surmatessaan seitsemänkymmentä veljeään.

57. Myös kaiken Sikemin miesten tekemän pahan Jumala antoi kohdata heitä itseään. Näin Jootamin, Jerubbaalin pojan, kirous tuli heidän päälle.

10. LUKU

Toola ja Jaair tuomareina

1. Abimelekin jälkeen nousi Israelia pelastamaan isaskarilainen Toola, Doodon pojan Puuan poika, joka asui Saamirissa, Efraimin vuoristossa.

2. Hän jakoi Israelille oikeutta kaksikymmentäkolme vuotta. Sitten hän kuoli, ja hänet haudattiin Saamiriin.

3. Hänen jälkeensä nousi gileadi-lainen Jaair ja jakoi Israelille oikeutta kaksikymmentäkaksi vuotta.

4. Hänellä oli kolmekymmentä poikaa, jotka ratsastivat kolmellakymmenellä aasilla. Heillä oli Gileadin maassa kolmekymmentä kaupunkia, joita vielä tänäkin päivänä kutsutaan Jaairin leirikyliksi.

4. Moos. 32:41; 5. Moos. 3:14; Tuom. 12:9,14

5. Sitten Jaair kuoli, ja hänet haudattiin Kaamoniin.

Israelia nöyryytetään

6. Mutta israelilaiset tekivät jälleen sellaista, mikä oli pahaa HERRAN silmissä. He palvelivat baaleja ja astarteja sekä Aramin jumalia, Siidonin jumalia, Mooabin jumalia, ammonilaisten jumalia ja filistealaisten jumalia. He hylkäsivät HERRAN eivätkä palvelleet häntä.

Tuom. 2:11

7. Silloin HERRAN viha syttyi Israelia kohtaan, ja hän luovutti heidät filistealaisten ja ammonilaisten valtaan.

8. Siitä vuodesta alkaen he ahdistivat ja sortivat kahdeksantoista vuotta kaikkia niitä israelilaisia, jotka asuivat Gileadissa, Jordanin toisella puolella, amorilaisten maassa.

5. Moos. 28:33

9. Ammonilaiset menivät myös Jordanin yli taistelemaan Juudaa, Benjaminia ja Efraimin heimoa vastaan, ja Israel joutui suureen ahdinkoon.

10. Niin israelilaiset huusivat HERRAA avukseen ja sanoivat: "Me olemme tehneet syntiä sinua vastaan, sillä me olemme hylänneet oman Jumalamme ja palvelleet baaleja."

Tuom. 3:9,15,4:3

11. Mutta HERRA sanoi israelilaisille: "Enkö minä pelastanut teitä egyptiläisiltä, amorilaisilta, ammonilaisilta ja filistealaisilta?"

12. Ja silloinkin, kun siidonilaiset, amalekilaiset ja maaonilaiset sortivat teitä ja te huusitte minua, minä pelastin teidät heidän vallastaan.

13. Mutta te hylkäsitte minut ja palvelitte muita jumalia. Sen tähden minä en enää pelasta teitä.

5. Moos. 32:15,19

14. Menkää ja huutakaa avuksenne niitä jumalia, jotka olette valinneet. Pelastakoot ne teidät ahdinkonne aikana."

5. Moos. 32:38; Jer.2:28

15. Israelilaiset sanoivat HERRALLE: "Me olemme tehneet syntiä. Tee sinä meille aivan niin kuin hyväksi näet, kunhan vain tänä päivänä vapautat meidät."

1. Sam. 7:6,12:10

16. Ja he poistivat vieraat jumalat keskuudestaan ja palvelivat HERRAA. Silloin hän ei enää kärsinyt nähdä Israelin kurjuutta.

1. Sam. 7:6,12:10

17. Sitten ammonilaiset kutsuttiin koolle ja he leirytyivät Gileadiin. Myös israelilaiset kokoontuivat ja leirytyivät Mispaan.

18. Niin Gileadin kansa ja ruhtinaat sanoivat toisilleen: "Kuka on se mies, joka alkaa taistelun ammonilaisia vastaan? Hänestä tulee kaikkien Gileadin asukkaiden päämies."

Tuom. 11:6

11. LUKU

Jefta asetetaan Israelin päämieheksi

1. Gileadilainen Jefta oli urhea sankari, mutta hän oli porton poika. Jeftan isä oli Gilead.

Hepr. 11:32

2. Myös Gileadin vaimo synnytti hänelle poikia. Kun vaimon pojat kasvoivat suuriksi, he karkottivat Jeftan ja sanoivat hänelle: "Sinä et peri mitään meidän isämme talossa, sillä sinä olet toisen naisen poika."

3. Silloin Jefta pakeni veljiensä luota ja asettui asumaan Toobin maahan. Jeftan luo kerääntyi tyhjäntoimittajia, ja nämä kulkivat hänen mukanaan.

4. Jonkin ajan kuluttua ammonilaiset aloittivat sodan Israelia vastaan.

Tuom. 10:8

5. Kun ammonilaiset sotivat Israelia vastaan, Gileadin vanhimmat lähtivät noutamaan Jeftaa Toobin maasta

6. ja sanoivat Jeftalle: "Tule meidän päälliköksemme, ja sotikaamme ammonilaisia vastaan."

7. Mutta Jefta sanoi Gileadin vanhimmille: "Ettekö te vihanneet minua ja karkottaneet minut isäni kotoa? Miksi

tulette minun luokseni nyt, kun teillä on hätä?”

8. Gileadin vanhimmat sanoivat Jeftalle: ”Juuri siksi olemme nyt kääntyneet sinun puoleesi, että sinä tulisit meidän kanssamme taistelemaan ammonilaisia vastaan ja että sinä olisit meidän kaikkien Gileadin asukkaiden päämies.” Tuom. 10:18

9. Jefta sanoi Gileadin vanhimmille: ”Jos te viette minut takaisin, taistelemaan ammonilaisia vastaan ja HERRA antaa heidät minun valtaani, niin tuleeko minusta todella teidän päämiehenne?”

10. Niin Gileadin vanhimmat sanoivat Jeftalle: ”Herra on todistaja meidän välillämme²⁰, elleimme tee, niin kuin sinä sanot.”

11. Niin Jefta lähti Gileadin vanhin-
ten kanssa. Kansa asetti hänet päämiehekseen ja päälliköksen, ja Jefta toisti HERRAN edessä Mispassa kaiken, mitä oli puhunut.

Jeftan sanoma ammonilaisten kuninkaalle

12. Sitten Jefta lähetti sanansaattajia sanomaan ammonilaisten kuninkaalle: ”Mitä sinulla on minun kanssani tekemistä, kun tulet tänne sotimaan maatani vastaan?”

13. Ammonilaisten kuningas vastasi Jeftan sanansaattajille: ”Koska Israel otti Egyptistä tullessaan minun maani Arnonista Jabbokiin ja Jordaniin asti, anna se nyt hyvällä takaisin.” 4. Moos. 21:24

14. Jefta lähetti vielä toistamiseen sanansaattajia ammonilaisten kuninkaan luo

15. sanomaan hänelle: ”Näin sanoo Jefta: Ei Israel ole ottanut Mooabin maata eikä ammonilaisten maata.” 5. Moos. 2:9,18,37

16. Sillä tullessaan Egyptistä Israel kulki autiomaan kautta Kaislamerelle ja tuli Kaadekseen.

17. Sieltä Israel lähetti sanansaattajia Edomin kuninkaan luo sanomaan: ’Sallithan minun kulkea maasi läpi’, mutta Edomin kuningas ei kuunnellut heitä. Israel lähetti sanan myös Mooabin kuninkaalle, mutta hänkään ei suostunut. Niin Israel jäi Kaadekseen.

4. Moos. 20:14

18. Sitten he kulkivat autiomaan kautta, kiersivät Edomin maan sekä Mooabin maan, tulivat Mooabin maan itäpuolitse ja leiriytyivät Arnonin toiselle puolelle, mutta eivät tulleet Mooabin alueelle. Arnon on nimittäin Mooabin raja. 4. Moos. 21:13

19. Silloin Israel lähetti sanansaattajia amorilaisten kuninkaan, Siihonin, luo Hesboniin. Israel sanoi hänelle: ’Sallithan minun kulkea maasi läpi määränpäähani.’

4. Moos. 21:21; 5. Moos. 2:26

20. Mutta Siihon ei luottanut Israeliin eikä antanut sen kulkea alueensa läpi vaan kokosi kaiken väkensä, leiriytyi Jahatsiin ja ryhtyi taisteluun Israelia vastaan.

21. Kuitenkin HERRA, Israelin Jumala, antoi Siihonin ja kaiken hänen väkensä Israeliin valtaan, ja Israel löi heidät. Niin Israel otti omakseen kaiken siinä maassa asuvien amorilaisten maan.

22. Israelilaiset ottivat omakseen amorilaisten koko alueen Arnonista Jabbokiin asti ja autiomaasta Jordaniin saakka. 5. Moos. 2:36

23. Kun HERRA, Israelin Jumala, on karkottanut amorilaiset kansansa Israelin tieltä, sinäkö ottaisit nyt omaksesi israelilaisten maan?

24. Eikö ole näin: minkä sinun jumalasi Kemos sinulle antaa, sen sinä otat omaksesi, ja kenet HERRA, meidän Jumalamme, karkottaa meidän edeltämme, sen maan me otamme omaksemme? 1. Kun. 11:7; 2. Kun. 23:13

25. Oletko sinä jotenkin parempi kuin Baalak, Sipporin poika, Mooabin kuningas? Rakensiko hän koskaan riitaa Israelin kanssa? Ryhtyikö hän milloinkaan sotimaan sitä vastaan?

4. Moos. 22:2,6

20 11:10. Kirj.: ”Herra kuulee meidän välipuheemme”.

26. Israel on nyt asunut Hesbonissa ja sen tytärkaupungeissa, Aroerissa ja sen tytärkaupungeissa ja kaikissa Arnonin varrella olevissa kaupungeissa kolmesataa vuotta. Miksi te ette ole sinä aikana ottaneet niitä pois?

27. Minä en ole tehnyt syntiä sinua vastaan, mutta sinä teet pahasti minua kohtaan, kun ryhdyt sotimaan minua vastaan. Jakakoon HERRA, joka on tuomari, tänä päivänä oikeutta israelilaisen ja ammonilaisten välillä.”

28. Mutta ammonilaisten kuningas ei ottanut kuullakseen sanomaa, jonka Jefta lähetti hänelle.

Jeftan lupaus ja voitto

29. Silloin HERRAN Henki tuli Jeftan ylle, ja hän kulki Gileadin ja Manassen kautta ohi Gileadin Mispén, ja sieltä hän jatkoi matkaa ammonilaisten maahan.

Tuom. 3:10,6:34

30. Jefta teki lupauksen HERRALLE ja sanoi: ”Jos sinä todella annat ammonilaiset minun valtaani,

31. niin kuka tahansa tuleekin taloni ovesta minua vastaan palatessani voittajana²¹ ammonilaisten luota, hän on oleva HERRAN, ja minä uhraan hänet polttouhriksi.”

32. Sitten Jefta ryhtyi sotimaan ammonilaisia vastaan, ja HERRA antoi heidät hänen valtaansa.

33. Hän löi heidät kahdessakymmenessä kaupungissa Aroerista Minniitiin ja Aabel-Keramimiin asti tuottaen heille hyvin suuren tappion. Näin ammonilaiset nöyryytettiin israelilaisten edessä.

Jeftan tytär

34. Kun Jefta oli palaamassa kotiin-sa Mispaan, hänen tyttärensä – hänen ainoa tyttärensä – tuli ulos häntä vastaan rumpua lyöden ja karkeloiden. Jeftalla ei ollut poikaa eikä muuta tytärtä kuin tämä.

2. Moos. 15:20; 1. Sam. 18:6

35. Nähdessään hänet Jefta repäisi vaatteensa ja sanoi: ”Voi tyttäreni, sinä saat minut todella sortumaan

maahan, sinä syökset minut onnettomuuteen, sillä minä olen tehnyt lupauksen²² HERRALLE enkä voi sitä peruuttaa.”

4. Moos. 30:3; 5. Moos. 23:22

36. Tytär sanoi hänelle: ”Isäni, sinä olet tehnyt lupauksen HERRALLE! Tee minulle niin kuin olet puhunut, koska HERRA on kostanut puolestasi vihollisillesi, ammonilaisille.”

37. Hän sanoi vielä isälleen: ”Sallitakoon minulle kuitenkin se, että jätät minut rauhaan kahdeksi kuukaudeksi. Minä tahdon mennä vuorille ja itkeä neitsyyttäni yhdessä ystävättärieni kanssa.”

38. Jefta sanoi: ”Mene!” Hän päästi tyttärensä lähtemään kahdeksi kuukaudeksi, ja tämä meni ystävättäriineen ja itki neitsyyttään vuorilla.

39. Mutta kahden kuukauden kulluttua hän palasi isänsä luo, ja tämä toteutti Herralle antamansa lupauksen. Yksikään mies ei ollut häneen koskenut. Ja Israelissa tuli tavaksi,

40. että Israelin tyttäret menivät muistelemaan gileadilaisen Jeftan tytärtä neljän päivän ajaksi joka vuosi.

12. LUKU

Jefta voittaa efraimilaiset

1. Efraimin miehet kutsuttiin koolle, ja he lähtivät Safoniin ja sanoivat Jeftalle: ”Miksi sinä menit sotimaan ammonilaisia vastaan etkä kutsunut meitä mukaasi? Me poltamme sinut ja talosi.”

Tuom. 8:1

2. Mutta Jefta sanoi heille: ”Minulla ja kansallani oli kova riita ammonilaisten kanssa. Silloin minä kutsuin teitä, mutta te ette tulleet pelastamaan minua heidän käsistään.

3. Kun minä näin, että te ette pelastaisi minua, panin henkeni vaaralle alttiiksi ja lähdin ammonilaisia vastaan. HERRA antoi heidät minun käsiini. Miksi te nyt olette tulleet tänne sotimaan minua vastaan?”

1. Sam. 19:5,28:21

4. Sitten Jefta kokosi kaikki Gileadin miehet ja ryhtyi taisteluun efraimilaisia

21 11:31. Kirj.: ”rauhassa”.

22 11:35. Kirj.: ”avasin suuni Herralle”.

vastaan, koska nämä olivat sanoneet: "Te olette Efraimin karkureita, onhan Gilead Efraimin ja Manassen alueella." Mutta Gileadin miehet löivät efraimilaiset

5. ja valtasivat efraimilaisten käyttämät Jordanin kahlauspaikat. Kun sitten Efraimin pakolaiset sanoivat: "Antakaa meidän mennä yli", Gileadin miehet kysyivät jokaiselta: "Oletko efraimilainen?" Jos hän vastasi: "En",

6. he pyysivät häntä sanomaan 'shibbole't." Jos hän sanoi 'shibbole't, kun ei osannut ääntää oikein, he ottivat hänet kiinni ja surmasivat. Niin efraimilaisia kaatui Jordanin kahlauspaikoilla neljäkymmentäkaksituhatta.

7. Jefta jakoi Israelille oikeutta kuusi vuotta. Sitten gileadilainen Jefta kuoli, ja hänet haudattiin erääseen Gileadin kaupunkiin.

Ibsan, Eelon ja Abdon tuomareina

8. Jektan jälkeen Israelille jakoi oikeutta beetlehemiläinen Ibsan.

9. Hänellä oli kolmekymmentä poikaa ja kolmekymmentä tyttäret, jotka hän naitti muualle ja toi muualta kolmekymmentä tyttöä pojilleen vaimoiksi. Hän jakoi Israelille oikeutta seitsemän vuotta.

10. Sitten Ibsan kuoli, ja hänet haudattiin Beetlehemiin.

11. Hänen jälkeensä sebulonilainen Eelon jakoi oikeutta Israelille. Hän oli Israelin tuomarina kymmenen vuotta.

12. Sitten sebulonilainen Eelon kuoli, ja hänet haudattiin Aijaloniin, Sebuloenin maahan.

13. Hänen jälkeensä Israelille jakoi oikeutta piratonilainen Abdon, Hillelin poika.

14. Hänellä oli neljäkymmentä poikaa ja kolmekymmentä pojanpoikaa, jotka ratsastivat seitsemälläkymmenellä aasilla. Hän toimi Israelin tuomarina kahdeksan vuotta.

Tuom. 10:4

15. Sitten piratonilainen Abdon, Hillelin poika, kuoli, ja hänet haudattiin

amalekilaisten vuoristossa olevaan Piratoniin, Efraimin maahan.

13. LUKU

Simsonin syntymä

1. Israelilaiset tekivät jälleen sellaista, mikä oli pahaa HERRAN silmissä, ja HERRA antoi heidät filistealaisten valtaan neljäksikymmeneksi vuodeksi.

Tuom. 3:12

2. Sorassa oli eräs mies Daanin heimosta, nimeltään Maanoah. Hänen vaimonsa oli hedelmätön eikä ollut synnyttänyt.

3. HERRAN enkeli ilmestyi vaimolle ja sanoi hänelle: "Katso, sinä olet hedelmätön etkä ole synnyttänyt, mutta sinä tulet raskaaksi ja synnytät pojan.

4. Varo siis nyt, ettet juo viiniä tai väkijuomaa etkä syö mitään saastaista,

4. Moos. 6:3

5. sillä sinä tulet raskaaksi ja synnytät pojan. Partaveitsi ei saa koskettaa hänen päätänsä, sillä poika on oleva Jumalan nasiiri kohdusta asti. Hän aloittaa Israelin pelastamisen filistealaisten vallasta."

4. Moos. 6:5; Tuom. 16:17;

1. Sam. 1:11; Luuk. 1:11

6. Vaimo meni ja sanoi miehelleen: "Minun luokseni tuli Jumalan mies. Hän oli näöltään kuin Jumalan enkeli, hyvin pelottava. Minä en kysynyt häneltä, mistä hän oli, eikä hän sanonut minulle nimeään.

7. Hän sanoi minulle: 'Katso, sinä tulet raskaaksi ja synnytät pojan. Älä siis juo viiniä äläkä väkijuomaa. Älä myöskään syö mitään saastaista, sillä poika on oleva Jumalan nasiiri kohdusta kuolinpäiväänsä asti."

8. Maanoah rukoili HERRAA ja sanoi: "Oi HERRA, tulkoon Jumalan mies, jonka lähetit, vielä luoksemme ja opettakoon hän meille, mitä meidän on tehtävä pojalle, joka on syntyvä."

9. Jumala kuuli Maanoahin rukouksen, ja Jumalan enkeli tuli jälleen vaimon luo tämän istuessa kedolla; mutta Maanoah, hänen miehensä, ei ollut hänen kanssaan.

10. Silloin vaimo juoksi nopeasti kertomaan miehelleen ja sanoi hänelle: ”Kuule, sama mies, joka eräänä päivänä kävi luonani, näyttäytyi taas minulle.”

11. Maanoah nousi ja seurasi vaimoaan. Kun hän tuli miehen luo, hän sanoi tälle: ”Sinäkö olet se mies, joka puhuit vaimolleni?” Mies sanoi: ”Minä.”

12. Maanoah sanoi: ”Kun nyt sanasi käy toteen, niin millaista elämäntapaa pojan tulee noudattaa ja mikä on hänen tehtävänsä?”

13. HERRAN enkeli sanoi Maanoahille: ”Noudattakoon vaimo kaikkea, mistä olen hänelle puhunut.

14. Hän ei saa syödä mitään, mikä on viiniköynnöksestä lähtöisin, ei juoda viiniä tai väkijuomaa eikä syödä mitään saastaista. Hänen tulee noudattaa kaikkea, mitä minä olen käskennyt.”

15. Maanoah sanoi HERRAN enkelille: ”Salli meidän pidätellä sinua luonamme valmistaaksemme sinulle ruuaksi kilin.”

Tuom. 6:18

16. Mutta HERRAN enkeli vastasi Maanoahille: ”Vaikka pidättelisitkin minua luonasi, en minä kuitenkaan söisi ruokaasi. Mutta jos tahdot valmista polttouhrin, uhraa se HERRALLE.” Maanoah ei näet tiennyt, että mies oli HERRAN enkeli.

17. Maanoah kysyi HERRAN enkeliltä: ”Mikä on sinun nimesi, sillä me tahdomme osoittaa sinulle kunnioitusta, kun sanasi käy toteen.”

1. Moos. 32:30

18. HERRAN enkeli sanoi hänelle: ”Minkä tähden kysyt nimeäni? Se on ihmeellinen.”

Jes. 9:5

19. Sitten Maanoah otti kilin sekä ruokauhrin ja uhrasi ne kalliolla HERRALLE. Herra teki ihmeen Maanoahin ja hänen vaimonsa nähden:

Tuom. 6:21

20. liekin kohotessa alttarilta taivasta kohti HERRAN enkeli kohosi alttarin liekissä ylös. Sen nähdessään Maanoah ja hänen vaimonsa heittäytyivät kasvoilleen maahan.

21. HERRAN enkeli ei enää näyttäytynyt Maanoahille ja hänen vaimolleen.

Silloin Maanoah ymmärsi, että mies oli ollut HERRAN enkeli.

22. Maanoah sanoi vaimolleen: ”Me kuolemme varmasti, sillä me olemme nähneet Jumalan!”

2. Moos. 33:20; 5. Moos. 5:26; Tuom. 6:22

23. Mutta hänen vaimonsa vastasi hänelle: ”Jos HERRA tahtois surmata meidät, hän ei olisi ottanut meiltä vastaan polttouhria ja ruokauhria eikä antanut meidän juuri nyt nähdä tätä kaikkea ja kuulla tällaista.”

24. Sitten vaimo synnytti pojan ja antoi hänelle nimen Simson. Poika kasvoi, ja HERRA siunasi häntä.

25. HERRAN Henki alkoi vaikuttaa hänessä Daanin leirissä, Soran ja Estalolin välillä.

Tuom. 18:11

14. LUKU

Simson tappaa leijonan

1. Kerran Simson meni alas Timnaan ja näki Timnassa naisen, joka oli filistealaisten tyttäriä.

2. Hän palasi sieltä ja kertoi isälleen ja äidilleen: ”Minä näin Timnassa naisen, joka on filistealaisten tyttäriä. Ottakaa siis hänet minulle vaimoksi.”

3. Hänen isänsä ja äitinsä sanoivat hänelle: ”Eikö veljiesi tyttärien joukossa tai koko minun kansassani ole yhtään naista, kun menet ottamaan vaimon ympärileikkaamattomien filistealaisten keskuudesta?” Mutta Simson sanoi isälleen: ”Ota hänet minulle, sillä hän on mieluinen minun silmissäni.”

2. Moos. 34:16; 5. Moos. 7:3

4. Mutta hänen isänsä ja äitinsä eivät tienneet, että tämä tuli HERRALTA. HERRA näet etsi aihetta filistealaisia vastaan, sillä filistealaiset hallitsivat siihen aikaan Israelia.

Tuom. 13:1

5. Sitten Simson meni isänsä ja äitinsä kanssa alas Timnaan. Heidän saapuessaan Timnan viinitarhoille Simsonia vastaan tuli karjuva nuori leijona.

6. Silloin HERRAN Henki tuli hänen ylleen, ja hän repi leijonan kappaleiksi paljain käsin niin kuin olisi repinyt kilin. Eikä hän kertonut isälleen eikä äidil-

leen, mitä oli tehnyt.

1. Sam. 17:35

7. Sitten hän meni naisen luo ja puhutteli tätä, ja nainen oli mieluinen Simsonin silmissä.

8. Kun Simson jonkin ajan kuluttua palasi Timnaan ottaakseen naisen vaimokseen, hän poikkesi katsomaan leijonan raatoa ja näki, että siinä oli mehiläisparvi ja hunajaa.

9. Hän kaapi hunajaa kouriinsa ja jatkoi matkaansa syöden sitä. Kun hän tuli isänsä ja äitinsä luo, hän antoi heillekin, ja hekin söivät. Simson ei kuitenkaan kertonut heille, että oli kaapinut hunajan leijonan raadosta.

Simsonin häät ja arvoitus

10. Sitten Simsonin isä meni naisen kotiin, ja Simson laittoi siellä pidot, kuten nuorten miesten oli tapana tehdä.

11. Kun timnalaiset näkivät Simsonin, he valitsivat kolmekymmentä sulhaspoikaa olemaan hänen kanssaan.

12. Simson sanoi heille: ”Tahdon esittää teille arvoituksen. Jos te löydätte oikean ratkaisun seitsemän pitopäivän kuluessa ja ilmoitatte sen minulle, minä annan teille kolmekymmentä viitaa²³ ja kolmekymmentä juhlapukua.

13. Mutta etlette voi kertoa sitä minulle, te annatte minulle kolmekymmentä viitaa ja kolmekymmentä juhlapukua.” He sanoivat hänelle: ”Esitä arvoituksesi, että saamme kuulla sen.”

14. Niin Simson sanoi heille: ”Syömäristä lähti syötävää, väkeväästä lähti makeaa.” He eivät kuitenkaan kyenneet selittämään arvoitusta kolmen päivän kuluessa.

15. Mutta juhlan seitsemäntenä päivänä he sanoivat Simsonin vaimolle: ”Viekoitte miehesi selittämään meille tämä arvoitus. Muuten me poltamme sinut ja isäsi talon. Oletteko kutsuneet meidät tänne ottaaksenne omaisuutemme, vai kuinka?”

16. Simsonin vaimo itki ja sanoi miehelleen: ”Sinä vain vihaat minua!

Et sinä minua rakasta! Olet esittänyt arvoituksen kansani miehille etkä ole selittänyt sitä minulle.” Mutta Simson sanoi hänelle: ”En ole selittänyt sitä edes isälleni tai äidilleni, sinulleko selittäisin?”

17. Niinpä vaimo itki sen vuoksi ne seitsemän päivää, jotka heidän pitonsa kestivät. Mutta seitsemäntenä päivänä Simson selitti arvoituksen vaimolleen, koska tämä ahdisti häntä, ja vaimo selitti sen kansansa miehille.

18. Kaupungin miehet sanoivat Simsonille seitsemäntenä päivänä ennen auringonlaskua: ”Mikä on makeampaa kuin hunaja ja mikä väkevämpi kuin leijona?” Simson sanoi heille: ”Ellette olisi kyntäneet vasikallani, ette olisi keksineet arvoitukseni ratkaisua.”

19. Silloin HERRAN Henki tuli hänen ylleen, ja hän meni alas Askeloniin, löi siellä kuoliaaksi kolmekymmentä miestä, otti heiltä vaatteet ja antoi juhlapuvut arvoituksen selittäjille. Vihastuksissaan hän meni isänsä kotiin.

Tuom. 13:25

20. Mutta Simsonin vaimo joutui sille sulhaspojalle, joka oli ollut sulhasen ystävänä.

15. LUKU

Simsonin kosto

1. Jonkin ajan kuluttua, vehnänkorjuun aikaan, Simson otti mukaansa kilin ja meni katsomaan vaimoaan ja sanoi: ”Minä tahdon mennä sisään vaimoni luo.” Vaimon isä ei kuitenkaan sallinut hänen mennä.

2. vaan sanoi: ”Minä tosiaankin luulin, että sinä vihaat häntä pohjattomasti, ja annoin hänet sinun sulhaspojalle. Mutta eikö vaimosi nuorempi sisar ole häntä kauniimpi? Ole hyvä ja ota hänet vaimosi tilalle.”

Tuom. 14:20

3. Simson sanoi heille: ”Tällä kertaa en tule syylliseksi filistealaisten vuoksi, vaikka teenkin heille pahaa.”

4. Sitten Simson meni ja pyydysti kolmesataa kettua. Hän otti tulisoihuja, sitoi aina kaksi häntää yhteen ja asetti tulisoihdun kunkin häntäparin väliin.

23 14:12. Kyseessä oli lakanamainen kietaisuvaate.

5. Sitten hän sytytti tulisoihdud ja päästi ketut menemään filistealaisten viljapeltoihin. Näin hän sytytti palaamaan sekä kuhilaat että pystyssä olevan viljan, viinitarhat ja öljypuut.

6. Filistealaiset kysyivät: "Kuka tämän on tehnyt?" Heille sanottiin: "Simson, timnalaisen vävy, koska hänen appensa otti hänen vaimonsa ja antoi tämän hänen sulhaspojalleen." Silloin filistealaiset menivät ja polttivat sekä vaimon että hänen isänsä tulessa.

Tuom. 14:15

7. Mutta Simson sanoi heille: "Jos te kerran tällaista teette, minä lopetan vasta, kun olen kostanut teille."

8. Hän löi heitä säälimättä ja tuotti heille suuren tappion. Sitten hän meni Eetamin kallioluolaan ja asettui sinne asumaan.

Simson voittaa filistealaiset Lehissä

9. Niin filistealaiset lähtivät liikkeelle, leiriytyivät Juudaan ja levittäytyivät Lehin tienoille.

10. Juudan miehet kysyivät: "Miksi te olette nousseet meitä vastaan?" Filistealaiset sanoivat: "Olemme tulleet sitomaan Simsonin tehdäksemme hänelle niin kuin hän teki meille."

11. Silloin kolmetuhatta miestä Juudasta meni Eetamin kallioluolalle, ja he sanoivat Simsonille: "Etkö tiedä, että filistealaiset hallitsevat meitä? Mitä oletkaan meille tehnyt!" Hän vastasi heille: "Niin kuin he tekivät minulle, niin tein minäkin heille."

12. He sanoivat hänelle: "Me tulimme sitomaan sinut antaaksemme sinut filistealaisten käsiin." Mutta Simson sanoi heille: "Vannokaa minulle, ettette vahingoita minua."

13. He vastasivat hänelle: "Emme me suinkaan surmaa sinua. Me vain sidomme sinut lujasti ja annamme sinut heidän käsiinsä." Niin he sitoivat hänet kahdella uudella köydellä ja veivät hänet pois kalliolta.

14. Kun hän tuli Lehiin, filistealaiset riensivät häntä vastaan riemuhuudoin. Silloin HERRAN Henki tuli Simsonin päälle, ja köydet, joilla hänen käsivartensa oli sidottu, olivat kuin tulen polttamat pellavalangat, ja hänen siteensä irtosivat hänen käsistään.

Tuom. 14:6

15. Hän huomasi aasin tuoreen leukaluun, otti sen käteensä ja löi sillä kuoliaaksi tuhat miestä

16. ja sanoi: "Aasin leukaluulla, pikku-aasin leukaluulla minä löin tuhat miestä."

17. Sen sanottuaan Simson heitti leukaluun kädestään ja antoi sen paikaksi nimeksi Raamat-Lehi²⁴.

18. Simson oli kovin janoissaan. Hän huusi avukseen HERRAA ja sanoi: "Sinä annoit palvelijasi käden kautta tämän suuren voiton, mutta nyt minä kuolen janoon ja joudun ympärileikkaamattomien käsiin."

19. Silloin Jumala avasi kuopan Lehissä, ja siitä virtasi vettä. Simson joi, hänen henkensä elpyi ja hän virkistyi. Siksi hän antoi lähteelle nimen Een-Hakkore²⁵. Se on Lehissä vielä tänäkin päivänä.

20. Simson jakoi Israelille oikeutta kaksikymmentä vuotta filistealaisten aikana.

16. LUKU

Simson Gazassa

1. Kerran Simson meni Gazaan. Hän näki siellä porton ja meni hänen luokseen.

2. Kun gazalaisille kerrottiin, että Simson oli tullut sinne, he piirittivät talon ja väijyivät häntä koko yön kaupungin portilla. He olivat koko yön hiljaa ja tuumailivat: "Odotamme aamunkoittoon asti ja sitten surmaamme hänet."

3. Simson makasi puoliyöhön asti. Puolenyön aikaan hän nousi, tarttui kaupunginportin oviin ja molempiin pihtipielin, tempaisi ne salpoinen pai-

24 15:17. Nimi merkitsee: 'leukaluukumpu'.

25 15:19. Nimi merkitsee: 'huutavan lähde'.

koiltaan, asetti hartioilleen ja vei ylös Hebronin lähellä olevan vuoren laelle.

Simson ja Delila

4. Jonkin ajan kuluttua Simson rakastui Soorekin laaksossa erääseen naiseen, jonka nimi oli Delila.

5. Filistealaisten ruhtinaat tulivat naisen luo ja sanoivat hänelle: "Viekoittele hänet ja ota selvää, mihin hänen suuri voimansa perustuu ja miten voisimme voittaa hänet, että saisimme hänet sidotuksi ja nöyryytetyksi. Palkaksi jokainen meistä antaa sinulle tuhat sata hopeasekeliä." Tuom. 14:15

6. Delila sanoi Simsonille: "Kerro minulle, mihin sinun suuri voimasi perustuu ja millä sinut voidaan sitoa ja nöyryyttää."

7. Simson sanoi hänelle: "Jos minut sidotaan seitsemällä tuoreella jänteellä, jotka eivät ole kuivuneet, minä tulen heikoksi ja olen kuin kuka tahansa ihminen."

8. Niin filistealaisten ruhtinaat toivat naiselle seitsemän tuoretta jännettä, jotka eivät olleet kuivuneet, ja niillä hän sitoi Simsonin.

9. Huoneeseen oli piiloutunut miehiä väijymään. Hän sanoi Simsonille: "Filistealaiset ovat kimpussasi, Simson!" Silloin Simson katkaisi jänteet, niin kuin katkeaa tulen kärventämä rohdinlanka, eikä hänen voimansa salaisuus paljastunut.

10. Delila sanoi Simsonille: "Sinä olet pitänyt minua pilkkanasi ja puhunut minulle valheita! Ole nyt hyvä ja kerro minulle, miten sinut voidaan sitoa."

11. Simson sanoi hänelle: "Jos minut sidotaan lujasti uusilla köysillä, joita ei ole käytetty työssä, minä tulen heikoksi ja olen kuin kuka tahansa ihminen."

12. Niinpä Delila otti uudet köydet, sitoi hänet niillä ja sanoi hänelle: "Filistealaiset ovat kimpussasi, Simson!" Taas huoneessa oli miehiä väijyksissä. Mutta Simson katkaisi köydet käsivarsiansa ympäriltä kuin langan.

13. Delila sanoi Simsonille: "Tähän asti olet pitänyt minua pilkkanasi ja

puhunut minulle valheita. Kerro minulle, miten sinut voidaan sitoa." Simson sanoi hänelle: "Kutomalla pääni seitsemän palmikkoa kankaan loimiin."

14. Delila löi ne lujaan iskulastalla ja sanoi: "Filistealaiset ovat kimpussasi, Simson!" Silloin Simson heräsi unestaan ja repäisi irti iskulastan ja loimet.

15. Delila sanoi hänelle: "Kuinka sinä saatat sanoa: 'Minä rakastan sinua', vaikka et ole antanut minulle sydäntäsi? Jo kolme kertaa olet pettänyt minut etkä ole kertonut minulle, mihin suuri voimasi perustuu."

16. Kun Delila joka päivä ahdisti Simsonia sanoillaan ja painosti häntä, Simson kiusaantui kuollakseen, Tuom. 14:17

17. avasi hänelle koko sydämensä ja sanoi: "Partaveitsi ei ole milloinkaan koskettanut päätäni, sillä minä olen Jumalan nasiiri äitini kohdusta asti. Jos hiukseni ajetaan, voimani poistuu minusta ja minä tulen heikoksi ja olen kuin kaikki muutkin ihmiset." 4. Moos. 6:5; Tuom. 13:5

18. Silloin Delila näki, että Simson oli avannut hänelle koko sydämensä. Hän lähetti kutsumaan filistealaisten ruhtinaat ja käski sanoa heille: "Tulkaa nyt, sillä hän on avannut minulle koko sydämensä." Niin filistealaisten ruhtinaat tulivat Delilan luo rahat mukanaan.

19. Delila nukutti Simsonin syliinsä ja kutsui miehen, joka leikkasi pois Simsonin seitsemän palmikkoa. Sitten Delila alkoi kiusata Simsonia, kun tämän voimat olivat kadonneet.

20. Delila sanoi: "Filistealaiset ovat kimpussasi, Simson!" Simson heräsi unestaan ja ajatteli: "Minä selviydyn tästä niin kuin aina ennenkin ja ravis-tan siteeni pois." Mutta hän ei tiennyt, että HERRA oli poistunut hänestä.

21. Filistealaiset ottivat hänet kiinni ja puhkaisivat hänen silmänsä. He veivät hänet alas Gazaan, kytkivät hänet vaskikahleisiin, ja hänen piti vääntää jauhinkiviä vankilassa. 1. Kun. 25:7

22. Mutta hänen hiuksensa alkoivat jälleen kasvaa, sen jälkeen kun ne oli ajeltu.

Simsonin kuolema

23. Sitten filistealaisten ruhtinaat kokoontuivat uhraamaan suurta uhria jumalalleen Daagonille ja iloitsemaan. He sanoivat: "Meidän jumalamme on antanut vihollisemme Simsonin käsiimme."

24. Kun filistealaiset näkivät Simsonin, he ylistivät jumalaansa ja sanoivat: "Meidän jumalamme on antanut käsiimme vihollisemme, maamme hävittäjän, joka surmasi meistä niin monta."

25. Kun he olivat tulleet hilpeälle tuulelle, he sanoivat: "Kutsukaa Simson huvittamaan meitä." Niin Simson noudettiin vankilasta, ja hän hauskuutti heitä. Kun hänet oli asetettu seisomaan pylväiden väliin,

26. hän sanoi palvelijalle, joka piti kiinni hänen kädestään: "Päästä minut tunnustelemaan pylväitä, joiden varassa rakennus on, että voin nojata niihin."

27. Rakennus oli täynnä miehiä ja naisia, ja siellä olivat myös kaikki filistealaisten ruhtinaat. Katolla oli lisäksi noin kolmetuhatta miestä ja naista katselemassa, kuinka Simson hauskuutti heitä.

28. Silloin Simson huusi avukseen HERRAA ja sanoi: "Herra JUMALA, muista minua ja vahvista minua vielä tämän kerran, oi Jumala, että saisin kostetuksi filistealaisille molemmat silmäni yhdellä kertaa!" Hepr. 11:32

29. Sitten Simson tarttui molempiin rakennusta kannattaviin keskipylväisiin, toiseen oikealla ja toiseen vasemmalla kädellään, ja nojautui niitä vasten.

30. Simson sanoi: "Menköön oma henkeni yhdessä filistealaisten kansa!" Ja hän taivutti pylväitä niin voimakkaasti, että rakennus luhistui ruhtinaiden ja kaiken sisällä olevan kansan päälle. Niitä, jotka hän surmasi kuollessaan, oli enemmän kuin niitä, jotka hän oli surmannut eläessään.

31. Sitten hänen veljensä ja koko hänen isänsä perhe kävivät hakemassa hänet ja hautasivat hänet Soran ja

Estaolin välille hänen isänsä Maanohanin hautaan. Simson oli ollut Israelin tuomarina kaksikymmentä vuotta.

Tuom. 13:25,15:20

SEKASORRON AIKA

17. LUKU

Miikan temppleri Efraimin vuoristossa

1. Efraimin vuoristossa oli mies nimeltä Miika. 3. Moos. 5:1

2. Hän sanoi äidilleen: "Se tuhat sata sekeliä hopeaa, joka sinulta vietiin ja jonka tähden sinä lausuit kirouksen minun kuulteni, se hopea on minulla. Minä sen otin." Silloin hänen äitinsä sanoi: "Sinä olet HERRAN siunaama, poikani."

3. Miika antoi ne tuhat sata sekeliä hopeaa takaisin äidilleen, ja hänen äitinsä sanoi: "Minä pyhitin tämän hopean kokonaan HERRALLE. Nyt minä annan sen takaisin sinulle valetun jumalankuvan teettämistä varten."

4. Kun Miika oli antanut hopean takaisin äidilleen, tämä otti kaksisataa sekeliä hopeaa ja antoi sen kultasepälle, joka teki siitä valetun jumalankuvan. Se oli siitä lähtien Miikan talossa. Jes. 40:19

5. Tällä miehellä, Miikalla, oli siis epäjumalan temppleri, ja hän teetti kasukan sekä kotijumalia ja vihki yhden pojistaan itselleen papiksi.

6. Siihen aikaan Israelissa ei ollut kuningasta, ja jokainen toimi niin kuin hänen omasta mielestään oli oikein.

1. Sam. 8:5; Tuom. 18:1,19:1,21:25

Miika palkkaa papikseen leeviläisen

7. Juudan suvulle kuuluvassa Juudean Beetlehemissä asui muukalaisena eräs nuori leeviläinen mies.

8. Tämä mies lähti siitä kaupungista, Juudean Beetlehemistä, asuakseen jossakin, mistä vain löytäisi paikan. Tietä kulkiessaan hän tuli Efraimin vuoristoon, Miikan talolle asti.

9. Miika kysyi häneltä: "Mistä sinä tulet?" Mies vastasi: "Minä olen leeviläi-

nen Juudean Beetlehemistä ja kuljeskelen löytääkseni paikan, missä asua.”

10. Miika sanoi hänelle: ”Asu minun luonani. Ole minulle isä ja pappi, niin minä annan sinulle vuosittain kymmenen hopeasekeliä sekä vaatetuksen ja elatuksen.” Niin leeviläinen tuli

11. ja suostui asumaan hänen luonaan. Ja tämä nuori mies oli Miikalle kuin yksi hänen pojistaan.

12. Miika asetti leeviläisen virkaan, ja niin nuoresta miehestä tuli hänen pappinsa, ja hän jäi Miikan taloon.

13. Silloin Miika sanoi: ”Nyt minä tiedän, että HERRA tekee minulle hyvää, koska minulla on pappina leeviläinen.”

18. LUKU

Miika ja daanilaiset

1. Siihen aikaan, kun Israelissa ei ollut kuningasta, daanilaisten heimo etsi itselleen perintöosaa asuttavakseen, sillä siihen päivään mennessä se ei ollut saanut perintöosaa Israelin heimojen keskuudesta.

Joos. 19:40;
Tuom. 1:34,17:6

2. Daanilaiset lähettivät keskuudestaan Sorasta ja Estaolista viisi sukujensa valiomiestä vakoilemaan ja tutkimaan maata. He sanoivat näille: ”Menkää tutkimaan maata.” Miehet tulivat Efraimin vuoristoon Miikan talolle ja yöpyivät siellä.

3. Ollessaan Miikan talon luona he tunnistivat äänestä nuoren miehen leeviläiseksi. He poikkesivat taloon ja kysyivät häneltä: ”Kuka sinut on tänne tuonut? Mitä sinä täällä teet ja mitä varten olet täällä?”

Tuom. 17:7

4. Hän kertoi heille, mitä Miika oli tehnyt hänelle ja lisäsi: ”Hän palkkasi minut, ja minusta tuli hänen pappinsa.”

Tuom. 17:10

5. He sanoivat hänelle: ”Ole hyvä ja kysy Jumalalta. Haluamme tietää, onnistuuko matka, jolla olemme.”

6. Pappi vastasi heille: ”Menkää rauhassa. Matkanne tapahtuu HERRAN edessä.”

7. Ne viisi miestä jatkoivat matkaan ja tulivat Laikseen. He näkivät, että

siellä asuva kansa eli siidonilaisten tavoin turvassa, rauhassa ja luottavaisena, eikä siinä maassa ollut vallan ja rikkauksien tavoittelijoita. He olivat kaukana siidonilaisista eivätkä olleet tekemisissä muidenkaan ihmisten kanssa.

8. Kun vakoilijat palasivat veljiensä luo Soraan ja Estaoliin, nämä kysyivät heiltä: ”Mitä teillä on kerrottavaa?”

9. He sanoivat: ”Tulkaa, hyökätään heidän kimppuunsa. Me olemme katselleet maata, ja se on todellakin sangen hyvä. Ja te ette tee mitään! Älkää olko toimeettomia, vaan lähtekää liikkeelle ja menkää ottamaan omaksenne se maa.

10. Saapuessanne sinne tulette luottavaisen kansan luo ja avaraan maahan, jonka Jumala on antanut teidän käsiinne. Siinä paikassa ei ole puutetta mistään, mitä maan päällä on.”

11. Niin Sorasta ja Estaolista lähti liikkeelle kuusisataa sota-asein varustettua daanilaisten heimon miestä.

12. He tulivat Juudan Kirjat-Jearimiin ja leiriytyivät sinne. Sen tähden sitä paikkaa kutsutaan vielä tänäkin päivänä Daanin leiriksi. Se on Kirjat-Jearimista länteen.

Joos. 15:9;
Tuom. 13:25

13. Sieltä he menivät Efraimin vuoristoon ja tulivat Miikan talon luo.

14. Silloin ne viisi miestä, jotka olivat käyneet vakoilemassa Laiksen maata, sanoivat veljilleen: ”Tiedättেকö, että noissa taloissa on kasukka ja kotijumalia sekä valettu jumalankuva? Kai te nyt tiedätte, mitä teidän on tehtävä!”

Tuom. 17:5

15. He poikkesivat sinne ja tulivat Miikan taloon nuoren leeviläisen asunnolle ja tervehtivät häntä.

16. Ne kuusisataa sota-asein varustettua daanilaista asettuivat seisomaan portille,

17. ja ne viisi miestä, jotka olivat käyneet vakoilemassa maata, menivät sisälle taloon ja ottivat patsaan, kasukan, kotijumalat sekä valetun jumalankuvan. Mutta pappi seisoi portilla

niiden kuudensadan sota-asein varustetun miehen kanssa.

18. Kun ne viisi menivät Miikan taloon ja ottivat patsaan, kasukan, kotijumalat ja valetun jumalankuvan, pappi kysyi heiltä: "Mitä te teette?"

19. He sanoivat hänelle: "Vaikene ja pidä suusi kiinni! Lähde meidän mukaamme ja tule meidän isäksemme ja papiksemme. Onko sinun parempi olla pappina yhden miehen talossa kuin kokonaisen heimon ja suvun pappina Israelissa?"

20. Silloin pappi tuli hyvälle mielin, otti kasukan, kotijumalat ja veistetyt jumalankuvan ja meni väen joukkoon.

21. Sitten he kääntyivät jatkamaan matkaansa ja panivat lapset, karjan ja kuormaston kulkemaan edellään.

22. He olivat ehtineet jo kauas Miikan talosta, kun Miikan talon lähitaloissa asuvat miehet kutsuttiin koolle. Nämä pääsivät daanilaisten kintereille

23. ja huusivat heille. Daanilaiset kääntyivät ja kysyivät Miikalta: "Mikä sinun on, kun olet kutsunut väkesi koolle?"

24. Miika vastasi: "Te olette ottaneet jumalani, jotka olen tehnyt, ja papin, ja lähteneet matkoihinne. Mitä minulla enää on jäljellä? Ja sitten te vielä sanotte minulle: 'Mikä sinun on!'"

25. Mutta daanilaiset sanoivat hänelle: "Lakkaa huutamasta meille! Muuten miehet suutuksissaan käyvät kimppuunne, ja silloin sekä sinä että perheesi menetätte henkenne."

26. Daanilaiset jatkoivat matkaansa. Kun Miika näki, että he olivat häntä voimakkaampia, hän kääntyi ja palasi kotiinsa.

Daanilaisten epäjumalanpalvelus

27. Otettuaan Miikan teettämät jumalat sekä hänen pappinsa daanilaiset tulivat Laikseen, rauhassa ja luottavaisena elävän kansan luo, ja surmasivat kansan miekalla ja polttivat kaupungin.

Joos. 19:47

28. Kukaan ei tullut auttamaan, sillä Lais oli kaukana Siidonista, Beet-

Rehobin tasangolla, eikä kansa ollut tekemisissä muiden ihmisten kanssa. Daanilaiset rakensivat kaupungin uudestaan ja asettuivat siihen asumaan.

29. He antoivat kaupungille nimen Daan isänsä Daanin, Israelin pojan, nimen mukaan, mutta alun perin kaupungin nimi oli Lais.

30. Sitten daanilaiset pystyttivät itselleen jumalankuvan. Joonatan, Moosoksen²⁶ pojan Geersomin poika, sekä hänen jälkeläisensä olivat daanilaisten heimon pappeina, kunnes maan väestö vietiin pakkosiirtolaisuuteen.

1. Kun. 12:28–30; 2. Kun. 17:23

31. He pystyttivät itselleen Miikan teettämän jumalankuvan, ja se oli paikallaan koko sen ajan, jonka Jumalan huone oli Siilossa.

Joos. 18:1

19. LUKU

Gibealaisten ilkityö

1. Siihen aikaan, kun Israelissa ei ollut kuningasta, eräs leeviläinen mies asui muukalaisena Efraimin vuoriston perukoilla. Hän otti itselleen sivuvaimon Juudan Beetlehemistä.

Tuom. 17:6,18:1,21:25

2. Mutta hänen sivuvaimonsa petti häntä ja lähti hänen luotaan isänsä kotiin Juudan Beetlehemiin. Kun nainen oli ollut siellä nelisen kuukautta,

3. hänen miehensä otti mukaansa palvelijan ja aasiparin ja lähti hänen jälkeensä suostutellakseen häntä palaamaan takaisin. Nainen vei miehen isänsä kotiin, ja kun isä näki miehen, hän iloitsi tavatessaan tämän.

4. Hänen appensa, naisen isä, piddätteli häntä, ja mies viipyi appensa luona kolme päivää. He söivät ja joivat ja yöpyivät siellä.

5. Neljäntenä päivänä he nousivat varhain aamulla. Mies teki lähtöä, mutta naisen isä sanoi hänelle: "Vahvista itseäsi leipäpalalla. Sen jälkeen voitte lähteä."

6. Niin he istuivat, söivät ja joivat yhdessä. Sitten naisen isä sanoi miehelle-

26 18:30. Tai: "Manassen".

le: "Jää vielä yöksi, ja olkoon mielesi iloinen."

7. Mies nousi taas lähteäkseen, mutta kun hänen appensa pyytämällä pyysi häntä, hän palasi ja jäi sinne vielä yöksi.

8. Viidennen päivän aamuna mies nousi varhain lähteäkseen matkaan, mutta naisen isä sanoi hänelle: "Ravitse toki itseäsi. Viipykää iltopäivään asti." Ja niin he aterioivat yhdessä.

9. Sitten mies aikoi lähteä sivuvaimonsa ja palvelijansa kanssa, mutta hänen appensa, naisen isä, sanoi hänelle: "Katsokaa, päivä kallistuu iltaan. Jääkää yöksi, minä pyydän. Katsokaa, päivä on menossa mailleen. Jää tänne yöksi hyvillä mielin. Nouskaa huomenna varhain ja lähtekää sitten kotimatalle."

10. Mutta mies ei enää tahtonut jäädä yöksi, vaan lähti matkaan ja tuli Jebusin eli Jerusalemin kohdalle mukanaan satuloiu aasipari ja sivuvaimonsa.

11. Kun he olivat Jebusin kohdalla, ja aurinko oli jo melkein laskenut, palvelija sanoi herralleen: "Tule, poiketaan tuohon jebusilaiskaupunkiin ja yövyttään siellä."

12. Mutta hänen herransa vastasi: "Ei, emme poikkea muukalaisten kaupunkiin, jonka asukkaat eivät ole israelilaisia, vaan menemme Gibeaan asti."

13. Hän sanoi vielä palvelijalleen: "Tule, mennään yöksi johonkin muuhun paikkaan, Gibeaan tai Raamaan."

14. He jatkoivat matkaansa, ja aurin gon laskiessa he tulivat lähelle Gibeaa, joka on Benjaminissa.

15. He poikkesivat Gibeaan yöpyäkseen siellä, menivät kaupungin torille ja istuutuivat, mutta kukaan ei ottanut heitä yöksi taloonsa.

16. Mutta illalla eräs vanha mies tuli työstään pellolta. Tämä mies oli Efraimin vuoristosta ja asui muukalaisena Gibeassa, kun taas paikkakuntalaiset olivat benjaminilaisia.

17. Kun vanha mies kohotti katseen-
sa ja näki matkamiehen kaupungin to-

rilla hän kysyi: "Minne olet matkalla ja mistä tulet?"

18. Leeviläinen vastasi hänelle: "Me olemme matkalla Juudan Beetlehemistä Efraimin vuoriston perukoille. Sieltä minä olen lähtenyt ja olen käynyt Juudan Beetlehemissä asti. Olen matkalla HERRAN huoneeseen, mutta kukaan ei ota minua kotiinsa. Tuom. 18:31

19. Meillä on sekä olkia että rehua aaseillemme, ja minulla on myös leipää ja viiniä palvelijattarellesi ja nuorelle miehelle, joka on palvelijasi kanssa. Ei ole puutetta mistään."

20. Vanha mies sanoi: "Rauha sinulle! On täysin minun asiani, jos sinulta jotakin puuttuu. Älä missään tapauksessa jää yöksi tähän torille."

21. Hän vei leeviläisen taloonsa ja teki aaseille appeen. Sitten he pesivät jalkansa, söivät ja joivat.

1. Moos. 18:4,19:2

22. Heidän nauttiessaan illasta piiritivät kaupungin kelvottomat miehet yhtäkkiä talon, kolkuttivat ovelle ja sanoivat vanhalle miehelle, talon isännälle: "Tuo ulos se mies, joka tuli taloosi, että saamme yhtyä häneen." 1. Moos. 19:4; Hoos. 9:9,10:9

23. Silloin talon isäntä meni ulos heidän luokseen ja sanoi heille: "Älkää, veljeni, minä pyydän, älkää tehkö niin pahoin! Kun kerran tämä mies on tullut minun talooni, niin älkää tehkö sellaista häpeällistä tekoa."

24. Täällä on tyttäreni, joka on neitsyt, ja tämän miehen sivuvaimo. Minä tuon heidät tänne. Tehkää heille väkivaltaa, tehkää heille, mitä hyväksi näette, mutta tälle miehelle älkää tehkö sellaista häpeällistä tekoa."

25. Mutta miehet eivät tahtoneet kuulla häntä. Silloin leeviläinen tarttui sivuvaimoonsa ja vei hänet ulos heidän luokseen. Miehet yhtyivät häneen ja pitelivät häntä pahoin koko yön aamuun asti. Vasta aamun sarastaessa he päästivät hänet.

26. Aamuhämärissä nainen tuli ja kaatui sen talon ovelle, jossa hänen

herransa oli, ja makasi siinä päivän valkenemiseen asti.

27. Kun hänen herransa aamulla nousi, avasi talon oven ja tuli ulos lähteäkseen matkalle, hän näki sivuvaimonsa makaamassa talon oven edessä, kädet kynnyksellä.

28. Hän sanoi naiselle: "Nouse, lähdetään!" Mutta vastausta ei kuulunut. Silloin mies nosti hänen ruumiinsa aasin selkään ja lähti kotiinsa.

29. Kotiin tultuaan hän otti veitsen, tarttui sivuvaimoonsa, paloitteli hänet luineen kahdeksitoista kappaleeksi ja lähetti ne kaikkialle Israeliin.

30. Jokainen, joka näki sellaisen, sanoi: "Mitään tällaista ei ole tapahtunut eikä ole nähty tähän päivään mennessä sen jälkeen, kun israelilaiset tulivat Egyptin maasta. Harkitkaa tätä, neuvoitelkaa ja sanokaa mielipiteenne."

20. LUKU

Israel päättää kostaa benjaminilaisille

1. Sitten kaikki israelilaiset Daanista Beersebaan asti, samoin kuin Gileadin maasta, lähtivät liikkeelle, ja seurakunta kokoontui yhtenä miehenä HERRAN eteen Mispaan.

Tuom. 11:11

2. Kaikki kansan päämiehet kaikkia Israelin heimoista astuivat esiin Jumalan kansan kokouksessa, jossa oli neljäsataatuhatta miekoin varustettua jalkamiestä.

3. Benjaminilaiset saivat kuulla, että israelilaiset olivat menneet Mispaan. Israelilaiset sanoivat: "Kertokaa, kuinka tämä paha teko tapahtui."

4. Silloin se leeviläinen, murhatun naisen mies, vastasi: "Minä ja sivuvaimoni olimme tulleet Benjaminin Gibeaan yöpyäksemme siellä. Tuom. 19:15

5. Silloin Gibeän miehet nousivat minua vastaan ja piirittivät yöllä talon, jossa minä olin. Minut he aikoivat tappaa, ja sivuvaimolleni he tekivät väkivaltaa, niin että hän kuoli.

6. Minä tartuin sivuvaimooni, paloittelin hänet ja lähetin kappaleet kaikki-

alle Israelin perintömaan alueelle, koska gibealaiset olivat tehneet Israelissa irstään ja häpeällisen teon.

7. Kaikki te israelilaiset! Esittäkää mielipiteenne ja neuvonne tässä asiassa."

8. Silloin koko kansa nousi yhtenä miehenä ja sanoi: "Kukaan meistä ei mene teltaansa eikä yksikään poistu kotiinsa.

9. Me teemme Gibealle nyt tämän: hyökkäämme sitä vastaan arvan mukaan.

10. Me otamme jokaisesta Israelin heimosta kymmenen miestä sadasta, sata tuhannesta ja tuhat kymmenestä tuhannesta hankkimaan muonaa kansalle, että se voisi mennä kostamaan Benjaminin Gibealle sen häpeällisen teon, jonka se on tehnyt Israelissa."

11. Niin kaikki Israelin miehet kokoontuivat yhtenä miehenä kaupunkia vastaan.

12. Israelin heimot lähettivät miehiä kaikkiin Benjaminin sukuihin sanomaan: "Mikä paha teko teidän keskuudessanne onkaan tehty!"

13. Luovuttakaa nyt ne miehet, nuo kelvottomat gibealaiset, surmataksemme heidät ja poistaaksemme pahan Israelista." Mutta benjaminilaiset eivät tahtoneet kuulla israelilaisia veljiään,

Hoos. 9:9,10:9

14. vaan kokoontuivat kaupungeistaan Gibeaan lähteäkseen sotaan israelilaisia vastaan.

15. Sinä päivänä pidettiin benjaminilaisten katselmus. Kaupungeista tuli kaksikymmentäkuusituhatta miekka-miestä. Sen lisäksi katselmuksessa oli Gibeän asukkaita seitsemänsataa valiomiestä.

16. Koko tässä joukossa oli seitsemänsataa vasenkätistä valiomiestä. Jokainen heistä osasi lingota kiven erehtymättä, hiuskarvan tarkkuudella.

Veljessota

17. Myös Israelin miehet katsastettiin. Benjaminilaisia lukuun ottamatta heitä oli neljäsataatuhatta miekkamiestä, kaikki sotilaita.

18. Israelilaiset nousivat ja lähtivät Beeteliin kysymään neuvoa Jumalalta. He sanoivat: "Kenen on lähdeettävä ensimmäisenä taistelemaan meidän puolestamme benjaminilaisia vastaan?" HERRA vastasi: "Juuda ensimmäisenä." Tuom. 1:1-2

19. Aamulla israelilaiset lähtivät liikkeelle ja leiriytyivät Gibeaa edustalle.

20. Sitten Israelin miehet lähtivät taistelemaan benjaminilaisia vastaan ja asettuivat rintamaan Gibeaa edustalle.

21. Silloin benjaminilaiset hyökkäsivät ulos Gibeasta ja löivät maahan sinä päivänä Israelista kaksikymmentäkaksituhatta miestä.

22. Mutta kansa, Israelin miehet, koki voimansa, ja he asettuivat jälleen rintamaan samalle paikalle, mihin olivat asettuneet ensimmäisenä päivänä.

23. Israelilaiset olivat näet menneet HERRAN eteen, itkeneet iltaan asti ja kysyneet HERRALTA: "Onko meidän vielä ryhdyttävä taisteluun veljiämme, benjaminilaisia, vastaan?" HERRA oli vastannut: "Lähtekää taistelemaan heitä vastaan."

24. Kun israelilaiset toisena päivänä lähenivät benjaminilaisia,

25. nämä lähtivät jälleen Gibeasta heitä vastaan ja löivät maahan vielä kahdeksantoistatuhatta israelilaista miestä, kaikki miekkamiehiä.

26. Silloin kaikki israelilaiset, koko kansa, lähtivät Beeteliin. He itkivät ja istuivat siellä HERRAN edessä, paastosivat sen päivän iltaan asti ja uhrasivat polttouhreja ja yhteysuhreja HERRAN edessä. Tuom. 21:2

27. Israelilaiset pyysivät sanaa HERRALTA, sillä Jumalan liitonarkku oli siihen aikaan Beetelissä.

28. Piinehas, Aaronin pojan Eleašarin poika, palveli siihen aikaan HERRAN edessä. Israelilaiset kysyivät: "Onko

meidän vielä lähdeettävä taisteluun veljiämme, benjaminilaisia, vastaan, vai luovutammeko?" HERRA vastasi: "Lähtekää, sillä huomenna minä annan heidät teidän käsiinne." Joos. 22:13,20,24:33

29. Sitten Israel asetti miehiä väijymään Gibeaa ympärille. Joos. 8:12

30. Kolmantena päivänä israelilaiset lähtivät taisteluun benjaminilaisia vastaan ja asettuivat rintamaan Gibeaa vastaan niin kuin edellisilläkin kerroilla.

31. Benjaminilaiset lähtivät kansaa vastaan, mutta joutuivat eristykseen kaupungista. Ja kuten edellisilläkin kerroilla he saivat aluksi lyötyä kuoliaaksi noin kolmekymmentä Israelin miestä valtateillä, joista toinen vie Beeteliin, toinen kedon yli Gibeaa.

32. Silloin benjaminilaiset sanoivat: "He joutuvat tappiolle meidän edessämme kuten ennenkin." Mutta israelilaiset sanoivat: "Paetaan ja eristetään heidät kaupungista valtateille."

33. Niin kaikki Israelin miehet nousivat paikoiltaan, asettuivat rintamaan Baal-Taamariin, samalla kun väijyksissä oleva Israelin joukko syöksyi esiin paikaltaan Gebaa aukealta.

34. Koko Israelista tuli kymmenentuhatta valiomiestä Gibeaa vastaan. Syntyi ankara taistelu, eivätkä benjaminilaiset huomanneet, että onnettomuus oli kohtaamassa heitä.

35. HERRA löi Benjaminin Israelin edessä, ja israelilaiset kaatoivat sinä päivänä Benjaminista kaksikymmentäviisituhatta sata miestä, kaikki miekkamiehiä.

36. Nyt benjaminilaiset näkivät olevansa lyötyjä. Israelin miehet olivat vetäytyneet benjaminilaisten edeltä, sillä he luottivat väijytykseen, jonka olivat asettaneet Gibeaa luo. Joos. 8:18

37. Silloin väijyksissä ollut joukko ryntäsi esiin, tunkeutui kaupunkiin ja surmasi kaikki kaupungin asukkaat miekalla.

38. Israelin miehet olivat sopineet väijyjien kanssa, että nämä panisivat sakean savun nousemaan kaupungista.

39. Israelin miehet siis kääntyivät ensin pakoon taistelusta. Kun benjaminilaiset saivat aluksi lyödyksi heitä kuoliaaksi noin kolmekymmentä miestä, he sanoivat: "Varmasti he joutuvat tappiolle meidän edessämme, niin kuin ensimmäisessäkin taistelussa."

40. Kaupungista alkoi kuitenkin nousta sovittu merkki, savupatsas. Kun benjaminilaiset kääntyivät katsomaan taakseen, he näkivät koko kaupungin nousevan savuna taivasta kohti.

41. Silloin israelilaiset kääntyivät takaisin, mutta Benjaminin miehet kauhistuivat, sillä he näkivät, että onnettomuus oli kohdannut heitä.

42. He kääntyivät Israelin miesten edestä pakoon autiomaahan päin, mutta sota seurasi heidän kintereillään, sillä lähikaupunkien asukkaat tuhosivat heitä alueillaan.

43. He saartoivat benjaminilaiset, ajoivat heitä takaa hellittämättä ja tallasivat heitä maahan lähellä Gibeaa, sen itäpuolella.

44. Niin kaatui Benjaminista kahdeksantoistatuhatta miestä, kaikki valiomiehiä.

45. Muut benjaminilaiset kääntyivät ja pakenivat autiomaahan Rimmonin kalliolle päin, mutta israelilaiset tapoivat heitä valtateillä ja surmasivat viisituhatta miestä. He seurasivat benjaminilaisten kintereillä Gideomiin asti ja surmasivat heistä vielä kaksituhatta miestä.

46. Sinä päivänä kaatui Benjaminista kaikkiaan kaksikymmentäviisituhatta miekkamiestä, kaikki valiomiehiä.

47. Kuusisataa benjaminilaista kääntyi ja pakeni autiomaahan, Rimmonin kalliolle ja jäi sinne neljäksi kuukaudeksi.

48. Mutta Israelin miehet palasivat vielä takaisin benjaminilaisten maahan ja surmasivat miekalla heidän kaupungeissaan kaikki, sekä ihmiset että eläimet, jokaisen, jonka tapasivat. Ja kaikki alueen kaupungit he polttivat tulella.

Israel valittaa Benjaminin häviötä

1. Israelin miehet olivat vannoneet Mispassa ja sanoneet: "Kukaan meistä ei anna tytärtään benjaminilaiselle vaimoksi." Tuom. 20:1

2. Sitten kansa tuli Beeteliin ja istui iltaan asti Jumalan edessä, korotti äänensä ja itki katkerasti. Tuom. 20:26

3. He sanoivat: "Miksi, oi HERRA, Israelin Jumala, tällaista on tapahtunut Israelissa, että nyt puuttuu Israelista yksi heimo?"

4. Varhain seuraavana aamuna kansa nousi, rakensi sinne alttarin ja uhrasi polttouhreja ja yhteysuhreja.

5. Israelilaiset kysyivät: "Onko yhdenkään Israelin heimon keskuudessa joku, joka ei ole tullut tänne kansankokoukseen HERRAN eteen?" Oli näet vannottu ankara vala, että jokaista, joka ei tulisi HERRAN luo Mispaan, oli rangaistava kuolemalla.

6. Israelilaisten tuli sääli veljeään Benjaminia, ja he sanoivat: "Tänä päivänä on yksi heimo hakattu pois Israelista."

7. Mitä meidän on tehtävä, että jäljelle jääneet saisivat vaimoja? Olemmehan vannoneet HERRAN kautta, ettemme anna heille tyttäriämme vaimoiksi."

Benjamin pelastetaan

8. Israelilaiset kysyivät: "Onko Israelin heimoissa ketään, joka ei ole tullut HERRAN eteen Mispaan?" Silloin huomattiin, ettei Gileadin Jaabeksesta ollut tullut ketään leiriin kansankokoukseen, Tuom. 20:1

9. sillä kun kansasta pidettiin katselmus, ei paikalla ollut ketään Gileadin Jaabeksen asukkaista.

10. Niin seurakunta lähetti sinne kaksitoistatuhatta valiomiestä ja antoi heille käskyn mennä ja surmata miekalla Gileadin Jaabeksen asukkaat, myös naiset ja lapset.

11. "Näin teidän on tehtävä: vihkikää tuhon omaksi kaikki miehet ja kaikki naiset, jotka ovat maanneet miehen kanssa."

4. Moos. 31:17

12. Miehet löysivät Gileadin Jaabeksen asukkaiden joukosta neljäsataa nuorta naista, jotka olivat neitsyitä eivätkä olleet maanneet miehen kanssa. Heidät tuotiin Siilon leiriin, joka on Kanaaninmaassa.

13. Sitten koko kansa lähetti miehiä puhumaan Rimmonin kalliolla oleville benjaminilaisille ja tarjoamaan heille rauhaa.

Tuom. 20:47

14. Silloin benjaminilaiset palasivat takaisin, ja heille annettiin ne Gileadin Jaabeksen naiset, jotka oli jätetty eloon. Mutta naisia ei ollut heille tarpeeksi.

15. Niin kansan tuli sääli Benjaminia, koska HERRA oli murtautunut aukon Israelin heimoihin.

16. Seurakunnan vanhimmat kysyivät: "Mitä voimme tehdä, että jäljelle jääneet saisivat vaimoja, sillä naiset-han on hävitetty Benjaminista?"

Tuom. 20:48

17. He sanoivat: "Benjaminin perintöosa kuuluu eloonjääneille, ettei yhtäkään heimoa pyyhittäisi pois Israelista.

18. Mutta itse me emme voi antaa heille tyttäriämme vaimoiksi". Israelilaiset olivat näet vannoneet valan: "Kirottu olkoon jokainen, joka antaa vaimon benjaminilaiselle."

19. He sanoivat: "Kuulkaa, joka vuosi vietetään HERRAN juhlaa Siilossa. Se sijaitsee Beetelistä pohjoisen suuntaan, itäänpäin Beetelin ja Sikemin välisestä valtatiestä ja etelään Lebonasta."

20. Vanhimmat kehottivat benjaminilaisia: "Menkää väijymään viinitarhoihin,

21. ja kun näette Siilon tyttärien tulevan ulos karkeloimaan, rynnätkää viinitarhoista, kaapatkaa jokainen itselleen vaimo Siilon tyttäristä ja lähtekää Benjaminin maahan.

22. Ja kun heidän isänsä tai veljensä tulevat valittamaan meille, me sanomme heille: 'Armahtakaa heitä meidän vuoksemme, sillä emme voineet saada heille jokaiselle vaimoa sodassa. Ettehän te itse ole antaneet niitä heille, muuten olisitte nyt syyllisiä."

23. Benjaminilaiset tekivät niin ja ottivat itselleen vaimoja lukumääränsä mukaan ryöstämällä heidät karkeolivien joukosta. Sitten he palasivat perintöosalleen, rakensivat kaupungit uudelleen ja asettuivat niihin asumaan.

24. Myös israelilaiset vaelsivat sieltä kukin heimonsa ja sukunsa pariin, jokainen perintöosalleen.

25. Siihen aikaan ei Israelissa ollut kuningasta, ja jokainen teki sitä, mikä hänen omasta mielestään oli oikein.

Tuom. 17:6,18:1,19:1

RUUTIN KIRJA

1. LUKU

1. Siihen aikaan, kun tuomarit hallitsivat Israelia, tuli maahan nälänhätä. Silloin eräs mies Juudan Beetlehemistä lähti sieltä asuakseen muukalaisena Mooabin maassa vaimonsa ja kahden poikansa kanssa.

2. Miehen nimi oli Elimelek, hänen vaimonsa nimi Noomi ja hänen kahden poikansa nimet Mahlon ja Kiljon, ja he olivat efratilaista Juudan Beetlehemistä. He tulivat Mooabin maahan ja jäivät sinne.

1. Moos. 35:19

3. Sitten Noomin mies Elimelek kuoli, ja nainen jäi yksin kahden poikansa kanssa.

4. Pojat ottivat itselleen mooabilaiset vaimot. Toisen nimi oli Orpa ja toisen nimi Ruut. Kun he olivat asuneet siellä noin kymmenen vuotta,

5. kuolivat myös molemmat pojat, Mahlon ja Kiljon, ja Noomi jäi yksin jäljelle miehensä ja kahden poikansa kuoltua.

Noomi, Orpa ja Ruut

6. Silloin Noomi nousi miniöineen palatakseen Mooabin maasta, sillä hän oli kuullut siellä, että HERRA oli pitänyt huolta kansastaan ja antanut sille leipää.

7. Hän lähti yhdessä molempien miniöidensä kanssa paikasta, jossa oli asunut. Kun Noomi miniöineen kulki tietä palatakseen Juudan maahan,

8. hän sanoi heille: ”Menkää, palatkaa kumpikin äitinne kotiin. HERRA osoittakoon teille laupeutta, niin kuin te olette osoittaneet vainajille ja minulle.

9. HERRA suokoon, että saisitte kumpikin levon uuden puolison kodissa.” Sitten hän suuteli heitä, mutta he alkoivat itkeä äänekkäästi

Ruut 3:1

10. ja sanoivat hänelle: ”Me tulemme sinun mukana kansasi luo.”

11. Mutta Noomi vastasi: ”Kääntykää takaisin, tyttäreni! Miksi te lähitisitte minun kanssani? Voinko minä

enää synnyttää poikia miehiksi teille?

5. Moos. 25:5

12. Kääntykää takaisin, tyttäreni, sillä minä olen liian vanha saadakseni miehen. Vaikka ajattelisinkin, että minulla olisi vielä toivoa, ja vaikka vielä tänä yönä olisin miehen kanssa ja synnyttäisin poikia,

13. jaksaisitteko te kuitenkin odottaa, kunnes he kasvavat suuriksi? Pidättäytyisittekö te sen vuoksi menemästä naimisiin? Ei, tyttäreni! Olen hyvin murheellinen teidän tähtenne, sillä HERRAN käsi on ollut minua vastaan.”

Job 19:21

14. Orpa ja Ruut itkivät yhä äänekkäämmin. Sitten Orpa suuteli anoppiaan jäähyväisiksi, mutta Ruut pysyi tämän seurassa.

Noomi palaa Ruutin kanssa Beetlehemiin

15. Noomi sanoi Ruutille: ”Katso, kälysi palaa takaisin oman kansansa ja jumalansa luo! Palaa sinäkin kälysi kanssa.”

16. Mutta Ruut vastasi: ”Älä vaadi minua jättämään sinua ja lähtemään pois luotasi, sillä minne sinä menet, sinne minäkin menen, ja missä sinä yövyt, siellä yövyn minäkin. Sinun kansasi on minun kansani ja sinun Jumalasi on minun Jumalani.

17. Missä sinä olet, siellä minäkin tahdon kuolla ja tulla haudatuksi sinne. HERRA rangaiskoon minua nyt ja vasta, jos muu kuin kuolema erottaa meidät.”

18. Kun Noomi näki, että Ruut oli lujasti päättänyt seurata häntä, hän lakkasi puhumasta tälle asiasta.

19. He jatkoivat matkaa yhdessä, kunnes tulivat Beetlehemiin. Heidän tultuaan Beetlehemiin koko kaupunki alkoi kohista heidän vuokseen, ja kaupungin naiset kysyivät: ”Onko tämä Noomi?”

20. Hän vastasi heille: ”Älkää kutsu-
ko minua Noomiksi²⁷. Kutsukaa minua
Maaraksi²⁸, sillä Kaikkivaltias on anta-
nut minulle hyvin paljon katkeraa mur-
hetta.

21. Yltäkylläisenä minä lähdin, mut-
ta nyt olen tyhjin käsin, kun HERRA tuo
minut takaisin. Miksi te kutsutte minua
Noomiksi, vaikka HERRA on nöyryyttä-
nyt minua ja Kaikkivaltias on tuottanut
minulle onnettomuutta?”

22. Näin Noomi palasi Mooabin
maasta Beethlehemiin miniänsä, mooa-
bilaisen Ruutin, kanssa. He saapuivat
sinne ohranleikkuun alussa.

2. LUKU

Ruut poimii tähkiä Booaksen pellolla

1. Noomilla oli miehensä Elimelekin
puolelta mahtava ja rikas sukulainen,
nimeltä Booa. Matt. 1:5

2. Mooabilainen Ruut sanoi Noomil-
le: ”Voisinko mennä pellolle poimimaan
tähkiä jonkun jäljessä, joka olisi minulle
suosiollinen?” Noomi vastasi hänelle:
”Mene, tyttäreni!” 3. Moos. 19:9,23:22

3. Niin Ruut lähti poimimaan tähkiä
eräälle pellolle elonkorjaajien jäljes-
sä. Hän osui sattumalta peltopalstalle,
joka kuului Elimelekin sukua olevalle
Booakselle.

4. Juuri silloin Booa tuli Beethelhe-
mistä ja sanoi elonkorjaajille: ”HERRA
olkoon teidän kanssanne!” He vasta-
sivat hänelle: ”HERRA siunatkoon sinua!”

5. Booa kysyi palvelijaltaan, joka oli
leikkuuväen päällysmiehenä: ”Kenen
tuo nuori nainen on?”

6. Leikkuuväen päällysmiehenä toi-
miva palvelija vastasi: ”Hän on se nuo-
ri mooabilaisnainen, joka tuli Noomin
mukana Mooabin maasta.

7. Hän pyysi, että saisi poimia ja
koota tähkiä lyhteiden väliltä sadonkor-
jaajien jäljessä. Niin hän tuli ja on ollut
jalkeilla aamusta tähän saakka. Vasta-
äskän hän vähän istahti majassa.”

8. Booa sanoi Ruutille: ”Kuulehan,
tyttäreni! Älä mene poimimaan toisten
pellolle äläkä lähde pois täältä, vaan
pysyttele täällä minun palvelijattarieni
kanssa.

9. Pidä silmällä, millä pellolla leika-
taan, ja kulje elonkorjaajien jäljessä.
Minä olen kieltänyt palvelijoitani kos-
kemasta sinuun. Kun sinun tulee jano,
mene astioiden luo ja juo palvelijoiden
ammentamaa vettä.”

10. Silloin Ruut heittäytyi kunnioitus-
ta osoittaen kasvoilleen ja sanoi hanel-
le: ”Miksi olet minulle suosiollinen ja
osoitat minulle huomiota, vaikka minä
olen muukalainen?”

11. Booa vastasi hänelle: ”Minul-
le on kerrottu kaikki, mitä olet tehnyt
anoppisi hyväksi miehesi kuoltua ja
kuinka jätit isäsi, äitisi ja synnyinmaa-
si ja lähdit kansan luo, jota et ennen
tuntenut.

12. HERRA hyvittääköön sinulle tekosi, ja
tulkoon sinulle täysi palkka HERRALTA, Is-
raelin Jumalalta, jonka siipien alta olet
tullut etsimään turvaa.” Ps. 17:7,36:8,57:2;
Matt. 23:37

13. Ruut sanoi: ”Minä olen saanut
osakseni suosiosi, herrani, sillä sinä
olet lohduttanut minua ja puhutellut
palvelijatartasi ystävällisesti, vaikka
minä en ole yhdenkään palvelijattaresi
vertainen.”

Booa pitää huolta Ruutista

14. Ruoka-ajan tultua Booa sanoi
Ruutille: ”Tule tänne, ota leipää syö-
däksesi ja kasta palasesi hapanvii-
niin.” Ruut istui leikkuuväen viereen,
ja Booa ojensi hänelle paahdettuja
jyviä. Hän söi kyllikseen, ja ruokaa jäi
täteeksikin.

15. Kun hän sitten nousi poimimaan,
Booa käski palvelijoitaa sanoen:
”Antakaa hänen poimia myös lyhteiden
väliltä, ettekä te saa loukata häntä.

16. Voitpea vetää lyhteistäkin tähkiä
ja jättää ne hänen poimittavikseen, et-
tekä saa nuhdella häntä.”

27 1:20. Nimi Noomi, merkitsee 'minun
iloni'.

28 1:20. Nimi Maara merkitsee 'katkera'.

17. Ruut poimi pellolla iltaan asti. Sit-
ten hän pui, mitä oli saanut poimituksi,
ja ohria tuli noin eefa-mitan verran.

18. Hän kantoi ne kaupunkiin ja näyt-
ti anopilleen, mitä oli poiminut. Ruut otti
esille myös sen, mitä oli jäänyt jäljelle
hänen syötyään kyllikseen, ja antoi
anopilleen.

19. Tämä sanoi hänelle: ”Missä olet
tänään poiminut? Missä teit työtä? Siu-
nattu olkoon se, joka on osoittanut si-
nulle huomiota.” Ruut kertoi anopilleen,
kenen luona hän oli työskennellyt, ja
sanoi: ”Se mies, jonka luona olin tä-
nään työssä, on nimeltään Booas.”

20. Noomi sanoi miniälleen: ”Siunat-
koon häntä HERRA, joka ei ole lakannut
osoittamasta uskollisuuttaan eläviä ja
kuolleita kohtaan.” Noomi sanoi hänelle
vielä: ”Se mies on sukulaisemme ja
yksi sukulunastajistamme.”

3. Moos. 25:25

21. Mooabilainen Ruut sanoi: ”Mies
sanoi minulle myös: ’Pysyttele minun
palvelijoitteni mukana siihen asti, että
he saavat leikatuksi kaiken viljan, mitä
minulla on.’”

22. Noomi sanoi miniälleen Ruutille:
”Hyvä on, tyttäreni, lähde hänen pal-
velijattariensa mukaan, niin sinua ei
loukata toisten pelloilla.”

23. Ruut pysytteli Booaksen palve-
lijattarien seurassa poimien tähkiä,
kunnes ohran ja vehnän leikkuu oli
lopussa. Hän asui anoppinsa luona.

3. LUKU

Noomi neuvoa Ruutia

1. Ruutin anoppi Noomi sanoi mi-
niälleen: ”Tyttäreni, minäpä hankin
sinulle turvapaikan, että sinun kävisi
hyvin.

Ruut 1:9

2. Kuulehan nyt! Booas, jonka palve-
lijattarien kanssa olit, on sukulaisem-
me. Tänä iltana hän viskaa ohria pui-
matantereella.

3. Peseydy nyt, voitele itsesi, pukeu-
du ja mene puimatantereelle. Älä kui-
tenkaan anna miehen huomata itseäsi,
ennen kuin hän on syönyt ja juonut.

4. Kun hän käy levolle, pane merkille
se paikka, johon hän käy makaamaan.
Mene sitten, nosta peitettä hänen jal-
kopäästään ja käy siihen makaamaan.
Hän sanoo sinulle, mitä sinun on teh-
tävä.”

5. Ruut vastasi hänelle: ”Minä teen
kaiken, mitä minulle sanot.”

Ruut vetoaa Booaksen sukulunastusoikeuteen

6. Ruut meni alas puimatantereelle
ja teki aivan niin kuin hänen anoppinsa
oli häntä käsenyt.

7. Booas söi ja joi ja tuli hyville mie-
lin. Sitten hän meni maata viljakasan
viereen. Ruut tuli hiljaa, nosti peitettä
hänen jalkojensa kohdalta ja kävi sii-
hen makuulle.

8. Puoliyön aikaan mies hätkähti,
hapuili ympärilleen ja havaitsi naisen
makaamassa jalkopäässään.

9. Booas kysyi: ”Kuka sinä olet?”
Hän vastasi: ”Minä olen Ruut, palve-
lijattaresi. Levitä viittasi palvelijattaresi
yli, sillä sinä olet minun sukulunastaja-
ni.”

Ruut 2:12,20; Hes. 16:8

10. Booas vastasi: ”HERRA siunatkoon
sinua, tyttäreni! Sinä olet osoittanut us-
kollisuuttasi nyt vielä kauniimmin kuin
aikaisemmin, kun et ole kulkenut nuor-
ten miesten jäljessä, et köyhien etkä
rikkaitten.

11. Ja nyt, tyttäreni, älä pelkää! Minä
teen sinulle kaiken, mitä pyydät, sillä
kansani keskuudessa jokainen pitää
sinua kelpo naisena.

12. Totta on, että minä olen suku-
lunastaja, mutta on toinenkin sukulu-
nastaja, joka on lähempää sukua kuin
minä.

13. Jää tähän yöksi. Jos hän huo-
menna lunastaa sinut, niin hyvä, lunas-
takoon. Jollei hän kuitenkaan halua lu-
nastaa sinua, niin minä lunastan sinut,
niin totta kuin HERRA elää. Lepää siinä
aamuun asti.”

14. Ruut lepäsi hänen jalkopäässään
aamuun asti, mutta nousi ennen kuin
kukaan saattoi vielä tuntea toistaan.
Booas ajatteli: ”Kunpa kukaan ei saisi

tietää, että tämä nainen on tullut pui-
matantereelle.”

15. Hän sanoi: ”Tuo tänne viitta, joka
on ylläsi, ja pitele sitä.” Ruut piteli viit-
taa, ja Booas mittasi siihen kuusi mit-
taa ohria ja pani ne hänen selkäänsä.
Sitten Booas meni kaupunkiin.

16. Kun Ruut tuli anoppinsa luo, tä-
mä kysyi: ”Oletko se sinä, tyttäreni?”
Ruut kertoi hänelle kaiken, mitä mies
oli hänelle tehnyt.

17. Hän sanoi: ”Nämä kuusi mittaa
ohria hän antoi minulle ja sanoi: ’Et saa
mennä tyhjin käsin anoppisi luo.’”

18. Silloin Noomi sanoi: ”Odota, tyt-
täreni, kunnes saat tietää, kuinka asia
ratkeaa. Se mies ei näet suo itselleen
lepoa vaan saattaa asian päätökseen
vielä tänä päivänä.”

4. LUKU

Booas käyttää sukulunastusoikeuttaan

1. Booas meni kaupungin porttiin
ja istuutui sinne. Silloin sukulunastaja,
josta hän oli puhunut, kulki siitä ohit-
se. Booas sanoi: ”Sinä siellä, poikkea
tänne istumaan.” Mies poikkesi sinne
ja istuutui.

2. Sitten Booas haki kymmenen
miestä, kaupungin vanhimpia, ja sanoi:
”Istukaa tähän.” Kun he olivat istuutu-
neet,

3. Booas sanoi sukulunastajalle:
”Noomi, joka on palannut Mooabin
maasta, on myymässä peltopalstaa,
joka kuului veljellemme Elimelekin.

4. Minä ajattelin ilmoittaa siitä sinulle
ja pyytää, että ostaisit sen tässä istuvi-
en ja kansani vanhimpien läsnäollessa.
Jos tahdot sen lunastaa, niin lunasta.
Mutta jos et tahdo lunastaa sitä, niin
ilmoita minulle, jotta saan tietää sen,
sillä ei ole muita sukulunastajia kuin
sinä ja sinun jälkeesi minä.” Mies sanoi:
”Minä lunastan sen.” 3. Moos. 25:25

5. Niin Booas sanoi: ”Sinä päivänä,
jona ostat pellon Noomilta, sinä otat
myös mooabilaisen Ruutin, vainajan
lesken, jotta säilyttäisit vainajan nimen
hänen perintöosassaan.” 5. Moos. 25:5

6. Sukulunastaja sanoi: ”Sitten en
voi lunastaa sitä itselleni, etten turme-
lisi omaa perintöosaani. Lunasta sinä
itsellesi, mitä minun olisi lunastettava,
sillä minä en voi sitä tehdä.”

7. Aikaisemmin Israelissa oli kaikkia
lunastus- ja vaihtokauppoja vahvistet-
taessa sellainen tapa, että mies riisui
kenkäänsä ja antoi sen toiselle. Tämä oli
todistuksena kaupanteosta Israelissa.

8. Sukulunastaja sanoi Booakselle:
”Osta sinä se itsellesi”, ja veti kengän
jalastaan.

Booas ottaa Ruutin vaimokseen

9. Silloin Booas sanoi vanhimmille
ja kaikelle kansalle: ”Te olette tänään
sen todistajina, että minä olen ostanut
Noomilta kaiken Elimelekin, Kiljonin ja
Mahlonin omaisuuden.

10. Olen ostanut myös mooabilaisen
Ruutin, Mahlonin lesken, vaimokseni,
säilyttäakseni vainajan nimen hänen
perintöosassaan. Näin vainajan nimi
ei häviä hänen veljiensä keskuudesta
eikä hänen kotipaikkansa alueelta. Te
olette tänä päivänä tämän todistajia.”

11. Kaikki portilla oleva kansa ja van-
himmat sanoivat: ”Me todistamme sen.
Suokoon HERRA, että vaimo, joka tulee
taloosi, on kuin Raakel ja Leea, jotka
rakensivat Israelin huoneen. Tee väke-
viä tekoja Efratassa, ja tulkoon nimesi
kuuluisaksi Beetlehemissä.

1. Moos. 29:31,30:22

12. Tulkoon jälkeläisistä, jotka HERRA
antaa sinulle tästä nuoresta naisesta,
Peretsin suvun kaltainen suku, hänen,
jonka Taamar synnytti Juudalle.”

1. Moos. 38:29

13. Booas otti Ruutin vaimokseen ja
yhtyi häneen. HERRA antoi Ruutin tulla
raskaaksi, ja hän synnytti pojan.

Ps. 127:3

14. Naiset sanoivat Noomille: ”Siun-
nattu olkoon HERRA, joka tänä päivänä
ei jättänyt sinua ilman sukulunastajaa.
Hänen nimensä tulee kuuluisaksi Is-
raelissa.

15. Hän virvoittaa sinua ja huolehtii
sinusta vanhuudessaasi. Onhan hänet
synnyttänyt miniäsi, joka rakastaa

sinua ja joka on sinulle parempi kuin seitsemän poikaa.” 1. Sam. 1:8

16. Niin Noomi otti lapsen syliinsä, ja hänestä tuli sen hoitaja.

17. Naapurien naiset antoivat lapselle nimen ja sanoivat: ”Noomille on syntynyt poika.” He kutsuivat poikaa nimellä Oobed. Hänestä tuli Daavidin isän lisäin isä.

Peretsin sukuluettelo

18. Tämä on Peretsin sukuluettelo: Peretsille syntyi Hesron, 1. Moos. 46:12; 1. Aik. 2:4; Matt. 1:3

19. Hesronille Raam, Raamille Amminadab, 1. Aik. 2:9

20. Amminadabille Nahson, Nahsonille Salma, 4. Moos. 1:7; 1. Aik. 2:9–15

21. Salmalle Booas, Booasille Oobed,

22. Oobedille lisai, ja lisaille syntyi Daavid. 1. Sam. 16:1,11; Luuk. 3:32

ENSIMMÄINEN SAMUELIN KIRJA

TUOMARIEN KAUSI

1. LUKU

Elkanan perhe

1. Raamataim-Soofimissa, Efraimin vuoristossa, asui eräs efraimilainen mies nimeltään Elkana. Hänen isänsä oli Jeroham, Elihun poika, Toohun pojanpoika, Suufin pojanpojanpoika.

1. Aik. 6:12

2. Elkanalla oli kaksi vaimoa. Toisen nimi oli Hanna ja toisen Peninna. Peninnalla oli lapsia, mutta Hanna oli lapseton.

1. Moos. 29:31

3. Elkana lähti joka vuosi kotikau-pungistaan Siiloon rukoilemaan HERRAA Sebaotia ja uhraamaan hänelle. Siellä oli HERRAN pappeina kaksi Eelin poikaa, Hofni ja Piinehas.

2. Moos. 23:17;

5. Moos. 16:16; Joos. 18:1

4. Kun tuli päivä, jona Elkana uhra-si, hän antoi vaimolleen Peninnalle ja kaikille tämän pojille ja tyttärille heidän osuutensa uhrilihasta.

3. Moos. 7:15;

5. Moos. 27:7

5. Hannalle hän kuitenkin antoi kak-sinkertaisen osuuden, sillä hän rakas-ti Hannaa, vaikka HERRA oli sulkenut Hannan kohdun.

6. Koska HERRA oli sulkenut Hannan kohdun, Peninna ärsytti ja kiusasi hän-tä jatkuvasti saadakseen hänet raivos-tumaan.

7. Näin tapahtui joka vuosi. Aina kun Hanna meni HERRAN huoneeseen, Peninna kiusasi häntä, ja Hanna itki eikä syönyt mitään.

8. Silloin hänen miehensä Elkana sanoi hänelle: "Hanna, miksi itket etkä syö mitään? Miksi olet noin pahoillasi? Enkö minä ole sinulle enemmän kuin kymmenen poikaa?"

Hannan rukous ja lupalus

9. Kerran, kun he olivat syöneet ja juoneet Siilossa ja pappi Eeli istui istui-mellaan HERRAN huoneen ovenpieles-sä, Hanna nousi

10. ja rukoili HERRAA mieli murheelli-sena, itkien katkerasti.

11. Hän teki lupauksen ja sanoi: "HERRA Sebaot, jos sinä katsot palveli-jattaresi kurjuutta ja muistat minua etkä unohda palvelijatartasi, vaan annat mi-nulle poikalapsen, niin minä annan hä-net HERRALLE koko hänen elinajakseen, eikä partaveitsi ole koskettava hänen päätänsä."

4. Moos. 6:5; Tuom. 13:5

12. Kun Hanna rukoili kauan HERRAN edessä, Eeli tarkkaili hänen suutaan.

13. Hanna näet puhui sydämessään; vain hänen huulensa liikkuiivat, mutta ääntä ei kuulunut. Eeli luuli hänen ole-van juovuksissa

14. ja sanoi hänelle: "Kuinka kauan sinä olet siinä juovuksissa? Haihduta humalasi."

15. Hanna vastasi: "Ei, herrani, en ole juonut viiniä enkä väkijuomaa. Minä olen murheen raskauttama nainen ja olen vuodattanut sieluni HERRAN eteen."

Ps. 42:5,62:9

16. Älä pidä palvelijatartasi kelvotto-mana naisena, sillä minä olen puhunut näin kauan huoleni ja suruni suuruu-den tähden."

17. Eeli vastasi: "Mene rauhassa. Is-raelin Jumala antakoon sinulle, mitä olet häneltä pyytänyt."

18. Hanna sanoi: "Salli palvelijattare-si saada suosio sinun silmissäsi." Sit-ten hän meni pois ja söi, eivätkä hänen kasvonsa enää näyttäneet murheellisil-ta.

Samuelin syntymä

19. Varhain seuraavana aamuna he nousivat ja rukoilivat HERRAA kumartuen maahan hänen edessään. Sen jälkeen he palasivat kotiinsa Raamaan. Elkana yhtyi vaimoonsa Hannaan, ja HERRA muisti Hannaa.

1. Moos. 30:22

20. Jonkin ajan kuluttua Hanna tuli raskaaksi ja synnytti pojan. Hän antoi pojalle nimen Samuel²⁹ sanoen: "HER-RALTA minä häntä pyysin."

29 1:20. Nimi Samuel muodostuu heprean sanoista *šaul me'Eel*, 'Jumalalta pyydetty'.

1. Samuelin kirja 1–2

21. Kun Elkana ja hänen perheensä lähtivät jälleen uhraamaan HERRALLE jokavuotista teurasuhria ja omaa lupausuhriaan,

22. Hanna ei lähtenyt vaan sanoi miehelleen: ”Kun poika on vieroitettu, minä vien hänet pyhäkköön. Hän saa tulla HERRAN kasvojen eteen ja jäädä sinne ainiaaksi.”

23. Hänen miehensä Elkana sanoi hänelle: ”Tee niin kuin hyväksi näet. Pysy kotona, kunnes olet vieroittanut hänet. Antakoon HERRA sanansa toteutua.” Niin vaimo jäi kotiin ja imetti poikaansa, kunnes vieroitti hänet.

Hanna vie Samuelin Herran huoneeseen

24. Vieroitettuaan Samuelin Hanna otti mukaansa hänet sekä kolme härkää, yhden eefa-mitan jauhoja ja viinileilin ja vei pojan HERRAN huoneeseen Siiloon, vaikka tämä oli vielä pieni.

25. Sitten he teurastivat härän ja toivat pojan Eelin luo,

26. ja Hanna sanoi: ”Oi herrani, niin totta kuin sinä elät, herrani, minä olen se nainen, joka seisoi tässä sinun luonasi rukoillen HERRAA.

27. Tätä poikaa minä rukoilin, ja HERRA antoi minulle, mitä häneltä pyysin.

28. Sen tähden minä luovutan hänet HERRALLE koko hänen eliniäkseen. Olkoon hän HERRALLE annettu.” Ja Samuel rukoili siellä HERRAA.

2. LUKU

Hannan kiitosvirsi

1. Hanna rukoili ja sanoi: ”Minun sydämeni riemuitsee HERRASSA, minun sarveni kohoaa korkealle HERRASSA. Minun suuni on avautunut vihollisiani vastaan, sillä minä iloitsen sinun valmistamastasi pelastuksesta. Luuk. 1:46

2. Ei kukaan ole pyhä niin kuin HERRA, ei ole ketään muuta kuin sinä, eikä ole kalliota, meidän Jumalamme verstaista. Ps. 86:6; Jes. 44:8

3. Älkää enää puhuko niin ylpeästi, älköön suustanne lähtekö julkeita sa-

noja, sillä HERRA on kaikkietävä Jumala, hänen edessään punnitaan teot.

4. Sankarien jouset on särjetty, kompastuneet vyöttäytyvät voimalla.

5. Kylläisinä olleet käyvät palvelukseen leipäpalkalla, ja nälkäiset lakkaavat näkemästä nälkää. Hedelmätön synnyttää seitsemän lasta, mutta se, jolla on monta lasta, kuihtuu. Ps. 34:11

6. HERRA lähettää kuoleman ja herättää eloon, hän vie alas tuonelaan ja nostaa sieltä ylös. 5. Moos. 32:39; Ps. 71:20

7. HERRA köyhdyttää ja rikastuttaa, hän alentaa ja ylentää. Ps. 75:8

8. Hän nostaa tomusta alhaisen, korottaa loasta köyhän asettaakseen heidät ylhäisten rinnalle. Hän antaa heidän periä kunniaistuimen. Maan pylvyät ovat HERRAN, ja hän on asettanut maanpiirin niiden päälle. Job 5:11; Ps. 24:2,102:26,113:7

9. Hän varjelee hurskaittensa jalat, mutta jumalattomat vaiennetaan pimeyteen, sillä kukaan ei voita omalla voimallaan. Ps. 91:11,97:10,121:8

10. Ne, jotka riitelevät HERRAA vastaan, murskaantuvat. HERRA jylisee taivaasta heidän ylitseen, hän tuomitsee maan ääret. Hän antaa kuninkaalleen voiman ja korottaa korkealle voideltunsa sarven.” 2. Moos. 9:23; 1. Sam. 7:10; Ps. 89:25,132:17

11. Sitten Elkana meni kotiinsa Raamaan, mutta poika jäi palvelemaan HERRAA pappi Eelin johdolla.

Eelin pojat

12. Eelin pojat olivat kelvottomia miehiä eivätkä välittäneet HERRASTA Jer. 2:8

13. eivätkä siitä, mitä papeilla oli oikeus kansalta saada. Aina kun joku uhrasi teurasuhria, papin palvelija tuli kolmihaarainen haarukka kädessään lihan vielä kiehuessa 3. Moos. 7:34,10:14

14. ja iski haarukan kattilaan, ruukuun, pannuun tai pataan. Kaiken, minkä haarukka toi mukanaan, pappi otti itselleen. Näin he tekivät kaikille israelilaisille, jotka tulivat Siiloon.

1. Samuelin kirja 2

15. Papin palvelija tuli jopa ennen kuin rasva oli poltettu ja sanoi miehelle, joka uhrasi: "Anna liha papille paistettavaksi, sillä hän ei ota sinulta keitettyä lihaa vaan raakaa." 3. Moos. 3:3,7:31

16. Jos mies sanoi hänelle: "Rasvahan täytyy polttaa ensin, sitten saat ottaa itsellesi, mitä haluat", palvelija vastasi: "Ei, vaan anna se nyt heti. Ellet anna, minä otan väkisin."

17. Nuorten miesten synty oli HERRAN edessä hyvin suuri, koska he halveksivat HERRAN uhrilahjoja.

Samuel Siilossa

18. Mutta Samuel palveli HERRAN edessä pellavakasukkaan puettuna, vaikka oli pieni poika. 2. Moos. 28:4-6

19. Hänen äitinsä teki joka vuosi pienen viitan ja toi sen hänelle tullessaan miehensä kanssa uhraamaan vuotuis-ta teurasuhria.

20. Eeli siunasi joka kerta Elkanan ja hänen vaimonsa sanoen: "HERRA antakoon sinulle jälkeläisen tästä vaimosta sen lapsen tilalle, jonka hän on luovuttanut HERRALLE." Sitten he menivät kotiinsa.

21. HERRA piti huolen Hannasta, niin että hän tuli raskaaksi ja synnytti vielä kolme poikaa ja kaksi tyttäriä. Mutta Samuel-poika kasvoi HERRAN edessä.

Eeli nuhtelee poikiaan

22. Eeli oli jo hyvin vanha ja hän sai kuulla kaikesta siitä, mitä hänen poikansa tekivät israelilaisille. Hän kuuli myös sen, että he makasivat niiden naisten kanssa, jotka toimittivat palvelusta ilmestysmajan ovella. 2. Moos. 38:8; 1. Sam. 4:15

23. Silloin hän sanoi pojilleen: "Miksi te tuollaista teette? Minä saan kuulla teidän pahoista teoistanne kaikelta kansalta."

24. Älkää, poikani! Ei ole hyvä se huhu, jota kuulen HERRAN kansan levittävän.

25. Jos ihminen tekee syntiä ihmistä vastaan, voi Jumala olla hänen välittäjänään, mutta jos ihminen rikkoo HERRAA vastaan, kuka voi rukoilla hänen

puolestaan?" Pojat eivät kuitenkaan töllele isäänsä, sillä HERRA tahtoi surmata heidät.

26. Mutta Samuel-poika kasvoi ja oli sekä HERRALLE että ihmisille mieluinen. Luuk. 2:40,52

Tuomion julistus Eelin suvulle

27. Eelin luo tuli Jumalan mies, joka sanoi hänelle: "Näin sanoo HERRA: Enkö minä ilmestynyt sinun isäsi suvulle, kun se oli Egyptissä faraon vallassa³⁰?"

28. Minä valitsin heidät kaikista Israelin heimoista olemaan pappeinani, nousemaan alttarilleni, polttamaan suitsuketta ja kantamaan kasukkaa minun edessäni. Minä annoin sinun isäsi suvulle kaikki israelilaisten tuliuhrit.

29. Miksi tallaatte jalkoihinne³¹ minun teurasuhrini ja ruokauhrini, jotka minä olen säästänyt asumukseeni? Miksi sinä kunnioitat poikiasi enemmän kuin minua, niin että lihotatte itseänne parhaalla osalla jokaisesta kansani Israelin uhrilahjasta?

30. Sen tähden sanoo HERRA, Israelin Jumala: Minä olen tosin sanonut, että sinun sukusi ja sinun isäsi suku saavat aina vaelttaa minun edessäni. Mutta nyt HERRA sanoo: Se ei toteudu, sillä minä kunnioitan niitä, jotka minua kunnioittavat, mutta ne, jotka minua halveksivat, joutuvat halveksituiksi. 2. Moos. 28:1; 1. Kun. 2:27

31. Katso, tulee aika, jolloin minä murratan sinun voimasi³² ja sinun isäsi suvun voiman, niin ettei kukaan sinun suvussasi elä vanhaksi.

32. Sinä saat nähdä minun asumukseni olevan ahdingossa, huolimatta kaikesta siitä hyvästä, mikä tulee Israelille, eikä kukaan sinun suvussasi koskaan elä vanhaksi.

33. En minä kuitenkaan hävitä kaikkia jälkeläisiäsi alttarini luota, niin että sammuttaisin silmäsi ja näännyttäisin

30 2:27. Kirj.: "faraon huoneessa."

31 2:29. Kirj.: "potkitte".

32 2:31. Kirj.: "katkaisen sinun käsivartesi".

1. Samuelin kirja 2–3

sielusi, mutta useimmat suvustasi kuolevat miehiksi tultuaan.

34. Ja merkinä tästä sinulle tulee olemaan se, mitä tapahtuu kahdelle pojalle, Hofnille ja Piinehaalle: he kuolevat molemmat samana päivänä.

1. Sam. 4:11

35. Mutta minä noston itselleni uskollisen papin, joka toimii minun sydämeni ja mieleni mukaan. Hänelle minä rakennan pysyvän huoneen, ja hän vaelttaa minun voideltuni edessä koko elinaikansa.

1. Kun. 2:35; 1. Aik. 29:22; Hes. 44:15

36. Jokainen suvustasi jäljelle jäänyt tulee kumartamaan häntä hopearahan ja leivän tähden ja sanomaan: 'Salli minun päästä johonkin papintehtävään, että saisin edes palan leipää syödäkseni.'

3. LUKU

Herra kutsuu Samuelia

1. Samuel-poika palveli HERRAA Eelin johdolla. HERRAN sana oli siihen aikaan harvinainen, eivätkä näyt olleet tavalisia.

Ps. 74:9; Valit. 2:9; Aam. 8:11

2. Kerran tuohon aikaan Eeli makasi vuoteellaan. Hänen silmänsä olivat alkaneet hämärtyä, eikä hän nähnyt kunnolla.

1. Sam. 4:15

3. Jumalan lamppu ei ollut vielä sammunut, ja Samuel makasi vuoteellaan HERRAN huoneessa, jossa Jumalan liitonarkku oli.

2. Moos. 27:20;

3. Moos. 24:1–4

4. Silloin HERRA kutsui Samuelia. Hän vastasi: "Tässä olen."

2. Moos. 3:4

5. Samuel juoksi Eelin luo ja sanoi: "Tässä olen. Sinä kutsuit minua." Mutta Eeli vastasi: "En ole kutsunut, mene takaisin nukkumaan." Samuel meni vuoteelleen.

6. HERRA kutsui Samuelia uudelleen. Samuel nousi, meni Eelin luo ja sanoi: "Tässä olen, sinähän kutsuit minua." Mutta Eeli vastasi: "En kutsunut, poikani, mene takaisin nukkumaan."

7. Samuel ei vielä silloin tuntenut HERRAA, eikä HERRAN sana ollut vielä ilmestynyt hänelle.

8. HERRA kutsui Samuelia vielä kolmannen kerran. Samuel nousi, meni Eelin luo ja sanoi: "Tässä olen. Sinä kutsuit minua." Silloin Eeli ymmärsi, että HERRA oli kutsunut poikaa.

9. Hän sanoi Samuelille: "Mene nukkumaan, ja jos sinua vielä kutsutaan, sano: 'Puhu, HERRA, palvelijasi kuulee.'" Ja Samuel meni vuoteelleen.

10. Sitten HERRA tuli, seisautui ja kutsui häntä kuten edellisilläkin kerroilla: "Samuel, Samuel!" Samuel vastasi: "Puhu, palvelijasi kuulee."

Herran sanoma Eelille

11. HERRA sanoi Samuelille: "Katso, minä teen Israelissa sellaisen teon, että joka siitä kuulee, sen molemmat korvat soivat."

2. Kun. 21:12; Jer. 19:3

12. Sinä päivänä minä annan toteutua Eelille alusta loppuun asti kaiken, mitä olen hänen suvustaan puhunut.

1. Sam. 2:30

13. Minä olen ilmoittanut hänelle, että minä tuomitsen ikuisiksi ajoiksi hänen sukunsa sen rikoksen tähden, ettei hän nuhdellut poikiaan, vaikka tiesi heidän häpäisevän Jumalaa.

14. Sen tähden minä olen vannonut Eelin suvulle, ettei sen rikosta koskaan sovitetä, ei teurasuhrilla eikä ruokauhrilla."

3. Moos. 4:1–12

15. Samuel makasi aamuun asti ja avasi sitten HERRAN huoneen ovet. Hän pelkäsi kertoa saamaansa näkyä Eelille.

16. Mutta Eeli kutsui Samuelia ja sanoi: "Poikani Samuel!" Hän vastasi: "Tässä olen."

17. Eeli sanoi: "Mistä asiasta hän sinulle puhui? Älä vain salaa sitä minulta. Jumala rangaiskoon sinua nyt ja vastakin, jos salaat minulta mitään siitä, mitä hän sinulle puhui."

18. Niin Samuel kertoi hänelle kaiken salaamatta häneltä mitään. Eeli sanoi: "Hän on HERRA. Hän tekee, mitä hyväksi näkee."

2. Sam. 15:26

Samuel varttuu Herran edessä

19. Samuel kasvoi, ja HERRA oli hänen kanssaan eikä antanut yhdenkään hänen sanoistaan jäädä toteutumatta³³.

1. Sam. 2:21,26; 2. Kun. 10:10

20. Näin koko Israel Daanista Beersebaan asti tiesi, että Samuelille oli uskottu HERRAN profeetan tehtävä.

Tuom. 20:1

21. HERRA ilmestyi yhä uudestaan Siilossa ja ilmaisi siellä itsensä Samuelille sanansa kautta.

4:1 Ja Samuelin sana tuli koko Israelille.

4. LUKU

Filistealaiset ryöstävät liitonarkun

Sitten Israel lähti sotaan filistealaisia vastaan ja leiriytyi Eben-Eserin luo. Filistealaiset taas olivat leiriytyneet Afekiin,

1. Sam. 7:12

2. ja he järjestivät joukkonsa Israelia vastaan. Taistelu levisi laajalle, ja filistealaiset löivät Israelin ja surmasivat taistelukentällä noin neljätuhatta miestä.

3. Kun väki palasi leiriin, Israelin vanhimmat sanoivat: "Miksi HERRA on tänä päivänä lyönyt meidät filistealaisten edessä? Hakekaamme HERRAN liitonarkku Siilosta luoksemme. Tulkoon se keskellemme ja pelastakoon meidät vihollistemme käsistä." 1. Sam. 3:3,14:18;

Joos. 18:1

4. Niin kansa lähetti miehiä Siiloon tuomaan sieltä HERRAN Sebaotin liitonarkkua, hänen, joka istuu kerubien keskellä. Eelin kaksi poikaa, Hofni ja Piinehas, seurasivat Jumalan liitonarkun mukana. 2. Moos. 25:17; 2. Sam. 6:2;

Ps. 80:2

5. Kun HERRAN liitonarkku saapui leiriin, koko Israel nosti suuren riemuhuudon, niin että maa raikui.

6. Filistealaiset kuulivat riemuhuudon ja sanoivat: "Mitä tuo suuri riemuhuuto heprealaisten leirissä merkitsee?" Saatuaan tietää, että HERRAN liitonarkku oli tullut leiriin,

7. filistealaiset pelästivät, sillä he ajattelivat: "Jumala on tullut leiriin!" He sanoivat: "Voi meitä! Tällaista ei ole milloinkaan ennen tapahtunut.

8. Voi meitä! Kuka pelastaa meidät näiden mahtavien jumalien kädestä? Nämähän ovat juuri niitä jumalia, jotka löivät egyptiläisiä kaikenlaisilla vitsauksilla autiomaassa.

2. Moos. 7–11

9. Rohkaiskaa itsenne ja olkaa miehiä, filistealaiset, ettette joutuisi heprealaisten orjiksi, niin kuin he ovat olleet teidän orjianne. Olkaa miehiä ja taistelkaa."

Tuom. 13:1,15:11

10. Filistealaiset ryhtyivät taisteluun, ja israelilaiset kärsivät tappion ja pakenivat kukin kotiinsa. Tappio oli hyvin suuri: Israelista kaatui kolmekymmentätuhatta jalkamiestä.

11. Myös Jumalan liitonarkku ryöstettiin, ja Eelin kaksi poikaa, Hofni ja Piinehas, saivat surmansa. 1. Sam. 2:34;

Ps. 78:61

Eelin kuolema

12. Eräs benjaminilainen mies lähti juosten taistelukentältä ja tuli samana päivänä Siiloon, vaatteet reväistynä ja multaa päänsä päällä.

Joos. 7:6;

2. Sam. 1:2

13. Tultuaan perille hän näki Eelin istuvan portin pielessä istuimellaan tähystellen ympärilleen, sillä hänen sydämensä oli levoton Jumalan liitonarkun tähden. Kun mies meni kaupunkiin ja kertoi, mitä oli tapahtunut, koko kaupunki huusi hädissään.

14. Kuultuaan hätähuudon Eeli kysyi: "Mitä tämä meteli on?" Niin mies riensi kertomaan asian Eelille.

15. Eeli oli jo yhdeksänkymmenen kahdeksan vuoden ikäinen. Hänen silmänsä olivat hämärtyneet, eikä hän enää voinut nähdä.

1. Sam. 3:2

16. Mies sanoi Eelille: "Minä tulen taistelukentältä, olen tänään paennut sieltä." Eeli kysyi: "Miten asiat ovat, poikani?"

17. Sanansaattaja vastasi: "Israel on paennut filistealaisia, ja kansa on kärsinyt suuret tappiot. Myös sinun molemmat poikasi, Hofni ja Piinehas,

1. Samuelin kirja 4–5

ovat saaneet surmansa, ja Jumalan liitonarkku on ryöstetty.”

18. Kun mies mainitsi Jumalan arkun, Eeli kaatui istuimeltaan taaksepäin portinpieleen. Hänen niskansa taittui, ja hän kuoli, sillä hän oli vanha ja painava mies. Eeli oli jakanut Israelille oikeutta neljäkymmentä vuotta.

likavodin syntymä

19. Eelin miniä, Piinehaan vaimo, oli viimeisillään raskaana. Kun hän kuuli sanoman Jumalan liitonarkun ryöstöstä ja appensa ja miehensä kuolemasta, hän lyhyhistyi maahan. Poltot yllättivät hänet, ja hän synnytti.

20. Kun hän oli kuolemaisillaan, hänen luonaan olevat naiset sanoivat: ”Älä pelkää, sillä sinä olet synnyttänyt pojan!” Mutta hän ei vastannut eikä kiinnittänyt puheisiin mitään huomiota

1. Moos. 35:17

21. vaan sanoi: ”Israelilta on mennyt kunnia.” Ja hän nimitti pojan likabodiksi³⁴, koska Jumalan liitonarkku oli ryöstetty ja hänen appensa ja miehensä olivat kuolleet.

22. Hän sanoi: ”Israelilta on mennyt kunnia”, koska Jumalan liitonarkku oli ryöstetty.

5. LUKU

Liitonarkku Daagonin temppelissä

1. Kun filistealaiset olivat ottaneet Jumalan liitonarkun, he veivät sen Eben-Eseristä Asdodiin.

2. Sitten he veivät sen Daagonin temppeliin ja asettivat sen Daagonin patsaan rinnalle.

Tuom. 16:23

3. Kun asdodilaiset nousivat varhain seuraavana aamuna, he näkivät, että Daagon oli kaatunut kasvoilleen maahan HERRAN liitonarkun eteen. He ottivat Daagonin ja asettivat sen takaisin paikalleen.

4. Mutta kun he nousivat varhain seuraavana aamuna, he näkivät, että Daagon oli jälleen kaatunut kasvoilleen maahan HERRAN liitonarkun eteen. Daa-

gonin pää ja molemmat kädet olivat katkenneina kynnyksellä, ja huoneessa oli jäljellä pelkkä vartalo.

5. Tämän vuoksi Daagonin papit eikä kukaan, joka menee Daagonin temppeliin, vielä tänäkään päivänä astu sen kynnykselle Asdodissa.

Herran käsi painaa filistealaisia

6. Mutta HERRAN käsi painoi raskaasti asdodilaisia. Hän saattoi heidät kauhun valtaan ja löi paiseita sekä Asdodin että sen ympäristön asukkaisiin.

7. Kun Asdodin miehet näkivät, miten asiat olivat, he sanoivat: ”Israelin Jumalan liitonarkku ei saa enää jäädä meidän luoksemme, sillä hänen kätensä on ankara meitä ja meidän juma-laamme Daagonia kohtaan.”

8. Niin he kutsuivat koolle kaikki filistealaisten ruhtinaat ja kysyivät: ”Mitä me teemme Israelin Jumalan liitonarkulle?” Nämä vastasivat: ”Israelin Jumalan arkku on siirrettävä Gatiin.” Niin he siirsivät Israelin Jumalan liitonarkun sinne.

9. Mutta kun he olivat siirtäneet sen Gatiin, HERRAN käsi sai aikaan kaupungissa hyvin suuren hämmingin. Hän löi kaupungin asukkaita sekä ylhäisiä että alhaisia³⁵, niin että heihin puhkesi paiseita.

10. Silloin Jumalan liitonarkku lähetettiin Ekroniin. Mutta kun Jumalan arkku tuli Ekroniin, ekronilaiset huusivat: ”He ovat siirtäneet Israelin Jumalan arkun meidän luoksemme surmaamaan meidät ja koko kansamme.”

11. Niin he kutsuivat koolle kaikki filistealaisten ruhtinaat ja sanoivat: ”Lähetetään Israelin Jumalan arkku pois! Palatkoon se omaan paikkaansa, ettei se enää surmaisi meitä ja kansaamme.” Koko kaupungissa oli näet kuolemankauhu, koska Jumalan käsi painoi sitä hyvin raskaasti.

12. Ne ihmiset, jotka eivät olleet kuolleet, olivat paiseiden runteleimia, ja kaupungista nousi huuto ylös taivaaseen.

34 4:21. Nimi likabod, hepr. *likavod*, merkitsee ’kunniation’.

35 5:9. Kirj.: ”pienimmistä suurimpiin”.

Filistealaiset palauttavat liitonarkun

1. Kun HERRAN liitonarkku oli ollut filistealaisten maassa seitsemän kuukautta,

2. filistealaiset kutsuivat papit ja tietäjät ja kysyivät heiltä: "Mitä me teemme HERRAN arkulle? Ilmoittakaa meille, millä tavoin me lähetämme sen omaan paikkaansa."

3. Nämä vastasivat: "Jos lähetätte Israelin Jumalan arkun, alkää lähettäkö pelkästään sitä, vaan lähettäkää Jumalalle myös vikauhri. Silloin te parannette ja saatte tietää, miksi hänen kätensä ei käännä pois teistä."

4. Filistealaiset kysyivät: "Mikä on se vikauhri, joka meidän on annettava hänelle?" Heille vastattiin: "Viisi kultapaisetta ja viisi kultahiirtä filistealaisten ruhtinaiden luvun mukaan, sillä sama vihtaus on kohdannut kaikkia, myös teidän ruhtinaitanne."

5. Tehkää siis kuvat paiseistanne, samoin hiiristä, jotka hävittävät maata, ja antakaa kunnia Israelin Jumalalle. Kenties hän silloin ottaa kätensä pois teidän päältänne sekä teidän jumalienne ja maanne päältä.

1. Sam. 5:6

6. Miksi paadutatte sydämenne, niin kuin egyptiläiset ja farao tekivät? Eivätkö he, sen jälkeen kun Herra oli nöyryyttänyt heitä, päästäneet israelilaiset menemään?

2. Moos. 7:13,22,8:15,12:29-31

7. Tehkää siis uudet vaunut ja ottaa kaksi imettävää lehmää, joiden niskassa ei ole ollut iestä. Valjastakaa lehmät vaunujen eteen, mutta jättäkää niiden vasikat kotiin.

2. Moos. 7:13,22,8:15,12:29-31

8. Ottakaa sitten HERRAN liitonarkku ja asettakaa se vaunuihin. Pankaa sen viereen lippaaseen kultaesineet, jotka annatte hänelle vikauhrina, ja lähettäkää se menemään.

9. Katsokaa sitten arkkua: Jos se menee omaa aluettaan kohti, ylös Beet-Semekseen, niin Herra on tuottanut meille tämän suuren onnettomuu-

den. Mutta jos ei, niin siitä me tiedämme, ettei hänen kätensä ole koskenut meihin, vaan tämä on tapahtunut meille sattumalta."

10. Miehet tekivät niin. He ottivat kaksi imettävää lehmää ja valjastivat ne vaunujen eteen, mutta niiden vasikat he sulkiivat sisälle.

11. He panivat vaunuihin HERRAN liitonarkun sekä lippaan, jossa olivat kultahiiret ja paiseitten kuvat.

12. Lehmät oikaisivat suoraan Beet-Semekseen johtavalle tielle. Ne kulkiivat koko ajan samaa tietä poikkeamatta oikealle tai vasemmalle ammuksen lakkaamatta, ja filistealaisten ruhtinaat seurasivat niitä Beet-Semeksen rajalle asti.

13. Beet-Semeksen asukkaat olivat korjaamassa vehnää laaksossa. Kun he kohottivat katseensa, he näkivät arkun ja ilahtuivat nähdessään sen.

14. Vaunut tulivat beet-semesläisen Joosuan pellolle ja pysähtyivät sinne suuren kiven luo. Beet-Semeksen asukkaat hakkasivat vaunut polttopuiksi ja uhrasivat lehmät polttouhriksi HERRALLE.

15. Leeviläiset olivat ottaneet alas vaunuista HERRAN liitonarkun ja sen viereessä olevan lippaan, jossa kultaesineet olivat, ja panneet ne sille suurelle kivelle. Sinä päivänä Beet-Semeksen miehet uhrasivat HERRALLE polttouhreja ja teurasuhreja.

16. Kun ne viisi filistealaisten ruhtinasta olivat nähneet kaiken tämän, he palasivat samana päivänä Ekroniin.

17. Kultapaiseet, jotka filistealaiset antoivat HERRALLE vikauhriksi, olivat yksi Asdodin puolesta, yksi Gazan, yksi Askelonin, yksi Gatin ja yksi Ekronin puolesta.

18. Kultahiiriä oli yhtä monta kuin oli näiden viiden filistealaisruhtinaan hallitsemia kaupunkeja, varustetuista kaupungeista muurittomiin kyliin. Alue ulottui siihen suureen Aabel-kiveen asti, jolle HERRAN liitonarkku laskettiin. Kivi on vielä tänäkin päivänä beet-semesläisen Joosuan pellolla.

19. Mutta Herra löi Beet-Semeksen miehiä sen tähden, että he olivat katsooneet HERRAN liitonarkkuun. Hän surmasi kansasta seitsemänkymmentä³⁶ miestä. Kansa suri sitä, että HERRA oli lyönyt kansaa niin raskaasti. 4. Moos. 4:5,20

20. Silloin Beet-Semeksen miehet sanoivat: ”Kuka voi kestää HERRAN, tämän pyhän Jumalan, edessä? Kenen luo arku voitaisiin viedä meidän luotamme?” Esra 9:15; Job 41:2; Ps. 130:3

21. He lähettivät sanansaattajia Kirjat-Jearimin asukkaiden luo sanomaan: ”Filistealaiset ovat tuoneet HERRAN liitonarkun takaisin. Tulkaa ja hakekaa se luoksenne.”

7. LUKU

1. Niin Kirjat-Jearimin miehet tulivat, hakivat HERRAN liitonarkun, panivat sen mäelle Abinadabin taloon ja pyhittivät hänen poikansa Eleasarin pitämään huolta HERRAN arkusta. 2. Sam. 6:4

Israel tekee parannuksen

2. Siitä päivästä, jona arku tuotiin Kirjat-Jearimiin, oli kulunut pitkä aika, kaksikymmentä vuotta, ja koko Israelin kansa³⁷ huokaili HERRAN puoleen.

3. Niin Samuel sanoi koko Israelin kansalle: ”Jos te kaikesta sydämestänne käännytte HERRAN puoleen, poistakaa keskuudestanne vieraat jumalat ja astartet. Valmistakaa sydämenne HERRALLE ja palvelkaa ainoastaan häntä, niin hän vapauttaa teidät filistealaisten käsistä.” 1. Moos. 35:2; 5. Moos. 6:4; Joos. 24:23

4. Silloin israelilaiset poistivat baalit ja astartet ja alkoivat palvella ainoastaan HERRAA. Tuom. 10:16

5. Samuel sanoi: ”Kootkaa koko Israel Mispaan, niin minä rukoulen teidän puolestanne HERRAA.”

6. Israelilaiset kokoontuivat Mispaan. Siellä he ammensivat vettä, vuodattivat sitä HERRAN edessä ja paastosivat sen päivän ja sanoivat: ”Me olemme

tehneet syntiä HERRAA vastaan.” Ja Samuel jakoi israelilaisille oikeutta Missassa. 1. Sam. 12:10; Neh. 9:1–2,33; Dan. 9:3–20

Filistealaisten tappio

7. Kun filistealaiset kuulivat, että israelilaiset olivat kokoontuneet Misspaan, heidän ruhtinaansa lähtivät Israelia vastaan. Sen kuultuaan israelilaiset alkoivat pelätä filistealaisia

8. ja sanoivat Samuelille: ”Älä lakkaa huutamasta meidän puolestamme avuksi HERRAA, meidän Jumalaamme, että hän pelastaisi meidät filistealaisten käsistä.”

9. Niin Samuel otti imevän karitsan ja uhrasi sen kokonaisuena polttouhrina HERRALLE. Samuel huusi HERRAA avuksi Israelin puolesta, ja HERRA vastasi hänelle.

10. Samuelin uhratessa polttouhria filistealaiset lähestyivät israelilaisia käydäkseen taisteluun heitä vastaan. Mutta HERRA nostatti sinä päivänä kovan ukkosenjylinän filistealaisia vastaan ja saattoi heidät hämminkiin, niin että Israel voitti heidät. 1. Sam. 2:10

11. Israelin miehet lähtivät Mispaasta ja ajoivat filistealaisia takaa surmaten heitä Beet-Kaarin alapuolelle asti.

12. Samuel otti kiven ja pystytti sen Mispan ja Seenin välille. Hän antoi kivelle nimen Eben-Eser³⁸ ja sanoi: ”Täähän asti on HERRA meitä auttanut.”

13. Näin filistealaiset lannistettiin, eivätkä he enää tulleet Israelin alueelle. HERRAN käsi oli filistealaisia vastaan Samuelin koko elinajan.

14. Kaupungit, jotka filistealaiset olivat ottaneet Israelilta, palautettiin takaisin Israelille, Ekronista Gatiin saakka, ja niiden ympärillä olevat alueetkin Israel vapautti filistealaisten vallasta. Myös amorilaisten ja Israelin välillä vallitsi rauha.

Samuel tuomarina

15. Samuel toimi tuomarina Israelissa koko elämänsä ajan.

36 6:19. Useimmissa hepr. käsikirjoituksissa: 'seitsemänkymmentä miestä, viisikymmentätuhatta miestä'.

37 7:2. Kirj.: ”huone”.

38 7:12. Nimi Eben-Eser, hepr. *Even-Ezer*, merkitsee ’avun kivi’.

1. Samuelin kirja 7–8

16. Hän teki joka vuosi kiertomatkan Beeteliin, Gilgaliin ja Mispaan ja jakoi Israelille oikeutta kaikissa näissä paikoissa.

17. Sitten hän palasi jälleen Raamaan, sillä hänen kotinsa oli siellä ja sielläkin hän jakoi oikeutta Israelille. Sinne hän myös rakensi alttarin HERRALLE.

1. Sam. 1:19

8. LUKU

Israel haluaa kuninkaan

1. Kun Samuel oli tullut vanhaksi, hän asetti poikansa Israelin tuomareiksi.

2. Hänen esikoispoikansa nimi oli Jooel ja hänen toisen poikansa nimi Abia. He toimivat tuomareina Beersebassa.

1. Aik. 6:13

3. Samuelin pojat eivät kuitenkaan vaeltaneet isänsä teitä vaan taipuivat hankkimaan väärää voittoa, ottivat lahjuksia ja vääristivät oikeutta.

2. Moos. 23:8; 5. Moos. 16:19

4. Sen tähden kaikki Israelin vanhimmat kokoontuivat ja tulivat Samuelin luo Raamaan

1. Sam. 7:17

5. ja sanoivat hänelle: ”Sinä olet tullut vanhaksi, eivätkä poikasi vaella sinun teitäsi. Aseta nyt meille oikeutta jakamaan kuningas, niin kuin kaikilla muillakin kansoilla on.”

5. Moos. 17:14–20; Hoos. 13:10; Ap.t. 13:21

6. Mutta Samuel piti pahana sitä, että he sanoivat: ”Anna meille kuningas jakamaan oikeutta.” Samuel rukoili HERRAA,

1. Sam. 12:17

7. ja HERRA sanoi Samuelille: ”Kuule kansaa kaikessa, mitä he sinulle sanovat, sillä eivät he ole sinua halveksineet, vaan minut he ovat hylänneet ole-masta heidän kuninkaansa. Tuom. 8:23;

1. Sam. 10:19; Hoos. 8:4

8. He tekevät nyt sinulle samoin kuin he ovat tehneet minulle siitä päivästä lähtien, jona minä johdatin heidät pois Egyptistä, aina tähän päivään asti: he ovat hylänneet minut ja palvelleet muita jumalia.

9. Kuule heitä, mutta varoita heitä vakavasti ja ilmoita heille, millaiset oikeudet on kuninkaalla, joka hallitsee heitä.”

5. Moos. 17:14

10. Samuel puhui kaikki HERRAN sanat kansalle, joka oli pyytänyt häneltä kuningasta.

11. Hän sanoi: ”Nämä oikeudet ovat kuninkaalla, joka tulee hallitsemaan teitä: Hän ottaa poikanne ja tekee heistä vaunu- ja ratsumiehiään ja vaunujensa edellä juoksijoita.

2. Sam. 15:1

12. Hän tekee heistä tuhannen ja viidenkymmenen päälliköitä, kyntömiehiä ja viljanleikkaajia sekä sotatarvikkeiden ja vaunukaluston valmistajia.

13. Hän ottaa teidän tyttärenne voiteenvalmistajiksi, keittäjiksi ja leipojiksi.

14. Hän ottaa parhaat peltonne, viinitarhanne ja öljypuunne ja antaa ne palvelijoilleen.

15. Hän kerää kymmenykset siemenviljastanne sekä viinitarhojenne sadosta ja antaa ne hoviherroilleen ja palvelijoilleen.

16. Hän ottaa myös teidän parhaat palvelijanne, palvelijattarenne ja nuoret miehenne sekä aasinne ja teettää niillä työnsä.

17. Hän ottaa kymmenykset lampais-tanne. Teistä tulee hänen orjiaan.

18. Silloin te huudatte HERRAA kuninkaanne vuoksi, jonka olette itsellenne valinneet, mutta hän ei enää vastaa teille.”

19. Mutta kansa kieltäytyi kuuntele-masta Samuelia ja sanoi: ”Ei, kuningas meillä pitää olla!

20. Me tahdomme olla kaikkien muiden kansojen kaltaisia, niin että kuningas jakaa meille oikeutta, kulkee edellämme ja johtaa sotiamme.”

21. Kun Samuel oli kuullut kaiken, mitä kansa oli puhunut, hän ilmoitti sen HERRALLE.

22. HERRA vastasi Samuelille: ”Kuule heitä ja aseta heille kuningas.” Silloin Samuel sanoi Israelin miehille: ”Mennää kukin kaupunkiinne.”

Saul tulee Samuelin luo

1. Benjaminin heimossa oli mahtava mies nimeltään Kiis. Hänen isänsä oli Abiel, benjaminilaisen Serorin poika, Bekoratin pojanpoika, Afiahin pojanpojanpoika.

2. Kiisillä oli poika nimeltä Saul. Hän oli nuori ja komea, eikä israelilaisten joukossa ollut häntä komeampaa miestä. Hän oli päätään pitempi muuta kansaa.

1. Sam. 10:23

3. Kerran Saulin isältä Kiisiltä katosi aasintammoja. Hän sanoi pojalleen Saulille: "Ota yksi palvelijoista mukaasi ja lähde etsimään aasintammoja."

4. Niin Saul kulki palvelijansa kanssa Efraimin vuoriston ja Salisan maan halki, mutta he eivät löytäneet aaseja. He kulkivat Saalimin maan halki, mutta niitä ei ollut sielläkään. He jatkoivat kulkuaan benjaminilaisten maan halki löytämättä niitä sieltäkään.

5. Kun he tulivat Suufiin, Saul sanoi mukanaan olevalle palvelijalle: "Tule, palataan kotiin. Muuten isäni huolestuu meidän tähtemme ja jättää mielestään aasintammat."

6. Mutta palvelija sanoi hänelle: "Kuule, tuossa kaupungissa on kunnioitettu Jumalan mies. Kaikki, mitä hän sanoo, toteutuu varmasti. Mennään sinne, kenties hän ilmoittaa meille jotakin matkastamme."

7. Saul sanoi palvelijalleen: "Jos menemme sinne, mitä viemme sille miehelle, sillä leipä on loppunut repuis- tamme, eikä meillä ole lahjaa vietäväksi Jumalan miehelle. Vai onko meillä mitään?"

1. Kun. 14:3; 2. Kun. 4:42

8. Palvelija vastasi vielä Saulille: "Minulla on neljännessekeli hopeaa. Minä annan sen Jumalan miehelle, että hän ilmoittaisi meille jotakin matkastamme."

9. (Muinoin Israelissa sanottiin, kun mentiin kysymään neuvoa Jumalalta: "Tulkaa, menkäämme näkijän luo." Sitä, jota nyt sanotaan profeetaksi, kutsuttiin muinoin näkijäksi.)

4. Moos. 12:6,24:4

10. Saul sanoi palvelijalleen: "Hyvä, puhut oikein. Tule, mennään." Ja he menivät kaupunkiin, jossa Jumalan mies oli.

11. Noustessaan rinnettä ylös kaupunkiin he kohtasivat tyttöjä, jotka olivat menossa ammentamaan vettä. He kysyivät näiltä: "Onko näkijä täällä?"

12. Tytöt vastasivat heille: "Kyllä hän on, tuolla edessäpäin. Pitäkää kiirettä, sillä hän on tänään tullut kaupunkiin, koska kansa viettää teurasuhrijuhlaa uhrikukkulalla."

13. Kun menette kaupunkiin, voitte tavata hänet ennen kuin hän lähtee uhrikukkulalle aterioimaan. Kansa ei näet aterioi ennen kuin hän tulee ja siunaa uhrin. Vasta sen jälkeen kutsuviaat aterioivat. Menkää siis sinne, sillä nyt te löydätte hänet."

14. He lähtivät ylös kaupunkiin. Kun he olivat saapumassa sinne, Samuel tuli heitä vastaan, sillä hän oli menossa uhrikukkulalle.

15. Mutta jo päivää aikaisemmin HERRA oli ilmoittanut Samuelille Saulin tulon ja sanonut:

16. "Huomenna tähän aikaan minä lähetän luoksesi miehen Benjaminin maasta. Voitele hänet kansani Israelin ruhtinaaksi. Hän pelastaa kansani filistealaisten vallasta, sillä minä olen katsonut kansani puoleen, koska sen huuto on tullut eteeni."

2. Moos. 3:9;
Ap.t. 13:21

17. Kun Samuel näki Saulin, HERRA ilmoitti hänelle: "Katso, tässä on mies, josta minä puhuin sinulle. Hän on hallitseva minun kansani."

1. Sam. 16:12

18. Saul lähestyi Samuelia porttihil- vissa ja sanoi: "Voisitko sanoa minulle, missä on näkijän talo?"

19. Samuel vastasi Saulille: "Minä olen näkijä. Mene edelläni uhrikukku- lalle, niin saatte syödä tänään minun kanssani. Aamulla minä päästän sinut lähtemään ja ilmoitan sinulle vastauk- sen kaikkeen, mitä sinulla on sydämel- läsi."

20. Älä enää ole huolissasi aasin- tammoista, jotka ovat olleet sinulta ka-

1. Samuelin kirja 9–10

teissa kolme päivää, sillä ne ovat löytyneet. Sitä paitsi kenelle kuuluu kaikki, mikä on kallisarvoisinta Israelissa, ellei sinulle ja isäsi koko perheelle?”

21. Mutta Saul vastasi: ”Minähän olen benjaminilainen, tulen heimosta, joka on Israelin pienimpiä. Ja eikö minun sukuni ole vähäisin kaikista Benjaminin heimon suvuista? Miksi siis puhut minulle näin?”

Tuom. 6:15

22. Samuel otti mukaansa Saulin ja hänen palvelijansa, vei heidät ruokailuhuoneeseen ja antoi heille kunnia-paikan kutsuvieraiden joukossa, joita oli noin kolmekymmentä miestä.

23. Sitten Samuel sanoi keittäjälle: ”Tuo tänne se lihapala, jonka minä annoin sinulle ja jonka pyysin panemaan syrjään.”

24. Niin keittäjä otti reiden ja kaiken, mitä siihen kuului, ja pani ne Saulin eteen. Samuel sanoi: ”Katso, tässä on se, mikä on varattu sinua varten. Ota se ja syö, sillä se säästettiin sinulle juuri tähän juhlaan, johon olen kutsunut kansan.” Niin Saul aterioi Samuelin kanssa sinä päivänä.

25. Kun he palasivat uhrikukkulalta alas kaupunkiin, Samuel keskusteli Saulin kanssa kattotasanteella.

26. He nousivat varhain, ja aamun sarastaessa Samuel kutsui Saulia alas katolta sanoen: ”Nouse, minä lähden saattamaan sinua.” Niin Saul nousi, ja hän ja Samuel menivät yhdessä ulos.

5. Moos. 22:8

27. Kun he tulivat alas kaupungin laitaan, Samuel sanoi Saulille: ”Sano palvelijalle, että hän menee meidän edellämme.” Palvelijan mentyä Samuel sanoi Saulille: ”Pysähdy sinä hetkeksi tähän, niin minä ilmoitan sinulle Jumalan sanan.”

10. LUKU

Samuel voitelee Saulin kuninkaaksi

1. Samuel otti öljyastian, vuodatti Saulin päähän öljyä, suuteli häntä ja sanoi: ”HERRA on voidellut sinut perin-

töösansa ruhtinaaksi!

1. Sam. 16:13;

1. Kun. 1:39

2. Kun nyt lähdet luotani, kohtaat kaksi miestä Raakelin haudan luona Selsahissa, Benjaminin rajalla. He sanovat sinulle: ’Aasintammat, joita olet lähtenyt etsimään, ovat löytyneet, ja isäsi on jo heittänyt ne mielestään, mutta hän on huolissaan teidän tähtenne ja kyselee: Mitä voisin tehdä poikani hyväksi?’

1. Moos. 35:19; 1. Sam. 9:5

3. Kun menet siitä eteenpäin ja tulet Taaborin tammelle, sinua vastaan tulee kolme miestä, jotka ovat menossa Jumalan eteen Beeteliin. Yksi kantaa kolmea kiliä, toinen kolmea leipää ja kolmas viinileiliä.

4. He tervehtivät sinua ja antavat sinulle kaksi leipää. Ota ne vastaan.

5. Sen jälkeen tulet Jumalan Gebaan, jossa on filistealaisten vartiosto. Tullessasi kaupunkiin kohtaat joukon profeettoja, jotka tulevat alas uhrikukkulalta. Heidän edellään soitetaan harppua, rumpua, huilua ja lyyraa, ja he profetoivat.

2. Kun. 3:15

6. HERRAN Henki tulee sinun yllesi, ja sinä muutut toiseksi mieheksi ja profetoit heidän kanssaan.

7. Kun nämä merkit käyvät kohdallasi toteen, niin tee, mitä tehtäväksesi tulee, sillä Jumala on sinun kanssasi.

8. Mene sitten minun edelläni alas Gilgaliin. Minä tulen sinne luoksesi uhraamaan polttouhreja ja yhteyshreja. Odota seitsemän päivää, kunnes tulen luoksesi ja ilmoitan sinulle, mitä sinun on tehtävä.”

1. Sam. 13:8

Jumala muuttaa Saulin sydämen

9. Kun Saul kääntyi lähteäkseen Samuelin luota, Jumala muutti hänen sydämensä, ja kaikki nämä merkit kävivät sinä päivänä toteen.

10. Kun he saapuivat kukkulalle, he näkivät joukon profeettoja tulevan heitä vastaan. Silloin Jumalan Henki tuli Saulin ylle, ja hän profetoit heidän keskellään.

11. Kun kaikki, jotka tunsivat hänet ennestään, näkivät hänen profetoivan

1. Samuelin kirja 10–11

profeettojen joukossa, he sanoivat toisilleen: "Mikä Kiisin pojalle on tullut? Onko Saulkin profeettojen joukossa?"

12. Eräs heistä sanoi vielä: "Entä kuka on heidän isänsä?" Näin sai alkunsa sananlasku: "Onko Saulkin yksi profeetoista?" 1. Sam. 19:24

13. Lakattuaan profetoimasta Saul meni uhrikukkulalle.

14. Saulin setä kysyi häneltä ja hänen palvelijaltaan: "Missä olette kuljekelleet?" Hän vastasi: "Aasintammoja etsimässä, mutta kun emme nähneet niitä missään, menimme Samuelin luo." 1. Sam. 14:50

15. Saulin setä sanoi: "Kerrohan minulle, mitä Samuel teille sanoi."

16. Saul vastasi sedälleen: "Hän vain ilmoitti meille aasintammojen löytyneen." Mutta mitä Samuel oli sanonut kuninkuudesta, sitä hän ei sedälleen kertonut.

Saul julistetaan kuninkaaksi

17. Sitten Samuel kutsui kansan koolle HERRAN eteen Mispaan Tuom. 20:1

18. ja sanoi israelilaisille: "Näin sanoo HERRA, Israelin Jumala: 'Minä johdatin Israelin Egyptistä ja vapautin teidät egyptiläisten vallasta sekä kaikkien niiden valtakuntien vallasta, jotka teitä sotivat.'

19. Nyt te olette kuitenkin pitäneet halpana Jumalaanne, joka on auttanut teidät kaikista onnettomuuksista ja ahdingoista, ja olette sanoneet hänelle: 'Aseta meille kuningas.' Tulkaa siis HERRAN eteen heimoittain ja suvuittain." 1. Sam. 8:7,19,12:12

20. Samuel antoi kaikkien Israelin heimojen astua esiin, ja arpa osui Benjaminin heimolle.

21. Sitten hän antoi Benjaminin heimon astua esiin suvuittain, ja arpa osui Matrin suvulle. Sen jälkeen arpa osui Sauliin, Kiisin poikaan. Mutta kun häntä etsittiin, ei häntä löydetty.

22. Israelilaiset kysyivät vielä HERRALTA: "Onko se mies tullut tänne?" HERRA vastasi: "Hän on piiloutunut kuormastoon."

23. He juoksivat hakemaan hänet sieltä, ja kun hän asettui seisomaan kansan keskelle, hän oli päättään pitempi kaikkia muita. 1. Sam. 9:2

24. Samuel sanoi kansalle: "Oletteko nähneet, kenet HERRA on valinnut? Hänen vertaistaan ei ole koko kansan joukossa." Silloin kaikki kansa huusi riemuiten: "Eläköön kuningas!" 1. Kun. 1:25,39; 2. Kun. 11:12

25. Sitten Samuel puhui kansalle kuninkuutta koskevista säädöksistä, kirjoitti ne kirjaan ja asetti sen HERRAN eteen. Sen jälkeen Samuel päästi koko kansan menemään, jokaisen kotiinsa. 5. Moos. 17:14; 1. Sam. 8:11

26. Myös Saul meni kotiinsa Gibeaan, ja hänen kanssaan lähtivät ne soturit, joiden sydämiä Jumala oli koskettanut.

27. Mutta kelvottomat miehet sanoivat: "Miten tämä muka pelastaisi meidät?" He halveksivat Saulia eivätkä tuoneet hänelle lahjoja, mutta Saul ei välittänyt heistä vähääkään. 2. Aik. 17:5

11. LUKU

Saul voittaa ammonilaiset

1. Ammonilainen Naahas lähti piiritämään Gileadin Jaabesta. Silloin kaikki Jaabeksen miehet sanoivat Naahaselle: "Tee liitto meidän kanssamme, niin me palvelemme sinua."

2. Ammonilainen Naahas vastasi heille: "Minä teen liiton teidän kanssanne sillä ehdolla, että saan puhkaista jokaiselta teistä oikean silmän ja siten häväästä koko Israelin."

3. Jaabeksen vanhimmat sanoivat hänelle: "Jätä meidät rauhaan seitsemäksi päiväksi, niin lähetämme sanansaattajia kaikkialle Israelin alueelle. Ellei kukaan auta meitä, me antaudumme sinulle."

4. Kun sanansaattajat tulivat Saulin Gibeaan ja puhuivat asiasta kansalle, kaikki puhkesivat äänekkääseen itkuun.

5. Juuri silloin Saul tuli pellolta härkien jäljessä ja kysyi: "Mikä kansalla on,

1. Samuelin kirja 11–12

kun kaikki itkevät?” Hänelle kerrottiin Jaabeksen miesten asiasta.

6. Kun Saul kuuli tämän, Jumalan Henki tuli hänen päälleen ja hänessä syttyi viha. Tuom. 14:6; 1. Sam. 10:10

7. Hän otti härkäparin, paloitteli härät ja lähetti kappaleet kaikkialle Israelin alueelle sanansaattajien mukana ja käski sanoa: ”Näin tehdään jokaisen härille, joka ei lähde seuraamaan Saulia ja Samuelia.” Silloin HERRAN pelko valtasi kansan, ja kaikki lähtivät liikkeelle yhtenä miehenä. Tuom. 19:29,20:1

8. Kun hän katsasti heidät Besekissä, oli israelilaisia kolmesataatuhatta ja Juudan miehiä kolmekymmentätuhatta.

9. He sanoivat sinne tulleille sanansaattajille: ”Ilmoittakaa tämä Gileadin Jaabeksen miehille: ’Teille tulee pelastus huomenna, kun aurinko on polttavimmillaan.’” Kun sanansaattajat menivät ja kertoivat tämän Jaabeksen miehille, nämä ilahtuivat.

10. Jaabeksen miehet sanoivat ammonilaisille: ”Huomenna me tulemme luoksenne, ja te saatte tehdä meille, mitä hyväksi näette.”

11. Seuraavana päivänä Saul jakoi kansan kolmeen joukkoon. He tunkeutuivat ammonilaisten leiriin aamuvarti-on aikaan ja surmasivat heitä, kunnes päivä oli kuumimmillaan. Jäljelle jääneet ammonilaiset hajaantuivat, niin ettei heistä edes kahta jäänyt yhteen.

Saulin kuninkuus vahvistetaan Gilgalissa

12. Silloin kansa sanoi Samuelille: ”Keitä olivat ne, jotka sanoivat: ’Saulistako tulisi meidän kuninkaamme?’ Luovuttakaa ne miehet, niin surmaamme heidät.” 1. Sam. 10:27

13. Mutta Saul sanoi: ”Tänä päivänä ei surmata ketään, sillä HERRA on tänään antanut pelastuksen Israelille.” 2. Sam. 19:23

14. Samuel sanoi kansalle: ”Tulkaa, menkäämme Gilgaliin ja uudistakaamme siellä kuninkuus.”

Joos. 4:19; 1. Sam. 10:24

15. Niin koko kansa meni Gilgaliin ja teki siellä HERRAN edessä Saulista kuninkaan. He uhrasivat yhteysuhreja HERRAN edessä, ja Saul ja kaikki Israelin miehet iloitsivat siellä suuresti.

12. LUKU

Samuelin jäähyväispuhe kansalle

1. Samuel sanoi koko Israelille: ”Katsokaa, minä olen kuunnellut teitä kaikessa, mitä olette minulle puhuneet, ja olen asettanut teille kuninkaan.

1. Sam. 8:7,22

2. Tässä on nyt kuningas, joka kulkee teidän edellänne, kun minä olen tullut vanhaksi ja harmaaksi – ovathan minun poikanikin jo teidän joukossanne. Minä olen johtanut teitä nuoruudestani alkaen tähän päivään asti.

3. Tässä minä olen. Vastatkaa minulle HERRAN ja hänen voideltunsa edessä: Kenen härän tai aasin olen ottanut, kenelle olen tehnyt vääryyttä tai ketä olen sortanut? Keneltä olen ottanut lahjuksia ummistaakseni silmäni hänen hyväkseen? Minä korvaan sen teille.” 1. Sam. 8:3; Ap.t. 20:33

4. He vastasivat: ”Et ole tehnyt meille vääryyttä, et sortanut etkä ole keneltäkään ottanut mitään.”

5. Silloin hän sanoi heille: ”HERRA todistaa teitä vastaan, ja hänen voideltunsa todistaa tänä päivänä, että minun kädestäni ette ole löytäneet vääryydellä hankittua.” Kansa vastasi: ”Herra on todistajana.”

6. Samuel sanoi kansalle: ”Todistajana on HERRA, joka asetti tehtävään Mooseksen ja Aaronin ja johdatti teidän isänne Egyptin maasta. 2. Moos. 3:4,4:14; Joos. 24:5

7. Astukaa nyt esiin, niin minä käyn oikeutta teidän kanssanne HERRAN edessä kaikkien HERRAN vanhurskaiden tekojen tähden, jotka hän on tehnyt teille ja teidän isillenne.

8. Kun Jaakobin suku oli mennyt Egyptiin ja teidän isänne huusivat HERRAA avukseen, HERRA lähetti Mooseksen ja Aaronin. He toivat isänne

1. Samuelin kirja 12–13

pois Egyptistä ja asuttivat heidät tähän paikkaan.

2. Moos. 2:23,3:7–9,4:14

9. Mutta kun isänne unohtivat HERRAN, Jumalansa, hän luovutti heidät Haasorin sotapäällikön Siiseran käsiin, filistealaisten käsiin ja Mooabin kuninkaan käsiin, ja nämä sotivat heitä vastaan. Tuom. 3:12,4:1; 10:6,13:1; Ps. 44:13

10. Silloin he huusivat HERRAA avukseen ja sanoivat: 'Me olemme tehneet syntiä, kun hylkäsimme HERRAN ja palvelimme baaleja ja astarteja. Mutta vapauta nyt meidät vihollistemme valasta, niin me palvelemme sinua.'

Tuom. 10:10

11. Silloin HERRA lähetti Jerubbaalin, Bedanin³⁹, Jeftan ja Samuelin ja vapautti teidät ympärillä asuvien vihollisten vallasta, ja te asuite jälleen turvassa.

Tuom. 6:11,11:1; 1. Sam. 7:5

12. Mutta kun te näitte Naahaksen, ammonilaisten kuninkaan, hyökkäävän teitä vastaan, te sanoitte minulle: 'Ei, kuningas hallitkoon meitä', vaikka HERRA, teidän Jumalanne, on kuninkaanne.

1. Sam. 8:5,19

13. Tässä on nyt kuningas, jonka te valitsitte ja jota anoitte. Katsokaa, HERRA on antanut teille kuninkaan.

14. Jos te pelkäätte HERRAA, palvellette häntä, kuuntelette hänen ääntään ettekä kapinoi hänen käskyjään vastaan, te olette HERRAN, Jumalanne, seuraajia, sekä te että kuningas, joka teitä hallitsee.

15. Mutta jollette kuuntele HERRAN ääntä, vaan kapinoitte HERRAN käskyjä vastaan, HERRAN käsi on oleva teitä vastaan, niin kuin se oli teidän isiänne vastaan.

16. Seisokaa vielä aloillanne ja katsokaa tätä ihmeellistä asiaa, jonka HERRA tekee teidän nähtenne.

17. Eikö nyt ole vehnänkorjuun aika? Kuitenkin, kun minä huudan HERRAA, hän antaa tulla ukkosenjylinän ja sateen, että tietäisitte ja näkisitte, kuinka

suuri on teidän pahuutenne HERRAN silmissä, kun anoitte itsellenne kuningasta."

1. Sam. 8:6

18. Sitten Samuel huusi HERRAA, ja HERRA antoi sinä päivänä tulla ukkosenjylinän ja sateen. Silloin koko kansa pelkäsi suuresti HERRAA ja Samuelia,

19. ja he sanoivat Samuelille: "Rukoile palvelijoittesi puolesta HERRAA, Jumalaasi, ettemme kuolisi, sillä me olemme tehneet kaikkien syntiemme lisäksi senkin pahan teon, että anoimme itsellemme kuningasta."

20. Samuel sanoi kansalle: "Älkää pelätkö. Te tosin olette tehneet kaiken tämän pahan, mutta älkää kuitenkaan kääntykö pois seuraamasta HERRAA vaan palvelkaa HERRAA kaikesta sydämestänne.

5. Moos. 6:5

21. Älkää siis kääntykö seuraamaan turhia jumalia, joista ei ole hyötyä ja jotka eivät pelasta, sillä ne ovat tyhjänpäiväisiä.

Jes. 44:9

22. Suuren nimensä tähden HERRA ei hylkää kansaansa, sillä HERRA on tahtonut tehdä teistä oman kansansa.

5. Moos. 4:20; Ps. 100:3

23. Pois se minusta, että tekisin syntiä HERRAA vastaan ja lakkaisin rukoilemasta teidän puolestanne ja opettamasta teille hyvää ja oikeaa tietä.

1. Sam. 7:5,8

24. Pelätkää vain HERRAA ja palvelkaa häntä uskollisesti koko sydämestänne. Näettehän, kuinka suuria tekoja hän on teille tehnyt.

25. Mutta jos teette pahaa, te tuhoututte, sekä te itse että teidän kuninkaanne."

SAUL ISRAELIN KUNINKAANA

13. LUKU

Sota syttyy filistealaisia vastaan

1. Saul oli ollut vuoden kuninkaana. Toisena hallitusvuotenaan

2. hän valitsi itselleen Israelista kolmetuhatta miestä. Näistä kaksituhatta oli Saulin kanssa Mikmaassa ja Beetelin vuoristossa ja tuhat Joonatanin

39 12:11. Bedaan voi olla joku tuomareista, jota ei ole mainittu muualla Raamatussa. Hepr. sana voidaan lukea myös *beDaan*, Daanissa, jolloin ilmeisesti tarkoitetaan daanilaista Simsonia.

1. Samuelin kirja 13

kanssa Benjaminin Gibeassa. Muun väen Saul lähetti koteihinsa.

3. Joonatan löi Gebassa olevan filistealaisten vartioston, ja filistealaiset saivat kuulla siitä. Silloin Saul puhallutti soofar-torveen kaikkialla maassa ja käski sanoa: ”Kuulkoot heprealaiset tämän!”

4. Koko Israel kuuli sanoman siitä, että Saul oli lyönyt filistealaisten vartioston ja että Israel oli joutunut filistealaisten vihoihin. Niin kansa kutsuttiin koolle Gilgaliin seuraamaan Saulia.

5. Filistealaiset kokoontuivat sotiin maan Israelia vastaan. Heillä oli kolmekymmentätuhatta sotavaunua, kuusituhatta ratsumiestä sekä jalkaväkeä niin paljon kuin hiekkaa meren rannalla. Nämä tulivat ja leiriytyivät Mikmaaseen, vastapäätä Beet-Aavenia.

6. Kun Israelin miehet näkivät joutu-neensa hätään ja kansaa ahdistettiin, he piiloutuivat luoliin, tiheikköihin, kallionrotkoihin, hautaluoliin ja kuoppiin.

7. Heprealaisia meni myös Jordanin yli Gaadiin ja Gileadin maahan. Mutta Saul oli vielä Gilgalissa, ja koko sota-väki seurasi häntä peloissaan.

Saulin tottelemattomuus

8. Kun Saul oli odottanut Samuelin määräämän ajan, seitsemän päivää, eikä Samuel tullutkaan Gilgaliin, kansa alkoi hajaantua hänen luotaan.

1. Sam. 10:8

9. Silloin Saul sanoi: ”Tuokaa minulle polttouhri ja yhteysuhri.” Niin hän uhra-si polttouhrin.

10. Mutta juuri kun hän oli saanut polttouhrin uhratuksi, Samuel tuli. Saul meni Samuelia vastaan tervehtimään häntä,

11. mutta Samuel kysyi: ”Mitä olet tehnyt?” Saul vastasi: ”Kun näin, että kansa alkoi hajaantua luotani etkä sinä tullut määräaikana, vaikka filistealaiset olivat kokoontuneet Mikmaaseen,

12. minä ajattelin: nyt filistealaiset hyökkäävät minua vastaan alas Gilgaliin, enkä minä ole etsinyt HERRAN

kasvoja. Silloin minä rohkaistuin uh-raamaan polttouhrin.”

13. Samuel sanoi Saulille: ”Sinä olet tehnyt tyhmästi. Et ole noudattanut HERRAN, Jumalasi, käskyä, jonka hän antoi sinulle. Muuten HERRA olisi vah-vistanut sinun kuninkuutesi Israelissa ikuisiksi ajoiksi.

14. Mutta nyt sinun kuninkuutesi ei ole pysyvä. HERRA on etsinyt itselleen mielensä mukaisen miehen, ja hänet HERRA on määrännyt kansansa ruhti-naaksi, koska sinä et noudattanut käs-kyä, jonka HERRA sinulle antoi.”

Ps. 89:20; Ap.t. 13:22

15. Sitten Samuel lähti Gilgalista ja meni Benjaminin Gibeaan.

1. Sam. 14:2

Valmistautuminen sotaan

Saul tarkasti luonaan olevan väen, ja sitä oli noin kuusisataa miestä.

16. Saul, hänen poikansa Joonatan sekä väki, joka oli heidän kanssaan, olivat Benjaminin Gebassa. Filistealai-set taas olivat leiriytyneinä Mikmaassa.

17. Filistealaisten leiristä lähti kol-me joukkoa ryöstöretkelle. Yksi joukko kääntyi Ofran tielle Suualin maahan päin,

18. yksi kääntyi Beet-Hooronin tie-le ja yksi tielle, joka vie autiomaahan päin, Seboimin laakson yli kohoavalle alueelle.

19. Koko Israelin maassa ei ollut yh-tään seppää, sillä filistealaiset pelkäsi-vät, että heprealaiset tekisivät miekko-ja tai keihäitä.

20. Siksi israelilaisten oli mentävä alas filistealaisten luo teroituttamaan aurasia terää, lapiotaan, kirvestään ja kuokkaansa.

21. Auranterän, lapion, kolmipiikki-sen hangon ja kirveen teroittaminen sekä häränpistimen oikaiseminen maksoi kaksikolmannessekeliä⁴⁰.

22. Niinpä taistelupäivänä ei kellään muulla siitä väestä, joka oli Saulin ja Joonatanin kanssa, ollut kädessään miekkaa eikä keihästä. Ainoastaan

40 13:21 *pim*, armeologisissa kaivauksissa löydetty painomitta.

1. Samuelin kirja 13–14

Saulilla ja hänen pojallaan Joonatanilla oli.

23. Filistealaisten vartiosto lähti Mikmaasin solaan.

14. LUKU

Joonatanin sankariteko

1. Eräänä päivänä Saulin poika Joonatan sanoi nuorukaiselle, joka kantoi hänen aseitaan: ”Tule, mennään filistealaisten vartioston luo, joka on tuolla vastapäätä.” Mutta isälleen hän ei kertonut asiasta mitään.

2. Saul istui silloin granaattiomenuun juurella Migronissa Gibeon laitamilla, ja hänen kanssaan oli väkeä noin kuusisataa miestä. 1. Sam. 13:15

3. Kasukankantajana oli Ahia, likabodin veljen Ahitubin poika. Ahitub oli Piinehaan, Eelin pojan, poika – Eelin, joka oli ollut HERRAN pappina Siilossa. Mutta kansa ei tiennyt, että Joonatan oli lähtenyt. 1. Sam. 4:21

4. Kummallakin puolella solatietä, jota pitkin Joonatan koetti lähestyä filistealaisten vartiostoa, oli jyrkkä kallionkieleke; toisen nimi oli Booses ja toisen Sennee.

5. Toinen kallionkieleke kohosi kuin pylväs pohjoisen puolella Mikmaaseen päin, toinen etelän puolella Gebaan päin.

6. Joonatan sanoi nuorukaiselle, joka kantoi hänen aseitaan: ”Tule, mennään noiden ympärileikkaamattomien vartioston luo. Ehkä HERRA tekee jotakin meidän puolestamme, sillä mikään ei estä HERRAA antamasta voittoa yhtä hyvin harvojen kuin monien kautta.” Tuom. 7:4,7; 2. Aik. 14:10

7. Aseenkantaja vastasi hänelle: ”Tee kaikki, mitä mielessäsi on. Lähde, minä olen kanssasi, mitä teetkin.”

8. Joonatan sanoi: ”Katso noita miehiä! Me menemme heidän lähelleen ja näyttäydymme heille.

9. Jos he sanovat meille: ’Olkaa aloillanne, kunnes tulemme luoksenne’, niin me seisomme paikallamme emmekä nouse heidän luokseen. 1. Moos. 24:12–14

10. Mutta jos he sanovat: ’Nouskaa tänne luoksemme’, silloin me nousemme, sillä se on meille merkki siitä, että HERRA on antanut heidät meidän käsiimme.”

11. Sitten he molemmat näyttäytyivät filistealaisten vartiostolle, ja filistealaiset sanoivat: ”Katsokaa, heprealaiset tulevat esiin koloistaan, joihin ovat piiloutuneet.” 1. Sam. 13:6

12. Vartioston miehet kutsuivat Joonatania ja hänen aseenkantajaansa ja sanoivat: ”Nouskaa tänne meidän luoksemme, niin me kerromme teille jotakin.” Silloin Joonatan sanoi aseenkantajalleen: ”Nouse perässäni, sillä HERRA on antanut heidät Israelin käsiin.”

13. Joonatan kiipesi käsin ja jaloin ylöspäin aseenkantaja perässään. Filistealaiset kaatuivat Joonatanin edessä, ja aseenkantaja, joka tuli hänen jäljessään, surmasi heidät. 3. Moos. 26:7

14. Tässä ensimmäisessä iskussaan Joonatan ja hänen aseenkantajansa surmasivat parisenkymmentä miestä noin puolen auranalan suuruisella maa-alueella.

15. Silloin syntyi kauhu filistealaisten leirissä ja sen ulkopuolella, koko sotaväessä. Myös vartiosto ja ryöstelämässä olevat osastot joutuivat kauhun valtaan. Maa järisi, ja syntyi Jumalan lähettämä kauhu. 3. Moos. 26:7

Filistealaiset voitetaan

16. Saulin tähytäjät Benjaminin Gebassa huomasivat väkijoukon hajaantuvan ja menevän sinne tänne.

17. Silloin Saul sanoi välle, joka oli hänen kanssaan: ”Pitäkää tarkastus ja katsokaa, kuka on poistunut joukostamme.” Kun tarkastus pidettiin, huomattiin, etteivät Joonatan ja hänen aseenkantajansa olleet läsnä.

18. Saul sanoi Ahialle: ”Tuo tänne Jumalan arkkua.” Jumalan liitonarkku oli näet silloin israelilaisten hallussa. 1. Sam. 4:3

19. Mutta kun meteli filistealaisten leirissä kävi yhä kovemmaksi Saulin

1. Samuelin kirja 14

vielä puhuessa papille, Saul sanoi hänelle: "Jätä se sikseen."

20. Sitten Saul ja kaikki väki, joka oli hänen kanssaan, kokoontuivat ja lähtivät taistelutantereelle. He näkivät, että vihollisten miekat olivat toinen toistaan vastaan ja että vallitsi mitä suurin hämminki.

Tuom. 7:22; 2. Aik. 20:23

21. Myös ne heprealaiset, jotka vanhastaan olivat eläneet filistealaisten parissa ja jotka olivat tulleet heidän kanssaan leiriin sen ympäristöstä, menivät Saulin ja Joonatanin mukana olevien israelilaisten puolelle.

22. Kuultuaan filistealaisten pakene- misesta lähtivät myös Efraimin vuoristoon piiloutuneet Israelin miehet mukaan taisteluun ja filistealaisten takaa-ajoon.

23. Näin HERRA pelasti sinä päivänä Israelin, ja taistelu laajeni ohi Beet-Aavenin.

Joonatan rikkoo tietämättään Saulin valan

24. Israelin miehet olivat sinä päivänä hyvin uupuneita, sillä Saul oli vannottanut kansaa ja sanonut: "Kirottu olkoon se mies, joka syö mitään ennen iltaa, ennen kuin minä olen kostanut vihollisilleni." Eivätkä he syöneet mitään.

25. Sitten he tulivat metsään, ja maassa oli hunajaa.

26. Kun kansa tuli hunajakenttien luo, se näki, että niistä valui hunajaa, mutta kukaan ei vienyt sitä kädellään suuhunsa, sillä kansa pelkäsi valaa.

27. Mutta Joonatan ei ollut kuulemassa, kun hänen isänsä vannotti kansaa. Niinpä hän ojensi kädessään olevan sauvan, pisti sen kärjen hunajakenttään ja pani hunajaa kädellään suuhunsa. Silloin hänen silmänsä kirkastuivat.

28. Eräs mies kansasta sanoi: "Sinun isäsi vannotti väkeä ja sanoi: 'Kirottu olkoon se mies, joka tänä päivänä syö mitään.' Sen vuoksi väki on nälkäännyssissä."

29. Joonatan vastasi: "Isäni on saat- tanut maan onnettomuuteen. Katso-

kaa, kuinka minun silmäni kirkastuivat, kun vähän maistoin tätä hunajaa.

30. Jos myös väki olisi tänä päivänä saanut syödä vihollisilta ottamaansa saalista, niin eikö filistealaisten tappio olisi ollut paljon suurempi?"

31. Israelilaiset löivät sinä päivänä filistealaiset Mikmaan ja Aijalonin välillä. Väki oli kovin nälkäännyksissä

32. ja syöksi sen vuoksi saaliin kimppuun. Se otti lampaita, nautoja ja vasikoita, teurasti niitä maassa ja söi lihaa, jossa oli vielä veri.

33. Mutta Saulille kerrottiin: "Katso, väki tekee syntiä HERRAA vastaan, kun se syö lihaa, jossa on vielä veri." Saul sanoi: "Te olette menetelleet uskotomasti. Vierittäkää nyt tänne minun eteeni suuri kivi."

1. Moos. 9:4;

3. Moos. 3:17,7:26,17:10

34. Saul sanoi vielä: "Hajaantukaa kansan sekaan ja sanokaa heille: 'Tuokaa kukin härkänne ja lampaanne tänne, teurastakaa ne täällä ja sitten syökää. Älkää tehkö syntiä HERRAA vastaan syömällä verta.'" Niin jokainen toi itse härkänsä yöllä ja teurasti sen siellä.

35. Sitten Saul rakensi alttarin HERRALLE. Se oli ensimmäinen alttari, jonka hän HERRALLE rakensi.

Kansa pelastaa Joonatanin

36. Saul sanoi: "Ajakaamme filistealaisia takaa yöllä ja ryöstäkäämme heitä aamun valkenemiseen asti. Älkäämme jättäkö heistä jäljelle ainoakaan." He vastasivat: "Tee kaikki, mitä hyväksi näet." Mutta pappi sanoi: "Ensin meidän tulee lähestyä tässä paikassa Jumalaa."

37. Niin Saul kysyi Jumalta: "Ajanko minä filistealaisia takaa? Annatko sinä heidät Israelin käsiin?" Mutta Jumala ei vastannut Saulille sinä päivänä.

1. Sam. 28:6

38. Silloin Saul sanoi: "Kaikki kansan päämiehet, tulkaa tänne, että saatte tietää ja nähdä, mikä synty on tähän syynä."

39. Niin totta kuin HERRA, Israelin pelastaja, elää: vaikka syy olisi poikani

Joonatanin, on hänen kuoltava.” Mutta kukaan kansasta ei vastannut hänelle.

40. Hän sanoi koko Israelille: ”Olkaa te toisella puolella, minä ja poikani Joonatan olemme toisella puolella.” Kansa vastasi Saulille: ”Tee kuten hyväksi näet.”

41. Saul sanoi HERRALLE, Israelin Jumalalle: ”Anna oikea arpa.” Niin arpa osui Joonataniin ja Sauliin, ja kansa pääsi vapaaksi. Joos. 7:14,15; Joona 1:7

42. Saul sanoi: ”Heittäkää arpaa minun ja poikani Joonatanin välillä.” Niin arpa osui Joonataniin.

43. Silloin Saul sanoi Joonatanille: ”Sano minulle, mitä olet tehnyt.” Joonatan sanoi hänelle: ”Minä maistoin vähän hunajaa kädessäni olevan sauvan kärjellä. Minä olen valmis kuolemaan.”

44. Saul sanoi: ”Jumala rangaiskoon minua nyt ja vasta, ellet sinä nyt kuole, Joonatan.”

45. Mutta kansa sanoi Saulille: ”Pitäisikö Joonatanin kuolla, vaikka hän on hankkinut tämän suuren voiton Israelille? Ei missään tapauksessa! Niin totta kuin HERRA elää: ei hiuskarvakaan saa pudota maahan hänen päästään, sillä Jumalan avulla hän on sen tänä päivänä tehnyt.” Näin kansa pelasti Joonatanin, eikä hänen tarvinnut kuolla.

46. Saul luopui ajamasta filistealaisia takaa, ja filistealaiset menivät omalle alueelleen.

Saulin kuninkuus ja perhe

47. Otettuaan haltuunsa Israelin kuninkuuden Saul soti kaikkia ympärillä asuvia vihollisiaan vastaan: moaabilaisia, ammonilaisia, edomilaisia, Sooban kuninkaita ja filistealaisia vastaan. Hän oli voittoisa⁴¹, minne tahansa hän kääntyikin.

48. Hän teki väkeviä tekoja, voitti amalekilaiset ja vapautti Israelin sen ryöstäjien käsistä.

49. Saulin pojat olivat Joonatan, Jisvi ja Malkisua. Hänellä oli myös kaksi tyttärit; vanhemman nimi oli Meerab ja nuoremman Miikal.

1. Sam. 31:2; 1. Aik. 8:33,9:39

50. Saulin vaimon nimi oli Ahinoam, Ahimaasin tytär. Saulin sotapäällikön nimi oli Abner. Hän oli Neerin, Saulin sedän, poika.

51. Kiis, Saulin isä, ja Neer, Abnerin isä, olivat Abielin poikia.

1. Sam. 31:2; 1. Aik. 8:33,9:39

52. Filistealaisia vastaan käytiin kii-vasta sotaa Saulin koko elinajan, ja Saul kokosi kaikki näkemänsä urhooliset ja sotakuntoiset miehet luokseen.

15. LUKU

Saul saa käskyn tuhota amalekilaiset

1. Samuel sanoi Saulille: ”HERRA lähetti minut voitelemaan sinut kansansa Israelin kuninkaaksi. Kuule siis nyt sana HERRALTA.

1. Sam. 31:2;

1. Aik. 8:33,9:39

2. Näin sanoo HERRA Sebaot: ’Minä panen Amalekin tilille siitä, mitä se teki Israelille asettuessaan sitä vastaan, kun se tuli Egyptistä.

2. Moos. 17:8,14; 5. Moos. 25:17

3. Mene nyt, lyö amalekilaiset ja vihi tuhon omaksi kaikki, mitä heillä on, äläkä säästä heitä. Surmaa miehet ja naiset, lapset ja imeväiset, naudat ja lampaat, kamelit ja aasit.”

4. Silloin Saul kutsui väen kokoon ja tarkasti sen Telaimissa. Väkeä oli kaksisataatuhatta jalkamiestä ja lisäksi kymmenentuhatta Juudan miestä.

5. Kun Saul tuli lähelle amalekilaisen kaupunkia, hän asettui väijyksiin joenuomaan.

6. Saul käski sanoa keeniläisille: ”Tulkaa, väistykää syrjään ja lähtekää pois amalekilaisten joukosta, etten minä hävittäisi teitä heidän kanssaan, sillä te oltte ystävällisiä kaikille israelilaisille, kun he tulivat Egyptistä.” Niin keeniläiset lähtivät pois amalekilaisten joukosta.

4. Moos. 10:29,24:21; Tuom. 1:16,4:11

41 14:47. Näin eräissä vanhoissa käännöksissä. Hepr. teksti: ’tuomitsi’ tai ’saattoi syylisiksi’.

Saulin tottelemattomuus

7. Sitten Saul löi amalekilaiset alueella, joka ulottuu Havilasta lähelle Suuria, Egyptistä itään. 1. Moos. 25:18

8. Hän otti elävänä vangiksi Agagin, Amalekin kuninkaan, mutta kansan hän vihki miekalla tuhon omaksi.

4. Moos. 24:7

9. Saul ja väki kuitenkin säästivät Agagin sekä parhaimmat lampaat, lihavimmat naudat ja karitsat sekä kaiken, mikä oli hyvää. Niitä he eivät tahtoneet vihkiä tuhon omaksi, mutta kaiken halvan ja arvottoman he vihkivät tuhon omaksi.

3. Moos. 27:28

Herra hylkää Saulin

10. Silloin Samuelille tuli tämä HERRAN sana:

11. "Minä kadun, että tein Saulin kuninkaaksi, sillä hän on kääntynyt pois seuraamasta minua eikä ole toteuttanut minun sanojani." Samuel vihastui, ja hän huusi HERRAA avuksi koko sen yön.

1. Moos. 6:6

12. Varhain aamulla Samuel lähti taapaamaan Saulia, mutta Samuelille kerrottiin: "Saul lähti Karmeliin ja pystytti sinne itselleen muistomerkin. Sieltä palattuaan hän meni alas Gilgaliin."

13. Kun Samuel tuli Saulin luo, Saul sanoi hänelle: "HERRA siunatkoon sinua! Minä olen täyttänyt HERRAN käskyn."

14. Mutta Samuel sanoi: "Mitä sitten on tämä lammasten määkiminen ja nautojen ammutuminen, jonka kuulen korvillani?"

15. Saul vastasi: "Ne on tuotu amalekilaisilta, koska kansa säästi parhaat lampaat ja naudat uhritakseen ne HERRALLE, sinun Jumalallesi. Loput me olemme vihkineet tuhon omiksi."

16. Silloin Samuel sanoi Saulille: "Lopeta! Minä kerron sinulle, mitä HERRA puhui minulle viime yönä." Saul sanoi hänelle: "Puhu."

17. Samuel sanoi: "Eikö sinusta tullut Israelin heimojen päämies ja eikö HERRA voidellut sinut Israelin kuninkaaksi, vaikka olitkin vähäinen omissa silmissäsi?"

1. Sam. 9:2,21,10:1

18. HERRA lähetti sinut matkaan ja sanoi: 'Mene ja vihi tuhon omiksi nuo syntiset amalekilaiset ja sodi heitä vastaan, kunnes olet tehnyt heistä lopun.'

19. Miksi et siis kuunnellut HERRAN ääntä vaan syöksyt saaliin kimppuun ja teit sellaista, mikä on pahaa HERRAN silmissä?"

20. Saul vastasi Samuelille: "Minä olen kuunnellut HERRAN ääntä ja tehnyt sen matkan, jolle HERRA minut lähetti. Minä olen tuonut Agagin, Amalekin kuninkaan, ja vihkinyt Amalekin tuhon omaksi,

21. mutta väki otti parhaan osan tuhon omaksi vihitystä saaliista, lampaista ja naudoista, uhritakseen ne Gilgalissa HERRALLE, sinun Jumalallesi."

22. Silloin Samuel sanoi: "Ovatko polttouhrit ja teurasuhrit HERRALLE yhtä mieluisia kuin kuuliaisuus hänen äänelleen? Kuuliaisuus on parempi kuin uhri, tottelevaisuus parempi kuin päsien rasva,

Saarn. 4:17; Hoos. 6:6;

Matt. 9:13, 12:7

23. sillä kapinointi on taikuuden syntiä ja niskoittelu kotijumalien palvelusta. Koska sinä olet hylännyt HERRAN sanan, myös hän on hylännyt sinun kuninkuutesi."

Hoos. 4:6

24. Saul sanoi Samuelille: "Minä olen tehnyt syntiä. Minä rikoin HERRAN käskyä ja sinun sanaasi vastaan, sillä minä pelkäsin kansaa ja kuuntelin sen ääntä.

25. Mutta anna nyt syntini anteeksi ja palaa minun kanssani, niin minä rukoulen HERRAA maahan kumartuen?"

26. Samuel sanoi Saulille: "Minä en palaa sinun kanssasi, koska sinä olet hylännyt HERRAN sanan. Siksi myös HERRA on hylännyt sinut, niin ettet sinä saa olla Israelin kuninkaana."

27. Kun Samuel kääntyi lähteäkseen pois, Saul tarttui hänen viittansa liepeeseen, niin että se repesi.

28. Samuel sanoi hänelle: "HERRA on tänä päivänä repäissyt Israelin kuninkuuden sinulta ja antanut sen toiselle, joka on sinua parempi.

1. Sam. 28:17;

1. Kun. 11:11

1. Samuelin kirja 15–16

29. Hän, joka on Israelin kunnia, ei valehtele eikä kadu, sillä ei hän ole ihminen, että hän katuisi.”

4. Moos. 23:19

30. Saul sanoi: ”Minä olen tehnyt syntiä, mutta suo minulle kuitenkin se kunnia kansani vanhimpien ja Israelin edessä, että palaat kanssani, niin minä rukoilen HERRAA, sinun Jumalaasi, maahan kumartuen.”

31. Silloin Samuel palasi Saulin jäljessä, ja Saul rukoili HERRAA maahan kumartuen.

Samuel surmaa Agagin

32. Samuel sanoi: ”Tuokaa minun luokseni Agag, Amalekin kuningas.” Agag tuli iloisena hänen luokseen ja sanoi: ”Totisesti, katkera kuolema on väistynyt.”

33. Samuel sanoi: ”Niin kuin sinun miekkasi on tehnyt naisia lapsettomiksi, niin sinunkin äitisi naisten joukossa tulee lapsettomaksi.” Sitten Samuel hakkasi Agagin kappaleiksi HERRAN edessä Gilgalissa.

34. Sen jälkeen Samuel lähti Raamaan, mutta Saul meni kotiinsa Saulin Giberaan.

35. Eikä Samuel enää mennyt tapamaan Saulia koko elinaikanaan, sillä hän murehti Saulin vuoksi. Ja HERRA katui sitä, että oli tehnyt Saulin Israelin kuninkaaksi.

16. LUKU

Samuel voitelee Daavidin kuninkaaksi

1. HERRA sanoi Samuelille: ”Kuinka kauan sinä suret Saulia? Minähän olen hylännyt hänet, niin ettei hän saa olla Israelin kuninkaana. Täytä öljysarvesi ja mene. Minä lähetän sinut beetlehemiläisen lisain luo, sillä hänen poikiensa joukosta minä olen katsonut itselleni kuninkaan.”

1. Sam. 15:26,17:12; Ap.t. 13:22

2. Mutta Samuel sanoi: ”Kuinka minä vois mennä sinne? Jos Saul saa kuulla siitä, hän tappaa minut.” HERRA vastasi: ”Ota mukaasi vasikka ja sano: 'Minä tulín uhraamaan HERRALLE.'”

3. Kutsu sitten lisai uhriaterialle, niin minä ilmoitan sinulle, mitä sinun on tehtävä. Voitele minulle se, jonka minä sinulle osoitan.”

4. Samuel teki niin kuin HERRA oli puhunut. Kun hän saapui Beetlehemiin, kaupungin vanhimmat tulivat vavisten häntä vastaan ja kysyivät: ”Tietääkö tulosi rauhaa?”

5. Hän vastasi: ”Rauhaa. Minä olen tullut uhraamaan HERRALLE. Pyhittäytystä ja tulkaa minun kanssani uhriaterialle.” Hän pyhitti lisain ja tämän pojat ja kutsui heidät uhriaterialle.

2. Moos. 19:10

6. Kun he tulivat ja Samuel näki Eliabin, hän ajatteli: ”Varmaan HERRAN edessä on nyt hänen voideltunsa.”

1. Sam. 17:13

7. Mutta HERRA sanoi Samuelille: ”Älä katso hänen ulkonäköään äläkä kookasta vartaloaan, sillä minä olen hänet hylännyt. Ihminen ei näe niin kuin HERRA näkee: ihminen näkee ulkomuodon, mutta HERRA näkee sydämen.”

5. Moos. 10:17; 1. Aik. 28:9;

2. Aik. 19:7; Ap.t. 10:34

8. Sitten lisai kutsui Abinadabin ja toi hänet Samuelin eteen, mutta Samuel sanoi: ”Tätäköän HERRA ei ole valinnut.”

9. Lisai toi nähtäväksi vielä Samman, mutta Samuel sanoi: ”Myöskään tätä HERRA ei ole valinnut.”

10. Lisai toi seitsemän poikaansa Samuelin eteen, mutta Samuel sanoi hänelle: ”HERRA ei ole valinnut ketään näistä.”

11. Silloin Samuel sanoi lisaille: ”Tässäkö ovat kaikki nuorukaiset?”

Lisai vastasi: ”Vielä on jäljellä nuorin, mutta hän on paimentamassa lampaista.” Samuel sanoi lisaille: ”Lähetä noutamaan hänet. Me emme käy aterialle, ennen kuin hän tulee tänne.” 2. Sam. 7:8; Ps. 78:70,89:20

12. Lisai lähetti hakemaan hänet. Hän oli verevä, kauniskasvoinen ja hyvännäköinen. HERRA sanoi: ”Nouse ja voitele hänet, sillä hän se on.”

1. Sam. 17:42

13. Samuel otti öljysarven ja voiteli hänet hänen veljiensä keskellä. Silloin HERRAN Henki tuli Daavidiin ja vaikutti hänessä siitä päivästä alkaen. Sitten Samuel nousi ja meni Raamaan. 1. Sam. 11:16; Ps. 89:20,21

Daavid tulee Saulin luo

14. HERRAN Henki poistui Saulista, ja HERRAN lähettämä paha henki ahdisti häntä.

15. Saulin palvelijat sanoivat hänelle: "Huomaathan, että Jumalan lähettämä paha henki ahdistaa sinua.

16. Antakoon siis herramme käskyn palvelijoilleen, jotka ovat sinun edessäsi, että he etsivät miehen, joka osaa soittaa lyyraa. Kun Jumalan lähettämä paha henki tulee päällesi, mies soittaa lyyraa, ja niin sinulle tulee parempi olo." 2. Kun. 3:15

17. Silloin Saul sanoi palvelijoilleen: "Etsikää vain minulle mies, joka osaa soittaa hyvin, ja tuokaa hänet minun luokseni."

18. Eräs palvelijoista vastasi: "Minä olen nähnyt beetlehemiläisellä lisailia pojan, joka osaa soittaa. Hän on urhea mies ja sotilas, ymmärtäväinen puheissaan ja komeannäköinen, ja HERRA on hänen kanssaan."

19. Saul lähetti sanansaattajat sanomaan lisaille: "Lähetä luokseni poikasi Daavid, joka paimentaa lampaita."

20. Silloin lisai otti aasin ja leipää, viinileilin sekä kilin ja lähetti ne poikansa Daavidin mukana Saulille.

21. Niin Daavid tuli Saulin luo ja jäi hänen palvelukseensa. Saul kiintyi suuresti Daavidiin, ja Daavidista tuli hänen aseenkantajansa.

22. Saul lähetti lisaille tämän sanan: "Anna Daavidin jäädä minua palvelemaan, sillä hän miellyttää minua."

23. Aina kun Jumalan lähettämä paha henki tuli Saulin päälle, Daavid otti lyyran ja soitti sitä. Silloin Saulille tuli helpompi ja parempi olo, ja paha henki jätti hänet.

17. LUKU

Daavid ja Goljat

1. Filistealaiset kokosivat taas joukkonsa sotaan. He kokoontuivat Juudalle kuuluvan Sookon lähelle ja leiriytyivät Sookon ja Asekan välille, Efes-Dammimiin.

2. Myös Saul ja Israelin miehet kokoontuivat. He leiriytyivät Eelanlaaksoon ja asettuivat rintamaan sotiakseen filistealaisia vastaan.

3. Filistealaisten ja israelilaisten välillä oli laakso. Filistealaiset seisoivat vuorella laakson toisella puolella ja israelilaiset toisella puolella olevalla vuorella.

4. Filistealaisten joukoista tuli esiin Gatista kotoisin oleva kaksintaistelija nimeltään Goljat. Hän oli kuuden kynnärän ja vaaksan pituinen. Joos. 11:22

5. Hänellä oli päässään vaskikypärä ja yllään vaskinen suomushaarniska, joka painoi viisituhatta sekeliä.

6. Jalkojensa suojana hänellä oli vaskiset säärystimet ja selässään vaskinen heittokeihäs.

7. Hänen peitsensä varsi oli kuin kangastukki, ja sen rautakärki painoi kuusisataa sekeliä. Hänen edellään kulki kilvenkantaja. 2. Sam. 21:19; 1. Aik. 20:5

8. Goljat seisautui ja huusi Israelin taisteluriveille: "Miksi te kaikki lähtisitte taistelemaan? Enkö minä ole filistealainen ja te Saulin palvelijoita? Valitkaa mies tulemaan puolestanne alas minun luokseni.

9. Jos hän kykenee taistelemaan minua vastaan ja surmaa minut, meistä tulee teidän orjianne. Jos taas minä voitan ja surmaan hänet, teistä tulee meidän orjiamme ja te palvelette meitä."

10. Filistealainen sanoi vielä: "Minä olen tänään häpäissyt Israelin taistelurivit. Antakaa minulle mies, niin että voimme taistella!" 2. Kun. 19:4,16

11. Kun Saul ja koko Israel kuulivat nämä filistealaisen sanat, he kauhistuivat ja joutuivat pelon valtaan.

1. Samuelin kirja 17

12. Daavid oli Juudan Beethlehemistä kotoisin olevan lisai-nimisen efratalaisen miehen poika. lisailla oli kahdeksan poikaa, ja hän oli Saulin aikana jo vanha mies, iäkkäimpiä miesten joukossa. 1. Sam. 16:1

13. lisain kolme vanhinta poikaa olivat seuranneet Saulia sotaan. Kolmesta sotaan lähteneestä pojasta vanhin oli nimeltään Eliab, toinen Abinadab ja kolmas Samma. 1. Sam. 16:6,8,9

14. Daavid oli nuorin. Kolme vanhinta olivat siis seuranneet Saulia, 1. Sam. 16:11

15. mutta Daavid lähti silloin tällöin Saulin luota Beethleheemiin paimentamaan isänsä lampaita.

16. Filistealainen astui esiin joka aamu ja ilta neljäkymmenen päivän ajan.

17. Eräänä päivänä lisai sanoi pojalleen Daavidille: "Ota veljiäsi varten tämä eefa-mitallinen paahdettuja jyviä ja nämä kymmenen leipää ja vie ne juosten veljillesi leiriin.

18. Ja vie tuhannenpäämiehelle nämä kymmenen juustoa. Tiedustele veljiesi vointia ja tuo heiltä varmistus siitä, että lähetys on saapunut perille.

19. He ovat Saulin ja kaikkien Israelin miesten kanssa Eelanlaaksossa sotimassa filistealaisia vastaan."

20. Varhain aamulla Daavid nousi, jätti lampaat vartijan haltuun, nosti viemiset selkäänsä ja lähti, niin kuin lisai oli häntä käskenyt. Kun hän tuli leiriin, sotaväki lähti taisteluasemiin ja nosti sotahuudon.

21. Israel ja filistealaiset asettuivat rintamaan toisiaan vastaan.

22. Daavid heitti kantamuksen selästään kuormaston vartijalle ja riensi taistelukentälle. Sinne tultuaan hän tervehti veljiään.

23. Daavidin puhuessa heidän kanssaan filistealaisten taisteluriveistä tuli Goljat-niminen filistealainen kaksintaistelija, joka oli kotoisin Gatista. Tämä puhui niin kuin ennenkin, ja Daavid kuuli sen.

24. Nähdessään tuon miehen kaikki Israelin miehet pakenivat kauhuissaan

25. ja puhuivat keskenään: "Näetkö miehen, joka tuolta tulee? Taas hän tulee häpäisemään Israelia. Sen miehen, joka surmaa hänet, kuningas tekee hyvin rikkaaksi, antaa hänelle tyttärensä ja vapauttaa hänen perhekuntansa veroista Israelissa."

26. Daavid kysyi miehiltä, jotka seisovivat hänen luonaan: "Mitä tehdään sen miehen hyväksi, joka surmaa tuon filistealaisen ja poistaa häpeän Israelin päältä? Mikä tuo ympärileikkaamaton filistealainen on häpäisemään elävän Jumalan taistelurivejä?"

27. Väki kertoi hänelle saman, minä ennenkin: "Niin ja niin tehdään sen hyväksi, joka surmaa hänet."

28. Kun Eliab, Daavidin vanhin veli, kuuli hänen puhuvan miesten kanssa hän vihastui Daavidille ja sanoi hänelle: "Miksi sinä olet tullut tänne, ja kenelle olet jättänyt sen pienen lammaslauman siellä autiomaassa? Minä kyllä tunnen sinun julkeutesi ja sydämesi pahuuden. Sinä olet tullut tänne katsomaan sotaa."

29. Daavid vastasi: "Mitä väärää minä olen tehnyt? Eikö edes tuon vertaa saa kysyä?"

30. Hän kääntyi Eliabin luota toisten puoleen ja kysyi samaa asiaa. Väki vastasi hänelle samoin kuin aikaisemminkin.

31. Kun se, mitä Daavid oli puhunut, kuultiin ja kerrottiin Saulille, niin Saul lähetti hakemaan Daavidin.

32. Daavid sanoi Saulille: "Kenenkään ei pidä masentua tuon filistealaisen vuoksi. Palvelijasi käy taistelemaan häntä vastaan."

33. Mutta Saul sanoi Daavidille: "Et sinä voi mennä taistelemaan tuon filistealaisen kanssa. Sinähän olet vain nuorukainen, mutta hän on mies, joka on sotinut nuoruudestaan saakka."

34. Daavid vastasi Saulille: "Palvelijasi on paimentanut isänsä lampaita. Jos leijona tai karhu tuli ja vei lampaan laumasta,

1. Samuelin kirja 17

35. minä lähdin sen perään, löin sen maahan ja tempasin saaliin sen suusta. Jos se hyökkäsi kimppuuni, minä tartuin sitä parrasta, löin sen maahan ja tapoin sen.

36. Palvelijasi on siis lyönyt kuoli-aaksi sekä leijonan että karhun. Tuolle ympärileikkaamattomalle filistealaiselle tulee käymään samoin kuin niille, sillä hän on häpäissyt elävän Jumalan taistelurivejä."

37. Daavid sanoi vielä: "HERRA, joka on pelastanut minut leijonan ja karhun kynsistä, pelastaa minut myös tuon filistealaisen käsistä." Silloin Saul sanoi Daavidille: "Mene sitten, HERRA olkoon sinun kanssasi."

38. Saul puki omat varusteensa Daavidin ylle, pani vaskikypärän hänen päähänsä ja haarniskan hänen ylleen.

39. Daavid vyötti Saulin miekan haarniskan päälle ja yritti kävellä, sillä hän ei ollut koskaan kokeillut sellaisia. Daavid sanoi Saulille: "En minä voi kävellä näissä, koska en ole tottunut tällaisiin." Niinpä hän riisui ne yltään.

40. Sitten hän otti käteen sauvansa, valitsi purosta viisi sileää kiveä ja pani ne paimenlaukkuunsa, otti lingon käteensä ja lähestyi filistealaista.

41. Tämä puolestaan tuli yhä lähemmäksi Daavidia kilvenkantaja edellään.

42. Kun filistealainen katseli ympärilleen ja näki Daavidin, hän halveksi tätä, koska Daavid oli vielä nuorukainen, verevä ja kaunis näöltään.

1. Sam. 16:12

43. Filistealainen sanoi Daavidille: "Olenko minä koirra, kun tulet keppi kädessä minua vastaan?" Ja hän kirosi Daavidia jumaliensa kautta.

44. Sitten hän sanoi Daavidille: "Tule tänne, niin minä annan lihasi taivaan linnuille ja metsän eläimille."

45. Mutta Daavid vastasi filistealaiselle: "Sinä tulet minua vastaan miekan, peitsen ja keihään kanssa, mutta minä tulen sinua vastaan HERRAN Sebaotin, Israelin taistelurivien Jumalan, nimessä, jota sinä olet häpäissyt.

Ps. 20:8, 118:10

46. Tänä päivänä HERRA antaa sinut minun käsiini ja minä surmaan sinut, irrotan sinulta pään ja annan filistealaisten sotajoukon ruumiit tänään taivaan linnuille ja metsän pedoille. Silloin koko maailma tulee tietämään, että Israelilla on Jumala.

47. Koko tämä joukko tulee tietämään, ettei HERRA pelasta miekan eikä keihään avulla, sillä sota on HERRAN ja hän antaa teidät meidän valtaamme."

48. Kun filistealainen lähti liikkeelle ja tuli lähemmäksi Daavidia, tämä juoksi nopeasti aseisiin häntä vastaan.

49. Daavid pisti kätensä laukkuun ja otti sieltä kiven, linkosi sen ja osui filistealaista otsaan. Kivi upposi otsaan, ja filistealainen kaatui maahan kasvoilleen.

50. Näin Daavid voitti filistealaisen vain linko ja kivi apunaan. Daavid löi filistealaisen maahan, vaikka hänellä ei ollut miekkaa kädessään.

51. Daavid juoksi ja seisahtui filistealaisen viereen, otti hänen miekkansa, veti sen tupesta, tappoi hänet sillä ja löi häneltä pään poikki. Kun filistealaiset näkivät, että heidän sankarinsa oli kuollut, he pakenivat.

52. Silloin Israelin ja Juudan miehet nousivat, nostivat sotahuudon ja ajoivat filistealaisia takaa laakson suulle ja Ekronin porteille saakka, ja filistealaisia kaatui surmattuina Saaraimin tiellä Gatiin ja Ekroniin asti.

53. Sen jälkeen israelilaiset palasivat ajamasta filistealaisia takaa ja ryöstivät heidän leirinsä.

54. Daavid otti filistealaisen pään ja vei sen Jerusalemiin, mutta hänen varusteensa Daavid pani teltaansa.

1. Sam. 21:9

55. Kun Saul näki Daavidin menevän filistealaista vastaan, hän kysyi sotapäälliköltään Abnerilta: "Kenen poika tuo nuorukainen on, Abner?" Abner vastasi: "Niin totta kuin sinä, kuningas, elät, minä en tiedä."

56. Niin kuningas sanoi: "Ota sinä selvää, kenen poika tuo nuori mies on."

57. Kun Daavid palasi takaisin surmattuun filistealaisen, Abner otti hänet mukaansa ja vei Saulin eteen. Daavidilla oli kädessään filistealaisen Goljatin pää.

58. Saul kysyi Daavidilta: ”Kenen poika sinä olet, nuorukainen?” Hän vastasi: ”Olen palvelijasi beetlehemiläisen lisain poika.”

18. LUKU

Joonatanin ja Daavidin ystävyysalku

1. Daavidin ja Saulin keskustelun jälkeen Joonatan kiintyi Daavidiin koko sielustaan ja rakasti häntä kuin omaa sieluaan.

1. Sam. 19:1,20:17

2. Tuona päivänä Saul otti Daavidin luokseen eikä sallinut hänen enää palata isänsä kotiin.

1. Sam. 17:15

3. Joonatan teki liiton Daavidin kanssa, sillä hän rakasti tätä kuin omaa sieluaan.

1. Sam. 20:16,23:18; 2. Sam. 21:7

4. Hän riisui viitan yltään ja antoi sen Daavidille, samoin haarniskansa, viäläpä miekkansa, jousensa ja vyönsä.

Saulin kateus ja viha

5. Daavid meni kaikkialle, minne Saul hänet lähetti, ja hän menestyi. Niinpä Saul asetti hänet sotaväen päälliköksi, ja se miellytti koko kansaa ja myös Saulin palvelijoita.

6. Kun Daavid satureineen oli pelaamassa voitettuaan filistealaiset, menivät naiset kaikista Israelin kaupungeista kuningas Saulia vastaan laulaen ja karkeloiden. He löivät riemuiten rumpuja ja soittivat kolmikielisiä soittimia.

2. Moos. 15:20; Tuom. 11:34

7. Riemuitsevat naiset lauloivat vuoroin toisilleen: ”Saul voitti tuhansia, Daavid kymmeniätuhansia.”

1. Sam. 21:11,29:5

8. Silloin Saul vihastui kovin. Hän pani asian pahakseen ja sanoi: ”Daavidille he antavat kymmeniätuhansia mutta minulle vain tuhansia. Enää häneltä puuttuu vain kuninkuus.”

9. Siitä päivästä alkaen Saul katsoi Daavidia karsain silmin.

10. Seuraavana päivänä Jumalan lähettämä paha henki tuli Sauliin, ja hän raivosi⁴² kotonaan. Daavid soitti lyyraa, kuten hän teki joka päivä, mutta Saulin kädessä oli keihäs.

1. Sam. 16:14,19:9

11. Saul heitti keihänsä ajatellen: ”Minä keihästän Daavidin seinään.” Mutta Daavid väisti häntä kaksi kertaa.

12. Saul pelkäsi Daavidia, koska HERRA oli Daavidin kanssa mutta oli poistunut hänestä.

13. Siksi Saul toimitti Daavidin pois luotaan ja teki hänestä tuhannenpäällikön. Hän johti tätä joukkoa

14. ja toimi viisaasti menestyen kaikilla teillään, sillä HERRA oli hänen kanssaan.

15. Kun Saul näki Daavidin menestyvän ja toimivan hyvin viisaasti, hän tunsii alemmuutta hänen edessään.

16. Mutta koko Israelin ja Juudan kansa rakasti Daavidia, koska hän sekä lähti että tuli heidän edellään.

Saul naittaa tyttärensä Daavidille

17. Saul sanoi Daavidille: ”Minä annan sinulle vaimoksi vanhemman tyttäreni Meeravin. Ole vain urhoollinen, poikani, ja käy HERRAN sotia.” Saul näet ajatteli: ”Älköön minun käteni sattuko häneen, vaan surmatkoon hänet filistealaisen käsi.”

18. Daavid vastasi Saulille: ”Mikä minä olen tai mitä minun isäni suvun elämä merkitsee Israelissa, että minusta tulisi kuninkaan vävy?”

19. Kun sitten tuli aika, jolloin Saulin tytär Meerav piti antaa Daavidille, hänet annettiin vaimoksi meholalaiselle Adrielille.

2. Sam. 21:8

20. Mutta Saulin tytär Miikal rakasti Daavidia, ja kun se kerrottiin Saulille, se oli hänelle mieleen.

21. Saul näet ajatteli: ”Minä annan hänet Daavidille, että hänestä tulisi tälle ansa ja filistealaiset tappaisivat Daavidin.” Daavidille Saul sanoi: ”Nyt sinulla on toinen mahdollisuus tulla minun vävykseni.”

⁴² 18:10. Alkutekstin sana viittaa hurmukseen.

22. Saul käski palvelijoitaan: ”Kertokaa tämä Daavidille salaisuutena: ’Kuule, kuningas on mieltynyt sinuun, ja kaikki hänen palvelijansa rakastavat sinua. Tule nyt kuninkaan vävyksi.’”

23. Saulin palvelijat kuiskivat näin Daavidin korvaan, mutta Daavid sanoi: ”Onko teidän mielestänne pikkuasia tulla kuninkaan vävyksi? Minähän olen köyhä ja mitätön mies.”

24. Palvelijat kertoivat asiasta Saulille ja sanoivat: ”Näin on Daavid puhunut.”

25. Saul sanoi: ”Sanokaa Daavidille: ’Kuningas ei halua muuta morsiamenhintaa kuin sata filistealaisten esinahkaa, jotta kuninkaan vihollisille kostettaisiin.’” Saul näet ajatteli kaataa Daavidin filistealaisten käden kautta.

1. Moos. 34:12; 2. Moos. 22:16

26. Hänen palvelijansa kertoivat tämän Daavidille, ja Daavidia miellytti tulla kuninkaan vävyksi. Jo ennen määrääjän kulumista umpeen

27. Daavid nousi, lähti miehineen ja kaatoi filistealaisia kaksisataa miestä. Daavid toi näiden esinahat täysimääräisenä kuninkaalle päästäkseen hänen vävykseen, ja Saul antoi hänelle tyttärensä Miikalin vaimoksi.

2. Sam. 3:14

28. Kun Saul näki ja ymmärsi, että HERRA oli Daavidin kanssa ja että Saulin tytär Miikal rakasti Daavidia,

29. Saul pelkäsi Daavidia vielä enemmän, ja hänestä tuli Daavidin ainainen vihollinen.

30. Filistealaisten ruhtinaat lähtivät sotaan, mutta aina kun he lähtivät, Daavid toimi viisaammin ja menestyi paremmin kuin kaikki muut Saulin palvelijat, ja hänen nimensä tuli hyvin kuuluisaksi.

19. LUKU

Joonatan puhuu Daavidin puolesta

1. Saul puhui pojalleen Joonatanille ja kaikille palvelijoilleen, että Daavid olisi surmattava. Saulin poika Joonatan oli kuitenkin hyvin kiintynyt Daavidiin

1. Sam. 18:1,20 17

2. ja kertoi hänelle: ”Isäni Saul aikoo surmata sinut. Ole siis varuillasi huomenaamuna, kätkeydy ja pysy piilossa.

3. Minä tulen kedolle, jossa sinä olet, seison isäni vieressä ja puhun sinusta hänelle. Jos huomaan jotakin, kerron sen sinulle.”

4. Joonatan puhui Daavidista hyvää isälleen Saulille ja sanoi hänelle: ”Älköön kuningas tehkö syntiä palvelijaansa Daavidia kohtaan, koska hän ei ole rikkonut sinua vastaan, vaan hänen tekonsa ovat olleet sinulle suureksi hyödyksi.

5. Hän pani jopa henkensä vaaralle alttiiksi ja surmasi sen filistealaisen, ja HERRA antoi suuren voiton koko Israelille. Sinä olet itse nähnyt sen ja iloinnut. Miksi siis tekisit syntiä vuodattamalla viatonta verta ja surmaamalla Daavidin syyttömästi?”

1. Sam. 17:50,28:21

6. Saul kuunteli Joonatania ja vanhoi: ”Niin totta kuin HERRA elää, häntä ei surmata.”

7. Sitten Joonatan kutsui Daavidin ja kertoi hänelle kaiken tämän. Joonatan vei Daavidin Saulin luo, ja Daavid palveli Saulia niin kuin ennenkin.

Miikal auttaa Daavidin pakoon

8. Kun sota alkoi uudestaan, Daavid lähti taistelemaan filistealaisia vastaan ja tuotti heille suuren tappion, niin että he pakenivat häntä.

9. Mutta HERRAN lähettämä paha henki tuli taas Sauliin. Kun Saul istui kotonaan keihäs kädessä, ja Daavid soitti lyyraa,

1. Sam. 16:14,18:10

10. Saul yritti jälleen keihästää Daavidin seinään, mutta Daavid väistyi Saulin edestä, ja keihäs iskeytyi seinään. Niin Daavid pääsi pakoon ja pelastui sinä yönä.

11. Saul lähetti miehiä Daavidin taloon pitämään häntä silmällä ja surmaamaan hänet aamulla. Mutta Daavidin vaimo Miikal kertoi siitä miehelleen ja sanoi: ”Jollet tänä yönä pakene henkesi edestä, niin huomenna sinut surmataan.”

Ps. 59:1

12. Miikal laski Daavidin alas ikkunasta, ja tämä pakeni ja pelastui.

13. Sitten Miikal otti kotijumalan ja asetti sen vuoteeseen, pani vuohenkarvoista tehdyn tyynyn pääpuoleen ja peitti ne vaatteella.

14. Saul lähetti miehiä hakemaan Daavidia, mutta Miikal sanoi: "Hän on sairas."

15. Mutta Saul lähetti miehet uudelleen katsomaan Daavidia ja sanoi: "Tuokaa hänet vuoteessa luokseni, niin että voin surmata hänet."

16. Kun miehet saapuivat, he näkivät, että vuoteessa olikin kotijumala ja vuohenkarvoista tehty tyyny pääpuolella.

17. Silloin Saul sanoi Miikalille: "Miksi petit minua näin ja päästit viholliseni pakenemaan?" Miikal vastasi Saulille: "Hän sanoi minulle: 'Päästä minut lähemmään! Miksi surmaisit sinut?'"

Samuel, Daavid ja Saul Naajotissa

18. Daavidin päästyä pakoon hän meni Samuelin luo Raamaan ja kertoi hänelle kaiken, mitä Saul oli tehnyt hänelle. Sitten hän ja Samuel menivät Naajotiin ja oleskelivat siellä.

19. Kun Saulille kerrottiin, että Daavid on Raaman Naajotissa,

20. hän lähetti miehiä hakemaan Daavidia. Mutta kun miehet näkivät joukon hurmostilassa olevia profeettoja ja Samuelin seisovan heitä johtamassa, Jumalan Henki tuli heidänkin päälle, ja hekin joutuivat hurmoksiin.

1. Sam. 10:10

21. Kun tästä kerrottiin Saulille, hän lähetti toiset lähettiläät, mutta hekin joutuivat hurmoksiin. Saul lähetti vielä kolmannet lähettiläät, mutta nämäkin joutuivat hurmoksiin.

22. Lopulta hän lähti itsekin Raamaan. Hän tuli Seekussa olevan suuren vesisäiliön luo ja kysyi: "Missä ovat Samuel ja Daavid?" Hänelle vastattiin: "He ovat Raaman Naajotissa."

23. Hän lähti Raaman Naajotiin, ja Jumalan Henki tuli myös hänen pääl-

leen, ja hän kulki hurmoksissa, kunnes tuli perille Raaman Naajotiin.

24. Siellä hänkin riisui vaatteensa ja joutui hurmoksiin Samuelin edessä. Hän kaatui maahan ja makasi alastomana koko sen päivän ja yön. Siksi on tapana sanoa: "Onko Saulkin profeettojen joukossa?"

1. Sam. 10:12

20. LUKU

Joonatanin ja Daavidin liitto

1. Daavid pakeni Raaman Naajotista. Hän meni Joonatanin luo ja sanoi: "Mitä minä olen tehnyt? Mitä vääryyttä, mitä syntiä minä olen tehnyt isääsi vastaan, kun hän tavoittelee henkeäni?"

1. Sam. 24:12,26:18

2. Joonatan vastasi hänelle: "Ei sellaista saa tapahtua! Et sinä kuole. Isäni ei varmasti tee mitään, ei suurta eikä pientä, paljastamatta sitä minulle. Miksi sitten isäni salaisi minulta tämän asian? Ei niin voi tapahtua."

3. Mutta Daavid vakuutti vielä ja sanoi: "Isäsi tietää hyvin, että sinä pidät minusta, ja siksi hän ajattelee: 'Joonatan ei saa tietää tätä, ettei hän tulisi murheelliseksi.' Mutta niin totta kuin HERRA elää ja sinä itse elät: on vain askel minun ja kuoleman välillä."

4. Niin Joonatan sanoi Daavidille: "Minä teen hyväksesi kaiken, mitä vain toivot."

5. Daavid sanoi Joonatanille: "Huomenna on uusikuu, ja minun pitäisi istua aterioimassa kuninkaan kanssa. Salli minun kuitenkin jäädä pois, niin kätkeydyn kedolle ylihuomisiltaan asti."

4. Moos. 10:10,28:11

6. Jos isäsi kuitenkin kaipaa minua, sano: 'Daavid pyytämällä pyysi minulta, että saisi mennä kiireesti kaupunkiinsa Beethleemiin, sillä koko suvulla on siellä vuotuinen uhrjuhla.'

7. Jos hän sanoo: 'Hyvä on', voi palvelijasi olla rauhassa, mutta jos hän vihastuu kovin, niin tiedä, että hän on päättänyt tehdä minulle pahaa.

8. Osoita siis ystävyyttä palvelijalle, koska olet ottanut palvelijasi HERRAN liittoon kanssasi. Mutta jos minussa on vääryys, surmaa sinä minut. Miksi veisit minut isäsi eteen?" 1. Sam. 18:3,23:18

9. Joonatan sanoi: "Sellaista ei sinulle tapahdu! Mutta jos saan tietää, että isäni on päättänyt tehdä sinulle pahaa, minä ilmoitan sen sinulle."

10. Daavid sanoi Joonatanille: "Kuka tuo minulle tiedon, jos isäsi antaa sinulle tilyn vastauksen?"

11. Joonatan vastasi: "Tule, mennään kedolle." He menivät molemmat kedolle.

12. Joonatan sanoi Daavidille: "HERRA, Israelin Jumala olkoon todistajani, että huomenna tai ylihuomenna tähän aikaan minä otan selvän isästäni. Jos Daavidin asiat ovat hyvin, niin enkö lähettäisi siitä tietoa ja paljastaisi sitä sinulle?"

13. HERRA rangaiskoon Joonatania nyt ja vasta, jos isäni mieli tehdä sinulle pahaa enkä minä paljasta sitä sinulle ja päästä sinua menemään rauhassa. HERRA olkoon sinun kanssasi, niin kuin hän on ollut minun isäni kanssa.

14. Etkö sinäkin, jos minä silloin vielä elän, osoita minulle laupeutta HERRAN tähden, ettei minun tarvitse kuolla?"

15. Ethän koskaan kiellä laupeuttasi minun suvultani, et silloinkaan, kun HERRA hävittää kaikki Daavidin viholliset maan päältä?"

16. Niin Joonatan teki liiton Daavidin suvun kanssa ja sanoi: "HERRA vaatii tiille Daavidin vihamiehet."

1. Sam. 18:3

17. Joonatan pyysi vielä Daavidia vannomaan, koska hän rakasti tätä niin kuin omaa sieluaan.

18. Sitten Joonatan sanoi hänelle: "Huomenna on uusikuu, ja jos paikkasi on tyhjä, sinua kaivataan."

19. Mene ylihuomenna nopeasti siihen paikkaan, johon kätkeydyit silloin, kun tuo teko⁴³ tapahtui, ja jää Eselkiven viereen.

1. Sam. 19:2

20. Minä ammun kolme nuolta sen kylkeä kohti, niin kuin ampuisin maa-liin.

21. Sitten lähetän palvelijan ja sanon: 'Mene ja hae nuolet.' Jos minä silloin sanon palvelijalle: 'Katso, nuolet ovat takanasi, tännempänä, ota ne', niin tule esiin. Silloin voit olla rauhassa, eikä ole mitään hätää, niin totta kuin HERRA elää.

22. Mutta jos sanon nuorukaiselle: 'Katso, nuolet ovat edessäsi, tuonmpana', niin mene, sillä HERRA lähettää sinut pois.

23. HERRA on ikuisesti välillämme sen todistajana, mitä minä ja sinä olemme keskenämme puhuneet."

Joonatan saa selville Saulin aikeet

24. Sitten Daavid kätkeytyi kedolle. Kun uudenkuun päivä tuli, kuningas istuutui aterialle.

25. Kuningas istui, kuten tavallista, omalla paikallaan, seinän vieressä olevalla istuimella. Joonatan nousi seisomaan, ja Abner istuutui Saulin viereen, mutta Daavidin paikka oli tyhjä.

26. Saul ei kuitenkaan puhunut mitään sinä päivänä, sillä hän ajatteli: "Jotain hänelle on tapahtunut. Hän ei liene puhdas. Varmaankaan hän ei ole puhdas."

3. Moos. 7:19–20,11:24

27. Tuli seuraava päivä, uudenkuun toinen päivä, mutta Daavidin paikka oli edelleen tyhjä. Silloin Saul kysyi pojaltaan Joonatanilta: "Miksi lisain poika ei ole tullut aterialle, ei eilen eikä tänään?"

28. Joonatan vastasi Saulille: "Daavid pyytämällä pyysi minulta, että saisi mennä Beetlehemiin.

29. Hän sanoi: 'Sallithan minun mennä, sillä meillä on suvun teurasuhrit siinä kaupungissa, ja veljeni itse on käsenyt minua. Jos minä siis olen saanut armon sinun silmissäsi, päästä minut katsomaan veljiäni.' Tämän vuoksi hän ei ole tullut kuninkaan pöytään."

30. Silloin Saul vihastui Joonataniin ja sanoi hänelle: "Sinä kieroutuneen ja kapinallisen naisen poika! Tiesinhän

minä, että sinä valitset ystäväksesi lisain pojan, häpeäksi itsellesi ja häpeäksi äitisi hävyille.

31. Niin kauan kuin lisain poika elää maan päällä, et sinä eikä sinun kuninkuutesi ole turvassa. Lähetä nyt noutamaan hänet minun luokseni, sillä hän on kuoleman oma!”

1. Sam. 15:28

32. Joonatan vastasi isälleen Saulille: ”Miksi hänet olisi surmattava? Mitä hän on tehnyt?”

1. Sam. 19:4

33. Silloin Saul heitti keihään Joonatania kohti surmataakseen hänet. Siitä Joonatan tiesi, että hänen isänsä oli päättänyt tappaa Daavidin.

1. Sam. 18:11,19:4

34. Joonatan nousi pöydästä vihasta hehkuen eikä syönyt mitään toisena uudenkuun päivänä. Hän oli murheissaan Daavidin tähden, koska hänen isänsä oli häpäissyt tätä.

Joonatanin ja Daavidin tapaaminen

35. Aamulla Joonatan lähti kedolle paikkaan, josta oli sopinut Daavidin kanssa, ja hänellä oli mukanaan pieni palveluspoika.

36. Hän sanoi palveluspojalleen: ”Juokse noutamaan nuolet, jotka minä ammun.” Pojan juostessa Joonatan ampui nuolen hänen ylitseen.

37. Kun poika oli tulossa paikkaan, johon Joonatan oli ampunut nuolen, Joonatan huusi pojan perään: ”Nuoli on edessäsi, tuonneppana.”

38. Joonatan huusi vielä pojan perään: ”Riennä nopeasti, älä seisahtele!” Niin Joonatanin palveluspoika keräsi nuolet ja tuli herransa luo.

39. Poika ei tiennyt asiasta mitään, vain Joonatan ja Daavid tiesivät.

40. Sitten Joonatan antoi aseensa palveluspojalleen ja sanoi hänelle: ”Mene ja vie nämä kaupunkiin.”

41. Kun poika oli mennyt, Daavid nousi ylös etelän puolelta. Sitten hän heittäytyi kasvoilleen maahan ja kumartui kolme kertaa osoittaakseen kunnioitusta Joonatanille. He suutelivat toisiaan ja itkivät yhdessä, Daavid vielä enemmän kuin Joonatan.

42. Sitten Joonatan sanoi Daavidille: ”Mene rauhassa. Olkoon HERRA aina todistajana meidän välillämme, minun ja sinun, minun jälkeläisteni ja sinun jälkeläistesi välillä, siitä mitä olemme molemmat vannoneet HERRAN nimesä.”

21. LUKU

Daavid pappi Ahimelekin luona Noobissa

1. Sitten Daavid nousi ja lähti, mutta Joonatan palasi kaupunkiin.

2. Daavid tuli pappi Ahimelekin luo Noobiin. Ahimelek tuli vapisten Daavidia vastaan ja kysyi häneltä: ”Miksi tulet yksin eikä ketään ole kanssasi?”

3. Daavid vastasi pappi Ahimelekkille: ”Kuningas käski minut asialle ja sanoi minulle: 'Kukaan ei saa tietää mitään asiasta, jolle minä sinut lähetän, tai käskystä, jonka olen sinulle antanut.' Palvelijat minä olen määrännyt siihen ja siihen paikkaan.

4. Anna nyt minulle, mitä sinulla on – viisi leipää tai mitä sitten löytyykin.”

5. Pappi vastasi Daavidille: ”Tavallista leipää minulla ei ole, on vain pyhää leipää. Kai palvelijat ovat karttaneet naisia?”

2. Moos. 15:2,25:30

6. Daavid vastasi papille: ”Varmasti ovat, sillä naiset ovat olleet meistä erossa niin kuin aina ennenkin lähtiesämme matkalle. Ovatpa palvelijoiden laukutkin olleet aina pyhät, vaikka matka olisi ollut aivan tavallinen. Eikö sitten nyt leipä laukuissa pysyisi pyhänä?”

3. Moos. 15:16

7. Silloin pappi antoi hänelle pyhää leipää, sillä siellä ei ollut muuta kuin pyhiä leipiä. Ne oli siirretty pois HERRAN edestä, jotta sinne samana päivänä, jona ne oli otettu pois, pantaisiin tuoreet leivät.

3. Moos. 24:8,9; Matt. 12:3; Mark. 2:26

8. Mutta siellä oli tuona päivänä eräs mies, Saulin palvelija nimeltä Doog, edomilainen, joka halusi viipyä HERRAN edessä. Hän oli Saulin paimenten päämies.

1. Sam. 22:9; Ps. 52:1

1. Samuelin kirja 21–22

9. Daavid kysyi vielä Ahimelekiltä: "Eikö sinulla ole täällä yhtään keihästä tai miekkaa? Minä en näet ottanut mukaani miekkaa enkä muita aseita, koska kuninkaan asia oli kiireellinen."

10. Pappi vastasi: "On, Goljatin miekka, filistealaisen, jonka sinä surmasit Eelanaaksossa. Se on viittaan käärittyä tuolla kasukan takana. Jos tahdot ottaa sen itsellesi, niin ota, sillä täällä ei ole muuta kuin se." Daavid sanoi: "Ei ole sen vertaista. Anna se minulle."

1. Sam. 17:54,22:10

Daavid tekeytyy mielipuoleksi

11. Daavid lähti sinä päivänä Saulia pakoon ja tuli Gatin kuninkaan Aakiksen luo.

1. Sam. 27:2; Ps. 56:1

12. Mutta Aakiksen palvelijat sanoivat herralleen: "Eikö tämä ole Daavid, tuon maan kuningas? Eivätkö naiset karkeloiden laulaneet hänelle näillä sanoilla: 'Saul voitti tuhansia, Daavid kymmeniätuhansia?'"

1. Sam. 18:7,29:5

13. Daavid pani mieleensä nämä sanat ja alkoi pelätä kovin Aakista, Gatin kuningasta.

14. Hän tekeytyi mielipuoleksi heidän edessään ja riehui heidän käsissään, raapusti portin oviin ja valutti sylkeä partaansa.

Ps. 34:1

15. Silloin Aakis sanoi palvelijoilleen: "Katsokaa nyt! Näettehän, että mies on hullu. Miksi toitte hänet minun luokse- ni?"

16. Puuttuuko minulta hulluja, kun toitte tämän hulluttelevaan minun eteeni? Tämähkö saisi tulla minun hoiviini?"

22. LUKU

Daavid Adullamissa ja Mooabissa

1. Daavid lähti sieltä ja pakeni Adullamin luolaan. Kun hänen veljensä ja koko hänen isänsä perhe kuulivat sen, he tulivat sinne hänen luokseen.

Ps. 57:1,142:1

2. Hänen luokseen kokoontui myös kaikenlaista ahdingossa olevaa, velkaantunutta ja katkeroitunutta väkeä, ja hänestä tuli heidän päämiehensä.

Näin hänen kanssaan oli noin neljä-sataa miestä.

3. Sieltä Daavid meni Mooabin Mispeen ja sanoi Mooabin kuninkaalle: "Sallithan isäni ja äitini tulla asumaan teidän luoksenne, kunnes saan tietää, mitä Jumala aikoo minulle tehdä."

4. Hän vei heidät Mooabin kuninkaan eteen, ja he jäivät tämän luo koko siksi ajaksi, jonka Daavid oli vuorilinnassa.

5. Mutta profeetta Gaad sanoi Daavidille: "Älä jää vuorilinnaan, vaan lähe täältä ja mene Juudan maahan." Niin Daavid lähti sieltä ja saapui Heretin metsään.

Doog antaa Daavidin ilmi

6. Saul kuuli, että Daavid ja miehet, jotka olivat hänen kanssaan, oli havaittu. Tuolloin Saul istui keihäs kädessään tamariskipuun alla Gibeassa olevalla kummulla, ja kaikki hänen palvelijansa seisovivat hänen luonaan.

7. Saul sanoi heille: "Kuulkaa, benjaminilaiset! Antaako lisain poika kaikille teille pellot ja viinitarhat, ja tekeekö hän teistä kaikista tuhannen- ja sadanpäälliköitä?"

1. Sam. 8:14

8. Tehän olette kaikki salaliitossa minua vastaan, eikä kukaan ole ilmaissut minulle, että poikani on tehnyt liiton lisain pojan kanssa. Ei kukaan teistä välitä minusta sen vertaa, että olisi ilmaissut minulle, että poikani on yllyttänyt palvelijani väijymään minua, niin kuin nyt tapahtuu."

1. Sam. 18:3

9. Silloin edomilainen Doog, joka oli asetettu Saulin palvelijoiden johtoon, vastasi: "Minä näin lisain pojan tulevan Noobiin, Ahimelekin, Ahitubin pojan, luo."

1. Sam. 21:2,8; Ps 52:1

10. Ahimelek kysyi HERRALTA neuvoa Daavidia varten ja antoi hänelle evästä sekä filistealaisen Goljatin miekan."

1. Sam. 21:7,10

Doog tappaa Noobin papit ja asukkaat

11. Silloin kuningas lähetti kutsu- maan pappi Ahimelekin, Ahitubin pojan, ja koko hänen isänsä suvun, Noo-

1. Samuelin kirja 22–23

bin papit, ja he kaikki tulivat kuninkaan luo.

12. Saul sanoi: ”Kuule, Ahitubin poika!” Tämä vastasi: ”Tässä olen, herrani.”

13. Saul sanoi hänelle: ”Miksi te olette salaliitossa minua vastaan, sinä ja lisain poika? Sinähän olet antanut hänelle leipää ja miekan sekä kysynyt häntä varten Jumalalta neuvoa, jotta hän nousisi minua vastaan ja väijyisi minua, niin kuin nyt tapahtuu?”

14. Ahimelek vastasi kuninkaalle: ”Kuka kaikista palvelijoistasi on niin uskollinen kuin Daavid? Onhan hän kuninkaan vävy, henkivartiostosi päällikkö ja kunnioitettu sinun hovissasi.

1. Sam. 18:13,27

15. Vastako tuona päivänä aloin kysellä häntä varten Jumalalta neuvoa? En suinkaan! Älköön kuningas lukeko viaksi mitään minulle, palvelijalleen, tai koko isäni suvulle, sillä palvelijasi ei ole tiennyt kaikesta tästä yhtään mitään.”

16. Mutta kuningas sanoi: ”Sinun on totisesti kuoltava, Ahimelek, sinun ja koko isäsi suvun.”

17. Sitten kuningas sanoi henkivartijoille, jotka seisivat hänen luonaan: ”Menkää ja surmatkaa HERRAN papit, sillä hekin pitävät Daavidin puolta. Vaikka he tiesivät hänen paenneen, he eivät ilmoittaneet sitä minulle.” Mutta kuninkaan palvelijat eivät tahtoneet ojentaa kättään ja satuttaa HERRAN pappeja.

18. Silloin kuningas sanoi Dooegille: ”Astu sinä esiin ja lyö papit kuoliaaksi.” Niin edomilainen Dooeg astui esiin ja löi papit kuoliaaksi. Hän tappoi sinä päivänä kahdeksankymmentäviisi miestä, jotka käyttivät pellavakasukkaa.

2. Moos. 28:6,40

19. Myös pappiskaupungin Noobin asukkaat hän surmasi miekalla, sekä miehet että naiset, lapset ja imeväiset. Hän tappoi miekalla myös härät, aasit ja lampaat.

Ebjatar pakenee Daavidin luo

20. Ainoastaan yksi Ahitubin pojan Ahimelekin poika, nimeltään Ebjatar, pelastui ja pakeni Daavidin luo.

1. Sam. 23:6

21. Ebjatar kertoi Daavidille, että Saul oli tappanut HERRAN papit.

22. Silloin Daavid sanoi Ebjatarille: ”Minä tiesin jo silloin, kun edomilainen Dooeg oli siellä, että hän varmasti kertoisi kaiken Saulille. Minä olen aiheuttanut jokaisen sinun isäsi suvun jäsenen kuoleman.

1. Sam. 21:8

23. Jää minun luokseni, älä pelkää, sillä joka tavoittelee sinun henkeäsi, se tavoittelee myös minun henkeäni. Minun luonani sinä olet turvassa.”

23. LUKU

Daavid voittaa filistealaiset Keilassa

1. Daavidille kerrottiin: ”Tiedätkö, että filistealaiset ovat taistelemassa Keilaa vastaan ja ryöstävät puimatantereita?”

Joos. 15:44

2. Silloin Daavid kysyi HERRALTA: ”Meneinkö minä lyömään nämä filistealaiset?” HERRA vastasi Daavidille: ”Mene, lyö filistealaiset ja pelasta Keila.”

1. Sam. 30:7,8; 2. Sam. 5:19

3. Mutta Daavidin miehet sanoivat hänelle: ”Näethän, että saamme pelätä jo täällä Juudassa, saati sitten, jos menemme Keilaan filistealaisten taistelurivejä vastaan!”

4. Daavid kysyi vielä uudestaan HERRALTA, ja HERRA vastasi hänelle: ”Nouse ja mene alas Keilaan, sillä minä annan filistealaiset sinun käsiisi.”

5. Niin Daavid meni miehineen Keilaan, ryhtyi taisteluun filistealaisia vastaan, vei heidän karjansa ja aiheutti heille suuren tappion. Näin Daavid pelasti Keilan asukkaat.

Saul ajaa takaa Daavidia

6. Kun Ebjatar, Ahimelekin poika, oli paennut Daavidin luo Keilaan, hän oli tuonut mukanaan kasukan.

1. Sam. 21:9,22:20

1. Samuelin kirja 23

7. Saulille kerrottiin, että Daavid oli mennyt Keilaan. Silloin Saul sanoi: "Jumala on luovuttanut hänet minun käsiini. Hän on sulkenut itsensä sisälle mentyään kaupunkiin, jossa on kaksoisportit ja salvat."

8. Sitten Saul kuulutti koko väkensä lähtemään sotaan Keilaa vastaan, piirittämään Daavidia ja hänen miehiään.

9. Mutta kun Daavid sai tietää, että Saulilla oli paha mielessä häntä vastaan, hän sanoi pappi Ebjatarille: "Tuo tänne kasukka." 1. Sam. 30:7

10. Ja Daavid sanoi: "HERRA, Israelin Jumala! Sinun palvelijasi on saanut varman tiedon, että Saul aikoo tulla Keilaan hävittämään kaupungin minun vuokseni.

11. Luovuttavatko Keilan johtomiehet minut hänen käsiinsä? Tuleeko Saul, niin kuin palvelijasi on kuullut? HERRA, Israelin Jumala, ilmoita se palvelijallesi." HERRA sanoi: "Tulee."

12. Daavid kysyi vielä: "Luovuttavatko Keilan johtomiehet minut ja mieheni Saulin käsiin?" HERRA vastasi: "Luovuttavat."

13. Silloin Daavid nousi miehineen, joita oli noin kuusisataa, ja he lähtivät Keilasta ja kuljeskelivat paikasta toiseen. Kun Saulille kerrottiin, että Daavid oli päässyt pakoon Keilasta, hän luopui retkestä.

14. Daavid oleskeli autiomaassa kalioikkuloilla ja pysyi Siifin autiomaan vuoristossa. Saul etsi häntä kaiken aikaa, mutta Jumala ei antanut häntä Saulin käsiin.

15. Kun Daavid huomasi, että Saul oli lähtenyt väijymään hänen henkeään, hän pysytteli Hoosesassa, Siifin autiomaassa.

Joonatan rohkaisee Daavidia

16. Saulin poika Joonatan nousi ja meni Daavidin luo Hooresaan ja vahvisti häntä Jumalassa.

17. Joonatan sanoi hänelle: "Älä pelkää, sillä minun isäni Saul ei saa sinua käsiinsä, vaan sinusta tulee Israelin kuningas, ja minusta tulee sinun

lähin miehesi. Jopa isäni Saul tietää sen."

1. Sam. 15:28,20:31,24:21

18. Sitten he tekivät keskenään liiton HERRAN edessä. Daavid jäi edelleen Hooresaan, mutta Joonatan palasi kotiinsa. 1. Sam. 18.3,20:16

Siifiläiset antavat Daavidin ilmi

19. Saulin luo Gibeaan tuli siifiläisiä, ja he sanoivat: "Daavid piileksii meidän luonamme, kallioiden huipuilla Hooresassa, Gibeat-Hakilassa, Jesimonista etelään. 1. Sam. 26:1; Ps. 54:1

20. Sinä, kuningas, voit tulla sinne, milloin vain haluat. Meidän velvollisuutemme on luovuttaa hänet kuninkaan käsiin."

21. Saul sanoi: "HERRA siunatkoon teitä, kun säälitte minua.

22. Menkää vielä, tiedustelkaa tarkemmin ja ottakaa selvää, missä päin hän liikkuu ja kuka hänet on siellä nähnyt, sillä minulle on kerrottu, että hän toimii hyvin ovelasti.

23. Tutkikaa ja tiedustelkaa kaikki piilopaikat, joihin hän voisi kätkeytyä. Palatkaa minun luokseni, kun teillä on varma tieto, niin minä lähden teidän kanssanne. Jos hän on siinä maassa, minä etsin hänet kaikkien Juudan tuhansien joukosta."

24. He lähtivät Saulin edellä Siifiin; Daavid taas oli miehineen Maaonin autiomaassa, aromaassa, Jesimonista etelään.

25. Saul miehineen lähti etsimään Daavidia, mutta Daavid sai siitä tiedon ja meni eräälle kalliolle ja jäi Maaonin autiomaahan. Sen kuultuaan Saul lähti ajamaan Daavidia takaa Maaonin autiomaahan.

26. Saul kulki vuoren toista puolta Daavidin kiirehtiessä miehineen vuoren toista puolta, päästäkseen Saulia pakoon. Mutta kun Saul miehineen oli saartamassa Daavidia ja hänen miehiään ottaakseen heidät kiinni

27. tuli Saulin luo sanansaattaja, joka sanoi: "Tule kiireesti, sillä filistealaiset ovat hyökänneet maahan."

28. Saul lopetti Daavidin takaa-ajon ja lähti filistealaisia vastaan. Tämän tappauksen vuoksi tuo paikka sai nimekseen Sela-Hammahlekot⁴⁴.

24. LUKU

Daavid säästää Saulin hengen luolassa

1. Daavid lähti sieltä ja oleskeli Een-Gedin kallioiden huipuilla.

2. Kun Saul palasi ajamasta filistealaisia takaa, hänelle kerrottiin, että Daavid oli Een-Gedin autiomaassa.

1. Sam. 23:27

3. Silloin Saul otti kolmetuhatta valiomiestä koko Israelista ja lähti etsimään Daavidia ja hänen miehiään Kauriskallioiden lähistöltä. 1. Sam. 26:2

4. Hän tuli tien varrella olevien lammasaitausten luo. Siellä oli luola, ja Saul meni sinne tarpeilleen. Mutta Daavid ja hänen miehensä istuivat luolan perällä.

5. Daavidin miehet sanoivat hänelle: ”Nyt, tämä on se päivä, josta HERRA on sanonut sinulle: ’Minä annan vihamieheni sinun käsiisi, ja sinä saat tehdä hänelle, mitä hyväksi näet.’” Silloin Daavid nousi ja leikkasi salaa kappaleen Saulin viitan liepeestä. 1. Sam. 26:8

6. Mutta sen jälkeen Daavidin sydän soimasi häntä siitä, että hän oli leikannut Saulin viitan lievettä.

7. Hän sanoi miehilleen: ”HERRA varjelo minua tekemästä herralleni, HERRAN voidellulle, sitä, että ojentaisin käteni häntä vastaan, sillä hän on HERRAN voideltu.” 2. Sam. 1:14

8. Näillä sanoilla Daavid hillitsi miehensä eikä antanut heidän hyökätä Saulin kimppuun. Saul nousi luolasta ja jatkoi matkaansa.

Daavid puhuu Saulille

9. Sen jälkeen myös Daavid nousi, lähti luolasta ja huusi Saulin jälkeen: ”Herrani, kuningas!” Saul katsoi taakseen, ja Daavid kumartui kasvoilleen maahan osoittaen kunnioitusta.

44 23:28. Nimi Sela-Hammahlekot merkitsee ’osastojen kallio’.

10. Daavid sanoi Saulille: ”Miksi sinä uskot niiden puheita, jotka sanovat: ’Daavid haluaa sinulle pahaa?’

11. Näethän nyt omin silmin, kuinka HERRA antoi sinut tänään minun käsiini luolassa. Minua neuvottiin tappamaan sinut, mutta minä säästin henkesi ja sanoin: ’Minä en ojenna kättäni her-raani vastaan, sillä hän on HERRAN voideltu.’

12. Katso, isäni, katso tätä viittasi liepeen kappaletta minun kädessäni. Siitä, että minä leikkasin sen viittasi liepeestä enkä tappanut sinua, voit nähdä ja ymmärtää, ettei käsiäni tahraa mikään paha teko tai rikos. En minä ole sinua vastaan rikkonut, vaikka sinä metsästät minua riistääksesi minulta hengen.

13. HERRA tuomitkoon meidän välillämmme, minun ja sinun, ja HERRA kostaakoon sinulle minun puolestani, mutta minun käteni ei sinuun koske.

3. Moos. 19:18; Room. 13:19; 1. Piet. 2:23

14. Niin kuin vanha sananlasku sanoo: ’Jumalattomuus tulee jumalattomista’, mutta minun käteni ei sinuun koske.

15. Kenen perään Israelin kuningas on lähtenyt? Ketä sinä ajat takaa? Koiranraatoa, yhtä kirppua!

1. Sam. 26:20; 2. Sam. 9:8

16. HERRA olkoon tuomari, hän tuomitkoon meidän välillämmme, minun ja sinun! Hän nähköön ja ajakoon asiani ja auttakoon minut oikeuteeni sinun käsistäsi.” Ps. 43:1

Saul luopuu takaa-ajosta

17. Kun Daavid oli puhunut nämä sanat Saulille, tämä sanoi: ”Onko se sinun äänesi, poikani Daavid?” Ja Saul purskahti äänekkääseen itkuun.

1. Sam. 26:17

18. Hän sanoi Daavidille: ”Sinä olet minua vanhurskaampi, sillä vaikka minä olen palkinnut sinut pahalla, sinä olet maksanut minulle takaisin hyvällä.

19. Sinä olet tänään osoittanut hyvyyttäsi minua kohtaan. Sinä et tappanut minua, vaikka HERRA oli luovuttanut minut sinun käsiisi.

1. Samuelin kirja 24–25

20. Kun joku kohtaa vihollisensa, päästääkö hän tämän menemään rauhassa? HERRA palkitkoon sinulle hyvällä sen, mitä olet tänä päivänä tehnyt minulle.

21. Nyt minä todella tiedän, että sinusta tulee kuningas ja että Israelin valtakunta pysyy sinun käsissäsi.

1. Sam. 23:17

22. Vanno nyt minulle HERRAN nimesi, ettet tuhoa jälkeläisiäni etkä hävitä minun nimeäni isäni suvusta.”

23. Niin Daavid vannoi tämän Saulille. Sitten Saul meni kotiinsa, mutta Daavid ja hänen miehensä nousivat vuorilinnaan.

25. LUKU

Samuelin kuolema

1. Tämän jälkeen Samuel kuoli. Koko Israel kokoontui pitämään hänen valittajaisiaan, ja hänet haudattiin kotipaikkaansa Raamaan. Sitten Daavid lähti Paaranin autiomaahan. 1. Sam. 7:17,28:3

Daavid ja Naabal

2. Maaonissa oli hyvin mahtava mies, jolla oli laumoja Karmelissa, kolmetuhatta lammasta ja tuhat vuohia. Hän oli taas kerran keritsemässä lampaitaan Karmelissa.

3. Miehen nimi oli Naabal, ja hän oli kaalebilainen. Hänen vaimonsa nimi oli Abigail. Vaimo oli hyvin ymmärtäväinen ja kaunis, mies sen sijaan oli tyly ja pahantapainen.

Joos. 15:13

4. Kun Daavid kuuli autiomaassa, että Naabal keritsi lampaitaan,

5. hän lähetti matkaan kymmenen nuorta miestä ja sanoi heille: ”Menkää Karmeliin, ja kun tulette Naabalin luo, tervehtikää häntä minun nimissäni.

6. Sanokaa näin: ”Tervehdys! Rauhaa sinulle, rauhaa myös perheellesi ja rauhaa kaikelle, mitä sinulla on.

7. Olen juuri kuullut, että sinulla on lampaiden keritsäiset. Paimenesi ovat viime aikoina olleet meidän seurassamme. Me emme ole loukanneet heitä, eikä heiltä ole hävinnyt mitään

koko sinä aikana, jonka he ovat olleet Karmelissa.

8. Kysy vaikka omilta palvelijoiltasi, niin he kertovat sen sinulle. Ole siis suosiollinen näille miehille, olemmehan tulleet luoksesi juhlapäivänä. Anna pojallasi Daavidille ja palvelijoillesi, mitä sinulta löytyy.”

9. Kun Daavidin miehet tulivat, he puhuivat Daavidin nimissä Naabalille kaiken tämän ja jäivät odottamaan.

10. Mutta Naabal vastasi Daavidin palvelijoille: ”Kuka on Daavid, ja kuka on lisain poika? Tätä nykyä on paljon orjia, jotka karkaavat isäntiensä luota.

11. Ottaisinko minä ruokani, juomani ja teuraani, jotka olen teurastanut keritsijöitän varten, ja antaisin ne miehille, joista en tiedä, mistä he ovat?”

12. Niin Daavidin miehet kääntyivät ja menivät pois. Tultuaan takaisin Daavidin luo he kertoivat hänelle kaiken.

13. Silloin Daavid sanoi miehilleen: ”Sitokoon jokainen miekkansa vyölleen. Ja jokainen sitoi miekkansa vyölleen, niin myös Daavid, ja hänen jäljessään lähti liikkeelle noin neljäsataa miestä, mutta kaksisataa jäi kuormaston luo.

Abigail pelastaa Naabalin kuolemasta

14. Mutta eräs Naabalin palvelijoista kertoi Abigailille, Naabalin vaimolle: ”Daavid lähetti sanansaattajia autiomaasta tervehtimään isäntäämme, mutta hän vain solvasi heitä.

15. Nämä miehet ovat kuitenkin olleet meille erittäin hyviä. Meitä ei ole loukattu, eikä meiltä ole hävinnyt mitään koko sinä aikana, jonka kuljeskelimme heidän läheisyydessään ollessamme kedolla.

16. Yötä päivää he olivat muurina ympärillämme koko sen ajan, jonka paimensimme lampaita heidän läheisyydessään.

17. Ajattele siis ja katso, mitä voit tehdä, sillä onnettomuus uhkaa isäntäämme ja koko hänen talouttaan. Hän itse on niin kelvoton mies, ettei hänelle kannata puhua.”

18. Silloin Abigail otti kiireesti kaksisataa leipää, kaksi leiliä viiniä, viisi paistettua lammasta, viisi sea-mittaa paahdettuja jyviä, sata rusinakakkua sekä kaksisataa viikunakakkua ja pani ne aasien selkään.

19. Hän sanoi palvelijoilleen: ”Mennään edelläni, minä tulen jäljessänne”, mutta miehelleen Naabalille hän ei kerertonut mitään.

20. Kun Abigail sitten ratsasti aasilla rinnettä alas vuoren suojassa, Daavid miehineen tuli yllättäen häntä vastaan, ja hän kohtasi heidät.

21. Daavid oli sanonut miehilleen: ”Aivan turhaan olen suojellut kaikkea, mitä tällä miehellä on autiomaassa. Kaikesta siitä, mitä hänellä on, ei ole hävinnyt mitään, mutta hän on palkinnut minulle hyvän pahalla. Ps. 35:12

22. Jumala rangaiskoon Daavidin vihamiehiä nyt ja vasta. Totisesti, huomisaamuksi minä en jätä koko hänen väestään, noista koirista⁴⁵ henkiin yhtäkään.”

23. Kun Abigail näki Daavidin, hän laskeutui nopeasti aasin selästä, heittäytyi kunnioitusta osoittaen kasvoilleen maahan hänen eteensä.

24. Hän heittäytyi Daavidin jalkojen juureen ja sanoi: ”Minun on syy, herrani. Salli kuitenkin palvelijattaresi puhua sinulle ja kuule, mitä palvelijattaresi sanoo.

25. Minä pyydän, älköön herrani välittäkö tuosta kelvottomasta miehestä, Naabalista, sillä hän on nimensä mukainen. Naabal⁴⁶ on hänen nimensä, ja houkka hän on. Minä, palvelijattaresi, en kuitenkaan nähnyt herrani lähettämiä palvelijoita.

26. Ja nyt, herrani, niin totta kuin HERRA elää ja niin totta kuin sinä itse elät, HERRA on estänyt sinua joutumasta verivelan alaiseksi ja auttamasta itseäsi omalla kädelläsi. Käyköön vihamiehillesi ja niille, jotka tahtovat pahaa herralleni, samoin kuin Naabalille.

27. Annettakoon tämä tervehdyslaaja, jonka palvelijattaresi on herralleni tuonut, niille miehille, jotka seuraavat herraani.

1. Moos. 33:11

28. Minä pyydän, anna anteeksi palvelijattaresi rikkomus. HERRA totisesti rakentaa herrani kuningashuoneen pysyväksi, koska sinä, herrani, käyt HERRAN sotia, eikä sinusta löydetä mitään pahaa koko elinaikanasi. 1. Sam. 18:17;

2. Sam. 7:16

29. Jos joku nousee vainoamaan sinua ja tavoittelee henkeäsi, on herrani henki tallella elävien kukkarossa HERRAN, sinun Jumalasi luona, mutta vihollistesi hengen hän lingolla linkoaa pois.

Ps. 6:11,97:10

30. Kun HERRA sitten tekee minun herralleni kaikkea hyvää, josta hän on sinulle puhunut, ja asettaa sinut Israelin ruhtinaaksi,

2. Sam. 5:2

31. niin ei sinua saata kompastumaan eikä herrani tuntoa vaivaa se, että olisit vuodattanut verta aiheettomasti ja että olisit itse koettanut auttaa itseäsi. Kun HERRA siis tekee hyvää herralleni, niin muista palvelijatartasi.”

32. Daavid sanoi Abigailille: ”Siunattu olkoon HERRA, Israelin Jumala, joka lähetti sinut tänään minua vastaan.

33. Siunattu olkoon ymmärtäväisyystesi, ja siunattu ole sinä itse, joka olet tänään estänyt minua joutumasta verivelan alaiseksi ja auttamasta itseäni omalla kädelläni.

34. Mutta niin totta kuin HERRA, Israelin Jumala, elää, hän, joka on estänyt minua tekemästä sinulle pahaa: jollet sinä olisi tullut nopeasti minua vastaan, ei Naabalin väestä totisesti olisi huomenna aamun valjetessa ollut jäljellä yhtäkään miestä⁴⁷.

35. Sitten Daavid otti Abigaililta, mitä tämä oli hänelle tuonut, ja sanoi: ”Mene rauhassa kotiisi. Niin kuin näet, minä olen kuullut sinua ja tehnyt sinulle mieliksi.”

Nsl. 15:1

45 25:22. Kirj.: ”seinälle virtsaajista”.

46 25:25. Nimi Naabal, hepr. *Naavaal*, merkitsee ’houkka’.

47 25:34. Kirj.: ”seinälle virtsaajaa”, ts. ’koiraa’.

Naabalin juomingit ja kuolema

36. Kun Abigail tuli Naabalin luo, tällä oli talossaan juomingit, kuin kuninkaan juomingit. Naabal oli hyvillä mielin ja kovin juovuksissa. Siksi Abigail ei kertonut Naabalille mitään, ennen kuin aamu valkeni.

37. Mutta seuraavana aamuna, kun Naabalin humala oli haihtunut, hänen vaimonsa kertoi hänelle, mitä oli tapahtunut. Silloin Naabalin sydän kuoleutui hänen rinnassaan, ja hän muuttui ikään kuin kiveksi.

38. Noin kymmenen päivän kuluttua HERRA löi Naabilia, ja tämä kuoli.

Abigailista tulee Daavidin vaimo

39. Kun Daavid kuuli, että Naabal oli kuollut, hän sanoi: "Siunattu olkoon HERRA, joka on vetänyt Naabalin tilille minun häpäisemisestäni! Hän on estänyt palvelijaansa tekemästä pahaa ja kääntänyt Naabalin pahuuden takaisin hänen itsensä päälle." Sen jälkeen Daavid lähetti sanomaan Abigailille, että hän halusi tämän vaimokseen.

40. Daavidin palvelijat tulivat Abigailin luo Karmeliin ja sanoivat hänelle näin: "Daavid lähetti meidät sinun luoksesi ottamaan sinut hänelle vaimoksi."

41. Silloin Abigail nousi, kumartui kasvoilleen maahan ja sanoi: "Katso, palvelijattaresi on valmis ryhtymään orjattareksi ja pesemään herrani palvelijoiden jalat."

42. Sitten Abigail nousi kiireesti ja istuutui aasin selkään. Hän otti mukaansa myös viisi palvelijatartaan, jotka seurasivat häntä. Abigail seurasi Daavidin sanansaattajien jäljessä, ja hänestä tuli Daavidin vaimo. 1. Sam. 27:3; 2. Sam. 3:3

43. Daavid oli ottanut vaimokseen myös jisreeliläisen Ahinoamin, ja niin he molemmat olivat hänen vaimojaan. 2. Sam. 3:2

44. Mutta Saul oli antanut tyttärensä Miikalin, Daavidin vaimon, Laiksen pojalle Paltille, joka oli kotoisin Gallimista.

26. LUKU

Daavid säästää jälleen Saulin hengen

1. Siifiläiset tulivat Saulin luo Gibeaan ja sanoivat: "Daavid piileksii Gibeat-Hakilassa, Jesimonin lähellä." 1. Sam. 23:19; Ps. 54:1

2. Silloin Saul lähti Siifin autiomaahan mukanaan kolmetuhatta Israelin valiomiestä, ja he etsivät sieltä Daavidia. 1. Sam. 24:3

3. Saul leiriytyi Gibeat-Hakilaan, joka on tien varrella Jesimonin lähellä, mutta Daavid oleskeli autiomaassa. Kun Daavid ymmärsi, että Saul oli tullut hänen perässään autiomaahan,

4. hän lähetti vakoojia ja sai varmuuden siitä, että Saul oli todellakin tullut.

5. Silloin Daavid nousi ja meni paikkaan, johon Saul oli leiriytynyt. Hän näki paikan, jossa Saul ja hänen sotapäällikkönsä Abner, Neerin poika, makasivat. Saul makasi keskellä, ja väki oli asettunut kehäksi hänen ympärilleen.

6. Daavid puhui heettiläiselle Ahimelekillä ja Abisaille, Serujan pojalle, Jooabin veljelle, ja kysyi: "Kuka lähtee minun kanssani Saulin luo leiriin?" Abisai vastasi: "Minä lähdän sinun kanssasi." 1. Aik. 2:16

7. Daavid ja Abisai menivät yöllä Saulin väen luo ja näkivät, että Saul makasi piirin keskellä ja nukkui. Hänen keihäänsä oli iskettynä maahan hänen päänsä viereen, ja Abner ja väki makasivat hänen ympärillään.

8. Abisai sanoi Daavidille: "Jumala on tänä päivänä antanut vihamiehesi sinun käsiisi. Salli minun nyt keihästää hänet maahan yhdellä iskulla, toista ei tarvita." 1. Sam. 24:5; 2. Sam. 16:9

9. Mutta Daavid vastasi Abisaille: "Älä surmaa häntä, sillä kuka on rankaisematta ojentanut kätensä HERRAN voideltua vastaan?"

10. Daavid sanoi vielä: "Niin totta kuin HERRA elää: HERRA itse lyö häntä, tai hänen kuolinpäivänsä tulee, tai hän menee sotaan ja kohtaa loppunsa siellä. Room. 12:19

11. HERRA varjelkoon minua ojenta-masta kättäni HERRAN voideltua vas-taan! Ota nyt kuitenkin keihäs ja vesi-astia hänen päänsä vierestä, ja sitten lähdetään.”

12. Daavid otti keihään ja vesiastian Saulin pään vierestä, ja he menivät pois. Kukaan ei nähnyt eikä huomannut mitään, eikä kukaan herännyt. He kaikki nukkuivat, sillä HERRAN lähettämä raskas uni oli vallannut heidät.

13. Kun Daavid oli päässyt laakson toiselle puolelle, hän asettui kauas vuoren laelle, pitkän välimatkan pää-hän leiristä.

14. Daavid huusi Saulin väelle ja Abnerille, Neerin pojalle: ”Etkö vastaa, Abner?” Abner vastasi: ”Kuka sinä olet, joka huudat kuninkaalle?”

15. Daavid sanoi Abnerille: ”Etkö sinä ole mies, jonka vertaista ei ole Israelissa? Miksi siis et vartioinut her-raasi, kuningasta? Joku kansasta olisi voinut surmata kuninkaan, sinun her-asi.

16. Et ole hoitanut tehtävääsi hyvin. Niin totta kuin HERRA elää, teidän pitää kuolla, koska ette vartioineet herraan-ne, HERRAN voideltua. Katso nyt! Missä ovat kuninkaan keihäs ja vesiastia, jotka olivat hänen päänsä vieressä?”

Daavid vetoaa Sauliin

17. Saul tuns i Daavidin äänen ja huusi: ”Onko se sinun äänesi, poikani Daavid?” Daavid vastasi: ”Minun ääne-ni, herrani kuningas.” 1. Sam. 24:17

18. Hän jatkoi: ”Miksi herrani ajaa takaa palvelijansa? Mitä minä olen tehnyt tai mitä pahaa minä muka suunnittelen⁴⁸?

19. Kuulkoon nyt herrani, kuningas, mitä hänen palvelijansa sanoo! Jos HERRA on yllyttänyt sinut minua vas-taan, saakoon hän tuntea ruokauhrin tuoksen. Mutta jos sen ovat tehneet ihmiset, niin olkoot he kirotut HERRAN edessä. Nyt he karkottavat minut pois HERRAN perintöosasta ja sanovat: ’Mene ja palvele muita jumalia.’

20. Älköön vereni kuitenkaan vuota-ko maahan kaukana HERRAN kasvoista. Totisesti, Israelin kuningas on lähtenyt liikkeelle etsimään yhtä kirppua, niin kuin ajetaan peltopyytä vuorilla.”

1. Sam. 24:15

Saul katu i ja palaa kotiinsa

21. Silloin Saul huusi: ”Minä olen tehnyt syntiä. Tule takaisin, poikani Daavid, sillä minä en enää tee sinulle pahaa, koska henkeni on tänään ollut kallis sinun silmissäsi. Minä huomaan, että olen tehnyt tyhmästi ja erehtynyt hyvin pahasti.” 1. Sam. 24:18

22. Daavid vastasi: ”Tässä on kunin-kaan keihäs. Tulkoon joku nuorista miehistä tänne hakemaan sen.

23. HERRA palkitsee jokaisen hänen vanhurskautensa ja uskollisuutensa mukaan. Vaikka HERRA antoi sinut tä-nään käsiini, minä en tahtonut ojentaa kättäni HERRAN voideltua vastaan.

24. Katso, niin kuin sinun henkesi on tänään ollut suuriarvoinen minun silmissäni, niin on myös minun henkeni suuriarvoinen HERRAN silmissä, ja hän vapauttaa minut kaikesta ahdistukses-ta.”

25. Silloin Saul sanoi Daavidille: ”Sinä olet siunattu, poikani Daavid! Sinä onnistut siinä, mihin ryhdyt.” Sit-ten Daavid meni pois, ja Saul palasi kotiinsa.

27. LUKU

Daavid filistealaisten luona

1. Daavid ajatteli mielessään: ”Var-maan jonakin päivänä Saulin käsi sur-maa minut. Minulla ei ole muuta keinoa kuin paeta henkeni edestä filistealais-ten maahan. Silloin Saul huomaa, että minua on turha etsiä mistään Israelin alueelta, ja niin minä pelastun hänen käsistään.”

2. Sitten Daavid ja ne kuusisataa miestä, jotka olivat hänen kanssaan, lähtivät Gatin kuninkaan Aakiksen, Maaokin pojan, luo. 1. Sam. 21:11

48 26:18. Kirj.: ”mikä on paha kädessäni”.

3. Daavid asettui miehineen asumaan Aakiksen luo Gatiin. Jokaisella oli perheensä mukanaan, Daavidilla molemmat vaimonsa, jisreeliläinen Ahinoam ja karmelilainen Abigail, Naabalin leski. 1. Sam. 25:42,30:5

4. Kun Saulille kerrottiin, että Daavid oli paennut Gatiin, Saul ei enää etsinyt häntä.

5. Daavid sanoi Aakikselle: ”Jos olen saanut armon sinun silmissäsi, annettakoon minulle paikka jossakin maaseutukaupungissa, että voisin asua siellä. Miksi palvelijasi asuisi sinun luonasi kuninkaankaupungissa?”

6. Niin Aakis antoi hänelle sinä päivänä Siklagin. Sen tähden Siklag kuuluu Juudan kuninkaille vielä nykyäänkin. Joos. 15:31; 1. Aik. 12:1

7. Aika, jonka Daavid asui filistealaisten maassa, oli vuosi ja neljä kuukautta. 1. Sam. 29:3

8. Sieltä Daavid kävi miehineen ryöstöretkillä gesurilaisten, gaseriläisten ja amalekilaisten maassa. Näitä kansoja nimittäin asui vanhastaan alueella, joka ulottuu Suuriin ja Egyptin maahan asti. 1. Sam. 15:7

9. Ryöstäessään maata Daavid ei jättänyt henkiin yhtään miestä eikä naista. Hän otti lampaat, naudat, aasit, kamelit sekä vaatteet ja palasi sitten takaisin Aakiksen luo. 2. Moos. 17:14; 5. Moos. 25:19

10. Aakis kysyi: ”Mihin olette tänään tehneet ryöstöretken?” Daavid vastasi: ”Juudan Etelämaahan” tai ”jerahmeelilaisten Etelämaahan” tai ”keeniläisten Etelämaahan”. Tuom. 1:16; 1. Sam. 30:29

11. Daavid ei jättänyt henkiin yhtään miestä eikä naista vietäväksi Gatiin, sillä hän ajatteli: ”He voisivat kertoa meistä ja sanoa: ’Näin on Daavid tehnyt.’” Tämä oli hänen tapanaan koksen ajan, jonka hän asui filistealaisten maassa.

12. Aakis luotti Daavidiin ja ajatteli: ”Hän on saattanut itsensä niin pahoin kansansa Israelin vihoihin, että hän tulee aina olemaan minun palvelijani.”

Filistealaiset varustautuvat sotaan

1. Siihen aikaan filistealaiset kokosivat joukkonsa sotiakseen Israelia vastaan, ja Aakis sanoi Daavidille: ”Tiedäthän, että sinun on miehinesi lähdeittävä minun kanssani sotajoukon mukaan.”

2. Daavid vastasi: ”Jos näin on, tullet näkemään, mihin palvelijasi pystyy.” Aakis sanoi Daavidille: ”Niinpä minä asetan sinut vakinaiseksi henkivartijakseni.”

3. Samuel oli kuollut, ja koko Israel oli pitänyt hänelle valittajaiset, ja hänet oli haudattu kotikaupunkiinsa Raamaan. Ja Saul oli poistanut maasta vainaja- ja tietäjähenkien manaajat. 3. Moos. 19:31; 5. Moos. 18:10; 1. Sam. 25:1

4. Filistealaisten koottua joukkonsa he tulivat Suunemiin ja leiriytyivät sinne. Saul puolestaan kutsui koolle koko Israelin, ja he leiriytyivät Gilboaan.

Saul kysyy neuvoa vainajahengiltä

5. Kun Saul näki filistealaisten leirin, hän pelästyi, ja hänen sydämensä vapisi kovin.

6. Saul kysyi neuvoa HERRALTA, mutta HERRA ei vastannut hänelle – ei unissa, ei uurimin eikä profeettojen kautta. 2. Moos. 28:30; 4. Moos. 12:6; 1. Sam. 14:37

7. Silloin Saul sanoi palvelijoilleen: ”Etsikää minulle nainen, jolla on vallasaan vainajahenget, niin menen hänen luokseen ja tiedustelen häneltä.” Palvelijat vastasivat hänelle: ”Een-Doorissa on nainen, jolla on vainajahenget vallassaan.”

8. Saul tekeytyi tuntemattomaksi pukeutuen toisiin vaatteisiin ja lähti matkalle mukanaan kaksi miestä. He tulivat yöllä naisen luo, ja Saul sanoi: ”Ota puolestani yhteys vainajahenkiin ja nostata minulle se, jonka minä sinulle sanon.”

9. Mutta nainen vastasi hänelle: ”Kyllä sinä tiedät, mitä Saul on tehnyt. Hänhän on hävittänyt vainaja- ja tietäjähenkien manaajat maasta. Miksi virität minulle ansan tappaaksesi minut?”

10. Silloin Saul vannoi hänelle HERRAN nimeen ja sanoi: ”Niin totta kuin HERRA elää, tästä asiasta sinua ei syytetä.”

11. Nainen kysyi: ”Kenet minä nostatan sinulle?” Saul vastasi: ”Kutsu Samuel.”

12. Kun nainen näki Samuelin, hän huusi kovalla äänellä. Sitten nainen sanoi Saulille: ”Miksi olet pettänyt minua? Sinähän olet Saul.”

13. Kuningas sanoi hänelle: ”Älä pelkää vaan sano, mitä näet.” Nainen vastasi Saulille: ”Minä näen jumalolennon nousevan maasta.”

14. Saul kysyi naiselta: ”Minkä näköinen hän on?” Nainen vastasi: ”Vanhain mies nousee ylös viittaamaan verhoutuneena.” Silloin Saul tiesi, että se oli Samuel, ja kumartui kasvoilleen maahan ja osoitti kunnioitusta.

15. Samuel sanoi Saulille: ”Miksi olet häirinnyt minua ja nostattanut minut?” Saul vastasi: ”Minä olen suuressa hädässä. Filistealaiset sotivat minua vastaan, ja Jumala on poistunut luotani eikä enää vastaa minulle, ei profeettojen kautta eikä unissa. Minä pyysin kutsumaan sinut, että ilmoittaisit minulle, mitä minun on tehtävä.” 1. Sam. 18:12

16. Mutta Samuel vastasi: ”Miksi sinä minulta kysyt, kun HERRA on poistunut luotasi ja hänestä on tullut vihamieheksi?” 1. Sam. 16:14

17. HERRA on tehnyt sen, minkä hän on minun kauttani puhunut. HERRA on repäissyt valtakunnan sinun kädestäsi ja antanut sen toiselle miehelle, Daavidille. 1. Sam. 15:28; 1. Kun. 11:11

18. Koska et kuunnellut HERRAN ääntä etkä tehnyt Amalekille, mitä Herran hehkuva viha vaati, HERRA on tehnyt tämän sinulle tänään. 1. Sam. 15:18

19. HERRA antaa sekä Israelin että sinun filistealaisten käsiin, ja huomenna sinä poikinesi olet minun luonani. Myös Israelin joukot HERRA antaa filistealaisten käsiin.” 1. Sam. 31:6

20. Silloin Saul kaatui pitkin pituuttaan maahan, sillä hän pelästyi kovin

Samuelin puheesta. Hänen voimansa olivat lopussa, sillä vuorokauteen hän ei ollut syönyt mitään.

21. Silloin nainen meni Saulin luo ja näki, että tämä oli kauhun vallassa. Nainen sanoi hänelle: ”Sinä näit, että palvelijattaresi totteli sinua. Minä panin henkeni alttiiksi ja suostuin tekemään sen, mitä käskit. Tuom. 12:3; 1. Sam. 19:5

22. Kuule siis sinäkin palvelijattaresi ja salli minun asettaa eteesi palanen leipää. Syö, että olisit voimissasi, kun lähdet matkalle.”

23. Saul kuitenkin kieltäytyi ja sanoi: ”Minä en syö.” Mutta kun hänen palvelijansa ja nainen pyytämällä pyysivät häntä, hän suostui, nousi maasta ja istuutui vuoteelle.

24. Naisella oli kotonaan juottovasikka, ja hän teurasti sen kiireesti. Sitten hän otti jauhoja, alusti taikinan ja leipoi siitä happamattomia leipiä.

25. Hän pani ruuan tarjolle Saulin ja hänen palvelijoidensa eteen, ja he söivät. Sitten he nousivat ja lähtivät pois vielä samana yönä.

29. LUKU

Filistealaiset eivät luota Daavidiin

1. Filistealaiset kokosivat kaikki joukkonsa Afekiin, ja israelilaiset olivat leiriytyneinä Jisreelissä sijaitsevalle lähteelle. 1. Sam. 4:1

2. Filistealaisten ruhtinaat tulivat satoine ja tuhansine miehineen, ja Daavid ja hänen miehensä tulivat Aakiksen kanssa viimeisinä.

3. Silloin filistealaisten päälliköt sanoivat: ”Keitä nuo heprealaiset ovat?” Aakis vastasi filistealaisten päälliköille: ”Tämähän on Daavid, Israelin kuninkaan Saulin palvelija, joka on ollut minun luonani vuoden tai pari. Minä en ole havainnut hänessä mitään epäilyttävää tähän päivään mennessä siitä päivästä lähtien, jona hän siirtyi luokseni.” 1. Sam. 27:7

4. Filistealaisten päälliköt vihastuivat häneen ja sanoivat: ”Lähetä takaisin tuo mies! Hänen on palattava siihen paikkaan, jonka sinä olet hänelle mää-

rännyt. Hän ei saa tulla meidän kanssamme taisteluun, ettei hän sodassa siirtyisi vastustajan puolelle. Miten hän voisi paremmin hankkia itselleen herransa suosion kuin näiden miesten päillä?

1. Aik. 12:20

5. Eikö tämä ole se Daavid, jolle karkeloiden laulettiin näin: 'Saul voitti tuhansia, Daavid kymmeniätuhansia?'

1. Sam. 18:7,21:12

6. Silloin Aakis kutsui Daavidin ja sanoi hänelle: "Niin totta kuin HERRA elää, sinä olet rehellinen, ja minulle olisi mieleen, että lähtisit ja tulisit minun sotaväkeni mukana, sillä siitä päivästä lähtien, jona tulit luokseni, tähän päivään asti, minä en ole havainnut sinussa mitään pahaa. Mutta ruhtinaita sinä et miellytä."

7. Lähde nyt takaisin ja mene rauhassa, ettet tekisi mitään, mikä ei miellytä filistealaisten ruhtinaita."

8. Daavid sanoi Aakikselle: "Mitä minä olen tehnyt? Mitä pahaa olet havainnut palvelijassasi tähän päivään mennessä siitä päivästä lähtien, jona tulin eteesi, kun en saa tulla taistelemaan herrani, kuninkaan, vihollisia vastaan?"

9. Aakis vastasi Daavidille: "Minä tiedän, että sinä olet minulle mielui-nen kuin Jumalan enkeli, mutta filistealaisten päälliköt sanovat: 'Hän ei saa lähteä meidän kanssamme taisteluun.'"

10. Nouse siis varhain aamulla, sinä ja sinun herrasi palvelijat, jotka ovat tulleet kanssasi. Lähtekää varhain aamulla, kun päivä valkenee."

11. Niin Daavid nousi miehineen aamuvarhaisella ja lähti paluumatkalle filistealaisten maahan, mutta filistealaiset menivät Jisreeliin.

30. LUKU

Amalekilaiset ryöstävät Siklagin

1. Kun Daavid miehineen tuli kolmantena päivänä Siklagiin, amalekilaiset olivat tehneet ryöstöretken Negeviin ja Siklagiin. He olivat hävittäneet Siklagin ja polttaneet sen tulella.

1. Sam. 27:8–10

2. Siellä olevat naiset pienimmästä suurimpaan he olivat ottaneet vangiksi. He eivät olleet surmanneet ketään vaan olivat vieneet nämä pois ja menneet matkoihinsa.

3. Kun Daavid ja hänen miehensä tulivat kaupunkiin, he näkivät, että se oli poltettu ja että heidän vaimonsa, poikansa ja tyttärensä olivat joutuneet vangeiksi.

4. Silloin Daavid ja väki, joka oli hänen kanssaan, korottivat äänensä ja itkivät, kunnes heillä ei ollut enää voimaa itkeäkään.

5. Myös Daavidin molemmat vaimot, jisreeliläinen Ahinoam ja Abigail, karmelilaisen Naabalin leski, olivat joutuneet vangeiksi.

1. Sam. 25:42,27:3

6. Daavid joutui suureen ahdinkoon, sillä kaikki olivat niin katkeroituneita poikiensa ja tyttäriensä tähden, että uhkasivat kivittää hänet. Mutta Daavid rohkaisi mielensä HERRASSA, Jumalas-saan.

Daavid kostaa amalekilaisille

7. Daavid sanoi pappi Ebjatarille, Ahimelekin pojalle: "Tuo minulle kasukka." Ebjatar toi kasukan Daavidille,

1. Sam. 23:9

8. ja Daavid kysyi HERRALTA: "Ajanko takaa tuota rosvojoukkoa? Saavutanko minä sen?" Herra vastasi hänelle: "Aja, sillä sinä saavutat sen ja vapautat kaikki vangit."

1. Sam. 23:2; 2. Sam. 5:19

9. Silloin Daavid lähti niiden kuudensadan miehen kanssa, ja he tulivat Besorin purolle. Sinne pysähtyivät ne, jotka olivat jääneet muista jälkeen.

10. Niitä, jotka pysähtyivät väsyneinä eivätkä menneet Besorin puron poikki, oli kaksisataa miestä. Mutta Daavid jatkoi takaa-ajoa neljänsadan miehen kanssa.

11. Nämä löysivät kedolta egyptiläisen miehen ja toivat hänet Daavidin luo. He antoivat miehelle leipää syötäväksi ja vettä juotavaksi,

12. antoivatpa hänelle myös palan viikunakakkua ja kaksi rusinakakkua. Kun hän söi, hänen henkensä elpyi;

1. Samuelin kirja 30–31

hän ei näet ollut syönyt eikä juonut kolmeen vuorokauteen.

13. Daavid kysyi häneltä: ”Kenen miehiä olet ja mistä tulet?” Hän vastasi: ”Minä olen egyptiläinen nuorukainen, erään amalekilaisen miehen orja. Minun herrani jätti minut, koska sairastuin kolme päivää sitten.

14. Me teimme ryöstöretken kreettien Negeviin sekä Juudan heimon ja Kaalebin suvun eteläisille asuinalueille ja poltimme Siklagin tulella.”

Joos. 15:13; Sef. 2:5

15. Daavid kysyi häneltä: ”Vietkö minut sen rosvojoukon luo?” Hän vastasi: ”Vanno minulle Jumalan nimessä, ettet surmaa minua etkä luovuta minua herrani käsiin, niin minä vien sinut sen rosvojoukon luo.”

16. Mies vei hänet sinne, ja he näkivät amalekilaisten istuvan hajallaan kaikkialla maassa syöden, juoden ja juhlien kaiken sen suuren saaliin tähden, jonka he olivat ottaneet filistealaisten maasta ja Juudan maasta.

17. Daavid hyökkäsi heidän kimpuunsa ja surmasi heitä aamuhämäristä seuraavan päivän iltaan asti, eikä heistä pelastunut kuin neljäsataa nuorta miestä, jotka nousivat kamelien selkään ja pakenivat.

Saaliin jako

18. Daavid pelasti kaiken, minkä amalekilaiset olivat ottaneet, myös molemmat vaimonsa Daavid pelasti.

19. Keneltäkään ei jäänyt puuttumaan mitään, ei pientä eikä suurta, ei poikaa eikä tytärtä, ei saalista eikä mitään muutakaan, mitä amalekilaiset olivat ottaneet itselleen. Kaiken Daavid toi takaisin.

20. Hän otti myös kaikki lampaat ja naudat. Niitä ajettiin muun karjan edellä ja sanottiin: ”Tämä on Daavidin saalis!”

21. Kun Daavid oli tulossa niiden kahdensadan miehen luo, jotka olivat olleet liian väsyneitä seurataksaan häntä ja jotka oli jätetty Besorin purolle, nämä lähtivät Daavidia ja hänen

mukanaan olevaa joukkoa vastaan. Lähestyessään joukkoa Daavid tervehti heitä.

22. Silloin kaikki pahat ja kelvottomat miehet niiden joukosta, jotka olivat kulkeneet Daavidin mukana, sanoivat: ”Koska nämä eivät tulleet meidän mukamme, me emme anna heille mitään saaliista, jonka saimme takaisin, paitsi kunkin vaimon ja lapset. Viekööt ne ja menkööt matkoihinsa.”

23. Daavid vastasi: ”Veljeni, näin ei tule menetellä sen kanssa, minkä HERRA on meille antanut! HERRA varjeli meidät ja antoi käsiimme rosvojoukon, joka oli hyökännyt kimppuumme.

24. Kukapa teitä kuuntelisi tässä asiassa? Taisteluun osallistuneen ja kuormaston luo jääneen osuus olkoon yhtä suuri; saalis on jaettava yhdessä.”

4. Moos. 31:26–27; Joos. 22:8

25. Näin asia on ollut siitä päivästä alkaen tähän päivään asti, sillä Daavid teki siitä säädöksen ja lain Israelissa.

26. Sitten Daavid tuli Siklagiin ja lähetti osan saaliista niille Juudan vanhimmille, jotka olivat hänen ystäviään, ja käski sanoa: ”Tässä on teille lahja saaliista, joka on saatu HERRAN vihollisilta.”

27. Näin hän lähetti lahjan niille, jotka asuivat Beetelissä, Negevin Raamotissa, Jattirissa,

28. Aroerissa, Sifmotissa, Estemoassa,

29. Raakalissa, jerahmeelilaisten kaupungeissa, keeniläisten kaupungeissa,

1. Sam. 27:10

30. Hormassa, Boor-Aasanissa, Atakissa,

31. Hebronissa ja kaikilla muilla paikakunnilla, joissa hän miehineen oli kulkenut.

31. LUKU

Saulin ja hänen poikiensa kuolema

1. Mutta filistealaiset taistelivat Israelia vastaan. Israelin miehet pakenivat filistealaisia, ja heitä kaatui surmattuihin Gilboanvuorella.

1. Sam. 28:4; 1. Aik. 10:1

1. Samuelin kirja 31

2. Filistealaiset seurasivat Saulin ja hänen poikiensa kintereillä ja surmasivat Joonatanin, Abinadabin ja Malkisuan, Saulin pojat.

1. Sam. 14:49;
1. Aik. 8:33,9:39

3. Taistelu Saulia vastaan kiihtyi ankaraksi, ja kun jousimiehet havaitsivat hänet, hän haavoittui vaikeasti heidän nuolistaan.

4. Silloin Saul sanoi aseenkantajalleen: "Vedä miekkasi tupesta ja lävistä minut, etteivät nuo ympärileikkaamatomat tulisi lävistämään minua ja pitämään minua pilkkanaan." Mutta hänen aseenkantajansa ei tahtonut tehdä sitä, sillä hän pelkäsi kovin. Niin Saul otti itse miekkansa ja heittäytyi siihen.

Tuom. 9:54

5. Kun aseenkantaja näki, että Saul oli kuollut, heittäytyi hänkin miekkaansa ja kuoli yhdessä Saulin kanssa.

6. Niin kuolivat tuona samana päivänä Saul, hänen kolme poikaansa, hänen aseenkantajansa ja kaikki hänen miehensä.

7. Kun israelilaiset, jotka asuivat laakson toisella puolella ja Jordanin toisella puolella, näkivät, että Israelin miehet olivat paenneet ja että Saul poi-

kineen oli kuollut, he jättivät kaupunkinsa ja pakenivat. Filistealaiset tulivat ja asettuivat niihin asumaan.

8. Seuraavana päivänä filistealaiset tulivat ryöstämään surmattuja ja löysivät Saulin ja hänen kolme poikaansa kaatuneina Gilboanvuorella.

9. He löivät Saulilta pään poikki, ryöstivät hänen aseensa ja kuljettivat niitä ympäri filistealaisten maata julistaakseen ilosanomaansa epäjumalien sa temppeleissä ja kansan keskuudessa.

10. Sitten he veivät hänen aseensa Astarotin temppeliin, mutta hänen ruumiinsa he kiinnittivät Beet-Seanin muurille.

11. Kun Gileadin Jaabeksen asukkaat kuulivat, mitä filistealaiset olivat tehneet Saulille, 1. Sam. 11:1; 2. Sam. 2:4

12. lähtivät kaikki sotakuntoiset miehet liikkeelle. He kulkivat kaiken yönä Beet-Seaniin ja ottivat Saulin ja hänen poikiensa ruumiit alas muurilta, toivat ne Jaabekseen ja polttivat ne siellä.

13. Sitten he ottivat heidän luunsa, hautasivat ne tamariskipuun alle Jaabekseen ja paastosivat seitsemän päivää.

2. Sam. 1:12

TOINEN SAMUELIN KIRJA

DAAVID JUUDAN KUNINKAANA

1. LUKU

Daavid saa sanoman Saulin kuolemasta

1. Saulin kuoleman jälkeen Daavid palasi Siklagiin voitettuaan amalekilaiset. Kun hän oli ollut siellä kaksi päivää,

1. Sam. 30:17–26

2. tuli kolmantena päivänä eräs mies Saulin leiristä vaatteet reväistynä ja multaa päänsä päällä. Saavuttuaan Daavidin luo hän heittäytyi kunnioitusta osoittaen maahan.

Joos. 7:6; 1. Sam. 4:12

3. Daavid kysyi häneltä: "Mistä tulet?" Mies vastasi: "Olen paennut Israelin leiristä."

4. Sitten Daavid kysyi häneltä: "Millainen tilanne oli? Kerro minulle!" Hän vastasi: "Väki pakeni taistelusta, ja paljon miehiä kaatui. Myös Saul ja hänen poikansa Joonatan ovat kuolleet."

5. Daavid kysyi nuorukaiselta, joka kertoi hänelle tämän: "Kuinka tiedät, että Saul ja hänen poikansa Joonatan ovat kuolleet?"

6. Nuorukainen vastasi: "Minä osuin sattumalta Gilboan vuorelle ja näin siellä Saulin nojaamassa keihääseen. Sotavaunut ja ratsumiehet ahdistivat häntä."

1. Sam. 31:3

7. Saul kääntyi katsomaan taakseen, näki minut ja kutsui minua. Minä vastasin: 'Tässä olen.'

8. Hän kysyi minulta: 'Kuka sinä olet?' Minä vastasin: 'Olen amalekilainen.'

9. Sitten hän sanoi minulle: 'Astu luokseni ja surmaa minut. Minulla on kovat tuskat, mutta olen vielä täysin tajuissani.'

10. Minä menin hänen luokseen ja surmasin hänet, sillä tiesin, ettei hän sortumisensa jälkeen voisi jäädä henkiin. Sitten otin kruunun hänen päästään ja rannerenkaan hänen käsivarestaan ja toin ne tänne herralleni."

11. Silloin Daavid tarttui vaatteisiinsa ja repäisi ne, samoin tekivät kaikki miehet, jotka olivat hänen kanssaan.

12. He pitivät valittajaiset ja itkivät ja paastosivat iltaan asti Saulin ja hänen poikansa Joonatanin tähden sekä HERRAN kansan ja Israelin heimon miesten tähden, jotka olivat kaatuneet miekkaan.

13. Daavid kysyi viestin tuoneelta nuorukaiselta: "Mistä sinä olet?" Hän vastasi: "Minä olen amalekilaisen muukalaismiehen poika."

14. Daavid sanoi: "Kuinka rohkenit ojentaa kätesi surmaamaan HERRAN voidellun?"

1. Sam. 24:7,26:11; Ps. 105:15
15. Sitten Daavid kutsui yhden palvelijoistaan ja sanoi: "Mene ja lyö hänet kuoliaaksi." Niin palvelija iski miehen kuoliaaksi.

16. Daavid sanoi amalekilaiselle: "Tulkoon veresi sinun pääsi päälle, sillä oma suusi on todistanut sinua vastaan," hän sanoi: "Minä olen surmannut HERRAN voidellun."

Ps. 64:9

Daavidin valitusvirsi

17. Sitten Daavid lauloi Saulista ja hänen pojastaan Joonatanista tämän valitusvirren

18. ja käski opettaa Juudan heimoalaisille tämän Jousilaulun. Se on kirjoitettu Oikeamielisen kirjaan:

Joos. 10:13

19. "Sinun kaunistuksesi, Israel, ovat surmattuina kukkuloillasi. Kuinka ovatkaan sankarit sortuneet!

20. Älkää kertoko siitä Gatissa, älkää kuuluttako voitonsanomaa Askelonin kaduilla, etteivät filistealaisten tyttäret iloitsisi, etteivät ympärileikkaamattomien tyttäret riemuitsisi.

Miika 1:10

21. Te Gilboan vuoret! Älköön teille tulko kastetta, älköön sadetta, älköön peltoja, joista anteja uhrataan. Siellä on saastutettuna sankarien kilpi, Saulin kilpi, öljyllä voitelemattomana.

2. Samuelin kirja 1–2

22. Joonatanin jousi ei kaihtanut vihollisten⁴⁹ verta, sankarien rasvaa, eikä Saulin miekka palannut tyhjin toimin.

1. Sam. 14:6,47

23. Saul ja Joonatan, eläessään rakastetut ja lempeät, kuolemassa erottamattomat, olivat nopeampia kuin kotkat, väkevempiä kuin leijonat.

1. Sam. 20:2

24. Israelin tyttäret! Itkekää Saulia, joka puki teidät purppuraan ja loistoon, joka kiinnitti pukuunne kultakoruja.

25. Kuinka ovatkaan sankarit kaatuneet taistelussa! Joonatan on surmatuna kukkuloillasi!

26. Minä suren sinua syvästi, veljeni Joonatan. Sinä olit minulle hyvin rakas, rakkautesi oli minulle ihmeellisempi kuin naisen rakkaus.

1. Sam. 18:3,19:1

27. Kuinka ovatkaan sankarit kaatuneet, ja sota-aseet joutuneet tuhoon!”

2. LUKU

Daavid voidellaan Juudan kuninkaaksi

1. Tämän jälkeen Daavid kysyi HERRALTA: ”Menenkö minä johonkin Juudan kaupunkiin?” HERRA vastasi hänelle: ”Mene.” Daavid kysyi: ”Minne menen?” Herra vastasi: ”Hebroniiin.”

1. Sam. 23:2,30:7

2. Daavid meni sinne mukanaan molemmat vaimonsa, jisreeliläinen Ahinoam ja Abigail, karmelilaisen Naabalin leski.

1. Sam. 25:40–43,27:3

3. Daavid vei sinne myös miehet, jotka olivat hänen kanssaan, kunkin perheineen, ja he asettuivat asumaan Hebronin ympärillä oleviin kaupunkeihin.

Joos. 21:11

4. Sitten Juudan miehet tulivat Hebroniiin ja voitelivat Daavidin Juudan heimon kuninkaaksi. He myös kertoivat Daavidille, että Gileadin Jaabeksen miehet olivat haudanneet Saulin.

1. Sam. 31:13

5. Silloin Daavid lähetti sanansaattajat sanomaan Gileadin Jaabeksen miehille: ”HERRA siunatkoon teitä, koska

olette tehneet hyvän teon herrallenne Saulille ja haudanneet hänet.

6. Osoittakoon nyt HERRA teille laupeutta ja uskollisuutta. Myös minä palkitsen teille tämän hyvän työn, jonka olette tehneet.

7. Olkoot kätenne vahvat ja olkaa urhoollisia. Teidän herranne Saul on tosin kuollut, mutta Juudan heimo on voidellut kuninkaakseen minut.”

lisbosetista tulee Israelin kuningas

8. Mutta Saulin sotajoukkojen päällikkö Abner, Neerin poika, otti mukaansa Saulin pojan lisbosetin, vei hänet Mahanaimiin

1. Sam. 14:50

9. ja asetti hänet Gileadin, Asurin, Jisreelin, Efraimin, Benjaminin ja koko Israelin kuninkaaksi.

10. Saulin poika lisboset oli neljäkymmenen vuoden ikäinen tullessaan Israelin kuninkaaksi, ja hän hallitsi kaksi vuotta. Ainoastaan Juudan heimo seurasi Daavidia.

11. Aika, jonka Daavid oli Juudan heimon kuninkaana Hebronissa, oli seitsemän vuotta ja kuusi kuukautta.

2. Sam. 5:5

Sota Saulin ja Daavidin sukujen välillä

12. Abner, Neerin poika, ja Saulin pojan lisbosetin palvelijat lähtivät Mahanaimista Gibeoniin.

13. Myös Jooab, Serujan poika, ja Daavidin palvelijat lähtivät liikkeelle. Joukot kohtasivat toisensa Gibeonin lammikolla ja asettuivat lammikon rannalle, toiset tälle, toiset tuolle puolelle lammikkoa.

1. Aik. 2:16

14. Abner sanoi Jooabille: ”Nouskoot nuoret miehet pitämään taistelukisaa meidän edessämme.” Jooab sanoi: ”Nouskoot vain.”

15. Miehet nousivat ja astuivat esiin, ja heidät laskettiin: kaksitoista miestä Benjaminin ja Saulin pojan lisbosetin puolelta ja kaksitoista Daavidin palvelijaa.

16. He tarttuivat toisiaan päästä, pistivät miekkansa toistensa kylkeen ja kaatuivat kaikki yhdellä kertaa. Niin

⁴⁹ 1:22. Kirj.: ”lävistettyjen” tai ”kaatuneiden”.

paikka sai nimen Helkat-Suurim⁵⁰. Se sijaitsee Gibeonissa.

17. Sinä päivänä syntyi hyvin ankara taistelu, ja Abner ja Israelin miehet jouduivat tappiolle Daavidin palvelijoiden edessä.

18. Mukana oli kolme Serujan poikaa: Jooab, Abisai ja Asael. Asael oli nopeajalkainen kuin kedon gaselli.

19. Hän ajoi takaa Abneria eikä kääntynyt tämän jäljestä oikealle eikä vasemmalle.

20. Abner kääntyi katsomaan taakseen ja kysyi: ”Sinäkö se olet, Asael?” Hän vastasi: ”Minä.”

21. Silloin Abner sanoi hänelle: ”Käänny oikealle tai vasemmalle, ota kiinni joku noista nuorista miehistä ja riistä häneltä taisteluvästeet.” Mutta Asael ei tahtonut kääntyä hänen kannoiltaan.

22. Abner sanoi vielä Asaelille: ”Käänny jo pois seuraamasta minua. Muuten minun täytyy lyödä sinut maahan. Kuinka sitten voisin katsoa veljeäsi Jooabia silmiin?”

23. Mutta Asael kieltäytyi kääntymästä. Silloin Abner pisti häntä keihään varsi puolella vatsaan, ja keihäs tuli ulos hänen selästään. Hän kaatui maahan ja kuoli siihen paikkaan. Jokainen, joka tuli paikalle, jossa Asael makasi kuolleena, pysähtyi siihen.

2. Sam. 3:27,30,20:12

24. Jooab ja Abisai ajoivat Abneria takaa ja auringon laskeutua he tulivat Amman kukkulalle, joka on lähellä Giiahia, Gibeonin autiomaahan johtavan tien varrella.

25. Benjaminilaiset kokoontuivat Abnerin taakse yhdeksi joukoksi ja pysähtyivät erään kukkulan laelle.

26. Abner huusi Jooabille: ”Pitääkö miekan syödä ikuisesti? Etkö tiedä, että siitä tulee jälkeenpäin vain katkeruutta? Miksi et jo käske väen lakata ajamasta takaa veljiään?”

27. Jooab vastasi: ”Niin totta kuin Jumala elää, ellet olisi puhunut, niin vasta

aamalla väki olisi lakannut ajamasta takaa veljiään.”

28. Sitten Jooab puhalsi soofar-torveen, ja koko sotaväki pysähtyi. Se ei ajanut enää takaa Israelia eikä enää taistellut.

29. Abner ja hänen miehensä kulkivat koko sen yön pitkin tasankoa, menivät sitten Jordanin poikki, kulkivat koko Bitronin läpi ja tulivat Mahanaimiin.

30. Palattuaan ajamasta takaa Abneria Jooab kokosi kaiken väen. Daavidin palvelijoista puuttui Asaelin lisäksi yhdeksäntoista miestä.

31. Mutta Daavidin palvelijat olivat lyöneet kuoliaaksi benjaminilaisia ja Abnerin miehiä kolmesatakuusikymmentä miestä.

32. He ottivat mukaansa Asaelin ja hautasivat hänet hänen isänsä hautaan, joka on Beetlehemissä. Sitten Jooab ja hänen miehensä kulkivat koko sen yön ja tulivat aamun valjetessa Hebroniin.

3. LUKU

1. Sota Saulin suvun ja Daavidin suvun välillä jatkui pitkään. Daavid vahvistui vahvistumistaan, mutta Saulin suku heikkeni heikkenemistään.

1. Sam. 13:14,15:28; 2. Sam. 5:10

Daavidin pojat

2. Daavidille syntyi Hebronissa poikia. Hänen esikoisensa oli Amnon, jonka äiti oli jisreeliläinen Ahinoam.

1. Sam. 25:43; 1. Aik. 3:1

3. Hänen toinen poikansa oli Kilab, jonka äiti oli Abigail, karmelilaisen Naabalin leski. Kolmas oli Absalom, Gesurin kuninkaan Talmain tyttären Maakan poika.

1. Sam. 25:42,27:3

4. Neljäs oli Adonia, Haggiitin poika, ja viides Sefatja, Abitalin poika.

5. Kuudes oli Jitream, Daavidin vaimon Eglan poika. Nämä syntyivät Daavidille Hebronissa.

50 2:16. Nimi Helkat-Suurim, hebr. *Chelkat-Hatsuurim*, merkitsee 'miekkojen keto'.

Abner siirtyy Daavidin puolelle

6. Kun sota Saulin ja Daavidin sukujen välillä jatkui, Abner sai yhä vahvemman aseman Saulin suvun keskuudessa.

7. Saulilla oli ollut sivuvaimo nimeltään Rispa, Aijan tytär. Kerran lisboset sanoi Abnerille: "Miksi olet käynyt isäni sivuvaimon luona?"

2. Sam. 21:8

8. Abner vihastui kovin lisbosetin sanoista ja vastasi: "Olenko minä jokin koiranpää Juudasta? Tähän päivään asti olen tehnyt hyvää isäsi Saulin suvulle, hänen veljilleen ja ystävilleen enkä ole antanut sinun joutua Daavidin käsiin, ja nyt sinä syytät minua naiseen kohdistuvasta rikoksesta.

9. Jumala rangaiskoon Abneria nyt ja vasta, jos en tee Daavidin hyväksi sitä, minkä HERRA on hänelle vannonut:

10. "Minä siirrän kuninkuuden Saulin suvulta ja saatan Daavidin valtaistui-
men piiriin koko Israelin ja Juudan, Daanista aina Beersebaan asti."

Tuom. 20:1; 1. Sam. 3:20

11. Eikä lisboset kyennyt vastamaan Abnerille sanaakaan, sillä hän pelkäsi tätä.

12. Sitten Abner lähetti omissa nimissään sanansaattajia Daavidin luo sanomaan: "Kenen hallussa maa on? Tee liitto minun kanssani, niin näet, että minun käteni tukee sinua ja minä käännän koko Israelin sinun puolellesi."

13. Daavid vastasi: "Hyvä, minä teen liiton kanssasi. Mutta yhtä asiaa minä vaadin sinulta. Sinä et saa nähdä kasvojani, ellet tuo mukanasasi Miikalia, Saulin tyttäret, kun tulet luokseni."

14. Sitten Daavid lähetti sanansaattajia Saulin pojan lisbosetin luo sanomaan: "Anna minulle vaimoni Miikal, jonka olen kihlannut itselleni sadalla filistealaisten esinahalla."

1. Sam. 18:27

15. Niin lisboset lähetti ottamaan Miikalin tämän mieheltä Paltielilta, Laiksen pojalta.

1. Sam. 25:44

16. Miikalin mies lähti hänen mukaansa ja seurasi häntä itkien lakkaamatta Bahurimiin asti. Lopulta Abner

sanoi miehelle: "Mene takaisin!" Silloin tämä palasi takaisin.

17. Abner oli neuvotellut Israelin vanhinten kanssa ja sanonut: "Te olette jo kauan vaatineet Daavidia kuninkaakseen.

18. Pankaa nyt toimeksi, sillä HERRA on sanonut Daavidille: 'Palvelijani Daavidin kautta minä vapautan kansani Israelin filistealaisten käsistä ja kaikkien sen vihollisten käsistä.'

19. Abner sanoi tämän myös benjaminilaisille, ja hän meni Hebronin kertomaan Daavidillekin, mitä mieltä Israel ja koko Benjaminin heimo olivat.

1. Aik. 12:30

20. Kun Abner tuli Daavidin luo Hebronin mukanaan kaksikymmentä miestä, Daavid laittoi pidot Abnerille ja hänen kanssaan oleville miehille.

21. Abner sanoi Daavidille: "Minä lähdén nyt kokoamaan kaikki israelilaiset herrani, kuninkaan, luo, niin että he tekisivät liiton sinun kanssasi ja sinä voisit hallita kuninkaana kaikkia, joita haluat." Daavid lähetti Abnerin matkaan, ja hän lähti rauhassa.

Jooab tappaa Abnerin

22. Juuri silloin Daavidin palvelijat ja Jooab tulivat ryöstöretkeltä ja toivat mukanaan paljon saalista. Abner ei ollut enää Daavidin luona Hebronissa, sillä Daavid oli päästänyt hänet lähtemään rauhassa.

23. Kun Jooab tuli yhdessä koko sotaväen kanssa, hänelle kerrottiin, että Abner, Neerin poika, oli tullut kuninkaan luo ja kuningas oli lähettänyt hänet matkaan, ja hän oli lähtenyt rauhassa.

24. Silloin Jooab meni kuninkaan luo ja sanoi: "Mitä olet tehnyt? Abner on käynyt luonasi! Miksi päästit hänet menemään?"

25. Kyllähän sinä tunnet Abnerin, Neerin pojan! Varmasti hän tuli pettääkseen sinut ja saadakseen tietoa liikkeistäsi ja kaikesta, mitä teet."

26. Sitten Jooab lähti Daavidin luota ja lähetti sanansaattajat Abnerin pe-

2. Samuelin kirja 3–4

rään, ja he toivat hänet takaisin Siiran vesisäiliön luota. Mutta Daavid ei tiennyt tästä mitään.

27. Kun Abner tuli takaisin Hebronin, Jooab vei hänet syrjään porttiholviin muka puhuakseen hänen kanssaan kahden kesken. Siellä Jooab pisti häntä vatsaan, ja niin Abner kuoli Jooabin veljen Asaelin veren kostoksi.

2. Sam. 2:23,20:10; 1. Kun. 2:5

28. Kun Daavid sai myöhemmin kuulla siitä, hän sanoi: ”Minä ja minun kuningassukuni olemme HERRAN edessä ikuisesti syyttömät Abnerin, Neerin pojan, vereen.

29. Hänen verensä tulkoon Jooabin päälle ja koko hänen isänsä perheen päälle. Älkööt Jooabin suvusta loppuko vuotoa tai spitaalia sairastavat, kainalosauvoilla kulkijat, miekkaan kaatuvat ja leivän puutteessa olevat.”

3. Moos. 15:2; 1. Kun. 2:5,6,28

30. Näin Jooab ja hänen veljensä Abisai tappoivat Abnerin, koska hän oli surmannut heidän veljensä Asaelin taistelussa Gibeonin luona.

Daavid suree Abneria

31. Mutta Daavid sanoi Jooabille ja kaikelle väelle, joka oli tämän kanssa: ”Repäiskää vaatteenne, vyöttäytykää säkkeihin ja pitäkää valittajaiset Abnerille.” Kuningas Daavid itse kulki ruumispaijien perässä.

32. He hautasivat Abnerin Hebronin, ja kuningas itki suureen ääneen Abnerin haudalla. Myös koko kansa itki.

33. Kuningas lauloi Abnerille tämän valitusvirren: ”Pitkö Abnerin kuolla niin kuin houkka kuolee?

2. Sam. 1:17

34. Sinun käsiäsi ei ollut sidottu eikä jalkojasi pantu vaskikahleisiin. Sinä kaaduit niin kuin kaadutaan väärinteijöiden käden kautta⁵¹.” Ja koko kansa itki häntä yhä enemmän.

35. Kun oli vielä päivä, koko kansa tuli tarjoamaan Daavidille leipää. Mutta Daavid vannoi: ”Jumala rangaiskoon minua nyt ja vasta, jos maistan leipää

tai mitään muuta, ennen kuin aurinko laskee.”

36. Koko kansa hyväksyi tämän, ja se miellytti heitä, niin kuin kaikki muukin, mitä kuningas teki.

37. Niin koko kansa ja koko Israel ymmärsivät sinä päivänä, ettei Abnerin, Neerin pojan, surmaaminen ollut lähtöisin kuninkaasta.

38. Kuningas sanoi palvelijoilleen: ”Ettekö tiedä, että Israelista on tänä päivänä kaatunut ruhtinas ja suurmies?

39. Minä olen vielä heikko, vaikka minut on voideltu kuninkaaksi. Nuo miehet, Serujan pojat, ovat minua vahvempia, mutta HERRA maksaa pahanteikijälle hänen pahuutensa mukaan.”

1. Sam. 26:8; 2. Sam. 16:9,19:22; Ps. 62:13

4. LUKU

lisboset murhataan

1. Kun Saulin poika lisboset kuoli Abnerin kuolleen Hebronissa, hänen kätensä herposivat, ja koko Israel pelästyi.

2. Saulin pojalla oli partiojoukkojen päämiehinä kaksi beerotilaisen Rimmonin poikaa: toisen nimi oli Baana ja toisen Reekab. He olivat benjaminilaisia, sillä myös Beerot luetaan kuuluvaksi Benjaminiin.

Joos. 18:25

3. Beerotilaiset olivat paenneet Gittaimiin, ja he asuvat siellä muukalaisina vielä tänäkin päivänä.

Neh. 11:33

4. Saulin pojalla Joonatanilla oli poika, joka oli jaloistaan rampa. Hän oli ollut viiden vuoden ikäinen, kun Saulin ja Joonatanin kuolinsanoma tuli Jisreelistä. Silloin hänen hoitajansa oli siepannut hänet mukaansa ja lähtenyt pakoon. Mutta kun hän pakeni kiireesti, poika putosi ja rampautui. Pojan nimi oli Mefiboset.

2. Sam. 9:3; 1. Aik. 8:34

5. Beerotilaisen Rimmonin pojat Reekab ja Baana lähtivät matkaan ja tulivat päivän ollessa kuumimmillaan lisbosetin taloon, kun hän makasi päivälevollaan.

51 3:34. Kirj.: ”edessä”.

2. Samuelin kirja 4–5

6. He menivät sisälle taloon muka noutamaan vehnää mutta surmasivatkin lisbosetin lävistämällä hänen vatsansa. Sitten Reekab ja hänen veljensä Baana pakenivat.

7. He siis menivät taloon, kun lisboset lepäsi vuoteellaan makuuhuoneessaan, löivät hänet kuoliaaksi ja irrottivat häneltä pään. He ottivat sen mukaansa, kulkivat tasangon tietä koko yön

8. ja toivat lisbosetin pään Daavidille Hebroniin ja sanoivat kuninkaalle: ”Katso, tässä on vihollisesi Saulin pojan lisbosetin pää, Saulin, joka tavoitteli henkeäsi. HERRA on tänä päivänä kostanut Saulille ja hänen jälkeläisilleen herrani, kuninkaan, puolesta.”

Daavid rankaisee murhaajia

9. Mutta Daavid vastasi Reekabille ja tämän veljelle Baanalle, beerotilaisen Rimmonin pojille: ”Niin totta kuin HERRA elää, hän, joka on lunastanut sieluni kaikesta hädästä:

1. Kun. 1:29

10. sen miehen, joka luuli tuovansa minulle ilosanoman, ilmoittaessaan Saulin kuolemasta, minä otin kiinni ja surmautin Siklagissa. Näin annoin hänelle palkan hänen sanomastaan.

2. Sam. 1:15

11. Enkö minä paljon enemmän nyt, kun jumalattomat miehet ovat murhaneet syyttömän miehen hänen kodissaan, hänen omassa vuoteessaan, vaatisi hänen vertaan heidän kädestään ja hävittäisi heitä pois maan päältä?”

12. Niin Daavid antoi käskyn palvelijoilleen, ja nämä surmasivat heidät, hakkasivat poikki heidän kätensä ja jalkansa ja ripustivat heidän ruumiinsa Hebronin lammikon rannalle. Sitten he ottivat lisbosetin pään ja hautasivat sen Abnerin hautaan Hebroniin.

2. Sam. 3:32

DAAVID KOKO ISRAELIN KUNINKAANA

5. LUKU

Daavid voidellaan Israelin kuninkaaksi

1. Kaikki Israelin heimot tulivat Daavidin luo Hebroniin ja sanoivat: ”Katso, me olemme sinun luutasi ja lihiasi.

2. Sam. 19:13; 1. Aik. 11:1

2. Jo kauan sitten, Saulin vielä ollessa kuninkaanamme, sinä johdit Israelin sotajoukkoja⁵². Sinulle HERRA on sanonut: ”Sinä olet kaitseva minun kansaani Israelia, ja sinusta tulee Israelin ruhtinas.”

2. Sam. 25:30;

2. Sam. 7:8; Ps. 78:71

3. Ja kaikki Israelin vanhimmat tulivat kuninkaan luo Hebroniin, ja kuningas Daavid teki siellä heidän kanssaan liiton HERRAN edessä. Sitten he voitelivat Daavidin Israelin kuninkaaksi.

1. Sam. 16:13; 2. Sam. 2:4; 1. Aik. 12:23

4. Daavid oli kolmenkymmenen vuoden ikäinen tullessaan kuninkaaksi, ja hän hallitsi neljäkymmentä vuotta.

1. Kun. 2:11; 1. Aik. 12:23

5. Seitsemän vuotta ja kuusi kuukautta hän hallitsi Juudaa Hebronissa, ja kolmekymmentäkolme vuotta hän hallitsi koko Israelia ja Juudaa Jerusalemissa.

2. Sam. 2:11; 1. Aik. 3:4

6. Kuningas lähti miehineen Jerusalemiin taistelemaan maan jebusilaisia asukkaita vastaan. Mutta nämä sanoivat Daavidille: ”Tänne sinä et tule, vaan sokeat ja ontuvat karkottavat sinut pelkästään sanomalla: ”Tänne Daavid ei tule.””

Joos. 15:63; Tuom. 1:21

7. Mutta Daavid valloitti Siionin vuorilinnan eli Daavidin kaupungin.

8. Daavid sanoi sinä päivänä: ”Jokainen, joka haluaa lyödä jebusilaiset ja tunkeutuu vesijohdolle asti, voittaa ne sokeat ja ontuvat, joita Daavid vihaa.” Sen tähden sanotaan: ”Sokea tai ontuva älköön tulko taloon.”

1. Aik. 11:6

9. Sitten Daavid asettui asumaan vuorilinnaan ja nimesi sen Daavidin

⁵² 5:2. Kirj.: ”sinä saatoit Israelin lähtemään ja tulemaan”.

2. Samuelin kirja 5–6

kaupungiksi. Hän rakensi sen ympäristöä Millosta kaupunkiin päin.

10. Daavid tuli yhä mahtavammaksi, sillä HERRA Sebaot oli hänen kanssaan. 2. Sam. 3:1

11. Tyyron kuningas Hiiram lähetti Daavidin luo lähettiläitä sekä toimitti setripuuta, puuseppiä ja kivenhakkaajia. Nämä miehet rakensivat Daavidille linnan. 2. Sam. 7:2; 1. Aik. 14:1; 2. Aik. 2:3

12. Daavid ymmärsi, että HERRA oli vahvistanut hänen kuninkuutensa Israelissa ja korottanut hänen kuninkuutensa kansansa Israelin tähden.

Jerusalemassa syntyneet Daavidin pojat

13. Sen jälkeen, kun Daavid oli muuttanut Hebronista Jerusalemiin, hän otti vielä sivuvaimoja ja vaimoja ja hänelle syntyi poikia ja tyttäriä.

14. Nämä ovat hänen Jerusalemissa syntyneiden poikiensa nimet: Sam-mua, Soobab, Naatan, Salomo, 1. Aik. 3:5,14:45

15. Jibhar, Elisua, Nefeg, Jaafia,

16. Elisama, Eljada ja Elifelet.

Daavid voittaa filistealaiset

17. Kun filistealaiset kuulivat, että Daavid oli voideltu Israelin kuninkaaksi, he kaikki lähtivät etsimään Daavidia. Daavid sai kuulla tästä ja meni alas vuorilinnakkeeseen. 1. Aik. 14:8

18. Filistealaiset tulivat ja levittäytyivät Refaiminlaaksoon.

19. Silloin Daavid kysyi HERRALTA: ”Lähdenkö minä filistealaisia vastaan? Annatko sinä heidät minun käsiini?” HERRA vastasi Daavidille: ”Lähde, sillä minä annan filistealaiset sinun käsiisi.” 1. Sam. 23:2,30:7

20. Daavid tuli Baal-Perasimiin, voitti filistealaiset siellä ja sanoi: ”HERRA on murtanut viholliseni minun edessäni, niin kuin vedet murtavat esteensä.” Siksi hän antoi sen paikan nimeksi Baal-Perasim⁵³. Jes. 28:21

21. Filistealaiset jättivät epäjumalan-sa sinne, ja Daavid miehineen vei ne pois.

22. Mutta filistealaiset tulivat vielä kerran ja levittäytyivät Refaiminlaaksoon.

23. Daavid kysyi taas HERRALTA neuvoa, ja Herra vastasi: ”Älä mene heitä vastaan vaan kierrä heidät takaapäin ja hyökkää heidän kimppuunsa balsamipuiden puolelta.

24. Kun kuulet askelten äänen balsamipuiden latvoista, toimi nopeasti, sillä silloin HERRA on lähtenyt sinun edelläsi lyömään filistealaisten joukot.”

25. Daavid teki niin kuin HERRA oli häntä käskenyt, ja hän löi filistealaiset ja ajoi heitä takaa Gebasta Geseriin saakka.

6. LUKU

Liitonarkku tuodaan Jerusalemiin

1. Daavid kokosi jälleen kaikki valiomiehet Israelista, kolmekymmentätuhatta miestä. 1. Aik. 13:1

2. Sitten Daavid ja kaikki väki, joka oli hänen kanssaan, lähtivät Juudan Baalasta tuomaan Jumalan liitonarkkua, jonka HERRA Sebaot oli ottanut nimiinsä, hän, joka asuu kerubien keskellä. 2. Moos. 25:20; Joos. 15:9,60; 1. Sam. 4:4; 1. Aik. 13:6

3. He panivat Jumalan arkun uusiin vaunuihin ja veivät sen pois Abinadabin talosta, joka oli mäellä. Ussa ja Ahjo, Abinadabin pojat, ohjasivat uusia vaunuja. 1. Sam. 6:7,7:1

4. Abinadabin pojat kuljettivat Jumalan liitonarkkun pois mäellä olevasta Abinadabin talosta. He kulkivat Jumalan arkun mukana; Ahjo kulki arkun edellä.

5. Daavid ja koko Israelin heimo karkeloivat HERRAN edessä kaikenlaisten sypressipuisten soittimien, lyyrojen, harppujen, rumpujen, helistimien ja symbaalien säestyksellä.

6. Mutta kun he tulivat Naakonin pui-matantereen luo, Ussa ojensi kätensä Jumalan liitonarkkua kohti ja tarttui siihen, koska härät vikuroivat. 1. Aik. 13:9

53 5:20. Nimi Perasim, hepr. *Peratsim*, merkitsee 'murtamiset'.

2. Samuelin kirja 6–7

7. Silloin HERRA vihastui Ussaan. Jumala surmasi hänet siinä paikassa hänen hairahduksensa tähden, ja Ussa kuoli Jumalan liitonarkun viereen.

4. Moos. 4:15,20

8. Mutta Daavid vihastui siitä, että HERRA oli niin murtautunut Ussaan. Hän antoi paikalle nimen Perets-Ussa⁵⁴, ja se nimi sillä on vielä tänäkin päivänä.

9. Daavid joutui sinä päivänä pelon valtaan HERRAN vuoksi ja sanoi: "Kuinka HERRAN arkku voisi tulla minun luokse- ni?"

10. Eikä Daavid tahtonut siirtää HERRAN arkkuu luokseen Daavidin kaupunkiin vaan siirretti sen gatilaisen Oobed-Edomin taloon. 2. Sam. 5:7,9; 1. Aik. 13:13

11. Niin HERRAN liitonarkku jäi kolmeksi kuukaudeksi gatilaisen Oobed-Edomin taloon, ja HERRA siunasi Oobed-Edomia ja koko hänen perhettään.

12. Kun kuningas Daavidille kerrottiin, että HERRA oli Jumalan liitonarkun vuoksi siunannut Oobed-Edomin perhettä ja kaikkea, mitä hänellä oli, Daavid lähti iloiten hakemaan Jumalan arkkuu Oobed-Edomin talosta ylös Daavidin kaupunkiin. 1. Aik. 15:11

13. Kun HERRAN arkun kantajat olivat astuneet kuusi askelta, Daavid uhrasi härän ja syöttövasikan.

1. Kun. 8:5; 1. Aik. 15:26

14. Sitten hän karkeloi kaikin voimin HERRAN edessä pellavakasukkaan vyötyntyneenä. Ps. 84:3

15. Näin Daavid ja koko Israelin heimo saattoivat HERRAN liitonarkkuu riemuuhdoin sofar-torven pauhatussa.

16. Kun HERRAN liitonarkku tuli Daavidin kaupunkiin, Miikal, Saulin tytär, katseli ikkunasta. Nähdessään kuningas Daavidin hyppivän ja karkeloivan HERRAN edessä hän halveksi Daavidia sydämessään. 1. Aik. 15:29

17. HERRAN arkku asetettiin paikalleen teltaan, jonka Daavid oli sitä varten pystyttänyt, ja Daavid uhrasi HERRAN edessä polttouhreja ja yhteyshreja.

1. Aik. 15:1,16:1

18. Kun Daavid oli uhrannut polttouhrit ja yhteyshurit, hän siunasi kansan HERRAN Sebaotin nimessä

1. Kun. 8:55

19. ja jakoi kaikelle kansalle, koko Israelin kansanpaljoudelle, sekä miehille että naisille, kullekin leivän, kappaleen lihaa ja rypälekakun. Sitten jokainen heistä, koko kansa, lähti kotinsa.

Miikal soimaa Daavidia

20. Kun Daavid sen jälkeen palasi tervehtimään perhettään, Miikal, Saulin tytär, lähti Daavidia vastaan ja sanoi: "Kuinka kunnioitettava Israelin kuningas onkaan nyt ollut, kun on tänään paljastanut itsensä palvelijoidensa orjattarien silmien edessä niin kuin joku tyhjäntoimittaja voi paljastaa itsensä!"

21. Mutta Daavid sanoi Miikalille: "HERRAN edessä, joka on valinnut minut ohi sinun isäsi ja koko hänen sukunsa asettaakseen minut HERRAN kansan, Israelin, ruhtinaaksi – HERRAN edessä minä iloitsin.

22. Tähän kaikkeen olen halpa-arvoinen ja omissa silmissäni olen vieläkin alhaisempi, mutta ne orjattaret, joista sinä puhuit, tulevat kunnioittamaan minua."

23. Eikä Miikal, Saulin tytär, saanut yhtään lasta koko elinaikanaan.

7. LUKU

Naatan ilmoittaa Daavidille HERRAN lupauksen

1. Kun kuningas kerran istui linnassaan, sen jälkeen kun HERRA oli suonut hänen päästä rauhaan kaikista ympärillä olevista vihollisista, 1. Aik. 17:1

2. hän sanoi profeetta Naatanille: "Näethän, että minä asun setripuises- sa linnassa, mutta Jumalan liitonarkku on telttakankaan suojassa."

2. Sam. 5:11,6:17

3. Naatan sanoi kuninkaalle: "Mene ja tee kaikki, mitä on mielessäsi, sillä HERRA on sinun kanssasi."

4. Mutta sinä yönä Naatanille tuli tämä HERRAN sana:

54 6:8. Nimi Perets-Ussa merkitsee 'Ussaan murtaminen'.

2. Samuelin kirja 7

5. ”Mene ja sano palvelijalleni Daavidille: ’Näin sanoo HERRA: Sinäkö rakentaisit minulle huoneen asuakseni?

1. Aik. 22:6; Jes. 66:1

6. Enhän minä ole asunut huoneessa siitä päivästä lähtien, jona johdatin israelilaiset Egyptistä, tähän päivään saakka, vaan olen vaeltanut telta-asumuksen mukana.

2. Moos. 26:1;

1. Kun. 8:16

7. Olenko minä koskaan, missä siten olenkin vaeltanut kaikkien israelilaisten keskuudessa, sanonut yhdelekään Israelin tuomarille⁵⁵, jonka olen asettanut kaitsemaan kansaani Israelia: Miksi ette ole rakentaneet minulle setripuista huonetta?’

8. Sano siis palvelijalleni Daavidille: ’Näin sanoo HERRA Sebaot: Minä olen ottanut sinut laiturilta, lampaiden jäljestä, kansani Israelin ruhtinaaksi.

1. Sam. 16:11; 2. Sam. 5:2; Ps. 78:70-71

9. Minä olen ollut sinun kanssasi kaikkialla, missä olet vaeltanut, ja olen hävittänyt tieltäsi kaikki vihollisesi. Minä teen nimesi suureksi, suurimpien nimien vertaiseksi maan päällä.

10. Minä määrään paikan kansalleni Israelille ja juurrutan sen niin, että se saa asua paikallaan eikä enää ole levoton. Vääryyden tekijät eivät sitä enää sorra niin kuin ennen,

2. Moos. 15:17;

Ps. 44:3

11. siitä ajasta lähtien, kun minä asetin tuomareita kansalleni Israelille. Minä annan sinun päästä rauhaan kaikista vihollisistasi, ja HERRA ilmoittaa sinulle, että hän⁵⁶ itse rakentaa sinulle huoneen.

12. Kun päiväsi ovat päättyneet ja sinä lepäät isiesi luona, minä nostan seuraajaksesi jälkeläisesi, joka on lähöis sinun ruumiistasi, ja minä vahvistan hänen kuninkuutensa.

1. Kun. 8:19; 1. Aik. 17:11

13. Hän rakentaa huoneen minun nimelleni, ja minä vahvistan hänen kuninkaallisen istuimensa ikuisiksi ajoiksi.

1. Kun. 5:3,6,1; 1. Aik. 28:6

14. MINÄ OLEN oleva hänen isänsä, ja hän on oleva minun poikani. Jos hän tekee väärin, minä kuritan häntä ihmismivitsalla, ihmisten antamalla lyönneillä.

1. Aik. 22:10; Ps. 89:27

15. Armoani minä en kuitenkaan ota häneltä pois, niin kuin otin sen pois Saulilta, jonka minä poistin sinun tieltäsi.

1. Sam. 15:26

16. Sinun sukusi ja kuninkuutesi pysyvät aina minun edessäni, ja sinun valtaistuimesi on oleva ikuisesti luja.”

17. Juuri näillä sanoilla ja tämän näyn mukaan Naatan puhui Daavidille.

Daavidin kiitosrukous

18. Silloin kuningas Daavid meni HERRAN eteen, istuutui ja sanoi: ”Mikä minä olen, Herra, HERRA, ja mikä on minun sukuni, että olet tuonut minut tähän asti?

1. Moos. 32:10

19. Mutta tämä on vielä pientä sinun silmissäsi, Herra, HERRA, sillä sinä olet puhunut myös palvelijasi svun kaukaisesta tulevaisuudesta. Näin sinä olet puhunut ihmiselle, Herra, HERRA.

20. Mitäpä Daavid enää sinulle puhuisi? Sinähän tunnet palvelijasi, Herra, HERRA.

Ps. 139:1

21. Sanasi tähden ja oman mielesi mukaan sinä olet tehnyt kaikki nämä suuret teot saattaaksesi ne palvelijasi tietoon.

22. Sen tähden sinä, Herra, HERRA, olet suuri. Kaiken sen mukaan, mitä olemme korvillamme kuulleet, ei ole sinun vertaistasi eikä muuta jumalaa kuin sinä.

5. Moos. 3:24,4:35,32:39;

1. Sam. 2:2; Jes. 44:5,45:21

23. Mikä kansa on sinun kansasi Israelin vertainen? Se on maan päällä ainoa kansa, jota Jumala itse on tullut lunastamaan kansakseen, tehdäkseen sen kuuluisaksi ja tehdäkseen meille ja sinun maallesi suuria ja pelottavia tekoja. Näin sinä teit kansasi vuoksi, jonka sinä lunastit itsellesi Egyptistä, pakanoiden ja heidän jumaliensa valasta!

5. Moos. 4:7,32,33:29; Ps. 147:19

24. Sinä olet valmistanut kansasi Israelin omaksi kansaksesi ikuisiksi

55 7:7. Tekstissä ’heimolle’.

56 7:11. Kirj.: ”Herra”.

2. Samuelin kirja 7–8

ajoiaksi, ja sinä, HERRA, olet tullut heidän Jumalakseen.

25. Ja nyt, HERRA Jumala, vahvista ikuisiksi ajoiaksi se, mitä olet puhunut palvelijastasi ja hänen suvustaan. Tee niin kuin olet puhunut.

26. Sinun nimesi on suuri iankaikkisesti, ja se kuuluu: HERRA Sebaot, Israelin Jumala, ja palvelijasi Daavidin suku pysyy lujana sinun edessäsi.

27. Olethan sinä, HERRA Sebaot, Israelin Jumala, ilmoittanut salaisuuden palvelijallesi ja sanonut: 'Minä rakensin sinulle huoneen.' Siitä palvelijasi sai rohkeuden rukoilla sinua tämän rukouksen sanoin.

28. Niin, Herra, HERRA, sinä olet Jumala, sinun sanasi ovat totuus ja sinä olet puhunut palvelijallesi kaikesta tästä hyvästä.

1. Kun. 8:26

29. Siunaa nyt palvelijasi sukua, niin että se pysyy iäti sinun edessäsi. Oletthan sinä, Herra, HERRA, niin luvannut, ja sinun siunauksestasi palvelijasi suku saa iankaikkisen siunauksen."

8. LUKU

Daavidin voitot

1. Sen jälkeen Daavid voitti filistealaiset, nujersi heidät ja otti vallan ohjat heidän käsistään.

1. Aik. 18:1

2. Hän löi myös mooabilaiset ja pani heidät maahan makaamaan sekä mittasi heitä nuoralla; aina kaksi nuoranpituutta hän mittasi surmattavaksi ja yhden nuoranpituuden henkiin jätettäväksi. Niin mooabilaisista tuli Daavidin palvelijoita, jotka maksoivat veroa.

4. Moos. 24:17

3. Daavid löi myös Sooban kuninkaan Hadadeserin, Rehobin pojan, kun tämä oli menossa palauttamaan valtaansa Eufratvirran suunnalla olevia alueita.

1. Sam. 14:47

4. Daavid otti häneltä vangiksi tuhat seitsemänsataa ratsumiestä ja kaksikymmentätuhatta jalkamiestä. Hän katkoi vuohisjanteet kaikilta vaunuhevosilta paitsi sadalta, jotka hän säästi.

Joos. 11:6

5. Damaskon aramilaiset tulivat autamaan Hadadeseria, Sooban kuningasta, mutta Daavid löi heidätkin – kaksikymmentäkaksituhatta miestä.

6. Daavid sijoitti varuskuntia Damaskoksen Aramiin, ja aramilaisista tuli Daavidin palvelijoita, jotka maksoivat veroa. Näin HERRA antoi Daavidille voiton kaikkialla, missä hän kulki.

7. Hadadeserin palvelijoilla oli kultakilvet, ja Daavid otti ne ja toi Jerusalemiin.

8. Hadadeserin kaupungeista, Betahista ja Beerotaista, kuningas Daavid otti hyvin paljon vaskea.

9. Kun Hamatin kuningas Tooi kuuli, että Daavid oli voittanut Hadadeserin koko sotajoukon,

10. hän lähetti poikansa Jooramin kuningas Daavidin luo tervehtimään häntä ja onnittelemaan häntä siitä, että hän oli taistellut Hadadeseria vastaan ja lyönyt hänet. Tooi oli näet usein soittanut⁵⁷ Hadadeserin kanssa. Jooram toi mukanaan hopea-, kulta- ja vaskiesineitä.

11. Myös ne kuningas Daavid pyhitti HERRALLE, samoin kuin hän oli pyhittänyt sen hopean ja kullan, jonka hän oli ottanut kaikilta voittamiltaan kansoilta,

12. aramilaisilta, mooabilaisilta, amonilaisilta, filistealaisilta ja amalekilaisilta, sekä saaliin, jonka hän oli saanut Hadadeserilta, Rehobin pojalta, Sooban kuninkaalta.

13. Daavidin nimi tuli kuuluisaksi, kun hän palasi voitettuaan Suolalaaksossa edomilaiset⁵⁸, kahdeksantoitatuhat miestä.

1. Aik. 18:12; Ps. 60:2

14. Hän sijoitti varuskuntia Edomiin. Koko Edomiin hän sijoitti varuskuntia, ja kaikki edomilaiset tulivat Daavidin palvelijoiksi. Näin HERRA antoi Daavidille voiton kaikkialla, minne hän meni.

4. Moos. 24:18; 2. Kun. 8:20

57 8:10. Kirj.: "oli sotien mies".

58 8:13. Masoreettisessa tekstissä: 'aramilaiset'.

Daavidin korkeimmat virkamiehet

15. Daavid hallitsi kuninkaana koko Israelia, ja hän toimi aina oikein ja vanhurskaasti koko kansaansa kohtaan.

1. Aik. 18:14

16. Jooab, Serujan poika, oli sotajoukon ylipäällikkö, ja Joosafat, Ahiludin poika, oli kansleri.

2. Sam. 20:23

17. Saadok, Ahitubin poika, ja Ahimelek, Ebjatarin poika, olivat pappeina, ja Seraja oli kirjuriina.

18. Benaja, Joojadan poika, oli kreettien ja pleettien⁵⁹ päällikkö. Myös Daavidin pojat olivat pappeina.

1. Kun. 1:38;

1. Aik. 18:17

9. LUKU

Daavid ja Mefiboset

1. Daavid kysyi: "Onko Saulin suvusta enää jäljellä ketään, jolle minä voisin Joonatanin tähden osoittaa ystävällisyyttä?"

2. Saulin perheessä oli palvelija nimeltä Siiba, ja hänet kutsuttiin Daavidin luo. Kuningas kysyi häneltä: "Oletko sinä Siiba?" Tämä vastasi: "Kyllä palvelijasi on."

3. Kuningas kysyi: "Eikö Saulin suvusta ole enää jäljellä ketään, jolle minä voisin osoittaa Jumalan laupeutta?" Siiba vastasi kuninkaalle: "On vielä Joonatanin poika, joka on rampa jaloistaan."

1. Sam. 20:14–15; 2. Sam. 4:4

4. Kuningas kysyi häneltä: "Missä hän on?" Siiba vastasi kuninkaalle: "Hän on Maakirin, Ammielin pojan, talossa Loodebarissa."

2. Sam. 17:27

5. Silloin kuningas Daavid lähetti noutamaan hänet Maakirin talosta.

6. Tultuaan Daavidin luo Mefiboset, Saulin pojan Joonatanin poika, heittäytyi kunnioitusta osoittaen kasvoilleen maahan. Daavid sanoi: "Mefiboset!" Tämä vastasi: "Tässä on palvelijasi."

7. Daavid sanoi hänelle: "Älä pelkää, sillä minä haluan osoittaa sinulle ystävällisyyttä isäsi Joonatanin tähden. Minä palautan sinulle isoisäsi Saulin

koko maaomaisuuden, ja sinä saat aina aterioida minun pöydässäni."

8. Mefiboset kumartui kunnioitusta osoittaen ja sanoi: "Mikä palvelijasi on, että sinä käännyt minunlaiseni koiranraadon puoleen?"

1. Sam. 24:15;

2. Kun. 8:13

9. Kuningas kutsui Saulin palvelijan Siiban ja sanoi hänelle: "Minä annan herrasi pojalle kaiken, mikä on kuulunut Saulille ja koko hänen suvulleen."

10. Viljele sinä poikinesi ja palveli joiinesi hänen puolestaan sitä maata ja korjaa sato, että herrasi pojalla olisi leipää syödä. Mefiboset, herrasi poika, saa silti aina aterioida minun pöydässäni." Siiballa oli viisitoista poikaa ja kaksikymmentä palvelijaa.

2. Sam. 19:18

11. Siiba sanoi kuninkaalle: "Palvelijasi tekee kaiken niin kuin herrani, kuningas, palvelijaansa käsklee." Daavid sanoi: "Mefiboset saa syödä minun pöydässäni niin kuin kuka tahansa kuninkaan pojista."

12. Mefibosetilla oli pieni poika nimeltä Miika. Kaikki Siiban talon asukkaat olivat Mefibosetin palvelijoita.

13. Mefiboset itse asui Jerusalemissa, koska hän söi aina kuninkaan pöydässä. Hän ontui kumpaakin jalkaansa.

10. LUKU

Daavidin lähettiläitä häväistään

1. Kun ammonilaisten kuningas kuoli, hänen poikansa Haanun tuli kuninkaaksi hänen tilalleen.

1. Aik. 19:1

2. Daavid sanoi: "Minä osoitan ystävällisyyttä Haanunille, Naahaksen pojalle, niin kuin hänen isänsä osoitti ystävällisyyttä minulle." Niin Daavid lähetti palvelijoitaan lohduttamaan Haanunia hänen isänsä kuoleman vuoksi. Daavidin palvelijoiden tultua ammonilaisten maahan

3. ammonilaisten päämiehet sanoivat herralleen Haanunille: "Luuletko, että Daavid kunnioittaa isääsi, kun hän on lähettänyt lohduttajia luoksesi? Eiköhän Daavid lähettänyt palvelijansa luoksesi tutkiakseen ja vakoillakseen

59 8:18. Kreetit ja pleetit olivat ulkomaisia palkkasotureita.

kaupunkia ja voidakseen sitten hävittää sen?”

4. Silloin Haanun otti kiinni Daavidin palvelijat, ajatti heiltä toisen puolen partaa, leikkautti heidän vaatteensa poikki takamuksen kohdalta ja päästi heidät menemään.

5. Kun Daavidille kerrottiin tästä, hän lähetti sananviejän miehiä vastaan, koska heitä oli pahoin häväisty. Kuningas käski sanoa: ”Jääkää Jerikoon, kunnes partanne on kasvanut, ja tulkaa sitten takaisin.”

Daavid voittaa ammonilaiset ja aramilaiset

6. Kun ammonilaiset näkivät joutuneensa Daavidin vihoihin, he lähettivät palkkaamaan kaksikymmentätuhatta jalkamiestä Beet-Rehobin ja Sooban aramilaisista, tuhat Maakan kuninkaan miestä ja kaksitoistatuhatta Toobin miestä.

Tuom. 11:3

7. Tämän kuultuaan Daavid lähetti matkaan Jooabin ja koko valiomiesten joukon.

8. Ammonilaiset lähtivät ulos kaupungista ja asettuivat rintamaan portin edustalle⁶⁰, mutta Sooban ja Rehobin aramilaiset sekä Toobin ja Maakan miehet olivat eri joukkona kentällä.

9. Kun Jooab näki, että häntä vastassa oli rintama edessä ja takana, hän valitsi osan kaikista Israelin valiomiehistä ja asetti heidät rintamaan aramilaisia vastaan.

10. Muun väen hän antoi veljensä Abisain johtoon, ja tämä asettui rintamaan ammonilaisia vastaan.

11. Jooab sanoi: ”Jos aramilaiset ovat minulle ylivoimaisia, tule sinä minun avukseni. Jos taas ammonilaiset ovat sinulle ylivoimaisia, minä autan sinua.

12. Ole luja! Pysykäämme lujina kansamme vuoksi ja Jumalamme kaupunkien vuoksi. Tehköön sitten HERRA, mitä hyväksi näkee.”

13. Sitten Jooab ryhtyi väkensä kanssa taisteluun aramilaisia vastaan, ja nämä pakenivat hänen edeltään.

14. Kun ammonilaiset näkivät aramilaiden pakenevan, hekin pakenivat Abisaita ja menivät kaupunkiin. Silloin Jooab lakkasi ahdistamasta ammonilaisia ja palasi Jerusalemiin.

15. Huomattuaan joutuneensa tappiolle Israelin edessä aramilaiset koontuivat yhteen.

16. Hadadeser lähetti noutamaan Eufratvirran toisella puolella asuvia aramilaisia, ja nämä tulivat Heelamiin Soobakin, Hadadeserin sotapäällikön johtaessa heitä.

17. Kun tästä kerrottiin Daavidille, hän kokosi koko Israelin, meni Jordanin yli ja tuli Heelamiin. Aramilaiset asettuivat rintamaan Daavidia vastaan ja ryhtyivät taisteluun.

18. He joutuivat kuitenkin pakenemaan Israelia, ja Daavid surmasi heiltä seitsemänsataa vaunuhevosta ja neljäkymmentätuhatta ratsumiestä. Myös heidän sotapäällikkönsä Soobakin hän löi siellä kuoliaaksi.

19. Kun kaikki Hadadeseria palvelevat kuninkaat huomasivat kärsineensä tappion Israelin edessä, he tekivät rauhahan Israelin kanssa ja alkoivat palvella sitä. Tämän jälkeen aramilaiset eivät enää uskaltaneet auttaa ammonilaisia.

DAVIDIN SYNTI JA SEN RANGAISTUS

11. LUKU

Daavid ja Batseba

1. Vuoden vaihteessa, kuninkaiden sotaanlähtöaikaan, Daavid lähetti Jooabin palvelijoineen ja koko Israelin sotaretkelle, ja he hävittivät ammonilaiden maata ja piirittivät Rabbaa. Daavid itse jäi Jerusalemiin.

2. Sam. 12:26;
1. Aik. 20:1

2. Eräänä iltana, kun Daavid oli noussut vuoteeltaan ja käveli kuninkaanlinnan katolla, hän näki sieltä naisen, joka oli peseytymässä. Nainen oli hyvin kaunis.

2. Samuelin kirja 11

3. Daavid lähetti hankkimaan tietoa naisesta, ja hänelle kerrottiin: "Hän on Batseba, Eliamin tytär, heettiläisen Uurian vaimo."

4. Silloin Daavid lähetti sanansaattajat noutamaan naista, ja tämä tuli hänen luokseen. Nainen oli juuri puhdistautunut saastaisuudestaan, ja Daavid makasi hänen kanssaan. Sitten nainen palasi kotiinsa. 3. Moos. 15:19,28

5. Nainen tuli raskaaksi, ja hän lähetti Daavidille sanan: "Minä olen raskaana."

Daavid yrittää peitellä lankeemustaan

6. Silloin Daavid lähetti Jooabille viestin: "Lähetä heettiläinen Uuria minun luokseni." Niin Jooab lähetti Uurian Daavidin luo.

7. Kun Uuria tuli Daavidin luo, tämä kysyi, kuinka Jooab ja väki voivat ja mitä sotaan kuului.

8. Sitten Daavid sanoi Uurialle: "Mene kotiisi ja pese jalkasi." Uuria lähti kuninkaanlinnasta, ja kuningas lähetti lahjan hänen jälkeensä.

9. Mutta Uuria kävikin makuulle kuninkaanlinnan oven eteen kaikkien muiden herransa palvelijoiden joukkoon eikä mennyt kotiinsa.

10. Kun Daavidille kerrottiin, ettei Uuria ollutkaan mennyt kotiinsa, Daavid sanoi Uurialle: "Etkö sinä tullut matkalta, miksi et mennyt kotiisi?"

11. Uuria vastasi Daavidille: "Liitonarkku, Israel ja Juuda asuvat lehtimaissa, herrani Jooab ja herrani palvelijat ovat leiriytyneinä kedolla. Menisinkö minä kotiin syömään, juomaan ja makaamaan vaimoni kanssa? Niin totta kuin sinä elät ja sielusi elää, sitä minä en tee." 1. Sam. 4:3

12. Daavid sanoi Uurialle: "Jää tänne vielä täksi päiväksi. Huomenna minä lähetän sinut takaisin." Niin Uuria jäi Jerusalemiin vielä siksi päiväksi. Seuraavana päivänä

13. Daavid kutsui hänet luokseen syömään ja juomaan ja juotti hänet juovuksiin. Illalla Uuria kävi kuitenkin

makuulle makuusijalleen herransa palvelijoiden joukkoon eikä mennyt kotiinsa.

Daavid surmauttaa Uurian

14. Seuraavana aamuna Daavid kirjoitti kirjeen Jooabille ja lähetti sen Uurian mukana.

15. Hän kirjoitti kirjeeseen näin: "Siiojittakaa Uuria eturintamaan, kiivaimpaan taisteluun, ja vetäytykää hänen luotaan, että hänet lyötäisiin kuoliaaksi."

16. Piirittäessään kaupunkia Jooab sijoitti Uurian paikkaan, jossa tiesi vihollisen urhoollisimpien miesten olevan.

17. Kun kaupungin miehet tulivat portista ulos ja ryhtyivät taistelemaan Jooabia vastaan, muutamia miehiä Daavidin palvelijoista kaatui. Myös heettiläinen Uuria sai surmansa.

18. Jooab lähetti kertomaan Daavidille kaiken, mitä taistelussa oli tapahtunut.

19. Hän antoi sanansaattajalle tällaisen käskyn: "Kun olet kertonut kuninkaalle kaiken, mitä sodassa on tapahtunut,

20. kuningas ehkä kiivastuu ja sanoo sinulle: 'Miksi menitte niin lähelle kaupunkia taistelemaan? Ettekö tienneet, että he ampuvat muurilta?

21. Kuka surmasi Abimelekin, Jerubbesetin pojan? Eikö nainen heittänyt muurilta jauhinkiven hänen päälleen, niin että hän kuoli Teebesissä? Miksi menitte niin lähelle muuria?' Sano silloin: 'Myös palvelijasi heettiläinen Uuria on kuollut.'" Tuom. 9:53

22. Sanansaattaja lähti matkaan. Perille tultuaan hän kertoi Daavidille kaiken, mitä Jooab oli lähettänyt hänet kertomaan.

23. Hän sanoi Daavidille: "Nuo miehet olivat pääsemässä meistä voitolle ja ryntäsivät meitä vastaan ulos kedolle, mutta me työnsimme heidät portinaukalle saakka.

24. Silloin jousimiehet ampuivat muurilta sinun palvelijoitasi. Kuninkaan

2. Samuelin kirja 11–12

palvelijoita kuoli; myös palvelijasi heettiläinen Uuria sai surmansa.”

25. Daavid sanoi sanansaattajalle: ”Sano Jooabille näin: ’Älköön tämä asia pahoittako mieltäsi, sillä miekka syö milloin yhden, milloin toisen. Taistele yhä kiivaammin kaupunkia vastaan ja hävitä se.’ Rohkaise häntä näin.”

Daavid ottaa Batseban vaimokseen

26. Kun Uurian vaimo kuuli, että hänen miehensä Uuria oli kuollut, hän piti puolisolleen valittajaiset.

27. Suruajan myötä Daavid lähetti noutamaan Batseban linnaansa. Batsebast tuli Daavidin vaimo, ja hän synnytti tälle pojan. Mutta se, mitä Daavid oli tehnyt, oli paha HERRAN silmissä.

12. LUKU

Naatan nuhtelee Daavidia

1. HERRA lähetti Naatanin Daavidin luo. Tultuaan Daavidin luo hän sanoi: ”Eräässä kaupungissa oli kaksi miestä, toinen rikas ja toinen köyhä.

2. Rikkaalla oli hyvin paljon lampaita ja nautakarjaa,

3. mutta köyhällä ei ollut muuta kuin yksi pieni karitsa, jonka hän oli ostanut. Hän elätti sitä, ja se kasvoi hänen luonaan yhdessä hänen lastensa kanssa. Se söi hänen leipäpalastaan, joi hänen maljastaan, makasi hänen sylissään ja oli hänelle kuin tytär.

4. Rikkaalle miehelle tuli kerran vieras. Rikas ei raskinut ottaa omista lampaistaan eikä naudoistaan valmistaakseen ruokaa matkamiehelle, joka oli tullut hänen luokseen, vaan hän otti köyhän miehen karitsan ja valmisti sen ruuaksi miehelle, joka oli tullut hänen vieraakseen.”

5. Daavid vihastui ankarasti tuohon mieheen ja sanoi Naatanille: ”Niin totta kuin HERRA elää, se mies, joka on noin tehnyt, on kuoleman oma.

6. Ja karitsa hänen on korvattava nelinkertaisesti, koska hän teki noin eikä tuntenut sääliä.”

2. Moos. 22:1

7. Silloin Naatan sanoi Daavidille: ”Sinä olet se mies. Näin sanoo HERRA, Israelin Jumala: ’Minä olen voidellut sinut Israelin kuninkaaksi ja pelastanut sinut Saulin käsistä.’

1. Sam. 16:1,13

8. Minä olen antanut sinulle herrasi linnan ja syliisi herrasi vaimot. Myös Israelin ja Juudan heimot minä olen myös antanut sinulle. Ja jos tämä olisi vähän, minä antaisin sinulle vielä paljon muutakin.

9. Miksi sinä olet halveksinut HERRAN sanaa ja tehnyt sellaista, mikä on pahaa hänen silmissään? Heettiläisen Uurian sinä olet surmannut miekalla, olet tappanut hänet ammonilaisten miekalla, ja hänen vaimonsa olet ottanut vaimoksesi.

2. Sam. 11:15,27

10. Tästä lähtien ei miekka tule milloinkaan väistymään suvustasi, koska sinä olet halveksinut minua ja ottanut vaimoksesi heettiläisen Uurian vaimon.”

11. Näin sanoo HERRA: ’Katso, minä nostan sinulle onnettomuuden omas-
ta perheestäsi ja otan sinun silmiesi edessä vaimosi ja annan heidät toiselle, ja hän makaa sinun vaimojesi kanssa päivänvalossa.

5. Moos. 28:30; 2. Sam. 13:1,16:22

12. Sinä olet tehnyt tekosi salassa, mutta minä teen tämän koko Israelin nähden ja päivänvalossa.”

Daavid tunnustaa syntinsä

13. Silloin Daavid sanoi Naatanille: ”Minä olen tehnyt syntiä HERRAA vastaan.” Naatan sanoi Daavidille: ”Niin on myös HERRA ottanut pois sinun syntisi, etkä sinä kuole.

2. Sam. 24:10; Ps. 51:1

14. Mutta koska sinä näin olet antanut HERRAN vihollisille pilkan aiheen, kuolee poika, joka sinulle on syntynyt.”

2. Sam. 11:27

Lapsi kuolee

15. Sitten Naatan meni kotiinsa. Ja HERRA löi lasta, jonka Uurian vaimo oli Daavidille synnyttänyt, ja lapsi sairastui pahoin.

16. Silloin Daavid etsi pojan vuoksi Jumalaa ja paastosi. Aina kun hän

2. Samuelin kirja 12–13

meni kotiinsa, hän vietti yönsä maaten lattialla.

17. Hänen hovinsa vanhimmat menivät hänen luokseen saadakseen hänet nousemaan ylös lattialta, mutta hän ei tahtonut, eikä hän syönyt mitään heidän kanssaan.

18. Seitsemäntenä päivänä lapsi kuoli. Daavidin palvelijat pelkäsivät kertoa hänelle, että lapsi oli kuollut, sillä he ajattelivat: ”Hän ei kuunnellut meitä, kun me puhuimme hänelle lapsen vielä eläessä. Kuinka sitten voisimme sanoa hänelle, että lapsi on kuollut? Hän voisi tehdä jotakin kauheaa.”

19. Kun Daavid näki, että hänen palvelijansa kuiskailivat keskenään, hän ymmärsi, että lapsi oli kuollut. Daavid kysyi palvelijoiltaan: ”Onko lapsi kuollut?” He vastasivat: ”On.”

20. Silloin Daavid nousi maasta, peseytyi, voiteli itsensä ja vaihtoi vaatteensa. Sitten hän meni HERRAN huoneeseen ja kumartui rukoilemaan. Tultuaan kotiin hän pyysi ruokaa. Sitä tarjottiin hänelle, ja hän söi.

21. Hänen palvelijansa kysyivät: ”Miksi toimit tällä tavalla? Lapsen vielä eläessä sinä paastosit ja itkit hänen vuokseen, mutta lapsen kuoltua sinä nouset syömään.”

22. Hän vastasi: ”Kun lapsi vielä eli, minä paastosin ja itkin, sillä minä ajattelin: kenties HERRA on minulle armollinen ja lapsi jää eloon.

23. Nyt hän on kuollut. Miksi minä enää paastoaisin? Voisinko enää saada häntä takaisin? Minä menen hänen luokseen, mutta hän ei palaa minun luokseni.”

Salomon syntymä

24. Daavid lohdutti vaimoaan Batsebaa. Hän meni tämän luokse ja makasi hänen kanssaan. Batseba synnytti pojan, ja Daavid antoi pojalle nimen Salomo. HERRA rakasti Salomoa

1. Aik. 3:5,22:9; Matt. 1:6

25. ja lähetti profeetta Naatanin kautta sanoman, että poikaa oli HERRAN vuoksi kutsuttava nimellä Jedidja⁶¹.

Daavid valloittaa Rabban

26. Jooab ryhtyi taas taistelemaan ammonilaisten Rabbaa vastaan ja valloitti kuninkaan kaupungin. 2. Sam. 11:1; 1. Aik. 20:1

27. Hän lähetti Daavidin luo sanansaattajia sanomaan: ”Olen taistellut Rabbaa vastaan ja olen jo valloittanut Vesikaupungin.

28. Kokoa nyt jäljellä oleva väki, leirydy kaupungin edustalle ja valloita se, etten minä valloittaisi sitä ja ettei sitä kutsuttaisi minun nimelläni.”

29. Silloin Daavid kokosi kaiken väen ja lähti Rabbaan, ryhtyi taisteluun sitä vastaan ja valloitti sen.

30. Hän otti heidän kuninkaansa päästä talentin painoisen kultakruunun, jossa oli kallis kivi, ja kruunu pantiin Daavidin päähän. Hän vei kaupungista hyvin paljon saalista.

31. Myös kaupungin kansan hän vei pois ja pani toiset heistä tekemään työtä kivisahoilla, rautahakuilla ja rautakirveillä ja siirsi toiset tiiliuuneille. Näin hän teki kaikille ammonilaisten kaupungeille. Sitten Daavid ja koko sotaväki palasivat Jerusalemiin.

13. LUKU

Amnon tekee väkivaltaa Taamarille

1. Sen jälkeen tapahtui näin: Daavidin pojalla Absalomilla oli kaunis sisar nimeltä Taamar, ja Daavidin poika Amnon rakastui häneen. 2. Sam. 3:2

2. Amnon aivan sairastui sisarpuolensa takia, sillä kun Taamar oli neitsyt, Amnonista näytti mahdottomalta tehdä hänelle mitään.

3. Mutta Amnonilla oli ystävä nimeltä Joonadab, joka oli Daavidin veljen Si-mean poika. Joonadab oli hyvin ovela mies. 1. Sam. 16:9; 2. Sam. 21:21; 1. Aik. 2:13

4. Hän sanoi Amnonille: ”Miksi sinä, kuninkaan poika, näytät joka aamu

61 12:25. Nimi Jedidja merkitsee 'Herran rakastama'.

2. Samuelin kirja 13

yhtä surkealta? Etkö kertoisi minulle?" Amnon vastasi: "Minä rakastan veljeni Absalomın sisarta Taamaria."

5. Joonadab sanoi hänelle: "Käy makaamaan vuoteeseesi, tekeydy sairaaksi, ja kun isäsi tulee katsomaan sinua, sano hänelle: 'Salli sisareni Taamarin tulla antamaan minulle jotakin syötävää. Hän voisi valmistaa ruuan minun silmiäni edessä, minun nähteni, ja minä söisin hänen kädestään.'"

6. Niin Amnon kävi makuulle ja tekeytyi sairaaksi. Kun kuningas tuli katsomaan häntä, Amnon sanoi kuninkaalle: "Tulisipa sisareni Taamar valmistamaan kaksi leivonnaista⁶² minun nähteni, niin minä söisin hänen kädestään."

7. Silloin Daavid lähetti Taamarille linnaan sanan: "Mene veljesi Amnonin taloon ja valmista hänelle syötävää."

8. Kun Taamar tuli veljensä Amnonin taloon, tämä oli makuulla. Taamar otti taikinan, alusti sen ja teki leivonnaisia Amnonin nähdä ja kypsensi ne.

9. Sitten hän otti pannun ja tyhjensi sen Amnonin eteen. Tämä ei kuitenkaan tahtonut syödä vaan sanoi: "Lähtekää kaikki ulos luotani." Kun kaikki olivat menneet ulos hänen luotaan,

10. Amnon sanoi Taamarille: "Tuo ruoka sisähuoneeseen, niin minä syön sinun kädestäsi." Taamar otti tekemänsä leivonnaiset ja vei ne veljelleen Amnonille sisähuoneeseen

11. ja tarjosi niitä hänelle syötäväksi. Silloin Amnon tarttui Taamarin ja sanoi hänelle: "Tule ja makaa minun kanssani, sisareni!"

12. Taamar sanoi: "Älä, veljeni, älä häpäise minua, sillä sellaista ei saa tehdä Israelissa. Älä tee niin häpeällistä tekoa.

3. Moos. 18:9,20:17;

5. Moos. 27:22

13. Mihin minä joutuisin häpeäni kanssa? Ja sinua pidettäisiin yhtenä houkkana Israelissa. Puhuisit kunin-

kaan kanssa, ei hän kiellä minua sinulta."

14. Mutta Amnon ei tahtonut kuunnella häntä vaan nujersi hänet ja makasi hänet väkisin.

15. Sitten Amnonin valtasi hyvin suuri vastenmielisyys häntä kohtaan. Vastenmielisyys, jota hän tunsı Taamaria kohtaan, oli suurempi kuin hänen aiemmin tuntemansa rakkaus. Amnon sanoi hänelle: "Nouse ylös siitä, mene tiehesi!"

16. Taamar vastasi: "Eikö se, että ajat minut pois, ole vielä suurempi rikos kuin se toinen, jonka äsken teit minulle?" Mutta Amnon ei tahtonut kuunnella Taamaria

17. vaan kutsui palvelijansa, nuoren miehen, ja sanoi: "Aja tämä ulos minun luotani ja lukitse ovi hänen jälkeensä."

18. Palvelija vei Taamarin ulos ja lukitsi oven hänen jälkeensä. Taamarilla oli yllään pitkä, hihallinen viitta, sillä sellaisia viitan kaltaisia vaatteita kuninkaan tyttäret käyttivät neitsyinä ollessaan.

19. Taamar sirotteli tomua päähänsä ja repäisi rikki pitkän viitan, joka hänellä oli yllään, pani kätensä pänsä päälle ja meni pois huutaen lakkaamatta.

Job 2:12; Jer. 2:37

20. Hänen veljensä Absalom sanoi hänelle: "Onko veljesi Amnon ollut sinun kanssasi? Vaikene nyt, sisareni, onhan hän veljesi. Älä ota tätä asiaa niin vakavasti." Ja Taamar jäi asumaan hylättyinä veljensä Absalomın taloon.

Absalomın kosto

21. Kun kuningas Daavid kuuli kaiken tämän, hän vihastui kovin.

22. Absalom taas ei puhunut Amnonille sanaakaan, ei pahaa eikä hyvää, sillä Absalom vihasi Amnonia, koska tämä oli tehnyt väkivaltaa hänen sisarelleen Taamarille.

23. Kahden vuoden kuluttua Absalomilla oli Baal-Haasorissa, lähellä Efraimia, lampaiden keritsiäiset, joihin hän kutsui kaikki kuninkaan pojat.

62 13:6. Hepr. *štei levivoot*, kaksi lettua. *Levivaa* on sanan *lev*, sydän, johdannainen.

2. Samuelin kirja 13–14

24. Absalom meni kuninkaan luo ja sanoi: "Palvelijallasi on nyt lampaiden keritsiäiset. Jospa myös kuningas palvelijoihinsa tulisi sinne palvelijansa luol!"

1. Sam. 25:2,7

25. Mutta kuningas sanoi Absalomille: "Ei, poikani, emmehän me kaikki voi tulla, ettemme olisi sinulle vaivaksi." Absalom pyytämällä pyysi häntä, mutta kuningas ei tahtonut lähteä vaan hyvästeli hänet.

26. Silloin Absalom sanoi: "Jos et itse lähde, niin salli kuitenkin veljeni Amnonin tulla meidän kanssamme." Kuningas vastasi hänelle: "Miksi hänen pitäisi tulla sinun kanssasi?"

27. Mutta kun Absalom pyysi pyytämistään, Daavid päästi Amnonin ja kaikki muutkin kuninkaan pojat lähtemään hänen kanssaan.

28. Absalom antoi palvelijoilleen käskyn: "Pitäkää silmällä, milloin Amnon tulee viinistä hyvälle tuulelle, ja kun minä sanon teille: 'Surmatkaa Amnon', tappakaa silloin hänet. Älkää pelätkö, minähän olen teitä käskenyt. Olkaa luja ja urhoollisia."

29. Absalomin palvelijat tekivät Amnonille niin kuin Absalom oli käskenyt. Silloin kaikki kuninkaan pojat nousivat muuliensa selkään ja pakenivat.

30. Heidän vielä ollessaan matkalla tuli Daavidin korviin huhu, että Absalom oli surmannut kaikki kuninkaan pojat eikä heistä ollut jäänyt jäljelle ainoakaan.

31. Silloin kuningas nousi, repäisi rikki vaatteensa ja asettui maahan makaamaan, ja kaikki hänen palvelijansa seisovat hänen vieressään vaatteet reväistynä.

32. Mutta Joonadab, Daavidin veljen Simean poika, alkoi puhua ja sanoi: "Älköön herrani luulko, että kaikki nuoret miehet, kuninkaan pojat, on tapettu, sillä ainoastaan Amnon on kuollut. Absalom on suunnitellut tätä siitä päivästä lähtien, jona Amnon teki väkivaltaa hänen sisarelleen Taamarille.

33. Älköön siis herrani, kuningas, ajatelko, että kaikki kuninkaan pojat

olisivat kuolleet, sillä ainoastaan Amnon on kuollut."

Absalomin pako

34. Mutta Absalom pakeni. Kun tähtämässä oleva palvelija nosti katseensa, hän näki, että hänen takanaan olevan vuoren rinnettä pitkin tuli paljon väkeä.

35. Silloin Joonadab sanoi kuninkaalle: "Katso, kuninkaan pojat tulevat. On tapahtunut niin kuin palvelijasi sanoi."

36. Kun hän oli saanut tämän sanotuksi, kuninkaan pojat saapuivat. He alkoivat itkeä kovalla äänellä, ja myös kuningas ja kaikki hänen palvelijansa itkivät hyvin katkerasti.

37. Absalom pakeni Gesurin kuninkaan Talmain, Ammihudin pojan, luo. Mutta Daavid suri poikaansa Amnonia kaikkia ne päivät⁶³.

2. Sam. 3:3

38. Absalom meni Gesuriin ja oleskeli siellä kolme vuotta.

39. Mutta kuningas Daavid alkoi ikävöidä Absalomin luo, sillä hän oli lohdutautunut Amnonin kuolemasta.

14. LUKU

Jooabin juoni

1. Kun Jooab, Serujan poika, ymmärsi, että kuningas sydämessään kaipasi Absalomia,

2. hän lähetti noutamaan Tekoasta viisaan naisen ja sanoi tälle: "Ole surevinasi ja pukeudu suruvaatteisiin äläkä voitele itseäsi öljyllä, vaan ole niin kuin nainen, joka on jo kauan surrut vainajaa.

3. Mene sitten kuninkaan eteen ja puhu hänelle näin ja näin." Ja Jooab pani sanat naisen suuhun.

4. Niin tekoalainen nainen meni kuninkaan puheille. Hän heittäytyi kunnioitusta osoittaen kasvoilleen maahan ja sanoi: "Auta, kuningas!"

⁶³ 13:37. Ilmaus: 'kaikki ne päivät' tarkoittaa määrättyä suruaikaa, ks. 1. Moos. 38:12; 1. Moos. 50:4; 5. Moos. 34:8; 2. Sam. 11:27.

5. Kuningas kysyi naiselta: "Mikä sinun on?" Tämä vastasi: "Voi, minä olen leskivaimo, mieheni on kuollut.

6. Palvelijattarellasi oli kaksi poikaa. He joutuivat riitaan kedolla, eikä ollut ketään erottamassa heitä toisistaan. Silloin toinen löi toista ja tappoi hänet.

7. Nyt koko suku on noussut palvelijatartasi vastaan ja sanoo: 'Anna tänne veljensä surmaaja, niin me surmaamme hänet kostoksi hänen tapetun veljensä hengestä ja hävitämme samalla perillisenkin.' Näin he sammuttaisivat sen kipinän, joka vielä on jäljellä, niin ettei miehestäni jäisi nimeä eikä jälkeläistä maan päälle."

1. Moos. 9:6;

5. Moos. 19:11

8. Kuningas sanoi naiselle: "Mene kotiisi, minä annan käskyn sinusta."

9. Tekoalainen nainen sanoi kuninkaalle: "Herrani, kuningas, tulkoon tämä rikos minun ja minun isäni perheen kannettavaksi, mutta kuningas ja hänen valtaistuimensa olkoon syyllisyydestä vapaa."

10. Kuningas sanoi: "Tuo minun eteeni se, joka puhuu sinulle tuollaisia. Sen jälkeen hän ei koske sinuun."

11. Nainen sanoi: "Muistakoon kuningas HERRAA Jumalaansa, ettei verenkostaja tuottaisi vielä suurempaa turmiota ja ettei poikaani tuhottaisi." Kuningas sanoi: "Niin totta kuin HERRA elää, hiuskarvaakaan ei putoa maahan poikasi päästä."

4. Moos. 35:10;

5. Moos. 19:2; Joos. 20:1

12. Mutta nainen sanoi: "Salli palvelijattaresi sanoa vielä sananen herralleni, kuninkaalle." Daavid vastasi: "Puhu."

13. Nainen sanoi: "Miksi sinä aiot tehdä samalla tavoin Jumalan kansaa kohtaan? Noin puhuessaan kuningas tulee ikään kuin syylliseksi, kun ei kutsu takaisin miestä, jonka on karkottanut.

14. Me kuolemme ja olemme kuin maahan kaadettu vesi, jota ei voi koota takaisin. Jumala ei kuitenkaan halua ottaa pois elämää vaan kantaa huolta siitä, ettei karkotettu vain joutuisi eroon hänestä.

Ps. 89:49; Hes. 18:23,32

15. Minä tulin puhumaan tätä herralleni, kuninkaalle, koska kansa sai minut pelkäämään. Palvelijattaresi ajatteli: minä puhun kuninkaalle, ehkä kuningas tekee palvelijattarensa sanan mukaan.

16. Kuningas varmasti kuulee palvelijattartaan ja pelastaa minut sen miehen kourista, joka tahtoo hävittää sekä minut että poikani Jumalan antamasta perintöosasta.

17. Palvelijattaresi ajatteli: rauhoittakoon herrani ja kuninkaani sana tilanteen, sillä herrani, kuningas, on kuin Jumalan enkeli ja ymmärtää, mikä on hyvää ja mikä pahaa. HERRA, sinun Jumalasi, olkoon kanssasi."

2. Sam. 19:27

18. Kuningas vastasi naiselle: "Älä salaa minulta mitään, mitä sinulta kysyn." Nainen sanoi: "Herrani, kuningas, puhukoon."

19. Kuningas kysyi: "Onko Jooab pannut sinut puhumaan kaiken tämän?" Nainen vastasi: "Niin totta kuin sinä, herrani kuningas, elät: siitä, mitä herrani ja kuninkaani puhuu, ei pääse oikeaan eikä vasempaan. Palvelijasi Jooab on todellakin käskenyt minua ja pannut kaikki nämä sanat palvelijattaresi suuhun.

20. Saadakseen esille asian toisenkin puolen on palvelijasi Jooab tehnyt näin. Mutta herrani on viisas kuin Jumalan enkeli ja tietää kaiken, mitä maan päällä tapahtuu."

21. Silloin kuningas sanoi Jooabille: "Hyvä on, minä teen niin. Mene ja tuo takaisin nuorukainen Absalom."

22. Jooab heittäytyi kunnioitusta osoittaen kasvoilleen maahan ja siunasi kuningasta. Sitten Jooab sanoi: "Herrani, kuningas, nyt palvelijasi tietää, että olen saanut osakseni suosiota, kun kuningas tekee palvelijansa sanan mukaan."

23. Tämän jälkeen Jooab lähti Gesuriin ja toi Absalomin Jerusalemiin.

2. Sam. 13:37

24. Mutta kuningas sanoi: "Menköön hän omaan taloonsa; minun kasvojani hän ei saa nähdä." Niin Absalom siirtyi

omaa taloonsa eikä saanut nähdä kuninkaan kasvoja.

Daavid armahtaa Absalomin

25. Koko Israelissa ei ollut toista niin kaunista ja ylistettyä miestä kuin Absalom. Kiireestä kantapähän asti hänestä ei löytynyt yhtään virhettä.

26. Kun hän leikkautti hiuksensa – ja hän leikkautti ne vuosittain, kun ne alkoivat tuntua hänestä painavilta – ne painoivat punnittaessa kaksisataa sekeliä kuninkaan painomittojen mukaan.

27. Absalomille syntyi kolme poikaa ja tytär, jonka nimi oli Taamar. Hän oli kaunis nainen. 2. Sam. 18:18

28. Absalom asui kaksi vuotta Jerusalemissa mutta ei saanut nähdä kuninkaan kasvoja.

29. Sitten Absalom kutsui Jooabin lähettääkseen hänet kuninkaan luo, mutta Jooab ei tahtonut tulla hänen luokseen. Hän lähetti sanan vielä toistamiseen, mutta Jooab ei sittenkään halunnut tulla.

30. Silloin Absalom sanoi palvelijoilleen: ”Tiedättehän, että Jooabin pelto on minun peltoni vieressä ja hänellä on siinä ohraa. Menkää ja sytyttäkää se tuleen.” Ja Absalomin palvelijat sytyttivät pellon palamaan.

31. Silloin Jooab lähti Absalomin taloon ja kysyi häneltä: ”Miksi palvelijasi ovat sytyttäneet tuleen minun peltoni?”

32. Absalom vastasi Jooabille: ”Minähän lähetin sinulle sanan: ’Tule tänne, niin minä lähetän sinut kuninkaan luo kysymään, mitä varten olen tullut kotiin Gesurista.’ Olisi parempi, jos vielä olisin siellä. Nyt minä tahdon nähdä kuninkaan kasvot. Jos minussa on vääryyttä, surmatkoon hän minut.”

33. Niin Jooab meni kuninkaan luo ja kertoi hänelle tämän. Silloin kuningas kutsui Absalomin luokseen. Tämä tuli kuninkaan luo ja kumartui kasvoilleen maahan hänen eteensä, ja kuningas suuteli Absalomia.

15. LUKU

Absalomin salaliitto

1. Sen jälkeen Absalom hankki itselleen vaunut ja hevosia sekä viisikymmentä miestä, jotka juoksivat hänen edellään. 1. Kun. 1:5

2. Absalomilla oli tapana varhain aamulla seisoa kaupungin portille vievän tien vieressä. Aina kun joku oli tulossa kuninkaan eteen saamaan oikeutta riita-asiassaan, Absalom kutsui hänet luokseen ja kysyi: ”Mistä kaupungista sinä olet?” Kun tämä kertoi, mistä Israelin heimosta hän oli,

3. Absalom sanoi hänelle: ”Asiasi ovat kyllä hyviä ja oikeita, mutta kuninkaan luona ei ole ketään, joka kuuntelisi sinua.”

4. Absalomilla oli tapana lisätä: ”Jospa minut asetettaisiin tuomariksi maahan! Silloin jokainen, jolla on riita- tai oikeusasia, voisi tulla minun eteeni, ja minä hankkisin hänelle oikeuden.”

5. Ja kun joku lähestyi kumartuakseen hänen eteensä ja osoittaakseen hänelle kunnioitusta, Absalom ojensi kätensä, tarttui häneen ja suuteli häntä.

6. Näin Absalom teki kaikille israelilaisille, jotka tulivat kuninkaan eteen saamaan oikeutta, ja tällä tavoin hän varasti Israelin miesten sydämet.

7. Neljän⁶⁴ vuoden kuluttua Absalom sanoi kuninkaalle: ”Salli minun mennä Hebronin täyttämään lupaus, jonka olen tehnyt HERRALLE,

8. sillä asuessani Aramin Gesurissa palvelijasi teki tämän lupauksen: ’Jos HERRA tuo minut takaisin Jerusalemiin, niin minä palvelen HERRAA.’”

1. Moos. 28:20; 2. Sam. 13:37

9. Kuningas sanoi hänelle: ”Mene rauhassa.” Niin Absalom lähti Hebronin.

10. Mutta hän oli lähettänyt salaa lähettejä kaikkiin Israelin heimoihin sanomaan: ”Kun kuulette sofar-torven

64 15:7. Joidenkin LXX:n tekstien ja syriaalaisen tekstin mukaan näin. Hepr. tekstin mukaan ’neljäkymmenen’.

äänen, sanokaa: 'Absalomista on Hebronissa tullut kuningas.'"

11. Lisäksi Absalom oli kutsunut Jerusalemissa mukaansa kaksisataa miestä, ja nämä lähtivät matkaan pahaa aavistamatta, tietämättä asiasta mitään.

12. Uhratessaan teurasuhreja Absalom lähetti noutamaan giilolaisen Ahitofelin, Daavidin neuvonantajan, tämän kotikaupungista Giilosta. Salaliitosta tuli vahva, ja yhä enemmän kansaa meni Absalomien puolelle. 1. Aik. 27:33

Daavid pakenee Jerusalemissa

13. Daavidin luo tuli sanantuoja, joka kertoi: "Israelin miesten sydämet ovat kääntyneet Absalomien puolelle."

14. Silloin Daavid sanoi kaikille palvelijoilleen, jotka olivat hänen kanssaan Jerusalemissa: "Nouskaa, paetkaamme, sillä muuten emme voi pelastua Absalomien käsistä. Lähtekää kiireesti, ettei hän saavuttaisi meitä, tuottaisi meille onnettomuutta ja surmaisi kaupungin asukkaita miekalla." Ps. 3:1

15. Kuninkaan palvelijat vastasivat hänelle: "Tehtäköön kuten herramme, kuningas, harkitsee. Olemmehan sinun palvelijotasi."

16. Sitten kuningas lähti, ja koko hänen perheensä seurasi häntä. Kymmenen sivuvaimoaan hän kuitenkin jätti pitämään huolta linnasta.

17. Kuningas lähti, ja kaikki väki seurasi häntä. He pysähtyivät kaukaisimman talon kohdalle,

18. ja kaikki kuninkaan palvelijat kulkivat hänen ohitse. Myös kaikki kreetit ja pleetit⁶⁵ sekä kaikki gatilaiset, kuusisataa miestä, jotka olivat seuranneet Daavidia Gatista, kulkivat kuninkaan ohii. 2. Sam. 8:18

19. Daavid sanoi gatilaiselle Ittaille: "Miksi sinäkin tulet meidän kanssamme? Käännä takaisin ja jää kuninkaan luo, sillä sinä olet muukalainen ja lisäksi maanpaossa omalta kotiseudultasi.

20. Eilen sinä tulit. Ottaisinko minä jo tänään sinut harhailemaan kanssamme, kun en itsekään tiedä minne menisin? Käännä takaisin ja vie veljesi mukasi. Armo ja uskollisuus olkoott kanssasi!"

21. Mutta Ittai vastasi kuninkaalle: "Niin totta kuin HERRA elää ja niin totta kuin herrani, kuningas, elää: siellä missä herrani, kuningas, on, siellä tahtoo myös palvelijasi olla, olkoontpa se elämäksi tai kuolemaksi." Ruut 1:15

22. Daavid sanoi Ittaille: "Tule sitten ja kulje ohitseni." Niin gatilainen Ittai kulki ohitse samoin kuin kaikki hänen kanssaan olevat miehet perheineen.

Daavid lähettää liitonarkun takaisin Jerusalemiin

23. Koko maa itki suureen ääneen, kun väkijoukko kulki ohi. Kuningas kulki Kidronin laakson poikki, ja koko joukko kulki hänen jäljessään autiomaahan johtavaa tietä.

1. Kun. 2:37; 2. Kun. 23:6; Joh. 18:1

24. Hänen kanssaan olivat myös Saadok ja kaikki leeviläiset, jotka kantivat Jumalan liitonarkkua. He laskivat Jumalan arkun maahan, ja Ebjatar uhraisi polttouhreja, kunnes kaikki väki oli ehtinyt lähteä kaupungista.

25. Sitten kuningas sanoi Saadokille: "Vie Jumalan liitonarkku takaisin kaupunkiin. Jos saan armon HERRAN silmissä, hän tuo minut takaisin ja antaa minun vielä nähdä arkun ja sen olinpaikan. Ps. 27:8

26. Jos hän kuitenkin sanoo: 'Minä en ole mieltynyt sinuun', niin tässä olen, tehköön hän minulle, mitä hyväksi näkee." 1. Sam. 3:18; 2. Sam. 10:12

27. Kuningas sanoi vielä pappi Saadokille: "Sinähän olet näkijä! Palaa rauhassa kaupunkiin. Myös poikasi Ahimaas ja Ebjatarin poika Joonatan, teidän molempien pojat, lähtekööt teidän mukaanne. 1. Sam. 9:9; 2. Sam. 17:17

28. Katsokaa, minä viivyn autiomaahan johtavilla ylityspaikoilla⁶⁶, kunnes saan teiltä tietoa."

65 15:18. Kreetit ja pleetit olivat ulkomaisia palkkasotureita.

66 15:28. Tark. Jordanin ylityspaikkoja.

2. Samuelin kirja 15–16

29. Niin Saadok ja Ebjatar veivät Jumalan liitonarkun takaisin Jerusalemiin ja jäivät sinne.

Daavid lähettää ystävänsä Huusain Jerusalemiin

30. Mutta Daavid nousi Öljymäen rinnettä itkien, pää peitettyä ja paljain jaloin. Myös kaikki väki, joka oli hänen kanssaan, jokainen heistä, oli peittänyt päänsä, ja he nousivat rinnettä itkien lakkaamatta. 2. Sam. 19:5; Ester 6:12; Jer. 14:3

31. Daavidille kerrottiin, että Ahitofel oli salaliittolaisten joukossa Absalomien puolella. Silloin Daavid rukoili: "HERRA, käännä Ahitofelin neuvot hulluudeksi." Neh. 4:9; Job 5:12; Ps. 33:10

32. Kun Daavid oli tullut vuoren laelle, jossa hänellä oli tapana rukoilla Jumalaa, arkilainen Huusai tuli häntä vastaan viitta reväistynä ja multaa päänsä päällä.

33. Daavid sanoi hänelle: "Jos tulet minun kanssani, olet minulle taakaksi.

34. Palaa sen sijaan kaupunkiin ja sano Absalomille: 'Minä tahdon olla sinun palvelijasi, kuningas. Olen ennen ollut isäsi palvelija, mutta nyt tahdon olla sinun palvelijasi.' Siten voit tehdä puolestani tyhjäksi Ahitofelin neuvot. 2. Sam. 17:6

35. Ovathan siellä myös papit, Saadok ja Ebjatar, sinun kanssasi. Ilmoita heille kaikki, mitä kuulet kuninkaan linnasta.

36. Heillä on siellä mukanaan myös molempien pojat, Saadokilla Ahimaas ja Ebjatarilla Joonatan. Heidän kauttaan voitte lähettää minulle tiedon kaikesta, mitä kuulette."

37. Niin Daavidin ystävä Huusai palasi kaupunkiin. Pian myös Absalom saapui Jerusalemiin. 1. Aik. 27:33

16. LUKU

Daavid ja Siiba

1. Kun Daavid oli kulkenut vähän matkaa vuoren laelta, häntä vastaan tuli Mefibosetin palvelija Siiba mukanaan satuloitu aasipari. Aaseilla oli

kuormana kaksisataa leipää, sata rusinakakkua, sata hedelmää ja leili viiniä. 2. Sam. 9:2

2. Kuningas kysyi Siibalta: "Mitä varten sinulla on nämä?" Siiba vastasi: "Aasit ovat kuninkaan perheen ratsuiksi, leipä ja hedelmät palvelijoille syötäväksi ja viini uupuneille juotavaksi autiomaassa."

3. Kuningas sanoi: "Missä sinun herrasi poika on?" Siiba vastasi kuninkaalle: "Hän jäi Jerusalemiin, sillä hän ajatteli: 'Nyt Israelin heimo palauttaa minulle isäni kuninkuuden.'" 2. Sam. 19:28

4. Kuningas sanoi Siibalta: "Sinulle kuuluu nyt kaikki, mitä Mefibosetilla on." Siiba vastasi: "Minä kumarrun maahan asti; kunpa vain saisin herrani, kuninkaan, suosion."

Simei kiroaa Daavidia

5. Kun kuningas Daavid saapui Bahurimin kohdalle, kylästä tuli mies, joka oli Saulin sukua. Hänen nimensä oli Simei, Geeran poika. Tullessaan hän kirosi 2. Sam. 19:20; 1. Kun. 2:8

6. ja viskeli kivillä kuningas Daavidia ja hänen palvelijoitaan, vaikka koko kansa ja kaikki soturit olivat kuninkaan oikealla ja vasemmalla puolella.

7. Kirotessaan Daavidia Simei huusi: "Mene pois, mene pois, sinä murhamies, sinä kelvoton! 2. Moos. 22:27

8. HERRA on costanut sinulle koko Saulin suvun veren, hänen, jonka siijaan sinusta on tullut kuningas. Nyt HERRA antaa kuninkuuden pojallasi Absalomille. Tämä onnettomuus on kohdannut sinua, koska olet murhamies."

9. Silloin Abisai, Serujan poika, sanoi kuninkaalle: "Miksi tuo koiranraato saa kirotta herraani, kuningasta? Salli minun mennä ja lyödä häneltä pää poikki." 1. Sam. 24:15,26,8; 2. Sam. 9:8

10. Mutta kuningas vastasi: "Mitä teillä on minun kanssani tekemistä, te Serujan pojat? Kirotkoon vain, sillä jos HERRA on käskenyt häntä: 'Kiroa Daa-

vidia.' Kuka voi silloin sanoa: 'Miksi teet niin?'" 2. Sam. 19:23; 1. Kun. 2:8; Valit. 3:37

11. Daavid sanoi vielä Abisaille ja kaikille palvelijoilleen: "Jos kerran oma poikani, omasta ruumiistani lähtenyt, tavoittelee henkeäni, miksi ei sitten tämä benjaminilainen? Antakaa hänen olla, kirotkoon vain, jos HERRA on häntä käskenyt.

12. Ehkä HERRA näkee kurjuuteni ja korvaa minulle hyvydellään sen, että tämä mies tänään kiroaa minua."

13. Niin Daavid kulki miehineen tietä eteenpäin, ja Simei kulki pitkin vuoren rinnettä samaan suuntaan, kirosi kulkiessaan, viskeli kiviä häntä kohti ja heitteli soraa.

14. Sitten kuningas ja kaikki väki, joka oli hänen kanssaan, tulivat Ajefimiin⁶⁷ ja levähtivät siellä.

Absalom makaa isänsä sivuvaimojen kanssa

15. Sillä välin Absalom ja koko kansa, Israelin miehet, tulivat Jerusalemiin. Myös Ahitofel oli hänen kanssaan.

16. Kun arkilainen Huusai, Daavidin ystävä, tuli Absalomin luo, hän huusi: "Eläköön kuningas! Eläköön kuningas!"

17. Absalom sanoi Huusaille: "Tälaistako on uskollisuutesi ystävääsi kohtaan? Miksi et mennyt ystäväsi mukana?"

18. Huusai vastasi Absalomille: "En mennyt, koska minä jään sen luokse, jonka HERRA, tämä kansa ja kaikki Israelin miehet ovat valinneet. Hänen puolellaan minä olen.

19. Ja toisekseen, ketä minä palvelisin, ellen hänen poikaansa? Niin kuin olen palvellut isääsi, samoin tahdon palvella sinuakin."

20. Sitten Absalom sanoi Ahitofelille: "Neuvo nyt, mitä meidän on tehtävä."

21. Ahitofel vastasi Absalomille: "Mene isäsi sivuvaimojen luo, jotka hän on jättänyt pitämään huolta linnasta. Silloin koko Israel saa kuulla, että

sinä olet tehnyt itsesi vastenmieliseksi isällesi, ja kaikki, jotka ovat kanssasi, saavat rohkeutta."

2. Sam. 15:16

22. Niin Absalomille pystytettiin teltta katolle, ja hän meni isänsä sivuvaimojen luo koko Israelin nähden.

2. Sam. 12:11

23. Ahitofelin antama neuvo oli siihen aikaan niin kuin Jumalan sana. Sen arvoisena pitivät sekä Daavid että Absalom jokaista Ahitofelin neuvoa.

17. LUKU

Ahitofelin ja Huusain neuvot

1. Ahitofel sanoi Absalomille: "Anna minun valita kaksitoistatuhatta miestä ja lähteä ajamaan Daavidia takaa tänä yönä.

2. Minä hyökkään hänen kimppuunsa, kun hän on uupunut ja hänen käntensä ovat hervonneet, ja saatan hänet kauhun valtaan. Silloin kaikki väki, joka on hänen kanssaan, pakenee, ja minä surmaan ainoastaan kuninkaan.

3. Näin saan koko kansan palamaan luoksesi. Kaikki palaavat, kun tuo mies, jota etsit, on poissa. Silloin koko kansa saa rauhan."

4. Tämä neuvo oli hyvä Absalomin ja kaikkien Israelin vanhimpien mielestä.

5. Mutta Absalom sanoi vielä: "Kutsukaa myös arkilainen Huusai, niin saamme kuulla, mitä sanottavaa hänellä on."

2. Sam. 16:16

6. Kun Huusai tuli Absalomin luo, Absalom sanoi hänelle: "Näin ja näin puhui Ahitofel. Onko meidän tehtävä hänen sanansa mukaan? Jos ei, puhu sinä."

7. Huusai vastasi Absalomille: "Ahitofelin neuvo ei tällä kertaa ole hyvä."

2. Sam. 15:34

8. Huusai sanoi vielä: "Sinähän tiedät, että isäsi ja hänen miehensä ovat urheita sotureita ja vihaisia kuin karhu, jolta on kedolla riistetty poikaset. Isäsi on myös kokenut sotilas, joka väkineen ei lepää yöllä.

9. Varmasti hän on nyt piiloutunut johonkin onkaloon tai muuhun paikkaan. Jos sinun miehiäsi kaatuisi jo alussa ja

67 16:14. Nimi Ajefim merkitsee 'väsyneet'.

2. Samuelin kirja 17

se saataisiin kuulla, sanottaisiin: 'Välle, joka seuraa Absalomia, on tullut tappio.'

10. Silloin urhoollisinkin, jolla on sydän kuin leijonalla, menettäisi rohkeutensa. Tietäähän koko Israel, että isäsi on sankari ja että ne, jotka ovat hänen kanssaan, ovat urhoollisia miehiä.

11. Siksi minä annan tämän neuvon: Koottakoon koko Israel Daanista Beerebaan asti sinun luoksesi, niin että väkeä on yhtä paljon kuin hiekkaa meren rannalla, ja lähde sinä itsekkin taisteluun. Tuom. 20:1

12. Kun me sitten tavoitamme hänet, missä hän onkaan, me käymme hänen päälleen niin kuin kaste laskeutuu maahan. Silloin ei hänestä eikä kaikista niistä miehistä, jotka ovat hänen kanssaan, jää jäljelle ainoakaan.

13. Ja jos hän vetäytyy johonkin kaupunkiin, koko Israel panee köydet sen kaupungin ympärille ja me kiskomme sen alas laaksoon, niin ettei siitä jää kiviensuakaan."

14. Silloin Absalom ja kaikki Israelin miehet sanoivat: "Arkilaisen Huusain neuvo on parempi kuin Ahitofelin neuvo." HERRA oli näet päättänyt tehdä tyhjäksi Ahitofelin hyvän neuvon ja syöstä Absalomien onnettomuuteen. Job 5:12; 2. Sam. 15:34

Daavid saa Huusain lähettämän sanoman ja pakenee

15. Sitten Huusai sanoi Saadokille ja Ebjatarille, papeille: "Sen ja sen neuvon on Ahitofel antanut Absalomille ja Israelin vanhimmille, ja sen ja sen neuvon olen minä antanut.

16. Lähettäkää pian Daavidille tällainen sana: Älä jää yöksi autiomaahan johtaville ylityspaikoille, vaan mene virran yli. Muuten kuningas ja kaikki väki, joka on hänen kanssaan, joutuu surman suuhun."

17. Joonatan ja Ahimaas olivat asettuneet Roogelin lähteelle, sillä he eivät uskaltaneet näyttäytyä kaupungissa. Muuan palvelijatar toi heille sanan, ja

he menivät ja kertoivat sen kuningas Daavidille. Joos. 15:7,18:6; 2. Sam. 15:27

18. Mutta eräs poika näki heidät ja kertoi siitä Absalomille. Silloin molemmat sananviejät lähtivät kiireesti pois ja tulivat Bahurimiin erään miehen taloon. Tällä oli pihallaan kaivo, ja he laskeutuivat siihen.

19. Miehen vaimo otti peitteen, levitti sen kaivon suulle ja sirotti jyvää sen päälle, niin ettei kukaan voinut huomata mitään. Joos. 2:4,6

20. Absalomien palvelijat tulivat vaimon luo taloon ja kysyivät: "Missä ovat Ahimaas ja Joonatan?" Vaimo vastasi heille: "Tuosta he menivät vesisäiliön ohi." Miehet etsivät, mutta eivät löytäneet ja palasivat Jerusalemiin.

21. Miesten mentyä Joonatan ja Ahimaas nousivat kaivosta ja menivät ilmoittamaan viestinsä kuningas Daavidille. He sanoivat: "Nouskaa ja menkää kiireesti Jordanin yli, sillä sen ja sen neuvon Ahitofel on antanut teidän tuhoksenne."

22. Silloin Daavid ja kaikki väki, joka oli hänen kanssaan, lähtivät liikkeelle ja ylittivät Jordanin. Kun aamu valkeni, ei ollut ainoakaan, joka ei olisi mennyt Jordanin yli.

23. Kun Ahitofel näki, ettei hänen neuvoaan noudatettu, hän satuloi aasinsa ja lähti kotiin omaan kaupunkiinsa. Annettuaan määräykset talonsa asioista hän hirttäytyi. Niin hän kuoli, ja hänet haudattiin isänsä hautaan.

Daavid tulee Mahanaimiin

24. Daavid oli jo tullut Mahanaimiin, kun Absalom meni kaikkien Israelin miesten kanssa Jordanin yli.

25. Absalom oli asettanut Amasan Joabin sijaan sotajoukon ylipäälliköksi. Amasan isä oli Jitra-niminen ismaelilainen⁶⁸, joka oli yhtynyt Abigailiin, Naahaksen tyttäreeseen, Joabin äidin Serujan sisareen. 2. Sam. 19:14; 1. Aik. 2:16,17

⁶⁸ 17:25. Masoreettisessa tekstissä: 'israelilainen'. Ks. 1. Aik. 2:17.

2. Samuelin kirja 17–18

26. Israelilaiset ja Absalom leiriytyivät Gileadin maahan.

27. Kun Daavid oli tullut Mahanaimiin, Naahaksen poika Soobi ammonilaisten Rabbasta, Ammielin poika Maakir Loodebarista ja gileadilainen Barsillai Roogelimista

2. Sam. 9:4,19:32

28. toivat vuoteita, vateja ja saviastioita sekä vehnää, ohria, jauhoja, paahdettuja jyviä, papuja, linssejä,

29. hunajaa, voita, lampaita ja juustoja ruuaksi Daavidille ja vaelle, joka oli hänen kanssaan. He näet ajattelivat: "Kansa on uuvuksissa, nälkäisenä ja janoisena autiomaassa."

18. LUKU

Absalomon kapina kukistetaan

1. Daavid katsasti mukanaan olevan sotaväen ja asetti sille tuhannen- ja sadanpäämiehet.

2. Sitten hän lähetti väen taisteluun, kolmanneksen Jooabin johdolla, kolmanneksen Jooabin veljen Abisain, Serujan pojan, johdolla ja kolmanneksen gatilaisen Ittain johdolla. Kuningas sanoi kansalle: "Minäkin lähdän teidän kanssanne."

2. Sam. 15:19

3. Mutta kansa vastasi: "Et lähde. Jos me joutuisimme pakenemaan, ei meihin kiinnitettäisi huomiota, ja jos puolet meistä saisi surmansa, ei meistä silloinkaan välitettäisi. Mutta sinä vastaat kymmentätuhatta meistä. Siksi on nyt parempi, että sinä olet meille avuksi kaupungista käsin." 2. Sam. 21:17

4. Kuningas sanoi heille: "Minä teen, mitä te hyväksi näette." Ja kuningas jäi seisomaan portin pieleen, kun kaikki väki lähti liikkeelle sadan ja tuhannen joukkoina.

5. Mutta kuningas antoi Jooabille, Abisaille ja Ittaille tämän käskyn: "Kohdelkaa minun vuokseni varoen nuorta Absalomia." Koko kansa kuuli, kuinka kuningas antoi kaikille päälliköille käskyn Absalomista.

6. Väki lähti ulos kaupungista Israelia vastaan, ja Efraimin metsässä alkoi taistelu.

7. Israelin väki joutui tappiolle Daavidin palvelijoiden edessä, ja siellä oli sinä päivänä suuri mieshukka, kaksikymmentätuhatta miestä.

8. Taistelu levisi koko sille seudulle, ja metsä soi sinä päivänä enemmän väkeä kuin miekka.

Jooab tappaa Absalomon

9. Absalom, joka ratsasti muulilla, osui vastakkain Daavidin palvelijoiden kanssa. Kun muuli tuli suuren, tiheäoksisen tammen alle, Absalom tarttui päästään kiinni tammeen ja hän jäi riippumaan taivaan ja maan välille muulin mennessä menojaan hänen altaan.

10. Eräs mies näki tämän ja kertoi Jooabille: "Minä näin Absalomon riippuvan tammessa."

11. Jooab sanoi miehelle, joka kertoi tämän hänelle: "Jos kerran näit, niin miksi et lyönyt häntä siinä paikassa maahan? Silloin minun olisi ollut annettava sinulle kymmenen hopeasekeliä ja vyö."

12. Mutta mies vastasi Jooabille: "Vaikka käsiini punnittaisiin tuhat hopeasekeliä, en sittenkään kävisi käsiiksi kuninkaan poikaan, sillä kuningas antoi meidän kuultemme sinulle, Abisaille ja Ittaille tämän käskyn: 'Pitäkää minun vuokseni huoli nuoresta Absalomista.'

13. Olisinko voinut tehdä niin väärin kuningasta kohtaan? Ja häneltähän ei mikään pysy salassa, mutta sinä kyllä olisit pysytellyt syrjässä."

14. Silloin Jooab sanoi: "Minä en enää kuluta aikaa sinun kanssasi." Sitten hän otti kolme keihästä käteensä ja iski ne Absalomon rintaan, kun tämä vielä oli elossa tammessa.

15. Kymmenen nuorta miestä, Jooabin varusteiden kantajaa, meni Absalomon luo, ja he löivät hänet kuoliaaksi.

16. Sitten Jooab puhalsi pasuunaan pysäyttääkseen väen, ja väki palasi ajamasta takaa Israelia.

17. He ottivat Absalomín ruumiin, heittivät sen metsässä suureen kuoppaan ja kasasivat sen päälle hyvin suuren kivistä. Mutta koko Israel pakeni, jokainen kotiinsa.

Joo. 7:26,8:29

18. Absalom oli eläessään hankkinut itselleen patsaan ja pystyttäneen sen Kuninkaanlaaksoon. Hän oli näet sanonut: "Minulla ei ole poikaa, joka säilyttäisi nimeni muiston." Patsaalle hän oli antanut oman nimensä, ja sitä kutsutaan vielä tänäkin päivänä Absalomín muistomerkeksi.

1. Moos. 14:17;

2. Sam. 14:27

Daavid saa tiedon Absalomín kuolemasta

19. Ahimaas, Saadokin poika, sanoi: "Minä juoksen viemään kuninkaalle ilosanoman, että HERRA on tuominut hänen vihollisensa ja pelastanut hänet heidän käsistään."

20. Mutta Jooab sanoi hänelle: "Tänään et ole ilosanoman viejä. Voit viedä ilosanoman jonakin muuna päivänä mutta et tänään. Onhan kuninkaan poika kuollut."

21. Sitten Jooab sanoi erälle kuusilaiselle: "Mene ja kerro kuninkaalle, mitä olet nähnyt." Kuusilainen kumartui Jooabin eteen ja lähti sitten juoksemaan.

22. Ahimaas, Saadokin poika, sanoi taas Jooabille: "Käyköön miten tahansa, minä juoksen kuusilaisen perään." Jooab sanoi: "Miksi sinä juoksisit, poikani? Eihän sinulla ole vietävänä ilosanomaa."

23. Ahimaas jatkoi: "Käyköön miten tahansa, minä juoksen." Silloin Jooab sanoi hänelle: "Juokse sitten." Ahimaas lähti juoksemaan tasankoa myöten ja ohitti kuusilaisen.

24. Daavid istui kahden portin välissä⁶⁹, ja tähyistäjä meni portin katolle muurin päälle. Kun hän kohotti katseensa, hän näki yksinään juoksevan miehen.

25. Tähyistäjä huusi ja ilmoitti siitä kuninkaalle. Kuningas sanoi: "Jos hän on yksin, hänellä on hyviä uutisia." Miehen tullessa yhä lähemmäksi

26. tähyistäjä näki toisenkin juoksevan miehen ja huusi portinvartijalle: "Minä näen toisenkin yksinään juoksevan miehen." Kuningas sanoi: "Hänkin tuo hyviä uutisia."

27. Tähyistäjä sanoi: "Ensimmäinen näyttää minusta juoksevan niin kuin Ahimaas, Saadokin poika." Kuningas sanoi: "Hän on hyvä mies, hän tuo tullessaan hyviä uutisia."

28. Ahimaas huusi kuninkaalle: "Rauhaa!" Sitten hän heittäytyi kasvoilleen maahan kuninkaan eteen ja sanoi: "Siunattu olkoon HERRA, sinun Jumalasi, joka on antanut käsiisi ne miehet, jotka nostivat kätensä herraini, kuningasta, vastaan."

29. Kuningas kysyi: "Voiko nuorukainen Absalom hyvin?" Ahimaas vastasi: "Kun kuninkaan palvelija Jooab lähetti minut, palvelijasi, minä näin suuren väkijoukon, mutta en tiedä, mistä oli kysymys."

30. Kuningas sanoi: "Siirry syrjään ja seiso siellä." Ahimaas astui syrjään ja jäi sinne seisomaan.

31. Sitten kuusilainen tuli perille ja sanoi: "Ilosanoma herralleni, kuninkaalle! HERRA on tänä päivänä auttanut sinut oikeuteesi kaikkien niiden käsistä, jotka ovat nousseet sinua vastaan."

32. Kuningas kysyi kuusilaiselta: "Voiko nuorukainen Absalom hyvin?" Kuusilainen vastasi: "Käyköön herrani ja kunikaani vihollisille ja kaikille, jotka nousevat sinua vastaan tehdäkseen sinulle pahaa, niin kuin on käynyt sille nuorukaiselle."

19. LUKU

Daavid suree Absalomia

1. Kuningas järkyttyi kovin ja nousi itkien portin yläpuolella olevaan huoneeseen. Mennessään hän sanoi: "Poikani Absalom, minun poikani, oma poikani Absalom! Jospa minä oli-

69 18:24. Porttikäytävä, sisemmän ja ulomman muurin porttien välissä.

2. Samuelin kirja 19

sin kuollut sinun sijastasi! Absalom, poikani, oma poikani!”

2. Jooabille kerrottiin, että kuningas itki ja suri Absalomia.

3. Voitto muuttui sinä päivänä suruksi koko kansalle, koska se kuuli kerrotavan, että kuningas oli murheissaan poikansa tähden.

4. Ja kansa tuli sinä päivänä kaupunkiin kuin varkein, niin kuin väki, joka on häpeissään paettuaan taistelusta.

5. Mutta kuningas oli peittänyt kasvonsa ja huusi kovalla äänellä: ”Poikani Absalom! Absalom, poikani, oma poikani!”

Jooab moittii Daavidia

6. Silloin Jooab meni sisälle kuninkaan luo ja sanoi: ”Sinä olet nyt noston häpeän kaikkien palvelijoittesi kasvoille, vaikka he ovat tänään pelastaneet sekä sinun oman henkesi että poikiesi, tyttäriesi, vaimojesi ja sivuvaimojesi hengen.

7. Sinähän rakastat niitä, jotka sinua vihaavat, ja vihaat niitä, jotka sinua rakastavat, sillä sinä olet nyt antanut ymmärtää, ettei sinulla olekaan päälliköitä eikä palvelijoita. Nyt minä tiedän, että jos Absalom olisi elossa ja me kaikki olisimme tänään kuolleita, se olisi sinulle mieleen.

8. Nouse nyt, mene ulos ja puhu ystävällisesti palvelijoillesi. Minä vannon HERRAN nimessä: jollet mene, toistesti, ei yksikään mies jää luoksesi tänä yönä. Se olisi sinulle suurempi onnettomuus kuin mikään muu, mikä on kohdannut sinua nuoruudestasi tähän päivään saakka.”

9. Silloin kuningas nousi ja meni istumaan porttiin. Kun vaelle kerrottiin: ”Nyt kuningas istuu portissa”, koko väki tuli kuninkaan eteen.

Daavid kutsutaan takaisin Jerusalemiin

Kun Israelin miehet olivat paenneet, kukin kotiinsa,

10. alettiin kaikkien Israelin heimojen keskuudessa kiistellä ja sanoa: ”Kunin-

gas on vapauttanut meidät vihollistemme käsistä, hän on vapauttanut meidät filistealaisten käsistä. Nyt hän on joutunut pakenemaan maasta Absalomin vuoksi,

11. mutta Absalom, jonka me voitelimme kuninkaaksemme, on kuollut taistelussa. Miksi ette tee mitään tuodaksenne kuninkaan takaisin?”

12. Kuningas Daavid puolestaan lähetti pappi Saadokille ja pappi Ebjatarille sanan: ”Puhukaa Juudan vanhimille näin: ’Miksi te olisitte viimeiset tuomaan kuningasta takaisin linnaan? Se, mitä koko Israel puhuu, on tullut kuninkaan tietoon hänen olinpaiksaan.

13. Te olette veljiäni, te olette luutani ja lihaani. Miksi siis olisitte viimeiset tuomaan kuningasta takaisin?’

2. Sam. 5:1

14. Amasalle sanokaa: ’Etkö sinä ole luutani ja lihaani? Jumala rangaiskoon minua nyt ja vasta, ellei sinusta tule pysyvästi minun sotaväkeni päällikkö Jooabin sijaan.”

2. Sam. 17:25; 1. Aik. 2:16

15. Näin hän taivutti kaikkien Juudan miesten sydämet puolelleen, niin että he yhtenä miehenä lähettivät kuninkaalle sanoman: ”Palaa takaisin kaikkien palvelijoittesi kanssa.”

16. Kuningas lähti paluumatkalle ja saapui Jordanille. Juudan miehet olivat tulleet Gilgaliin kuningasta vastaan tuodakseen hänet Jordanin yli.

Daavid armahtaa Simein

17. Myös Simei, Geeran poika, benjaminilainen Bahurimista, kiirehti Juudan miesten kanssa alas kuningas Daavidia vastaan.

2. Sam. 16:5

18. Hänen kanssaan oli tuhat miestä Benjaminista sekä Siiba, Saulin perheen palvelija, viidentoista poikansa ja kahdenkymmenen palvelijansa kanssa. He tulivat kiireesti Jordanille ennen kuningasta

2. Sam. 9:2,10,16:1

19. kuljettaakseen hänet perheineen virran yli lautalla ja tehdäkseen kaiken, mitä hän näkisi hyväksi. Simei, Geeran

2. Samuelin kirja 19

poika, heittäytyi kuninkaan eteen, kun tämä oli lähdössä ylittämään Jordania,

20. ja sanoi kuninkaalle: ”Älköön herrani syyttäkö minua pahasta teostani älköönkä muistelko, kuinka väärin palvelijasi teki sinä päivänä, jona herrani, kuningas, lähti Jerusalemissa. Älköön kuningas panko sitä sydämelleen.

2. Sam. 16:5

21. Palvelijasi tietää tehneensä syntiä, ja siksi olen tänä päivänä ensimmäisenä koko Joosefin suvusta tullut tänne herraani, kuningasta, vastaan.”

22. Abisai, Serujan poika, puuttui puheeseen ja sanoi: ”Eikö Simein ole kuoltua, koska hän on kironnut HERRAN voideltua?”

2. Sam. 16:9

23. Mutta Daavid vastasi: ”Mitä teillä on minun kanssani tekemistä, te Serujan pojat? Miksi ryhdytte nyt vastustamaan minua? Olisiko tänään ketään surmattava Israelissa? Enkö minä tietäisi, että tänä päivänä minä olen jälleen Israelin kuningas.”

1. Sam. 11:13;

2. Sam. 16:10

24. Sitten kuningas sanoi Simeille: ”Sinä et kuole.” Ja kuningas vannoi sen hänelle.

1. Kun. 2:8,36

Daavid kohtaa Mefibosetin

25. Myös Mefiboset, Saulin pojanpoika, oli tullut kuningasta vastaan. Hän ei ollut pessyt jalkojaan eikä siistinyt partaansa eikä pesettänyt vaatteitaan kuninkaan lähdistä siihen päivään asti, jona tämä palasi rauhassa takaisin.

26. Kun hän tuli Jerusalemissa kuningasta vastaan, kuningas kysyi häneltä: ”Miksi et tullut minun mukaani, Mefiboset?”

27. Hän vastasi: ”Herrani, kuningas, palvelijani petti minut. Minä sanoin hänelle: 'Minä tahdon satuloidun aasin ratsastaakseni sillä ja lähteäkseni kuninkaan mukaan' – palvelijasihan ontuu.

2. Sam. 9:3

28. Mutta hän olikin panetellut palvelijaasi herralleni, kuninkaalle. Herrani, kuningas, on kuitenkin kuin Jumalan enkeli. Tee siis, mitä hyväksi näet.

2. Sam. 14:17,20

29. Olihan koko minun isäni suku kuoleman oma herrani ja kuninkaani edessä, ja kuitenkin sinä asetit palvelijasi niiden joukkoon, jotka syövät sinun pöydässäsi. Mitä oikeutta minulla enää olisi tai mitä valittamista kuninkaalle?”

2. Sam. 9:10

30. Kuningas vastasi hänelle: ”Mitä tuosta enää puhut! Minä olen sanonut, että sinä ja Siiba saatte jakaa maanomaisuuden.”

31. Mefiboset sanoi kuninkaalle: ”Ottakoon hän sen vaikka kokonaan, kun kerran herrani, kuningas, on palannut rauhassa kotiinsa.”

Daavid ja Barsillai

32. Myös gileadilainen Barsillai oli tullut Roogelimista ja meni kuninkaan mukana Jordaniille saattaakseen hänet sen yli.

2. Sam. 17:27

33. Barsillai oli hyvin vanha, kahdeksankymmenen vuoden ikäinen. Hän oli huolehtinut kuninkaan ylläpidosta tämän ollessa Mahanaimissa, sillä hän oli hyvin varakas mies.

1. Kun. 2:7

34. Kuningas sanoi Barsillaille: ”Tule sinäkin mukaani, niin minä tarjoan sinulle ylläpidon luonani Jerusalemissa.”

35. Mutta Barsillai vastasi kuninkaalle: ”Montakohan elinvuotta minulla enää lienee? Tulisinko minä tässä iässä kuninkaan kanssa Jerusalemiin?”

36. Minä olen nyt kahdeksankymmentä vuotta vanha. Osaisinko enää erottaa hyvää huonosta tai maistuisiko palvelijastasi miltään se, mitä hän syö tai juo? Kuuluisiko minusta enää miltään laulajien tai laulajattarien laulu? Miksi palvelijasi vielä tulisi taakaksi herralleni, kuninkaalle?

37. Palvelijasi seuraa kuningasta vain vähän matkaa tuolle puolelle Jordanin. Miksi kuningas antaisi minulle sellaisen korvauksen?

38. Salli palvelijasi palata takaisin, niin että saan kuolla omassa kaupungissani, siellä, missä on isäni ja äitini hauta. Katso, tässä on palvelijasi Kimham. Lähteköön hän herrani,

2. Samuelin kirja 19–20

kuninkaan, kanssa. Tee hänelle, mitä hyväksi näet.”

39. Kuningas vastasi: ”Tulkoon siis Kimham minun kanssani. Minä teen hänelle, mitä sinä näet hyväksi, ja kaiken, mitä minulta toivot, minä teen sinun hyväksesi.”

40. Sitten koko kansa ylitti Jordanin, myös kuningas itse. Kuningas suuteli Barsillaita ja hyvästeli hänet, ja Barsilai palasi takaisin kotiinsa.

41. Kuningas meni Gilgaliin, ja Kimham meni hänen mukanaan. Koko Juudan kansa ja puolet Israelin kansasta saattoivat kuninkaan sinne.

Israelin ja Juudan miesten riita

42. Silloin kaikki muut Israelin miehet tulivat kuninkaan luo ja sanoivat hänelle: ”Miksi veljemme, Juudan miehet, ovat tuoneet kuninkaan ja hänen perheensä kuin varkain Jordanin yli, samoin kaikki Daavidin miehet hänen kanssaan?”

43. Juudan miehet vastasivat Israelin miehille: ”Onhan kuningas meille läheisempi. Miksi te tämän vuoksi vihasitte? Olemmeko me muka syöneet kuninkaan tai ryöstäneet hänet itsellemme?”

44. Israelin miehet vastasivat Juudan miehille: ”Meillä on kymmenen kertaa suurempi osuus kuninkaaseen, myös Daavidiin, kuin teillä. Miksi olette siis ylenkatsooneet meitä? Ja emmekö me puhuneet ensimmäisenä, että kuninkaamme on tuotava takaisin?” Mutta Juudan miesten sanat olivat vielä jyrkempiä kuin Israelin miesten.

2. Sam. 5:1

20. LUKU

Seban kapina

1. Paikalla sattui olemaan eräs kelvoton benjaminilainen mies nimeltä Seba, Bikrin poika. Hän puhalsi soofar-torveen ja sanoi: ”Ei meillä ole osaa Daavidiin eikä perintöosaa lisain poikaan. Joka mies majalleen, Israel!”

1. Kun. 12:16

2. Silloin kaikki Israelin miehet lakkasivat seuraamasta Daavidia ja seurasivat Sebaa, Bikrin poikaa, mutta Juudan miehet pysyivät uskollisina kuninkaalleen ja seurasivat häntä Jordanilta Jerusalemiin.

3. Kun kuningas Daavid tuli Jerusalemiin linnaansa, hän otti ne kymmenen sivuvaimoaan, jotka oli jättänyt pitämään huolta palatsista, ja sulki heidät vartioituun taloon. Hän elätti heitä mutta ei käynyt heidän luonaan, ja he olivat eristettyinä kuolinpäiväänsä asti elävän miehen leskinä.

2. Sam. 15:16,16:21

4. Kuningas sanoi Amasalle: ”Kutsu koolle Juudan miehet kolmen päivän kuluessa ja ole silloin itsekkin paikalla.”

2. Sam. 19:14

5. Amasa meni kutsumaan koolle Juudaa mutta viipyi ohi sen ajan, joka hänelle oli määrätty.

6. Silloin Daavid sanoi Abisaille: ”Nyt Seba, Bikrin poika, tekee meille enemmän pahaa kuin Absalom. Ota sinä herrasi palvelijat mukaasi ja aja häntä takaa, ettei hän saisi haltuunsa varustettuja kaupunkia ja pääsisi meiltä pakoon.”

Jooab tappaa Amasan

7. Jooabin miehet sekä kreetit ja pleetit ja kaikki muutkin soturit lähtivät Jerusalemistä ajamaan takaa Sebaa, Bikrin poikaa.

8. Kun he olivat ehtineet Gibeonissa olevan suuren kiven luo, Amasa tuli heitä vastaan. Jooabin yllä oli takki ja sen päällä oli vyötetty miekka tupsaan. Kun hän lähti liikkeelle, miekka putosi.

9. Jooab sanoi Amasalle: ”Voitko hyvin, veljeni?” Samalla hän tarttui oikealla kädellään Amasaa partaan muka suudellakseen häntä.

10. Mutta kun Amasa ei varonut miekkaa, joka Jooabilla oli kädessään⁷⁰, tämä pisti häntä sillä vatsaan, niin että hänen sisälmyksensä valuivat

⁷⁰ 20:10. Ilmeisesti Jooab sieppasi Amasan miekan.

maahan. Toista pistoa ei tarvittu, vaan hän kuoli heti. Sitten Jooab ja hänen veljensä Abisai jatkoivat Seban, Bikrin pojan, takaa-ajoa.

2. Sam. 3:27; 1. Kun. 2:5

11. Eräs Jooabin miehistä jäi seiso-
maan Amasan viereen ja huusi: "Se,
joka on mieltynyt Jooabiin ja on Daa-
vidin puolella, seuratkoon Jooabia!"

12. Amasa virui verissään keskellä
tietä. Kun mies huomasi, että kaikki
kansa pysähtyi siihen, hän vei Amasan
tieltä pellolle ja heitti vaateen hänen
päälleen. Kaikki ohikulkijat nimittäin
pysähtyivät nähdessään ruumiin.

13. Kun Amasa oli viety pois tieltä,
menivät kaikki ohi ja seurasivat Joo-
abia ajaakseen takaa Sebaa, Bikrin
poikaa.

Jooab kukistaa Seban kapinan

14. Seba kulki kaikkien Israelin hei-
mojen kautta Aabeliin ja Beet-Maa-
kaan. Kaikki beeriläiset kokoontuivat
ja seurasivat häntä.

15. Jooabin joukot tulivat Beet-Maa-
kan Aabeliin, saartoivat Seban ja loivat
kaupunkia vastaan vallin, joka ulottui
ulkomuurin tasalle. Koko väki, joka oli
Jooabin kanssa, hajotti muuria saa-
dakseen sen sortumaan.

16. Silloin eräs viisas nainen huusi
kaupungista: "Kuulkaa! Kuulkaa! Voi-
sitteko sanoa Jooabille, että hän tulisi
lähemmäksi? Haluan puhua hänelle."

17. Kun Jooab tuli lähelle, nainen ky-
syi: "Sinäkö olet Jooab?" Tämä vastasi:
"Olen." Nainen sanoi hänelle: "Kuule
palvelijattaresi sanoja." Hän vastasi:
"Minä kuuntelen."

18. Nainen sanoi: "Muinoin oli tapana
sanoa: 'On kysyttävä neuvoa Aabelis-
ta', ja niin asia tuli selväksi.

19. Minä⁷¹ olen rauhallisimpia ja us-
kollisimpia kaupunkveja Israelissa, ja
sinä koetat tuhota kaupungin, joka on
äiti Israelissa. Miksi sinä haluat hävit-
tää HERRAN perintöosaa?"

20. Jooab vastasi: "En suinkaan, en
missään tapauksessa halua hävittää
tai tuhota!"

21. asia ei ole niin, että haluaisin tu-
hota, vaan eräs mies Efraimin vuoris-
tosta, Seba, Bikrin poika, on nostanut
kätensä kuningas Daavidia vastaan.
Kunhan vain luovutatte hänet, minä
lähden pois kaupungin kimpusta." Nai-
nen vastasi Jooabille: "Hyvä on, hänen
päänsä heitetään sinulle muurin yli."

22. Sitten nainen meni koko kansan
luo ja puhui heille viisaasti. He löivät
Sebalta, Bikrin pojalta, pään poikki ja
heittivät sen Jooabille. Silloin Jooab
puhalsi soofar-torveen, ja hänen mie-
hensä hajaantuivat kaupungin edusta-
ta, jokainen kotiinsa. Jooab itse palasi
Jerusalemiin kuninkaan luo.

Daavidin ylimmät virkamiehet

23. Jooab oli koko Israelin sotajou-
kon ylipäällikkönä, ja Benaja, Joojadan
poika, oli kreettien ja pleettien päällik-
könä.

2. Sam. 8:16–18; 1. Aik. 18:15

24. Adoram oli työvelvollisten valvo-
jana, ja Joosafat, Ahiludin poika, oli
kanslerina.

25. Seja oli kirjurina, ja Saadok ja
Ebjarat olivat pappeina.

26. Myös jaairilainen lira oli Daavidil-
la pappina.

DAAVIDIN AJAN HISTORIAA

21. LUKU

Saulin tekemä rikos sovitetaan

1. Daavidin päivinä oli nälänhätä,
jota kesti kolme peräkkäistä vuotta.
Daavid etsi silloin HERRAN kasvoja, ja
HERRA vastasi: "Tämä on Saulin tähden
ja verivelan alaisen suvun tähden, kos-
ka hän surmasi gibeonilaisia."

2. Silloin kuningas kutsui gibeoni-
laiset luokseen ja puhui heidän kans-
saan. Gibeonilaiset eivät olleet israeli-
laisia vaan maahan jääneitä amorilai-
sia, joille israelilaiset olivat vannoneet
valan. Saul oli kuitenkin koettanut
hävittää heidät kiivaillessaan israeli-
laisten ja Juudan puolesta. Joos. 9:15, 19

71 20:19. Viisas nainen puhuu kaupunkin-
sa nimissä.

2. Samuelin kirja 21

3. Daavid kysyi gibeonilaisilta: "Mitä minun on tehtävä teidän hyväksenne? Millä voin sovittaa tämän rikoksen, niin että te siunaisitte HERRAN perintöosaa?"

4. Gibeonilaiset vastasivat hänelle: "Ei meidän ja Saulin sekä hänen sukus-
kansa välillä ole kyse hopeasta eikä kullasta, eikä meillä ole valtaa surmata ketään Israelissa." Hän kysyi: "Mitä te siis vaaditte minua tekemään hyväksenne?"

5. He vastasivat kuninkaalle: "Se mies tuhosi meitä ja aikoi hävittää meidät kaikkialta Israelin alueelta.

6. Annettakoon meille sen miehen jälkeläisistä seitsemän miestä lävistääksemme heidät paaluihin HERRAN edessä Saulin, HERRAN valitun, Gibeassa." Kuningas sanoi: "Minä annan."

4. Moos. 25:4

7. Kuningas säästi kuitenkin Mefibosetin, Saulin pojan Joonatanin pojan, valan tähden, joka oli vannottu HERRAN nimeen heidän välillään, Daavidin ja Joonatanin, Saulin pojan, välillä.

1. Sam. 18:3,20:15,23,42,23:18

8. Niin hän otti Aijan tyttären Rispan kaksi poikaa, Armonin ja Mefibosetin, jotka tämä oli synnyttänyt Saulille, sekä Saulin tyttären Meeravin viisi poikaa, jotka tämä oli synnyttänyt Adrielille, meholalaisen Barsillain pojalle.

1. Sam. 18:19; 2. Sam. 3:7

9. Heidät hän luovutti gibeonilais-
ten käsiin, ja nämä lävistivät heidät vuorella HERRAN edessä. Nuo seitsemän sortuivat kaikki yhdessä. Heidät surmattiin elonleikkuun ensimmäisinä päivinä, ohranleikkuun alussa.

10. Rispa, Aijan tytär, otti säkin ja levitti sen kalliolle. Se oli hänen vuoteenaan elonleikkuun alusta siihen asti, kunnes sade taivaasta valui ruumiiden päälle. Hän ei sallinut taivaan lintujen laskeutua niiden päälle päivällä eikä metsän eläinten tulla niiden kimppuun yöllä.

11. Kun Daavidille kerrottiin, mitä Saulin sivuvaimo Rispa, Aijan tytär, oli tehnyt,

12. hän meni ja otti Saulin ja hänen poikansa Joonatanin luut Gileadin Jaabeksen miehiltä. Nämä olivat vieneet heidän ruumiinsa varkain Beet-Seanin torilta, jonne filistealaiset olivat ripustaneet ne voitettuaan Saulin Gilboassa.

1. Sam. 31:11

13. Daavid toi sieltä Saulin ja hänen poikansa Joonatanin luut. Myös paaluihin lävistettyjen luut koottiin

14. ja haudattiin yhdessä Saulin ja hänen poikansa Joonatanin luiden kanssa Benjaminin maahan Seelaan, Saulin isän Kiisin hautaan. Kaikki tehtiin kuninkaan käskyn mukaisesti, ja sen jälkeen Jumala leppyi maalle.

Joos. 18:28

Daavidin miesten urotöitä

15. Filistealaisten ja Israelin välille syttyi jälleen sota. Daavid lähti palveli-
joineen sotimaan filistealaisia vastaan, mutta hän väsyi.

16. Silloin Jisbi-Benov, joka oli Raafan jälkeläisiä, aikoi surmata Daavidin. Hänellä oli kolmesataa sekeliä painava vaskikeihäs ja vyöllään uusi miekka.

17. Abisai, Serujan poika, tuli kuitenkin Daavidin avuksi ja löi filistealaisen kuoliaaksi. Silloin Daavidin miehet vannottivat kuningasta sanoen: "Sinä et saa enää lähteä meidän kanssamme taisteluun, ettei Israelin lamppu sammuisi."

2. Sam. 18:3; 1. Kun. 11:36,15:4;

Ps. 132:17

18. Sen jälkeen syttyi taistelu filistealaisten kanssa Goobissa. Huusalainen Sibbekai surmasi Safin, joka oli Raafan jälkeläisiä.

19. Jälleen syttyi taistelu filistealaisia vastaan Goobissa. Beetlehemiläinen Elhanan, Jare-Ooregimin poika, surmasi gatilaisen Goljatin, jonka peitsen varsi oli kuin kangastukki.

1. Sam. 17:7;

1. Aik. 20:5

20. Vielä syttyi taistelu Gatissa. Siellä oli kookas mies, jolla oli kuusi sormea kummassakin kädessä ja kuusi varvasta kummassakin jalassa, yhteensä kaksikymmentäneljä. Myös hän polveutui Raafasta.

2. Samuelin kirja 21–22

21. Hän häpäisi Israelia, mutta Joonatan, Daavidin veljen Simean poika, surmasi hänet. 1. Sam. 16:9; 2. Sam. 13:3; 1. Aik. 2:13

22. Näin nämä neljä Gatissa syntynttä Raafan jälkeläistä kaatuivat Daavidin ja hänen palvelijoidensa surmaamina.

22. LUKU

Daavidin ylistyslaulu

1. Daavid lausui HERRALLE tämän laulun sanat sinä päivänä, jona HERRA oli pelastanut hänet kaikkien hänen vihollistensa ja Saulin käsistä.

Ps. 18:1

2. Hän sanoi: ”HERRA, minun kallioni, linnani ja pelastajani!

3. Jumala, minun kallioni, sinun turviisi minä pakenen! Sinä olet kilpeni ja pelastukseni sarvi, vuorilinnani ja pakopaikkani. Sinä olet pelastajani, sinä pelastat minut väkivallasta! Ps. 3:4,144:2; Luuk. 1:69; Hepr. 2:13

4. Minä huudan: ”Ylistetty olkoon Herra!” ja pelastun vihollisteni käsistä.

Ps. 146:2

5. Kuoleman aallot piirittivät minut, turmion virrat pelästyttivät minut.

Ps. 55:5

6. Tuonelan siteet kietoivat minut, kuoleman ansat yllättivät minut.

7. Ahdistuksessa minä huusin HERRAA, Jumalaani minä huusin. Hän kuuli ääneni temppelistään, minun huutoni kohosi hänen korviinsa.

Ps. 3:5;
Joona 2:3

8. Silloin maa huojui ja järjisi, taivaan perustukset järkkäyivät. Ne horjuivat hänen vihansa voimasta.

Ps. 68:9

9. Savu nousi hänen sieraimistaan, kuluttava tuli hänen suustaan, palavat hiilet hehkuivat hänestä.

2. Moos. 19:18,24:17; 5. Moos. 4:24

10. Hän taivutti taivaat ja astui alas synkkä pilvi jalkojensa alla.

11. Hän ratsasti kerubilla lentäen, hän kiiti tuulen siivillä.

Ps. 99:1,104:3;
Hes. 9:3

12. Hän pani pimeyden majaksi ympärilleen, synkät vedet, paksut pilvet.

Ps. 97:2; Jes. 45:15,50:3

13. Hohteesta, joka kävi hänen edellään, hehkuivat palavat hiilet.

14. HERRA jylisi taivaasta, Korkein antoi äänensä kaikua.

Ps. 29:3

15. Hän lennätti nuolia ja hajotti viholliset, lähetti salamoita ja hämmensi heidät.

1. Sam. 7:10; Ps. 148:8

16. Vетten syvänteet tulivat näkyviin, maanpiirin perustukset paljastuivat HERRAN nuhtelusta, hänen vihansa hengen puhalluksesta.

17. Hän ojensi kätensä korkeudesta ja tarttui minuun, veti minut ylös syvistä vesistä.

Ps. 32:6,69:2,144:7

18. Hän vapautti minut väkevän viholliseni käsistä, vihamiehistäni, jotka olivat minua vahvempia.

1. Sam. 23:1

19. He nousivat minua vastaan häntäni päivänä, mutta HERRA oli minun tukenani.

20. Hän toi minut avaraan paikkaan, hän pelasti minut, sillä hän on mieltynyt minuun.

21. HERRA palkitsee minut vanhurskauteni mukaan, kätteni puhtauden mukaan hän maksaa minulle.

Job 22:30; Ps. 24:4,5

22. Sillä minä olen noudattanut HERRAN teitä, en ole luopunut Jumalastani enkä ollut jumalaton.

23. Kaikki hänen säädöksensä ovat edessäni, hänen lakejaan en luotani torju.

24. Olen nuhteeton häntä kohtaan ja varon tekemästä pahaa.

1. Kun. 14:8,15:5

25. HERRA maksaa minulle vanhurskauteni mukaan, sen mukaan kuin olen puhdas hänen silmiensä edessä.

1. Sam. 26:23

26. Uskollista kohtaan sinä olet uskollinen, nuhteetonta sankaria kohtaan nuhteeton.

27. Puhdasta kohtaan sinä olet puhdas, mutta kiero kohtaan nurja.

3. Moos. 26:23; Ps. 146:9; Sananl. 3:34

28. Sinä pelastat nöyrän kansan, mutta sinun silmäsi ovat ylpeitä vastaan, sinä alennat heidät. Sananl. 29:23;

Dan.4:34; Luuk. 1:51; 1. Piet. 5:5

2. Samuelin kirja 22–23

29. Sillä sinä, HERRA, olet minun lamppuni. HERRA valaisee minun pimeyteni. Ps. 112:4, 119:105

30. Sinun avullasi minä juoksen kiinni rosvojoukon, Jumalani avulla hyppään yli muurin. 1. Sam. 30:8; Ps. 60:14

31. Jumalan tie on täydellinen, HERRAN sana tuleessa koeteltu. Hän on kilpenä kaikille, jotka häneen turvaavat. Ps. 12:7; Sananl. 30:5

32. Sillä kuka on Jumala paitsi HERRA ja kuka on kallio paitsi meidän Jumalamme? 5. Moos. 4:35, 32:39; 1. Sam. 2:2; Jes. 43:11

33. Hän on Jumala, minun vahva turvani, joka tekee tieni nuhteettomaksi.

34. Hän tekee jalkani nopeiksi kuin peuran jalat ja asettaa minut kukkuloileni. Hab. 3:19

35. Hän opettaa käteni sotimaan ja käsivarteni jännittämään vaskijousta. Ps. 144:1

36. Sinä annat minulle pelastuksen kilven, sinun apusi tekee minut suureksi. 2. Sam. 7:18

37. Sinä annat askeleilleni avaran tilan, eivätkä minun nilkkani nyrjähdä. Ps. 17:5, 31:9

38. Minä ajan vihollisiani takaa ja tuhoan heidät enkä palaa, ennen kuin olen tehnyt heistä lopun.

39. Minä teen heistä lopun ja murskaan heidät, eivätkä he enää nouse. He sortuvat minun jalkojeni alle.

40. Sinä vyötät minut voimalla soitaan, vastustajani sinä painat alleni.

41. Sinä ajat minun viholliseni pakkoon, vihamieheni minä tuhoan.

42. He huutavat, mutta pelastajaa ei ole, huutavat HERRAA, mutta hän ei vastaa heille. 1. Sam. 28:6; Joh. 9:31

43. Minä survon heidät kuin maan tomuksi, kuin katujen lokaa minä heitä poljen ja tallean.

44. Sinä vapautat minut kansani riidoista, sinä varjelet minua, ja minusta tulee kansakuntien pää. Kansat, joita en tuntenut, palvelevat minua.

45. Muukalaiset mielistelevät minua. Heti kun he kuulevat käskyni, he tottelevat minua. 5. Moos. 33:29

46. Muukalaiset menettävät rohkeutensa, he tulevat vavisten varustuksistaan.

47. HERRA elää! Siunattu olkoon kallioni, korotettu olkoon Jumala, pelastukseni kallio!

48. Hän on Jumala, joka kostaa puolestani ja saattaa kansat valtani alle. Ps. 47:4

49. Hän pelastaa minut vihollisteni käsistä. Sinä korotat minut vastustajieni ylitse, vapautat minut väkivaltaisesta miehestä.

50. Sen tähden minä kiitän sinua, HERRA, ja laulan kiitosta nimellesi kansojen keskuudessa. Room. 15:9

51. Hän antaa kuninkaalleen suuria voittoja ja osoittaa laupeutta voidellulleen, Daavidille ja hänen siemenelleen ikuisesti." 2. Sam. 7:8

23. LUKU

Daavidin viimeiset sanat

1. Nämä ovat Daavidin viimeiset sanat: "Näin puhuu Daavid, lisain poika, näin puhuu korkealle korotettu mies, Jaakobin Jumalan voideltu, Israelin ihana laulujen tekijä:

2. HERRAN Henki puhuu minun kauttani, hänen sanansa on minun kielelläni. Matt. 22:43; Ap. t. 1:16

3. Israelin Jumala on sanonut, Israelin kallio on puhunut minulle: 'Joka hallitsee ihmisiä vanhurskaasti, joka hallitsee Jumalan pelossa, Ps. 72:1; Jes. 11:2; Jer. 23:5, 33:15

4. hän on kuin aamun valo auringon noustessa, kuin pilvetön aamu, kun maa viheriöi kirkkaassa valossa saateen jälkeen.' Job 22:28; Ps. 72:6

5. Eikö minun sukuni ole tällainen Jumalan edessä? Hän on tehnyt minun kanssani ikuisen liiton, kaikin puolin taatun ja vakaan. Hän antaa versoa minulle koko pelastuksen ja täyttää kaikki toiveeni. 2. Sam. 7:12

6. Mutta kelvottomat ovat kuin orjantappurat. Ne kaikki viskataan pois, ei niihin tartuta käsin.

7. Joka aikoo koskea niihin, hän varustautuu raudalla ja keihäänvarrella.

Totisesti, ne poltetaan siinä, missä ovat.”

Daavidin sankarit

8. Nämä ovat Daavidin sankarien nimet: Jooseb-Bassebet, tahkemonilainen, oli päälliköiden esimies. Hän oli sama mies kuin esniläinen Adino, joka löi kuoliaaksi kahdeksansataa yhdellä kertaa.

1. Aik. 11:10

9. Hänestä seuraava oli Eleasar, ahohilaisen Doodon poika, yksi niistä kolmesta sankarista. Nämä haastoivat yhdessä Daavidin kanssa taisteluun filistealaiset, jotka olivat kokoontuneet Pas-Dammimiin⁷². Kun Israelin miehet vetäytyivät,

1. Aik. 27:4

10. Eleasar pysyi paikallaan ja surmasi filistealaisia, kunnes hänen käntensä väsyi niin, että se kouristui kiinni miekkaan. HERRA antoi sinä päivänä suuren voiton, ja väki palasi Eleasarin urotyön jälkeen vain ryöstämään.

11. Hänestä seuraava oli Samma, hararilaisen Aagen poika. Kerran filistealaiset olivat kokoontuneet yhdeksi joukoksi lähelle peltopalstaa, jossa kasvoi linssiä. Israelin väki pakeni filistealaisia,

12. mutta Samma asettui keskelle palstaa, sai sen pelastetuksi ja voitti filistealaiset. Näin HERRA antoi suuren voiton.

13. Kerran kolme niistä kolmestakymmenestä päälliköstä tuli elonleikuun aikaan Daavidin luo Adullamin luolalle. Filistealaisten joukko oli leiriytyneenä Refaiminlaaksossa.

1. Sam. 22:1; 2. Sam. 5:18

14. Daavid oli silloin vuorilinnassa, ja filistealaisten vartiosto oli Beetlehemissä.

15. Daavid halusi vettä, ja hän sanoi: ”Toisipa joku minulle vettä Beetlehemin portilla olevasta kaivosta!”

16. Silloin nuo kolme sankaria tunkeutuivat filistealaisten leiriin, ammensivat vettä Beetlehemin portilla olevas-

ta kaivosta ja toivat sen Daavidille. Hän ei kuitenkaan tahtonut juoda sitä vaan vuodatti sen juomauhriksi HERRALLE.

17. Hän sanoi: ”HERRA varjelkoon minua tekemästä niin. Onhan se niiden miesten veri, jotka menivät sinne oman henkensä uhalla.” Eikä hän tahtonut juoda sitä. Tämän tekivät nuo kolme sankaria.

18. Abisai, Jooabin veli, Serujan poika, oli niiden kolmenkymmenen päällikkö. Hän nosti keihäänsä kolmensadan kaatuneen yli, ja hänet mainittiin niiden kolmen rinnalla.

19. Hän oli kunnioitetumpi kuin ne kolmekymmentä, ja hänestä tuli heidän päällikönsä, mutta hän ei vetänyt vetoja niille kolmelle.

20. Benaja, Joojadan poika, urhoollisen miehen poika, joka teki monia sankaritekoja, oli kotoisin Kapseelistä. Hän surmasi kaksi mooabilaista urhoa, ja kerran lumituiskun aikana hän laskeutui kaivoon ja tappoi siellä leijonan.

21. Hän surmasi myös isokokoisen egyptiläisen miehen. Egyptiläisellä oli keihäs kädessä, mutta Benaja meni häntä vastaan sauva kädessä. Hän tempasi keihään egyptiläisen kädestä ja tappoi hänet hänen omalla keihäällään.

22. Tällaisia tekoja teki Benaja, Joojadan poika. Hänen nimensä mainittiin niiden kolmen sankarin rinnalla.

23. Hän oli kunnioitetumpi kuin ne kolmekymmentä mutta ei vetänyt vetoja niille kolmelle. Hänet Daavid asetti henkivartiostonsa päälliköksi.

24. Kolmenkymmenen joukkoon kuuluivat Asael, Jooabin veli, ja beetlehemiläinen Elhanan, Doodon poika,

1. Aik. 27:7

25. harodilainen Samma, harodilainen Elika,

26. palttilainen Heles, tekoalainen lira, Ikkesin poika,

1. Aik. 27:9

27. anatotilainen Abieser, huusalainen Mebunnai,

28. ahohilainen Salmon, netofalainen Mahrai,

1. Aik. 27:13

72 23:9. Tässä kohtaa hepr. tekstissä on *šaam*, ‘sinne’. Rinnakkaistekstissä, 1. Aik. 11:13, mainitaan paikan nimi *Pas-Dammim*.

2. Samuelin kirja 23–24

29. netofalainen Heeleb, Baanan poika, Ittai, Riibain poika, benjaminilaisten Gibeasta,

30. piratonilainen Benaja, Hiddai Nahale-Gaasista, 1. Aik. 27:13

31. arabalainen Abi-Albon, barhumilainen Asmavet,

32. saalbonilainen Eljahba, Joonatan, Jaasenin poika,

33. hararilainen Samma, hararilainen Ahiam, Saaranin poika,

34. Elifelet, Ahasbain poika, maakatilaisen poika, giilonilainen Eliam, Ahitofelin poika, 1. Sam. 15:12

35. karmelilainen Hesrai, arbilainen Paarai,

36. Jigal, Naatanin poika, Soobasta, gaadilainen Baani,

37. ammonilainen Selek, beerotilainen Naharai, joka oli Jooabin, Serujan pojan, aseenkantaja,

38. jeteriläinen Iira, jeteriläinen Gaareb

39. ja heettiläinen Uuria, kaikkiaan kolmekymmentäseitsemän.

2. Sam. 11:3,6

24. LUKU

Israelin ja Juudan katselmus

1. HERRAN viha syttyi taas Israelia kohtaan, ja hän yllytti Daavidin kansaa vastaan sanoen: "Mene ja laske Israel ja Juuda."

1. Aik. 21:1

2. Kuningas sanoi Jooabille, sotajoukon päällikölle, joka oli hänen luonaan: "Kiertele kaikki Israelin heimot Daanista Beersebaan asti. Laskekaa kansa, niin että saan tietää sen lukumäärän."

2. Moos. 30:12; Tuom. 20:1

3. Jooab vastasi kuninkaalle: "HERRA, sinun Jumalasi, lisätköön kansaa kuinka paljon tahansa, vaikka satakertaisesti, ja saakoot herrani ja kuninkaani silmät nähdä sen. Mutta miksi herrani, kuningas, haluaa tehdä näin?"

4. Kuninkaan sana kuitenkin velvoitti Jooabia ja sotapäälliköitä, ja niin he lähtivät kuninkaan luota laskemaan Israelin kansaa.

5. He menivät Jordanin yli ja leiriytyivät Aroeriin, Gaadin jokilaaksossa olevan kaupungin eteläpuolelle, Jaeseriin päin.

5. Moos. 2:36; Joos. 13:16

6. Sieltä he menivät Gileadiin ja Tahtim-Hodsin maahan. Sitten he menivät Daan-Jaaniin ja kiersivät sieltä Siidoniin.

7. Käytyään vielä Tyrokseen linnoituksessa ja kaikissa hivviläisten ja kaananilaisten kaupungeissa he lähtivät Juudan etelämaahan, Beersebaan.

8. He kiersivät koko maan ja tulivat yhdeksän kuukauden ja kahdenkymmenen päivän kuluttua takaisin Jerusalemiin.

9. Jooab antoi kuninkaalle tiedoksi lasketun kansan lukumäärän: Israelissa oli sotakuntoisia miekkamiehiä kahdeksansataatuhatta, ja Juudan miehiä oli viisisataatuhatta.

1. Aik. 27:24

Rutto

10. Laskettuaan kansan Daavid sai piston sydämeensä. Hän sanoi HERRALLE: "Minä olen tehnyt hyvin suuren synnin tässä asiassa. Anna nyt, HERRA, anteeksi palvelijasi rikos, sillä minä olen menetellyt hyvin tyhmästi."

2. Sam. 12:13

11. Kun Daavid aamulla nousi, oli profeetta Gaadille, Daavidin näkijälle, jo tullut tämä HERRAN sana:

1. Sam. 9:9,22:5

12. "Mene ja puhu Daavidille: 'Näin sanoo HERRA: Minä asetan eteesi kolme vaihtoehtoa. Valitse niistä yksi, niin minä teen sinulle sen mukaan.'"

13. Gaad meni Daavidin luo ja sanoi hänelle: "Haluatko, että maahasi tulee nälkä seitsemäksi vuodeksi vai että joudut pakenemaan kolme kuukautta vihollisiasi, jotka ajavat sinua takaa? Vai haluatko, että maahasi tulee rutto kolmeksi päiväksi? Mieti nyt ja päätä, mitä minun tulee vastata lähettäjällesi."

Jer. 29:17; Hes. 6:11

14. Daavid vastasi Gaadille: "Olen suuressa ahdingossa. Heittäytykäämme kuitenkin HERRAN käsiin, sillä hänen armonsa on hyvin suuri. Ihmisten käsiin en tahdo joutua."

2. Samuelin kirja 24

15. Niin HERRA antoi ruton tulla Israeliin aamulla, ja se raivosi määrättyyn aikaan asti. Kansaa kuoli Daanista aina Beersebaan asti, seitsemänkymmentätuhatta miestä.

16. Mutta kun enkeli ojensi kätensä Jerusalemiä kohti tuhotakseen sen, HERRA katui onnettomuutta ja sanoi enkelille, joka tuhosi kansaa: "Jo riittää, laske kätesi alas." HERRAN enkeli oli silloin jebusilaisen Araunan puimantereen luona.

Daavid rakentaa alttarin Herralle

17. Nähdessään enkelin surmaavan kansaa Daavid sanoi HERRALLE: "Minä olen tehnyt syntiä, minä olen tehnyt väärin. Mutta nämä lampaat, mitä he ovat tehneet? Olkoon siis sinun kätesi minua ja minun isäni sukua vastaan."

4. Moos. 16:22

18. Gaad tuli Daavidin luo samana päivänä ja sanoi hänelle: "Mene ja pystytä HERRALLE alttari jebusilaisen Araunan puimantereelle."

19. Daavid teki Gaadin sanan mukaan ja meni sinne, niin kuin HERRA oli käskenyt.

20. Kun Arauna nosti katseensa, hän näki kuninkaan palvelijoihin tulevan luokseen. Silloin hän meni ja heittäytyi kasvoilleen maahan kuninkaan eteen.

21. Arauna sanoi: "Miksi herrani, kuningas, tulee palvelijansa luo?" Daavid vastasi: "Ostamaan sinulta puimantertan rakentaakseni HERRALLE alttarin, jotta kansaa vaivaava vitsaus loppuisi."

22. Silloin Arauna sanoi Daavidille: "Herrani, kuningas, ottakoon ja uhratkoon, mitä hyväksi näkee. Katso, tässä on härät polttouhriksi ja puimaakeet sekä härkien ikeet polttopuiksi.

23. Tämän kaiken, oi kuningas, Arauna antaa kuninkaalle." Arauna sanoi vielä kuninkaalle: "Olkoon HERRA, sinun Jumalasi, sinulle suosiollinen."

24. Mutta kuningas sanoi Araunalle: "Ei, minä ostan ne sinulta täydestä hinnasta. Minä en uhraa HERRALLE, Jumalalleni, ilmaisia polttouhreja." Daavid osti puimanterteen ja härät viidelläkymmenellä hopeasekelillä.

25. Sitten Daavid rakensi sinne alttarin HERRALLE ja uhrasi polttouhreja ja yhteysuhreja. Niin HERRA leppyi maalle, ja Israelia vaivaava vitsaus loppui.

1. Aik. 22:1; 2. Aik. 3:1

ENSIMMÄINEN KUNINKAIDEN KIRJA

SALOMON HALLITUSKAUSI

1. LUKU

Abisag hoitaa Daavidia

1. Kun kuningas Daavid oli tullut vanhaksi, hän ei pysynyt enää lämpimänä, vaikka häntä peiteltiin vaatteilla.

2. Silloin hänen palvelijansa sanoivat hänelle: "Etsittäköön herrallemme, kuninkaalle, tyttö, neitsyt, palvelemaan kuningasta ja hoitamaan häntä. Maat-koon hän sylissäsi, niin herrallamme, kuninkaalla, on lämmin."

3. Niin he etsivät kaunistä tyttöä koko Israelin alueelta ja löysivät suunemilaisen Abisagin ja toivat hänet kuninkaan luo.

4. Tyttö oli hyvin kaunis. Hänestä tuli kuninkaan hoitaja, ja hän palveli kuningasta. Kuningas ei kuitenkaan yhtynyt häneen.

Adonian vallankaappausyritys

5. Siihen aikaan Adonia, Haggitin poika, korotti itsensä ja sanoi: "Minä teen itsestäni kuninkaan." Hän hankki itselleen sotavaunuja ja ratsumiehiä sekä viisikymmentä miestä, jotka juoksivat hänen edellään.

2. Sam. 3:4,15:1; 1. Aik. 3:2

6. Hänen isänsä Daavid ei ollut koskaan pahoittanut hänen mieltään sanomalla: "Miksi olet tehnyt noin?" Adonia oli syntynyt Absalomien jälkeen, ja hän oli myös hyvin komea mies.

2. Sam. 14:25

7. Adonia neuvotteli Jooabin, Serujan pojan, ja pappi Ebjatarin kanssa, ja nämä kannattivat häntä.

8. Mutta pappi Saadok ja Benaja, Joojadan poika, sekä profeetta Naatan, Simei, Rei ja Daavidin valiosotilaat eivät olleet Adonian puolella.

2. Sam. 20:23

9. Adonia teurasti lampaista, vuohia, härkiä ja juottovasikoita Soohet-kiven luona, joka on Roogelin lähteen äärellä. Hän kutsui paikalle kaikki veljensä, kuninkaan pojat, ja kaikki kuninkaan

palveluksessa olevat Juudan miehet.

Joos. 15:7,18:16

10. Mutta profeetta Naatania, Benajaa, valiosotilaita ja veljeään Salomoa hän ei kutsunut.

Salaliitto paljastuu

11. Silloin Naatan sanoi Batsebal-le, Salomon äidille: "Etkö ole kuullut, että Adonia, Haggitin poika, on tehnyt itsensä kuninkaaksi eikä herramme Daavid tiedä sitä?"

12. Salli minun antaa sinulle neuvo, jotta pelastaisit henkesi ja poikasi Salomon hengen.

13. Mene nyt heti kuningas Daavidin luo ja sano hänelle: 'Herrani kuningas, etkö sinä itse ole vannonut palvelijattarellesi näin: sinun pojastasi Salomosta tulee kuningas minun jälkeeni, ja hän saa istua minun valtaistuimellani? Miksi siis Adonia on ryhtynyt kuninkaaksi?'

14. Ja kun sinä vielä puhut siellä kuninkaan kanssa, minä tulen sinun jälkeesi sisään ja vahvistan sen, mitä sanot."

15. Niin Batseba meni kuninkaan luo makuuhuoneeseen. Kuningas oli hyvin vanha, ja suunemilainen Abisag palveli häntä.

16. Batseba kumartui ja osoitti kuninkaalle kunnioitusta. Kuningas kysyi: "Mitä asiaa sinulla on?"

17. Batseba vastasi hänelle: "Herrani, sinä olet vannonut palvelijattarellesi HERRAN, Jumalasi, kautta: 'Sinun pojastasi Salomosta tulee kuningas minun jälkeeni, ja hän saa istua minun valtaistuimellani.'

18. Nyt kuitenkin Adonia on ryhtynyt kuninkaaksi, etkä sinä, herrani ja kuninkaani, tiedä siitä mitään.

19. Hän on teurastanut paljon härkiä, juottovasikoita sekä lampaista ja vuohia ja kutsunut luokseen kaikki kuninkaan pojat, pappi Ebjatarin ja sotavaen päällikön Jooabin, mutta palvelijaasi Salomoa hän ei ole kutsunut.

1. Kuninkaiden kirja 1

20. Sinuun, herrani ja kuninkaani, kiinnittyvät nyt kaikkien israelilaisten katseet, että ilmoittaisit kansalle, kuka istuu herrani, kuninkaan, valtaistuimella hänen jälkeensä.

21. Muuten käy niin, että kun herrani, kuningas, on mennyt lepoon isiensä luo, minua ja minun poikaani Salomoa pidetään rikollisina.”

22. Kun Batseba vielä puhui kunin-gas Daavidin kanssa, saapui profeetta Naatan.

23. Kuninkaalle ilmoitettiin: ”Profeetta Naatan on täällä.” Hän tuli kuninkaan eteen ja kumartui hänen edessään kasvoilleen maahan.

24. Naatan sanoi: ”Herrani, kuningas, oletko sinä sanonut: ’Adoniasta tulee kuningas minun jälkeeni, ja hän saa istua minun valtaistuimellani.’?”

25. Hän on näet mennyt tänään alas lähteelle ja teurastanut uhriksi paljon härkiä, juottovasikoita sekä lampaita ja vuohia ja kutsunut luokseen kaikki kuninkaan pojat, sotapäälliköt sekä pappi Ebjatarin. Nyt he syövät ja juovat hänen kanssaan ja huutavat: ’Eläköön kuningas Adonia!’

26. Minulle, palvelijallesi, hän ei kuitenkaan ole esittänyt kutsua, ei myöskään pappi Saadokille eikä Benajalle, Joojadan pojalle, eikä sinun palvelijallesi Salomolle.

27. Onko tämä asia tapahtunut herrani, kuninkaan, aloitteesta hänen antamatta palvelijasi tietää, kuka istuu herrani, kuninkaan, valtaistuimella hänen jälkeensä?”

Daavid määrää Salomon seuraajakseen

28. Kuningas Daavid vastasi: ”Kutsukaa Batseba minun luokseni.” Hän tuli kuninkaan eteen ja jäi siihen seisomaan.

29. Kuningas vannoi sanoen: ”Niin totta kuin HERRA elää, hän, joka on lunastanut minun sieluni kaikesta ahdingosta,
2. Sam. 4:9

30. minä teen tänä päivänä aivan niin kuin vannoin sinulle HERRAN, Israe-

lin Jumalan, kautta sanoessani, että sinun pojastasi Salomosta tulee kuningas minun jälkeeni ja että hän saa istua valtaistuimellani minun jälkeeni.”

31. Silloin Batseba kunnioitusta osoittaen kumartui kasvoilleen maahan ja sanoi: ”Eläköön herrani, kuningas Daavid, ainiaan!”

32. Kuningas Daavid sanoi: ”Kutsukaa luokseni pappi Saadok, profeetta Naatan ja Benaja, Joojadan poika.” Kun he olivat tulleet kuninkaan eteen,

33. kuningas sanoi heille: ”Ottakaa mukaanne herranne palvelijat, pankaa poikani Salomo minun muulini selkään ja viekää hänet alas Giihonille.
2. Aik. 32:30,33:14

34. Voidelkoot pappi Saadok ja profeetta Naatan hänet siellä Israelin kuninkaaksi. Puhaltakaa sitten soofartorveen ja huutakaa: ’Eläköön kuningas Salomo!’

35. Seuratkaa sitten häntä tänne ylös. Hän saa istua minun valtaistuimellani ja hallita kuninkaana minun jälkeeni. Hänet minä olen määrännyt Israelin ja Juudan ruhtinaaksi.”

36. Benaja, Joojadan poika, vastasi kuninkaalle ja sanoi: ”Aamen! Niin sanokoon myös HERRA, minun herrani ja kuninkaani Jumala.

37. Niin kuin HERRA on ollut herrani, kuninkaan, kanssa, hän olkoon myös Salomon kanssa ja tehköön hänen valtaistuimensa vielä mahtavammaksi kuin on herrani, kuningas Daavidin, valtaistuin.”

Salomo voidellaan kuninkaaksi

38. Sitten pappi Saadok, profeetta Naatan ja Benaja, Joojadan poika, sekä kreetit ja pleetit⁷³ lähtivät liikkeelle. He asettivat Salomon ratsaille kuningas Daavidin muulin selkään ja saattoivat hänet Giihonille.
2. Sam. 8:18; 1. Aik. 18:17

39. Pappi Saadok oli ottanut öljysarven pyhäkköteltasta. Hän voiteli Salomon, soofar-torviin puhallettiin, ja

73 1:38. Kreetit ja pleetit olivat ulkomaisia palkkasotureita.

1. Kuninkaiden kirja 1–2

koko kansa huusi: "Eläköön kuningas Salomo!"

1. Sam. 10:24; 2. Kun. 11:12

40. Koko kansa seurasi häntä ylös kaupunkiin huiluja soittaen ja valtavasti riemuiten, niin että maa oli haljeta heidän huudostaan.

41. Adonia ja kaikki hänen kanssaan olevat kutsuvieraat kuulivat sen juuri kun olivat lopettaneet ateriointinsa. Kun Jooab kuuli torven äänen, hän kysyi: "Miksi kaupungissa on tuollainen meteli?"

42. Hänen vielä puhuessaan saapui paikalle Joonatan, pappi Ebjatarin poika. Adonia sanoi: "Tule, sillä sinä olet kunnon mies ja tuot hyviä sanomia."

43. Joonatan vastasi Adoniale: "Päinvastoin! Herramme, kuningas Daavid, on tehnyt Salomosta kuninkaan."

44. Kuningas lähetti hänen luokseen pappi Saadokin, profeetta Naatanin ja Benajan, Joojadan pojan, sekä kreetit ja pleetit, ja he asettivat hänet ratsaille kuninkaan muulin selkään.

45. Pappi Saadok ja profeetta Naatan voitelivat hänet Giihonilla kuninkaaksi. He tulivat sieltä riemuiten, ja koko kaupunki joutui liikkeelle. Siitä johtui ääni, jonka te kuulitte.

46. Onpa Salomo jo istuutunut kuninkaalliselle valtaistuimellekin.

47. Myös kuninkaan palvelijat ovat tulleet onnittelemaan herraamme, kuningas Daavidia, ja sanoneet: 'Sinun Jumalasi antakoon Salomon nimen tulla vielä maineikkaammaksi kuin sinun nimesi ja tehköön hänen valtaistuimensa vielä mahtavammaksi kuin sinun valtaistuimesi.' Kuningas kumartui vuoteellaan

48. ja sanoi: 'Siunattu olkoon HERRA, Israelin Jumala, joka on tänä päivänä antanut minulle seuraajan valtaistuimelleni. Silmäni ovat saaneet sen nähdä.'

49. Silloin kaikki Adonian kutsuvieraat joutuivat kauhun valtaan. He nousivat ja riensivät kukin omille teilleen.

Adonia anoo armaa

50. Adonia alkoi pelätä Salomoa. Hän nousi ja meni alttarin luo ja tarttui sen sarviin.

2. Moos. 27:2

51. Tämä kerrottiin Salomolle. Hänelä sanottiin: "Adonia on kuningas Salomoa peläten tarttunut alttarin sarviin ja sanonut: 'Vannokoon kuningas Salomo vielä tänään minulle, ettei hän surmaa miekalla palvelijaansa.'"

52. Salomo sanoi: "Jos hän osoittautuu kunnon mieheksi, häneltä ei putoa hiuskarvaakaan maahan, mutta jos hänessä havaitaan pahuutta, hänen on kuoltava."

1. Sam. 14:45

53. Kuningas Salomo lähetti miehiä hakemaan Adonian alttarin luota. Adonia tuli ja heittäytyi maahan kuningas Salomon eteen, ja Salomo sanoi hänelle: "Mene kotiisi."

2. LUKU

Daavidin viimeiset ohjeet Salomolle

1. Kun Daavidin päivät lähestyivät loppuaan ja hänen oli aika kuolla, hän antoi pojalleen Salomolle käskyn sanoen:

2. "Minä menen tietä, jota koko maailman on kuljettava. Ole luja ja ole mies."

Joos. 23:14

3. Noudata HERRAN, Jumalasi, tahtoa, niin että kuljet hänen teitään ja pidät hänen lakinsa, käskynsä, säädöksensä ja todistuksensa, niin kuin ne on kirjoitettu Mooseksen laissa, että menestyisit kaikessa, mitä teet, ja kaikkialla, minne käännyt.

5. Moos. 17:18–20, 29:8; Joos. 1:7

4. Silloin HERRA toteuttaa sanansa, jonka hän on minusta puhunut: 'Jos poikasi pitävät huolen tiestään, niin että vaeltavat minun edessäni totuudessa kaikesta sydäimestään ja kaikesta sielustaan, on sinun suvustasi aina oleva mies Israelin valtaistuimella.'

2. Sam. 7:12; 2. Aik. 6:16; Ps. 132:11

5. Sinä tiedät myös, mitä Jooab, Serujan poika, on tehnyt minulle, ja mitä hän teki kahdelle Israelin sotapäällikölle, Abnerille, Neerin pojalle, ja Amasal-

1. Kuninkaiden kirja 2

le, Jeterin pojalle. Hän murhasi heidät vuodattaen rauhan aikana verta niin kuin sodassa ja tahrasi verellä vyönsä, joka hänellä oli vyötäisillään, ja kenkäsä, jotka hänellä oli jalassaan.

2. Sam. 3:27,20:9–10

6. Tee nyt viisautesi mukaan äläkä anna hänen mennä harmaapäisenä rauhassa alas tuonelaan.

7. Osoita kuitenkin ystävällisyyttä gileadilaisen Barsillain pojille. Olkoot he niiden joukossa, jotka syövät sinun pöydästäsi, sillä niin hekin tekivät minulle tullessaan luokseni, kun minä pakenin veljeäsi Absalomia.

2. Sam. 17:27,19:11

8. Luonasi on vielä Simej, Geeran poika, benjaminilainen Bahurimista. Hän kiroi minua hirvittäville kirouksilla, kun menin Mahanaimiin. Mutta kun hän sitten tuli minua vastaan alas Jordanille, minä vannoin hänelle HERRAN kautta: "Minä en surmaa sinua miekalta."

2. Sam. 16:5,19:17

9. Mutta älä sinä jätä häntä rankaisematta, sillä sinä olet viisas mies ja tiedät, mitä sinun on tehtävä hänelle saattaaksesi hänen harmaat hiuksensa verisenä tuonelaan."

Daavidin kuolema

10. Sitten Daavid meni lepoon isiensä luo, ja hänet haudattiin Daavidin kaupunkiin.

2. Sam. 5:7; Ap. t. 2:29,13:36

11. Aika, jonka Daavid hallitsi Israelia, oli neljäkymmentä vuotta. Hebronissa hän hallitsi seitsemän vuotta ja Jerusalemissa kolmekymmentäkolme vuotta.

2. Sam. 5:4,5; 1. Aik. 3:4,29:27

12. Salomo nousi isänsä Daavidin valtaistuimelle, ja hänen kuninkuutensa tuli hyvin vahvaksi.

Adonian juonittelu ja kuolema

13. Tämän jälkeen Adonia, Haggitin poika, tuli Batseban, Salomon äidin luo. Batseba kysyi: "Tietääkö tulosi rauhaa?" "Rauhaa", hän vastasi

14. ja jatkoi: "Minulla on sinulle asiaa." Batseba sanoi: "Puhu."

15. Adonia sanoi: "Sinä tiedät, että kuninkuus oli minun ja koko Israel oli kääntänyt katseensa minuun, jotta minusta tulisi kuningas. Mutta sitten kuninkuus meni veljelleni, sillä se tuli hänelle HERRALTA.

1. Kun. 1:5;

1. Aik. 22:9,28:5

16. On kuitenkin yksi asia, jota minä sinulta pyytäisin. Älä kiellä sitä minulta." "Puhu", Batseba sanoi hänelle.

17. Adonia sanoi: "Puhu kuningas Salomolle, sillä sinua hän ei torju, että hän antaisi minulle suunemilaisen Abisagin vaimoksi."

1. Kun. 1:3

18. Batseba vastasi: "Hyvä on. Minä puhun sinusta kuninkaalle."

19. Sitten Batseba meni kuningas Salomon luo puhumaan hänelle Adoniasta. Kuningas nousi ja meni häntä vastaan, kumarsi hänelle ja istui valtaistuimelleen. Myös kuninkaan äidille asetettiin istuin, ja hän istui Salomon oikealle puolelle.

20. Batseba sanoi: "Pyydän sinulta yhtä pientä asiaa, älä kiellä sitä minulta." Kuningas sanoi hänelle: "Pyydä, äiti, minä en kiellä sitä sinulta."

21. Hän sanoi: "Annettakoon suunemilainen Abisag veljellesi Adonialle vaimoksi."

22. Kuningas Salomo vastasi äidilleen: "Miksi pyydät vain suunemilaista Abisagia Adonialle? Pyydä hänelle myös kuninkuutta – onhan hän minun vanhempi veljeni – hänelle, pappi Ebjatarille ja Jooabille, Serujan pojalle."

1. Kun. 1:7,19

23. Kuningas Salomo vannoi HERRAN kautta: "Rangaiskoon minua Jumala nyt ja vastedes, jollei Adonia saa maksaa hengellään sitä, että on puhunut näin.

24. Niin totta kuin HERRA elää, hän, joka on vahvistanut minun asemani ja asettanut minut isäni Daavidin valtaistuimelle ja joka lupauksensa mukaan on perustanut minulle kuningashuoneen, Adonian on kuoltava vielä tänään."

25. Sitten kuningas Salomo lähetti Benajan, Joojadan pojan, surmaa-
maan Adonian, ja niin Adonia kuoli.

Ebjatarin rangaistus

26. Pappi Ebjatarille kuningas sanoi:
”Mene Anatotiin pelloillesi, sillä sinä
olet kuoleman oma. Minä en kuiten-
kaan surmaa sinua nyt, koska olet kan-
tanut Herran JUMALAN liitonarkkua isäni
Daavidin edessä ja koska olet kärsinyt
kaikkeaa, mitä isäni on kärsinyt.”

1. Sam. 22:20–23; 2. Sam. 15:24–29

27. Näin Salomo karkotti Ebjatarin,
niin ettei tämä saanut toimia HERRAN
pappina, ja toteutti sen sanan, jonka
HERRA oli Siilossa puhunut Eelin suvus-
ta.

1. Sam. 2:30

Jooabin rangaistus

28. Kun sanoma tästä tuli Jooabille –
hän oli näet mennyt Adonian puolelle,
vaikka ei ollutkaan mennyt Absalomin
puolelle – Jooab pakeni HERRAN teltaan
ja tarttui alttarin sarviin.

29. Kuningas Salomolle kerrottiin,
että Jooab oli paennut HERRAN teltaan
ja on alttarin ääressä. Silloin Salomo
lähetti Benajan, Joojadan pojan, ja
käski: ”Mene ja surmaa hänet.”

1. Kun. 1:50

30. Benaja meni HERRAN teltaan ja
sanoi Jooabille: ”Näin sanoo kuningas:
’Lähde ulos!’” Mutta hän vastasi: ”En,
tässä minä kuolen.” Benaja toi vastauk-
sen kuninkaalle ja sanoi: ”Näin Jooab
minulle puhui, ja näin hän vastasi.”

31. Kuningas sanoi hänelle: ”Tee niin
kuin hän on puhunut. Surmaa ja hau-
taa hänet. Siten poistat minun päältäni
ja isäni suvun päältä sen viattoman ve-
ren, jonka Jooab on vuodattanut.

2. Moos. 21:14

32. HERRA antakoon Jooabin veriteko-
jen tulla hänen omaksi syykseen, kos-
ka hän kävi kahden miehen kimppuun,
jotka olivat häntä oikeamielisempiä ja
parempia, ja tappoi heidät miekalla
isäni Daavidin tietämättä: Abnerin,
Neerin pojan, Israelin sotaväen päälli-
kön, ja Amasan, Jeterin pojan, Juudan
sotaväen päällikön. 2. Sam. 3:27,20:10

33. Palautukoon heidän verensä
Jooabin ja hänen jälkeläistensä päälle
ikuisiksi ajoiksi. Mutta Daavidille, hä-
nen jälkeläisilleen, suvulleen ja val-
taistuimelleen tulkoon HERRALTA rauha
ikuisiksi ajoiksi.”

2. Sam. 3:29

34. Niin Benaja, Joojadan poika,
meni ja löi Jooabin kuoliaaksi, ja hä-
net haudattiin omaan sukhautaansa
autiomaahan.

35. Kuningas asetti Benajan, Joo-
jadan pojan, Jooabin tilalle sotaväen
päälliköksi, ja pappi Saadokin kunin-
gas asetti Ebjatarin tilalle. 1. Sam. 2:35;

1. Kun. 4:4

Simein rangaistus

36. Sen jälkeen kuningas lähetti pal-
velijansa kutsumaan Simein luokseen
ja sanoi hänelle: ”Rakenna itsellesi talo
Jerusalemiin ja asu siellä äläkä lähde
sieltä minnekään.

37. Tiedä se, että sinä päivänä, jona
lähdet ja ylität Kidroninpuron, sinun
totisesti on kuoltava, ja olet itse vas-
tuussa verestäsi.”

38. Simei sanoi kuninkaalle: ”Sana,
jonka herrani, kuningas, on puhunut,
on hyvä. Palvelijasi tekee sen mukaan.”
Simei asui sen jälkeen kauan Jerusa-
lemissa.

39. Mutta kolmen vuoden kuluttua
Simeiltä karkasi kaksi orjaa Gatin kun-
ninkaan Aakiksen, Maakan pojan, luo.
Simeille kerrottiin: ”Orjasi ovat Gatis-
sa.”

1. Sam. 27:2

40. Silloin Simei nousi, satuloi aa-
sinsa ja lähti Aakiksen luo Gatiin etsi-
mään orjiaan. Hän meni ja toi orjansa
Gatista.

41. Kun Salomolle kerrottiin, että Si-
mei oli mennyt Jerusalemistä Gatiin ja
palannut takaisin,

42. hän lähetti palvelijansa kutsu-
maan Simein luokseen ja sanoi hä-
nelle: ”Enkö minä vannottanut sinua
HERRAN kautta ja varoittanut sinua sa-
noen: ’Tiedä se, että sinä päivänä, jona
lähdet sinne tai tänne, sinun totisesti
on kuoltava?’ Ja sinä sanoit minulle:
’Hyvä on, olen ymmärtänyt.’

1. Kuninkaiden kirja 2–3

43. Miksi et siis ole noudattanut HERRALLE vannomaasi valaa etkä käskyä, jonka minä sinulle annoin?”

44. Kuningas sanoi vielä Simeille: ”Sinä tiedät kaiken sen pahan, mikä on tunnollasi ja minkä olet tehnyt minun isälleni Daavidille. HERRA kääntää sinun pahat tekosi omaksi syyksesi.

2. Sam. 16:5; Ps. 54:7,62:13

45. Mutta kuningas Salomo on siunattu, ja Daavidin valtaistuin on oleva ikuisesti vahva HERRAN edessä.”

46. Sitten kuningas antoi käskyn Benajalle, Joojadan pojalle, ja tämä meni ja löi Simein kuoliaaksi. Ja kuninkuus vahvistui Salomon käsissä.

3. LUKU

Salomo nai faraon tyttären

(2. Aik. 1:1–6)

1. Salomosta tuli faraon, Egyptin kuninkaan, vävy, kun hän otti faraon tyttären vaimokseen ja toi hänet Daavidin kaupunkiin siksi aikaa, että sai valmiiksi oman palatsinsa, HERRAN tempppelin ja Jerusalemin ympärystymuurin.

1. Kun. 7:8,9:24

2. Sillä välin kansa jatkoi uhraamista uhrikukuloilla, koska vielä ei ollut rakennettu temppeleä HERRAN nimelle.

2. Aik. 33:17

3. Salomo rakasti Herraa ja vaelsi isänsä Daavidin käskyjen mukaan. Kuitenkin hän uhrasi ja suitsutti uhrikukuloilla.

Salomo anoo ymmärrystä

(2. Aik. 1:7–12)

4. Kuningas Salomo meni uhraamaan Gibeoniin, koska siellä oli suurin uhrikukkula. Hän uhrasi sen alttarilla tuhat polttouhria.

1. Aik. 16:39–40,21:29; 2. Aik. 1:3

5. Gibeonissa HERRA ilmestyi Salomolle yöllä unessa. Jumala sanoi: ”Pyydä, mitä tahdot, niin minä annan sen sinulle.”

6. Salomo vastasi: ”Sinä olet osoittanut suurta armollisuutta palvelijallesi, isälleni Daavidille, koska hän vaelsi sinun edessäsi uskollisesti, oikeamie-

lisesti ja vilpittömin sydämin sinua kohtaan. Sinä olet säilyttänyt suuren armonsi häntä kohtaan ja antanut hänelle pojan, joka istuu hänen valtaistuimellaan, niin kuin tänä päivänä on. 1. Kun. 1:48

7. Oi, HERRA, minun Jumalani, sinä olet tehnyt palvelijasi kuninkaaksi isäni Daavidin sijaan. Mutta minä olen kuin pieni poika, en osaa lähteä enkä tulla.

8. Palvelijasi on keskellä kansaa, jonka olet valinnut, suurta kansaa, jota ei voi laskea eikä lukea sen paljouden vuoksi.

1. Moos. 13:16; 1. Kun. 4:20

9. Anna siksi palvelijallesi kuuliainen sydän, jotta voisin jakaa oikeutta kansallesi ja erottaa hyvän pahasta, sillä kuka voi muuten jakaa oikeutta tälle suurelle kansallesi?”

10. Herraa miellytti se, mitä Salomo anoi.

11. Jumala sanoi hänelle: ”Koska sinä pyysit tätä etkä anonut itsellesi pitkää ikää, et rikkautta etkä vihamiestesi henkeä, vaan annoit itsellesi ymmärrystä tuomitaksesi oikein,

12. minä teen sanojesi mukaan. Minä annan sinulle viisaan ja ymmärtäväisen sydämen, niin ettei sinun vertaistasi ole ollut ennen sinua eikä tule sinun jälkeesi.

1. Kun. 5:11,10:23; Saarn. 1:16

13. Lisäksi minä annan sinulle, mitä et anonutkaan: sekä rikkautta että kuniaa, niin ettei kuninkaiden joukossa koko elinaikanasi ole sinun vertaistasi.

Matt. 6:33

14. Ja jos vaellat minun teitäni, niin kuin isäsi Daavid vaelsi noudattaen minun lakejani ja käskyjäni, minä suon sinulle pitkän iän.”

5. Moos. 4:40

15. Siihen Salomo heräsi; hän oli nähnyt unta. Kun Salomo palasi Jerusalemiin, hän astui Herran liitonarkun eteen ja uhrasi polttouhreja ja yhteyshuhtoja ja järjesti pidot kaikille palvelijoilleen.

Salomon viisas tuomio

16. Siihen aikaan kuninkaan luo tuli kaksi porttoa. Kun he seisoivat hänen edessään,

17. toinen naisista sanoi: "Oi herrani, minä ja tämä nainen asumme samassa talossa. Hän oli läsnä, kun minä synnytin siinä talossa.

18. Kolmantena päivänä sen jälkeen, kun olin synnyttänyt, myös tämä nainen synnytti. Me olimme yhdessä, eikä talossa ollut ketään vierasta meidän kanssamme, ainoastaan me kaksi.

19. Tämän naisen poika kuoli yöllä, sillä hän oli nukkunut sen päällä.

20. Sitten hän nousi keskellä yötä, nosti minun poikani viereltäni palvelijattaresi nukkussa ja otti sen syliinsä, mutta kuolleen poikansa hän asetti minun syliini.

21. Kun minä aamulla nousin imettämään poikaani, se olikin kuollut. Katsoessani sitä aamun valjettua tarkasti huomasin, ettei se ollutkaan se poika, jonka minä olin synnyttänyt."

22. Toinen nainen sanoi: "Ei, elossa oleva on minun poikani, ja kuollut on sinun." Toinen vastasi: "Ei! Kuollut on sinun poikasi, ja elossa oleva on minun." Näin he väittelivät kuninkaan edessä.

23. Silloin kuningas sanoi: "Toinen sanoo: 'Tämä elossa oleva on minun poikani, ja kuollut on sinun poikasi.' Toinen taas sanoo: 'Ei, vaan kuollut on sinun poikasi, ja elävä on minun poikani.'"

24. Kuningas jatkoi: "Hakekaa minulle miekka." Miekka tuotiin kuninkaan eteen.

25. Hän sanoi: "Halkaiskaa elossa oleva lapsi kahtia ja antakaa toinen puoli toiselle ja toinen puoli toiselle."

26. Silloin se nainen, jonka oma elossa oleva poika oli, sanoi kuninkaalle: "Oi herrani, antakaa hänelle elossa oleva lapsi. Älkää vain surmatko sitä!" sillä hän tunsii palavaa äidinrakkautta omaa poikaansa kohtaan. Mutta toinen sanoi: "Ei minulle eikä sinulle. Halkaiskaa!"

Jes. 49:15

27. Silloin kuningas sanoi: "Älkää surmatko lasta. Antakaa elossa oleva lapsi tälle toiselle, sillä hän on sen äiti."

28. Koko Israel kuuli tuomiosta, jonka kuningas oli langettanut. Ja kaikki pelkäsivät ja kunnioittivat kuningasta, sillä he näkivät, että hänen sisimmäsäänsä oli Jumalan antama viisaus jakaa oikeutta.

4. LUKU

Salomon ylimmät virkamiehet

1. Kuningas Salomo oli koko Israelin kuningas.

2. Nämä olivat hänen ylimmät virkamiehensä: Asarja, Saadokin poika, oli pappina.

3. Elihoref ja Ahia, Siisan pojat, olivat kirjureina, ja Joosafat, Ahiludin poika, oli kanslerina.

4. Benaja, Joojadan poika, oli sotaväen ylipäällikkönä, ja Saadok ja Ebjatar olivat pappeina.

1. Kun. 2:26,35

5. Asarja, Naatanin poika, oli ylimaaherrana, ja Saabud, Naatanin poika, pappi, oli kuninkaan henkilökohtainen neuvonantaj⁷⁴.

6. Ahisar oli linnanpäällikkönä, ja Adoniram, Abdan poika, oli työvelvoitusten valvojana.

2. Sam. 20:24; 1. Kun. 5:13

7. Salomolla oli koko Israelissa kaksitoista maaherraa, jotka hankkivat kuninkaan ja hänen hovinsa elintarpeet. Kunkin oli hankittava elintarpeet yhtenä kuukautena vuodessa.

8. Nämä olivat heidän nimensä: Huurin poika oli maaherrana Efraimin vuoristossa

9. ja Dekerin poika Maakatsissa, Saalbimissa, Beet-Semeksessä, Eelonissa ja Beet-Haananissa.

10. Hesedin poika hallitsi Arubbotia. Hänelle kuuluivat Sooko ja koko Heferin maa.

11. Abinadabin poika oli maaherrana koko Doorin kukkula-alueella. Hänellä oli vaimona Taafat, Salomon tytär.

12. Baana, Ahiludin poika, hallitsi Taanakia ja Megiddoa ja koko Beet-Seania, joka sijaitsee lähellä Tsaarentania Jisreelin alapuolella, ja aluetta

⁷⁴ 4:5. Kirj.: "kuninkaan ystävä". Tämä virkanimike tunnetaan kanaani-laiskuninkailta ja Egyptissä.

1. Kuninkaiden kirja 4–5

Beet-Seanista Jokmeamin toiselle puolelle aina Aabel-Meholaan asti.

13. Geberin poika hallitsi Gileadin Raamotia. Hänelle kuuluivat Jaairin, Manassen pojan, leirikylät Gileadissa ja Argobin seutu Baasanissa, kuusikymmentä suurta, muureilla ja pronssisalvoilla varustettua kaupunkia.

14. Ahinadav, Iddon poika, hallitsi Mahanaimia.

15. Ahimaas hallitsi Naftalia. Hänkin oli ottanut vaimokseen Salomon tyttären, nimittäin Baasematin.

16. Baana, Huusain poika, hallitsi Asseria ja Aalotia,

17. Joosafat, Paaruahin poika, Isaskaria

18. ja Simei, Eelan poika, Benjamina.

19. Geber, Uurin poika, hallitsi Gileadin maata, joka oli ollut amorilaisten kuninkaan Siihonin ja Baasanin kuninkaan Oogin maata. Siinä maassa oli yksi maaherra.

20. Juudan heimoa ja israelilaisia oli paljon, runsaasti kuin hiekkaa meren rannalla. He söivät, joivat ja elivät onnellisina.

1. Moos. 13:16,22:27;
2. Sam. 17:11

5. LUKU

Salomon rikkaus

1. Salomo hallitsi kaikkia valtakuntia Eufratvirrasta filistealaisten maahan ja Egyptin rajaan asti. Niistä tuotiin Salomolle lahjoja, ja ne palvelivat häntä niin kauan kuin hän eli.

1. Aik. 9:26

2. Salomon hovin yhtenä päivänä tarvitsema ruoka oli kolmekymmentä koor-mittaa hienoja vehnäjauhoja ja kuusikymmentä koor-mittaa muita jauhoja,

3. kymmenen syöttönautaa, kaksikymmentä nautaa laitumelta ja sata lammasta ja näiden lisäksi peuroja, gaselleja, metsäkauriita ja syötettyjä hania.

4. Hän nimittäin hallitsi koko Eufratvirran tällä puolella olevaa maata Tifsahista Gazaan saakka, kaikkia kuninkaita Eufratvirran tällä puolella, ja

joka puolella hänen ympärillään vallitsi rauha.

5. Näin Juuda ja Israel asuivat turvallisesti Daanista Beersebaan asti, jokainen viiniköynnöksensä ja viikunapuunsa alla, niin kauan kuin Salomo eli.

3. Moos. 26:5; Tuom. 20:1; Miika 4:4; Sak.3:10

6. Salomolla oli neljäkymmentätuhatta pilttuuta vaunuhevosiaan varten ja kaksitoistatuhatta ratsumiestä⁷⁵.

1. Kun. 10:26; 2. Aik. 1:14,9:25

7. Edellä mainitut maaherrat hankivat, jokainen määräkuukautenaan, elintarpeet kuningas Salomolle ja kaikille, joilla oli pääsy kuninkaan pöytään. He eivät antaneet minkään puutua.

8. Saamiensa määräysten mukaan he toimittivat myös ohrat ja oljet vaunuhevosille ja ratsuille paikkoihin, missä ne olivat.

Salomon viisaus

9. Jumala antoi Salomolle viisautta, ylen määrin ymmärrystä ja avarasydämisyyttä niin kuin on hiekkaa meren rannalla.

10. Salomon viisaus oli kaikkien idän miesten ja koko Egyptin viisautta suurempi.

11. Hän oli viisain kaikista ihmisistä, viisaampi kuin esrahilainen Eetan tai Maaholin pojat, Heeman, Kalkol ja Darda, ja hänen nimensä tuli tunnetuksi kaikkien ympärillä olevien kansojen keskuudessa.

1. Aik. 2:6; Ps. 88:1,89:1

12. Salomo sepitti kolmetuhatta sananlaskua, ja hänen laulujaan oli tuhatviisi.

13. Hän puhui myös puista, aina Libanonin setripuusta seinustalla kasvavaan iisoppiin asti. Hän puhui myös karja- ja villieläimistä, linnuista, matelijoista ja kaloista.

14. Salomon viisautta tultiin kuulemaan kaikista kansoista, kaikkien maan kuninkaiden luota, kaikkien, jotka olivat kuulleet hänen viisaudesta.

1. Kun. 10:1,24

⁷⁵ 5:6. Tai: "ratsuhevosta".

Salomon ja Hiiramin yhteistyö

(2. Aik. 2:1–18)

15. Hiiram, Tyroksen kuningas, lähetti palvelijoitaan Salomon luo, sillä hän oli kuullut, että Salomo oli voideltu kuninkaaksi isänsä jälkeen. Hiiram oli näet aina ollut Daavidin läheinen ystävä.

16. Ja Salomo lähetti Hiiramille tämän sanan: 2. Sam. 5:11; 1. Aik. 14:1

17. ”Sinä tiedät, että isäni Daavid ei voinut rakentaa temppeliä HERRAN, Jumalansa, nimelle sotien tähden. Ne riehuivat hänen ympärillään, kunnes HERRA oli saattanut viholliset hänen jaljojensa alle.

18. Mutta nyt HERRA, minun Jumalani, on suonut minun päästä rauhaan joka taholla. Ei ole vastustajaa eikä mikään vaara uhkaa.

19. Siksi minä aion rakentaa temppelin HERRAN, Jumalani, nimelle, niin kuin HERRA puhui isälleni Daavidille: ’Sinun poikasi, jonka minä asetan valtaistuimellesi sinun tilallesi, on rakentava temppelin minun nimelleni.’ 2. Sam. 7:13; 1. Aik. 22:10,28:6

20. Käske siis hakata minulle setripuita Libanonilta. Palvelijani olkoot sinun palvelijoittesi apuna, ja minä maksan sinun palvelijoillesi palkkaa aivan sen mukaan kuin sinä määrää. Sinähän tiedät, ettei meillä ole täällä ketään, joka osaisi kaataa puita niin kuin siidonilaiset osaavat.”

21. Kun Hiiram kuuli Salomon sanat, hän tuli hyvin iloiseksi ja sanoi: ”Siunattu olkoon tänä päivänä HERRA, joka on antanut Daavidille viisaan pojan tuon suuren kansan hallitsijaksi.” 1. Kun. 10:9

22. Hiiram lähetti Salomolle tämän sanan: ”Olen kuullut viestin, jonka minulle lähetit. Minä täytän toivomuksesi kaikessa, mitä tulee setripuihin ja sypressipuihin.

23. Palvelijani vievät ne Libanonilta alas mereen, ja minä kuljetan ne meritse lauttoina paikkaan, jonka minulle määrää, ja puran lautat siellä. Saat noutaa ne sieltä. Mutta täytä sinä mi-

nun toivomukseni ja anna hovilleni ruokaa.”

24. Niin Hiiram antoi Salomolle setripuita ja sypressipuita niin paljon kuin tämä toivoi.

25. Salomo puolestaan antoi Hiiramille kaksikymmentätuhatta koormittaa vehnää ravinnoksi hänen hovilleen ja kaksikymmentä koormittaa survomalla saatua öljyä. Tämän Salomo antoi Hiiramille joka vuosi.

26. HERRA antoi Salomolle viisautta, kuten oli hänelle luvannut. Hiiramin ja Salomon välillä vallitsi rauha, ja he tekivät keskenään liiton. 1. Kun. 3:12

27. Kuningas Salomo määräsi miehiä työvelvollisiksi kaikkialta Israelista. Työvelvollisia oli kolmekymmentätuhatta.

28. Hän lähetti heitä Libanonille kuukausittain, kymmenentuhatta kerrallaan. He olivat yhden kuukauden Libanonilla ja kaksi kuukautta kotonaan. Työvelvollisten valvojana oli Adoniram. 1. Kun. 4:6

29. Salomolla oli myös seitsemänkymmentätuhatta taakankantajaa ja kahdeksankymmentätuhatta kivenhakaajaa vuoristossa.

30. Työstä vastuussa olevien Salomon virkamiesten lisäksi työväkeä johtamassa oli kolmetuhatta kolmesataa esimiestä.

31. Kuningas käski louhia suuria, kallisarvoisia kiviä, voidakseen laskea temppelin perustuksen hakatuista kivistä.

32. Niin Salomon ja Hiiramin rakentajat ja geballilaiset veistivät puut, hakkasivat kivet ja valmistivat ne temppelin rakentamista varten. Hes. 27:9

6. LUKU

Temppelin rakentaminen

1. Neljänsadankahdeksankymmenen vuoden kuluttua siitä, kun israelilaiset olivat lähteneet Egyptin maasta, neljäntenä vuotena siitä, kun Salomosta oli tullut Israelin kuningas, hän alkoi rakentaa temppeliä HERRALLE siivkuussa, joka on toinen kuukausi. 2. Aik. 3:1

1. Kuninkaiden kirja 6

2. Temppleri, jonka kuningas Salomo rakensi HERRALLE, oli kuusikymmentä kyynärää pitkä, kaksikymmentä kyynärää leveä ja kolmekymmentä kyynärää korkea.

3. Tempppelin itäpäässä oleva temppeლისალიn eteishalli oli kaksikymmentä kyynärää leveä, ja sen pituus temppeლისალიn itäiseen suuntaan oli kymmenen kyynärää.

4. Salomo teetti temppeliin sisään-päin avartuvat ikkuna-aukot.

5. Hän rakensi kylkirakennuksen kiinni temppeლისალიn ulkoseinään temppeლისალიrakennuksen ympäri – sekä temppeლისალიn että sisäkammion ympäri – ja teki siihen sivukammioita.

6. Kylkirakennuksen alin kerros oli viisi kyynärää leveä, keskimäinen kuusi kyynärää leveä ja kolmas seitsemän kyynärää leveä. Hän näet teki temppeლისალიn ulkoseinän kauttaaltaan porrastetuksi, ettei parruja tarvitsisi upottaa temppeლისალიn seiiniin.

7. Kun temppeლიä rakennettiin, se tehtiin kivistä, jotka oli hakattu valmiiksi louhoksella, niin ettei vasaran, taltan tai minkään rauta-aseen ääntä kuulunut temppeლიä rakennettaessa.

1. Kun. 5:31,32

8. Alimman kerroksen ovi oli temppeლისალიn eteläisvulla. Keskimäiseen kerrokseen noustiin portaita, samoin keskimäisestä kolmanteen.

9. Näin hän rakensi temppeლისალიn ja sai sen valmiiksi. Hän päälysti sen sisältä setripuisilla parruilla ja laudoilla.

10. Hän rakensi temppeლისალიn ympäri kylkirakennuksen, jonka kerrokset olivat viiden kyynärän korkuiset. Se oli liitetty temppeliin setripalkeilla.

Herran sana Salomolle

11. Salomolle tuli tämä HERRAN sana:

12. ”Tämä lupaus koskee temppeლიä, jota sinä rakennat. Jos vaellat minun lakieni mukaan, noudatat säädöksiäni, pidät kaikki käskyni ja vaellat niiden mukaan, niin minä täytän sinulle sanani, jonka olen puhunut isällesi Daavidille,

2. Sam. 7:12; 1. Kun. 2:4,9:4

13. ja asun israelilaisten keskellä enkä hylkää kansaani Israelia.”

2. Moos. 29:45; 3. Moos. 26:11

Temppeლისალიn rakenne

(2. Aik. 3:8–14)

14. Niin Salomo rakensi temppeლისალიn ja sai sen valmiiksi.

15. Hän laudoitti temppeლისალიn seinät sisäpuolelta setrilaudoilla. Lattiasta katonrajaan asti hän päälysti seinät sisäpuolelta puulla. Lattian hän päälysti syypessilaudoilla.

16. Hän rakensi setrilaudoista väliseinän, kaksikymmentä kyynärää temppeლისალიn peräosasta, lattiasta kattoon asti. Näin hän rakensi temppeliin sisäkammion, kaikkeinpyhimmän.

17. Sen edessä oleva temppeლისალიn oli neljäkymmentä kyynärää pitkä.

18. Temppleri oli sisäpuolelta setripuuta, johon oli kaiverrettu kurpitsoja ja auenneita kukkia. Kaikki oli setripuuta, kiveä ei näkynyt.

19. Hän rakensi temppeლისალიn sisään kaikkeinpyhimmän, HERRAN liitonarkua varten.

20. Kaikkeinpyhin oli kaksikymmentä kyynärää pitkä, kaksikymmentä kyynärää leveä ja kaksikymmentä kyynärää korkea, ja hän päälysti sen sisältä puhtaalla kullalla. Samalla tavalla hän päälysti setripuisen alttarin.

21. Salomo päälysti temppeლისალიn sisältä puhtaalla kullalla, ja kullalla päälystämänsä sisäkammion hän sulki kultaketjuilla.

22. Hän päälysti koko temppeლისალიn sisältä kullalla, koko temppeლისალიn kauttaaltaan. Myös koko alttarin, joka oli sisäkammion edessä, hän päälysti kullalla.

23. Sisäkammioon hän teetti öljypuusta kaksi kymmenen kyynärän korkuista kerubia.

2. Moos. 25:18–20,37:7–9

24. Kerubin toinen siipi oli viisi kyynärää pitkä, samoin toinen siipi oli viisi kyynärää pitkä, joten siiven kärjestä toisen siiven kärkeen oli kymmenen kyynärää.

25. Myös toisen kerubin siipien mitta oli kymmenen kyynärää. Nämä kaksi kerubia olivat kooltaan ja muodoltaan samanlaiset.

26. Toisen kerubin korkeus oli kymmenen kyynärää, samoin myös toisen kerubin.

27. Hän asetti kerubit temppelin sisäkammioon. Niiden siivet olivat levälään, niin että toisen kerubin siipi kosketti toista seinää ja toisen siipi kosketti toista seinää, ja niiden sisäkammion keskustaa kohti olevat siivet koskettivat toisiaan.

28. Myös kerubit hän päällysti kullalla.

29. Hän leikkautti kaikkiin temppelin seiniin kauttaaltaan kaiverruksia – kerubeja, palmuja ja auenneita kukkia – sekä sisäkammioon että temppelisaliin.

30. Temppelin lattian hän päällysti kullalla, niin sisäkammion kuin temppelisolinkin puolelta.

31. Sisäkammion oviaukkoon hän teetti ovet öljyjuusta. Ovien pielet ja yläkarmit muodostivat viisikulmion.

32. Molemmat ovet olivat öljyjuusta, ja hän leikkautti niihin kaiverruksia: kerubeja, palmuja ja auenneita kukkia. Hän päällysti ne kullalla levittäen kullan kerubin ja palmujen päälle.

33. Samalla tavoin hän teki myös temppelisolalin oviaukkoon öljyjuusta pielet, nelikulmion muotoiset,

34. ja kaksi ovea syressipuusta. Toisen oven kaksi puoliskoa olivat kääntyviä, samoin toisen oven kaksi puoliskoa.

35. Hän kaiverutti niihin kerubeja, palmuja ja auenneita kukkia ja päällysti kaiverrukset silaten ne kullalla.

36. Sitten hän rakensi sisemmän esipihan muurin, jossa oli kolme kerrosta hakattuja kiviä ja kerros setrihirsiä.

37. HERRAN temppelin perustus laskehtiin neljäntenä vuotena siiv-kuussa.

38. Yhdenentoista vuotena buul-kuussa, joka on kahdeksas kuukausi, temppeli oli kaikilta osiltaan valmis ja kaikkien sitä koskevien määräysten

mukainen. Salomo rakensi temppeliä seitsemän vuotta.

7. LUKU

Salomon palatsi

1. Omaa palatsiaan Salomo rakensi kolmetoista vuotta, kunnes sai sen täysin valmiiksi.

2. Hän rakensi Libanoninmetsä-palatsin, sata kyynärää pitkän, viisikymmentä kyynärää leveän ja kolmekymmentä kyynärää korkean, kolmen setripylväsrivin varaan. Pylväiden päällä oli setripalkit.

3. Ylhäällä oli setripuukatto palkkien päällä neljänkymmenenviiden pylvään varassa, joita oli viisitoista kussakin rivissä.

4. Ikkunoita oli kolmessa rivissä, ikkuna-aukot vastakkain kussakin kolmessa kerroksessa.

5. Kaikki oviaukot ja ovien pielet olivat nelikulmaisia, ja ikkuna-aukot olivat vastakkain kussakin kolmessa kerroksessa.

6. Hän teki myös pylvässalin, viisikymmentä kyynärää pitkän ja kolmekymmentä kyynärää leveän, ja sen eteen eteishallin pylväineen sekä pylväiden eteen porraskatoksen.

7. Vielä hän teki valtaistuinsalin, niin kutsutun oikeussalin, jossa hän jakoi oikeutta. Se oli päällystetty setripuulla lattiasta kattoon asti.

8. Palatsi, jossa hän asui, oli toisen esipihan puolella kuin valtaistuinsali, ja se oli tehty samalla tavoin. Samanlaisen palatsin Salomo teki myös faraon tyttärelle, jonka hän oli ottanut vaimokseen.

2. Moos. 25:18–20, 37:7–9

9. Kaikki nämä rakennukset oli tehty kallisarvoisista, mitan mukaan hakatuista, sisä- ja ulkosivultaan kivisahalla sahatuista kivistä, perustuksesta katonrajaan ja ulkopuolella suureen esipihaan saakka.

10. Perustus oli laskettu kallisarvoisista kivistä, suurista kymmenen ja kahdeksan kyynärän mittaisista kivistä.

1. Kuninkaiden kirja 7

11. Sen päällä oli kallisarvoisia mitan mukaan hakattuja kiviä sekä setripuuta.

12. Suurta esipihaa ympäröi kolme kerrosta hakattuja kiviä ja kerros setrihirsiiä, kuten myös HERRAN temppelin sisempää esipihaa ja palatsin eteishal-
lia.

Temppelin pylväät

(2. Aik. 3:15–17)

13. Kuningas Salomo lähetti hake-
maan Tyroksesta Hiiramin,

2. Aik. 2:12–13

14. joka oli leskivaimon poika Nafta-
lin heimosta. Hänen isänsä oli tyros-
lainen pronssityön taitaja. Hiiramilla oli
paljon viisautta, tietoa ja taitoa tehdä
kaikenlaisia pronssitöitä. Hän tuli ku-
ningas Salomon luo ja teki kaikki hän-
nen määräämänsä työt.

15. Hiiram valoi pronssista kaksi
pylvästä. Kummankin pylvään korke-
us oli kahdeksantoista kyynärää, ja
pylväiden ympäryksen mittaamiseksi
tarvittiin kahdentoista kyynärän pitui-
nen nuora. 2. Kun. 25:17; 2. Jer. 52:21

16. Hän teki myös pylväiden päälle
pantavaksi kaksi pronssista valettua
pylväskruunua. Molempien pylväskruu-
nujen korkeus oli viisi kyynärää.

17. Hän teki verkon kaltaisia ristikko-
koristeita ja ketjun kaltaisia köynnös-
koristeita pylväskruunuihin, seitsemän
toiseen pylväskruunuun ja seitsemän
toiseen.

18. Hiiram teki pylväät siten, että gra-
naattimenakoristeita oli kahdessa ri-
vissä ristikkokoristeen yläpuolella, ja
ne peittivät pylväskruunuja. Näitä hän
teki molempiin pylväskruunuihin.

19. Eteishallissa olevat pylväskruu-
nut olivat liljanmuotoisia, neljä kyynä-
rää korkeita.

20. Ylhäällä molemmissa pylväs-
kruunuissa oli kuperat alaosat, joihin
ristikkokoriste ei ulottunut. Granaattio-
menakoristeita oli riveittäin kaksisataa
kummassakin pylväskruunussa.

21. Hän pystytti pylväät temppelin
eteishalliin. Oikealle puolelle pystytetyn

pylvään nimeksi hän antoi Jaakin ja va-
semmalle puolelle pystytetyn pylvään
nimeksi Boos⁷⁶.

22. Pylväskruunut tehtiin liljankukan
muotoisiksi. Niin päättyi pylväiden val-
mistustyö.

Pronssimeri

(2. Aik. 4:2–5)

23. Hiiram valoi myös ympyränmuo-
toisen altaan, meren. Se oli kymmenen
kyynärää reunasta reunaan, korkeu-
deltaan viisi kyynärää ja ympärysmi-
taltaan kolmekymmentä kyynärää.

Jer. 52:20

24. Altaan ympärillä, sen reunan
alla, oli kurpitsakoristeita, kymmenen
jokaista kyynärää kohti. Kurpitsakoris-
teita oli kaksi riviä, yhtä valua altaan
kanssa.

25. Allas seiso i kahdentoista härän
varassa, joista kolme katsoi pohjoi-
seen, kolme länteen, kolme etelään
ja kolme itään päin. Allas oli härkien
päällä, ja niiden kaikkien takapuolet
olivat suunnatut sisäänpäin.

26. Allas oli kämmenenleveyden
paksuinen, ja sen reuna oli kuin mal-
jan reuna, auenneen liljankukan muo-
toinen. Allas oli kahdentuhannen bat-
mitan vetoinen.

Jalustat ja padat

27. Hiiram teki myös kymmenen
pronssijalustaa. Kukin jalusta oli neljä
kyynärää pitkä, neljä kyynärää leveä ja
kolme kyynärää korkea. 2. Aik. 4:14

28. Tällainen oli jalustojen rakenne:
Niissä oli laidat ja laitojen välissä tan-
got.

29. Tankojen yhdistämissä laidoissa
oli leijonia, härkiä ja kerubeja. Leijoni-
en ja härkien ylä- ja alapuolella sekä
tangoissa oli pakottamalla tehtyjä kuk-
kaköynnöskoristeita.

30. Kussakin jalustassa oli neljä
pronssipyörää ja pronssiakselit. Kaik-
kiin neljään kulmaan oli valettu kannat-

⁷⁶ 7:21. Nimi Jaakin merkitsee 'Herra
vahvistaa', Boos 'hänessä on voima'.

1. Kuninkaiden kirja 7

timet pataa varten, ja kullakin sivulla oli kukkaköynnöskoristeita.

31. Jalustan yläreunan sisäpuolella oli kehikko, ja sen reuna oli kyynärän korkuinen. Kehikko oli pyöreä, tehty jalustan tapaan, halkaisijaltaan puolitoista kyynärää. Myös kehikon reunassa oli kaiverruksia. Laidat olivat nelikulmaiset eivätkä pyöreät.

32. Laitojen alla oli neljä pyörää, ja pyörien akselit olivat kiinni jalustassa. Kukin pyörä oli puolitoista kyynärää korkea.

33. Pyörät oli tehty samalla tavoin kuin vaununpyörät, ja niiden akselit, kehät, puolat ja navat olivat kaikki valettuja.

34. Kussakin jalustassa oli neljä kannatinta, yksi jokaisessa kulmassa. Kannattimet olivat jalustan kanssa samaa kappaletta.

35. Jalustan yläosaa ympäröi puolen kyynärän korkuinen pyöreä reunus, ja jalustan yläosan kädensijat olivat laitojen kanssa samaa kappaletta.

36. Jalustan laitojen ja kädensijojen pintoihin Hiiram kaiversi kerubeja, leijonia ja palmuja, sen mukaan kuin tilaa oli, sekä kukkaköynnöskoristeita niiden ympärille.

37. Näin hän teki kaikki kymmenen jalustaa. Ne oli valettu samalla tavoin, yhtä suuriksi ja samanmuotoisiksi.

38. Hiiram teki myös kymmenen pronssipataa. Jokainen pata oli neljänkymmenen bat-mitan vetoinen, läpimitaltaan neljä kyynärää. Jokaisella kymmenestä jalustasta oli oma patansa.

39. Hän asetti viisi jalustaa temppelin oikealle sivulle ja viisi vasemmalle sivulle. Altaan hän asetti temppelin oikealle sivulle, kaakkoa kohti. 2. Aik. 4:10

40. Hän teki myös tuhka-astiat, tuhkapiot ja pirskotusmaljat.

2. Moos. 27:3; 2. Aik. 4:11

Temppelin esineet valmistuvat

(2. Aik. 4:11–5:1)

Niin Hiiram sai suoritetuksi kaiken työn, mikä hänen oli tehtävä kuningas Salomolle HERRAN temppeliä varten:

41. kaksi pylvästä, kaksi maljanmuotoista pylväskruunua, jotka olivat pylväiden päällä, kaksi ristikkokoristetta peittämään kahta maljanmuotoista pylväskruunua,

42. neljäsataa granaattiomenaa kahteen ristikkokoristeeseen, kaksi riviä granaattiomenoita kumpaankin ristikkokoristeeseen peittämään kahta maljanmuotoista pylväskruunua,

43. kymmenen jalustaa, kymmenen pataa jalustojen päälle,

44. yhden altaan, kaksitoista härkää altaan alle

45. sekä tuhka-astiat, tuhkapiot ja pirskotusmaljat. Kaikki nämä esineet, jotka Hiiram teki kuningas Salomolle HERRAN temppeliä varten, olivat kiillotettua pronssia.

46. Kuningas antoi valaa ne kovaan maaperään kaivetuihin muoteihin Jordanin tasangolla, Sukkotin ja Tsaaretanin välillä.

47. Koska esineitä oli erittäin paljon, Salomo jätti ne kaikki punnitsematta, eikä pronssin painoa selvitetty.

48. Salomo teetti myös kaikki HERRAN temppelissä tarvittavat esineet: kultaisen alttarin, kultaisen pöydän pyhiä leipiä varten,

49. seitsenhaaraiset lampunjalat puhtaasta kullasta, viisi oikealle puolelle ja viisi vasemmalle puolelle sisäkammion, kaikkeinpyhimmän, eteen, kultaisine kukkalehtineen, lamppuineen ja lamppusaksineen, 2. Aik. 4:7

50. vadit, veitset, pirskotusmaljat, kupit ja hiilipannut, kaikki puhtaasta kullasta, sekä kultasaranat niihin temppelin sisäosan oviin, jotka veivät kaikkeinpyhimpään, ja niihin temppelin oviin, jotka veivät temppelisaliin.

51. Kun kaikki työ, minkä kuningas Salomo teetti HERRAN temppeliin, oli valmis, Salomo vei sinne isänsä Daavi-

1. Kuninkaiden kirja 7–8

din pyhittämät esineet – hopean ja kulan sekä astiat – ja luovutti ne HERRAN temppelin aarekammioihin. 2. Sam. 8:11

8. LUKU

Liitonarkku tuodaan temppeliin

(2. Aik. 5:2–6:2)

1. Sitten kuningas Salomo kutsui luokseen Jerusalemiin Israelin vanhimmat, kaikki heimojen ruhtinaat ja israelilaisten sukujen päämiehet, jotta he toisivat HERRAN liitonarkun Sionista, Daavidin kaupungista. 2. Sam. 5:9

2. Niin kaikki Israelin miehet kokoontuivat kuningas Salomon luo juhlaan eetanin-kuussa, joka on seitsemäs kuukausi.

3. Kun kaikki Israelin vanhimmat olivat tulleet, papit nostivat liitonarkun.

4. He veivät ylös temppeliin HERRAN liitonarkun ja ilmestysmajan sekä kaiken majassa olevan pyhän kaluston. Tämän toimittivat papit ja leeviläiset. 4. Moos. 4:15

5. Kuningas Salomo ja koko Israelin seurakunta, joka oli kokoontunut hänen luokseen, uhrasi hänen kanssaan liitonarkun edessä lampaita ja nautoja niin paljon, ettei niitä voitu lukea eikä laskea. 2. Sam. 6:13

6. Papit veivät HERRAN liitonarkun paikoilleen temppelin sisäkammioon, kaikkeinpyhimpään, kerubien siipien alle. 2. Moos. 26:33

7. Kerubit levittivät siipensä sen paikan yli, missä arkku oli, ja peittivät ylhäältäpäin arkkua ja sen kantotankoja.

8. Kantotangot olivat niin pitkät, että niiden päät voitiin nähdä pyhäköstä aivan sisäkammion edestä, mutta ulos ne eivät näkyneet. Siellä ne ovat vielä tänäkin päivänä.

9. Arkussa ei ollut muuta kuin ne kaksi kivitaulua, jotka Mooses oli pannut sinne Hoorebilla, kun HERRA teki liiton israelilaisten kanssa heidän lähdettyään Egyptin maasta. 2. Moos. 25:16,21; Hepr. 9:4

10. Kun papit lähtivät pyhäköstä, pilvi täytti HERRAN temppelin, 2. Moos. 40:34; 4. Moos. 9:15

11. eivätkä he voineet pilven vuoksi toimittaa palvelustehtäviään, sillä HERRAN kirkkaus täytti HERRAN temppelin.

Salomon puhe

(2. Aik. 6:3–11)

12. Silloin Salomo sanoi: ”HERRA on sanonut asuvansa pimeässä.

2. Moos. 19:9,20:21; 3. Moos. 16:2; 5. Moos. 4:11

13. Minä olen rakentanut sinulle temppelin asunnoksi, ikuiseksi asuinpaikaksesi.”

14. Sitten kuningas kääntyi ympäri ja siunasi koko Israelin seurakunnan. Seurakunnan seisossa

15. hän sanoi: ”Siunattu olkoon HERRA, Israelin Jumala, joka on kädellään täyttänyt sen, minkä on suullaan luvannut sanoessaan minun isälleni Daavidille:

16. ’En olesinäpäivänä, jona vein kansani Israelin pois Egyptistä, enkä sen jälkeenkään valinnut minkään Israelin heimon alueelta kaupunkia, jotta siihen rakennettaisiin temppeli minun nimeni asuinsijaksi. Mutta Daavidin minä valitsin kansani Israelin hallitsijaksi.’ 2. Sam. 7:6,13

17. Isäni Daavidin sydämellä oli rakentaa temppeli HERRAN, Israelin Jumalan, nimelle. 2. Sam. 7:2; 1. Aik. 17:1,28:2

18. Mutta HERRA sanoi isälleni Daavidille: ’Sydämelläsi on ollut rakentaa temppeli minun nimelleni, ja olet tehnyt hyvin, kun olet sitä aikonut.

19. Sinä et kuitenkaan temppeliä rakenna, vaan poikasi, joka lähtee sinun kupeistasi, rakentaa temppelin minun nimelleni.’ 2. Sam. 7:12,13

20. HERRA on pitänyt antamansa lupauksen. Minä olen noussut isäni Daavidin paikalle ja istun Israelin valtaistuimella, niin kuin HERRA on puhunut, ja olen rakentanut temppelin HERRAN, Israelin Jumalan, nimelle.

21. Minä olen valmistanut sinne paikan arkkua varten, jossa ovat HERRAN liiton taulut. Tämän liiton hän teki meidän isiemme kanssa viedessään heidät pois Egyptin maasta.”

Salomon rukous

(2. Aik. 6:12–42)

22. Salomo seisoi HERRAN alttarin ääressä koko Israelin seurakunnan edessä, ojensi kätensä taivasta kohti

23. ja sanoi: ”HERRA, Israelin Jumala! Ei ole sinun vertaistasi jumalaa ylhäällä taivaassa eikä alhaalla maan päällä. Sinä pidät liiton ja säilytät laupeuden palvelijoitasi kohtaan, jotka vaeltavat sinun edessäsi kokosydamisest.

24. Sinä pidit, mitä olet luvannut palvelijallesi Daavidille, minun isälleni. Mitä suullasi puhuit, sen olet tänä päivänä kädelläsi toteuttanut.

25. Oi HERRA, Israelin Jumala! Pidä se, minkä olet luvannut palvelijallesi Daavidille, minun isälleni: ’Aina on mies sinun suvustasi istuva minun edessäni Israelin valtaistuimella, jos poikasi vain pitävät huolen tiestään, niin että he vaeltavat minun edessäni, kuten sinä olet vaeltanut minun edessäni.’

1. Kun. 2:4

26. Israelin Jumala, käyköön siis toteen sanasi, jonka puhuit palvelijallesi Daavidille, minun isälleni.

27. Mutta asuisiko Jumala todella maan päällä? Eivät taivaat eivätkä taivasten taivaatkaan riittäisi sinulle asunoksi, kuinka sitten tämä temppeli, jonka minä olen rakentanut!

2. Aik. 2:5;

Job 11:7; Jes. 66:1; Jer. 23:24; Ap. t. 7:48–49

28. Käänny kuitenkin palvelijasi rukouksen ja anomisen puoleen, HERRA, minun Jumalani, niin että kuulet huudon ja rukouksen, jonka palvelijasi tänä päivänä rukoilee sinun edessäsi.

29. Olkoot silmäsi avoinna tätä temppeleä kohti öin ja päivin, tätä paikkaa kohti, josta olet sanonut: ’Minun nimeni on oleva siellä’, niin että kuulet rukouksen, jonka palvelijasi rukoilee tähän paikkaan päin kääntyneenä.

2. Moos. 20:24; 5. Moos. 12:11;

1. Kun. 9:3; 2. Kun. 21:4

30. Kuule palvelijasi ja kansasi Israelin pyyntö, kun he rukoilevat tähän paikkaan päin kääntyneinä. Kuule asuinpaikassasi taivaassa, ja kun kuulet, anna anteeksi.

31. Jos joku rikkoo lähimmäistään vastaan ja häntä vaaditaan vannomaan vala ja hän tulee valalle alttarisi eteen tässä temppelissä,

2. Moos. 22:10

32. niin kuule taivaassa ja auta palvelijasi oikeuteen tuomitsemalla syyllinen syylliseksi. Tuomitse syyllinen syylliseksi ja anna hänen tekojensa tulla hänen oman päänsä päälle, mutta julista syytön syyttömäksi ja anna hänelle hänen syyttömyytensä mukaan.

33. Jos kansasi Israel on kärsinyt tappion vihollisen edessä, koska israelilaiset ovat tehneet syntiä sinua vastaan, mutta sitten kääntyvät sinun puoleesi, kiittävät sinun nimeäsi, rukoilevat ja anovat sinulta armoa tässä temppelissä,

34. niin kuule taivaassa, anna anteeksi kansasi Israelin synti ja tuo heidät takaisin maahan, jonka olet heidän esi-isilleen antanut.

35. Jos taivas sulkeutuu eikä tule sadetta, koska israelilaiset ovat tehneet syntiä sinua vastaan, mutta he sitten rukoilevat kääntyneinä tähän paikkaan päin, kiittävät sinun nimeäsi ja kääntyvät synnistään sen tähden, että sinä nöyryytät heitä,

36. niin kuule taivaassa ja anna anteeksi palvelijoittesi ja kansasi Israelin synti. Ja osoita heille hyvä tie, jota heidän tulee kulkea, ja anna sade maallesi, jonka olet antanut kansallesi perintöosaksi.

37. Jos maahan tulee nälänhätä, rutto, nokitähkä tai viljanruoste, jos tulevat heinäsirot tai tuhosirkat, jos kansasi vihollinen ahdistaa sitä maassa⁷⁷ sen porteilla, olkoonpa kyseessä mikä tahansa vitsaus tai vaiva,

38. mutta jos silloin kuka hyvänsä ihminen tai koko sinun kansasi Israel rukoilee ja anoo armoa, siksi että he kukin tuntevat piston sydämessään ja ojentavat kätensä tähän temppeliin päin,

39. niin kuule silloin taivaassa, asuinpaikassasi, kaikki rukoukset ja anomiset ja anna anteeksi. Tee niin,

77 8:37. Tarkoittaa Israelin maata.

1. Kuninkaiden kirja 8

että annat kullekin hänen vaelluksen-
sa mukaan, sillä sinä tunnet jokaisen
sydämen. Sinä yksin tunnet kaikkien
ihmisten sydämet,

1. Sam. 16:7; 1. Aik. 28:9; Ps. 7:10; Jer. 11:20

40. jotta he pelkäisivät sinua niin
kauan kuin elävät tässä maassa, jonka
olet meidän isillemme antanut.

41. Myös jos joku muukalainen, joka
ei kuulu kansaasi Israeliin, tulee kau-
kaisesta maasta sinun nimesi tähden,

42. koska sielläkin ihmiset kuulevat
sinun suuresta nimestäsi, väkevästä
kädestäsi ja ojennetusta käsivarresta-
si, tulee ja rukoilee kääntyneenä tähän
temppeliin päin,

43. niin kuule häntä taivaassa,
asuinpaikassasi, ja tee kaikki se, mitä
muukalainen sinulta avukseen huu-
taa. Silloin kaikki maan kansat tulevat
tuntemaan sinun nimesi ja pelkäävät
sinua kansasi Israelin tavoin ja tulevat
tietämään, että tätä temppeiliä, jonka
minä olen rakentanut, kutsutaan sinun
nimesi mukaan. Jes. 56:6; Matt. 21:13

44. Jos kansasi lähtee sotaan vi-
hollistaan vastaan sitä tietä, jota sinä
heidät, israelilaiset, lähetät, ja he ru-
koilevat HERRAA kääntyneinä kohti kau-
punkia, jonka sinä olet valinnut, ja kohti
temppeiliä, jonka minä olen rakentanut
sinun nimellesi,

45. niin kuule taivaassa heidän ruko-
uksensa ja anomisensa ja hanki heille
oikeus.

46. Jos he tekevät syntiä sinua vas-
taan – eihän ole ihmistä, joka ei syntiä
tee – ja sinä vihasit heihin ja annat
heidät vihollisen valtaan ja heidän van-
gitsijansa vievät heidät vangeiksi vihol-
ismaahan, kaukaiseen tai läheiseen,
Sananl. 20:9; Saarn. 7:20; Room. 3:23;
1. Joh. 1:8

47. mutta jos he menevät itseensä
siinä maassa, johon heidät on viety
vangeiksi, tekevät parannuksen ja
anovat sinulta armoa vangitsijoidensa
maassa, sanoen: 'Me olemme tehneet
syntiä, tehneet väärin ja olleet jumalat-
tomia', Dan. 9:5

48. ja kääntyvät sinun puoleesi kai-
kesta sydämestään ja kaikesta sielus-
taan vihollistensa maassa, jonne nämä
veivät heidät vangeiksi, ja rukoilevat
sinua kääntyneinä kohti maata, jonka
olet antanut heidän isilleen, ja kohti
kaupunkia, jonka olet valinnut, ja kohti
temppeiliä, jonka minä olen sinun ni-
mellesi rakentanut, 5. Moos. 4:30;
Dan. 6:10

49. niin kuule asuinsijassasi taivaas-
sa heidän rukouksensa ja anomisensa
ja hanki heille oikeus.

50. Anna anteeksi kansallesi, isra-
elilaisille, synnit, joita he ovat tehneet
sinua vastaan, ja kaikki heidän rikko-
muksensa, joilla he ovat rikkoneet si-
nua vastaan. Anna heille armo heidän
vangitsijoidensa edessä, että nämä
säälisivät heitä,

51. sillä ovathan he sinun kansasi ja
perintöosasi, jonka toit pois Egyptistä,
keskeltä rautapätsiä.

2. Moos. 11:11,14; 5. Moos. 4:20

52. Olkoot siis silmäsi avoinna, kun
palvelijasi ja kansasi Israel anovat ar-
moa, niin että kuulet heitä kaikessa,
minkä vuoksi he huutavat sinua avuk-
seen. Ps. 121:4

53. Sillä sinä, HERRA, Jumala, olet
erottanut heidät perintöosaksesi kai-
kista maan kansoista, niin kuin olet
puhunut palvelijasi Mooseksen kautta,
kun veit isämme pois Egyptistä.”

2. Moos. 19:5; 5. Moos. 7:6,14:2

Temppelin vihkiminen

(2. Aik. 7:4–10)

54. Kun Salomo oli lakannut rukoi-
lemasta ja anomasta HERRALTA kaikkea
tätä HERRAN alttarin edessä, jossa hän
oli polvillaan kädet ojennettuina taivas-
ta kohti, hän nousi

55. seisomaan ja siunasi koko Is-
raelin seurakunnan kuuluvalla äänellä.
Hän sanoi: 2. Sam. 6:18

56. "Siunattu olkoon HERRA, joka on
antanut levon kansalleen Israelille, ai-
van niin kuin hän on puhunut. Kaikista
hyvistä lupauksista, jotka Herra on pu-
hunut palvelijansa Mooseksen kautta,

1. Kuninkaiden kirja 8–9

ei yksikään ole jäänyt toteutumatta.

5. Moos. 12:10; Joos. 21:45,23:14

57. Olkoon HERRA, meidän Jumalamme, meidän kanssamme, niin kuin hän on ollut meidän isiemme kanssa. Älköön hän jättäkö meitä älköönkö hy-lätkö meitä,

58. vaan kääntäköön hän meidän sydämemme puoleensa, niin että vaeltaisimme kaikkia hänen teitään ja noudattaisimme hänen käskyjään, lakejaan ja säädöksiään, jotka hän on isillemme antanut.

59. Olkoot nämä minun sanani, joilla olen anonut armoa HERRAN edessä, päivin ja öin lähellä HERRAA, meidän Jumalaamme, niin että hän hankkisi oikeuden palvelijalleen ja kansalleen Israelille, kunkin päivän tarpeen mukaan,

60. jotta kaikki maan kansat tulisivat tietämään, että HERRA on Jumala eikä toista ole.

5. Moos. 4:35,39

61. Olkoon sydämenne ehyesti antautunut HERRALLE, Jumalallemme, niin että vaellatte hänen lakiensa mukaan ja noudatatte hänen käskyjään niin kuin teette tänä päivänä.”

62. Sitten kuningas ja koko Israel hänen kanssaan uhrasivat teurasuhrin HERRAN edessä.

63. Salomo uhrasi yhteysuhrina HERRALLE kaksikymmentäkaksituhatta nautaa ja satakaksikymmentätuhatta lammasta. Näin kuningas ja kaikki israelilaiset vihkivät HERRAN temppelin.

64. Sinä päivänä kuningas pyhitti HERRAN temppelin edessä olevan esipihan keskiosan, sillä hän uhrasi siellä polttouhrin ja ruokauhrin ja yhteysuhrin rasvat. Pronssialttari, joka oli HERRAN edessä, oli näet niin pieni, etteivät polttouhri, ruokauhri ja yhteysuhrin rasvat olisi mahtuneet siihen.

65. Näin Salomo yhdessä koko Israelin kanssa vietti siihen aikaan juhlaa HERRAN, meidän Jumalamme, edessä seitsemän päivää ja vielä toiset seitsemän päivää, yhteensä neljätoista päivää. Se oli suuri kokous, johon tul-

tiin koko maasta, aina Hamatin rajalta Egyptinpurolle asti.

66. Kahdeksantena päivänä hän päästi kansan menemään, ja kansa toivotti kuninkaalle siunausta. Sitten israelilaiset lähtivät kotiinsa iloiten ja hyvillä mielin kaikesta hyvästä, mitä HERRA oli tehnyt palvelijalleen Daavidille ja kansalleen Israelille.

9. LUKU

Herra ilmestyy Salomolle uudelleen

(2. Aik. 7:11–22)

1. Kun Salomo oli saanut rakennetuksi HERRAN temppelin, kuninkaan palatsin ja kaiken, mitä hän oli halunnut tehdä,

2. HERRA ilmestyi Salomolle toisen kerran, samalla tavoin kuin oli ilmestynyt hänelle Gibeonissa,

1. Kun. 3:5

3. ja sanoi hänelle: ”Minä olen kuulut sinun rukouksesi ja anomisesi, kun anoit armoa minun edessäni. Minä olen pyhittänyt tämän temppelin, jonka sinä olet rakentanut, asettaakseni nimeni siihen ikuisiksi ajoiksi. Minun silmäni ja sydämeni tulevat olemaan siellä kaikkina päivinä.

5. Moos. 12:11;

1. Kun. 8:22–29; Ps. 132:14

4. Ja jos sinä vaellat minun edessäni, kuten isäsi Daavid vaeli, vilpittömin sydämin ja oikeamielisesti, niin että teet kaiken, mitä olen käskenyt sinun tehdä, ja noudatat lakejani ja säädöksiäni,

1. Kun. 3:14,11:38

5. minä vahvistan sinun kuninkaallisen valtaistuimesi Israelissa ainiaaksi, niin kuin puhuin isällesi Daavidille: ’Aina on mies sinun suvustasi oleva Israelin valtaistuimella.’

2. Sam. 7:12;

1. Kun. 2:4; 1. Aik. 17:11,22:10

6. Mutta jos te ja teidän lapsenne kuitenkin kääntyte pois minusta ettekä noudata minun käskyjäni ja lakejani, jotka minä olen pannut teidän eteenne, vaan menette ja palvelette muita jumalia ja palvotte niitä,

Joos. 23:16

7. minä hävitän Israelin siitä maasta, jonka olen heille antanut, ja heidän pois kasvojeni edestä temppelin, jonka olen

1. Kuninkaiden kirja 9

pyhittänyt nimelleni. Silloin Israelista tulee sananparsien ja pilkkapuheiden aihe kaikkien kansojen keskuudessa.

5. Moos. 28:37; Jer. 7:15,24:9

8. Vaikka tämä temppeli nyt on mah-tava, niin jokainen, joka kulkee sen ohi, tyrmistyy, viheltää ja kysyy: 'Minkä vuoksi HERRA on tehnyt näin tälle maal-le ja tälle temppelille?' 5. Moos. 29:24; Jer. 22:8

9. Silloin vastataan: 'Siitä syystä, että he hylkäsivät HERRAN, Jumalan-sa, joka oli vienyt heidän isänsä pois Egyptin maasta ja turvautuivat muihin jumaliin, kumarsivat ja palvelivat niitä. Sen tähden HERRA on antanut kaiken tämän pahan kohdata heitä.'

Hiiramin saama korvaus

(2. Aik. 8:1,2)

10. Kaksikymmentä vuotta oli kulu-nut, ja Salomo oli sinä aikana rakenta-nut ne kaksi rakennusta, HERRAN temp-pelin ja kuninkaan palatsin.

1. Kun. 6:38,7:1

11. Hiiram, Tyroksen kuningas, oli avustanut Salomoa toimittamalla set-ripuita, sypressipuita ja kultaa niin pal-jon kuin Salomo halusi. Siksi kuningas Salomo antoi Hiiramille kaksikymmen-tä kaupunkia Galilean mailta.

12. Hiiram lähti Tyroksesta katso-maan kaupunkeja, jotka Salomo oli antanut hänelle, mutta ne eivät miel-lyttäneet häntä.

13. Silloin hän kysyi: "Mitä kaupunke-ja nämä muka ovat, jotka olet antanut minulle, veljeni?" Ja hän antoi alueelle nimen Kaabul⁷⁸, joka sillä on vielä tä-näkin päivänä.

14. Hiiram oli kuitenkin lähettänyt ku-ninkaalle satakaksikymmentä talenttia kultaa.

Salomon ajan tapahtumia

(2. Aik. 8:3–18)

15. Tämä on selonteko työvelvolli-sista, jotka kuningas Salomo määräsi rakentamaan HERRAN temppeliä, omaa

palatsiaan, Milloa⁷⁹ ja Jerusalemin muuria sekä Haasoria, Megiddoa ja Geseriä.

2. Sam. 5:9; 1. Kun. 5:27

16. Faraao, Egyptin kuningas, oli tullut ja valloittanut Geserin, polttanut sen tulella ja surmannut kaupungissa asu-vat kanaanilaiset ja antanut kaupun-gin myötäjäisiksi tyttärelleen, Salomon puolisolle. Joos. 16:10

17. Salomo linnoitti Geserin ja alem-man Beet-Hooronin

18. sekä Baalatin ja Tadmorin, jotka sijalsivat autiomaa-alueella.

19. Hän linnoitti kaikki omistamansa varastokaupungit, vaunukaupungit ja ratsumiesten kaupungit sekä kaikki muut, jotka hän oli rakentanut Jerusa-lemin ympäristöön, Libanonille ja koko maahan, jota hän hallitsi.

1. Kun. 5:6,10:26

20. Kaiken väen, joka oli jäänyt jäl-jelle amorilaisista, heettiläisistä, peris-iläisistä, hivviläisistä ja jebusilaisista, ne, jotka eivät olleet israelilaisia – hei-dät

21. ja heidän jälkeläisensä, jotka vie-lä olivat jäljellä siinä maassa ja joita israelilaiset eivät olleet kyenneet vih-kimään tuhon omiksi – heidät Salomo määräsi pakkotyöläisiksi, niin kuin on ollut aina tähän päivään asti.

22. Israelilaisista Salomo ei kuiten-kaan ottanut ketään orjaksi, vaan he olivat sotilaita, hänen virkamiehiaän, päälliköitään, upseereitaan ja hänen sotavaunujensa ja ratsumiestensä päälliköitä.

3. Moos. 25:39

23. Niitä esimiehiä, jotka maaherro-jen alaisina valvoivat Salomon töitä, oli viisisataaviisikymmentä, ja he johtivat työtä tekevää väkeä.

24. Faraon tytär muutti Daavidin kaupungista omaan palatsiinsa, jonka Salomo oli hänelle rakentanut. Sitten Salomo rakensi Millon. 1. Kun. 3:1,7:8

25. Salomo uhrasi kolme kertaa vuodessa polttouhreja ja yhteyshreja alttarilla, jonka hän oli rakentanut HER-RALLE, ja poltti suitsutusta sillä alttarilla,

78 9:13. Nimi merkinnee 'niin kuin ei mitään'.

79 9:15. Osa Jerusalemin linnoitusta.

joka oli HERRAN edessä. Hän oli silloin jo saanut temppelin valmiiksi. 2. Aik. 4:1,7:7

26. Kuningas Salomo rakensi myös laivaston Esjon-Geberissä, joka on lähellä Eilatia Kaislameren rannalla Edomin maassa.

27. Tähän laivastoon Hiiram lähetti Salomon palvelijoiden mukaan omia palvelijoitaan, merimiehiä, jotka tunsivat merenkulun.

28. Nämä menivät Oofiriin ja hakivat sieltä kultaa neljäsataakaksikymmentä talenttia ja toivat sen kuningas Salomolle.

10. LUKU

Saban kuningatar Salomon luona

(2. Aik. 9:1–12)

1. Kun Saban kuningatar sai kuulla, mitä Salomosta kerrottiin HERRAN nimen kunniaksi, hän tuli koettelemaan Salomoa vaikeilla kysymyksillä. Matt. 12:42; Luuk. 11:31

2. Hän tuli Jerusalemiin mukanaan hyvin suuri kamelikaravaani. Kamelien kuormissa oli hajusteita ja paljon kultaa ja jalokiviä. Kun hän tuli Salomon luo, hän kertoi tälle kaiken, mitä hänellä oli sydämellään.

3. Salomo vastasi kaikkiin kuningattaren kysymyksiin, eikä mikään asia ollut hänelle niin vaikea, ettei hän olisi kyennyt sitä selittämään.

4. Saban kuningatar näki kaiken Salomon viisauden, palatsin, jonka hän oli rakentanut,

5. ruuat hänen pöydällään ja hänen palvelijoidensa asunnot, sen, miten he palvelivat ja olivat pukeutuneet, hänen juomanlaskijansa ja polttouhrit, jotka hän uhraisi HERRAN temppelissä. Silloin kuningatar meni miltei hengettömäksi

6. ja sanoi kuninkaalle: ”Totta oli puhe, jonka kuulin maassani sinusta ja sinun viisaudestasi.

7. Minä en kuitenkaan uskonut niitä puheita ennen kuin tulin ja sain omin silmin nähdä. Todellakin, ei puoltakaan ollut minulle kerrottua! Sinulla on viisautta ja kaikkea hyvää enemmän kuin olen kuullut puhuttavan.

8. Onnellisia ovat sinun miehesi, onnellisia nämä palvelijasi, jotka seisovat aina edessäsi ja kuulevat viisauttasi!

9. Siunattu olkoon HERRA, sinun Jumalasi, joka on mieltynyt sinuun, niin että on asettanut sinut Israelin valtaistuimelle. Koska HERRA rakastaa ikuisesti Israelia, hän on asettanut sinut kuninkaaksi tekemään sitä, mitä oikeus ja vanhurskaus vaatii.” 1. Kun. 5:21

10. Saban kuningatar antoi Salomolle satakaksikymmentä talenttia kultaa ja suuret määrät hajuaineita ja jalokiviä. Sellaista määrää hajusteita kuin hän antoi kuningas Salomolle, ei ole tuotu sen jälkeen.

11. Myös Hiiramin laivat, jotka kuljettivat kultaa Oofirista, toivat sieltä suuret määrät santelipuuta ja jalokiviä.

1. Kun. 9:26–28

12. Salomo teetti santelipuusta kalustoa HERRAN temppeliin ja omaan palatsiinsa sekä lyyroja ja harppuja laulajille. Sellaista määrää santelipuuta ei ole tuotu eikä maassa nähty tähän päivään asti.

13. Kuningas Salomo puolestaan antoi Saban kuningattarelle kaiken, mitä tämä halusi ja pyysi, ja sen lisäksi vielä muutakin kuninkaallisessa avokäytisyydessään. Sitten kuningatar lähti ja meni palvelijoiheen omaan maahansa.

Salomon valtakunnan loisto

(2. Aik. 9:13–28, 1. Aik. 1:14–17)

14. Yhden vuoden aikana⁸⁰ Salomolle tuodun kullan paino oli kuusisataakuusikymmentäkuusi talenttia.

15. Sen lisäksi kultaa tuli kauppatkustajilta ja kiertelevilta kaupustelijoilta sekä kaikilta Arabian kuninkailta ja oman maan käskynhaltijoilta.

16. Kuningas Salomo teetti kullasta pakottamalla kaksisataa suurta kilpeä ja käytti jokaiseen kilpeen kuusisataa sekeliä kultaa.

17. Samoin hän teetti kolmesataa pienempää kilpeä kullasta pakottamalla ja käytti jokaiseen kolme minaa

80 10:14. Tai: ”vuosittain”.

1. Kuninkaiden kirja 10–11

kultaa. Kilvet hän asetti Libanoninmet-
sä-palatsiin. 1. Kun. 7:2

18. Vielä kuningas teetti suuren norsunluisen valtaistuimen ja päällysti sen puhtaalla kullalla.

19. Valtaistuimelle johti kuusi porras-
ta, ja valtaistuimen selusta oli ylhäältä
kaareva. Istuimen kummallakin sivulla
oli käsinoja, ja käsinojien vieressä sei-
soi kaksi leijonaa.

20. Kuudella portaalla seisoj kum-
massakin päässä leijona, kaikkiaan
kaksitoista leijonaa. Sen kaltaista ei
ollut tehty missään muussa valtakun-
nassa.

21. Kaikki kuningas Salomon juo-
ma-astiat olivat kultaa, ja myös kaikki
Libanoninmetsä-palatsin astiat olivat
puhdasta kultaa. Siellä ei ollut hopeaa,
eikä sitä Salomon päivinä pidetty min-
kään arvoisena.

22. Kuninkaalla oli näet merellä Hii-
ramin laivaston lisäksi Tarsisin-laivasto,
joka kerran kolmessa vuodessa toi kul-
taa ja hopeaa, norsunluuta, apinoita ja
riikinkukkoja.

23. Kuningas Salomosta tuli kaikkia
maan kuninkaita rikkaampi ja viisaam-
pi, 1. Kun. 3:12; 1. Aik. 29:25; 2. Aik. 1:1

24. ja koko maailma halusi nähdä
Salomon ja kuulla viisautta, jonka Ju-
mala oli hänen sydämeensä antanut.

1. Kun. 5:14

25. Tulijat toivat kukin vuosi vuodel-
ta lahjansa: hopea- ja kultaesineitä,
vaatteita, aseita, hajusteita, hevosia ja
muuleja.

26. Salomo kokosi sotavaunuja ja
ratsumiehiä, niin että hänellä oli tuhat
neljäsatua sotavaunua ja kaksitois-
tatuhatta ratsumiestä. Ne hän sijoitti
vaunukaupunkeihin ja Jerusalemiin
kuninkaan luo. 1. Kun. 5:6,9;19

27. Hopeaa kuningas hankki Jeru-
salemiin kuin kiviä ja setripuuta niin
paljon kuin metsäviikunapuita on Sefe-
lassa.

28. Salomolle tuotiin hevosia Egyp-
tistä ja Kuvesta. Kuninkaan kauppiaat
noutuivat niitä Kuvesta maksua vastaan.

29. Egyptistä tuodut vaunut mak-
soivat kuusisataa hopeasekeliä ja he-
vonen sataviisikymmentä. Kauppiaat
välittivät niitä myös kaikille heettiläisten
kuninkaille ja Aramin kuninkaille.

11. LUKU

Salomon lankeemus

1. Kuningas Salomo oli faraon tyttä-
ren lisäksi mieltynyt moniin vierashei-
moisiin naisiin: moobilaisiin, ammo-
nilaisiin, edomilaisiin, siidonilaisiin ja
heettiläisiin.

2. He kuuluivat kansoihin, joista
HERRA oli sanonut israelilaisille: ”Älkää
liittykö heihin älköötäkä hekään liittykö
teihin. Muuten he taivuttavat teidän sy-
dämenne omien jumaliensa puoleen.”
Näihin naisiin Salomo kiintyi rakkau-
della. 2. Moos. 34:16; 5. Moos. 7:3,17;17

3. Hänellä oli seitsemänsataa ruh-
tinaallista vaimoa ja kolmesataa sivu-
vaimoa, ja hänen vaimonsa taivuttivat
hänen sydämensä.

4. Kun Salomo oli tullut vanhaksi,
hänen vaimonsa taivuttivat hänen sy-
dämensä seuraamaan muita jumalia,
eikä hänen sydämensä enää ollut ko-
konaan antautunut HERRALLE, Jumalal-
leen, niin kuin hänen isänsä Daavidin
sydän oli ollut.

5. Salomo lähti seuraamaan Astar-
tea, siidonilaisten jumalatarta, ja Milko-
mia, ammonilaisten iljetystä. Tuom. 2:13;
2. Kun. 23:13

6. Hän teki sitä, mikä on pahaa HER-
RAN silmissä, eikä kaikessa seurannut
HERRAA niin kuin hänen isänsä Daavid.

7. Siihen aikaan Salomo rakensi
Kemokselle, Moabin iljetykselle, ja
Moolokille, ammonilaisten iljetykselle,
uhripaikan vuorelle, joka on itään päin
Jerusalemista. 4. Moos. 21:29;
2. Kun. 23:13

8. Näin hän teki kaikkien vierashei-
moisten vaimojensa vuoksi, jotka suit-
suttivat ja uhrasivat jumalilleen.

9. HERRA vihastui Salomoon, koska
tämän sydän oli kääntynyt pois HERRAS-
TA, Israelin Jumalasta, joka kahdesti oli
ilmestynyt hänelle 1. Kun. 3:5,9;2

10. ja nimenomaan kieltänyt häntä seuraamasta muita jumalia. Mutta Salomo ei noudattanut sitä, mitä HERRA oli käskenyt. 1. Kun. 6:12

11. Niin HERRA sanoi Salomolle: "Koska olet tehnyt näin etkä ole pitänyt minun liittoani etkä noudattanut minun lakejani, jotka minä olen sinulle määrännyt, minä totisesti repäisen valtakunnan sinulta ja annan sen palvelijallesi. 1. Sam. 15:28,28:17

12. Isäsi Daavidin tähden minä en kuitenkaan tee sitä sinun päivinäsi. Poikasi kädestä minä sen repäisen.

13. Koko valtakuntaa en kuitenkaan repäise, vaan annan yhden heimon sinun pojallasi palvelijani Daavidin tähden ja Jerusalemin tähden, jonka olen valinnut."

Hadad

14. HERRA nosti Salomolle vastustajaksi edomilaisen Hadadin, joka oli Edomin kuninkaan jälkeläisiä.

15. Kun Daavid oli sodassa Edomia vastaan, sotapäällikkö Jooab lähti haataamaan kaatuneita. Samalla hän surmasi kaikki miespuoliset edomilaiset. 2. Sam. 8:13,14; 1. Aik. 18:12

16. Jooab ja koko Israel viipyivät Edomissa kuusi kuukautta, kunnes olivat hävittäneet kaikki miespuoliset edomilaiset.

17. Hadad oli silloin paennut joidenkin edomilaisten miesten, isänsä palvelijoiden, kanssa ja mennyt Egyptiin. Hadad oli silloin vielä pieni poika.

18. He lähtivät Midianista ja tulivat Paaraniin. Sieltä he ottivat mukaansa miehiä ja tulivat Egyptiin faraon, Egyptin kuninkaan, luo. Farao antoi Hadadille talon, määräsi hänelle elatuksen ja antoi hänelle maata.

19. Hadad saavutti suuren suosion faraon silmissä, ja farao antoi hänelle vaimoksi kälynsä, kuningatar Tahpenesin sisaren.

20. Tahpenesin sisar synnytti hänelle pojan, Genuvatin. Tahpenes antoi vieroittaa pojan äidistään faraon pa-

latsissa, ja Genuvat jäi palatsiin faraon lasten joukkoon.

21. Kun Hadad sai kuulla Egyptissä, että Daavid oli mennyt lepoon isiensä luo ja sotapäällikkö Jooab oli kuollut, hän sanoi faraolle: "Päästä minut lähtemään omaan maahani."

22. Farao kysyi häneltä: "Mitä sinulta puuttuu minun luonani, kun nyt yhtäkkiä pyydät lupaa lähteä omaan maahasi?" Hadad vastasi: "Ei mitään, mutta päästä minut kuitenkin lähtemään."

Reson

23. Jumala nosti Salomolle vastustajaksi vielä Resonin, Eljadan pojan, joka oli paennut herransa Hadadeserin, Sooban kuninkaan, luota.

24. Reson kokosi miehiä ympärilleen ja toimi rosvojoukon päällikkönä silloin, kun Daavid surmasi heitä⁸¹. He menivät Damaskokseen, asettuivat sinne asumaan ja pitivät sitä vallassaan.

25. Reson oli Israelin vastustaja niin kauan kuin Salomo eli. Hän teki Hadadin tavoin pahaa Israelille ja inhosi sitä. Reson hallitsi kuninkaana Aramia.

Jerobeam

26. Myös Salomon palvelija, Serebasta kotoisin oleva efraimilainen Jerobeam, Nebatin poika, nosti kätensä kuningas Salomoa vastaan. Hänen äitinsä oli leski, nimeltään Serua. 2. Aik. 13:6

27. Tässä kerrotaan, miksi hän nosti kätensä kuningasta vastaan.

Salomo oli rakentamassa Milloa sulkeakseen aukon, joka oli hänen isänsä Daavidin kaupungin muurissa.

2. Sam. 5:7,9; 1. Kun. 9:15,24

28. Jerobeam oli kyvykäs mies. Kun Salomo näki, miten nuorukainen teki työnsä, hän määräsi hänet kaiken sen työn valvojaksi, mikä kuului Joosefin heimolle⁸².

29. Kun Jerobeam kerran siihen aikaan lähti Jerusalemistä, hänet kohtasi tiellä siilolainen profeetta Ahia, jolla oli

81 11:24. Tarkoittaa Hadadeserin joukkoja.

82 11:28. Tarkoittaa Efraimin ja Manassen heimoja.

1. Kuninkaiden kirja 11–12

yllään uusi viitta. Heidän ollessaan kedolla kahden kesken

30. Ahia tarttui uuteen viittaan, joka oli hänen yllään, ja repi sen kahdeksitoista kappaleeksi.

31. Hän sanoi Jerobeamille: ”Ota itsellesi kymmenen kappaletta, sillä näin sanoo HERRA, Israelin Jumala: ’Minä repäisen valtakunnan Salomon kädestä ja annan sinulle kymmenen heimoa.

32. Jääköön hänelle kuitenkin yksi heimo palvelijani Daavidin tähden ja Jerusalemin kaupungin tähden, jonka minä olen valinnut kaikkien Israelin heimojen keskeltä. Ps. 132:11

33. Näin tapahtuu siksi, että israelilaiset ovat hylänneet minut ja palvoineet Astartea, siidonilaisten jumalattarta, Kemosta, Mooabin jumalaa, ja Milkomia, ammonilaisten jumalaa. He eivät ole vaeltaneet minun teitäni, eivät ole tehneet sitä, mikä on oikein minun silmissäni eivätkä ole noudattaneet minun lakejani ja määräyksiäni, kuten Daavid, Salomon isä, teki.

34. Minä en kuitenkaan ota Salomolta koko valtakuntaa, sillä minä olen asettanut hänet ruhtinaaksi koko hänen elinajakseen palvelijani Daavidin tähden, jonka minä valitsin ja joka noudatti minun käskyjäni ja lakejani.

35. Mutta hänen pojaltaan minä otan kymmenen heimon kuninkuuden ja annan sen sinulle.

36. Hänen pojalleen minä annan yhden heimon, jotta palvelijani Daavidin lamppu palaisi aina minun edessäni Jerusalemissa, kaupungissa, jonka olen valinnut itselleni asettaakseni nimeni sinne. 2. Sam. 21:17; 1. Kun. 15:4; 2. Kun. 8:19; Ps. 132:17

37. Sinut minä valitsen hallitsemaan kaikkea, mitä haluat, ja sinusta tulee Israelin kuningas.

38. Jos olet kuuliainen kaikessa, mitä minä käsken sinun tehdä, vaellat minun teitäni ja teet sitä, mikä on oikein minun silmissäni, ja noudatat lakejani ja käskyjäni, kuten palvelijani Daavid teki, niin minä olen sinun kanssasi ja rakennan sinulle pysyvän kuningas-

huoneen, kuten rakensin Daavidille, ja annan sinulle Israelin. 1. Kun. 3:14,9:4–5

39. Tämä on syy, minkä takia minä nöyryytän Daavidin jälkeläisiä, en kuitenkaan ainaisesti.”

40. Salomo koetti surmauttaa Jerobeamin, mutta Jerobeam nousi ja pakeni Egyptiin Siisakin, Egyptin kuninkaan, luo ja oli siellä Salomon kuolemaan asti.

Salomon kuolema

(2. Aik. 9:29–31)

41. Muista Salomoa koskevista asioista ja kaikesta, mitä hän teki, sekä hänen viisaudestaan on kirjoitettu Salomon historian kirjaan.

42. Aika, jonka Salomo hallitsi Jerusalemissa koko Israelia, oli neljäkymmentä vuotta.

43. Sitten Salomo meni lepoon isänsä luo, ja hänet haudattiin isänsä Daavidin kaupunkiin. Ja hänen poikansa Rehabeam tuli kuninkaaksi hänen jälkeensä.

JAKAUTUNUT VALTAKUNTA

12. LUKU

Valtakunta jakautuu kahtia

(2. Aik. 10:1–19)

1. Rehabeam meni Sikemiin, sillä koko Israel oli tullut sinne tehdäkseen hänet kuninkaaksi.

2. Jerobeam, Nebatin poika, sai kuulla tästä ollessaan vielä Egyptissä, jonne hän oli paennut kuningas Salomoa. Jerobeam asui siis Egyptissä, 2. Kun. 11:40

3. mutta hänelle lähetettiin kutsu, ja Jerobeam ja koko Israelin seurakunta tulivat Rehabeamin luo. He sanoivat hänelle:

4. ”Sinun isäsi teki ikeestämme raskaan kantaa, mutta kevennä sinä sitä kovaa työtä ja raskasta iestä, jonka isäsi meille määräsi, niin me palvelemme sinua.”

5. Hän vastasi heille: ”Menkää ja palatkaa kolmantena päivänä minun luokseni.” Niin kansa lähti.

6. Kuningas Rehabeam kysyi neuvoa vanhimmilta, jotka olivat palvelleet hänen isäänsä Salomoa tämän elässä. Hän kysyi: "Kuinka te neuvotte vastaamaan tälle kansalle?"

7. He vastasivat hänelle: "Jos sinä tänä päivänä ryhdyt tämän kansan palvelijaksi ja palvelet sitä, jos vastaat sille puhuen hyviä sanoja, niin siitä tulee sinun palvelijasi koko elinajaksesi."

8. Mutta Rehabeam hylkäsi vanhin-
ten hänelle antaman neuvon ja kysyi neuvoa nuorukaisilta, jotka olivat kasvaneet hänen kanssaan ja olivat nyt hänen palveluksessaan.

9. Hän kysyi heiltä: "Mitä te neuvotte meitä vastaamaan tälle kansalle, joka on sanonut minulle: 'Kevennä iestä, jonka isäsi pani meidän päällemme'?"

10. Silloin nuoret, jotka olivat kasvaneet hänen kanssaan, sanoivat hänelle: "Puhu tälle kansalle, joka on sanonut sinulle: 'Sinun isäsi teki meidän ikeemme raskaaksi, mutta kevennä sinä sitä meidän päällemme.' Sano sille näin: 'Minun pikkusormeni on paksumpi kuin isäni lantio.'

11. Jos isäni on pannut teidän pääl-
lenne raskaan ikeen, minä teen teidän ikeenne vielä raskaammaksi. Jos isäni on kurittanut teitä raipoilla, minä kurittan teitä piikkiruoskilla⁸³."

12. Kolmantena päivänä Jerobeam ja koko kansa tulivat Rehabeamin luo, niin kuin kuningas oli sanonut: "Palatkaa kolmantena päivänä minun luokseni."

13. Kuningas vastasi kansalle kovin sanoin ja hylkäsi neuvon, jonka vanhimmat olivat hänelle antaneet.

14. Hän puhui heille nuorten neuvon mukaan ja sanoi: "Jos isäni on tehnyt teidän ikeenne raskaaksi, minä teen ikeenne vielä raskaammaksi. Jos isäni on kurittanut teitä raipoilla, minä kurittan teitä piikkiruoskilla."

15. Kuningas ei siis kuunnellut kansaa, sillä HERRA käänsi asian niin, että toteutuisi se sana, jonka HERRA oli pu-

hunut siilolaisen Ahian kautta Jerobeamille, Nebatin pojalle. 1. Kun. 11:11,31

16. Kun koko Israelin kansa huomasi, ettei kuningas kuunnellut sitä, se sanoi kuninkaalle: "Mitä osaa meillä on Daavidiin? Ei meillä ole perintöosaa lisain poikaan. Majoillesi, Israel! Pidä itse huolta talostasi, Daavid!" Ja israelilaiset menivät kotiinsa. 2. Sam. 20.1; Sananl. 15:1

Rehabeam Juudan kuninkaana

17. Rehabeamista tuli ainoastaan niiden israelilaisten kuningas, jotka asuivat Juudan kaupungeissa.

18. Kun kuningas Rehabeam lähetti verotöiden valvojan Adoramin, israelilaiset kivittivät hänet kuoliaaksi. Silloin kuningas Rehabeam nousi kiireesti vaunuihinsa ja pakeni Jerusalemiin. 2. Sam. 20:24

19. Näin Israel on kapinoinut Daavidin kuningashuonetta vastaan aina tähän päivään asti.

Jerobeam Israelin kuninkaana

(2. Aik. 11:1–4)

20. Kun koko Israel kuuli, että Jerobeam oli tullut takaisin, hänelle lähetettiin kutsu saapua kansankokoukseen ja hänestä tehtiin koko Israelin kuningas. Daavidin sukua ei seurannut mikään muu kuin Juudan sukukunta yksin.

21. Rehabeam tuli Jerusalemiin ja kutsui koolle koko Juudan heimon ja Benjaminin heimon, satakahdeksankymmentätuhatta sotakuntoista valiomiestä, sotaan Israelin kuningashuonetta vastaan palauttaakseen kuninkuuden Rehabeamille, Salomon pojalle.

22. Mutta Jumalan miehelle Semajalle tuli tämä Jumalan sana:

23. "Sano Juudan kuninkaalle Rehabeamille, Salomon pojalle, sekä koko Juudan ja Benjaminin heimoille ja muulle kansalle:

24. 'Näin sanoo HERRA: Älkää lähtekö sotimaan veljiänne israelilaisia vastaan. Palatkaa kukin kotiinne, sillä se, mikä on tapahtunut, on lähtöisin

1. Kuninkaiden kirja 12–13

minusta.” He tottelivat HERRAN sanaa, kääntyivät takaisin ja menivät pois HERRAN sanan mukaisesti.

Jerobeam aloittaa epäjumalanpalvonnan

25. Jerobeam linnoitti Sikemin, joka on Efraimin vuoristossa, ja asettui sinne asumaan. Sitten hän lähti sieltä ja linnoitti Penuelin.

1. Moos. 32:30

26. Jerobeam ajatteli sydämessään: ”Nyt valtakunta joutuu takaisin Daavidin kuningashuoneelle.

27. Jos tämä kansa menee Jerusalemiin uhraamaan teurasuhreja HERRAN temppelissä, silloin sen sydän kääntyy jälleen herransa Rehabeamin, Juudan kuninkaan, puoleen. Silloin kansa tappaa minut ja palaa takaisin Rehabeamin, Juudan kuninkaan, luo.”

28. Kysyttyään neuvoa kuningas teetti kaksi kultaista sonnivasikkaa ja sanoi kansalle: ”Te olette jo tarpeeksi kauan kulkeneet Jerusalemissa. Katso, Israel, tässä on sinun Jumalasi, joka on johdattanut sinut Egyptin maasta.”

2. Moos. 32:4,8; 2. Kun. 17:16

29. Toisen vasikoista hän asetti Beeteliin ja toisen sijoitti Daaniin.

Tuom. 18:29

30. Tämä koitui synniksi, ja kansa kulki sen toisen eteen aina Daaniin saakka.

2. Moos. 20:4; 1. Kun. 14:16;

2. Kun. 10:29,17:21

31. Hän rakensi myös uhripaikkoja kukkuloille ja asetti kansan keskuudesta papeiksi miehiä, jotka eivät olleet leeviläisiä.

1. Kun. 13:33–34;

2. Aik. 11:15,13:9

32. Jerobeam teki kahdeksannen kuun viidennestätoista päivästä juhlan, sen juhlan kaltaisen, jota vietetään Juudassa, ja nousi silloin itse alttarille. Näin hän teki Beetelissä ja uhrasi sonnivasikoille, jotka oli teettänyt. Nimitämänsä uhrikukkulapapit hän asetti Beeteliin.

3. Moos. 23:34–36

33. Hän nousi Beeteliin teettämälleen alttarille kahdeksannen kuun viidentenätoista päivänä, ajankohtana, jonka hän oli omasta päästään keksi-

nyt. Niin hän järjesti israelilaisille juhlan ja nousi alttarille suitsuttamaan.

13. LUKU

Jumalan mies varoittaa Jerobeamia

1. Silloin Juudasta tuli Beeteliin HERRAN käskystä Jumalan mies juuri kun Jerobeam seisoi alttarin ääressä suitsuttamassa.

2. HERRAN käskystä hän huusi alttaria kohti ja sanoi: ”Altтари, altтари! Näin sanoo HERRA: ’Katso, Daavidin sukuun syntyy poika, nimeltään Joosia. Hän teurastaa sinun päälläsi uhrikukkulapapit, jotka polttavat suitsuketta sinun päälläsi, ja sinun päälläsi tullaan polttamaan ihmisten luita.’”

2. Kun. 23:15

3. Hän antoi sinä päivänä ennusmerkin sanoen: ”Ennusmerkki siitä, että HERRA on puhunut, on tämä: alttari halkeaa ja tuhka, joka on sen päällä, valuu maahan.”

4. Kun kuningas Jerobeam kuuli Jumalan miehen sanoman, jonka tämä huusi Beetelin alttaria vastaan, hän ojensi kätensä alttarilta ja sanoi: ”Ottakaa hänet kiinni!” Silloin hänen kätensä, jonka hän oli ojentanut Jumalan miestä kohti, kuivettui, eikä hän enää voinut vetää sitä takaisin.

5. Samalla alttari halkesi ja tuhka valui alttarilta sen ennustuksen mukaisesti, jonka Jumalan mies oli HERRAN käskystä antanut.

6. Silloin kuningas sanoi Jumalan miehelle: ”Lepytä HERRAA, Jumalaasi, ja rukoile minun puolestani, että käteni tulisi entiselleen.” Kun Jumalan mies rukoili HERRALTA armoa, kuningas pystyi vetämään kätensä takaisin ja se tuli entiselleen.

2. Moos. 8:8,9:28,10:17;

4. Moos. 21:7

7. Kuningas sanoi Jumalan miehelle: ”Tule minun kanssani kotiini virkistäytymään, niin annan sinulle lahjan.”

8. Mutta Jumalan mies vastasi kuninkaalle: ”Vaikka antaisit minulle puolet palatsistasi, en lähtisi sinun kanssasi. En syö leipää enkä juo vettä tällä paikkakunnalla,

4. Moos. 22:18,24:13

1. Kuninkaiden kirja 13

9. sillä näin on HERRA käskennyt minua: 'Älä syö leipää äläkä juo vettä, älä myöskään palaa samaa tietä, jota tulit.'

10. Niin hän lähti pois toista tietä eikä palannut samaa tietä, jota oli tullut Beeteliin.

Vanha profeetta pettää Jumalan miestä

11. Beetelissä asui vanha profeetta. Hänen poikansa tulivat ja kertoivat hänelle kaiken, mitä Jumalan mies sinä päivänä oli Beetelissä tehnyt ja mitä hän oli puhunut kuninkaalle. Kun he olivat kertoneet sen isälleen,

12. tämä kysyi heiltä, mitä tietä Jumalan mies oli kulkenut. Hänen poikansa kertoivat nähneensä, mitä tietä Juudasta tullut mies oli lähtenyt.

13. Silloin hän sanoi pojilleen: "Satuloikaa minulle aasi." Kun he olivat satuloineet aasin, hän istui sen selkään.

14. Hän lähti Jumalan miehen perään ja tapasi tämän istumassa tammen alla. Hän kysyi mieheltä: "Sinäkö olet se Juudasta tullut Jumalan mies?" Tämä vastasi: "Minä."

15. Vanha profeetta sanoi hänelle: "Tule kanssani kotiin syömään leipää."

16. Hän vastasi: "En voi palata enkä tulla sinun kanssasi. En syö leipää enkä juo vettä kanssasi tällä paikkakunnalla,

17. sillä minulle on tullut sana, HERRAN sana: 'Älä syö leipää äläkä juo vettä siellä. Älä myöskään palaa takaisin samaa tietä, jota olet mennyt.'"

18. Vanha profeetta sanoi hänelle: "Myös minä olen profeetta kuten sinäkin, ja HERRAN käskystä enkeli on puhunut minulle: 'Tuo hänet kanssasi kotiin syömään leipää ja juomaan vettä.' Mutta sen hän valehteli.

19. Jumalan mies palasi takaisin vanhan profeetan kanssa ja söi leipää ja joi vettä hänen kodissaan.

Jumalan miehen kuolema

20. Kun he istuivat pöydässä, tuli HERRAN sana profeetalle, joka oli saanut miehen palaamaan takaisin.

21. Profeetta julisti Juudasta tulleelle Jumalan miehelle: "Näin sanoo HERRA: 'Sinä olet niskoitellut HERRAN sanaa vastaan etkä ole noudattanut käskyä, jonka HERRA, sinun Jumalasi, sinulle antoi,

22. vaan olet palannut, ja olet syönyt leipää ja juonut vettä paikkakunnalla, josta Herra sinulle puhui: Älä syö siellä leipää äläkä juo vettä. Tämän vuoksi ruumiisi ei pääse isiesi hautaan.'"

23. Syötyään leipää ja juotuaan hän satuloi aasin profeetalle, jonka oli saanut palaamaan takaisin.

24. Kun profeetta oli lähtenyt, leijona tuli häntä vastaan tiellä ja tappoi hänet. Hänen ruumiinsa jäi lojumaan tielle, ja aasi seiso sen vieressä. Myös leijona seiso ruumiin vieressä. 1. Kun. 20:36

25. Ihmisiä kulki siitä ohi, ja he näkivät ruumiin lojumassa tiellä ja leijonan seisomassa ruumiin vieressä. He menivät ja kertoivat siitä kaupungissa, jossa vanha profeetta asui.

26. Kun profeetta, joka oli saanut miehen palaamaan takaisin, kuuli sen, hän sanoi: "Se on Jumalan mies, joka niskoitteli HERRAN sanaa vastaan. Sen tähden HERRA on antanut hänet leijonalle, ja se on ruhjonut ja tappanut hänet HERRAN sanan mukaan, joka hänelle puhuttiin."

27. Hän sanoi pojilleen: "Satuloikaa minulle aasi", ja he satuloivat.

28. Hän lähti ja löysi ruumiin lojumaan tiellä, ja aasi ja leijona seisoivat ruumiin vieressä. Leijona ei ollut syönyt ruumista eikä myöskään raadellut aasia.

29. Profeetta otti Jumalan miehen ruumiin, pani sen aasin selkään ja vei mukanaan. Sitten hän tuli kaupunkiin pitämään valittajaiset ja hautaamaan hänet.

30. Hän pani ruumiin omaan hautaansa. Jumalan miehelle pidettiin valittajaiset ja huudettiin: "Voi, minun veljeni!"

31. Myöhemmin, kun profeetta oli haudannut ruumiin, hän sanoi pojilleen: "Kun minä kuolen, pankaa minut

siihen hautaan, johon Jumalan mies on haudattu. Pankaa minun luuni hänen luidensa viereen.

32. Se sana, jonka hän HERRAN käskystä huusi Beetelissä olevaa alttaria vastaan ja kaikkia Samarian kaupungeissa olevia uhrikukkuloita vastaan, on toteutuva.”

Jerobeam ei luovu synnistään

33. Tämänkään jälkeen Jerobeam ei kääntynyt väärältä tieltään vaan asetti yhä uhrikukkulapapeiksi miehiä kansan keskuudesta. Jokaisen, joka vain halusi, hän vihki papin virkaan, ja niin tästä tuli uhrikukkulapappi.

2. Moos. 28:41; 1. Kun. 12:31

34. Tämä koitui synniksi Jerobeamin suvulle, ja siksi se tuhottiin ja hävitettiin maan päältä.

14. LUKU

Ahian ennustus Jerobeamin suvulle

1. Siihen aikaan sairastui Abia, Jerobeamin poika.

2. Jerobeam sanoi vaimolleen: ”Nouse ja pukeudu niin, ettei sinua tunneta Jerobeamin vaimoksi, ja mene Siiloon. Siellä on profeetta Ahia, joka ilmoitti, että minusta tulee tämän kansan kuningas.

1. Kun. 11:29,12:15

3. Ota mukaasi kymmenen leipää ja pieniä kakkuja sekä ruukullinen hunajaa ja mene hänen luokseen. Hän ilmoittaa sinulle, kuinka pojan käy.”

4. Jerobeamin vaimo teki niin. Hän nousi ja meni Siiloon ja tuli Ahian taloon. Ahia ei voinut nähdä kunnolla, sillä hänen silmänsä olivat vanhuuttaan hämärtyneet.

1. Sam. 4:15

5. Mutta HERRA oli sanonut Ahialle: ”Jerobeamin vaimo tulee kysymään sinulta pojastaan, sillä tämä on sairaana. Niin ja niin on sinun puhuttava hänelle. Kun hän tulee, hän on tekeytynyt tuntemattomaksi.”

6. Kun Ahia kuuli Jerobeamin vaimon askelten äänen tämän tullessa ovesta, hän sanoi: ”Tule sisään, Jerobeamin vaimo. Miksi tekeydyt tunte-

mattomaksi? Minä olen saanut ankaran sanoman sinua varten.

7. Mene ja sano Jerobeamille: ’Näin sanoo HERRA, Israelin Jumala: Minä olen korottanut sinut kansan keskeltä ja asettanut sinut kansani Israelin ruhtinaaksi.

8. Minä olen repäissyt valtakunnan Daavidin kuningashuoneelta ja antanut sen sinulle. Mutta sinä et ole ollut niin kuin minun palvelijani Daavid, joka noudatti minun käskyjäni. Hän seurasi minua kaikesta sydämestään, niin että teki ainoastaan sitä, mikä on oikein minun silmissäni.

1. Kun. 11:11,31

9. Sinä sen sijaan olet tehnyt enemmän pahaa kuin kaikki edeltäjäsi. Sinä olet mennyt tekemään itsellesi muita jumalia ja valettuja kuvia, niin että sait minut vihastumaan. Sinä heitit minut selkäsi taakse.

10. Sen tähden minä tuotan onnettomuuden Jerobeamin suvulle ja hävitän Israelista Jerobeamin miespuoliset⁸⁴ jälkeläiset, niin orjat kuin vapaatkin. Minä hävitän Jerobeamin suvun niin kuin lannan, joka poltetaan kokonaan tuhaksi.

1. Kun. 15:29,16:3,21:21

11. Sen Jerobeamin jälkeläisen, joka kuolee kaupungissa, syövät koirat, ja sen, joka kuolee kedolla, syövät taivaan linnut, sillä HERRA on puhunut.”

1. Kun. 21:24

12. Ja sinä, nouse ja lähde kotiisi. Sillä hetkellä kun jalallasi astut kaupunkiin, lapsi kuolee.

13. Koko Israel pitää hänelle valittajaiset, ja hänet haudataan. Hän on näet Jerobeamin jälkeläisistä ainoa, joka pannaan hautaan, koska Jerobeamin suvusta vain hänessä on havaittu jotakin mieluista HERRALLE, Israelin Jumalalle.

14. Mutta HERRA herättää itsensä tähden Israelille kuninkaan, joka hävittää Jerobeamin suvun kohta samana päivänä. Ja mitä onkaan nyt tapahtunut!

15. HERRA lyö Israelia, ja se huojuu kuin ruoko vedessä. Hän kiskaisee israelilaiset irti tästä hyvästä maasta,

84 14:10. Kirj.: ”seinälle virtsaajat”.

1. Kuninkaiden kirja 14–15

jonka hän on antanut heidän isilleen, ja hajottaa heidät tuolle puolelle Eufraatvirran, koska he ovat tehneet itselleen asera-paaluja⁸⁵ ja siten vihastuttaneet HERRAN.

2. Kun. 17:18,23

16. Hän jättää Israelin alttiiksi sen vihollisille niiden syntien tähden, jotka Jerobeam on tehnyt ja joilla hän on vietellyt Israelin tekemään syntiä.”

1. Kun. 12:28–30

17. Jerobeamin vaimo nousi ja lähti matkaan. Hän saapui Tirsaan, ja juuri kun hän astui kotinsa kynnykselle, poika kuoli.

18. Hänet haudattiin ja koko Israel piti hänelle valittajaiset sen sanan mukaan, jonka HERRA oli puhunut palvelijansa, profeetta Ahian, kautta.

19. Muista Jerobeamia koskevista asioista, siitä, kuinka hän soti ja kuinka hän hallitsi, on kirjoitettu Israelin kuninkaiden aikakirjaan.

20. Aika, jonka Jerobeam hallitsi, oli kaksikymmentäkaksi vuotta. Sitten hän meni lepoon isiensä luo, ja hänen poikansa Naadab tuli kuninkaaksi hänen jälkeensä.

Rehabeamin hallituskausi

(2. Aik. 11:5–12:15)

21. Rehabeam, Salomon poika, oli kuninkaana Juudassa. Hän oli neljänkymmenen vuoden ikäinen tullessaan kuninkaaksi ja hallitsi seitsemäntoista vuotta Jerusalemissa, kaupungissa, jonka HERRA oli valinnut kaikkien Israelin heimojen keskeltä asettaakseen nimensä sinne. Hänen äitinsä oli ammonilainen, nimeltään Naema.

22. Juudan asukkaat tekivät sitä, mikä on pahaa HERRAN silmissä. Synneillään, joita he tekivät, he vihastuttivat HERRAN vielä enemmän kuin heidän isänsä olivat tehneet kaikilla synneillään.

23. Hekin rakensivat itselleen uhripaikkoja, patsaita ja asera-paaluja

kaikille korkeille kukkuloille ja jokaisen vehreän puun alle.

24. Maassa oli myös haureellisia pyhäkköpoikia. He tekivät kaikkia samoja iljettäviä tekoja kuin ne kansat, jotka HERRA oli karkottanut israelilaisten tieltä.

5. Moos. 18:9,23:18

25. Kuningas Rehabeamin viidentenä hallitusvuotena Siisak, Egyptin kuningas, hyökkäsi Jerusalemiin.

1. Kun. 11:40

26. Hän otti HERRAN temppelin aarteet ja kuninkaan palatsin aarteet ja vei ne kaikki. Hän otti myös kaikki Salomon teettämät kultakilvet.

1. Kun. 10:16

27. Niiden tilalle kuningas Rehabeam teetti pronssikilvet ja uskoi ne niiden henkivartijoiden päälliköille, jotka vartioivat kuninkaan palatsin ovella.

28. Niin usein kuin kuningas meni HERRAN temppeliin, henkivartijat kanttoivat kilpiä ja veivät ne sitten takaisin henkivartijoiden huoneeseen.

29. Muista Rehabeamia koskevista asioista ja kaikesta, mitä hän teki, on kirjoitettu Juudan kuninkaiden aikakirjaan.

30. Rehabeamin ja Jerobeamin välillä vallitsi kaiken aikaa sotatila.

1. Kun. 15:6

31. Sitten Rehabeam meni lepoon isiensä luo, ja hänet haudattiin isiensä viereen Daavidin kaupunkiin. Hänen äitinsä oli ammonilainen, nimeltään Naema. Rehabeamin jälkeen tuli kuninkaaksi hänen poikansa Abiam.

15. LUKU

Abiam Juudan kuninkaana

(2. Aik. 13:1–14:1)

1. Kuningas Jerobeamin, Nebatin pojan, kahdeksantenatoista hallitusvuotena Abiam tuli Juudan kuninkaaksi.

2. Hän hallitsi kolme vuotta Jerusalemissa. Hänen äitinsä oli nimeltään Maaka, Absalomin tytär.

3. Abiam vaelsi kaikissa niissä synneissä, joissa hänen isänsä oli kulkenut ennen häntä, eikä palvellut HERRAA,

⁸⁵ 14:15. Aserapaalu edusti kanaanilaista Asera- eli Astarte-jumalatarta.

1. Kuninkaiden kirja 15

Jumalaansa, ehyellä sydämellä, kuten hänen esi-isänsä Daavid oli palvellut.

4. Mutta Daavidin vuoksi HERRA, hänen Jumalansa, antoi hänen lampunsa palaa Jerusalemissa nostamalla hänen jälkeensä hänen poikansa kuninkaaksi ja antamalla Jerusalemin säilyä,

2. Sam. 21:17; 1. Kun. 11:36;
2. Kun. 8:19

5. koska Daavid oli tehnyt sitä, mikä on oikein HERRAN silmissä, eikä ollut koko elinaikanaan poikennut mistään, mitä Herra oli käskenyt, paitsi heettiläisen Uurian asiassa.

2. Sam. 11:1,12:9

6. Rehabeamin ja Jerobeamin sukujen välillä vallitsi sotatila koko Abiamin elinajan.

1. Kun. 14:30; 2. Aik. 12:15

7. Muista Abiamia koskevista asioista ja kaikesta, mitä hän teki, on kirjoitettu Juudan kuninkaiden aikakirjaan. Myös Abiamin ja Jerobeamin välillä vallitsi sotatila.

8. Sitten Abiam meni lepoon isiensä luo, ja hänet haudattiin Daavidin kaupunkiin. Aasa, hänen poikansa, tuli kuninkaaksi hänen jälkeensä.

Aasa Juudan kuninkaana

(2. Aik. 15:16–16:6)

9. Israelin kuninkaan Jerobeamin kahdentenakymmenentenä hallitusvuotena Aasasta tuli Juudan kuningas.

10. Hän hallitsi neljäkymmentäyksi vuotta Jerusalemissa. Hänen isoäitinsä oli nimeltään Maaka, Abisalomien tytär.

11. Aasa teki sitä, mikä oli oikein HERRAN silmissä, kuten hänen isänsä Daavid oli tehnyt.

12. Hän karkotti maasta haureelliset pyhäkköpojat ja hävitti kaikki isiensä tekemät jumalankuvat.

1. Kun. 14:24

13. Hän jopa erotti isoäitinsä Maakan kuningattaren arvosta, koska tämä oli pystyttänyt iljettävän kuvan Aseralle. Aasa hakkasi iljetyksen maahan ja poltti sen Kidroninlaaksossa.

14. Uhrikukkuloita ei kuitenkaan hävitetty, vaikka muuten Aasa palveli HERRAA ehyellä sydämellä koko elinajansa.

15. Hän vei HERRAN temppeliin isänsä pyhät lahjat ja omat pyhät lahjansa: hopean ja kullan ja astiat.

Aasan ja Baesan vihollisuus

16. Aasan ja Baesan, Israelin kuninkaan, välillä vallitsi sotatila koko heidän elinaikansa.

17. Baesa, Israelin kuningas, nousi Juudaa vastaan ja linnoitti Raaman estääkseen ketään pääsemästä Juudan kuninkaan Aasan luota tai hänen luokseen.

18. Silloin Aasa otti kaiken hopean ja kullan, mikä oli jäljellä HERRAN temppelin aarrekammioissa, sekä kuninkaan palatsin aarteet ja antoi ne palvelijoidensa haltuun. Kuningas Aasa lähetti heidät Aramin kuninkaan Benhadadin, Tabrimmonin pojan, Hesjonin pojanpojan, luo, joka asui Damaskoksessa, ja käski sanoa hänelle:

2. Kun. 12:19,16:8,18:15

19. ”Olkoon meidän välillämme liitto, kuten oli minun isäni ja sinun isäsi välillä. Katso, minä lähetän sinulle lahjana hopeaa ja kultaa. Mene ja riko liitto, jonka olet tehnyt Baesan, Israelin kuninkaan, kanssa, että hän jättäisi minut rauhaan.”

20. Benhadad kuuli kuningas Aasaa. Hän lähetti sotajoukkojensa päälliköt Israelin kaupunkeja vastaan ja valtasi Iijonin, Daanin, Aabel-Beet-Maakan ja koko Kinnerotin sekä koko Naftalin maan.

2. Kun. 15:29

21. Kun Baesa kuuli tämän, hän lopetti Raaman linnoittamisen ja palasi Tirsaan.

22. Mutta kuningas Aasa kuulutti koko Juudan heimon koolle ketään vapauttamatta. He veivät pois kivet ja puut, joilla Baesa oli linnoittanut Raamaa. Niillä kuningas Aasa linnoitti Benjaminin alueella olevat Geban ja Misan.

23. Kaikista muista Aasaa koskevista asioista, kaikesta hänen mahdistaan ja kaikesta, mitä hän teki, sekä kaupungeista, jotka hän rakensi, on kirjoitettu Juudan kuninkaiden aikakirjaan.

Vanhuutensa päivinä hän sairasti jalakojaan. 2. Aik. 16:11

24. Sitten Aasa meni lepoon isiensä luo, ja hänet haudattiin isiensä viereen isänsä Daavidin kaupunkiin. Hänen poikansa Joosafat tuli kuninkaaksi hänen jälkeensä.

Naadab Israelin kuninkaana

25. Naadab, Jerobeamin poika, tuli Israelin kuninkaaksi Juudan kuninkaan Aasan toisena hallitusvuotena ja hallitsi Israelia kaksi vuotta.

26. Hän teki sitä, mikä on pahaa HERRAN silmissä, ja kulki isänsä tietä ja hänen synnissään, jolla tämä oli vietelty Israelin tekemään syntiä. 1. Kun. 12:30

Baesa hävittää Jerobeamin suvun

27. Baesa, Ahian poika, joka oli Isaskarin sukua, teki salaliiton Naadabia vastaan ja surmasi hänet Gibbetonissa, joka oli filistealaisten hallussa. Naadab ja koko Israel olivat silloin piirtämässä Gibbetonia.

28. Baesa tappoi hänet Aasan, Juudan kuninkaan, kolmantena hallitusvuotena ja tuli kuninkaaksi hänen tilalleen.

29. Kuninkaaksi tultuaan Baesa surmasi koko Jerobeamin suvun. Hän ei jättänyt Jerobeamin suvusta henkiin ketään vaan hävitti koko suvun. Tämä tapahtui sen sanan mukaan, jonka HERRA oli puhunut palvelijansa, siilolaisen Ahian, kautta. 1. Kun. 14:10,14

30. Syynä olivat ne synnit, jotka Jerobeam oli tehnyt ja joilla hän oli vietelty Israelin tekemään syntiä, ja oli siten vihastuttanut HERRAN, Israelin Jumalan. 1. Kun. 12:28–30

31. Muista Naadabia koskevista asioista ja kaikesta, mitä hän teki, on kirjoitettu Israelin kuninkaiden aikakirjaan.

32. Aasan ja Israelin kuninkaan Baesan välillä vallitsi sotatila niin kauan kuin he elivät.

33. Juudan kuninkaan Aasan kolmantena hallitusvuotena Baesa, Ahian poika, tuli koko Israelin kuninkaaksi

Tirsassa, ja hän hallitsi kaksikymmentäneljä vuotta.

34. Hän teki sitä, mikä on pahaa HERRAN silmissä kulki Jerobeamin tietä, synnissä, jolla Jerobeam oli vietelty Israelin tekemään syntiä.

16. LUKU

Jeahun ennustus Baesan suvulle

1. Jeehulle, Hananin pojalle, tuli tämä HERRAN sana Baesaa vastaan:

2. ”Minä olen korottanut sinut tomusta ja tehnyt sinut kansani Israelin ruhtinaaksi. Mutta sinä olet kulkenut Jerobeamin tietä ja vietelty minun kansani Israelin tekemään syntiä, niin että se on vihastuttanut minut synneillään. 1. Kun. 12:28–30,14:7

3. Tämän vuoksi minä hävitän Baesan ja hänen sukunsa. Minä teen sinun suvullesi niin kuin tein Jerobeamin, Nebatin pojan, suvulle. 1. Kun. 14:10,15:29,21:21

4. Sen Baesan jälkeläisen, joka kuolee kaupungissa, syövät koirat, ja sen, joka kuolee kedolla, syövät taivaan linnut.”

5. Muista Baesaa koskevista asioista, siitä, mitä hän teki, ja hänen mahdistaan, on kirjoitettu Israelin kuninkaiden aikakirjaan. 2. Aik. 16:1

6. Sitten Baesa meni lepoon isiensä luo, ja hänet haudattiin Tirsaan. Hänen poikansa Eela tuli kuninkaaksi hänen jälkeensä.

7. Profeetta Jeahun, Hananin pojan, kautta oli tullut HERRAN sana Baesaa ja hänen sukuaan vastaan kaiken sen pahan vuoksi, mitä Baesa oli tehnyt HERRAN edessä. Baesa oli vihastuttanut Herran tekemällä samoja tekoja kuin Jerobeamin suku, ja myös siksi, että hän oli hävittänyt Jerobeamin suvun.

Eela Israelin kuninkaana

8. Juudan kuninkaan Aasan kahdentakymmenentenäkuudentena hallitusvuotena tuli Eela, Baesan poika, Israelin kuninkaaksi Tirsassa, ja hän hallitsi kaksi vuotta.

9. Mutta hänen palvelijansa Simri, jolla oli johdossaan puolet sotavau-

1. Kuninkaiden kirja 16

nuista, teki salaliiton häntä vastaan. Kun Eela kerran oli Tirsassa juonut itsensä humalaan Arsan, Tirsan palatsin päällikön, luona,

10. Simri tuli sisään ja löi hänet kuoliaaksi Juudan kuninkaan Aasan kahdentakymmenentenäseitsemäntenä hallitusvuotena. Niin Simri tuli kuninkaaksi Eelan tilalle.

11. Kun hänestä oli tullut kuningas ja hän oli istunut valtaistuimelleen, hän surmasi Baesan koko suvun eikä jättänyt siitä eloon ainoatakaan miestä, ei sukulunastajaa eikä ystävää.

12. Simri tuhosi Baesan koko suvun sen sanan mukaan, jonka HERRA oli puhunut Baesaa vastaan profeetta Jeehun kautta.

13. Tämä tapahtui kaikkien Baesan ja hänen poikansa Eelan tekemien syntien tähden, joilla he olivat vietelleet Israelin tekemään syntiä ja siten vihastuttaneet HERRAN, Israelin Jumalan, tyhjämpäiväisillä epäjumalillaan.

14. Muista Eelaa koskevista asioista ja kaikesta, mitä hän teki, on kirjoitettu Israelin kuninkaiden aikakirjaan.

Simri Israelin kuninkaana

15. Juudan kuninkaan Aasan kahdentakymmenentenäseitsemäntenä hallitusvuotena Simri hallitsi Tirsassa kuninkaana seitsemän päivää. Sotaväki oli silloin leiriytyneenä Gibbetonin edustalla, joka oli filistealaisten hallussa.

16. Kun leiriin asettunut väki kuuli kerrottavan, että Simri oli tehnyt salaliiton ja surmannut kuninkaan, koko Israel asetti samana päivänä siellä kuninkaaksi Omrin, Israelin sotapäällikön.

17. Sitten Omri lähti koko Israel mukanaan Gibbetonista, ja he saartoivat Tirsan.

18. Kun Simri näki kaupungin tulleen valloitetuksi, hän meni kuninkaan palatsin sisäosaan, sytytti palatsin tuleen, niin että se romahti hänen päälleen. Näin hän kuoli

19. syntiensä tähden. Hän oli tehnyt syntiä, tehnyt sitä, mikä on pahaa HERRAN silmissä. Hän oli myös kulkenut Jerobeamin tietä synnissä, jota tämä oli tehnyt, ja niin vietelty Israelin tekemään syntiä.

1. Kun. 12:28–30

20. Muista Simriä koskevista asioista ja salaliitosta, jonka hän teki, on kirjoitettu Israelin kuninkaiden aikakirjaan.

Omri kuninkaana

21. Israelin kansa jakaantui kahtia. Puolet kansasta seurasi Tibniä, Giinatin poikaa, ja halusi tehdä hänet kuninkaaksi, ja puolet seurasi Omria.

22. Se osa kansaa, joka seurasi Omria, osoittautui kuitenkin vahvemmaksi kuin se osa kansaa, joka seurasi Tibniä, Giinatin poikaa. Tibni sai surmansa, ja Omrista tuli kuningas.

23. Juudan kuninkaan Aasan kolmantakymmenentenäensimmäisenä hallitusvuotena Omrista tuli Israelin kuningas. Hän hallitsi kaksitoista vuotta. Hallittuaan Tirsassa kuusi vuotta

24. hän osti Semeriltä Samarianvuoren kahdella talentilla hopeaa. Hän rakensi vuorelle kaupungin ja antoi sille nimeksi Samaria, vuoren omistaneen Semerin nimen mukaan.

25. Omri teki sitä, mikä on pahaa HERRAN silmissä, enemmän kuin kaikki edeltäjänsä.

Miika 6:16

26. Hän kulki kaikessa Jerobeamin, Nebatin pojan, tietä synneissä, joilla tämä oli vietelty Israelin tekemään syntiä, niin että israelilaiset tyhjämpäiväisillä epäjumalillaan vihastuttivat HERRAN, Israelin Jumalan.

1. Kun. 12:28–30

27. Muista Omria koskevista asioista, siitä, mitä hän teki, ja hänen mahdistaan, on kirjoitettu Israelin kuninkaiden aikakirjaan.

28. Sitten Omri meni lepoon isiensä luo, ja hänet haudattiin Samariaan. Hänen poikansa Ahab tuli kuninkaaksi hänen jälkeensä.

Ahab Israelin kuninkaana

29. Ahab, Omrin poika, tuli Israelin kuninkaaksi Juudan kuninkaan Aasan kolmantakymmenentenäkahdeksan-

tena hallitusvuotena. Hän hallitsi Israelia Samariassa kaksikymmentäkaksi vuotta.

30. Ahab, Omrin poika, teki sitä, mikä on pahaa HERRAN silmissä, enemmän kuin kaikki edeltäjänsä.

31. Hänelle ei riittänyt, että hän kulki Jerobeamin, Nebatin pojan, synneissä, vaan sen lisäksi hän otti vaimokseen Isebelin, siidonilaisten kuninkaan Etbalaan tyttären, ja ryhtyi palvelemaan Baalia ja kumartamaan sitä.

32. Hän jopa pystytti Baalille alttarin Baalin temppeliin, jonka hän oli rakentanut Samariaan.

33. Ahab pystytti myös paalun Ase-ralle, ja paljon muutakin hän teki. Näin hän vihasutti HERRAN, Israelin Jumalan, pahemmin kuin yksikään Israelin kuninkaista ennen häntä.

34. Hänen aikanaan beeteliläinen Hiël linnoitti Jerikon. Muurin perustusten laskeminen maksoi hänelle hänen esikoisensa Abiramin hengen ja porttien pystyttäminen hänen nuorimpansa Segubin hengen, sen sanan mukaan, jonka HERRA oli puhunut Joosuan, Nuunin pojan, kautta. Joos. 6:26

17. LUKU

Korpit ruokkivat profeetta Eliaa

1. Tisbeläinen Elia, joka oli Gileadin asukkaita, sanoi Ahabille: ”Niin totta kuin HERRA, Israelin Jumala, elää, hän, jota minä palvelen, näinä vuosina ei tule kastetta eikä sadetta muuten kuin minun sanani kautta.” Jaak. 5:17

2. Sitten Elialle tuli tämä HERRAN sana:

3. ”Lähde täältä, mene itään päin ja kätkeydy Keritinpurolle, joka on Jordanin itäpuolella.

4. Saat juoda purosta, ja minä olen käskenyt korppien elättää sinua siellä.”

5. Elia lähti matkaan ja teki HERRAN sanan mukaan. Hän meni ja asettui asumaan Keritinpurolle, joka on Jordanin itäpuolella.

6. Korpit toivat hänelle leipää ja lihaa aamuin ja leipää ja lihaa illoin, ja hän joi purosta.

Elia Sarpatin lesken luona

7. Jonkin ajan kuluttua puro kuivui, koska maassa ei ollut satanut.

8. Silloin Elialle tuli tämä HERRAN sana:

9. ”Nouse ja mene Sarpatiin, joka on Siidonin aluetta, ja asetu sinne asumaan. Minä olen käskenyt erään leskivaimon elättää sinua siellä.” Luuk. 4:25,26

10. Elia nousi ja meni Sarpatiin. Kun hän tuli kaupungin portille, hän näki leskivaimon keräämässä puita. Elia huusi hänelle: ”Tuo minulle vähän vettä astiassa, että saisin juoda.”

11. Kun nainen lähti sitä hakemaan, Elia huusi hänelle: ”Tuo minulle samalla myös pala leipää.”

12. Mutta hän vastasi: ”Niin totta kuin HERRA, sinun Jumalasi, elää, minulla ei ole leipää, ainoastaan kourallinen jauhoja ruukussa ja vähän öljyä astiassa. Kerättyäni pari puuta menen leipomaan leivän itselleni ja pojalleni. Syömme sen ja sitten kuolemme.”

13. Elia sanoi hänelle: ”Älä pelkää. Mene ja tee niin kuin olet sanonut, mutta tee ensin pieni rieskaleipä ja tuo se minulle. Leivo sen jälkeen itsellesi ja pojallasi,

14. sillä näin sanoo HERRA, Israelin Jumala: ’Jauhot eivät lopu ruukusta eikä öljyä puutu astiasta. Näin on aina siihen päivään asti, jona HERRA antaa sateen maan päälle.’”

15. Nainen meni ja teki Eliaa sanan mukaan, ja hänellä, hänen perheellään ja Elialla oli syötävää pitkäksi aikaa. Matt. 10:41

16. Jauhot eivät loppuneet ruukusta eikä öljyä puuttunut astiasta sen sanan mukaisesti, jonka HERRA oli Eliaa kautta puhunut.

Elia herättää lesken pojan henkiin

17. Näiden tapahtumien jälkeen talon emännän poika sairastui. Pojan sairaus paheni niin vaikeaksi, että hän lopulta lakkasi hengittämästä.

18. Silloin nainen sanoi Elialle: "Mitä minulla on sinun kanssasi tekemistä, Jumalan mies? Sinä olet tullut minun luokseni tuomaan esiin pahat tekoni ja tuottamaan pojalleni kuoleman!"

Luuk. 5:8

19. Elia vastasi hänelle: "Anna poikasi minulle." Hän otti pojan naisen sylistä, vei hänet ylös kattihuoneeseen, jossa itse asui, ja laski hänet vuoteelle.

20. Elia huusi HERRAA ja sanoi: "HERRA, minun Jumalani, oletko todella kohdellut niin pahoin tätä leskeä, jonka luona asun, että olet antanut hänen poikansa kuolla?"

21. Sitten hän ojentautui pojan yli kolme kertaa, huusi HERRAA ja sanoi: "HERRA, minun Jumalani, anna tämän pojan sielun tulla häneen takaisin."

2. Kun. 4:34; Ap. t. 20:10

22. HERRA kuuli Eliaa, ja henki tuli takaisin pojan sisimpään, ja poika heräsi eloon.

23. Elia otti pojan, toi hänet kattohuoneesta alas taloon, antoi hänet tämän äidille ja sanoi: "Näethän, poikasi elää."

Luuk. 7:15

24. Nainen sanoi Elialle: "Nyt minä tiedän, että sinä olet Jumalan mies ja että HERRAN sana sinun suussasi on tosi."

18. LUKU

Elia näyttäytyy Ahabille

1. Pitkän ajan kuluttua, kolmantena sateettomana vuotena, Elialle tuli tämä HERRAN sana: "Mene ja näyttäydy Ahabilille, niin minä annan sateen maan päälle."

2. Elia meni näyttäytymään Ahabilille. Samariassa oli silloin kova nälänhätä.

3. Ahab kutsui luokseen Obadjan, joka oli palatsin päällikkönä. Obadja oli HERRAA suuresti pelkäävä mies.

4. Kun lisebel tappoi HERRAN profeettoja, Obadja oli ottanut sata profeettaa ja piilottanut heidät luoliin, viisikymmentä miestä yhtä luola kohti, ja elättänyt heitä leivällä ja vedellä.

5. Ahab sanoi Obadjalle: "Mene ja tutki kaikki maan vesilähteet ja joen uomat. Kenties löydämme ruohoa, niin että voimme pitää hevoset ja muulit hengissä eikä meidän tarvitse lopettaa kaikkia eläimiä."

6. He jakoivat maan keskenään kulkeakseen sen halki. Ahab kulki yksinään tietä toiseen suuntaan ja Obadja toiseen.

7. Kun Obadja oli matkalla, Elia tuli yllättäen häntä vastaan. Tuntiessaan hänet Obadja heittäytyi kasvoilleen ja sanoi: "Sinäkö se olet, herrani Elia?"

8. Elia vastasi: "Minä. Mene ja sano herrallesi, että Elia on täällä."

9. Obadja sanoi: "Mitä syntiä minä olen tehnyt, kun luovutat palvelijasi surmattavaksi Ahabin käsiin?"

10. Niin totta kuin HERRA, sinun Jumalasi, elää, ei ole sitä kansaa eikä valtakuntaa, josta minun herrani ei olisi lähettänyt etsimään sinua. Jos he ovat sanoneet: 'Ei hän ole täällä', hän on pannut sen valtakunnan ja sen kansan valalla vannomaan, ettei sinua ole löydetty.

11. Ja nyt sinä sanot: 'Mene ja sano herrallesi, että Elia on täällä.'

12. Kun lähden luotasi, niin HERRAN Henki vie sinut, enkä tiedä minne, ja kun menen kertomaan Ahabilille eikä hän sitten löydä sinua, hän tappaa minut. Kuitenkin palvelijasi on pelännyt HERRAA nuoruudestaan asti. 2. Kun. 2:16; Ap. t. 8:39

13. Eikö herralleni ole kerrottu, mitä tein, kun lisebel tappoi HERRAN profeettoja? Minä piilotin sata HERRAN profeettaa, viisikymmentä miestä aina yhteen luolaan, ja elätin heitä leivällä ja vedellä.

14. Nyt sinä sanot: 'Mene ja sano herrallesi, että Elia on täällä.' Hänhän tappaa minut!"

15. Mutta Elia sanoi: "Niin totta kuin HERRA Sebaot elää, hän, jota minä palvelen, tänä päivänä minä näyttäydyn Ahabilille."

16. Niin Obadja meni Ahabia vastaan ja ilmoitti tämän hänelle. Ahab lähti silloin Eliaa vastaan.

17. Nähdessään Elia Ahab sanoi hänelle: "Sinäkö se olet, sinä, joka syökset Israelin onnettomuuteen?"

18. Elia vastasi: "En minä ole syössyt Israelia onnettomuuteen, vaan sinä ja sinun isäsi suku, koska te olette hylänneet HERRAN käskyt ja koska sinä seuraat baaleja. 1. Kun. 16:31,32

19. Mutta nyt, lähetä kutsu ja kokoa luokseni Karmelinvuorelle koko Israel ja neljäsataaviisikymmentä Baalin profeettaa ja myös neljäsataa Aseran profeettaa, jotka syövät lisebelin pöydästä."

20. Ahab lähetti kutsun kaikille israelilaisille ja kokosi profeetat Karmelinvuorelle.

Eliaa voitto Karmelinvuorella

21. Elia astui koko kansan eteen ja sanoi: "Kuinka kauan te horjutte puolelta toiselle? Jos HERRA on Jumala, seuratkaa häntä, mutta jos taas Baal, seuratkaa häntä." Kansa ei vastannut hänelle mitään.

Joos. 24:15; Tuom. 6:31

22. Silloin Elia sanoi kansalle: "Minä yksin olen jäljellä HERRAN profeetoista, mutta Baalin profeettoja on neljäsataaviisikymmentä miestä.

1. Kun. 19:10

23. Antakaa meille kaksi sonnimullikkaa. He saavat valita itselleen niistä toisen, paloitella sen ja panna kappaleet puiden päälle, mutta he eivät saa syyttää tulta. Minä valmistan toisen sonnin ja asetan sen puiden päälle mutta en syytä tulta.

24. Huutakaa sitten jumalanne nimeä, ja minä huudan HERRAN nimeä. Se jumala, joka vastaa tulella, on tosi Jumala." Koko kansa vastasi: "Niin on hyvä."

25. Elia sanoi Baalin profeetoille: "Valitkaa itsellenne sonneista toinen ja valmistakaa se ensin, sillä teitä on enemmän. Huutakaa sitten jumalanne nimeä, mutta älkää syyttäkö tulta."

26. He ottivat sonnin, joka heille annettiin, ja valmistivat sen. Aamusta puoleenpäivään asti he huusivat Baalin nimeä: "Baal, vastaa meille!" Mutta ei kuulunut ääntä, eikä kukaan vastannut. Ja he hyppelivät tekemänsä alttarin ääressä. Hab. 2:19

27. Puolenpäivän aikaan Elia pilkkasi heitä sanoen: "Huutakaa kovalla äänellä. Onhan hän tosin jumala, mutta hänellä voi olla jotakin toimittamista, tai ehkä hän on poistunut jonnekin tai on matkalla. Kenties hän nukkuu, ja hänet täytyy herättää."

28. Baalin profeetat huusivat vielä kovempaa ja viittelivät itseään tapansa mukaan miekoilla ja keihäillä, niin että heidän vuoti verta. 5. Moos. 14:1

29. Puolenpäivän jälkeen he joutuivat hurmoksiin ja olivat siinä tilassa aina ruokauhrin toimittamisen aikaan asti. Mutta ei ääntä, ei vastausta, kukaan ei kuullut heitä.

2. Moos. 29:39; 4. Moos. 28:3,8

30. Silloin Elia sanoi koko kansalle: "Tulkaa minun luokseni." Niin kaikki tulivat hänen luokseen. Sitten hän korjasi HERRAN alttarin, joka oli hajotettu.

31. Elia otti kaksitoista kiveä, yhtä monta kuin on Jaakobista polveutuvia heimoja, hänestä, jolle oli tullut tämä HERRAN sana: "Sinun nimesi on oleva Israel." 1. Moos. 32:28,35:10; Joos. 4:5,20

32. Hän rakensi kivistä alttarin HERRAN nimelle ja kaivoi sen ympärille ojan, johon olisi mahtunut kaksi sea-mittaa jyvää.

33. Hän latoi puut, paloiteli sonnimullikan ja pani kappaleet puiden päälle.

34. Sen jälkeen hän sanoi: "Täyttäkää neljä ruukkua vedellä ja kaatakkaa vesi polttouhrin ja puiden päälle." Sitten hän sanoi: "Tehkää se toistamiseen." He tekivät niin toisen kerran. Vielä hän sanoi: "Tehkää se kolmannen kerran." Ja he tekivät niin kolmannen kerran.

35. Vesi valui alttarin ympärille, ja ojakin täyttyi vedellä.

36. Kun ruokauhrin aika oli tullut, profeetta Elia astui esiin ja sanoi: ”HERRA, Abrahamin, lisäkin ja Israelin Jumala. Tulkoon tänä päivänä tietäväksi, että sinä olet Jumala Israelissa ja että minä olen sinun palvelijasi ja että olen tehnyt kaiken tämän sinun käskysi mukaan.

2. Moos. 3:6; Matt. 22:32; Mark. 12:26

37. Vastaa minulle, HERRA, vastaa minulle, jotta tämä kansa tietäisi, että sinä, HERRA, olet Jumala ja että sinä käännät heidän sydämensä takaisin puoleesi.”

3. Moos. 9:24; Tuom. 6:21; 2. Aik. 7:1

38. Silloin HERRAN tuli iski alas ja kulutti polttouhrin sekä puut, kivet ja mullan ja nuoli veden, joka oli ojassa.

39. Kun koko kansa näki tämän, kaikki heittäytyivät kasvoilleen ja sanoivat: ”HERRA on Jumala! HERRA on Jumala!”

40. Elia sanoi heille: ”Ottakaa kiinni Baalin profeetat, älkää päästäkö ketään pakoon.” Kansa otti heidät kiinni, ja Elia vei heidät Kiisoninpurolle ja surmasi heidät siellä.

5. Moos. 13:5,18:20

Elia rukous ja sateen tulo

41. Sitten Elia sanoi Ahabille: ”Nouse, syö ja juo, sillä sateen kohina kuuluu jo.”

42. Ahab lähti syömään ja juomaan, mutta Elia kiipesi Karmelin huipulle, kumartui maahan ja painoi kasvot polviensa väliin.

43. Hän sanoi palvelijalleen: ”Mene katsomaan merelle päin.” Tämä meni, katseli ja sanoi: ”Ei näy mitään.” Elia sanoi saman seitsemän kertaa.

44. Seitsemännellä kerralla palvelija sanoi: ”Katso, pieni pilvi, miehen kämmenen kokoinen, nousee merestä.” Silloin Elia sanoi: ”Mene sanomaan Ahabille: Valjasta hevosesi ja lähde alas, ettei sade estäisi sinua.”

45. Kohta tämän jälkeen mustat pilvet peittivät taivaan, nousi tuuli ja alkoi sataa kaatamalla. Ahab nousi vaunuihinsa ja lähti Jisreeliin.

46. Mutta HERRAN käsi tuli Elia n päälle, hän voitti kupeensa ja juoksi Ahabin edellä Jisreeliin saakka.

19. LUKU

Elia pakenee Iisebeliä

1. Ahab kertoi Iisebelille kaiken, mitä Elia oli tehnyt, myös sen, kuinka tämä oli tappanut miekalla kaikki Baalin profeetat.

1. Kun. 18:40

2. Silloin Iisebel lähetti sanansaattajan Elia n luo sanomaan: ”Tehköt jumalat minulle samoin ja vielä pahemmin, jollen minä huomenna tähän aikaan ole tehnyt sinulle samaa, mitä jokaiselle heistä on tehty.”

3. Elia pelästyi, nousi ja lähti matkaan pelastaakseen henkensä. Hän tuli Beersebaan, joka on Juudan alueita, ja jätti palvelijansa sinne.

4. Itse hän meni autiomaahan päivänmatkan päähän, tuli kinsteripensa n luo ja istuutui sen juurelle. Hän toivoi itselleen kuolemaa ja sanoi: ”Jo riittää, HERRA! Ota minun henkeni, sillä en ole isäni parempi.”

Joona 4:3

5. Hän paneutui makuulle ja nukkui kinsteripensa n alla. Yhtäkkiä enkeli kosketti häntä ja sanoi: ”Nouse ja syö!”

6. Elia katseli ympärilleen ja näki pääpuolellaan hiilloksella paistetun rieskaleivän ja vesiastian. Hän söi ja joi ja paneutui jälleen makuulle.

7. Mutta HERRAN enkeli tuli uudelleen, kosketti häntä ja sanoi: ”Nouse ja syö, sillä muuten matka käy sinulle liian pitkäksi.”

8. Silloin Elia nousi, söi ja joi. Sen ruuan voimalla hän kulki neljäkymmentä päivää ja neljäkymmentä yötä Jumalan vuorelle, Hoorebille, asti.

2. Moos. 3:1,2,24:18

Herra ilmestyy Elialle Hoorebilla

9. Hoorebilla Elia meni luolaan ja oli siellä yötä. Silloin hänelle tuli HERRAN sana. Herra kysyi: ”Mitä sinä täällä teet, Elia?”

10. Hän vastasi: ”Minä olen kiivailemalla kiivaillut HERRAN, sotajoukkojen Jumalan, puolesta, sillä israelilaiset

1. Kuninkaiden kirja 19–20

ovat hylänneet sinun liittosi. He ovat hajottaneet sinun alttarisi ja tappaneet miekalla sinun profeettasi. Minä yksin olen jäänyt jäljelle, ja minuakin he etsivät riistääkseen minun henkeni.”

1. Kun. 18:4; Room. 11:2

11. Herra sanoi: ”Mene seisomaan vuorelle HERRAN eteen.” Silloin HERRA kulki ohitse, ja HERRAN edellä kävi voimakas tuuli, raju myrsky, joka halkoi vuoret ja särki kalliot. Mutta HERRA ei ollut tuulessa. Tuulen jälkeen tuli maanjäristys, mutta HERRA ei ollut maanjäristyksessä.

2. Moos. 34:6; Ap. t. 2:2

12. Maanjäristystä seurasi tuli, mutta HERRA ei ollut tulessakaan. Tulen jälkeen kuului hiljainen, kuiskaava ääni.

13. Kun Elia kuuli sen, hän peitti kasvonsa viitallaan, meni ulos ja asettui luolan suulle. Silloin hän kuuli äänen, joka sanoi: ”Mitä sinä täällä teet, Elia?”

2. Moos. 3:6

14. Hän vastasi: ”Minä olen kiivailemalla kiivaillut HERRAN, sotajoukkojen Jumalan, puolesta, sillä israelilaiset ovat hylänneet sinun liittosi. He ovat hajottaneet sinun alttarisi ja tappaneet miekalla sinun profeettasi. Minä yksin olen jäänyt jäljelle, ja minuakin he etsivät riistääkseen minun henkeni.”

15. HERRA sanoi hänelle: ”Mene ja palaa kulkemaasi tietä Damaskoksen autiomaahan. Kun saavut sinne, voitele Hasael Aramin kuninkaaksi 2. Kun. 8:13

16. ja Jeehu, Nimsin poika, Israelin kuninkaaksi. Elisa, Saafatin poika Aabel-Meholasta, sinun on voideltava profeetaksi, sinun seuraajakseksi.

2. Kun. 9:1–3

17. Ja tapahtuu niin, että sen, joka pääsee Hasaelin miekkaa pakoon, surmaa Jeehu, ja sen, joka välttää Jeehun miekan, surmaa Elisa.

2. Kun. 9:14

18. Minä olen jättänyt jäljelle Israelin seitsemäntuhatta miestä, kaikki ne, jotka eivät ole notkistaneet polviaan Baalille ja joiden suut eivät ole häntä suudelleet.”

Job 31:27; Hoos. 13:2;
Room. 11:4

Elisa kutsutaan Elian seuraajaksi

19. Lähdettyään sieltä Elia kohtasi Elisan, Saafatin pojan, tämän ollessa kyntämässä. Kaksitoista härkäparia kulki hänen edellään, ja itse hän ajoi kahdettatoista. Elia meni Elisan luo ja heitti viittansa hänen ylleen. 2. Kun. 2:13

20. Elisa jätti härät, juoksi Elian perään ja sanoi: ”Salli minun suudella hyvästiksi isääni ja äitiäni, sitten minä seuraan sinua.” Elia sanoi: ”Mene, mutta tule takaisin. Muista, mitä minä olen sinulle tehnyt.”

Luuk. 9:62

21. Elisa palasi hänen luotaan, otti härkäparin ja teurasti sen. Härkien ikeestä ja aurasta tekemällään tulella hän keitti lihat ja antoi ne välle, ja he söivät. Sitten hän nousi, seurasi Eliaa ja palveli häntä.

20. LUKU

Benhadad hyökkää Israeliin

1. Aramin kuningas Benhadad keräsi koko sotajoukkonsa. Hänen kanssaan oli kolmekymmentäkaksi kuningatusta hevosineen ja sotavaunuineen, ja hän ryhtyi piirtämään Samariaa ja taistelemaan sitä vastaan.

2. Benhadad lähetti sanansaattajia kaupunkiin Ahabin, Israelin kuninkaan, luo

3. sanomaan hänelle: ”Näin sanoo Benhadad: ’Sinun hopeasi ja kultasi kuuluvat minulle, samoin parhaimmat vaimosi ja lapsesi kuuluvat minulle.’”

4. Israelin kuningas vastasi: ”Niin kuin olet sanonut, herrani, kuningas, minä kuulun sinulle, samoin kaikki, mitä minulla on.”

5. Mutta sanansaattajat tulivat uudesta ja sanoivat: ”Näin sanoo Benhadad: ’Minä lähetin sinulle sanan, että sinun on annettava minulle hopeasi ja kultasi, vaimosi ja lapsesi.’”

6. Huomenna tähän aikaan minä siis lähetän palvelijani luoksesi tutkimaan palatsisi ja palvelijoittesi talot. Kaiken, mitä pidät kallisarvoisena, he ottavat haltuunsa ja vievät.”

7. Silloin Israelin kuningas kutsui kaikki maan vanhimmat ja sanoi: "Ymmärtäkää ja nähkää, että hän hankkii meille onnettomuutta. Kun hän lähetti vaatimaan minulta vaimojani ja lapsiani, hopeaani ja kultaani, minä en kieltänyt niitä häneltä."

8. Kaikki vanhimmat ja koko kansa sanoivat hänelle: "Älä kuuntele äläkä suostu."

9. Niin hän vastasi Benhadadin sanaan: "Sanokaa herralleni, kuninkaalle: 'Kaiken, mitä ensimmäisellä kerralla käskit palvelijasi tehdä, minä teen, mutta tätä minä en voi tehdä.'" Sanansaattajat veivät tämän vastauksen Benhadadille.

10. Benhadad lähetti hänelle sanan: "Jumalat rangaiskoot minua nyt ja vastedes, jos Samarian tomu riittää täyttämään kaiken sen väen kourat, joka minua seuraa."

11. Mutta Israelin kuningas vastasi: "Sanokaa hänelle: 'Ei pidä kerskua asevyötä pukiessa, vaan vasta sitä riuksessa.'"

12. Kun Benhadad kuuli tämän vastauksen ollessaan kuninkaiden kanssa juomassa lehtimajoissa, hän sanoi palvelijoilleen: "Valmistautukaa!" Ja he valmistautuivat hyökkäämään kaupunkia vastaan.

Ahab voittaa Benhadadin kahdesti

13. Silloin eräs profeetta astui Israelin kuninkaan Ahabin eteen ja sanoi: "Näin sanoo HERRA: 'Näetkö koko tuon suuren väkijoukon? Katso, minä annan sen tänä päivänä sinun käsiisi, jotta tietäisit, että minä olen HERRA.'"

14. Ahab kysyi: "Kenen avulla?" Profeetta vastasi: "Näin sanoo HERRA: 'Maaherrojen palvelijoiden avulla.'" Ahab kysyi vielä: "Kuka aloittaa taistelun?" Hän vastasi: "Sinä."

15. Ahab katsasti maaherrojen palvelijat, ja heitä oli kaksisataakolmekymmentäkaksi. Sen jälkeen hän katsasti koko väen, kaikki israelilaiset. Heitä oli seitsemäntuhatta.

16. He lähtivät hyökkäykseen puolinpäivän aikaan, kun Benhadad oli juopottelemassa lehtimajoissa yhdesä niiden kolmenkymmenen kahden kuninkaan kanssa, jotka olivat hänen apunaan.

17. Maaherrojen palvelijat lähtivät ensimmäisinä. Kun Benhadad lähetti tiedustelijoita, nämä kertoivat hänelle, että Samariasta oli lähtenyt miehiä liikkeelle.

18. Hän sanoi: "Jos he ovat lähteneet liikkeelle rauhanomaisesti, ottakaa heidät kiinni elävinä. Ja jos he ovat lähteneet taistelemaan, ottakaa heidät silloinkin elävinä kiinni."

19. Maaherrojen palvelijat ja heitä seuraava sotajoukko lähtivät kaupungista,

20. ja kukin heistä surmasi miehen. Silloin aramilaiset pakenivat, ja Israel ajoi heitä takaa. Mutta Benhadad, Aramin kuningas, pääsi pakoon ratsain muutamien ratsumiesten kanssa.

21. Israelin kuningaskin lähti liikkeelle. Hän löi hevoset ja vaunujoukot ja tuotti näin aramilaisille suuren tappion.

22. Silloin profeetta tuli Israelin kuninkaan luo ja sanoi hänelle: "Mene ja varustaudu! Tiedä ja ymmärrä, mitä sinun on tehtävä, sillä vuoden kuluttua Aramin kuningas hyökkää kimppuusi."

23. Aramin kuninkaan palvelijat sanoivat herralleen: "Heidän jumalansa on vuorten jumala. Sen tähden he olivat meitä vahvempia. Mutta taistellaamme heitä vastaan tasangolla, niin olemme varmasti heitä vahvempia."

24. Tee siis näin: Pane pois kaikki kuninkaat paikoiltaan ja aseta käskynhaltijat heidän tilalleen.

25. Hanki sitten itsellesi yhtä suuri sotajoukko kuin se, jonka menetit, yhtä monta hevosta ja yhtä monet vaunut. Taistellaamme heitä vastaan tasangolla. Varmasti saamme heistä voiton." Kuningas kuuli heitä ja teki niin.

26. Kun vuosi oli vaihtunut, Benhadad katsasti aramilaiset ja lähti Afekiin taistelemaan Israelia vastaan.

27. Myös israelilaiset katsastettiin ja muonitettiin, ja he lähtivät aramilaisia vastaan. Israelilaiset olivat leiriytyneinä heitä vastapäätä kuin kaksi pientä vuohilaumaa, mutta aramilaisia oli maan täydeltä.

28. Silloin Jumalan mies tuli Israelin kuninkaan luo ja sanoi: "Näin sanoo HERRA: 'Koska aramilaiset ovat sanooneet, että HERRA on vuorten jumala eikä laaksojen jumala, minä annan koko tämän suuren väenpaljouden sinun käsiisi, jotta te tulisitte tietämään, että minä olen HERRA.'"

29. Joukot olivat leiriytyneinä vastakkain seitsemän päivän ajan. Seitsemäntenä päivänä syttyi taistelu, ja israelilaiset surmasivat aramilaisia satatuhatta jalkamiestä yhtenä päivänä.

30. Jäljelle jääneet pakenivat Afekin kaupunkiin, mutta sen muuri sortui näiden kahdenkymmenenseitsemäntuhannen miehen päälle. Myös Benhadad pakeni, hän tuli kaupunkiin ja siirtyi siellä piilopaikasta toiseen.

Ahab säästää Benhadadin hengen

31. Benhadadin palvelijat sanoivat hänelle: "Kuuntele nyt! Me olemme kuulleet, että Israelin kuningashuoneen kuninkaat ovat armollisia. Pankaamme säkit lanteillemme ja nuorat kaulaamme ja menkäämme Israelin kuninkaan luo. Ehkä hän säästää sinun henkesi."

32. He vyöttivät säkit lanteilleen, pavisivat nuorat kaulaansa, tulivat Israelin kuninkaan luo ja sanoivat: "Palvelijasi Benhadad sanoo: 'Anna minun jäädä henkiin.'" Kuningas Ahab kysyi: "Vieläkö hän elää? Hän on minun veljeni."

33. Miehet katsoivat sen hyväksi enteeksi, tarttuivat kiireesti hänen sanaansa ja vastasivat: "Benhadad on sinun veljesi." Ahab sanoi: "Menkää noutamaan hänet." Silloin Benhadad tuli Ahabin luo, ja Ahab antoi hänen nousta vaunuihinsa.

34. Benhadad sanoi hänelle: "Minä palautan sinulle kaupungit, jotka isäni otti sinun isältäsi. Laita itsellesi kaup-

pakatuja Damaskokseen, niin kuin minun isäni laittoi Samariaan." Ahab vastasi: "Minä päästän sinut menemään tällä sopimuksella." Hän teki liiton Benhadadin kanssa ja päästi hänet menemään.

Profeetta nuhtelee Ahabia

35. Muuan profeetanoppilas sanoi HERRAN käskystä toverilleen: "Lyö minua." Mutta mies kieltäytyi lyömästä häntä.

36. Niin profeetanoppilas sanoi hänelle: "Koska et totellut HERRAN ääntä, sinut tappaa leijona, kun olet lähtenyt luotani." Kun mies sitten lähti hänen luotaan, leijona tuli häntä vastaan ja tappoi hänet.

1. Kun. 13:24

37. Profeetanoppilas tapasi toisen miehen ja sanoi: "Lyö minua." Niin mies löi hänet haavoille.

38. Sen jälkeen profeetta meni seisomaan tien viereen ja odottamaan kuningasta. Hän tekeytyi tuntemattomaksi vetämällä siteen silmilleen.

39. Kun kuningas kulki ohi, hän huusi tälle: "Palvelijasi oli lähtenyt sotaan. Taistelun tuoksinassa eräs mies tuli luokseni, toi mukanaan toisen miehen ja sanoi: 'Vartioi tätä miestä. Hän ei saa missään tapauksessa kadota. Jos hän katoaa, vaaditaan sinun henkesi hänen hengestään tai joudut maksamaan talentin hopeaa.'

40. Mutta palvelijallasi oli tehtävää monella taholla, ja niin miestä ei enää löytynyt." Israelin kuningas sanoi hänelle: "Tuomiosi on se, minkä itse olet julistanut."

41. Silloin hän poisti nopeasti siteen silmiltään, ja Israelin kuningas tunsi, että hän oli eräs profeetoista.

42. Profeetta sanoi kuninkaalle: "Näin sanoo HERRA: 'Koska sinä päästit käsistäsi miehen, jonka minä olin vihkinyt tuhon omaksi, vaaditaan sinun henkesi hänen hengestään ja sinun kansasi hänen kansastaan.'"

1. Sam. 15:9;

1. Kun. 22:34

43. Pahantuulisena ja vihoissaan Israelin kuningas lähti kotiinsa ja tuli Samariaan.

21. LUKU

Naabotin viinitarha

1. Tämän jälkeen sattui seuraava tapaus. Jisreeliläisellä Naabotilla oli viinitarha Jisreelissä Samarian kuninkaan Ahabin palatsin vieressä.

2. Ahab sanoi Naabotille: ”Anna minulle viinitarhasi vihannestarhaksi, kun se on niin lähellä minun taloani. Minä annan sinulle sen tilalle paremman viinitarhan, tai jos tahdot, annan sinulle sen hinnan rahana.”

3. Mutta Naabot vastasi Ahabille: ”HERRA varjelo minua antamasta sinulle isieni perintöosaa.”

3. Moos. 25:23–28; Hes. 46:18

4. Ahab meni kotiinsa pahantuulisena ja vihoissaan vastauksesta, jonka jisreeliläinen Naabot oli antanut sanoessaan: ”En minä anna sinulle isieni perintöosaa.” Ahab paneutui makuulle vuoteelleen, käänsi kasvonsa pois eikä syönyt mitään.

5. Hänen vaimonsa lisebel tuli hänen luokseen ja kysyi: ”Miksi olet niin pahoilla mielin etkä syö mitään?”

6. Ahab vastasi: ”Siksi, että puhuin jisreeliläisen Naabotin kanssa. Minä sanoin hänelle: ’Anna minulle viinitarhasi rahasta, tai jos haluat, annan sinulle toisen viinitarhan sen tilalle’, mutta hän vastasi: ’En anna sinulle viinitarhaani.’”

7. Hänen vaimonsa lisebel sanoi: ”Näinkö sinä käytät kuninkaanvaltaa Israelissa? Nouse ja syö, ja olkoon sydämesi iloinen. Minä kyllä toimitan sinulle jisreeliläisen Naabotin viinitarhan.”

8. Lisebel kirjoitti Ahabin nimissä kirjeitä, sinetöi ne hänen sinetillään ja lähetti ne vanhimille ja ylimyksille, jotka asuivat Naabotin kanssa samassa kaupungissa.

9. Kirjeissä hän kirjoitti: ”Kuuluttakaa paasto ja asettakaa Naabot istumaan etummaisiksi kansan eteen.

10. Asettakaa kaksi kelvotonta miestä istumaan häntä vastapäätä ja todistamaan hänestä: ’Sinä olet kironnut Jumalaa ja kuningasta.’ Viekää hänet sitten ulos kaupungista ja kivittäkää kuoliaaksi.”

5. Moos. 17:6

11. Kaupungin miehet, vanhimmat ja ylimykset, jotka asuivat samassa kaupungissa kuin Naabot, tekivät lisebelin antaman käskyn mukaan, juuri niin kuin hän oli heille lähettämissään kirjeissä kirjoittanut.

12. He kuuluttivat paaston ja asettivat Naabotin kunniapaikalle kansan joukkoon.

13. Kaksi kelvotonta miestä tuli ja istuutui Naabotia vastapäätä. He todistivat häntä vastaan kansan edessä ja sanoivat: ”Naabot on kironnut Jumalaa ja kuningasta.” Silloin Naabot vietiin kaupungin ulkopuolelle ja kivitettiin kuoliaaksi.

14. Sitten he lähettivät lisebelille sanan: ”Naabot on kivitetty kuoliaaksi.”

15. Kun lisebel kuuli, että Naabot oli kivitetty, hän sanoi Ahabille: ”Nouse ja ota haltuusi jisreeliläisen Naabotin viinitarha, jota hän ei halunnut antaa sinulle rahasta. Naabot ei ole enää elossa. Hän on kuollut.”

16. Kun Ahab kuuli, että Naabot oli kuollut, hän lähti jisreeliläisen Naabotin viinitarhalle ottaakseen sen haltuunsa.

Elia julistaa tuomion Ahabille ja lisebelille

17. Silloin tiseläiselle Elialle tuli tämä HERRAN sana:

18. ”Nouse ja mene tapaamaan Ahabia, Israelin kuningasta, joka asuu Samariassa. Hän on nyt Naabotin viinitarhassa, jonka hän on mennyt ottamaan haltuunsa.

19. Sano hänelle: ’Näin sanoo HERRA: Sinä murhamies ja perinnön anastaja!’ Puhu hänelle vielä: ’Näin sanoo HERRA: Samassa paikassa, missä koirat nuolivat Naabotin verta, ne nuolevat sinunkin vertasi.’”

1. Kun. 22:38; 2. Kun. 9:25,26; Ps. 68:24

20. Ahab sanoi Elialle: "Sinä siis löysit minut, vihamieheni!" Tämä vastasi: "Niin löysin. Ja tämä on Herran sana: 'Koska olet myynyt itsesi tekemään sitä, mikä on pahaa HERRAN silmissä,

21. minä tuotan onnettomuuden sinulle, tuhoan sinut ja hävitän Israelista Ahabin miespuoliset jälkeläiset, niin orjat kuin vapaatkin.

1. Kun. 14:10; 2. Kun. 9:8,10:10

22. Minä teen sinun suvullesi niin kuin tein Jerobeamin, Nebatin pojan, suvulle ja Baesan, Ahian pojan, suvulle, koska olet vihasuttanut minut ja vietellyt Israelin tekemään syntiä.'

1. Kun. 15:29; 16:3,11

23. Myös lisebelistä HERRA on puhunut näin: 'Koirat syövät lisebelin Jisree-lin muurin luona.

2. Kun. 9:10,33

24. Ja Ahabin jälkeläisistä sen, joka kuolee kaupungissa, syövät koirat ja sen, joka kuolee kedolla, syövät taivaan linnut."

1. Kun. 14:11,16:4

25. Totisesti, ei ole ollut ketään Ahabin kaltaista! Hän myi itsensä tekemään sitä, mikä on pahaa HERRAN silmissä, kun hänen vaimonsa lisebel ylltyi häntä.

26. Hän teki kauhistuttavan teon läh-tiessään seuraamaan kivijumalia aivan samoin kuin amorilaiset, jotka HERRA karkotti israelilaisten tieltä.

Ahab nöyryty ja armahdetaan

27. Kun Ahab kuuli Eliaa sanat, hän repäisi vaatteensa, puki säkin paljaalle iholleen ja paastosi. Hän makasi säkki yllään ja liikkui ääneti.

2. Kun. 6:30;
Joel 1:13; Joona 3:8

28. Silloin tiseläiselle Elialle tuli tämä HERRAN sana:

29. "Oletko nähnyt, kuinka Ahab on nöyrytnyt minun edessäni? Koska hän on nöyrytnyt minun edessäni, minä en anna onnettomuuden tulla hänen elin-päivinään. Hänen poikansa päivinä minä annan onnettomuuden kohdata hänen sukuaan."

2. Kun. 9:22

22. LUKU

Väärien profeettojen neuvo Ahahille

(2. Aik. 18:2–11)

1. Aram ja Israel olivat kolme vuotta aloillaan sotimatta keskenään.

2. Kolmantena vuotena Joosafat, Juudan kuningas, tuli Ahabin, Israelin kuninkaan, luo.

3. Israelin kuningas sanoi palve-lijoilleen: "Tiedättehän, että Gileadin Raamot kuuluu meille? Silti me olem-me toimettomia emmekä ota sitä pois Aramin kuninkaan käsistä."

4. Sitten hän kysyi Joosafatilta: "Läh-detkö kanssani sotaan Gileadin Raamotiin?" Joosafat vastasi Israelin kuninkaalle: "Minä niin kuin sinä, minun kansani niin kuin sinun kansasi, minun hevoseni niin kuin sinun hevosesi!"

2. Kun. 3:7

5. Joosafat sanoi vielä Israelin kuninkaalle: "Kysy kuitenkin ensin, mitä Herra sanoo."

2. Kun. 3:1

6. Israelin kuningas kutsui koolle profeettoja noin neljäsataa miestä ja kysyi heiltä: "Tuleeko minun lähteä so-taan Gileadin Raamotia vastaan vai luovunko ajatuksesta?" He vastasivat: "Lähde! Herra antaa sen kuninkaan käsiin."

7. Mutta Joosafat sanoi: "Eikö täällä ole enää ketään muuta HERRAN profeet-taa, jolta voisimme kysyä?"

8. Israelin kuningas vastasi Joosafa-tille: "On vielä yksi mies, Miika, Jimlan poika, jonka kautta voisimme kysyä HERRALTA. Mutta minä vihaan häntä, sillä hän ei koskaan profetoi minulle hyvää vaan aina pahaa." Joosafat sanoi: "Äl-köön kuningas puhuko noin."

9. Israelin kuningas kutsui erään ho-vimiehen ja sanoi: "Hae kiireesti Miika, Jimlan poika!"

10. Israelin kuningas ja Joosafat, Juudan kuningas, istuivat kumpikin kuninkaallisiin vaatteisiin puettuina valta-istuimellaan Samarian portin aukiolla, ja kaikki profeetat olivat hurmoksissa heidän edessään.

1. Kuninkaiden kirja 22

11. Sidkia, Kenaanan poika, teki itselleen rautasarvet ja sanoi: "Näin sanoo HERRA: 'Näillä sinä pusket aramilaisia, kunnes teet heistä lopun.'"

12. Kaikki profeetat profetoivat samoin sanoin: "Mene Gileadin Raamotiin, niin saat voiton, sillä HERRA antaa kaupungin kuninkaan käsiin."

Miikan neuvoja ei kuunnella

(2. Aik. 18:12–27)

13. Sanansaattaja, joka oli mennyt kutsumaan Miikaa, sanoi hänelle: "Kuule, kaikki profeetat ovat yhdestä suusta luvanneet kuninkaalle hyvää. Olkoon sinunkin sanomasi heidän sanomansa kaltainen. Lupaa sinäkin hyvää."

14. Mutta Miika vastasi: "Niin totta kuin HERRA elää, minä puhun sen, minä HERRA minulle sanoo." 4. Moos. 22:38

15. Kun hän tuli kuninkaan eteen, kuningas kysyi häneltä: "Miika, lähdemmekö sotaan Gileadin Raamotiin vai luovummeko ajatuksesta?" Miika vastasi: "Lähde, niin saat voiton, sillä HERRA antaa kaupungin kuninkaan käsiin."

16. Mutta kuningas sanoi hänelle: "Kuinka monta kertaa minun on vannottava sinua, ettet puhu minulle muuta kuin totuuden HERRAN nimessä?"

17. Miika vastasi: "Minä näin koko Israelin hajallaan vuorilla kuin lampaat, joilla ei ole paimenta. Ja HERRA sanoi: 'Näillä ei ole isäntää. Palatkoon kukin rauhassa kotiinsa.'"

4. Moos. 27:17; Matt. 9:36

18. Niin Israelin kuningas sanoi Joosafatille: "Enkö minä sanonut sinulle, ettei hän koskaan profetoi minulle hyvää vaan aina pahaa!"

19. Mutta Miika sanoi: "Kuule siis HERRAN sana! Minä näin HERRAN istuvan istuimellaan ja taivaan koko sotajoukon seisovan hänen luonaan, hänen oikealla ja vasemmalla puolellaan."

20. Ja HERRA kysyi: "Kuka viekoitteli Ahabin lähtemään sotaan, että hän kaatuisi Gileadin Raamotissa?" Yksi sanoi yhtä, toinen toista.

21. Silloin tuli esiin eräs henki, joka asettui seisomaan HERRAN eteen ja sanoi: "Minä viekoittelen hänet." HERRA kysyi siltä: "Miten?"

22. Henki vastasi: "Minä lähten sinne ja menen valheen hengeksi kaikkien hänen profeettojensa suuhun." Silloin Herra sanoi: "Saat viekoitella, sinä pystyt siihen. Mene ja tee niin!"

23. Ja nyt, katso, HERRA on pannut valheen hengen kaikkien näiden sinun profeettojesi suuhun. HERRA on päättänyt, että sinun osaksesi tulee onnettomuus."

24. Silloin Sidkia, Kenaanan poika, meni Miikan luo, löi häntä poskelle ja sanoi: "Miten HERRAN henki on muka poistunut minusta puhuakseen vain sinun kanssasi?"

25. Miika vastasi: "Sen saat nähdä sinä päivänä, jona joudut siirtymään piilopaikasta toiseen." 1. Kun. 20:30

26. Israelin kuningas sanoi: "Ottakaa Miika kiinni ja viekää hänet takaisin kaupungin päällikön Aamonin ja kuninkaan pojan Joosaksen luo

27. ja sano: 'Näin sanoo kuningas: Pankaa tämä mies vankilaan ja elättäkää häntä vesitilkalla ja leivänkannikalla, kunnes palaan turvallisesti takaisin.'"

28. Miika vastasi: "Jos sinä todella palaat turvallisesti takaisin, silloin HERRA ei ole puhunut minun kauttani." Ja vielä hän sanoi: "Kuulkaa tämä, kaikki kansat!"

Miika 1:2

Ahab kuolee taistelussa

(2. Aik. 18:28–34)

29. Sitten Israelin kuningas ja Joosafat, Juudan kuningas, menivät Gileadin Raamotiin.

30. Israelin kuningas sanoi Joosafatille: "Minä pukeudun valeasuun ennen kuin käyn taisteluun. Ole sinä kuitenkin omissa vaatteissasi." Niin Israelin kuningas pukeutui valeasuun ja lähti taisteluun.

31. Mutta Aramin kuningas oli antanut käskyn sotavaunujen päälliköille, joita hänellä oli kolmekymmentäkaksi:

1. Kuninkaiden kirja 22

”Älkää ryhtykö taisteluun yhdenkään sotamiehen tai päällikön kanssa, vaan ainoastaan Israelin kuninkaan kanssa.”

32. Kun sotavaunujen päälliköt näkivät Joosafatin, he sanoivat: ”Tuo on varmaankin Israelin kuningas”, ja suuntasivat hyökkäyksensä häntä kohti. Silloin Joosafat huusi apua.

33. Kun sotavaunujen päälliköt näkivät, ettei hän ollutkaan Israelin kuningas, he lakkasivat ajamasta häntä takaa.

34. Mutta eräs mies oli jännittänyt jousensa ja ampui umpimähkään ja osui Israelin kuningasta vyöpanssarin ja rintahaarniskan väliin. Kuningas sanoi vaunujensa ohjaajalle: ”Käännä vaunut ja vie minut pois taistelusta. Minä olen haavoittunut.”

35. Mutta kun taistelu tuona päivänä kävi yhä kiivaammaksi, kuningas jäi seisomaan vaunuihinsa vastapäätä aramilaisia. Illalla hän kuoli, sillä hänen verensä oli vuotanut kuiviin vaunujen pohjalle.

36. Auringon laskiessa kaikui huuto kautta koko sotajoukon: ”Joka mies kaupunkiinsa! Joka mies omaan maa-hansa!”

37. Näin kuningas Ahab kuoli. Hänet vietiin Samariaan ja haudattiin sinne.

38. Hänen vaununsa huuhdottiin Samarian lammikolla, jossa porttojen oli tapana peseytyä, ja koirat nuolivat hänen vertaan, sen sanan mukaan, jonka HERRA oli puhunut. 1. Kun. 21:19; 2. Kun. 9:25,26

39. Muista Ahabia koskevista asioista ja kaikesta, mitä hän teki, norsunluupalatsista, jonka hän rakensi, ja kaikista kaupungeista, jotka hän linnoitti, niistä on kirjoitettu Israelin kuninkaiden aikakirjaan.

40. Ahab meni lepoon isiensä luo, ja hänen poikansa Ahasja tuli kuninkaaksi hänen jälkeensä.

Joosafat Juudan kuninkaana

(2. Aik. 20:31–21:1)

41. Aasan poika Joosafat tuli Juudan kuninkaaksi Israelin kuninkaan Ahabin neljäntenä hallitusvuotena.

42. Joosafat oli kolmenkymmenenviiden vuoden ikäinen tullessaan kuninkaaksi, ja hän hallitsi kaksikymmentäviisi vuotta Jerusalemissa. Hänen äitinsä oli nimeltään Asuba, Silhin tytär.

43. Joosafat kulki kaikessa isänsä Aasan tietä, siltä poikkeamatta, ja teki sitä, mikä oli oikein HERRAN silmissä.

44. Kukkuloilla olevia uhripaikkoja ei kuitenkaan hävitetty, vaan kansa uhraisi ja suitsutti yhä edelleen uhrikukkuiloilla.

45. Joosafat solmi rauhan Israelin kuninkaan kanssa.

46. Muista Joosafatia koskevista asioista, hänen urheudestaan, jota hän osoitti, ja siitä, kuinka hän taisteli, on kirjoitettu Juudan kuninkaiden aikakirjaan.

47. Hän hävitti maasta viimeisetkin niistä haureellisista pyhäkköpojista, jotka olivat jääneet jäljelle hänen isänsä Aasan ajoilta. 1. Kun. 15:12

48. Edomissa ei tuolloin ollut kuningasta, vaan sitä hallitsi maahera. 2. Sam. 8:14

49. Joosafat oli teettänyt Tarsisin-laivoja, joiden oli määrä purjehtia Oofiriin noutamaan kultaa, mutta ne eivät päässeet perille, sillä ne joutuivat haaksirikkoon Esjon-Geberissä. 1. Kun. 9:28; 2. Aik. 20:35

50. Silloin Ahasja, Ahabin poika, sanoi Joosafatille: ”Anna palvelijoitteni purjehtia samoilla laivoilla sinun palvelijoittesi kanssa.” Joosafat ei kuitenkaan suostunut siihen.

51. Sitten Joosafat meni lepoon isiensä luo, ja hänet haudattiin isiensä viereen isänsä Daavidin kaupunkiin. Hänen jälkeensä tuli kuninkaaksi hänen poikansa Jooram.

Ahasja Israelin kuninkaana

52. Ahabin poika Ahasja tuli Israelin kuninkaaksi Samariassa Juudan kuninkaan Joosafatin seitsemäntenätoista hallitusvuotena, ja hän hallitsi Israelia kaksi vuotta.

53. Hän teki sitä, mikä on pahaa HER-
RAN silmissä, ja kulki isänsä ja äitinsä
tietä sekä Jerobeamin, Nebatin pojan,
tietä, hänen, joka oli vietellyt Israelin
tekemään syntiä. 1. Kun. 12:28–30, 16:31

54. Ahasja palveli Baalia ja kumarsi
sitä. Näin hän vihastutti Herran, Israe-
lin Jumalan, aivan kuten hänen isänsä
oli tehnyt.

TOINEN KUNINKAIDEN KIRJA

JAKAUTUNEEN VALTAKUNNAN AIKA

1. LUKU

Ahasjan sairaus ja kuolema

1. Ahabin kuoleman jälkeen Mooab nousi kapinaan Israelia vastaan.

2. Kun 3:5

2. Ahasja putosi Samariassa yläsallin ikkunaristikon läpi ja loukkaantui. Silloin hän lähetti sanansaattajia ja sanoi heille: "Menkää ja kysykää Baal-Sebubilta, Ekronin jumalalta, toivunko minä tästä vammastani."

3. Mutta HERRAN enkeli oli sanonut tisbeläiselle Elialle: "Nouse ja mene Samarian kuninkaan lähettiläitä vastaan ja sano heille: 'Eikö Israelissa muka ole Jumalaa, kun menette kysymään neuvoa Baal-Sebubilta, Ekronin jumalalta?'"

4. Usein tähden HERRA sanoo näin: Vuoteesta, johon olet asettunut, sinä et enää astu alas, sillä sinun on kuoltava." Ja Elia lähti pois.

5. Kun lähettiläät sitten palasivat kuninkaan luo, hän kysyi heiltä: "Miksi te palaatte takaisin?"

6. He vastasivat hänelle: "Meitä vastaan tuli mies, joka sanoi meille: 'Menkää takaisin kuninkaan luo, joka lähetti teidät, ja sanokaa hänelle: Näin sanoo HERRA: Eikö Israelissa muka ole Jumalaa, kun menette kysymään neuvoa Baal-Sebubilta, Ekronin jumalalta? Sen tähden sinä et enää astu alas vuoteesta, johon olet asettunut, sillä sinun on kuoltava.'"

7. Kuningas kysyi heiltä: "Minkä näköinen oli se mies, joka tuli teitä vastaan ja puhui teille tällaisia sanoja?"

8. He vastasivat: "Hänellä oli yllään karvainen talja ja vyötäisillään nahkainen lannevaate.⁸⁶" Silloin kuningas sanoi: "Se on tisbeläinen Elia." Sak. 13:4; Matt. 3.4

9. Kuningas lähetti Eliaa luo viidenkymmenenpäällikön miehineen. Päälikkö meni Eliaa luo, kun tämä oli istumassa vuoren laella, ja sanoi hänelle: "Jumalan mies! Kuningas sanoo: 'Tule alas.'"

10. Elia vastasi viidenkymmenenpäällikölle: "Jos minä olen Jumalan mies, tulkoon taivaasta tuli ja nielkään sinut ja viisikymmentä miestäsi." Silloin tuli lankesi taivaasta ja kulutti päälikön ja hänen viisikymmentä miestänsä.

Luuk. 9:54

11. Kuningas lähetti Eliaa luo toisen viidenkymmenenpäällikön miehineen. Päälikkö sanoi Elialle: "Jumalan mies! Näin sanoo kuningas: 'Tule kiireesti alas.'"

12. Elia vastasi heille: "Jos minä olen Jumalan mies, tulkoon taivaasta tuli ja nielkään sinut ja viisikymmentä miestäsi." Silloin Jumalan tuli lankesi taivaasta ja kulutti päälikön ja hänen viisikymmentä miestänsä.

13. Kuningas lähetti vielä kolmannen viidenkymmenenpäällikön miehineen. Tämä kolmas viidenkymmenenpäällikkö meni ylös Eliaa eteen, polvistui jaanoi häneltä armoa sanoen: "Jumalan mies, olkoon minun henkeni ja näiden viidenkymmenen palvelijasi henki kallis sinun silmissäsi."

14. Tuli on langennut taivaasta ja kuluttanut ne kaksi ensimmäistä viidenkymmenenpäällikköä miehineen. Olkoon minun henkeni kuitenkin sinun silmissäsi kallis."

15. HERRAN enkeli sanoi Elialle: "Mene alas hänen kanssaan, älä pelkää häntä." Silloin Elia nousi ja meni päälikön kanssa kuninkaan luo.

16. Elia sanoi kuninkaalle: "Näin sanoo HERRA: Koska lähetit sanansaattajia kysymään neuvoa Baal-Sebubilta, Ekronin jumalalta, ikään kuin Israelissa ei olisi Jumalaa, jolta voisi pyytää sanaa, sinä et enää astu alas vuoteesta, johon olet noussut, vaan sinun on kuoltava."

86 1:8. Tai: "Hän oli karvainen, ja hänellä oli vyötäisillään nahkainen lannevaate".

17. Niin Ahasja kuoli HERRAN sanan mukaan, jonka Elia oli puhunut. Koska Ahasjalla ei ollut poikaa, Jooramista⁸⁷ tuli kuningas hänen jälkeensä. Tämä tapahtui Juudan kuninkaan Jooramin, Joosafatin pojan, toisena hallitusvuotena.

2. Kun. 3:1; 2. Aik. 21:1

18. Muista Ahasjaa koskevista asioista, siitä, mitä hän teki, on kirjoitettu Israelin kuninkaiden aikakirjaan.

2. LUKU

Elia otetaan taivaaseen

1. Siihen aikaan, kun HERRA aikoi ottaa Elian tulispäässä ylös taivaaseen, Elia ja Elisa olivat lähdössä Gilgalista.

2. Elia sanoi Elisalle: ”Jää sinä tänne, sillä HERRA on lähettänyt minut Beeteliin.” Mutta Elia vastasi: ”Niin totta kuin HERRA elää ja sinä itse elät, minä en jätä sinua.” Ja he menivät Beeteliin.

3. Beetelissä olevat profeetanoppilaat tulivat Elisan luo ja sanoivat hänelle: ”Tiedätkö, että HERRA ottaa tänään mestarisi pois sinun pääsi ylitse?” Hän vastasi: ”Kyllä minä tiedän, olkaa vaiti.”

4. Elia sanoi hänelle: ”Elia, jää sinä tänne, sillä HERRA on lähettänyt minut Jerikoon.” Mutta hän vastasi: ”Niin totta kuin HERRA elää ja sinä itse elät, minä en jätä sinua.” Ja he tulivat Jerikoon.

5. Jerikossa olevat profeetanoppilaat tulivat Elisan luo ja sanoivat hänelle: ”Tiedätkö, että HERRA ottaa tänään mestarisi pois sinun pääsi ylitse?” Hän vastasi: ”Kyllä minä tiedän, olkaa vaiti.”

6. Elia sanoi hänelle: ”Jää sinä tänne, sillä HERRA on lähettänyt minut Jordanille.” Mutta hän vastasi: ”Niin totta kuin HERRA elää ja sinä itse elät, minä en jätä sinua.” Ja he lähtivät yhdessä.

7. Viisikymmentä miestä profeetanoppilaiden joukosta lähti myös, ja he jäivät seisomaan jonkin matkan päähän, kun taas nuo kaksi seisahtuivat Jordanin rannalle.

8. Elia otti viittansa, kääri sen koon ja löi sillä vettä. Vesi jakautui kahtia, ja he kulkivat virran yli kuivaa myöten.

2. Moos. 14:21; Joos. 3:16

9. Kun he olivat tulleet yli, Elia sanoi Elisalle: ”Pyydä minua tekemään hyväksesi jotakin, ennen kuin minut otetaan pois luotasi.” Elia sanoi: ”Tul-koon minulle kaksinkertainen osa sinun hengestäsi.”

5. Moos. 21:17

10. Elia vastasi: ”Vaikeitapa pyydät! Mutta jos näet, kuinka minut otetaan pois luotasi, niin se täytetään, mutta jollet näe, sitä ei täytetä.”

11. Kun he näin kulkivat ja puhelivat, ilmestyivät akkia tuliset vaunut ja tuliset hevoset, jotka erottivat heidät toisistaan, ja Elia nousi tulispäässä taivaaseen.

1. Moos. 5:24

12. Sen nähdessään Elia huusi: ”Isäni, isäni, Israelin sotavaunut ja ratsumiehet!” Eikä hän enää nähnyt Eliaa. Sitten hän tarttui vaatteisiinsa ja repäisi ne kahtia.

2. Kun. 6:17,13:14

Elia Elian seuraajana

13. Elia nosti maasta Elian viitan, joka oli pudonnut tämän päältä, palasi takaisin ja pysähtyi Jordanin rannalle.

1. Kun. 19:19

14. Sitten hän otti viitan, joka oli pudonnut Elian päältä, löi sillä vettä ja sanoi: ”Missä on HERRA, Elian Jumala?” Kun hän näin löi vettä, se jakautui kahtia, ja Elia kulki virran yli.

15. Kun Jerikosta tulleet profeetanoppilaat näkivät tämän vastarannalta, he sanoivat: ”Elian henki lepää Elisan yllä.” He menivät häntä vastaan ja kumartuivat hänen edessään maahan,

16. ja sanoivat Elisalle: ”Katso, palvelijoittesi joukossa on viisikymmentä urhoollista miestä. Menkööt he etsimään mestariasi. Ehkä HERRAN Henki on temmannut hänet ja heittänyt jollekin vuorelle tai johonkin laaksoon.” Hän vastasi: ”Älkää lähettäkö.”

1. Kun. 18:12

17. Mutta kun he pyytämällä pyysivät häntä, hän lopulta kyllästyi ja sanoi: ”Lähettäkää sitten.” He lähettivät viisi-

⁸⁷ 1:17. Jooram oli Ahasjan veli. Juudan kuninkaan nimi oli myös Jooram.

2. Kuninkaiden kirja 2–3

kymmentä miestä. Nämä etsivät kolme päivää mutta eivät löytäneet Eliaa.

18. Kun he tulivat takaisin Elisan luot tämän ollessa vielä Jerikossa, Elisa sanoi heille: ”Enkö minä kieltänyt teitä menemästä?”

Jerikon vesi paranee

19. Kaupungin miehet sanoivat Elisalle: ”Katso, kaupunki sijaitsee hyvällä paikalla, niin kuin herrani näkee, mutta vesi on huonoa, ja maassa kärsitään keskenmenoista⁸⁸.”

2. Moos. 15:23

20. Elisa sanoi: ”Tuokaa minulle uusi malja ja panka siihen suolaa.” He toivat hänelle maljan.

21. Hän meni lähteelle, heitti suolan siihen ja sanoi: ”Näin sanoo HERRA: Minä olen parantanut tämän veden. Se ei enää aiheuta kuolemaa eikä keskenmenoja.”

22. Vesi parani ja on ollut terveellistä tähän päivään asti sen sanan mukaan, jonka Elisa oli puhunut.

Pojat pilkkaavat Elisaa

23. Sitten Elisa lähti Jerikosta ylös Beeteliin. Hänen kulkiessaan tietä tuli kaupungista nuoria poikia. He pilkkasivat häntä ja sanoivat: ”Mene ylös, kaljupää! Mene ylös, kaljupää!”

24. Elisa kääntyi ympäri, katsoi poikiin ja kirosi heidät HERRAN nimessä. Silloin metsästä tuli kaksi naaraskarhua, ja ne raatelivat neljäkymmentä-kaksi poikaa kuoliaaksi.

25. Sitten Elisa meni Karmelinvuorelle ja palasi sieltä Samariaan.

3. LUKU

Jooram Israelin kuninkaana

1. Jooram, Ahabin poika, tuli Israelin kuninkaaksi Samariassa Joosafatin, Juudan kuninkaan, kahdeksantentoista hallitusvuotena, ja hän hallitsi kaksitoista vuotta.

2. Kun. 1:17

2. Hän teki sitä, mikä on pahaa HERRAN silmissä, ei kuitenkaan isänsä ja äitinsä tavoin. Hän poisti Baalin pat-

saan, jonka hänen isänsä oli teettänyt,

1. Kun. 16:31

3. mutta piti kuitenkin kiinni Jerobeamin, Nebatin pojan, synneistä, joilla tämä oli vietellyt Israelin tekemään syntiä. Niistä hän ei luopunut.

1. Kun. 12:28–30

Elisa ennustaa Mooabin tappion

4. Meesa, Mooabin kuningas, omisti lammasmaumia ja maksoi verona Israelin kuninkaalle satatuhatta karitsaa ja sadantuhannen pässin villat.

5. Mutta Ahabin kuoltua Mooabin kuningas nousi kapinaan Israelin kuningasta vastaan.

2. Kun. 1:1

6. Siihen aikaan kuningas Jooram lähti Samariasta ja katsasti koko Israelin.

7. Palattuaan hän lähetti Joosafatille, Juudan kuninkaalle, sanan: ”Mooabin kuningas kapinoi minua vastaan. Lähdetkö kanssani sotaan Mooabia vastaan?” Hän vastasi: ”Lähden. Minä niin kuin sinä, minun kansani niin kuin sinun kansasi, minun hevoseni niin kuin sinun hevosesi!”

1. Kun. 22:4

8. Joosafat kysyi: ”Mitä tietä meidän on mentävä?” Jooram vastasi: ”Edomin autiomaan tietä.”

9. Niin Israelin kuningas, Juudan kuningas ja Edomin kuningas lähtivät liikkeelle. Kun he olivat kulkeneet kierrellen seitsemän päivän matkan, vettä ei ollut enää riittävästi sotajoukolle eikä kuormajuhdille, jotka seurasivat heitä.

10. Silloin Israelin kuningas sanoi: ”Voi! HERRA on kutsunut meidät kolme kuningasta kokoon antaakseen meidät Mooabin käsiin!”

11. Mutta Joosafat sanoi: ”Eikö täällä ole ketään HERRAN profeettaa, jotta voisimme hänen kauttaan kysyä neuvoa HERRALTA?” Silloin eräs Israelin kuninkaan palvelijoista vastasi: ”On täällä Elisa, Saafatin poika, joka vuodatti vettä Elia käsillemme.”

1. Kun. 22:5,7

12. Joosafat sanoi: ”Hänellä on HERRAN sana.” Niin Israelin kuningas, Joosafat ja Edomin kuningas menivät hänen luokseen.

88 2:19. Tai: ”ja maa on hedelmätön”.

13. Elisa sanoi Israelin kuninkaalle: "Mitä minulla on tekemistä sinun kansasi? Mene isäsi profeettojen ja äitisi profeettojen luo." Israelin kuningas vastasi hänelle: "Ei, sillä HERRA on kutsunut meidät kolme kuningasta kokoon antaakseen meidät Mooabin käsiin."

14. Elisa sanoi: "Niin totta kuin HERRA Sebaot elää, hän, jota minä palvelen: jollen tahtoisin tehdä Joosafatille, Juudan kuninkaalle, mieliksi, en edes katsoisi sinuun enkä huomaisi sinua."

15. Mutta tuokaa minulle nyt soittaja." Kun soittaja soitti, HERRAN käsi tuli Elisän päälle

1. Sam. 10:5

16. ja hän sanoi: "Näin sanoo HERRA: Kaivakaa tämä joenuoma kuoppia täyteen,

17. sillä näin sanoo HERRA: Te ette tule näkemään tuulta ettekä sadetta, ja kuitenkin tuo joenuoma tulee vettä täyteen. Te saatte juoda itse, samoin teidän karjanne ja kuormajuhtanne."

18. Tämä on kuitenkin HERRAN silmissä pieni asia. Hän antaa Mooabin teidän käsiinne."

19. Te valloitatte kaikki linnoitetut kaupungit ja kaikki vuraat kaupungit, kaadatte kaikki hedelmäpuut, tukitte kaikki vesilähteet ja turmelette kivillä kaikki hyvät peltopalstat."

20. Seuraavana aamuna ruokauhrin uhraamisen aikaan tuli vettä Edomista päin, ja vesi peitti maan.

2. Moos. 29:39

Mooabilaiset voitetaan

21. Kun mooabilaiset saivat kuulla, että nuo kuninkaat olivat lähteneet soitaan heitä vastaan, he kutsuivat koolle kaikki, jotka kykenivät pukemaan taisteluvarustuksen ylleen, kokeneemmat mukaan lukien, ja asettuivat rajalle."

22. Mutta kun mooabilaiset nousivat varhain aamulla ja aurinko paistoi veteen, he näkivät edessään olevan veden punaisena kuin veri."

23. Silloin he sanoivat: "Se on verä! Varmaan kuninkaat ovat joutuneet taisteluun keskenään ja surmanneet toisensa. Nyt saaliille, Mooab!"

24. Mutta kun he tulivat Israelin leiriin, israelilaiset nousivat ja voittivat mooabilaiset. Nämä pakenivat, ja israelilaiset löivät Mooabin täydellisesti."

25. He hävittivät kaupungit, ja kukin heistä heitti kiven kaikille hyville peltopalstoille, niin että ne tulivat täyteen kiviä. Lopulta vain Kiir-Haresetin muurin kivet olivat paikoillaan, mutta linkomiehett piirittivät kaupungin ja valloittivat sen."

26. Kun Mooabin kuningas näki, että taistelu kävi hänelle ylivoimaiseksi, hän otti mukaansa seitsemänsataa miekkamiestä murtautuakseen läpi Edomin kuninkaan kohdalta, mutta he eivät onnistuneet."

27. Silloin hän otti esikoispoikansa, josta oli määrä tulla kuningas hänen jälkeensä, ja uhrasi hänet polttouhriksi muurilla. Silloin israelilaisten keskuudessa syttyi suuri suuttumus, ja he lähtivät sieltä ja palasivat omaan maahansa."

4. LUKU

Lesken öljy

1. Eräs nainen, profeetanoppilaan vaimo, huusi Elisalle: "Minun mieheni, sinun palvelijasi, on kuollut. Sinä tiedät, että palvelijasi oli HERRAA pelkäävä mies. Nyt velkoja tulee ottamaan mollemmat lapseni orjikseen."

3. Moos. 25:39; Matt. 18:25

2. Elisa sanoi hänelle: "Mitä minä voin tehdä sinun hyväksesi? Sano minulle, mitä sinulla on talossasi." Nainen vastasi: "Palvelijattarellasi ei ole talossaan muuta kuin pieni pullollinen öljyä."

1. Kun. 17:12

3. Silloin Elisa sanoi: "Mene pyytämään itsellesi kylästä astioita, tyhjiä astioita, kaikilta naapureiltasi. Älä tyydy vähään."

4. Mene sitten sisään poikiesi kanssa ja sulje ovi jälkeesi. Kaada öljyä kaikkiin astioihin, ja aina kun astia tulee täyteen, siirrä se syrjään."

5. Nainen lähti hänen luotaan, meni poikiensa kanssa sisään ja sulki oven

jälkeensä. Pojat toivat hänelle astioita, ja hän kaatoi niihin öljyä.

6. Kun astiat olivat täynnä, nainen sanoi pojalleen: "Tuo minulle vielä astia." Mutta tämä vastasi: "Astioita ei enää ole." Silloin öljy tyrehtyi.

7. Nainen meni ja kertoi sen Jumalan miehelle. Tämä sanoi: "Mene ja myy öljy ja maksa velkasi. Sinä ja poikasi elätte sillä, mikä jää jäljelle."

Elisa herättää henkiin suunemilaisen naisen pojan

8. Eräänä päivänä Elisa meni Suunemiin. Siellä oli arvossa pidetty nainen, joka vaati häntä aterialle. Niin usein kuin Elisa kulki sitä kautta, hän poikkesi sinne aterioimaan.

9. Nainen sanoi miehelleen: "Katsohan, minä tiedän, että mies, joka aina kulkee meidän kauttamme, on pyhä Jumalan mies."

10. Tekisimmekö pienen kattohuoneen ja sijoittaisimme sinne vuoteen, pöydän, tuolin ja lampun häntä varten, niin että hän tullessaan luoksemme voisi vetäytyä sinne?"

11. Kun Elisa eräänä päivänä tuli sinne, hän vetäytyi kattohuoneeseen ja asettui makuulle.

12. Hän sanoi palvelijalleen Geehasille: "Kutsu tänne se suunemilainen vaimo." Geehasi kutsui hänet, ja nainen astui Geehasin eteen.

13. Elisa pyysi palvelijaansa sanomaan naiselle: "Sinä olet nähnyt kaiken tämän vaivan meidän vuoksemme. Mitä voisimme tehdä hyväksesi? Onko sinulla jotakin asiaa kuninkaalle tai sotapäällikölle?" Nainen vastasi: "Ei, minähän asun heimoni keskellä."

14. Elisa kysyi: "Eikö siis ole mitään tehtävissä hänen hyväkseen?" Geehasi vastasi: "On kyllä! Hänellä ei ole poikaa, ja hänen miehensä on vanha."

15. Silloin Elisa sanoi: "Kutsu hänet." Geehasi kutsui naisen, ja tämä seisahdettiin ovelle.

16. Elisa sanoi: "Tähän aikaan tulevana vuonna sinulla on poika sylissäsi." Nainen vastasi: "Ei, herrani, Jumalan

mies, älä uskottele turhia palvelijattarellesi."

1. Moos. 18:10

17. Nainen tuli kuitenkin raskaaksi ja synnytti pojan seuraavana vuonna, niin kuin Elisa oli hänelle sanonut.

18. Kun poika oli varttunut, hän lähti eräänä päivänä isänsä luo, joka oli leikkuuväen joukossa.

19. Hän valitti isälleen: "Voi päätän! Voi päätän!" Isä sanoi palvelijalle: "Kanna hänet äitinsä luo."

20. Palvelija otti pojan ja vei hänet äidin luo. Poika istui äitinsä sylissä keskipäivään asti, ja sitten hän kuoli.

21. Äiti meni ylös ja laski pojan Jumalan miehen vuoteelle. Sitten hän sulki oven, lähti pois

22. ja kutsui miehensä ja sanoi: "Lähetä minun luokseni joku palvelijoista ja aasintamma. Minä riennän Jumalan miehen luo ja tulen pian takaisin."

23. Mies sanoi: "Miksi menet hänen luokseen tänään? Eihän nyt ole uusia eikä sapatti." Hän vastasi: "Ole huoleti."

24. Nainen satuloi aasintamman ja sanoi palvelijalleen: "Aja eteenpäin äläkä keskeytä matkaani, ennen kuin sanon sinulle."

25. Niin hän lähti ja tuli Jumalan miehen luo Karmelinvuorelle. Kun Jumalan mies näki hänet kaukaa, hän sanoi palvelijalleen Geehasille: "Katso, hän on se suunemilainen nainen."

26. Juokse häntä vastaan ja kysy häneltä: "Onko sinulla kaikki hyvin? Voiko miehesi hyvin? Miten poikasi voi?" Nainen vastasi: "Hyvin."

27. Tultuaan vuorelle Jumalan miehen luo nainen tarttui hänen jalkoihinsa. Geehasi astui esiin työntääkseen naisen pois, mutta Jumalan mies sanoi: "Jätä hänet rauhaan, sillä hänen sielunsa on murheellinen. HERRA on salannut sen minulta eikä ole kertonut sitä minulle."

28. Nainen sanoi: "Pyysinkö minä poikaa herrattani? Enkö minä sanonut: Älä uskottele minulle turhia?"

29. Silloin Elisa sanoi Geehasille: ”Vyötä itsesi, ota minun sauvani käteesi ja mene. Kun kohtaat jonkun, älä tervehdi häntä, ja jos joku tervehtii sinua, älä vastaa. Aseta sitten sauvani pojan kasvoille.” Luuk. 10:4

30. Pojan äiti sanoi: ”Niin totta kuin HERRA elää ja sinä itse elät, minä en jätä sinua.” Silloin Elisa nousi ja seurasi häntä.

31. Geehasi oli mennyt heidän edellään ja asettanut sauvan pojan kasvoille, mutta ei kuulunut ääntä eikä näkynyt mitään elonmerkkiä. Geehasi palasi Elisan luo ja sanoi hänelle: ”Poika ei herännyt.”

32. Kun Elisa tuli taloon, poika makasi siellä hänen vuoteellaan kuolleena.

33. Tultuaan sisään huoneeseen hän sulki oven, niin että he jäivät kahden, ja sitten hän rukoili HERRAA. Matt. 6:6; Ap. t. 9:40

34. Sen jälkeen hän nousi vuoteelle ja laskeutui pojan ylle. Hän pani suunsa hänen suunsa päälle, silmänsä hänen silmiensä päälle ja kädet hänen käsiensä päälle. Kun hän näin kumartui pojan ylitse, tämän ruumis alkoi lämmetä. 1. Kun. 17:21; Ap. t. 20:10

35. Sitten hän käveli huoneessa keran edestakaisin, nousi taas vuoteelle ja kumartui pojan ylle. Silloin poika aivasti seitsemän kertaa ja avasi silmänsä.

36. Elisa kutsui Geehasin ja sanoi: ”Kutsu tänne se suunemilainen nainen.” Geehasi kutsui naisen, ja tämä tuli Elisan luo. Elisa sanoi: ”Ota poikasi.”

37. Nainen heittäytyi maahan Elisan jalkojen juureen. Sitten hän otti poikansa ja meni ulos.

Padassa on kuolema!

38. Elisan palatessa Gilgaliin maasa oli nälänhätä. Kun profeetanoppilaat istuivat hänen edessään, hän sanoi palvelijalleen: ”Pane suuri pata tulelle ja keitä keitto profeetanoppilaille.”

2. Kun. 2:1,6:1

39. Eräs oppilaista meni niitylle poimimaan malvoja⁸⁹. Hän löysi villin köynnöskasvin ja poimi siitä villikurpitsoja viittansa täyteen. Takaisin tultuaan hän leikkeli ne keittopataan, sillä he eivät tunteneet niitä.

40. He ammensivat miehille keittoa syötäväksi. Mutta kun nämä maistivat sitä, he huusivat: ”Jumalan mies, padassa on kuolema!” Eivätkä he voineet syödä.

41. Silloin Elisa sanoi: ”Tuokaa jauhoja.” Sitten hän heitti jauhot pataan ja sanoi: ”Ammentakaa väelle syötäväksi.” Eikä padassa ollut mitään vahingollista.

Sata miestä ravitaan

42. Eräs mies tuli Baal-Saalisasta ja toi Jumalan miehelle uutisleipiä, kak-sikymmentä ohraleipää ja paahdettuja jyviä repussaan. Silloin Elisa sanoi palvelijalleen: ”Anna ne väelle syötäväksi.”

43. Mutta palvelija kysyi: ”Kuinka minä voin tarjota siitä sadalle miehelle?” Hän vastasi: ”Anna väelle syötäväksi, sillä näin sanoo HERRA: 'He syövät, ja ruokaa jää tähteeksikin.'”

Matt. 14:15,15:32; Mark. 6:35–44; Luuk. 9:12–17

44. Hän pani ruuan heidän eteensä, ja he söivät. Ruokaa jäi tähteeksikin niin kuin HERRA oli sanonut.

5. LUKU

Naeman puhdistuu spitaalista

1. Naeman, Aramin kuninkaan sotapäällikkö, oli kunnioitettu ja herransa arvostama mies, sillä hänen kauttaan HERRA oli antanut Aramille voiton. Tämä mies oli sotasankari mutta hän sairasti spitaalia.

2. Kun aramilaiset erään kerran olivat käyneet ryöstoretkellä, he olivat tuoneet Israelin maasta vankina pienen tytön. Hän oli joutunut Naemanin vaimon palvelukseen.

3. Tyttö sanoi emännälleen: ”Jospa herrani menisi Samariassa asuvan

⁸⁹ 4:39. Kasvi, jonka lohkohedelmiä käytettiin ravintona.

2. Kuninkaiden kirja 5

profeetan luo! Tämä voisi vapauttaa hänet spitaalista.”

4. Naeman meni ja kertoi herralleen, mitä Israelin maasta tuotu tyttö oli sanonut.

5. Aramin kuningas vastasi: ”Mene vain sinne. Minä lähetän kirjeen Israelin kuninkaalle.” Naeman lähti ja otti mukaansa kymmenen talenttia hopeaa, kuusituhatta sekeliä kultaa ja kymmenen juhlapukua.

6. Hän vei Israelin kuninkaalle myös kirjeen, jossa sanottiin: ”Minä olen lähettänyt luoksesi palvelijani Naemanin tämä kirje mukanaan, jotta vapauttaisit hänet spitaalista.”

7. Kun Israelin kuningas oli lue-
nut kirjeen, hän repäisi vaatteensa ja sanoi: ”Olenko minä Jumala, joka voi ottaa ja antaa elämän, koska se mies käskee minua vapauttamaan tuon miehen spitaalista? Ymmärtäkää ja nähkää, että hän etsii syytä sotaan minua vastaan.”

5. Moos. 32:39; 1. Sam. 2:9

8. Kun Jumalan mies Elisa kuuli, että Israelin kuningas oli repäissyt vaatteensa, hän lähetti tälle sanan: ”Miksi olet repäissyt vaatteesi? Tulkoon hän minun luokseni, niin hän saa tietää, että Israelissa on profeetta.”

9. Naeman tuli hevosineen ja vau-
nuineen ja seisautui Elisan talon oven eteen.

10. Elisa lähetti hänen luokseen sananviejän ja käski sanoa: ”Mene ja peseydy seitsemän kertaa Jordanissa, niin ruumiisi paranee entiselleen, ja sinä puhdistut.”

Joh. 9:7

11. Silloin Naeman vihastui, lähti pois ja sanoi: ”Minä ajattelin hänen edes tulevan luokseni, seisovan ja huutavan HERRAN, Jumalansa, nimeä, heiluttavan kättään sairaan paikan yllä ja näin poistavan spitaalin.

12. Eivätkö Damaskoksen virrat Abana ja Parpar ole parempia kuin kaikki Israelin vedet? Enkö voisi yhtä hyvin peseytyä niissä tullakseni puhtaaksi.” Sitten hän kääntyi ja lähti raivoissaan tiehensä.

13. Mutta Naemanin palvelijat menivät hänen luokseen ja sanoivat hänelle: ”Isäni, jos profeetta olisi käskennyt sinun tehdä jotakin suurenmoista, etkö tekisi sitä? Saati sitten nyt, kun hän sanoi sinulle vain: ’Peseydy ja puhdistu!’”

14. Niin Naeman meni ja upottaui Jordaniin seitsemän kertaa Jumalan miehen sanan mukaan. Silloin hän puhdistui, ja hänen lihansa tuli entiselleen, pienen pojan lihan kaltaiseksi.

Luuk. 4:27

Elisa kieltäytyy Naemanin lahjasta

15. Naeman palasi koko seurueensa kanssa Jumalan miehen luo, jäi seisomaan hänen eteensä ja sanoi: ”Katso, nyt minä tiedän, ettei Jumalaa ole missään muualla maan päällä kuin Israelissa. Ota siis kiitoslahja palvelijaltasi.”

16. Mutta Elisa vastasi: ”Niin totta kuin HERRA, jota minä palvelen, elää, minä en ota sitä.” Ja vaikka Naeman pyytämällä pyysi, hän kieltäytyi.

17. Naeman sanoi: ”Jos et lahjaa otakaan, salli kuitenkin palvelijasi saada sen verran maata kuin muulipari voi kantaa. Palvelijasi ei enää uhraa polttouhria eikä teurasuhria muille jumalille kuin HERRALLE.

18. HERRA antakoon kuitenkin anteeksi palvelijallesi sen, että kun kuningas, minun herrani, menee Rimmonin temppeliin ja kumartaen rukoilee minun käteeni nojaten, niin minäkin kumarrun siellä. Antakoon siis HERRA palvelijallesi anteeksi sen, että minä kumarrun Rimmonin temppelissä.”

19. Elisa sanoi hänelle: ”Mene rauhassa.”

Geehasin ahneus ja rangaistus

Kun Naeman oli lähtenyt Elisan luota ja kulkenut jonkin matkaa,

20. ajatteli Geehasi, Jumalan miehen Elisan palvelija: ”Kas vain! Herrani säästi tuota aramilaista Naemania eikä ottanut häneltä mitään siitä, mitä hän oli tuonut mukanaan. Niin totta kuin HERRA elää, minä juoksen hänen jälkeensä saadakseni häneltä jotakin.”

21. Niin Geehasi lähti Naemanin perään. Kun Naeman näki tämän juoksevan jäljessään, hän hyppäsi alas vauhuista, meni häntä vastaan ja kysyi: "Onko kaikki hyvin?"

22. Geehasi vastasi: "Kaikki on hyvin, mutta herrani lähetti minut sanoen: 'Nyt juuri tuli luokseni Efraimin vuorisista kaksi nuorta miestä, profeetanoppilaita. Antaisitko heille talentin hopeaa ja kaksi juhlapukua?'"

23. Naeman vastasi: "Salli minun antaa kaksi talenttia." Ja hän pyytämällä pyysi häntä. Sitten Naeman satoi kaksi talenttia hopeaa kahteen pussiin ja antoi ne sekä kaksi juhlapukua kahdelle palvelijalleen, ja nämä kantoivat niitä Geehasin edellä.

24. Kun hän tuli linnoitettuun kaupunkiin, hän otti ne heiltä ja antoi ne säilytettäväksi erääseen taloon. Sitten hän päästi miehet menemään.

25. Kun Geehasi meni herransa eteen, Elisa kysyi häneltä: "Mistä tulet, Geehasi?" Hän vastasi: "Palvelijasi ei ole käynyt missään."

26. Elisa sanoi hänelle: "Eikö henkeni⁹⁰ kulkenut kanssasi, kun eräs mies lähti vaunuistaan sinua vastaan? Oliko nyt aika ottaa vastaan hopeaa ja vaatteita ja hankkia oliivitarhoja, viinitarhoja, lampaita, nautoja, orjia ja orjattaria?"

27. Niinpä Naemanin spitaali tarttuu sinuun ja sinun jälkeläisiisi ikiajoiksi." Ja Geehasi lähti hänen luotaan lumi-valkeana spitaalista.

2. Moos. 4:6; 4. Moos. 12:10

6. LUKU

Kirves nousee vedenpinnalle

1. Profeetanoppilaat sanoivat Elisalle: "Näetkö? Huone, jossa me istumme sinun edessäsi, on meille liian ahdas.

2. Kun. 4:38

2. Menkäämme siis Jordanille ja ottakaamme sieltä kukin yksi hirsi ja rakentakaamme sinne paikka kokoon-
tumisista varten." Hän sanoi: "Menkää."

3. Eräs heistä kysyi: "Suostuthan tulemaan palvelijoittesi kanssa?" Elisa vastasi: "Minä tulen."

4. Elisa lähti heidän kanssaan, ja Jordanille tultuaan he kaatoivat puita.

5. Kun eräs heistä kaatoi puuta, kirveenterä irtosi ja putosi veteen. Mies huusi hädissään: "Voi, herrani, se oli vielä lainattu!"

6. Jumalan mies kysyi: "Mihin se putosi?" Mies näytti hänelle paikan. Silloin Elisa veisti puukappaleen, heitti sen siihen paikkaan ja sai kirveenterän nousemaan pintaan.

7. Sitten hän sanoi: "Ota se ylös." Mies kurotti kätensä ja otti kirveenterän.

Herra sokaisee aramilaisten sotajoukon

8. Kun Aramin kuningas oli sodassa Israelia vastaan, hän neuvotteli palvelijoidensa kanssa ja sanoi: "Minä asetan joukkoni siihen ja siihen paikkaan."

9. Silloin Jumalan mies lähetti Israelin kuninkaalle sanan: "Varo, ettet kulje sen paikan kautta, sillä aramilaiset ovat asettuneet sinne väijyksiin."

10. Israelin kuningas lähetti miehiä paikkaan, josta Jumalan mies oli häntä varoittanut, ja hän oli siellä varuillaan. Eikä näin tapahtunut ainoastaan keran tai kahdesti.

11. Aramin kuninkaan sydän tuli tästä levottomaksi. Hän kutsui palvelijansa ja sanoi: "Ettekö te pysty kertomaan minulle, kuka meidän joukossamme on Israelin kuninkaan puolella?"

12. Silloin eräs hänen palvelijoistaan sanoi: "Ei kukaan, herrani kuningas, vaan profeetta Elisa, joka on Israelissa, ilmoittaa Israelin kuninkaalle nekin sanat, jotka sinä puhut makuuhuoneessasi."

13. Kuningas sanoi: "Menkää ja ottakaa selvää, missä hän on, niin minä lähetän miehiä ottamaan hänet kiinni." Kuninkaalle kerrottiin: "Hän on Dootanissa."

14. Silloin Aramin kuningas lähetti sinne hevosia ja sotavaunuja ja suuren

90 5:26. Kirj.: "sydämeni".

2. Kuninkaiden kirja 6

sotajoukon. Joukot tulivat sinne yöllä ja saartoivat kaupungin.

15. Kun Jumalan miehen palvelija nousi varhain aamulla ja meni ulos, hän näki, että sotajoukko hevosineen ja sotavaunuineen piiritti kaupunkia. Palvelija sanoi Elisalle: "Voi, herrani, mitä me nyt teemme!"

16. Elisa vastasi: "Älä pelkää, sillä niitä, jotka ovat meidän kanssamme, on enemmän kuin niitä, jotka ovat heidän kanssaan." 2. Aik. 32:7; 1. Joh. 4:4

17. Elisa rukoili ja sanoi: "HERRA, avaa hänen silmänsä, että hän näkisi." Silloin HERRA avasi palvelijan silmät, ja tämä näki, että vuori oli täynnä tulisia hevosia ja vaunuja joka puolella Elisan ympärillä.

1. Moos. 32:2-3;

2. Kun. 2:11,13.14; Ps. 34:8

18. Kun vihollisia sitten tuli Elisaa kohti, hän rukoili HERRAA ja sanoi: "Sokaise tämä väkijoukko." Niin Herra sokaisi heidät Elisan sanan mukaan.

1. Moos. 19:11

19. Elisa sanoi heille: "Ei tämä ole oikea tie, eikä tämä ole oikea kaupunki. Seuratkaa minua, niin minä vien teidät sen miehen luo, jota te etsitte." Ja hän vei heidät Samariaan.

20. Heidän tultuaan Samariaan Elisa sanoi: "HERRA, avaa heidän silmänsä, että he näkisivät." Silloin HERRA avasi heidän silmänsä, ja he näkivät olevansa keskellä Samariaa.

21. Kun Israelin kuningas näki heidät, hän kysyi Elisalta: "Surmaanko minä heidät, isäni, surmaanko heidät?"

22. Elisa vastasi: "Älä surmaa. Surmaisitko sinä ne, jotka olet ottanut vangiksi miekkasi ja jousesi avulla? Pane heidän eteensä leipää ja vettä. Syökööt ja juokoot ja menkööt sitten herransa luo."

23. Silloin kuningas valmisti heille suuret pidot. Kun he olivat syöneet ja juoneet, hän päästi heidät menemään, ja he menivät herransa luo. Eikä aramilaisia rosvojoukkoja enää tullut Israelin maahan.

Samarian piiritys ja nälänhätä

24. Sen jälkeen tapahtui, että Benhadad, Aramin kuningas, kokosi kaiken sotajoukkonsa ja alkoi piirittää Samariaa.

25. Heidän ahdistuaessaan Samariaa kaupungissa syntyi suuri nälänhätä. Aasiinpää maksoi silloin kahdeksan kymmentä hopeasekeliä ja neljännes kab-mittaa kyyhkysensontaa⁹¹ viisi hopeasekeliä.

26. Kun Israelin kuningas siihen aikaan erään kerran käveli muurin päällä, muuan nainen huusi hänelle: "Auta, herrani, kuningas."

27. Kuningas vastasi: "Jollei HERRA sinua auta, niin mistä minä hankin sinulle apua? Puimatantereeltako vai viinikuurnasta?"

28. Kuningas kysyi vielä: "Mikä sinun on?" Nainen vastasi: "Tuo nainen sanoi minulle: 'Anna tänne poikasi, niin syömme hänet tänään. Huomenna syömme minun poikani.'

29. Me keitimme minun poikani ja söimme hänet. Toisena päivänä minä sanoin hänelle: 'Anna tänne poikasi, niin syömme hänet.' Mutta hän oli piilottanut poikansa."

3. Moos. 26:29;

5. Moos. 28:53,57

30. Kun kuningas kuuli naisen sanat, hän repäisi vaatteensa. Koska hän silloin oli kävelemässä muurin päällä, kansa näki, että hänellä oli vaatteiden alla säkki paljaalla iholla. 1. Kun. 21:27

31. Kuningas sanoi: "Jumala rangaiskoon minua nyt ja vasta, jos Elisan, Saafatin pojan, pää on vielä paikoillaan tämän päivän jälkeen."

1. Kun. 19:2

32. Elisa istui talossaan, ja vanhimmat olivat hänen luonaan. Kuningas lähetti miehen edellään, mutta ennen kuin sanansaattaja tuli Elisan luo, Elisa sanoi vanhimmille: "Näettekö, kuinka se murhamiehen poika on lähettänyt miehen hakkaamaan minulta pään poikki? Kun hän tulee, katsokaa, että suljette oven ja pidättelette häntä ovel-

⁹¹ 6:25. Voi merkitä myös kasvia, jota syötiin hätätilassa.

la. Eivätkö jo hänen herransakin askeleet kuulu hänen jäljessään?”

33. Elisan vielä puhuessa heidän kanssaan kuninkaan lähetti tuli hänen luokseen ja sanoi: ”Tämä vitsaus tulee HERRALTA! Miksi panisin enää mitään toivoa HERRAAN?”

7. LUKU

Elisa ennustaa nälänhädän loppuvan

1. Elisa vastasi: ”Kuulkaa HERRAN sana. Näin sanoo HERRA: Huomenna tähän aikaan maksaa Samarian portilla sea-mitta hienoja vehnäjauhoja sekelin ja kaksi sea-mittaa ohria sekelin.”

2. Silloin vaunu-upseeri, jonka käsivarresta kuningas otti tukea, vastasi Jumalan miehelle ja sanoi: ”Vaikka HERRA tekisi luukut taivaaseen, voisiko sellaista tapahtua?” Elisa vastasi: ”Sinä saat nähdä sen omin silmin, mutta syödä sinä et saa.”

Aramilaisten äkkilähtö

3. Kaupungin portin edustalla oleskeli neljä spitaalista miestä. He sanoivat toisilleen: ”Mitä me tässä istumme ja odotamme kuolemaa!

3. Moos. 13:46

4. Jos päätämme mennä kaupunkiin, jossa on nälänhätä, me kuolemmme. Jos jäämme tähän, me kuolemmme. Tulkaa, siirtykäämme aramilaisten leiriin. Jos he jättävät meidät eloon, me jäämme eloon, mutta jos he surmaavat meidät, me kuolemmme.”

5. Iltahämärissä he nousivat menäkseen aramilaisten leiriin, mutta kun he tulivat leirin laitaan, siellä ei ollutkaan ketään.

6. Herra oli näet antanut aramilaisten sotajoukon kuulla sotavaunujen, hevosten ja suuren sotajoukon ääntä. Silloin aramilaiset olivat sanoneet toisilleen: ”Nyt Israelin kuningas on palkannut heettäiläisten kuninkaat ja Egyptin kuninkaat hyökkäämään meidän kimppuumme.”

7. Siksi he olivat nousseet ja paenneet hämärissä. Telttansa, hevosensa,

aasinsa ja leirinsä he olivat jättäneet niille sijoilleen ja paenneet henkensä edestä.

Spitaaliset tuovat hyvän sanoman

8. Tultuaan leirin laitaan spitaaliset menivät erääseen teltaan, söivät ja joivat, ottivat sieltä hopeaa, kultaa ja vaatteita, menivät pois ja kätkivät ne. Sitten he tulivat takaisin, menivät toiseen teltaan ja ottivat sieltäkin saalista, menivät pois ja kätkivät myös sen.

9. Mutta sitten he sanoivat toisilleen: ”Emme tee oikein. Tämä päivä on hyvän sanoman päivä. Jos olemme vaiti ja odotamme aamun valkenemiseen asti, me syylistymme rikokseen. Tulkaa, menkäämme kertomaan tästä kuninkaan palatsiin.”

10. Sitten he menivät, kutsuivat kaupungin portinvartijat ja kertoivat heille: ”Me menimme aramilaisten leiriin, mutta siellä ei ollut ketään, eikä kuulunut ihmisten ääniä. Siellä oli vain hevosia ja aaseja kytkettyinä, ja teltat olivat paikoillaan.”

11. Portinvartijat huusivat ja ilmoittivat tämän kuninkaan palatsiin.

12. Kuningas nousi yöllä ja sanoi palvelijoilleen: ”Minäpä sanon teille, mitä aramilaiset aikovat tehdä. He tietävät meidän kärsivän nälkää ja ovat poistuneet leiristään ja piiloutuneet kedolle. He ajattelevat, että kun me lähdemme ulos kaupungista, he ottavat meidät elävinä kiinni ja pääsevät sisälle kaupunkiin.”

13. Mutta eräs hänen palvelijoistaan vastasi: ”Ottakoot muutamat miehet viisi jäljellä olevista hevosista. Niillehän käy muutenkin samoin kuin kaikelle Israelin joukolle, joka on jäljellä kaupungissa, ja samoin kuin on käynyt kaikelle Israelin joukolle, joka on jo tuhoutunut. Lähettäkäämme heidät matkaan, niin näemme.”

14. Niin he ottivat kahdet vaunut hevosineen, ja kuningas lähetti ne aramilaisten sotajoukon jälkeen sanoen vaunusotureille: ”Menkää katsomaan!”

15. He menivät aramilaisten jäljessä Jordanille asti ja näkivät, että koko tie oli täynnä vaatteita ja varusteita, jotka aramilaiset olivat heittäneet pois hädissään. Miehet palasivat ja kertoivat kaiken kuninkaalle.

16. Silloin kansa lähti ja ryösti aramilaisten leirin. Ja niin sea-mitta hienoja vehnäjauhoja maksoi sekelin ja kaksi sea-mittaa ohria sekelin, HERRAN sanan mukaan.

Epäuskoinen upseeri saa surmansa

17. Kuningas oli asettanut porttia valvomaan sen upseerin, jonka käsisvarresta hän vaunuissa otti tukea, mutta kansa tallasi hänet portin luona kuoliaaksi. Kävi juuri niin kuin Jumalan mies oli puhunut silloin, kun kuningas oli tullut hänen luokseen.

18. Jumalan mies oli nimittäin sanonut kuninkaalle: "Huomenna tähän aikaan maksaa Samarian portilla kaksi sea-mittaa ohria sekelin ja yksi sea-mitta hienoja vehnäjauhoja sekelin."

19. Mutta upseeri oli vastannut Jumalan miehelle: "Vaikka HERRA tekisi luukut taivaaseen, voisiko sellaista tapahtua?" Silloin Elisa oli vastannut: "Sinä saat nähdä sen omin silmin, mutta syödä sinä et saa."

20. Niin hänen myös kävi. Kansa polki hänet portin luona jalkoihinsa, ja hän kuoli.

8. LUKU

Elisa auttaa suunemilaista naista

1. Elisa puhui naiselle, jonka pojan hän oli herättänyt henkiin, ja sanoi: "Nouse, sinä ja perheesi, ja mene muualle asumaan, missä vain voit asua, sillä Herra on kutsunut tähän maahan nälänhädän, ja se myös tulee seitsemäksi vuodeksi."

Ruut. 1:1;
2. Kun. 4:32–37

2. Nainen nousi ja teki Jumalan miehen sanan mukaan. Hän lähti perheineen ja asui muukalaisena filistealaisten maassa seitsemän vuotta.

3. Niiden seitsemän vuoden kuluttua nainen palasi filistealaisten maasta. Hän meni kuninkaan luo ja äänekkäästi valittaen vetosi tähän saadakseen talonsa ja peltonsa takaisin.

4. Kuningas oli silloin puhumassa Geehasin, Jumalan miehen palvelijan, kanssa ja oli pyytänyt häneltä: "Kerro minulle kaikista niistä suurista teoista, jotka Elisa on tehnyt."

5. Juuri kun Geehasi oli kertomassa kuninkaalle, kuinka Elisa oli herättänyt kuolleen henkiin, tuli kuninkaan luo nainen, jonka pojan Elisa oli herättänyt henkiin, ja anoi äänekkäästi valittaen takaisin taloaan ja peltoa. Silloin Geehasi sanoi: "Herrani, kuningas, tämä on se nainen, ja tuo on hänen poikansa, jonka Elisa herätti henkiin."

6. Kuningas tiedusteli naiselta asiaa, ja tämä kertoi hänelle kaiken. Silloin kuningas lähetti erään hoviherran hänen mukaansa ja sanoi: "Järjestä hänelle takaisin kaikki, mikä hänelle kuuluu, ja korvaa kaikki pellow sadot siitä päivästä alkaen, jona hän lähti maasta, tähän päivään asti."

Elisan ennustus Hasaelista

7. Kun Elisa kerran tuli Damaskokseen, Aramin kuningas Benhadad oli sairaana. Kun hänelle kerrottiin, että Jumalan mies on tullut kaupunkiin,

8. sanoi kuningas Hasaelille: "Ota mukaasi lahja, mene tapaamaan Jumalan miestä ja kysy hänen kauttaan HERRALTA, toivunko minä tästä taudista."

1. Kun. 14:3; 2. Kun. 1:2

9. Hasael meni tapaamaan Elisaa ja otti mukaansa lahjaksi neljäkymmentä kamelinkuormaa kaikkea, mikä Damaskoksessa oli parasta. Hän tuli ja astui Elisan eteen ja sanoi: "Poikasi Benhadad, Aramin kuningas, lähetti minut sinun luoksesi kysymään, toivuko hän tästä taudista."

10. Elisa sanoi: "Mene ja sano hänelle: 'Sinä toivut.' HERRA on kuitenkin näyttänyt minulle, että hän kuolee."

2. Kuninkaiden kirja 8

11. Jumalan mies tuijotti eteensä ilmeettömänä, kunnes lopulta purskahti itkuun.

12. Hasael kysyi: "Minkä tähden herrani itkee?" Elisa vastasi: "Koska minä tiedän, kuinka paljon pahaa sinä tulet tekemään israelilaisille. Sinä sytytät tulleiden heidän varustetut kaupunkinsa, surmaat miekalla heidän nuoret miehensä, murskaat heidän pienet lapsensa ja halkaiset heidän raskaana olevat vaimonsa." 2. Kun. 10:32, 12.18, 13:7

13. Hasael sanoi: "Mikä on palvelijasi, tällainen koira, että hän voisi saavuttaa jotakin niin suurta?" Elisa vastasi: "HERRA on näyttänyt minulle, että sinusta tulee Aramin kuningas." 1. Sam. 4:15; 2. Sam. 9:8; 1. Kun. 19:15

14. Hasael lähti Elisan luota ja tuli herransa luo. Kuningas kysyi häneltä: "Mitä Elisa sanoi sinulle?" Hasael vastasi: "Hän sanoi minulle, että sinä toivut."

15. Mutta seuraavana päivänä Hasael otti peitteen, kastoi sen veteen ja piti sitä levitettynä Benhadadin kasvoilla, kunnes tämä kuoli. Ja Hasael tuli kuninkaaksi hänen tilalleen.

Jooram Juudan kuninkaana

(2. Aik. 21:1–20)

16. Israelin kuninkaan Jooramin, Ahabin pojan, viidentenä hallitusvuotena, Joosafatin vielä ollessa Juudan kuninkaana, tuli Jooramista, Juudan kuninkaan Joosafatin pojasta, kunin-

17. Jooram oli kuninkaaksi tullessaan kolmenkymmenen kahden vuoden ikäinen ja hallitsi Jerusalemissa kahdeksan vuotta.

18. Hän vaelsi Israelin kuninkaiden tietä Ahabin suvun tavoin. Hänellä oli näet vaimona Ahabin tytär, ja hän teki sitä, mikä on pahaa HERRAN silmissä.

19. Palvelijansa Daavidin tähden HERRA ei kuitenkaan tahtonut tuhota Juudaa, koska hän oli luvannut antaa Daavidin ja hänen poikiensa lampun palaa ikuisesti. 1. Kun. 11:36; 15:4; Ps.1 32:17

20. Jooramin päivinä edomilaiset nousivat kapinaan Juudan valtaa vastaan ja asettivat itselleen kuninkaan.

2. Sam. 8:14; 1. Kun. 22:48

21. Jooram meni kaikkine sotavainuineen rajan yli Saairiin. Hän nousi yöllä ja voitti häntä ja sotavaunujen päälliköitä piirittäneet edomilaiset, mutta hänen sotaväkinsä pakeni teltoilleen.

22. Edomilaiset siis nousivat kapinaan Juudaa vastaan, ja näin on ollut tähän päivään asti. Samaan aikaan myös Libna nousi kapinaan.

1. Moos. 27:40; Joos. 21:13

23. Muista Jooramia koskevista asioista ja kaikesta, mitä hän teki, on kirjoitettu Juudan kuninkaiden aikakirjaan.

24. Jooram meni lepoon isiensä luo, ja hänet haudattiin isiensä viereen Daavidin kaupunkiin. Hänen poikansa Ahasja tuli kuninkaaksi hänen jälkeensä.

Ahasja Juudan kuninkaana

(2. Aik. 22:1–6)

25. Israelin kuninkaan Jooramin, Ahabin pojan, kahdententoista hallitusvuotena tuli Ahasja, Juudan kuninkaan Jooramin poika, kuninkaaksi.

2. Kun. 9:29

26. Ahasja oli kahdenkymmenen kahden vuoden ikäinen tullessaan kuninkaaksi, ja hän hallitsi Jerusalemissa vuoden. Hänen äitinsä oli nimeltään Atalja, Israelin kuninkaan Omrin pojan tytär.

1. Kun. 16:29

27. Ahasja vaelsi Ahabin suvun tietä ja teki tämän suvun tavoin sitä, mikä on pahaa HERRAN silmissä, sillä hän oli äidin puolelta Ahabin sukua.

28. Ahasja lähti Jooramin, Ahabin pojan, kanssa sotimaan Aramin kuningasta Hasaelia vastaan Gileadin Raamotiin, mutta aramilaiset haavoittivat Jooramia.

29. Kuningas Jooram palasi Jisree-liin parantuakseen haavoista, joita aramilaiset olivat lyöneet häneen Raamassa, kun hän oli taistellut Aramin kuningasta Hasaelia vastaan. Ja Juu-

dan kuningas Ahasja, Jooramin poika, tuli Jisreeliin katsomaan Jooramia, Ahabin poikaa, koska tämä oli sairautta.

2. Kun. 9:15

9. LUKU

Jeehu voidellaan Israelin kuninkaaksi

1. Profeetta Elisa kutsui erään profeetanoppilaa ja sanoi hänelle: "Vyötä itsesi, ota tämä öljyastia mukaasi ja mene Gileadin Raamotiin.

2. Kun tulet sinne, etsi sieltä käsiisi Jeehu, Nimsin pojan Joosafatin poika. Mene sisään, käske hänen nousta toveriensa keskeltä ja vie hänet sisähuoneeseen.

1. Kun. 19:16

3. Ota öljyastia, vuodata öljy hänen päähänsä ja sano: 'Näin sanoo HERRA: Minä olen voidellut sinut Israelin kuninkaaksi.' Avaa sitten ovi ja pakene viivyttelemättä."

4. Niin nuorukainen, profeetan palvelija, meni Gileadin Raamotiin.

5. Kun hän tuli sinne, hän näki sotaväen päälliköt istumassa. Hän sanoi: "Minulla on asiaa sinulle, päällikkö." Jeehu kysyi: "Kenelle meistä kaikista?" Hän vastasi: "Sinulle, päällikkö."

6. Silloin Jeehu nousi ja meni sisähuoneeseen. Profeetanoppilas vuodatti öljyn hänen päähänsä ja sanoi hänelle: "Näin sanoo HERRA, Israelin Jumala: Minä olen voidellut sinut HERRAN kansan, Israelin, kuninkaaksi.

2. Aik. 22:7

7. Sinä surmaat herrasi Ahabin suvun, sillä minä kosten Isebelille palvelijoitni profeettojen veren ja kaikkien HERRAN palvelijoiden veren.

1. Kun. 18:4,19:10

8. Koko Ahabin suku tuhoutuu. Minä hävitän Israelista Ahabin miespuoliset jälkeläiset, niin orjat kuin vapaatkin.

1. Kun. 14:10,21:21

9. Minä teen Ahabin suvulle samoin kuin tein Jerobeamin, Nebatin pojan, suvulle ja samoin kuin Baesan, Ahian pojan, suvulle.

1. Kun. 15:29,16:3,11

10. Isebelin syövät koirat Jisreelin vainiolla, eikä kukaan hautaa häntä."

Sitten profeetanoppilas avasi oven ja pakeni.

11. Jeehu tuli ulos herransa palvelijoiden luo, ja häneltä kysyttiin: "Onko kaikki hyvin? Miksi tuo hullu tuli luoksesi?" Hän vastasi heille: "Tehän tunnette sen miehen ja hänen puheensa."

12. Mutta he sanoivat: "Valhetta! Kerro meille totuus!" Hän vastasi: "Niin ja niin hän puhui minulle ja sanoi: 'Näin sanoo HERRA: Minä olen voidellut sinut Israelin kuninkaaksi.'"

13. Silloin jokainen riisui heti viitansa, ja he panivat ne hänen alleen ylimmälle portaalle. He puhalsivat soofar-torveen⁹² ja huusivat: "Jeehu on kuningas!"

1. Kun. 1:39; Matt. 21:8

Jeehu surmaa Jooramin ja Ahasjan

14. Jeehu, Nimsin pojan Joosafatin poika, teki salaliiton Jooramia vastaan. Jooram oli ollut koko Israelin kanssa puolustamassa Gileadin Raamotia Hasaelia, Aramin kuningasta, vastaan.

15. Hän oli palannut Jisreeliin parantukseen haavoista, joita aramilaiset olivat lyöneet häneen hänen taistellessaan Hasaelia, Aramin kuningasta, vastaan. Jeehu sanoi: "Jos teille sopii, alkää päästääkö lähtemään kaupungista ketään, joka menisi kertomaan Jisreeliin tästä hankkeesta." 2. Kun. 8:28,29

16. Sitten Jeehu nousi vaunuihinsa ja lähti Jisreeliin, koska Jooram makasi siellä sairaana. Ahasja, Juudan kuningas, oli myös tullut sinne katsomaan Jooramia.

17. Tähystäjä seisoi Jisreelin tornissa ja näki Jeehun joukon tulevan ja sanoi: "Minä näen väkijoukon." Jooram sanoi: "Ota ratsumies ja lähetä hänet heitä vastaan kysymään, onko kaikki hyvin."

18. Ratsumies lähti Jeehua vastaan ja sanoi: "Näin kysyy kuningas: 'Onko kaikki hyvin?'" Jeehu vastasi: "Mitä se sinulle kuuluu, onko kaikki hyvin? Käänny ja seuraa minua." Tähystäjä

⁹² 9:13. Soofar-torvi, hepr. *šoofar*, on oinaansarvesta tehty merkinantotorvi.

2. Kuninkaiden kirja 9

ilmoitti siitä sanoen: "Sanansaattaja tuli heidän luokseen mutta ei palaa takaisin."

19. Silloin kuningas lähetti toisen ratsumiehen, ja tämä tuli heidän luokseen ja sanoi: "Näin kysyy kuningas: 'Onko kaikki hyvin?'" Jeehu vastasi: "Mitä se sinulle kuuluu, onko kaikki hyvin? Käännä ja seuraa minua."

20. Tähystäjä ilmoitti: "Sanansaattaja tuli heidän luokseen mutta ei palaa takaisin. Ja ajotapa muistuttaa Jeehun, Nimsin pojan, ajoa, sillä hän ajaa kuin hurjapää."

21. Silloin Jooram sanoi: "Valjastakaa!" Hänen vaununsa valjastettiin, ja Jooram, Israelin kuningas, sekä Ahasja, Juudan kuningas, lähtivät kumpikin vaunuissaan Jeehua vastaan ja kohetasivat hänet jisreeliläisen Naabotin maapalstalla.

1. Kun. 21:1

22. Kun Jooram näki Jeehun, hän kysyi: "Onko kaikki hyvin, Jeehu?" Tämä vastasi: "Kuinka kaikki voisi olla hyvin, kun äitisi lisebelin haureudet ja hänen monet noituutensa saavat yhä jatkoa?"

23. Silloin Jooram käänsi vaununsa, pakeni ja huusi Ahasjalle: "Petos, Ahasja!"

24. Mutta Jeehu jännitti jousen kaikin voimin ja ampui Jooramia hartioden väliin. Nuoli lävisti hänen sydämensä, ja hän vaipui polvilleen vaunuissaan.

25. Sitten Jeehu sanoi Bidkarille, vaunu-upseerilleen: "Ota ja heitä hänet jisreeliläisen Naabotin maapalstalle. Muistathan sinä niin kuin minäkin, että kun ratsastimme rinnakkain hänen isänsä Ahabin jäljessä, Herra lausui hänestä tämän ennustuksen:

1. Kun. 21:19,22:38

26. 'Totisesti, minä näin eilen Naabotin ja hänen poikiensa veren, sanoo HERRA. Ja tällä samalla maapalstalla minä koston sinulle, sanoo HERRA.' Ota hänet nyt ja heitä tälle maapalstalle HERRAN sanan mukaan."

27. Kun Ahasja, Juudan kuningas, näki mitä tapahtui, hän pakeni puutarhatalolle päin. Mutta Jeehu ajoi häntä

takaa ja sanoi: "Ampukaa hänetkin vaunuihinsa." He ampuivat häntä Guurin solassa, joka on Jibleamin luona. Ahasja pääsi kuitenkin pakenemaan Megiddoon, mutta siellä hän kuoli.

2. Aik. 22:9

28. Hänen palvelijansa veivät hänet vaunuissa Jerusalemiin ja hautasivat hänet hänen omaan hautaansa, hänen isiensä viereen, Daavidin kaupunkiin.

29. Ahasja oli tullut Juudan kuninkaaksi Ahabin pojan Jooramin yhden-tenätoista hallitusvuotena.

lisebelin kuolema

30. Sitten Jeehu tuli Jisreeliin. Kun lisebel kuuli siitä, hän maalasi ihomaalilla silmäluomensa, koristeli hiuksensa ja asettui ikkunan ääreen katselemaan.

31. Jeehun tullessa portista sisään lisebel kysyi: "Kävikö hyvin Simrille, herransa murhaajalle?"

1. Kun. 16:10,18

32. Jeehu kohotti katseensa ikkunaa kohti ja kysyi: "Kuka on minun puolellani? Kuka?" Niin pari kolme hoviherraa katsoi alas häneen.

33. Jeehu sanoi: "Heittäkää hänet alas." He heittivät lisebelin alas, ja hänen vertaan roiskui seinään ja hevosiin, ja ne tallasivat hänet jalkoihinsa.

34. Jeehu meni sisään ja söi ja joi. Sitten hän sanoi: "Pitäkää huolta, että se kirottu nainen tulee haudatuksi. Olihan hän sentään kuninkaan tytär."

1. Kun. 16:31

35. Mutta kun he menivät hautaamaan häntä, he eivät löytäneet muuta kuin pääkallon, jalat ja kädet.

36. He palasivat ja kertoivat sen Jeehulle. Silloin Jeehu sanoi: "Tässä on toteutunut HERRAN sana, jonka hän puhui palvelijansa, tisbeläisen Elian, kautta: 'Koirat syövät lisebelin lihan Jisreelin vainiolla,'

37. ja lisebelin ruumis on niin kuin lanta pellolla Jisreelin vainiolla, niin ettei voida sanoa: Tämä on lisebel."

Jeehu hävittää Ahabin ja Ahasjan suvun

1. Ahabilla oli seitsemänkymmentä poikaa Samariassa. Jeehu kirjoitti kirjeet ja lähetti ne Samariaan Jisreelin päälliköille, vanhimmille ja Ahabin poikien holhoojille. Hän kirjoitti näin:

2. "Hetimit, kun tämä kirje tulee teille, joiden luona herranne pojat ovat ja joiden hallussa ovat vaunut, hevoset, varustettu kaupunki ja aseet,

3. valitkaa silloin herranne pojista paras ja oikeamielisin ja asettakaa hänet isänsä valtaistuimelle ja sotikaa herranne suvun puolesta."

4. He kauhistuivat ja sanoivat: "Kun ne kaksi kuningasta eivät kestäneet hänen edessään, kuinka me kestäisimme?"

2. Kun. 9:24,27

5. Niinpä palatsin päällikkö ja kaupungin päällikkö sekä vanhimmat ja holhoojat lähettivät Jeehulle sanan: "Me olemme sinun palvelijoitasi ja teemme kaiken, mitä sinä meille määrää. Emme me tee ketään kuninkaaksi. Tee, mitä hyväksi näet."

6. Jeehu kirjoitti heille toisen kirjeen, joka kuului näin: "Jos olette minun puolellani ja olette kuuliaisia minulle, ottakaa mukaanne herranne poikien päät ja tulkaa huomenna tähän aikaan minun luokseni Jisreeliin." Kuninkaan seitsemänkymmentä poikaa asuivat näet kaupungin ylimysten luona, jotka kasvattivat heitä.

7. Kirjeen saatuaan he ottivat kuninkaan pojat kiinni ja tappoivat kaikki seitsemänkymmentä miestä, panivat heidän päänsä koreihin ja lähettivät ne Jeehulle Jisreeliin.

Tuom. 9:5

8. Kun sanansaattaja tuli ja ilmoitti Jeehulle, että kuninkaan poikien päät on tuotu, Jeehu sanoi: "Pankaa ne kahteen röykkiöön portille, ja olkoot ne siinä aamuun asti."

9. Aamulla Jeehu meni ulos, asettui portille ja puhui kaikelle kansalle: "Te olette syyttömiä. Minä olen se, joka tein salaliiton herraani vastaan ja ta-

poin hänet, mutta kuka sitten on surmannut kaikki nämä?"

10. Tietäkää siis, ettei yksikään HERRAN sana, jonka hän on puhunut Ahabin sukua vastaan, jää toteutumatta. HERRA on tehnyt sen, minkä hän on puhunut palvelijansa Eliaan kautta."

1. Kun. 21:19-24

11. Niin Jeehu surmasi kaikki, jotka Ahabin suvusta olivat jäljellä Jisreelissä sekä kaikki hänen ylimyksensä, läheisensä ja pappinsa, kunnes Ahabin kannattajista ei jäänyt jäljellä ainoatakaan.

12. Sitten Jeehu nousi ja lähti Samariaan. Tultuaan tien varrella olevan paimenten Beet-Eekedin⁹³ luo

13. hän kohtasi Juudan kuninkaan Ahasjan veljet ja kysyi: "Keitä te olette?" He vastasivat: "Olemme Ahasjan veljiä ja menemme tervehtimään kuninkaan poikia ja kuninkaan äidin poikia."

2. Aik.22:8

14. Jeehu sanoi: "Ottakaa heidät elävinä kiinni." He ottivat heidät kiinni elävinä ja tappoivat heidät Beet-Eekedin vesisäiliön luona, neljäkymmentäkaksi miestä. Hän ei jättänyt heistä eloon ainoatakaan.

15. Kun Jeehu lähti sieltä, hän kohtasi Joonadabin, Reekabin pojan, joka tuli häntä vastaan. Jeehu tervehti häntä ja sanoi: "Onko sydämesi yhtä vilpittömän minua kohtaan kuin minun sydämeni on sinua kohtaan?" "Kyllä on", vastasi Joonadab. Jeehu sanoi: "Jos niin on, niin anna kätesi." Joonadab ojensi käitensä Jeehulle, ja tämä otti hänet vaunuihinsa.

Jer. 35:6

16. Jeehu sanoi: "Tule mukaani katsomaan, kuinka minä kiivailen HERRAN puolesta." Niin Joonadab sai ajaa hänen vaunuissaan.

17. Tultuaan Samariaan Jeehu surmasi kaikki, jotka Ahabin suvusta olivat jäljellä Samariassa. Hän hävitti heidät HERRAN sanan mukaan, jonka HERRA oli puhunut Elialle.

⁹³ 10:12. Ilmeisesti paimenten kokoontumisaikaa, vrt. jae 10:14.

Jeehu surmaa Baalin palvelijat

18. Sitten Jeehu kutsui kansan koolle ja sanoi: "Ahab on palvellut Baalia vähän, mutta Jeehu palvelee häntä paljon." 1. Kun. 16:31

19. Kutsukaa nyt luokseni kaikki Baalin profeetat, kaikki hänen palvelijansa ja pappinsa. Kukaan ei saa jäädä pois, sillä minä järjestän suuren uhrilahlan Baalin kunniaksi. Joka jää pois, menettää henkensä." Näin Jeehu menetteli kavalasti tuhotakseen Baalin palvelijat.

20. Jeehu sanoi: "Kuuluttakaa pyhä juhla kokous Baalin kunniaksi." Ja kokous kutsuttiin koolle.

21. Jeehu lähetti sanan kaikkialle Israeliin, ja kaikki Baalin palvelijat tulivat. Kukaan ei jäänyt saapumatta. Kaikki menivät Baalin temppeliin, ja se täyttyi ääriään myöten.

22. Jeehu sanoi vaatekammion hoitajalle: "Tuo puvut kaikille Baalin palvelijoille." Tämä toi heille puvut.

23. Kun Jeehu tuli Joonadabin, Reekabin pojan, kanssa Baalin temppeliin, hän sanoi Baalin palvelijoille: "Tutkikaa ja katsokaa tarkoin, ettei täällä teidän joukossanne ole yhtään HERRAN palvelijaa vaan ainoastaan Baalin palvelijoita."

24. Sitten he menivät uhraamaan teurasuhreja ja polttouhreja. Jeehu oli kuitenkin asettanut ulkopuolelle kahdeksankymmentä miestä ja sanonut: "Jos yksikään niistä miehistä, jotka minä tuon teidän käsiinne, pääsee pakoon, menee henki hengestä."

25. Kun he olivat toimittaneet polttouhrin, Jeehu sanoi henkivartijoille ja päälliköille: "Menkää sisään ja surmatkaa heidät. Yksikään ei saa päästä ulos." Niin heidät surmattiin miekalla, ja henkivartijat ja päälliköt heittivät ulos heidän ruumiinsa. Sitten he menivät Baalin temppelisiin, 1. Kun. 18:40

26. veivät ulos Baalin temppelin patsaat ja polttivat ne. 2. Kun. 11:18

27. He murskasivat Baalin patsaan, hävittivät Baalin temppelin ja tekivät

sille paikalle käymälöitä, jotka ovat vieläkin käytössä.

28. Näin Jeehu hävitti Baalin palvonnan Israelista.

29. Mutta Jerobeamin, Nebatin pojan, synneistä, kultaisista sonnivasikoista, jotka olivat Beetelissä ja Dainissa, ja joilla tämä oli vietelty Israelin tekemään syntiä, Jeehu ei luopunut. 1. Kun. 12: 28-30

30. HERRA sanoi Jeehulle: "Koska olet suorittanut hyvin sen, mikä on oikein minun silmissäni, ja koska teit Ahabin suvulle aivan sen mukaan, mitä oli sydämelläni, saavat sinun poikasi istua Israelin valtaistuimella neljänteen polveen." 2. Kun. 15:12

31. Jeehu ei kuitenkaan vaeltanut tarkoin, kaikesta sydämestään, HERRAN, Israelin Jumalan, lain mukaan. Hän ei kääntynyt pois Jerobeamin synneistä, joilla tämä oli vietelty Israelin tekemään syntiä.

Hasael voittaa israelilaiset

32. Niihin aikoihin HERRA alkoi pirstoa Israelia. Hasael voitti israelilaiset kaikkialla Israelin alueilla

1. Kun. 19:17; 2. Kun. 8:12

33. Jordanista itään päin ja valloitti koko Gileadin maan, joka kuului gaadilaisille, ruubenilaisille ja manasselaisille, Arnonjoen rannalla sijaitsevasta Aroerista alkaen. Hän valloitti sekä Gileadin että Baasanin.

Jeehun kuolema

34. Muista Jeehua koskevista asioista ja kaikesta, mitä hän teki, kaikista hänen urotöistään, on kirjoitettu Israelin kuninkaiden aikakirjaan.

35. Sitten Jeehu meni lepoon isiensä luo, ja hänet haudattiin Samariaan. Hänen poikansa Jooahas tuli kuninkaaksi hänen jälkeensä. 2. Kun. 13:1

36. Aika, jonka Jeehu hallitsi Israelia Samariassa, oli kaksikymmentäkahdeksan vuotta.

Ataljan hirmuvalta ja Joojadan salaliitto

(2. Aik. 22:10–23:15)

1. Kun Atalja, Ahasjan äiti, näki, että hänen poikansa oli kuollut, hän nousi ja tuhosi koko kuningassuvun.

2. Kuningas Jooramin tytär Jehoseva, Ahasjan sisar, oli kuitenkin ottanut surmattaviksi joutuvien kuninkaan poikien joukosta Ahasjan pojan Jooaksen ja vienyt hänet ja hänen imettäjänsä salaa makuuhuoneeseen. Jooasta pidettiin Ataljalta kätkettyinä, eikä hän joutunut surmatuksi.

3. Poika oli piilotettuna Jehosevan luona HERRAN temppelissä kuusi vuotta, sen ajan, jonka Atalja hallitsi maata.

4. Seitsemäntenä vuotena Joojada lähetti hakemaan kaarilaisten⁹⁴ palkkasoturien ja henkivartijoiden sadanpäälliköt ja käski tuoda heidät luokseen HERRAN temppeliin. Tehtyään heidän kanssaan liiton ja vannotettuaan heitä HERRAN temppelissä hän näytti heille kuninkaan pojan.

5. Sitten hän käski heitä sanoen: ”Teidän tulee tehdä näin: Yksi kolmannes teistä, joiden on mentävä vartioon sapattina, vartioikoon kuninkaan palatsia.

6. Toinen kolmannes olkoon Suurinportilla ja kolmas henkivartijoiden takana olevalla portilla. Vartioikaa palatsia vuorotellen.

7. Kaksi kolmasosaa teistä – kaikki, jotka ovat vapaavuorossa tänä sapattina – vartioikoot HERRAN temppeliä kuninkaan luona.

8. Jokainen asettukoon kuninkaan ympärille ase kädessään. Se, joka lähestyy rivejä, surmattakoon. Olkaa kuninkaan lähellä, menipä hän ulos tai sisään.”

9. Sadanpäälliköt tekivät aivan niin kuin pappi Joojada oli heitä käskenyt.

Kukin heistä otti miehensä – sekä ne, joiden oli mentävä vartioon sapattina, että ne, jotka olivat vapaavuorossa sapattina – ja he tulivat pappi Joojadan luo.

10. Pappi antoi sadanpäälliköille HERRAN temppelissä olleet keihäät ja kilvet, jotka olivat kuuluneet kuningas Daavidille.

11. Henkivartijat asettuivat kuninkaan ympärille kukin ase kädessään. Heitä seisoi alttarista katsoen tempelin oikealta sivulta sen vasemmalle sivulle saakka.

12. Sitten Joojada toi esiin kuninkaan pojan, pani kruunun hänen päähänsä ja antoi hänelle lain kirjan⁹⁵. He julistivat hänet kuninkaaksi ja voitelivat hänet öljyllä. He taputtivat käsiään ja huusivat: ”Eläköön kuningas!” 5. Moos. 17:18; 1. Sam. 1:24; 1. Kun. 1:25,39

13. Kun Atalja kuuli henkivartijoiden ja kansan huodon, hän meni kansan luo HERRAN temppeliin.

14. Siellä hän näki kuninkaan seisomassa pylvään vieressä, kuten tapa oli. Päälliköt ja torvensoittajat olivat kuninkaan vierellä, ja koko kansa riemuitsi ja puhalsi torviin. Silloin Atalja repäisi vaatteensa ja huusi: ”Salaliitto! Salaliitto!”

15. Mutta pappi Joojada käski sotajoukkoa komentavia sadanpäälliköitä ja sanoi heille: ”Viekää hänet pois rivistöjen välitse ja surmatkaa miekalla jokainen, joka yrittää seurata häntä.” Joojada oli näet sanonut: ”Älkää surmatko häntä HERRAN temppelissä!”

16. He kävivät Ataljaan käsiksi, ja kun hänet oli tuotu tielle, jota myöten hevosia kuljetettiin kuninkaan palatsiin, hänet surmattiin siellä.

Ataljan valta päättyy

(2. Aik. 23:16–21)

17. Joojada solmi liiton HERRAN, kuninkaan ja kansan välillä, jotta he olisivat HERRAN kansa. Hän solmi myös liiton kuninkaan ja kansan välille.

2. Kun. 23:3

94 11:4. Toinen lukutapa: 'kreettien', vrt. 2. Sam. 20:23. Kreetit ja kaarilaiset tarkoittanevat samaa. Arameankielinen Targum kääntää kreetit ja pleetit jousi- ja linkomiehiksi.

95 11:12. Kirj.: ”todistuksen”.

18. Sitten koko kansa meni Baalin temppeliin ja hajotti sen. Temppelin alttarit ja kuvat särjettiin perusteellisesti, ja Mattan, Baalin pappi, tapettiin alttarien edessä. Kun pappi Joojada oli asettanut vartiostot HERRAN temppelin ympärille, 2. Kun. 10:26,27; 2. Aik. 31:1

19. hän otti mukaansa sadanpääl-liköt, kaarilaiset palkkasoturit ja henkivartijat sekä koko kansan. Sitten he veivät kuninkaan HERRAN temppelistä ja tulivat henkivartijoiden portin kautta kuninkaan palatsiin, ja siellä Jooas istuutui kuninkaalliselle valtaistuimelle.

20. Koko kansa iloitsi, ja kaupunki pysyi rauhallisena. Atalja oli surmattu miekalla kuninkaan palatsin luona.

12. LUKU

Jooas Juudan kuninkaana

(2. Aik. 24:1–13)

1. Jooas oli seitsemän vuoden ikäinen tullessaan kuninkaaksi.

2. Hän tuli kuninkaaksi Jeehun seitsemäntenä hallitusvuotena ja hallitsi Jerusalemissa neljäkymmentä vuotta. Hänen äitinsä oli nimeltään Sibja, ja hän oli kotoisin Beersebasta.

3. Jooas teki sitä, mikä on oikein HERRAN silmissä, koko sen ajan, jona pappi Joojada opetti häntä.

4. Uhrikukkulatemppeleitä ei kuitenkaan hävitetty, vaan kansa uhrasi ja suitsutti yhä edelleen uhrikukuloilla.

1. Kun. 15:14

5. Jooas sanoi papeille: "Kaikki pyhitetyt rahat, jotka tuodaan HERRAN temppeliin – katselmuksessa annettu käypä raha, arvion mukaan suoritettavat lunastusuhrirahat ja kaikki vapaaehtoiset uhrirahat, jotka joku sydämensä vaatimuksesta tuo HERRAN temppeliin – 3. Moos. 27:2; 2. Kun. 22:4

6. papit ottakoot ne rahat haltuunsa kukin tuttavaltaan ja korjatkoot niillä temppelin vauriot kaikkialta, mistä vaurioita löytyy."

7. Mutta vielä kuningas Jooaksen kahdentenakymmenentenäkolmantena hallitusvuotena papit eivät olleet korjanneet temppelin vaurioita.

8. Silloin kuningas Jooas kutsui pappi Joojadan ja muut papit ja sanoi heille: "Miksi te ette ole korjanneet mitään, mikä temppelissä on rappeutunutta? Nyt te ette enää saa ottaa rahaa tuttaviltanne, vaan teidän on annettava rahat temppelin vaurioiden korjaamiseen."

9. Papit suostuivat siihen, etteivät enää ottaisi rahaa kansalta eivätkä myöskään korjaisi temppelin vaurioita.

10. Pappi Joojada otti arkun, kaiversi reiän sen kanteen ja asetti arkun alttarin viereen, oikealle puolelle siitä katsoen, mistä tullaan HERRAN temppeliin. Ovenvartijoina toimivat papit panivat siihen kaiken rahan, joka tuotiin HERRAN temppeliin.

11. Aina kun nähtiin, että arkussa oli paljon rahaa, kuninkaan kirjuri tuli yhdessä ylipapin kanssa, ja he kokosivat HERRAN temppelissä olevat rahat ja laskivat ne.

12. Sitten he antoivat punnitut rahat työn valvojille, joille työt HERRAN temppelissä oli uskottu, ja nämä maksoivat niillä palkan HERRAN temppeliä korjaaville puusepille, rakennusmiehille,

13. muurareille ja kivenhakkaajille. Rahoilla ostettiin myös puutavaraa ja hakattuja kiviä HERRAN temppelin vaurioiden korjaamiseksi ja maksettiin kaikki temppelin korjausmenot.

14. HERRAN temppeliin tuoduilla rahoilla ei kuitenkaan teetetty temppelin hopeavateja, veitsiä, pirskotusmaljoja, torvia eikä mitään muita kulta- tai hopeaesineitä.

1. Kun. 7:50

15. Rahat annettiin työn valvojille, että nämä teettäisivät niillä HERRAN temppelin korjaustyöt.

16. Niiltä miehiltä, joille rahat luovutettiin työmiehille annettaviksi, ei vaadittu tilintekoa, sillä he toimivat luottomiehinä.

17. Vikauhri- ja syntiuhrirahoja ei tuotu HERRAN temppeliin, vaan ne kuului papeille.

3. Moos. 5:14–19; 7:7;

4. Moos. 4:5–10

Hasaelin sotaretki

18. Siihen aikaan Aramin kuningas Hasael ryhtyi sotimaan Gatia vastaan ja valloitti sen. Sitten hän suuntasi katseensa Jerusalemia kohti hyökätäkseen sinne. 2. Kun. 8:12; 2. Aik. 24:23

19. Silloin Juudan kuningas Jooas otti kaikki pyhät lahjat, jotka hänen isänsä, Juudan kuninkaat Joosafat, Jooram ja Ahasja, olivat pyhittäneet, sekä omat pyhät lahjansa ja kaiken kullan, joka oli HERRAN temppelin aarrekammiossa ja kuninkaan palatsissa, ja lähetti ne Aramin kuninkaalle Hasaelille. Niin tämä luopui aikeistaan hyökätä Jerusalemiin. 1. Kun. 15:18; 2. Kun. 16:8,18:15

Jooas surmataan

20. Muista Jooasta koskevista asioista ja kaikesta, mitä hän teki, on kirjoitettu Juudan kuninkaiden aikakirjaan.

21. Hänen palvelijansa nousivat häntä vastaan, tekivät salaliiton ja surmasivat hänet Millon linnoituksessa, sielä, mistä mennään alas Sillaan. 2. Kun. 14:5

22. Jooaksen palvelijat Joosabad, Simeatin poika, ja Jehosavad, Soomeirin poika, löivät hänet kuoliaaksi. Hänet haudattiin isiensä viereen Daavidin kaupunkiin, ja hänen poikansa Amasja tuli kuninkaaksi hänen jälkeensä.

13. LUKU

Jooahas Israelin kuninkaana

1. Juudan kuninkaan Jooaksen, Ahasjan pojan, kahdentenäkymmenentenäkolmantena hallitusvuotena tuli Jooahas, Jeehun poika, Israelin kuninkaaksi, ja hän hallitsi Samariassa seitsemäntoista vuotta. 2. Kun. 10:35

2. Hän teki sitä, mikä on pahaa HERRAN silmissä. Hän kulki Jerobeamin, Nebatin pojan, synneissä, joilla tämä oli vietellyt Israelin tekemään syntiä. Niistä hän ei luopunut. 1. Kun. 12:28–30

3. Niin HERRAN viha syttyi israelilaisia kohtaan, ja hän antoi heidät Hasaelin, Aramin kuninkaan, ja Benhadadin, Hasaelin pojan, käsiin koko Jooahaksen

hallitusajaksi. Tuom. 2:14; 1. Kun. 19:15; 2. Kun. 10:32,33

4. Mutta Jooahas etsi HERRAN kasvoja, ja HERRA kuuli häntä, sillä hän näki israelilaisten kurjuuden Aramin kuninkaan sortaessa heitä.

5. HERRA antoi israelilaisille pelastajan, ja he pääsivät Aramin vallan alta ja saivat asua kodeissaan niin kuin ennenkin.

6. He eivät kuitenkaan kääntyneet pois Jerobeamin suvun synneistä, joilla tämä oli vietellyt Israelin tekemään syntiä, vaan vaelsivat niissä. Myös aseratarha jäi paikoilleen Samariaan. 1. Kun. 16:33

7. HERRA ei jättänyt Jooahakselle väkeä enempää kuin viisikymmentä ratsumiestä, kymmenet sotavaunut ja kymmenentuhatta jalkamiestä, sillä Aramin kuningas oli hävittänyt Israelin joukot. Niistä oli tullut kuin tomua, jota tallataa.

8. Muista Jooahasta koskevista asioista ja kaikesta, mitä hän teki, sekä hänen urotöistään on kirjoitettu Israelin kuninkaiden aikakirjaan.

9. Sitten Jooahas meni lepoon isiensä luo, ja hänet haudattiin Samariaan. Hänen poikansa Jooas tuli kuninkaaksi hänen jälkeensä.

Jooas Israelin kuninkaana

10. Juudan kuninkaan Jooaksen kolmantenäkymmenentenäseitsemäntenä hallitusvuotena tuli Jooas, Jooahaksen poika, Israelin kuninkaaksi. Hän hallitsi Samariassa kuusitoista vuotta.

11. Hän teki sitä, mikä on pahaa HERRAN silmissä. Hän ei luopunut mistään Jerobeamin, Nebatin pojan, synneistä, joilla tämä oli vietellyt Israelin tekemään syntiä, vaan vaelsi niissä. 1. Kun. 12:28–30

12. Muista Jooasta koskevista asioista ja kaikesta, mitä hän teki, sekä hänen urotöistään, kuinka hän soti Juudan kuningasta Amasjaa vastaan, niistä on kirjoitettu Israelin kuninkaiden aikakirjaan. 2. Kun. 14:8–14; 2. Aik. 25:17

13. Sitten Jooas meni lepoon isiensä luo, ja hänen valtaistuimelleen istui Je-

robeam. Jooas haudattiin Samariaan Israelin kuninkaiden viereen.

Elisan viimeinen ennustus ja ihme

14. Kun Elisa sairasti kuolintautiaan, Israelin kuningas Jooas tuli hänen luokseen. Kuningas itki hänen edessään ja sanoi: "Isäni, isäni, Israelin sotavaunut ja ratsumiehet!" 2. Kun. 2:12

15. Elisa sanoi hänelle: "Nouda jousi ja nuolia." Israelin kuningas haki hänelle jousen ja nuolia,

16. ja Elisa sanoi: "Laske kätesi jousen päälle." Kun hän oli laskenut kätensä jousen päälle, Elisa pani omat kätensä kuninkaan käsien päälle.

17. Sitten Elisa sanoi: "Ava idänpuoleinen ikkuna." Kun Jooas oli avan-
nut ikkunan, Elisa sanoi: "Ammu." Ja hän ampui. Niin Elisa sanoi: "HERRAN voitonnuoli, voitonnuoli Aramia vastaan! Sinä voitat aramilaiset Afekissa perin pohjin."

18. Sitten hän sanoi: "Ota nuolet." Kun Israelin kuningas oli ottanut nuolet, Elisa sanoi: "Lyö niillä maata." Hän löi kolme kertaa ja lopetti.

19. Mutta Jumalan mies vihastui häneen ja sanoi: "Sinun olisi pitänyt lyödä viisi tai kuusi kertaa. Silloin olisit voit-
tanut aramilaiset perin pohjin. Nyt sinä voitat aramilaiset vain kolme kertaa."

20. Sitten Elisa kuoli, ja hänet haudattiin. Aina alkuvuodesta tuli maahan mooabilaisten partiojoukkoja.

21. Kerran, kun erästä miestä oltiin hautamassa, hautaajat huomaisivat partiojoukon. Silloin he heittivät miehen ruumiin Elisan hautaan ja pakenivat. Mutta kun ruumis kosketti Elisan luita, mies heräsi henkiin ja nousi jaloilleen.

Jooas voittaa aramilaiset

22. Aramin kuningas Hasael ahdisti Israelia niin kauan kuin Jooahas eli.

23. Mutta HERRA oli laupias israelilaisille, armahti heitä ja kääntyi heidän puoleensa sen liiton tähden, jonka hän oli tehnyt Abrahamin, Iisakin ja Jaakobin kanssa. Hän ei halunnut tuhota israelilaisia eikä ollut vielä heittänyt heitä

pois kasvojensa edestä. 1. Moos. 17:7; 2. Moos. 2:24; 3. Moos. 26:42

24. Sitten Aramin kuningas Hasael kuoli, ja hänen poikansa Benhadad tuli kuninkaaksi hänen jälkeensä.

25. Jooas, Jooahaksen poika, otti Benhadadilta, Hasaelin pojalta, takaisin ne kaupungit, jotka Hasael oli valloittanut hänen isältään Jooahakselta. Kolme kertaa Jooas voitti hänet ja otti takaisin Israelille kuuluvat kaupungit.

14. LUKU

Amasja Juudan kuninkaana

(2. Aik. 25:1–4)

1. Israelin kuninkaan Jooaksen, Jooahaksen pojan, toisena hallitusvuotena tuli Amasja, Jooaksen poika, Juudan kuninkaaksi. 2. Kun. 12:21

2. Hän oli kahdenkymmenenviiden vuoden ikäinen tullessaan kuninkaaksi, ja hän hallitsi Jerusalemissa kak-
sikymmentäyhdeksän vuotta. Hänen äitinsä oli nimeltään Jehoaddan, ja hän oli kotoisin Jerusalemistä.

3. Amasja teki sitä, mikä on oikein HERRAN silmissä, ei kuitenkaan niin kuin hänen isänsä Daavid. Hän teki kaikessa niin kuin hänen isänsä Jooas oli tehnyt. 2. Kun. 12:3

4. Uhrikukkulatemppeleitä ei kuitenkaan hävitetty, vaan kansa uhrasi ja suitsutti edelleen uhrikukuloilla.

5. Kun kuninkuus oli vahvistunut Amasjan käsissä, hän surmautti ne palvelijansa, jotka olivat murhanneet kuninkaan, hänen isänsä. 2. Kun. 12:21

6. Mutta murhaajien lapset hän jätti surmaamatta, sen mukaisesti kuin on kirjoitettu Mooseksen lain kirjaan, jossa HERRA on käskennyt: "Isiä ei saa surmata lasten tähden eikä lapsia isien tähden. Kutakin rangaistakoon kuole-
malla hänen oman syntinsä tähden." 5. Moos. 24:16; Hes. 18:20

Jooas ja Amasja sotivat

(2. Aik. 25:11–24)

7. Amasja voitti kymmenentuhatta edomilaista Suolalaaksossa, valloitti Seelan asevoimin ja antoi sille nimen

2. Kuninkaiden kirja 14

Jokteel, ja se nimi sillä on vielä tänäkin päivänä.

8. Sitten Amasja lähetti sanansaattajat Israelin kuninkaan Jooaksen, Jooahaksen pojan, Jeehun pojanpojan, luo ja käski sanoa hänelle: "Tule, kohdatkaamme toisemme taistelussa."

9. Mutta Israelin kuningas Jooas lähetti Juudan kuninkaalle Amasjalle tämän sanan: "Libanonin ohdake lähetti Libanonin setrille sanan: 'Anna tyttäresi vaimoksi pojalleni.' Mutta Libanonin villieläimet kulkivat ohdakkeen ylitse ja tallasivat sen maahan. Tuom. 9:8

10. Sinä olet voittanut Edomin perin pohjin, ja sydämesi on siitä ylpistynyt. Työdy siihen kunniaan ja pysy kotonasi. Miksi aiheuttaisit onnettomuuden ja sortuisit, sinä itse ja Juuda sinun kanssasi?"

11. Mutta Amasja ei kuunnellut. Silloin Israelin kuningas Jooas lähetti liikkeelle. Hän ja Juudan kuningas Amasja kohtasivat toisensa taistelussa Beet-Semeksessä, joka on Juudan aluetta.

12. Juudan miehet joutuivat tappiolle Israelin edessä ja pakenivat kukin kotiinsa.

13. Israelin kuningas Jooas otti Beet-Semeksessä vangiksi Juudan kuninkaan Amasjan, joka oli Ahasjan pojan Jooaksen poika. Kun Jooas tuli Jerusalemiin, hän revitti Jerusalemin muuria neljänsadan kyynärän matkalta Efraiminportilta Kulmaportille saakka.

14. Jooas otti kaiken kullan ja hopean sekä kaikki HERRAN temppelissä ja kuninkaan palatsin aarrekammioissa olevat esineet. Hän otti myös panttivankeja ja palasi sitten Samariaan.

Jooaksen kuolema

15. Muista Jooasta koskevista asioista, siitä mitä hän teki, hänen urotoistaan ja siitä, kuinka hän soti Juudan kuningasta Amasjaa vastaan, on kirjoitettu Israelin kuninkaiden aikakirjaan. 2. Kun. 13:12

16. Sitten Jooas meni lepoon isiensä luo, ja hänet haudattiin Samariaan

Israelin kuninkaiden viereen. Hänen poikansa Jerobeam tuli kuninkaaksi hänen jälkeensä.

Amasjan kuolema

(2. Aik. 25:25–28)

17. Juudan kuningas Amasja, Jooaksen poika, eli Israelin kuninkaan Jooaksen, Jooahaksen pojan, kuoleman jälkeen viisitoista vuotta.

18. Muista Amasjaa koskevista asioista on kirjoitettu Juudan kuninkaiden aikakirjaan.

19. Häntä vastaan tehtiin Jerusalemissa salaliitto, ja hän pakeni Laakikseen. Mutta Laakikseen lähetettiin miehiä hänen jälkeensä, ja he surmasivat hänet siellä.

20. Hänet kuljetettiin hevosilla Jerusalemiin ja haudattiin isiensä viereen Daavidin kaupunkiin.

21. Sitten koko Juudan kansa otti Asarjan, joka oli kuudentoista vuoden ikäinen, ja asetti hänet kuninkaaksi hänen isänsä Amasjan tilalle. 2. Kun. 15:1; 2. Aik. 26:1

22. Asarja linnoitti Eilatin palautettuaan sen Juudalle, sitten kun kuningas Amasja oli mennyt lepoon isiensä luo.

Jerobeam Israelin kuninkaana

23. Juudan kuninkaan Amasjan, Jooaksen pojan, viidentenätoista hallitusvuotena tuli Jerobeam, Jooaksen poika, Israelin kuninkaaksi, ja hän hallitsi Samariassa neljäkymmentäyksi vuotta.

24. Hän teki sitä, mikä on pahaa HERRAN silmissä. Hän ei luopunut mistään Jerobeamin, Nebatin pojan, synneistä, joilla tämä oli vietellyt Israelin teke-mään syntiä. 1. Kun. 12:28–30

25. Hän kuitenkin palautti entiselleen Israelin alueen, Hamatin rajalta Kuolleeseenmereen saakka. Tämä toteutui sen sanan mukaan, jonka HERRA, Israelin Jumala, oli puhunut palvelijansa, profeetta Joonan, Amittain pojan, kautta, joka oli kotoisin Gat-Heeferistä. Joona 1:1

2. Kuninkaiden kirja 14–15

26. Sillä HERRA oli nähnyt Israelin hyvin katkeran kurjuuden, kuinka kaikki menehtyivät, eikä Israelilla ollut yhtään auttajaa.

5. Moos. 32:36

27. HERRA ei ollut myöskään vielä sanonut, että hän pyyhkii Israelin nimen pois taivaan alta, ja niin hän pelasti heidät Jerobeamin, Jooaksen pojan, kautta.

28. Muista Jerobeamia koskevista asioista ja kaikesta, mitä hän teki, hänen urotöistään ja siitä, kuinka hän kävi sotaa ja palautti Israelille Damas-koksen ja Hamatin, jotka olivat kuuluneet Juudalle, on kirjoitettu Israelin kuninkaiden aikakirjaan.

2. Sam. 8:6

29. Sitten Jerobeam meni lepoon isiensä, Israelin kuninkaiden, luo, ja hänen poikansa Sakarja tuli kuninkaaksi hänen jälkeensä.

2. Sam. 8:6

15. LUKU

Asarja Juudan kuninkaana

(2. Aik. 26:1–23)

1. Jerobeamin, Israelin kuninkaan, kahdentenakymmenentenäseitsemäntenä hallitusvuotena tuli Asarja⁹⁶, Amasjan poika, Juudan kuninkaaksi.

2. Kun. 14:21

2. Hän oli kuudentoista vuoden ikäinen tullessaan kuninkaaksi, ja hän hallitsi Jerusalemissa viisikymmentäkaksi vuotta. Hänen äitinsä oli nimeltään Je-kolja, kotoisin Jerusalemista.

3. Asarja teki sitä, mikä on oikein HERRAN silmissä, aivan kuten hänen isänsä Amasja oli tehnyt.

2. Kun. 14:3

4. Uhrikukkulatemppeleitä ei kuitenkaan hävitetty, vaan kansa uhrasi ja suitsutti edelleen uhrikukkuloilla.

5. HERRA löi kuningasta, niin että hän sairasti spitaalia kuolinpäiväänsä saakka. Hän asui eri talossa, ja Jootam, kuninkaan poika, oli palatsin päällikkönä ja tuomitsi maan kansaa.

3. Moos. 13:46

6. Muista Asarjaa koskevista asioista ja kaikesta, mitä hän teki, on kirjoitettu Juudan kuninkaiden aikakirjaan.

7. Sitten Asarja meni lepoon isiensä luo, ja hänet haudattiin isänsä viereen Daavidin kaupunkiin. Hänen poikansa Jootam tuli kuninkaaksi hänen jälkeensä.

Sakarja Israelin kuninkaana

8. Juudan kuninkaan Asarjan kolmantenakymmenentenäkahdeksantena hallitusvuotena tuli Sakarja, Jerobeamin poika, Israelin kuninkaaksi, ja hän hallitsi Samariassa kuusi kuukautta.

2. Kun. 14:29

9. Hän teki sitä, mikä on pahaa HERRAN silmissä, niin kuin hänen isänsä olivat tehneet. Hän ei luopunut Jerobeamin, Nebatin pojan, synneistä, joilla tämä oli vietellyt Israelin tekemään syntiä.

1. Kun. 12:28–30

10. Sallum, Jaabeksen poika, teki salaliiton häntä vastaan, löi hänet kuoliaaksi kansan nähdessä ja tuli kuninkaaksi hänen tilalleen.

11. Muista Sakarjaa koskevista asioista on kirjoitettu Israelin kuninkaiden aikakirjaan.

12. Näin toteutui HERRAN sana, jonka hän oli puhunut Jeehulle sanoen: ”Sinun poikasi istukoot Israelin valtaistui-mella neljanteen polveen.” Niin myös tapahtui.

2. Kun. 10:30

Sallum Israelin kuninkaana

13. Sallum, Jaabeksen poika, tuli kuninkaaksi Ussian⁹⁷, Juudan kuninkaan, kolmantenakymmenentenäyhdeksäntenä hallitusvuotena ja hallitsi Samariassa kuukauden päivät.

14. Menahem, Gaadin poika, lähti liikkeelle Tirsasta ja tuli Samariaan. Hän löi siellä kuoliaaksi Sallumin, Jaabeksen pojan, ja tuli kuninkaaksi hänen tilalleen.

15. Muista Sallumia koskevista asioista ja hänen tekemästään salaliitosta on kirjoitettu Israelin kuninkaiden aikakirjaan.

16. Siihen aikaan Menahem hävitti Tifsahin ja kaiken, mitä siellä oli, sekä

⁹⁶ 15:1. Asarjaa kutsuttiin myös nimellä Ussia.

⁹⁷ 15:13. Ussiaa kutsuttiin myös nimellä Asarja.

siihen liittyvän alueen Tirsaan saakka. Koska kaupungin portteja ei avattu hänelle, hän hävitti kaupungin ja viilsi vatsan auki kaikilta raskaina olevilta naisilta.

Menahem Israelin kuninkaana

17. Juudan kuninkaan Asarjan kolmantenäkymmenentenäyhdeksäntenä hallitusvuotena tuli Menahem, Gaadin poika, Israelin kuninkaaksi, ja hän hallitsi Samariassa kymmenen vuotta.

18. Hän teki sitä, mikä on pahaa HERAN silmissä. Koko elinaikanaan hän ei luopunut mistään Jerobeamin, Nebatin pojan, synneistä, joilla tämä oli vietellyt Israelin tekemään syntiä.

1. Kun. 12:28–30

19. Kun Puul⁹⁸, Assurin kuningas, hyökkäsi maahan, Menahem antoi Puulille tuhat talenttia hopeaa, että tämä auttaisi häntä vahvistamaan kuninkuuden.

1. Aik. 5:26

20. Menahem otti rahat kaikilta Israelin varakkailta miehiltä. Jokaisen tuli antaa Assurin kuninkaalle viisikymmentä sekeliä hopeaa. Sitten Assurin kuningas palasi takaisin eikä jäänyt siihen maahan.

2. Kun. 23:35

21. Muista Menahemia koskevista asioista ja kaikesta, mitä hän teki, on kirjoitettu Israelin kuninkaiden aikakirjaan.

22. Sitten Menahem meni lepoon isiensä luo, ja hänen poikansa Pekahja tuli kuninkaaksi hänen jälkeensä.

Pekahja Israelin kuninkaana

23. Juudan kuninkaan Asarjan viidentenäkymmenentenä hallitusvuotena tuli Pekahja, Menahemin poika, Israelin kuninkaaksi, ja hän hallitsi Samariassa kaksi vuotta.

24. Hän teki sitä, mikä on pahaa HERAN silmissä. Hän ei luopunut Jerobeamin, Nebatin pojan, synneistä, joilla tämä oli vietellyt Israelin tekemään syntiä.

1. Kun. 12:28–30

25. Pekah, Remaljan poika, yksi Pekahjan upseereista, teki salaliiton häntä vastaan. Pekah otti mukaansa viisikymmentä Gileadin miestä ja tappoi Pekahjan sekä Argobin ja Arjen Samariassa kuninkaan palatsin sisimmässä linnoituksessa. Niin hän surmasi Pekahjan ja tuli kuninkaaksi hänen tilalleen.

26. Muista Pekahjaa koskevista asioista ja kaikesta, mitä hän teki, on kirjoitettu Israelin kuninkaiden aikakirjaan.

Pekah Israelin kuninkaana

27. Juudan kuninkaan Asarjan viidentenäkymmenentenäkahdentena hallitusvuotena Pekah, Remaljan poika, tuli Israelin kuninkaaksi, ja hän hallitsi Samariassa kaksikymmentä vuotta.

28. Hän teki sitä, mikä on pahaa HERAN silmissä. Hän ei luopunut Jerobeamin, Nebatin pojan, synneistä, joilla tämä oli vietellyt Israelin tekemään syntiä.

1. Kun. 12:28–30

29. Israelin kuninkaan Pekahin aikana tuli Tiglat-Pileser, Assurin kuningas, ja valloitti Ijonin, Aabel-Beet-Maakan, Jaanoahin, Kedeksen, Haasorin, Gileadin ja Galilean, koko Naftalin maan, ja vei kansan pakkosiirtolaisuuteen Assuriin.

1. Kun. 15:20

30. Hoosea, Eelan poika, teki salaliiton Pekahia, Remaljan poikaa, vastaan ja löi hänet kuoliaaksi. Hän tuli kuninkaaksi Pekahin tilalle Jootamin, Ussian pojan, kahdentenäkymmenentenä hallitusvuotena.

2. Kun. 17:1

31. Muista Pekahia koskevista asioista ja kaikesta, mitä hän teki, on kirjoitettu Israelin kuninkaiden aikakirjaan.

2. Aik. 28:6

Jootam Juudan kuninkaana

32. Israelin kuninkaan Pekahin, Remaljan pojan, toisena hallitusvuotena tuli Jootam, kuningas Ussian poika, Juudan kuninkaaksi.

2. Aik. 27:1

33. Hän oli kahdenkymmenen viiden vuoden ikäinen tullessaan kuninkaaksi, ja hän hallitsi Jerusalemissa kuusi-

98 15:19. Puul oli Tiglat-Pileserin toinen nimi. Aikakirjoissa nimi on muodossa Tillegat-Pilneser.

2. Kuninkaiden kirja 15–16

toista vuotta. Hänen äitinsä oli nimeltään Jerusa, Saadokin tytär.

34. Jootam teki sitä, mikä on oikein HERRAN silmissä, aivan niin kuin hänen isänsä Ussia oli tehnyt.

35. Uhrikukkulatemppeleitä ei kuitenkaan hävitetty, vaan kansa uhrasi ja suitsutti yhä uhrikukkuloilla. Jootam rakennutti HERRAN temppelin Yläportin.

36. Muista Jootamia koskevista asioista ja kaikesta, mitä hän teki, on kirjoitettu Juudan kuninkaiden aikakirjaan.

37. Niihin aikoihin Resin, Aramin kuningas, ja Pekah, Remaljan poika, alkoivat HERRAN lähettämänä ahdistella Juudaa.

2. Kun. 16:5; Jes. 7:1

38. Sitten Jootam meni lepoon isiensä luo, ja hänet haudattiin isiensä viereen, isänsä Daavidin kaupunkiin. Hänen poikansa Aahas tuli kuninkaaksi hänen jälkeensä.

16. LUKU

Aahas Juudan kuninkaana

(2. Aik. 28:1–27)

1. Pekahin, Remaljan pojan, seitsemäntenätoista hallitusvuotena tuli Aahas, kuningas Jootamin poika, Juudan kuninkaaksi.

2. Aahas oli kahdenkymmenen vuoden ikäinen tullessaan kuninkaaksi, ja hän hallitsi Jerusalemissa kuusitoista vuotta. Hän ei tehnyt sitä, mikä on oikein HERRAN, hänen Jumalansa, silmissä, niin kuin hänen isänsä Daavid oli tehnyt.

3. Hän kulki Israelin kuninkaiden tietä. Hän pani jopa poikansakin kulkemaan tulen läpi, niiden kansojen kauhistuttavien tekojen mukaan, jotka HERRA oli karkottanut israelilaisten tieltä.

3. Moos. 18:21; 5. Moos. 18:10;

2. Kun. 8:18

4. Hän uhrasi ja suitsutti uhrikukkuloilla ja kummuilla ja jokaisen vehreän puun alla.

Aram ja Israel sotivat Juudaa vastaan

5. Siihen aikaan Resin, Aramin kuningas, ja Pekah, Remaljan poika, Israelin kuningas, lähtivät sotimaan Jerusalemia vastaan. He saartoivat Aahaksen joukot mutta eivät kyenneet valloittamaan kaupunkia. 2. Kun. 15:37; Jes. 7:1

6. Samaan aikaan Resin, Aramin kuningas, palautti Eilatin Aramille ja karkotti Juudan miehet kaupungista. Niin Eilatiin tuli aramilaisia ja he asettuivat sinne ja ovat asuneet siellä tähän päivään asti. 1. Kun. 9:26; 2. Kun. 14:22

7. Aahas lähetti sanansaattajat Assurin kuninkaan Tiglat-Pileserin luo sanomaan hänelle: ”Minä olen sinun palvelijasi ja poikasi. Tule ja pelasta minut Aramin kuninkaan ja Israelin kuninkaan käsistä. He ovat nousseet minua vastaan.”

8. Aahas otti HERRAN temppelissä ja kuninkaan palatsin aarrekammioissa olevan hopean ja kullan ja lähetti sen lahjaksi Assurin kuninkaalle.

1. Kun. 15:18; 2. Kun. 12:18,18:15

9. Assurin kuningas kuuli häntä ja lähti sotimaan Damaskosta vastaan. Hän valloitti kaupungin ja vei sen asukkaat pakkosiirtolaisuuteen Kiiriin, mutta kuningas Resinin hän surmasi.

Aam. 1:5

Kuningas Aahas ja pappi Uuria

10. Silloin kuningas Aahas lähti Damaskokseen kohtaamaan Assurin kuningasta Tiglat-Pileseriä. Kun kuningas Aahas näki Damaskoksessa olevan alttarin, hän lähetti pappi Uurialle kuvauksen alttarista ja siitä tehdyn tarkan mallin.

11. Pappi Uuria rakensi alttarin aivan sen kuvauksen mukaan, jonka kuningas Aahas oli hänelle lähettänyt Damaskoksesta ja sai sen valmiiksi jo ennen kuin kuningas Aahas oli palannut.

12. Kun kuningas palasi Damaskoksesta ja näki alttarin, hän lähestyi sitä ja nousi sen äärelle.

13. Hän poltti polttouhrinsa ja ruokauhrinsa, vuodatti juomauhrinsa ja pirs koti yhteyshien veren alttarille.

14. Pronssialttarin, joka oli HERRAN edessä, hän siirsi pois temppelin edustalta, uuden alttarin ja HERRAN temppelin välistä. Hän siirsi pronssialttarin sen uuden alttarin pohjoispuolelle. 2. Aik. 4:1

15. Kuningas Aahas antoi pappi Uurialle käskyn sanoen: ”Polta suuremmalla alttarilla aamun polttouhri, illan ruokauhri, kuninkaan polttouhri sekä hänen ruokauhrinsa, samoin myös koko kansan polttouhri sekä sen ruoka- ja juomauhrit. Pirs kota kaikki polttouhrin ja teurasuhrin veri alttarille. Pronssialttarin käyttämistä minä vielä harkitsen.”

16. Pappi Uuria teki kaiken aivan niin kuin kuningas Aahas oli käsenyt.

17. Kuningas Aahas leikkautti irti pronssijalustojen laidat ja otti padat pois niiden päältä. Hän antoi nostaa altaan pois sen alla olevien pronssihätkien päältä ja asettaa sen kivialustalle. 1. Kun. 7:27

18. Hän siirsi HERRAN temppelialueen sisäpuolelle myös palatsiin rakennetun sapattikatoksen ja temppelin ulkopuolella olevan kuninkaan sisäänkäynnin. Näin hän teki Assurin kuninkaan vuoksi.

19. Mitä muuta kerrottavaa on Aahaksesta, siitä, mitä hän teki, on kirjoitettu Juudan kuninkaiden aikakirjaan.

20. Sitten Aahas meni lepoon isiensä luo, ja hänet haudattiin isiensä viereen Daavidin kaupunkiin. Hänen poikansa Hiskia tuli kuninkaaksi hänen jälkeensä. 2. Kun. 18:1

ISRAELIN JA JUUDAN LOPPUVAIHEET

17. LUKU

Hoosea Israelin kuninkaana

1. Juudan kuninkaan Aahaksen kahdententoista hallitusvuotena tuli Hoosea, Eelan poika, Israelin kuninkaaksi, ja hän hallitsi Samariassa yhdeksän vuotta. 2. Kun. 15:30

2. Hän teki sitä, mikä on pahaa HERRAN silmissä, ei kuitenkaan samalla tavoin kuin ennen häntä hallinneet Israelin kuninkaat.

3. Salmaneser, Assurin kuningas, hyökkäsi Hooseaa vastaan, ja niin Hooseasta tuli hänen palvelijansa, joka maksoi hänelle veroa.

4. Assurin kuningas huomasi kuitenkin, että Hoosea oli ryhtynyt sala-hankkeisiin lähettämällä sanansaattajia Soon, Egyptin kuninkaan, luo eikä suorittanut enää Assurin kuninkaalle vuotuista veroa niin kuin ennen. Silloin Assurin kuningas otti hänet kiinni ja sulki hänet vankilaan.

Israelin valtakunnan tuho

5. Sitten Assurin kuningas hyökkäsi koko maahan ja piiritti Samariaa kolme vuotta. 2. Kun. 18:9

6. Hoosean yhdeksäntenä hallitusvuotena Assurin kuningas valloitti Samarian ja vei israelilaiset pakkosiirtolaisuuteen Assuriin. Hän asetti heidät asumaan Halahiin ja Goosanissa olevan Haaborjoen rannoille sekä Meedian kaupunkeihin.

7. Näin tapahtui, koska israelilaiset olivat tehneet syntiä HERRAA, Jumalaansa, vastaan, joka oli johdattanut heidät Egyptin maasta, pois faraon, Egyptin kuninkaan, käsistä, ja koska he olivat palvoneet muita jumalia. 3. Moos. 18:3

8. He olivat vaeltaneet niiden kansojen säädösten mukaan, jotka HERRA oli karkottanut israelilaisten edeltä, ja tehneet samoin kuin Israelin kuninkaatkin. 1. Kun. 14:24; 2. Kun. 16:3

9. Israelilaiset olivat salaa tehneet HERRAA, Jumalaansa, vastaan sellaista, mikä ei ole oikein. He olivat rakentaneet itselleen uhrikukkulatemppeleitä kaikkiin kaupunkeihinsa, olivatpa ne vartiotorilla varustettuja tai linnoitettuja kaupunkeja. 2. Kun. 16:4

10. He olivat pystyttäneet itselleen patsaita ja asera-tarhoja jokaiselle korkealle kummulle ja jokaisen vehreän puun alle.

2. Kuninkaiden kirja 17

11. He olivat suitsuttaneet kaikilla uhrikukkuloilla niin kuin ne kansat, jotka HERRA oli karkottanut heidän edeltään. Näin he olivat vihastuttaneet HERRAN pahoilla teoillaan.

12. He olivat palvelleet epäjumalia, vaikka HERRA oli heille sanonut: "Älkää tehkö sellaista." 2. Moos. 20:3; 23:13,24; 5. Moos. 5:7-10

13. HERRA oli varoittanut Israelia ja Juudaa kaikkien profeettojensa, kaikkien näkijöiden, kautta ja sanonut: "Palatkaa pahoilta teiltänne ja noudattakaa minun käskyjäni ja lakejani, kaikkea sitä opetusta, jota minä käskin teidän isienne noudattaa ja jonka minä olen lähettänyt teille palvelijoitteni, profeettojen, kautta." 1. Sam. 9:9

14. Mutta he eivät kuulleet vaan olivat uppiniskaisia niin kuin isänsäkin, jotka eivät uskoneet HERRAAN, Jumalaansa. 2. Moos. 34:9; 5. Moos. 31:27

15. He pitivät halpana hänen käskynsä ja hänen liittonsa, jonka hän oli tehnyt heidän isiensä kanssa, ja hänen varoituksensa, jotka hän oli heille antanut. He vaelsivat turhuuksien perässä ja tulivat turhanpäiväisiksi seuratesaan ympärillään asuvia pakanakansoja, joiden tekojen mukaan HERRA oli kieltänyt heitä tekemästä.

3. Moos. 18:3,24; Room. 1:21

16. He hylkäsivät kaikki HERRAN, Jumalansa, käskyt ja tekivät itselleen vallettuja kuvia, kaksi sonnivasikkaa. He tekivät itselleen myös asera-tarhoja, kumarsivat kaikkea taivaan joukkoa ja palvelivat Baalia.

2. Moos. 32:4,8;
1. Kun. 12:28,16:31

17. He panivat poikansa ja tyttärensä kulkemaan tulen läpi, tekivät taikoja ja harjoittivat noituutta. He antautuivat tekemään sitä, mikä on pahaa HERRAN silmissä, ja vihastuttivat hänet.

3. Moos. 18:21,20:3; 2. Kun. 16:3

18. Niin HERRA vihastui kovin Israeliin ja siirsi sen pois kasvojensa edestä. Jäljelle ei jäänyt muita kuin Juudan heimo yksin.

1. Kun. 14:15; Hoos. 1:6

19. Myöskään Juuda ei noudattanut HERRAN, Jumalansa, käskyjä vaan vaelsi niiden lakien mukaan, jotka Israel oli itselleen säätänyt.

2. Kun. 8:18

20. Niin HERRA hylkäsi kaikki Israelin jälkeläiset, nöyryytti heitä ja antoi heidät ryöstäjien käsiin, kunnes viimein heitti heidät pois kasvojensa edestä.

Tuom. 2:14

21. Kun HERRA oli repäissyt Israelin pois Daavidin kuningassuvulta, israelilaiset tekivät kuninkaaksi Jerobeamin, Nebatin pojan. Jerobeam sai israeliläiset luopumaan HERRAN seuraamisesta ja vietti heidät suureen syntiin.

1. Kun. 12:16,20,28

22. Israelilaiset vaelsivat kaikissa Jerobeamin synneissä. He eivät luopuneet niistä,

23. kunnes HERRA viimein siirsi Israelin pois kasvojensa edestä, niin kuin hän oli puhunut kaikkien palvelijoidensa, profeettojen, kautta. Näin israeliläiset joutuivat pois maastaan pakkosiirtolaisuuteen Assuriin, jossa he ovat olleet tähän päivään asti.

5. Moos. 28:36,63;
Aam. 5:27

Samarian uudet asukkaat ja sekauskonto

24. Sen jälkeen Assurin kuningas antoi tuoda siirtolaisia Baabelista, Kuutasta, Avvasta, Hamatista ja Sefarvaimista ja asetti heidät asumaan Samarian kaupunkeihin israelilaisten tilalle. He ottivat Samarian haltuunsa ja asettuivat asumaan sen kaupunkeihin.

25. Kun he alkuaikoina siellä asuessaan eivät pelänneet HERRAA, hän lähetti heidän keskuuteensa leijonia, jotka tappoivat heitä.

3. Moos. 26:22

26. Niin Assurin kuninkaalle kerrottiin: "Kansat, jotka sinä veit pakkosiirtolaisuuteen ja asetit asumaan Samarian kaupunkeihin, eivät tunne sen maan jumalan lakia. Siksi hän on lähettänyt leijonia heidän keskuuteensa, ja ne surmaavat heitä, koska he eivät tiedä, miten sen maan jumalaa on palveltava."

27. Silloin Assurin kuningas antoi käskyn ja sanoi: "Viekää sinne joku

2. Kuninkaiden kirja 17–18

niistä papeista, jotka toitte sieltä pakkosiirtolaisuuteen. Asukoon kansa siellä, ja pappi opettakoon heille, miten sen maan jumalaa palvellaan.”

28. Silloin yksi papeista, joka oli viedy Samariasta pakkosiirtolaisuuteen, tuli ja asettui asumaan Beeteliin. Hän opetti heille, miten heidän tuli palvella HERRAA.

29. Kukin kansa teki kuitenkin itselleen omat jumalansa ja asetti ne samarialaisten rakentamiin uhrikukkulatemppeleihin, kukin kansa niissä kaupungeissa, joissa asui.

30. Baabelin miehet tekivät itselleen Sukkot-Benotin, Kuutin miehet tekivät Nergalin, Hamatin miehet Asiman,

31. ja avvalaiset tekivät Nibhasin ja Tartakin. Sefarvaimilaiset polttivat poikiaan tulella Adrammelekillä ja Anammelekillä, Sefarvaimin jumalille.

32. He pelkäsivät kyllä HERRAA mutta asettivat myös keskuudestaan itselleen uhrikukkulapappeja, jotka uhrasivat heidän puolestaan uhrikukkulatemppeleissä.

1. Kun. 12:31

33. He siis pelkäsivät HERRAA mutta palvelivat myös omia jumaliaan niiden kansojen tapojen mukaan, joiden keskuudesta heidät oli tuotu.

34. Vielä tänäkin päivänä he tekevät vanhojen tapojensa mukaan. He eivät pelkää HERRAA eivätkä noudata saamiinsa lakeja ja säädöksiä, sitä opetusta ja niitä käskyjä, jotka HERRA antoi Jaakobin pojille, hänen, jolle hän antoi nimen Israel.

1. Moos. 32:29,35:10

35. HERRA oli tehnyt liiton israelilaisten kanssa ja käskennyt heitä sanoen: ”Älkää pelätkö muita jumalia, älkää palvoko älkääkään palvelko niitä, älkää myöskään uhratko niille,

2. Moos. 23:13; Tuom. 6:10

36. vaan pelätkää HERRAA, joka johdatti teidät Egyptin maasta suurella voimalla ja ojennetulla käsivarrella. Häntä pelätkää, häntä kumartakaa ja hänelle uhratkaa!

37. Noudattakaa aina tarkoin niitä lakeja ja säädöksiä, sitä opetusta ja niitä käskyjä, jotka Mooses on teitä varten

kirjoittanut, älkääkään pelätkö muita jumalia.

38. Älkää unohtako liittoa, jonka minä tein teidän kanssanne, älkääkään pelätkö muita jumalia.

39. Pelätkää ainoastaan HERRAA, teidän Jumalaanne, niin hän vapauttaa teidät kaikkien vihollistenne vallasta.”

40. Mutta samarialaiset eivät totelleet vaan tekivät vanhojen tapojensa mukaan.

41. Näin nämä kansat pelkäsivät HERRAA mutta palvelivat samalla omia jumalankuviaan. Myös heidän lapsensa ja lastensa lapset ovat tähän päivään asti tehneet samoin kuin heidän isänsä.

18. LUKU

Hiskia Juudan kuninkaana

(2. Aik. 29:1,2, 31:1)

1. Israelin kuninkaan Hoosean, Ee-lan pojan, kolmantena hallitusvuotena tuli Juudan kuninkaaksi Hiskia, kuningas Aahaksen poika.

2. Kun. 16:20; 2. Aik. 28:27

2. Hän oli kahdenkymmenenviiden vuoden ikäinen tullessaan kuninkaaksi, ja hän hallitsi Jerusalemissa kaksikymmentäyhdeksän vuotta. Hänen äitinsä oli nimeltään Abi, Sakarjan tytär.

3. Hiskia teki sitä, mikä on oikein HERRAN silmissä, aivan niin kuin hänen isänsä Daavid oli tehnyt.

4. Hän hävitti uhrikukkulatemppeilit, murskasi patsaat, hakkasi maahan asera-tarhan ja löi palasiksi pronssikäärmeen, jonka Mooses oli tehnyt. Niihin aikoihin asti israelilaiset olivat näet polttaneet uhreja sille ja kutsuneet sitä nimellä Nehustan.

2. Moos. 34:13; 4. Moos. 21:9

5. Hiskia turvasi HERRAAN, Israelin Jumalaan. Yksikään hänen jälkeensä tulleista Juudan kuninkaista ei ollut hänen vertaisensa, ei myöskään kukaan niistä, jotka olivat olleet ennen häntä.

1. Kun. 23:25

6. Hän seurasi tarkasti HERRAA eikä luopunut hänestä vaan noudatti hänen käskyjään, jotka HERRA oli antanut

Moosekselle.

5. Moos. 10:20,11:22;
Ps.119:51

7. Niin HERRA oli Hiskian kanssa, ja hän menestyi kaikessa, mihin ryhtyi. Hän nousi kapinaan Assurin kuningasta vastaan eikä enää palvellut häntä.

Joos. 1:7; 1. Sam. 18:14

8. Hän löi filistealaiset aina Gazaa ja sen lähialueita myöten ja kukisti sekä vartiotorilla varustetut että linnoitetut kaupungit.

Israel joutuu pakkosiirtolaisuuteen

9. Kuningas Hiskian neljäntenä hallitusvuotena, joka oli Israelin kuninkaan Hoosean, Eelan pojan, seitsemäs vuosi, Salmaneser, Assurin kuningas, hyökkäsi Samariaa vastaan ja piiritti sitä.

2. Kun. 17:5

10. Kolmen vuoden kuluttua hän valloitti sen. Samaria valloitettiin Hiskian kuudentena vuotena, joka oli Israelin kuninkaan Hoosean yhdeksäs hallitusvuosi.

11. Sitten Assurin kuningas vei israelilaiset pakkosiirtolaisuuteen Assuriin ja sijoitti heidät Halahiin ja Goosanissa olevan Haaborjoen rannoille sekä Meedian kaupunkeihin.

12. Näin tapahtui, koska he eivät olleet kuunnelleet HERRAN, Jumalansa, ääntä. He olivat rikkoneet hänen liitonsa, kaikki HERRAN palvelijan Mooseksen antamat käskyt, eivätkä totelleet eivätkä noudattaneet niitä.

Sanherib ja Hiskia

(2. Aik. 32:1–8; Jes. 36:1)

13. Kuningas Hiskian neljäntenätoista hallitusvuotena Sanherib, Assurin kuningas, hyökkäsi kaikkia Juudan linnoitettuja kaupunkeja vastaan ja valloitti ne.

14. Silloin Juudan kuningas Hiskia lähetti Assurin kuninkaalle Laakikseen sanan: ”Minä olen tehnyt väärin. Vetäydy pois minun kimpustani, niin minä teen, mitä tehtäväkseni panet.” Assurin kuningas määräsi Hiskian, Juudan kuninkaan, maksamaan kolmesataa

talenttia hopeaa ja kolmekymmentä talenttia kultaa.

15. Hiskia antoi hänelle kaiken hopean, mitä HERRAN temppelissä ja kuninkaan palatsin aarrekammioissa oli.

1. Kun. 15:18; 2. Kun. 12:19,16:8

16. Siinä yhteydessä hän leikkautti HERRAN temppelin ovista ja ovien pielistä kullan, jolla hän oli ne päällystänyt, ja antoi sen Assurin kuninkaalle.

Jerusalemiin piiritys

(2. Aik. 32:9–19; Jes. 36:2–22)

17. Assurin kuningas lähetti Laakiksesta ylipääällikkönsä, hovinsa ylieunukin ja ylimmän juomanlaskijansa⁹⁹ suuren sotajoukon kanssa Jerusalemiin kuningas Hiskiaa vastaan. He lähtivät liikkeelle ja tultuaan Jerusalemiin he pysähtyivät Yläaltaan vesijohdon luo, joka on Pyykinpesijäankedolle vievän tien varrella.

Jes. 7:3

18. He kutsuivat kuningasta, mutta palatsin päällikkö Eljakim, Hilcian poika, kirjuri Sebna ja kansleri Jooah, Aasafin poika, menivät heidän luokseen.

Jes. 22:20

19. Ylin juomanlaskija sanoi heille: ”Ilmoittakaa Hiskialle: Näin sanoo suuren kuningas, Assurin kuningas: Mikä on tuo luottamus, joka sinulla on?”

20. Arvelet kai, että pelkästä huulten puheesta tulee neuvo ja voima sodankäyntiin? Keneen sinä oikein luotat, kun kapinoit minua vastaan?”

21. Sinä luotat nyt tuohon särkyneeseen ruokosauvaan, Egyptiin, joka tunkeutuu sen käteen, joka siihen nojaa, ja lävistää sen. Sellainen on farao, Egyptin kuningas, kaikille, jotka häneen luottavat.

Hes. 29:6,7

22. Ja jos te sanotte minulle: ”Me luotamme HERRAAN, meidän Jumalamme”, niin eikä hän ole se, jonka uhrikukkulatemppeleit ja alttarit Hiskia hävitti? Eikö Hiskia sanonut Juudalle ja Jerusalemile: ”Tämän alttarin edessä Jerusalemissa teidän on kumartaen rukoiltava?”

⁹⁹ 18:17. Arameankielisen arvonimen, rav- šake, merkitys ei ole selvä.

23. Mutta lyö nyt vetoa minun herrani, Assurin kuninkaan, kanssa. Minä annan sinulle kaksituhatta hevosta, jos sinä voit hankkia niille ratsastajat.

24. Kuinka sitten voisit torjua yhdenkään käskynhaltijan, herrani vähimmän palvelijan, hyökkäyksen? Ja sinä vain luotat Egyptiin, sen vaunuihin ja ratsu-miehiin!

25. Olenko minä siis HERRAN sallimatta hyökännyt tätä paikkaa vastaan hävittämään sitä? HERRA on sanonut minulle: 'Hyökkää tuohon maahan ja hävitä se.'

26. Eljakim, Hilkian poika, ja Sebna ja Jooah sanoivat ylimmälle juomanlaskijalle: 'Ole hyvä ja puhu palvelijoillesi aramean kieltä, sillä me ymmärrämme sitä. Älä puhu meidän kanssamme heprean kieltä muurilla olevan kansan kuullen.'

27. Mutta ylin juomanlaskija vastasi heille: 'Onko herrani lähettänyt minut puhumaan näitä sanoja vain sinun herrallesi ja sinulle? Eikö juuri noille miehille, jotka istuvat muurilla ja joutuvat teidän kanssanne syömään omia ulosteitaan ja juomaan omaa virtsaan-sa!'

28. Ylin juomanlaskija seisoi ja huusi kovalla äänellä heprean kielellä nämä sanat: 'Kuulkaa suurkuninkaan, Assurin kuninkaan, sana!

29. Näin sanoo kuningas: 'Älkää antako Hiskian pettää itseänne! Hän ei voi pelastaa teitä kuninkaan käsistä.'

30. Älköön Hiskia saako teitä luotamaan HERRAAN sanomalla: 'Totisesti HERRA pelastaa meidät. Tätä kaupunkia ei anneta Assurin kuninkaan käsiin.'

2. Kun. 19:10

31. Älkää uskoko Hiskiaa, sillä näin sanoo Assurin kuningas: 'Tehkää sovinto minun kanssani ja tulkaa minun luokseni. Silloin saatte jokainen syödä omasta viinipuustanne ja viikunapuustanne ja juoda vettä omasta kaivostanne,

32. kunnes minä tulen ja vien teidät maahan, joka on teidän maanne kaltainen. Se on viljan ja viinin maa, leivän ja

viinitarhojen maa, jalon öljypuun ja hunajan maa. Silloin te saatte elää ettekö kuole. Älkää kuunnelko Hiskiaa, sillä hän johtaa teidät harhaan sanoessaan: HERRA pelastaa meidät.

33. Onko yksikään muiden kansojen jumalista kyennyt pelastamaan maataan Assurin kuninkaan käsistä?

2. Kun. 19:12; Jes. 10:10

34. Missä ovat Hamatin ja Arpadin jumalat? Missä ovat Sefarvaimin, Heenan ja Ivvän jumalat? Pelastivatko ne Samarian minun käsistäni?

35. Kuka kaikkien maiden jumalista on pelastanut maansa minun käsistäni? Voisiko HERRA pelastaa Jerusalemin minun käsistäni?'

36. Mutta kansa oli vaiti eikä vastannut hänelle mitään, sillä kuningas oli antanut käskyn: 'Älkää vastatko hänelle.'

37. Sitten palatsin päällikkö Eljakim, Hilkian poika, ja kirjuri Sebna ja kansleri Jooah, Aasafin poika, tulivat Hiskian luo vaatteet repäistytinä ja kertoivat hänelle, mitä ylin juomanlaskija oli sanonut.

1. Moos. 37:29; 2. Sam. 1:11

19. LUKU

Jesajan ennustus

(Jes. 37:1–7)

1. Kun kuningas Hiskia kuuli sen, hän repäisi vaatteensa, pukeutui säkkiin ja meni HERRAN temppeliin.

2. Sitten hän lähetti palatsin päällikön Eljakimin, kirjuri Sebnan ja pappien vanhimmat särkeihin pukeutuneina profeetta Jesajan, Aamotsin pojan, luo

3. ja käski heidän sanoa hänelle: 'Näin sanoo Hiskia: 'Tämä päivä on hädän, kurituksen ja hävistyksen päivä, sillä lapset ovat tulleet kohdun suulle, mutta ei ole voimaa synnyttää.'

4. Jospa HERRA, sinun Jumalasi, on kuullut kaikki ylimmän juomanlaskijan sanat, joilla hänen herransa, Assurin kuningas, on lähettänyt hänet herjaamaan elävää Jumalaa, ja rankaisee häntä sanoista, jotka HERRA, sinun Jumalasi, on kuullut. Kohota nyt rukous sen jäänöksen puolesta, joka vielä on

2. Kuninkaiden kirja 19

olemassa.” 2. Kun. 18:28–35; Jes. 10:21; Aam. 5:15

5. Kun kuningas Hiskian palvelijat tulivat Jesajan luo,

6. Jesaja sanoi heille: ”Sanokaa her-
rallenne: 'Näin sanoo HERRA: Älä pelkää
niitä sanoja, jotka olet kuullut ja joilla
Assurin kuninkaan palvelijat ovat her-
janneet minua.

7. Minä annan mennä häneen sellai-
sen hengen, että kun hän kuulee sano-
man, hän palaa omaan maahansa. Ja
minä annan hänen kaatua miekkaan
omassa maassaan.”

Sanheribin sanoma Hiskialle

(Jes. 37:8–13)

8. Kun ylin juomanlaskija palasi
takaisin, hän tapasi Assurin kunin-
kaan sotimassa Libnaa vastaan. Hän
oli näet kuullut, että tämä oli lähtenyt
Laakiksesta.

9. Kun Sanherib oli kuullut Tirha-
kasta, Kuusin kuninkaasta: ”Hän on
lähtenyt sotimaan sinua vastaan”, San-
herib lähetti sanansaattajat uudelleen
Hiskian luo ja käski näiden sanoa

10. Hiskialle, Juudan kuninkaalle:
”Älä anna Jumalasi, johon sinä luotat,
pettää itseäsi äläkä sano: 'Jerusalemia
ei anneta Assurin kuninkaan käsiin.’

2. Kun. 18:30

11. Olethan kuullut, mitä Assurin
kuninkaat ovat tehneet kaikille mail-
le, kuinka he ovat vihkineet ne tuhon
omiksi. Sinäkö muka pelastuisit?

12. Ovatto kansojen jumalat pelas-
taneet niitä, jotka minun isäni ovat tu-
honneet, nimittäin Goosania, Harrania,
Resefiä ja Telassarin edeniläisiä?

13. Missä on Hamatin kuningas ja
missä Arpadin kuningas, ja missä ovat
Sefarvaimin, Heenan ja Ivvan kaupun-
kien kuninkaat?”

Hiskian rukous

(Jes. 37:14–20)

14. Hiskia otti kirjeen sanansaattajil-
ta ja luki sen. Sitten hän meni HERRAN
temppeliin, levitti kirjeen HERRAN eteen,

15. rukoili HERRAN edessä ja sanoi:
”HERRA, Israelin Jumala, sinä, joka asut
kerubien keskellä, sinä yksin olet maan
kaikkien valtakuntien Jumala. Sinä olet
tehnyt taivaan ja maan. 2. Moos. 25:20;
1. Sam. 4:4; Ps. 80:2

16. HERRA, käännä korvasi ja kuule!
HERRA, avaa silmäsi ja katso! Kuule
Sanheribin sanat, joilla tuo hänen lä-
hettämänsä mies on herjannut elävää
Jumalaa.

17. On totta, HERRA, että Assurin
kuninkaat ovat hävittäneet kansat ja
niiden maat.

18. He ovat heittäneet niiden jumalat
tuleen, koska ne eivät olleet jumalia
vaan ihmiskätköjen tekoa, puuta ja kiveä.
Sen tähden he ovat voineet hävittää
ne. 5. Moos. 4:28; Ps. 115:4,135:15

19. Mutta nyt, HERRA, meidän Juma-
lamme, pelasta meidät hänen käsis-
tään, jotta kaikki maan valtakunnat tu-
lisivat tietämään, että vain sinä, HERRA,
olet Jumala.”

Herran vastaus Hiskialle

(Jes. 37:21–35)

20. Silloin Jesaja, Aamotsin poika,
lähetti Hiskialle tämän sanan: ”Näin sa-
noo HERRA, Israelin Jumala: Minä olen
kuullut, mitä olet rukoillut minulta San-
heribin, Assurin kuninkaan, tähden.

21. Tämä on se sana, jonka HERRA
on puhunut hänestä: Sinua halveksii
ja pilkkaa neitsyt, tytär Siion, sinun jäl-
keesi nyökyttää ilkkuen päätään tytär
Jerusalem.

22. Ketä olet herjannut ja häväissyt,
ketä vastaan olet korottanut äänesi?
Korkealle olet kohottanut katseesi Is-
raelin Pyhää vastaan.

23. Sanansaattajiesi kautta sinä her-
jasit HERRAA ja sanoit: 'Monilla vaunuil-
lani minä nousin vuorten harjalle, Li-
banonin ääriin saakka. Minä hakkasin
maahan sen korkeat setrit ja parhaat
sypressit ja tunkeuduin sen etäisim-
pään yöpymispaikkaan ja rehevimpään
metsään.

2. Kuninkaiden kirja 19–20

24. Minä kaivoin kaivoja ja join vierasta vettä, kuivasin jalkapohjillani kaikki Egyptin virrat.

25. Etkö ole kuullut? Jo kauan siten minä olen tätä valmistanut, jo muinaisuudesta asti sitä muovannut! Nyt olen sen toteuttanut, ja varustetuista kaupungeista on tullut autioita raunio-kumpuja.

26. Niiden asukkaat olivat voimattomia, he kauhistuivat ja joutuivat häpeään. Heidän kävi kuin kedon ruohon, kuin vihreän heinän, kuin katolla kasvavien korsien ja keskenkasvuisena kulottuneen viljan. Ps.129:6

27. Istuitpa sinä tai lähdit tai tulit, sen minä tiedän, ja myös sen, että raivoat minua vastaan. Ps.139:2

28. Koska sinä raivoat minua vastaan ja koska ylpeytesi on tullut minun korviini, minä panen koukkuni sinun nenääsi ja suitseni sinun suuhusi ja vien sinut takaisin samaa tietä, jota olet tullut. Hes. 29:4,38:4

29. Tämä on merkinä sinulle: Tänä vuonna syödään jälkikasvua, seuraavana kesantoviljaa, mutta kolmantena kylväkää ja leikatkaa, istuttakaa viinitarhoja ja syökää niiden hedelmää.

30. Ja Juudan heimon jäännös, ne, jotka ovat jääneet jäljelle, kasvattavat juurta alaspäin ja hedelmää ylöspäin.

31. Sillä Jerusalemlasta lähtee kasvaamaan jäännös, pelastuneiden joukko Siionin vuorelta. HERRAN Sebaotin kii-vaus saa sen aikaan. Joel. 3:5

32. Mutta Assurin kuninkaasta HERRA sanoo näin: Hän ei tule tähän kaupunkiin eikä ammu sinne yhtään nuolta, ei tuo sitä vastaan kilpeä eikä luo sitä vastaan vallia.

33. Samaa tietä, jota hän tuli, hän palaa takaisin, tähän kaupunkiin hän ei tule, sanoo HERRA.

34. Minä puolustan tätä kaupunkia ja pelastan sen itseni tähden ja palvelijani Daavidin tähden.”

Assurin tappio ja Sanheribin kuolema

(Jes. 37:36–38)

35. Sinä yönä HERRAN enkeli lähti liikkeelle ja löi kuoliaaksi Assurin leirissä satakahdeksankymmentäviisituhatta miestä. Kun aamulla varhain noustiin, kaikkialla lojui kuolleita.

36. Silloin Sanherib, Assurin kuningas, lähti pois, palasi takaisin Niiniveen ja jäi sinne.

37. Mutta kun hän oli kumartuneena rukoukseen jumalansa Nisrokin tempelissä, hänen poikansa Adrammelek ja Sareser surmasivat hänet miekalla ja pakenivat Araratin maahan. Sanheribin tilalle tuli kuninkaaksi hänen poikansa Eesarhaddon.

20. LUKU

Hiskian sairaus ja Herran lupaus Hiskialle

(Jes. 38:1–8, 21,22; 2. Aik. 32:24–26)

1. Niihin aikoihin Hiskia sairastui ja oli kuolemaisillaan. Profeetta Jesaja, Aamotsin poika, tuli hänen luokseen ja sanoi hänelle: ”Näin sanoo HERRA: Järjestä talosi asiat, sillä sinä kuolet etkä enää parane.” 2. Aik. 32:24

2. Silloin Hiskia käänsi kasvonsa seinään päin ja rukoili HERRAA sanoen:

3. ”Oi HERRA, muista, kuinka minä olen vaeltanut sinun edessäsi uskollisesti ja ehyellä sydämellä ja tehnyt sitä, mikä on hyvää sinun silmissäsi!” Ja hän itki katkerasti.

4. Jesaja ei ollut vielä lähtenyt keskimmaiselta esipihalta, kun hänelle tuli tämä HERRAN sana:

5. ”Palaa takaisin ja sano Hiskialle, kansani hallitsijalle: Näin sanoo HERRA, isäsi Daavidin Jumala: Minä olen kuullut sinun rukouksesi ja nähnyt kyyneleesi. Minä parannan sinut. Kolmantena päivänä sinä voit mennä HERRAN tempeliin.

6. Minä lisään sinulle ikää viisitoista vuotta ja pelastan sinut ja tämän kaupungin Assurin kuninkaan käsistä. Minä puolustan tätä kaupunkia itse-

2. Kuninkaiden kirja 20–21

ni tähden ja palvelijani Daavidin tähden.”

2. Kun. 19:34

7. Jesaja sanoi: ”Tuokaa viikunakakku.” Palvelijat toivat kakun, ja kun he panivat sen paiseen päälle, Hiskia parani.

8. Hiskia kysyi silloin Jesajalta: ”Mikä on merkinä siitä, että HERRA parantaa minut ja voin kolmantena päivänä mennä HERRAN temppeliin?”

9. Jesaja vastasi: ”Tämä on sinulle merkinä HERRALTA siitä, että HERRA tekee, minkä on luvannut: varjo kulkee joko kymmenen askelmaa eteenpäin tai palaa kymmenen askelmaa takaisin.”

10. Hiskia sanoi: ”Helppohan varjon on pidentyä kymmenen askelmaa eteenpäin. Ei, vaan palatkoon varjo kymmenen askelmaa takaisinpäin.”

11. Silloin profeetta Jesaja huusi HERRAA, ja Herra palautti varjon Aahaksen portaikossa takaisinpäin kymmenen askelmaa, jotka se oli jo laskeutunut.

Baabelin kuninkaan lähettiläät

(Jes. 39:1–8)

12. Siihen aikaan Berodak-Baladan, Baladanin poika, Baabelin kuningas, lähetti kirjeen ja lahjoja Hiskialle, sillä hän oli kuullut, että Hiskia oli ollut saaraana.

13. Kuultuaan lähettiläitä Hiskia näytti heille kaikki varastohuoneensa, hopean ja kullan, hajusteet ja kalliin öljyn, asehuoneensa ja kaiken, mitä hänen aarrekammioissaan oli. Hiskian palatsissa ja koko hänen valtakunnassaan ei ollut mitään, mitä hän ei olisi heille näyttänyt.

14. Mutta profeetta Jesaja tuli kuninkas Hiskian luo ja kysyi häneltä: ”Mitä nämä miehet ovat sanoneet, ja mistä he ovat tulleet sinun luoksesi?” Hiskia vastasi: ”He ovat tulleet kaukaisesta maasta, Baabelista.”

15. Jesaja kysyi: ”Mitä he ovat nähneet sinun palatsissasi?” Hiskia vastasi: ”He ovat nähneet kaiken, mitä pa-

latsissani on. Aarrekammioissani ei ole mitään, mitä en olisi heille näyttänyt.”

16. Niin Jesaja sanoi Hiskialle: ”Kuule HERRAN sana:

17. Päivät tulevat, jolloin kaikki, mitä palatsissasi on ja mitä isäsi ovat koonneet tähän päivään asti, viedään pois Baabeliin. Mitään ei jää jäljelle, sanoo HERRA.

2. Kun. 24:13

18. Sinun poikiasi, jotka sinusta polveutuvat ja jotka sinulle syntyvät, viedään hovipalvelijoiksi Baabelin kuninkaan palatsiin.”

Dan. 1:3,4

19. Hiskia sanoi Jesajalle: ”HERRAN sana, jonka olet puhunut, on hyvä.” Hän sanoi vielä: ”Onpahan rauha ja turvallisuus minun päivinäni!”

Hiskian kuolema

(2. Aik. 32:32,33)

20. Muista Hiskiaa koskevista asioista, kaikista hänen urotöistään ja siitä, kuinka hän rakensi altaan ja vesijohdon ja johti veden kaupunkiin, on kirjoitettu Juudan kuninkaiden aikakirjaan.

21. Sitten Hiskia meni lepoon isiensä luo, ja hänen poikansa Manasse tuli kuninkaaksi hänen jälkeensä.

21. LUKU

Manasse Juudan kuninkaana

(2. Aik. 33:1–9)

1. Manasse oli kahdentoista vuoden ikäinen tullessaan kuninkaaksi, ja hän hallitsi Jerusalemissa viisikymmentäviisi vuotta. Hänen äitinsä oli nimeltään Hefshivah.

2. Manasse teki sitä, mikä on pahaa HERRAN silmissä. Hän teki samoja iljetäviä tekoja kuin kansat, jotka HERRA oli karkottanut israelilaisten edeltä.

3. Hän rakensi jälleen uhrikukkulatemppelit, jotka hänen isänsä Hiskia oli hävittänyt, pystytti alttareita Baalille ja teki asera-tarhan, kuten Israelin kuningas Ahab oli tehnyt. Manasse kumarsi ja palveli kaikkea taivaan joukkoa

1. Kun. 16:33; 2. Kun. 18:4

2. Kuninkaiden kirja 21

4. ja rakensi alttareita myös HERRAN temppeliin, josta HERRA oli sanonut: "Jerusalemiin minä asetan nimeni."

5. Moos. 12:5; 1. Kun. 8:29; 2. Aik. 7:12

5. Hän rakensi alttareita kaikelle taivaan joukolle HERRAN temppelin molempiin esipihoihin.

6. Lisäksi hän pani poikansa kulkemaan tulen läpi, ennusti merkeistä, harjoitti noituutta ja hankki itselleen henkienmanaajia ja selvänäkijöitä. Hän teki paljon sellaista, mikä on pahaa HERRAN silmissä, ja vihastutti hänet.

3. Moos. 18:21,19:26; 5. Moos. 18:10

7. Manasse asetti teettämänsä Aseran kuvan temppeliin, josta HERRA oli sanonut Daavidille ja hänen pojalleen Salomolle: "Tähän temppeliin ja Jerusalemiin, jonka minä olen valinnut kaikkien Israelin sukukuntien alueelta, minä asetan nimeni ikiajoiksi.

2. Sam. 7:10,13; Ps. 132:13

8. En pane enää Israelia harhailemaan pois siitä maasta, jonka minä olen antanut heidän isilleen, jos he vain noudattavat kaikkea, mitä minä olen käskennyt heidän noudattaa, koko sitä lakia, jota palvelijani Mooses on käskennyt heidän noudattaa."

9. Mutta he eivät totelleet, ja Manasse eksytti heidät, niin että he tekivät pahaa enemmän kuin ne kansat, jotka HERRA oli hävittänyt israelilaisten edeltä.

Ennustus Juudan valtakunnan tuhosta

10. Silloin HERRA puhui palvelijoidensa, profeettojen, kautta ja sanoi:

11. "Manasse, Juudan kuningas, on tehnyt nämä inhottavat teot ja siten tehnyt pahaa enemmän kuin amorilaiset, jotka olivat ennen häntä. Epäjumalillaan hän on vietellyt myös Juudan tekemään syntiä. Jer. 15:4

12. Sen tähden HERRA, Israelin Jumala, sanoo näin: Minä tuotan sellaisen onnettomuuden Jerusalemile ja Juudalle, että joka sen kuulee, sen molemmat korvat soivat. 2. Sam. 3:11; Jer. 19:3

13. Minä mittaan Jerusalemin samalla mittanuoralla kuin Samarian ja punnitsen sen samalla vaa'alla kuin Ahabin suvun. Minä pyyhkäisen Jerusalemin, niin kuin vati pyyhittää, se pyyhittää ja käännetään kumolleen.

2. Kun. 10:11,17,17:6,23; Valit. 2:8

14. Minä hylkään perintöösani jäännöksen ja annan heidät vihollistensa käsiin. He joutuvat kaikkien vihollistensa saaliiksi ja ryöstettäviksi,

15. koska he ovat tehneet sitä, mikä on pahaa minun silmissäni. Näin he ovat vihastuttaneet minut siitä päivästä asti, jona heidän isänsä lähtivät Egyptin maasta, tähän päivään saakka."

Manassen synnit

16. Manasse vuodatti myös hyvin paljon viatonta verta, kunnes oli täytännyt sillä Jerusalemin ääriään myöten. Tämän syntinsä lisäksi hän vietti myös Juudan tekemään syntiä, sitä, mikä on pahaa HERRAN silmissä.

2. Kun. 24:4

17. Muista Manassea koskevista asioista, kaikesta, mitä hän teki, ja synnistä, jota hän harjoitti, on kirjoitettu Juudan kuninkaiden aikakirjaan.

18. Sitten Manasse meni lepoon isiensä luo, ja hänet haudattiin palatsinsa puutarhaan, Ussan puutarhaan. Hänen poikansa Aamon tuli kuninkaaksi hänen jälkeensä.

Aamon Juudan kuninkaana

(2. Aik. 33:21–23)

19. Aamon oli kahdenkymmenen kahden vuoden ikäinen tullessaan kuninkaaksi, ja hän hallitsi Jerusalemissa kaksi vuotta. Hänen äitinsä oli nimeltään Mesullemet. Hän oli Haarusin tytär, kotoisin Jotbasta.

20. Aamon teki sitä, mikä on pahaa HERRAN silmissä, samoin kuin hänen isänsä Manasse oli tehnyt.

21. Hän kulki kaikessa samaa tietä, jota hänen isänsä oli kulkenut. Hän palveli epäjumalia, joita hänen isänsä oli palvellut, ja kumarsi niitä.

22. Hän hylkäsi HERRAN, isiensä Jumalan, eikä kulkenut HERRAN tietä.

Aamon murhataan

(2. Aik. 33:24,25)

23. Aamonin palvelijat tekivät sala-liiton kuningasta vastaan ja tappoivat hänet hänen omassa palatsissaan.

24. Maan kansa surmasi kuitenkin kaikki, jotka olivat tehneet salaliiton kuningas Aamonia vastaan, ja kansa teki hänen poikansa Joosian kuninkaaksi hänen tilalleen.

25. Muista Aamonia koskevista asioista ja siitä, mitä hän teki, on kirjoitettu Juudan kuninkaiden aikakirjaan.

26. Hänet haudattiin omaan hautaansa Ussan puutarhaan, ja hänen poikansa Joosia tuli kuninkaaksi hänen jälkeensä.

22. LUKU

Joosia Juudan kuninkaana

(2. Aik. 34:1,2)

1. Joosia oli kahdeksan vuoden ikäisen tullessaan kuninkaaksi, ja hän hallitsi Jerusalemissa kolmekymmentäyksi vuotta. Hänen äitinsä oli nimeltään Jedida. Hän oli Adajan tytär, kotoisin Boskatista.

2. Joosia teki sitä, mikä on oikein HERRAN silmissä, ja kulki kaikessa isänsä Daavidin tietä poikkeamatta oikealle tai vasemmalle.

3. Kahdeksantenatoista hallitusvuotenaan kuningas Joosia lähetti kirjuri Saafanin, Asaljan pojan, Mesullamin pojanpojan, HERRAN temppeliin ja sanoi:

4. ”Mene ylipappi Hilikian luo ja käske häntä laskemaan kaikki HERRAN temppeliin tuodut rahat, jotka ovenvarijat ovat koonneet kansalta.

2. Kun. 12:5–17

5. Hän antakoon rahat työn valvojille, joille työt HERRAN temppelissä on uskottu. Nämä maksakoot niillä palkan HERRAN temppelissä suoritettavan työn tekijöille temppelin vaurioiden korjaamiseksi,

6. puusepille, rakennusmiehille ja muurareille. Niillä ostettakoon myös temppelin korjaamiseksi tarvittava puutavara ja hakatut kivet.

7. Heiltä ei kuitenkaan tule vaatia tilintekoa rahoista, jotka heille luovutetaan, sillä he toimivat luottomiehinä.”

Temppelistä löytyy lain kirja

(2. Aik. 34:8–21)

8. Ylipappi Hilikia sanoi kirjuri Saafanille: ”Minä löysin HERRAN temppelistä lain kirjan.” Hilikia antoi kirjan Saafanille, ja tämä luki sen.

5. Moos. 17:18; 5. Moos. 31:24–26

9. Kirjuri Saafan meni kuninkaana luo ja teki hänelle selkoa asiasta sanoen: ”Palvelijasi ovat ottaneet arkusta rahat, jotka olivat temppelissä, ja antaneet ne työn valvojille, joille työt HERRAN temppelissä on uskottu.”

10. Kirjuri Saafan kertoi vielä kuninkaalle: ”Pappi Hilikia antoi minulle erään kirjan.” Ja Saafan luki kirjan kuninkaana edessä.

11. Kun kuningas kuuli lain kirjan sanat, hän repäisi vaatteensa.

12. Sitten kuningas antoi pappi Hilikalle, Saafanin pojalle Ahikamille, Miikajan pojalle Akborille, kirjuri Saafanille ja kuninkaana palvelijalle Asajalle käskyn sanoen:

13. ”Menkää ja kysykää minun puolestani ja kansan ja koko Juudan puolesta HERRALTA neuvoa tämän löydetyn kirjan vuoksi. HERRAN viha on suuri, ja se on syttynyt meitä vastaan, koska isämme eivät ole totelleet tämän kirjan sanoja eivätkä ole tehneet sen mukaan, mitä siihen on kirjoitettu meitä varten.”

Naisprofeetta Huldan vastaus

(2. Aik. 34:22–28)

14. Niin pappi Hilikia, Ahikam, Akbor, Saafan ja Asaja menivät naisprofeetta Huldan luo, joka oli vaatevaraston hoitajan Sallumin vaimo ja asui Jerusalemin toisessa kaupunginosassa. Sallum oli Tikvan poika ja Harhaksen pojanpoika. He puhuivat Huldalle asiasta,

15. ja hän sanoi heille: ”Näin sanoo HERRA, Israelin Jumala: Sanokaa sille miehelle, joka lähetti teidät minun luokseni:

16. Näin sanoo HERRA: Minä tuotan tälle paikalle ja sen asukkaille kaiken sen onnettomuuden, mitä sanotaan siinä kirjassa, jonka Juudan kuningas on lukenut.

17. He ovat hylänneet minut ja polttaneet uhreja muille jumalille ja vihasuttaneet minut kaikilla kättensä teoilla. Minussa on syttynyt viha tätä paikkaa kohtaan, eikä se sammua.

18. Mutta Juudan kuninkaalle, joka on lähettänyt teidät kysymään neuvoa HERRALTA, sanokaa: Näin sanoo HERRA, Israelin Jumala, sanoista, jotka sinä olet kuullut:

19. Koska sydämesi on pehmennyt ja sinä olet nöyrytnyt HERRAN edessä kuullessasi, mitä minä olen puhunut tätä paikkaa ja sen asukkaita vastaan, että he tulevat kauhistukseksi ja kiroukseksi, ja koska olet repäissyt vaatteesi ja itkenyt minun edessäni, niin olen minäkin kuullut sinua, sanoo HERRA.

20. Sen vuoksi minä otan sinut isiesi luo, ja sinut lasketaan rauhassa hautaasi, eivätkä silmäsi näe kaikkea sitä onnettomuutta, jonka minä tuotan tälle paikalle.” Tämä vastaus tuotiin kuninkaalle.

23. LUKU

Joosia puhdistaa jumalanpalveluksen

(2. Aik. 34:3–7, 29–33)

1. Sitten kuningas lähetti sanansaattajat kokoamaan luokseen kaikki Juudan ja Jerusalemin vanhimmat.

2. Kuningas meni HERRAN temppeliin, ja hänen kanssaan menivät kaikki Juudan miehet ja kaikki Jerusalemin asukkaat, papit ja profeetat, koko kansa pienimmästä suurimpaan. Hän luki heidän kuultensa kaikki HERRAN temppelistä löydetyn liiton kirjan sanat.

2. Kun. 22:8

3. Kuningas seisoi korokkeella ja teki HERRAN edessä liiton, jonka mukaan heidän tuli seurata HERRAA, noudattaa hänen käskyjään, todistuksiaan ja säädöksiään kaikesta sydäimestään ja

kaikesta sielustaan ja pitää liiton sanat, jotka olivat kirjoitettuina siinä kirjassa. Koko kansa sitoutui liittoon. Joos. 24:25; 2. Kun. 11:14

4. Sitten kuningas käski ylipappi Hilikaa ja häntä arvossa lähimpiä pappeja sekä ovenvartijoita viemään HERRAN temppelistä pois kaikki esineet, joita oli tehty Baalille, Aseralle ja kaikelle taivaan joukolle. Hän poltti ne Jerusalemin ulkopuolella Kidroninlaaksossa ja vei niiden tuhkan Beeteliin. 2. Kun. 21:7

5. Joosia pani viralta epäjumalien papit, jotka Juudan kuninkaat olivat asettaneet polttamaan uhreja uhrikukuloilla Juudan kaupungeissa ja Jerusalemin ympäristössä ja jotka polttivat uhreja Baalille, auringolle, kuulle, eläinradan tähtikuvioille ja kaikelle taivaan joukolle. 2. Kun. 21:3

6. Hän vei Aseran kuvan pois HERRAN temppelistä Jerusalemin ulkopuolelle Kidroninlaaksoon ja poltti sen siellä, murskasi sen tomuksi ja heitti tomun yleiselle hautausmaalle.

7. Hän hajotti haureellisten pyhäköpoikien huoneet, jotka olivat HERRAN temppelissä ja joissa naiset kutoivat vaatteita Aseralle. 1. Kun. 14:24

8. Kuningas poisti kaikki papit Juudan kaupungeista, hävitti ja häpäisi Gebasta Beersebaan asti uhrikukkulatemppeleitä, joilla papit olivat polttaneet uhreja. Hän hajotti uhripaikat, joita oli kaupunginpäälikkö Joosuan portin edustalla, kaupungin sisäänmenoportin vasemmalla puolella. Jer. 11:13

9. Uhrikukkulapapit eivät saaneet nousta HERRAN alttarille Jerusalemissa, mutta he saivat syödä happamatonta leipää pappisveljiensä kanssa.

Hes. 44:10

10. Joosia hävitti ja häpäisi myös Tofetin, joka oli Ben-Hinnomin laaksossa, ettei kukaan enää voisi siellä panna poikaansa tai tyttärtään kulkemaan tulen läpi Molokin kunniaksi.

3. Moos. 18:21; Jer. 7:31

11. Hän hävitti ne hevospatsoat, jotka Juudan kuninkaat olivat pystyttäneet auringon kunniaksi HERRAN temp-

2. Kuninkaiden kirja 23

pelin sisäänkäynnin luo pylväikköön hovihera Netan-Melekin huoneen viereen. Auringonvaunut hän poltti tullessa.

12. Kuningas hajotti alttarit, jotka Juudan kuninkaat olivat teettäneet Aahaksen yläsalin katolle, ja ne alttarit, jotka Manasse oli teettänyt HERRAN temppelin molempiin esipihoihin. Hän poisti ne sieltä kiireesti ja heitti niiden tomun Kidroninlaaksoon. 2. Kun. 21:5; 2. Aik. 30:14; Jer. 19:13

13. Kuningas häpäisi ne uhrikukulat, jotka olivat Jerusalemissa itään ja Turmiovuoresta etelään. Israelin kuningas Salomo oli rakentanut ne Astartelle, siidonilaisten iljetykselle, ja Kemokselle, mooabilaisten iljetykselle, sekä Milkomille, ammonilaisten kauhistukselle. 4. Moos. 21:29; 1. Kun. 11:5,7

14. Hän murskasi patsaat ja hakkaasi maahan asera-tarhan, ja sitten hän täytti niiden paikan ihmisten luilla. 2. Moos. 34:13; 5. Moos. 7:5

15. Joosia hajotti myös Beetelissä olevan alttarin ja sen uhrikukulan, jonka Jerobeam, Nebatin poika, oli teettänyt, hän, joka vietti Israelin tekemään syntiä. Senkin alttarin ja uhrikukulan Joosia hajotti. Sitten hän poltti uhrikukulan ja murskasi sen tomuksi sekä poltti asera-tarhan. 1. Kun. 12:28–30,13:2

16. Kun Joosia sitten kääntyi ja näki haudat, jotka olivat vuorella, hän lähetti miehiä ottamaan luut haudoista. Hän poltti luut alttarilla ja näin häpäisi alttarin HERRAN sanan mukaan, niin kuin oli julistanut se Jumalan mies, joka ilmoitti nämä asiat.

17. Sitten Joosia kysyi: ”Mikä on tuo hautamerkki, jonka minä näen?” Kaupungin miehet vastasivat hänelle: ”Se on sen Jumalan miehen hauta, joka tuli Juudasta ja julisti sen, minkä sinä nyt olet tehnyt Beetelin alttarille.” 1. Kun. 13:32

18. Joosia sanoi: ”Antakaa hänen olla. Älköön kukaan koskeko hänen luhinsa.” Niin he jättivät Jumalan miehen luut rauhaan, samoin sen pro-

feetan luut, joka oli tullut Samarias-ta. 1. Kun. 13:11

19. Myös Samarian kaupungeista Joosia hävitti kaikki uhrikukkulatempelit, jotka Israelin kuninkaat olivat rakentaneet ja näin vihastuttaneet HERRAN. Hän teki niille aivan samoin kuin oli tehnyt Beetelissä.

20. Kaikki siellä olevat uhrikukkulapapit hän surmasi heidän alttareillaan ja poltti ihmisten luita niiden päällä. Sitten kuningas palasi takaisin Jerusalemiin. 1. Kun. 18:40

Pääsiäisen vietto

(2. Aik. 35:1–19)

21. Joosia antoi koko kansalle käskyn sanoen: ”Viettäkää HERRAN, teidän Jumalanne, pääsiäistä niin kuin on kirjoitettu tässä liiton kirjassa.” 2. Moos. 12:3; 5. Moos. 16:2

22. Sellaista pääsiäistä ei ollut vietetty sen ajan jälkeen, jona tuomarit tuomitsivat Israelia, eikä koko sinä aikana, jona Israelin kuninkaat ja Juudan kuninkaat hallitsivat.

23. Vasta kuningas Joosian kahdeksantenatoista hallitusvuotena vietettiin Jerusalemissa HERRAN pääsiäistä tällä tavoin.

Joosian loppuvaiheet

(2. Aik. 35:20–36:1)

24. Joosia surmasi myös henkienmanaajat ja selvänäkijät ja hävitti kotijumalat, jumalankuvat ja kaikki muut iljetykset, joita vielä löytyi Juudan maasta ja Jerusalemissa. Näin hän toteutti lain sanat, jotka oli kirjoitettu pappi Hilikian HERRAN temppelistä löytämään kirjaan. 3. Moos. 19:31; 5. Moos. 18:10

25. Ennen Joosiaa ei ole ollut hänen kaltaistaan kuningasta, ei ketään, joka kaikesta sydämestään, kaikesta sie-lustaan ja kaikesta voimastaan olisi kääntynyt HERRAN puoleen ja seurannut Mooseksen koko lakia, eikä hänen jälkeensääkään ole tullut hänen kaltaistaan. 2. Kun. 18:5

26. HERRA ei kuitenkaan kääntynyt hehkuvasta vihastaan, joka oli syttynyt Juudaa vastaan kaiken sen vuoksi, millä Manasse oli vihastuttanut hänet.

2. Kun. 21:2

27. HERRA sanoi: ”Minä siirrän myös Juudan pois kasvojeni edestä, kuten siirsin Israelin. Minä hylkään Jerusalemin, tämän kaupungin, jonka valitsin, ja temppelein, josta sanoin: Minun nimeni on oleva siellä.”

1. Kun. 8:29,9:3; 2. Kun. 24:3

28. Muista Joosiaa koskevista asioista ja kaikesta, mitä hän teki, on kirjoitettu Juudan kuninkaiden aikakirjaan.

29. Hänen aikanaan farao Neko, Egyptin kuningas, lähti Assurin kuninkaan avuksi Eufratvirralle. Kuningas Joosia lähti faraota vastaan, mutta farao surmasi hänet Megiddossa heti, kun näki hänet.

2. Aik. 35:20; Jer. 46:2

30. Joosian palvelijat veivät hänet kuolleena vaunuissa Megiddosta, toivat hänet Jerusalemiin ja hautasivat hänet hänen omaan hautaansa. Sitten maan kansa otti Joosian pojan Jooahaksen, voiteli hänet ja teki hänet kuninkaaksi hänen isänsä tilalle.

Jooahas Juudan kuninkaana

(2. Aik. 36:2–4)

31. Jooahas oli kahdenkymmenen kolmen vuoden ikäinen tullessaan kuninkaaksi, ja hän hallitsi kolme kuukautta Jerusalemissa. Hänen äitinsä oli nimeltään Hamutal, Jeremian tytär Libnasta.

2. Kun. 24:18

32. Jooahas teki sitä, mikä on pahaa HERRAN silmissä, aivan niin kuin hänen isänsä olivat tehneet.

33. Farao Neko vangitutti Jooahaksen Riblassa, Hamatin maassa, estääkseen häntä hallitsemasta Jerusalemissa, ja määräsi maalle rangaistuksena sakkoa sata talenttia hopeaa ja kymmenen talenttia kultaa.

Joojakim Juudan kuninkaana

34. Farao Neko teki Joosian pojan Eljakimin kuninkaaksi hänen isänsä Joosian tilalle ja muutti hänen nimensä Joojakimiksi. Mutta Jooahasin hän vei

mukanaan Egyptiin, ja siellä Jooahas kuoli.

35. Joojakim antoi faraolle hopean ja kullaa, mutta voidakseen maksaa rahat faraon käskyn mukaan hän verotti maata. Hän otti maan kansalta hopeaa ja kultaa sen mukaan kuin kullakin oli varallisuutta, antaakseen sen farao Nekolle.

2. Kun. 15:20

36. Joojakim oli kahdenkymmenenviiden vuoden ikäinen tullessaan kuninkaaksi, ja hän hallitsi Jerusalemissa yksitoista vuotta. Hänen äitinsä oli nimeltään Sebida, Pedajan tytär, Ruumasta.

37. Joojakim teki sitä, mikä on pahaa HERRAN silmissä, aivan niin kuin hänen isänsä olivat tehneet.

24. LUKU

Nebukadnessar hyökkää Juudaan

(2. Aik. 36:6–8)

1. Joojakimin aikana Nebukadnessar, Baabelin kuningas, hyökkäsi Juudaan. Joojakim oli hänelle alamainen kolmen vuoden ajan, mutta sitten hän nousi kapinaan Nebukadnessaria vastaan.

2. Silloin HERRA lähetti Joojakimia vastaan kaldealaisten, aramilaisten, mooabilaisten ja ammonilaisten rosvojoukkoja. Hän lähetti ne Juudan kimppuun hävittämään sitä sen sanan mukaan, jonka HERRA oli puhunut palvelijoidensa, profeettojen, kautta.

2. Kun. 20:17,22:15–17; Jer. 13:9

3. Tämä tapahtui Juudalle HERRAN käskystä. Näin hän poisti Juudan kasvojensa edestä Manassen syntien tähden, kaiken sen tähden, mitä hän oli tehnyt,

2. Kun. 21:10–15

4. ja myös sen viattoman veren tähden, jonka hän oli vuodattanut, kun hän oli täyttänyt Jerusalemin viattomalla verellä. Sitä HERRA ei antanut anteeksi.

2. Kun. 21:16

5. Muista Joojakimia koskevista asioista ja kaikesta, mitä hän teki, on kirjoitettu Juudan kuninkaiden aikakirjaan.

6. Sitten Joojakim meni lepoon isiensä luo, ja hänen poikansa Joojakin tuli kuninkaaksi hänen jälkeensä.

7. Egyptin kuningas ei enää lähtenyt maastaan, sillä Baabelin kuningas oli vallannut Egyptinpurosta Eufratvirtaan saakka kaiken, mikä oli kuulunut Egyptin kuninkaalle.

Joojakin Juudan kuninkaana

(2. Aik. 36:9,10)

8. Joojakin oli kahdeksantoista vuoden ikäinen tullessaan kuninkaaksi, ja hän hallitsi Jerusalemissa kolme kuukautta. Hänen äitinsä oli nimeltään Nehusta. Hän oli Elnatanin tytär, kotoisin Jerusalemistä.

9. Joojakin teki sitä, mikä on pahaa HERRAN silmissä, aivan niin kuin hänen isänsä oli tehnyt.

10. Siihen aikaan Baabelin kuninkaan Nebukadnessarin joukot kävivät Jerusalemin kimppeun, ja kaupunki joutui saarroksiin.

11. Niin Nebukadnessar, Baabelin kuningas, saapui ja hyökkäsi kaupunkia vastaan, ja hänen joukkonsa piiritivät sitä.

12. Silloin Joojakin, Juudan kuningas, ja hänen äitinsä, palvelijansa, päällikkönsä ja hoviherrensä antautuivat Baabelin kuninkaalle. Baabelin kuningas otti Joojakinin vangiksi kahdeksantena hallitusvuotenaan

13. ja vei pois Jerusalemistä kaikki HERRAN temppelin ja kuninkaan palatsin aarteet. Hän särki kaikki kultaesineet, jotka Israelin kuningas Salomo oli teettänyt HERRAN temppeliin. Tapahtui niin kuin HERRA oli puhunut. 2. Kun. 20:17;

2. Aik. 36:7,10,18; Esra 1:7; Dan. 1:1,2

14. Nebukadnessar vei pakkosiirtolaisuuteen koko Jerusalemin, kaikki päälliköt ja kaikki sotasankarit, kymmenentuhatta pakkosiirtolaista, samoin kaikki rakennusmiehet ja sepät. Jäljelle jäivät vain maaseudun köyhät.

1. Sam. 13:19

15. Hän siirsi Joojakinin vankina Baabeliin, samoin kuninkaan äidin, kuninkaan vaimot ja hänen hoviherrensä

sekä muut maan mahtavat. Hän vei heidät pakkosiirtolaisina Jerusalemistä Baabeliin, Jer. 22:26

16. samoin kaikki sotilaat, luvultaan seitsemäntuhatta, ja rakennusmiehet ja sepät, luvultaan tuhat, kaikki sotasankaritoisia miehiä. Baabelin kuningas vei heidät pakkosiirtolaisina Baabeliin. Jer. 52:28

17. Baabelin kuningas asetti Joojakinin sedän Mattanjan kuninkaaksi tämän tilalle ja muutti hänen nimensä Sidkiaksi. Jer. 37:1

Sidkiasta tulee Juudan kuningas

(2. Aik. 36:11,12; Jer. 52:1–3a)

18. Sidkia oli kahdenkymmenen vuoden ikäinen tullessaan kuninkaaksi, ja hän hallitsi Jerusalemissa yksitoista vuotta. Hänen äitinsä oli nimeltään Hamutal. Hän oli Jeremian tytär, kotoisin Libnasta.

2. Kun. 23:31; 1. Aik. 3:15

19. Sidkia teki sitä, mikä on pahaa HERRAN silmissä, samoin kuin Joojakim oli tehnyt.

20. Koska HERRA oli vihastunut Jerusalemiin ja Juudaan, hän lopulta heitti heidät pois kasvojensa edestä. Mutta Sidkia nousi kapinaan Baabelin kuningasta vastaan.

25. LUKU

Jerusalemin valloitus ja Sidkian tuomio

(Jer. 52:3b–11)

1. Sidkian yhdeksäntenä hallitusvuotena, sen kymmenennessä kuussa, kuukauden kymmenentenä päivänä, Nebukadnessar, Baabelin kuningas, ja koko hänen sotajoukkonsa hyökkäsivät Jerusalemin kimppeun ja leiriytyivät sitä vastaan. He rakensivat piiritysvallit sen ympärille.

2. Aik. 36:17;
Jer. 39:1–7,52:4

2. Kaupunkia piiritettiin kuningas Sidkian yhdenteentoista hallitusvuotena asti.

3. Neljännen kuun yhdeksäntenä päivänä nälänhätä kaupungissa oli jo

2. Kuninkaiden kirja 25

niin ankara, ettei maan kansalla ollut leipää.

4. Silloin kaupungin puolustus murtui, ja kaikki sotilaat pakenivat yöllä muurien välissä olevan porttitiien kautta, joka oli kuninkaan puutarhan puolella. Vaikka kaldealaiset olivat kaupungin ympärillä, kuningas miehineen pakeni Aromaahan päin.

5. Mutta kaldealaisten sotajoukko lähti ajamaan kuningasta takaa ja saavutti hänet Jerikon aroilla. Koko hänen sotaväkinsä oli hajaantunut hänen luotaan.

6. Sidkia otettiin kiinni ja vietiin Baabelin kuninkaan eteen Riblaan ja hänelle julistettiin tuomio.

7. Sidkian pojat surmattiin hänen silmiensä edessä, ja sen jälkeen Baabelin kuningas sokaisi hänen silmänsä. Hän kytki Sidkian pronssikahleisiin ja vei hänet Baabeliin.

Jerusalemin hävitys

(2. Aik. 36:19; Jer. 52:12–14)

8. Viidennessä kuussa, kuukauden seitsemäntenä päivänä, Baabelin kuninkaan Nebukadnessarin yhdeksäntenätoista hallitusvuotena, tuli Baabelin kuninkaan palvelija Nebusaradan, henkivartijoiden päällikkö, Jerusalemiin.

9. Hän poltti HERRAN temppelin, kuninkaan palatsin ja kaikki Jerusalemin talot, jokaisen suuren talon hän poltti maan tasalle.

2. Aik. 36:19; Jer. 39:8

10. Kaldealaisten sotajoukko, joka oli henkivartijoiden päällikön mukana, repi Jerusalemin muurit kauttaaltaan maahan.

Kansa viedään pakkosiirtolaisuuteen

(Jer. 52:15–27)

11. Nebusaradan, henkivartijoiden päällikkö, vei pakkosiirtolaisuuteen loput kansasta, joka oli jäljellä kaupungissa, nekin, jotka olivat menneet Baabelin kuninkaan puolelle sekä muun kansan.

12. Mutta osan maaseudun köyhistä henkivartijoiden päällikkö jätti jäljelle viinitarhureiksi ja peltomiehiksi.

2. Kun. 24:14

13. HERRAN temppelissä olleet pronssipylyvät, altaiden telineet ja HERRAN temppelissä olleen pronssialtaan kaldealaiset särkivät ja veivät pronssin Baabeliin.

1. Kun. 7:15,23,27; Jer. 27:19

14. He veivät pois myös kattilat, lapiot, veitset, kupit ja kaikki pronssiesineet, joita oli käytetty uhripalvelukseensa.

15. Henkivartijoiden päällikkö vei myös hiilipannut ja pirskotusmaljat, jotka olivat kokonaan kultaa tai hopeaa.

1. Kun. 7:50

16. Molempien pylväiden ja altaan ja jalustojen, jotka Salomo oli teettänyt HERRAN temppeliin, näiden kaikkien esineiden pronssin määrä ei ollut punnittavissa.

17. Yhden pylvään korkeus oli kahdeksantoista kyynärää, ja sen päässä oli pronssinen pylväskruunu, jonka korkeus oli kolme kyynärää. Pylväskruunua ympäröi ristikkokoriste, ja granaattiomien oli yltämpäri, kaikki pronssia. Toinen pylväs ristikkokoristeineen oli samanlainen.

1. Kun. 7:15–18; 2. Aik. 3:15

18. Henkivartijoiden päällikkö otti mukaansa ylipappi Serajan ja häntä arvossa lähimmän papin, Sefanjan, sekä kolme ovenvartijaa.

19. Kaupungista hän otti yhden hoviherran, joka oli sotaväen tarkastaja, viisi kuninkaan lähimmistä miehistä, jotka tavattiin kaupungista, sotapäällikön kirjurin, jonka tehtävänä oli ottaa maan kansaa sotapalvelukseen, sekä kuusikymmentä kaupungista tavattua miestä maan kansasta.

20. Nämä Nebusaradan, henkivartijoiden päällikkö, otti kiinni ja vei Baabelin kuninkaan eteen Riblaan.

21. Baabelin kuningas löi heidät kuoliaiksi Riblassa, Hamatin maassa. Ja niin Juuda vietiin pois maastaan pakkosiirtolaisuuteen.

Gedalja käskynhaltijana

(Jer. 40:7–9, 41:1–3)

22. Juudan maassa olevalle väelle, jonka Nebukadnessar, Baabelin kuningas, oli jättänyt sinne, hän asetti käskynhaltijaksi Gedaljan, Ahikamin pojan, Saafanin pojanpojan. Jer. 40:5

23. Kun kaikki sotaväen päälliköt miehineen kuulivat, että Baabelin kuningas oli asettanut Gedaljan käskynhaltijaksi, he tulivat Gedaljan luo Mispaan. Päälliköt olivat Ismael, Netanjan poika, Joohanin, Kaareahin poika, nefotalainen Seraja, Tanhumetin poika, ja Jaasanja, maakatilaisen miehen poika.

24. Gedalja vannotti heitä ja heidän miehiään ja sanoi: ”Älkää pelätkö kaldealaisten palvelijoita. Jääkää maahan ja palvelkaa Baabelin kuningasta, niin teidän käy hyvin.”

25. Mutta seitsemännessä kuussa tuli Ismael, Elisaman pojan Netanjan poika, joka oli kuninkaallista sukua, mukanaan kymmenen miestä, ja he löivät kuoliaaksi Gedaljan ja ne Juudan miehet ja kaldealaiset, jotka olivat hänen kanssaan Mispassa.

26. Silloin kaikki kansa, pienimmästä suurimpaan, sotaväen päälliköt mukaan lukien, nousi ja meni Egyptiin, sillä he pelkäsivät kaldealaisia.

Kuningas Joojakin armahdetaan

(Jer. 52:31–34)

27. Kun oli Joojakinin, Juudan kuninkaan, pakkosiirtolaisuuteen joutumisen kolmaskymmenesseitsemäs vuosi, kahdennentoista kuukauden kahdeskymmenesseitsemäs päivä, sama vuosi, jolloin Evil-Merodak, Baabelin kuningas, tuli kuninkaaksi, hän korotti Juudan kuninkaan Joojakinin ja vapautti hänet vankilasta.

28. Hän puhutteli Joojakinia ystävällisesti ja asetti tämän istuimen muiden hänen luonaan Baabelissa olevien kuninkaiden istuimia ylemmäksi.

29. Joojakin sai vaihtaa pois vangin puvun ja aterioida aina Baabelin kuninkaan edessä, niin kauan kuin eli.

30. Hän sai kuninkaalta elatuksensa, mitä kunakin päivänä tarvitsi, vakinaisen elatuksen, niin kauan kuin eli.

ENSIMMÄINEN AIKAKIRJA

SUKULUETTELOITA

1. LUKU

Aadamin jälkeläiset

(1. Moos. 5:1–32)

1. Aadam, Seet, Enos,
2. Keenan, Mahalalel, Jered,
3. Hanok, Metusalah, Lemek,
4. Nooa, Seem, Haam ja Jaafet.

1. Moos. 6:10,9:18

Jaafetin suku

(1. Moos. 10:1–5)

5. Jaafetin pojat olivat Goomer, Maagog, Maadai, Jaavan, Tuubal, Mesek ja Tiiras.

6. Goomerin pojat olivat Askenas, Diifat ja Toogarma.

7. Jaavanin jälkeläisiä olivat Elisa ja Tarsisa, kittiläiset ja roodanilaiset.

Haamin suku

(1. Moos. 10:6–20)

8. Haamin pojat olivat Kuus, Misraim, Puut ja Kanaan.

9. Kuusin pojat olivat Seba, Havila, Sabta, Raema ja Sabteka. Raeman pojat olivat Seba ja Dedan.

10. Kuusille syntyi Nimrod. Hän oli ensimmäinen mahtimies maan päällä.

11. Misraimin jälkeläisiä olivat luudilaiset, anamilaiset, lehavilaiset, naftuhilaiset,

12. patrokselaiset ja kasluhilaiset, joista filistealaiset ovat lähtöisin, sekä kaftorilaiset.

13. Kanaanin jälkeläisiä olivat Siidon, hänen esikoisensa, ja Heet

14. sekä jebusilaiset, amorilaiset, girkasilaiset,

15. hivviläiset, arkilaiset, siiniläiset,

16. arvadilaiset, semarilaiset ja hamatilaiset.

Seemin suku

(1. Moos. 10:21–31)

17. Seemin pojat olivat Eelam, Assur, Arpaksad, Luud, Aram, Uus, Huul, Geter ja Mesek.

18. Arpaksadille syntyi Selah, ja Selahille syntyi Eeber.

19. Eeberille syntyi kaksi poikaa. Toisen nimi oli Peleg¹, sillä hänen aikanaan maa jakaantui. Hänen veljensä nimi oli Joktan.

20. Joktanille syntyivät Almodad, Selef, Hasarmavet, Jerah,

21. Hadoram, Uusal, Dikla,

22. Eebal, Abimael, Saba,

23. Oofir, Havila ja Joobab. Kaikki nämä olivat Joktanin poikia.

Seemistä Abrahamiin

(1. Moos. 11:10–26)

24. Seem, Arpaksad, Selah,

25. Eeber, Peleg, Regu,

26. Serug, Naahor, Terah,

27. ja Abram eli Abraham.

1. Moos. 17:5

Abrahamin jälkeläiset

(1. Moos. 25:12–16, 36:1–19)

28. Abrahamin pojat olivat lisak ja Ismael.

1. Moos. 16:15,21:3

29. Tämä on heidän sukuluettelonsa: Nebajot, Ismaelin esikoinen, Keedar, Adbeel, Mibsam,

30. Misma, Duuma, Massa, Hadad, Teema,

31. Jetur, Naafis ja Keedema. Nämä olivat Ismaelin pojat.

32. Keturan, Abrahamin sivuvaimon, synnyttämät pojat olivat Simran, Joksan, Medan, Midian, Jisbak ja Suuah. Joksanin pojat olivat Saba ja Dedan.

1. Moos. 25:2

33. Midianin pojat olivat Eefa, Eefer, Hanok, Abida ja Eldaa. Kaikki nämä olivat Keturan jälkeläisiä.

34. Abrahamille syntyi lisak. lisakin pojat olivat Eesau ja Israel.

1. Moos. 25:19

35. Eesaun pojat olivat Elifas, Reuel, Jeus, Jaelam ja Koorah.

¹ 1:19. Nimi tulee heprean sanasta *paalag*, joka merkitsee 'jakaantua'.

1. Aikakirja 1–2

36. Elifaksen pojat olivat Teeman, Oomar, Sefi, Gaetam, Kenas, Timna ja Amalek.

37. Reguelin pojat olivat Nahat, Serah, Samma ja Missa.

Hoorilaisen Seirin jälkeläiset

(1. Moos. 36:20–30)

38. Seirin pojat olivat Lootan, Soobal, Sibon, Ana, Diison, Eeser ja Diisan.

39. Lootanin pojat olivat Hoori ja Hoomam. Lootanin sisar oli Timna.

40. Soobalin pojat olivat Aljan, Maanahat, Eebal, Sefi ja Onan. Sibonin pojat olivat Aija ja Ana.

41. Anan poika oli Diison, ja Diisonin pojat olivat Hamran, Esban, Jitran ja Keran.

42. Eeserin pojat olivat Bilhan, Saavan ja Jaakan. Diisanin pojat olivat Uus ja Aran.

Edomin hallitsijat

(1. Moos. 36:31–43)

43. Nämä olivat ne kuninkaats, jotka hallitsivat Edomin maassa, ennen kuin yksikään kuningas oli hallinnut israelilaisia. Ensimmäinen oli Bela, Beorin poika. Hänen kaupunkinsa nimi oli Dinhaba.

44. Kun Bela kuoli, hänen jälkeensä tuli kuninkaaksi bosralainen Joobab, Serahin poika.

45. Kun Joobab kuoli, hänen jälkeensä tuli kuninkaaksi Huusam teemani-laisten maasta.

46. Kun Huusam kuoli, hänen jälkeensä tuli kuninkaaksi Hadad, Bedadin poika, hän, joka voitti midianilaiset Mooabin maassa. Hänen kaupunkinsa nimi oli Avit.

47. Kun Hadad kuoli, hänen jälkeensä tuli kuninkaaksi masrekalainen Samla.

48. Kun Samla kuoli, hänen jälkeensä tuli kuninkaaksi Saul Rehobot-Naharista.

49. Kun Saul kuoli, hänen jälkeensä tuli kuninkaaksi Baal-Haanan, Akborin poika.

50. Kun Baal-Haanan kuoli, hänen jälkeensä tuli kuninkaaksi Hadad. Hänen kaupunkinsa nimi oli Paai. Hänen vaimonsa oli Matredin tytär, Mee-Saahabin tyttärentytär, nimeltään Meheta-bel.

51. Kun Hadad oli kuollut, Edomin heimojen päälliköiksi tulivat ruhtinas Timna, ruhtinas Alva, ruhtinas Jetet,

52. ruhtinas Oholibama, ruhtinas Eela, ruhtinas Piinon,

53. ruhtinas Kenas, ruhtinas Tee-man, ruhtinas Mibsar,

54. ruhtinas Magdiel ja ruhtinas Ii-ram. Nämä olivat Edomin heimojen päälliköt.

2. LUKU

Israelin ja Juudan jälkeläiset

1. Nämä olivat Israelin pojat: Ruuben, Simeon, Leevi ja Juuda, Isaskar ja Sebulon,

1. Moos. 29:32,30:3,35:22,46:8

2. Daan, Joosef ja Benjamin, Naftali, Gaad ja Asser.

3. Juudan pojat olivat Eer, Onan ja Seela. Kanaanilainen Suuahin tytär synnytti hänelle nämä kolme poikaa. Eer, Juudan esikoinen, oli kuitenkin HERRAN silmissä kelvoton, ja Herra antoi hänen kuolla.

1. Moos. 38:3

4. Taamar, Juudan miniä, synnytti Juudalle Peretsin ja Serahin. Juudan poikia oli kaikkiaan viisi.

1. Moos. 38:27

5. Peretsin pojat olivat Hesron ja Haamul.

1. Moos. 46:12; Ruut 4:18; Matt. 1:3

6. Serahin pojat olivat Simri, Eetan, Heeman, Kalkol ja Daara, kaikkiaan viisi.

7. Karmin² poika oli Aakar, joka syöksi Israelin onnettomuuteen, kun hän menetteli uskottomasti anastamalla tuhon omaksi vihittyä.

Joos. 7:1

8. Eetanin poika oli Asarja.

9. Hesronin pojat, jotka hänelle synnyivät, olivat Jerahmeel, Raam ja Kelubai³.

2 2:7. *Karmi* oli Serahin jälkeläinen. Ks. Joos. 7:1.

3 2:9. Nimi on muodossa *Kaaleev* jakeessa 2:18 ja muualla 2. luvussa.

1. Aikakirja 2

10. Raamille syntyi Amminadab ja Amminadabile Nahson, Juudan jälkeläisten ruhtinas. 4. Moos. 1:7

11. Nahsonille syntyi Salma ja Salmalle Boos.

12. Boosakselle syntyi Oobed ja Oobedille lisai.

13. lisaille syntyi esikoisena Eliab, toisena Abinadab, kolmantena Simea, 1. Sam. 16:6,17:12; 2. Sam. 13:3

14. neljäntenä Netanel, viidentenä Raddai,

15. kuudentena Oosem ja seitsemäntenä Daavid.

16. Heidän sisarensa olivat Seruja ja Abigail. Serujan pojat olivat Abisai, Jooab ja Asahel, kaikkiaan kolme. 1. Sam. 26:6; 2. Sam. 2:18

17. Abigail synnytti Amasan, jonka isä oli ismaelilainen Jeter. 2. Sam. 17:25

18. Kaaleb, Hesronin poika, sai lapsia Asuban kanssa, joka oli hänen vaimonsa, ja Jeriotin kanssa. Nämä olivat Asuban pojat: Jeesser, Soovad ja Ardon.

19. Kun Asuba kuoli, Kaaleb otti vaimokseen Efratin, ja tämä synnytti hänelle Huurin. 1. Aik. 4:4

20. Huurille syntyi Uuri ja Uurille Be-salel. 2. Moos. 31:2

21. Sen jälkeen Hesron meni Maakirin, Gileadin isän⁴, tyttären luo ja otti tämän vaimokseen. Hesron oli silloin kuudenkymmenen vuoden ikäinen. Maakirin tytär synnytti hänelle Segubin.

22. Segubille syntyi Jaair, jonka hallinnassa oli kaksikymmentäkolme kaupunkia Gileadin maassa. 4. Moos. 32:41; Tuom. 10:3–4

23. Mutta gesurilaiset ja aramilaiset ottivat heiltä Jaairin leirikylät ja Kenatin ja sen ympärillä olevat kaupungit, kuusikymmentä kaupunkia. Kaikissa näissä asui Maakirin, Gileadin isän, jälkeläisiä.

4 2:21. Nimi voi tarkoittaa joko henkilöä tai myös kaupunkia tai aluetta. Kaupungin tai alueen isällä tarkoitetaan henkilöä, josta sen israelilaiset asukkaat ovat pääosin polveutuneet.

24. Hesronin kuoltua Kaaleb-Efratassa Abia, Hesronin vaimo, synnytti hänelle Ashurin, Tekoan isän.

25. Hesronin esikoisien Jerahmeelin pojat olivat Raam, esikoinen, Buuna, Ooren, Oosem ja Ahia.

26. Jerahmeelilla oli toinenkin vaimo, jonka nimi oli Atara. Hän oli Oonamin äiti.

27. Raamin, Jerahmeelin esikoisien, pojat olivat Maas, Jaamin ja Eeker.

28. Oonamin pojat olivat Sammai ja Jaada. Sammain pojat olivat Naadab ja Abisur.

29. Abisurin vaimon nimi oli Abihail, ja tämä synnytti hänelle Ahbanin ja Moolidin.

30. Naadabin pojat olivat Seled ja Appaim. Seled kuoli lapsettomana.

31. Appaimin poika oli Jisi, Jisin poika Seesan ja Seesanin Ahlai.

32. Sammain veljen Jaadan pojat olivat Jeter ja Joonatan. Jeter kuoli lapsettomana.

33. Joonatanin pojat olivat Pelet ja Saasa. Nämä olivat Jerahmeelin jälkeläisiä.

34. Seesanilla ei ollut poikia vaan ainoastaan tyttäriä. Hänellä oli egyptiläinen orja, jonka nimi oli Jarha.

35. Seesan antoi orjalleen Jarhalle vaimoksi tyttärensä, joka synnytti tälle Attain.

36. Attaille syntyi Naatan ja Naatanille Saabad.

37. Saabadille syntyi Eflal ja Eflalille Oobed.

38. Oobedille syntyi Jeehu ja Jeehulle Asarja.

39. Asarjalle syntyi Heles ja Helekelle Eleasa.

40. Eleasalle syntyi Sismai ja Sismaille Sallum.

41. Sallumille syntyi Jekamja ja Jekamjalle Elisama.

42. Kaalebin, Jerahmeelin veljen, jälkeläisiä olivat Meesa, hänen esikoisensa, joka oli Siifin isä, ja Maaresa poikineen. Maaresa oli Hebronin isä.

43. Hebronin pojat olivat Koorah, Tappuuah, Rekem ja Sema.

1. Aikakirja 2–3

44. Semalle syntyi Raham, Jorkeamin isä, ja Rekemille syntyi Sammai.

45. Sammain poika oli Maalon, ja Maalon oli Beet-Suurin isä.

46. Eefa, Kaalebin sivuvaimo, synnytti Haaranin, Moosan ja Gaaseksen. Haaranille syntyi Gaases.

47. Jahdain pojat olivat Regem, Jootam, Geesan, Pelet, Eefa ja Saaf.

48. Maaka, Kaalebin sivuvaimo, synnytti Seberin ja Tirhanan.

49. Hän synnytti myös Saafin, Madmannan isän, ja Seban, Makbenan ja Gibeän isän. Kaalebin tytär oli Aksa.

Joos. 15:16

50. Nämä olivat Kaalebin jälkeläisiä. Huurin, äitinsä Efratan esikoisen, pojat olivat Soobal, Kirjat-Jearimin isä,

51. Salma, Beetlehemin isä, ja Haaref, Beet-Gaaderin isä.

52. Soobalin, Kirjat-Jearimin isän, jälkeläisiä olivat Rooe⁵ ja puolet manahatilaista.

1. Aik. 4:2

53. Kirjat-Jearimin suvut olivat jeteriläiset, puutilaiset, suumatilaiset ja misrailaiset. Heidän keskuudestaan ovat lähteneet soratilaiset ja estaolilaiset.

54. Salmasta saivat alkunsa Beetlehemin ja netofalaiset, Atrot-Beet-Jooab ja toinen puoli manahatilaista, nimitään sorilaiset.

55. Jaebesissa asuneiden kirjureiden suvut olivat tiratilaiset, simatilaiset ja sukatilaiset. He olivat keeniläisiä, jotka polveutuivat Hammatista, Reekabin suvun kantaisästä.

Tuom. 1:16; Jer. 35:2,18,19

3. LUKU

Daavidin jälkeläiset

1. Nämä olivat Daavidin pojat, jotka syntyivät hänelle Hebronissa. Esikoinen oli Amnon, jonka äiti oli jisreeliläinen Ahinoam, toinen oli Daniel, jonka äiti oli karmelilainen Abigail,

2. Sam. 3:2–5

2. kolmas oli Absalom, jonka äiti oli Maaka, Gesurin kuninkaan Talmain

tytär, neljäs oli Adonia, jonka äiti oli Haggit,

3. viides oli Sefatja, jonka äiti oli Abital, ja kuudes oli Jitream, jonka äiti oli Daavidin vaimo Eglä.

4. Nämä kuusi poikaa syntyivät hänelle Hebronissa, jossa hän hallitsi seitsemän vuotta ja kuusi kuukautta. Jerusalemissa hän hallitsi kolmekymmentäkolme vuotta.

2. Sam. 5:4,5; 1. Kun. 2:11; 1. Aik. 29:27

5. Jerusalemissa Daavidille syntyivät nämä neljä poikaa: Simea, Soobab, Naatan ja Salomo. Heidän äitinsä oli Bat-Suua⁶, Ammielin tytär.

2. Sam. 5:14–16

6. Myös Jibhar, Elisama, Elifelet,

7. Noogah, Nefeg, Jaafia,

8. Elisama, Eljada ja Elifelet, nämä yhdeksän

9. olivat kaikki Daavidin poikia, sivuvaimojen poikia mainitsematta. Taamar oli heidän sisarensa.

2. Sam. 13:1

Salomon jälkeläiset

10. Salomon poika oli Rehabeam, tämän poika oli Abia, tämän Aasa, tämän Joosafat,

1. Kun. 11:43,14:31;
Matt. 1:7

11. tämän Jooram, tämän Ahasja, tämän Joosafat,

1. Kun. 22:51;
2. Kun. 8:24,11:2

12. tämän Amasja, tämän Asarja, tämän Jootam,

2. Kun. 12:22,15:7

13. tämän Aahas, tämän Hiskia, tämän Manasse,

2. Kun. 15:38,16:20,20:21

14. tämän Aamon ja tämän Joosia.

2. Kun. 21:18,26

15. Joosian pojat olivat Joohan⁷, joka oli esikoinen, toinen oli Joojakim, kolmas Sidkia ja neljäs Sallum.

2. Kun. 23:30,34,24:17

16. Joojakimin jälkeläisiä olivat hänen poikansa Jekonja ja tämän poika Sidkia.

17. Vangitun Jekonjan pojat olivat Sealtiel,

2. Kun. 24:6

6 3:5. Tarkoittaa Bat-Sebaa.
Ks. 2. Sam. 11:3.

7 3:15. Tarkoittanee Joosian poikaa Jooahasia, vrt. 2. Kun. 23:30.

5 2:52. Nimi on muodossa *Reaja* jakeessa 4:2.

18. Malkiram, Pedaja, Senassar, Jekamja, Hoosama ja Nedabja.

19. Pedajan pojat olivat Serubbaabel⁸ ja Simej. Serubbaabelin pojat olivat Mesullam ja Hananja. Heidän sisarensa oli Selomit.

20. Viisi muuta olivat Hasuba, Oohel, Berekja, Hasadja ja Juusab-Hesed.

21. Hananjan jälkeläisiä olivat Pelatja ja Jesaja, Refajan pojat, Arnanin pojat, Obadjan pojat ja Sekanjan pojat.

22. Sekanjan poika oli Semaja, ja Semajan pojat olivat Hattus, Jigal, Baariah, Nearja ja Saafat, kuusi poikaa.

23. Nearjan pojat olivat Eljoenai, Hiskia ja Asrikam, kolme poikaa.

24. Eljoenain pojat olivat Hoodavja, Eljasib, Pelaja, Akkub, Joohanen, Delaja ja Anani, seitsemän poikaa.

4. LUKU

Muita Juudan jälkeläisiä

1. Juudan jälkeläisiä olivat Perets, Hesron, Karmi, Huur ja Soobal.

1. Moos. 38:29,46:12; 1. Aik. 2:4

2. Reajalle, Soobalin pojalle, syntyi Jahat, ja Jahatille syntyivät Ahumai ja Lahad. Nämä olivat soratilaisten suvut.

1. Aik. 2:52

3. Eetamin isän pojat olivat⁹ Jisreel, Jisma ja Jidbas. Heidän sisarensa nimi oli Haslelponi.

4. Penuel oli Gedorin ja Eeser Huusan isä. Nämä olivat Huurin, äitinsä Efratan esikoisen, Beetlehemin isän, jälkeläiset.

1. Aik. 2:19

5. Ashurilla, Tekoan isällä, oli kaksi vaimoa, Hela ja Naara.

1. Aik. 2:24

6. Naara synnytti hänelle Ahussamin, Heeferin, Teemenin ja Ahastarin. Nämä olivat Naaran pojat.

7. Helan pojat olivat Seret, Soohar ja Etnan.

8. Koosin jälkeläisiä olivat Aanub ja Soobeba sekä Aharhelin, Haarumin pojan, suvut.

8 3:19. Esra 3:2 ja Haggai 1:1, 12 jakeissa *Surubbaavel* mainitaan Pedajan veljen, Sealtielin, pojaksi.

9 4:3. Tai: "Abi-Eetamin poikia olivat".

9. Javesta pidettiin suuremmassa arvossa kuin veljiään. Hänen äitinsä oli antanut hänelle nimen Javes, sanoen: "Olen synnyttänyt hänet kivulla."

10. Javes huusi avukseen Israelin Jumalaa ja sanoi: "Jospa sinä siunaisit minua runsaasti ja laajentaisit alueeni! Jospa kätesi olisi minun kanssani ja sinä varjelisit minut pahasta, niin ettei minun tarvitsisi kärsiä kipuja!" Ja Jumala teki, mitä hän pyysi.

11. Kelubille, Suuhan veljelle, syntyi Mehiri, joka oli Estonin isä.

12. Estonille syntyivät Beet-Raafa, Paaseah ja Tehinna, Ir-Naahaksen isä. Nämä olivat reekalaisia.

13. Kenasin pojat olivat Otniel ja Seraja, ja Otnielin pojat olivat Hatat ja Meonotai¹⁰.

Joos. 15:17; Tuom. 3:9

14. Meonotaille syntyi Ofra, Serajalle syntyi Jooab, Gee-Harasimin, Seppienlaakson, isä. Siellä näet asui seppiä.

Neh. 11:35

15. Kaalebin, Jefunnen pojan, jälkeläisiä olivat Iiru, Eela ja Naam, Eelan pojat ja Kenas.

4. Moos. 32:12

16. Jehallelin pojat olivat Siif, Siifa, Tiireja ja Asarel.

17. Esran pojat olivat Jeter, Mered, Eefer ja Jaalon. Bitjalle¹¹ syntyivät Mirjam, Sammai ja Jisbah, Estemoan isä.

18. Nämä olivat Bitjan, faraoon tyttären jälkeläisiä, jonka Mered oli ottanut vaimokseen. Meredin Juudan heimoa oleva vaimo synnytti Jeredin, Gedorin isän, Heberin, Sookon isän, ja Jekutielin, Saanoahin isän.

19. Hoodian vaimon, Nahamin sisaren, pojat olivat garmilaisen Ke'ilan isä ja maakatilainen Estemoa.

20. Siimonin pojat olivat Amnon ja Rinna, Ben-Haanan ja Tiilon. Jisin jälkeläisiä olivat Soohet ja hänen poikansa Ben-Soohet.

21. Juudan pojan Seelan jälkeläisiä olivat Eer, Leekan isä, Lada, Maaresan isä, ja pellavakankaiden kutojien suvut Beet-Asbeasta.

1. Moos. 38:5

10 4:13. LXX:n mukaan: "ja Meonotai".

11 4:17. Heprean tekstissä on 'hänelle' (fem.), joka merkinnee Bitjaa.

22. Seelan jälkeläisiä olivat myös Jookim ja koosebalaiset sekä Joos ja Saaraf, jotka hallitsivat Mooabissa ja Jaasubi-Lehemissä. Mutta nämä ovat vanhoja asioita.

23. He olivat savenvalajia ja asuivat Netaimissa ja Gederassa kuninkaan luona. He olivat hänen palveluksessaan ja asuivat siellä.

Simeonin jälkeläiset

24. Simeonin pojat olivat Nemuel ja Jaamin, Jaarib, Serah ja Saul.

1. Moos. 46:10; 2. Moos. 6:15

25. Saulin poika oli Sallum, tämän poika oli Mibsam ja tämän Misma.

26. Misman jälkeläisiä olivat hänen poikansa Hammuel, tämän poika Sakkur ja tämän Simei.

27. Simeillä oli kuusitoista poikaa ja kuusi tytärtä, mutta hänen veljillään ei ollut monta lasta. Heidän heimonsa ei ollut yhtä suuri kuin Juudan heimo.

28. Heidä asui Beersebassa, Mooladassa, Hasar-Suualissa, Joos. 19:1

29. Bilhassa, Etsemissä, Tooladissa,

30. Betuelissa, Hormassa, Siklagissa,

31. Beet-Markabotissa, Hasar-Suusimissa, Beet-Birissä ja Saaraimissa. Nämä olivat heidän kaupunkinsa Daavidin hallitusaikaan asti.

32. Heidän asuma-alueitaan olivat myös Eetam, Ain, Rimmon, Tooken ja Aasan, viisi kaupunkia

33. sekä kylät, jotka olivat näiden kaupunkien ympärillä, Baaliin asti. Nämä olivat heidän asuinpaikkansa, ja heillä oli omat sukuluettelonsa.

34. Mesobab, Jamlek ja Joosa, Amasjan poika,

35. Jooel ja Jeehu, Joosibjan poika – tämä oli Serajan poika ja tämä Asielin poika –

36. Eljoenai, Jaakoba, Jesohaja, Asaja, Adiel, Jesimiel, Benaja

37. ja Siisa, Sifin poika – tämä oli Alonin poika, tämä Jedajan poika, tämä Simrin poika ja tämä Semajan poika –

38. nämä nimeltä mainitut olivat sukusensa ruhtinaita, ja heidän perhekuntansa lisääntyivät suuresti.

39. He menivät Gedoriin päin, laakson itäiseen osaan saakka, etsimään laidunta pikkukarjalleen.

40. He löysivät vihannan ja hyvän laitumen. Maa oli avara joka suuntaan, ja se oli myös rauhallinen ja levollinen, sillä sen aikaisemmat asukkaat olivat Haamin jälkeläisiä.

41. Nämä nimeltä mainitut simeonilaiset tulivat Hiskian, Juudan kuninkaan, päivinä, tuhosivat haamilaisen asuinpaikat ja löivät siellä olleet meunilaiset. He vihkivät heidät tuhon omiksi, niin kuin on nähtävissä tänäkin päivänä, ja asettuivat sinne heidän sijaansa, koska siellä oli laidunta heidän pikkukarjalleen.

42. Simeonilaisista viisisataa miestä meni Seirin vuoristoon Pelatjan, Nearjan, Refajan ja Ussielin, Jisin poikien, johdolla.

43. He surmasivat loput sinne paenneista amalekilaisista ja ovat siitä lähtien asuneet siellä aina tähän päivään asti.

5. LUKU

Ruubenin jälkeläiset

1. Seuraavat olivat Ruubenin, Israelin esikoisien, jälkeläisiä. Hän tosin oli esikoinen, mutta koska hän saastutti isänsä vuoteen, hänen esikoisuutensa annettiin Israelin pojan Joosefin pojille. Häntä ei siis merkitty sukuuetteloon esikoisena.

1. Moos. 29:32,35;22,48:5

2. Juudasta tuli kuitenkin veljiään mahtavampi, ja hänen jälkeläisistään nousi hallitsija, vaikka esikoisuus jou-tuikin Joosefille.

1. Moos. 49:8–12;

4. Moos. 10:14; Tuom. 1:1,2

3. Ruubenin, Israelin esikoisien, pojat olivat Hanok ja Pallu, Hesron ja Karmi.

1. Moos. 46:9; 2. Moos. 6:14;

4. Moos. 26:5,6

4. Jooelin jälkeläiset olivat hänen poikansa Semaja, tämän poika oli Goog, tämän Simei,

1. Aikakirja 5

5. tämän Miika, tämän Reaja, tämän Baal

6. ja tämän Beera, jonka Assurin kuningas Tillegat-Pilneser vei pakkosiirtolaisuuteen. Beera oli ruubenilaisten ruhtinas.

2. Kun. 15:29

7. Hänen veljensä, merkittyinä sukuuetteloihinsa suvuittain, olivat päämies Jeiel, Sakarja

8. ja Bela, Aasaksen poika – tämä oli Seman poika ja tämä Joelin poika. Ruubenilaisia asui Aroerissa aina Neboon ja Baal-Meoniin asti.

4. Moos. 32:38

9. Idässä heidän asuinalueensa ulottui Eufratvirrasta autiomaan laitamille asti, sillä heillä oli suuria karjalaumojia Gileadin maassa.

10. Saulin päivinä he kävivät sotaa hagrilaisia vastaan ja kukistivat heidät. He asettuivat asumaan näiden asuinalueille Gileadin koko itäistä rajaseutua myöten.

Gaadin jälkeläiset

11. Gaadilaiset asuivat ruubenilaisen rajanaapureina Baasanin maassa Salkaan saakka.

Joos. 13:24–27

12. Joel oli päämies ja Saafam häntä lähinnä, sitten tulivat Janai ja Saafat Baasanissa.

13. Heidän veljensä, lueteltuina perhekunnittain, olivat Miikael, Mesullam, Seba, Joorai, Jakan, Siia ja Eeber, kaikkiaan seitsemän.

14. Nämä olivat Abihailin poikia. Abihail oli Huurin poika, tämä oli Jaaroahin poika, tämä Gileadin, tämä Miikaelin, tämä Jesisain, tämä Jahdon ja tämä Buusin poika.

15. Ahi, Guunin pojan Abdielin poika, oli heidän perhekuntansa päämies.

16. He asuivat Gileadissa, Baasanissa ja siihen kuuluvissa kaupungeissa sekä kaikilla Saaronin laidunalueilla niin kauas kuin ne ulottuivat.

17. Kaikki nämä merkittiin sukuuetteloihin Juudan kuninkaan Jootamin ja Israelin kuninkaan Jerobeamin päivinä.

Jordanin itäpuolella asuvien heimojen taistelut

18. Ruubenilaisilla ja gaadilaisilla sekä toisella puolella Manassen heimoa oli neljäkymmentäneljätuhatta seitsemänsataakuusikymmentä urheaa, sotakelpoista miestä – kilven ja miekan käyttäjiä, jousella ampujia, taisteluun harjaantuneita sotamiehiä.

19. He kävivät sotaa hagrilaisia sekä Jeturia, Naafista ja Noodabia vastaan,

1. Moos. 25:15; 1. Aik. 1:31

20. ja kun he saivat apua, niin hagrilaiset ja kaikki, jotka olivat näiden kanssa, joutuivat heidän käsiinsä. He näet huusivat taistelussa Jumalan puoleen, ja Jumala kuuli heidän rukouksensa, koska he turvasivat häneen.

21. He veivät saaliinaan vihollistensa karjan, viisikymmentätuhatta kamelia, kaksisataaviisikymmentätuhatta lammasta ja kaksituhatta aasia, sekä lisäksi satatuhatta ihmistä.

22. Surmattuja oli paljon, sillä sota oli Jumalan sota. Voittajat asettuivat asumaan vihollistensa alueille, kunnes heidät vietiin pakkosiirtolaisuuteen.

2. Kun. 17:6

Toinen puoli Manassen heimoa

23. Toinen puoli Manassen heimosta asui Baasanista Baal-Hermoniin, Seniriin ja Hermonvuoreen saakka ulottuvalla alueella, ja he lisääntyivät suuresti.

24. Nämä olivat heidän perhekuntiansa päämiehet: Eefer, Jisi, Eliel, Asriel, Jeremia, Hoodavja ja Jahdiel, urheita sotureita, kuuluisia miehiä, perhekuntiansa päämiehiä.

25. He olivat kuitenkin uskottomia isiensä Jumalaa kohtaan ja kulkivat haureudessa sen maan kansojen jumalien jäljessä, kansojen, jotka Jumala oli hävittänyt heidän tieltään.

2. Moos. 34:15,16

26. Silloin Israelin Jumala herätti Assurin kuninkaan Puulin eli Tillegat-Pilneserin¹² hengen ja antoi viedä

12 5:26. Assurin kuningas Puul tunnetaan myös nimillä Tiglat-Pileser ja Tillegat-Pilneser.

ruubenilaiset, gaadilaiset ja toisen puolen Manassen heimoa pakkosiirtolaisuuteen. Heidät vietiin Halahiin, Haaboriin ja Haaraan sekä Goosanvirran rannoille. Siellä he ovat tänäkin päivänä.

2. Kun. 15:19,29,17:6

Leevin jälkeläiset

27. Leevin pojat olivat Geerson, Kehat ja Merari.

1. Moos. 46:11;

2. Moos. 6:16; 4. Moos. 26:57

28. Kehatin pojat olivat Amram, Jis-har, Hebron ja Ussiel.

29. Amramin lapset olivat Aaron, Mooses ja Mirjam. Aaronin pojat olivat Naadab, Abihu, Eleasar ja Iitamar.

2. Moos. 2:1–10; 4. Moos. 3:2

30. Eleasarille syntyi Piinehas ja Piinehakselle Abisua.

31. Abisualle syntyi Bukki ja Bukkille Ussi.

32. Ussille syntyi Serahja ja Serahjalle Merajot.

33. Merajotille syntyi Amarja ja Amarjalle Ahitub.

34. Ahitubille syntyi Saadok ja Saadokille Ahimaas.

2. Sam. 8:17,15:27

35. Ahimaakselle syntyi Asarja ja Asarjalle Joohanana.

36. Joohananille syntyi Asarja, hän, joka toimitti papinvirkaa siinä temppelissä, jonka Salomo rakennutti Jerusalemiin.

37. Asarjalle syntyi Amarja ja Amarjalle Ahitub.

38. Ahitubille syntyi Saadok ja Saadokille Sallum.

39. Sallumille syntyi Hilikia ja Hilikialle Asarja.

2. Kun. 22:2

40. Asarjalle syntyi Seraja ja Serajalle Jehosadak.

41. Jehosadakin täytyi lähteä Juudan ja Jerusalemin asukkaiden mukana, kun HERRA antoi Nebukadnessarin viedä heidät pakkosiirtolaisuuteen.

2. Kun. 25:1

6. LUKU

1. Leevin pojat olivat Geersom, Kehat ja Merari.

1. Moos. 46:11

2. Nämä olivat Geersomin poikien nimet: Libni ja Simei.

3. Kehatin pojat olivat Amram, Jis-har, Hebron ja Ussiel.

4. Merarin pojat olivat Mahli ja Muusi. Nämä olivat leeviläisten suvut heidän isiensä mukaan.

5. Geersomista polveutuivat hänen poikansa Libni, tämän poika Jahat, tämän Simma,

6. tämän Jooah, tämän Iddo, tämän Serah ja tämän Jeatrai.

7. Kehatin jälkeläisiä olivat hänen poikansa Amminadab, tämän poika Koorah, tämän Assir,

8. tämän Elkana, tämän Ebjasaf, tämän Assir,

9. tämän Tahat, tämän Uuriel, tämän Ussia ja tämän Saul.

10. Elkanan pojat olivat Amasai ja Ahimot.

11. Tämän poika oli Elkana, tämän poika Suufai, tämän Nahat,

12. tämän Eliab, tämän Jeroham ja tämän Elkana.

1. Sam. 1:1

13. Samuelin¹³ pojat olivat esikoinen Joel¹⁴ ja toisena syntynyt Abia.

1. Sam. 8:2

14. Merarin jälkeläiset olivat Mahli, tämän poika Libni, tämän Simei, tämän Ussa,

15. tämän Simea, tämän Haggia ja tämän Asaja.

16. Nämä ovat ne, jotka Daavid asetti laulunjohtajiksi HERRAN huoneeseen, sen jälkeen kun liitonarkku oli asetettu paikoilleen.

17. He palvelivat laulajina Jumalan asumuksen, ilmestysmajan, edessä, kunnes Salomo rakensi HERRAN temppelin Jerusalemiin. He hoitivat palvelustehtävänsä niin kuin oli säädetty.

18. Ja nämä ovat ne, jotka yhdessä poikiensa kanssa oli asetettu palvelukseen. Kehatilaia olivat laulaja Heeman, joka oli Joelin poika, tämä Samuelin poika,

13 6:12. Samuel oli Elkanan toisen vaimon Hannan esikoinen.

14 6:13. Samuelin esikoinen oli Joel, jota ei mainita tässä jakeessa mutta mainitaan jakeessa 6:18. Ks. 1. Sam. 1:2,20, 8:2.

1. Aikakirja 6

19. tämä Elkanan, tämä Jerohamin, tämä Elielin, tämä Tooahin,

20. tämä Suufin, tämä Elkanan, tämä Mahatin, tämä Amasain,

21. tämä Elkanan, tämä Jooeelin, tämä Asarjan, tämä Sefanjan,

22. tämä Tahatin, tämä Assirin, tämä Ebjasafin, tämä Koorahin,

23. tämä Jisharin, tämä Kehatin, tämä Leevin ja tämä Israelin.

24. Heemanin oikealla puolella seisoi hänen kumppaninsa Aasaf, Berekjan poika, tämä oli Simean poika,

25. tämä Miikaelin, tämä Baasejan, tämä Malkian,

26. tämä Etnin, tämä Serahin, tämä Adajan,

27. tämä Eetanin, tämä Simman, tämä Simein,

28. tämä Jahatin, tämä Geersomin ja tämä Leevin.

29. Heidän veljensä, Merarin jälkeläiset, seisoivat vasemmalla puolella: Eetan, joka oli Kiisin poika, tämä oli Abdin poika, tämä Mallukin,

30. tämä Hasabjan, tämä Amasjan, tämä Hilkian,

31. tämä Amsin, tämä Baanin, tämä Semerin,

32. tämä Mahlin, tämä Muusin, tämä Merarin ja tämä Leevin.

33. Heidän veljensä, muut leeviläiset, oli määrätty kaikkiin muihin palvelutehtäviin pyhäkössä, Jumalan huoneessa.

Aaronin jälkeläiset

34. Aaron ja hänen jälkeläisensä uhrasivat polttouhrialttarilla ja suitsutusalttarilla ja hoitivat kaikki tehtävät kaikkeinpyhimässä sekä suorittivat Israelin sovituksen, aivan niin kuin Jumalan palvelija Mooses oli käskenyt.

2. Moos. 30:7; 3. Moos. 16:32,33

35. Nämä olivat Aaronin jälkeläiset. Hänen poikansa oli Eleasar, tämän poika oli Piinehas, tämän Abisua,

36. tämän Bukki, tämän Ussi, tämän Serahja,

37. tämän Merajot, tämän Amarja, tämän Ahitub,

38. tämän Saadok ja tämän Ahi-maas.

Leeviläisten asuinpaikat

39. Seuraavaksi luetellaan leeviläisten asuinpaikat ja alueet heidän leiri-paikkojensa mukaan. Kehatin sukuun kuuluville Aaronin jälkeläisille annettiin arpaosana

Joos. 21:1–42

40. Hebron Juudan maasta ympärillä olevine laidunmaaineen.

41. Kaupungin peltomaat kylineen annettiin kuitenkin Kaalebille, Jefunnen pojalle.

42. Aaronin jälkeläisille annettiin turvakaupunki Hebron sekä Libna laidunmaaineen, Jattir, Estemoa laidunmaaineen,

5. Moos. 19:1

43. Hiilen laidunmaaineen, Debir laidunmaaineen,

44. Aasan laidunmaaineen ja Beet-Semes laidunmaaineen.

45. Benjaminin heimon alueelta annettiin Geba laidunmaaineen, Aalemet laidunmaaineen ja Anatot laidunmaaineen. Aaronin jälkeläisten kaupunkeja oli kaikkiaan kolmetoista samoin kuin heidän sukujaan.

46. Loput kehatilaiset saivat arvalla toiselta puolelta Manassen heimoa kymmenen kaupunkia.

Joos. 21:5

47. Geersomilaisten suvut saivat kolmetoista kaupunkia Isaskarin heimolta, Asserin heimolta ja Naftalin heimolta sekä Baasanista Manassen heimolta.

48. Merarilaisten suvut saivat arvalla Ruubenin heimolta, Gaadin heimolta ja Sebulonin heimolta kaksitoista kaupunkia.

49. Israelilaiset antoivat leeviläisille vielä seuraavat kaupungit laidunmaaineen.

50. Juudan heimon, simeonilaisten heimon ja benjaminilaisten heimon alueilta he arpoivat nimeltä mainitut kaupungit.

51. Jotkut kehatilaisten suvuista saivat kaupunkeja Efraimin heimon alueelta.

Joos. 21:20

52. Heille annettiin turvakaupunki Sikem laidunmaineen Efraimin vuoristosta sekä Geser laidunmaineen,

53. Jokmeam laidunmaineen, Beet-Hooron laidunmaineen,

54. Aijalon laidunmaineen ja Gat-Rimmon laidunmaineen.

55. Manassen heimon toisen puolen alueelta he saivat Aanerin laidunmaineen ja Bileamin laidunmaineen. Nämä tulivat lopuille kehatilaisten suvuista.

56. Geersomilaiset suvut saivat toiselta puolelta Manassen heimoa Golanin laidunmaineen Baasanista ja Astarotin laidunmaineen. Joos. 21:27

57. Isaskarin heimolta he saivat Kedeksen laidunmaineen, Daaveratin laidunmaineen,

58. Raamotin laidunmaineen ja Aanemin laidunmaineen.

59. Asserin heimolta he saivat Maasalin laidunmaineen, Abdonin laidunmaineen,

60. Huukokin laidunmaineen ja Rehobin laidunmaineen.

61. Naftalin heimolta he saivat Kedeksen laidunmaineen Galileasta, Hammonin laidunmaineen ja Kirjattaimin laidunmaineen.

62. Loput merarilaiset saivat Sebuloenin heimolta Rimmonin laidunmaineen ja Taaborin laidunmaineen. Joos. 21:34

63. Ruubenin heimolta he saivat Jerikon kohdalta Jordanin toiselta puolelta, Jordanin itäpuolella olevasta autiomaasta, Beserin laidunmaineen, Jahaksen laidunmaineen,

64. Kedemotin laidunmaineen ja Meefaatin laidunmaineen.

65. Gaadin heimolta he saivat Gileadista Raamotin laidunmaineen, Mahanaimin laidunmaineen,

66. Hesbonin laidunmaineen ja Jaeserin laidunmaineen.

7. LUKU

Isaskarin jälkeläiset

1. Isaskarin pojat olivat Toola, Puua, Jaasuv ja Simron, kaikkiaan neljä.

1. Moos. 46:13; 4. Moos. 26:23,24

2. Toolan pojat olivat Ussi, Refaja, Jeriel, Jahmai, Jibsam ja Samuel. He olivat perhekuntiansa päämiehiä ja urheita sotureita, Toolan jälkeläisiä. Daavidin aikana heidän lukumääränsä oli sukuluetteloiden mukaan kaksikymmentäkaksituhatta kuusisataa.

3. Ussin poika oli Jisrahja, ja Jisrahjan pojat olivat Miikael, Obadja, Jooel ja Jissia, kaikkiaan viisi, kaikki päämiehiä.

4. Heidän lisäksi oli sukuluetteloiden mukaan perhekunnittain taisteluun valmiina sotajoukkoina kolmekymmentäkuusituhatta miestä. Toolan jälkeläisillä oli nimittäin paljon vaimoja ja lapsia.

5. Heidän veljensä kaikissa Isaskarin suvuissa olivat urheita sotureita. Sukuluetteloihin merkittyjä oli kaikkiaan kahdeksankymmentäseitsemätuhatta.

Benjaminin jälkeläiset

6. Benjaminin pojat olivat Bela, Beker ja Jediael, kaikkiaan kolme.

1. Moos. 46:21; 4. Moos. 26:38,39; 1. Aik. 8:1

7. Belan pojat olivat Esbon, Ussi, Ussiel, Jerimot ja Iiri, kaikkiaan viisi, perhekuntiansa päämiehiä, urheita sotureita. Heitä oli sukuluetteloihin merkittyinä kaksikymmentäkaksituhatta kolmekymmentäneljä.

8. Bekerin pojat olivat Semira, Joosas, Elieser, Eljoenai, Omri, Jeremot, Abia, Anatot ja Aalemet. Kaikki nämä olivat Bekerin poikia.

9. Sukuluetteloidensa mukaan merkittyjä perhekuntiansa päämiehiä, urheita sotureita, oli kaksikymmentätuhatta kaksisataa.

10. Jediaelin jälkeläiset olivat hänen poikansa Bilhan ja Bilhanin pojat Jeus, Benjamin, Eehud, Kenaana, Seetan, Tarsis ja Ahisahar.

11. Kaikki nämä seitsemäntoistatuhatta kaksisataa olivat Jediaelin jälkeläisiä, perhekuntiansa päämiehiä, urheita sotureita, sotakelpoisia miehiä valmiina taisteluun.

1. Aikakirja 7

12. Suppim ja Huppim olivat lirin poikia, ja Huusim oli Aherin poika.

1. Moos. 46:23

Naftalin jälkeläiset

13. Naftalin, Bilhan pojan, pojat olivat Jahatsiel, Guuni, Jeaser ja Sallum.

1. Moos. 46:24; 4. Moos. 26:48,49

Manassen jälkeläiset

14. Manassen poika oli Asriel, jonka synnytti Manassen aramilainen sivuvaimo. Hän synnytti myös Maakirin, Gileadin isän.

15. Maakir otti vaimoksi Huppimin ja Suppimin sisaren, jonka nimi oli Maaka. Hänen toisen poikansa nimi oli Selofhad, ja Selofhadille syntyi tyttäriä.

4. Moos. 26:33,27:1

16. Maaka, Maakirin vaimo, synnytti pojan, jolle hän antoi nimen Peres. Peresin veljen nimi oli Seres, ja tämän pojat olivat Uulam ja Rekem.

17. Uulamin poika oli Bedan. Nämä olivat Manassen pojan Maakirin pojan Gileadin pojat.

18. Gileadin sisar Mooleket synnytti lishodin, Abieserin ja Mahlan.

19. Semidan pojat olivat Ahjan, Sekem, Likki ja Aniam.

Efraimin jälkeläiset

20. Efraimin poika oli Suutelah, tämän poika oli Bered, tämän Tahat, tämän Elada, tämän Tahat,

4. Moos. 26:35

21. tämän Saabad ja tämän Suutelah. Efraimin poikia olivat myös Eser ja Elead. Mutta siinä maassa syntyneet Gatista kotoisin olevat miehet surmasivat heidät, koska he olivat lähteneet ryöstämään näiden karjaa.

22. Heidän isänsä Efraim suri kauan, ja hänen veljensä tulivat lohduttamaan häntä.

23. Sitten Efraim yhtyi vaimoonsa, ja tämä tuli raskaaksi ja synnytti pojan. Hän antoi pojalle nimen Beria¹⁵, koska tämän syntymä oli tapahtunut perhettä kohdanneen onnettomuuden aikana.

15 7:23. Nimi muistuttaa heprean sanaa *bera'aa*, joka merkitsee 'onnettomuuden aikana'.

24. Hänen tyttärensä oli Seera. Tämä rakensi Ala- ja Ylä-Beet-Hooronin sekä Ussen-Seeran.

25. Hänen poikansa olivat Refah ja Resef. Resefin poika oli Telah, tämän poika oli Tahan,

26. tämän Ladan, tämän Ammihud, tämän Elisama,

4. Moos. 1:10

27. tämän Nuun ja tämän Joosua.

Joos. 1:1

28. Heidän omistamansa maat ja asuinpaikat olivat Beetel ja sen ympärillä olevat kylät, idässä Naaran ja lännessä Geser ja sen ympärillä olevat kylät sekä Sikem ja sen ympärillä olevat kylät Aijaan ja sitä ympäröiviin kyliin asti.

29. Lisäksi heille kuuluivat manasse-laisten rajalla olevat Beet-Sean ja sen ympärillä olevat kylät, Taanak ja sen ympärillä olevat kylät, Megiddo ja sen ympärillä olevat kylät ja Door ja sen ympärillä olevat kylät. Näissä asuivat Joosefin, Israelin pojan, jälkeläiset.

Joos. 17:11

Asserin jälkeläiset

30. Asserin pojat olivat Jimna, Jisva, Jisvi ja Beria. Heidän sisarensa oli Seerah.

1. Moos. 46:17; 4. Moos. 26:44

31. Berian pojat olivat Heber ja Malkiel, joka oli Birsaitin isä.

32. Heberille syntyi Jaflet, Soomer, Hootam ja heidän sisarensa Suua.

33. Jafletin pojat olivat Paasak, Bimhal ja Asva. Nämä olivat Jafletin pojat.

34. Semerin pojat olivat Ahi, Rohga, Hubba ja Aram.

35. Hänen veljensä Heelemin pojat olivat Soofah, Jimna, Seeles ja Aamal.

36. Soofahin pojat olivat Suuah, Harnefer, Suual, Beeri, Jimra,

37. Beser, Hood, Samma, Silsa, Jitran ja Beera.

38. Jeterin pojat olivat Jefunne, Fispa ja Ara.

39. Ullan pojat olivat Aarah, Hanniel ja Risja.

40. Kaikki nämä olivat Asserin jälkeläisiä, perhekuntiansa päämiehiä, urheita sotureita, ruhtinaista ensimmäisiä. Sukuluetteloiden mukaan Asserin

heimon sotakelpoisten miesten lukumäärä oli kaksikymmentäkuusituhatta.

8. LUKU

Benjaminin jälkeläiset

1. Benjaminille syntyi esikoisena Bela, toisena Asbel, kolmantena Ahrah, 1. Moos. 46:21; 4. Moos. 26:38,39

2. neljäntenä Nooha ja viidentenä Raafa.

3. Belan pojat olivat Addar, Geera, Abihud,

4. Abisua, Naaman, Ahoah,

5. Geera, Sefufan ja Huuram.

6. Eehudin¹⁶ pojat, Gebassa asuvien perhekuntien päämiehet, jotka joutuivat siirtymään Manahatiin,

7. olivat Naaman, Ahia ja Geera, jonka johdolla he siirtyivät. Geeralle syntyivät Ussa ja Ahihud.

8. Saharaimille syntyi jälkeläisiä Moobabin maassa sen jälkeen, kun hän oli hylännyt vaimonsa Huusimin ja Baaran.

9. Hänen vaimonsa Hoodes synnytti hänelle Joobabin, Sibjan, Meesan, Malkamin,

10. Jeutsin, Sokjan ja Mirman. Nämä olivat hänen poikiaan, perhekuntien päämiehiä.

11. Huusim oli synnyttänyt hänelle Abitubin ja Elpaalin.

12. Elpaalin pojat olivat Eeber, Misam ja Semed. Semed rakensi Oonon ja Loodin sekä sen ympärillä olevat kylät.

13. Beria ja Sema olivat Aijalonin asukkaiden perhekuntien päämiehiä. He karkottivat Gatin asukkaat.

14. Ahjo, Saasak, Jeremot,

15. Sebadja, Arad, Eder,

16. Miikaël, Jispa ja Jooha olivat Berian poikia.

17. Sebadja, Mesullam, Hiski, Heber,

18. Jismerai, Jislia ja Joobab olivat Elpaalin poikia.

19. Jaakim, Sikri, Sabdi,

20. Elienai, Silletai, Eliel,

21. Adaja, Beraja ja Simrat olivat Si-mein poikia.

22. Jispan, Eder, Eliel,

23. Abdon, Sikri, Haanan,

24. Hananja, Eelam, Antotia,

25. Jifdeja ja Penuel olivat Saasakin poikia.

26. Samserai, Seharja, Atalja,

27. Jaaresja, Elia ja Sikri olivat Jerohamin poikia.

28. Nämä olivat perhekuntiansa päämiehiä, päämiehiä sukuuetteloidensa mukaan. He asuivat Jerusalemissa.

Saulin suku

(1. Aik. 9:35–44)

29. Gibeonissa asui Gibeonin isä Jeiel¹⁷. Hänen vaimonsa oli nimeltään Maaka, 1. Aik. 9:35–44

30. ja hänen poikansa olivat Abdon, esikoinen, sitten Suur, Kiis, Baal, Neer, Naadab,

31. Gedor, Ahjo, Seker ja Miklot¹⁸.

32. Miklotille syntyi Simea¹⁹. Nämäkin asuivat veljiineen Jerusalemissa, sukulaistensa naapureina.

33. Neerille syntyi Kiis, Kiisille syntyi Saul, ja Saulille syntyivät Joonatan, Malkisua, Abinadab ja Esbaal. 1. Sam. 9:1,2,14:49

34. Joonatanin poika oli Meribbaal²⁰, ja Meribbaalille syntyi Miika. 2. Sam. 4:4,9:12

35. Miikan pojat olivat Piiton, Melek, Tarea ja Aahas.

36. Aahakselle syntyi Jooadda²¹, Jooaddalle syntyivät Aalemet, Asma-vet ja Simri. Simrille syntyi Moosa,

17 8:29. Nimeä *Jeiel* ei mainita tässä jakeessa mutta mainitaan jakeessa 9:35.

18 8:30,31. Nimiä *Neer* ja *Miklot* ei mainita näissä jakeissa mutta mainitaan jakeissa 9:36,37. Lisäksi ne mainitaan LXX:ssa.

19 8:32. Nimi on muodossa *Simeam* jakeessa 9:38.

20 8:34. *Meribbaal* tunnetaan myös nimellä Mefiboset, esim. 2. Sam. 4:4.

21 8:36. Nimi on muodossa *Jaera* jakeessa 9:42.

1. Aikakirja 8–9

37. ja Moosalle syntyi Binea – tämän poika oli Raafa²², tämän Elasa ja tämän Aasel.

38. Aaselilla oli kuusi poikaa, ja nämä olivat heidän nimensä: Asrikam, Bookeru, Jismael, Searja, Obadja ja Haanan. Kaikki nämä olivat Aaselin poikia.

39. Hänen veljensä Eesekin pojat olivat Uulam, hänen esikoisensa, toinen oli Jeus ja kolmas Elifelet.

40. Uulamin pojat olivat urheita so-tureita, jousen jännittäjiä, ja heillä oli paljon poikia ja pojanpoikia, sataviisi-kymmentä. Nämä kaikki olivat benja-minilaisia.

Tuom. 20:16

9. LUKU

1. Koko Israel merkittiin sukuluetteloihin, ja nimet kirjoitettiin Israelin kuninkaiden kirjaan.

Jerusalem asukkaat

Juuda vietiin uskottomuutensa tähden pakkosiirtolaisuuteen Babyloniaan. 2. Sam. 24:9; 2. Kun. 24:10–14,25:21

2. Ensimmäiset asukkaat, jotka asettuivat perintömailleen kaupunkeihinsa, olivat Israelin kansaa, pappeja, leeviläisiä ja temppelipalvelijoita.

3. Jerusalemissa asui Juudan jälkeläisiä, benjaminilaisia, efraimilaisia ja manasselaisia, nimittäin

Neh. 11:4–9

4. Uutai, Ammihudin poika, joka oli Omrin poika, tämä Imrin ja tämä Baanin poika, joka oli Peretsin, Juudan pojan, jälkeläisiä.

5. Seelalaisia olivat Asaja, esikoinen, ja hänen poikansa.

6. Serahilaisia olivat Jeguel ja hänen veljensä. Juudan heimoa oli kuusisa-taayhdeksänkymmentä miestä.

7. Benjaminilaisia olivat Sallu, Mesullamin poika, Senuan pojan Hoodavjan pojanpoika,

8. Jibneja, Jerohamin poika, ja Eela, Mikrin pojan Ussin poika, Mesullam, Sefatjan poika, joka oli Jivnean pojan Reguelin poika

9. sekä heidän yhdeksänsataaviisi-kymmentäkuusi sukuluetteloihin merkittyä veljeään. Kaikki nämä miehet olivat perhekuntiansa päämiehiä.

Jerusalemissa asuvat papit ja leeviläiset

10. Pappeja olivat Jedaja, Joojarib, Jaakin

Neh. 11:10–14

11. ja Jumalan temppelin esimies Asarja, Mesullamin pojan Hilkan poika. Mesullamin isä oli Saadok, isoisä Merajot ja isoisän isä Ahitub. 1. Aik. 5:38,39

12. Pappeja olivat myös Adaja, Jehohamin poika. Adaja oli Pashurin poika ja tämä Malkian poika, Maesai, Adielin poika, tämä oli Jahseran poika, tämä Mesullamin, tämä Mesillemitin ja tämä Immerin poika.

13. Lisäksi tulivat heidän veljensä, perhekuntiansa päämiehet, tuhat seitsemänsataakuusikymmentä miestä, jotka olivat Jumalan temppelin palvelutyöhön kelpoisia miehiä.

14. Leeviläisiä olivat Semaja, Hassubin poika. Hassub oli Asrikamin poika ja tämä Hasabjan poika, Merarin jälkeläisiä,

Neh. 11:15–18

15. Bakkakkar, Heres, Gaalal ja Mattanja, Miikan poika, tämä oli Sikrin poika ja tämä Aasafin poika,

16. Obadja, Semajan poika. Semaja oli Gaalalin poika ja tämä Jedutunin poika, ja Berekja, Aasan poika, tämä oli Elkanan poika, hänen, joka asui nefotolaisten kylissä.

17. Portinvartijoita olivat Sallum, Akkub, Talmon ja Ahiman veljiineen. Sallum oli päällikkö,

Neh. 11:19

18. ja aina tähän päivään asti he ovat vartioineet Kuninkaanportilla, idän puolella. Nämä olivat olleet leeviläisten leirin portinvartijoita.

19. Sallum, Kooren poika, Koorahin pojan Ebasafin pojanpoika ja hänen veljensä, jotka olivat Koorahin perhekuntaa, saivat palvelustehtäväkseen telttamajan sisäänkäynnin vartioimisen. Myös heidän isänsä olivat olleet HERRAN leirin sisäänkäynnin vartijoita.

22 8:37. Nimi on muodossa *Refaja* jakeessa 9:43.

20. Piinehas, Eleasarin poika, oli silloin heidän esimiehenään, ja HERRA oli hänen kanssaan.

21. Sakarja, Meselemjan poika, oli vartijana ilmestysmajan portilla.

22. Sisäänkäynnin vartijoiksi valittuja oli kaikkiaan kaksisataakaksitoista. Heidät oli merkitty sukuuetteloon kyllensä mukaan. Daavid ja Samuel, näkijä, olivat asettaneet heidät luottamustehtäviinsä.

1. Sam. 9:9

23. Näin he ja heidän poikansa toimivat vartiovuoroissa HERRAN temppelin, telttamajan portilla.

24. Portinvartijoita oli neljällä puolella: idässä, lännessä, pohjoisessa ja etelässä.

25. Heidän veljiensä oli tultava kylistään määräaikoina seitsemäksi päiväksi heidän avukseen.

26. Näistä leeviläisistä portinvartijoista neljällä ylimmällä oli pysyvä luottamustehtävä, ja heidän vastuullaan olivat myös Jumalan temppelin sivuhuoneet ja aarrekaammiot.

27. He yöpyivät Jumalan temppelin läheisyydessä, sillä heidän vastuullaan oli vartioiminen ja ovien avaaminen joka aamu.

28. Muutamat heistä olivat vastuussa jumalanpalveluksessa tarvittavista esineistä, sillä ne laskettiin aina, kun ne tuotiin sisälle ja vietiin pois.

29. Toiset heistä oli määrätty pitämään huolta esineistä, kaikista pyhistä esineistä, sekä hienoista vehnäjauhoista, viinistä, öljystä, suitsukkeista ja hajuaineista.

30. Muutamat pappissukuun kuuluvista pojista valmistivat voiteita hajuaineista.

2. Moos. 30:25

31. Mattitjalla, joka oli leeviläinen ja koorahilaisen Sallumin esikoinen, oli luottamustehtävänä valmistaa pannulla paistettavia leivonnaisia.

32. Muutamien kehatilaisista, heidän veljistään, oli pidettävä huoli pyhistä leivistä, jotka asetettiin Herran eteen. Heidän oli valmistettava uudet leivät joka sapatiksi.

2. Moos. 25:30;
3. Moos. 24:5

33. Laulajina toimivat leeviläisten perhekuntien päämiehet. He asuivat temppelin sivuhuoneissa, ja heidät oli vapautettu muusta palveluksesta, sillä he olivat toimessaan sekä päivällä että yöllä.

34. Nämä olivat leeviläisten perhekuntien päämiehiä, päämiehiä sukuuetteloidensa mukaan. He asuivat Jerusalemissa.

Saulin suku

(1. Aik. 8:29–38)

35. Gibeonissa asui Gibeonin isä Jeiel. Hänen vaimonsa oli nimeltään Maaka,

36. ja hänen poikansa olivat Abdon, esikoinen, sitten Suur, Kiis, Baal, Neer, Naadab,

37. Gedor, Ahjo, Sakarja ja Miklot.

38. Miklotille syntyi Simeam. Nämäkin asuivat veljineen Jerusalemissa, sukulaistensa naapureina.

39. Neerille syntyi Kiis, Kiisille syntyi Saul, ja Saulille syntyivät Joonatan, Malkisua, Abinadab ja Esbaal.

40. Joonatanin poika oli Meribbaal, ja Meribbaalille syntyi Miika.

41. Miikan pojat olivat Piiton, Melek, Tahrea ja Aahas²³.

42. Aahakselle syntyi Jaera, Jaeralle syntyivät Aalemet, Asmavet ja Simri. Simrille syntyi Moosa.

43. Moosalle syntyi Binea, tämän poika oli Refaja, tämän Elasa ja tämän Aasel.

44. Aaselilla oli kuusi poikaa, joiden nimet olivat Asrikam, Bookeru, Jismael, Searja, Obadja ja Haanan. Nämä olivat Aaselin poikia.

10. LUKU

Saulin kuolema

(1. Sam. 31:1–13)

1. Filistealaiset sotivat Israelia vastaan. Israelin miehet pakenivat filistealaisia, ja paljon israelilaisia kaatui surmattuina Gilboanvuorella.

²³ 9:41. Nimeä *Aahas* ei mainita tässä jakeessa mutta mainitaan jakeessa 8:35.

1. Aikakirja 10–11

2. Filistealaiset ajoivat takaa Saulia ja hänen poikiaan ja tavoittivat heidät. He surmasivat Joonatanin, Abinadabin ja Malkisuan, Saulin pojat.

3. Taistelu Saulia vastaan kävi ankaraksi, ja kun jousimiehet havaitsivat hänet he haavoittivat häntä nuolillaan.

4. Silloin Saul sanoi aseenkantajalleen: ”Vedä esiin miekkasi ja lävistä minut, etteivät nuo ympärileikkaamatomat tulisi ja pitäisi minua pilkkanaan.” Hänen aseenkantajansa ei kuitenkaan tahtonut tehdä sitä, sillä hän pelkäsi kovin. Silloin Saul otti miekan ja heittäytyi siihen.

5. Kun aseenkantaja näki, että Saul oli kuollut, heittäytyi hänkin miekkaansa ja kuoli.

6. Näin Saul ja hänen kolme poikaansa kuolivat, ja yhdessä hänen kanssaan kuoli koko hänen hallitsijasukunsa.

7. Kun kaikki laaksossa asuvat israelilaiset huomasivat, että Israelin sotajoukko oli paennut ja että Saul poikineen oli kuollut, he pakenivat ja jättivät kaupunkinsa, ja filistealaiset tulivat ja asettuivat niihin asumaan.

8. Seuraavana päivänä filistealaiset tulivat ryöstämään surmattujen varusteita ja löysivät Saulin ja hänen poikansa kaatuneina Gilboanvuorelta.

9. He ryöstivät hänen varusteen-
sa, ottivat hänen päänsä ja aseensa ja lähettivät ne ympäri filistealaisten maata julistaakseen voitonsanomaa epäjumalilleen ja kansalle.

10. Filistealaiset asettivat Saulin aseet omien jumaliensa temppeliin, ja hänen pääkallonsa he kiinnittivät Daagonin temppeliin.

11. Kun Gileadin Jaabeksen asukkaat saivat kuulla, mitä kaikkea filistealaiset olivat tehneet Saulille,

12. kaikki asekuntoiset miehet lähtivät, ottivat Saulin ja hänen poikiensa ruumiit ja toivat ne Jaabekseen. Siellä he hautasivat heidän luunsa tammen alle ja paastosivat seitsemän päivää.

13. Näin Saul kuoli uskottomuutensa tähden. Hän oli ollut uskoton HERRALLE eikä ollut noudattanut HERRAN käskyä. Hän oli myös kysynyt neuvoa henkien-
manaajalta 1. Sam. 15:26,28:7

14. eikä HERRALTA. Siksi Herra surmasi hänet ja siirsi kuninkuuden Daavidille, lisain pojalle.

DAAVIDIN HALLITUSKAUSI

11. LUKU

Daavid voidellaan kuninkaaksi

(2. Sam. 5:1–5)

1. Koko Israel kokoontui Daavidin luo Hebroniin ja sanoi: ”Me olemme sinun luutasi ja lihaasi. 1. Aik. 12:24

2. Jo kauan sitten, Saulin vielä ollessa kuninkaana, sinä johdit Israelin sotajoukkoa. Sinulle HERRA, sinun Jumalasi, on sanonut: ’Sinä olet kaitseva minun kansaani Israelia, ja sinusta tulee minun kansani Israelin ruhtinas.’” 1. Sam. 13:14,18:5,16,19:8

3. Myös kaikki Israelin vanhimmat olivat tulleet kuninkaan luo Hebroniin, ja siellä Daavid teki heidän kanssaan liiton HERRAN edessä. Sitten he voittelivat Daavidin Israelin kuninkaaksi sen sanan mukaan, jonka HERRA oli puhunut Samuelin kautta. 1. Sam. 16:13

Jerusalemien valloitus

(2. Sam. 5:6–10)

4. Daavid ja kaikki israelilaiset menivät Jerusalemiin eli Jebukseen, jossa asui jebusilaisia, sen maan asukkaita.

5. Jebuksen asukkaat sanoivat Daavidille: ”Tänne sinä et pääse.” Mutta Daavid valloitti Siionin vuorilinnan eli Daavidin kaupungin.

6. Daavid sanoi: ”Siitä, joka ensimmäisenä surmaa jebusilaisen, tulee päällikkö ja ruhtinas.” Niin Jooab, Serujan poika, nousi ensimmäisenä kaupunkiin, ja hänestä tuli päällikkö.

7. Daavid asettui asumaan vuorilintaan, ja sen tähden sitä ruvettiin kutsumaan Daavidin kaupungiksi.

8. Hän laajensi kaupunkia Millosta alkaen joka suuntaan ja linnoitti sen.

Jooab puolestaan rakensi entiselleen muun osan kaupunkia.

9. Daavid tuli aina vain mahtavamaksi, sillä HERRA Sebaot oli hänen kanssaan.

Daavidin sotasankarit

(2. Sam. 23:8–39)

10. Nämä olivat Daavidin tärkeimmät sotasankarit, jotka yhdessä koko Israelin kanssa tukivat häntä kaikin voimin tehdäkseen hänestä Israelin kuninkaan HERRAN sanan mukaisesti.

11. Tässä on luettelo Daavidin sotasankareista: Jaasobeam, hakmonilaisen miehen poika, oli niiden kolmenkymmenen päällikkö. Hän nosti keihänsä kolmeasataa miestä vastaan, ja surmasi heidät yhdellä kertaa.

1. Aik. 27:2

12. Hänestä seuraava oli Eleasar, Doodon poika, ahohilainen. Hän oli yksi kolmesta sankarista. 1. Aik. 27:4

13. Hän oli Daavidin kanssa Pas-Dammimissa, kun filistealaiset olivat kokoontuneet sinne sotimaan. Siellä oli peltopalsta täynnä ohraa. Väki pakeni filistealaisten edellä,

14. mutta Eleasar tovereineen asetui keskelle peltoa, sai sen pidettyä hallussaan ja voitti filistealaiset. Näin HERRA antoi suuren voiton.

15. Kerran nuo kolme²⁴ niistä kolmestakymmenestä päälliköstä menivät kallioharjanteen yli Daavidin luo, Adulamin luolalle. Filistealaisten joukko oli silloin leiriytyneenä Refaiminlaaksossa. 1. Sam. 22:1

16. Daavid oli linnakkeessaan, ja filistealaisten vartiosto oli Beetlehemissä.

17. Daavid halusi vettä ja sanoi: ”Jospa joku toisi minulle juotavaksi vettä kivistä, joka on Beetlehemin portilla!”

18. Silloin nämä kolme murtautuivat filistealaisten leirin läpi ja ammensivat vettä Beetlehemin portilla olevasta kaivosta, ottivat sitä mukaansa ja toivat Daavidille. Mutta Daavid ei tahtonut

juoda sitä vaan vuodatti veden juomahuhriksi HERRALLE.

19. Hän sanoi: ”Jumala varjelkoon minua tekemästä sitä! Joisinko minä näiden miesten verta, heidän henkensä hintaa, sillä henkensä uhalla he toivat tämän veden.” Eikä hän tahtonut juoda sitä. Tällaisia tekoja tekivät nämä kolme sankaria.

20. Abisai, Jooabin veli, oli niiden kolmen päällikkö. Hän nosti keihänsä kolmeasataa miestä vastaan ja surmasi heidät. Hän oli arvostettu niiden kolmen rinnalla.

21. Hän oli kaksinkertaisessa arvossa näihin kolmeen verrattuna, ja hän oli heidän päällikkönsä mutta ei vetänyt vertoja niille kolmelle.

22. Benaja, Joojadan poika, joka teki monia urotekoja, oli urhoollisen miehen poika Kapseelistä. Hän surmasi kaksi mooabilaista sotasankaria, ja kerran lumituiskun aikana hän laskeutui kaivoon ja tappoi siellä leijonan. 1. Aik. 27:5

23. Hän surmasi myös suurikokoisen egyptiläisen, viisi kyynärää pitkän miehen. Egyptiläisellä oli kädessään keihäs, joka oli kuin kutojien kangastuki, mutta Benaja meni häntä vastaan sauva kädessään, tempasi keihään egyptiläisen kädestä ja tappoi miehen tämän omalla keihäällä.

24. Tällaisia tekoja teki Benaja, Joojadan poika, joka oli arvostettu niiden kolmen rinnalla.

25. Hän oli arvostetumpi kuin ne kolmekymmentä, mutta hän ei vetänyt vertoja niille kolmelle. Daavid asetti hänet henkivartiostonsa päälliköksi.

26. Urheita sotureita olivat myös Asahel, Jooabin veli, Elhanan, Doodon poika, Beetlehemistä, 2. Sam. 2:18; 1. Aik. 27:7

27. harorilainen Sammot, pelonilainen Heeles,

28. tekoalainen Iira, Ikkeksen poika, anatolilainen Abieser,

29. huusalainen Sibbekai, ahohilainen Iilai,

30. netofalainen Maharai, netofalainen Heeled, Baanan poika,

1. Aikakirja 11–12

31. litai, Riibain poika, benjaminilaisen Gibeasta, piratonilainen Benaja,

32. Huurai Nahale-Gaasista, arabalainen Abiel,

33. baharumilainen Asmavet, saalbonilainen Eljahba,

34. gisonilaisen Haasemin pojat, haririlainen Joonatan, Saagen poika,

35. hararilainen Abiam, Saakaran poika, Elifal, Uurin poika,

36. mekeralainen Heefer, pelonilainen Ahia,

37. karmelilainen Hesro, Naarai, Esbain poika,

38. Joovel, Naatanin veli, Mibhar, Hagrin poika,

39. ammonilainen Selek, beerotilainen Nahrai, Joobin, Serujan pojan, aseenkantaja,

40. jeteriläinen lira, jeteriläinen Gaareb,

41. heettiläinen Uuria, Saabad, Ahlain poika, 2. Sam. 11:3,6

42. ruubenilainen Adina, Siisan poika, ruubenilaisten päämies, ja hänen kanssaan kolmekymmentä muuta,

43. Haanan, Maakan poika, mitniläinen Joosafat,

44. astarotilainen Ussia, aroerilaisen Hootamin pojat Saama ja Jeiel,

45. tiisiläiset Jediael, Simrin poika, ja hänen veljensä Jooha,

46. mahavimilainen Eliel, Elnaamin pojat Jeribai ja Joosavja, mooabilainen Jitma,

47. Eliel, Oobed ja mesovajalainen Jaasiel.

12. LUKU

Daavidin ensimmäiset kannattajat

1. Nämä miehet tulivat Daavidin luo Siklagiin, kun hän ei vielä voinut liikua vapaasti Saulin, Kiisin pojan, takia. He kuuluivat niiden sotasankareiden joukkoon, jotka auttoivat häntä sodassa. 1. Sam. 27:6

2. He olivat jousimiehiä, taitavia linakoamaan kiviä sekä oikealla että vasemmalla kädellä ja ampumaan nuolia jousella. Saulin heimolaisia, benjaminilaisia olivat Tuom. 20:16

3. gibealaisen Semaan pojat, päämies Ahieser ja Jooas, Asmavetin pojat Jesiel ja Pelet, Beraka, anatotilainen Jeehu,

4. gibeonilainen Jismaja, yksi niistä kolmestakymmenestä sotasankarista ja niiden kolmenkymmenen päällikkö,

5. Jeremia, Jahasiel, Joohanan, gederalainen Joosabad,

6. Elusai, Jerimot, Bealja, Semarja, harufilainen Sefatja,

7. koorahilaiset Elkana, Jissia, Asarel, Jooeser ja Jaasobeam

8. sekä Jerohamin pojat Jooola ja Sebadjä Gedorista.

9. Myös gaadilaisista siirtyi osa Daavidin puolelle autiomaalinnakkeeseen. He olivat urheita sotureita, taisteluvaimiita, sodan kokeneita miehiä, kilven ja keihään käyttäjiä, näöltään hurjia kuin leijonat ja ketteriä kuin gasellit vuorilla.

10. Eeser oli heidän päällikkönsä, Obadja oli toinen, Eliab kolmas,

11. Mismanna neljäs, Jeremia viides,

12. Attai kuudes, Eliel seitsemäs,

13. Joohanan kahdeksas, Elsabad yhdeksäs,

14. Jeremia kymmenes ja Makbanai yhdestoista.

15. Nämä olivat gaadilaisia, sotajoukon päälliköitä. Vähäisinkin heistä vastasi sataa, ja paras oli tuhannen miehen veroinen.

16. Nämä miehet olivat menneet Jordanin yli ensimmäisessä kuussa, kun joki tulvi yli kaikkien äyräitensä, ja he olivat karkottaneet kaikki laaksojen asukkaat sekä itä- että länsirannalta.

17. Kun Benjaminin ja Juudan heimoista tuli miehiä Daavidin linnakkeeseen,

18. Daavid meni ulos heitä vastaan ja sanoi: ”Jos te tulette minun luokseni rauha mielessä auttaaksenne minua, sydämeni on yhtä kanssanne. Mutta jos te tulette kavaltamaan minut ahdistajilleni, vaikka väkivalta ei tahraa käsiäni, nähköön isiemme Jumala sen ja rangaiskoon teitä.”

19. Silloin Henki puki voimalla Amasain, niiden kolmenkymmenen päällikön, ja hän sanoi: "Sinun puolellasi, Daavid, me olemme, sinun kanssasi, lisain poika. Rauha, rauha sinulle ja rauha sinun auttajillesi, sillä sinun Jumalasi auttaa sinua!" Niin Daavid otti heidät vastaan ja asetti heidät partiojoukkojen päälliköiksi.

Tuom. 6:34;
2. Aik. 24:20

20. Myös Manassen heimosta siirtyi joitakin miehiä Daavidin puolelle, kun hän lähti sotaan Saulia vastaan filistealaisten kanssa. He eivät kuitenkaan joutuneet auttamaan filistealaisia, sillä filistealaisten päälliköt olivat neuvoteltuaan päättäneet lähettää Daavidin pois, sanoen: "Meidän päämme on vaarassa, jos hän siirtyy herransa Saulin puolelle."

1. Sam. 29:4

21. Kun Daavid lähti Siklagiin, hänen puolelleen siirtyivät Manassen heimosta Adna, Joosabad, Jediael, Miikael, Joosabad, Elihu ja Silletai. Nämä olivat Manassen heimon tuhannenpäälliköitä.

22. Nämä auttoivat Daavidia rosvojoukkoja vastaan, sillä he olivat kaikki urheita sotureita, ja heistä tuli sotajoukon päälliköitä.

1. Sam. 30:15–17

23. Päivä päivältä tuli lisää miehiä Daavidin puolelle hänen avukseen, kunnes hänen sotajoukkonsa oli suuri kuin Jumalan sotajoukko.

Daavidista tulee koko Israelin kuningas

24. Nämä ovat sotaan varustautuneiden joukkojen lukumäärät, niiden, jotka tulivat Daavidin luo Hebroniin siirtääkseen kuninkuuden Saulilta Daavidille HERRAN käskyn mukaan.

2. Sam. 5:1;
1. Aik. 11:1

25. Juudan heimon miehiä, jotka kantoivat kilpeä ja keihästä, oli sotaan varustettuina kuusituhatta kahdeksansataa,

26. simeonilaisia oli seitsemäntuhatta sata urheaa soturia,

27. leeviläisiä neljätuhatta kuusisataa,

28. lisäksi Joojada, Aaronin suvun päämies, ja hänen kanssaan kolmetuhatta seitsemänsataa miestä

29. sekä nuorukainen Saadok, urhea soturi, ja lisäksi kaksikymmentäkaksi perhekuntansa päämiestä.

30. Benjaminilaisia, Saulin veljiä, oli kolmetuhatta. Vielä siihen aikaan suurin osa benjaminilaisista palveli uskollisesti Saulin kuningashuonetta.

2. Sam. 3:19

31. Efraimilaisia oli kaksikymmentätuhatta kahdeksansataa, urheita sotureita, perhekuntiansa kuuluisia miehiä.

32. Manassen heimon toisesta puoliskosta oli kahdeksantoistatuhatta miestä. Heidät oli nimeltä mainiten valittu, jotta he menisivät tekemään Daavidin kuninkaaksi.

33. Isaskarilaisia, jotka ymmärsivät, mitä aika vaati, ja tiesivät, mitä Israelin oli tehtävä, oli kaksisataa päällikköä ja kaikki heidän veljensä heidän johdolla.

34. Sebulonilaisia oli viisikymmentätuhatta miestä, jotka olivat varustautuneet sotaan kaikin asein. He olivat yksimielisesti valmiita järjestäytymään taisteluun.

35. Naftalilaisia oli tuhat päällikköä ja heidän kanssaan kolmekymmentäseitsemäntuhatta miestä, kullakin kilpi ja keihäs varusteinaan.

36. Daanilaisia oli kaksikymmentäkahdeksantuhatta kuusisataa sotaan varustautunutta miestä

37. ja asserilaisia neljäkymmentätuhatta taisteluun valmista sotilasta.

38. Jordanin toisella puolella asuvia ruubenilaisia, gaadilaisia ja Manassen heimon toista puoliskoa oli satakaksikymmentätuhatta kaikin sota-asein varustautunutta miestä.

39. Kaikki nämä sotilaat tulivat Hebroniin kaikesta sydäimestään kuin taisteluun järjestäytyneinä tehdäkseen Daavidin koko Israelin kuninkaaksi. Myös kaikki muut israelilaiset olivat yksimielisiä Daavidin kuninkuudesta.

40. Miehet olivat siellä Daavidin kanssa kolme päivää, söivät ja joivat,

sillä heidän veljensä olivat valmistaneet heille evästä.

41. Myös ne, jotka asuivat Hebronin lähellä, aina Isaskarin, Sebulonin ja Naftalin alueille asti, toivat ruokaa aaseilla, kameleilla, muuleilla ja härillä. He toivat ruokatavaroita, jauhoja, viikunakakkuja ja rusinakakkuja, viiniä ja öljyä, nautakarjaa ja pikkukarjaa runsaasti, sillä Israelissa vallitsi ilo.

13. LUKU

Liitonarkku tuodaan Kirjat-Jearimista

(2. Sam. 6:1–5)

1. Daavid neuvotteli tuhannen- ja sadanpäälliköiden, kaikkien johtomiesten kanssa.

2. Sitten Daavid sanoi koko Israelin seurakunnalle: ”Jos se on teistä hyvä ja jos se on HERRASTA, meidän Jumalastamme, niin lähettäkäämme kutsu jäljelle jääneille veljillemme joka taholle kaikkiin Israelin maakuntiin ja heidän lisäksi papeille ja leeviläisille, jotka asuvat laidunmaiden ympäröimissä kaupungeissa, että he kokoontuisivat meidän luoksemme.

3. Siirtäkäämme sitten Jumalamme arkku luoksemme. Mehän emme pitäneet siitä huolta Saulin päivinä.”

4. Koko seurakunta vastasi, että näin oli tehtävä, sillä kaikkien mielestä se oli oikein.

5. Niin Daavid kutsui koko Israelin koolle, aina Egyptin Siiorista asti ja sieltä, mistä mennään Hamatiin, tuomaan Jumalan liitonarkkua Kirjat-Jearimista. Joos. 13:3,5

6. Daavid ja kaikki israelilaiset menivät ylös Baalatiin eli Kirjat-Jearimiin, joka on Juudassa, hakemaan sieltä Jumalan liitonarkun, jonka HERRA, joka asuu kerubien keskellä, on ottanut nimiinsä. Joos. 15:9

7. He asettivat Jumalan liitonarkun uusiin vaunuihin ja lähtivät kuljettamaan sitä Abinadabin talosta. Ussa ja Ahjo ohjasivat vaunuja. 1. Sam. 7:1

8. Daavid ja kaikki israelilaiset riemuitsivat Jumalan edessä kaikin voimin ja lauloivat lyyroja, harppuja, rumpuja, symbaaleja ja pasuunoita soittaen.

Ussan kuolema

(2. Sam. 6:6–11)

9. Kun he tulivat Kiidonin puimatan-tereen luo, Ussa ojensi kätensä pitääkseen arkusta kiinni, sillä härät alkoivat vikuroida.

10. Silloin HERRA vihastui Ussaan ja surmasi hänet, koska tämä oli ojentanut kätensä ja tarttunut arkkuun. Niin Ussa kuoli siihen paikkaan, Jumalan eteen.

11. Daavid vihastui, koska HERRA oli murtanut Ussan²⁵. Siksi paikan nimenä on Perets-Ussa vielä tänäkin päivänä.

12. Sinä päivänä Daavidissa heräsi pelko Jumalaa kohtaan ja hän sanoi: ”Kuinka minä voisin tuoda Jumalan liitonarkun luokseni?”

13. Eikä Daavid siirtänyt arkkua luokseen Daavidin kaupunkiin, vaan kuljetti sen syrjään gatilaisen Oobed-Edomin taloon.

14. Jumalan liitonarkku jäi kolmeksi kuukaudeksi Oobed-Edomin perheen haltuun hänen taloonsa. Ja HERRA siunasi Oobed-Edomin perhettä ja kaikkea, mitä hänellä oli.

14. LUKU

Daavidin kuninkuus vahvistuu

(2. Sam. 5:11–16)

1. Hiiram²⁶, Tyroksen kuningas, lähetti Daavidin luo lähettiläitä. Hän lähetti myös setripuuta sekä puuseppiä ja kivenhakkaajia rakentamaan Daavidille palatsia.

2. Tästä Daavid ymmärsi, että HERRA oli vahvistanut hänen kuninkuutensa Israelissa, koska hänen kuninkuutensa oli korotettu korkealle Herran kansan Israelin tähden.

²⁵ 13:11. *Perets-Ussa* merkitsee 'Ussan murtaminen'.

²⁶ 14:1. Nimen toinen lukutapa on *Huuram*.

3. Daavid otti lisää vaimoja Jerusalemissa, ja hänelle syntyi vielä poikia ja tyttöjä.

4. Niiden poikien nimet, jotka syntyivät hänelle Jerusalemissa, olivat Samua, Soobab, Naatan, Salomo,

5. Jibhar, Elisua, Elpelet,

6. Noogah, Nefeg, Jaafia,

7. Elisama, Beeljada ja Elifelet.

Daavid voittaa filistealaiset

(2. Sam. 5:17–25)

8. Kun filistealaiset kuulivat, että Daavid oli voideltu koko Israelin kuninkaaksi, he lähtivät kaikki etsimään Daavidia. Sen kuultuaan Daavid lähti heitä vastaan.

9. Kun filistealaiset olivat tulleet ja tehneet ryöstöretken Refaiminlaaksoon,

10. Daavid kysyi Jumalalta: ”Menekö filistealaisia vastaan? Annatko heidät minun käsiini?” HERRA sanoi hänelle: ”Mene, minä annan heidät sinun käsiisi.”

11. Filistealaiset menivät Baal-Perasimiin, ja Daavid löi heidät siellä. Silloin Daavid sanoi: ”Jumala on murtanut viholliseni minun kädelläni niin kuin vedet murtavat padon.” Siksi hän antoi sen paikan nimeksi Baal-Perasim²⁷.

Jes. 28:11

12. Filistealaiset jättivät siihen jumalansa, ja Daavidin käskystä ne poltettiin.

5. Moos. 7:5,25

13. Mutta filistealaiset tekivät vielä kerran ryöstöretken laaksoon.

14. Daavid kysyi taas Jumalalta, ja Jumala vastasi: ”Älä lähde heidän peräänsä, vaan kierrä heidät ja käy heidän kimppuunsa balsamipuiden puolelta.

15. Kun kuulet askelten kahinan balsamipuiden latvoista, lähde silloin taiseltuun, sillä Jumala käy sinun edelläsi ja tuhoaa filistealaisten sotajoukon.”

16. Daavid teki niin kuin Jumala oli häntä käsenyt, ja israelilaiset voittivat filistealaisten sotajoukon ja ajoivat

heidä takaa Gibeonista aina Geseriin saakka.

17. Daavidin maine levisi kaikkiin maihin, ja HERRA saattoi kaikki kansat pelkäämään häntä.

15. LUKU

Leeviläisten palvelutehtävät

1. Daavid rakensi itselleen taloja Daavidin kaupunkiin ja valmisti paikan Jumalan liitonarkulle ja pystytti sitä varten telttamajan. 2. Sam. 6:17; 1. Aik. 16:1

2. Sitten Daavid sanoi: ”Jumalan liitonarkkia eivät saa kantaa muut kuin leeviläiset, sillä heidät HERRA on valinnut kantamaan HERRAN liitonarkkia ja palvelemaan häntä ikuisesti.”

4. Moos. 4:15

3. Daavid kutsui koko Israelin koolle Jerusalemiin tuomaan HERRAN liitonarkkia paikkaan, jonka hän oli sitä varten valmistanut.

4. Daavid kutsui koolle myös Aaronin jälkeläiset ja leeviläiset:

5. Kehatin jälkeläisistä suvun päämies Uurielin ja hänen veljensä, satakaksikymmentä miestä,

6. Merarin jälkeläisistä päämies Asajan ja hänen veljensä, kaksisataakaksikymmentä miestä,

7. Geersomin jälkeläisistä päämies Joelin ja hänen veljensä, satakolmekymmentä miestä,

8. Elisafanin jälkeläisistä päämies Semajan ja hänen veljensä, kaksisataa miestä,

9. Hebronin jälkeläisistä päämies Elielin ja hänen veljensä, kahdeksankymmentä miestä,

10. Ja Ussielin jälkeläisistä päämies Amminadabin ja hänen veljensä, satakaksitoista miestä.

11. Sitten Daavid kutsui papeista Saadokin ja Ebjatarin sekä leeviläisistä Uurielin, Asajan, Joelin, Semajan, Elielin ja Amminadabin

12. Ja sanoi heille: ”Te olette leeviläisten perhekuntien päämiehet. Pyhittäytäkää, te ja teidän veljenne, ja tuokaa HERRAN, Israelin Jumalan, liitonarkku

²⁷ 14:11. Nimi merkitsee ’murtamisten herra’.

1. Aikakirja 15–16

siihen paikkaan, jonka minä olen sitä varten valmistanut. 2. Moos. 19:10

13. Koska te ette ensimmäisellä kerralla olleet mukana, niin HERRA, meidän Jumalamme, mursi meidät, sillä me emme etsineet häntä oikealla tavalla.” 1. Aik. 13:10

14. Silloin papit ja leeviläiset pyhittäytyivät tuomaan HERRAN, Israelin Jumalan, liitonarkkua.

15. Leeviläiset kantoivat Jumalan liitonarkkua kantotankojen varassa olkapäillään, niin kuin Mooses oli HERRAN sanan mukaan käsenyt.

2. Moos. 25:14; 4. Moos. 7:9

16. Daavid käski leeviläisten päämiesten valita veljiensä keskuudesta laulajia korottamaan äänensä riemullisesti harppujen, lyyrojen ja symbaalien säestyksellä.

17. Silloin leeviläiset asettivat tähän tehtävään veljiensä keskuudesta Heemanin, Joheelin pojan, Aasafin, Berekjan pojan, ja Merarin jälkeläisistä Eetanin, Kuusajan pojan.

18. Heidän kanssaan arvossa seuraavina olivat heidän veljiensä Sakarja, Ben²⁸, Jaasiel, Semiramot, Jehiel, Unni, Eliab, Benaja, Maaseja, Mattitja, Elifelehu, Mikneja, Oobed-Edom ja Jeiel, jotka olivat portinvartijoita.

19. Laulajista Heemanin, Aasafin ja Eetanin tuli soittaa pronssisymbaaleja.

20. Sakarjan, Asielin, Semiramotin, Jehielin, Unnin, Eliabin, Maasejan ja Benajan tuli harppujen säestyksellä laulaa korkeassa äänialassa.

21. Mattitjan, Elifelehun, Miknejan, Oobed-Edomin, Jeielin ja Asasjan tuli lyyrojen säestyksellä johtaa laulua malassa äänialassa.

22. Kenanja, leeviläisten johtaja kantamistehtävässä, valvoi pyhien esineiden kantamista, sillä hänellä oli siihen taitoa.

23. Berekja ja Elkana olivat liitonarkun vartijoina.

24. Papit, Sebanja, Joosafat, Netanel, Amasai, Sakarja, Benaja ja Elieser, puhalsivat pasuunoihin Jumalan liitonarkun edellä. Myös Oobed-Edom ja Jehia olivat arkun vartijoina.

Liitonarkku tuodaan Jerusalemiin

(2. Sam. 6:12–16)

25. Sitten Daavid, Israelin vanhimmat ja tuhannenpäälliköt lähtivät liikkeelle ja toivat riemuiten HERRAN liitonarkun Oobed-Edomin talosta.

26. Kun leeviläiset Jumalan avulla kantoivat HERRAN liitonarkkua, uhrattiin seitsemän sonnimullikkaa ja seitsemän pässiä.

27. Daavid oli pukeutunut hienosta pellavakankaasta tehtyyn viittaan. Samoin olivat pukeutuneet kaikki leeviläiset, jotka kantoivat liitonarkkua, ja laulajat sekä Kenanja, joka johti kantamista. Daavidilla oli yllään myös pel-lavainen kasukka.

28. Näin koko Israel toi HERRAN liitonarkun ylös Jerusalemiin. Sofar-torviin puhallettiin, ja riemuhuudot raikuivat pasuunoiden, symbaalien, harppujen ja lyyrojen soidessa.

29. Kun HERRAN liitonarkku oli tulossa Daavidin kaupunkiin, Saulin tytär Miikal katseli ikkunasta. Nähdessään kuningas Daavidin hyppivän ja karke-loivan hän halveksi tätä sydämessään.

16. LUKU

Liitonarkku sijoitetaan telttamajaan

(2. Sam. 6:17–22)

1. Jumalan liitonarkku tuotiin ja asetettiin telttamajaan, jonka Daavid oli sitä varten pystyttänyt. Sitten uhrattiin polttouhreja ja yhteysuhreja Jumalan edessä. 1. Aik. 15:1

2. Kun Daavid oli suorittanut loppuun polttouhrien ja yhteysuhrien uuraamisen, hän siunasi kansan HERRAN nimessä. 4. Moos. 6:23

3. Sitten hän jakoi kaikille israelilaisille, miehille ja naisille, kullekin leivän, kappaleen lihaa ja rusinakakun.

28 15:18. Nimi Ben puuttuu eräistä käsikirjoituksista. Hepr. konsonanttitekstin voi tulkita myös 'Binnui, Asiel'.

4. Daavid asetti leeviläisiä HERRAN liitonarkun eteen palvelemaan ja kunniottamaan, kiittämään ja ylistämään HERRAA, Israelin Jumalaa.

5. Heidän johtajanaan oli Aasaf ja hänestä seuraavana Sakarja. Sitten olivat Asiel²⁹, Semiramot, Jehiel, Matitja, Eliab, Benaja, Oobed-Edom ja Jeiel, jotka soittivat harppuja ja lyyroja. Symbaaleja helisyytti Aasaf,

6. ja papit, Benaja ja Jahasiel, puhalsivat lakkaamatta pasuunoihin Jumalan liitonarkun edessä.

Daavidin ylistyslaulu

(Ps. 105:1–15, 96:1–13, 106:1,47,48)

7. Silloin, sinä päivänä, Daavid asetti ensimmäistä kertaa Aasafin ja hänen veljensä kiittämään Herraa näin:

8. ”Kiittäkää HERRAA, huutakaa avuksi hänen nimeään, tehkää hänen tekonsa tunnetuiksi kansojen keskuudessa! Jes. 12:4

9. Laulakaa hänelle, laulakaa hänelle ylistystä, kertokaa kaikista hänen ihmeistään!

10. Kerskatkaa hänen pyhästä nimestään! Iloitkoon niiden sydän, jotka etsivät HERRAA.

11. Etsikää HERRAA ja hänen voimaansa, etsikää alati hänen kasvojaan.

12. Muistakaa hänen ihmeitään, jotka hän on tehnyt, hänen tunnustekojaan ja hänen suunsa tuomioita,

13. te Israelin, hänen palvelijansa, jälkeläiset, te Jaakobin lapset, hänen valittunsa.

14. Hän on HERRA, meidän Jumalamme. Hänen tuomionsa kohtaavat koko maata.

15. Muistakaa ikuisesti hänen liitonsa, sana, jonka hän sääti tuhansia sukupolvia varten,

16. liitto, jonka hän teki Abrahamin kanssa, ja vala, jonka hän vannoi lisäkille.

17. Hän vahvisti sen laiksi Jaakobille, Israelille ikuiseksi liitoksi,

18. sanoen: ’Sinulle minä annan Kanaanin maan, se on teidän perintöosanne.’ 1. Moos. 13:15,28:13,35:12

19. Teitä oli vähäinen joukko, vain muutamia, ja te olitte muukalaisia siinä maassa.

20. He vaelsivat kansan luota toisen luo ja valtakunnasta toiseen.

21. Hän ei sallinut kenenkään heitä sortaa, ja hän nuhteli kuninkaita heidän vuokseen: 1. Moos. 12:17,20:3,7,18

22. ’Älkää koskeko minun voideltuihini, älkää tehkö pahaa minun profeettoilleni.’

23. Laulakaa HERRALLE, kaikki maa! Julistakaa päivästä päivään hänen pelastussanomansa.

24. Kertokaa kansojen keskuudessa hänen kunniastaan, hänen ihmeistään kaikkien kansojen keskellä,

25. sillä HERRA on suuri ja sangen ylistettävä, hän on kaikkia jumalia pelättävämpi. 2. Moos. 15:11

26. Kaikki muiden kansojen jumalat ovat epäjumalia, mutta HERRA on tehnyt taivaat.

27. Kunnia ja loisto on hänen edessään, voima ja riemu hänen asuinpaikkaan.

28. Antakaa HERRALLE, te kansojen heimot, antakaa HERRALLE kunnia ja voima.

29. Antakaa HERRALLE hänen nimensä kunnia, tuokaa uhrilahjoja ja tulkaa hänen eteensä. Kumartukaa HERRAN eteen pyhyiden kauneudessa, Ps. 29:1

30. vaviskaa hänen kasvojensa edessä, kaikki maa. Maanpiiri pysyy lujana, horjumatta.

31. Iloitkoot taivaat, ja riemuitkoon maa! Sanokaa kansojen keskuudessa: ’HERRA hallitsee kuninkaana!’ Ps. 97:1

32. Pauhatkoon meri ja kaikki, mitä siinä on! Riemuitkoot kedot ja kaikki, mitä niillä kasvaa! Ps. 98:7

33. Kaikki metsän puut huutavat riemusta HERRAN edessä, sillä hän on tullut tuomitsemaan maata.

34. Kiittäkää HERRAA, sillä hän on hyvä, hänen armonsa pysyy ikuisesti. Ps. 107:1,118:1,136:1

29 16:5. Nimi tässä jakeessa on muodossa Jeiel. Vrt. jae 15:20.

35. Sanokaa: 'Pelasta meidät, Jumala, meidän pelastajamme! Vapauta ja kokoa meidät kansojen seasta, että kiittäisimme sinun pyhää nimeäsi ja pitäisimme kunnianamme sinun ylisyntäsi.'

Ps. 106:47

36. Siunattu olkoon HERRA, Israelin Jumala, iankaikkisuudesta iankaikkisuuteen! Ja kaikki kansa sanoi: "Aamen", ja ylisti HERRAA.

Ps. 41:14,72:18

Pappien ja leeviläisten tehtävät

37. Daavid asetti Aasafin ja hänen veljensä telttamajaan HERRAN liiton-arkun eteen suorittamaan vakituista palvelusta arkun edessä, sen mukaan kuin kullekin päivälle oli määrätty,

38. samoin Oobed-Edomin ja hänen veljensä, kuusikymmentäkahdeksan miestä. Oobed-Edomin, Jeditunin pojan, ja Hoosan hän asetti portinvartioiksi.

39. Pappi Saadokin ja hänen veljensä, papit, hän asetti palvelukseen HERRAN asumuksen eteen kukkulalle, joka on Gibeonissa.

1. Kun. 3:4;

1. Aik. 21:29; 2. Aik. 1:3

40. Heidän tuli uhrata säännöllisesti aamuin ja illoin polttouhreja HERRALLE polttouhrialttarilla, niin kuin on kirjoitettu HERRAN laissa, jonka Herra oli antanut Israelille.

2. Moos. 29:38–41;

4. Moos. 28:3–8

41. Heeman ja Jedutun sekä muut nimeltä mainitut oli valittu heidän kanssaan kiittämään HERRAA laululla: "Hänen armonsa pysyy ikuisesti."

42. Heemanin ja Jedutunin hallussa olivat pasuunat ja symbaalit soittajia varten sekä säestyssoittimet jumalanpalveluslauluja varten. Jedutunin pojat olivat portinvartijoita.

43. Sitten koko kansa lähti, ja kukin palasi kotiinsa. Daavidkin meni tapamaan perhettään.

2. Sam. 6:19

17. LUKU

Daavidille annettu lupaus

(2. Sam. 7:1–17)

1. Kerran, kun Daavid oli kotonaan, hän sanoi profeetta Naatanille: "Katso,

minä asun setripuisessa palatsissa, mutta HERRAN liitonarkku on telttakaan alla."

2. Naatan sanoi Daavidille: "Tee kaikki, mitä sydämelläsi on, sillä Jumala on sinun kanssasi."

3. Mutta sinä yönä Naatanille tuli tämä Jumalan sana:

4. "Mene ja sano palvelijalleni Daavidille: 'Näin sanoo HERRA: Et sinä ole se, joka rakentaa minulle huoneen asuaksesi siinä.'

5. Minä en ole asunut huoneessa siitä päivästä alkaen, jolloin lähdin johdattamaan Israelia, aina tähän päivään saakka, vaan olen siirtynyt teltasta telttaan ja asumuksesta toiseen.

6. Olenko minä missään niistä paikoista, joissa olen vaeltanut Israelin kanssa, sanallakaan sanonut yhdelekään Israelin tuomareista, jotka olin asettanut kaitsemaan kansaani: Miksi ette ole rakentaneet minulle setripuista huonetta?"

7. Sano siis nyt palvelijalleni Daavidille: 'Näin sanoo HERRA Sebaot: Minä olen ottanut sinut kansani Israelin hallitsijaksi laiumelta, lampaiden jäljestä.'

1. Sam. 16:11; 2. Sam. 5:2; Ps. 78:71

8. Minä olen ollut sinun kanssasi kaikkialla, missä olet vaeltanut, ja olen hävittänyt edeltäsi kaikki vihollisesi. Minä teen sinun nimesi suureksi, maan mahtavimpien nimien vertaiseksi.

9. Minä olen määrännyt paikan kansalleni Israelille ja istuttanut sen siihen. Se on asetunut paikoilleen eikä ole enää levoton, eivätkä vääryyden tekijät enää tuhoa sitä niin kuin ennen,

10. siitä lähtien kun asetin tuomareita kansalleni Israelille. Minä alistan valtaasi kaikki sinun vihollisesi ja ilmoitan sinulle, että HERRA rakentaa sinulle kuningashuoneen.

11. Kun päiväsi ovat täyttyneet ja menet isiesi luo, minä nostan seuraajaksesi sinun siemenesi, yhden jälkeläistesi joukosta, ja vahvistan hänen kuninkuutensa.

12. Hän rakentaa minulle huoneen, ja minä vahvistan hänen valtaistuimensa ikuisiksi ajoiksi.

1. Kun. 5:19;
1. Aik. 28:6,7; Ps. 132:11,12

13. Minä olen oleva hänen isänsä, ja hän on oleva minun poikani. Minä en ota häneltä pois armoani, niin kuin otin häneltä, joka oli ennen sinua.

Ps. 89:27;
Hepr. 1:5

14. Minä pidän hänen asemansa ikuisesti lujana huoneessani ja valtakunnassani, ja hänen valtaistuimensa kestää ikuisesti.”

Luuk. 1:32

15. Juuri näillä sanoilla ja tämän näyn mukaan Naatan puhui Daavidille.

Daavidin kiitos ja rukous

(2. Sam. 7:18–29)

16. Silloin kuningas Daavid meni, asettui HERRAN eteen ja sanoi: ”Oi HERRA, Jumala! Mikä olen minä, tai mikä on minun sukuni, kun olet saattanut minut tähän asemaan?

17. Mutta tämäkin on ollut vähäistä sinun silmissäsi, Jumala, ja niin sinä olet puhunut palvelijasi suvun kaukaisesta tulevaisuudesta, ja sinä, oi HERRA, Jumala, olet nähnyt minut miehenä, joka on asetettu korkealle.

18. Mitä voisi Daavid vielä sanoa sinulle siitä kunniasta, jota olet osoittanut palvelijallesi! Sinähän tunnet palvelijasi.

19. HERRA, palvelijasi tähden ja oman tahtosi mukaan sinä olet tehnyt kaikki nämä suuret teot ja ilmoittanut kaikki nämä suuret asiat.

20. HERRA, kaiken sen mukaan, mitä olemme korvillamme kuulleet, ei ole sinun vertaistasi, ei ole muuta Jumalaa kuin sinä.

5. Moos. 3:24,4:32,35;
1. Kun. 8:23; Ps. 86:8; Dan. 3:29

21. Mikä muu kansa maan päällä on sinun kansasi Israelin kaltainen, jota Jumala itse on lähtenyt lunastamaan omaksi kansakseen. Ja sinä teit itsellesi suuren ja pelottavan nimen karkotamalla muut kansat kansasi edeltä, jonka lunastit Egyptistä.

5. Moos. 4:7,34

22. Sinä olet tehnyt kansasi Israelin ikuisiksi ajoiksi omaksi kansaksesi, ja

sinä, HERRA, tulit tämän kansan Jumalaksi.

23. HERRA, olkoon nyt ikuisesti luja se sana, jonka olet puhunut palvelijastasi ja hänen suvustaan. Tee, niin kuin olet puhunut.

24. Olkoon sinun nimesi ikuisesti vahva ja suuri, niin että voidaan sanoa: ’HERRA Sebaot, Israelin Jumala, on Jumala Israelissa’, ja pysyköön palvelijasi Daavidin suku ikuisesti sinun edessäsi.

25. Sinä, minun Jumalani, olet ilmoittanut palvelijallesi rakentavasi hänelle kuningashuoneen. Siksi palvelijasi on saanut rohkeuden rukoilla edessäsi.

26. Ja nyt, HERRA, sinä, joka olet tosi Jumala, sinä, joka olet ilmoittanut palvelijallesi kaiken tämän hyvän,

27. ole suosiollinen ja siunaa palvelijasi sukua, että se saisi ikuisesti olla sinun edessäsi, sillä se, mitä sinä, HERRA, siunaat, on oleva ikuisesti siunattu.”

18. LUKU

Daavidin voitot

(2. Sam. 8:1–14)

1. Sen jälkeen Daavid voitti filistealaiset, alisti heidät ja otti heidän käsitään Gatin ja sen ympärillä olevat kylät.

2. Sam. 8:18–29

2. Hän voitti myös mooabilaiset, ja heistä tuli Daavidin alamaisia, jotka maksoivat veroa.

4. Moos. 24:17

3. Samoin Daavid voitti Hadad-Eserin, Sooban kuninkaan, Hamatin suunnalla, kun tämä oli menossa lujittamaan valtaansa Eufratvirralla.

4. Daavid otti häneltä tuhat vaunuhevosta, seitsemäntuhatta ratsumiestä ja kaksikymmentätuhatta jalkamiestä. Daavid katkaisi kaikilta vaunuhevosilta vuohisjanteet, ainoastaan sata vaunuhevosta hän säästi.

Joos. 11:6,9

5. Kun Damaskoksen aramilaiset tulivat auttamaan Hadad-Eseriä, Sooban kuningasta, Daavid voitti Aramis- ja heidät, kaksikymmentäkaksituhatta miestä.

6. Daavid sijoitti varuskuntia Aramin Damaskokseen, ja aramilaisista tuli

Daavidin alamaisia, jotka maksoivat veroa. HERRA antoi Daavidille voiton, minne tahansa hän meni.

7. Daavid otti kultakilvet, jotka Hadad-Eserin palvelijoilla oli, ja vei ne Jerusalemiin.

8. Hän otti myös suuret määrät pronssia Tibhatista ja Kuunista, Hadad-Eserin kaupungeista. Siitä Salomo teetti pronssialtaan, pylvää ja muut pronssiesineet.

1. Kun. 7:15,23,45

9. Kun Toou, Hamatin kuningas, kuuli, että Daavid oli voittanut Hadad-Eserin, Sooban kuninkaan, koko sotajoukon,

10. hän lähetti poikansa Hadoramin tervehdymään kuningas Daavidia ja onnittelemaan häntä siitä, että hän oli taistellut Hadad-Eseriä vastaan ja voittanut hänet. Hadad-Eser oli näet ollut sodassa Tooun kanssa. Hän lähetti Daavidille kaikenlaisia kulta-, hopea- ja pronssiesineitä.

11. Myös ne kuningas Daavid pyhitti HERRALLE sen hopean ja kullan lisäksi, minkä hän oli ottanut muilta kansoilta, nimittäin edomilaisilta, mooabilaisilta, ammonilaisilta, filistealaisilta ja amalekilaisilta.

12. Abisai, Serujan poika, voitti Suolalaaksossa edomilaiset, kahdeksantoistatuhatta miestä.

Ps. 60:2

13. Hän sijoitti Edomiin varuskuntia, ja kaikista edomilaisista tuli Daavidin alamaisia. Näin HERRA antoi Daavidille voiton, minne tahansa hän meni.

4. Moos. 24:18

Daavidin korkeimmat virkamiehet

(2. Sam. 8:15–18)

14. Daavid hallitsi kuninkaana koko Israelia ja teki kaikelle kansalleen sitä, mikä on oikein ja vanhurskasta.

15. Jooab, Serujan poika, oli sotaväen ylipäällikkö, ja Joosafat, Ahiludin poika, oli kansleri.

2. Sam. 20:23–26

16. Pappaja olivat Saadok, Ahitubin poika, ja Abimelek, Ebjatarin poika. Savsa oli kirjuri.

17. Benaja, Joojadan poika, oli kreettien ja pleettien päällikkö, ja Daavidin pojat olivat kuninkaan ylimmät virkamiehet.

1. Kun. 1:38

19. LUKU

Haanun häpäisee Daavidin sanansaattajat

(2. Sam. 10:1–5)

1. Näiden tapahtumien jälkeen ammonilaisten kuningas Naahas kuoli, ja hänen poikansa tuli kuninkaaksi hänen jälkeensä.

2. Daavid sanoi: ”Minä osoitan ystävällisyyttä Haanunille, Naahaksen pojalle, sillä hänen isänsä osoitti ystävällisyyttä minulle.” Niin Daavid lähetti sanansaattajat lohduttamaan Haanunia hänen isänsä kuoleman tähden. Mutta kun Daavidin palvelijat tulivat Haanunin luo ammonilaisten maahan lohduttamaan häntä,

3. ammonilaisten päälliköt sanoivat Haanunille: ”Luuletko, että Daavid tahtoo kunnioittaa sinun isääsi, kun hän lähettää lohduttajia luoksesi? Varmainkin hänen palvelijansa ovat tulleet luoksesi tutkimaan ja vakoilemaan maata perusteellisesti.”

4. Silloin Haanun otti kiinni Daavidin palvelijat, ajatti heiltä parran ja leikkasi heidän vaatteistaan puolet pois, takamuksia myöten. Sitten hän päästi heidät menemään.

5. Kun Daavidille tultiin kertomaan miehistä, joita oli pahoin häväisty, hän lähetti sananviejän heitä vastaan, ja käski sanoa: ”Jääkää Jerikoon, kunnes partanne on kasvanut, ja tulkaa sitten takaisin.”

Daavid voittaa ammonilaiset

(2. Sam. 10:6–19)

6. Kun ammonilaiset huomasivat joutuneensa Daavidin vihoihin, Haanun ja ammonilaiset lähettivät tuhat talenttia hopeaa palkatakseen Mesopotamiasta, Maakan Aramista ja Soobasta itselleen sotavaunuja ja ratsumiehiä.

7. He palkkasivat kolmekymmentäkaksituhatta sotavaunua sekä Maakan kuninkaan ja hänen väkensä. Nämä tulivat ja leiriytyivät Meedeban edustalle. Myös ammonilaiset tulivat kaupungeistaan, kokoontuivat yhteen ja lähtivät sotaan.

8. Kun Daavid kuuli sen, hän lähetti sinne Jooabin ja koko sotajoukon valiosotilaineen.

9. Ammonilaiset tulivat ulos kaupungista ja asettuivat sotarintamaan kaupungin portin edustalle, ja paikalle saapuneet kuninkaasivat olivat joukkoineen erillään kedolla.

10. Kun Jooab näki, että häntä uhkasi hyökkäys edestä ja takaa, hän valitsi Israelin valiosotilaisia joukon, jonka hän asetti rintamaan aramilaisia vastaan.

11. Loput väestä hän antoi veljensä Abisain johtoon, ja ne järjestäytyivät rintamaan ammonilaisia vastaan.

12. Jooab sanoi: ”Jos aramilaiset osoittautuvat minulle ylivoimaisiksi, tule sinä minun avukseni. Jos taas ammonilaiset osoittautuvat sinulle ylivoimaisiksi, minä autan sinua.

13. Ole luja! Pysykäämme lujina kansamme puolesta ja meidän Jumalamme kaupunkien puolesta. Tehköön sitten HERRA, minkä hyväksi näkee.”

14. Sitten Jooab ja sotaväki, joka oli hänen kanssaan, ryhtyi taisteluun aramilaisia vastaan, ja nämä pakenivat.

15. Kun ammonilaiset näkivät aramilaiden pakenevan, myös he pakenivat Jooabin veljeä Abisaita ja vetäytyivät kaupunkiin. Sitten Jooab palasi Jerusalemiin.

16. Kun aramilaiset huomasivat, että Israel oli voittanut heidät, he lähettivät sanansaattajia noutamaan Eufratvirran toisella puolella asuvia aramilaisia, joita johti Soofak, Hadad-Eserin sotaväen päällikkö.

17. Siitä ilmoitettiin Daavidille, ja hän kokosi koko Israelin sotaväen ja meni Jordanin yli. Kohdattuaan aramilaiset hän asettui rintamaan heitä vastaan. Kun Daavid oli asettunut rintamaan

aramilaisia vastaan, nämä ryhtyivät taistelemaan hänen kanssaan

18. mutta joutuivat pakenemaan Israelia. Daavid surmasi aramilaisilta seitsemäntuhatta vaunusoturia ja neljäkymmentätuhatta jalkamiestä. Hän surmasi myös heidän päällikkönsä Soofakin.

19. Kun Hadad-Eserin miehet huomasivat, että Israel oli voittanut heidät, he tekivät rauhan Daavidin kanssa, ja heistä tuli hänen alamaisiaan. Tämän jälkeen aramilaiset eivät enää tahtoneet auttaa ammonilaisia.

20. LUKU

Daavid valloittaa Rabban

(2. Sam. 11:1, 12:26–31)

1. Kun vuosi oli vaihtunut ja oli kuninkaiden sotaanlähdön aika, Jooab johti joukot taisteluun. Hän hävitti ammonilaisten maata ja piiritti Rabbaa, kun Daavid itse oli Jerusalemissa. Jooab valtasi Rabban ja hävitti sen.

2. Daavid otti ammonilaisten kuninkaan päästä kultakruunun. Se osoittautui talentin painoiseksi, ja siinä oli kallisarvoinen jalokivi. Kruunu pantiin Daavidin päähän, ja hän vei kaupungista hyvin paljon saalista.

3. Kaupungin kansan hän vei pois ja pani sen tekemään kivityötä sahoilla, rautaisilla taltoilla ja hakuilla. Näin hän teki kaikille ammonilaisten kaupungeille. Sitten Daavid palasi Jerusalemiin mukanaan koko sotaväkensä.

Taisteluja filistealaisia vastaan

(2. Sam. 21:15–22)

4. Sen jälkeen syntyi Geserissä taistelu filistealaisia vastaan. Huusalainen Sibbekai surmasi Sippain, joka oli Raafan jälkeläisiä, ja niin heidät alistettiin. 1. Aik. 11:29,27:11

5. Kun taas syntyi taistelu filistealaisia vastaan, Elhanan, Jaaorin poika, surmasi Lahmin, joka oli gatilaisen Goljatin veli ja jonka peitsen varsi oli kuin kangaspuiden tukki. 1. Sam. 17:7

6. Vielä syttyi taistelu, nyt Gatissa. Siellä oli kookas mies, jolla oli kuu-

si sormea kummassakin kädessä ja kuusi varvasta kummassakin jalassa, yhteensä kaksikymmentäneljä. Myös hän polveutui Raafasta.

7. Hän häpäisi Israelia, mutta Joonatan, Daavidin veljen Simean poika, surmasi hänet.

8. Nämä polveutuivat Gatissa asuneesta Raafasta, ja he kaatuivat Daavidin ja hänen palvelijoidensa surmaamina.

21. LUKU

Väestönlaskenta

(2. Sam. 24:1–9)

1. Saatana nousi Israelia vastaan ja yllytti Daavidin laskemaan israelilaisten lukumäärän.

2. Daavid sanoi Jooabille ja kansan johtomiehille: "Menkää ja laskekaa israelilaiset Beersebasta Daaniin asti ja tuokaa sitten minulle tieto heidän lukumäärästään."

3. Jooab vastasi: "HERRA lisätköön kansansa satakertaiseksi, olkoon se kuinka suuri tahansa. Eivätkö he, herrani, kuningas, kaikki ole herrani palvelijoita? Miksi herrani pyytää tätä? Miksi Israelin näin pitäisi joutua syylliseksi?"

4. Kuninkaan sana kuitenkin velvoitti Jooabia, ja niin Jooab lähti ja kulki kaikkialla Israelissa. Sitten hän tuli takaisin Jerusalemiin

5. ja ilmoitti kuninkaalle väestönlaskennan tuloksen: koko Israelissa oli miljoona satatuhatta miekkamiestä ja Juudassa neljäsataaseitsemänkymmentätuhatta miekkamiestä.

6. Leevin ja Benjaminin heimoja Jooab ei kuitenkaan laskenut muiden joukkoon, sillä kuninkaan käsky kaunistutti Jooabia.

1. Aik. 27:24

Rutto

(2. Sam. 24:10–17)

7. Tämä väestönlaskenta oli Jumalan silmissä paha asia, ja hän löi sen vuoksi Israelia.

8. Silloin Daavid sanoi Jumalalle: "Minä olen tehnyt suuren synnin suorittaessani tämän. Anna nyt anteeksi

palvelijasi rikos. Minä olen menetellyt hyvin tyhmästi."

9. HERRA puhui Gaadille, Daavidin näkijälle:

10. "Mene ja puhu Daavidille: 'Näin sanoo HERRA: Minä panen valittavaksesi kolme vaihtoehtoa. Valitse niistä yksi, niin minä teen sinulle sen mukaan.'"

11. Gaad meni Daavidin luo ja sanoi hänelle: "Näin sanoo HERRA: 'Voit valita

12. joko kolme nälkävuotta tai kolme kuukautta hävitystä ahdistajiesi vainotessa, vihollistesi miekka kintereilläsi, tai kolmeksi päiväksi maahan HERRAN miekan ja ruton, HERRAN enkelin tuottaman tuhon koko Israelin alueelle.' Harkitse nyt, mitä minä vastaan lähettäjälleni."

13. Daavid vastasi Gaadille: "Olen suuressa ahdingossa. Mutta minä tahdon jättäytyä HERRAN käsiin, sillä hänen laupeutensa on hyvin suuri. Ihmisten käsiin en tahdo joutua."

14. Niin HERRA salli ruton puhjeta Israelissa, ja kansaa kuoli seitsemänkymmentätuhatta miestä.

15. Jumala lähetti enkelin Jerusalemiin tekemään siellä tuhoa. Kun enkeli oli tekemässä tuhotyötään, HERRA katsoi sitä, katui tätä onnettomuutta ja sanoi tuhoajaenkelille: "Jo riittää, laske kätesi alas." HERRAN enkeli oli silloin jebusilaisen Ornanin puimatantereen luona.

16. Daavid kohotti katseensa ja näki HERRAN enkelin seisovan maan ja taivaan välillä, kädessään paljastettu miekka ojennettuna Jerusalemin yli. Silloin Daavid ja vanhimmat, säkkeihin pukeutuneina, heittäytyivät kasvoilleen.

17. Daavid sanoi Jumalalle: "Minä käskin laskea kansan. Minä olen se, joka olen tehnyt syntiä ja menetellyt väärin. Mutta nämä minun lampaani, mitä he ovat tehneet? HERRA, minun Jumalani, minä pyydän, olkoon sinun kätesi minua ja minun isäni perhettä vastaan, mutta ei kansaasi vastaan sille vitsaukseksi."

Daavid rakentaa alttarin Herralle

(2. Sam. 24:18–25)

18. Silloin HERRAN enkeli käski Gaadin sanoa Daavidille, että hänen oli mentävä pystyttämään HERRALLE alttari jebusilaisen Ornanin puimatantereelle.

19. Daavid lähti sen sanan mukaan, jonka Gaad oli HERRAN nimessä puhunut.

20. Ornan oli juuri puimassa vehnää. Kun hän kääntyi katsomaan, hän näki enkelin. Silloin hänen neljä poikaansa, jotka olivat hänen kanssaan, menivät piiloon.

21. Kun Ornan näki Daavidin lähestyvän, hän lähti puimatantereelta ja kumartui Daavidin eteen kasvoilleen maahan.

22. Daavid sanoi Ornanille: ”Anna puimatanner minulle, niin minä rakennan siihen alttarin HERRALLE. Myy se minulle täydestä hinnasta, että vitsaus lakkaisi vaivaamasta kansaa.”

23. Ornan vastasi Daavidille: ”Ota se itsellesi. Tehköön herrani ja kuninkaani, mitä hyväksi näkee. Minä annan härät polttouhriksi, puimaäkeet haloiksi ja vehnän ruokauhriksi. Minä annan ne kaikki.”

24. Mutta kuningas Daavid sanoi Ornanille: ”Ei, minä ostan sen täydestä hinnasta. Minä en voi viedä HERRALLE sitä, mikä on sinun, enkä uhrata ilmaisia polttouhreja.”

25. Niin Daavid maksoi Ornanille siitä paikasta kuusisataa sekeliä kultaa.

26. Sitten Daavid rakensi sinne alttarin HERRALLE ja uhrasi polttouhreja ja yhteysuhreja. Hän huusi avuksi HERRAA, ja Herra vastasi hänelle tulella, jonka hän lähetti taivaasta polttouhrialttarille.

3. Moos. 9:24; 1. Kun. 18:38

27. Ja HERRA käski enkelin panna miekkansa tuppeen.

28. Noina aikoina, kun Daavid näki, että HERRA oli vastannut hänelle jebusilaisen Ornanin puimatantereella, hän alkoi uhrata siellä.

29. HERRAN asumus ja polttouhrialtari, jotka Mooses oli teettänyt autiomaassa, olivat kuitenkin siihen aikaan Gibeonin uhrikukkulalla.

1. Aik. 16:39

30. Mutta Daavid ei voinut mennä sinne kysymään neuvoa Jumalalta, koska hän pelkäsi HERRAN enkelin miekkaa.

22. LUKU

Temppelin rakennustöiden valmistelut

1. Daavid sanoi: ”Tässä olkoon HERRAN, Jumalan, temppeli ja tässä alttari Israelin polttouhria varten.”

2. Niin Daavid käski koota muukalaiset, jotka olivat Israelin maassa, ja pani heidät kivenhakkaajiksi louhimaan ja hakkaamaan kiviä Jumalan temppelin rakentamista varten.

2. Aik. 2:16

3. Daavid hankki paljon rautaa, josta tehtiin portinovien naulat ja tukiraudat, sekä niin paljon pronssia, ettei sitä voitu punnita,

4. ja setripuuta niin paljon, ettei sen määrää voitu mitata. Siidonilaiset ja tyroslaiset toimittivat hänelle runsaasti setripuuta.

5. Daavid sanoi: ”Poikani Salomo on nuori ja kokematon. Temppelin, joka rakennetaan HERRALLE, on oltava suuri ja mahtava, ja sen nimen ja loiston on tultava tunnetuksi kaikissa maissa. Sitä varten tahdon tehdä valmisteluja.” Niin Daavid teki paljon valmisteluja ennen kuolemaansa.

1. Aik. 29:1

Daavidin ohjeet Salomolle

6. Daavid kutsui poikansa Salomon luokseen ja käski hänen rakentaa temppelin HERRALLE, Israelin Jumalalle.

7. Hän sanoi Salomolle: ”Poikani, minun sydämelläni oli ajatus rakentaa temppeli HERRAN, Jumalani, nimelle,

2. Sam. 7:2; 1. Aik. 17:1

8. mutta minulle tuli tämä HERRAN sana: ”Sinä olet vuodattanut paljon verta ja käynyt suuria sotia. Sinä et saa rakentaa temppeliä minun nimelleni, koska olet vuodattanut maahan paljon

verta minun edessäni.

1. Kun. 5:17;
1. Aik. 28:3

9. Mutta sinulle on syntyvä poika. Hänestä tulee rauhan mies, ja minä annan hänen päästä rauhaan kaikilta vihollisilta, jotka asuvat hänen ympärillään. Hänen nimekseen tulee Salomo³⁰, ja minä annan rauhan ja levon Israelille hänen päivinään.

10. Hän rakentaa temppelin minun nimelleni. Hän on oleva minun poikani, ja minä olen hänen isänsä, ja minä vahvistan hänen kuninkaallisen valtaistumuksensa ikuisiksi ajoiksi Israelissa.² 2. Sam. 7:13; 1. Kun. 5:19; 1. Aik. 17:11

11. Olkoon siis HERRA sinun kansasi, poikani, että menestyisit ja saisit rakennetuksi temppelin HERRALLE, Jumalallesi, niin kuin hän on sinusta puhunut.

12. Kun HERRA on määrännyt sinut Israelin hallitsijaksi, hän antakoon sinulle viisautta ja ymmärrystä noudattaaksesi HERRAN, Jumalasi, lakia.

13. Sinä menestyt, jos tarkoin noudatat niitä lakeja ja säädöksiä, jotka HERRA antoi Moosekselle Israelia varten. Ole luja ja rohkea, älä pelkää äläkä arkaile.⁵ Moos. 31:7; Joos. 1:7; 1. Kun. 2:3; 1. Aik. 28:20

14. Katso, vaikeuksienikin keskellä olen hankkinut HERRAN temppeliä varten satatuhatta talenttia kultaa, miljoona talenttia hopeaa sekä pronssia ja rautaa niin paljon, ettei sitä ole voitu punnita. Olen hankkinut myös puuta ja kiveä, ja sinä saat hankkia niitä vielä lisää.¹ Aik. 29:2

15. Sinulla on käytössäsi paljon työmiehiä, kivenhakkaajia, muurareita, puuseppiä ja kaikenlaisen muun työn taitajia.

16. Kultaa, hopeaa, pronssia ja rautaa on ylen määrin. Nouse ja ryhdy työhön. HERRA olkoon kanssasi!”

Daavidin ohjeet Israelin johtomiehille

17. Daavid käski kaikkien Israelin johtomiesten auttaa poikaansa Salomoa. Hän sanoi heille:

18. ”Onhan HERRA, teidän Jumalanne, ollut teidän kanssanne ja suonut teidän päästä joka taholla rauhaan. Hän on antanut maan asukkaat minun käsiini, ja maa on alistettu HERRAN ja hänen kansansa vallan alle. 1. Aik. 23:25

19. Kääntäkää siis sydämenne ja sielunne etsimään HERRAA, Jumalaanne! Nouskaa ja rakentakaa HERRAN, Jumalan, pyhäkkö, että HERRAN liiton-arkku ja Jumalan pyhät esineet voitaisiin viedä HERRAN nimelle rakennettuun temppeliin.”

23. LUKU

Leeviläiset ja heidän tehtävänsä

1. Kun Daavid oli tullut vanhaksi ja saanut elämästä kyllänsä, hän asetti poikansa Salomon Israelin kuninkaaksi.¹ Kun. 1:13,33

2. Hän kutsui kokoon kaikki Israelin johtomiehet, papit ja leeviläiset.

3. Kolmikymmenvuotiaat ja sitä vanhemmat leeviläiset laskettiin, ja miesten lukumäärä oli yhteensä kolmekymmentäkahdeksantuhatta.

4. Daavid sanoi: ”Näistä kaksikymmentäneljätuhatta johtakoon töitä HERRAN temppelissä, kuusituhatta olkoon johtomiehinä ja tuomareina,⁵ Moos. 16:18

5. neljätuhatta olkoon portinvartijoina ja neljätuhatta ylistäköön HERRAA soittimilla, jotka olen teettänyt ylistämistä varten.”² Aik. 29:25

6. Daavid jakoi heidät osastoihin Leevin poikien Geersonin, Kehatin ja Merarin mukaan. 1. Moos. 46:11; 1. Aik. 6:1

7. Geersonilaisia olivat Ladan ja Simej. 2. Moos. 6:17; 4. Moos. 3:18; 1. Aik. 6:2

8. Ladanin poikia olivat Jehiel, joka oli päämies, ja Seetam ja Jojel, nämä kolme.

9. Simein poikia olivat Selomit, Ha-siel ja Haaran, nämä kolme. Nämä olivat Ladanin perhekuntien päämiehiä.

30 22:9. Nimi tulee hepr. sanasta *šalom*, 'rauha'.

1. Aikakirja 23–24

10. Simein poikia olivat myös Jahat, Siisa, Jeus ja Beria. Nämäkin olivat Simein poikia, nämä neljä.

11. Jahat oli päämies, ja hänestä seuraava oli Siisa. Jeusilla ja Berialla ei ollut monta poikaa, ja heidät laskettiin yhdeksi perhekunnaksi, yhdeksi palvelusvuoroksi.

12. Kehatin poikia oli neljä: Amram, Jishar, Hebron ja Ussiel.

2. Moos. 6:18; 1. Aik. 24:20–30

13. Amramin pojat olivat Aaron ja Mooses. Aaron, hän ja hänen poikansa, erotettiin ikuisesti suorittamaan kaikkein pyhintä palvelusta, suitsutamaan HERRAN edessä, palvelemaan häntä ja siunaamaan kansaa hänen nimessään ikuisesti. 2. Moos. 6:20,28:1; 4. Moos. 6:23; Hepr. 5:4

14. Jumalan miehen Mooseksen pojat luettiin kuuluviksi Leevin heimoon.

15. Mooseksen pojat olivat Geersom ja Elieser. 2. Moos. 2:22,18:3,4

16. Geersomin poika oli Sebucl, päämies.

17. Elieserin poika oli Rehabja, päämies. Elieserillä ei ollut muita poikia, mutta Rehabjalla oli hyvin monta poikaa.

18. Jisharin poika oli Selomit, päämies.

19. Hebronin pojista ensimmäinen oli Jeria, päämies, toinen poika oli Amarja, kolmas Jahasiel ja neljäs Jekamam. 1. Aik. 24:23

20. Ussielin pojista ensimmäinen oli Miika, päämies, ja toinen poika oli Jis-sia.

21. Merarin pojat olivat Mahli ja Muusi. Mahlin pojat olivat Eleasar ja Kiis.

22. Eleasar kuoli, eikä häneltä jäänyt poikia vaan ainoastaan tyttäriä, jotka heidän serkkunsa, Kiisin pojat, ottivat vaimoikseen. 1. Aik. 24:28

23. Muusin poikia oli kolme: Mahli, Eeder ja Jeremot. 1. Aik. 24:30

24. Nämä olivat Leevin pojat perhekuntiansa mukaan, perhekuntien päämiehet, niin monta kuin heitä oli ollut katselmuksessa, nimien lukumäärän, henkilöluvun mukaan. Heistä kaksi-

kymmenvuotiaat ja sitä vanhemmat toimittivat palvelustehtäviä HERRAN temppelissä. 2. Aik. 31:17; Esra 3:8

25. Daavid sanoi: "HERRA, Israelin Jumala, on suonut levon kansalleen, ja hän on asuva Jerusalemissa ikuisesti. 1. Aik. 22:18

26. Leeviläisten ei tarvitse enää kantaa asumusta eikä välineitä, joita palveluksessa käytetään."

27. Daavidin viimeisten määräysten mukaan leeviläisten lukumäärään laskettiin kaksikymmenvuotiaat ja sitä vanhemmat.

28. Heidän tehtävänään oli avustaa Aaronin jälkeläisiä HERRAN temppelin palvelusmenoissa, pitää huolta esipihoista ja sivuhuoneista, pitää kaikki pyhät esineet puhtaina ja huolehtia Jumalan temppelin palvelustehtävistä,

29. pyhistä leivistä, ruokauhrijuhoista, ohuista happamattomista leivistä, paistolevyllä paistetuista leivistä ja öljyn leivotuista leivistä sekä tilavuus- ja pituusmitoista.

30. Heidän tuli seisoa joka aamu kiittämässä ja ylistämässä HERRAA, samoin joka ilta,

31. ja uhrata kaikki polttouhrit HERRALLE sapatteina, uudenkuun päivinä ja muina juhla-aikoina, joka kerta sen mukaan kuin niitä oli määrätty uhrattavaksi HERRAN edessä.

32. Näin heidän oli pidettävä huolta ilmestysmajasta ja pyhäköstä ja avustettava palvelustehtävissä veljiään, Aaronin jälkeläisiä, HERRAN temppelissä. 4. Moos. 18:3

24. LUKU

Aaronin jälkeläisten osastot

1. Myös Aaronin jälkeläiset jaettiin omiin osastoihinsa. Aaronin pojat olivat Naadab, Abihu, Eleasar ja litamar. 3. Moos. 10:1,2; 4. Moos. 3:4,26:61

2. Naadab ja Abihu kuolivat ennen isäänsä, eikä heillä ollut poikia. Sen vuoksi pappeina palvelivat ainoastaan Eleasar ja litamar.

1. Aikakirja 24–25

3. Daavid jakoi heidät yhdessä Eleasarin pojan, Saadokin, ja litamarin pojan, Ahimelekin, kanssa, osastoihin heidän palvelustehtäviensä mukaan.

2. Aik. 8:14

4. Kun Eleasarin jälkeläisillä havaittiin olevan enemmän päämiehiä kuin litamarin jälkeläisillä, heidät jaettiin niin, että Eleasarin jälkeläiset saivat perhekunnilleen kuusitoista päämiestä ja litamarin jälkeläiset kahdeksan.

5. Heidät jaettiin arvalla, molemmat suvut keskenään, ja niin sekä Eleasarin että litamarin jälkeläisiä oli pyhäkörühtinaina ja Jumalan ruhtinaina.

6. Semaja, Netanelin poika, kirjuri, joka oli Leevin sukua, kirjoitti heidän nimensä muistiin kuninkaan, päämiesten, pappi Saadokin, Ahimelekin, Ebjatarin pojan, sekä pappien ja leeviläisten perhekuntien päämiesten läsnäollessa. Arvalla valittiin vuorotellen kaksi Eleasarin ja yksi litamarin perhekunnista.

7. Ensimmäinen arpa tuli Joojaribil, toinen Jedajalle,

8. kolmas Haarimille, neljäs Seoromille,

9. viides Malkialle, kuudes Mijaminille,

10. seitsemäs Koosille, kahdeksas Abialle,

Luu. 1:5

11. yhdeksäs Jeesualle, kymmenes Sekanjalle,

12. yhdestoista Eljasibile, kahdestoista Jaakimille,

13. kolmastoista Huppalle, neljastoista Jesebibile,

14. viidestoista Bilgalle, kuudestoista Immerille,

15. seitsemästoista Heesirille, kahdeksastoista Pissesille,

16. yhdeksästoista Petahjalle, kahdeskymmenes Hesekielille,

17. kahdeskymmenesyhdes Jaakinille, kahdeskymmeneskahdes Gaamulille,

18. kahdeskymmeneskolmas Delajalle ja kahdeskymmenesneljäs Maasjalle.

19. Nämä olivat heidän palvelusvuoronsa, kun he menivät HERRAN temppeliin. Näin heidän isänsä Aaron oli heille säättänyt sen käskyn mukaan, jonka hän oli saanut HERRALTA, Israelin Jumalta.

Muut Leevin jälkeläiset

20. Muita Leevin jälkeläisiä olivat Amramin poika Suubael, Suubaelin poika Jehdeja,

21. Rehabjan poika Jissia, joka oli päämies,

22. ja jisharilaiset Selomot ja Selomotin poika Jahat.

23. Hebronin³¹ poikia olivat: Jeria, toinen Amarja, kolmas Jahasiel ja neljäs Jekamam.

1. Aik. 23:19

24. Ussielin poika oli Miika, ja Miikan poika oli Saamir.

25. Miikan veli oli Jissia, ja Jissian poika oli Sakarja.

26. Merarin poikia olivat Mahli ja Muusi, ja myös Jaasia oli hänen poikansa.

27. Merarin pojalle Jaasialle syntyivät Beno, Sooham, Sakkur ja Ibri.

28. Mahlin poika oli Eleasar, jolla ei ollut poikia.

29. Kiisin poika oli Jerahmeel.

30. Muusin poikia olivat Mahli, Eeder ja Jerimot. Nämä olivat leeviläisten jälkeläisiä perhekuntiansa mukaan.

31. Myös nämä heittivät arpaa yhdenvertaisina veljiensä, Aaronin poikien kanssa kuningas Daavidin, Saadokin, Ahimelekin sekä pappien ja leeviläisten perhekuntapäämiehistä läsnä ollessa, perhekuntapäämiehet tasavertaisina nuorimpien veljiensä kanssa.

1. Aik. 25:8,26:13

25. LUKU

Temppelilaulajien osastot

1. Daavid ja sotapäälliköt erottivat palvelukseen Aasafin, Heemanin ja Jedutunin pojat, joiden tuli profetallisessa hengessä soittaa lyyroilla,

31 24:23. Nimeä Hebron, hepr. *Hevron* ei mainita tässä jakeessa. Se löytyy jakeesta 23:19.

1. Aikakirja 25

harpuilla ja symbaaleilla. Seuraavassa luetellaan palveluksessa olleet miehet:

2. Aasafin poikia olivat Sakkur, Joosef, Netanja ja Asarela. Heitä johti Aasaf, joka profeetallisessa hengessä soitti kuninkaan antamien ohjeiden mukaan.

3. Jedutunilaisia olivat Jedutunin kuusi poikaa, Gedalja, Seri, Jesaja, Simei³², Hasabja ja Mattitja. Heitä johti heidän isänsä Jedutun, joka profeetallisessa hengessä lyyraa soittaen lauloi kiitosta ja ylistystä HERRALLE.

4. Heemanilaisia olivat Heemanin pojat Bukkia, Mattanja, Ussiel, Sebucl, Jerimot, Hananja, Hanani, Eliata, Gid-dalti, Roomanti-Eser, Josbekasa, Mal-loti, Hootir ja Mahasiot.

5. Nämä kaikki olivat Heemanin, kuninkaan näkijän, poikia. Jumala oli näet luvannut nostaa Heemanin kunniaan³³ ja oli antanut hänelle neljätoista poikaa ja kolme tyttärtä.

6. Kaikki nämä pojat lauloivat isiensä Aasafin, Jedutunin ja Heemanin johdolla HERRAN temppelissä symbaalien, harppujen ja lyyrojen säestyksellä, kun Jumalan temppelipalvelusta suoritettiin kuninkaan kirjoittamien tekstien mukaan.

7. Temppelilaulajien ja heidän veljiensä lukumäärä – kaikkien taitajien, jotka oli opetettu laulamaan HERRALLE – oli kaksisataakahdeksankymmentäkahdeksan.

8. He heittivät arpaa palvelusvuoroista, niin nuoret kuin vanhat, taitajat yhdessä oppilaiden kanssa.

1. Aik. 24:31,26:13

9. Ensimmäinen arpa, Aasafin su-vun arpa, lankesi Joosefille. Toinen arpa lankesi Gedaljalle, hänelle ja hänen veljilleen ja pojilleen, yhteensä kahdelletoista,

10. kolmas Sakkurille, hänen pojil-leen ja veljilleen, yhteensä kahdelletoista,

11. neljäs Jisrille, hänen pojilleen ja veljilleen, yhteensä kahdelletoista,

12. viides Netanjalle, hänen pojilleen ja veljilleen, yhteensä kahdelletoista,

13. kuudes Bukkialle, hänen pojilleen ja veljilleen, yhteensä kahdelletoista,

14. seitsemäs Jesarelalle, hänen pojilleen ja veljilleen, yhteensä kahdelletoista,

15. kahdeksas Jesajalle, hänen pojilleen ja veljilleen, yhteensä kahdelletoista,

16. yhdeksäs Mattanjalle, hänen pojilleen ja veljilleen, yhteensä kahdelletoista,

17. kymmenes Simeille, hänen pojilleen ja veljilleen, yhteensä kahdelletoista,

18. yhdestoista Asarelille, hänen pojilleen ja veljilleen, yhteensä kahdelletoista,

19. kahdestoista Hasabjalle, hänen pojilleen ja veljilleen, yhteensä kahdelletoista,

20. kolmastoista Suubaelille, hänen pojilleen ja veljilleen, yhteensä kahdelletoista,

21. neljästoista Mattitjalle, hänen pojilleen ja veljilleen, yhteensä kahdelletoista,

22. viidestoista Jeremotille, hänen pojilleen ja veljilleen, yhteensä kahdelletoista,

23. kuudestoista Hananjalle, hänen pojilleen ja veljilleen, yhteensä kahdelletoista,

24. seitsemästoista Josbekasalle, hänen pojilleen ja veljilleen, yhteensä kahdelletoista,

25. kahdeksastoista Hananille, hänen pojilleen ja veljilleen, yhteensä kahdelletoista,

26. yhdeksästoista Mallotille, hänen pojilleen ja veljilleen, yhteensä kahdelletoista,

27. kahdeskymmenes Elijatalle, hänen pojilleen ja veljilleen, yhteensä kahdelletoista,

28. kahdeskymmenesyhdes Hootirille, hänen pojilleen ja veljilleen, yhteensä kahdelletoista,

32 25:3. Nimi Simei, hepr. *Šim'i* mainitaan LXX:ssa. Se löytyy jakeesta 25:17.

33 25:5. Kirj.: "nostaa korkealle Heemanin sarven".

29. kahdeskymmeneskahdes Gid-daltille, hänen pojilleen ja veljilleen, yhteensä kahdelletoista,

30. kahdeskymmeneskolmas Ma-hasiotille, hänen pojilleen ja veljilleen, yhteensä kahdelletoista,

31. ja kahdeskymmenesneljäs Ro-mamti-Eserille, hänen pojilleen ja veljilleen, yhteensä kahdelletoista.

26. LUKU

Portinvartijoiden osastot

1. Portinvartijain osastot olivat: koo-rahilainen Meselemja, Kooren poika, oli Aasafin jälkeläisiä.

2. Meselemjan pojista Sakarja oli esikoinen, toinen oli Jediael, kolmas Sebadja, neljäs Jatniel,

3. viides Eelam, kuudes Joohanen ja seitsemäs Eljoenai.

4. Oobed-Edomin pojista esikoinen oli Semaja, toinen oli Joodavad, kolmas Jooah, neljäs Saakar, viides Netanel,

5. kuudes Ammiel, seitsemäs Isaskar ja kahdeksas Peulletai. Näin Jumala oli Oobed-Edomia siunannut.

6. Hänen pojalleen Semajalle syntyi poikia, jotka hallitsivat isänsä sukua, sillä he olivat erityisen kyvykkäitä miehiä.

7. Semajan pojat olivat Otni, Refael, Oobed, Elsabad ja hänen veljensä Elihu ja Semakja, kyvykkäitä miehiä.

8. Kaikki nämä Oobed-Edomin jälkeläiset, he ja heidän poikansa ja veljensä, olivat kyvykkäitä miehiä ja tarmokkaita palveluksessa. Oobed-Edomin jälkeläisiä oli kaikkiaan kuusikymmentäkaksi.

9. Meselemjalla oli kahdeksantoista poikaa ja veljeä, kyvykkäitä miehiä.

10. Myös Hoosalla, joka oli Merarin jälkeläisiä, oli poikia. Päämies oli Simri, jonka hänen isänsä asetti päämieheksi, vaikka hän ei ollut esikoinen.

11. Toinen oli Hilkia, kolmas Tebalja ja neljäs Sakarja. Hoosan poikia ja veljiä oli kaikkiaan kolmetoista.

12. Näiden portinvartijaosastojen päälliköiden, samoin kuin heidän vel-

jiensä, tehtävänä oli palvella kukin vuorollaan HERRAN temppelissä.

13. He heittivät arpaa kustakin portista, sekä nuoret että vanhemmat, perhekuntien mukaan.

14. Itäpuolen portin arpa lankesi Selemjalle. Sitten heitettiin arpaa hänen pojalleen Sakarjalle, joka oli viisas neuvonantaja. Hänelle lankesi pohjoispuolen portin arpa.

15. Oobed-Edomille tuli eteläinen portti ja hänen pojilleen varastohuone.

16. Suppimille ja Hoosalle tuli läntinen, Salleket-portti, josta tie lähtee nousemaan ylöspäin. Vartiopaikat olivat toinen toisensa vieressä.

17. Idän puolella oli joka päivä kuusi miestä, pohjoisen puolella neljä ja etelän puolella neljä. Varastohuoneiden luona oli kaksi parivartiota.

18. Lännessä temppelin sisäänkäynnin, Parbarin, luona oli neljä miestä ja Parbarille johtavalla tiellä kaksi.

2. Kun. 23:11

19. Nämä olivat koorahilaisten ja merarilaisten portinvartijoiden osastot.

Temppelin aarrekammioiden valvojat

20. Leeviläisistä Ahian tehtävänä oli valvoa Jumalan temppelin ja pyhien lahjojen aarrekammioita.

21. Ladanin pojat, geersonilaisten jälkeläiset, nimittäin geersonilaisen Ladanin perhekuntien päämiehet, jotka polveutuivat Ladanista, olivat jehieliäisiä.

1. Aik. 23:7

22. Jehielin pojat olivat Seetam ja hänen veljensä Joool. He valvoivat HERRAN temppelin aarrekammioita.

23. Mitä tulee amramilaisiin, jisharilaisiin, hebronilaisiin ja ossielilaisiin,

1. Aik. 23:16

24. niin Sebu-el, Mooseksen pojan Geersomin jälkeläinen, oli aarrekammioiden valvojien päällikkö.

25. Geersomin veljet, jotka polveutuivat Elieseristä, olivat Elieserin poika Rehabja, tämän poika Jesaja, tämän Jooram, tämän Sikri ja tämän Selomot.

26. Selomotin ja hänen veljiensä vastuulla olivat kaikki ne pyhät lahjat,

jotka kuningas Daavid, perhekuntien päämiehet, tuhannen- ja sadanpäälliköt ja muut sotapäälliköt olivat pyhittäneet.

27. He olivat pyhittäneet sodista saamaansa saalista HERRAN temppelin ylläpitoa varten. 4. Moos. 31:25

28. Samoin kaikki, mitä näkijä Samuel, Saul, Kiisin poika, Abner, Neerin poika, ja Jooab, Serujan poika, olivat pyhittäneet, kaikki, mikä pyhitettiin, jätettiin Selomotin ja hänen veljensä valvontaan.

Virkamiehet ja tuomarit

29. Jisharilaisista määrättiin Kenan- ja hänen poikansa toimimaan johtomiehinä ja tuomareina maallisissa hallintotehtävissä Israelissa.

30. Hebronin jälkeläisistä määrättiin Hasabja ja hänen veljensä, tuhat seitsemänsataa kyvykästä miestä, hallintotehtäviin Israelissa Jordanin länsipuolella, kaikkinaisiin HERRAN palvelusta koskeviin toimiin ja myös kuninkaan palvelukseen.

31. Hebronilainen Jeria oli isiensä sukuluetteloiden mukaan hebronilaisen päämies. Daavidin neljäntenäkymmenentenä hallitusvuotena hebronilaiset tutkittiin, ja Gileadin Jaeserissa heidän joukostaan löytyi erittäin kyvykkeitä miehiä.

32. Jerian sukua oli kaksituhatta seitsemänsataa kyvykästä miestä, perhekuntiansa päämiehiä. Heidät kuningas Daavid määräsi johtamaan ruubenilaisia, gaadilaisia ja toista puolta Manassen heimoa kaikissa jumalanpalvelusta koskevissa asioissa ja kuninkaan asioissa.

27. LUKU

Sotaväen osastojen päälliköt

1. Israelilaiset, mukaan lukien perhekuntien päämiehet, tuhannen- ja sadanpäälliköt sekä johtomiehet, palvelivat kuningasta osastoittain kaikessa. Nämä osastot vaihtuivat kuukausittain, vuoden jokaisena kuukautena. Kussa-

kin osastossa oli kaksikymmentäneljätuhatta miestä.

2. Ensimmäisen osaston päällikkönä, ensimmäisenä kuukautena, oli Jaasobeam, Sabdielin poika. Hänen osastossaan oli kaksikymmentäneljätuhatta miestä. 1. Aik. 11:11

3. Hän kuului Peretsin jälkeläisiin ja oli ensimmäisenä kuukautena kaikkien osastojen päälliköiden komentaja.

4. Toisen kuukauden osaston päällikkönä oli ahohilainen Doodai, ja osastossa oli myös päällikkö Miklot. Hänen osastossaan oli kaksikymmentäneljätuhatta miestä. 2. Sam. 23:9; 1. Aik. 11:12

5. Kolmas sotapäällikkö, kolmantena kuukautena, oli Benaja, ylipappi Joojadan poika. Hänen osastossaan oli kaksikymmentäneljätuhatta miestä. 2. Sam. 23:20; 1. Aik. 11:22

6. Tämä Benaja oli niiden kolmenkymmenen joukkoon kuuluva sotasankari ja niiden kolmenkymmenen päällikkö. Hänen osastossaan oli myös hänen poikansa Ammisabad.

7. Neljäs, neljäntenä kuukautena, oli Asahel, Jooabin veli, ja hänen jälkeensä hänen poikansa Sebadja. Hänen osastossaan oli kaksikymmentäneljätuhatta miestä. 2. Sam. 2:18,23:24; 1. Aik. 11:26

8. Viides, viidentenä kuukautena, oli päällikkö Samhut, kotoisin Jisrahista. Hänen osastossaan oli kaksikymmentäneljätuhatta miestä.

9. Kuudes, kuudentena kuukaute-
na, oli tekoalainen lira, Ikkeksen poika. Hänen osastossaan oli kaksikymmentäneljätuhatta miestä.

10. Seitsemäs, seitsemäntenä kuukautena, oli pelonilainen Heeles, Efraimin heimoa. Hänen osastossaan oli kaksikymmentäneljätuhatta miestä.

11. Kahdeksas, kahdeksantena kuukautena, oli huusalainen Sibbekai, Serahin sukua. Hänen osastossaan oli kaksikymmentäneljätuhatta miestä. 2. Sam. 21:18; 1. Aik. 20:4

12. Yhdeksäs, yhdeksäntenä kuukautena, oli anatotilainen Abieser, Benjaminin heimoa. Hänen osastos-

saan oli kaksikymmentäneljätuhatta miestä.

13. Kymmenes, kymmenentenä kuukautena, oli netofalainen Mahrai, Serahin sukua. Hänen osastossaan oli kaksikymmentäneljätuhatta miestä.

14. Yhdestoista, yhdentenätoista kuukautena, oli piratonilainen Benaja, Efraimin heimoa. Hänen osastossaan oli kaksikymmentäneljätuhatta miestä.

15. Kahdestoista, kahdentenatoista kuukautena, oli netofalainen Heldai, Otnielin sukua. Hänen osastossaan oli kaksikymmentäneljätuhatta miestä.

Israelin heimojen päämiehet

16. Israelin heimojen päämiehet olivat seuraavat: Ruubenin heimon päämies oli Elieser, Sikrin poika, Simeonin heimon Sefatja, Maakan poika,

17. Leevin heimon Hasabja, Kemue-lin poika, Aaronin suvun Saadok,

18. Juudan heimon Elihu, yksi Daavidin veljistä, Isaskarin heimon Omri, Miikaelin poika,

19. Sebulonin heimon Jismaja, Obadjan poika, Naftalin heimon Jerimot, Asrielin poika,

20. Efraimin heimon Hoosea, Asasjan poika, Manassen heimon toisen puolen päällikkö oli Jooel, Pedajan poika,

21. ja Manassen heimon toisen puolen Jiddo, Sakarjan poika, Gileadissa, Benjaminin heimon Jaasiel, Abnerin poika,

22. ja Daanin heimon Asarel, Jerohamin poika. Nämä olivat Israelin heimojen päämiehet.

23. Daavid ei ottanut luetteloon mukaan kaksikymmenvuotiaita tai sitä nuorempia, sillä HERRA oli luvannut tehdä Israelin monilukaiseksi kuin taivaan tähdet.

1. Moos. 15:5,22:17,26:4;
4. Moos. 1:2

24. Jooab, Serujan poika, oli aloittanut väestönlaskennan mutta ei saanut sitä valmiiksi. Laskennan vuoksi viha kohtasi Israelia, eikä lukumäärää kirjoitettu kuningas Daavidin aikakirjaan.

2. Sam. 24:13; 1. Aik. 21:4,6

Kuninkaan taloudenhoitajat

25. Kuninkaan aarrekkamioista vastasi Asmavet, Adielin poika, ja maaseudulla, kaupungeissa, kylissä ja linnakkeissa olevista varastoista Joonatan, Ussian poika. 2. Sam. 8:16–18

26. Maatöitä tekevästä peltomiehistä vastasi Esri, Kelubin poika,

27. viinitarhoista raamatilainen Sime-i, ja siitä, mitä tarhat tuottivat viinikellareihin, vastasi sifmiläinen Sabd-i.

28. Oliivipuista ja Sefelan tasangon metsäviikunapuista vastasi gaderilainen Baal-Haanan ja öljyvarastoista Jooas.

29. Saaronissa laiduntavasta nautakarjasta vastasi saaronilainen Sitrai ja laaksojen nautakarjasta Saafat, Adlain poika.

30. Kameleista vastasi ismaeililainen Oobil, aasintammoista meeronotilainen Jehdeja

31. ja lammaslaumoista hagrilainen Jaasis. Nämä kaikki olivat kuningas Daavidin taloudenhoitajia.

Daavidin lähimmät miehet

32. Daavidin setä Joonatan, viisas ja oppinut mies, oli neuvonantajana. Jehiel, Hakmonin poika, piti huolta kuninkaan pojista.

33. Ahitofel oli kuninkaan neuvonantaja ja arkilainen Huusai kuninkaan ystävä.

2. Sam. 15:12,37

34. Ahitofelin jälkeen neuvonantajiksi tulivat Joojada, Benajan poika, ja Ebjatar. Kuninkaan sotapäällikkö oli Jooab.

28. LUKU

Daavidin puhe Israelin johtomiehille

1. Daavid kutsui koolle Jerusalemiin kaikki Israelin johtomiehet: heimojen päämiehet, kuningasta palvelevat osastojen päälliköt, tuhannen- ja sadanpäälliköt, kuninkaan ja hänen poikiensa kaiken omaisuuden ja karjan johtavat hoitajat, hovin virkamiehet, sotasankarit ja kaikki valiosotilaat.

2. Sitten kuningas Daavid nousi seisomaan ja sanoi: ”Kuulkaa minua, veljeni ja kansani! Sydämelläni oli aikomus rakentaa temppeli HERRAN liitonarikon leposijaksi ja meidän Jumalamme jalkojen astinlaudaksi, ja olin tehnyt valmisteluja sen rakentamiseksi.

2. Sam. 7:2; 1. Kun. 8:17; 1. Aik. 17:1

3. Mutta Jumala sanoi minulle: ’Sinä et saa rakentaa temppeliä minun nimelleni, koska olet sotilas ja olet vuodattanut verta.’

1. Kun. 5:3; 1. Aik. 22:8

4. HERRA, Israelin Jumala, oli kuitenkin valinnut minut koko isäni suvusta olemaan Israelin kuninkaana ikuisesti. Juudan hän oli valinnut ruhtinaaksi. Juudan heimosta hän valitsi minun isäni suvun, ja isäni poikien joukosta hän tahtoi tehdä minut koko Israelin kuninkaaksi.

1. Moos. 49:8;

1. Sam. 16:1,12; 1. Aik. 5:2

5. Ja kaikkien minun poikieni joukosta – HERRA on antanut minulle monta poikaa – hän valitsi poikani Salomon istumaan HERRAN valtakunnan valtaistuimella ja hallitsemaan Israelia.

1. Aik. 17:11

6. HERRA sanoi minulle: ’Sinun poikasi Salomo rakentaa minulle temppelin ja esipihan, sillä minä olen valinnut hänet pojakseni ja MINÄ OLEN oleva hänen isänsä.

2. Sam. 7:13; 1. Kun. 5:19

7. Minä vahvistan hänen kuninkuutensa ikuisiksi ajoiksi, jos hän pysyy lujana ja noudattaa minun lakejani ja säädöksiäni, niin kuin hän nyt tekee.’

8. Ja nyt minä sanon koko Israelin, HERRAN seurakunnan, edessä ja meidän Jumalamme kuullen: Noudattakaa ja tutkikaa kaikkia HERRAN, Jumalanne, käskyjä, että saisitte pitää omananne tämän hyvän maan ja saisitte jättää sen jälkeenne ikuisiksi perinnöksi lapsillenne.

9. Ja sinä, poikani Salomo, opi tuntemaan isäsi Jumala ja palvele häntä ehyellä sydämellä ja alttiilla mielellä, sillä HERRA tutkii kaikki sydämet ja ymmärtää kaikki ajatukset ja aikomukset. Jos etsit häntä, löydät hänet, mutta jos luovut hänestä, hän hylkää sinut ikui-

siksi ajoiksi.

1. Sam. 16:7; 2. Aik. 15:2;
Ps. 7:10; Jes. 55:6

10. Huomaa siis nyt, että HERRA on valinnut sinut rakentamaan temppelin. Ole luja ja ryhdy työhöni!”

Temppelin rakenne

11. Sitten Daavid antoi pojalleen Salomolle mallin temppelin eteishallista ja sen sivukammioista, aarekkammioista, yläsaleista, sisähuoneista ja siitä huoneesta, jossa armoistuin oli.

12. Hän antoi myös määräyksen kaikesta, mitä hänellä oli mielessään HERRAN huoneen esipihoista ja kaikista niistä ympäröivistä huoneista, Jumalan temppelin ja pyhien esineiden aarekkammioista,

13. pappien ja leeviläisten osastoista, kaikesta HERRAN temppelissä toimitettavasta jumalanpalveluksesta ja kaikista HERRAN temppelin esineistä,

14. kaikkien jumalanpalveluksessa käytettävien kultaesineiden kullan painosta ja kaikkien hopeaesineiden painosta, joita kussakin palvelustehävässä tarvittiin.

15. Hän antoi määräyksen kultaisten, seitsenhaaraisten lampunjalkojen ja niiden kultaisten lamppujen painosta, erikseen kunkin lampunjalan ja sen lamppujen painosta, samoin hopeisten lampunjalkojen painosta, erikseen kaikkien lampunjalkojen ja niiden lamppujen painosta, jokaisen lampunjalan käytön mukaan,

16. edelleen sen kullan painosta, joka käytettiin niihin pöytiin, joille pyhät leivät asetettiin, erikseen kunkin pöydän, samoin hopeisten pöytien hopeasta,

17. haarukoiden, maljojen ja kannujen valmistukseen käytetyn puhtaan kullan painosta, samoin kultapikareista, erikseen kunkin pikarin painosta, ja hopeapikareista, erikseen kunkin pikarin painosta,

18. sekä suitsutusalttariin käytetyn puhdistetun kullan painosta. Samoin hän antoi määräyksen vaunujen mallista ja kultakerubeista, joiden tuli levit-

tää siipensä ja peittää HERRAN liitonarkku.

19. Daavid sanoi: ”Tämä kaikki on kirjoituksessa, joka on lähtenyt HERRAN kädestä. Hän on opettanut minulle kaikki tämän mallin mukaan tehtävät työt.”

20. Daavid sanoi pojalleen Salomolle: ”Ole luja ja rohkea! Ryhdy työhön, älä pelkää äläkä arkaile, sillä HERRA Jumala, minun Jumalani, on kanssasi. Hän ei jätä sinua eikä hylkää sinua, jotta saisit valmiiksi kaikki HERRAN temppelissä tehtävät työt. 5. Moos. 31:6; Joos. 1:7–9; 1. Aik. 22:13

21. Pappien ja leeviläisten osastot ovat valmiina kaikkeen palvelukseen Jumalan temppelissä, ja sinulla on kaikkiin töihin käytössäsi niitä, jotka alttiisti ja taitavasti tekevät kaikenlaista työtä. Niin myös päälliköt ja koko kansa noudattavat kaikessa sinun käskyjäsi.”

29. LUKU

Lahjat temppelin rakentamiseen

1. Sitten kuningas Daavid sanoi koko seurakunnalle: ”Poikani Salomo, jonka Jumala on valinnut, on nuori ja kokematon, ja tehtävä on suuri, sillä tätä temppeliä ei ole tarkoitettu ihmiselle vaan HERRALLE Jumalalle. 1. Aik. 22:5

2. Siksi minä olen parhaan kykyni mukaan hankkinut Jumalani temppeliä varten kultaa kultatöihin, hopeaa hopeatöihin, pronssia pronssitöihin, rautaa rautatöihin, ja puuta puutöihin, sekä onyksi-kiveä, jalokivimosaiikkia, mustankiiltävää ja kirjavaa kiveä, kaikenlaista kallista kiveä ja marmorikiveä suuret määrät. 1. Aik. 22:14

3. Ja vielä, koska Jumalani temppeli on minulle rakas, minä luovutan omistamani kulta- ja hopea-aarteet Jumalani temppeliä varten, kaiken sen lisäksi, minkä olen jo hankkinut pyhää temppeliä varten:

4. kolmetuhatta talenttia kultaa, Oofirin kultaa, seitsemäntuhatta talenttia puhdistettua hopeaa huoneiden seinien päällystämiseen,

5. kultaa kultatöihin ja hopeaa hopeatöihin, kaikenlaisiin käsityöläisten töihin. Kuka muu haluaa tänään tuoda runsaskätisesti lahjoja HERRALLE?”

6. Silloin perhekuntien päämiehet, Israelin heimojen päämiehet, tuhannen- ja sadanpäälliköt ja kuninkaan töiden ylivalvojat toivat vapaaehtoisia lahjoja. 2. Moos. 35:4–29; 4. Moos. 7:2–10

7. He antoivat Jumalan temppelin rakennustyötä varten viisituhatta talenttia ja kymmenentuhatta dareikkia kultaa, kymmenentuhatta talenttia hopeaa, kahdeksantoistatuhatta talenttia pronssia ja satatuhatta talenttia rautaa.

8. Ne, joilla oli jalokiviä, antoivat ne HERRAN temppelin aarrekkammoon geersonilaisen Jehielin huostaan.

9. Kansa iloitsi heidän alttiudesta, sillä he antoivat ehyellä sydämellä vapaaehtoisesti HERRALLE. Myös kuningas Daavid iloitsi suuresti.

Daavidin kiitosrukous

10. Daavid ylisti³⁴ HERRAA koko seurakunnan nähden ja sanoi: ”Ole ylistetty, HERRA, Israelin Jumala, meidän isämme, iankaikkisesta iankaikkiseen!”

11. Sinun, HERRA, on suuruus ja voima, kunnia, kirkkaus ja valta, sillä sinun on kaikki taivaassa ja maan päällä. Sinun, HERRA, on valtakunta, ja sinä olet korkein, yli kaikkien hallitsijoiden. Matt. 6:13; 1. Tim. 1:17; Ilm. 4:11

12. Rikkaus ja kunnia ovat sinulta, ja sinä hallitset kaikkea. Sinun kädessäsi on voima ja valta, sinun vallassasi on tehdä mikä tahansa suureksi ja vahvaksi. 2. Aik. 20:6

13. Nyt me kiitämme sinua, Jumalamme, ja ylistämme sinun ihanaa nimeäsi.

14. Mikä minä olen, tai mikä on minun kansani, kyetäksemme antamaan vapaaehtoisesti tällaisia lahjoja? Sinulta tämä kaikki on tullut, ja omasta kädestäsi me olemme ne sinulle antaneet.

34 29:10. Tai: ”siunasi”. Myös jakeessa 29:20: ”siunatkaa”.

15. Mehän olemme muukalaisia ja vieraita sinun edessäsi kuten kaikki isämmekin, ja meidän päivämme maan päällä ovat kuin varjo, ilman toivoa. 3. Moos. 25:23; Job 8:9; Ps. 39:13,90:5

16. HERRA, meidän Jumalamme, sinun kädestäsi on kaikki tämä runsaus, jonka olemme tuoneet rakentaaksemme temppelin sinulle, sinun pyhälle nimellesi, ja sinulle kuuluu tämä kaikki.

17. Mutta minä tiedän, Jumalani, että sinä koettelet sydämen ja miellyt vilpittömyyteen. Kaikki nämä lahjat olen antanut vapaaehtoisesti vilpittömällä sydämellä, ja nyt olen iloinnut nähdesäni, kuinka tänne kokoontunut kansasi on antanut sinulle vapaaehtoiset lahjansa. 1. Aik. 28:9; Ps. 7:10

18. HERRA, isiemme Abrahamin, Iisakin ja Israelin Jumala, säilytä aina kansasi sydämen ajatukset ja aikomukset tällaisina ja ohjaa heidän sydämensä sinun puoleesi.

19. Anna pojalleni Salomolle ehyt sydän, että hän noudattaisi sinun käskyäsi, todistuksiasi ja säädöksiäsi ja toimisi niiden kaikkien mukaan ja että hän myös rakentaisi tämän temppelin, jota varten minä olen tehnyt valmisteluja.”

20. Sitten Daavid sanoi koko seurakunnalle: ”Ylistäkää HERRAA, Jumalaanne!” Niin koko seurakunta ylisti HERRAA, isiensä Jumalaa, ja kumartui maahan osoittamaan kunnioitusta HERRALLE ja kuninkaalle.

Salomo kruunataan kuninkaaksi

21. Seuraavana päivänä he uhrasivat teurasuhreja ja toivat polttouhreina HERRALLE tuhat sonnimullikkaa, tuhat pässiä ja tuhat karitsaa sekä niihin kuuluvat juomauhrit. He uhrasivat myös paljon teurasuhreja koko Israelin puolesta.

22. He söivät ja joivat HERRAN edessä sinä päivänä suuren ilon vallitessa. Sitten he toistamiseen asettivat Salomon, Daavidin pojan, kuninkaaksi ja voitelivat hänet HERRALLE pyhitetyksi ruhtinaaksi. Saadokin he voitelivat papiksi.

23. Salomo istui kuninkaana isänsä Daavidin jälkeen HERRAN valtaistuimella. Hän menestyi, ja koko Israel oli hänelle kuuliainen. 1. Kun. 1:35

24. Samoin kaikki päälliköt ja sotasankarit ja myös kaikki kuningas Daavidin pojat kättä lyöden vanhoivat uskollisuutta kuningas Salomolle.

25. HERRA teki Salomon hyvin suureksi koko Israelin silmissä ja antoi hänelle kuninkaallisen loiston, jonka kaltaista ei ollut yhdelläkään Israelin kuninkaalla ollut ennen häntä. 1. Kun. 2:12,10:23; 2. Aik. 1:1

Daavidin kuolema

26. Daavid, Iisakin poika, oli hallinnut koko Israelia.

27. Aika, jonka hän hallitsi Israelia, oli neljäkymmentä vuotta. Hebronissa hän hallitsi seitsemän vuotta ja Jerusalemissa kolmekymmentäkolme vuotta. 2. Sam. 5:4,5; 1. Kun. 2:11; 1. Aik. 3:4

28. Sitten hän kuoli korkeassa iässä, elämästä, rikkaudesta ja kunniaista kyllänsä saaneena, ja hänen poikansa Salomo tuli kuninkaaksi hänen jälkeensä.

29. Daavidin vaiheet, sekä aikaisemmat että myöhemmät, on kirjoitettu näkijä Samuelin, profeetta Naatanin ja näkijä Gaadin aikakirjoihin. 1. Aik. 21:9

30. Niissä kerrotaan kaikesta, mitä tapahtui hänen hallituskaudellaan, hänen sankariteoistaan sekä tapahtumista, jotka kohtasivat häntä, Israelia ja kaikkien maiden valtakuntia.

TOINEN AIKAKIRJA

SALOMON HALLITUSKAUSI

1. LUKU

Salomon uhri

1. Salomo, Daavidin poika, vahvistui kuninkuudessaan, ja HERRA, hänen Jumalansa, oli hänen kanssaan ja teki hänet hyvin mahtavaksi.

1. Kun. 2:12,46,10:23; 1. Aik. 29:25

2. Salomo puhui koko Israelille, tuhannen- ja sadanpäälliköille sekä tuomareille ja kaikille Israelin ruhtinaille ja perhekuntien päämiehille.

3. Sitten Salomo lähti yhdessä koko seurakunnan kanssa Gibeonissa olevalle uhrikukkulalle, sillä siellä oli Jumalan ilmestysmaja, jonka HERRAN palvelija Mooses oli tehnyt autiomaassa.

2. Moos. 40:1; 1. Kun. 3:4; 1. Aik. 16:39,40

4. Jumalan liitonarkun Daavid oli kuitenkin tuonut Kirjat-Jearimista Jerusalemiin, paikkaan, jonka hän oli sille valmistanut ja johon hän oli pystyttänyt teltan sitä varten.

2. Sam. 6:17;
1. Aik. 13:6,15:1

5. Sen sijaan pronssialttari, jonka Besalel, Uurin poika, Huurin pojanpoika, oli rakentanut, oli HERRAN asumuksen edessä Gibeonissa. Siellä Salomo ja seurakunta etsivät Herraa.

2. Moos. 38:1,2

6. Salomo uhrasi siellä HERRAN edessä ilmestysmajan edustalla pronssialttarin ääressä. Hän uhrasi alttarilla tuhat polttouhria.

Jumala ilmestyy Salomolle

(1. Kun. 3:5–15)

7. Yöllä Jumala ilmestyi Salomolle ja sanoi hänelle: ”Pyydä, mitä tahdot, niin minä annan sen sinulle.”

1. Kun. 3:5

8. Salomo vastasi Jumalalle: ”Sinä olet osoittanut suurta armollisuutta isälleni Daavidille ja olet tehnyt minusta kuninkaan hänen sijaansa.

1. Aik. 28:5

9. Oi, HERRA Jumala, toteutukoon lupaus, jonka olet antanut isälleni Daavidille! Olethan sinä pannut minut hal-

litsemaan kansaa, jota on niin paljon kuin tomua maassa.

1. Moos. 13:16

10. Anna siis minulle viisaus ja ymmärrys, jotta voisin johtaa tätä kansaa, sillä kuka voi muuten jakaa oikeutta tälle suurelle kansallesi?”

11. Jumala sanoi Salomolle: ”Koska sinulla on tämä mieli etkä pyytänyt rikkautta, omaisuutta tai kunniaa, et vihamiestesi henkeä etkä myöskään pitkää ikää, vaan anoit itsellesi viisautta ja ymmärrystä jakaaksesi oikeutta kansalleni, jonka kuninkaaksi minä olen sinut tehnyt,

12. sinulle annetaan viisautta ja ymmärrystä. Lisäksi minä annan sinulle enemmän rikkautta, omaisuutta ja kunniaa, kuin kenelläkään kuninkaalla on ollut ennen sinua tai tulee olemaan sinun jälkeesi.”

1. Kun. 4:31; 2. Aik. 9:22;
Matt. 6:33

13. Kun Salomo oli käynyt Gibeonin uhrikukkulalla ilmestysmajan luona, hän palasi Jerusalemiin ja alkoi hallita Israelia.

Salomo vaurastuu

(1. Kun. 10:26–29)

14. Salomo kokosi sotavaunuja ja ratsumiehiä, niin että hänellä oli tuhat neljäsataa sotavaunua ja kaksitoistatuhatta ratsumiestä. Ne hän sijoitti vaunukaupunkeihin ja Jerusalemiin kuninkaan luo.

1. Kun. 10:26–29;
2. Aik. 9:25

15. Hopeaa ja kultaa kuningas hankki Jerusalemiin niin paljon kuin siellä on kiviä, ja setripuuta niin paljon kuin on metsäviikunapuita Sefelan alangolla.

16. Salomolle tuotiin hevosia Egyptistä ja Kuvesta. Kuninkaan kauppiaat noutivat niitä Kuvesta maksua vastaan.

17. Egyptistä tuodut vaunut maksoivat kuusisataa hopeasekeliä ja hevonen sataviisikymmentä. Kauppiaat välittivät niitä myös kaikille heettiläisten kuninkaille ja Aramin kuninkaille.

18. Salomo käski rakentaa temppelin HERRAN nimelle ja kuninkaallisen palatsin itselleen.

2. LUKU

Temppelin rakennustyön valmistelut

1. Salomo määräsi seitsemänkymmentätuhatta miestä taakankantajiksi, kahdeksankymmentätuhatta miestä kivenlouhijoiksi vuoristoon ja heille kolmetuhatta kuusisataa työnohtajaa.

1. Kun. 5:29

2. Sitten Salomo lähetti Huuramil-le³⁵, Tyroksen kuninkaalle, sanan: ”Tee minulle, niin kuin teit isälleni Daavidille, jolle lähetit setripuuta, jotta hän rakentaisi itselleen palatsin asuakseen siinä.

2. Sam. 5:11; 1. Kun. 5:16; 1. Aik. 14:1

3. Minä rakennan temppelin HERRAN, Jumalani, nimelle ja pyhitän sen hänelle, jotta siellä poltettaisiin hyvänhajuista suitsuketta hänen edessään, pidettäisiin aina esillä pyhiä leipiä ja uhrattaisiin polttouhreja aamuin ja illoin, sapatteina, uudenkuun päivinä ja HERRAN, meidän Jumalamme, juhli-na. Tämä on Israelin ikuinen velvollisuus.

3. Moos. 24:5; 4. Moos. 28:1–3,9

4. Temppeleistä, jonka rakennan, tulee suuri, sillä meidän Jumalamme on suurin kaikista jumalista.

2. Moos. 18:11

5. Mutta kuka kykenisi rakentamaan hänelle temppelin, kun taivaat ja taivasten taivaatkaan eivät riitä hänen asumukseensa? Ja mikä minä olen rakentamaan hänelle temppeleitä? En voi muuta kuin uhrata hänen edessään.

1. Kun. 8:27; 2. Aik. 6:18; Jes. 66:1; Jer. 23:24; Ap. t. 7:48

6. Lähetä siis minulle mies, joka on taitava tekemään kulta-, hopea-, pronssi- ja rautatöitä ja myös tekemään kudontatöitä purppuranpunaisista, helakanpunaisista ja sinipunaisista langoista ja joka osaa tehdä myös kaiverrustöitä. Hän saa työskennellä yhdessä niiden taitajien kanssa, joita

minulla on Juudassa ja Jerusalemissa ja jotka minun isäni Daavid on valinnut.

7. Lähetä minulle Libanonilta setri-, syypressi- ja santelipuuta, sillä minä tiedän, että palvelijasi ovat taitavia kaatamaan Libanonin puita. Minun palvelijani voivat olla yhdessä sinun palvelijojtesi kanssa

8. hankkimassa minulle suuret määrät puuta, sillä temppeleistä, jonka minä rakennan, tulee suuri ja ihmeellinen.

9. Sinun palvelijoiillesi, kirvesmiehille, jotka kaatavat puut, minä annan kaksikymmentätuhatta koor-mittaa vehnäjuhoja, kaksikymmentätuhatta koor-mittaa ohraa, kaksikymmentätuhatta bat-mittaa viiniä ja kaksikymmentätuhatta bat-mittaa öljyä.”

1. Kun. 5:25

10. Huuram, Tyroksen kuningas, vastasi kirjeellä, jonka hän lähetti Salomolle: ”Koska HERRA rakastaa kansaansa, hän on asettanut sinut sen kuninkaaksi.”

1. Kun. 10:9

11. Huuram jatkoi: ”Siunattu olkoon HERRA, Israelin Jumala, joka on tehnyt taivaan ja maan! Hän on antanut kuningas Daavidille viisaan pojan, jolla on viisautta ja ymmärrystä rakentaa temppeleitä HERRALLE ja kuninkaallinen palatsi itselleen.

12. Minä lähetän viisaan ja taitavan miehen, Huuram-Avin.

13. Hän on Daanin heimoon kuuluvan naisen poika, ja hänen isänsä on tyroslainen. Hän osaa tehdä kulta-, hopea-, pronssi-, rauta-, kivi- ja puutöitä, niin myös kutoa purppuranpunaisista ja sinipunaisista langoista, valkoisista pellavalangoista ja helakanpunaisista langoista. Hän osaa tehdä kaikenlaisia kaiverrustöitä ja suunnitella kaikenlaisia teoksia, joita hänen tehtäväkseen annetaan, sinun taitavien miestesi ja herrani, sinun isäsi Daavidin, taitavien miesten kanssa.

1. Kun. 7:14

14. Lähettäköön herrani siis sanansa mukaan palvelijoihellen vehnää, ohraa, öljyä ja viiniä.

35 2:2. Nimi on muissa kirjoissa muodossa *Hiiram*.

15. Me hakkaamme puita Libanonilta niin paljon kuin tarvitset ja tuomme ne lauttoina meritse sinulle Jaafoon³⁶. Kuljeta sinä ne sitten ylös Jerusalemiin.”

Esra 3:7

16. Salomo käski laskea kaikki Israelin maassa asuvat miespuoliset muukalaiset niin kuin hänen isänsä Daavid oli laskenut. Heitä huomattiin olevan sataviisikymmentäkolmetuhatta kuusisataa.

1. Aik. 22:2

17. Hän asetti näistä seitsemänkymmentätuhatta taakankantajiksi, kahdeksankymmentätuhatta kivenlouhijoiksi vuoristoon ja kolmetuhatta kuusisataa työnjohtajiksi teettämään väellä työtä.

1. Kun. 5:29

3. LUKU

Temppelin rakentaminen

1. Sitten Salomo alkoi rakentaa HERRAN temppeliä Jerusalemiin, Moorian vuorelle, paikkaan, jonka Daavid oli valinnut jebusilaisen Ornanin puimatanteelta ja jossa HERRA oli ilmestynyt hänen isälleen Daavidille. 2. Sam. 24:18,25; 1. Aik. 21:18,26

2. Salomo alkoi rakentaa temppeliä neljäntenä hallitusvuotenaan toisen kuun toisena päivänä. 1. Kun. 6:1–14

3. Tällaisen perustuksen Salomo laski rakennettavalle Jumalan temppelille: sen pituus oli, vanhan kyynäränmittaan mukaan, kuusikymmentä kyynärää ja leveys kaksikymmentä kyynärää.

4. Temppelin edessä olevan eteishallin pituus oli sama kuin temppelin leveys, kaksikymmentä kyynärää, ja sen korkeus oli satakaksikymmentä kyynärää. Salomo päälysti sen sisältä puhtaalla kullalla.

5. Suuren huoneen hän päälysti syressipuulla, johon hän teki kohokuvina palmuja ja ketjuja, ja silasi sen parhaalla kullalla.

6. Hän upotti huoneen seiniin kaulistukseksi kalliita kiviä. Kulta oli Parvaimin kulta.

7. Huoneen palkit, kynnykset, seinät ja ovet hän silasi kullalla. Seiniin hän oli kaivertanut kerubeja.

8. Salomo teki huoneen, kaikkeinpyhimmän, jonka pituus oli sama kuin temppelin leveys, kaksikymmentä kyynärää, ja leveys kaksikymmentä kyynärää. Hän käytti sen päällystämiseen kuusisataa talenttia parasta kulta.

9. Kultanulojen paino oli viisikymmentä sekeliä. Myös yläsalit hän silasi kullalla.

10. Hän teki kaikkeinpyhimpään valutyönä kaksi kerubia, ja ne silattiin kullalla.

11. Kerubien siipien pituus oli yhteensä kaksikymmentä kyynärää. Toisen kerubin toinen siipi oli viisi kyynärää pitkä ja kosketti huoneen seinää, ja sen toinen siipi oli viisi kyynärää pitkä ja ulottui toisen kerubin siipeen.

12. Toisen kerubin toinen siipi oli viisi kyynärää pitkä ja ulottui huoneen seinään. Myös sen toinen siipi oli viisi kyynärää pitkä ja oli kiinni toisen kerubin siivessä.

13. Näiden kerubien levällään olevien siipien pituudeksi tuli yhteensä kaksikymmentä kyynärää. Kerubit seisovivat jaloillaan, kasvot käännettyinä huoneen keskustaa kohti.

14. Hän teetti esiripun sinipunaisista, purppuranpunaisista ja helakanpunaisista langoista ja valkoisista pellavalangoista ja teetti siihen kerubeja.

2. Moos. 26:31,36:35; Matt. 27:51; Mark. 15:38

Pronssipylväät

(1. Kun. 7:15–22)

15. Temppelin eteen Salomo teetti kaksi kolmenkymmenenviiden kyynärän korkuista pylvästä. Niiden päässä olevien pylväskruunujen korkeus oli viisi kyynärää. 2. Kun. 25:17; Jer. 52:21

16. Hän teetti kaikkeinpyhimpään ketjuja ja laitatti ne pylväiden päähän. Hän teetti sata granaattiomenaa ja antoi kiinnittää ne ketjuihin.

17. Pylväät hän pystytti temppelin eteen, toisen oikealle puolelle ja toisen vasemmalle puolelle. Oikeanpuoleiset-

36 2:15. Uudessa testamentissa *Joppe*, nykyisin Jaffa.

le hän antoi nimen Jaakin ja vasemmanpuoleiselle nimen Boas.

4. LUKU

Pronssialtari, pronssiallas ja padat

(1. Kun. 7:23–51)

1. Salomo teetti pronssialttarin, jonka pituus oli kaksikymmentä kyynärää, leveys kaksikymmentä kyynärää ja korkeus kymmenen kyynärää.

2. Moos. 27:1,2

2. Hän teetti myös ympyränmuotoisen valetun pronssialtaan, meren. Se oli kymmenen kyynärää reunasta reunaan, korkeudeltaan viisi kyynärää, ja kolmenkymmenen kyynärän pituinen mittanuora ylsi sen ympäri.

3. Sen alaosassa oli yltymäri joka puolella häränkuvia, kymmenen kutakin kyynärää kohti. Häränkuvia oli kaksi riviä, yhtä valua altaan kanssa.

4. Allas seisoi kahdentoista härkäpatsaan varassa, joista kolme katsoi pohjoiseen, kolme länteen, kolme etelään ja kolme itään. Allas oli härkien päällä, ja niiden kaikkien takamukset olivat vastakkain.

5. Allas oli kämmenenleveyden paksuinen, ja sen reuna oli kuin maljan reuna, auenneen liljankukan muotoinen. Allas oli kolmentuhannen batmitan vetoinen.

6. Salomo teetti myös kymmenen pataa ja asetti niistä viisi oikealle sivulle ja viisi vasemmalle sivulle pesemistä varten. Niissä huuhdottiin se, mikä kuului polttouhuriin. Allas taas oli pappien peseytymistä varten.

Tempppelin muu kalusto

7. Salomo teetti kymmenen kultaista, seitsenhaaraista lampunjalkaa niistä annettujen säädösten mukaan ja pani ne temppelisaliin, viisi oikealle ja viisi vasemmalle puolelle.

8. Hän teetti kymmenen pöytää ja asetti ne temppelisaliin, viisi oikealle ja viisi vasemmalle puolelle. Hän teetti myös sata kultaista vihmontamaljaa.

9. Salomo teetti pappien esipihan sekä suuren esipihan ja sinne johtavat ovet. Nämä ovet hän päälylysti pronssilla.

10. Altaan hän asetti oikealle sivulle, kaakkoiskulmaan.

11. Huuram-Avi teki myös padat, tuhkalapiot ja vihmontamaljat. Näin Huuram-Avi sai suoritetuksi sen työn, mikä hänen oli tehtävä kuningas Salomolle Jumalan temppeliä varten.

12. Hän teki kaksi pylvästä, kaksi maljanmuotoista pylväskruunua, jotka olivat pylväiden päällä, kaksi ristikkokoristetta peittämään kahta maljanmuotoista pylväskruunua,

13. neljäsataa granaattimena kahteen ristikkokoristeeseen ja kaksi riviä granaattimenoita kumpaankin ristikkokoristeeseen peittämään kahta pylväiden päällä olevaa maljanmuotoista pylväskruunua.

14. Hän teki jalustat ja padat jalustojen päälle,

15. altaan ja kaksitoista härkää altaan alle.

16. Padat, tuhkalapiot ja haarukat sekä kaikki niihin kuuluvat esineet, jotka Huuram-Avi teki kuningas Salomolle Herran temppeliin, olivat kiillotettua pronssia.

17. Kuningas antoi valaa ne kovaan maaperään kaivetuiissa muoteissa Jordanin tasangolla, Sukkotin ja Seredan välillä.

18. Salomo teetti kaikkia näitä esineitä hyvin paljon, eikä pronssin painoa selvitetty.

19. Salomo teetti myös kaikki esineet, jotka Herran temppelissä ovat: kultaisen alttarin ja pöydät, joilla pidettiin pyhiä leipiä,

20. puhtaasta kullasta kaikkeinpyhimmän edessä olevat seitsenhaaraiset lampunjalat lamppuineen, jotka oli syytettävä säädetyllä tavalla,

21. kukkakoristeet, lamput ja lampusakset, kaikki kultaa, puhtainta kultaa,

22. samoin veitset, maljat, kupit ja hiilipannut, puhdasta kultaa, sekä kul-

taiset temppelin sisäosan ovet, jotka veivät kaikkeinpyhimpään, ja ne temppelin ovet, jotka veivät temppelisaliin.

5. LUKU

1. Kun koko se työ, jonka Salomo teetti HERRAN temppeliin, oli valmis, Salomo vei sinne isänsä Daavidin pyhittämät esineet: hopean ja kullan sekä kaikki astiat. Ne hän luovutti Jumalan temppelin aarrekammioihin. 1. Kun. 7:51; 1. Aik. 28:14

Liitonarkku tuodaan temppeliin

(1. Kun. 8:1–11)

2. Sitten Salomo kutsui luokseen Jerusalemiin Israelin vanhimmat, kaikki heimojen ruhtinaat ja israelilaisten perhekuntien päämiehet, jotta he toisivat HERRAN liitonarkun Siionista, Daavidin kaupungista.

3. Niin kaikki Israelin miehet kokoon-tuivat kuninkaan luo juhlaan, jota viete-tään seitsemännessä kuussa.

4. Kun kaikki Israelin vanhimmat olivat tulleet, leeviläiset nostivat liiton-arkun

5. ja veivät sen sekä ilmestysmajan ja kaiken majassa olevan pyhän kalus-ton ylös temppeliin. Leeviläiset papit veivät ne sinne.

6. Kuningas Salomo ja koko Israelin seurakunta, joka oli kokoontunut hänen luokseen, uhrasi liitonarkun edessä lampaita ja vuohia sekä nautakarjaa niin paljon, ettei niitä voitu lukea eikä laskea.

7. Papit veivät HERRAN liitonarkun paikoilleen temppelin sisäkammioon, kaikkeinpyhimpään, kerubien siipien alle.

8. Kerubit levittivät siipensä sen palkan yli, missä arkku oli, ja peittivät ylhäältäpäin arkkua ja sen kantotankoja.

9. Kantotangot olivat niin pitkät, että niiden arkusta ulkonevat päät voitiin nähdä aivan sisäkammion edestä, mutta ulos ne eivät näkyneet. Siellä ne ovat vielä tänäkin päivänä.

10. Arkussa ei ollut muuta kuin ne kaksi taulua, jotka Mooses oli pannut sinne Hoorebilla, missä HERRA teki lii-

ton israelilaisten kanssa, kun he olivat lähteneet Egyptistä.

11. Kaikki paikalla olevat papit olivat pyhittäytyneet osastoihin katsomatta. Kun papit lähtivät pyhäköstä,

12. seisoivat kaikki leeviläiset laulajat, Aasaf, Heeman ja Jedutun poiki-neen ja veljineen alttarin itäpuolella, yllään hienosta pellavasta tehdyt vaat-teet, symbolit, harput ja lyyrat käsis-sään. Heidän kanssaan oli satakak-sikymmentä pappia, jotka puhalsivat pasuunoihin, 1. Aik. 25:1

13. ja niin puhaltajat ja laulajat ru-pesivat yhteen ääneen ylistämään ja kiittämään HERRAA. Kun pasuunat, sym-baalit ja muut soittimet soivat ja laula-jat ylistivät HERRAA sanoin: ”Herra on hyvä, hänen armonsa pysyy ikuisesti”, täytti pilvi huoneen, HERRAN temppe-lin, Esra 3:10; Ps. 136:1

14. niin etteivät papit voineet pilven vuoksi toimittaa palvelusta, sillä HERRAN kirkkaus täytti Jumalan temppelin.

6. LUKU

Salomon puhe

(1. Kun. 8:12–21)

1. Silloin Salomo sanoi: ”HERRA on sanonut haluavansa asua pimeässä.

2. Minä olen kuitenkin rakentanut sinulle temppelin, paikaksi, jossa voit asua ikuisesti.”

3. Sitten kuningas kääntyi ympäri ja siunasi koko Israelin seurakunnan. Seurakunnan seisoessa

4. hän sanoi: ”Siunattu olkoon HER-RA, Israelin Jumala, joka on kädellään toteuttanut sen, minkä suullaan lupasi sanoessaan minun isälleni Daavidille:

5. ’Siitä päivästä lähtien, jona toin kansani, Israelin, pois Egyptistä, en ole valinnut minkään Israelin heimon alueelta kaupunkia, jotta siihen rakennettaisiin temppeli minun nimeni asuinsijaksi. En ole myöskään valinnut ketään olemaan kansani Israelin ruhti-naana. 2. Sam. 7:6

6. Mutta sitten minä valitsin Jerusalemin nimeni asuinsijaksi ja Daavidin kansani Israelin hallitsijaksi.'

7. Isäni Daavidin sydämellä oli aikomus rakentaa temppeli HERRAN, Israelin Jumalan, nimelle.

8. Mutta HERRA sanoi isälleni Daavidille: 'Koska sydämelläsi on ollut aikomus rakentaa temppeli minun nimelleni, olet tehnyt hyvin, kun olet sitä aikonut.

9. Sinä et kuitenkaan temppeliä rakenna, vaan sen rakentaa poikasi, joka lähtee sinun kupeistasi. Hän rakentaa temppelin minun nimelleni.'

10. HERRA on pitänyt antamansa lupauksen. Minä olen noussut isäni Daavidin paikalle ja istun Israelin valtaistuimella, niin kuin HERRA on puhunut, ja olen rakentanut temppelin HERRAN, Israelin Jumalan, nimelle.

11. Minä olen asettanut sinne arkun, ja arkussa ovat HERRAN liiton taulut, liiton, jonka hän teki israelilaisten kansa."

Salomon rukous

(1. Kun. 8:22–53)

12. Salomo seisoi HERRAN alttarin ääressä koko Israelin seurakunnan edessä ja ojensi kätensä.

13. Salomo oli näet teettänyt pronssisen lavan, viisi kyynärää pitkän, viisi kyynärää leveän ja kolme kyynärää korkean, ja antanut asettaa sen esipihan keskelle. Hän nousi lavalle, polvistui koko Israelin seurakunnan edessä, ojensi kätensä taivasta kohti

14. ja sanoi: "HERRA, Israelin Jumala! Ei ole sinun vertaistasi jumalaa taivaassa eikä maan päällä. Sinä pidät liiton ja säilytät laupeuden palvelijoitasi kohtaan, jotka vaeltavat sinun edessäsi kokosydämisesti.

2. Moos. 15:11;
5. Moos. 4:39

15. Sinä pidit, mitä olet luvannut palvelijallesi Daavidille, minun isälleni. Mitä suullasi puhuit, sen olet kädelläsi toteuttanut, niin kuin nyt on tapahtunut.

16. Oi HERRA, Israelin Jumala! Pidä se, minkä olet luvannut palvelijallesi Daavidille: 'Aina on mies sinun suvustasi istuva minun edessäni Israelin valtaistuimella, jos poikasi vain pitävät huolen tiestään, niin että he vaeltavat minun lakini mukaan, niin kuin sinä olet minun edessäni vaeltanut.' 2. Sam. 7:16; 1. Kun. 2:4

17. Oi HERRA, Israelin Jumala! Käyköön siis toteen sanasi, jonka puhuit palvelijallesi Daavidille.

18. Mutta asuisiko Jumala todella maan päällä ihmisten keskuudessa? Eivät taivaat eivätkä taivasten taivaatkaan riittäisi sinulle asunnoksi, kuinka sitten tämä temppeli, jonka minä olen rakentanut! 2. Aik. 2:5; Jes. 66:1; Ap. t. 7:48

19. Käänny kuitenkin palvelijasi rukouksen ja anomisen puoleen, HERRA, minun Jumalani, niin että kuulet huudon ja rukouksen, jonka palvelijasi rukoilee sinun edessäsi.

20. Olkoot silmäsi avoinna päivin ja öin tätä temppeliä kohti, tätä paikkaa kohti, johon sinä olet sanonut asettavasi nimesi, niin että kuulet rukouksen, jonka palvelijasi rukoilee tähän paikkaan päin kääntyneenä.

21. Kuule palvelijasi ja kansasi Israelin pyyntö, kun he rukoilevat tähän paikkaan päin kääntyneinä. Kuule asuinpaikassasi taivaassa, ja kun kuulet, anna anteeksi.

22. Jos joku rikkoo lähimmäistään vastaan ja hänet pannaan vannomaan vala ja hän tulee valalle alttarisi eteen tässä temppelissä,

23. niin kuule taivaassa ja auta palvelijasi oikeuteen tuomitsemalla syyllisen syylliseksi. Anna syyllisen joutua vastuuseen teoistaan, mutta julista syytön syyttömäksi ja palkitse häntä hänen syyttömyytensä mukaisesti.

24. Jos kansasi Israel on kärsinyt tappion vihollisen edessä siksi, että israelilaiset ovat tehneet syntiä sinua vastaan, mutta he sitten kääntyvät sinun puoleesi, kiittävät sinun nimeäsi, rukoilevat ja anovat armoa kasvojesi edessä tässä temppelissä,

25. niin kuule taivaassa, anna anteeksi kansasi Israelin synti ja tuo heidät takaisin maahan, jonka olet heille ja heidän isilleen antanut.

26. Jos taivas sulkeutuu eikä tule sadetta, koska israelilaiset ovat tehneet syntiä sinua vastaan, mutta he sitten rukoilevat kääntyneinä tähän paikkaan päin, kiittävät sinun nimeäsi ja kääntyvät synnistään sen tähden, että sinä nöyryytät heitä,

27. niin kuule taivaassa ja anna anteeksi palvelijoittesi ja kansasi Israelin synti, sinä, joka osoitat heille hyvän tien, jota heidän tulee kulkea, ja anna sade maallesi, jonka olet antanut kansallesi perintöosaksi.

28. Jos maahan tulee nälänhätä, rutto, nokitähkä tai viljanruoste, jos tulevat heinäsirkit tai tuhosirkit, jos kansasi vihollinen ahdistaa jotakin maan asu-
tuksista, tai olkoonpa kyseessä mikä tahansa vitsaus tai vaiva, 2. Aik. 20:9

29. mutta jos silloin kuka hyvänsä ihminen tai koko sinun kansasi Israel rukoilee ja anoo armoa siksi, että he kukin tuntevat vitsauksen sydämessään ja tuskissaan ojentavat kätensä tähän temppeliin päin,

30. niin kuule silloin taivaassa, asuinpaikassasi, ja anna anteeksi. Anna kul-
lekin hänen vaelluksensa mukaan, sillä sinä tunnet jokaisen sydämen, sinä yksin tunnet ihmisten sydämet,

1. Sam. 16:7; 1. Aik. 28:9; Ps. 7:10; Jer. 11:20

31. jotta he pelkäisivät sinua ja vaeltaisivat sinun teitäsi niin kauan kuin elävät tässä maassa, jonka olet meidän isillemme antanut.

32. Samoin, jos joku muukalainen, joka ei kuulu kansaasi Israeliin, tulee kaukaisesta maasta sinun suuren nimesi, väkevän kätesi ja ojennetun käsivartesi tähden, ja jos hän rukoilee tähän temppeliin päin kääntyneenä,

33. niin kuule häntä taivaassa, asuinpaikassasi, ja tee kaikki se, mitä muukalainen sinulta avukseen huutaa. Tee niin, että kaikki maan kansat tuntisivat sinun nimesi ja pelkäisivät sinua kansasi Israelin tavoin ja tulisivat tietä-

mään, että tätä temppeliä, jonka minä olen rakentanut, kutsutaan sinun nimesi mukaan.

34. Jos kansasi lähtee sotaan vihollistaan vastaan sitä tietä, jota sinä heidät, israelilaiset, lähetät, ja he rukoilevat sinua kääntyneinä kohti kaupunkia, jonka sinä olet valinnut, ja kohti temppeliä, jonka minä olen rakentanut sinun nimellesi,

35. niin kuule taivaassa heidän rukouksensa ja anomisensa ja hanki heille oikeus.

36. Jos he tekevät syntiä sinua vastaan – eihän ole ihmistä, joka ei syntiä tee – ja sinä vihastut heihin ja annat heidät vihollisen valtaan ja heidän vangitsijansa vievät heidät vangeiksi kaukana tai lähellä olevaan maahan,

Sananl. 20:9; Saarn. 7:20; Room. 3:23

37. mutta he menevät itseensä siinä maassa, johon heidät on viety vangeiksi, tekevät parannuksen ja anovat sinulta armoa vankeutensa maassa sanoen: 'Me olemme tehneet syntiä, olemme tehneet väärin ja olleet jumalattomia',

38. ja jos he silloin kääntyvät sinun puoleesi kaikesta sydäimestään ja kaikesta sielustaan vankeutensa maassa, jonne heidät on viety vangeiksi, ja rukoilevat sinua kääntyneinä kohti maata, jonka olet antanut heidän isilleen, ja kohti kaupunkia, jonka olet valinnut, ja kohti temppeliä, jonka minä olen sinun nimellesi rakentanut,

39. niin kuule asuinsijassasi taivaassa heidän rukouksensa ja anomisensa ja hanki heille oikeus ja anna anteeksi kansallesi, israelilaisille, synnit, joita he ovat tehneet sinua vastaan.

40. Oi Jumalani, olkoot siis silmäsi avoinna ja tarkatkoot korvasi rukouksia tässä paikassa.

41. Ja nyt: Nouse, HERRA Jumala, tule leposijaasi, sinä ja sinun voimasi arku! Olkoon, HERRA Jumala, sinun pappiesi vaatetuksena pelastus, ja sinun hurskaasi riemuitkoot siitä, mikä on hyvää.

Ps. 132:8

42. HERRA Jumala, älä hylkää voideltuasi. Muista armolupauksiasi, jotka annoit Daavidille, palvelijallesi.”

2. Sam. 7:13; 1. Aik. 17:14

7. LUKU

Jumalan kirkkaus täyttää temppelin

1. Kun Salomo oli lakannut rukoilemasta, taivaasta lankesi tuli, joka kulutti polttouhriin ja teurasuhrit, ja HERRAN kirkkaus täytti temppelin,

3. Moos. 9:24; 1. Kun. 8:10; 2. Aik. 5:14

2. niin etteivät papit voineet mennä HERRAN temppeliin, sillä HERRAN kirkkaus täytti sen.

3. Kun kaikki israelilaiset näkivät tulen lankeavan alas ja HERRAN kirkkauden olevan temppelin yllä, he polvistuivat kivetyllä pihalla maahan kasvoilleen, kumarsivat ja ylistivät HERRAA sanoen: ”Hän on hyvä, hänen armonsa pysyy ikuisesti.”

2. Aik. 5:13; Esra 3:10

Temppelin vihkimisuhri

(1. Kun. 8:62–66)

4. Sitten kuningas ja koko Israel hänen kanssaan uhrasivat teurasuhriin HERRAN edessä.

5. Kuningas Salomo uhrasi teurasuhrina kaksikymmentäkaksituhatta nautaa ja satakaksikymmentätuhatta lammasta ja vuohta. Näin kuningas ja kaikki israelilaiset vihkivät HERRAN temppelin.

6. Papit seisoivat palveluspaikoillaan. Myös leeviläiset, käsissään kuningas Daavidin teettämät HERRALLE pyhitetyt soittimet, seisoivat kiittämässä HERRAA Daavidin ylistyslaulun sanoin: ”Hänen armonsa pysyy ikuisesti.” Heitä vastapäätä papit soittivat pasuunoita, ja koko Israelin kansa seiso.

7. Salomo pyhitti HERRAN temppelin edessä olevan esipihan keskiosan, sillä hän uhrasi siellä polttouhrit ja yhteyshien rasvat. Polttouhri, ruokauhri ja rasvat eivät näet mahtuneet pronsialttarille, jonka Salomo oli teettänyt.

8. Näin Salomo yhdessä koko Israelin kanssa vietti siihen aikaan juhlaa

seitsemän päivää. Se oli hyvin suuri seurakunnankokous, johon tultiin koko maasta, aina Hamatin rajalta Egyptinpurolle asti.

9. Kahdeksantena päivänä heillä oli juhlakokous, sillä he viettivät alttarin vihkimisjuhlaa seitsemän päivää ja lehtimajanjuhlaa seitsemän päivää.

3. Moos. 23:36

10. Mutta seitsemännen kuun kahdentenakymmenentenäkolmantena päivänä Salomo päästi kansan menemään koteihinsa. He iloitsivat ja olivat hyvillä mielin kaikesta hyvästä, mitä HERRA oli tehnyt Daavidille, Salomolle ja kansalleen Israelille.

Herra ilmestyi Salomolle

(1. Kun. 9:1–9)

11. Kun Salomo oli saanut valmiiksi HERRAN temppelin ja kuninkaan palatsin ja onnistuneesti suorittanut kaiken HERRAN temppelissä ja omassa palatsissaan,

12. niin HERRA ilmestyi Salomolle yöllä ja sanoi hänelle: ”Minä olen kuullut sinun rukouksesi ja valinnut tämän temppelin paikaksi, jossa minulle uhraataan.

2. Moos. 20:24; 5. Moos. 12:5

13. Jos minä suljen taivaan, niin ettei tule sadetta, tai jos käsen heinäsiirkojen syödä maan kasvun tai jos lähetän ruton kansani keskuuteen,

14. mutta minun kansani, jota kutsutaan minun nimelläni, nöyrytyy ja rukoulee ja etsii minun kasvojeni ja kääntyy pahoilta teiltään, niin minä kuulen taivaassa, annan anteeksi sen synnin ja teen sen maan jälleen terveeksi.

15. Silmäni ovat avoinna ja korvani kuuntelevat tarkoin rukouksia tässä paikassa.

2. Aik. 6:40

16. Minä olen nyt valinnut ja pyhittänyt tämän temppelin, että minun nimeni olisi siinä iäti. Minun silmäni ja sydämeni tulevat olemaan siinä kaikkina päivinä.

17. Jos sinä vaellat minun edessäni, niin kuin isäsi Daavid vaelsi, ja teet kaiken, mitä olen käskennyt sinun tehdä, ja noudatat lakejani ja säädöksiäni,

18. minä vahvistan sinun kuninkaalisen valtaistuimesi, niin kuin minä lupasin tehdessäni liiton isäsi Daavidin kanssa: 'Aina on mies sinun suvustasi oleva hallitsijana Israelin valtaistuimella.'

19. Mutta jos te käännytte pois minusta ja hylkäätte lakini ja käskyni, jotka minä olen pannut teidän eteenne, ja menette ja palvelette muita jumalia ja kumarratte niitä,

20. minä kiskaisen teidät juurineen maasta, jonka olen teille antanut, ja tämän temppelin, jonka olen pyhittänyt nimelleni, minä heitän pois kasvojeni edestä ja teen siitä sananparsien ja pilkkapuheiden aiheen kaikkien kansojen keskuudessa. 5. Moos. 28:37; Jer. 7:15

21. Vaikka tämä temppeli nyt on mahtava, niin silloin jokainen, joka kulkee sen ohi, tyrmistyy ja kysyy: 'Minkä vuoksi HERRA on tehnyt näin tälle maalle ja tälle temppelille?' 5. Moos. 29:24; Jer. 22:8

22. Silloin vastataan: 'Siitä syystä, että he hylkäsivät HERRAN, isänsä Jumalan, joka oli vienyt heidät pois Egyptin maasta, ja turvautuivat muihin jumaliin, kumarsivat ja palvelivat niitä. Sen tähden hän on antanut kaiken tämän pahan kohdata heitä.'

8. LUKU

Salomon ajan tapahtumia

(1. Kun. 9:10–28)

1. Kun kaksikymmentä vuotta oli kulunut ja Salomo oli rakentanut HERRAN temppelin ja oman palatsinsa,

2. hän ryhtyi linnoittamaan kaupunkia, jotka Huuram oli antanut hänelle, ja asetti israelilaisia asumaan niihin.

3. Sitten Salomo meni Hamat-Tsoobaan ja valloitti sen.

4. Hän linnoitti myös autiomaassa olevan Tadmorin ja kaikki varastokaupungit, jotka hän oli rakentanut Hamatiin.

5. Vielä Salomo linnoitti Ylä-Beet-Hooronin ja Ala-Beet-Hooronin muu-

reilla, porteilla ja salvoilla varustetuiksi kaupunkeiksi,

6. samoin Baalatin ja kaikki omistamansa varastokaupungit, vaunukaupungit ja ratsumiesten kaupungit sekä kaiken muun haluamansa, kaiken, mitä hän tahtoi linnoittaa, Jerusalemissa, Libanonilla ja koko maassa, jota hän hallitsi.

7. Kaiken väen, joka oli jäänyt jäljelle heettiläisistä, amorilaisista, perissiläisistä, hivviläisistä ja jebusilaisista, ne, jotka eivät olleet israelilaisia,

8. heidän jälkeläisensä, jotka vielä olivat jäljellä siinä maassa ja joita israelilaiset eivät olleet kokonaan tuhonneet, Salomo määräsi pakkotyöläisiksi aina tähän päivään asti.

9. Israelilaisista Salomo ei kuitenkaan ottanut ketään orjaksi, vaan heitä oli sotilaina sekä hänen vaunusoturiensa ja hänen sotavaunujensa ja ratsumiestensä päällikköinä.

10. Kuningas Salomolla oli myös kaksisataaviisikymmentä israelilaista töiden ylivalvojaa johtamassa työväkeä.

11. Salomo toi faraon tyttären Daavidin kaupungista palatsiin, jonka hän oli tälle rakentanut. Salomo näet sanoi: "Älköön vaimoni asuko Daavidin, Israelin kuninkaan, palatsissa, sillä se on pyhä paikka, koska HERRAN liitonarkku aikoinaan saapui sinne."

1. Kun. 3:1,7,8,9;24

12. Siihen aikaan Salomo uhraisi HERRALLE polttouhreja HERRAN alttarilla, jonka hän oli rakentanut eteishallin edustalle. 2. Aik. 7:7

13. Hän toimitti uhrit sapatteina ja uudenkuun päivinä sekä kolme kertaa vuodessa juhla-aikoina – happamatoman leivän juhlanan, viikkojuhlanan ja lehtimajanjuhlanan – kunakin päivänä sen päivän uhrin, niin kuin Mooses oli käskennyt. 3. Moos. 23:37; 4. Moos. 28:2

14. Hän asetti isänsä Daavidin sääntämyksen mukaisesti pappien osastot toimittamaan palvelustyötään ja leeviläiset suorittamaan tehtäviään, laulamaan ylistystä ja palvelemaan pappien

rinnalla kunakin päivänä sen päivän tehtävissä. Hän asetti myös portinvarijat osastoittain vartioimaan joka portille, niin kuin Jumalan mies Daavid oli käskenyt. 1. Aik. 24:3,19,26:1,12

15. Missään ei poikettu kuninkaan käskyistä, koskivatpa ne pappien tai leeviläisten tehtäviä tai aarrekkammioiden hoitamista.

16. Näin suoritettiin Salomon kaikki työt HERRAN temppelin perustamispäivään asti ja aina siihen asti, kunnes temppeli valmistui. Niin oli HERRAN temppeli valmis.

17. Siihen aikaan Salomo meni Esjon-Geberiin ja Eilatiin, joka on meren rannalla Edomin maassa.

18. Huuram lähetti palvelijansa tuomaan hänelle laivoja. Nämä palvelijat tunsivat merenkulun ja menivät Salomon palvelijoiden kanssa Oofiriin. Sieltä he hakivat kultaa neljäsataaviisikymmentä talenttia ja toivat sen kuningas Salomolle.

9. LUKU

Saban kuningatar Salomon luona

(1. Kun. 10:1–13)

1. Kun Saban kuningatar sai kuulla Salomon maineesta, hän tuli Jerusalemiin koettelemaan Salomoa vaikeilla kysymyksillä. Hänen mukanaan tuli hyvin suuri kamelikaravaani. Kamelien kuormissa oli hajuaineita ja hyvin paljon kultaa ja jalokiviä. Kun hän tuli Salomon luo, hän kertoi tälle kaiken, mitä hänellä oli sydämellään. Matt. 12:42; Luuk. 11:31

2. Salomo vastasi kaikkiin kuningattaren kysymyksiin, eikä mikään asia ollut hänelle niin vaikea, ettei hän olisi kyennyt sitä selittämään.

3. Kun Saban kuningatar näki kaiken Salomon viisauden, palatsin, jonka hän oli rakentanut,

4. ruuat hänen pöydällään ja hänen palvelijoittensa asunnot, ja sen, miten he palvelivat ja olivat pukeutuneet, hänen juomanlaskijansa ja heidän vaatetuksensa sekä portaikon, jota pitkin

hän nousi HERRAN temppeliin, hän meni miltei hengettömäksi

5. ja sanoi kuninkaalle: ”Totta on, mitä kuulin maassani puhuttavan sinusta ja sinun viisaudestasi.

6. Minä en kuitenkaan uskonut niitä puheita ennen kuin tulin ja sain omin silmin nähdä. Todellakin, ei puoltakaan sinun suuresta viisaudestasi ollut minulle kerrottu! Sinä olet paljon suurempi kuin minä olin kuullut huhuttavan.

7. Onnellisia ovat sinun miehesi, onnellisia nämä palvelijasi, jotka aina saavat seistä edessäsi ja kuulla viisauttasi!

8. Siunattu olkoon HERRA, sinun Jumalasi, joka on mieltynyt sinuun, niin että on asettanut sinut valtaistuimelleen olemaan kuninkaana HERRAN, sinun Jumalasi, kunniaksi. Koska Jumalasi rakastaa Israelia, hän tahtoo pitää sen vahvana ikuisesti. Siksi hän on asettanut sinut israelilaisille kuninkaaksi, hallitsemaan oikeuden ja vanhurskauden mukaan.” 2. Aik. 2:10

9. Saban kuningatar antoi kuninkaalle satakaksikymmentä talenttia kultaa ja suuret määrät hajuaineita ja jalokiviä. Kuningas Salomolla ei ollut aikaisemmin ollut sellaisia hajuaineita, joita Saban kuningatar hänelle antoi.

10. Tämän lisäksi Huuramin ja Salomon palvelijat, jotka hakivat kultaa Oofirista, toivat myös santelipuuta ja jalokiviä.

11. Santelipuusta kuningas teetti portaat HERRAN temppeliin ja omaan palatsiinsa sekä lyyroja ja harppuja laulajille. Sellaisia ei ollut ennen nähty Juudan maassa.

12. Kuningas Salomo puolestaan antoi Saban kuningattarelle kaiken, mitä hän halusi ja pyysi, antoi vielä enemmän kuin hän oli tuonut kuninkaalle. Sitten kuningatar lähti paluumatkalle ja meni palvelijoiheen omaan maahansa.

Salomon rikkaus ja viisaus

(1. Kun. 10:14–25)

13. Salomolle vuosittain tuodun kulan paino oli kuusisataakuusikymmentäkuusi talenttia.

14. Sen lisäksi kultaa ja hopeaa tuli kauppamiehiltä ja kaupustelijoilta sekä kaikilta Arabian kuninkailta ja oman maan käskynhaltijoilta.

15. Kuningas Salomo teetti kullasta pakottamalla kaksisataa suurta kilpeä ja käytti jokaiseen kilpeen kuusisataa sekeliä kultaa.

16. Samoin hän teetti kolmesataa pienempää kilpeä kullasta pakottamalla ja käytti jokaiseen kolmesataa sekeliä kultaa. Kilvet hän asetti Libanoninmetsä-palatsiin.

17. Vielä kuningas teetti suuren norsunluisen valtaistuimen ja päällysti sen puhtaalla kullalla.

18. Valtaistuimelle johti kuusi porrasta ja kultainen astinlauta, joka oli kiinnitetty valtaistuimeen. Istuimen kummallakin sivulla oli käsinoja, ja käsinojien vieressä seisoivat kaksi leijonaa.

19. Kuudella portaalla seisoivat kummassakin päässä leijona, kaikkiaan kaksitoista leijonaa. Sen kaltaista ei ollut tehty missään muussa valtakunnassa.

20. Kaikki kuningas Salomon juoma-astiat olivat kultaa, ja myös kaikki Libanoninmetsä-palatsin astiat olivat puhdasta kultaa. Hopeaa ei Salomon päivinä pidetty minkään arvoisena.

21. Kuninkaalla oli näet laivoja, jotka purjehtivat Tarsikseen mukanaan Huuramin palvelijoita. Kerran kolmessa vuodessa nämä Tarsiksen laivat palasivat ja toivat kultaa ja hopeaa, norsunluuta, apinoita ja riikinkukkoja.

22. Kuningas Salomo oli rikkaampi ja viisaampi kuin yksikään kuningas maan päällä,

23. ja kaikki maan kuninkaat halusivat nähdä Salomon ja kuulla viisautta, jonka Jumala oli hänen sydämeensä antanut.

24. Tulijat toivat kukin vuosi vuodelta lahjansa: hopea- ja kultaesineitä, vaatteita, aseita, hajuaineita, hevosia ja muuleja.

25. Salomolla oli neljätuhatta tallia hevosia ja sotavaunuja varten sekä kaksitoistatuhatta ratsumiestä. Ne hän sijoitti vaunukaupunkeihin ja Jerusalemiin kuninkaan luo. 1. Kun. 5:6; 2. Aik. 1:14

26. Hän hallitsi kaikkia kuninkaita Eufraatvirrasta filistealaisten maahan ja Egyptin rajaan asti. 1. Kun. 5:1

27. Hopeaa kuningas hankki Jerusalemiin kuin kiviä ja setripuuta niin paljon kuin metsäviikunapuita on Sefelan alangolla. 2. Aik. 1:15,16

28. Hevosia Salomolle tuotiin Egyptistä ja kaikista muista maista.

Salomon kuolema

(1. Kun. 11:41–43)

29. Muista Salomoa koskevista asioista, niin hänen aikaisemmista kuin myöhemmistäkin vaiheistaan, on kirjoitettu profeetta Naatanin historiassa, siilolaisen Ahian profetiassa ja näkijä Jeddon näyissä, jotka koskivat Jerobeamia, Nebatin poikaa.

30. Salomo hallitsi Jerusalemissa koko Israelia neljäkymmentä vuotta.

31. Sitten Salomo meni lepoon isänsä luo, ja hänet haudattiin isänsä Daavidin kaupunkiin. Ja hänen poikansa Rehabeam tuli kuninkaaksi hänen jälkeensä.

JUUDAN VALTAKUNNAN HISTORIA

10. LUKU

Valtakunta jakautuu kahtia

(1. Kun. 12:1–19)

1. Rehabeam meni Sikemiin, sillä koko Israel oli tullut sinne tehdäkseen hänet kuninkaaksi.

2. Kun Jerobeam, Nebatin poika, sai kuulla tästä ollessaan Egyptissä, jonne hän oli paennut kuningas Salomoa, hän palasi Egyptistä.

3. Myös Jerobeamille lähetettiin kutsu, ja niin hän ja kaikki israelilaiset

tulivat Rehabeamin luo, ja he sanoivat hänelle:

4. ”Sinun isäsi teki ikeemme ras-kaaksi, mutta kevennä sinä sitä kovaa työtä ja raskasta iestä, jonka isäsi pani päällemme, niin me palvelemme sinua.”

5. Hän vastasi heille: ”Odottakaa kolme päivää ja tulkaa sitten minun luokseni.” Niin kansa lähti pois.

6. Kuningas Rehabeam kysyi neuvoa vanhimmilta, jotka olivat palvelleet hänen isäänsä Salomoa tämän vielä eläessä. Hän kysyi: ”Kuinka te neuvotte vastaamaan tälle kansalle?”

7. He vastasivat hänelle: ”Jos olet hyvä ja suosiollinen tätä kansaa kohtaan ja puhut sille hyviä sanoja, niin siitä tulee sinun palvelijasi koko elinajaksesi.”

8. Mutta Rehabeam hylkäsi vanhin-ten hänelle antaman neuvon ja kysyi neuvoa nuorilta miehiltä, jotka olivat kasvaneet hänen kanssaan ja olivat nyt hänen palveluksessaan.

9. Hän kysyi heiltä: ”Mitä te neuvotte vastaamaan tälle kansalle, joka on sanonut minulle: ’Kevennä iestä, jonka isäsi pani meidän päällemme?’”

10. Silloin nuoret miehet, jotka olivat kasvaneet hänen kanssaan, sanoivat hänelle: ”Puhu tälle kansalle, joka on sanonut sinulle: ’Sinun isäsi teki meidän ikeemme raskaaksi, mutta kevennä sinä sitä meidän päältäämme.’ Sano sille näin: ’Minun pikkusormeni on paksumpi kuin isäni lantio.’

11. Jos isäni on pannut teidän pääl- lenne raskaan ikeen, minä teen teidän ikeenne vielä raskaammaksi. Jos isäni on kurittanut teitä raipoilla, minä kuri- tan teitä piikkiruoskilla³⁷.”

12. Kolmantena päivänä Jerobeam ja koko kansa tulivat Rehabeamin luo, niin kuin kuningas oli sanonut: ”Palat- kaa kolmantena päivänä minun luok- seni.”

13. Kuningas Rehabeam vastasi is- raellilaisille kovin sanoin. Hän hylkäsi vanhimpien neuvon

14. ja puhui heille nuorten neuvon mukaan: ”Minä teen teidän ikeen- ne vielä raskaammaksi ja lisään sen kuormaa. Jos isäni on kurittanut teitä raipoilla, minä kuritan teitä piikkiruos- killa.”

15. Kuningas ei kuunnellut kansaa, sillä Jumala salli tapahtua näin toteut- taakseen sanansa, jonka hän, HERRA, oli puhunut siilolaisen Ahian kautta Je- robeamille, Nebatin pojalle.

16. Kun koko Israelin kansa huoma- si, ettei kuningas kuunnellut sitä, se sanoi kuninkaalle: ”Mitä osaa meillä on Daavidiin? Ei meillä ole perintöosaa lisain poikaan. Majoillesi, Israel! Pidä huolta talostasi, Daavid!” Ja israelilai- set menivät kotiansa.

17. Näin Rehabeamista tuli aino- astaan niiden israelilaisten kuningas, jotka asuivat Juudan kaupungeissa.

18. Kun kuningas Rehabeam lähetti verotöiden valvojan Hadoramin israeli- laisten luo, he kivittivät hänet kuoliaak- si. Silloin kuningas Rehabeam nousi kiireesti vaunuihinsa ja pakeni Jerusa- lemiin.

19. Näin Israel nousi kapinaan Daa- vidin kuningashuonetta vastaan, ja näin on ollut aina tähän päivään asti.

11. LUKU

Herran sana Rehabeamille

(1. Kun. 12:21–24)

1. Rehabeam tuli Jerusalemiin ja kutsui koolle Juudan ja Benjaminin heimot, satakahdeksankymmentä- tuhatta sotakuntoista valiosotilasta, so- taan Israelia vastaan palauttaakseen kuninkuuden itselleen.

2. Mutta Jumalan miehelle Semajal- le tuli tämä HERRAN sana:

3. ”Sano Juudan kuninkaalle Re- habeamille, Salomon pojalle, sekä kaikille Juudan ja Benjaminin alueilla asuville israelilaisille:

4. ’Näin sanoo HERRA: Älkää lähtekö sotimaan veljiänne vastaan. Palatkaa kukin kotinne, sillä se, mikä on tapah- tunut, on lähtöisin minusta.’” He totte-

livat HERRAN sanaa, kääntyivät takaisin eivätkä menneet sotimaan Jerobeamia vastaan.

Rehabeam lujittaa valtaansa

5. Rehabeam asui Jerusalemissa ja linnoitti Juudan kaupunkeja piirityksen varalle.

6. Hän linnoitti Beethlehem, Eetan, Tekoan,

7. Beet-Suurin, Sookon, Adullamin,

8. Gatin, Maaresan, Siifin,

9. Adoraimin, Laakiksen, Asekan,

10. Soran, Aijalonin ja Hebronin. Nämä ovat Juudan ja Benjaminin alueilla olevia linnoitettuja kaupunkeja.

11. Hän vahvisti niiden varustuksia, asetti niille päälliköt ja sijoitti niihin ruoka-, öljy- ja viinivarastoja.

12. Jokaiseen kaupunkiin hän sijoitti kilpiä ja keihäitä ja linnoitti kaupungit hyvin lujiksi. Näin Juuda ja Benjamin pysyivät hänen vallassaan.

13. Papit ja leeviläiset, joita asui kaikkialla Israelissa, tulivat kukin alueeltaan ja asettuivat Rehabeamin puolelle.

14. Leeviläiset näet jättivät laidunmaansa ja perintömaansa ja lähtivät Juudaan ja Jerusalemiin, koska Jerobeam ja hänen poikansa olivat hylänneet heidät, eivätkä sallineet heidän pappeina palvella HERRAA.

2. Aik. 13:9

15. Jerobeam oli asettanut omia pappejaan palvelemaan uhrikukkuloilla ja uhraamaan pukkien ja sonnivasikoiden patsaille, jotka hän oli teettänyt.

1. Kun. 12:31, 13:33

16. Leeviläisiä seurasivat kaikista Israelin heimoista ne, jotka sydämeästään antautuivat etsimään HERRAA, Israelin Jumalaa. He tulivat Jerusalemiin uhraukseen HERRALLE, isiensä Jumalalle.

17. Näin he vahvistivat Juudan valtakuntaa ja tukivat kolme vuotta Rehabeamia, Salomon poikaa, sillä kolme vuotta he vaelsivat Daavidin ja Salomon teitä.

Rehabeamin perhe

18. Rehabeam otti vaimokseen Mahalatin, joka oli Daavidin pojan Jerimotin ja lisain pojan Eliabin tyttären Abihailin tytär.

1. Sam. 16:6, 17:13

19. Mahalat synnytti hänelle poikia: Jeusin, Semarjan ja Saahamin.

20. Mahalatin jälkeen Rehabeam otti vaimokseen Maakan, Absalominn tyttären, joka synnytti hänelle Abian, Attain, Siisan ja Selomitin.

1. Kun. 15:2

21. Rehabeam rakasti Maakaa, Absalominn tytärtä, enemmän kuin kaikkia muita vaimojaan ja sivuvaimojaan. Hän oli näet ottanut kahdeksantoista vaimoa ja kuusikymmentä sivuvaimoa, ja hänelle syntyi kaksikymmentäkahdeksan poikaa ja kuusikymmentä tytärtä.

22. Rehabeam asetti Abian, Maakan pojan, päämieheksi, ruhtinaaksi veljensä joukossa, sillä hän aikoi tehdä tästä kuninkaan.

23. Viisaasti hän jakoi kaikki Juudan ja Benjaminin alueiden maakunnat ja varustetut kaupungit kaikkien poikien kesken ja antoi heille runsaasti elintarpeita ja hankki heille paljon vaimoja.

12. LUKU

Siisak hyökkää Juudaan

(1. Kun. 14:26–28)

1. Kun Rehabeamin kuninkuus oli vakiintunut ja hänestä oli tullut mahtava, hän hylkäsi HERRAN lain, niin myös koko Israel hänen kanssaan.

2. Mutta kuningas Rehabeamin viidentenä hallitusvuotena Egyptin kuningas Siisak hyökkäsi Jerusalemia vastaan. Näin tapahtui sen vuoksi, että israeliläiset olivat tulleet uskottomiksi HERRAA kohtaan.

3. Siisakilla oli mukanaan tuhat kaksisataa sotavaunua ja kuusikymmentätuhatta ratsumiestä. Lisäksi hänen kanssaan tuli Egyptistä suunnaton joukko libyalaisia, sukkilaisia ja kuusilaisia.

4. Siisak valloitti Juudan varustetut kaupungit ja tuli Jerusalemiin saakka.

2. Aik. 11:5

5. Profeetta Semaja tuli Rehabeamin ja Juudan päämiesten luo, jotka olivat vetäytyneet Jerusalemiin Siisakia pakoon, ja sanoi heille: "Näin sanoo HERRA: 'Te olette hylänneet minut, ja siksi minäkin olen hylännyt teidät ja jättänyt teidät Siisakin käsiin.'"

6. Silloin Israelin päämiehet ja kuningas nöyrytyivät ja sanoivat: "HERRA on vanhurskas."

7. Kun HERRA näki heidän nöyrytyvän, tuli Semajalle tämä HERRAN sana: "Koska he ovat nöyrytyneet, minä en tuhoa heitä vaan annan heidän juuri ja juuri pelastua, eikä minun vihaani vuodoteta Jerusalemin päälle Siisakin käden kautta."

8. Heistä tulee kuitenkin hänen palvelijoitaan, että he tulisivat tietämään, millaista on palvella minua ja millaista on palvella vieraiden maiden kuninkaita."

9. Egyptin kuningas Siisak hyökkäsi siis Jerusalemia vastaan. Hän otti HERRAN temppelin aarteet ja kuninkaan palatsin aarteet ja vei ne kaikki. Hän otti myös kaikki Salomon teettämät kultakilvet. 1. Kun. 10:16,2. Aik. 9:15,16

10. Kuningas Rehabeam teetti niiden tilalle pronssikilvet ja uskoi ne kuninkaan palatsin ovella vartioivan henkivartiin päälliköiden haltuun.

11. Niin usein kuin kuningas meni HERRAN temppeliin, henkivartijat seurasivat mukana ja kantoivat kilpiä ja veivät ne sitten takaisin henkivartijoiden huoneeseen.

12. Kun Rehabeam nöyryyi, HERRAN viha häntä kohtaan lauhui eikä täydellistä tuhoa tullut. Olihan Juudassa vielä jotain hyvääkin.

Rehabeamin kuolema

(1. Kun. 14:21,30,31)

13. Kuningas Rehabeamin asema vahvistui Jerusalemissa, ja hän säilytti kuninkuutensa. Hän oli neljäkymmenen vuoden ikäinen tullessaan kuninkaaksi ja hallitsi seitsemäntoista vuotta Jerusalemissa, kaupungissa, jonka HERRA oli valinnut kaikkien Israe-

lin heimojen keskeltä asettaakseen nimensä sinne. Rehabeamin äiti oli ammonilainen, nimeltään Naema.

2. Moos. 20:24; 5. Moos. 12:5

14. Rehabeam teki sitä, mikä on paha, sillä hän ei kiinnittänyt sydäntään etsimään HERRAA.

15. Rehabeamin vaiheet, aikaisemmat ja myöhemmät, on kirjoitettu sukuuetteloiden tapaan profeetta Semajan ja näkijä Iddon historiaan. Rehabeam ja Jerobeam kävivät sotaa kaiken aikaa. 1. Kun. 14:29

16. Sitten Rehabeam meni lepoon isiensä luo, ja hänet haudattiin Daavidin kaupunkiin. Hänen jälkeensä tuli kuninkaaksi hänen poikansa Abia.

13. LUKU

Abia Juudan kuninkaana

(1. Kun. 15:1–8)

1. Abia tuli Juudan kuninkaaksi kuningas Jerobeamin kahdeksantentoista hallitusvuotena.

2. Hän hallitsi kolme vuotta Jerusalemissa. Hänen äitinsä oli nimeltään Mikaja³⁸, Uurielin tytär, kotoisin Gibeasta. Abian ja Jerobeamin välillä vallitsi sotatila.

3. Abia aloitti sodan urhoollisten miesten sotajoukolla, neljäläsadalla tuhannella valiosotilaalla, mutta Jerobeam asettui rintamaan häntä vastaan kahdeksansadantuhannen kokeneen valiosotilaan joukolla.

4. Abia nousi Semaraimin vuoren laelle Efraimin vuoristossa ja huusi: "Kuulkaa minua, Jerobeam ja koko Israel!"

5. Kyllä teidän pitäisi tietää, että HERRA, Israelin Jumala, on antanut Daavidille ja hänen pojilleen ikuisiksi ajoiksi Israelin kuninkuuden, lujan kuin suolaliitto. 3. Moos. 2:13; 4. Moos. 18:19

6. Jerobeam, Nebatin poika, Daavidin pojan Salomon palvelija, nousi kuitenkin kapinaan herraansa vastaan. 1. Kun. 11:26

38 13:2. 2. Aik. 11:21–22 ja 1. Kun. 15:2 jakeissa nimi esiintyy muodossa Maaka, Absalomin tytär.

7. Hänen luokseen kokoontui tyhjäntoimittajia, kelvottomia miehiä, ja he pääsivät voitolle Rehabeamista, Salomon pojasta. Rehabeam oli nuori ja arka eikä voinut vastustaa heitä.

8. Nyt te luulette voivanne vastustaa HERRAN valtakuntaa, joka on Daavidin poikien käsissä, koska teitä on suuri joukko ja teillä on kultaiset sonnivasikat, jotka Jerobeam on teettänyt teille jumaliksi. 1. Kun. 12:28–30

9. Ettekö te karkottaneet HERRAN pappeja, Aaronin jälkeläisiä ja leeviläisiä, ja asettaneet itsellenne pappeja, niin kuin muiden maiden kansat? Kuka tahansa tuli vihittämään itsensä papiin virkaan sonnimullikka ja seitsemän pässiä mukanaan, hänestä tuli epäjumalan pappi. 1. Kun. 12:31; 2. Aik. 11:14

10. Mutta meidän Jumalamme on HERRA. Me emme ole hylänneet häntä, ja Aaronin jälkeläiset palvelevat pappeina HERRAA, ja leeviläiset toimivat omissa palvelutehtävissään.

11. He polttavat joka aamu ja joka ilta polttouhreja ja hyvänhajuista suitutusta HERRALLE, järjestävät leivät puhtaalla kullalla päällystetyille pöydälle ja sytyttävät joka ilta kultaisen, seitsemahaaraisen lampunjalan lamput. Me näet noudatamme HERRAN, meidän Jumalamme, säädöksiä, mutta te olette hylänneet hänet. 2. Moos. 25:30,37,29:38; 2. Aik. 2:3

12. Meidän kanssamme on Jumala, meitä johtamassa, ja hänen pappinsa puhaltavat pasuunoillaan taistelumerkin teitä vastaan. Israelilaiset, älkää soikoo HERRAA, isienne Jumalaa, vastaan, sillä siinä te ette onnistu!” 4. Moos. 10:9

13. Mutta Jerobeam oli pannut väijytysjoukkoja kiertämään Juudan miesten taakse. Niinpä osa joukoista oli Juudan miesten edessä ja osa väijyksissä heidän takanaan.

14. Kun Juudan miehet kääntyivät, he näkivät, että heidän edessään ja takanaan oli sotajoukkoja. Silloin he huusivat avukseen HERRAA, ja papit puhalsivat pasuunoihin.

15. Sitten Juudan miehet nostivat sotahuudon, ja heidän huutaessaan Jumala antoi Abian ja Juudan voittaa Jerobeamin ja koko Israelin.

16. Israelilaiset kääntyivät pakoon Juudan miesten edessä, ja Jumala antoi heidät näiden käsiin.

17. Abia joukkoineen tuotti heille suuren tappion. Israelilaisista kaatui surmattuina viisisatauhatta valiosotilasta.

18. Näin israelilaiset nöyryytettiin sillä kertaa. Mutta Juudan miehet voimistuivat, koska he turvautuivat HERRAAN, isiensä Jumalaan.

19. Abia ajoi Jerobeamia takaa ja valloitti häneltä kaupunkeja: Beetelin ja sen ympärillä olevat kylät, Jesanan ja sen ympärillä olevat kylät sekä Efronin ja sen ympärillä olevat kylät.

20. Jerobeam ei enää tullut voimiinsa Abian aikana, ja HERRA löi häntä, niin että hän kuoli.

21. Abian valta sen sijaan vahvistui. Hän otti itselleen neljätoista vaimoa, ja hänelle syntyi kaksikymmentäkaksi poikaa ja kuusitoista tytärtä.

22. Muista Abiaa koskevista asioista, hänen vaelluksestaan ja sanoistaan, on kirjoitettu profeetta Iddon selityskirjaan. 2. Aik. 24:27

23. Sitten Abia meni lepoon isensä luo, ja hänet haudattiin Daavidin kaupunkiin. Aasa, hänen poikansa, tuli kuninkaaksi hänen jälkeensä. Hänen aikanaan maassa oli rauha kymmenen vuotta.

14. LUKU

Aasa Juudan kuninkaana

1. Aasa teki sitä, mikä oli hyvää ja oikein HERRAN, hänen Jumalansa, silmissä. 1. Kun. 15:11,12

2. Hän hävitti vieraat alttarit ja kukuloilla olevat uhripaikat, murskasi patfaat ja kaatoi aserapaalut.

3. Aasa kehotti Juudaa etsimään HERRAA, isiensä Jumalaa, ja noudattamaan lakia ja käskyjä.

4. Hän hävitti kaikista Juudan kaupunkeista kukkuloilla olevat uhripaikat

ja auringonpatsaat, ja hänen hallitessaan valtakunnassa oli rauha.

5. Aasa rakensi Juudaan linnoitettuja kaupunkeja. Maassa oli näet rauha, eikä hän näin vuosina joutunut sotaan, sillä HERRA oli antanut hänelle levon.

6. Aasa sanoi Juudalle: ”Linnoitakaamme nämä kaupungit, ympäröikäämme ne muureilla ja torneilla, porteilla ja salvoilla. Maa on vielä vallassamme, koska olemme etsineet HERRAA, Jumalaamme. Me olemme etsineet häntä, ja hän on antanut meille levon joka taholla.” Niin he rakensivat ja onnistuivat siinä.

7. Aasalla oli sotajoukko, Juudan heimosta kolmesataatuhatta miestä varustettuina kilvillä ja keihäillä ja Benjaminin heimosta kaksisataakahdeksankymmentätuhatta miestä, jotka kantoivat kilpeä ja jännittivät joutua. Kaikki nämä olivat kokeneita sotureita.

8. Kuusilainen Serah lähti heitä vastaan sotajoukolla, jossa oli tuhannen tuhatta miestä ja kolmesataa sotavainua, ja tuli Maaresaan saakka.

9. Aasa lähti häntä vastaan, ja he järjestäytyivät taisteluun Sefatan laaksoon lähelle Maaresaa.

10. Silloin Aasa huusi avuksi HERRAA, Jumalaansa, ja sanoi: ”HERRA, sinä yksin voit auttaa taistelussa vahvan ja heikon välillä. Auta meitä, HERRA, meidän Jumalamme, sillä me turvaamme sinuun ja sinun nimessäsi me olemme lähteneet tuota suurta joukkoa vastaan. HERRA, sinä olet meidän Jumalamme, älä salli ihmisen päästä voitolle sinusta!”
Tuom. 7:2,7; 1. Sam. 14:6

11. Niin HERRA löi kuusilaiset Aasan ja Juudan edessä, ja kuusilaiset pakenivat.
2. Aik. 16:8

12. Aasa sotajoukkoineen ajoi heitä takaa Gerariin saakka, ja kuusilaisia kaatui niin paljon, ettei heistä jäänyt henkiin ainoatakaan, sillä HERRA ja hänen sotajoukkonsa tuhosivat heidät. Aasan joukot saivat hyvin paljon saalista

13. ja valloittivat kaikki kaupungit Gerarin ympäriltä, sillä HERRAN kauhu oli vallannut ne. He ryöstivät kaikki kaupungit, sillä niissä oli paljon ryöstettävää.

14. He valtasivat myös paimentolaisleirit ja ottivat saaliikseen paljon pikkukarjaa ja kameleja. Sitten he palasivat Jerusalemiin.

15. LUKU

Asarjan profetia

1. Jumalan Henki tuli Asarjan, Oodedin pojan, ylle.

2. Hän meni Aasan luo ja sanoi hänelle: ”Kuulkaa minua, Aasa ja Juudan ja Benjaminin heimot! HERRA on teidän kanssanne, kun te olette hänen kanssaan. Jos etsitte häntä, te löydätte hänet, mutta jos te hylkääte hänet, hän hylkää teidät.”
5. Moos. 4:29; 1. Aik. 28:9;
2. Aik. 24:20,33;12,13

3. Israel oli kauan aikaa ilman oikeaa Jumalaa, ilman opetusta antavaa pappia ja ilman lakia.

Tuom. 2:10,17;6,21;25

4. Mutta kun israelilaiset ahdistuksessaan palasivat HERRAN, Israelin Jumalan, luo ja etsivät häntä, he löysivät hänet.
Tuom. 3:9,15,10:10

5. Tuohon aikaan ei kulkijoilla ollut rauhaa, sillä suuri sekasorto vallitsi kaikkien maiden asukkaiden keskuudessa.
Tuom. 5:6,19;22

6. Kansat hävittivät toisiaan, ja kaupunki kävi kaupunkia vastaan, sillä Jumala saattoi ne kaikenlaisilla ahdistuksilla sekasorron valtaan.

Tuom. 12:4,20:1

7. Mutta olkaa te lujia älkääkään antako kätenne vaipua, sillä te saatte teoistanne palkan.”
Jer. 31:16

Aasa puhdistaa jumalanpalveluksen

(1. Kun. 15:13–15)

8. Kun Aasa kuuli nämä profeetta Oodedin sanat ja profetian, hän rohkaisi mielensä ja poisti iljetykset kaikkialta Juudan ja Benjaminin alueelta sekä kaupungeista, jotka hän oli valloittanut

Efraimin vuoristosta. Sitten hän kun-
nosti HERRAN alttarin, joka oli HERRAN
temppelin eteishallin edessä.

9. Aasa kutsui koolle Juudan ja Ben-
jaminin heimot ja niiden keskuudessa
asuvat muukalaiset, jotka olivat tulleet
Efraimin, Manassen ja Simeonin alu-
eilta. Monet olivat näet siirtyneet Is-
raelista hänen luokseen nähtyään, että
HERRA, hänen Jumalansa, oli hänen
kanssaan.

10. He kaikki kokoontuivat Jerusale-
miin Aasan viidennentoista hallitusvuo-
den kolmannessa kuussa.

11. Sinä päivänä he uhrasivat HER-
RALLE seitsemänsataa nautaa ja seit-
semäntuhatta lammasta ja vuohta siitä
saaliista, jonka he olivat tuoneet.

2. Aik. 14:14

12. He sitoutuivat liittoon etsiäkseen
HERRAA, isiensä Jumalaa, koko sydä-
mestään ja kaikesta sielustaan,

Joos. 24:25; 2. Kun. 23:3

13. ja sopivat, että jokainen, joka ei
etsisi HERRAA, Israelin Jumalaa, surmat-
taisiin, olipa hän pieni tai suuri, mies tai
nainen.

5. Moos. 13:10,17:5

14. He vannoinvat valan HERRALLE suu-
reen ääneen, riemuhuudoin, pasuunoi-
den ja sofar-torvien pauhatessa.

15. Koko Juuda iloitsi valasta, sillä he
olivat vannoneet sen koko sydämes-
tään. Kun he näin kaikella tahtonsa voi-
malla etsivät HERRAA, he löysivät hänet,
ja HERRA antoi heidän päästä rauhaan
joka taholla.

16. Kuningas Aasa erotti jopa isoäi-
tinsä Maakan kuningattaren arvosta,
koska tämä oli pystyttänyt inhottavan
patsaan Aseralle. Aasa hakkasi tämän
inhotuksen maahan, rouhensi ja poltti
sen Kidroninlaaksossa.

17. Kukkuloilla olevia uhripaikkoja ei
kuitenkaan hävitetty Israelista, vaikka
muuten Aasa palveli HERRaa ehyellä
sydämellä koko elinaikansa.

18. Hän vei Jumalan temppeliin isän-
sä pyhät lahjat ja omat pyhät lahjansa:
hopean ja kullan ja astiat.

19. Sotaa ei ollut Aasan kolmanteen-
kymmenenteenviidenteen hallitusvuo-
teen asti.

16. LUKU

Aasan ja Baesan vihollisuus

(1. Kun. 15:17–22)

1. Aasan kolmantenakymmenente-
näkuudentena hallitusvuotena Baesa,
Israelin kuningas, nousi Juudaa vas-
taan ja linnoitti Raaman estääkseen
ketään tulemasta Juudan kuninkaan
Aasan luota tai menemästä hänen
luokseen.

2. Silloin Aasa otti hopean ja kullan
HERRAN temppelin ja kuninkaan palatsin
aarrekammioista ja lähetti ne Benha-
dadille, Aramin kuninkaalle, joka asui
Damaskoksessa. Aasa käski sanoa:

3. ”Olkoon liitto meidän välillämme,
kuten oli minun isäni ja sinun isäsi väli-
lä. Katso, minä lähetän sinulle hopeaa
ja kultaa. Mene ja riko liittosi Baesan,
Israelin kuninkaan, kanssa, jotta hän
jättäisi minut rauhaan.”

4. Benhadad kuuli kuningas Aasaa.
Hän lähetti sotajoukkojensa päälliköt
Israelin kaupunkoja vastaan ja valtasi
Iijonin, Daanin ja Aabel-Maimin sekä
kaikki Naftalin varastokaupungit.

5. Kun Baesa kuuli tämän, hän lo-
petti Raaman linnoittamisen ja jätti
työnsä kesken.

6. Kuningas Aasa otti mukaansa
kaikki Juudan miehet, ja he veivät Raa-
masta pois kivet ja puut, joita Baesa oli
käyttänyt linnoitustyössään. Niillä Aasa
linnoitti Geban ja Mispan.

Aasa vihastuu näkijä Hananiin

7. Noihin aikoihin näkijä Hanani tuli
Aasan, Juudan kuninkaan, luo ja sanoi
hänelle: ”Koska olet turvautunut Ara-
min kuninkaaseen etkä HERRAAN, Ju-
malaasi, Aramin kuninkaan sotajoukko
pelastuu sinun käsistäsi.

8. Eikö kuusilaisia ja libyalaisia ollut
suuri sotajoukko, hyvin paljon vaunuja
ja ratsumiehiä? Mutta koska sinä tur-
vaudit HERRAAN, hän antoi heidät sinun
käsiisi.

2. Aik. 14:10,11

9. Sillä HERRAN silmät tarkkailevat koko maata vahvistaakseen niitä, jotka ehyellä sydämellä ovat antautuneet hänelle. Sinä olet tehnyt tyhmästi. Tässä lähtien joudut jatkuvasti käymään sotia.” 1. Kun. 15:32; Jer. 16:17; Sak. 4:10

10. Mutta Aasa vihastui näkijään ja heittäi hänet vankilaan, niin raivoissaan hän oli. Tuohon aikaan Aasa sorti myös muita alamaisiaan.

Aasan sairaus ja kuolema

11. Aasan aikaisemmista ja myöhemmistä vaiheista on kirjoitettu Juudan ja Israelin kuninkaiden kirjaan.

12. Kolmantenäkymmenentenäyhdeksäntenä hallitusvuotenaan Aasa sairastui jaloistaan, ja tauti yltyi ankaraksi. Sairaudestaan huolimatta hän ei etsinyt HERRAA vaan haki apua lääkäreiltä.

13. Sitten Aasa meni lepoon isiensä luo. Hän kuoli neljäntenäkymmenentenäyhdeksäntenä hallitusvuotenaan.

14. Hänet haudattiin omaan hautaansa, jonka hän oli hakkauttanut itselleen Daavidin kaupunkiin, ja asetettiin leposijalle, joka oli täytetty haasteilla ja erilaisilla voiteensekoittajan valmistamilla aineilla. Hänen kunniakseen poltettiin erittäin suuri kuolinsuitutus. 2. Aik. 21:19; Jer. 34:5

17. LUKU

Joosafat Juudan kuninkaana

1. Aasan jälkeen tuli kuninkaaksi hänen poikansa Joosafat. Hän vahvisti valtansa Israelissa³⁹.

1. Kun. 15:24,22:41

2. Hän sijoitti sotaväkeä kaikkiin Juudan linnoitettuihin kaupunkeihin ja asetti maaherroja Juudan maahan ja Efraimin kaupunkeihin, jotka hänen isänsä Aasa oli valloittanut.

3. HERRA oli Joosafatin kanssa, sillä hän vaelsi samoja teitä, joita hänen isänsä Daavid oli aikaisemmin kulkenut. Hän ei etsinyt baaleja,

4. vaan hän etsi isänsä Jumalaa ja vaelsi hänen käskyjensä mukaan eikä tehnyt niin kuin Israel teki.

5. Siksi HERRA vahvisti Joosafatin kuninkuuden, ja koko Juuda antoi lahjoja hänelle. Niin hän sai paljon rikkautta ja kunniaa. 1. Sam. 10:27; 2. Aik. 18:1

6. Hänen rohkeutensa kasvoi HERRAN teillä, hän jopa hävitti kukkuloilla olevat uhripaikat ja aserat Juudasta.

7. Kolmantena hallitusvuotenaan Joosafat lähetti ylimmät virkamiehensä Benhailin, Obadjan, Sakarjan, Natanelin ja Miikajan antamaan opetusta Juudan kaupungeissa.

8. Heidän kanssaan hän lähetti leeviläiset Semajan, Netanjan, Sebadjan, Asaelin, Semiramotin, Joonatanin, Adonian, Tobian ja Toob-Adonian, ja näiden kanssa papit Elisaman ja Jooramin.

9. Nämä opettivat Juudassa. Heillä oli mukanaan HERRAN lain kirja, ja he kiersivät kaikissa Juudan kaupungeissa ja opettivat kansaa.

Joosafatin valta kasvaa

10. Kaikissa Juudaa ympäröivien maitten valtakunnissa syntyi sellainen pelko HERRAA kohtaan, etteivät ne uskaltaneet sotia Joosafatia vastaan.

11. Jotkut filistealaisetkin toivat Joosafatille lahjoja ja verona hopeaa. Arabialaiset toivat hänelle pikkukarjaa, seitsemäntuhatta seitsemänsataa pässiä ja seitsemäntuhatta seitsemänsataa pukkia.

12. Joosafat tuli yhä mahtavammaksi, ja hän rakensi Juudaan linnoituksia ja varastokaupunkeja.

13. Hänellä oli suuria rakennushankkeita Juudan kaupungeissa, ja Jerusalemissa hänellä oli sotaväkeä, valiosotilaita.

14. Seuraavassa luetellaan sotilasosastot heimoittain. Juudan heimon tuhannenpäälliköitä olivat päällikkö Adna, jonka alaisuudessa oli kolmesataatuhatta valiosotilasta.

15. Hänen rinnallaan oli päällikkö Joohan, jonka alaisuudessa oli kak-

39 17:1. Tässä Israel tarkoittaa Juudaa sekä niitä Efraimin sukukunnan alueita, jotka Aasa oli valloittanut pohjoisvaltakunnalta.

sisataakahdeksankymmentätuhatta valiosotilasta.

16. Joohanenin rinnalla oli Amasja, Sikrin poika, HERRALLE vapaaehtoisesti antautunut, jonka alaisuudessa oli kaksisataatuhatta valiosotilasta.

17. Benjamin heimon päälliköitä olivat Eljada, urhea soturi, jonka alaisuudessa oli kaksisataatuhatta jousella ja kilvellä varustettua valiosotilasta,

18. ja hänen rinnallaan Joosabad, jonka alaisuudessa oli satakahdeksankymmentätuhatta sotaan varustettua miestä.

19. Nämä palvelivat kuningasta niiden rinnalla, jotka kuningas oli sijoittanut kaikkialle Juudan linnoitettuihin kaupunkeihin.

18. LUKU

Väärien profeettojen neuvot Ahabille

(1. Kun. 22:1–12)

1. Näin Joosafatille kertyi paljon rikkautta ja kunniaa ja hän lankoutui Ahabin kanssa.

2. Kun. 8:18;

2. Aik. 17:5,21:6

2. Muutamien vuosien kuluttua hän meni Ahabin luo Samariaan. Ahab teurastutti Joosafatille ja hänen kanssaan olevalle väelle paljon pikkukarjaa ja nautoja ja yllytti häntä lähtemään sotaan Gileadin Raamotia vastaan.

3. Ahab, Israelin kuningas, kysyi Joosafatilta, Juudan kuninkaalta: "Lähdetkö kanssani Gileadin Raamotiin?" Joosafat vastasi hänelle: "Minä niin kuin sinä, minun kansani niin kuin sinun kansasi! Minä lähden kanssasi sotaan."

4. Joosafat sanoi vielä Israelin kuninkaalle: "Kysy kuitenkin ensin, mitä HERRA sanoo."

5. Israelin kuningas kutsui koolle profeettoja, neljäsataa miestä, ja kysyi heiltä: "Tuleeko meidän lähteä sotaan Gileadin Raamotia vastaan vai emmekö lähde?" He vastasivat: "Lähde! Jumala antaa sen kuninkaan käsiin."

6. Mutta Joosafat sanoi: "Eikö täällä ole enää ketään muuta HERRAN profeettaa, jolta voisimme kysyä?"

7. Israelin kuningas vastasi Joosafatille: "On vielä yksi mies, jolta voisimme kysyä HERRAN tahtoa. Mutta minä vihaan häntä, sillä hän ei koskaan profetoi minulle hyvää vaan aina pahaa. Hän on Miika, Jimlan poika." Joosafat sanoi: "Älköön kuningas puhuko noin."

8. Israelin kuningas kutsui erään hovimiehen ja sanoi: "Hae kiireesti Miika, Jimlan poika!"

9. Israelin kuningas ja Joosafat, Juudan kuningas, istuivat kumpikin valtaistuimellaan Samarian portin aukiolla puettuina kuninkaallisiin vaatteisiin, ja kaikki profeetat olivat hurmoksissa heidän edessään.

10. Sidkia, Kenaanan poika, teki itselleen rautasarvet ja sanoi: "Näin sanoo HERRA: 'Näillä sinä pusket aramilaisia, kunnes teet heistä lopun.'"

11. Kaikki profeetat profetoivat samoin sanoin: "Mene Gileadin Raamotiin, niin sinä menestyt, sillä HERRA antaa kaupungin kuninkaan käsiin."

Miikan neuvoja ei kuunnella

(1. Kun. 22:13–28)

12. Sanansaattaja, joka oli mennyt kutsumaan Miikaa, sanoi hänelle: "Katsotaan, kaikki profeetat ovat yhdestä suusta luvanneet kuninkaalle hyvää. Olkoon sinunkin sanomasi heidän sanomansa kaltainen. Lupaa sinäkin hyvää."

13. Mutta Miika vastasi: "Niin totta kuin HERRA elää, minä puhun sen, mikä Jumalani minulle sanoo."

14. Miika tuli kuninkaan eteen, ja kuningas kysyi häneltä: "Miika, tuleeko meidän lähteä sotaan Gileadin Raamotiin vai luovummeko ajatuksesta?" Miika vastasi: "Lähtekää, niin te menestytte, sillä heidät annetaan teidän käsiinne."

15. Mutta kuningas sanoi hänelle: "Kuinka monta kertaa minun on vannottava sinua, ettet puhu minulle muuta kuin totta HERRAN nimessä?"

16. Miika vastasi: "Minä näin koko Israelin hajallaan vuorilla kuin lampaat, joilla ei ole paimenta. Ja HERRA sanoi: 'Näillä ei ole isäntää. Palatkoon kukin rauhassa kotiinsa.'"

17. Niin Israelin kuningas sanoi Joosafatille: "Enkö minä sanonut sinulle, ettei hän koskaan profetoi minulle hyvää vaan aina pahaa!"

18. Mutta Miika sanoi: "Kuulkaa siis HERRAN sana! Minä näin HERRAN istuvan istuimellaan ja kaikki taivaan joukot seisomassa hänen luonaan, hänen oikealla ja vasemmalla puolellaan.

19. Ja HERRA kysyi: 'Kuka viekoittelisi Ahabin, Israelin kuninkaan, lähtemään sotaan, että hän kaatuisi Gileadin Raamotissa?' Yksi sanoi yhtä, toinen toista.

20. Silloin tuli esiin eräs henki, joka asettui seisomaan HERRAN eteen ja sanoi: 'Minä viekoittelen hänet.' HERRA kysyi siltä: 'Miten?'

21. Henki vastasi: 'Minä lähdän sinne ja menen valheen hengeksi kaikkien hänen profeettojensa suuhun.' Silloin HERRA sanoi: 'Saat viekoitella, sillä siihen sinä pystyt. Mene ja tee niin!'

22. Ja nyt, katso, HERRA on pannut valheen hengen kaikkien näiden sinun profeettojesi suuhun. HERRA on päättänyt, että sinun osaksesi tulee onnettomuus."

23. Silloin Sidkia, Kenaanan poika, meni Miikan luo, löi häntä poskelle ja sanoi: "Mitä tietä HERRAN Henki olisi poistunut minusta puhuakseen vain sinun kanssasi?"

Jer. 20:2; Joh. 18:22; Ap. t. 23:2

24. Miika vastasi: "Sen saat nähdä sinä päivänä, jona kuljet huoneesta toiseen etsien piilopaikkaa."

25. Israelin kuningas sanoi: "Ottakaa Miika kiinni ja viekää hänet takaisin kaupungin päällikön Aamonin ja kuninkaan pojan Jooaksen luo

26. ja sanokaa: 'Näin sanoo kuningas: Pankaa tämä mies vankilaan ja elättäkää häntä vesitilkalla ja leivänkannikalla, kunnes minä palaan voittajana takaisin.'"

27. Miika vastasi: "Jos sinä todella palaat voittajana takaisin, silloin HERRA ei ole puhunut minun kauttani." Ja vielä hän sanoi: "Kuulkaa tämä, kaikki kansat!"

Ahab kuolee taistelussa

(1. Kun. 22:29–35)

28. Sitten Israelin kuningas ja Joosafat, Juudan kuningas, menivät Gileadin Raamotiin.

29. Israelin kuningas sanoi Joosafatille: "Minä pukeudun tuntemattomaksi ennen kuin käyn taisteluun. Ole sinä kuitenkin omissa vaatteissasi." Niin Israelin kuningas pukeutui valeasuun ja lähti taisteluun.

30. Mutta Aramin kuningas oli antanut käskyn sotavaunujen päälliköille: "Älkää ryhtykö taisteluun kenenkään muun kanssa, oli hän arvoltaan alempi tai ylempi, kuin ainoastaan Israelin kuninkaan kanssa."

31. Kun sotavaunujen päälliköt näkivät Joosafatin, he sanoivat: "Tuo on varmaankin Israelin kuningas", ja piirittivät hänet hyökätäkseen hänen kimppuunsa. Silloin Joosafat huusi apua, ja HERRA auttoi häntä, ja houkutteli heidät pois hänen luotaan.

32. Kun sotavaunujen päälliköt näkivät, ettei hän ollutkaan Israelin kuningas, he lakkasivat ahdistamasta häntä.

33. Mutta eräs mies, joka oli jännittänyt jousensa ja ampunut umpimähkään, osui Israelin kuningasta vyöpanssarin ja rintahaarniskan väliin. Kuningas sanoi silloin vaunujensa ohjaajalle: "Käännä vaunut ja vie minut pois taistelusta. Minä olen haavoittunut."

34. Mutta taistelun käydessä tuona päivänä yhä kiivaammaksi Israelin kuningas jäi seisomaan vaunuihinsa vastapäätä aramilaisia iltaan asti. Auriongonlaskun aikaan hän kuoli.

Joosafat järjestää oikeusasioita

1. Joosafat, Juudan kuningas, palasi rauhassa takaisin kotiinsa Jerusalemiin.

2. Silloin näkijä Jeehu, Hananin poika, meni kuningas Joosafatia vastaan ja sanoi hänelle: "Oliko sinun autettava jumalatonta? Rakastatko sinä HERRAN vihamiehiä? Tämän vuoksi sinun pääläsi on HERRAN viha. 2. Aik. 16:7

3. Mutta sinussa on myös hyvää. Olethan hävittänyt aserat maasta ja taivuttanut sydämesi etsimään Jumalaa." 2. Aik. 17:3,4

4. Niin Joosafat jäi Jerusalemiin. Hän kulki jälleen kansan keskuudessa Beersebasta aina Efraimin vuoristoon asti ja sai kansan palaamaan takaisin HERRAN, isiensä Jumalan, luo.

5. Hän asetti tuomareita maahan, kaupunki kaupungilta jokaiseen Juudan linnoitettuun kaupunkiin. 5. Moos. 16:18

6. Hän sanoi tuomareille: "Katsokaa, mitä teette, sillä te ette ole tuomitesanne vastuussa ihmisille vaan HERRALLE. Hän on teidän kanssanne, kun te tuomitsette. Room. 13:4

7. Hallitkoon siis teitä HERRAN pelko. Katsokaa tarkoin, mitä teette, sillä HERRA, meidän Jumalamme, ei ole väärämielinen eikä puolueellinen, eikä hän ota lahjuksia." 5. Moos. 10:17; 1. Sam. 16:7; Job 34:19; Room. 2:11

8. Myös Jerusalemiin Joosafat asetti leeviläisiä, pappeja ja Israelin perhekuntien päämiehiä jakamaan oikeutta HERRAN lain mukaan ja ratkaisemaan riita-asioita. Kun Joosafat oli palannut Jerusalemiin, 5. Moos. 17:8,21:5

9. hän antoi tuomareille käskyn: "Tehkää näin HERRAN pelossa, luotettavasti ja kokosydämisesti:

10. Jokaisessa riita-asiassa, jonka omissa kaupungeissaan asuvat virkaveljenne tuovat teidän eteenne – koskipa asia sitten henkirikosta tai lain, käskyjen, säädöskien tai oikeuksien tulkintaa – varoittakaa heitä, ettei heistä tulisi syyllisiä HERRAN edessä ja ettei

viha kohtaisi teitä ja veljiänne. Tehkää näin, niin ette joudu syyllisiksi.

11. Ylipappi Amarja on esimiehenen kaikissa HERRAN asioissa ja Sebadja, Ismaelin poika, Juudan heimon päämies, kaikissa kuninkaan asioissa. Leeviläiset ovat teidän johtomiehiänne. Olkaa lujat ja ryhtykää työhön! HERRA olkoon sen kanssa, joka toimii oikein."

20. LUKU

Joosafat etsii hädässä Herraa

1. Tämän jälkeen lähtivät mooabilaiset ja ammonilaiset ja heidän kanssaan myös joukko muita ammonilaiten keskuudessa asuvia sotimaan Joosafatia vastaan.

2. Joosafatille tultiin kertomaan: "Suuri sotajoukko tulee sinua vastaan meren toiselta puolelta, Edomista⁴⁰, ja se on jo Hasason-Taamarissa." Hasason-Taamar tarkoittaa Een-Gediä.

3. Joosafat pelästyi ja kääntyi etsimään neuvoa HERRALTA, ja hän kuulutti paaston koko Juudaan.

4. Silloin Juuda kokoontui pyytämään apua HERRALTA, ja kaikista Juudan kaupungeista tultiin huutamaan HERRAA avuksi.

5. Joosafat astui Juudan ja Jerusalemin seurakunnan eteen HERRAN tempelissä, uuden esipihan edessä,

6. ja sanoi: "HERRA, meidän isiemme Jumala! Etkö juuri sinä ole Jumala taivaassa? Sinä hallitset kaikkia kansoja ja valtakuntia, sinun kädessäsi on voima ja väkevyys, eikä kukaan kestä sinun edessäsi. 1. Aik. 29:11; Matt. 6:13

7. Etkö sinä, meidän Jumalamme, ole se, joka karkoitti tämän maan asukkaat kansasi Israelin edeltä ja annoit maan ystäväsi Abrahamin jälkeläisille ikuisiksi ajoiksi?

8. He asettuivat siihen asumaan, rakensivat siihen temppelin sinun nimellesi ja sanoivat:

9. 'Jos meitä kohtaa onnettomuus, miekka, rangaistus, rutto tai nälänhätä, niin me astumme tämän temppelin

40 20:2. Masoreettisessa tekstissä: 'Aramista'.

eteen ja sinun eteesi, sillä sinun nimesi on tässä temppeleissä. Me huudamme sinua hädässämme, ja sinä kuulet ja autat.’

1. Kun. 8:33,37; 2. Aik. 6:24,28

10. Vastassamme ovat nyt ammonilaiset, mooabilaiset ja Seirin vuoristolaiset. Sinä et antanut israelilaisten kulkea näiden kansojen alueiden kautta, kun he tulivat Egyptin maasta, vaan he kulkivat niiden ohi eivätkä tuhonneet niitä.

5. Moos. 2:5,9,19

11. Näin he nyt palkitsevat meidät: he ovat tulossa karkottamaan meidät maasta, joka kuuluu sinulle ja jonka olet antanut meille perinnöksi.

12. Jumalamme, etkö tuomitse noita kansoja? Meillä ei ole voimaa vastustaa tuota suurta joukkoa, joka on tulossa kimppuamme. Me emme tiedä mitä tehdä, ja siksi meidän silmämme katsovat sinuun.”

Ps. 121:1,123:1

13. Kaikki Juudan miehet seisoivat HERRAN edessä mukanaan vaimot ja lapset ja jopa sylivauvat.

Herra vastaa Joosafatille

14. Silloin HERRAN Henki tuli seurakunnan keskellä leeviläisen Jahasielin, Aasafin jälkeläisen päälle. Jahasiel oli Sakarjan poika, tämä Benajan poika, tämä Jeielin ja tämä Mattanjan poika.

15. Hän sanoi: ”Kunnelkaa tarkasti, kaikki te Juudan ja Jerusalemin asukkaat ja sinä kuningas Joosafat. Näin sanoo teille HERRA: ’Älkää pelätkö alkääkää arkaילו tuota suurta sotajoukkoa, sillä tämä sota ei ole teidän vaan Jumalan.

16. Menkää huomenna alas vihollisia vastaan. He nousevat silloin Sitsin solaa pitkin, ja te kohtaatte heidät sen laakson päässä, joka on itään päin Jeruelin autiomaasta.

17. Mutta teidän asianne ei ole silloin taistella. Pysykää paikoillanne, seisokaa ja katsokaa, kuinka HERRA pelastaa teidät, Juuda ja Jerusalemin. Älkää pelätkö alkääkää arkaילו! Menkää huomenna heitä vastaan, ja HERRA on teidän kanssanne.”

2. Moos. 14:13,14

18. Silloin Joosafat kumartui maahan kasvoilleen, ja kaikki Juudan miehet ja Jerusalemin asukkaat heittäytyivät HERRAN eteen osoittamaan hänelle kunniotusta.

19. Kehatin ja Koorahin jälkeläisiin kuuluvat leeviläiset nousivat ylistämään HERRAA, Israelin Jumalaa, hyvin voimakkaalla äänellä.

20. Varhain seuraavana aamuna he kaikki nousivat ja lähtivät Tekoan autiomaahan. Kun he olivat lähdössä, Joosafat astui esiin ja sanoi: ”Kuulkaa minua, Juudan ja Jerusalemin asukkaat! Uskokaa HERRAAN, Jumalaanne, niin te olette turvassa, ja uskokaa hänen profeettojaan, niin te menestytte.”

Jes. 7:9

21. Kysyttyään kansalta neuvoa hän asetti pyhiin asuihin pukeutuneet laulajat ylistämään HERRAA. Nämä lähtivät liikkeelle sotaan varustautuneen joukon edellä ja lauloivat: ”Kiittäkää HERRAA, hänen armonsa pysyy ikuisesti.”

Ps. 106:1,136:1

Joosafat voittaa vihollisensa

22. Samalla hetkellä kun he virittivät riemuhuudon ja ylistyslaulun, HERRA antoi väijyksissä olleen joukon hyökätä ammonilaisten, mooabilaisten ja Seirin vuoristolaisten selustaan, niiden, jotka olivat hyökänneet Juudan kimppuun, ja niin heidät lyötiin.

23. Ammonilaiset ja mooabilaiset asettuivat näet Seirin vuoristolaisia vastaan tuhoamaan ja hävittämään näitä. Surmattuaan Seirin miehet he ryhtyivät surmaamaan toisiaan.

Tuom. 7:22; 1. Sam. 14:20

24. Kun Juudan miehet tulivat paikalle, josta näkyi autiomaahan, ja kääntyivät katsomaan sotajoukkoa, he näkivät maassa vain ruumiita. Yksikään vihollista ei ollut päässyt pakoon.

25. Silloin Joosafat lähti joukkoineen ryöstämään heiltä saalista. He löysivät ruumiiden seasta paljon tavaraa, vaatteita ja kalliita esineitä ja ottivat itselleen enemmän kuin jaksoivat kantaa. Kolme päivää he ryöstivät saalista, sillä sitä oli paljon.

26. Neljäntenä päivänä he kokoon-tuivat Berakalaaksoon. Siellä he ylisti-vät HERRAA, ja siksi paikan nimenä on Berakalaakso⁴¹ vielä tänäkin päivänä.

27. Sen jälkeen kaikki Joosafatin joh-dossa olevat Juudan ja Jerusalemin miehet kääntyivät iloiten paluumatkalle Jerusalemiin, sillä HERRA oli ilahdutta-nut heitä antamalla heille voiton heidän vihollisistaan.

28. He saapuivat Jerusalemiin ja men-ivät harppuja, lyyroja ja pasuunoita soittaen HERRAN temppeleihin.

29. Pelko Jumalaa kohtaan valtasi kaikki ympärillä olevat valtakunnat, kun niissä kuultiin HERRAN soitteiden Israelin vihollisia vastaan. 1. Moos. 35:5

30. Näin Joosafatin valtakunta sai elää rauhassa, sillä hänen Jumalan-sa antoi hänen päästä rauhaan joka taholla.

Joosafatin liitto Ahasjan kanssa

(1. Kun. 22:41–46)

31. Joosafat hallitsi siis Juudaa. Hän oli kolmenkymmenenviiden vuoden ikäinen tullessaan kuninkaaksi, ja hän hallitsi Jerusalemissa kaksikymmen-täviisi vuotta. Hänen äitinsä oli Asuba, Silhin tytär.

32. Joosafat kulki kaikessa isänsä Aasan tietä, siltä poikkeamatta, ja teki sitä, mikä oli oikein HERRAN silmissä.

33. Kukkuloilla olevia uhripaikkoja ei kuitenkaan hävitetty, eikä kansa ollut vielääkään taivuttanut sydäntään isien-sä Jumalan puoleen.

34. Muista Joosafatia koskevista asioista, hänen aikaisemmista ja myö-hemmistä vaiheistaan, on kirjoitettu Jeehun, Hananin pojan, historiassa, joka on otettu Israelin kuninkaiden kir-jaan. 2. Kun. 19:2

35. Myöhemmin Juudan kuningas Joosafat liittoutui Israelin kuninkaan Ahasjan kanssa, jonka teot olivat ju-malattomia.

36. Joosafat liittoutui Ahasjan kanssa rakentaakseen laivoja, joiden oli määrä kulkea Tarsikseen. Laivat he rakensivat Esjon-Geberissä.

37. Mutta Elieser, Doodavahun poika Maaresasta, profetoi Joosafatia vas-taan ja sanoi: ”Koska olet liittoutunut Ahasjan kanssa, HERRA särkee sen, mitä olet rakentanut.” Niin laivat jou-tuivat haaksirikkoon eivätkä päässeet Tarsikseen.

21. LUKU

Jooram Juudan kuninkaana

(2. Kun. 8:17–22)

1. Joosafat meni lepoon isiensä luo, ja hänet haudattiin isiensä viereen Daavidin kaupunkiin. Hänen poikansa Jooram tuli kuninkaaksi hänen jälkeen-sä. 1. Kun. 22:51; 2. Kun. 8:16

2. Jooramin veljiä olivat Joosafatin pojat Asarja, Jehiel, Sakarja, Asarjahu, Miikael ja Sefatja. Nämä kaikki olivat Juudan⁴² kuninkaan Joosafatin poikia.

3. Heidän isänsä oli antanut heille paljon lahjoja: hopeaa, kultaa ja kal-leuksia sekä linnoitettuja kaupunkeja Juudassa. Kuninkuuden hän oli kui-tenkin antanut Jooramille, sillä tämä oli esikoinen.

4. Kun Jooram oli noussut isänsä valtaistuimelle ja vahvistanut aseman-sa, hän tappoi miekalla kaikki veljensä ja eräitä Israelin johtomiehiä.

5. Jooram oli kuninkaaksi tullessaan kolmenkymmenen kahden vuoden ikäi-nen ja hallitsi Jerusalemissa kahdek-san vuotta.

6. Hän vaelsi Israelin kuninkaiden tietä Ahabin suvun tavoin. Hänellä oli näet vaimona Ahabin tytär, ja hän teki sitä, mikä on pahaa HERRAN silmissä.

7. HERRA ei kuitenkaan tahtonut tuho-ta Daavidin sukua, koska hän oli tehnyt liiton Daavidin kanssa ja koska hän oli luvannut antaa Daavidin ja hänen poi-kiensa lampun palaa ikuisesti.

2. Sam. 7:12,21:17; 1. Kun. 11:36

41 20:26. Berakhalaakso merkitsee Siunauslaakso, tunnetaan myös nimellä Joosafatinlaakso. Ks. Jooeel 4:2.

42 21:2. Masoreettisessa tekstissä: Israelin.

8. Jooramin päivinä edomilaiset nousivat kapinaan Juudan valtaa vastaan ja asettivat itselleen kuninkaan.

9. Silloin Jooram lähti liikkeelle päällikköineen ja kaikkein sotavaunuineen. Hän nousi yöllä ja voitti edomilaiset, jotka olivat piirittäneet hänet ja sota-vaunujen päälliköt.

10. Edomilaiset kuitenkin kapinoivat Juudan valtaa vastaan, kunnes pääsivät vapaiksi, ja näin on ollut tähän päivään asti. Myös Libna nousi kapinaan ja irrottautui Jooramin vallan alaisuudesta, koska Jooram oli hylännyt HERRAN, isänsä Jumalan.

11. Kaiken lisäksi hän teetti uhripaikoja kukkuloille Juudan vuoristoon, vietti Jerusalemin asukkaat haureuteen ja johti Juudan harhaan.

Profeetta Elia kirje

12. Jooramille tuli profeetta Elialta kirje, jossa sanottiin: ”Näin sanoo HERRA, isäsi Daavidin Jumala: Sinä et ole kulkenut isäsi Joosafatin teitä etkä Aasan, Juudan kuninkaan, teitä

13. vaan olet kulkenut Israelin kuninkaiden tietä. Olet vietellyt Juudan ja Jerusalemin asukkaat Ahabin suvun kaltaiseen haureuteen, ja olet myös tappanut veljesi, jotka olivat sinun isäsi perhekuntaa, parempia kuin sinä.

14. Sen tähden HERRA lyö ankaralla vitsauksella sinun kansaasi, poikasi, vaimojasi ja kaikkea, mitä sinulla on.

15. Sinä itse sairastut vaikeaan tautiin, sisusvaivaan, kunnes ajan mittaan suolesi työntyvät taudin voimasta ulos.”

Jooramin rangaistus ja kuolema

16. Sitten HERRA herätti Jooramia vastaan filistealaisten hengen ja niiden arabialaisten hengen, jotka asuivat kuusilaisten naapureina.

2. Aik. 17:11

17. Nämä hyökkäsivät Juudaa vastaan, valloittivat sen ja veivät saaliinaan kaiken omaisuuden, mitä kuninkaan palatsissa oli. He veivät myös hänen poikansa ja vaimonsa, niin ettei hänen pojistaan jäänyt jäljelle kuin Jooahas, hänen nuorin poikansa.

18. Kaiken tämän jälkeen HERRA rankaisi häntä parantumattomalla sisusvaivalla.

19. Tauti paheni päivä päivältä, kunnes toisen vuoden lopulla hänen suolensa työntyivät taudin voimasta ulos, ja hän kuoli koviin tuskiin. Hänen kansansa ei polttanut hänelle kuolinsuistusta, niin kuin oli poltettu hänen isilleen.

2. Aik. 16:14; Jer. 34:5

20. Jooram oli kolmenkymmenen kahden vuoden ikäinen tullessaan kuninkaaksi, ja hän hallitsi Jerusalemissa kahdeksan vuotta. Hän meni pois kenenkään kaipaamatta, ja hänet haudattiin Daavidin kaupunkiin, ei kuitenkaan kuninkaiden hautoihin. 2. Aik. 24:25,28:27

22. LUKU

Ahasja Juudan kuninkaana

(2. Kun. 8:25–29)

1. Jerusalemin asukkaat tekivät Ahasjan, Jooramin nuorimman pojan, kuninkaaksi hänen jälkeensä, sillä kaikki vanhemmat pojat oli tappanut rosvojoukko, joka oli tullut arabialaisten kanssa leiriin. Näin Ahasjasta, Jooramin pojasta, tuli Juudan kuningas.

2. Ahasja oli kahdenkymmenen kahden vuoden ikäinen tullessaan kuninkaaksi, ja hän hallitsi Jerusalemissa yhden vuoden. Hänen äitinsä oli nimeltään Atalja, Omrin pojantytär.

3. Myös Ahasja vaelsi Ahabin suvun teitä, sillä hänen äitinsä oli neuvomas-
saa häntä jumalattomuuteen.

4. Ahabin suvun tavoin Ahasja teki sitä, mikä on pahaa HERRAN silmissä, sillä hänen isänsä kuoleman jälkeen Ahabin sukulaiset olivat hänen neuvonantajinaan, ja se koitui hänen turmioon.

5. Heidän neuvostaan Ahasja myös lähti Israelin kuninkaan Jooramin, Ahabin pojan, kanssa sotimaan Aramin kuningasta Hasaelia vastaan Gileadin Raamotiin, mutta aramilaiset haavoittivat Jooramia.

6. Hän palasi Jisreeliin parantuakseen haavoista, joita häneen oli lyöty Raamassa hänen taistellessaan Aramin kuningasta Hasaelia vastaan. Juudan kuningas Ahasja, Jooramin poika, tuli Jisreeliin katsomaan Jooramia, Ahabin poikaa, koska tämä oli sairaana. 2. Kun. 9:16

Jeehu surmauttaa Ahasjan

7. Jumala oli säätänyt Ahasjan tuhoaksi sen, että tämä meni Jooramin luo. Sinne tultuaan hän lähti Jooramin kanssa kohtaamaan Jeehua, Nimsin poikaa, jonka HERRA oli voinut hävittää tämän Ahabin suvun. 2. Kun. 9:21

8. Kun Jeehu oli toteuttamassa Ahabin suvun saamaa tuomiota, hän tapasi Juudan ruhtinaat ja Ahasjan veljenpojat, jotka palvelivat Ahasjaa, ja tappoi heidät. 2. Kun. 10:12–14

9. Sitten hän etsi Ahasjaa, ja tämä saatiin kiinni Samariassa, jossa hän piileskeli. Ahasja vietiin Jeehun eteen ja surmattiin. Jeehun miehet hautasivat hänet, sillä he sanoivat: ”Onhan hän Joosafatin poika, hänen joka etsi koko sydäimestään HERRAA.” Mutta Ahasjan suvussa ei ollut ketään, joka olisi kytkenyt hallitsemaan kuninkaana. 2. Kun. 9:27

Ataljan hirmuvalta ja Joojadan salaliitto

(2. Kun. 11:1–16)

10. Kun Atalja, Ahasjan äiti, näki, että hänen poikansa oli kuollut, hän nousi ja tuhosi koko Juudan heimon kuningassuvun.

11. Kuninkaan tytär Joosabat oli kuitenkin salaa ottanut surmattaviksi joutuvien kuninkaan poikien joukosta Ahasjan pojan Jooaksen ja vienyt hänet ja hänen imettäjänsä makuuhuoneeseen. Näin Joosabat, joka oli kuningas Jooramin tytär, pappi Joojadan vaimo ja Ahasjan sisar, sai Jooaksen kätkeytyksi Ataljalta, niin ettei tämä voinut surmata häntä.

12. Poika oli piilotettuna heidän luonaan Jumalan temppelissä kuusi vuotta Ataljan hallitessa maata.

23. LUKU

1. Seitsemäntenä vuotena Joojada rohkaisti mieltänsä ja teki liiton sadanpäälliköiden Asarjan, Jerohamin pojan, Ismaelin, Joohanenin pojan, Asarjan, Oobedin pojan, Maasejan, Adajan pojan, ja Elisafatin, Sikrin pojan kanssa. 2. Kun. 11:4–20

2. Nämä kiertelivät Juudassa ja kosivat leeviläiset kaikista Juudan kaupungeista sekä Israelin perhekuntien päämiehet. Sitten he palasivat Jerusalemiin.

3. Koko seurakunta teki liiton kuninkaan kanssa Jumalan temppelissä. Joojada sanoi: ”Kuulkaa! Kuninkaan pojasta on tuleva kuningas, niin kuin HERRA on puhunut Daavidin pojista. 2. Sam. 7:12; 2. Aik. 21:7

4. Teidän tulee tehdä näin: Se kolmannes teistä, papeista ja leeviläisistä, jonka on mentävä palvelukseen sapattina, olkoon sisäänkäyntien vartijoina, 5. kolmannes kuninkaan palatsissa ja kolmannes Jesodportilla. Muu väki olkoon HERRAN temppelin esipihoilla.

6. Muut kuin pappi ja palvelusta suorittavat leeviläiset eivät saa mennä HERRAN temppeliin. Nämä voivat mennä, sillä he ovat pyhiä, mutta muun kansan on noudatettava HERRAN määräystä.

7. Leeviläisten on asetettava kuninkaan ympärille kullakin ase kädessään. Jokainen, joka tunkeutuu temppeliin, on surmattava. Olkaa te kuninkaan luona, menipä hän sitten ulos tai sisään.”

8. Leeviläiset ja koko Juudan kansa tekivät aivan niin kuin pappi Joojada oli heitä käkenyt. Kukin sadanpäällikkö otti ne miehensä, joiden oli mentävä palvelukseen sapattina, ja ne, jotka olivat vapaavuorossa sapattina, sillä pappi Joojada ei ollut vapauttanut osastoja palveluksesta.

9. Pappi Joojada antoi sadanpäälliköille Jumalan temppelissä olevat keihäät, kilvet ja muut varusteet, jotka olivat kuuluneet kuningas Daavidille.

10. Hän asetti kaikki miehet seisomaan kuninkaan ympärille kullakin kei-

häs kädessään. Heitä seiso i temppelein eteläsivulta sen pohjoissivulle saakka alttaria ja temppeeliä päin kääntyneinä.

11. Sitten he toivat esiin kuninkaan pojan, panivat kruunun hänen päähänsä ja antoivat hänelle lain kirjan. He julistivat hänet kuninkaaksi, ja Joojada ja hänen poikansa voitelivat hänet ja huusivat: ”Eläköön kuningas!”

12. Kun Atalja kuuli kansan huodon sen juostessa ja ylistäessä kuningasta, hän meni kansan luo HERRAN temppeeliin.

13. Siellä hän näki kuninkaan seisomassa korokkeellaan pylvään vieressä sisäänkäynnin luona. Päälliköt ja torvensoittajat olivat kuninkaan vierellä, ja koko kansa riemuitsi. Pasuunoihin puhallettiin, ja laulajat soittimineen johtivat ylistystä. Silloin Atalja repäisi vaatteensa ja huusi: ”Salaliitto! Salaliitto!”

14. Mutta pappi Joojada käski sotajoukkoa komentavia sadanpäälliköitä ja sanoi heille: ”Viekkä hänet pois rivistöjen välitse ja surmatkaa miekalla jokainen, joka yrittää seurata häntä.” Joojada oli näet sanonut: ”Älkää surmatko häntä HERRAN temppeleissä.”

15. He kävivät Ataljaan käsiksi, ja kun hänet oli tuotu kuninkaan palatsin Hevosportille, porttikäytävään, hänet surmattiin siellä.

Ataljan valta päättyy

(2. Kun. 11:17–20)

16. Joojada teki liiton omasta, koko kansan ja kuninkaan puolesta, että he olisivat HERRAN kansa.

17. Sitten koko kansa meni Baalin temppeeliin ja hajotti sen. Temppelein alttarit ja kuvat murskattiin, ja Mattan, Baalin pappi, tapettiin alttarien edessä.

18. Joojada asetti HERRAN temppeeliä valvomaan leeviläisiä pappeja, jotka Daavid oli jakanut osastoihin HERRAN temppeeliä varten uhraamaan polttouhreja HERRALLE, niin kuin on kirjoitettu Mooseksen laissa, iloiten ja laulaen Daavidin ohjeiden mukaan.

3. Moos. 1:3; 1. Aik. 23:37

19. Hän asetti portinvartijat HERRAN temppelein porteille, ettei sisään pääsisi kukaan, joka oli jollakin tavalla saastainen.

20. Hän otti mukaansa sadanpäälliköt, ylimykset ja kansan johtomiehet sekä koko kansan. He veivät kuninkaan HERRAN temppeleistä ja tulivat Yläportin kautta kuninkaan palatsiin ja asettivat kuninkaan istumaan kuninkaalliselle valtaistuimelle.

21. Koko kansa iloitsi, ja kaupunki pysyi rauhallisena, sillä Atalja oli surmattu miekalla.

24. LUKU

Jooas Juudan kuninkaana

(2. Kun. 12:1–3)

1. Jooas oli seitsemän vuoden ikäinen tullessaan kuninkaaksi, ja hän hallitsi Jerusalemissa neljäkymmentä vuotta. Hänen äitinsä oli nimeltään Sibja, kotoisin Beersebasta.

2. Niin kauan kuin pappi Joojada eli, Jooas teki sitä, mikä on oikein HERRAN silmissä.

3. Joojada otti hänelle kaksi vaimoa, ja hänelle syntyi poikia ja tyttäriä.

Jooas korjauttaa temppelein

4. Sen jälkeen Jooas sai sydämelleen kunnostaa HERRAN temppelein.

5. Hän kutsui kokoon papit ja leeviläiset ja sanoi heille: ”Lähtekää Juudan kaupunkeihin ja kootkaa kaikkialta Israelista rahaa vuosittain Jumalanne temppelein korjaamista varten. Teidän tulee kiirehtiä tätä asiaa.” Leeviläiset eivät kuitenkaan pitäneet kiirettä tässä asiassa.

6. Silloin kuningas kutsui ylipappi Joojadan ja sanoi hänelle: ”Miksi et ole huolehtinut siitä, että leeviläiset toisivat Juudasta ja Jerusalemissa Israelin seurakunnan veron, jonka HERRAN palvelija Mooses määräsi todistuksen telttamajaa varten?

2. Moos. 35:5–9

7. Jumalaton Atalja ja hänen poikansa ovat näet tunkeutuneet Jumalan temppeeliin, ja he ovat käyttäneet

2. Aikakirja 24

kaikkia HERRAN temppelin pyhiä esineitä baalien palvontaan.”

8. Kuninkaan käskystä tehtiin arkku ja se asetettiin HERRAN temppelin portin ulkopuolelle.

9. Juudassa ja Jerusalemissa kuulutettiin, että HERRALLE oli tuotava vero, jonka Jumalan palvelija Mooses oli autiomaassa määrännyt Israelille.

2. Moos. 30:12–16

10. Kaikki johtomiehet ja koko kansa toivat iloiten verorahan ja heittivät sen arkkuun, kunnes se täyttyi.

11. Aina kun leeviläiset toivat arkun kuninkaan asettamien valvojen luo ja näkivät, että siinä oli paljon rahaa, kuninkaan kirjuri ja ylipapin virkamies tulivat tyhjentämään arkun, ja sitten he kantoivat sen takaisin paikoilleen. Näin he tekivät joka päivä ja kokosivat paljon rahaa.

12. Sitten kuningas ja Joojada antoivat rahat HERRAN temppelin työn valvojille, ja nämä palkkasivat kivenhakkaajia ja puuseppiä kunnostamaan HERRAN temppeliä, niin myös rauta- ja kupariseppiä korjaamaan sitä.

13. Työntekijät ahkeroivat, ja työ edistyi heidän käsissään. He saattoivat entiselleen Jumalan temppelin sen määrämittyjen mukaan ja kunnostivat sen.

14. Kun he olivat saaneet työnsä valmiiksi, he veivät loput rahat kuninkaalle ja Joojadalles. Niillä teetettiin kalustoa HERRAN temppeliin: jumalanpalveluksessa ja uhraamisessa käytettäviä esineitä, kuppeja ja kulta- ja hopeaesineitä. Papit uhrasivat HERRAN temppelissä säännöllisesti polttouhreja niin kauan kuin Joojada eli.

15. Mutta Joojada tuli vanhaksi ja kuoli elämästä kyllänsä saaneena. Hän oli kuollessaan sadankolmenkymmenen vuoden ikäinen.

16. Hänet haudattiin Daavidin kaupunkiin kuninkaiden viereen, sillä hän oli tehnyt hyvää Israelissa Jumalan ja hänen temppelinsä puolesta.

Jooas luopuu Herrasta

17. Joojadan kuoleman jälkeen Juudan johtomiehet tulivat kuningas Jooaksen luo ja osoittivat kumartaen hänelle kunnioitustaan, ja kuningas kuuli heitä.

18. He hylkäsivät HERRAN, isiensä Jumalan, temppelin ja palvelivat ase-
rapaaluja ja epäjumalankuvia. Silloin Jumalan viha kohtasi Juudan ja Jerusalemin asukkaita heidän rikkomustensa tähden.

19. Hän lähetti heidän keskuuteensa profeettoja palauttamaan heidät HERRAN luo. Nämä varoittivat heitä, mutta he eivät kuunnelleet.

20. Silloin Jumalan Henki puki voimalla Sakarjan, pappi Joojadan pojan, ja hän nousi korokkeelle kansan eteen ja sanoi: ”Näin sanoo Jumala: ’Miksi te rikotte HERRAN käsky? Ette te silloin menesty.’ Koska olette hylänneet HERRAN, hänkin hylkää teidät.” Tuom. 6:34; 1. Sam. 15:23; 1. Aik. 12:19

21. Mutta he tekivät salaliiton Sakarjaa vastaan ja kivittivät hänet kuoliaaksi kuninkaan käskystä HERRAN temppelin esipihalla.

Matt. 23:35

22. Kuningas Jooas ei muistanut hyvyttä, jota Sakarjan isä Joojada oli hänelle osoittanut, vaan surmautti Joojadan pojan. Tämä sanoi kuollessaan: ”Herra nähköön ja kostakoon.”

Jooaksen tuomio ja kuolema

23. Vuoden vaihteessa aramilaisten sotajoukko hyökkäsi Jooaksen kimpuun. Aramilaiset tulivat Juudaan ja Jerusalemiin ja surmasivat kaikki kansan johtomiehet. Kaiken heiltä saadun saaliin he lähettivät Damaskoksen kuninkaalle.

2. Kun. 12:18–22

24. Vaikka aramilaisten sotajoukko tuli vähälukuisena, HERRA antoi sen käsiin Juudan valtavan sotajoukon, koska Juuda oli hylännyt HERRAN, isänsä Jumalan. Näin aramilaiset panivat toimeen Jooaksen tuomion.

25. Kun aramilaiset sitten lähtivät Jooaksen kimpusta, he jättivät hänet pahoin haavoittuneena. Hänen palve-

lijansa tekivät salaliiton häntä vastaan pappi Joojadan pojan murhan tähden ja tappoivat Jooaksen hänen omaan vuoteeseensa. Näin hän kuoli, ja hänet haudattiin Daavidin kaupunkiin. Kuninkaiden hautoihin häntä ei haudattu.

2. Aik. 21:20,28:27

26. Ne, jotka tekivät salaliiton Jooasta vastaan olivat: Saabad, ammonilaisen naisen Simeatin poika, ja Joo-sabad, mooabilaisen naisen Simritin poika.

27. Jooaksen pojista, monista häntä koskevista ennustuksista ja Jumalan temppelin korjaustöistä on kirjoitettu Kuninkaiden kirjan selityskirjaan. Jooaksen jälkeen tuli kuninkaaksi hänen poikansa Amasja.

2. Aik. 13:22

25. LUKU

Amasja Juudan kuninkaana

(2. Kun. 14:2–6)

1. Amasja oli kahdenkymmenenviiden vuoden ikäinen tullessansa kuninkaaksi, ja hän hallitsi Jerusalemissa kaksikymmentäyhdeksän vuotta. Hänen äitinsä oli nimeltään Jooaddan, kotoisin Jerusalemistä.

2. Amasja teki sitä, mikä on oikein HERRAN silmissä, ei kuitenkaan ehyellä sydämellä.

3. Kun hänen kuninkuutensa oli vahvistunut, hän tappoi ne palvelijansa, jotka olivat murhanneet kuninkaan, hänen isänsä.

4. Mutta heidän lapsensa hän jätti surmaamatta, sen mukaisesti kuin on kirjoitettu lakiin, Mooseksen kirjaan, jossa HERRA on käskenyt: ”Älköön isä surmattako lasten tähden älköönkään lapsia isien tähden. Jokainen kuolkoon oman syntinsä tähden.”

5. Moos. 24:16;
Hes. 18:20

Amasja voittaa edomilaiset

5. Sitten Amasja kokosi Juudan miehet ja jakoi heidät, koko Juudan ja Benjaminin heimot perhekunnittain, tuhannen- ja sadanpäälliköiden johtamiin osastoihin. Hän piti heistä katselmuksen, kaksikymmenvuotiaista ja sitä

vanhemmista, ja huomasi heitä olevan kolmesataatuhatta sotakelpoista, keihästä ja kilpeä käyttävää valiomiestä.

4. Moos. 1:3

6. Lisäksi hän palkkasi Israelista sadalla hopeatalentilla satatuhatta valiosotilasta.

7. Mutta Jumalan mies tuli hänen luokseen ja sanoi: ”Kuningas! Israelin sotajoukon ei pidä lähteä sinun kansasi, sillä HERRA ei ole Israelin, ei kenenkään näiden efraimilaisten kanssa.

8. Mutta lähde sinä rohkeasti taisteluun. Muuten Jumala kaataa sinut vihollistesi edessä, sillä Jumalalla on valta auttaa ja kaataa.”

9. Amasja kysyi Jumalan mieheltä: ”Miten sitten käy niille sadalle talentille, jotka olen antanut Israelin joukolle?” Jumalan mies vastasi: ”HERRA voi antaa sinulle paljon enemmän kuin ne.”

10. Silloin Amasja erotti sen joukon, joka oli tullut Efraimista hänen luokseen, ja lähetti sen kotiin. Miehet vihastuivat kovin Juudaan ja palasivat kotiinsa vihasta hehkuen.

11. Mutta Amasja rohkaisi mielensä ja johti väkensä Suolalaaksoon. Siellä hän surmasi kymmenentuhatta seiriläistä.

2. Kun. 14:7

12. Toiset kymmenentuhatta Juudan miehet ottivat elävinä vangeiksi. Nämä he veivät kallion laelle ja syöksivät heidät sieltä alas, niin että he kaikki ruhjoutuivat.

13. Mutta ne, jotka kuuluivat Amasjan takaisin lähettämään joukkoon eivätkä olleet päässeet hänen kanssaan sotaan, tekivät ryöstöretken Juudan kaupunkiin, Samariasta aina Beet-Hooroniin saakka. He surmasivat niiden asukkaista kolmetuhatta ja ottivat paljon ryöstösaalista.

14. Kun Amasja tuli takaisin voitettuaan edomilaiset, hän toi mukanaan seiriläisten jumalat ja asetti ne itselleen jumaliksi. Hän kumarsi niitä ja poltti niille uhreja.

15. Silloin HERRAN viha syttyi Amasjaa kohtaan, ja hän lähetti tämän luo profeetan, joka sanoi hänelle: ”Miksi kysyt

neuvoa tuon kansan jumalilta, jotka eivät voineet pelastaa omaa kansaansa sinun käsistäsi?”

16. Kun profeetta näin puhui Amasjalle, hän vastasi: ”Olemmeko asettaneet sinut kuninkaan neuvonantajaksi? Lopeta jo, ettei sinua surmattaisi.” Profeetta lopetti ja sanoi: ”Minä tiedän, että Jumala on päättänyt tuhota sinut, koska teet näin etkä ole kuunnellut neuvoani.”

Juudan ja Israelin sota

(2. Kun. 14:8–20)

17. Keskusteltuaan neuvonantajansa kanssa Amasja, Juudan kuningas, lähetti Jooakselle, Jooahaksen pojalle, Jeehun pojanpojalle, Israelin kuninkaalle, tämän sanan: ”Tule, kohdatkaamme toisemme taistelussa.”

2. Kun. 13:12

18. Mutta Israelin kuningas Jooas lähetti Juudan kuninkaalle Amasjalle vastauksen: ”Libanonin ohdake lähetti Libanonin setrille sanan: ’Anna tyttäresi vaimoksi pojalleni.’ Mutta Libanonin villieläimet kulkivat ohdakkeen ylitse ja tallasivat sen maahan.

19. Sinä sanot: ’Näetkö, minä olen voittanut edomilaiset!’ Sydämesi on ylipistynyt saatuausi kunniaa. Pysy kotonasi. Miksi haastaisit riitaa onnettomuudeksesi ja sortuisit, sinä itse ja Juuda sinun kanssasi?”

20. Mutta Amasja ei kuunnellut häntä. Se tuli Jumalalta, jotta Jumala voisi antaa Juudan Jooaksen käsiin, koska Juuda oli kysynyt neuvoa Edomin jumalilta.

21. Silloin Israelin kuningas Jooas lähti liikkeelle. Hän ja Juudan kuningas Amasja kohtasivat toisensa taistelussa Beet-Semeksessä, joka on Juudan aluetta.

22. Juudan miehet joutuivat Israelia vastaan tappiolle ja pakenivat kukin kotiinsa.

23. Israelin kuningas Jooas otti Beet-Semeksessä vangiksi Juudan kuninkaan Amasjan, joka oli Ahasjan pojan Jooaksen poika. Kun Jooas tuli Jeru-

salemiin, hän antoi repiä Jerusalemin muuria neljänsadan kyynärän matkalta Efraiminportilta Kulmaportille saakka.

24. Jooas otti kaiken kullan ja hopean sekä kaikki esineet, jotka olivat HERRAN temppelissä Oobed-Edomin hallussa, sekä kuninkaan palatsin aarteet. Hän otti myös panttivankeja ja palasi sitten Samariaan.

Amasjan kuolema

(2. Kun. 14:17–20)

25. Juudan kuningas Amasja, Jooaksen poika, eli Israelin kuninkaan Jooaksen, Jooahaksen pojan, kuoleman jälkeen viisitoista vuotta.

26. Muista Amasjaa koskevista asioista, aikaisemmista ja myöhemmistä, on kirjoitettu Juudan ja Israelin kuninkaiden kirjaan.

27. Sitä alkaen, jolloin Amasja lupoi HERRASTA, punottiin Jerusalemissa salaliittoa häntä vastaan. Hän pakeni Laakikseen, mutta sinne lähetettiin miehiä hänen jälkeensä, ja he surmasivat hänet siellä.

28. Hänet nostettiin hevosten selkään ja vietiin haudattavaksi hänen isiensä viereen Juudan kaupunkiin.

26. LUKU

Ussia Juudan kuninkaana

(2. Kun. 14:21,22, 15:2,3)

1. Sitten koko Juudan kansa otti Ussian⁴³, joka oli kuudentoista vuoden ikäinen, ja asetti hänet kuninkaaksi hänen isänsä Amasjan tilalle.

2. Ussia linnoitti Eilatin ja palautti sen Juudalle, sen jälkeen kun kuningas Amasja oli mennyt lepoon isiensä luo.

3. Ussia oli kuudentoista vuoden ikäinen tullessaan kuninkaaksi, ja hän hallitsi Jerusalemissa viisikymmentäkaksi vuotta. Hänen äitinsä oli nimeltään Jekolja, kotoisin Jerusalemistä.

4. Ussia teki sitä, mikä on oikein HERRAN silmissä, aivan kuten hänen isänsä Amasja oli tehnyt. 2. Aik. 25:2

⁴³ 26:1. Ussia oli toiselta nimeltään Asarja. Ks. 2. Kun. 14:21,22.

5. Hän etsi Jumalaa niin kauan kuin Jumalan näkyjä ymmärtävä Sakarja eli, ja niin kauan kuin hän etsi HERRAA, Jumala antoi hänen menestyä.

Ussia menestyy sodissa

6. Ussia lähti sotimaan filistealaisia vastaan ja antoi repiä Gatin, Jabnen ja Asdodin muurit. Sitten hän rakennutti muita kaupunkeja Asdodin alueella ja filistealaisten maassa.

7. Jumala auttoi häntä taisteluissa filistealaisia vastaan ja Guur-Baalissa asuvia arabialaisia vastaan sekä meunilaisia vastaan.

8. Ammonilaiset maksoivat veroa Ussialle, ja hänen maineensa levisi aina Egyptiin saakka, sillä hänestä oli tullut hyvin mahtava.

9. Ussia rakennutti Jerusalemiin Kulmaportin, Laaksoportin ja kulmauksen päälle tornit ja varusti ne lujuksi.

Neh. 3:19,24

10. Hän rakennutti torneja myös autiomaahan ja hakkautti paljon vesisäiliöitä, sillä hänellä oli paljon karjaa sekä Sefelan alangolla että ylätasangolla. Vuoristossa ja puutarhamailla⁴⁴ hänellä oli maanviljelijöitä ja viinitarhureita, sillä hän harrasti maanviljelyä.

11. Ussialla oli sotajoukko, joka suoriitti palvelusta ja lähti sotaan osastoittain sen lukumäärän mukaan, miten paljon miehiä oli ollut katselmuksessa, jonka kirjuri Jeiel ja johtomies Maaseja olivat toimittaneet Hananjan, kuninkaallisen päällikön, johdolla.

12. Perhekuntien päämiesten, valiosotilaiden, lukumäärä oli kaikkiaan kaksituhatta kuusisataa.

13. Heidän rinnallaan oli kolmensadanseitsemäntuhannen viidensadan miehen suuruinen sotajoukko, joka taisteli väellä ja voimalla kuninkaan puolesta vihollista vastaan.

14. Ussia varusti koko sotajoukon kilvillä, keihäillä, kypärillä, rintahaarniskoilla, jousilla, lingoilla ja linkokivillä.

15. Hän teetti Jerusalemiin taitavasti suunniteltuja sotakoneita, jotka asetet-

tiin torneihin ja muurien kulmiin ja joilla ammuttiin nuolia ja suuria kiviä. Hänen maineensa levisi kauas, sillä hän sai ihmeellisesti apua, niin että hänestä tuli mahtava.

Ussian ylpeys ja rangaistus

16. Kun Ussiasta oli tullut mahtava, hänen sydämensä ylpistyi, niin että hän toimi kelvottomasti. Hänestä tuli uskonon HERRAA, Jumalaansa, kohtaan, ja hän meni suitsutusalttarin ääreen HERRAN temppeliin suitsuttamaan.

17. Mutta pappi Asarja meni sinne hänen jälkeensä mukanaan kahdeksankymmentä HERRAN pappia, rohkeita miehiä.

1. Aik. 5:36

18. He asettuivat seisomaan kuningas Ussian ympärille ja sanoivat hänelle: "Ei ole sinun asiasi, Ussia, suitsuttaa HERRALLE. Sen saavat tehdä vain papit, Aaronin jälkeläiset, jotka on pyhitetty suitsuttamaan. Lähde ulos pyhäköstä, sillä sinä olet ollut uskonon, ja siitä sinulle ei tule kunniaa HERRALTA, Jumalalta."

2. Moos. 30:7; 4. Moos. 18:7

19. Silloin Ussia, jolla juuri silloin oli kädessään suitsutusastia suitsuttamista varten, vihastui. Mutta kun hän vihastui pappeihin, hänen otsaansa puhkesi spitaali HERRAN temppelissä suitsutusalttarin ääressä pappien läsnäollessa.

20. Kun ylipappi Asarja ja kaikki muut papit kääntyivät Ussiaan päin, he näkivät, että hänellä oli spitaali otsassa. Silloin he ajoivat hänet kiireesti ulos, ja itsekin hän lähti sieltä nopeasti pois, sillä HERRA oli lyönyt häntä.

21. Kuningas Ussia sairasti spitaalia kuolinpäiväänsä saakka. Hän asui spitaalisena eri talossa, sillä hänet oli estetty menemästä HERRAN temppeliin. Jootan, hänen poikansa, oli kuninkaan palatsin päällikkönä ja tuomitsi maan kansaa.

2. Kun. 15:5

22. Muista Ussiaa koskevista asioista, aikaisemmista ja myöhemmistä, on kirjoittanut profeetta Jesaja, Aamotsin poika.

23. Sitten Ussia meni lepoon isiensä luo, ja hänet haudattiin isiensä viereen, kuninkaiden hautausmaalle. Hänestä sanottiin: ”Hän on spitaalinen.” Ussian jälkeen tuli kuninkaaksi hänen poikansa Jootam.

27. LUKU

Jootam Juudan kuninkaana

(2. Kun. 15:33–38)

1. Jootam oli kahdenkymmenenviiden vuoden ikäinen tullessaan kuninkaaksi, ja hän hallitsi Jerusalemissa kuusitoista vuotta. Hänen äitinsä oli Saadokin tytär, nimeltään Jerusa.

2. Jootam teki sitä, mikä on oikein HERRAN silmissä, aivan niin kuin hänen isänsä Ussia oli tehnyt. Hän ei kuitenkaan tunkeutunut HERRAN temppeliin kuten isänsä. Kansa vaelsi silti yhä keltottomasti. 2. Aik. 26:16

3. Jootam varusti HERRAN temppelin Yläportin, ja hän vahvisti laajalti myös Ofelin muuria. Neh. 3:26,11:21

4. Hän linnoitti Juudan vuoriston kaupunkeja, ja metsiin hän rakensi linnoja ja torneja. 2. Aik. 26:10

5. Jootam kävi sotaa ammonilaisien kuningasta vastaan. Hän voitti ammonilaiset, ja heidän oli maksettava hänelle sinä vuonna sata talenttia hopeaa, kymmenentuhatta koor-mittaa vehnää ja kymmenentuhatta koor-mittaa ohraa. Tämän ammonilaiset suorittivat hänelle myös toisena ja kolmantena vuotena.

6. Jootam vahvistui, koska hän vaelsi vakaasti HERRAN, Jumalansa, kasvojen edessä.

7. Muista Jootamia koskevista asioista, kaikista hänen sodistaan ja hänen vaelluksestaan, on kirjoitettu Israelin ja Juudan kuninkaiden kirjaan.

8. Hän oli kahdenkymmenenviiden vuoden ikäinen tullessaan kuninkaaksi, ja hän hallitsi Jerusalemissa kuusitoista vuotta.

9. Sitten Jootam meni lepoon isiensä luo, ja hänet haudattiin Daavidin

kaupunkiin. Hänen poikansa Aahas tuli kuninkaaksi hänen jälkeensä.

28. LUKU

Aahas Juudan kuninkaana

(2. Kun. 16:2–4)

1. Aahas oli kahdenkymmenen vuoden ikäinen tullessaan kuninkaaksi, ja hän hallitsi Jerusalemissa kuusitoista vuotta. Hän ei tehnyt sitä, mikä on oikein HERRAN silmissä, niin kuin hänen isänsä Daavid oli tehnyt.

2. Hän vaelsi Israelin kuninkaiden teitä ja teki myös valettuja kuvia baa-leille.

3. Hän suitsutti Ben-Hinnomin laaksoissa ja poltti poikiaan tulella niiden kansojen kauhistuttavien tekojen mukaan, jotka HERRA oli karkottanut israelilaisten tieltä. 3. Moos. 18:21; Jer. 19:5

4. Hän uhrasi ja suitsutti uhrikukkuiloilla ja kummuilla ja jokaisen vehreän puun alla.

5. Siksi HERRA, hänen Jumalansa, antoi hänet Aramin kunikaan valtaan. Aramilaiset löivät hänet, ottivat häneltä suuren joukon sotilaita vangiksi ja veivät heidät Damaskokseen. Herra antoi hänet myös Israelin kunikaan käsiin, ja tämä tuotti hänelle suuren tappion.

6. Pekah, Remaljan poika, surmasi yhtenä päivänä satakaksikymmentä-tuhatta Juudan sotakuntoista miestä, koska Juuda oli hylännyt HERRAN, isänsä Jumalan.

7. Sikri, efraimilainen sotasankari, tappoi kunikaan pojan Maasejan, palatsin päällikön Asrikamin ja Elkanan, joka oli arvossa kuninkaasta seuraava.

8. Israelilaiset ottivat vangiksi heimoveljiensä vaimot, pojat ja tyttäret, yhteensä kaksisataatuhatta ja ryöstivät heiltä myös paljon saalista, jonka he veivät Samariaan.

9. Siellä oli HERRAN profeetta nimeltään Ooded. Hän meni sotajoukkoa vastaan, kun se oli tulossa Samariaan, ja sanoi: ”HERRA, teidän isienne Jumala, on vihastunut Juudaan ja antanut sen asukkaat teidän käsiinne. Raivon

vallassa te olette tappaneet heitä, ja vihanne on noussut taivaaseen asti.

10. Nyt te aiotte alistaa nämä Juudan ja Jerusalemin asukkaat orjiksenne ja orjattariksenne! Ettekö te itsekin ole syyllisiä HERRAN, Jumalanne, edessä?

11. Kuulkaa nyt minua ja palauttakaa vangit, jotka olette ottaneet heimoveljienne joukosta, sillä HERRAN vihan hehku on teidän päällänne.”

12. Myös muutamat efraimilaisten johtomiehistä, Asarja, Joohanenin poika, Berekja, Mesillemotin poika, Hiskia, Sallumin poika, ja Amasa, Hadlain poika, menivät sodasta palaavia vastaan

13. ja sanoivat heille: ”Älkää tuoko tänne noita vankeja. Niin tehden te saatatte meidät syyllisiksi HERRAN edessä, kun aiotte entisestään lisätä meidän syntejämme ja syyllisyyttämme. Onhan meidän syyllisyytemme jo nyt suuri, ja vihan hehku on Israelin päällä.”

14. Silloin sotilaat päästivät vangit vapaksi ja luopuivat myös ryöstösaaliistaan johtomiesten ja koko seurakunnan edessä.

15. Tehtävään nimetyt miehet nousivat, ottivat huostaansa vangit ja antoivat saaliista vaatteet kaikille niille, jotka heidän joukossaan olivat alasti. He antoivat heille vaatteita ja kenkiä, ruokaa ja juomaa. He voitelivat heidät öljyllä ja toimittivat kaikille uupuneille aaseja ja veivät heidät Jerikoon, Palmukaupunkiin, veljiensä luo. Sitten he palasivat Samariaan.

Assyria ahdistaa Juudaa

(2. Kun. 16:7–9)

16. Siihen aikaan kuningas Aahas lähetti sanansaattajia Assyrian kuninkaiden luo sadakseen apua,

17. sillä edomilaisetkin olivat tulleet ja lyöneet Juudan ja ottaneet vankeja.

18. Myös filistealaiset olivat tehneet ryöstöretken Sefelan alangon ja Juudan eteläosan kaupunkeihin. He olivat valloittaneet Beet-Semeksen, Aijalonin, Gederotin, Sookon ja sen

ympärillä olevat kylät, Timnan ja sen ympärillä olevat kylät sekä Gimson ja sen ympärillä olevat kylät ja asettuneet niihin asumaan.

19. Näin HERRA nöyryytti Juudaa Aahaksen, Israelin kuninkaan, tähden, koska tämä oli harjoittanut hillittömyyttä Juudassa ja ollut uskonon HERRAA kohtaan.

20. Tillegat-Pilneser, Assyrian kuningas, tuli Aahasta vastaan, mutta kävi-kin hänen kimppuunsa sen sijaan että olisi tukenut häntä.

21. Vaikka Aahas otti osan HERRAN temppelin, kuninkaan palatsin ja johtomiesten linnojen aarteista ja antoi kaiken Assyrian kuninkaalle, siitä ei ollut hänelle apua.

Aahaksen luopumus ja kuolema

22. Kuningas Aahas oli ahdinkonsa aikana entistä uskottomampi HERRAA kohtaan.

23. Hän uhrasi Damaskoksen jumalille, jotka olivat voittaneet hänet, sillä hän ajatteli: ”Koska Aramin kuninkaiden jumalat ovat auttaneet heitä, uhraan minäkin niille, että ne auttaisivat myös minua.” Mutta ne koituivat hänelle ja koko Israelille lankeemukseksi.

2. Kun. 16:10–16

24. Aahas kokosi Jumalan temppelin esineet ja hakkasi ne kappaleiksi. Hän sulki HERRAN temppelin ovet ja teetti itselleen alttareita joka puolelle Jerusalemiä.

2. Kun. 16:17

25. Lisäksi hän teetti jokaisen Juudan kaupungin kukkuloille uhripaikkoja suitsuttaakseen vieraille jumalille. Näin hän vihoitti HERRAN, isiensä Jumalan.

26. Mitä tulee muihin Aahasta koskeviin asioihin ja koko hänen aikaisempaan ja myöhempään vaellukseensa, niistä on kirjoitettu Juudan ja Israelin kuninkaiden aikakirjaan.

27. Sitten Aahas meni lepoon isiensä luo, ja hänet haudattiin kaupungin muurien sisäpuolelle Jerusalemiin, sillä häntä ei viety Israelin kuninkaiden hautoihin. Hänen poikansa Hiskia tuli

kuninkaaksi hänen jälkeensä.

2. Aik. 21:20,24:25

29. LUKU

Hiskia Juudan kuninkaana

(2. Kun. 18:2,3)

1. Hiskia tuli kuninkaaksi kahdenkymmenenviiden vuoden ikäisenä, ja hän hallitsi Jerusalemissa kaksikymmentähdeksän vuotta. Hänen äitinsä oli nimeltään Abia, Sakarjan tytär.

2. Hiskia teki sitä, mikä on oikein HERRAN silmissä, aivan niin kuin hänen isänsä Daavid oli tehnyt.

Hiskian puhe leeviläisille

3. Hiskia avasi ensimmäisen hallitusvuotensa ensimmäisessä kuussa HERRAN temppelin ovet ja korjasi ne.

2. Aik. 28:24

4. Sitten hän kutsui papit ja leeviläiset ja kokosi heidät itäiselle aukiolle.

5. Hän sanoi heille: "Kuulkaa minua, leeviläiset! Pyhittäkää nyt itsenne ja pyhittäkää HERRAN, isienne Jumalan, temppeli ja viekää pyhäköstä pois kaikki saastainen.

6. Meidän isämme ovat olleet uskotomia ja tehneet sitä, mikä on pahaa HERRAN, meidän Jumalamme, silmissä. He ovat hylänneet hänet, he ovat kääntäneet kasvonsa pois HERRAN asumuksesta ja kääntäneet sille selkänsä.

7. He ovat myös sulkeneet eteishallin ovet ja sammuttaneet lamput. He eivät ole polttaneet suitsuketta eivätkä ole uhranneet polttouhreja pyhäkössä Israelin Jumalalle.

8. Sen tähden on HERRAN viha kohdannut Juudaa ja Jerusalemia, ja hän on tehnyt ne kauhun, hämmästyksen ja pilkallisen vihellyksen kohteiksi, niin kuin omin silmin näette.

5. Moos. 28:25

9. Sen tähden ovat meidän isämme kaatuneet miekkaan ja meidän poikamme, tyttäremme ja vaimomme joutuneet vankeuteen.

10. Minä tahdon nyt sydämestäni tehdä liiton HERRAN, Israelin Jumalan, kanssa, että hänen vihansa hehku kääntyisi pois meidän päältämme.

11. Älkää siis, poikani, enää olko välinpitämättömiä, sillä HERRA on valinnut teidät seisomaan hänen edessään ja palvelemaan häntä, olemaan hänen palvelijoinaan ja suitsuttamaan hänelle."

2. Moos. 28:1; 4. Moos. 3:6

Herran temppeli puhdistetaan

12. Silloin nousivat leeviläisistä kehtiläiset Mahat, Amasain poika, ja Joel, Asarjan poika, merarilaiset Kiis, Abdin poika, ja Asarja, Jehallelelin poika, geersonilaiset Jooah, Simman poika, ja Eeden, Jooahin poika,

13. Elisafanin jälkeläiset Simri ja Jeiel, Aasafin jälkeläiset Sakarja ja Mattanja,

14. Heemanin jälkeläiset Jehiel ja Simeï, ja Jedutunin jälkeläiset Semaja ja Ussiel.

15. He kokosivat veljensä, pyhittäytyivät ja menivät puhdistamaan HERRAN temppeliä, niin kuin kuningas oli HERRAN sanan mukaan käskennyt.

16. Papit menivät sisälle HERRAN temppeliin puhdistamaan sitä. He toivat HERRAN temppelin esipihalle kaiken saastaisen, minkä löysivät HERRAN temppelistä. Leeviläiset ottivat sen vastaan ja veivät ulos Kidroninlaaksoon.

17. He alkoivat pyhittämisen ensimmäisen kuun ensimmäisenä päivänä. Kuukauden kahdeksantena päivänä he olivat edenneet HERRAN temppelin eteishalliin asti. HERRAN temppeliä he pyhittivät toiset kahdeksan päivää ja saivat työnsä valmiiksi ensimmäisen kuun kuudentenatoista päivänä.

18. Sitten he menivät kuningas Hiskian luo palatsiin ja sanoivat: "Me olemme puhdistaneet koko HERRAN temppelin, polttouhrialttarin ja kaikki sen esineet sekä pyhien leipien pöydän ja kaikki sen esineet.

19. Kaikki esineet, jotka kuningas Aahas hallitusaikanaan oli uskottomuudessaan hylännyt, me olemme kunnostaneet ja pyhittäneet, ja ne ovat nyt HERRAN alttarin edessä."

Temppelepalvelus uudistetaan

20. Kuningas Hiskia kutsui varhain aamulla koolle kaupungin johtomiehet ja meni HERRAN temppeliin.

21. He toivat seitsemän sonnimullikkaa, seitsemän pässiä, seitsemän karitsaa ja seitsemän vuohipukkia syntiuhriksi valtakunnan, pyhäkön ja koko Juudan puolesta. Hiskia käski pappien, Aaronin jälkeläisten, uhrata ne HERRAN alttarilla.

3. Moos. 4:14

22. Papit teurastivat sonnit, ottivat veren ja vihmoivat sen alttarille. Sitten he teurastivat pässit ja vihmoivat veren alttarille. Vielä he teurastivat karitsat ja vihmoivat veren alttarille.

3. Moos. 8:15,19,24; Hepr. 9:21

23. Lopuksi he toivat syntiuhripukit kuninkaan ja seurakunnan eteen ja laskivat kätensä niiden päälle.

2. Moos. 29:10; 3. Moos. 4:15

24. Papit teurastivat ne ja uhrasivat niiden veren syntiuhrina alttarilla koko Israelin sovituksiksi, sillä kuningas oli käskennyt uhrata polttouhrin ja syntiuhrin koko Israelin puolesta.

25. Kuningas asetti leeviläiset symbaaleineen, harppuineen ja lyyroineen HERRAN temppeliin, niin kuin Daavid, kuninkaan näkijä Gaad ja profeetta Naatan olivat käskeneet. Tämä oli HERRAN antama käsky, joka oli tullut hänen profeettojensa kautta.

1. Aik. 6:16,16:4,23:5,25:1

26. Leeviläiset seisoivat paikoillaan käsissään Daavidin teettämät soittimet, samoin papit pasuunat käsissään.

27. Sitten Hiskia käski uhrata alttarilla polttouhrin. Kun uhraaminen aloitettiin, alkoi myös laulu HERRALLE pasuunoiden ja Daavidin, Israelin kuninkaan, teettämien soittimien säestyksellä.

28. Koko seurakunta kumartui maahan, ja laulu kaikui ja pasuunat soivat niin kauan kuin polttouhria uhrattiin.

29. Kun uhraaminen oli päättynyt, kuningas ja kaikki, jotka olivat hänen kanssaan, polvistuivat kumartaen ruokilemaan.

30. Kuningas Hiskia ja johtomiehet käskivät leeviläisten ylistää HERRAA

Daavidin ja näkijä Aasafin sanoin. Leeviläiset ylistivät häntä iloiten, kumartuivat maahan ja rukouilivat.

31. Sitten Hiskia alkoi puhua ja sanoi: "Nyt te olette pyhittäytyneet HERRALLE. Tulkaa ja tuokaa teurasuhreja ja kiitosuhreja HERRAN temppeliin." Silloin seurakunta toi teurasuhreja ja kiitosuhreja, ja jokainen, jonka sydän häntä siihen vaati, toi myös polttouhreja.

3. Moos. 7:12

32. Seurakunnan tuomien polttouhrien lukumäärä oli seitsemänkymmentä nautaa, sata pässiä ja kaksisataa karitsaa. Kaikki nämä tuotiin polttouhriksi HERRALLE.

33. Muita pyhiä lahjoja oli kuusisataa nautaa ja kolmetuhatta lammasta.

34. Pappeja oli kuitenkin niin vähän, etteivät he voineet nylkeä kaikkia polttouhriteuraita. Siksi heidän leeviläiset veljensä auttoivat heitä, kunnes työ oli suoritettu ja muutkin papit olivat pyhittäytyneet. Leeviläiset näet olivat pyhittäytymisessään tunnollisempia kuin papit.

2. Aik. 30:3

35. Myös polttouhreja, yhteysuhrirasvoja ja polttouhuriin kuuluvia juomauhreja oli paljon. Näin järjestettiin HERRAN temppelissä suoritettava palvelus.

36. Hiskia ja koko kansa iloitsivat siitä, mitä Jumala oli kansalle valmistanut, sillä se oli tapahtunut nopeasti.

30. LUKU

Hiskian järjestämä pääsiäisjuhla

1. Hiskia lähetti sanansaattajia kaikkialle Israeliin ja Juudaan ja kirjoitti myös kirjeet Efraimin ja Manassen heimoille, että kaikki tulisivat HERRAN temppeliin Jerusalemiin viettämään pääsiäistä HERRAN, Israelin Jumalan, kunniaksi.

2. Kun. 23:21; 2. Aik. 35:1

2. Kuningas oli näet päättänyt, neuvoteltuaan johtomiestensä ja koko Jerusalemin seurakunnan kanssa, että pääsiäistä vietettäisiin toisessa kuussa.

2. Moos. 12:2; 4. Moos. 9:10

3. He eivät nimittäin voineet viettää pääsiäistä ajallaan, koska pappeja ei ollut pyhittäytynyt riittävää määrää eikä

kansa vielä ollut koolla Jerusalemissa. 2. Aik. 29:34

4. Suunnitelma oli kuninkaan ja koko seurakunnan mielestä hyvä.

5. Niin he päättivät kuuluttaa kaikkialla Israelissa Beersebasta Daaniin asti, että kaikkien oli tultava Jerusalemiin viettämään pääsiäistä HERRAN, Israelin Jumalan, kunniaksi. Sitä ei ollut vietetty joukolla, niin kuin on laissa kirjoitettu.

6. Juoksijat kulkivat kuninkaan ja johtomiesten kirjeet mukanaan halkei koko Israelin ja Juudan ja julistivat kuninkaan käskyn mukaisesti: "Israelilaiset! Palatkaa HERRAN, Abrahamin, lisäksi ja Israelin Jumalan, luo, niin hän palaa teidän luokseenne, teidän, jotka olette päässeet pakoon ja pelastuneet Assyrian kuninkaiden käsistä.

2. Aik. 28:20; Mal. 3:7

7. Älkää olko niin kuin teidän isänne ja veljenne, jotka olivat uskottomia HERRALLE, isiensä Jumalalle, ja jotka hän antoi tuhon omiksi, kuten te itse olette nähneet.

2. Aik. 29:8,9

8. Älkää enää olko niskureita niin kuin teidän isänne. Ojentakaa kätenne HERRAN puoleen, tulkaa hänen pyhäkköön, jonka hän on pyhittänyt ikuisiksi ajoiksi, ja palvelkaa HERRAA, teidän Jumalaanne, että hänen vihan-
sa hehku väistyisi teistä.

9. Jos palaatte HERRAN luo, veljenne ja poikanne saavat vangitsijoiltaan armahduksen ja voivat palata takaisin tähän maahan. HERRA, teidän Jumalanne, on armollinen ja laupias eikä käännä kasvojaan pois teistä, kun te palaatte hänen luokseen." 2. Moos. 34:7

10. Juoksijat kulkivat kaupungista kaupunkiin Efraimin ja Manassen alueella, aina Sebulonin alueelle asti, mutta heille naurettiin ja heitä pilkattiin.

11. Kuitenkin jotkut Asserin, Manassen ja Sebulonin heimojen miehistä nöyrytyivät ja tulivat Jerusalemiin.

12. Myös Juudassa vaikutti Jumalan käsi, ja hän antoi kansalle yksimielisen sydämen, niin että se teki, mitä kunin-

gas ja johtomiehet olivat HERRAN sanan mukaan määränneet.

13. Niin Jerusalemiin kokoontui paljon kansaa viettämään happamattoman leivän juhlaa toisessa kuussa. Kokoontuneita oli hyvin paljon,

14. ja he lähtivät liikkeelle ja poistivat Jerusalemissa olleet epäjumalien alttarit. Myös kaikki suitsutusalttarit he poistivat ja heittivät Kidroninlaaksoon.

15. Toisen kuun neljäntenätoista päivänä he teurastivat pääsiäislampaan. Papit ja leeviläiset olivat häpeissään ja menivät pyhittäytymään. Sitten he toivat polttouhreja HERRAN temppeliin.

2. Aik. 29:34

16. He asettuivat paikoilleen sen käskyn mukaisesti, jonka Mooses, Jumalan mies, oli säätänyt. Papit vihativat veren, jonka leeviläiset antoivat heille.

17. Koska seurakunnassa oli paljon sellaisia, jotka eivät olleet pyhittäytyneet, leeviläiset huolehtivat pääsiäislampaiden teurastamisesta ja pyhittämisestä HERRALLE kaikkien niiden puolesta, jotka eivät olleet puhtaita.

18. Vaikka kansan joukosta useimmat, varsinkin Efraimin, Manassen, Isaskarin ja Sebulonin heimoista, eivät olleet puhdistautuneet, vaan söivät pääsiäislampaan vastoin sitä mitä oli kirjoitettu, Hiskia kuitenkin rukoili heidän puolestaan ja sanoi: "HERRA, joka on hyvä, antakoon anteeksi

3. Moos. 7:21; 4. Moos. 9:6

19. jokaiselle, joka on taivuttanut sydämensä etsimään HERRAA, isiensä Jumalaa, vaikka ei olekaan puhdas pyhäkkösäädösten mukaisesti."

20. HERRA kuuli Hiskiaa ja antoi kansalle anteeksi⁴⁵.

21. Jerusalemissa olevat israelilaiset viettivät seitsemän päivää happamattoman leivän juhlaa iloiten suuresti, ja leeviläiset ja papit ylistivät HERRAA joka päivä soittaen kovaäänisesti soittimillaan.

22. Hiskia puhutteli ystävällisesti leeviläisiä, jotka suorittivat tehtävänsä

45 30:20. Kirj.: "paransi kansan".

taitavasti ja neuvokkaasti HERRAN kunniaksi. Seitsemän päivän ajan he söivät juhlahuureja, uhrasivat yhteysuhreja ja ylistivät HERRAA, isiensä Jumalaa.

23. Koko seurakunta päätti viettää juhlaa vielä toiset seitsemän päivää, ja niin vietettiin ilojuhlaa vielä seitsemän päivää.

24. Hiskia, Juudan kuningas, oli nimittään antanut seurakunnalle tuhat sonnimullikkaa ja seitsemäntuhatta lammasta. Lisäksi johtomiehet olivat antaneet seurakunnalle tuhat sonnimullikkaa ja kymmenentuhatta lammasta. Suuri joukko pappeja oli pyhitettynt.

2. Aik. 35:7,8

25. Koko Juudan seurakunta iloitsi, samoin papit, leeviläiset ja koko Israelista tullut väki, niin myös muukalaiset, jotka olivat tulleet Israelin maasta ja asuivat Juudassa.

26. Jerusalemissa vallitsi suuri ilo. Tämän kaltaista ei Jerusalemissa ollut tapahtunut Israelin kuninkaan Salomon, Daavidin pojan, ajoista asti.

27. Sitten leeviläiset papit nousivat ja siunasivat kansan. Heidän äänensä tuli kuulluksi, ja heidän rukouksensa nousi Herran pyhään asumukseen, taivaaseen asti.

4. Moos. 6:23–27

31. LUKU

Hiskia järjestää jumalanpalveluksen

1. Kun juhlat olivat päättyneet, kaikki saapuvilla olevat israelilaiset lähtivät Juudan kaupunkeihin. He murskasivat patsaat, hakkasivat aserapaalut maahan ja hävittivät kukkuloilla olevat uhripaikat ja alttarit kaikkialta Juudan, Benjaminin, Efraimin ja Manassen alueelta. Sitten kaikki israelilaiset palasivat kukin perintömaalleen ja kaupunkeihinsa.

2. Kun. 18:4

2. Hiskia järjesti pappien ja leeviläisten osastot. Hän asetti jokaisen osastonsa ja tehtäviinsä hänen papillisen tai leeviläisen palvelustehtävänsä mukaan, toimittamaan polttouhreja ja yhteysuhreja sekä suorittamaan palve-

lusta, kiittämään ja ylistämään HERRAN leirin porteilla.

1. Aik. 23:24,24:19,31

3. Se osa, jonka kuningas antoi omaisuudestaan, käytettiin polttouhreiksi, nimittäin aamu- ja iltapolttouhreiksi sekä sapatteina, uudenkuun päivinä ja muina juhlina toimitettaviksi polttouhreiksi, niin kuin HERRAN laissa on kirjoitettuna.

4. Moos. 28:1–31

4. Kuningas käski kansan, Jerusalemin asukkaiden, antaa papeille ja leeviläisille heidän osuutensa, jotta nämä voisivat täyttää HERRAN lain vaatimukset.

4. Moos. 18:8–24; Neh. 13:10–13

5. Kun tämä sana levisi, israelilaiset toivat runsaat ensihedelmät viljasta, viinistä, öljystä, hunajasta ja kaikesta maan sadosta. He toivat lisäksi runsaat kymmenykset kaikesta.

2. Moos. 23:19;

5. Moos. 14:22

6. Ne Israelin ja Juudan miehet, jotka asuivat Juudan kaupungeissa, toivat hekin kymmenykset nautakarjasta, lampaista ja vuohista. Niiden lisäksi he erottivat kymmenyksinä HERRALLE, heidän Jumalalleen, muita pyhiä lahjoja, jotka he panivat kasoihin.

7. Kolmannessa kuussa he alkoivat kerätä niitä kasoihin ja lopettivat työn seitsemännessä kuussa.

8. Kun Hiskia ja johtomiehet tulivat ja näkivät lahjakasat, he siunasivat HERRAA ja hänen kansaansa Israelia.

9. Ja kun Hiskia kysyi papeilta ja leeviläisiltä näistä kasoista,

10. ylipappi Asarja, joka oli Saadokin sukua, vastasi hänelle: "Siitä asti kun HERRAN temppeliin alettiin tuoda uhri- lahjoja, olemme syöneet kylliksemme, ja paljon on jäänyt tähteeksin. HERRA on siunannut kansaansa, ja siksi näin paljon on jäänyt jäljelle."

11. Sitten Hiskia käski kunnostaa HERRAN temppelin varastohuoneet. Kun ne oli kunnostettu,

12. niihin tuotiin tunnollisesti uhrilahjat, kymmenykset ja pyhät lahjat. Niitä valvomassa oli leeviläinen Koonanja ja hänen veljensä Simei, joka oli arvossa hänestä seuraava.

13. Jehiel, Asasja, Nahat, Asael, Jerimot, Joosabad, Eliel, Jismakja, Mahat ja Benaja olivat Koonanjan ja hänen veljensä Simein käskyläisinä kuningas Hiskian ja Asarjan, Jumalan temppelin esimiehen, määräyksestä.

14. Leeviläinen Koore, Jimnan poika, joka oli portinvartijana idän puolella, valvoi Jumalalle annettuja vapaaehtoisia lahjoja ja hoiti HERRALLE tulevat uhrilahjat ja kaikkein pyhimmat lahjat.

15. Hänen alaisinaan olivat Eeden, Minjamin, Jeesua, Semaja, Amarja ja Sekanja, joiden oli tunnollisesti osastoittain suoritettava osuudet pappis-kaupunkien veljille, niin pienille kuin suurille. 5. Moos. 18:8; Joos. 21:3

16. Osuudet suoritettiin kaikille miehille sukuuetteluihin katsomatta, kolmivuotiaille ja sitä vanhemmille, sekä kaikille, jotka menivät joka päivä osastoittain HERRAN temppeliin tekemään palvelusta vuorollaan.

17. Papat merkittiin sukuuetteluihin perhekunnittain ja leeviläiset, kaksikymmenvuotiaat ja sitä vanhemmat, osastoittain palvelustehtäviensä mukaan. 1. Aik. 23:27

18. Sukuuetteluihin oli merkitty kaikki heidän pikkulapsensa, vaimonsa, poikansa ja tyttärensä koko seurakunnasta, sillä papit pyhittäytyivät palvelustehtäväänsä tunnollisesti.

19. Niitä Aaronin jälkeläisiä, pappeja varten, jotka asuivat laidunmailla kaupunkiansa ulkopuolella⁴⁶, oli kussakin kaupungissa nimeltä mainitut miehet, joiden tehtävänä oli suorittaa osuudet kaikille pappisperheiden miespuolisille jäsenille, samoin kaikille sukuuetteluihin merkityille leeviläisille.

20. Näin Hiskia teki koko Juudassa. Hän teki sitä, mikä oli hyvää, oikeaa ja totta HERRAN, hänen Jumalansa, edessä.

21. Hän etsi Jumalaansa kaikessa, mihin ryhtyi, koskipa se sitten palvelusta Jumalan temppelissä, lakia tai

käskyjä. Kaiken tämän hän teki koko sydämeästään, ja niin hän menestyi.

32. LUKU

Sanheribin sotaretki Juudaan

(Jes. 36:1–22, 37:8–38)

1. Näiden tapahtumien ja Hiskian uskollisuutta osoittavien tekojen jälkeen tuli Sanherib, Assyrian kuningas, ja hyökkäsi Juudaan, piiritti sen linnoitettuja kaupunkeja ja aikoi valloittaa ne itselleen. 2. Kun. 18:13

4. Kun Hiskia näki, että Sanherib oli tullut ja että hän aikoi sotia Jerusalemia vastaan,

3. hän neuvotteli johtomiestensä ja valiosotilaidensa kanssa kaupungin ulkopuolella olevien vesilähteiden tukkimisesta. He päättivät auttaa häntä.

4. Paljon kansaa tuli koolle, ja ihmiset tukkivat kaikki lähteet ja puron, joka virtasi sen seudun läpi. He sanoivat: ”Miksi Assyrian kuninkaat tänne tultuaan löytäisivät paljon vettä?”

5. Hiskia rohkaisi mielensä ja rakensi uudelleen koko revityn osan muuria, korotti torneja ja rakensi muurin ulkopuolelle toisen muurin. Hän vahvisti Millon varustuksia Daavidin kaupungissa ja teetti paljon heittoaseita ja kilpiä. 2. Aik. 25:23

6. Hän asetti joukoille sotapäälliköt, kokosi nämä luokseen aukiolle kaupungin portin eteen ja puhui heille rohkaisevasti sanoen:

7. ”Olkaa lujat ja rohkeat! Älkää pelätkö alkääkää arkailko Assyrian kuningaasta ja hänen kanssaan olevaa joukkoa. Hän, joka on meidän kanssamme, on suurempi kuin se, joka on hänen kanssaan. 2. Kun. 6:16; 1. Joh. 4:4

8. Hänen kanssaan on lihan käsi-varsi, mutta meidän kanssamme on HERRA, meidän Jumalamme. Hän auttaa meitä ja sotii meidän sotiamme.” Ja kansa luotti Hiskian, Juudan kuninkaan, sanoihin. 2. Moos. 14:14; Jer. 17:5–7

9. Tämän jälkeen Sanherib, Assyrian kuningas, joka oli Laakiksen edustalla koko sotajoukkonsa kanssa, lähetti palvelijoitaan Jerusalemiin His-

46 31:19. Ks. Joos. 21:13–19 ja 1. Aik. 6:39–46.

kian, Juudan kuninkaan, ja kaikkien Jerusalemissa olevien Juudan miesten luo ja käski sanoa:

10. "Näin sanoo Sanherib, Assyrian kuningas: Mihin te luotatte, kun jäätte saarroksiin Jerusalemiin?"

11. Eikö ole niin, että Hiskia viettelee teitä ja antaa teidän kuolla nälkään ja janoon, kun hän sanoo: 'HERRA, meidän Jumalamme, pelastaa meidät Assyrian kuninkaan käsistä?'

12. Eikö juuri Hiskia hävittänyt kukuloilla olevat teidän jumalanne uhripaikat ja alttarit ja sanonut Juudalle ja Jerusalemlle näin: 'Yhden ainoan alttarin edessä teidän on kumartaen rukoiltava ja sen päällä poltettava uhreja?'

2. Aik. 31:1

13. Ettekö tiedä, mitä minä ja isäni olemme tehneet muiden maiden kansoille? Ovatko näiden kansojen jumalat voineet pelastaa maitaan minun käsistäni?

14. Onko yksikään minun isieni tuhoamien kansojen jumalista voinut pelastaa kansansa minun käsistäni? Kuinka sitten teidän jumalanne voisi pelastaa teidät minun käsistäni?

15. Älkää siis enää antako Hiskian pettää ja vietellä itseänne älkääkään uskonto häntä, sillä ei minkään kansan eikä minkään valtakunnan jumala ole voinut pelastaa kansaansa minun käsistäni tai isieni käsistä, saati sitten teidän jumalanne. Hän ei pelasta teitä minun käsistäni."

16. Sanheribin palvelijat puhuivat vielä muutakin HERRAA, Jumalaa, ja hänen palvelijaansa Hiskiaa vastaan.

17. Sanherib kirjoitti myös kirjeitä häpäistäkseen HERRAA, Israelin Jumalaa, ja puhuakseen häntä vastaan. Niissä sanottiin: "Niin kuin eivät muiden maiden kansojen jumalat ole pelastaneet kansojaan minun käsistäni, ei Hiskiankaan jumala kykene pelastamaan kansaansa minun käsistäni." 2. Kun. 19:9–13

18. Sanheribin palvelijat huusivat kovalla äänellä juudan kielellä jerusalemlaisille, joita oli muurilla, herättääk-

seen heissä pelkoa ja kauhua ja niin saadakseen kaupungin valloitetuksi.

19. He puhuivat Jerusalemin Jumalasta niin kuin muiden maiden kansojen jumalista, jotka ovat ihmiskätten tekoa.

20. Kuningas Hiskia ja profeetta Jesaja, Aamotsin poika, rukoilivat tämän vuoksi ja huusivat taivaan puoleen.

2. Kun. 19:14–19

21. Silloin HERRA lähetti enkelin, joka tuhosi kaikki valiosotilaat, johtomiehet ja päälliköt Assyrian kuninkaan leirisä. Kuningas palasi takaisin maahansa häpeä kasvoillaan. Kun hän sitten meni jumalansa temppeliin, hänen omat poikansa surmasivat hänet siellä miekalla.

2. Kun. 19:35

22. Näin HERRA pelasti Hiskian ja kaikki Jerusalemin asukkaat Sanheribin, Assyrian kuninkaan, käsistä ja kaikkien muidenkin käsistä ja antoi heille rauhan joka taholla.

23. Monet toivat HERRALLE lahjoja Jerusalemiin ja kalleuksia Hiskialle, Juudan kuninkaalle. Kaiken tämän jälkeen hän kohosi kaikkien kansojen silmissä suureen arvoon.

Hiskian sairaus, rikkaus ja kuolema

(Jes. 38:1–3, 39:1–8)

24. Niihin aikoihin Hiskia sairastui ja oli kuolemaisillaan. Hän rukoili HERRAA, ja Herra vastasi ja antoi hänelle ennusmerkin.

2. Kun. 20:1–11

25. Hiskia ei kuitenkaan palkinnut hyvää hyvällä, sillä hänen sydämensä ylipistyi. Sen tähden hänen niin kuin Juudan ja Jerusalemin osaksi tuli viha.

26. Mutta kun Hiskia nöyrytyi sydämensä ylpeydestä ja myös Jerusalemin asukkaat nöyrytyivät, ei HERRAN viha kohdannut heitä Hiskian elinaikana.

27. Hiskia sai hyvin paljon rikkautta ja kunniaa. Hän teetti itselleen aarrekammioita hopeaa, kultaa, kalliita kiviä, hajusteita, kilpiä ja kaikenlaisia kallisarvoisia esineitä varten,

28. samoin varastoja vilja-, viini- ja öljysatoa varten sekä talleja kaikenlaisille eläimille ja katoksia karjalaumojia varten.

29. Hän rakennutti myös kaupunkoja itselleen ja hankki suuret laumat lampaita ja vuohia sekä nautakarjaa, sillä Jumala oli antanut hänelle hyvin suuren omaisuuden.

30. Hiskia myös patosi Giihonin ylälähteen veden ja johti sen alas Daavidin kaupunkiin, länteen päin. Hiskia menestyi kaikessa, mitä hän teki.

31. Kun Babylonian johtomiesten sanansaattajat, jotka oli lähetetty ottamaan selvää maassa tapahtuneesta ennusmerkistä, tulivat hänen luokseen, Jumala jätti hänet yksin vain koetellakseen häntä ja tullakseen tuntemaan kaiken, mitä hänen sydämessään oli.

5. Moos. 8:2

Hiskian kuolema

(2. Kun. 20:20,21)

32. Muista Hiskiaa koskevista asioista ja hänen hurskaista teoistaan on kirjoitettu profeetta Jesajan, Aamotsin pojan, näyssä Juudan ja Israelin kuninkaiden kirjassa.

33. Sitten Hiskia meni lepoon isiensä luo, ja hänet haudattiin rinteeseen, jossa Daavidin jälkeläisten haudat ovat. Hänen kuoltuaan koko Juuda ja kaikki Jerusalemin asukkaat osoittivat hänelle kunnioitustaan. Hänen poikansa Manasse tuli kuninkaaksi hänen jälkeensä.

33. LUKU

Manasse Juudan kuninkaana

(2. Kun. 21:1–9)

1. Manasse oli kahdentoista vuoden ikäinen tullessaan kuninkaaksi, ja hän hallitsi Jerusalemissa viisikymmentäviisi vuotta.

2. Kun. 21:1–9

2. Hän teki sitä, mikä on pahaa HERRAN silmissä, samoja iljettäviä tekoja kuin kansat, jotka HERRA oli karkottanut israelilaisten edeltä.

3. Hän rakensi jälleen kukkuloille uhripaikat, jotka hänen isänsä Hiskia oli hävittänyt, pystytti alttareita baaleille ja teki asera-tarhoja. Hän kumarsi ja palveli kaikkea taivaan joukkoa 2. Aik. 31:1

4. ja rakensi alttareita myös HERRAN temppeliin, josta HERRA oli sanonut: "Minun nimeni on oleva Jerusalemissa ikuisesti."

1. Kun. 8:29,9:3; 2. Aik. 7:12

5. Hän rakensi alttareita kaikelle taivaan joukolle HERRAN temppelin molempiin esipihiin.

6. Lisäksi hän pani poikansa kulkemaan tulen läpi Ben-Hinnomin laaksoissa, ennusti merkeistä, harjoitti noituutta ja velhoutta ja hankki itselleen henkienmanajia ja selvänäkijöitä. Hän teki paljon sellaista, mikä on pahaa HERRAN silmissä, ja vihastutti hänet.

7. Manasse asetti teettämänsä veistetyin kuvapatsaan Jumalan temppeliin, josta Jumala oli sanonut Daavidille ja hänen pojalleen Salomolle: "Tähän temppeliin ja Jerusalemiin, jonka minä olen valinnut kaikkien Israelin heimojen joukosta, minä asetan nimeni ikiajoiksi.

2. Aik. 7:16

8. Enkä minä enää anna teidän, israelilaisten, joutua pois siitä maasta, jonka minä olen määrännyt teidän isillenne, jos te vain tarkoin noudatatte kaikkea, mitä minä olen käskennyt teidän noudattaa, koko sitä lakia ja niitä säädöksiä ja oikeuksia, jotka on annettu Mooseksen kautta."

9. Mutta Manasse eksytti Juudan ja Jerusalemin asukkaat, niin että he tekivät pahaa enemmän kuin ne kansat, jotka HERRA oli hävittänyt israelilaisten tieltä.

Manassen vankeus ja nöyryminen

10. HERRA puhui Manasselle ja hänen kansalleen, mutta he eivät kuunnelleet.

2. Kun. 21:10–15

11. Silloin HERRA toi Assyrian kuninkaan sotapäälliköt heidän kimppuunsa. He ottivat Manassen kiinni, panivat hänelle nenärenkaan ja veivät hänet

pronssikahleisiin kytkettynä Babylo-
niin. 5. Moos. 28:36; 2. Kun. 19:28

12. Mutta ahdingossa ollessaan Manasse etsi HERRAN, Jumalansa, mielisuosiota ja nöyrytyi syvästi isiensä Jumalan edessä.

13. Ja kun hän rukoili Jumalaa, Jumala kuuli hänen rukouksensa ja anomisensa ja toi hänet jälleen kuninkaaksi Jerusalemiin. Silloin hän ymmärsi, että HERRA on Jumala.

14. Sen jälkeen Manasse rakennutti Daavidin kaupungin ulomman muurin Giihonin länsipuolisessa laaksossa Kalaporttiin saakka, niin että se ympäröi Ofelin, ja teki siitä hyvin korkean. Hän asetti sotapäälliköitä kaikkiin Juudan linnoitettuihin kaupunkiin.

15. Hän poisti HERRAN temppelistä vieraat jumalat ja kuvapatsaan sekä kaikki alttarit, jotka hän oli rakennuttanut HERRAN temppelin vuorelle ja Jerusalemiin, ja heittäti ne kaupungin ulkopuolelle.

16. Sitten hän kunnosti HERRAN alttarin, uhrasi sillä yhteys- ja kiitosuhreja ja kehotti Juudaa palvelemaan HERRAA, Israelin Jumalaa.

17. Mutta kansa uhrasi edelleen kukkuloilla olevilla uhripaikoilla, kuitenkin ainoastaan HERRALLE, Jumalalleen.

Manassen kuolema

(2. Kun. 21:17,18)

18. Muista Manassea koskevista asioista, siitä, miten hän rukoili Jumalaansa, ja näkijöiden sanoista, jotka hänelle puhuttiin HERRAN, Israelin Jumalan, nimessä, niistä on kirjoitettu Israelin kuninkaiden aikakirjaan.

19. Myös hänen rukouksestaan ja siitä, kuinka se tuli kuulluksi, ja kaikista hänen synneistään ja uskottomuudestaan sekä kukkuloista, joille hän rakensi uhripaikkoja ja pystytti asera-tarhoja ja jumalankuvia ennen nöyrytymistään, on kirjoitettu Hoosain aikakirjaan⁴⁷.

20. Sitten Manasse meni lepoon isiensä luo, ja hänet haudattiin palatsiin-

sa. Hänen jälkeensä kuninkaaksi tuli hänen poikansa Aamon.

Aamon Juudan kuninkaana

(2. Kun. 21:19–24)

21. Aamon oli kahdenkymmenen kahden vuoden ikäinen tullessaan kuninkaaksi, ja hän hallitsi Jerusalemissa kaksi vuotta.

22. Hän teki sitä, mikä on pahaa HERRAN silmissä, niin kuin hänen isänsä Manasse oli tehnyt. Aamon uhrasi kaikille niille jumalankuville, jotka hänen isänsä Manasse oli teettänyt, ja palveli niitä.

23. Aamon ei nöyrytynyt HERRAN edessä, niin kuin hänen isänsä Manasse oli nöyrytynyt, vaan kartutti itselleen suuren syntivelan.

24. Niin Aamonin palvelijat tekivät salaliiton häntä vastaan ja tappoivat hänet hänen omassa palatsissaan.

25. Maan kansa surmasi kuitenkin kaikki, jotka olivat tehneet salaliiton kuningas Aamonia vastaan, ja kansa teki hänen poikansa Joosian kuninkaaksi hänen tilalleen.

34. LUKU

Joosia Juudan kuninkaana

(2. Kun. 22:1,2)

1. Joosia oli kahdeksan vuoden ikäinen tullessaan kuninkaaksi, ja hän hallitsi Jerusalemissa kolmekymmentä yksi vuotta.

2. Hän teki sitä, mikä on oikein HERRAN silmissä, ja kulki kaikessa isänsä Daavidin teitä poikkeamatta oikealle tai vasemmalle.

3. Kahdeksantena hallitusvuotenaan, ollessaan vielä nuorukainen, Joosia alkoi etsiä isänsä Daavidin Jumalaa. Kahdentenatoista vuotena hän alkoi puhdistaa Juudaa ja Jerusalemia kukkuloilla olevista uhripaikoista ja asera-tarhoista sekä veistetyistä ja valetuista jumalankuvista.

4. Baalin alttarit hajotettiin hänen läsnäollessaan, ja niiden yli kohoavat auringonpatsaat hän hakkasi maahan. Aseraapaalut sekä veistetyt ja valetut

47 33:19. Tai: "näkijöiden aikakirjaan".

jumalankuvat hän murskasi ja rouhensi tomuksi ja sirotteli tomun niiden hau-doille, jotka olivat uhranneet epäjumalille.

2. Kun. 23:6

5. Myös pappien luut hän poltti heidän omilla alttareillaan. Näin hän puhdisti Juudan ja Jerusalemin.

2. Kun. 23:16

6. Manassen, Efraimin ja Simeonin heimojen kaupungeissa aina Naftalin alueelle asti, kaikkialla niiden raunioilla

7. koko Israelin maassa, hän hajotti alttarit, löi palasiksi ja rouhensi asera-paalut ja jumalankuvat ja hakkasi maa-han kaikki auringonpatsaat. Sitten hän palasi Jerusalemiin.

Temppelin korjaus

8. Kahdeksantenatoista hallitusvuotenaan, puhdistettuaan maan ja tem-pelin, Joosia lähetti Saafanin, Asaljan pojan, kaupungin päällikön Maasejan ja kansleri Jooahin, Jooahaksen pojan, korjaamaan HERRAN, Jumalansa, temp-peliä.

9. He tulivat ylipappi Hilikian luo ja antoivat hänelle Jumalan temppeliin tuodut rahat, jotka ovenvartijoina toi-mivat leeviläiset olivat koonneet Ma-nassen, Efraimin ja koko muun Israelin sekä Juudan ja Benjaminin alueelta ja Jerusalemin asukkaita.

10. Rahat annettiin työnjohtajille, jot-ka oli pantu valvomaan töitä HERRAN temppelissä, ja he palkkasivat niillä miehiä, jotka työskentelivät HERRAN temppelissä kunnostaen ja korjaten temppeliä.

11. Osa rahoista annettiin puusepille ja rakennusmiehille, että he voisivat hankkia hakattuja kiviä sekä puutava-raa kiinnitysparruiksi ja kattohirsiksi nii-hin rakennuksiin, jotka Juudan kunin-kaat olivat päästäneet rappeutumaan.

2. Aik. 24:7

12. Nämä miehet toimivat siinä työs-sä luottomiehinä. Heitä valvomaan ja johtamaan oli pantu leeviläiset Merarin jälkeläiset Jahat ja Obadja, sekä Ke-hatin jälkeläiset Sakarja ja Mesullam, samoin kaikki ne leeviläiset, jotka olivat soittotaitoisia.

13. He valvoivat taakankantajia ja johtivat kaikkia työmiehiä eri töissä. Leeviläisiä oli myös kirjureina, johto-miehinä ja portinvartijoina.

Temppelistä löytyy lain kirja

(2. Kun. 22: 8–13)

14. Kun leeviläiset olivat viemässä pois HERRAN temppeliin tuotuja rahoja, pappi Hilikia löysi HERRAN lain kirjan, joka oli annettu Mooseksen kautta.

15. Silloin Hilikia sanoi kirjuri Saafa-nille: ”Minä löysin HERRAN temppelistä lain kirjan.” Hilikia antoi kirjan Saafanil-le.

16. Saafan meni kirja mukanaan kuninkaan luo ja teki hänelle selkoa korjaustöistä. Hän sanoi: ”Palvelijasi ovat tehneet kaiken, mitä heidän teh-täväkseen on annettu.

17. He ovat ottaneet arkusta rahat, jotka olivat HERRAN temppelissä, ja an-taneet ne työnjohtajille ja ammattimie-hille.”

18. Kirjuri Saafan kertoi vielä ku-ninkaalle: ”Pappi Hilikia antoi minulle erään kirjan.” Ja Saafan luki kirjaa ku-ninkaan edessä.

19. Kun kuningas kuuli lain sanat, hän repäisi vaatteensa.

20. Sitten kuningas antoi Hilikialle, Saafanin pojalle Ahikamille, Miikan pojalle Abdonille, kirjuri Saafanille ja kuninkaan palvelijalle Asajalle käskyn sanoen:

21. ”Menkää ja kysykää tämän löy-detyn kirjan vuoksi HERRALTA neuvoa minun puolestani ja niiden puolesta, jotka ovat jäljellä Israelissa ja Juudas-sa. HERRAN viha on näet suuri, ja se on vuodatettu päällemme, koska isämme eivät ole noudattaneet HERRAN sanaa niin, että olisivat tehneet kaikessa sen mukaisesti, mitä tässä kirjassa on kir-joitettu.”

Naisprofeetta Huldan vastaus

(2. Kun. 22:14–20)

22. Hilikia ja muut, jotka kuningas määräsi, menivät naisprofeetta Hul-dan luo, joka oli vaatevaraston hoitajan

Sallumin, Tokhatin pojan, Hasran pojanpojan, vaimo ja asui Jerusalemissa, toisessa kaupunginosassa. He puhuivat Huldalle asiasta,

23. ja hän sanoi heille: ”Näin sanoo HERRA, Israelin Jumala: ’Sanokaa sille miehelle, joka lähetti teidät minun luokseni:

24. Näin sanoo HERRA: Minä annan onnettomuuden kohdata tätä paikkaa ja sen asukkaita. Minä sallin toteutua kaikkien niiden kirousten, jotka on kirjoitettu Juudan kuninkaalle luettuun kirjaan.

3. Moos. 26:14–39;

5. Moos. 28:15–68

25. Koska he ovat hylänneet minut ja polttaneet uhreja muille jumalille ja vihastuttaneet minut kaikilla kätensä teoilla, minä vuodatan vihani tämän paikan ylle, eikä se sammu.

26. Mutta sanokaa Juudan kuninkaalle, joka on lähettänyt teidät kysymään neuvoa HERRALTA: Näin sanoo HERRA, Israelin Jumala, siitä sanomasta, jonka olet kuullut:

27. Koska sydämesi on pehmennyt ja sinä olet nöyrytynyt Jumalan edessä kuultuasi hänen sanansa tätä paikkaa ja sen asukkaita vastaan – koska olet nöyrytynyt minun edessäni, repäissyt vaatteesi ja itkenyt minun edessäni, niin olen minäkin kuullut sinua, sanoo HERRA.

28. Sen vuoksi minä otan sinut isiesi luo, ja sinut lasketaan rauhassa hautaasi, eivätkä silmäsi tule näkemään mitään siitä onnettomuudesta, jonka minä tuotan tälle paikalle ja sen asukkaille.” Tämä vastaus tuotiin kuninkaalle.

Liitto Herran kanssa

(2. Kun. 23:1–20)

29. Sitten kuningas lähetti sanansaattajat kokoamaan luokseen kaikki Juudan ja Jerusalemin vanhimmat.

30. Kuningas meni HERRAN temppeliin, samoin kaikki Juudan miehet ja Jerusalemin asukkaat, myös papit ja leeviläiset, koko kansa suurimmasta pienimpään. Hän luki heidän kuulten-

sa kaikki HERRAN temppelistä löydetyn liiton kirjan sanat.

31. Kuningas seiso i omalla paikallaan ja teki HERRAN edessä liiton, jonka mukaan heidän tuli seurata HERRAA, noudattaa hänen käskyjään, todistuksiaan ja säädöksiään kaikesta sydämestään ja kaikesta sielustaan ja pitää liiton sanat, jotka oli kirjoitettu siihen kirjaan.

2. Aik. 15:12

32. Hän otti liittoon kaikki, jotka asuivat Jerusalemissa ja Benjaminin alueella. Jerusalemin asukkaat sitoutuivat Jumalan, isiensä Jumalan, liittoon.

33. Joosia poisti kaikki iljetykset kaikilta israelilaisten alueilta ja vaati jokaista Israelissa asuvaa palvelemaan HERRAA, heidän Jumalaansa. Niin kauan kuin Joosia eli, he eivät luopuneet HERRASTA, isiensä Jumalasta.

35. LUKU

Joosia järjestää pääsiäisen vieton

(2. Kun. 23:21–23)

1. Sitten Joosia järjesti Jerusalemissa pääsiäisen vieton HERRAN kunniaksi. Pääsiäislammas teurastettiin ensimmäisen kuun neljäntenätoista päivänä.

2. Moos. 12:6; 2. Aik. 30:2

2. Joosia asetti papit palvelusteh-täviinsä ja rohkaisi heitä palvelemaan HERRAN temppelissä.

3. Hän sanoi leeviläisille, jotka opettivat koko Israelia ja olivat HERRALLE pyhitettyjä: ”Asettakaa pyhä arkku temppeliin, jonka Salomo, Daavidin poika, Israelin kuningas, on rakentanut. Teidän ei enää tarvitse kantaa sitä olallanne. Palvelkaa HERRAA, Jumalaanne, ja hänen kansaansa Israelia.

4. Moos. 4:15

4. Valmistautukaa perhekunnittain, osastojenne mukaan, niin kuin Daavid, Israelin kuningas, on määrännyt ja niin kuin on kirjoitettuna Salomon, hänen poikansa, käskykirjeessä.

5. Asettukaa pyhäkköön veljienne, kansan, perhekuntaosastojen mukaan siten, että jokaista osastoa kohden on yksi leeviläisten perhekuntaryhmä.

6. Pyhittäkää itsenne, teurastakaa pääsiäislammias ja valmistakaa se veljillenne. Tehkää tämä sen sanan mukaan, jonka HERRA on antanut Moosoksen kautta.”

7. Joosia antoi kansalle, kaikille, jotka olivat saapuneet, pääsiäisuhreiksi karitsoja ja kilipukkeja, pikkukarjaa yhteensä kolmekymmentätuhatta, ja lisäksi kolmetuhatta nautaa. Nämä otettiin kuninkaan omaisuudesta.

2. Aik. 30:24

8. Myös päämiehet antoivat vapaaehtoisia lahjoja kansalle, papeille ja leeviläisille. Jumalan temppelin esimiehet Hilkia, Sakarja ja Jehiel antoivat papeille pääsiäisuhreiksi yhteensä kaksituhatta kuusisataa karitsaa ja kilipukkeja ja lisäksi kolmesataa nautaa.

9. Leeviläisten päämiehet Koonan, Semaja ja hänen veljensä Netanel sekä Hasabja, Jeiel ja Joosabad antoivat leeviläisille pääsiäisuhreiksi yhteensä viisituhatta karitsaa ja kilipukkeja ja lisäksi viisisataa nautaa.

10. Kun kaikki oli valmista temppelipalvelusta varten, papit asettuivat paikoilleen, samoin leeviläiset osastojensa mukaan, niin kuin kuningas oli käskennyt.

11. Sitten teurastettiin pääsiäislammias, ja papit vihmoivat veren, jonka leeviläiset antoivat heille. Leeviläiset nylkivät nahan,

12. mutta panivat polttouhrikappaleet syrjään, jotta ne annettaisiin kansalle perhekuntaryhmien mukaan HERRALLE uhrattaviksi, niin kuin on kirjoitettu Moosoksen kirjaan. Samoin he tekivät nautoille.

3. Moos. 3:14–16

13. Leeviläiset paistoivat tulella pääsiäislampaan säädetyllä tavalla, mutta pyhät uhrilihat he keittivät padoissa, ruukuissa ja vadeissa ja veivät ne kii-reesti kansalle.

2. Moos. 12:8

14. Sitten he valmistivat pääsiäislampaan itselleen ja papeille, sillä papit, Aaronin jälkeläiset, uhrasivat polttouhreja ja rasvoja yöhön asti. Sen tähden leeviläiset valmistivat pääsiäislampaan

sekä itselleen että papeille, Aaronin jälkeläisille.

15. Laulajat, Aasafin jälkeläiset, olivat paikoillaan sen käskyn mukaisesti, jonka Daavid, Aasaf, Heeman ja kuninkaan näkijä Jedutun olivat antaneet, ja portinvartijat vartioivat jokaisella portilla. Koska heillä ei ollut lupa lähteä palveluksesta, heidän leeviläiset veljensä valmistivat pääsiäislampaan heille.

1. Aik. 25:1

16. Näin järjestettiin kaikki HERRAN palvelus sinä päivänä, pääsiäisen vietto ja polttouhrien uhraaminen HERRAN alttarilla, niin kuin kuningas Joosia oli käskennyt.

17. Paikalla olevat israeliläiset viettivät silloin pääsiäistä ja happamattoman leivän juhlaa seitsemän päivää.

18. Sellaista pääsiäistä ei ollut vietetty Israelissa sitten profeetta Samuelin päivien, eikä yksikään Israelin kuningas ollut viettänyt pääsiäistä niin kuin nyt olivat viettäneet Joosia, papit ja leeviläiset, koko Juuda, saapuvilla olevat israeliläiset ja Jerusalemin asukkaat.

19. Tämä pääsiäinen vietettiin Joosian kahdeksantenatoista hallitusvuotena.

Joosian kuolema

(2. Kun. 23:28–30)

20. Kaiken tämän jälkeen, kun Joosia oli kunnostanut temppelin, lähti Egyptin kuningas Neko sotimaan Karkemista vastaan, joka on Eufratin varrella. Joosia lähti häntä vastaan.

21. Mutta Neko lähetti hänen luokseen sanansaattajia sanomaan: ”Mitä sinulla on tekemistä minun kanssani, Juudan kuningas? Enhän minä nyt ole hyökkäämässä sinua vastaan vaan sitä kuningashuonetta vastaan, joka on sodassa minun kanssani. Jumala on käskennyt minun kiiruhtaa. Jätä rauhaan jumala, joka on minun kanssani, ettei hän tuhoaisi sinua.”

22. Joosia ei kuitenkaan väistynyt hänen tieltään⁴⁸ vaan pukeutui tuntemattomaksi taistellakseen häntä vastaan. Hän ei totellut Nekon sanoja, jotka kuitenkin tulivat Jumalan suusta, vaan ryhtyi taisteluun Megiddon tasan-golla.

23. Mutta jousiampujat osuivat kuningas Joosiaan. Silloin hän sanoi palvelijoilleen: ”Viekää minut pois, sillä minä olen haavoittunut pahasti.”

24. Kuninkaan palvelijat siirsivät hänet sotavaunuista, panivat hänet hänen toisiin vaunuihinsa ja kuljettivat Jerusalemiin. Siellä hän kuoli, ja hänet haudattiin isiensä hautaan. Koko Juuda ja Jerusalemin surivat Joosiaa.

25. Jeremia sepitti Joosiasta valitusvirren, ja kaikki laulajat ja laulajattaret ovat esittäneet valitusvirsiä Joosiasta tähän päivään asti. Nämä ovat tulleet yleisiksi Israelissa, ja ne on kirjoitettu Valitusvirsiin.

26. Muista Joosiaa koskevista asioista, hänen hurskaista teoistaan, joita hän teki kirjoitetun HERRAN lain mukaisesti,

27. ja hänen aikaisemmista ja myöhemmistä vaiheistaan on kirjoitettu Israelin ja Juudan kuninkaiden kirjaan.

36. LUKU

Jooahas Juudan kuninkaana

(2. Kun. 23:30–35)

1. Maan kansa otti Joosian pojan Jooahaksen ja teki hänestä kuninkaan Jerusalemissa hänen isänsä tilalle.

2. Jooahas oli kahdenkymmenen kolmen vuoden ikäinen tullessaan kuninkaaksi. Hän hallitsi Jerusalemissa kolme kuukautta.

3. Egyptin kuningas pani hänet virralta Jerusalemissa ja rankaisi maata sadan hopeatalentin ja yhden kultatalentin sakolla.

4. Egyptin kuningas asetti Jooahaksen veljen Eljakimin Juudan ja Jerusalemin kuninkaaksi ja muutti hänen

nimensä Joojakimiksi. Jooahaksen, hänen veljensä, Neko otti kiinni ja vei Egyptiin.

Joojakim Juudan kuninkaana

(2. Kun. 23:36–24:7)

5. Joojakim oli kahdenkymmenenviiden vuoden ikäinen tullessaan kuninkaaksi, ja hän hallitsi Jerusalemissa yksitoista vuotta. Hän teki sitä, mikä on pahaa HERRAN, hänen Jumalansa, silmissä.

6. Babylonian kuningas Nebukadnessar hyökkäsi hänen kimppuunsa ja kytki hänet pronssikahleisiin viedäkseen hänet Babyloniaan.

7. Nebukadnessar vei osan HERRAN temppelin esineistä Babyloniaan ja pani ne Babyloniassa olevaan temppeliinsä.

Dan. 1:2

8. Muista Joojakimia koskevista asioista ja iljettävyyksistä, joita hän teki ja joita hänessä havaittiin, on kirjoitettu Israelin ja Juudan kuninkaiden kirjaan. Hänen poikansa Joojakin tuli kuninkaaksi hänen tilalleen.

Joojakin Juudan kuninkaana

(2. Kun. 24:8–17)

9. Joojakin oli kahdeksantoista vuoden ikäinen tullessaan kuninkaaksi, ja hän hallitsi Jerusalemissa kolme kuukautta ja kymmenen päivää. Hän teki sitä, mikä on pahaa HERRAN silmissä.

10. Vuoden vaihteessa kuningas Nebukadnessar lähetti noutamaan hänet sekä HERRAN temppelin kallisarvoiset esineet Baabeliin. Nebukadnessar asetti Joojakinin veljen Sidkian Juudan ja Jerusalemin kuninkaaksi.

Sidkia Juudan kuninkaana

(2. Kun. 24:18–20; Jer. 52:1–11)

11. Sidkia oli kahdenkymmenen vuoden ikäinen tullessaan kuninkaaksi, ja hän hallitsi Jerusalemissa yksitoista vuotta.

2. Kun. 24:18; Jer. 37:1

12. Hän teki sitä, mikä on pahaa HERRAN, hänen Jumalansa, silmissä, eikä hän nöyrytnyt profeetta Jeremian

⁴⁸ 35:22. Kirj.: ”kääntänyt kasvojaan hänestä”.

2. Aikakirja 36

edessä, jonka sanat tulivat HERRAN suusta.

13. Hän myös kapinoi kuningas Nebukadnessaria vastaan, joka oli vannottanut hänellä uskollisuuden valan Jumalan nimeen. Hän oli uppiniskainen ja paadutti sydämensä eikä kääntynyt HERRAN, Israelin Jumalan, puoleen.

Hes. 17:13–15

14. Myös kaikki pappien johtomiehät ja kansa harjoittivat yhä enemmän uskottomuutta jäljittelemällä kaikkia muiden kansojen iljettävyyyksiä. Näin he saastuttivat HERRAN temppelin, jonka hän oli pyhittänyt Jerusalemissa.

15. HERRA, heidän isiensä Jumala, lähetti jo varhain ja aina uudestaan heille varoituksia sanansaattajiensa kautta, sillä hän sääli kansaansa ja asumustaan.

16. Mutta he ivasivat Jumalan sanansaattajia, halveksivat hänen sanaansa ja pilkkasivat hänen profeettojaan, kunnes HERRAN viha hänen kansaansa kohtaan oli kasvanut niin, ettei parannuskeinoa enää ollut.

Jerusalemien hävitys ja kansan pakkosiirtolaisuus

(2. Kun. 25:1–21)

17. Herra toi Juudan asukkaiden kimppuun kaldealaisten kuninkaan ja surmautti miekalla heidän nuoret miehensä heidän pyhäkössään. Hän ei säästänyt nuorukaista eikä neitosta, ei vanhusta eikä harmaapäätä, vaan antoi kaikki kaldealaisten kuninkaan käsiin.

Jer. 39:1,2

18. Kaikki Jumalan temppelin esineet, suuret ja pienet, HERRAN tempe-

lin aarteet sekä kuninkaan ja hänen johtomiestensä aarteet, nämä kaikki Nebukadnessar vei Babyloniin.

19. Jumalan temppeli poltettiin, Jerusalemin muurit hajotettiin, kaikki sen palatsit poltettiin tulella ja kaikki sen kallisarvoiset esineet tuhottiin.

Jer. 39:8,9

20. Ne, jotka olivat säästyneet miekalta, vietiin pakkosiirtolaisuuteen Babyloniaan, ja he joutuivat Babylonian kuninkaan ja hänen poikiensa orjiksi siihen asti, kunnes Persian kuningaskunta sai vallan.

21. Näin toteutui HERRAN sana, jonka hän oli puhunut Jeremian kautta. Maa oli autiona ja lepäsi, kunnes se oli saanut hyvityksen sapateistaan, täydet seitsemänkymmentä vuotta.

Jer. 25:12,29:10; Dan. 9:2

Kooreksen käsky

(Esra 1:1–3)

22. Persian kuninkaan Kooreksen ensimmäisenä hallitusvuotena HERRA herätti Kooreksen, Persian kuninkaan, hengen täyttääkseen sanansa, jonka hän oli puhunut Jeremian kautta. Niin Koores antoi kuuluttaa koko valtakunnassaan ja julisti myös käskykirjeensä:

Jes. 44:28

23. ”Näin sanoo Koores, Persian kuningas: HERRA, taivaan Jumala, on antanut minulle kaikki maan valtakunnat. Hän on käskennyt minun rakentaa itselleen temppelin Jerusalemiin, joka on Juudassa. Kuka vain teidän joukostanne kuuluu hänen kansaansa, olkoon HERRA, hänen Jumalansa, hänen kanssaan ja hän menköön sinne.”

ESRAN KIRJA

KOTIINPALUU SERUBBAABELIN JA JEESUAN JOHDOLLA

1. LUKU

Kooreksen käsky

(2. Aik. 36:22,23)

1. Persian kuninkaan Kooreksen⁴⁹ ensimmäisenä hallitusvuotena HERRA herätti Persian kuninkaan hengen täyttääkseen sanansa, jonka HERRA oli puhunut Jeremian kautta. Niin Koores antoi kuuluttaa koko valtakunnassaan ja julisti myös käskykirjeessä:

Jer. 25:12,29:10

2. ”Näin sanoo Koores, Persian kuningas: HERRA, taivaan Jumala, on antanut minulle kaikki maan valtakunnat, ja hän on käskennyt minun rakentaa itselleen temppelin Jerusalemiin, joka on Juudassa.

Jes. 44:28

3. Kuka vain teidän joukostanne kuuluu hänen kansaansa, hänen Jumalansa olkoon hänen kanssaan. Menköön hän Jerusalemiin, joka on Juudassa, rakentamaan HERRAN, Israelin Jumalan, temppeliä. Hän on se Jumala, joka asuu Jerusalemissa.

Esra 4:3,5:13; Ps. 76:2

4. Kaikki, jotka ovat jäljellä siitä kansasta, missä tahansa asuvatkin muukalaisina, saakoot paikkakuntansa miehiltä avustuksena hopeaa ja kultaa, tavaraa ja karjaa sekä vapaaehtoisia lahjoja Jumalan temppelin rakentamiseksi Jerusalemiin.”

Herran temppelin esineet tuodaan Jerusalemiin

5. Silloin Juudan ja Benjaminin sukujen päämiehet sekä papit ja leeviläiset varustautuivat matkaan, kaikki, joiden hengen Jumala herätti, niin että he päättivät lähteä rakentamaan HERRAN temppeliä Jerusalemiin.

6. Kaikki heidän ympärillään asuvat tukivat heitä lahjoittamalla hopea-astioita ja kultaa, tavaraa, karjaa

ja kalleuksia, ja vielä muutakin heille lahjoitettiin.

7. Kuningas Koores antoi tuoda esiin HERRAN temppelin esineet, jotka Nebukadnessar oli vienyt Jerusalemistä ja asettanut oman jumalansa temppeliin.

2. Kun. 24:13,25:14; 2. Aik. 36:7; Esra 5:14

8. Koores, Persian kuningas, käski aarteistonhoitaja Mitredatin tuoda ne esiin. Tämä laski niiden lukumäärän ja luovutti ne Sesbassarille, Juudan ruhtinaalle.

9. Niiden lukumäärät olivat: kolmekymmentä kultamaljaa, tuhat hopeamaljaa, kaksikymmentäyhdeksän uhriveistä,

10. kolmekymmentä kultapikaria, neljäsataakymmenen halvempiarvoista hopeapikaria ja tuhat muuta esinettä.

11. Kulta- ja hopeaesineitä oli kaikkiaan viisituhatta neljäsataa. Kaikki nämä Sesbassar toi mukanaan, kun pakkosiirtolaiset palasivat Babylonias-ta Jerusalemiin.

2. LUKU

Kotiin palanneiden luettelo

1. Nämä ovat ne Juudan maakunnan miehet, jotka lähtivät pakkosiirtolaisuudesta, Babylonian vankeudesta, jonne Nebukadnessar, Babylonian kuningas, oli heidät vienyt. He palasivat Jerusalemiin ja Juudaan, kukin kaupunkiinsa.

Esra 8:1; Neh. 7:5

2. He tulivat yhdessä Serubbaabelin, Jeeseen, Nehemian, Serajan, Reelajan, Mordokain, Bilsanin, Misparin, Bigvain, Rehumin ja Baanan kanssa. Näiden israelilaisten miesten lukumäärät olivat:

3. Paroksen jälkeläisiä kaksituhatta sataseitsemänkymmentäkaksi,

4. Sefatjan jälkeläisiä kolmesataa seitsemänkymmentäkaksi,

5. Aarahin jälkeläisiä seitsemänsataaseitsemänkymmentäviisi,

⁴⁹ 1:1. Nimen kreikkalainen muoto on Kyros. Hän hallitsi 559 – 530 eKr.

6. Pahat-Mooabin sukua olevien Jeesuan ja Jooabin jälkeläisiä kaksi tuhatta kahdeksansataakaksitoista,

7. Eelamin jälkeläisiä tuhat kaksisa-taaviisikymmentäneljä,

8. Sattun jälkeläisiä yhdeksänsataa-neljäkymmentäviisi,

9. Sakkain jälkeläisiä seitsemänsa-taakuusikymmentä,

10. Baanin jälkeläisiä kuusisataanel-jäkymmentäkaksi,

11. Beevain jälkeläisiä kuusisataa-kaksikymmentäkolme,

12. Asgadin jälkeläisiä tuhat kaksisa-taakaksikymmentäkaksi,

13. Adonikamin jälkeläisiä kuusisa-taakuusikymmentäkuusi,

14. Bigvain jälkeläisiä kaksituhatta viisikymmentäkuusi,

15. Aadinin jälkeläisiä neljäsataavii-sikymmentäneljä,

16. Hiskian sukua olevan Aaterin jäl-keläisiä yhdeksänkymmentäkahdek-san,

17. Beesain jälkeläisiä kolmesataa-kaksikymmentäkolme,

18. Jooran jälkeläisiä satakaksitoista,

19. Haasumin jälkeläisiä kaksisataa-kaksikymmentäkolme

20. ja Gibbarin jälkeläisiä yhdeksän-kymmentäviisi.

21. Beetlehemiläisiä oli satakaksi-kymmentäkolme,

22. Netofan miehiä viisikymmentä-kuusi,

23. Anatotin miehiä satakaksikym-mentäkahdeksan,

24. asmavetilaisia neljäkymmentä-kaksi,

25. kirjat-jearimilaisia, kefiralaisia ja beerotilaisia seitsemänsataaneljäky-mmentäkolme,

26. raamalaisia ja gebalaisia kuusi-sataakaksikymmentäyksi,

27. Mikmaan miehiä satakaksikym-mentäkaksi,

28. Beetelin ja Ain miehiä kaksisa-taakaksikymmentäkolme

29. ja nebolaisia viisikymmentäkaksi.

30. Magbisin jälkeläisiä oli sataviisi-kymmentäkuusi,

31. toisen Eelamin jälkeläisiä tuhat kaksisataaviisikymmentäneljä

32. ja Haarimin jälkeläisiä kolmesa-taakaksikymmentä.

33. Loodilaisia, haadidilaisia ja oo-nolaisia oli seitsemänsataakaksikym-mentäviisi,

34. jerikolaisia kolmesataaneljäky-mmentäviisi

35. ja senaalaisia kolmetuhatta kuu-sisataakolmekymmentä.

36. Pappēja oli: Jeesuan sukua ole-van Jedajan jälkeläisiä yhdeksänsa-taseitsemänkymmentäkolme,

37. Immerin jälkeläisiä tuhat viisi-kymmentäkaksi,

38. Pashurin jälkeläisiä tuhat kaksi-sataaneljäkymmentäseitsemän

39. ja Haarimin jälkeläisiä tuhat seit-semäntoista.

40. Leeviläisiä, Hoodavjan poikien Jeesuan ja Kadmielin jälkeläisiä, oli seitsemänkymmentäneljä.

41. Laulajia, Aasafin jälkeläisiä, oli satakaksikymmentäkahdeksan.

42. Ovenvartijoiden jälkeläisiä, Sallu-min, Aaterin, Talmonin, Akkubin, Hati-tan ja Soobain jälkeläisiä, oli kaikkiaan satakolmekymmentäyhdeksän.

43. Temppelelpalvelijoita olivat Siihan jälkeläiset, Hasufan jälkeläiset, Tabba-otin jälkeläiset,

44. Keeroksen jälkeläiset, Siihan jälkeläiset, Paadonin jälkeläiset,

45. Lebanan jälkeläiset, Hagaban jälkeläiset, Akkubin jälkeläiset,

46. Haagabin jälkeläiset, Salmain jälkeläiset, Haananin jälkeläiset,

47. Giddelin jälkeläiset, Gaharin jäl-keläiset, Reajan jälkeläiset,

48. Resinin jälkeläiset, Nekodan jäl-keläiset, Gassamin jälkeläiset,

49. Ussan jälkeläiset, Paaseahin jäl-keläiset, Beesain jälkeläiset,

50. Asnan jälkeläiset, Meunimin jäl-keläiset, Nefusimin jälkeläiset,

51. Bakbukin jälkeläiset, Hakufan jälkeläiset, Harhurin jälkeläiset,

52. Baslutin jälkeläiset, Mehidan jäl-keläiset, Harsan jälkeläiset,

53. Barkoksen jälkeläiset, Siiseran jälkeläiset, Taamahin jälkeläiset,

54. Nesiahin jälkeläiset ja Hatifan jälkeläiset.

55. Salomon palvelijoiden jälkeläisiä olivat Sootain jälkeläiset, Hassooferetin jälkeläiset, Perudan jälkeläiset,

56. Jaalan jälkeläiset, Darkonin jälkeläiset, Giddelin jälkeläiset,

57. Sefatjan jälkeläiset, Hattilin jälkeläiset, Pookeret-Sebaimin jälkeläiset ja Aamin jälkeläiset.

58. Temppelelpalvelijoita ja Salomon palvelijoiden jälkeläisiä oli kaikkiaan kolmesataayhdeksänkymmentäkaksi.

59. Seuraavat Teel-Melahista, Teel-Harsasta, Kerub-Addanista ja Immeristä lähteneet eivät kyenneet ilmoittamaan perhekuntaansa ja polveutumistaan eivätkä osoittamaan, että olivat israelilaisia:

60. Delajan jälkeläiset, Tobian jälkeläiset ja Nekodan jälkeläiset, yhteensä kuusisataaviisikymmentäkaksi.

61. Habaijan, Koosin ja Barsillain jälkeläiset olivat pappissukua. Barsillai oli ottanut vaimon gileadilaisen Barsillain tyttäristä, ja häntä kutsuttiin heidän sukunsa nimellä. 2. Sam. 19:32

62. Nämä miehet etsivät sukuluettelosta merkintää suvustaan mutta eivät löytäneet, ja niin heidät julistettiin pappeuteen kelpaamattomiksi.

63. Maaherra kielsi heitä syömästä kaikkein pyhimmistä uhreista, ennen kuin nousisi pappi, joka voisi ratkaista asian uurimin ja tummimin avulla. 2. Moos. 28:30; 4. Moos. 27:21

64. Seurakuntaa oli yhteensä neljäkymmentäkaksituhatta kolmesataakuusikymmentä henkeä

65. ja lisäksi palvelijoita ja palvelijattaria, joita oli seitsemäntuhatta kolmesataakolmekymmentäseitsemän, mukaanlukien kaksisataa laulajaa, miehiä ja naisia.

66. Lähtijöillä oli seitsemänsataakolmekymmentäkuusi hevosta, kaksisaataaneljäkymmentäviisi muulia,

67. neljäsataakolmekymmentäviisi kamelia ja kuusituhatta seitsemänsataakaksikymmentä aasia.

68. Tullessaan HERRAN temppelin paikalle Jerusalemiin sukujen päämiehet antoivat keskuudestaan vapaaehtoisia lahjoja Jumalan temppeliä varten, jotta se voitaisiin pystyttää entiselle paikalleen.

69. He antoivat rakennusrahastoon sen mukaan kuin pystyivät, yhteensä kuusikymmentäyksituhatta dareikkia kultaa, viisituhatta minaa hopeaa ja sata papinpukua.

70. Papit, leeviläiset ja osa kansasta sekä laulajat, portinvartijat ja temppelelpalvelijat asettuivat asumaan omiin kaupunkeihinsa ja kaikki muut israelilaiset omiinsa.

3. LUKU

Altari rakennetaan

1. Kun tuli seitsemäs kuukausi ja israelilaiset asuivat jo kaupungeissaan, kansa kokoontui yhtenä miehenä Jerusalemiin. Tuom. 20:1; Neh. 8:1

2. Silloin Jeesua, Joosadakin poika, ja hänen pappisveljensä, sekä Serubbaabel, Sealtielin poika, veljineen ryhtyivät rakentamaan Israelin Jumalan alttaria uhratakseen sen päällä polttouhreja, niin kuin on kirjoitettuna Moosoksen, Jumalan miehen, laissa. 3. Moos. 6:9; 5. Moos. 12:13; Matt. 1:12

3. He pystyttivät alttarin entiselle paikalleen, vaikka pelkäsivät maan kansoja. Alttarilla he uhrasivat polttouhreja HERRALLE aamuin ja illoin. 4. Moos. 28:3,4

4. He viettivät myös lehtimajanjuhlaa, niin kuin oli säädetty, ja uhrasivat polttouhreja joka päivä niin paljon kuin oli säädetty, kunakin päivänä sen päivän uhrin. 3. Moos. 23:34; 4. Moos. 29:12

5. Siitä lähtien papit uhrasivat joka-päiväisen polttouhrin sekä uudenkuun ja kaikkien muiden HERRALLE pyhitettyjen juhlapäivien uhrin ja lisäksi vapaaehtoisina lahjoina HERRALLE tuodut uhrin. Neh. 10:32

6. Seitsemännen kuun ensimmäisestä päivästä alkaen he uhrasivat

polttouhreja HERRALLE, vaikka temppelin perustusta ei vielä ollut laskettu.

7. Sitten he palkkasivat kivenhakkaajia ja kirvesmiehiä sekä antoivat siidonilaisille ja tyroslaisille ruokaa, juomaa ja öljyä, jotta nämä kuljettaisivat setripuita Libanonilta meritse Jaafoon⁵⁰. Siihen Koores, Persian kuninkas, oli antanut heille luvan. 2. Aik. 2:15

Temppelin perustus lasketaan

8. Toisena vuotena siitä, kun israelilaiset olivat saapuneet Jumalan temppelin paikalle Jerusalemiin, vuoden toisessa kuussa, Serubbaabel, Sealtielin poika, ja Jeesua, Joosadakin poika, ryhtyivät työhön pappisveljiensä, leeviläisten ja kaikkien vankeudesta Jerusalemiin palanneiden kanssa. Kaksikymmenvuotiaat ja sitä vanhemmat leeviläiset pantiin johtamaan HERRAN temppelin rakennustyötä.

9. Hoodavjan jälkeläiset⁵¹, Jeesua poikineen ja veljineen ja Kadmiel poikineen, sekä leeviläiset Heenadadin pojat poikineen ja veljineen ryhtyivät yhdessä johtamaan niitä, jotka tekivät Jumalan temppelin rakennustyötä.

10. Kun rakentajat olivat laskeneet HERRAN temppelin perustuksen, papit asettuivat virkapuvuissaan ylistämään torvien säestyksellä HERRAA. Samoin tekivät leeviläiset, Aasafin jälkeläiset, symbaaleilla Daavidin, Israelin kuninkaan, antamien ohjeiden mukaisesti. 2. Aik. 29:25

11. He kiittivät ja ylistivät HERRAA, sillä hän on hyvä ja hänen armonsa pysyy ikuisesti Israelia kohtaan. Ja koko kansa kohotti suuren riemuhuudon ylistäen HERRAA siitä, että HERRAN temppelin perustus oli laskettu. 2. Aik. 5:13,7:3; Ps. 136:1

12. Mutta monet vanhat papit, leeviläiset ja sukujen päämiehet, jotka olivat nähneet edellisen temppelin, itkivät äänekkäästi nähdessään tämän uuden temppelin perustuksen laskemisen.

Monet taas puhkesivat riemuhuutoihin. Hagg. 2:3

13. Raikuvaa riemuhuutoa ja kansan itkua ei voinut erottaa toisistaan, sillä kansa huusi kovalla äänellä, ja se kuului kauas.

4. LUKU

Vastustajat juonittelevat

1. Kun Juudan ja Benjaminin vastustajat kuulivat, että pakkosiirtolaisuudesta palanneet rakensivat temppeliä HERRALLE, Israelin Jumalalle,

2. he astuivat Serubbaabelin ja sukujen päämiesten eteen ja sanoivat heille: "Me tahdomme rakentaa yhdessä teidän kanssanne. Mehän etsimme teidän Jumalaanne niin kuin tekin, ja hänelle me olemme uhranneet Assyrian kuninkaan Eesarhaddonin päivistä alkaen, hänen, joka toi meidät tänne." 2. Kun. 17:24–41

3. Mutta Serubbaabel, Jeesua ja muut Israelin sukujen päämiehet sanoivat heille: "Ette te voi rakentaa yhdessä meidän kanssamme temppeliä meidän Jumalallemme. Me yksin rakennamme sen HERRALLE, Israelin Jumalalle, niin kuin kuningas Koores, Persian kuningas, on meitä käskenyt." Esra 1:3,5:13

4. Tämän jälkeen maan kansa yritti saada juutalaisten kädet herpoamaan pelottelemalla heitä, etteivät he jatkaisi rakentamista.

5. Kansa palkkasi heitä vastaan neuvonantajia, jotta nämä tekisivät tyhjäksi heidän hankkeensa. Tätä jatkui niin kauan kuin Persian kuningas Koores eli ja vielä Persian kuninkaan Daarejaveksen⁵² hallituskauteen asti.

Syytöskirje juutalaisia vastaan

6. Ahasveroksen⁵³ hallitusaikana, hänen hallitus kautensa alussa, kirjoitettiin syytöskirje Juudan ja Jerusalemin asukkaita vastaan.

50 3:7. *Jaafo* on sama kuin Uuden testamentin Joppe, nykyinen Jaffa.

51 3:9. Masoreettisessa tekstissä: Juudan jälkeläiset.

52 4:5. Nimen kreikkalainen muoto on *Dareios*. Dareios I hallitsi 522 – 486 eKr.

53 4:6. Ahasveroksen hallitus aika oli 530–522 eKr.

7. Artahsastan⁵⁴ aikana Bislam, Mitredat ja Taaveel sekä heidän virkatoverinsa kirjoittivat kirjeen Artahsastalle, Persian kuninkaalle. Se oli käännetty aramean kielelle ja kirjoitettu aramealaisella kirjoituksella.

8. Käskeynhaltija Rehum ja kirjuri Simsai kirjoittivat kuningas Artahsastalle Jerusalemiä koskevan kirjeen, joka alkoi näin:

9. Silloin ja silloin. ”Käskeynhaltija Rehum ja kirjuri Simsai sekä heidän virkatoverinsa, tuomarit ja viranomaiset sekä tarpelilaiset, persialaiset, erekiläiset, babylonialaiset, suusanilaiset, dehavilaiset, eelamilaiset

10. ja muut kansat, jotka suuri ja maineikas Aasenappar vei pakkosiirtolaisuuteen ja sijoitti Samarian kaupunkiin ja muualle Eufraatvirran tämän puoleiselle alueelle” ja niin edelleen.

11. Ja tämä on jäljennös kirjeestä, jonka he lähettivät hänelle: ”Kuningas Artahsastalle sinun palvelijasi, miehet Eufraatvirran tältä puolelta” ja niin edelleen.

12. ”Tulkoon kuninkaan tietoon, että ne juutalaiset, jotka lähtivät sinun luotasi meidän luoksemme, ovat saapuneet Jerusalemiin. Nyt he rakentavat tuota kapinallista ja pahaa kaupunkia. He ovat saamassa sen muurit kuntoon ja korjaavat sen perustuksia.

13. Tietäköön siis kuningas, että jos se kaupunki rakennetaan ja sen muurit pannaan kuntoon, he eivät enää maksa rahaveroa, luonnontuotteina maksettavaa veroa eivätkä tiemaksuja. Siitä kärsivät kuninkaiden tulot.

14. Kun kerran syömme palatsin suolaa, meidän ei sovi katsella kuninkaan häpäisyä. Siksi me lähetämme tämän tiedoksi kuninkaalle,

15. että antaisit tutkia isiesi aikakirjaa. Siitä huomaat ja saat tietää, että se kaupunki on ollut kapinallinen kaupunki, joka on aiheuttanut vahinkoa kuninkaille ja maakunnille. Siellä on muinaisista ajoista asti pantu toimeen

levottomuuksia. Sen tähden se kaupunki on hävitetty.

16. Me ilmoitamme siis kuninkaalle, että jos se kaupunki rakennetaan ja sen muurit pannaan kuntoon, sinulle ei jää mitään osaa Eufraatvirran tämän puoleisesta alueesta.”

Temppelin rakennustyö keskeytetään

17. Kuningas lähetti vastauksen käskeynhaltija Rehumille ja kirjuri Simsaille ja heidän virkatovereilleen, jotka asuivat Samariassa ja muualla Eufraatvirran tällä puolella: ”Rauhaa” ja niin edelleen.

18. ”Kirjelmä, jonka lähetitte meille, on luettu minulle tarkasti.

19. Minä annoin käskeyn tutkia asiaa, ja silloin huomattiin, että tuo kaupunki on muinaisista ajoista alkaen noussut kuninkaita vastaan ja että siellä on pantu toimeen kapinoita ja levottomuuksia.

20. Jerusalemissa on ollut mahtavia kuninkaita, jotka ovat hallinneet kaikkea Eufraatvirran sillä puolella olevaa maata ja joille on suoritettu rahaveroa, luonnontuotteina maksettavaa veroa ja tiemaksuja.

1. Kun. 5:1

21. Antakaa siis käsky, että noita miehiä on estettävä eikä tuota kaupunkia saa rakentaa, ennen kuin minä annan siitä käskyn.

22. Ja varokaa lyömästä laimin mitään tässä asiassa, ettei tästä koituisi vielä suurempaa vahinkoa kuninkaalle.”

23. Niin pian kuin kuningas Artahsastan kirjeen jäljennös oli luettu Rehumille, kirjuri Simsaille ja heidän virkatovereilleen, he lähtivät kiireesti Jerusalemiin juutalaisten luo ja pakottivat väkivalloin heidät lopettamaan työnsä.

24. Silloin Jumalan temppelin rakennustyö Jerusalemissa keskeytyi, ja se oli pysähdyksissä Daarejaveksen, Persian kuninkaan, toiseen hallitusvuoteen asti.

5. LUKU

Rakentaminen aloitetaan uudelleen

1. Mutta profeetta Haggai ja profeetta Sakarja, Iddon poika, profetoivat Juudassa ja Jerusalemissa asuville juutalaisille Israelin Jumalan nimessä.

Hagg. 1:1–15; Sak. 1:7–17,6:9–15

2. Silloin Serubbaabel, Sealtielin poika, ja Jeesua, Joosadakin poika, ryhtyivät rakentamaan Jumalan temppelinä Jerusalemissa. Heidän kanssaan olivat Jumalan profeetat, jotka tukivat heitä.

3. Siihen aikaan Tattenai, Eufratvirran tämänpuoleisen alueen käskynhaltija, ja Setar-Boosenai sekä näiden virkatoverit tulivat heidän luokseen ja kysyivät heiltä: ”Kuka on käskennyt teitä rakentamaan tämän temppelin ja panemaan kuntoon tämän muurin?”

4. He kysyivät myös: ”Mitkä ovat niiden miesten nimet, jotka rakentavat tätä rakennusta?”

5. Juutalaisten vanhinten yllä oli kuitenkin heidän Jumalansa valvova silmä, niin ettei heitä estetty työstä. Asiasta meni kuitenkin selonteko Daarejavekselle, ja aikanaan siihen vastattiin kirjeellä.

Ps. 33:18,34:16

6. Tämä on jäljennös kirjeestä, jonka Eufratvirran tämänpuoleisen maan käskynhaltija Tattenai ja Setar-Boosenai sekä tämän virkatoverit, Eufratvirran tällä puolella olevat persialaiset virkamiehet, lähettivät kuningas Daarejavekselle.

7. Selonteko, jonka he lähettivät hänelle, kuului näin: ”Kuningas Daarejavekselle runsasta rauhaa!

8. Tulkoon kuninkaan tietoon, että me kävimme Juudan maakunnassa katsomassa suuren Jumalan temppelinä. Sitä rakennettiin hakatuista kivistä, ja seiniin pantiin hirssiä. Työtä tehtiin tarkasti, ja se sujui rakentajien käsissä.

9. Sitten kysyimme vanhimmilta: ”Kuka on käskennyt teitä rakentamaan tämän temppelin ja panemaan kuntoon tämän muurin?”

10. Me kysyimme heiltä myös heidän nimensä ilmoittaaksemme ne sinulle ja kirjoitimme muistiin niiden miesten nimet, jotka olivat työnjohtajia.

11. He vastasivat meille: ”Me olemme taivaan ja maan Jumalan palvelijoita, ja me rakennamme uudestaan temppeliä, joka oli rakennettu jo monta vuotta sitten. Suuri Israelin kuningas rakensi sitä ja sai sen valmiiksi.

1. Kun. 6:1

12. Mutta meidän isämme vihoittivat taivaan Jumalan, ja siksi hän antoi heidät kaldealaisen Nebukadnessarin, Babylonian kuninkaan, käsiin. Nebukadnessar hävitti temppelin ja vei kansan pakkosiirtolaisuuteen Babyloniaan.

2. Kun. 25:8; 2. Aik. 36:16

13. Mutta Kooreksen, Babylonian kuninkaan, ensimmäisenä hallitusvuotena kuningas Koores antoi käskyn, että tämä Jumalan temppeli oli rakennettava jälleen.

14. Kuningas Koores käski myös tuoda Babylonin temppelistä Jumalan temppelin kulta- ja hopeaesineet, jotka Nebukadnessar oli ottanut Jerusalemin temppelistä ja vienyt Babylonin temppeliin. Ne annettiin Sesbassar-nimiselle miehelle, jonka Koores oli asettanut käskynhaltijaksi.

Esra 1.8,6:5

15. Koores sanoi hänelle: Ota nämä esineet ja vie ne Jerusalemin temppeliin. Jumalan temppeli rakennettakoon entiselle paikalleen.

16. Niin tämä Sesbassar tuli Jerusalemiin ja laski Jumalan temppelin perustuksen. Niistä ajoista tähän asti on temppeliä rakennettu, eikä se vielääkään ole valmis.

17. Jos siis kuningas näkee hyväksi, tutkittakoon kuninkaan aarrekammiossa siellä Babylonissa, onko kuningas Koores todella antanut käskyn rakentaa tämän Jumalan temppelin Jerusalemiin. Kuningas lähettänee meille tiedon tahdostaan tässä asiassa.”

6. LUKU

Kooreksen käsky vahvistetaan

1. Niin kuningas Daarejaves antoi käskyn, että asiaa tutkittaisiin Babylonin arkistossa, jonne myös aarteet koottiin.

2. Ahmetan palatsista Meedian maakunnasta löydettiin kirjakäärö, johon oli kirjoitettu seuraavasti: ”Muistettava tapahtuma:

3. Ensimmäisenä hallitusvuotenaan kuningas Koorek antoi käskyn, joka koski Jumalan temppeliä Jerusalemissa: ”Rakennettakoon temppeli paikaksi, jossa uhrataan uhreja. Laskettakoon sen perustukset lujiksi. Sen korkeus olkoon kuusikymmentä kyynärää ja leveys kuusikymmentä kyynärää.

2. Aik. 36:22,23; Esra 1:1–4

4. Siinä olkoon vuorotellen kolme kerrosta hakattuja kiviä ja yksi kerros hirsiä. Kustannukset maksetaan kuninkaan varoista.

1. Kun. 6:36

5. Myös Jumalan temppelin kulta- ja hopeaesineet, jotka Nebukadnessar otti Jerusalemin temppelistä ja vei Babyloniin, palautettakoon paikoilleen Jerusalemin temppeliin ja asetettakoon ne Jumalan huoneeseen.”

Esra 1:7,5:14

6. Daarejavekselta tuli tällainen vastaus: ”Tämän vuoksi on sinun, Tattenai, joka olet Eufratvirran sen puoleisen maan käskynhaltija, sinun, Setar-Boosenai ja muiden Eufratvirran sillä puolella olevien persialaisten virkato-verienne pysyttävä siitä erillänne.

Esra 5:3

7. Jättäkää Jumalan temppelin rakennustyö rauhaan. Juutalaisten käskynhaltija ja juutalaisten vanhimmat rakentakoot Jumalan temppelin entiselle paikalleen.

8. Minä annan käskyn siitä, mitä teidän on tehtävä juutalaisten vanhimpien hyväksi heidän rakentaessaan Jumalan temppeliä. Kuninkaan varoista, jotka tulevat Eufratvirran senpuoleisen alueen verotuloista, maksettakoon noille miehille tarkoin ja viivyttelämättä heidän kulunsa.

9. Mitä sitten tarvitaankin – mullikoita, pässejä tai karitsoita polttouhreiksi taivaan Jumalalle, vehnää, suolaa, viiniä tai öljyä – se annettakoon Jerusalemin papeille joka päivä heidän esityksensä mukaan, mitään laiminlyömättä,

10. jotta he uhraisivat hyvälle tuoksuvia uhreja taivaan Jumalalle ja rukoilisivat kuninkaan ja hänen poikiensa hengen puolesta.

11. Minä olen antanut käskyn, että kuka ikinä rikkoo tätä määräystä vastaan, hänen talostaan revittäköön hirsi ja hänet lyötäköön siihen riippumaan, ja hänen talonsa hajotettakoon raunio-kasaksi.

12. Jumala, joka on asettanut nimensä asumaan siinä temppelissä, kukistakoon jokaisen kuninkaan ja kansan, joka ojentaa kätensä rikkoakseen tätä määräystä vastaan ja tahtoo hävittää Jerusalemissa olevan Jumalan temppelin. Minä, Daarejaves, olen antanut tämän käskyn. Noudatettakoon sitä tarkoin.”

Temppeli valmistuu

13. Niin Tattenai, Eufratvirran tämänpuoleisen maan käskynhaltija, ja Setar-Boosenai sekä heidän virkatoverinsa tekivät tarkoin sen käskyn mukaan, jonka kuningas Daarejaves oli lähettänyt.

14. Juutalaisten vanhimmat jatkoivat rakentamista, ja heidän työnsä onnistui profeetta Haggain ja Sakarjan, Iddon pojan, profetaallisten sanomien rohkaisemina. He rakensivat temppelin valmiiksi, niin kuin Israelin Jumala oli käskennyt ja niin kuin Koorek, Daarejaves ja Artahsasta, Persian kuninkaat, olivat määränneet.

Esra 5:1

15. Temppeli tuli valmiiksi adar-kuun kolmantena päivänä, kuningas Daarejaveksen kuudentena hallitusvuotena.

16. Silloin israelilaiset – papit, leeviläiset ja muut pakkosiirtolaisuudesta palanneet – viettivät iloiten Jumalan temppelin vihkiäisiä.

17. He uhrasivat Jumalan temppelin vihkiäisissä sata mullikkaa, kaksisataa pässiä ja neljäsataa karitsaa sekä syntiuhriksi koko Israelin puolesta kaksitoista pukkia, Israelin heimojen luvun mukaan. Esra 8:35

18. Papit asetettiin ryhmittäin ja leeviläiset osastoittain palvelemaan Jumalaa Jerusalemissa, niin kuin on kirjoitettu Mooseksen kirjaan.

4. Moos. 3.6,7,8:19

Pääsiäisjuhla

19. Ensimmäisen kuun neljäntenätoista päivänä pakkosiirtolaisuudesta palanneet viettivät pääsiäistä.

2. Moos. 12:6

20. Papit ja leeviläiset olivat näet yhtenä miehenä puhdistautuneet, niin että he kaikki olivat puhtaita. He teurastivat pääsiäislampaat kaikille pakkosiirtolaisuudesta palanneille, myös veljilleen papeille ja itselleen.

21. Pakkosiirtolaisuudesta palanneet israeliläiset söivät pääsiäislammasta, samoin kaikki muut, jotka olivat erotautuneet maassa asuvien kansojen saastaisuudesta etsiäkseen yhdessä israelilaisten kanssa HERRAA, Israelin Jumalaa.

22. Iloiten he viettivät happamattoman leivän juhlaa seitsemän päivää, sillä HERRA oli ilahduttanut heitä ja kääntänyt Assyrian kuninkaan⁵⁵ sydämen heidän puolelleen, niin että hän tuki heitä Jumalan, Israelin Jumalan, temppelin rakennustyössä.

KOTIINPALUU ESRAN JOHDOLLA

7. LUKU

Esra saapuu Jerusalemiin

1. Näiden tapausten jälkeen Persian kuninkaan Artahsastan hallitusajana Jerusalemiin saapui Esra, Serajan poika. Seraja oli Asarjan poika, tämä Hilikian poika,

2. tämä Sallumin, tämä Saadokin, tämä Ahitubin,

3. tämä Amarjan, tämä Asarjan, tämä Merajotin,

4. tämä Serahjan, tämä Ussin, tämä Bukkin,

5. tämä Abisuan ja tämä Piinehasin poika. Piinehas oli ylipappi Aaronin pojan Eleasarin poika.

6. Tämä Esra tuli Babyloniasta. Hän oli kirjanoppinut, hyvin perehtynyt Mooseksen lakiin, jonka HERRA, Israelin Jumala, oli antanut. Kuningas antoi Esralle kaiken, mitä tämä halusi, koska Esran yllä oli HERRAN, hänen Jumalansa, käsi.

7. Muitakin israelilaisia, myös pappeja, leeviläisiä, laulajia, portinvartijoita ja temppelipalvelijoita, lähti Jerusalemiin kuningas Artahsastan seitsemäntenä hallitusvuotena.

8. Esra saapui Jerusalemiin kuninkaan seitsemännen hallitusvuoden viidennessä kuussa.

9. Lähtö Babyloniasta oli tapahtunut ensimmäisen kuukauden ensimmäisenä päivänä, ja viidennen kuukauden ensimmäisenä päivänä Esra saapui Jerusalemiin, sillä Jumalan hyvä käsi oli Esran yllä, Esra 8:18,31

10. koska hän oli kiinnittänyt sydämensä HERRAN lain tutkimiseen noudattaakseen ja opettaakseen Israelissa lakia ja oikeutta.

Kuningas Artahsastan kirje

11. Tämä on jäljennös kirjeestä, jonka kuningas Artahsasta antoi pappi Esralle, kirjanoppineelle, HERRAN Israelille antamien käskyjen ja säädösten tuntijalle:

12. ”Artahsasta, kuninkaiden kuninkas, pappi Esralle, taivaan Jumalan lain tuntijalle. Täydellistä rauhaa” ja niin edelleen.

13. ”Minä annan käskyn, että valtakunnassani jokainen Israelin kansan jäsen, joka on halukas lähtemään Jerusalemiin, lähteköön kanssasi, myös papit ja leeviläiset.

⁵⁵ 6:22. Tarkoittaa Persian kuningas Dareiosta (521 – 486 eKr.), joka oli myös kaikkien valloittamiensa alueiden kuningas.

14. Koska siis olet lähettiläänä kuninkaan ja hänen seitsemän neuvonantajansa käskystä, sinun on tarkastettava, ovatko olot Juudassa ja Jerusalemissa sinun Jumalasi lain mukaiset, lain, joka on sinun hallussasi. Esra 1:10,14

15. Sinun on vietävä mukanasasi kuninkaan ja hänen neuvonantajiansa vapaaehtoisena lahjana antama hopea ja kulta Israelin Jumalalle, jonka asumus on Jerusalemissa. Esra 8:25

16. Sinun on vietävä myös kaikki se hopea ja kulta, jonka saat koko Babylonian maakunnasta, sekä vapaaehtoiset lahjat, joita kansa ja papit antavat Jerusalemissa olevaa Jumalansa temppeliä varten.

17. Osta siis huolellisesti harkiten näillä rahoilla mullikoita, pässejä ja karitsoita sekä niiden kanssa uhrattavia ruoka- ja juomauhreja ja uhraa ne alttarilla teidän Jumalanne temppelissä, joka on Jerusalemissa. Esra 6:9

18. Ja mitä sinä ja veljesi näette hyväksi tehdä jäljelle jääneellä hopealla ja kullalla, se tehkää Jumalanne tahdon mukaisesti.

19. Ne esineet, jotka sinulle annetaan Jumalasi temppelissä toimitettavaa jumalanpalvelusta varten, sinun on vietävä täysilukuisina Jerusalemiin Jumalasi eteen.

20. Muut Jumalasi temppelin kulut, joita sinulle aiheutuu, voit maksaa kuninkaan aarrekammion varoista.

21. Ja minä, kuningas Artahsasta, annan käskyn kaikille Euftratvirran senpuoleisten aarteistojen hoitajille: 'Kaikki, mitä pappi Esra, taivaan Jumalan lain tuntija, pyytää teiltä, toimitettakoon hänelle täsmällisesti:

22. hopeaa aina sataan talenttiin asti, vehnää sataan koor-mittaan, viiniä sataan bat-mittaan ja öljyä sataan bat-mittaan asti sekä suolaa ilman rajoitusta.

23. Kaikki, mitä taivaan Jumala käskyy, tehtäköön hänen temppelinsä hyväksi täsmällisesti, ettei viha kohtaisi kuninkaan ja hänen poikiensa valtakuntaa.

24. Vielä annamme teille tiedoksi, ettei kukaan ole oikeutettu vaatimaan rahaveroa, luonnontuotteita tai tiemaksua yhdeltäkään papilta tai leeviläiseltä, laulajalta, portinvartijalta, temppelipalvelijalta tai keneltäkään muulta, joka toimittaa Jumalan temppelin palvelustehtäviä.

25. Ja sinä, Esra, aseta sen viisauden mukaan, jonka olet Jumalaltasi saanut, tuomareita ja lakimiehiä jakamaan oikeutta kaikelle Euftratvirran sillä puolella olevalle kansalle, kaikille, jotka tuntevat sinun Jumalasi lain. Niille, jotka eivät sitä tunne, opettakaa sitä. Esra 7:14

26. Jokainen, joka ei noudata sinun Jumalasi lakia ja kuninkaan lakia, tuomittakoon tarkoin harkiten joko kuolemaan tai karkotukseen, omaisuuden menetykseen tai vankeuteen."

Esra kiittää Herraa

27. Siunattu olkoon HERRA, meidän isiemme Jumala, joka on antanut kuninkaan sydämeen halun kaunistaa HERRAN temppeliä Jerusalemissa.

28. Hän on suonut minun saavuttaa kuninkaan, hänen neuvonantajiansa ja kaikkien kuninkaan mahtavien ruhtinaiden suosion. Minä rohkaisin mieleni, koska ylläni oli HERRAN, minun Jumalani käsi, ja kokosin Israelin päämiehiä lähemmään kanssani matkaan.

8. LUKU

Luettelo Esran kanssa lähteneistä

1. Nämä olivat ne sukujen päämiehet ja heidän sukuluetteloihinsa merkityt, jotka kuningas Artahsastan hallitusaikana lähtivät kanssani Babyloniasta: Esra 2:1; Neh. 7:6

2. Piinehasin jälkeläisiä Geersom, litamarin jälkeläisiä Daniel, Daavidin jälkeläisiä Hattus,

3. Paroksen jälkeläisen Sekanjan jälkeläisiä Sakarja ja hänen kanssaan sataviisikymmentä sukuluetteloihin merkittyä miestä,

4. Pahat-Mooabin jälkeläisiä Eljoneai, Serahjan poika, ja hänen kanssaan kaksisataa miestä,

5. Sekanjan jälkeläisiä Jahasielin poika ja hänen kanssaan⁵⁶ kolmesataa miestä,

6. Aadinin jälkeläisiä Ebed, Joonatanin poika, ja hänen kanssaan viisikymmentä miestä,

7. Eelamin jälkeläisiä Jesaja, Ataljan poika, ja hänen kanssaan seitsemänkymmentä miestä,

8. Sefatjan jälkeläisiä Sebadja, Mii-kaelin poika, ja hänen kanssaan kahdeksankymmentä miestä,

9. Jooabin jälkeläisiä Obadja, Jehielin poika, ja hänen kanssaan kaksitaakahdeksantoista miestä,

10. Selomitin jälkeläisiä Joosifjan poika ja hänen kanssaan⁵⁷ satakuusikymmentä miestä,

11. Beevain jälkeläisiä Sakarja, Beevain poika, ja hänen kanssaan kaksikymmentäkahdeksan miestä,

12. Asgadin jälkeläisiä Joohanin, Hakkatanin poika, ja hänen kanssaan satakymmenen miestä,

13. Adonikamin jälkeläisistä viimeiset, joiden nimet olivat Elifelet, Jeiel ja Semaja, ja heidän kanssaan kuusikymmentä miestä

14. sekä Bigvain jälkeläisiä Uutai ja Sabbud ja heidän kanssaan seitsemänkymmentä miestä.

Leeviläisiä etsitään

15. Minä kokosin heidät joelle, joka virtaa Ahavaan päin, ja me olimme siellä leiriytyneinä kolme päivää. Mutta kun tarkastin kansaa ja pappeja, en löytänyt yhtään leeviläistä.

16. Silloin minä lähetin päämiehet Elieserin, Arielin, Semajan, Elnatanin, Jaaribin, Elnatanin, Naatanin, Sakarjan ja Mesullamin sekä Joojaribin ja Elnatanin, jotka olivat oppineita miehiä.

17. Minä käskin heidän mennä päämies Iddon luo siihen paikkaan, jota kutsutaan Kaasifjaksi. Minä panin heidän suuhunsa sanat, jotka heidän oli puhuttava Iddolle, hänen veljelleen ja Kaasifjan temppelipalvelijoille, että nämä lähettäisivät meille palvelijoita Jumalamme temppeliä varten.

18. Ja koska meidän Jumalamme hyvä käsi oli yllämme, he lähettivät meille viisaan miehen, Seerebjan, joka oli Mahlin, Leevin pojan, Israelin pojanpojan, jälkeläisiä, sekä hänen poikansa ja veljensä, kahdeksantoista miestä,

19. ja Hasabjan ja hänen kanssaan Jesajan, joka oli Merarin jälkeläisiä, veljineen ja poikineen, kaksikymmentä miestä.

20. He lähettivät myös niiden temppelipalvelijoiden jälkeläisiä, jotka Daa-vid ja johtomiehet olivat antaneet leeviläisten palvelukseen, kaksisataakaksikymmentä temppelipalvelijaa. Kaikkien nimet kirjoitettiin luetteloon.

Esra kuuluttaa paaston

21. Siellä Ahavajoella minä kuulutin paaston ja kehotin kaikkia nöyrytymään Jumalamme edessä ja anomaan häneltä suotuisaa matkaa itsellemme, vaimoillemme, lapsillemme ja kaikelle omaisuudellemme.

22. Minua näet hävetti pyytää kuninkaalta sotaväkeä ja ratsumiehiä puolustamaan meitä vihollisia vastaan matkalla, koska olimme sanoneet kuninkaalle: ”Meidän Jumalamme hyvä käsi on kaikkien niiden yllä, jotka etsivät häntä, mutta hänen voimansa ja vihansa on kaikkia niitä vastaan, jotka hylkäävät hänet.”

23. Niin me paastosimme ja anoimme tätä Jumalaltamme, ja hän kuuli meidän rukouksemme.

Lahjaksi saatujen kalleuksien hoito

24. Minä valitsin pappien johtomiestistä kaksitoista sekä Seerebjan ja Hasabjan ja heidän lisäksi kymmenen heidän veljistään.

56 8:5. LXX:n mukaan: 'Sattun jälkeläisiä Sekanja, Jahasielin poika, ja hänen kanssaan'.

57 8:10. LXX:n mukaan: 'Baanin jälkeläisiä Selomit, Joosifjan poika, ja hänen kanssaan'.

25. Heille minä annoin punnitsemani hopean, kullan ja esineet, lahjan, jonka kuningas ja hänen neuvonantajansa ja ruhtinaansa sekä kaikki Babyloniassa olevat israelilaiset olivat antaneet meidän Jumalamme temppeliä varten.

Esra 7:15

26. Punnitsin ja annoin heille hopeaa kuusisataaviisikymmentä talenttia sekä sadan talentin arvosta hopeaesineitä ja sata talenttia kultaa,

27. kaksikymmentä kultapikaria, arvoltaan tuhat dareikkia, sekä kaksi hienoa, kullanhoitoista pronssiastiaa, jotka olivat kallisarvoisia kuin kulta.

28. Minä sanoin heille: ”Te olette HERRALLE pyhitettyjä, myös esineet ovat pyhitettyjä. Hopea ja kulta on vapaaehtoinen lahja HERRALLE, isienne Jumalalle.

29. Säilyttäkää niitä huolellisesti, kunnes punnitsette ne pappien ja leeviläisten johtomiesten ja Israelin sukujen päämiesten edessä Jerusalemissa, HERRAN temppelin aarrekammioissa.”

Neh. 10:40,12:44

30. Niin papit ja leeviläiset ottivat vastaan punnitun hopean ja kullan sekä esineet viedäkseen ne Jerusalemiin, Jumalamme temppeliin.

Esra saapuu Jerusalemiin

31. Ensimmäisen kuun kahdententoista päivänä lähdimme liikkeelle Ahavajoelta mennäksemme Jerusalemiin. Meidän Jumalamme käsi oli yllämme, ja hän varjeli meidät matkalla vihollisten ja väijyjien käsistä.

32. Kun tulimme Jerusalemiin, lepäsimme siellä kolme päivää.

33. Mutta neljäntenä päivänä hopea, kulta ja esineet punnittiin meidän Jumalamme temppelissä ja annettiin pappi Meremotin, Uurian pojan, haltuun. Hänen kanssaan olivat Eleasar, Piinehaksen poika, sekä leeviläiset Joosabad, Jeesian poika, ja Nooadja, Binnuin poika.

34. Kaikki laskettiin ja punnittiin, ja niiden painot kirjoitettiin samalla muistiin.

35. Sitten vankeudesta tulleet pakosiirtolaiset uhrasivat polttouhreina Israelin Jumalalle kaksitoista mullikkaa koko Israelin puolesta sekä yhdeksänkymmentäkuusi pässiä, seitsemänkymmentäseitsemän karitsaa ja kaksitoista syntiuhripukkia, kaikki polttouhreina HERRALLE.

Esra 6:17

36. He antoivat kuninkaan määräykset kuninkaan satraapeille ja Eufraatvirran tällä puolella oleville käskynhaltijoille, ja nämä tukivat avustuksin kansaa ja Jumalan temppeliä.

9. LUKU

Seka-avioliitot

1. Kun tämä kaikki oli suoritettu, johtomiehet tulivat luokseni ja sanoivat: ”Israelin kansa, jopa papit ja leeviläiset, eivät ole pysyneet erossa vieraiden maiden kansoista, kanaanilaisista, heettiläisistä, perissiläisistä, jebusilaisista, ammonilaisista, mooabilaisista, egyptiläisistä ja amorilaisista eivätkä niiden iljetyksistä.

2. He ovat ottaneet itselleen ja pojilleen vaimoja näiden kansojen tyttäristä, ja näin on pyhä siemen sekoittunut vieraiden maiden kansoihin. Johtajat ja esimiehet ovat ensimmäisinä syöllistyneet tähän uskottomuuteen.”

2. Moos. 34:15,16; 5. Moos. 7:3; Tuom. 3:6

3. Tämän kultuani minä repäisin vaatteeni ja viittani, revin pääni hiuksia ja partaani ja kävin järkyttyneenä istumaan.

4. Minun luokseni kokoontuivat kaikki, jotka vavisten pelkäsivät sitä, mitä Israelin Jumala oli puhunut pakkosiirtolaisten uskottomuudesta, ja minä istuin tyrmistyneenä iltauhrin aikaan asti.

Esran rukous kansan puolesta

5. Mutta iltauhrin aikaan minä nousin nöyryyttämästä itseäni. Vaatteet ja viitta reväistynä lankesin polvilleni ja ojensin käteni HERRAN, Jumalani, puoleen

6. ja sanoin: ”Jumalani, olen häpeisäni enkä rohkene kohottaa kasvojani sinun puoleesi, Jumalani, sillä meidän

pahat tekomme ovat nousseet päämme yli ja syllisyytemme on kohonnut taivaaseen asti. 1. Moos.18:20; Dan. 9:7,8

7. Isiemme päivistä aina tähän päivään asti on syllisyytemme ollut suuri, ja pahojen tekojemme tähden meidät ja meidän kuninkaamme ja pappimme on annettu vieraiden maiden kuninkaiden käsiin miekalla surmattaviksi, vangittaviksi, ryöstettäväksi ja hävättäväksi, niin kuin on tänäkin päivänä.

8. Mutta nyt HERRA, meidän Jumalamme, on pienen hetken osoittanut meille armoaan. Onhan hän sallinut pelastuneiden joukon jäädä meistä jäljelle ja antanut meille jalansijan pyhässä paikassaan. Näin meidän Jumalamme on antanut valonpilkahduksen silmiimme ja suonut meidän hieman hengähtää orjuudessaamme.

9. Orjia me olemme, mutta orjuudessaakaan meidän Jumalamme ei ole meitä hylännyt, vaan hän on suonut meidän saavuttaa Persian kuninkaiden suosion ja antanut meidän elpyä, jotta korottaisimme raunioista Jumalamme temppelin ja rakentaisimme sen uudelleen. Hän on antanut meille suojaisan paikan Juudassa ja Jerusalemissa.

10. Jumalamme, mitä me voimme enää tämän jälkeen sanoa? Mehän olemme hylänneet sinun käskysi,

11. jotka sinä annoit palvelijoittesi, profeettojen, kautta sanoen: 'Maa, jota te menette ottamaan omaksenne, on saastainen maa sen kansojen saastaisuuden tähden ja niiden iljettävien tekojen tähden, joilla nämä ihmiset saastaisuudessaan ovat sen täyttäneet äärestä äärein. 3. Moos. 18:25,20:23

12. Älkää siis antako tyttäriänne heidän pojilleen alkääkää ottako heidän tyttäriään omille pojillenne vaimoiksi. Älkää myöskään ikinä etsikö heidän rauhaansa ja hyvinvointiaan. Näin te vahvistutte ja saatte syödä maan hyviä antimia ja voitte jättää maan perinnöksi lapsillenne ikuisiksi ajoiksi.' 5. Moos. 7:2,23:7

13. Kaikessa siinä, mikä on kohdannut meitä pahojen tekojemme ja

suuren syllisyytemme vuoksi, sinä, meidän Jumalamme, kuitenkin olet rangaissut meitä vähemmän kuin olimme ansainneet, ja olet sallinut meistä tällaisen joukon pelastua.

14. Kävisimmekö jälleen rikkomaan sinun käskyjäsi ja ryhtyisimmekö sukulaissuhteisiin kansojen kanssa, joiden teot ovat iljettäviä? Etkö sinä silloin vihastuisi meihin ja tekisi meistä lopun, niin että ketään ei jäisi jäljelle eikä kukaan pelastuisi?

15. HERRA, Israelin Jumala, sinä olet vanhurskas. Meistä on jäljellä pelastuneita vain sen verran kuin tänään on nähtävissä. Tässä me olemme sinun edessäsi syllisinä emmekä sen vuoksi voi kestää edessäsi."

10. LUKU

Seka-avioliitot puretaan

1. Kun Esra Jumalan temppelin edustalla näin rukoili maahan heittäytyneenä ja itkien tunnusti kansan synnit, hänen luokseen kokoontui hyvin suuri joukko Israelin miehiä, naisia ja lapsia. Kansakin itki katkerasti.

2. Sekanja, Jehielin poika, Eelamin jälkeläisiä, alkoi puhua ja sanoi Esralle: "Me olemme olleet uskottomia Jumalamme kohtaan, kun olemme ottaneet vaimoiksemme vierasheimoisia naisia maan kansoista. Silti Israelilla on vielä toivoa.

3. Tehkäämme nyt Jumalamme kanssa liitto, että me Herran neuvon mukaan ja niiden neuvon mukaan, jotka vavisten pelkäävät Jumalamme käskyä, lähetämme pois kaikki nämä vaimot ja heistä syntyneet lapset. Tehdäköön lain mukaan.

4. Nouse, sillä tämä asia kuuluu sinulle, ja me olemme sinun kanssasi. Ole luja ja ryhdy toimeen."

5. Niin Esra nousi ja vannotti pappeja, leeviläisiä ja koko Israelin johtomiehiä tekemään näin. Ja he vannoinvat.

6. Esra lähti Jumalan temppelin edustalta ja meni Joohanenin, Eljasibin pojan, kammioon. Sinne tultuaan hän ei syönyt leipää eikä juonut vettä, sillä

hän murehti pakkosiirtolaisten uskonto-muutta.

7. **Ka**kille pakkosiirtolaisuudesta pal-lanneille kuulutettiin Juudassa ja Jeru-salemissa, että heidän tuli kokoontua Jerusalemiin.

8. Johtomiehet ja vanhimmat olivat päättäneet, että jos joku ei tullut kolmen päivän kuluessa, hänen koko omaisuutensa oli vihittävä tuhon omaksi ja hänet itsensä oli erotettava pakkosiirtolaisten seurakunnasta.

9. **Ni**in kaikki Juudan ja Benjami-nin miehet kokoontuivat Jerusalemiin kolmantena päivänä. Silloin oli yhdek-sannen kuun kahdeskymmenes päivä. Koko kansa asettui Jumalan tempe-lin aukiolle vavisten ei vain asian vaan myös rankkasateen vuoksi.

10. **P**appi Esra nousi ja sanoi heille: ”Te olette olleet uskottomia, kun olet-te ottaneet vierasheimoisia vaimoja ja siten lisänneet Israelin syylisyyttä.

11. **M**utta tunnustakaa nyt syntinne **H**ERRALLE, isienne Jumalalle, ja tehkää hänen tahtonsa mukaan: erottautukaa maan kansoista ja vierasheimoisista vaimoista.”

12. Koko seurakunta vastasi kovalla äänellä: ”Niin kuin sinä olet puhunut, niin meidän on tehtävä.

13. **M**utta kansaa on paljon ja on sa-teiden aika, emmekä voi seistä täällä ulkona. Tämä ei ole yhden eikä kahden päivän asia, sillä olemme rikkoneet paljon tässä asiassa.

14. **E**dustakoot johtomiehemme koko seurakuntaa, ja tulkoot kaikki, jotka kaupungeissamme ovat ottaneet vie-rasheimoisia vaimoja, tänne määrättyi-nä aikoina ja tulkoot heidän kanssaan kunkin kaupungin vanhimmat ja tuo-marit. Tehkäämme näin, jotta Jumalan viha, joka on syttynyt tämän asian täh-den, kääntyisi meistä pois.”

15. **A**inoastaan Joonatan, Asaelin poika, ja Jahseja, Tikvan poika, nousi-ivat vastustamaan tätä, ja Mesullam ja leeviläinen Sabbetai kannattivat heitä.

16. **P**akkosiirtolaisuudesta palanneet tekivät niin kuin oli päätetty. Pappi Es-

ran lisäksi tehtävään valittiin jokaises-ta suvusta nimeltä mainiten sukunsa päämies. Kymmenennen kuun ensim-mäisenä päivänä he istuivat tutkimaan asiaa,

17. ja ensimmäisen kuun ensimmäi-seen päivään mennessä he olivat saa-neet selville kaikki miehet, jotka olivat ottaneet vierasheimoisia vaimoja.

18. **H**avaittiin, että pappien pojista seuraavat olivat ottaneet vierashei-moisia vaimoja: Jeesua, Joosadakin poika, ja hänen veljiensä jälkeläisistä Maaseja, Elieser, Jaarib ja Gedalja,

19. jotka kättä lyöden lupasivat lähet-tää pois vaimonsa ja syyllisinä uhrata pässin syyllisyytensä sovittamiseksi,

20. Immerin jälkeläisistä Hanani ja Sebadja,

21. Haarimin jälkeläisistä Maaseja, Elia, Semaja, Jehiel ja Ussia,

22. Pashurin jälkeläisistä Eljoenai, Maaseja, Ismael, Netanel, Joosabad ja Elasa,

23. leeviläisistä Joosabad, Siimej, Keelaja eli Kelita, Petahja, Juuda ja Elieser,

24. laulajista Eljasib ja portinvartijois-ta Sallum, Telem ja Uuri.

25. **M**uista israelilaisista tekivät sa-moin Paroksen jälkeläiset Ramja, Jis-sia, Malkia, Mijamin, Eleasar, Malkia ja Benaja,

26. Eelamin jälkeläiset Mattanja, Sa-karja, Jehiel, Abdi, Jeremot ja Elia,

27. Sattun jälkeläiset Eljoenai, El-jasib, Mattanja, Jeremot, Saabad ja Asisa,

28. Beevain jälkeläiset Joohanani, Hananja, Sabbai ja Atlai,

29. Baanin jälkeläiset Mesullam, Malluk, Adaja, Jaasuv, Seal ja Jera-mot,

30. Pahat-Mooabin jälkeläiset Adna, Kelal, Benaja, Maaseja, Mattanja, Be-salel, Binnui ja Manasse,

31. Haarimin jälkeläiset Elieser, Jis-sia, Malkia, Semaja, Simeon,

32. Benjamin, Malluk ja Semarja,

33. Haasumin jälkeläiset Mattenai, Mattatta, Saabad, Elifelet, Jeremai, Manasse ja Siimei,

34. Baanin jälkeläiset Maadai, Amram, Uuel,

35. Benaja, Beedja, Keluhu,

36. Vanja, Meremot, Eljasib,

37. Mattanja, Mattenai, Jaasai,

38. Baani, Binnui, Siimei,

39. Selemja, Naatan, Adaja,

40. Maknadbai, Saasai, Saarai,

41. Asarel, Selemja, Semarja,

42. Sallum, Amarja ja Joosef

43. sekä Nebon jälkeläiset Jeiel, Mattitja, Saabad, Sebina, Jaddai, Jooel ja Benaja.

44. Nämä kaikki olivat ottaneet vierasheimoisia vaimoja, ja osa vaimoista oli synnyttänyt lapsia.

NEHEMIAN KIRJA

1. LUKU

Nehemia saa sanoman Jerusalemista

1. Nehemian, Hakaljan pojan, kertomus. Kahdentenakymmenentenä vuotena⁵⁸ kislev-kuussa, kun olin Suusanin linnassa,

2. tuli Hanani, eräs veljistäni, ja muita miehiä Juudasta. Minä kyselin heiltä Jerusalemista ja jäljellä olevista juutalaisista, jotka olivat palanneet vankeudesta.

3. He sanoivat minulle: "Ne vankeudesta palanneet, jotka asuvat siinä maakunnassa, ovat suuressa kurjuudessa ja häväistyinä. Myös Jerusalemin muurit on hajotettu ja sen portit poltettu."

2. Kun. 25:9; 2. Aik. 36:19

Nehemia rukoilee

4. Tämän kuultuani minä istuin monta päivää itkien ja murehtien. Minä paastosin ja rukoilin taivaan Jumalan edessä

5. ja sanoin: "Oi HERRA, taivaan Jumala, suuri ja pelättävä Jumala, joka pidät voimassa liiton ja säilytät laupeuden niille, jotka rakastavat sinua ja noudattavat sinun käskyjäsi. 5. Moos. 7:9; Dan. 9:4; Ps. 103:8

6. Kuunnelkoot korvasi tarkoin palvelijasi rukousta ja olkoot silmäsi avoimina, kun minä nyt päivin ja öin rukoilen sinun edessäsi palvelijotteisi israelilaisten puolesta ja tunnustan synnit, jotka me israelilaiset olemme tehneet sinua vastaan. Myös minä ja isäni suku olemme tehneet syntiä!

7. Me olemme tehneet pahoin sinua vastaan emmekä ole noudattaneet käskyjä, lakeja ja säädöksiä, jotka sinä annoit palvelijallesi Moosekselle.

8. Muista sana, jonka annoit palvelijallesi Moosekselle: 'Jos lankeatte uskottomuuteen, minä hajotan teidät mui-

den kansojen sekaan. 3. Moos. 26:23-33; 5. Moos. 4:27,28:64

9. Mutta jos te palaatte minun luokseni, noudatatte minun käskyjäni ja teette niiden mukaan, niin vaikka teidän karkotettunne olisivat taivaan ääri-ssä, minä kokoan heidät sieltäkin ja tuon heidät paikkaan, jonka olen valinnut nimeni asuinsijaksi.' 5. Moos. 30:1-4

10. Ovathan he sinun palvelijoitasi, sinun kansaasi, jonka sinä vapautit suurella voimallasi ja väkevällä kädelläsi.

11. Oi Herra, kuunnelkoot korvasi tarkoin palvelijasi ja niiden palvelijotteisi rukousta, jotka tahtovat pelätä sinun nimeäsi! Anna nyt palvelijasi hankkeen menestyä ja suo hänen saada armo sen miehen edessä." Minä olin näet kuninkaan juomanlaskija.

2. LUKU

Nehemia saa luvan lähteä Jerusalemiin

1. Kuningas Artahsastan kahdentenakymmenentenä hallitusvuotena niisan-kuussa, kun viini oli kuninkaan edessä, minä otin viinin ja annoin sen hänelle. Kun en ollut koskaan aikaisemmin ollut murheellinen hänen edessään,

2. kuningas kysyi minulta: "Miksi kasvosi ovat murheelliset? Et kai ole sairas? Sinulla on varmaan jokin sydämen suru!" Silloin minä pelästyin kovin,

3. mutta sanoin kuninkaalle: "Eläköön kuningas ikuisesti! Kuinka kasvoni eivät näyttäisi murheellisilta, kun kaupunki, jossa isieni haudat ovat, on raunioina ja sen portit on poltettu?"

Neh. 1:3; Dan. 2:4

4. Kuningas sanoi minulle: "Mitä sinä siis pyydät?" Minä rukoilin taivaan Jumalaa

5. ja vastasin kuninkaalle: "Jos kuninkaalle sopii ja palvelijasi on saanut suosion sinun edessäsi, niin lähetä minut Juudaan rakentamaan uudelleen kaupunkia, jossa isieni haudat ovat."

58 1:1. Kuningas Artahsastan, kreikk. nimeltä Artakserkseen, 20. hallitusvuosi. Artakserkses I hallitsi 465 - 424 eKr.

6. Kuningas kysyi minulta kunin-gattaren istuessa hänen vieressään: "Kuinka kauan matkasi kestäisi? Mil-loin voisit palata?" Kuningas siis näki hyväksi lähettää minut, ja minä ilmoitin hänelle arvioimani ajan.

7. Sanoin vielä kuninkaalle: "Jos kuningas hyväksi näkee, annettakoon mukaani kirjeet Euftratvirran tuolla puo-lella toimiville käskynhaltijoille, että he sallisivat minun kulkea perille Juude-aan asti.

8. Samoin annettakoon mukaani kir-je kuninkaan metsän vartijalle Aasafil-le, että hän antaisi minulle hirssiä temp-pelin linnoituksen porttien kattamista varten sekä kaupungin muuria ja sitä taloa varten, johon menen asumaan." Kuningas antoi ne minulle, koska Ju-malani hyvä käsi oli minun päälläni.

9. Saavuttuani käskynhaltijoiden luo Euftratvirran toiselle puolelle minä an-noin heille kuninkaan kirjeet. Kuningas oli lähettänyt minun kanssani myös rat-sumiehiä päällikköineen.

10. Mutta kun hooronilainen Sanbal-lat ja ammonilainen virkamies Tobia kuulivat tästä, he pahastuivat kovin sii-tä, että oli tullut joku, joka tahtoi toimia israelilaisten parhaaksi.

Nehemia tarkastaa Jerusalemin muurit

11. Kun olin saapunut Jerusalemiin ja ollut siellä kolme päivää,

12. minä nousin yöllä muutamien miesten kanssa. En ollut ilmoittanut kenellekään, mitä Jumalani oli pannut sydämelleni ja määrännyt tehtäväksi Jerusalemin hyväksi. Minulla ei ollut mukanani muita juhtia kuin se, jolla ratsastin.

13. Minä lähdin yöllä Laaksoportista Lohikäärnelähteelle ja Lantaportille päin ja tarkastelin Jerusalemin hajotet-tuja muureja ja sen poltettuja portteja.

14. Kuljin eteenpäin Lähdeportille ja Kuninkaanlammikolle, mutta juhalla, jonka selässä istuin, ei ollut siellä tilaa päästä eteenpäin.

15. Niinpä ratsastin yöllä ylös laak-son kautta ja tarkastelin muuria. Sitten palasin Laaksoportin kautta takaisin kaupunkiin.

16. Johtomiehet eivät tienneet, mis-sä olin käynyt ja mitä olin tehnyt, sillä en ollut kertonut vielä mitään juutalai-sille, en papeille, ylimyksille, johtomie-hille enkä muillekaan, jotka tulisivat olemaan mukana työssä.

17. Mutta nyt minä sanoin heille: "Te näette, missä kurjuudessa me olem-me, kun Jerusalem on raunioina ja sen portit on poltettu. Ryhtykäämme siis rakentamaan Jerusalemin muuria, ettemme enää olisi häväistyksen alai-sina."

18. Kerroin heille myös, kuinka Ju-malani hyvä käsi oli ollut minun päällä-ni ja mitä kuningas oli minulle sanonut. Silloin miehet sanoivat: "Nouskaamme ja alkakaamme rakentaa." Ja he saivat rohkeuden käydä käsiksi tähän hyvään työhön.

19. Mutta kun hooronilainen Sanbal-lat ja ammonilainen virkamies Tobia sekä arabialainen Gesem saivat kuulla tästä, he pilkkasivat meitä ja sanoivat meille halveksien: "Mitä te oikein teet-te? Kapinointteko te kuningasta vas-taan?" Neh. 3:33

20. Minä vastasin heille: "Taivaan Ju-mala antaa meille menestystä, ja me, hänen palvelijansa, ryhdymme raken-tamaan. Teillä sen sijaan ei ole mitään osuutta eikä oikeutta Jerusalemiin, eikä teistä jää tänne muistoa."

3. LUKU

Luettelo muurin rakentajista

1. Ylipappi Eljasib ja hänen pappis-veljensä nousivat ja rakensivat Lam-masportin. He pyhittivät sen ja asettivat ovet paikoilleen. Siitä he jatkoivat Sa-dantorniin saakka, jonka he pyhittivät, ja siitä edelleen Hananelintorniin saak-ka. Jer. 31:38

2. Eljasibista eteenpäin rakensivat Jerikon miehet, ja heistä eteenpäin rakensi Sakkur, Imrin poika.

3. Senaalaiset rakensivat Kalaportin. He kattoivat sen ja asettivat paikoilleen sen ovet, teljet ja salvat.

4. Heistä eteenpäin muuria korjasi Meremot, Uurian poika, Koosin pojanpoika, hänen vierellään Mesullam, Berekjan poika, Mesesavelin pojanpoika, ja hänen vierellään Saadok, Baanan poika.

5. Näiden vierellä muuria vahvistivat tekoalaiset, mutta heidän ylimyksensä eivät osallistuneet esimiesten määräämään työhön.

6. Vanhanportin korjasivat Joojada, Paaseahin poika, ja Mesullam, Besodjan poika. He kattoivat sen ja asettivat paikoilleen ovet, teljet ja salvat.

7. Heistä eteenpäin muuria korjasivat gibeonilainen Melatja ja meeronotilainen Jaadon sekä Gibeonin ja Mispan miehet. He olivat Euftratvirran tämänpuoleisen käskynhaltijan vallan alaisia.

8. Heidän vierellään muuria korjasi Ussiel, Harhajan poika, yksi kultasepistä, ja hänen vierellään Hananja, yksi voiteensekoittajista. He korjasivat Jerusalemin muuria Leveään muuriin saakka.

9. Heistä eteenpäin muuria korjasi Refaja, Huurin poika, Jerusalemin piirin toisen puolen päällikkö.

10. Hänestä eteenpäin muuria korjasi oman talonsa kohdalta Jedaja, Harumafin poika, ja hänen vierellään Hattus, Hasavnejan poika.

11. Seuraavan osuuden ja Uunitorin korjasivat Malkia, Haarimin poika, ja Hassub, Pahat-Mooabin poika.

12. Heidän vierellään muuria korjasi tyttäriensä kanssa Sallum, Halloohoksen poika, Jerusalemin piirin toisen puolen päällikkö.

13. Laaksoportin korjasi Haanun yhdessä Saanoahin asukkaiden kanssa. He rakensivat sen ja asettivat paikoilleen sen ovet, teljet ja salvat. Sen lisäksi he korjasivat muuria tuhat kyynärää Lantaporttiin saakka.

14. Lantaportin korjasi Malkia, Reekabin poika, Beet-Keremin piirin pääl-

likkö. Hän rakensi sen ja asetti paikoilleen sen ovet, teljet ja salvat.

15. Lähdeportin korjasi Sallun, Kolhoosen poika, Mispan piirin päällikkö. Hän rakensi sen, teki siihen katon ja asetti paikoilleen sen ovet, teljet ja salvat. Sen lisäksi hän korjasi kuninkaan puutarhan luona olevan Vesijohtolamikon muurin Daavidin kaupungista laskeutuviin portaisiin saakka.

16. Hänestä seuraavana muuria korjasi Nehemia, Asbukin poika, Beet-Suurin piirin toisen puolen päällikkö, Daavidin hautojen kohdalle, tekolamikolle ja kasarmille saakka.

17. Hänestä seuraavana muuria korjasivat leeviläiset johtajanaan Rehumi, Baanin poika, ja siitä eteenpäin oman piirinsä osalta Hasabja, Keilan piirin toisen puolen päällikkö.

18. Hänestä seuraavana muuria korjasivat heidän veljensä johtajanaan Bavvai, Heenadadin poika, Keilan piirin toisen puolen päällikkö.

19. Hänestä eteenpäin Eeser, Jeesuan poika, Mispan päällikkö, korjasi toisen osan muuria siltä kohdalta, mistä nousee kulmavarustuksessa olevaan asehuoneeseen.

20. Seuraavan osan muuria korjasi innokkaasti Baaruk, Sabbain poika, kulmavarustuksesta ylipappi Eljasibin talon oveen saakka.

21. Seuraavan osan korjasi Meremot, Uurian poika, Koosin pojanpoika, Eljasibin talon ovesta hänen talonsa pätyyn.

22. Seuraavina muuria korjasivat lähiseutujen papit.

23. Heistä seuraavina muuria korjasivat Benjamin ja Hassub oman talonsa kohdalta ja heidän vierellään Asarja, Maasejan poika, Ananjan pojanpoika, oman talonsa kohdalta.

24. Seuraavan osan korjasi Binnui, Heenadadin poika Asarjan talosta muurin kulmavarustukseen saakka.

25. Paalal, Uusain poika, korjasi muuria läheltä kulmavarustusta ja tornia, joka kohoaa ylemmän kuninkaan-

linnan vartioston pihasta. Seuraavan osan korjasi Pedaja, Paroksen poika,

26. ja Oofelissa asuvat temppelipalvelijat kunnostivat muuria itäiseen Vesiporttiin ja sen luona kohoavaan torniin saakka.

27. Seuraavan osan korjasivat tekoalaiset muurista kohoavan suuren tornin kohdalta Oofelin muuriin saakka. 28. Hevosportista eteenpäin muuria korjasivat papit, kukin oman talonsa kohdalta.

29. Seuraavan osan korjasi Saadok, Immerin poika, oman talonsa kohdalta, ja hänestä seuraavana Semaja, Se-kanjan poika, Itäportin vartija.

30. Seuraavan osan korjasivat Hananja, Selemjan poika, ja Haanun, Saalafin kuudes poika. Heistä seuraavana muuria korjasi Mesullam, Berekjan poika, oman asuntonsa kohdalta.

31. Hänestä eteenpäin korjasi muuria Malkia, yksi kultasepistä, Mifkadportin kohdalta temppelipalvelijoiden ja kauppiaiden taloon ja muurinkulmauksessa olevaan yläsaliin saakka.

32. Kultasepät ja kauppiaat korjasivat muurinkulmauksessa olevan yläsalin ja Lammasportin välisen osan.

Vastustajat juonittelevat

33. Kun Sanballat sai kuulla meidän rakentavan muuria, hän vihastui ja suuttui kovin. Hän pilkkasi juutalaisia

34. ja sanoi veljiensä ja Samarian sotajoukon edessä: "Mitä nuo kurjat juutalaiset tekevät? Jätetäänkö heidät rauhaan? Tulevatko he uhraamaan? Saavatko he jonakin päivänä työnsä valmiiksi? Herättävätkö he eloon tuhkaläjissä olevat kivet?"

35. Hänen vierellään ammonilainen Tobia sanoi: "Rakentakoot vain! Ketukin saa heidän kivimuurinsa hajomaan, jos kiipeää sen päälle."

36. "Kuule, Jumalamme, kuinka halveksittuja meistä on tullut. Saata heidän häpäisevät sanansa kääntymään heitä itseään vastaan. Anna heidän joutua ryöstetyiksi ja vangeiksi vieraseen maahan.

37. Älä peitä heidän syyllisyyttään äläkä pyyhi heidän syntejään pois edestäsi, sillä he ovat loukanneet rakentajia."

38. Me rakensimme muuria sen koko pituudelta puoleen korkeuteen asti. Siitä kansa sai rohkeutta jatkaa työtä.

4. LUKU

Rakennustöitä jatketaan ase kädessä

1. Mutta kun Sanballat, Tobia, arabialaiset, ammonilaiset ja asdodilaiset kuulivat, että Jerusalemin muurien korjaus edistyi ja niiden aukot alkoivat täyttyä, he suuttuivat silmittömästi.

2. He kaikki tekivät keskenään liiton lähteäkseen taistelemaan Jerusalemia vastaan ja saattaakseen sen sekasortoon.

3. Silloin me rukoilimme Jumalaamme ja asetimme vihollisten varalta vartijat vartioimaan yötä päivää.

4. Mutta Juudan heimo sanoi: "Kantajien voimat ehtyvät, ja soraläjiä on vielä paljon. Emme kykene saamaan muuria valmiiksi."

5. Vihollisemme taas sanoivat: "He eivät tiedä eivätkä huomaa mitään, ennen kuin jo olemme heidän keskellään. Silloin me tapamme heidät ja teemme lopun siitä työstä."

6. Niin vihollisten keskuudessa asuvat juutalaiset tulivat ja varoittivat meitä kerta toisensa jälkeen kaikista niistä paikoista, joista nämä aikoivat hyökätä kimppuamme.

7. Silloin minä perustin vartiopaikat muurin taakse sen mataliin ja avoimiin kohtiin ja asetin kansan asemiin suvuittain miekkoineen, keihäineen ja jousineen.

8. Tarkastettuani kaiken minä nousin ja sanoin ylimyksille, johtomiehille ja muulle kansalle: "Älkää pelätkö heitä! Muistakaa, että Herra on suuri ja pelättävä. Taistelkaa veljienne, poikienne ja tyttärienne, vaimojenne ja kotienne puolesta." 4. Moos. 14:9; 5. Moos. 20:3,4

9. Kun vihollisemme saivat kuulla, että heidän juonensa oli paljastunut

meille ja että Jumala oli tehnyt sen tyhjäksi, me kaikki palasimme takaisin muurille, jokainen omaan työhönsä.

10. Siitä päivästä alkaen puolet palvelijoistani teki työtä ja puolet oli varustautunut keihäillä, kilvillä, jousilla ja rintahaarniskoilla. Päälliköt olivat koko Juudan heimon tukena

11. sen rakentaessa muuria. Taakkojen ja kuormien kantajat tekivät toisella kädellään työtä, toisessa he pitivät asetta.

12. Kullakin rakentajalla oli miekka vyöllään työtä tehdessään. Torvensoittaja oli vierelläni.

13. Minä sanoin ylimyksille, esimiehille ja muulle kansalle: ”Työ on suuri ja laaja, ja me olemme muurilla hajallamme, kaukana toisistamme.

14. Kun kuulette torven soivan jossaakin paikassa, kokoontukaa sinne meidän luoksemme. Meidän Jumalamme sotii puolestamme.” 2. Moos. 14:14,25; 5. Moos. 1:30,3:22

15. Niin me jatkoimme työtä, ja puolet väestä oli aseistettuna keihäillä aamunkoitosta aina siihen asti, kun tähdet tulivat näkyviin.

16. Siihen aikaan minä annoin kansalle myös määräyksen: ”Jokainen yöpyköön palvelijoineen Jerusalemissa, että kaikki voisivat olla apunamme yöllä vartioimassa ja päivällä tekemässä työtä.”

17. Me emme edes riisuneet vaatteitamme, en minä, eivät veljeni eivätkä palvelijani, eivät myöskään mukanani kulkevat vartijat. Heillä jokaisella oli aseensa sekä vettä.

5. LUKU

Kansa valittaa velkojaan

1. Mutta kansan keskuudessa monet miehet vaimoineen alkoivat valittaa äänekkäästi juutalaisia heimoveljiään vastaan.

2. Jotkut sanoivat: ”Meitä ja meidän poikiamme ja tyttäriämme on paljon. Meidän täytyy saada viljaa syödäksemme ja pysyäksemme hengissä.”

3. Toiset taas sanoivat: ”Meidän on täytynyt pantata peltomme, viinitarhamme ja talomme saadaksemme viljaa nälkäämme.”

4. Vielä oli niitä, jotka sanoivat: ”Meidän on täytynyt lainata rahaa peltojamme ja viinitarhojamme vastaan, jotta voimme maksaa verot kuninkaalle.

5. Olemmehan me sentään samaa lihaa ja verta kuin veljemme, ja meidän lapsemme ovat heidän lastensa veroisia. Nyt meidän täytyy kuitenkin myydä poikamme ja tyttäremme orjiksi. Tyttäriämme on jo myytykin, emmekä voi sille mitään, koska peltomme ja viinitarhamme ovat toisten käsissä.”

Velkojen anteeksianto

6. Kuultuani heidän valituksensa ja nämä puheet minä vihastuin kovin.

7. Harkittuani asiaa minä nuhtelin ylimyksiä ja johtomiehiä. Minä sanoin heille: ”Te kaikki kiskotte korkoa veljiltänne.” Sitten kutsuin koolle suuren kansankokouksen heitä vastaan

2. Moos. 22:24; 3. Moos. 25:36; Ps. 15:5

8. ja sanoin: ”Me olemme kykymme mukaan ostaneet vapaiksi juutalaisia heimoveljiämme, jotka oli myyty vieraiden kansojen orjiksi, ja kuitenkin te nyt myytte veljiänne. Täytyykö meidän lunastaa heidätkin?” He olivat vaiti eivätkä saaneet sanaa suustaan.

9. Minä sanoin: ”Se, mitä teette, ei ole oikein. Eikö teidän tulisi vaeltaa Jumalamme pelossa, jotta vihollisemme eivät saisi aihetta pilkata meitä?

Jes. 52:5; Hes. 36:20; Room. 2:24

10. Myös minä, veljeni ja palvelijani olemme lainanneet näille veljille rahaa ja viljaa. Luopukaamme nyt vaatimasta näitä saatavia.

11. Palauttakaa tekin heille heti heidän peltonsa, viinitarhansa, öljypuunsa ja talonsa sekä korko lainaamastanne rahasta, viljasta, viinistä ja öljystä.”

12. He vastasivat: ”Me palautamme ne emmekä vaadi heiltä mitään takaisin. Teemme niin kuin sanot.” Niin minä kutsuin papit paikalle ja vannotin kaikkia tekemään niin kuin oli sovittu.

13. Sitten ravistin viittani helmaa ja sanoin: ”Jokaisen, joka rikkoo tämän sopimuksen, ravistakoon Jumala näin pois hänen talostaan ja vaivannäkönsä hedelmistä. Näin hänet ravistettakoon pois kodistaan ja tyhjennettäköön kaikesta.” Koko seurakunta sanoi: ”Aamen!” ja ylisti HERRAA. Ja kansa teki niin kuin oli luvannut.

Nehemia käskynhaltijana

14. Siitä päivästä lähtien, jona minut määrättiin olemaan käskynhaltijana Juudan maassa, siis kuningas Artahsastan kahdennekymmenenstä hallitusvuodesta aina hänen kolmanteenkymmenenteenkahdenteen hallitusvuoteensa saakka, eli kahtentoista vuotena, en minä eivätkä veljeni syöneet sitä ruokaa, joka olisi kuulunut käskynhaltijalle.

15. Minua aikaisemmat käskynhaltijat olivat rasittaneet kansaa ja ottaneet siltä leipää ja viiniä neljänkymmenen hopeasekelin arvosta, ja myös heidän palvelijansa olivat sortaneet kansaa. Mutta minä en tehnyt niin, koska pelkasin Jumalaa.

16. Minä osallistuin myös muurin korjaustyöhön. Peltomaata emme hankineet, joten kaikki palvelijankin olivat kokoontuneet muurille työhön. Neh. 4:17

17. Minun pöydässäni aterioi sataviihekymmentä juutalaista sekä esimiehet ja lisäksi ne miehet, jotka ympärillämme olevista kansoista olivat tulleet luoksemme.

18. Minun kustannuksellani valmistettiin päivittäin ruuaksi yksi härkä ja kuusi valiolammasta sekä lintuja. Joka kymmenes päivä hankittiin paljon kaikenlaisia viinejä. Siitä huolimatta en vaatinut itselleni käskynhaltijalle kuuluvaa ruokaa, koska työ painoi kansaa raskaasti.

19. ”Jumalani, muista minun hyväkseni kaikki, mitä olen tehnyt tämän kansan parhaaksi.” Neh. 13:14,22,31; Ap. t. 10:31; Hepr. 6:10

6. LUKU

Vastustajat pelottelevat Nehemiaa

1. Kun Sanballat, Tobia, arabialainen Gesem ja meidän muut vihollisemme kuulivat, että minä olin rakentanut muurin ja ettei siinä enää ollut aukkoja – tosin en vielä siihen aikaan ollut asettanut porttien ovia paikoilleen, Neh. 2:19

2. Sanballat ja Gesem lähettivät minulle sanan: ”Tule, kohdatkaamme toisemme Kefirimissä, Oononlaaksossa.” He näet aikoivat tehdä minulle pahaa.

3. Minä lähetin heidän luokseen sanaan- ja laulajien kanssa: ”Minulla on suuri työ tekeillä enkä voi tulla. Miksi työn pitäisi keskeytyä sen vuoksi, että minä jättäisin sen ja tulisin teidän luokseen?”

4. He lähettivät minulle saman viestin neljä kertaa, mutta minä vastasin heille aina samoin sanoin.

5. Sitten Sanballat lähetti viidennen kerran luokseni palvelijansa samoissa asioissa, ja tällä oli kädessään avoin kirje.

6. Siihen oli kirjoitettu: ”Kansojen keskuudessa puhutaan, ja myös Gasmu⁵⁹ sanoo, että sinä ja juutalaiset suunnittelette kapinaa ja siitä syystä sinä rakennat muuria. Näiden puheiden mukaan sinä pyrit heidän kuninkaan luokseen

7. ja olet myös asettanut profeetta ja julistamaan itsestäsi Jerusalemissa näin: ’Juudassa on kuningas.’ Nyt kuningaskin saa kuulla nämä puheet. Tule siis, meidän on neuvoteltava yhdessä.”

8. Silloin minä lähetin hänelle sanan: ”Mitään tuollaista, mistä puhut, ei ole tapahtunut, vaan olet keksinyt sen omasta päästäsi.”

9. He kaikki pelottelivat meitä arvelen, että kätemme herpoavat työstä ja työ jää tekemättä. ”Mutta vahvista, Jumala, minun käteni!”

10. Kun menin tapaamaan Semajaa, Delajan poikaa, Mehetabelin pojan-

⁵⁹ 6:6. *Gasmu* tarkoittanee tässä Gesemia.

poikaa, hänen taloonsa, jonne hän oli eristäytynyt, hän sanoi: ”Menkäämme yhdessä Jumalan temppelin temppelesiin ja sulkekaamme salin ovet, sillä he aikovat surmata sinut. He tulevat yöllä ja tappavat sinut.”

11. Mutta minä sanoin: ”Pakenisiko minunlaiseni mies? Tai kuinka voisi minunlaiseni mies mennä temppeleihin ja kuitenkin jäädä eloon? Minä en mene.”

12. Minä näet ymmärsin, ettei Semaja ollut Jumalan lähettämä, vaan hän lausui minulle tämän ennustuksen, koska Tobia ja Sanballat olivat palkanneet hänet.

13. Hänet oli palkattu, jotta minä pelästyisin ja tekisin niin kuin he toivoivat. Näin olisin tehnyt syntiä, ja he olisivat saaneet pilkan aiheen häväistäkseen minua.

14. ”Jumalani, muista Tobiaa ja Sanballatia heidän tekojensa mukaisesti, niin myös naisprofeetta Nooadjaa ja muita profeettoja, jotka yrittivät pelotella minua.”

Ps. 74:22

Muuri valmistuu

15. Muuri valmistui elul-kuun kahdentenakymmenentenäviidentenä päivänä, kun työtä oli tehty viisikymmentäkaksi päivää.

16. Kun kaikki vihollisemme kuulivat tästä ja kaikki ympärillämme asuvat kansat näkivät sen, he tunsivat itsensä nöyryytetyiksi. He näet ymmärsivät, että työ oli suoritettu meidän Jumalamme avulla.

17. Niinä päivinä Juudan ylimykset lähettivät lukuisia kirjeitä Tobialle ja myös Tobia lähetti kirjeitä heille,

18. sillä Juudassa oli monia Tobian liittolaisia, jotka olivat vannoneet hänelle uskollisuudenvalan. Olihan Tobia Sekanjan, Aarahin pojan, vävy, ja hänen poikansa Joohanahan oli ottanut vaimokseen Berekjan pojan Mesullamin tyttären.

Neh. 3:30

19. Lisäksi nämä puhuivat Tobiasta hyvää minun edessäni ja kertoivat siten hänelle, mitä olin sanonut. Kirjeitä-

kin Tobia lähetti minulle saadakseen minut pelkäämään.

7. LUKU

Jerusalemien vartiointi järjestetään

1. Kun muuri oli valmistunut, minä asetin porttien ovet paikoilleen. Sitteen portinvartijat, laulajat ja leeviläiset määrättiin tehtäviinsä.

2. Jerusalemien johtoon minä asetin veljeni Hananin ja linnanpäällikkö Hananjan, sillä hän oli luotettava mies ja pelkäsi Jumalaa enemmän kuin monet muut.

3. Sanoin heille: ”Jerusalemien portteja ei saa avata ennen kuin aurinko paistaa lämpimästi, ja ne on suljettava ja teljettävä vartioiden vielä seistessä paikoillaan. Jerusalemien asukkaat on pantava vartioimaan, kukin omalle vartiopaikalleen oman talonsa kohdalle.”

4. Kaupunki oli suuri ja laaja, mutta siinä oli vähän väkeä, ja taloja oli vielä rakentamatta.

Luettelo kotiin palanneista

5. Jumala pani sydämelleni, että minun tuli koota ylimykset, johtomiehet ja kansa sukuuetteloihin merkitsemistä varten. Silloin löysin ensimmäisinä palanneiden sukuuittelon ja huomasin, että siihen oli kirjoitettu näin:

6. Nämä ovat ne Juudan maakunnan asukkaat, jotka tulivat pakkosiirtolaisuudesta, vankeudesta, jonne Nebukadnessar, Babylonian kuningas, oli heidät vienyt, ja jotka nyt palasivat Jerusalemiin ja Juudaan, kukin omaan kaupunkiinsa.

Esra 2:1–70

7. He tulivat Serubbaabelin, Jeesuan, Nehemian, Asarjan, Raamian, Nahamanin, Mordokain, Bilsanin, Misperetin, Bigvain, Nehumin ja Baanan johtamina. Israelin kansan miesten lukumäärä oli:

8. Paroksen jälkeläisiä kaksituhatta sataseitsemänkymmentäkaksi,

9. Sefatjan jälkeläisiä kolmesataa-seitsemänkymmentäkaksi,

10. Aarahin jälkeläisiä kuusisataaviisikymmentäkaksi,

11. Pahat-Mooabin jälkeläisten Jeesuan ja Jooabin jälkeläisiä kaksituhatta kahdeksansataakahdeksantoista,

12. Eelamin jälkeläisiä tuhat kaksisa-taaviisikymmentäneljä.

13. Sattun jälkeläisiä kahdeksansataaneljäkymmentäviisi,

14. Sakkain jälkeläisiä seitsemänsataakuusikymmentä,

15. Binnuin jälkeläisiä kuusisataaneljäkymmentäkahdeksan,

16. Beevain jälkeläisiä kuusisataakaksikymmentäkahdeksan,

17. Asgadin jälkeläisiä kaksituhatta kolmesataakaksikymmentäkaksi,

18. Adonikamin jälkeläisiä kuusisa-taakuusikymmentäseitsemän,

19. Bigvain jälkeläisiä kaksituhatta kuusikymmentäseitsemän,

20. Aadinin jälkeläisiä kuusisataaviisikymmentäviisi,

21. Hiskian sukua olevan Aaterin jälkeläisiä yhdeksänkymmentäkahdeksan,

22. Haasumin jälkeläisiä kolmesataakaksikymmentäkahdeksan,

23. Beesain jälkeläisiä kolmesataakaksikymmentäneljä,

24. Haarifin jälkeläisiä satakaksitoista

25. ja Gibeonin jälkeläisiä yhdeksänkymmentäviisi.

26. Beetlehemin ja Netofan miehiä oli satakahdeksankymmentäkahdeksan,

27. Anatotin miehiä satakaksikymmentäkahdeksan,

28. Beet-Asmavetin miehiä neljäkymmentäkaksi,

29. Kirjat-Jearimin, Kefiran ja Beerotin miehiä seitsemänsataaneljäkymmentäkolme,

30. Raaman ja Geban miehiä kuusisataakaksikymmentäyksi,

31. Mikmaksen miehiä satakaksikymmentäkaksi,

32. Beetelin ja Ain miehiä satakaksikymmentäkolme

33. ja toisen Nebon miehiä viisikymmentäkaksi.

34. Toisen Eelamin asukkaiden jälkeläisiä oli tuhat kaksisataaviisikymmentäneljä,

35. haarimilaisia kolmesataakaksikymmentä,

36. jerikolaisia kolmesataaneljäkymmentäviisi,

37. loodilaisia, haadidilaisia ja oonolaisia seitsemänsataakaksikymmentäyksi

38. ja senaalaisia kolmetuhatta yhdeksänsataakolmekymmentä.

39. Pappeja, Jedajan jälkeläisiä Jeesuan suvusta, oli yhdeksänsataaseitsemänkymmentäkolme,

40. Immerin jälkeläisiä tuhat viisikymmentäkaksi,

41. Pashurin jälkeläisiä tuhat kaksisataaneljäkymmentäseitsemän

42. ja Haarimin jälkeläisiä tuhat seitsemäntoista.

43. Leeviläisiä, Hoodevan poikien Jeesuan ja Kadmielin jälkeläisiä, oli seitsemänkymmentäneljä.

44. Laulajia, Aasafin jälkeläisiä, oli sataaneljäkymmentäkahdeksan.

45. Portinvartijoita, Sallumin, Aaterin, Talmonin, Akkubin, Hatitan ja Soobain jälkeläisiä, oli satakolmekymmentäkahdeksan.

46. Temppeleipalvelijoita olivat Siihan jälkeläiset, Hasufan jälkeläiset, Tabbaotin jälkeläiset,

47. Keeroksen jälkeläiset, Siian jälkeläiset, Paadonin jälkeläiset,

48. Lebanan jälkeläiset, Hagaban jälkeläiset, Salmain jälkeläiset,

49. Haananin jälkeläiset, Giddelin jälkeläiset, Gaharin jälkeläiset,

50. Reajan jälkeläiset, Resinin jälkeläiset, Nekodan jälkeläiset,

51. Gassamin jälkeläiset, Ussan jälkeläiset, Paaseahin jälkeläiset,

52. Beesain jälkeläiset, Meunimin jälkeläiset, Nefisesimin jälkeläiset,

53. Bakbukin jälkeläiset, Hakufan jälkeläiset, Harhurin jälkeläiset,

54. Baslitin⁶⁰ jälkeläiset, Mehidan jälkeläiset, Harsan jälkeläiset,

55. Barkoksen jälkeläiset, Siiseran jälkeläiset, Taamahin jälkeläiset,

56. Nesiahin jälkeläiset ja Hatifan jälkeläiset.

57. Salomon palvelijoiden jälkeläisiä olivat Sootain jälkeläiset, Sooferetin jälkeläiset, Peridan jälkeläiset,

58. Jaalan jälkeläiset, Darkonin jälkeläiset, Giddelin jälkeläiset,

59. Sefatjan jälkeläiset, Hattilin jälkeläiset, Pokeret-Sebaimin jälkeläiset ja Aamonin jälkeläiset.

60. Kaikkiaan temppeleipalvelijoita ja Salomon palvelijoiden jälkeläisiä oli kolmesataayhdeksänkymmentäkaksi.

61. Nämä Teel-Melahista, Teel-Harsasta, Kerub-Addonista ja Immeristä lähteneet eivät kenneet ilmoittamaan, olivatko he suvultaan ja syntyperlältään israelilaisia:

62. Delajan jälkeläiset, Tobian jälkeläiset ja Nekodan jälkeläiset, kuusisaataanjäkymmentäkaksi henkeä,

63. lisäksi papeista Habaijan, Koozin ja Barsillain jälkeläiset. Barsillai oli ottanut itselleen vaimon gileadilaisen Barsillain tyttäristä, ja häntä kutsuttiin heidän sukunsa nimellä.

64. Nämä miehet etsivät sukuluettelootaan, mutta niitä ei löytynyt, ja niin heidät julistettiin pappeuteen kelpaamattomiksi.

65. Maaherra sanoi heille, etteivät he saa syödä pyhistä uhrilahjoista, ennen kuin nousisi pappi, joka voisi käyttää uurimia ja tummimia.

66. Kaiken kaikkiaan seurakuntaa oli neljäkymmentäkaksituhatta kolmesataakuusikymmentä henkeä

67. sekä heidän palvelijansa ja palvelijattarensa, joita oli seitsemäntuhatta kolmesataakolmekymmentäseitsemän. Lisäksi mukana oli kaksisataaneljäkymmentäviisi laulajaa, miehiä ja naisia.

68. Kameleja heillä oli neljäsataakolmekymmentäviisi ja aaseja kuusituhatta seitsemänsataakaksikymmentä.

Vapaaehtoisia lahjoja rakennustyötä varten

69. Osa sukujen päämiehistä antoi lahjoja rakennustyötä varten. Käs-kynhaltija antoi rahastoon tuhat kultadrahmaa, viisikymmentä pirskotusmaljaa ja viisisataakolmekymmentä papinpukua.

70. Muutamat sukujen päämiehistä antoivat rakennusrahastoon kaksikymmentätuhatta dareikkia kultaa ja kaksituhatta kaksisataa minaa hopeaa.

71. Muu kansa antoi yhteensä kaksikymmentätuhatta dareikkia kultaa ja kaksituhatta minaa hopeaa sekä kuusikymmentäseitsemän papinpukua.

72. Koko Israel, papit, leeviläiset, portinvartijat, laulajat, temppeleipalvelijat ja kansa, asettui asumaan kaupunkieihinsä. Kun tuli seitsemäs kuukausi, israeliläiset asuivat jo kaupungeissaan.

8. LUKU

Esra lukee kansalle Jumalan lain kirjaa

1. Silloin koko kansa kokoontui yhtenä miehenä Vesiportin edustalla olevalle aukiolle ja Esraa, kirjanoppinutta, pyydettiin tuomaan Mooseksen lain kirja, jonka HERRA oli antanut Israelille. Esra 3:1,7:11

2. Seitsemännen kuun ensimmäisenä päivänä pappi Esra toi lain kansankokouksen eteen, miesten ja naisten, kaikkien, jotka kykenivät ymmärtämään, mitä kuulivat.

3. Hän luki sitä Vesiportin edustalla olevalla aukiota päivänkoitosta puolipäivään saakka miesten ja naisten edessä, kaikkien, jotka kykenivät ymmärtämään, ja koko kansa kuunteli lain kirjan lukemista. 5. Moos. 31:10–13

4. Esra, kirjanoppinut, seiso puukorokkeella, joka oli tehty tätä tarkoitusta varten. Hänen vierellään oikealla puolella seisoivat Mattitja, Sema, Anaja, Uuria, Hilikia ja Maaseja ja vasemmalla puolella Pedaja, Miisael, Malkia, Haasum, Hasbaddana, Sakarja ja Mesulam.

5. Esra avasi kirjan koko kansan nähdén – hän näet seisoí kansaa ylempänä – ja kun hän avasi sen, koko kansa nousi seisomaan.

6. Esra ylisti HERRAA, suurta Jumalaa, ja kaikki kohottivat kätensä ylös ja vastasivat: "Aamen, aamen!" Ja he kumartuivat kasvoilleen maahan rukoukseen HERRAA.

7. Sitten Jeesua, Baani, Seerebja, Jaamin, Akkub, Sabbetai, Hoodia, Maaseja, Kelita, Asarja, Joosabad, Haanan, Pelaja ja muut leeviläiset opettivat kansaa ymmärtämään lakia, ja kansa seisoí paikoillaan. Neh. 9:3

8. He lukivat Jumalan lain kirjaa selkeästi ja selittivät sitä niin, että luettu ymmärrettiin.

9. Maaherra Nehemia, ylipappi Esra, kirjanoppinut, ja leeviläiset, jotka opettivat kansaa, sanoivat koko kansalle: "Tämä päivä on pyhitetty HERRALLE, teidän Jumalalenne. Älkää murehtiko alkääkää itkekö." Koko kansa näet itki kuullessaan lain sanat. 3. Moos. 23:24

10. Nehemia sanoi vielä: "Menkää ja syökää rasvaisia ruokia ja juokaa makeita juomia. Lähettäkää maistiaisja niillekin, joilla ei ole mitään valmistettuna. Tämä päivä on pyhitetty meidän Herrallemme. Älkää siis olko murheissanne, sillä ilo HERRASSA on teidän väkyytenne."

11. Myös leeviläiset rauhoittivat kansaa ja sanoivat: "Rauhoittukaa, sillä tämä päivä on pyhä. Älkää enää olko murheissanne."

12. Niin kaikki lähtivät syömään ja juomaan. He lähettivät maistiaisja viettivät suurta ilojuhlaa, sillä he olivat ymmärtäneet, mitä heille oli julistettu.

Lehtimajanjuhla

13. Seuraavana päivänä kaikki Israelin sukujen päämiehet, myös pappi ja leeviläiset, kokoontuivat Esran, kirjanoppineen, luo oppiakseen ymmärtämään lain sanoja.

14. He huomasivat lakiin kirjoitetun, että HERRA oli Mooseksen kautta käsenyt israelilaisten asua lehtimajoissa

seitsemännessä kuussa pidettävän juhlan aikana

3. Moos. 23:34;
5. Moos. 16:13

15. ja että kaikkiin heidän kaupunkeihinsa, myös Jerusalemiin, oli vietävä sana ja kuulutettava: "Menkää vuorille ja tuokaa öljypuun, metsäöljypuun, myrtin, palmun ja muiden lehtevien puiden oksia ja tehkää niistä lehtimajoja, niin kuin on kirjoitettu."

16. Niin kansa lähti, toi oksia ja teki lehtimajoja kukin talonsa katolle ja pihalleen. Niitä tehtiin myös Jumalan temppelin esipihoille sekä Vesiportin aukiolle ja Efraiminportin aukiolle.

17. Kaikki vankeudesta palanneet, koko seurakunta, tekivät lehtimajoja ja asuivat niissä. Näin israeliläiset eivät olleet tehneet sitten Joosuan, Nuunin pojan, aikojen, ja kaikkialla vallitsi hyvin suuri ilo.

18. Jumalan lain kirjaa luettiin joka päivä, ensimmäisestä päivästä viimeiseen asti. Juhlaa vietettiin seitsemän päivää, ja kahdeksantena päivänä pidettiin juhla kokous säädetyllä tavalla.

9. LUKU

Suuri synnintunnustus

1. Saman kuun kahdentenakymmenentenä neljäntenä päivänä israeliläiset kokoontuivat paastoten, säkit yllään ja multaa pään päällä. Esra 4:1; Jes. 58:5; Jer. 6:26; Matt. 11:21

2. Israelin jälkeläiset erottautuivat kaikista muukalaisista, ja paikoillaan seisten he tunnustivat syntinsä ja isiensä rikkomukset.

3. He seisoivat paikoillaan, ja heille luettiin HERRAN, heidän Jumalansa, lain kirjaa neljännespäivän ajan. Toisen neljänneksen aikana he tunnustivat syntinsä ja maahan kumartuneina rukouilivat HERRAA, Jumalaansa.

4. Jeesua, Baani, Kadmiel, Sebanja, Bunni, Seerebja, Baani ja Kenani nousivat leeviläisten korokkeelle ja huusivat kovalla äänellä avuksi HERRAA, Jumalaansa.

5. Leeviläiset Jeesua, Kadmiel, Baani, Hasavneja, Seerebja, Hoodia,

Sebanja ja Petahja sanoivat: "Nouskaa ja kiittäkää HERRAA, Jumalaanne: Ikuisuudesta ikuisuuteen olkoon sinun kunniakas nimesi siunattu ja korotettu yli kaiken kiitoksen ja ylistyksen.

6. Sinä yksin olet HERRA! Sinä olet tehnyt taivaat ja taivasten taivaat kaikine joukkoineen, maan ja kaiken, mitä siinä on, meret ja kaikki, mitä niissä on. Sinä annat elämän kaikille, ja taivaan joukot kumartavat sinua. Jes. 37:16,20; Ap. t. 4:24

7. Sinä olet HERRA Jumala, joka valitsit Abramin. Sinä veit hänet pois Kaldean Uurista ja annoit hänelle nimen Abraham. 1. Moos. 11:31, 12:1, 17:5

8. Sinä havaitsit hänet uskolliseksi kasvojesi edessä ja teit hänen kanssaan liiton antaaksesi hänen jälkeläisilleen kanaani-laisten, heetiläisten, amorilaisten, perissiläisten, jebusilaisten ja girgasilaisten maan. Lupauksesi sinä olet täyttänyt, sillä sinä olet vanhurskas. 1. Moos. 15:18

9. Sinä näit isiemme kurjuuden Egyptissä ja kuulit heidän huutonsa Kaislameren rannalla.

2. Moos. 2:25,3:7,14:10

10. Sinä teit tunnustekoja ja ihmeitä rangaisten faraota, kaikkia hänen palvelijoitaan ja koko hänen kansaansa, sillä sinä tiesit heidän kohdelleen kansaasi ylimielisesti. Sinä teit itsellesi nimen, joka on suuri tänäkin päivänä. 2. Moos. 1:7–12,7:3–5

11. Meren sinä halkaisit israelilaisten edessä, ja he kulkivat meren poikki kuivaa myöten, mutta heidän takaa-ajajansa sinä syöksit syvyyteen kuin kiven valtaviin vesiin. 2. Moos. 14:22,15:4,5; Ps. 106:9

12. Sinä johdit heitä päivällä pilvipatsaassa ja yöllä tulipatsaassa valaisten heille tien, jota heidän tuli kulkea. 2. Moos. 13:21,22; Ps. 105:39

13. Sinä laskeuduit Siinainvuorelle, puhuit heille taivaasta ja annoit heille oikeat tuomiot, luotettavat lait, hyvät säädökset ja käskyt.

2. Moos. 19:18,20:1–17

14. Pyhän sapattisi sinä ilmoitit heille ja annoit heille käskyt, säädökset ja lain palvelijasi Mooseksen kautta.

15. Sinä annoit heille taivaasta leipää heidän nälkänsä ja hankit heille kallista vettä heidän janoonsa. Sinä käskit heidän mennä ja ottaa omakseen sen maan, jonka olit kättä kohottaen luvannut heille antaa. 2. Moos. 16:12,17:6; 4. Moos. 20:8

16. Mutta meidän isämme olivat ylimielisiä. He alkoivat niskoitella eivätkä totelleet sinun käskyjäsi.

17. He kieltäytyivät olemasta kuuliaisia eivätkä muistaneet ihmeitäsi, jotka sinä olit heidän keskellään tehnyt. He olivat niskureita ja valitsivat oppineis-kaisuudessaan johtajan palatakseen takaisin orjuuteen. Mutta sinä olet anteeksiantava Jumala, armollinen ja laupias, pitkämielinen ja suuri armossa. Sinä et hylännyt heitä, 2. Moos. 34:6; 4. Moos. 14:4,18; Ps. 103:8; Joel 2:13

18. vaikka he tekivät itselleen vale-tun sonnivasikan ja sanoivat: 'Tämä on sinun jumalasi, joka on johdattanut sinut Egyptistä.' Vaikka he pahoin sinua pilkkasivat, 2. Moos. 32:4

19. sinä olit suuri armossa etkä hylännyt heitä autiomaassa. Pilvipatsas ei poistunut päivällä heidän luotaan, vaan johti heitä tiellä, eikä tulipatsas poistunut yöllä vaan valaisi heille tietä, jota heidän tuli kulkea. 2. Moos. 13:22,40:38

20. Hyvän Henkesi sinä annoit opettamaan heitä, mannaa et heiltä kieltänyt, ja vettä sinä annoit heidän janoonsa. 4. Moos. 11:25; 5. Moos. 8:3

21. Neljäkymmentä vuotta sinä huolehdit heistä autiomaassa, mitään heiltä ei puuttunut. Heidän vaatteensa eivät kuluneet, eivätkä heidän jalkansa turvonneet. 5. Moos. 2:7,8:4,29:4

22. Sinä annoit heidän haltuunsa valtakuntia ja kansoja, ja niiden maat sinä annoit heille reuna-alueita myöten. He ottivat omakseen Hesbonin kuninkaan Siihonin maan ja Baasanin kuninkaan Oogin maan. 4. Moos. 21:25,35

23. Sinä teit heidän lapsensa lukuisiksi kuin taivaan tähdet ja veit heidät siihen maahan, jonka olit luvannut heidän isilleen, että he ottaisivat sen omakseen.

1. Moos. 15:5,22:17

24. Heidän lapsensa ottivat maan omakseen. Sinä nöyryytit heidän edessään maan asukkaat, kanaanilaiset, jotka sinä annoit heidän käsiinsä yhdessä heidän kuninkaidensa ja maan kansan kanssa, jotta he voisivat tehdä näille, mitä tahtoivat.

Joos. 10:40

25. He valloittivat linnoitetut kaupungit ja rehevän maan. He ottivat omakseen talot, jotka olivat täynnä kaikkea hyvää, kallioon hakatut vesisäiliöt, viinitarhat, öljypuut ja suuret määrät hedelmäpuita. He saivat syödä kyllikseen ja lihoivat. He saivat nauttia sinun antimiesi runsaudesta.

5. Moos. 6:10–12

26. Kuitenkin he niskoittelivat ja kapinoivat sinua vastaan ja heittivät sinun lakisi selkäänsä taakse. He tappoivat sinun profeettasi, jotka varoittivat heitä koettaen saada heidät kääntymään sinun puoleesi. Pahoin he sinua pilkkasivat.

5. Moos. 32:15

27. Sen tähden sinä annoit heidät ahdistajien käsiin, ja nämä sortivat heitä. Mutta kun he ahdinkonsa aikana huusivat sinua, sinä kuulit taivaassa ja suuren armoni tähden annoit heille vapauttajia, jotka vapauttivat heidät ahdistajien käsistä.

Tuom. 3:9,15

28. Rauhaan päästyään he tekivät jälleen sitä, mikä oli pahaa sinun edessäsi. Silloin sinä jätit heidät vihollisten käsiin. Nämä sortivat heitä, mutta kun he jälleen huusivat sinua avukseen, sinä kuulit taivaassa ja pelastit heidät laupeudessasi monta kertaa.

29. Sinä varoitit heitä saadaksesi heidät jälleen noudattamaan lakiasi, mutta he olivat ylimielisiä eivätkä totelleet käskyjäsi. He tekivät syntiä säädoiksiäsi vastaan, joita noudattamalla ihminen saa elää. Uppiniskaisina he käänsivät sinulle selkäänsä ja olivat niskureita eivätkä totelleet.

3. Moos. 18:5;

Hes. 20:11

30. Sinä osoitit kärsivällisyyttä heitä kohtaan vuodesta toiseen, ja Hengelläsi sinä varoitit heitä profeettojesi kautta, mutta he eivät kuunnelleet. Siksi sinä annoit heidät vieraiden kansojen käsiin.

2. Kun. 17:13–20; 2. Aik. 36:15–21

31. Suuressa armossasi et kuitenkaan tehnyt heistä loppua. Sinä et hylännyt heitä, sillä sinä olet laupias ja armollinen Jumala.

Jer. 30:11,46:28

32. Ja nyt, Jumalamme, sinä suuri, väkevä ja pelättävä Jumala, sinä, joka pidät liittosi ja laupeutesi voimassa: älä katso vähäksi kaikkea sitä ahdinkoa, joka on kohdannut meitä, kuninkaitamme, ruhtinaitamme, pappejamme, profeettojamme ja isämme, koko sinun kansaasi, Assyrian kuninkaiden ajoista tähän päivään saakka.

33. Sinä olet vanhurskas kaikessa, mikä meitä on kohdannut. Sinä olet ollut uskollinen teoissasi, mutta me olemme olleet jumalattomat.

Dan. 9:7,14

34. Meidän kuninkaamme, ruhtinaamme, pappimme ja isämme eivät ole noudattaneet sinun lakiasi eivätkä kuunnelleet sinun käskyjäsi ja todistuksiasi, joilla olit varoittanut heitä.

Dan. 9:6,8

35. Ja vaikka he elivät omassa valtakunnassaan ja siinä antimien runsaudessa, jonka olit heille antanut, ja siinä avarassa ja rehevässä maassa, jonka olit heille lahjoittanut, he eivät kuitenkaan palvelleet sinua eivätkä kääntyneet pois pahoista teoistaan.

36. Katso, nyt me olemme orjia! Siinä maassa, jonka annoit isillemme, jotta he saisivat syödä sen hedelmiä ja antimia, siinä maassa meidän täytyy nyt olla orjina.

37. Se tuottaa runsaan sadon kuninkaille, jotka sinä syntiemme tähden olet pannut meitä hallitsemaan. He hallitsevat meitä ja karjaamme niin kuin tahtovat, ja me olemme suuressa ahdingossa.”

10. LUKU

Kansa sitoutuu noudattamaan lakia

1. ”Kaiken tämän johdosta me teemme sitovan liiton, kirjallisen sopimuksen, johon meidän päällikkömme, leeviläisemme ja pappimme painavat sinettinsä.

2. Sineteissä ovat seuraavien henkilöiden nimet: maaherra Nehemia, Hakaljan poika, ja Sidkia,

3. Seraja, Asarja, Jeremia,

4. Pashur, Amarja, Malkia,

5. Hattus, Sebanja, Malluk,

6. Haarim, Meremot, Obadja,

7. Daniel, Ginneton, Baaruk,

8. Mesullam, Abia, Mijamin,

9. Maasja, Bilgai ja Semaja, jotka ovat pappeja,

10. leeviläisistä Jeesua, Asanjan poika, Binnui, Heenadadin jälkeläinen, Kadmiel

11. ja heidän veljensä Sebanja, Hoodia, Kelita, Pelaja, Haanan,

12. Miika, Rehob, Hasabja,

13. Sakkur, Seerebja, Sebanja,

14. Hoodia, Baani ja Beninu

15. ja kansan päämiehistä Paros, Pahat-Mooab, Eelam, Sattu, Baani,

Esa 2:3,6–8, 10,8:3,4,7

16. Bunni, Asgad, Beevai,

17. Adonia, Bigvai, Aadin,

18. Aater, Hiskia, Assur,

19. Hoodia, Haasum, Beesai,

20. Haarif, Anatot, Neevai,

21. Magpias, Mesullam, Heesir,

22. Mesesavel, Saadok, Jaddua,

23. Pelatja, Haanan, Anaja,

24. Hoosea, Hananja, Hassub,

25. Halloohes, Pilha, Soobek,

26. Rehum, Hasabna, Maaseja,

27. Ahia, Haanan, Aanan,

28. Malluk, Haarim ja Baana.

29. Ja muu kansa, papit, leeviläiset, portinvartijat, laulajat, tempelipalvelijat ja kaikki, jotka ovat erottautuneet vieraiden maiden kansoista noudattaakseen Jumalan lakia, sekä heidän vaimonsa, poikansa ja tyttärensä, kaikki, jotka pystyvät sitä ymmärtämään,

30. kaikki he liittyvät ylhäisiin veljiin-sä. He tulevat valalle ja vannovat vaeltavansa Jumalan lain mukaan, joka on annettu Jumalan palvelijan Mooseksen kautta. He vannovat noudattavansa ja seuraavansa kaikkia HERRAN, meidän Herramme, käskyjä, määräyksiä ja säädöksiä.

31. Me emme anna tyttäriämme vaimoiksi muihin kansoihin kuuluville emmekä ota heidän tyttäriään pojillemme vaimoiksi. *2. Moos. 34:16; 5. Moos. 7:3; Esa 9:12*

32. Me emme osta sapattina emmekä muinakaan pyhäpäivinä mitään kauppatavaraa tai viljaa muihin kansoihin kuuluvilta, kun he tuovat niitä sapattina myytäväksi. Joka seitsemäs vuosi jätämme maan lepäämään emmekä peri silloin mitään velkoja.

2. Moos. 20:10,23:10; 3. Moos. 23:3,25:3

33. Me sitoudumme antamaan kolmanneskelin vuodessa Jumalamme temppelissä suoritettavaa palvelusta varten: *2. Moos. 30:13*

34. pyhiä leipiä varten, jokapäiväistä ruokauhria ja polttouhria, sapattiuhreja, uudenkuun uhreja, juhlahuuhreja, pyhiä lahjoja ja syntiuhreja varten sovitukseen toimittamiseksi Israelille sekä kaikkia Jumalamme temppelissä suoritettavia palvelutehtäviä varten.

2. Moos. 25:30; 4. Moos. 28:1–29:39

35. Me, papit, leeviläiset ja kansa, olemme heittäneet arpaa siitä, mikä suku tuo temppeliin kunakin vuonna määräaikaan polttopuut HERRAN, meidän Jumalamme, alttarilla poltettavia uhreja varten, niin kuin laissa on kirjoitettuna. *3. Moos. 6:5; Neh. 13:31*

36. Me tuomme joka vuosi HERRAN temppeliin peltojemme ensisadon ja kaikkien hedelmäpuiden ensihedelmät, *2. Moos. 22:28,23:19; 5. Moos. 18:4*

37. samoin esikoiset pojistamme ja karjastamme, niin kuin laissa on kirjoitettuna. Tuomme esikoiset naudoistamme ja lampaistamme Jumalamme temppeliin papeille, jotka hoitavat virkaansa Jumalamme temppelissä.

2. Moos. 13:2,12; 3. Moos. 27:26

38. Me tuomme papeille Jumalamme temppelin varastohuoneisiin parhaita rouhituista jyvistä ensisatomme ja muut antimme, kaikenlaisten puiden parhaat hedelmät, parhaan viinin ja öljyn. Me annamme leeviläisille kymmenykset peltojemme tuotteista. Leeviläiset itse keräävät kymmenykset kaikista kaupungeista, joissa teemme työtä.

2. Moos. 23:19;

4. Moos. 15:19,18:12,21

39. Papin, Aaronin pojan, tulee olla leeviläisten mukana heidän ottaessaan vastaan kymmenyksiä, ja leeviläisten tulee viedä kymmenykset saamistaan kymmenyksistä Jumalamme temppelin varastohuoneisiin.

4. Moos. 8:26

40. Israelilaisten ja leeviläisten on vietävä uhraamansa vilja, viini ja öljy huoneisiin, joissa säilytetään pyhäkön esineitä ja joissa palvelusvuorossa olevat papit, portinvartijat ja laulajat oleskelevat. Me emme laiminlyö Jumalamme temppeliä.”

2. Aik. 31:11,12;

Esra 8:29; Neh. 12:44

11. LUKU

Jerusalem asukkaat

1. Kansan johtomiehet asettuivat asumaan Jerusalemiin, mutta muu kansa heitti arpaa saadakseen joka kymmenennen asettumaan Jerusalemiin, pyhään kaupunkiin, yhdeksän kymmenesosan jäädessä asumaan muihin kaupunkeihin.

Neh. 7:4

2. Kansa siunasi kaikkia niitä miehiä, jotka vapaaehtoisesti asettuivat asumaan Jerusalemiin.

3. Seuraavassa luetellaan ne Juudan maakunnan johtomiehet, joiden asuinpaikkana oli Jerusalem. Muissakin Juudan kaupungeissa asui israelilaisia, heidän joukossaan pappeja, leeviläisiä ja temppelipalvelijoita sekä Salomon palvelijoiden jälkeläisiä, kukin perintömaallaan omassa kaupungissaan.

4. Jerusalemissa asuivat nämä Juudan ja Benjaminin heimojen miehet: Juudan heimosta: Ataja, Ussian poika, jonka isoisä oli Sakarja. Tämän

isä oli Amarja, tämän Sefatja ja tämän Mahalalel. He olivat Peretsin jälkeläisiä,

1. Aik. 9:3–9

5. ja Maaseja, joka oli Baarukin poika. Baaruk oli Kol-Hosen poika, tämä Hasajan, tämä Adajan, tämä Joojaribin ja tämä Sakarjan poika, Seelan jälkeläisiä.

6. Jerusalemissa asuvia Peretsin jälkeläisiä oli kaikkiaan neljäsataakusikymmentäkahdeksan sotakuntoista miestä.

7. Benjaminin heimoa: Sallu, Mesullamin poika. Mesullam oli Jooedin poika, tämä Pedajan, tämä Koolajan, tämä Maasejan, tämä litielin ja tämä Jesajan poika.

8. Hänen lisäksi olivat Gabbai ja Sallai, yhteensä yhdeksänsataakaksikymmentäkahdeksan.

9. Jooel, Sikrin poika, toimi heidän esimiehenään ja Juuda, Senuan poika, toisena kaupunginpäällikkönä.

10. Pappeja: Jedaja, Joojaribin poika, Jaakin

1. Aik. 9:10–13

11. ja Seraja, Hilkan poika, Jumalan temppelin esimies. Hilka oli Mesullamin poika, tämä Saadokin, tämä Merajotin ja tämä Ahitubin poika.

12. Lisäksi olivat heidän veljensä, jotka toimittivat palvelusta temppelissä, kahdeksansataakaksikymmentäkaksi miestä. Heitä olivat myös Adaja, Jerohamin poika. Jeroham oli Pelaljan poika, tämä Amsin, tämä Sakarjan, tämä Pashurin ja tämä Malkian poika,

13. ja heidän veljensä, jotka olivat perhekuntien päämiehiä, kaksisataaneljäkymmentäkaksi miestä. Lisäksi oli Amasai, Asarelin poika, tämä oli Ahsain poika, tämä Mesillemotin ja tämä Immerin poika,

14. sekä heidän veljensä, jotka olivat urheita satureita, satakaksikymmentäkahdeksan miestä. Heidän päällikkönä oli Sabdiel, Gedolimin poika.

15. Leeviläisiä: Semaja, Hassubin poika – tämä oli Asrikamin poika, tämä Hasabjan ja tämä Bunnin poika –

1. Aik. 9:14–17

16. sekä Sabbetai ja Joosabad, leeviläisten johtomiehet, jotka valvoivat Jumalan temppelin ulkopuolella tehtävää työtä,

17. lisäksi Mattanja, Miikan poika, joka rukoiltaessa aloitti kiitoksen – tämä oli Sabdin poika ja tämä Aasafin, ylistyksen johtajan, poika – sekä Bakkukja, Mattanjan nuorempi veli, ja Abda, Sammuan poika – tämä oli Gaalalin poika ja tämä Jedutunin poika.

18. Leeviläisiä oli pyhässä kaupungissa yhteensä kaksisataakahdeksan kymmentäneljä.

19. Portinvartijoita olivat Akkub, Talmon ja heidän veljensä, yhteensä sataseitsemänkymmentäkaksi. He varioivat portteja.

20. Muut israelilaiset ja papit ja leeviläiset asuivat Juudan muissa kaupungeissa, kukin perintömaallaan.

21. Temppeleipalvelijat asuivat Oofelissa. Siiha ja Gispa valvoivat temppeleipalvelijoita.

22. Leeviläisten esimiehenä Jerusalemissa Jumalan temppelin palvelutehtävissä oli Ussi, Baanin poika. Tämä oli Hasabjan poika, tämä Mattanjan ja tämä Miikan poika, Aasafin jälkeläisiä, laulajia.

23. Oli olemassa laulajia koskeva kuninkaan käsky, jonka mukaan heille annettiin heidän jokapäiväinen toimeentulonsa.

24. Petahja, Mesesavelin poika, Juudan pojan Serahin jälkeläisiä, toimi kuninkaan asettamana edusmiehenä kaikissa kansaa koskevissa asioissa.

Muiden kaupunkien asukkaat

25. Juudan heimon miehiä asui myös seuraavissa kylissä, jotka olivat heidän omien peltomaidensa ympäröimiä: Kirjat-Arbassa ja sen ympärillä olevissa kylissä, Diibonissa ja sen ympärillä olevissa kylissä, Jekavseelissa ja siihen kuuluvissa kylissä

26. sekä Jeesuassa, Mooladassa, Beet-Peletissä,

27. Hasar-Suualissa, Beersebassa ja sen ympärillä olevissa kylissä,

28. Siklagissa, Mekonassa ja sen ympärillä olevissa kylissä,

29. Een-Rimmonissa, Sorassa, Jar-mutissa,

30. Saanoahissa, Adullamissa ja niihin kuuluvissa kylissä, Laakiksessa ja sen alueilla, Asekassa ja sen ympärillä olevissa kylissä. Heitä asui Beersebasta aina Hinnominlaaksoon asti.

31. Benjaminin heimon miehiä asui Gebassa, Mikmasissa, Aijassa, Beetelissä ja sen ympärillä olevissa kylissä,

32. Anatotissa, Noobissa, Ananjasassa,

33. Haasorissa, Raamassa, Gittaimissa,

34. Haadidissa, Seboimissa, Nebal-latissa,

35. Loodissa, Oonossa ja Gee-Harasiimissa. 1. Aik. 4:14

36. Eräitä leeviläisten osastoja siirtyi Juudan alueelta Benjaminin alueelle.

12. LUKU

Pappien ja leeviläisten sukuluettelot

1. Seuraavassa luetellaan ne papit ja leeviläiset, jotka olivat tulleet pakokosiirtolaisuudesta Serubbaabelin, Sealtielin pojan, ja ylipappi Jeesuan kanssa: Seraja, Jeremia, Esra,

Esra 2:36–40, 8:2, 18, 19; Neh. 7:39–43

2. Amarja, Malluk, Hattus,

3. Sekanja, Rehum, Meremot,

4. Iddo, Ginnetoi, Abia,

5. Mijamin, Maadja, Bilga,

6. Semaja, Joojarib, Jedaja,

7. Sallu, Aamok, Hilikia ja Jedaja.

Nämä olivat pappien ja heidän veljiensä päämiehiä Jeesuan aikana.

8. Leeviläisiä olivat Jeesua, Binnui, Kadmiel, Seerebja, Juuda ja Mattanja. He johtivat yhdessä veljiensä kanssa kiitoslaulua. Neh. 10:10

9. Heidän veljensä Bakkukja ja Unni hoitivat tehtäviä heidän rinnallaan. Neh. 11:17

10. Jeesualle syntyi Joojakim, Joojakimille Eljasib, Eljasibille Joojada,

11. Joojadalle Joonatan ja Joonatanille Jaddua.

12. Seuraavat papit olivat Joojakimin aikana sukujensa päämiehiä: Meraja oli Serajan suvun päämies, Hananja Jeremian,

13. Mesullam Esran, Joohanen Amarjan,

14. Joonatan Mallukin, Joosef Sebanjan,

15. Adna Haarimin, Helkai Merajotin,

16. Sakarja Iddon, Mesullam Ginnetonin, Esra 5:1

17. Sikri Abian, Piltai Minjaminin ja Mooadjan,

18. Sammua Bilgan, Joonatan Semajan,

19. Mattenai Joojaribin, Ussi Jedajan,

20. Kallai Sallain, Eeber Aamokin,

21. Hasabja Hilkan ja Netanel Jedajan suvun päämies.

22. Eljasibin, Joojadan, Joohanenin ja Jadduan aikana merkittiin leeviläisten sukujen päämiehet luetteloihin, samoin papit persialaisen Daarejaveksen hallitusaikana.

23. Leeviläisten sukujen päämiehet on merkitty aikakirjaan Joohanenin, Eljasibin pojan, aikaan asti.

24. Leeviläisten päämiehet Hasabja, Seerebja ja Jeesua, Kadmielin poika, sekä heidän veljensä heidän rinnallaan lauloivat ylistystä ja kiitosta järjestäytyneinä osastoittain Daavidin, Jumalan miehen, käskyn mukaan. 1. Aik. 25:1

25. Mattanja, Bakbukja, Obadja, Mesullam, Talmon ja Akkub olivat portinvartiota, joiden tehtävänä oli vartioida porttien varastohuoneita.

26. Nämä miehet elivät Joojakimin, Jeesuan pojan, Joosadakin pojanpojan, aikana ja käskynhaltija Nehemian ja pappi Esran, kirjanoppineen, aikana.

Muurin vihkimisjuhla

27. Jerusalemin muurin vihkiäisjuhlaa varten haettiin leeviläiset kaikista asuinpaikoistaan ja tuotiin Jerusalemiin viettämään juhlaa iloiten ja laulamaan kiitosvirsiä ja lauluja symbaalien, harppujen ja lyyrojen säestyksellä.

28. Laulajien jälkeläiset koottiin kaikkialta Jerusalemin ympäristöstä ja nefotalaisten kylistä,

29. Beet-Gilgalista sekä Geban ja Asmavetin alueilta. Laulajat olivat rakentaneet itselleen kyllä Jerusalemin ympäristöön.

30. Papit ja leeviläiset puhdistautuivat, ja sitten he puhdistivat kansan sekä portit ja muurin.

31. Sen jälkeen minä vein Juudan johtomiehet ylös muurille ja järjestin kaksi suurta kiitoslauluja laulavaa kuoroa ja juhlakulkuetta. Toinen kuoroista kulki muuria pitkin oikealle kohti Lantaporttia.

32. Sen jäljessä kulkivat Hoosaja ja toinen puoli Juudan johtomiehistä

33. sekä Asarja, Esra, Mesullam,

34. Juuda, Benjamin, Semaja, Jeremia

35. ja pasuunoita soittavat papit Sakarja, Joonatanin poika, Aasafin jälkeläinen – tämä oli Semajan poika, tämä Mattanjan, tämä Miikajan ja tämä Sakkurin –

36. ja hänen veljensä Semaja, Asarel, Milalai, Gilalai, Maai, Netanel, Juuda ja Hanani, jotka soittivat Daavidin, Jumalan miehen, soittimia. Heidän edellään kulki Esra, kirjanoppinut.

37. He kulkivat Läheportin ohi, jatkoivat suoraan eteenpäin ja nousivat Daavidin kaupungin portaita ylös Daavidin palatsin yläpuolella olevalle muurille. Sieltä he kulkivat itään päin Vesiportille asti.

38. Toinen kulkue kulki muurilla vastakkaiseen suuntaan, sen jäljessä minä ja toinen puoli kansaa, Uunitornin ohi Leveällemuurille asti,

39. Efraiminportin, Vanhanportin, Kalaportin, Hananelintornin ja Sadantornin ohi Lammaspöydille. Kulkue pysähtyi Vartiopöydän luona.

40. Sitten molemmat kulkueet asetuivat Jumalan temppeliin, niin myös minä ja kanssani puolet johtomiehistä,

41. samoin papit Eljakim, Maaseja, Minjamin, Miikaja, Eljoenai, Sakarja ja Hananja, joilla oli pasuunat,

42. sekä Maaseja, Semaja, Eleasar, Ussi, Joohanana, Malkia, Eelam ja Eser. Laulajat aloittivat laulun Jisrahjan johdolla.

43. Tuona päivänä uhrattiin suuria uhreja, ja kaikki iloitsivat, sillä Jumala oli antanut heille suuren ilon. Myös naiset ja lapset iloitsivat, ja ilonpito kuului Jerusalemissa kauas.

Pappien ja leeviläisten osuudet

44. Samana päivänä asetettiin miehiä valvomaan varastohuoneita, joissa säilytettiin lahjoja, esikoisuhreja ja kymmenyksiä. Niihin oli myös kerättävä kaupunkien peltomailta papeille ja leeviläisille lain mukaan kuuluvat osuudet. Juudan kansa näet iloitsi jumalanpalvelusta toimittavista papeista ja leeviläisistä, Neh. 10:39

45. sillä nämä hoitivat jumalanpalvelustehtävät ja puhdistusmenot tunnollisesti. Myös laulajat ja portinvartijat hoitivat tehtävänsä niin kuin Daavid ja hänen poikansa Salomo olivat käskeneet.

46. Olihan jo muinoin, Daavidin ja Aasafin aikana, ollut laulunjohtajia, jotka johtivat ylistys- ja kiitoslauluja Jumalan kunniaksi. 1. Aik. 25:6

47. Koko Israel antoi Serubbaabelin ja Nehemian aikana laulajille ja portinvartijoille heidän osuutensa, heidän jokapäiväiset tarpeensa. Kansa pyhitti osuudet leeviläisille, ja leeviläiset pyhittivät osuudet Aaronin jälkeläisille. Neh. 10:38,39

13. LUKU

Nehemian tekemät uudistukset

1. Tuona päivänä luettiin Mooseksen kirjaa kansan kuullen. Siihen havaittiin kirjoitetun, etteivät ammonilaiset eivätkä mooabilaiset pääsisi koskaan Jumalan seurakuntaan. 5. Moos. 23:4–6

2. sillä he eivät tulleet israelilaisia vastaan leipää ja vettä tuoden, vaan palkkasivat Bileamin kiroamaan Israelia. Meidän Jumalamme muutti kuitenkin kirouksen siunaukseksi. 4. Moos. 22:5

3. Kuultuaan tämän säädöksen israelilaiset erottivat keskuudestaan kaiken sekakansan.

4. Tätä ennen ylipappi Eljasib, Tobian sukulainen, oli asetettu meidän Jumalamme temppelin varastohuoneiden valvojaksi. Neh. 2:10,3;35,6:1

5. Eljasib oli sisustanut Tobian käyttöön suuren huoneen. Aikaisemmin sinne oli tapana panna ruokauhri, suitsuke, astiat sekä kymmenykset viljasta, viinistä ja öljystä, jotka oli säädetty annettaviksi leeviläisille, laulajille ja portinvartijoille, sekä lisäksi pappien osuudet. Neh. 10:40,12:44

6. Tämän kaiken tapahtuessa minä en ollut Jerusalemissa, sillä Artahsastan, Babylonian kuninkaan, kolmantenakymmenentenäkahdentena hallitusvuotena olin mennyt kuninkaan luo. Jonkin ajan kuluttua pyysin kuninkaalta luvan

7. ja palasin Jerusalemiin. Kun minä huomasin, millaisen vahingon Eljasib oli tehnyt sisustaessaan huoneen Tobian käyttöön Jumalan temppelin alueelta,

8. minä suutuin kovasti ja heitin kaikki Tobian suvun esineet ulos huoneesta.

9. Sitten käskin puhdistaa kaikki huoneet ja viedä niihin takaisin Jumalan temppelin esineet, ruokauhrin ja suitsukkeen.

10. Sain myös tietää, ettei leeviläisille ollut annettu heidän osuuksiaan ja että leeviläiset ja laulajat, joiden olisi ollut tehtävä palvelusta, olivat palanneet kukin maatilalleen. 2. Aik. 31:4

11. Minä nuhtelin esimiehiä tästä asiasta ja kysyin: ”Miksi Jumalan temppeli on laiminlyöty?” Sitten kokosin leeviläiset ja laulajat ja asetin heidät tehtäviinsä.

12. Silloin koko Juudan heimo toi kymmenykset viljasta, viinistä ja öljystä varastohuoneisiin. Neh. 10:38–40

13. Minä asetin ylipappi Selemjan, lainoppineen Saadokin ja leeviläisen Pedajan valvomaan varastohuoneita ja annoin heidän apulaisekseen Haana-

nin, Sakkurin pojan, Mattanjan pojan pojan. Heitä kaikkia pidettiin luotettavina, ja heidän tehtävänään oli jakaa osuudet veljilleen.

14. "Muista minua tämän tähden, Jumalani, äläkä pyyhi pois uskollisia tekojani, jotka minä olen tehnyt Jumalani tempelin ja sen palveluksen hyväksi." Neh. 5:19

15. Siihen aikaan minä näin Juudassa niitä, jotka sapattina polkivat viinikuurnaa. Toiset taas kuljettivat sapatinpäivänä aasien selässä viljakuormia, samoin kuin viiniä, rypäleitä, viikunoita ja kaikenlaista muuta tavaraa, ja toivat niitä Jerusalemiin sapatinpäivänä. Minä varoitin heitä myymästä elintarvikkeita tuona päivänä. Neh. 10:32

16. Kaupungissa asui myös tyrosalaisia, jotka toivat sinne kalaa ja kaikenlaista kauppatavaraa ja myivät sitä Juudan kansalle sapattina, vieläpä Jerusalemissa.

17. Minä nuhtelin Juudan ylimyksiä ja sanoin heille: "Kuinka te voitte menetellä näin pahoin ja häpäistä sapatinpäivän?"

18. Eivätkö teidän isänne tehneet juuri näin? Eikö Jumalamme siksi antanut kaiken tämän pahan kohdata meitä ja tätä kaupunkia? Ja silti te vain lisäätte vihaa Israelin päälle häpäisemällä sapatin."

19. Ja minä käskin, että portit on suljettava ennen sapattia, heti kun Jerusalemin porteilla alkoi hämärtää, ja kielsin avaamasta niitä ennen sapatin päättymistä. Ja minä asetin palvelijoi-tani porteille valvomaan, ettei yksikään kuorma pääsisi kaupunkiin sapatinpäivänä.

20. Kauppiaat ja kaikenlaisten tavaroitten myyjät jäivät kuitenkin yöksi Jerusalemin ulkopuolelle kerran tai kahdesti.

21. Silloin minä varoitin heitä ja sanoin heille: "Miksi te jätte yöksi muurin edustalle? Jos te vielä kerran teette sen, minä käyn teihin käsiksi." Sen jälkeen he eivät enää tulleet sapattina.

22. Sitten sanoin leeviläisille, että heidän on puhdistauduttava ja tultava vartioimaan portteja, jotta sapatinpäivä voitaisiin pitää pyhänä. "Jumalani, muista hyväkseni myös tämä ja armahda minua suuressa armossasi."

23. Noina päivinä näin myös juutalaisia, jotka olivat ottaneet vaimoikseen asdodilaisia, ammonilaisia ja moobila-laisia naisia.

24. Puolet heidän lapsistaan puhui asdodin kieltä tai jonkin muun kansan kieltä. He eivät osanneet puhua juudan kieltä.

25. Silloin minä nuhtelin heitä ja uhkasin heitä kirouksella. Muutamia heistä minä jopa löin ja revin heitä parrasta. Vannotin heitä Jumalan kautta: "Älkää antako tyttäriänne heidän pojilleen vaimoiksi älkääkään ottako heidän tyttäriään vaimoiksi pojillemme tai itsellenne."

5. Moos. 7:3, Esra 9:2

26. Eikö Salomo, Israelin kuningas, tehnyt juuri tuollaista syntiä? Hänen vertaistaan kuningasta ei ollut yhdelläkään kansalla. Hän oli rakas Jumalalleen, ja Jumala asetti hänet koko Israelin kuninkaaksi. Kuitenkin vieraiden kansojen naiset saivat hänetkin tekemään syntiä. 2. Sam. 12:24;

1. Kun. 11:1-8; 1. Aik. 29:25

27. Pitääkö meidän yhä kuulla teistä, että te harjoitate kaikkea tätä suurta pahuutta ja olette uskottomia meidän Jumalaamme kohtaan ottamalla vaimoiksenne muukalaisnaisia?"

28. Yksi ylipappi Eljasibin pojan Joo-jadan pojista oli hooronilaisen Sanbal-latin vävy. Hänet minä karkotin luotani. Neh. 2:19

29. "Jumalani, muista, että he ovat saastuttaneet pappeuden sekä pappeutta ja leeviläisiä koskevan liiton."

30. Näin minä puhdistin kansan kaikesta muukalaisuudesta ja asetin papit ja leeviläiset palvelutehtäviin, kunkin omaan tehtäväänsä,

31. ja määräsin myös ajat, jolloin polttopuut uhreja varten ja ensihedelmät oli tuotava. "Jumalani, muista tämä minun hyväkseni." Neh. 5:19, 10:35, 36

ESTERIN KIRJA

PERSIAN KUNINKAAN HOVI

1. LUKU

Kuningas Ahasveroksen pidot

1. Tämä tapahtui Ahasveroksen päivinä, sen Ahasveroksen⁶¹, joka hallitsi sataakahtakymmentäseitsemää maakuntaa Intiasta Kuusiin saakka.

2. Kuningas Ahasveros istui siihen aikaan kuninkaallisella valtaistuimellaan Suusanin linnassa.

3. Kolmantena hallitusvuotenaan hän järjesti pidot kaikille ruhtinailleen ja ylimmille virkamiehilleen. Persian ja Meedian sotapäälliköt, ylimykset ja maakuntien ruhtinaat olivat hänen edessään,

4. ja hän esitteli heille kuninkaallisen rikkautensa loistoa ja majesteettillisten kalleuksien kauneutta pitkät ajat, satakahdeksankymmentä päivää.

5. Kun nuo päivät olivat kuluneet, kuningas järjesti kuninkaallisen palatsin puutarhan esipihaan seitsenpäiväiset pidot koko sille väelle, joka oli Suusanin linnassa, niin ylhäisille kuin alhaisillekin.

6. Valkoisia ja sinipunaisia pella-vaverhoja oli kiinnitetty valkoisilla ja purppuranpunaisilla pellavanauhoilla katoksiksi hopeatankojen ja valkomarmoripylväiden varaan. Vihreästä ja valkoisesta marmorista, helmiäisestä ja hohtokivistä tehdyllä pihakiveyksellä oli kultaisia ja hopeisia lepovuoteita.

7. Juotavaa tarjottiin kulta-astioista, jotka kaikki olivat erilaisia. Kuninkaallista viiniä oli runsaasti, kuninkaalliseen tapaan.

8. Juomiseen ei kuitenkaan ollut mitään pakkoa, sillä kuningas oli antanut kaikille hovimestareilleen määräyksen, että heidän oli tehtävä kuten vieraat halusivat.

9. Kuningatar Vasti puolestaan laittoi pidot naisille kuningas Ahasveroksen kuninkaalliseen palatsiin.

Kuningatar Vasti kieltäytyy täyttämästä kuninkaan käskyä

10. Seitsemäntenä päivänä, kun kuningas oli tullut viinistä hyvälle mielin, hän antoi käskyn Mehumanille, Bistalle, Harbonalle, Bigtalle, Avagtalle, Seetarille ja Karkakselle, seitsemälle eunukille, jotka palvelivat hoviherroina kuningas Ahasverosta,

11. tuoda kuningatar Vasti kuninkaallinen kruunu päässä kuninkaan eteen voidakseen näyttää kansoille ja ruhtinaille hänen kauneutensa. Kuningatar oli näet hyvin kaunis.

12. Kuningatar Vasti kuitenkin kieltäytyi tulemasta eikä noudattanut kuninkaan käskyä, jonka hoviherrat olivat hänelle välittäneet. Silloin kuningas suuttui kovin ja hänen vihansa syttyi.

13. Kuningas puhui tästä oppineille ja ennusmerkkien tuntijoille, sillä oli tapana, että kuningas esitti asiansa kaikille lain ja oikeuden tuntijoille.

14. Hänen lähimmät neuvonantajansa olivat Karsena, Seetar, Admata, Tarsis, Meres, Marsena ja Memukan, seitsemän Persian ja Meedian ruhtinasta, jotka näkivät kuninkaan kasvoista kasvoihin ja istuivat valtakunnan johtopaikoilla.

15. Kuningas kysyi: "Mitä kuningatar Vastille on lain mukaan tehtävä, kun hän ei noudattanut kuningas Ahasveroksen käskyä, jonka hoviherrat olivat hänelle välittäneet?"

16. Silloin Memukan sanoi kuninkaan ja ruhtinaiden edessä: "Kuningatar Vasti ei ole rikkonut ainoastaan kuningasta vastaan, vaan myös kaikkia ruhtinaita ja kaikkia kansoja vastaan kuningas Ahasveroksen kaikissa maakunnissa.

17. Kun kuningattaren teko tulee kaikkien naisten tietoon, he alkavat halveksia aviomiehiään. Hehän voivat

61 1:1. Ahasveros (486 – 465 eKr.), nimen kreikkalainen muoto on Kserkses.

sanoa: 'Kuningas Ahasveros käski tuoda kuningatar Vastin eteensä, mutta tämä ei tullut.'

18. Jo tänään voivat Persian ja Meedian ruhtinattaret, jotka ovat kuulleet kuningattaren teosta, ottaa sen puheeksi kaikkien kuninkaan ruhtinaiden kanssa, jolloin siitä koituu loputtomiin halveksuntaa ja riitaa.

19. Jos kuningas näkee hyväksi, antakoon hän kuninkaallisen käskyn, joka kirjoitetaan Persian ja Meedian lakeihin, jolloin sitä ei voi peruuttaa: Vasti ei enää saa tulla kuningas Ahasveroksen eteen, ja hänen kuninkaallisen arvonsa kuningas antaa toiselle, häntä paremmalle.

Esra 8:8; Dan. 6:9,16,18

20. Kun kuninkaan antama säädös tulee tunnetuksi koko hänen suuressa valtakunnassaan, kaikki vaimot antavat kunnian aviomiehilleen, ovatpa ylhäisiä tai alhaisia."

21. Tämä puhe miellytti kuningasta ja ruhtinaita, ja kuningas teki Memukanin ehdotuksen mukaan.

22. Hän lähetti kirjeet kaikkiin kuninkaan maakuntiin, kuhunkin maakuntaan sen omalla kirjoituksella ja kullekin kansalle sen omalla kielellä, että jokaisen miehen tuli saada olla herra talossaan ja puhua oman kansansa kieltä.

2. LUKU

Esteristä tulee kuningatar

1. Näiden tapausten jälkeen, kun kuningas Ahasveroksen viha oli asetunut, hän muisti Vastin ja mitä Vasti oli tehnyt ja mitä hänestä oli päätetty.

2. Silloin kuninkaan palveluksessa olevat nuoret miehet sanoivat: "Etsitäköön kuninkaalle nuoria, kauniita neitsyitä.

3. Asettakoon kuningas kaikkiin valtakuntansa maakuntiin virkamiehiä, jotka kokoavat kaikki kauniit, nuoret neitsyet Suusanin linnan naisten taloon. Siellä kuninkaan hoviherran ja vaimojen vartijan Heegain huostassa heille annettakoon kauneudenhoitoa.

4. Se neito, johon kuningas mieltyy, tulokoon kuningattareksi Vastin tilalle." Tämä neuvo miellytti kuningasta, ja hän teki sen mukaan.

5. Suusanin linnassa oli juutalainen mies nimeltä Mordokai, Jaairin poika. Jaair oli Simein poika ja Simei benjaminilaisen Kiisin poika.

6. Kiis oli tuotu Jerusalemissa pakko-siirtolaisuuteen niiden vankien joukossa, jotka Babylonian kuningas Nebukadnessar oli tuonut pakkosiirtolaisuuteen samalla kertaa Jekonjan, Juudan kuninkaan, kanssa. 2. Kun. 24:15,16

7. Mordokai oli setänsä tyttären Hadassan, toiselta nimeltään Esterin, kasvatusisä, sillä tämä oli jäänyt orvoksi. Neito oli kaunisvartaloineen ja viehättävä. Mordokai oli ottanut hänet tyttäreksensä hänen isänsä ja äitinsä kuoltua.

8. Kun kuninkaan käsky ja säädös oli kuulutettu ja kun paljon neitoja koottiin Suusanin linnaan Heegain huostaan, myös Ester vietiin kuninkaan palatsiin haareminvalvoja Heegain hoiviin.

9. Neito miellytti Heegaita, ja hän pääsi tämän suosioon. Heegai järjesti kiireesti Esterille hänen kauneudenhoitonsa, ruokaosuutensa sekä seitsemän valiopalvelijatarta kuninkaan palatsista ja siirsi hänet palvelijattari-neen haaremin parhaaseen osaan.

10. Ester ei paljastanut kansaansa eikä syntyperäänsä, sillä Mordokai oli kieltänyt häntä siitä ilmaisemasta.

11. Mordokai itse kuljeskeli joka päivä haaremin esipihan edustalla saadakseen tietää, voiko Ester hyvin ja mitä hänelle tapahtuu.

12. Kukin neito meni vuorollaan kuningas Ahasveroksen luo oltuaan ensin kaksitoista kuukautta kauneudenhoidossa, kuten neidoista oli määrätty. Näin heidän aikansa kului kauneudenhoidossa: kuusi kuukautta heitä hoidettiin mirhaöljyllä ja toiset kuusi kuukautta tuoksuvoiteilla ja muilla naisten kauneudenhoitokeinoilla.

13. Kun neito meni kuninkaan luo, hänen annettiin viedä haaremistä ku-

ninkaan palatsiin kaikki, mitä hän pyysi.

14. Hän meni sinne illalla ja palasi aamulla toiseen haaremiin kuninkaan sivuvaimojen valvojan eunukki Saasgasin huostaan. Neito ei enää saanut mennä kuninkaan luo, paitsi jos kuningas oli häneen mieltynyt ja hänet kutsuttiin nimeltä.

15. Kun Esterin, Mordokain sedän Abihailin tyttären, jonka Mordokai oli ottanut tyttäreksensä, vuoro tuli mennä kuninkaan luo, hän ei halunnut mukaansa muuta kuin sen, mitä kuninkaan haareminvalvoja eunukki Heegai neuvoi ottamaan. Kaikki, jotka näkivät Esterin, ihastuivat häneen.

16. Ester vietiin kuningas Ahasveroksen luo hänen kuninkaalliseen palatsiinsa hänen seitsemännän hallitusvuotensa kymmenennessä kuussa, teebet-kuussa.

17. Kuningas rakasti Esteriä enemmän kuin ketään muuta naista, ja hän sai kuninkaan mieltymyksen ja suosion ennen kaikkia muita neitoja. Kuningas pani hänen päähänsä kuninkaallisen kruunun ja asetti hänet kuningattareksi Vastin sijaan.

18. Kuningas järjesti Esterin kunniaksi suuret pidot kaikille ruhtinailleen ja ylimmille virkamiehilleen. Hän myönsi maakunnille verohelpotuksia ja jakeli lahjoja kuninkaalliseen tapaan.

Mordokai paljastaa salaliiton

19. Kun neitsyitä koottiin toisen keran, Mordokai toimitti palvelutehtävää kuninkaanlinnan portissa.

20. Ester ei paljastanut syntyperäänsä eikä kansaansa, koska Mordokai oli häntä kieltänyt. Ester teki, mitä Mordokai käski, kuten oli tehnyt ollessaan hänen kasvattityttärenään. Ester 8:1

21. Tuohon aikaan, kun Mordokai toimitti palvelutehtävää kuninkaanlinnan portissa, kaksi kuninkaan portinvartiata, eunukit Bigtan ja Teres, suuttuivat ja etsivät tilaisuutta surmataakseen kuningas Ahasveroksen.

22. Asia tuli Mordokain tietoon, ja hän ilmaisi sen kuningatar Esterille. Ester kertoi sen kuninkaalle Mordokain nimissä.

23. Kun asia tutkittiin ja se havaittiin todeksi, molemmat miehet ripustettiin hirsipuuhan. Tapaus kirjoitettiin aikakirjaan kuninkaan ollessa läsnä.

Ester 6:1,2

JUUTALAISIA UHKAA TUHO

3. LUKU

Haaman päättää tuhota juutalaiset

1. Näiden tapausten jälkeen kuningas Ahasveros ylensi agagilaisen Haamanin, Hammedatan pojan, korkeaan asemaan ja antoi hänelle ylimmän sijan kaikkien luonaan olevien ruhtinaiden joukossa.

2. Kaikki kuninkaanlinnan portissa olevat kuninkaan palvelijat polvistuivat ja kumartuivat maahan Haamanin edessä, sillä sellaisen käskyn kuningas oli hänestä antanut. Mordokai ei kuitenkaan polvistunut eikä kumartunut.

3. Silloin kuninkaanlinnan portissa olevat kuninkaan palvelijat sanoivat Mordokaille: ”Miksi sinä rikot kuninkaan käskyä?”

4. Päivästä päivään he puhuivat hänelle näin, ja kun hän ei totellut heitä, he kertoivat asian Haamanille. He tahtoivat nähdä, oliko Mordokain esittämä syy pätevä. Hän oli näet sanonut heille olevansa juutalainen.

5. Kun Haaman näki, ettei Mordokai polvistunut eikä kumartunut maahan hänen edessään, hän tuli kiukkua täyteen.

6. Koska Haamanille oli ilmoitettu Mordokain kansallisuus, hänestä tuntui mitättömältä käydä käsiksi vain Mordokaihin. Sen sijaan hän etsi tilaisuutta tuhota kaikki juutalaiset, Mordokain kansan, kaikkialta Ahasveroksen valtakunnasta.

7. Kuningas Ahasveroksen kahdenentoista hallitusvuoden ensimmäisessä kuussa, niisan-kuussa, heitettiin

Haamanin edessä puuria eli arpaa vuoden jokaisesta päivästä ja kuukaudesta aina kahdenteentoista kuukauden eli adar-kuuhun asti⁶². Ester 9:24

8. Sitten Haaman sanoi kuningas Ahasverokselle: ”On yksi kansa, joka on hajallaan ja erillään muiden kansojen seassa sinun valtakuntasi kaikissa maakunnissa. Heidän lakinsa ovat toisenlaiset kuin kaikkien muiden kansojen, eivätkä he noudata kuninkaan lakeja. Kuninkaan ei sovi jättää heitä rauhaan.

9. Jos kuningas hyväksi näkee, kirjoitettakoon määräys, että heidät on tuhottava, ja minä punnitsen kymmenentuhatta talenttia hopeaa virkamiehille vietäväksi kuninkaan aarrekammioihin.”

10. Kuningas otti sinettisormuksen sormestaan ja antoi sen agagilaiselle Haamanille, Hammedatan pojalle, juutalaisten vastustajalle, Ester 9:24

11. ja sanoi hänelle: ”Hopea olkoon sinun, ja tuolle kansalle voit tehdä mitä hyväksi näet.”

12. Kuninkaan kirjurit kutsuttiin koolle ensimmäisen kuun kolmantenatoista päivänä. Kuninkaan satraapeille ja jokaisen maakunnan käskynhaltijalle ja jokaisen kansan ruhtinaalle kirjoitettiin määräys Haamanin käskyn mukaan, kuhunkin maakuntaan sen omalla kirjoituksella ja kullekin kansalle sen omalla kielellä. Se kirjoitettiin kuningas Ahasveroksen nimissä ja sinetöitiin kuninkaan sinettisormuksella.

13. Kaikkiin kuninkaan maakuntiin lähetettiin lähettien mukana kirjeet, joissa määrättiin, että kaikki juutalaiset, nuoret ja vanhat, lapset ja naiset, oli hävitettävä, tapettava ja tuhottava samana päivänä, kahdennentoista kuukauden eli adar-kuun kolmantenatoista päivänä ja että heidän omaisuutensa oli ryöstettävä.

14. Kirjeen jäljennös oli julkaistava lakina jokaisessa maakunnassa tie-

doksi kaikille kansoille, että ne valmistuisivat tuota päivää varten.

15. Kun säädös oli annettu Suusanin linnassa, lähetit lähtivät kuninkaan käskystä kiireesti matkaan. Kuningas ja Haaman istuivat juomaan, mutta Suusanin kaupungissa vallitsi hämmennys.

4. LUKU

Mordokai pyytää apua Esteriltä

1. Kun Mordokai sai tietää kaiken, mitä oli tapahtunut, hän repäisi vaatteensa, pukeutui säkkiin, sirotteli päälleen tuhkaa ja lähti kulkemaan pitkin kaupunkia huutaen kovalla äänellä ja valittaen katkerasti. Neh. 9:1

2. Hän meni kuninkaanlinnan portin edustalle, koska sisälle kuninkaan linnaan ei saanut mennä säkkiin pukeutuneena.

3. Jokaisessa maakunnassa ja jokaisella paikkakunnalla, minne kuninkaan käsky ja säädös saapui, syntyi juutalaisten keskuudessa suuri suru. He paastosivat, itkivät ja valittivat, ja monet levittivät vuoteekseen säkin ja tuhkaa.

4. Esterin palvelijattaret ja hoviherrat tulivat ja kertoivat hänelle Mordokaista. Silloin kuningatar joutui suureen tuskaan ja lähetti vaatteita, jotta Mordokai riisuisi säkin yltään ja pukeutuisi niihin, mutta hän ei ottanut niitä vastaan.

5. Silloin Ester kutsui kuninkaan hovierrojen joukosta Hatakin, jonka kuningas oli asettanut hänen palvelukseensa, ja käski hänen mennä Mordokain luo saadakseen tietää, mitä oli tapahtunut ja mistä kaikki johtui.

6. Hatak lähti Mordokain luo kaupungin torille, kuninkaanlinnan portin edustalle.

7. Mordokai kertoi kaiken, mitä oli tapahtunut, ja myös tarkalleen, kuinka paljon hopeaa Haaman oli luvannut punnita kuninkaan aarrekammioihin juutalaisten tuhoamisesta. Ester 3:9

8. Mordokai antoi hänelle myös jäljennöksen sen lain tekstistä, joka oli annettu Suusanissa juutalaisten hä-

62 3:7. Arpaa heitettiin, jotta saataisiin selville suotuisin ajankohta juutalaisten tappamiseksi. *Puur* on arpaa tarkoittava sana.

vittämiseksi. Hatakin tuli näyttää se Esterille ja ilmoittaa asia hänelle sekä kehottaa, että hän menisi kuninkaan luo anomaan häneltä armoa ja pyytämään apua kansalleen. Ester 3:15

9. Hatak meni Esterin luo ja kertoi Mordokain sanat.

10. Niin Ester puhui Hatakillle ja käski hänen sanoa Mordokaille:

11. ”Kaikki kuninkaan palvelijat ja kuninkaan maakunnissa asuva kansakin tietää, että jokainen mies tai nainen, joka menee kutsumatta kuninkaan luo sisempään esipihaan, surmatahan. Laki on sama jokaiselle. Ainoastaan se, jota kohti kuningas ojentaa kultaisen valtiikkansa, saa jäädä eloon. Mutta minua ei ole kolmeen kymmeneen päivään kutsuttu kuninkaan luo.”

12. Kun Mordokaille kerrottiin Esterin sanat,

13. hän käski vastata Esterille: ”Älä luulekaan, että kaikista juutalaisista sinä yksin pelastut, vaikka asut kuninkaan palatsissa.

14. Jos sinä vaikenet tällaisena aikana, apu ja pelastus tulevat juutalaisille muualta, mutta sinua ja isäsi perhettä kohtaa tuho. Kuka tietää, ehkä olet päässyt kuninkaalliseen arvoon juuri tällaista aikaa varten.” 1. Moos. 45:7

15. Ester käski vastata Mordokaille:

16. ”Mene kutsumaan koolle kaikki Suusanista löytyvät juutalaiset. Paastotkaa minun tähteni, olkaa syömättä ja juomatta kolme vuorokautta, yöt ja päivät. Myös minä paastoan palvelijattarieni kanssa. Sitten menen kuninkaan luo, vaikka se on vastoin lakia. Jos tuhoudun, niin tuhoudun.” 1. Moos. 43:14

17. Mordokai meni pois ja teki aivan niin kuin Ester oli häntä käskennyt.

5. LUKU

Ester järjestää pidot kuninkaalle ja Haamanille

1. Kolmantena päivänä Ester pukeutui kuninkaalliseen asuun ja meni seisomaan kuninkaanlinnan sisempään esipihaan, palatsin edustalle. Kuningas

istui palatsissaan kuninkaallisella valtaistuimella ovea vastapäätä.

2. Kun kuningas näki kuningatar Esterin seisovan esipihassa, tämä sai armon hänen silmissään, ja kuningas ojensi Esteriä kohti kultaisen valtiikkansa, joka oli hänen kädessään. Silloin Ester meni lähemmäs ja kosketti valtiikan päätä. Ester 4:11

3. Kuningas kysyi häneltä: ”Mikä sinun on, kuningatar Ester, ja mitä pyydät? Olkoon vaikka puoli valtakuntaa, se annetaan sinulle.” Mark.6:22

4. Ester vastasi: ”Jos kuningas hyväksii näkee, tulkoon kuningas ja myös Haaman tänä päivänä pitoihin, jotka olen järjestänyt kuninkaan kunniaksi.” Ester 7:1

5. Kuningas sanoi: ”Noutakaa kiireesti Haaman tehdäksemme Esterin toivomuksen mukaan.” Niin kuningas ja Haaman tulivat pitoihin, jotka Ester oli järjestänyt.

6. Viiniä juotaessa kuningas kysyi Esteriltä: ”Mitä pyydät, se sinulle annetaan. Mikä on toiveesi, se täytetään, vaikka toivot puolta valtakuntaa.”

7. Ester vastasi: ”Pyyntöni ja toiveeni on:

8. Jos olen saanut armon kuninkaan silmissä ja jos kuningas näkee hyväksi antaa minulle, mitä pyydän, ja täyttää, mitä toivon, että kuningas ja Haaman tulisivat pitoihin, jotka minä järjestän heille huomiseksi. Silloin minä täytän kuninkaan toivomuksen.”

Haaman pystyttää hirsipuun Mordokaita varten

9. Sinä päivänä Haaman lähti pidoista iloisena ja hyvillä mielin. Mutta kun hän näki Mordokain kuninkaanlinnan portissa ja kun tämä ei noussut ylös eikä vapissut hänen edessään, hän täytti vihasta Mordokaita kohtaan. Ester 3:2

10. Haaman hillitsi kuitenkin itsensä ja meni kotiinsa. Sitten hän lähetti noutamaan lähimmät ystävänsä sekä vaimonsa Sereksen.

11. Haaman kehuskeli heille rikkautensa loistoa ja poikiensa paljoutta ja sitä, miten kuningas oli antanut hänelle korkean aseman ja ylentänyt hänet ruhtinaiden ja kuninkaan palvelijoiden yläpuolelle.

Ester 3:1,9:10

12. Hän sanoi: "Eipä kuningatar Esterkään kutsunut järjestämiinsä pitoihin kuninkaan lisäksi muita kuin minut. Ja myös huomiseksi minut on kutsuttu kuninkaan kanssa kuningattaren luo.

13. Mutta tämä kaikki ei riitä minulle niin kauan kuin näen juutalaisen Mordokain istuvan kuninkaanlinnan portissa."

14. Hänen vaimonsa Seres ja kaikki hänen ystävänsä vastasivat hänelle: "Anna pystyttää viisikymmentä kyynärää korkea hirsipuu ja pyydä aamulla kuninkaalta, että Mordokai ripustetaan siihen. Sitten voit mennä iloisena kuninkaan kanssa pitoihin." Tämä puhe miellytti Haamania, ja hän teetti hirsipuun.

JUUTALAISTEN RIEMUVOITTO

6. LUKU

Kuningas palkitsee Mordokain

1. Sinä yönä kuningas ei saanut unta. Niinpä hän käski tuoda muistettavien tapahtumien kirjan, aikakirjan, ja sitä luettiin kuninkaalle.

Ester 2:23

2. Siihen huomattiin kirjoitetun, että Mordokai oli ilmoittanut kuninkaan portinvartijoiden, eunukkien Bigtanin ja Terksen, etsineen tilaisuutta käydä käsiksi kuningas Ahasverokseen.

Ester 2:21

3. Kuningas kysyi: "Millaisen kunian ja ylennyksen Mordokai on tästä saanut?" Kuninkaan hoviherrat vastasivat: "Ei hän ole saanut mitään."

4. Kuningas kysyi: "Kuka on esipihassa?" Haaman oli näet tullut kuninkaanlinnan ulompaan esipihaan pyytääkseen kuninkaalta, että Mordokai ripustettaisiin hirsipuuhun, jonka hän tätä varten oli pystyttänyt.

Ester 5:14

5. Kuninkaan hoviherrat vastasivat: "Esipihassa seisoo Haaman." Kuningas sanoi: "Tulkoon sisään."

6. Kun Haaman oli tullut, kuningas kysyi häneltä: "Mitä on tehtävä miehelle, jolle kuningas tahtoo osoittaa kunnioitustaan?" Haaman ajatteli sydämessään: "Kenellepä muulle kuin minulle kuningas tahtoisi osoittaa vielä enemmän kunnioitustaan?"

7. Haaman vastasi kuninkaalle: "Sille miehelle, jolle kuningas tahtoo osoittaa kunnioitustaan,

8. tuotakoon kuninkaallinen puku, johon kuningas on ollut puettuna, ja hevonen, jolla kuningas on ratsastanut ja jonka päässä on ollut kuninkaallinen kruunu.

9. Puvun ja hevosen tuokoon joku kuninkaan jalosukuisista ruhtinaista. Mies, jolle kuningas tahtoo osoittaa kunnioitustaan, puettakoon tuohon pukuun ja häntä kuljetettakoon tuon hevosen selässä kaupungin kaduilla ja hänen edellään huudettakoon: 'Näin tehdään miehelle, jolle kuningas tahtoo osoittaa kunnioitustaan!'"

10. Silloin kuningas sanoi Haamanille: "Riennä hakemaan puku ja hevonen ja tee juutalaiselle Mordokaille, joka toimittaa palvelustehtävää kuninkaanlinnan portissa, juuri niin kuin puhuit. Älä jätä tekemättä mitään siitä, mitä sanoit."

11. Niin Haaman nouti hevosen ja puvun, puki Mordokain, kuljetti häntä hevosen selässä kaupungin kaduilla ja huusi hänen edellään: "Näin tehdään miehelle, jolle kuningas tahtoo osoittaa kunnioitustaan!"

12. Sitten Mordokai palasi kuninkaanlinnan porttiin, mutta Haaman kiirehti kotiinsa murheissaan ja pää peitettyä.

13. Haaman kertoi vaimolleen Serekselle ja lähimmille ystävilleen kaiken, mitä oli tapahtunut. Silloin hänen neuvonantajansa ja hänen vaimonsa Seres sanoivat hänelle: "Jos Mordokai, jonka edessä olet alkanut horjua, on syntynään juutalainen, sinä et voi hänel-

le mitään, vaan sinä sorrut perin pohjin hänen edessään.”

14. Kun he vielä puhuivat hänen kanssaan, kuninkaan hoviherroista tulivat ja veivät kiireesti Haamanin pitoihin, jotka Ester oli järjestänyt. Ester 5:8

7. LUKU

Haamanin tuho

1. Kuningas ja Haaman tulivat kuningatar Esterin luo juomaan viiniä.

2. Viiniä juotaessa kuningas sanoi Esterille myös toisena päivänä: ”Mitä pyydät, se sinulle annetaan. Mikä on toiveesi, se täytetään, vaikka toivot puolta valtakuntaa.” Ester 5:3,6

3. Kuningatar Ester vastasi: ”Jos olen saanut armon silmiesi edessä, oi kuningas, ja jos kuningas näkee hyväksi, niin annettakoon minun ja kansani pitää henkemme. Se on pyyntöni ja toiveeni.

4. Meidät, minut ja kansani, on myyty hävitettäväksi, tapettaviksi ja tuhottaviksi. Jos meidät olisi myyty vain orjiksi ja orjattariksi, olisin siitä vaiti. Sellaisen vaivan takia ei kannattaisi kuningasta häiritä.”

5. Silloin kuningas Ahasveros kysyi kuningatar Esteriltä: ”Kuka hän on? Missä on se, joka on rohjennut tehdä sellaista?”

6. Ester vastasi: ”Se vastustaja ja vihollinen on tuo paha Haaman.” Silloin Haaman pelästyi kuningasta ja kuningatarta.

7. Kuningas nousi vihoissaan kesken viinin juonnin ja meni linnan puutarhaan. Haaman jäi sisälle rukoillakseen kuningatar Esteriä säästämään hänen henkensä, sillä hän näki, että kuninkaalla oli paha mielessä häntä vastaan.

8. Kun kuningas tuli puutarhasta takaisin palatsiin, jossa viiniä juotiin, Haaman oli heittäytynyt lepovuoteelle, jolla kuningatar Ester lepäsi. Silloin kuningas sanoi: ”Vai tekee hän vielä väkivaltaa kuningattarelle palatsissa – ja minun läsnäollessani!” Tuskin ku-

ningas oli saanut tämän sanotuksi, kun Haamanin kasvot jo peitettiin.

9. Harbona, yksi kuningasta palvelevista hoviherroista, sanoi: ”Onhan Haamanin talon edessä viisikymmentä kyynärää korkea hirsipuu. Haaman teetti sen Mordokaille, jonka puhe kerran koitui kuninkaan hyväksi.” Kuningas sanoi: ”Ripustakaa Haaman siihen.” Ester 2:21,5:14

10. Haaman ripustettiin hirsipuuhun, jonka hän oli valmistanut Mordokaita varten. Silloin kuninkaan viha asettui.

8. LUKU

Mordokai korotetaan ja Haamanin juoni kumotaan

1. Sinä päivänä kuningas Ahasveros antoi kuningatar Esterille talon, joka oli kuulunut Haamanille, juutalaisten vastustajalle. Mordokai sai tulla kuninkaan eteen, sillä Ester oli ilmoittanut, mitä sukua Mordokai oli hänelle. Ester 2: 20

2. Kuningas oli ottanut sinettisormuksensa pois Haamanilta ja antoi sen Mordokaille. Ester määräsi Mordokain Haamanin talon hoitajaksi. Ester 3:10

3. Ester puhui kuninkaalle vielä uudelleen. Hän heittäytyi kuninkaan jalkojen juureen, itki ja rukoili häntä tekemään tyhjäksi agagilaisen Haamanin pahuuden ja sen juonen, jonka tämä oli punonut juutalaisia vastaan.

4. Kuningas ojensi Esteriä kohti kultaisen valtikkansa. Ester nousi ylös, jäi seisomaan kuninkaan eteen

Ester 4:11,5:2

5. ja sanoi: ”Jos kuningas näkee hyväksi ja olen saanut armon hänen edessään, ja jos asia on kuninkaasta oikea ja minä miellytän häntä, niin kirjoitettakoon määräys, että agagilaisen Haamanin, Hammedatan pojan, juonet on tehtävä tyhjiksi ja ne kirjeet, jotka hän kirjoittutti tuhotakseen juutalaiset kaikissa kuninkaan maakunnissa, on peruutettava. Ester 3:12,13

6. Kuinka minä voisin katsella onnettomuutta, joka kohtaa kansaani! Kuinka jaksaisin nähdä sukuni tuhoni!”

7. Kuningas Ahasveros sanoi kuningatrar Esterille ja juutalaiselle Mordokaille: ”Koska Haaman hyökkäsi juutalaisia vastaan, minä annoin hänen talonsa Esterille ja Haaman ripustettiin hirsipuuhun.

8. Kirjoitakaa nyt kuninkaan nimissä sellainen juutalaisia koskeva määräys, jonka katsotte parhaaksi, ja sinetöikää se kuninkaan sinettisormuksella. Kirjettä, joka on kirjoitettu kuninkaan nimissä ja sinetöity kuninkaan sinettisormuksella, ei voi kumota.” Ester 1:19; Dan. 6:9,16,19

9. Kolmannen kuun eli siivan-kuun kahdentenakymmenentenäkolmantena päivänä kutsuttiin kuninkaan kirjurit paikalle. Kirjeet kirjoitettiin Mordokain ohjeiden mukaisesti sekä juutalaisille että sataapeille, käskynhaltijoille ja maaherroille sataankahteenkymmenenseitsemään maakuntaan Intiasta Kuusiin saakka, kuhunkin maakuntaan sen omalla kirjoituksella ja kullekin kansalle sen omalla kielellä, myös juutalaisille heidän omalla kirjoituksellaan ja kielellään. Ester 1:22,3:12

10. Kirjeet kirjoitettiin kuningas Ahasveroksen nimissä ja sinetöitiin kuninkaan sinettisormuksella. Ne lähetettiin ratsulähettien mukana, jotka ratsastivat kuninkaan juoksijatammoista polveutuvilla hevosilla. Ester 3:13

11. Kirjeissä sanottiin, että kuningas salli juutalaisten kokoontua jokaisessa kaupungissa puolustamaan henkeään. Heidän sallittiin hävittää, tappaa ja tuhota jokaisen kansan tai maakunnan aseväestä jokainen, joka heitä vainoa, mukaan lukien heidän vaimonsa ja lapsensa, ja ryöstää heiltä saatava saalis.

12. Näin oli lupa tehdä yhtenä päivänä, kahdennentoista kuukauden eli adar-kuun kolmantenatoista päivänä, kaikissa kuningas Ahasveroksen maakunnissa.

13. Kirjeen jäljennös oli annettava säädöksenä jokaisessa maakunnassa ja julkaistava kaikille kansoille tiedoksi, jotta juutalaiset olisivat valmiina kosta-

maan sinä päivänä vihollisilleen.

Ester 3:14,9:1

14. Kuninkaallisilla hevosilla ratsastavat lähetit lähtivät kuninkaan käskystä kovalla kiireellä matkaan heti, kun säädös oli annettu Suusanin linnassa.

15. Mordokai lähti kuninkaan luota yllään kuninkaalliset, sinipunaiset pellavavaatteet ja viitta, joka oli tehty valkoisesta ja purppuranpunaisesta pellavakankaasta. Päässään hänellä oli suuri kultakruunu. Silloin Suusanin kaupunki puhkesi riemuhuutoihin.

16. Juutalaisille oli koittanut valo ja ilo, riemu ja kunnia.

17. Jokaisessa maakunnassa ja kaupungissa, kaikkialla, minne kuninkaan käsky ja hänen säädöksensä tuli, oli juutalaisilla ilo ja riemu, pidot ja juhlapäivä. Monet maan muihin kansoihin kuuluvat kääntyivät juutalaisiksi, sillä kauhu juutalaisia kohtaan oli vallannut heidät.

Ester 3:14,9:1

9. LUKU

Juutalaiset tuhoavat vihollisensa

1. Kuninkaan käsky ja säädös oli määrä panna täytäntöön kahdennentoista kuukauden eli adar-kuun kolmantenatoista päivänä. Tuona päivänä juutalaisten viholliset olivat odottaneet saavansa heidät valtaansa, mutta kävikin päinvastoin: juutalaiset saivat vihamiehensä valtaansa. Ester 3:13

2. Silloin juutalaiset kaikissa kuningas Ahasveroksen maakunnissa kokoontuivat asuinkaupungeissaan käydäkseen käsiksi niihin, jotka halusivat tuhota heidät. Kukaan ei kestänyt heidän edessään, sillä kauhu heitä kohtaan oli vallannut kaikki kansat.

3. Kaikki maaherrat, sataapit, käskynhaltijat ja kuninkaan virkamiehet tukivat juutalaisia, sillä kauhu Mordokaita kohtaan oli vallannut heidät.

4. Mordokai oli mahtava mies kuninkaan hovissa. Hänen maineensa levisi kaikkiin maakuntiin, sillä tämä mies, Mordokai, tuli aina vain mahtavammaksi. Ester 10:3

5. Juutalaiset löivät miekalla kaikki vihollisensa, surmasivat ja tuhosivat heidät. He kehittivät vihamiehilleen mitä tahtoivat.

6. Suusanin linnassa juutalaiset surmasivat ja tuhosivat viisisataa miestä.

7. He tappoivat myös Parsandatan, Dalfonin, Aspatan,

8. Pooratan, Adaljan, Aridatan,

9. Parmastan, Arisain, Aridain ja Vaisatan,

10. nämä kymmenen, jotka olivat Haamanin, Hammedatan pojan, juutalaisten vastustajan, poikia. Saaliiseen he eivät kuitenkaan käyneet käsiksi.

11. Suusanin linnassa surmattujen lukumäärä tuli kuninkaan tietoon vielä samana päivänä.

12. Silloin kuningas sanoi kuningatar Esterille: "Suusanin linnassa juutalaiset ovat surmanneet ja tuhonneet viisisataa miestä ja Haamanin kymmenen poikaa. Mitä he lienevätään tehneet muissa kuninkaan maakunnissa? Mitä pyydät, se sinulle annetaan. Mitä toivot, se täytetään." Ester 5:3,6,7:2

13. Ester vastasi: "Jos kuningas näkee hyväksi, sallittakoon Suusanin juutalaisten huomennakin tehdä saman säädöksen mukaan kuin tänään. Ja Haamanin kymmenen pojan ruumiit ripustettakoon hirsipuuhun."

14. Kuningas käski tehdä niin. Siitä annettiin säädös Suusanissa, ja Haamanin kymmenen pojan ruumiit ripustettiin hirsipuuhun.

15. Suusanin juutalaiset kokoontuivat myös adar-kuun neljäntenätoista päivänä ja surmasivat Suusanissa kolmesataa miestä. Saaliiseen he eivät kuitenkaan käyneet käsiksi.

16. Myös muiden kuninkaan maakuntien juutalaiset kokoontuivat puolustamaan henkeään päästäkseen rauhaan vihollisiltaan. He surmasivat seitsemänkymmentäviisituhatta vastustajaansa, mutta saaliiseen he eivät käyneet käsiksi.

17. Tämä tapahtui adar-kuun kolmantenatoista päivänä, ja saman kuun

neljäntenätoista päivänä he lepäsivät ja viettivät sitä pitojen ja ilon päivänä.

18. Mutta Suusanin juutalaiset kokoontuivat adar-kuun kolmantenatoista ja neljäntenätoista päivänä. Viidentenatoista päivänä he lepäsivät ja viettivät sen pitojen ja ilon päivänä.

19. Sen tähden maaseudun juutalaiset, maaseutukaupunkien asukkaat, viettävät adar-kuun neljäntoista päivää ilon, pitojen ja juhlan päivänä ja lähettävät silloin toisilleen maistiaisia.

Puurim-juhla

20. Mordokai kirjoitti nämä tapaukset muistiin ja lähetti kirjeet kaikille niin lähellä kuin kaukana asuville juutalaisille kuningas Ahasveroksen kaikkiin maakuntiin.

21. Hän sääti heille, että heidän tuli viettää joka vuosi adar-kuun neljäntoista ja viidettätoista päivää juhlapäivinä,

22. koska juutalaiset niinä päivinä olivat päässeet rauhaan vihollisiltaan. Siinä kuussa murhe oli kääntynyt heille iloksi ja suru juhlan vietoksi. Siksi heidän tuli viettää niitä päiviä pitojen ja ilon päivinä ja lähettää toisilleen maistiaisja ja köyhille lahjoja.

23. Näin juutalaiset ottivat tavakseen sen, mitä he nyt olivat alkaneet noudattaa ja mistä Mordokai oli heille kirjoittanut.

24. Agagilainen Haaman, Hammedatan poika, kaikkien juutalaisten vastustaja, oli näet punonut juonen juutalaisten tuhoamiseksi ja heittänyt puuria eli arpaa hävittääkseen ja tuhotakseen heidät. Ester 3:7

25. Tämän tultua kuninkaan tietoon kuningas oli määrännyt kirjallisesti, että Haamanin juutalaisia vastaan punoma katala juoni oli käännettävä häntä itseään vastaan. Niinpä hänet ja hänen poikansa ripustettiin hirsipuuhun.

26. Siksi juutalaiset antoivat näille päiville nimen "puurim" sanan "puur"

mukaan⁶³. Kaiken sen vuoksi, mitä tuohon kirjeeseen oli kirjoitettu, mitä juutalaiset olivat itse nähneet ja mitä heille oli tapahtunut,

27. he asettivat ja vakiinnuttivat itselleen ja jälkeläisilleen sekä kaikille heihin liittyville muuttumattoman ja pysyvän tavan viettää näitä kahta päivää käskykirjeen mukaisesti määräaikana joka vuosi.

28. Näitä päiviä tuli jokaisen sukupolven ja suvun muistaa ja viettää kaikissa maakunnissa ja kaupungeissa, ettei puurim-päivien vietto katoaisi juutalaisten keskuudesta ja etteivät heidän jälkeläisensä unohtaisi niitä.

29. Kuningatar Ester, Abihailin tytär, ja juutalainen Mordokai kirjoittivat kaikella arvovallallaan toisen puurim-kirjeen vahvistaakseen aikaisemmat määräykset.

30. Mordokai lähetti ystävällisiä ja vilpittömiä sanoja sisältäviä kirjeitä kaikille juutalaisille Ahasveroksen valtakunnan sataankahteenkymmeneen seitsemään maakuntaan.

63 9:26. Sanan *puur*, arpa, hepreankielinen monikkomuoto on *puurim*. Ks. alaviite Est.3:7.

31. Näin hän saattoi voimaan puurim-päivien vieton niiden määräaikana, niin kuin hän ja kuningatar Ester sekä juutalaiset itsekin olivat niistä itselleen ja jälkeläisilleen säätäneet. Kirjeissä oli myös määräyksiä puurim-päiviin kuuluvista paastoista ja valitushuudoista.

32. Nämä puurim-määräykset vahvistettiin ja kirjoitettiin kirjaan Esterin käskystä.

10. LUKU

Mordokain korkea arvo

1. Kuningas Ahasveros saattoi työveron alaisiksi kaikki maat, rannikko-seudut ja merien saaret.

2. Kaikki Ahasveroksen suuret teot ja saavutukset sekä tarkka selvitys Mordokain valta-asemasta, johon kuningas hänet korotti, on kirjoitettu Meedian ja Persian kuninkaiden aikakirjaan.

3. Juutalainen Mordokai oli näet kuningas Ahasveroksen lähin mies. Juutalaiset pitivät häntä suuressa arvossa, ja hän oli lukuisten heimoveljiensä rakastama, sillä hän etsi kansansa parasta ja puhui koko kansansa rauhan puolesta.

1. Moos. 41:40

JOBIN KIRJA

1. LUKU

Job ja hänen perheensä

1. Uusin maassa oli mies, jonka nimi oli Job. Hän oli nuhteeton ja oikeamielinen, pelkäsi Jumalaa ja karttoi pahaa. 1. Moos. 22:21; Valit. 4:21; Hes. 14:14,20
2. Hänelle syntyi seitsemän poikaa ja kolme tyttärtä.

3. Karjaa hänellä oli seitsemäntuhatta lammasta, kolmetuhatta kamelia, viisisataa härkäparia ja viisisataa aasintammaa. Palvelusväkeäkin hänellä oli hyvin paljon. Job oli kaikista Idän miehistä mahtavin.

4. Hänen pojillaan oli tapana järjestää pitoja; kullakin oli talossaan pidot vuoropäivänään. Silloin he lähettivät sanan kolmelle sisarelleen ja kutsuivat heidät syömään ja juomaan kanssaan.

5. Aina kun pitopäivät olivat kieroksensa kiertäneet, Job lähetti pojille sanan ja pyhitti heidät. Varhain aamulla hän nousi ja uhrasi polttouhreja, yhtä monta kuin poikia oli. Job näet ajatteli: "Ehkä poikani ovat tehneet syntiä ja sydämessään sanoneet hyvästit⁶⁴ Jumalalle." Näin Job teki joka kerta.

Saatana saa koetella Jobia

6. Eräänä päivänä, kun Jumalan pojat tulivat ja asettuivat Herran eteen, tuli heidän joukossaan myös Saatana. 1. Aik. 21:1; Sak. 3:1; Ilm. 12:10

7. Herra kysyi Saatanalta: "Mistä sinä tulet?" Saatana vastasi Herralle: "Maata kiertämästä ja siellä kuljeskelemasta." 1. Piet. 5:8

8. Herra kysyi Saatanalta: "Oletko pannut merkille palvelijani Jobin? Ei ole maan päällä hänen vertaistaan. Hän on nuhteeton ja oikeamielinen mies, joka pelkää Jumalaa ja karttaa pahaa."

9. Saatana vastasi Herralle: "Suotta ko Job pelkää Jumalaa?"

64 1:5. Kirj.: "siunanneet". Voi tarkoittaa myös kiittämistä, tervehtimistä tai hyvästelemistä. Tässä kohdassa olisi kysymys Jumalasta luopumisesta.

10. Oletan itse joka puolelta suojannut hänet, hänen talonsa ja kaiken, mitä hänellä on. Olet siunannut hänen kättensä työn, ja hänen karjalaumansa ovat levinneet ympäri maata.

11. Mutta ojennapa kätesi ja kajoa siihen, mitä hänellä on. Varmasti hän sanoo sinulle hyvästit⁶⁵ vasten kasvoja."

12. Silloin Herra sanoi Saatanalle: "Hyvä on. Kaikki, mitä hänellä on, olkoon sinun vallassasi, mutta häneen itseensä et saa koskea kädelläsi." Sitten Saatana lähti pois Herran kasvojen edestä.

Job menettää omaisuutensa ja lapsensa

13. Eräänä päivänä, kun Jobin pojat ja tyttäret taas aterioivat ja joivat viiniä vanhimman veljensä talossa,

14. Jobin luo tuli sanantuoja, joka sanoi: "Härillä kynnettiin, ja aasintammat olivat laitumella siinä lähellä.

15. Silloin savalaiset hyökkäsivät, ryöstivät eläimet ja surmasivat palvelijat miekan terällä. Ainoastaan minä pelastuin kertomaan tästä sinulle."

16. Hänen vielä puhuessaan tuli toinen ja sanoi: "Jumalan tuli iski alas taivaasta, sytytti palamaan lampaat, vuohet ja palvelijat ja kulutti kaikki; vain minä pelastuin kertomaan tästä sinulle."

17. Hänen vielä puhuessaan tuli taas yksi, joka sanoi: "Kaldealaiset jakaantuivat kolmeksi joukoksi, ryntäsivät kameliin kimppeen ja ryöstivät ne. Palvelijat he surmasivat miekan terällä. Ainoastaan minä pelastuin kertomaan tästä sinulle."

18. Hänen vielä puhuessaan tuli jälleen yksi, joka sanoi: "Poikasi ja tyttäresi aterioivat ja joivat viiniä vanhimman veljensä talossa.

19. Yhtäkkiä autiomaan toiselta puolelta tuli raju tuulispää, iski talon neljään nurkkaan, ja se luhistui nuorten

65 1:11. Ks. alaviite 1:5.

päälle, niin että he kuolivat. Ainoastaan minä pelastuin kertomaan tästä sinulle.”

20. Silloin Job nousi ja repäisi viittansa. Ajettuaan päänsä paljaaksi hän heittäytyi kasvoilleen maahan

21. ja sanoi: ”Alastomana minä tulin äitini kohdusta ja alastomana sinne⁶⁶ palaan. Herra antoi, Herra otti, kiitetty olkoon Herran nimi!”

Ps. 49:18;

Saarn. 5:14; 1. Tim. 6:7

22. Kaikessa tässä Job ei tehnyt syntiä eikä puhunut Jumalasta sopimattomasti.

2. LUKU

Saatana saa vielä koetella Jobia

1. Eräänä päivänä, kun Jumalan pojat taas tulivat ja asettuivat Herran eteen, myös Saatana tuli heidän joukossaan ja asettui Herran eteen.

2. Herra kysyi Saatanalta: ”Mistä sinä tulet?” Saatana vastasi Herralle: ”Maata kiertämästä ja siellä kuljeskelemasta.”

3. Herra kysyi Saatanalta: ”Oletko pannut merkkeille palvelijani Jobin? Ei ole hänen vertaistaan maan päällä. Hän on nuhteeton ja oikeamielinen mies, pelkää Jumalaa ja karttaa pahaa. Yhä hän pysyy nuhteettomuudessaan, vaikka sinä olet yllyttänyt minut häntä vastaan, tuhoamaan hänet ilman syytä.”

4. Saatana vastasi Herralle: ”Nahka nahasta! Kaiken, mitä ihmisellä on, hän antaa hengestään.

5. Mutta ojennapa kätesi ja koske hänen luihinsa ja lihaansa. Varmasti hän sanoo sinulle hyvästit⁶⁷ vasten kasvojasi.”

6. Herra sanoi Saatanalle: ”Katso, hän on käsissäsi. Säästä kuitenkin hänen henkensä.”

Jobin ahdinko pahenee

7. Niin Saatana lähti pois Herran kasvojen edestä ja löi Jobiin pahoja paiseita, jalkapohjista päälakeen asti.

8. Job otti saviastian palasen ja kaapi sillä itseään tuhkakasassa istuen.

9. Hänen vaimonsa sanoi hänelle: ”Vieläkö pysyt nuhteettomuudestasi? Sano hyvästit⁶⁸ Jumalalle ja kuole.”

10. Mutta Job vastasi: ”Sinä puhut kuin mikäkin hupsu nainen. Otammehan vastaan Jumalalta hyvää, emmekö ottaisi vastaan myös pahaa?” Kaikessa tässä Job ei tehnyt huulillaan syntiä.

Valit. 3:38; Aam. 3:6

Ystävät saapuvat lohduttamaan Jobia

11. Kun Jobin kolme ystävää kuulivat kaikesta siitä onnettomuudesta, joka oli kohdannut Jobia, he tulivat kukin paikkakunnaltaan: teemanilainen Elifas, suuhilainen Bildad ja naamalainen Tsoofar. Yhteisestä sopimuksesta he päättivät mennä osoittamaan hänelle myötätuntoa ja lohduttamaan häntä.

Sananl. 27:10

12. Kun he olivat vielä etäällä, he nostivat katseensa mutta eivät voineet edes tuntea häntä. Silloin he puhkesivat äänekkääseen itkuun, kukin repäisi rikki viittansa ja viskasi tomua pänsä päälle kohti taivasta.

13. Sitten he istuivat Jobin kanssa maassa seitsemän päivää ja seitsemän yötä. Kukaan heistä ei puhunut hänelle sanaakaan, sillä he näkivät, että hänen tuskansa oli hyvin suuri.

Room. 12:15

JOBIN ENSIMMÄINEN PUHE

3. LUKU

Job kiroaa syntymäpäivänsä

1. Sen jälkeen Job alkoi puhua ja kirosi syntymäpäivänsä.

2. Hän sanoi:

3. ”Kadotkoon se päivä, jona synnyin, ja yö, joka sanoi: ’Poika on sienny!’”

Jer. 20:14,15

66 1:21. Samantapaiseen tilaan ja paikkaan.

67 2:5. Ks. alaviite 1:5.

68 2:9. Kirj.: ”siunaa”.

4. Muuttukoon pimeydeksi se päivä. Älköön sitä kysykö Jumala korkeudessa, älköön sille valo loistako.

5. Vaatikoon sen itselleen pimeys ja kuoleman varjo. Laskeutukoon pilvi sen päälle, kauhistuttakoon sitä päivän pimeneminen.

6. Ottakoon pimeys pois sen yön. Älköön se iloitko vuoden päivien joukossa, älköön se kuuluko kuukausien lukuun.

7. Hedelmätön olkoon se yö, älköön sinä yönä riemuhuuto raikuko.

8. Kirotkoon sen päivienmääajat, ne, jotka ovat valmiit herättämään Leviatanin⁶⁹.

9. Pimentykööt sen aamutähdet. Odottakoon se valoa, joka ei tule, älköön se aamuruskon katsetta nähkö,

10. sillä se ei sulkenut minulta kohdun ovea eikä kätkenyt vaivaa silmiltäni.”

Kuolema olisi elämää parempi

11. ”Miksi en kuollut heti äitini helmaan, menehtynyt kohdusta tullessani?” Job 10:18

12. Miksi olivat polvet minua vastaanottamassa, minkä vuoksi rinnat imeäkseeni?

13. Makaisinhan nyt rauhassa, nukkuisin ja saisin levätä

14. kuninkaiden ja maan neuvosmiesten kanssa, jotka ovat jälleenrakentaneet raunioita,

15. tai päämiesten kanssa, joilla oli kultaa, jotka täyttivät talonsa hopealla.

16. Tai olisin olematon kuin maahan kätetty keskonen, kuin lapset, jotka eivät ole nähneet päivänvaloa.

17. Siellä lakkaavat jumalattomat raivoamasta, siellä saavat uupuneet levätä. Jes. 57:2; Ilm. 14:13

18. Kaikki vangit ovat rauhassa, eivät kuule piiskurin ääntä.

19. Samanlaisia ovat siellä pieni ja suuri, orja on vapaa herrastaan.”

Olemassaolon tuska

20. ”Miksi hän antaa vaivatulle valoa⁷⁰ ja elämää murhemielisille?

21. Hähän odottavat kuolemaa, joka ei tule, etsivät sitä enemmän kuin aarretta. Job 10:18

22. He iloitsisivat riemusta huutaen, jos saisivat osakseen haudan.

23. Miksi hän antaa valoa miehelle, jonka tie on ummessa, jonka Jumala on sulkenut aitaukseen? Job 19:8

24. Huokaus on tullut leiväkseni, valitukseni virtaa kuin vesi. Ps. 42:4,80:6

25. Mitä minä kauhistuin, se minua kohtasi, mitä pelkäsin, se minulle tapahtui.

26. En ehtinyt tyntyä, en asettua rauhaan enkä käydä lepoon, kun tuska tuli jälleen.”

ELIFAAN ENSIMMÄINEN PUHE

4. LUKU

Miksi tuskastut?

1. Silloin teemanilainen Elifas vastasi:

2. ”Ethän pane pahaksesi, jos sinulle puhutaan? Kuka voisi pidättääkään sanojaan?

3. Katso, monia sinä olet ojentanut, voimattomia käsiä olet vahvistanut.

4. Sanasi ovat nostaneet kompastuneen, horjuvia polvia olet tukenut.

5. Mutta nyt, kun sinua kohtaa onnettomuus, sinä tuskastut. Kun se osuu itseesi, sinä kauhistut.

6. Eikö jumalanpelko ole uskallukseksi ja nuhteeton vaellus sinun toivosi?”

Kärsimyksillä on syynsä

7. ”Muistelehan: kuka viaton on joskus hukkunut, ja missä oikeamieliset ovat joutuneet tuhoon?

8. Sen mukaan kuin minä olen nähnyt, ne, jotka vääryyttä kyntävät ja turmiota kylvävät, ne sitä myös niittävät. Sananl. 22:8; Hoos. 8:7; Gal. 6:7,8

69 3:8. Tarkoittaa tässä krokotiilia. Samoin jakeessa Job 40:25.

70 3:20. Tarkoittaa elämää. Samoin jakeessa 23.

9. Jumalan henkäyksestä he hukkuivat, hänen vihansa tuulahduksesta he häviävät.

10. Leijonan ärjyntä, nuoren leijonan ääni, vaiennetaan, nuorten leijonien hampaat murskataan.

11. Leijona menehtyy saaliin puuteessa, ja jalopeuran pennut joutuvat hajalle.”

Onko ihminen vanhurskas Jumalan edessä?

12. ”Varkain tuli minulle sana, korvani kuuli kuiskauksen siitä,

13. kun ajatukset häilyivät öisissä näyissä, kun raskas uni oli vallannut ihmiset.

14. Minut valtasi pelko ja vavistus, kaikki minun luuni kauhistuivat.

15. Tuuli puhalsi yli kasvojeni, ihokarvani nousivat pystyyn.

16. Jokin hahmo seisoi silmieni edessä, en erottanut, millainen se oli. Hiljaisuudessa kuulin äänen:

17. ’Onko ihminen vanhurskaampi kuin Jumala, onko mies puhtaampi kuin hänen Luojansa? Job 15:14,25:4; Ps. 143:2

18. Katso, palvelijoihinsakaan hän ei luota, enkeleissäänkin hän näkee vikoja,

19. saati sitten niissä, jotka asuvat savimajoissa, joiden perustukset ovat tomussa! He rusentuvat kuin koiperhonen; Jes. 45:9; Jer. 18:6; 2. Kor. 4:7

20. ennen kuin päivä iltaan painuu, heidät muserretaan. Kukaan ei kiinnitä huomiota, kun he hukkuvat ainiaaksi.

21. Eikö ole niin, että heidän teltanuoransa irrotetaan, ja he kuolevat viisaudesta osattomina?”

5. LUKU

Ihminen on syyppää kärsimyksiinsä

1. ”Huuda vain! Onko ketään, joka sinulle vastaisi, kuka on se pyhä, jonka puoleen voisit kääntyä?

2. Mielettömän tappaa suuttumus, yksinkertaisen surmaa kiivaus.

3. Minä näin mielettömän juurtuvan, mutta äkkiä jouduin kiroamaan hänen asuinsijaansa. Ps. 37:35,36

4. Hänen lapsensa jäävät apua vaille. Heitä poljetaan portissa, eikä pelastajaa ole.

5. Minkä hän on leikannut, sen syö nälkäinen, ottaa vaikka orjantappuroista, ja janoinen tavoittelee hänen omaisuuttaan.

6. Eihän onnettomuus kasva maasta, eikä vaiva verso mullasta,

7. vaan ihminen syntyy vaivaan, ja kipinät, liekin lapset, lentävät korkealle.”

Jumala korottaa alhaiset

8. ”Minä ainakin etsisin Jumalaa ja asettaisin asiani Jumalan eteen,

9. hänen, joka tekee suuria, tutkimattomia tekoja, ihmeitä ilman määrrää, Job 9:10,72:18; Room. 11:33

10. joka antaa sateen maan päälle ja lähettää vettä vainioille.

11. Hän korottaa alhaiset, surevat saavat avun ja turvan. 1. Sam. 2:8; Ps. 113:7; Luuk. 1:52

12. Hän tekee tyhjäksi ovelien hankkeet, niin ettei mikään menesty heidän käsissään. 2. Sam. 15:31; Neh. 4:19; Ps. 33:19

13. Hän vangitsee viisaat heidän viekkauteensa, ovelien suunnitelmät raukeavat tyhjiin. 1. Kor. 3:19

14. Päivällä heidät yllättää pimeys, keskellä päivää he hapuilevat kuin yöllä. 5. Moos. 28:29; Jes. 59:9

15. Mutta köyhän hän pelastaa heidän suunsa miekalta, auttaa väkevän käsistä. Ps. 57:5,59:8; Sanal.5:4

16. Ja niin on köyhällä toivo, mutta vääräys joutuu sulkemaan suunsa.” Ps. 63:12,107:42

Kaikkivaltias pelastaa sinut ahdingosta

17. ”Katso, autuas se ihminen, jota Jumala ojentaa! Älä pidä halpana Kaikkivaltiaan kuritusta. Sananl. 3:11; Hepr. 12:5; Ilm. 3:19

18. Sillä hän haavoittaa ja hän sitoo, hän lyö murskaksi, mutta hänen kätensä myös parantavat.

5. Moos. 32:39; Hoos. 6:1

19. Kuudesta ahdingosta hän sinut pelastaa, seitsemässä paha ei sinua kohtaa.

20. Nälänhädässä hän lunastaa sinut kuolemasta ja sodassa miekan terältä.

Ps. 33:19,37:19

21. Kielen ruoskalta sinä olet turvasa etkä pelkää, kun hävitys tulee.

22. Hävitykselle ja nälänhädälle sinä naurat, eikä sinun tarvitse pelätä metsän petoja.

23. Kedon kivien kanssa sinä olet liitossa, ja metsän pedot elävät rauhassa sinun kanssasi.

Ps. 91:12;

Hes. 34:25; Hoos. 2:20

24. Saat huomata, että majasi on rauhassa, ja kun tarkastat asuinsijaasi, ei sieltä mitään puutu.

25. Saat myös huomata, että jälkeäisiäsi on paljon ja vesasi ovat kuin ruoho maassa.

26. Kypsässä iässä sinä menet haetaan, niin kuin lyhde korjataan ajallaan.

27. Huomaa: me olemme tutkineet tämän, ja näin se on. Kuuntele meitä ja pidä tämä mielessäsi."

JOBIN TOINEN PUHE

6. LUKU

Job toivoo kuolemaa

1. Job vastasi:

2. "Jospa minun suruni punnittaisiin ja kova onneni pantaisiin samaan vaakakuppiin!

3. Ne painavat enemmän kuin meren hiekka, siksi sanani menevät harhaan.

4. Ovathan lihassani Kaikkivaltiaan nuolet, minun henkeni juo niiden myrkyä. Jumalan kauhut nousevat minua vastaan.

5. Moos. 32:23; Ps. 38:3

5. Huutaako villiaasi vihannassa ruohikossa, ammuuko härkä rehuviljansa ääressä?

6. Syödäänkö mautonta ilman suola, onko makua munan valkuaisessa?

7. Sieluni kieltäytyy koskemasta sel-laisiin. Ne ovat minulle kuin saastainen ruoka.

8. Kunpa pyyntöni täytyisi ja Jumala antaisi minulle sen, mitä toivon.

9. Jospa Jumala vain suvaitsisi mu-sertaa minut, ojentaa kätensä ja leika-ta minut pois!

10. Silloin minulla olisi vielä lohdu-tuksena se, etten ole kieltänyt Pyhän sanoja. Hypähtäisin ilosta armottoman tuskan alla."

Job on pettynyt ystäviinsä

11. "Mikäpä on voimani, että voisin enää toivoa, mikä loppuni, että voisin olla kärsivällinen?

12. Onko minulla kiven lujuus, onko ruumiini vaskea?

13. Enkö enää kykene auttamaan itseäni? Onko minulta kadonnut kaikki voima?

14. Tuleehan ystävän olla laupias nääntyvälle, vaikka tämä olisikin hy-lännyt Kaikkivaltiaan pelon.

15. Minun veljeni ovat pettäneet mi-nut kuin keväinen puro, he ovat kuin kuivuneita joenuomia.

Jer. 15:18

16. Ne ovat jääsohjosta sameita, nii-hin kätkeytyy lumi.

17. Auringon paahtaessa ne ehtyvät. Kun tulee helle, ne häviävät uomas-taan.

18. Niiden juoksun urat mutkistuvat, ne haihtuvat tyhjiin ja katoavat.

19. Teeman karavaanit tähystelivät niitä, Savan matkalaiset panivat toivon-sa niihin.

20. He joutuivat häpeään, kun luotti-vat niihin, perille päästyään he joutu-i-vat pettymään.

21. Samoin tekin olette nyt tyhjän veroisia, te näette kauheita asioita ja pelästytte.

22. Olenko sanonut: 'Antakaa minul-le jotakin' ja 'maksakaa varoistanne lahjus minun puolestani',

23. 'pelastakaa minut vihollisen val-lasta ja lunastakaa minut väkivaltaisten käsistä'?

24. Opettakaa minua, niin minä vaikeiden. Neuvokaa minulle, missä olen erehtynyt.

25. Kuinka tehoaakaan oikea puhe! Mutta mitä hyötyä on teidän nuhtelustanne?

26. Aiotteko nuhdella sanoja, epätoivoisen sanoja, jotka ovat vain tuulta.

27. Orvostakin te heittäisitte arpaa ja hieroisitte kauppaa ystävästänne.

28. Suvaitkaa nyt kääntyä minuun päin: en totisesti valehtelevä vasten kasvojanne.

29. Perukaa puheenne⁷¹, älköön vääryyttä tapahtuko, perukaa, vielä minä olen oikeassa.

30. Olisiko kielelläni vääryys? Eikö suulakeni tuntisi, mikä on turmiollista?”

7. LUKU

Ihmisen elämä on sotapalvelusta

1. ”Eikö ihmisen elämä maan päällä ole ankaraa työtä, eivätkö hänen päivänsä ole kuin palkkalaisen päivät?

2. Hän on kuin orja, joka kaipaa varjoon, kuin palkkalainen, joka odottaa työstään palkkaa.

3. Minä olen saanut perinnöksi pettymysten⁷² kuukaudet, ja vaivan yöt on annettu osakseni.

4. Maata mennessäni ajattelen, milloin voisin nousta, ja ilta venyy. Tuskaustan ja käänteledin levottomana aamuhämärään asti.

5. Madot peittävät ruumiini, rupeni ovat kuin maan kamara, ihoni halkeilee ja märkii.

6. Päiväni kiitävät nopeammin kuin kutojan sukkula, ne katoavat vailla toivoa.”

Job 17:11; Ps. 102:12

Ihmisen elämä on tuulen henkäys

7. ”Muista, että elämäni on vain tuulen henkäys. Silmäni ei enää saa nähdä onnea.

Job 8:9; Ps. 78:39,90:9

8. Silmä, joka minut näki, ei enää minua näe. Sinun silmäsi etsivät minua, mutta minua ei ole.

9. Pilvi häipyä ja häviää, ei myöskään tuonelaan vaipunut sieltä nouse.

10. Taloonsa hän ei enää palaa, eikä hänen asuinsijansa häntä enää tunne.

Ps. 103:16

11. En minä suitsi suutani, minä puhun henkeni ahdistuksessa, valitan sieluni katkerassa murheessa.

12. Olenko minä meri tai lohikäärme, kun asetat vartioston minua vastaan?

13. Kun ajattelen: leposijani lohduttaa minua, vuoteeni huojentaa tuskaa-

ni, niin sinä kauhistutat minua unilla ja säikytät minua näyillä.

15. Mieluummin tukehdun, mieluummin kuolen kuin kidun luurankona.”

Jätä minut rauhaan

16. ”Olen saanut tarpeekseni, en tahdo elää ikuisesti. Jätä minut rauhaan, ovathan päiväni kuin henkäys.

17. Mikä on ihminen, että pidät häntä niin tärkeänä ja kiinnität häneen huomiosi,

Ps. 8:5,144:3; Hepr. 2:6

18. tarkastelet häntä aamu aamulta, tutkit häntä hetki hetkeltä?

19. Milloin sinä käännät katseesi minusta? Etkö hellitä sen vertaa, että saan sylkeni nielaistuksi?

20. Jos olenkin tehnyt syntiä, niin mitä sillä olen sinulle tehnyt, sinä ihmisten vartija? Miksi asetit minut maalitauluksesi? Miksi tulit itselleni taakaksi?

21. Miksi et anna rikostani anteeksi etkä ota pois syyllisyyttäni? Sillä nyt minä menen levolle maan tomuun. Sinä etsit minua, mutta minua ei enää ole.”

BILDADIN ENSIMMÄINEN PUHE

8. LUKU

Jumalako vääristäisi oikeuden?

1. Suuhilainen Bildad vastasi Jobille: 2. ”Kuinka kauan sinä tuollaisia puhelet? Suusi sanat ovat kuin raju tuuli.

3. Jumalako vääristäisi oikeuden, Kaikkivaltiasko vääristäisi vanhurskauten?

5. Moos. 32:4; Job 34:12

71 6:29. Kirj.: ”palatkaa”.

72 7:3. Kirj.: ”turhuuden” tai ”valheen”.

4. Ehkä lapsesi tekivät syntiä häntä vastaan, ja hän hylkäsi heidät heidän rikkomuksensa valtaan.

5. Jos sinä etsit Jumalaa ja anot Kaikkivaltialta apua,

6. jos olet puhdas ja rehellinen, silloin hän varmasti herää avuksesi ja saattaa entiselleen vanhurskautesi asunnon.

7. Vaikka alkusi on vähäinen, lopulta kasvat hyvin suureksi.”

Kuuntele isien viisautta

8. ”Kysypä aikaisemmalta sukupolvelta; tarkkaa, mitä heidän isänsä ovat tutkineet.

9. Mehän olemme eilisen lapsia emmekä mitään tiedä, päivämme ovat vain varjo maan päällä.

1. Aik. 29:15; Job 14:2; Ps. 102:12

10. He opettavat sinua, puhuvat sinulle, tuovat julki sanat sydämestään.

11. Kasvaako papyrus siellä, missä ei ole rämettä? Nostaako ruoko varttaan siellä, missä ei ole vettä?

12. Kun se vielä versoo eikä ole valmista korjattavaksi, se kuivettuu ennen kaikkia muita kasveja.

13. Niin käy kaikkien, jotka unohtavat Jumalan. Jumalattoman toivo katoaa.

14. Hän panee turvansa seittiin, etsii tukea hämähäkinverkosta.

Job 11:20; Sananl. 10:28, 11:23

15. Hän nojaa taloonsa, mutta se ei pysy pystyssä, hän pitää siitä kiinni, mutta se ei kestä.

16. Hän kasvaa rehevänä auringon paisteessa, ja hänen vesiansa leviävät yli puutarhan.

17. Hänen juurensa kietoutuvat kiviröykkiöön, hän kiinnittää katseensa kiviseen taloon.

18. Kun hänet hävitetään asuinsijaltaan, se kieltää hänet: ”En ole sinua nähnytkaan.”

19. Katso, siinä oli hänen vaelluksensa ilo, ja tomusta kasvaa toisia.”

Jumala ei hylkää nuhteetonta

20. ”Ei Jumala hylkää nuhteetonta eikä tartu pahantekijöiden käteen.

21. Vielä hän täyttää suusi naurulla ja huulesi riemuhuudolla. Ps. 126:2

22. Sinun vihamiehesi puetaan häpeään, eikä jumalattomien majaa enää ole.”

JOBIN KOLMAS PUHE

9. LUKU

Kuka voi estää Jumalaa?

1. Job vastasi:

2. ”Totta kai minä tiedän, että asia on niin. Kuinka ihminen voisi olla oikeassa Jumalaa vastaan! Job 25:4; Ps. 143:2

3. Jos ihminen tahtois käydä oikeutta hänen kanssaan, hän ei pysyisi vastaamaan hänelle edes yhteen kysymykseen tuhannesta.

4. Hänen sydämessään on viisaus, hän on väkevä voimassaan. Kuka on niskoitellut häntä vastaan saamatta rangaistusta?

5. Hän siirtää vuoret niiden aavistamatta, vihassaan hän kääntää ne nurin.

6. Hän järkyttää maan paikaltaan, ja sen pylvyät vapisevat.

7. Hän kieltää aurinkoa nousemasta, hän lukitsee tähdet sinetillään.

8. Yksinään hän levittää taivaat ja tallaa meren kukkuloita. Job 26:7; Ps. 104:2

9. Hän teki Leijonan tähdistön ja Kallevanmiekan, Seulaset ja etelän tähtitarhat. Job 38:31,32; Aam. 5:8

10. Hän tekee suuria, tutkimattomia tekoja, ihmeitä ilman määrää. Job 5:9; Ps. 72:18; Room. 11:33

11. Katso, hän kulkee ohitseni, enkä minä häntä näe, hän kiittää ohii, enkä minä häntä huomaa.

2. Moos. 33:19; 1. Kun. 19:11–13

12. Jos hän tempaa käsiinsä, kuka voi häntä estää? Kuka voi sanoa hänelle: ”Mitä sinä teet?”

Kuka voi vetää Jumalan tilille?

13. ”Jumala ei lakkaa vihastaan, hänen alleen vaipuvat Rahabin⁷³ auttajat. Job 26:12; Ps. 87:4,89:11

14. Kuinka sitten minä voisin vastata hänelle, valita sanani hänen edessään?

15. Vaikka olisin oikeassa, en kykenisi vastaamaan. Minun täytyisi anoa armoa tuomariltani.

16. Jos minä huutaisin, ja hän vastaisi minulle, en usko, että hän kuuntelisi valitustani,

17. hän, joka murjoo minua myrskytuudessa ja lisää haavojeni lukua ilman syytä.

18. Hän ei anna minun edes vetää henkeäni vaan täyttää minut katkeralla tuskalla.

19. Jos kysytään vahvaa voimaa, hän sanoo: ’Tässä olen!’ Jos oikeutta: ’Kuka haastaa minut?’

20. Vaikka olisin oikeassa, oma suuni tuomitsisi minut syylliseksi. Vaikka olisin syytön, hän kuitenkin julistaisi minut väärintekijäksi.

21. Syytön minä olen. En välitä hengestäni, inhoan elämäni.

22. Yhdentekevää kaikki! Siksi sanon: hän tekee lopun niin syyttömästä kuin syyllisestäkin. Ps. 73:3; Saarn. 2:15,9:2

23. Jos ruoska surmaa äkisti, hän pilkkaa viattomien epätoivoa.

24. Maa on jätetty jumalattomien valtaan, hän peittää sen tuomarien kasvot – ellei hän, kuka sitten?”

Päiväni kiitävät pois

25. ”Minun päiväni rientävät juoksijaa nopeammin, pakenevat onnea näkemättä,

26. ne kiitävät kuin ruokoveneet, kuin kotka, joka iskee saaliiseen.

27. Jos ajattelen: ’Tahton unohtaa valitukseni, luopua kasvojeni synkkyydestä ja muuttua iloiseksi’,

28. niin minä kauhistun kaikkia tuskiani. Tiedän, ettet julista minua viattomaksi.

29. Minä olen syyllinen. Miksi turhaan vaivaan itseäni?

30. Jos peseytyisin lumessa ja puhdistaisin käteni lipeällä, Jer. 2:22

31. sinä upottaisit minut liejuiseen kuoppaan, niin että omat vaatteidenikin inhoaisivat minua.

32. Eihän hän ole ihminen niin kuin minä, niin että voisin vastata hänelle ja kävisimme oikeutta keskenämme. Saarn. 6:10

33. Ei meillä ole riidan ratkaisijaa, joka laskisi kätensä meidän molempien päälle

34. ja ottaisi hänen vitsansa pois päältäni, niin ettei hänen kauhunsa säikäyttäisi minua. Job 13:21

35. Silloin minä puhuisin enkä pelkäisi häntä. Mutta niin ei ole. Minä olen yksin.”

10. LUKU

Jumala, miksi vaadit minua tilille?

1. ”Sieluni on kyllästynyt elämään. Minä päästän valitukseni valloilleen ja puhun sieluni murheessa.

2. Minä sanon Jumalalle: Älä tuomitse minua syylliseksi! Ilmoita minulle, miksi käyt oikeutta minua vastaan.

3. Onko mielestäsi oikein, että teet vääryyttä, että hylkää sen, jonka kätesi ovat tehneet, mutta ilmestyt avuksi jumalattomien hankkeisiin?

4. Onko sinulla ihmisen silmät, näetkö niin kuin ihminen näkee?

1. Sam. 16:7

5. Ovatko sinun päiväsi kuin ihmisen päivät, ovatko vuotesi kuin miehen vuodet,

6. kun etsit vääryyttä minusta ja tutkit minun syntejäni?

7. Sinun tiedossasi on, etten ole syyllinen ja ettei ole ketään, joka pelastaa sinun käsistäsi.”

73 9:13. Rahab, hepr. *Rahav*, on tässä jonkinlainen merihirviö. Sanalla viitattiin Jumalalle vihamielisiin valtoihin.

Sinähän olet minut luonut

8. "Sinun kätesi ovat minut muovanneet ja valmistaneet. Nyt sinä kuitenkin tuhoat minut.

Ps. 119:73,139:13–16

9. Muista, että olet muovannut minua kuin savea, ja nyt sinä muutat minut tomuksi jälleen. 1. Sam. 2:7,3:19,23; 103:14

10. Etkö sinä valuttanut minua kuin maitoa ja juoksuttanut kuin juustoa?

11. Sinä puit minut nahkaan ja lihaan, kudoit minut kokoon luista ja jänteistä.

12. Elämän ja armon sinä minulle soit. Sinun huolenpitosi on varjellut henkeni. Ap. t. 17:28

13. Mutta sinä kätkit sydämeesi tämän, minä tiedän, että tämä oli sinun mielessäsi:

14. jos syntiä tein, sinä vartioit minua, syllisyydestäni et minua puhdis-
tanut.

15. Jos olisin syyllinen, niin voi minua! Ja vaikka olisin oikeassa, en silti voisi päätäni nostaa, häpeästä kylläisenä ja kurjuuttani katsellen.

16. Jos pääni nousee, sinä metsästät minua kuin leijona ja näytät ihmetekojasi minua vastaan. Jes. 38:13

17. Sinä hankit yhä uusia todistajia minua vastaan. Vihasi minua kohtaan kasvaa, ja sinä lähetät yhä uusia joukkoja minun kimppuuni."

Miksi minun piti syntyä?

18. "Miksi toit minut ulos äitini kohdusta? Olisinpa menehtynyt, ennen kuin yksikään silmä minua näki!

Job 3:11

19. Olisin niin kuin minua ei olisi ollutkaan, minut olisi kannettu kohdusta hautaan.

20. Eikö elämäni päiviä ole vähän ja nekin loppuillaan? Jättäköön hän minut rauhaan, että saisin edes hiukan iloitaa Ps. 39:14

21. ennen kuin lähden, ikinä palaa-matta, pimeyden ja kuoleman varjon maahan,

22. pimeyden maahan, synkkään maahan, kuoleman varjon maahan,

jossa vallitsee sekasorto ja jossa valkeuskin on pimeyttä."

TSOOFARIN ENSIMMÄINEN PUHE

11. LUKU

Hillitse kieleksi, Job

1. Naamalainen Tsoofar vastasi Jobille:

2. "Jäisikö sanatulva vastausta vaille? Olisiko monisanainen mies aina oikeassa?

3. Saisivatko tyhjät puheesi miehet vaikenemaan, niin että pilkkaisit eikä kukaan saisi sinua häpeämään?

4. Sinähän sanot: 'Se mitä puhun, on oikein'⁷⁴, ja puhdas minä olen ollut sinun silmiesi edessä.'

5. Toivoisinpa, että Jumala puhuisi, avaisi huulensa sinua vastaan

6. ja ilmaisisi sinulle viisauden salaisuudet, sen, että hänellä on monin verroin⁷⁵ ymmärrystä. Silloin huomaisit, että Jumala on painanut unhoon montakin puhaa tekoasi.

7. Sinäkö ottaisit selvän Jumalan syvyyksistä? Sinäkö pääsisit perille Kaikkivaltiaan täydellisyydestä?

Jes. 40:13; Room. 11:33

8. Se on korkeaa kuin taivas – mitä voit tehdä? Se on syvempi kuin tuonela – mitä voit siitä ymmärtää?

Jer. 23:24; Ef. 3:18

9. Se on avarampi kuin maa ja la-
veampi kuin meri.

10. Jos hän kiittää paikalle ja ottaa vangiksi, kutsuu oikeuden koolle, kuka voi häntä estää?

11. Tunteehan hän valheen miehet, vääryyden hän näkee sitä tarkkaamat-takin."

Jos nöyryyt, voit olla turvassa

12. "Onttopäinen mies voi saada ymmärrystä sitten, kun villiaasi syntyy ihmiseksi!

13. Valmista sinäkin sydämesi ja ojenna kätesi hänen puoleensa.

⁷⁴ 11:4. Kirj.: "opetukseni on puhdas".

⁷⁵ 11:6. Kirj.: "kaksin verroin".

14. Mutta jos kädessäsi on vääryys, heitä se kauas äläkä anna petoksen asua majoissasi.

15. Silloin saat kohottaa kasvosi ilman häpeän tahraa, olet kuin vaskesta valettu etkä pelkää mitään.

16. Sinä unohdat onnettomuutesi, muistelet sitä kuin vettä, joka on virrannut pois.

17. Elämäsi kirkastuu sydänpäivää selkeämmäksi, pimeään aikakin on kuin aamunkoitto. Ps. 37:6; Jes. 58:10

18. Olet luottavalla mielellä, sillä sinulla on toivo. Tähystelet ympärillesi ja käyt turvassa nukkumaan;

19. käyt levolle, eikä kukaan sinua säikytä. Monet etsivät sinun suosiotasi⁷⁶. 3. Moos. 26:6

20. Mutta jumalattomien silmät raukeavat. Turvapaikka on heiltä kadonnut, ja heidän toivonsa on elämän loppu.” Job 8:13; Sananl. 10:28

JOBIN NELJÄS PUHE

12. LUKU

On minullakin ymmärrystä

1. Job vastasi:

2. ”Totisesti, te olette kansa, ja teidän mukananne kuolee viisaus!

3. Onhan minullakin ymmärrystä yhtä hyvin kuin teillä, en ole teitä huonompi. Kukapa ei tuollaista tietäisi? Job 13:2

4. Minä olen ystäväni pilkattavana, minä, joka huusin Jumalaa avuksi, ja hän vastasi minulle. Hurskas ja nuhteen on pilkattavana.

5. Turvassa olevan mielestä onnettomuuden uhria sopii ylenkatsoa. Tämä on valmiina niille, joiden jalka horjuu.

6. Rauhassa ovat rosvojen teltat, turvassa ne, jotka uhmaavat Jumalaa, ne, jotka kantavat jumalaansa käsissään. Job 21:7; Ps. 73:3; Jer. 12:1

7. Kysy vaikka eläimiltä, niin ne opettavat sinua, ja taivaan linnuilta, niin ne ilmoittavat sen sinulle.

8. Tai tutkistele maata, niin se opettaa sinua, ja meren kalat kertovat siitä sinulle.

9. Kuka kaikista näistä ei tietäisi, että Herran käsi on tämän tehnyt.

10. Hänen kädessään on jokaisen elävän olennon sielu ja jokaisen ihmisen henki. 4. Moos. 16:22; Ap. t. 17:28

11. Eikö korva koettele sanoja ja suulaki maista ruuan makua? Job 34:3

12. Vanhuksilla on viisautta ja kauan eläneillä ymmärrystä.”

Jumalan viisaus ja voima

13. ”Jumalalla on viisaus ja voima, hänellä on neuvo ja ymmärrys.

14. Minkä hän hajottaa, sitä ei enää rakenneta; kenet hän sulkee sisälle, sille ei avata. Job 34:3

15. Katso, hän pidättää vedet, ja syntyy kuivuus, hän päästää ne irti, ja ne myllertävät maan.

16. Hänellä on voima ja ymmärrys. Hänelle kuuluu niin eksyksissä kulkeva kuin eksyttäjäkin.

17. Hän kuljettaa neuvonantajat paljasjalkaisina pois ja tekee tuomareista tyhmiä. Jes. 3:3:1–3

18. Kuninkaitten kahleista hän vapauttaa ja sitoo köyden heidän omille vyötäisilleen.

19. Hän kuljettaa papit paljasjalkaisina pois, ja ikimahtavat hän kukistaa.

20. Hän hämmentää luotettavien puheen ja riistää vanhimmilta ymmärryksen.

21. Hän vuodattaa halveksuntaa ruhtinaiden päälle ja avaa virtojen padot. Ps. 107:40

22. Hän paljastaa syvyydet pimeyden peitosta ja tuo pilkkopimeän valon piiriin. Matt. 10:26

23. Hän antaa kansojen kasvaa ja tekee niistä lopun. Hän laajentaa kansojen alueet ja kuljettaa lopulta kansat pois. Jes. 40:15

24. Maan kansojen päämiehiltä hän vie ymmärryksen ja saattaa heidät harhailemaan tiettömässä autiomaassa.

25. He haparoivat pimeässä, valoa vailla, hän panee heidät hoippumaan⁷⁷ kuin juopuneet.”

13. LUKU

Jospa edes osaisitte vaieta

1. ”Katso, kaiken tämän on silmäni nähnyt, korvani kuullut ja sitä tarkannut.

2. Mitä te tiedätte, sen tiedän minäkin, en ole teitä huonompi. Job 12:3

3. Minä haluan puhua Kaikkivaltiaalle, tahdon ajaa asiaani Jumalaa vastaan.

4. Mutta te hoidatte valheella, te olette puoskareita, jokainen teistä.

Job 16:2; Jer. 6:14

5. Jospa edes osaisitte visusti vaieta! Se luettaisiin teille viisaudeksi.

Sananl. 17:28

6. Kuulkaa siis minun perustelujani ja kuunnelkaa, mitä huoleni puhuvat puolestani.

7. Puolustatteko te Jumalaa väärällä puheella ja puhutte valhetta hänen puolestaan?

8. Oletteko te puolueellisia hänen hyväkseen? Tekö ajatte Jumalan asiaa?

9. Käykö teidän hyvin⁷⁸, kun hän käy teitä tutkimaan? Voitteko pettää hänet niin kuin ihminen petetään?

10. Totisesti, hän rankaisee teitä, jos olette salassa puolueellisia.

11. Eikö hänen suuruutensa pelästytä teitä? Eikö teitä valtaa kauhu hänen edessään?

12. Tuhkamietelmiä ovat teidän mieltäonne, savivarustuksia teidän varustukseenne.”

Minä tiedän, että olen oikeassa

13. ”Vaietkaa, antakaa minun olla. Minä tahdon puhua, käyköön minun miten tahansa.

14. Miksi otan lihani hampaisiini ja panen henkeni kämmenelleni?

1. Sam. 28:21

⁷⁷ 12:25. Tässä on sama sana kuin edellisessä jakeessa: 'harhaillemaan'. Juopuneen liikkeet ovat harhaliikkeitä.

⁷⁸ 13:9. Kirj.: ”Onko hyvä”.

15. Vaikka hän surmaa minut, häneen minä panen toivoni. Tahdon vain puolustaa vaellustani hänen edessään.

16. Jo sekin koituu minulle pelastukseksi, sillä jumalaton ei voi tulla hänen kasvojensa eteen. Ps. 5:5,6

17. Kuunnelkaa tarkoin minun puhattani, sitä, mitä lausun korvienne kuullen.

18. Olenhan esittänyt asiani, ja minä tiedän, että olen oikeassa.

19. Kuka voi käydä oikeutta minua vastaan? Silloin minä vaikenen ja kuollen.

20. Kahta asiaa vain älä minulle tee, niin en kätkeydy kasvojesi edestä:

21. älä siirrä kättäsi pois minun päältäni, älköönkähän kauhusi minua säikyttäväksi. Job 9:34,33:7

22. Kutsu sitten minua, niin minä vastaan. Tai minä puhun, ja vastaa sinä minulle.”

Jumala, miksi pidät minua vihollisenasi?

23. ”Mikä on pahojen tekojeni ja syntieni määrä? Ilmoita minulle rikkomukseni ja syntini.

24. Miksi peität kasvosi ja pidät minua vihollisenasi? Job 19:11,33:10

25. Pelotteletko sinä tuulen ajelemaa lehteä, vainoatko kuivunutta kortta?

26. Sinähän määrää osakseni katkerat kärsimykset ja perinnökseni nuoruuteni pahat teot. Ps. 25:7

27. Jalkani sinä panet jalkapuuhun, kaikkia minun polkujani sinä vartioit. Sinä piirrä rajan jalkapohjieni kohdalles. Job 33:11

28. Ihminen hajoaa kuin laho puu, kuin koinsyömä vaate.” Jes. 50:9

14. LUKU

Ihminen elää vain hetken

1. ”Ihminen, naisesta syntynyt, elää vähän aikaa ja on täynnä levottomuutta. Ps. 39:5,6,89:48,90:10,102:12

2. Hän kasvaa ja lakastuu kuin kukkanen, hän pakenee kuin varjo, joka ei pysy. Ps. 103:15; Jes. 40:7; 1. Piet. 1:24

3. Ja sellaista sinä pidät silmällä! Sinä viet hänet käymään oikeutta kanssasi.

4. Syntyisikö saastaisesta puhdas-ta? Ei yhden yhtäkään. Job 4:17; Ps. 14:3

5. Hänen päivänsä ovat määrättyt, ja hänen kuukausiensa luku on sinun tiedossasi. Sinä olet asettanut hänelle rajat, joita hän ei voi ylittää.

6. Käännä siis katseesi pois hänes-tä, että hän pääsisi rauhaan ja saisi iloita kuin palkkalainen työpäivän pää-tettyään. Ps. 39:14

7. Onhan puullakin toivo: vaikka se kaadetaan maahan, se kasvaa uudel-leen, eikä siltä vesaa puutu.

8. Vaikka sen juuri vanhenee maas-sa ja kanto kuolee mullassa,

9. se versoo jälleen veden tuoksusta ja työntää oksia kuin istutettu taimi.

10. Mutta kun mies kuolee, hänen voimansa on poissa. Kun ihminen on menehtynyt, missä hän on?

11. Vesi juoksee pois järvestä, joki ehtyy ja kuivuu.

12. Samoin ihminen käy levolle eikä enää nouse. Ennen kuin taivaat kato-avat, he eivät herää, eivätkä havahdu unestaan.”

Jospa muistaisit minua, Jumala

13. ”Jospa kätkisit minut tuonelaan, piilottaisit minut, kunnes vihasi on aset-tunut. Jospa asettaisit minulle määrä-ajan ja sitten muistaisit minua.

14. Kun mies on kuollut, virkoaako hän jälleen eloon? Minä odottaisin kaikki sotapalvelukseni päivät, kunnes tulee vuoroni päästä vapaalle.

15. Sinä kutsuisit minua, ja minä vastaisin sinulle. Sinä kaipaisit kättes-i tekoa.

16. Silloin sinä kyllä laskisit askelee-ni mutta et pitäisi kirjaa synneistäni.

17. Rikokseni olisi sinetillä lukittuna kukkaroon, pahat tekoni sinä peittäisit piiloon.

18. Mutta niin kuin vuori sortuu ja hajoaa ja kallio siirtyy sijaltaan,

19. vesi kuluttaa kivet ja rankkasade huuhtoo pois maan mullan, niin sinä hävität ihmisen toivon.

20. Sinä nujerrat hänet iäksi, ja hän menee pois. Sinä muutat hänen hah-monsa ja lähetät hänet pois.

21. Hänen lapsensa saavat osak-seen kunniaa, mutta hän ei siitä tiedä. Heistä tulee halpa-arvoisia, mutta hän ei sitä huomaa.

22. Hän tuntee vain oman ruumiinsa kivun, vain oman sielunsa murheen.”

ELIFAAN TOINEN PUHE

15. LUKU

Oma suusi julistaa sinut syylliseksi

1. Teemanilainen Elifas vastasi ja sanoi:

2. ”Vastaako viisas tuulesta temma-tulla tiedolla, täyttääkö hän sisimpänsä itätuulella?

3. Puolustautuuko hän puheella, jos-ta ei ole hyötyä, ja sanoilla, jotka eivät auta?

4. Sinähän teet tyhjäksi jumalanpe-lonkin ja häiritset hiljentymistä Jumalan edessä.

5. Pahuutesi neuvoo suutasi, sinä valitset viekkaitten kielen.

6. Oma suusi julistaa sinut syyllisek-si, en minä. Omat huulesi todistavat sinua vastaan. Job 9:20

7. Synnyitkö sinä ihmisistä ensim-mäisenä, luotiinko sinut ennen kukku-loita? Sananl. 8:25

8. Oletko ollut kuulemassa Jumalan neuvonpitoa ja sieltä siepannut viisau-den itsellesi? Jes. 40:14; Room. 11:34

9. Mitä sinä tiedät, jota me emme tietäisi? Mitä sinä ymmärrät, jota mekin emme tuntisi?

10. Onhan meidänkin joukossamme harmaapää ja vanhus, iältään isänsikin vanhempi. Job 32:7

11. Väheksytkö Jumalan lohdutuk-sia, sanaa, jonka hän puhui sinulle lempeästi?

12. Miksi annat sydämesi kiihtyä, miksi silmäsi pyörivät?

13. Sinähän käännät kiukkusi Jumalaa vastaan ja syydät sanoja suustasi!

14. Kuinka ihminen voisi olla puhdas, kuinka naisesta syntynyt vanhurskas!

1. Kun. 8:46; Ps. 14:2; Sananl. 20:9; 1. Joh. 1:8

15. Katso, pyhiinsäkään hän ei luota, eivät taivaatkaan ole hänen silmissään puhtaat,

Job 4:18

16. saati sitten ihminen, inhoitava ja kelvoton, joka juo vääryyttä kuin vettä.”

Jumalattoman osa

17. ”Kuuntele minua, minä ilmoitan sinulle, minä kerron, mitä olen nähnyt.

18. Näin viisaat ilmoittavat eivätkä salaa, mitä ovat isiltään oppineet,

19. niiltä, joille yksin maa oli annettu ja joiden seassa ei muukalainen liikunut:

20. ’Jumalaton elää pelossa koko elämänsä ajan, ne harvat vuodet, jotka väkivaltaiselle on määrätty.

Jes. 48:22

21. Kauhun äänet kuuluvat hänen korvissaan, keskellä rauhaakin hävittäjä käy hänen kimppuunsa.

3. Moos. 26:36; 5. Moos. 28:65; Job 18:11

22. Hän ei usko pääsevänsä pimeydestä, hänet on miekalle määrätty.

23. Hän harhailee etsien leipää: missä sitä on? Hän ymmärtää, että hänelle on valmiina pimeyden päivä.

24. Hätä ja ahdinko kauhistuttavat häntä, ne ryntäävät hänen kimppuunsa kuin kuningas, joka on valmiina hyökkäykseen,

25. koska hän ojensi kätensä Jumalaa vastaan, uhitteli Kaikkivaltiaalle

26. ja ryntäsi häntä vastaan niska köyryssä, paksujen kilvenkupujensa suojassa.

27. Vaikka hän peitti kasvonsa iherlaan ja kasvatti lanteensa lihaviksi,

Ps. 73:7

28. asui hävitetyissä kaupungeissa, taloissa, joissa ei ollut lupa asua, jotka oli määrätty jäämään raunioiksi,

29. ei hän rikastu, eikä hänen omaisuutensa ole pysyvää. Hänen tähkänsä eivät taivu maata kohden.

30. Ei hän pääse pimeydestä, liekki korventaa hänen versonsa, Herran suun henkäyksestä hän häviää.

31. Älköön hän luottako tyhjään – hän tulee pettymään. Hänen voittonsa häipyi tyhjiin.

32. Mitta täyttyy ennen aikojaan, eikä hänen lehvänsä vihannoi.

Job 22:16; Ps. 55:24; Saarn. 9:12

33. Hän on kuin viiniköynnös, joka pudottaa raakileensa, kuin öljypuu, joka varistaa kukkansa.

34. Jumalattoman joukko on hedelmätön, tuli kuluttaa lahjustenottajan teltat.

35. He kantavat sisällään tuhoa ja synnyttävät turmiota, heidän kohtunsa valmistaa petosta.”

Ps. 7:15; Jes. 59:4

JOBIN VIIDES PUHE

16. LUKU

Kurjia lohduttajia olette kaikki

1. Tähän Job vastasi:

2. ”Tuollaista olen kuullut paljon, kurjia lohduttajia te olette kaikki.

Job 13:4,21:34

3. Eikö tule jo loppu sanoista, jotka ovat pelkkää tuulta, vai mikä ärsyttää sinua vastaamaan?

4. Voisinhan minäkin puhua niin kuin te, jos te olisitte minun sijassani. Voisin sommitella sanoja teitä vastaan ja nyökytellä teille päättäni,

5. rohkaista teitä suuni puheella ja huojentaa huulteni lohduttavilla sanoilla.”

Jumala asetti minut maalitaulukse

6. ”Jos puhun, ei tuskani helpota. Jos vaikenen, lähteekö se silläkään?

7. Mutta nyt Jumala on minut uuvuttanut. Sinä olet tuhonnut koko minun joukkoni.

8. Sinä olet rusikoinut minua – se on tullut todistetuksi. Riutunut olemukseni nousi minua vastaan syyttäen minua vasten silmiä.

9. Hänen vihansa raateli ja vainosi minua, kristeli minulle hampaitaan. Viholliseni hiovat katseitaan minua vastaan.

10. Minua vastaan he avaavat suunsa ammolleen ja lyövät minua pilkaten

poskille. Kaikki he kokoontuvat minua vastaan.

11. Jumala jättää minut väärintekijöiden valtaan ja syöksee minut jumalattomien käsiin.

12. Minä elin rauhassa, mutta hän ravisti minua, tarttui minua niskasta ja ruhjoi minut. Hän asetti minut maalitaulukseen.

Valit. 3:12,13

13. Hänen jousimiehensä saartavat minut. Hän halkaisee munuaiseni säälimättä ja vuodattaa sappeni maahan.

14. Hän murtaa minuun aukon toisensa jälkeen ja ryntää kimppuuni kuin soturi.

15. Säkipuvun ompelin iholleni, sarveni painoin tomuun.

16. Minun kasvoni punoittavat itkusta, silmäluomillani on kuoleman varjo,

17. vaikka käsissäni ei ole vääryyttä ja rukoukseni on puhdas.”

Job 9:21,33:9

Todistaja ja puolustaja

18. ”Maa, älä peitä minun vertani! Älköön huudollani olko lepopaikkaa!

19. Katso, nytkin on todistajani tai-vaassa, ja puolustajani korkeuksissa.

20. Minun ystäväni pilkkaavat minua. Kyynelsilmin minä katson Jumalaan,

21. että hän hankkisi miehelle oikeuden Jumalaa vastaan ja ihmiselle hänen lähimmäistään vastaan.

22. Sillä vähän on vuosia enää edessäni, sitten lähden tielle, jolta en palaa.”

17. LUKU

Henkeni on raastettu rikki

1. ”Minun henkeni on rikki raastettu, päiväni sammuvat. Edessäni on hauta.

2. Totisesti, pilkkaajat piirittävät minua, ja silmiäni täytyy alati katsella heidän vihamielisyyttään.

3. Jumala, pane pantti talteen puolestani! Kuka muu löisi kättä hyväkseni?

4. Sinä olet sulkenut ymmärrykseltä heidän sydämensä, sen tähden sinä et päästä heitä voitolle.

5. Ystäviä kutsutaan saamaan osansa, mutta omien lasten silmät raukeavat.

6. Minut on pantu kansoille sananparreksi, silmille syljettävä minusta on tullut.

Job 30:9,10; Ps. 44:15; Valit. 3:14

7. Silmäni ovat surusta hämärtyneet, kaikki jäseneni ovat varjon kaltaisia.

8. Tästä ovat oikeamieliset kauhuisaan, viatonta kuohuttaa jumalattoman meno.

9. Vanhurskas pitää kiinni tiestään, ja se, jolla on puhtaat kädet, kasvaa voimassa.”

Kuolema on ainoa toivoni

10. ”Mutta te kaikki, tulkaa jälleen tänne! En löydä viisasta teidän joukostanne.

11. Päiväni ovat menneet, suunnitelmani on murskattu, ne, joihin olin sydämeni kiinnittänyt.

12. Yön he tekevät päiväksi sanoen: ’Valo on lähellä, vaikka on pimeää.’

13. Vaikka toisin toivoisin, tuonela on asuntoni. Minä levitän vuoteeni pimeyteen,

14. minä sanon haudalle: ’Sinä olet isäni’, ja madoille: ’Äitini ja sisareni.’

Job 25:6

15. Missä on silloin toivoni? Minun toivoni, kuka sitä näkee?

16. Astuuko se alas tuonelan salpojen taakse, kun yhdessä käymme levolle maan tomuun?”

BILDADIN TOINEN PUHE

18. LUKU

Jumalattoman valo sammuu

1. Nyt alkoi suuhilainen Bildad puhua. Hän sanoi:

2. ”Milloin lopetatte tällaiset puheet? Tulkaa järkiinne, sitten puhelemme.

3. Miksi meitä pidetään eläinten kaltaisina, olemmeko teidän silmissänne tylsimyksiä?

4. Sinä, joka raivossasi raatelet itseäsi – sinunko tähtesi jätettäisiin maa autioksi ja kallio siirtyisi sijaltaan?

5. Myös jumalattoman valo sammuu, hänen tulensa liekki ei loista.

Sananl. 13:9,20:20,24:20

6. Valo pimenee hänen majassaan, hänen lamppunsa sammuu.

7. Hänen voimakkaat askeleensa joutuvat ahtaalle, hänen omat hankkeensa syöksevät hänet maahan.

Sananl. 4:12

8. Omat jalat vievät hänet verkkoon, hän kävelee pyyntihaudan katteella.

Ps. 9:16

9. Silmukka tarttuu hänen kantapäähänsä, ansa kiristyy hänen ympärilleen.

10. Hänelle on viritetty maahan ansa, polulle häntä varten pyydys.

11. Kaikkialla on kauhuja, jotka pelottavat ja ajavat häntä takaa hänen kintereillään.

3. Moos. 26:36;

5. Moos. 28:65; Job 15:21,27:20

12. Ahnas tuho vaanii häntä, onnettomuus odottaa hänen vierellään.

13. Hänen ruumiinsa jäseniä kalvaa, hänen jäseniään jäytää kuoleman esi-

14. Hänet temmataan pois majansa turvasta, pannaan kulkemaan kauhu-

15. Hänen majassaan asuvat vie-
raat, hänen asuinpaikalleen sirotellaan rikkiä.

Job 8:15; Ps. 49:15

16. Alhaalta kuivuvat hänen juuren-
sa, ylhäältä lakastuvat oksat.

17. Hänen muistonsa katoaa maas-
ta, hänen nimeään ei tunneta kadul-
la.

Sananl. 10:7

18. Hänet sysätään valosta pimey-
teen ja karkotetaan maan piiristä.

19. Ei jää häneltä vesaa eikä versoa
kansansa keskuuteen, ketään ei jää
jäljelle hänen asuntoihinsa.

2. Kun. 10:11,17; Job 27:14; Ps. 21:11

20. Lännen asukkaat kauhistuvat hä-
nen tuomionsa päivää, idän asukkaat
valtaa vavistus.

21. Näin käy väärintekijän huoneelle,
näin sen asuinpaikalle, joka ei Jumalaa
tunne.”

JOBIN KUODES PUHE

19. LUKU

Jumala on tehnyt minulle vääryyttä

1. Job vastasi ja sanoi:

2. ”Kuinka kauan te vaivaatte sielua-
ni ja runtelette minua sanoillanne?

3. Jo kymmenen kertaa olette minua
häväisseet, häpeämättä te minua ah-
distatte.

Job 16:20

4. Jos olisinkin erehtynyt, erehdyk-
seni olisi oma asiani.

5. Voitteko todella ylvästellä minua
vastaan? Voitteko osoittaa minun an-
sainneen häpeäni?

6. Tietäkää siis, että Jumala on teh-
nyt minulle vääryyttä ja kietonut minut
verkkoonsa.

7. Minä huudan: ’Väkivaltaa!’ mutta
en saa vastausta, huudan apua, mutta
oikeutta ei ole.

Job 30:20; Jer. 20:8

8. Hän on aidannut tieni, niin etten
pääse läpi. Hän on levittänyt pimeyden
poluilleni.

Job 3:23; Valit. 3:15

9. Hän on riisunut minulta kunniani
ja ottanut päästäni kruunun.

10. Hän raastaa minua joka puolelta,
olen mennyttä. Hän on repäissyt irti
toivoni kuin puun.

11. Hän antoi vihansa syttyä minua
vastaan ja piti minua vihollisenaan.

Job 13:24,33:10

12. Yhtenä miehenä tulivat hänen
joukkonsa ja raivasivat tien hyökätäk-
seen minua vastaan. Ne leiriytyivät
majani ympärille.”

Kaikki inhoavat minua

13. ”Veljeni hän on karkottanut luota-
ni kauas, tuttavani ovat minusta peräti
vieraantuneet.

Ps. 31:12,38:12,69:9,88:9,19

14. Läheiseni ovat minut jättäneet,
uskottuni ovat minut unohtaneet.

15. Ne, jotka majailevat talossani,
jopa palvelijattareni, pitävät minua ou-
tona. Minusta on tullut muukalainen
heidän silmissään.

16. Minä kutsun palvelijaani, mutta
hän ei vastaa. Suuni rukoilee häneltä
sääliä.

17. Hengitykseni haju on vaimostani outo, äitini poikien mielestä minä löyhkään. Job 30:1

18. Poikasetkin halveksivat minua. Kun nousen seisomaan, he puhuvat minusta ilkkuen.

19. Kaikki läheiseni inhoavat minua; nekin, joita rakastin, ovat kääntyneet minua vastaan. Ps. 41:10,55:13–15

20. Luuni ovat tarttuneet kiinni lihaan ja nahkaan, minusta on jäljellä pelkät ikenet.” Job 30:30; Ps. 102:6

Armahtakaa te minua

21. ”Armahtakaa minua, armahtakaa, te minun ystäväni, sillä Jumalan käsi on koskenut minuun!

22. Miksi te vainoatte minua samalla tavoin kuin Jumala? Ettekö saa jo kylleksenne lihani kalvamisesta?

23. Oi, jospa minun sanani kirjoitetaisiin muistiin, jospa ne piirrettäisiin kirjaan

24. tai hakattaisiin kallioon ikuisiksi ajoiksi rautatallalla ja lyijyllä!”

Minä tiedän lunastajani elävän

25. ”Minä tiedän lunastajani elävän. Viimeisenä hän on seisova multien päällä. Jes. 41:14; Hoos. 13:14

26. Kun tämä nahka on raastettu yltäni ja olen ruumiistani irti, minä saan nähdä Jumalan. 1. Kor. 13:12

27. Hänet olen näkevä apunani. Silmäni saavat nähdä hänet, eikä hän ole minulle vieras. Sisäelimeni riutuvat minussa,

28. kun sanotte: ’Ahdistetaan häntä ankarasti, sy⁷⁹ löytyy hänestä’.

29. Pelätkää siis miekkaa, sillä viha kohtaa miekan ansainneita rikoksia. Tietäkää, että on olemassa tuomari.”

TSOOFARIN TOINEN PUHE

20. LUKU

Jumalattomien riemu loppuu lyhyeen

1. Sitten naamalainen Tsoofar lausui:

2. ”Tuohon minun ajatukseni vaativat vastaamaan, moisesta mieleni kuohuu.

3. Häpäisevää nuhdetta minun täytyy kuunnella, mutta henkeni ja ymmärrykseni antaa minulle vastauksen.

4. Etkö sitä tiennyt jo vanhastaan, eikä ole ollut tiedossa siitä asti, kun ihminen asetettiin maan päälle,

5. että jumalattomien riemu loppuu lyhyeen ja riettaan ilo kestää vain hetken.

6. Vaikka hän ulottuisi taivaaseen asti ja hänen päänsä koskettaisi pilviä,

7. hän kuitenkin katoaa ainiaaksi oman ulosteensa tavoin. Ne, jotka näkivät hänet, kysyvät: ’Missä hän on?’

8. Unen lailla hän lentää pois, eikä häntä enää löydetä, hän häipyy kuin öinen näky. Ps. 73:20

9. Silmä, joka näki hänet, ei enää näe häntä, eikä hänen asuinsijansa häntä enää havaitse.

10. Hänen poikiensa täytyy hyvittää köyhät, hänen käsiensä on luovuttava omaisuudesta.

11. Hänen luunsa olivat täynnä nuoruuden voimaa, mutta nyt se on vaipunut multaan hänen kanssaan.”

Kyyn kieli tappaa jumalattoman

12. ”Jos paha maistuu makealta hänen suussaan, hän kätkee sen kielen alla.

13. Hän säästelee sitä eikä siitä luovu vaan pysyttää sen keskellä suula-kean.

14. Tämä ruoka muuttuu hänen vatsassaan: siitä tulee kobran myrkyä hänen sisällään.

15. Hän nieli rikkautta, mutta hänen on oksennettava se pois. Jumala ajaa sen ulos hänen vatsastaan.

16. Kobran myrkyä hän imi, kyyn kieli hänet tappaa.

17. Ei hän saa ilokseen katsella pu-roja, ei hunajan ja kerman virtoja ja jokia.

18. Vaivannäkönsä tulokset hänen on annettava pois, hän ei saa niistä itse nauttia. Voittamastaan rikkaudesta hän ei voi iloita. 5. Moos. 28:30

19. Hän murskasi köyhät ja jätti heidät virumaan, hän ryösti itselleen talon, jota hän ei ollut rakentanut.

20. Milloinkaan hän ei ole ollut sisimmässään tyytyväinen, mutta hänen hiimoitsemansa tavara ei häntä pelasta.

21. Mikään ei säilynyt hänen ahminnaltaan, sen tähden hänen hyvinvointinsa ei kestä.

22. Yltäkylläisyytensä runsaudessa hänellä on hätä, häneen iskevät kaikkien kurjien kourat.

23. Kun hän on täyttämässä vatsaansa, Jumala lähettää hänen kimppuunsa vihansa hehkun ja antaa sota-aseitensa sataa hänen päälleen. Ps. 11:6

24. Jos hän pakenee rauta-aseita, hänet lävistää vaskijousen nuoli.

25. Kun hän vetää nuolen selästään, hänen sappensa läpi käy salama. Kauhut valtaavat hänet,

26. pilkkopimeys on varattu hänen aarteilleen. Hänet kuluttaa tuli, joka palaa lietsomatta. Se tuhoaa, mitä on jäljellä hänen majassaan.

27. Taivas paljastaa hänen pahat teoksensa, maa nousee häntä vastaan. Job 27:13

28. Minkä hän taloonsa kokosi, se menee menojaan vihan päivänä kuin tulvavedet.

29. Tämä on jumalattoman ihmisen osa Jumalalta, Jumalan hänelle määräämä perintöosa.”

JOBIN SEITSEMÄS PUHE

21. LUKU

Kuulkaa minun sanojani!

1. Job vastasi:

2. ”Kuulkaa toki minun sanojani! Olkoon se teidän antamanne lohdutus!

3. Olkaa kärsivällisiä minua kohtaan ja antakaa minun puhua. Kun olen puhunut, pilkatkaa sitten.

Sananl. 18:13

4. Ihmisiäkö vastaan minä valitan? Kuinka en kävisi kärsimättömäksi!

5. Kääntykää katsomaan minua, niin tyrmistytte ja panette käden suullenne.

6. Kun käyn ajattelemaan, niin kauhistun, ja vavistus valtaa ruumiini.”

Miksi jumalattomat saavat elää rauhassa

7. ”Miksi jumalattomat saavat elää, tulla vanhaksi, jopa lisätä mahtiaan ja rikkauttaan? Job 12:6; Ps. 73:3; Jer. 12:1; Hab. 1:13

8. Heidän lapsensa pysyvät vahvoina heidän kanssaan, jälkeläisensä heidän silmiensä alla.

9. Heidän kotinsa ovat rauhassa, kauhuista kaukana, ei heihin osu Jumalan viitsa.

10. Hänen sonninsa astuu eikä turhaan, hänen lehmänsä poikii eikä synnytä kesken.

11. Poikansa he laskevat ulos kuin lammasmaun, heidän lapsensa hyppelevät iloisina.

12. He virittävät lauluja rumpua ja lyyraa soittaen, he iloitsevat huilunsoitosta.

13. He viettävät päivänsä onnessa, mutta hetkessä he laskeutuvat alas tuonelaan. Job 24:24

14. Kuitenkin he sanovat Jumalalle: ’Mene pois meidän luotamme, sinun teistäsi emme tahdo tietää. Job 22:17

15. Mikä on Kaikkivaltias, että häntä palvelisimme? Mitä hyötyä meillä siitä on, että pyydämme häneltä apua?’

2. Moos. 5:2; Mal. 3:14

16. Katso, heidän onnensa ei ole heidän omissa käsissään. Jumalattomien neuvo olkoon kaukana minusta.”

Jumalattomille ei kosteta

17. ”Kuinka usein sammuu jumalattomien lamppu, ja tavoittaako heidät onnettomuus, arpaosa, jonka Jumala jakaa heille vihassaan?

18. Ovatko he kuin tuulen ajamat oljet, kuin akanat, jotka myrsky on temmannut mukaansa? Ps. 1:4,35:5,83:14

19. Jumala muka säästää jumalattoman rangaistuksen hänen lapsilleen. Kostakoon hänelle itselleen, niin että hän sen tuntee. 2. Moos. 20:5

20. Nähköön hän tuhonsa omin silmin, juokoon itse Kaikkivaltiaan vihaa.
Ps. 75:9; Jer. 25:15

21. Sillä mitä hän välittää omaisistaan, jotka jäävät hänen jälkeensä, kun hänen kuukausiensa luku on täysi?

22. Onko opetettava ymmärrystä Jumalalle, hänelle, joka korkeuden⁸⁰ olennotkin tuomitsee?
Jes. 40:13; Room. 11:34; 1. Kor. 2:16

23. Toinen kuolee täydessä onnessaan, kaikin tavoin rauhassa ja levossa.

24. Hänen astiansa ovat maitoa täynnä, ja hänen luittensa ydin on tuore.

25. Toinen kuolee katkeralla mielellä saamatta maistaa onnea.

26. Samalla tavoin he käyvät levolle maahan, ja madot peittävät heidät.
Saarn. 9:2

27. Kuulkaa, minä tunnen teidän ajatuksenne ja juonet, joiden avulla te yritätte tehdä minulle vääryyttä.

28. Te sanotte: 'Missä on nyt mahtimiehen talo, missä maja, jossa jumalattomat asuivat?'

29. Ettekö ole kyselleet tien kuljoilta? Ette voi tehdä tyhjäksi heidän todistustaan siitä,

30. että paha säästetään onnettomuuden päivänä, vihan päivänä hänet viedään suojaan.

31. Kuka syyttää häntä vasten kasvoja hänen pahasta vaelluksestaan? Kuka kostaa hänelle sen, mitä hän on tehnyt?

32. Hänet saatetaan kalmistoon, ja hänen hautakumpuaan vaalitaan.

33. Lempeitä ovat hänelle laakson turpeet. Kaikki ihmiset seuraavat hänen jäljessään, niin kuin hänen edellänsäkin kulkeneita on lukematon joukko.

34. Kuinka tarjoatte minulle noin turhaa lohdutusta? Vastauksistanne jää pelkkä petollisuus jäljelle."
Job 16:2

ELIFAAN KOLMAS PUHE

22. LUKU

Voiko ihminen hyödyttää Jumalaa?

1. Teemanilainen Elifas vastasi:
2. "Voiko ihminen hyödyttää Jumalaa? Ei, ainoastaan itseään hyödyttää se, jolla on ymmärrystä.
3. Onko Kaikkivaltiaalle etua siitä, että olet vanhurskas, tai voittoa siitä, että vaellat nuhteettomasti? Job 35:7
4. Jumalanpelkosiko vuoksi hän sinua ojentaa ja käy kanssasi oikeutta?"

Pahuutesi on suuri, Job

5. "Eikö pahuutesi ole suuri, eikö vääriä tekojasi ole loputtomasti?
Job 4:17, 15:14

6. Sinähän otit veljiltäsi pantin ilman aihetta ja riistit vaatteet alastomilta.
2. Moos. 22:25, 26; 5. Moos. 24:12, 13

7. Et antanut nääntyvälle vettä juotavaksi, nälkäiseltä kielsit leivän.
Sananl. 25:21

8. Voimakkaan omaksi tuli maa, ja vain suosikit saivat asua siinä.
Jes. 5:8

9. Lesket sinä lähetit luotasi tyhjin käsin, orpojen käsivarret murskattiin.
2. Moos. 22:21; Jes. 1:17

10. Sen tähden ympärilläsi on nyt ansoja, ja äkillinen kauhu valtaa sinut.

11. Vai etkö näe pimeyttä? Vesitulva peittää sinut."

Sinä väheksyt Jumalaa

12. "Eikö Jumala ole korkea kuin taivas? Katso ylimpiä tähtiä – kuinka korkealla ne ovatkaan!

13. Ja sinä sanot: 'Mitäpä Jumala tietää! Voiko hän tuomita synkkien pilvien takaa?'
Ps. 94:7

14. Hän on pilvien piilossa, ei hän näe, taivaan holvilla hän käyskentelee.'

15. Seuraatko ikivanhaa polkua, jota pahantekijät vaelsivat,

16. nuo, jotka temmattiin pois ennen aikojaan ja joiden perustuksen virta vei mennessään.
1. Moos. 6:5

17. He sanoivat Jumalalle: 'Käännä pois meistä. Mitä Kaikkivaltias voisi meille tehdä?'
Job 21:14

18. Kuitenkin hän oli täyttänyt heidän talonsa kaikella hyvällä. Mutta minusta on kaukana jumalattomien neuvo.

Job 21:16

19. Vanhurskaat näkevät heidän tuhonsa ja iloitsevat, nuhteeton pilkkaa heitä:

Ps. 107:42

20. "Totisesti, vastustajamme on tuhattu. Sen, mitä heistä jäi jäljelle, kullutti tuli."

Tee sovinto Jumalan kanssa

21. "Tee siis sovinto ja elä rauhassa Jumalan kanssa, niin saavutat onnen.

22. Ota vastaan opetus hänen suustaan ja kätke hänen sanansa sydämeesi.

23. Jos palaat Kaikkivaltiaan luo, sinun elämäsi rakentuu uudestaan⁸¹. Jos karkotat vääryyden kauas majastasi,

Job 11:14

24. viskaat kultasi tomuun ja Oofirin kullan jokilaakson louhikkoon,

25. jos Kaikkivaltiaasta tulee kultaarteesi, parhain hopeasi,

26. silloin iloitset Kaikkivaltiaasta ja nostat kasvosi Jumalan puoleen.

27. Kun rukoilet häntä, hän kuulee sinua, ja sinä voit täyttää lupauksesi.

Job 12: 4; Ps. 91:15

28. Kun jotakin päätät, se onnistuu sinulle, ja sinun teillesi loistaa valo.

29. Jos tie painuu alaspäin, sinä sanot: "Ylös", ja hän auttaa nöyrytyvää.

Sananl. 3:34; Jaak. 4:10; 1. Piet. 5:5

30. Hän pelastaa senkin, joka ei ole syytön; sinun kättesi puhtauden tähden tämä pelastuu."

Job 42:8

JOBIN KAHDEKSAS PUHE

23. LUKU

Kuinka voisin löytää Jumalan

1. Job vastasi:

2. "Tänäänkin valitukseni on kapi-naa! Käteni on painava huokaukseni tähden.

3. Jospa tietäisin, kuinka löytäisin hänet, ja pääsisin hänen asunnolleen!

4. Minä esittäisin hänelle riita-asiani ja täyttäisin suuni todisteilla.

5. Tahtoisinpa tietää, mitä hän minulle vastaisi, ja ymmärtää, mitä hän minulle sanoisi.

6. Kävisikö hän oikeutta minua vastaan suurella voimallaan? Ei, totisesti hän kuuntelisi minua tarkasti.

7. Silloin olisi hänen vastapuolenaan oikeamielinen mies. Olisin vapaa tuomaristani ainiaaksi.

8. Minä menen itään, mutta ei hän ole siellä, menen länteen, mutta en häntä havaitse.

9. Jos hän toimii pohjoisessa⁸², en saa häntä silmiini, jos hän kääntyy etelään⁸³, en häntä näe.

10. Hän kyllä tietää, mistä minun tie-ni kulkee. Jos hän tutkisi minut, osoit-tautuisin kullan kaltaiseksi.

Job 34:21;

Ps. 17:3

11. Hänen askeleissaan on jalkani pysynyt, hänen tietään olen noudattanut siltä poikkeamatta.

Ps. 17:5,119:1

12. Hänen huultensa käskystä en ole poikennut. Hänen suunsa sanat olen kätkenyt tarkemmin kuin omat päätök-seni."

Jumala tekee mitä tahtoo

13. "Mutta hän pysyy samassa päätöksessään, kuka voi häntä estää? Mitä hän tahtoo, sen hän tekee.

Job 42:2; Ps. 115:3; Dan. 4:32

14. Hän toteuttaa sen, mikä on minulle säädetty. Sellaista hänellä on tallella vielä paljon.

15. Sen tähden valtaa minut kauhu hänen kasvojensa edessä. Kun sitä ajattelen, pelkään häntä.

16. Jumala on lannistanut minun rohkeuteni, Kaikkivaltias on kauhistuttanut minut.

17. En minä pimeyden tähden menehdy, en sen vuoksi, että synkeys peittää minut."

81 22:23. Kirj.: "sinut rakennetaan" tai "sinä rakennut".

82 23:9. Tai: "vasemmalla".

83 23:9. Tai: "oikealle".

24. LUKU

Miksi Jumala sallii jumalattomien pahat teot?

1. ”Miksi Kaikkivaltias ei ole varannut tuomion aikoja? Miksi eivät ne, jotka hänet tuntevat, saa nähdä hänen tilintekonsa päiviä?”
Luuk. 17:22

2. Jumalattomat siirtävät rajoja, ryöstävät laumoja ja laskevat ne laitumelle.
5. Moos. 19:14,27:17; Sananl. 22:28,23:10

3. Orpojen aasin he vievät mensesään, ottavat pantiksi lesken härän.
1. Sam. 12:3

4. He työntävät köyhät tien sivuun, kaikkien maan kurjien täytyy piileskellä.

5. He ovat kuin villiaasit autiomaassa: he lähtevät työhönsä, purtavaa etsimään, aro antaa leivän heidän lapsilleen.

6. Kedolta he korjaavat rehuviljaa ruuakseen, jumalattoman viinitarhasta he keräävät tähteitä.

7. Alastomina he viettävät yönsä, vailla vaatteita, ilman peittoa kylmässä.

8. He kastuvat vuorilla sateesta, vaila suoja he syleilevät kalliota.

9. Äidin rinnoilta riistetään orpo, ja kurjalta otetaan pantti.

10. He kulkevat alastomina, ilman vaatteita, nälkäisinä he kantavat lyhteitä.

11. Muurien sisällä he pusertavat öljyä, polkevat viinikuurnaa ja ovat itse janoissaan.

12. Kaupungista kuuluu miesten vihkina, ja haavoille lyötyjen sielu huutaa apua. Mutta Jumala ei piittaa väärydestä.

13. On niitä, jotka kapinoivat valoa vastaan, eivät tunne sen teitä eivätkä pysy sen poluilla.

14. Murhaaja nousee ennen päivän valkenemista, tappaa kurjan ja köyhän. Hän hiipii yöllä kuin varas.

15. Avionrikkajan silmä tähyilee hämärää, hän peittää kasvonsa ja ajattelee: ”Ei kenenkään silmä näe minua.”

16. Pimeässä murtaudutaan taloihin. Päiväksi nämä ihmiset sulkeutuvat sisälle eivätkä tahdo valosta tietää.

17. Pilkkopimeä on heille kuin aamunkoitto, ovathan pimeyden kauhut heille tuttuja.”

Lopulta vääryys murskataan kuin puu

18. ”Kevyesti kiittää jumalaton vetten viemänä. Kirottu on maassa hänen peltopalstansa, ei hän enää poikkeaa viinitarhojen tielle.

19. Kuiva maa ja kuumuus ahmaisevat lumiveden, tuonela nielee synnintekijät.

20. Äidin kohtu unohtaa hänet, mädät syövät hänet herkkunaan, eikä häntä enää muisteta. Vääryys murskataan kuin puu.

21. Hän kohteli pahoin hedelmätöntä, joka ei synnyttä lapsia, leskelle hän ei hyvää tehnyt.

22. Mahtavat Jumala pitää yllä voimallaan. He nousevat jälleen, vaikka olivat jo epätoivoisia hengestään.

23. Hän antaa heidän olla turvassa, heillä on tuki. Hänen silmänsä valvovat heidän teitään.

24. Vähäksi aikaa he kohoavat korkealle, sitten heitä ei enää ole. He vai-puvat kuolemaan, heidät temmataan pois niin kuin kaikki muutkin, heidät taitetaan kuin tähkäpäät.
Job 21:13

25. Eikö näin ole? Kuka osoittaa minun valehtelijaksi? Kuka tekee tyhjäksi minun sanani?”

BILDADIN KOLMAS PUHE

25. LUKU

Kukaan ei ole vanhurskas

1. Sitten suuhilainen Bildad sanoi:

2. ”Hallitusvalta ja pelättävyys ovat hänen, joka tekee rauhan korkeuksissaan.
Dan. 7:10

3. Onko määrää hänen joukoillaan? Kenelle ei koittaisi hänen valonsa?

4. Kuka ihminen olisi vanhurskas Jumalan edessä? Kuinka naisesta syntynyt olisi puhdas?
Job 4:17,9:2,15:14

5. Katso, eihän kuukaan ole kirkas, eivät tähdetkään ole puhtaat hänen silmissään.

6. Kuinka sitten ihminen, tuo mato, ja ihmislapsi, tuo toukka!”

Job 17:14

JOBIN YHDEKSÄS PUHE

26. LUKU

Kuinka oletkaan auttanut voimatonta!

1. Tähän Job vastasi:

2. ”Kuinka oletkaan auttanut voimatonta, pelastanut sen, jonka käsivarsi on heikko!

3. Kuinka oletkaan neuvonut sitä, jolta puuttuu viisautta, ja tuonut julki paljon ymmärrystä!

4. Kenelle oikein olet sanasi osoittanut? Kenen henki on kauttasi puhunut?”

Jumalan valtasuuruus

5. ”Vainajat vapisevat vesien ja niiden asukkaitten alapuolella.

6. Tuonela on paljaana Jumalan edessä, eikä ole manalalla peitettä.

Sananl. 15:11; Hepr. 4:13

7. Pohjoiset taivaat hän levittää tyhyyden yli, ripustaa maan olemattoman päälle.

Ps. 104:2,5

8. Hän käärii vedet pilviinsä, eivätkä pilvet halkea niiden painosta.

9. Hän peittää näkyvistä valtaistuihensa, levittää pilvensä sen yli.

10. Hän on piirtänyt rajan, kaaren vetten pinnalle, sinne asti, missä valo päättyy pimeään.

11. Taivaan pylvyäät huojuvat, ne kauhistuvat hänen nuhteluun.

12. Voimallaan hän taltutti meren, ymmärryksensä voimalla hän murskasi Rahabin⁸⁴.

Job 9:13

13. Hänen henkäyksestään taivas kirkastui. Hänen kätensä lävisti pake-nevan käärmeen.

Jes. 27:1

14. Katso, nämä ovat ainoastaan hänen tekojensa ääriiviivat, kuinka hil-

jainen onkaan kuiskaus, jonka hänestä kuulemme! Kuka sitten voi käsittää hänen väkevyytensä jylhinä?”

JOBIN KYMMENES PUHE

27. LUKU

Omatuntoni ei soimaa minua

1. Job jatkoi mietelmiensä lausumista ja sanoi:

2. ”Niin totta kuin Jumala elää, hän, joka on riistänyt minulta oikeuteni, ja Kaikkivaltias, joka on murehduttanut sieluni:

3. niin kauan kuin minussa vielä on henkeä ja Jumalan henkäys sieraimisani,

4. huuleni eivät totisesti puhu petosta eikä kieleni lausu vilppiä.

5. Olkoon minusta kaukana se, että myöntäisin teidän olevan oikeassa. Niin kauan kuin elän, en luovu syyttömyydestäni.

6. Pidän kiinni vanhurskaudestani enkä hellitä, yhdestäkään elämäni päivästä ei omatuntoni minua soimaa.”

1. Kor. 4:4

Itätuuli vie jumalattoman

7. ”Käyköön viholliselleni niin kuin jumalattomalle ja vastustajalleni niin kuin väärintekijälle.

8. Mitä toivoo on jumalattomalla, kun Jumala leikkaa pois hänen elämänsä, tempaa pois hänen sielunsa?

Luuk. 12:20

9. Kuuleeko Jumala hänen huuton-
sa, kun häntä kohtaa ahdinko?

Sananl. 1:23–28,28:9; Miika 3:4

10. Voiko hän iloita Kaikkivaltiaasta, huutaa Jumalan puoleen kaikkina aikoina?

11. Minä opetan teille, millainen on Jumalan käsi, en salaa Kaikkivaltiaan ajatuksia.

12. Olettehan te kaikki sen itse nähneet, miksi puhutte turhia?

13. Tämä on jumalattoman ihmisen osa, Jumalan säättämä perintöosa, jonka väkivaltaiset saavat Kaikkivaltiaalta:

⁸⁴ 26:12. Rahab, hepr. *Rahav* oli jonkinlainen merihirviö. Sanalla viitataan Jumalalle vihamielisiin valtoihin.

14. Jos hänellä on paljonkin lapsia, he ovat miekan omia. Hänen jälkeläisensä eivät saa kylliksi leipää.

2. Kun. 10:7; Job 18:19

15. Ne, jotka heistä jäävät jäljelle, saattaa hautaan rutto, eivätkä heidän leskensä itke.

Jer. 22:18

16. Jos hän kasaa hopeaa kuin multa ja kokoa vaatteita kuin savea,

17. niin kootkoon, mutta vanhurskas pukee ne ylleen, ja viattomat jakavat keskenään hopean. Sananl. 13:22,28:8; Saarn. 2:26

18. Hän rakentaa taloan kuin koi-perhosen toukka, se on kuin vartijan tekemä maja pellolla.

Job 8:14,15

19. Rikkaana hän menee levolle; ei mitään ole hävinnyt. Kun hän avaa silmänsä, mitään ei ole jäljellä.

Job 1:13–19

20. Kauhut tavoittavat hänet kuin tulvavedet, yöllä yllättää⁸⁵ hänet rajuilma.

Job 18:11,20:28

21. Itätuuli nostaa hänet, ja hän menee menojaan. Tuuli puhalttaa hänet pois paikaltaan.

22. Jumala ampuu häntä säälimättä, hänen on hädiissään paettava Jumalan käden voimaa.

23. Silloin hänelle paukutetaan käsiä ja vihelletään hänen omalta asuinpaikaltaan.”

Valit. 2:15

28. LUKU

Ihminen etsii maan aarteita

1. ”Hopeallakin on suonensa ja löytöpaikkansa kullalla, joka puhdistetaan.

2. Rauta otetaan maasta, kivistä sulatetaan kupari.

3. Pimeydestä tehdään loppu, ja pilkkopimeässä olevat kivet tutkitaan perin pohjin.

4. Kaivoskuilu louhitaan syvälle maan asukkaiden alle. Unohdettuina, kaukana kulkuteistä, miehet siellä riippuvat, heiluvat kaukana ihmisten ilmoilta.

5. Maasta kasvaa leipä, mutta maan uumenet mullistetaan kuin tulen voimalla.

6. Sen kivissä on safiirilla sijansa, siellä on kultahiekkaa.

7. Polkua sinne ei tiedä petolintu, haukan silmä ei sitä havaitse.

8. Sitä eivät astele ylväät eläimet, leijona ei sitä kulje.

9. Siellä käydään käsiksi piikiveen, vuoret mullistetaan juuria myöten.

10. Kallioihin murretaan käytäviä. Silmä näkee kaikenlaiset kalleudet.

11. Vesisuonet estetään tihkumasta, salattu tuodaan päivänvaloon.”

Viisautta ei voi ostaa kullalla

12. ”Mutta viisaus – mistä se löytyy, missä on ymmärryksen asuinpaikka?

13. Ihminen ei tiedä sen arvoa, eikä sitä löydy elävien maasta.

14. Syvyys sanoo: ’Ei se ole minusa’, ja meri sanoo: ’Ei se ole minun luonani.’

15. Sitä ei voi ostaa puhtaalla kullalla, hopeaa ei voi punnita sen maksuksi.

Sananl. 3:14,15,8:11,19,16:16

16. Sen hinnaksi ei riitä Oofirin kulta, eivät kallit onyksi-kivet eivätkä safiirit.

17. Ei vedä sille vertaa kulta eikä lasi, eivät riitä sen vaihtohinnaksi aito-kultaiset astiat.

18. Koralleja ja kristalleja ei voi edes mainita, viisauden omistaminen on kalliimpi kuin helmet.

19. Ei vedä viisaudelle vertaa Kuusin topaasi, puhdas kulta ei riitä sen maksuksi.”

Jumala yksin tuntee viisauden lähteen

20. ”Mistä sitten tulee viisaus, ja missä on ymmärryksen asuinpaikka?

21. Se on kätketty kaikkien elävien silmiltä, se on salattu taivaan linnuilta-kin.

22. Manala ja kuolema sanovat: ’Korvamme ovat kuulleet siitä kerrottavan.’

23. Jumala tietää tien sen luokse, hän tuntee sen asuinpaikan.

Sananl. 8:22; Jaak. 1:5

24. Hänen katseensa tavoittaa maan ääret, hän näkee kaiken, mitä on taivaan alla.

25. Kun hän antoi tuulelle voiman ja määräsi mitalla vedet,

26. kun hän sääti lain sateelle ja ukospilvelle tien,

27. silloin hän sen näki ja ilmoitti, toi sen esille⁸⁶ ja myös tutki sen.

28. Ihmiselle hän sanoi: "Katso, Herran pelko on viisautta, pahan karttaminen ymmärrystä." Ps. 110:10; Sananl. 1:7,9:10

JOBIN YHDESTOISTA PUHE

29. LUKU

Jospa olisin niin kuin parhaina päivinäni

1. Job jatkoi mietelmiensä lausumista ja sanoi:

2. "Olisinpa niin kuin olin menneinä kuukausina, niin kuin niinä päivinä, jona Jumala minua varjeli.

3. Silloin hänen lamppunsa loisti pääni päällä ja minä vaelsin hänen valossaan halki pimeyden. Sananl. 13:9

4. Jospa olisin niin kuin parhaina päivinäni, kun Jumalan ystävyys oli majani yllä,

5. ja Kaikkivaltias oli vielä minun kanssani ja lapseni olivat ympärilläni.

6. Silloin askeleeni kylpivät kermassa ja kallio vierelläni vuoti öljyvirtoja.

7. Kun menin kaupunginportille, kun asetin istuimeni torille,

8. nuorukaiset väistyivät nähdesseen minut, vanhukset nousivat ja jäivät seisomaan,

9. päämiehet lakkasivat puhumasta ja panivat käden suulleen,

10. ruhtinaiden ääni vaikenä, ja heidän kielensä tarttui kitalakeen."

Minä autoin kurjia

11. "Kenen korva minusta kuuli, hän ylisti minua onnelliseksi, kenen silmä minut näki, hän antoi minusta hyvän todistuksen.

12. Sillä minä pelastin kurjan, joka huusi apua, ja orvon, jolla ei ollut auttajaa. 2. Moos. 22:21; Ps. 72:12

13. Menehtyvän siunaus tuli osakseni, lesken sydämen sain riemuitsemaan.

14. Vanhurskauden puin ylleni, ja se verhosi minut, oikeus oli minulla viittana ja päähineenä. Jes. 59:17; Ef. 6:14

15. Minä olin sokean silmä ja ontuvan jalka.

16. Köyhille minä olin isä, tuntemattomankin asiaa tutkin tarkoin.

17. Minä murskasin väärintekijän leukaluut ja tempasin saaliin hänen hampaistaan."

Silloin minua kunnioitettiin

18. "Silloin ajattelin: 'Minä saan kuolla omassa pesässäni, ja päiväni tulee olemaan niin paljon kuin hiekanjyviä.

19. Juureni ovat vedelle avoinna, ja kaste viippy oksillani.

20. Kunniani on alati uusi, ja jouseni nuortuu minun kädessäni.'

21. Kaikki kuuntelivat minua ja odottivat, ottivat vaieten vastaan neuvoni.

22. Kun olin puhunut, he eivät saanaakaan sanoneet, vihmana valui puheeni heihin. 5. Moos. 32:2

23. He odottivat minua kuin sadetta ja avasivat suunsa kuin kevätkuurolle.

24. Minä hymyilin heille, kun he olivat toivottomia, minun kasvojeni valoisuus ei jättänyt heitä synkiksi.

25. Jos suvaisin tulla heidän luokseen, minä istuin kunniapaikalla, istuin kuin kuningas sotajoukkonsa keskellä, niin kuin se, joka lohduttaa murheelliset."

30. LUKU

Nyt olen pilkan kohde

1. "Nyt minulle nauravat elinpäiviltään nuoremmat, joiden isiä pidin arvottomina edes paimenkoirieni pariin.

2. Ja mitäpä minua hyödyttäisi heidän kättensä voima, kun heidän nuoruutensa tarmon on vienyt

3. puute ja kova nälänhätä. He kaluavat kuivaa maata, jo ennestään työpötyhjää maata.

4. He poimivat suolaheiniä pensaiden ympäriltä, heidän ruokanaan ovat kinsteripensaan juuret.

5. Heidät karkotetaan ihmisten parista, heidän peräänsä huudetaan kuin varkaille.

6. Heidän on asuttava rotkojen rinneillä, maakoloissa ja kallioluolissa.

7. Pensaiden keskellä he ulisevat, piikkikasvien alle he sulloutuvat,

8. nuo houkkien ja halveksittujen jälkeläiset, jotka on ruoskalla ajettu maasta.

9. Nyt minusta on tullut heille pilkkalaulu, olen joutunut heidän sananparrekseen.

Job 17:6; Ps. 69:12

10. He inhoavat minua, pysyttelevät minusta kaukana eivätkä häikäile sylkeä silmilleni.

Job 19:19

11. Onhan Jumala irrottanut jouseni janteen ja nöyryyttänyt minut, siksi he eivät enää hillitse kieltään minun edessäni.

12. Oikealta puoleltani nousee tuo pentulauma. He lyövät jalat altani, he raivaavat luokseni tien, minun turmiokseni.

Job 19:12

13. He hävittävät minun polkuni, ovat apuna minua tuhottaessa, vaikka itse ovat vailla auttajaa.

14. Kuin leveästä muurinaukosta he tulevat, raunioiden alta he vyöryvät esiin.

15. Kauhut käyvät kimppuuni. Kuin tuuli sinä pyyhkäiset pois ylhäisen asemani, ja onneni katoaa kuin pilvi.

16. Ja nyt, minun sieluni vuotaa tyhjiin, kurjuuden päivät ovat saavuttaneet minut.

Ps. 42:5

17. Yö kaivaa luut irti ruumiistani, kalvajani eivät käy levolle.

18. Valtava voima on muuttanut vaateeni muodottomaksi, se kiristyy ympärilleni kuin paitani päänaukko.

19. Jumala on paikkannut minut lokaan, minusta on tullut kuin tomua ja tuhkaa.”

Ps. 7:6

Sinä et vastaa minulle, Jumala

20. ”Minä huudan sinua avuksi, mutta sinä et vastaa! Tässä seison, mutta sinä vain tuijotat minua.

Ps. 13:2,22:3

21. Sinä olet muuttunut julmaksi minua kohtaan, sinä vainoat minua väkevällä kädelläsi.

22. Sinä kohotat minut myrskytuulen vietäväksi, annat minun menehtyä rajuilman pauhinassa.

23. Minä tiedän, että sinä viet minua kohti kuolemaa, majaan, minne kaikki elävät kokoontuvat.

Ps. 90:3

24. Eikö kuitenkin saisi raunioista kättään ojentaa tai onnettomuudessa apua huutaa?

25. Vai enkö itkenyt kovaosaisen kohtaloa, eikö sieluni säälinyt köyhää?

Ps. 90:3

26. Hyvää minä odotin, mutta minua kohtasi paha, ikävöin valoa, mutta tulikin pimeys.”

Jer. 14:19

Minä kuljen suruasussa

27. ”Sisälläni kuohuu lakkaamatta, kurjuuden päivät ovat kohdanneet minua.

28. Minä kuljen suruasussa, vailla auringonvaloa. Minä nousen ja huudan apua väkijoukossa.

29. Minusta on tullut sakaalien veli ja strutsien kumppani.

Ps. 102:7; Miika 1:8

30. Minun nahkani on mustunut ja lohkeilee, luuni ovat kuumeen korventamat.

31. Valitukseksi muuttui lyyrani soitto ja huiluni sävel itkijöiden ääneksi.”

31. LUKU

En ole vaeltanut valheessa

1. ”Minä olen tehnyt sopimuksen silmiäni kanssa: kuinka voisinkaan katsoa neitosen puoleen!

Sananl. 6:25; Matt. 5:28

2. Minkä osan saisin silloin ylhäältä, minkä perintöosan Kaikkivaltialta korkeudesta?

3. Tuleehan väärämielisille turmio ja väärintekijöille onnettomuus.

4. Eikö hän näe minun tieni ja laske kaikki askeleeni? 2. Aik. 16:9; Job 34:21; Sananl. 5:21
5. Vaelsinko valheessa, kiiruhtiko jalkani petokseen?
6. Punnitkoon Jumala minut oikealla vaa'alla, niin hän huomaa minun nuhteettomuuteni. Job 13:18; Sananl. 16:2
7. Jos askeleeni poikkisivat tieltä ja sydämeni seurasi silmieni mukana, jos tahra on tarttunut käsiini,
8. niin syököön toinen, mitä kylvän, ja vesani revittäköön juurineen. 3. Moos. 26:16; 5. Moos. 28:38
9. Jos sydämeni villiintyi toisen vaimoon ja väijyin lähimmäiseni ovella,
10. niin jauhakoon oma vaimoni vieraan jyviä, vaipukoot toiset hänen syileilynsä.
11. Sillä tekoni olisi ollut ilkityö, raskaasti rangaistava rikos, 5. Moos. 22:22
12. kuin tuli, joka kuluttaisi kaiken manalaan saakka, repisi juurineen kaiken sationi."
- En ole riistänyt palvelijoitani**
13. "Jos olen halveksinut orjani ja orjattareni oikeutta, kun heillä oli riita-asia minun kanssani,
14. niin mitä tekisin, jos Jumala nousisi tuomitsemaan, mitä vastaisin, jos hän vaatisi minut tilille?
15. Eikö hän, joka äidin kohdussa teki minut, tehnyt heitäkin, eikö hän valmistanut meidät molemmat äidin kohdussa? Ps. 139:13; Sananl. 14:31,22:2
16. Olenko kieltänyt vähäosaisilta sen, mitä he toivoivat, ja saattanut lesken silmät sammumaan?
17. Olenko syönyt leipäpalani yksin niin, ettei orpokin olisi saanut siitä syödä? Sananl. 22:9; Jes. 58:7
18. Ei, nuoruudestani asti minä kasvatin häntä kuin oma isä, koko elinikäni olen pitänyt hänestä huolta⁸⁷. Job 29:16
19. Jos näin jonkun menehtyvän vaatteiden puutteessa, köyhän olevan vailla ruumiin verhoa,

20. niin eivätkö hänen jäsenensä⁸⁸ siunanneet minua, kun hän sai lämmittellä karitsoitteen villoilla.

21. Puinko nyrkkiä orvolle, kun huomasin saavani kannatusta portissa? Job 29:12

22. Jos näin on, irtaantukoon olkapääni hartioistani ja murtukoon käsivarteni sijoiltaan.

23. Silloin minun olisi pelättävä Jumalalta tulevaa onnettomuutta, enkä kestäisi hänen majesteettiutensa edessä."

En ole luopunut Jumalasta

24. "Olenko pannut luottamukseni kultaan, sanonut puhtaalle kullalle: 'Sinä olet turvani'? Ps. 62:11; Sananl. 11:28; 1. Tim. 6:17

25. Iloitsinko siitä, että rikkauteni oli suuri ja käteni oli saanut paljon hankituksi?

26. Kun katselin loistavaa aurinkoa⁸⁹ ja kuuta, joka vaelsi ylhäisyydessään, 5. Moos. 17:3–5

27. antautuiko silloin sydämeni salassa vieteltäväksi, heittikö käteni niille suudelmia? 4. Moos. 4:19

28. Ei, sekin olisi ollut raskaasti rangaistava rikos, sillä olisin kieltänyt Jumalan, joka on korkeuksissa."

En ole peitellyt rikkomuksiani

29. "Olenko iloinnut vihamieheni tuhosta, huutanut riemusta, kun häntä kohtasi onnettomuus?

30. En ole sallinut suuni tehdä syntiä, kiroten vaatia hänen henkeään. Matt. 5:44; Room. 12:14

31. Eiköhän talonväkeni sanoisi: 'Kukin on saanut lihaa kylliksi.'

32. Muukalaisen ei tarvinnut viettää yötä ulkona, minä pidin oveni auki tielle päin. 1. Moos. 19:2; Tuom. 19:20; Hepr. 13:2

33. Olenko Aadamin⁹⁰ tavoin peitellyt rikkomuksiani, kätkenyt poveeni syyllisyyden?

88 31:20. Kirj.: "lanteensa".

89 31:26. Kirj.: "valo".

90 31:33. Tai: "ihmisten".

87 31:18. Kirj.: "äitini kohdusta saakka olen ohjannut/opastanut häntä".

34. Olenko säikkynyt suurta joukkoa, pelännyt sukujen halveksuntaa ja pyssynyt – ovesta ulos menemättä – hiljaa?”
2. Moos. 23:2

Kaikkivaltias vastatkoon minulle!

35. ”Kunpa joku kuuntelisi minua! Tuossa on puumerkkini. Kaikkivaltias vastatkoon minulle! Vastapuoleni kirjoittakoon kirjaan syytöksensä!

36. Totisesti, olkapäälläni sitä kantaisin, sitoisin sen seppeleeksi päähäni.

37. Tekisin hänelle selkoa jokaisesta askeleestani, astuisin hänen eteensä kuin ruhtinas.

38. Jos peltoni valitti minun tähteni ja kaikki sen vaot itkivät,

39. jos kulutin sen voiman korvauksetta ja saatoin sen oikeat omistajat huokaamaan,

40. niin kasvakoon se vehnän sijasta piikkipensaita ja ohran sijasta pahanhajuista ruohoa.” Tähän päätyvät Jobin puheet.

32. LUKU

Elihu vihastuu

1. Kun nuo kolme miestä eivät enää vastanneet Jobille, joka oli omissa silmissään vanhurskas,

2. buusilainen Elihu vihastui. Hän oli Barakelin poika, Raamin suvusta. Jobiin hän vihastui, koska tämä piti itseään Jumalaa vanhurskaampana.

Job 27:5,6

3. Tämän kolmeen ystävään hän vihastui, koska he eivät keksineet vastusta Jobille ja kuitenkin syyttivät häntä jumalattomaksi.

4. Elihu oli odottanut vuoroa puhua Jobille, koska toiset olivat vuosiltaan häntä vanhempia.

5. Mutta kun hän näki, ettei noilla kolmella miehellä enää ollut sanaa suussa vastaukseksi, hän suuttui.

ELIHUN ENSIMMÄINEN PUHE

Vanhukset eivät ymmärrä kaikkea

6. Buusilainen Elihu, Barakelin poika, vastasi Jobille ja sanoi: ”Nuori minä olen vuosiltani, ja te olette vanhoja. Sen vuoksi minä arastelin ja pelkäsin ilmoittaa tietoa teille.

7. Minä ajattelin: ’Puhukoon ikä, ja vuosien paljous tuokoon julki viisautta.’
Job 12:12

8. Mutta onhan ihmisissä henki, ja Kaikkivaltiaan henkäys antaa heille ymmärrystä.
Job 4:12

9. Eivät iäkkäät aina ole viisaimpia, eivätkä vain vanhukset ymmärrä, mikä on oikein.

10. Sen vuoksi minä sanon: Kuule minua! Minäkin ilmoitan, mitä tiedän.”

Olen kuunnellut viisaita puheitanne

11. ”Olen odottanut, mitä te sanoisitte, olen kuunnellut teidän viisaita puheitanne, kun te tutkitte sanoja.

12. Minä tarkkasin teitä, ja katso, kukaan ei kumonnut Jobin sanoja. Kukaan teistä ei voinut vastata hänen puheisiinsa.

13. Älkää vain sanoko: ’Olemme kohdanneet viisauden, vain Jumala voi voittaa hänet, ei ihminen.’

14. Minulle hän ei ole sanojaan suunnannut, enkä minä käy hänelle vastaamaan teidän puheillanne.

15. Nuo miehet ovat kauhuissaan, eivät enää vastaa, sanat ovat heiltä kadonneet.

16. Odottaisinko vain, kun he eivät puhu, kun he siinä seisovat eivätkä enää vastaa?

17. Vastaanpa minäkin osaltani, minäkin ilmoitan, mitä tiedän.”

Olen täynnä sanoja

18. ”Minä olen täynnä sanoja, henki sisälläni ahdistaa minua.

19. Katso, minun sisimpäni on kuin viini, jolle ei avata ulospääsyä, se on pakautumaisillaan kuin vasta täytetyt leilit.

20. Tahdon puhua saadakseni helpotusta, avata huuleni ja vastata.

21. En aio pitää kenenkään puolta enkä mielistellä ketään ihmistä,

22. sillä en osaa liehakoida. Jos niin tekisin, Luojani ottaisi minut pian pois.”

33. LUKU

Vilpittömästä sydäimestä lähtevät sanani

1. ”Mutta kuule nyt, Job, minun puhattani, ota korviisi kaikki minun sanani.

2. Katso, olen avannut suuni, kieleni puhuu suussani.

3. Sanani lähtevät vilpittömästä sydäimestä, huuleni puhuvat puhdasta tietoa.

4. Jumalan Henki on minut luonut, Kaikkivaltiaan henkäys antaa minulle elämän.

5. Vastaa minulle, jos siihen kykenet! Varustaudu minua vastaan, nouse taisteluun!

6. Olen Jumalan edessä samanlainen kuin sinä: savesta minutkin on otettu.

1. Moos. 2:7; Job 10:9

7. Näethän, etten ole niin kauhistava, että säikyttäisin sinut. Minun mahitini ei ole raskaana ylläsi.”

Sinä sanoit olevasi puhdas

8. ”Sinä olet puhunut korvieni kuullen, olen kuullut sanasi:

9. ’Puhdas minä olen, en ole rikkonut. Olen viaton, eikä minussa ole vääryyttä.

Job 9:21,16:17,23:10

10. Katso, hän keksii syitä minua vastaan, hän pitää minua vihollisenaan.

Job 13:24,19:11

11. Hän panee minun jalkani jalkapuuhun, vartioitsee kaikkia polkujani.’

Job 13:27

12. Minä vastaan sinulle: sinä et ole oikeassa, sillä Jumala on suurempi kuin ihminen.

13. Miksi riitelet häntä vastaan, jos hän ei vastaa kaikkiin ihmisen sanoihin?”

Jes. 40:13

Jumala puhuu monin tavoin

14. ”Jumala puhuu tavalla ja puhuu toisella, sitä vain ei huomata.

15. Unessa, öisessä näyssä, kun raskas uni valtaa ihmiset ja he nukkuvat vuoteillaan,

16. hän avaa ihmisten korvat ja vahvistaa sinetillä heille antamansa varoituksen,

Job 36:10

17. kääntääkseen ihmisen pois pahasta teosta, varjellakseen miestä ylpeydestä,

18. säästääkseen hänet joutumasta hautaan, hänen elämänsä syöksymästä miekkaan.”

Sairauskin voi puhutella

19. ”Häntä kuritetaan myös tuskalla vuoteessa, kun hänen luissaan on alituinenkipu.

20. Hänen henkensä inhoaa leipää ja sielunsa herkkuruokaa.

21. Hänen lihansa kuihtuu olemattomiin, ja hänen luunsa, ennen näkymättömät, paljastuvat.

22. Näin hän lähenee hautaa, hänen henkensä kuoleman lähettiläitä.

23. Jos hänen puolellaan silloin on enkeli, välittäjä, yksi tuhansista, niistä, jotka ilmoittavat ihmiselle, mikä on oikein,

Hepr. 1:14

24. niin Jumala armahtaa häntä ja sanoo: ’Päästä hänet joutumasta hautaan, minä olen saanut lunastusmaksun.’

25. Silloin hänen ruumiinsa uhkuu nuoruuden voimaa, hän palaa takaisin nuoruutensa päiviin.

26. Hän rukoilee Jumalaa, ja Jumala on hänelle suosiollinen. Hän saa riemuiten katsella Jumalan kasvoja. Näin Jumala palauttaa ihmiselle hänen vanhurskautensa.

Jes. 58:9

27. Hän laulaa nyt muille ihmisille: ’Minä tein syntiä ja vääristin oikeuden, mutta minulle ei maksettu samalla mitalla.

28. Hän pelasti minut joutumasta hautaan, ja henkeni saa katsella valoa.’

29. Jumala tekee kaiken tämän miehelle kaksi, jopa kolmekin kertaa

30. palauttaakseen hänet haudasta ja antaakseen elämän valon loistaa hänelle.”
Ps. 56:14

Kuule minua, Job

31. ”Tarkkaa, Job, kuule minua, vaikeja ja anna minun puhua.

32. Mutta jos löydät sanoja, vastaa minulle. Puhu, sillä mielelläni soisin sinun olevan oikeassa.

33. Jos et, niin kuule minua, vaikeja, niin minä opetan sinulle viisautta.”

ELIHUN TOINEN PUHE

34. LUKU

Tutkikaamme, mikä on oikein

1. Elihu jatkoi:

2. ”Kuulkaa minun sanojani, te viisaat, kuunnelkaa minua, te tietomiehet.

3. Korvahan koettelee sanat, kitalaki maistaa ruuan maun.
Job 12:11

4. Tutkikaamme, mikä on oikein, yrittäkäämme yhdessä ymmärtää, mikä on hyvää.

5. Onhan Job sanonut: ’Olen oikeassa, mutta Jumala on riistänyt minulta oikeuteni.
Job 13:18,23:10,27:2–6

6. Vaikka puolellani on oikeus, minua pidetään valehtelijana. Nuolenhaava minussa on parantumaton, vaikka en ole mitenkään rikkonut.’

7. Kuka muu on sellainen kuin Job, joka juo pilkkasanoja kuin vettä,
Job 15:16

8. joka liittyy väärintekijöiden seuraan ja vaeltaa jumalattomien miesten parissa?

9. Hänhän sanoo: ’Ei mies siitä hyödy, että elää Jumalalle mieliksi.’”
Job 9:22

Jumalassa ei ole vääryyttä

10. ”Sen tähden kuulkaa minua, te ymmärtäväiset miehet! Pois se, että Jumalassa olisi jumalattomuutta tai Kaikkivaltiaassa vääryyttä.

5. Moos. 32:4; Job 36:23; Room. 3:5

11. Hän maksaa ihmiselle hänen tekojensa mukaan ja antaa miehen kohdata vaelluksensa hedelmät. Ps. 62:13; Sananl. 24:12; Jer. 17:10,32:19; 2. Kor. 5:10

12. Totisesti, Jumala ei tee väärin, Kaikkivaltias ei vääristä oikeutta.

Ps. 51:6

13. Kuka on määrännyt hänet hallitsemaan maata? Kuka on perustanut koko maanpiirin?

14. Jos hän huomioisi vain itsensä ja vetäisi takaisin Henkensä, elämänhenkäyksen,

15. niin kaikki liha menehtyisi yhdellä kertaa ja ihminen tulisi jälleen tomuksi.
Ps. 104:29; Saarn. 12:7

16. Jos sinulla on ymmärrystä, kuule tätä, kuuntele tarkoin sanojani.

17. Voisiko todella hallita se, joka vihaa oikeutta? Tuomitsetko sinä syylliseksi Vanhurskaan ja Voimallisen,

18. joka sanoo kuninkaalle: ’Sinä kelpoton’, ja ylimyksille: ’Sinä jumalaton’,

19. joka ei pidä päämiesten puolta eikä aseta ylhäistä alhaisen edelle – ovathan he kaikki hänen kätensä tekoa. 5. Moos. 10:17; 2. Aik. 19:7; Ap. t. 10:34; Room. 2:11; Gal. 2:6

20. Yhtäkkiä, keskellä yötä, he kuolevat. Ihmiset horjuvat ja menehtyvät, mahtava siirretään pois käden koskemmasta.
2. Moos. 12:29; 2. Kun. 19:35

21. Sillä Jumalan silmät valvovat ihmisen teitä, hän näkee kaikki ihmisen askeleet.
Job 31:4; Sananl. 5:21

22. Ei ole pimeyttä, ei synkeyttä, johon väärintekijät voisivat piiloutua.

Ps. 139:11,12

23. Jumala ei ilmoita ihmiselle määrääkää, jolloin tämän on astuttava tuomiolle hänen eteensä.

24. Tutkimatta hän murskaa mahtavat ja asettaa toiset heidän sijaansa.

Luuk. 1:52

25. Hän tuntee heidän tekonsa, yöllä hän syökee heidät alas, ja he muserutuvat.

26. Jumala ruoskii heitä kuin ainakin jumalattomia julkisella paikalla,

27. koska he luopuivat seuraamasta häntä eivätkä vähääkään välittäneet hänen teistään.

28. Vähäosaisen huudon he saivat kohoamaan hänen eteensä, ja hän kuuli kurjien huudon. 2. Moos. 22:22

29. Jos hän on hiljaa, kuka hänet siitä tuomitsee syylliseksi? Jos hän peittää kasvonsa, kuka voi hänet nähdä? Niin kansaa kuin ihmistäkin hän valvoo,

30. ettei jumalaton ihminen pääse hallitsemaan, ei kukaan niistä, jotka ovat kansalle ansaksi.”

Job puhuu ymmärtämättömästi

31. ”Sanotaanko Jumalalle: ’Olen kärsinyt rangaistuksen, en enää tee pahaa.

32. Opetä sinä minulle, mitä en voi ymmärtää. Jos olen tehnyt vääryyttä, en sitä enää tee’?

33. Sinunko mielesi mukaan hänen pitäisi palkita ja rangaista, kun olet niin tyytymätön? Sinunhan on tehtävä valinta eikä minun. Puhu, mitä tiedät.

34. Miehet, joilla on ymmärrystä, sanovat minulle, viisas mies, joka kuuntelee minua, lausuu:

35. ’Job puhuu taitamattomasti, hänen sanoistaan puuttuu ymmärrys.

36. Kunpa Jobia koeteltaisiin lakkaamatta! Hänhän vastaa kuin väärintekijät!

37. Syntiinsä hän lisää kapinallisuuden, paukuttaa käsiään keskellämme ja syyttää sanoja Jumalaa vastaan.”

ELIHUN KOLMAS PUHE

35. LUKU

Jumala on ihmisen yläpuolella

1. Elihu jatkoi puhettaan:

2. ”Onko mielestäsi oikein, että sanot olevasi vanhurskaampi kuin Jumala?

3. Sinähän kysyt: ’Mitä se minua hyödyttää? Hyödynkö vanhurskaudesta enemmän kuin synninteosta?’

4. Minä vastaan sinulle ja myös ystäville, jotka ovat luonasi.

5. Luo silmäsi taivaalle ja katso, katsele pilviä, jotka ovat korkealla yläpuolellasi.

6. Jos syntiä teet, mitä sillä hänelle teet? Vaikka sinulla olisi paljonkin rikoksia, miten se häntä haittaa? Job 7:20

7. Jos olet vanhurskas, mitä hän siitä saa? Ottaako hän jotakin sinun kädestäsi? Job 22:3,41:3; Room. 11:35

8. Ihmistä, itsesi kaltaista, koskee jumalattomuutesi ja ihmislasta sinun vanhurskautesi.

9. Sorron paljoutta valitetaan, huudetaan apua mahtavien käsivartta vastaan.

10. Ei kysyt: ’Missä on Jumala, minun Luoja, joka yöllä saa viriämään’⁹¹ ylistyslaut,

11. joka opettaa meille enemmän kuin maan eläimille ja antaa meille viisautta enemmän kuin taivaan linnuille?’

12. Huudetaan apua, mutta hän ei vastaa pahojen ylpeyden tähden.”

Asiasi on Jumalan edessä

13. ”Mutta turhuuksia Jumala ei kuule, Kaikkivaltias ei ota sellaista huomioon,

14. saati jos sanot, ettet voi häntä nähdä. Asia on hänen edessään, odota häntä. Job 23:3,8

15. Mutta nyt, kun hän ei vaadi tilille vihassaan eikä kovin kiinnitä huomiota ylimielisyyteen,

16. niin Job avaa suunsa puhumaan joutavia ja syyttää suuria sanoja ilman ymmärrystä.” Job 34:35

ELIHUN NELJÄS PUHE

36. LUKU

Jumala ei halveksi ketään

1. Elihu jatkoi puhettaan:

2. ”Maltahan vähän, niin ilmoitan sinulle jotakin, sillä vielä minulla on sanoja Jumalan puolustukseksi.

3. Minä noudan tietoni kaukaa ja osoitan vanhurskaaksi hänet, joka on minut tehnyt.

⁹¹ 35:10. Kirj.: ”antaa”.

4. Sanani eivät totisesti ole valhetta, edessäsi on mies, jolla on täydellinen tieto.

5. Katso, Jumala on voimallinen mutta ei halveksi ketään. Hänen ymmärryksensä voima on väkevä.

6. Jumalattoman hän ei anna elää, mutta kurjille hän hankkii oikeuden.

7. Hän ei käännä silmiään vanhurskaista vaan antaa heidän istua kuninkaiden kanssa ikuisesti valtaistuimella. He kohoavat korkealle.

Ps. 33:

18,34:16,113:7

8. Jos heidät kytketäänkin kahleisiin, sidotaan kurjuuden köysillä,

9. niin hän ilmoittaa heille, mitä he ovat tehneet ja miten rikkoneet pöyhkeilyllään.

10. Hän avaa heidän korvansa nuhtelulle ja käskää heidän kääntymään pois vääryydestä.

Job 33:16

11. Jos he tottelevat ja palvelevat häntä, he saavat viettää päivänsä onnellisina ja vuotensa tyytyväisinä.

5. Moos. 30:19

12. Mutta jos he eivät tottele, he syöksyvät miekkaan ja menehtyvät ymmärtämättömyyteensä.

13. Jumalattomat pysyvät vihamielisinä eivätkä huuda apua, kun hän on heidät vanginnut.

14. He kuolevat nuoruudessaan, heidän elämänsä päättyy pyhäkön miesporttojen joukossa.

15. Kurjan Jumala pelastaa hänen kurjuutensa kautta ja avaa hänen korvansa ahdingon aikana.”

Vääryys on ihmiselle mieluisampi kuin kärsimys

16. ”Sinutkin houkutteli ahdingosta avara tila, jossa ei ole ahtautta, ja rasvaisista ruoista notkuvan ruokapöydän rauha.

Ps. 23:5

17. Nyt kohtasi sinua täysin määrin jumalattoman tuomio, tuomio ja oikeus ovat käyneet sinuun käsiksi.

18. Älköön kärsimyksen polte houkuttele sinua pilkkaamaan, älköön lunastusmaksun suuruus viekö sinua harhaan.

19. Voivatko avunhuutosi ja kaikki voimanponnistuksesi auttaa sinut ahdingosta?

20. Älä ikävöi yötä, joka siirtää kansat paikoiltaan.

Job 34:20

21. Varo, ettet käännä vääryyteen, vaikka valitsisitkin mieluummin sen kuin kärsimyksen.”

Emme voi käsittää Jumalan suuruutta

22. ”Katso, Jumala on valtava voimassaan. Kuka on hänen kaltaisensa opettaja?

23. Kuka määrää hänen tiensä? Kuka sanoo hänelle: ’Sinä olet tehnyt vääryyttä’?

5. Moos. 32:4; Job 8:3

24. Muista sinäkin ylistää hänen töitään, niitä, joiden kiitosta ihmiset laulavat.

25. Kaikki ihmiset näkevät ne, kuolevaiset katselevat niitä kaukaa.

Job 26:14

26. Jumala on suuri, emmekä me häntä käsitä, hänen vuosiensa luku on tutkimaton.

Ps. 92:9,102:13,19;

Jes. 63:16; Hepr. 1:12

27. Hän vetää ylös vesipisarat, tiivistää sumun sateeksi.

28. Pilvet sitä vuodattavat, valuttavat ihmispaljouden päälle.

29. Kuka ymmärtää pilvien leviämisen ja jyrähdykset hänen majastaan?

30. Katso, hän levittää niiden yli valonsa ja peittää meren syvyyydet.

31. Näin hän rankaisee kansoja, näin antaa runsaan ravinnon.

32. Hän täyttää molemmat kätensä leimauksella ja käskää salamoiden osua maaliinsa.

33. Jylinä ilmoittaa hänen tulostaan, karjakin tietää, mitä on tulossa.”

37. LUKU

Jumala hallitsee luomakuntaa

1. ”Sen vuoksi sydämeni vapisee ja hypähtää paikoiltaan.

2. Kuulkaa, kuulkaa hänen äänensä pauhua ja kohinaa, joka käy ulos hänen suustaan!

Ps. 29:3

3. Hän antaa sen kaikua vapaasti kaiken taivaan alla ja lähettää leimauksensa maan ääriin asti.

4. Heti perään ärjyy ukkonen, hän antaa ylvään äänensä jylistä. Ei hän pidättelee vaan antaa äänensä raikua.

5. Ihmeellisesti jylisee Jumalan ääni, hän tekee suuria tekoja, joita emme voi käsittää. Job 5:9,9:10

6. Hän sanoo lumelle: 'Putoa maa-han', samoin sadekuurolle, valtaville rankkasateilleen. Ps. 147:16

7. Näin hän sinetöi jokaisen kädet, että hänen luomansa ihmiset saisivat ymmärrystä.

8. Pedot vetäytyvät piiloon ja pysyvät luolissaan.

9. Raju ilma tulee kammiostaan, pohjatuuli tuo pakkasen. Ps. 135:7

10. Jää syntyy Jumalan henkäyksensä, ja vetten lakeudet jäähmettyvät.

Job 38:29

11. Hän kuormaa pilvet kosteudella ja levittää välähtelevät ukkospilvensä.

12. Hän ohjaa niitä. Ne vyöryvät sinne tänne hänen ohjauksessaan tehdäkseen kaiken, mitä hän niille määrää maanpiirin päällä. Ps. 148:8

13. Hän antaa niiden kohdata maata, milloin kuritukseksi, milloin armon osoitukseksi.

14. Kuuntele tätä tarkoin, Job, pysähdy ja tarkkaa Jumalan ihmetekoja.

15. Tiedätkö, kuinka Jumala antaa pilville käskynsä ja kuinka hän saa ne välähtämään?

16. Käsitätkö pilvien tasapainon ja Kaikkitietävän ihmeet?

17. Sinä, jota vaatteet kuumentavat, kun maa on raukeana etelätuulesta,

18. sinäkö pingottaisit hänen kanssaan taivaan, joka on luja kuin valettu kuvastin?"

Jumalan pelottava valtasuuruus

19. "Neuvo meille, mitä meidän on hänelle sanottava. Pimeyden tähden emme kykene saamaan aikaan mitään.

20. Olisiko hänelle ilmoitettava, että tahdon puhua? Kukapa vaatisi omaa tuhoaan!

21. Näinkin on: ihmiset eivät näe valoa, joka loistaa kirkkaana taivaalla, kun tuuli on puhaltanut ja puhdistanut sen.

22. Pohjoisesta tulee kullanhohde. Jumalaa ympäröi pelottava majesteettius.

23. Kaikkivaltiasta emme voi tavoittaa, häntä, joka on suuri voimassa. Oi-keamielistä ja täydellisen vanhurskasta hän ei vaivaa.

24. Sen tähden ihmiset häntä pelkäävät. Hän ei katso kehenkään, joka on omasta mielestään viisas⁹²."

HERRAN ENSIMMÄINEN PUHE

38. LUKU

Nyt minä kysyn sinulta, Job

1. Silloin Herra vastasi Jobille myrskyn keskeltä ja sanoi: 1. Kun. 19:1; Hes. 1:4

2. "Kuka on tämä, joka hämärtää minun tarkoitukseni ymmärtämättömillä puheillaan?"

3. Vyötä nyt kupeesi kuin mies! Minä kyselen sinulta, opeta sinä minua. Job 40:2,42:4

4. Missä olit silloin, kun minä maan perustin? Ilmoita se, jos ymmärryksesi riittää." Ps. 24:2

Herra on luonut taivaan ja maan

5. "Kuka määräsi maan mitat – sinä hän sen tiedät! Tai kuka veti mittanuoran sen yli? Sananl. 30:4; Jes. 40:12

6. Mihin upotettiin sen peruspylväät, kuka pani paikoilleen sen kulmakiven,

7. kun kaikki aamutähdet riemuitsivat ja kaikki Jumalan pojat puhkesivat riemuhuutoon?

8. Kuka sulki meren ovilla, kun se murtautui esiin kohdustaan, Ps. 104:6–9

9. kun minä annoin sille pilven vaatteen ja synkän pimeyden kapaloiksi,

⁹² 37:24. Kirj.: "sydämeltään viisas" tai "sydämessään viisas".

10. kun minä säädin sille rajani, ase-
tin paikoilleen sen teljet ja ovet

Ps. 33:7; Jer. 5:22

11. ja sanoin: 'Tähän asti saat tulla
mutta et pitemmälle, tässä täytyy sinun
ylväiden aaltojesi asettua?'

12. Oletko milloinkaan käskenyt päi-
vän koittaa tai osoittanut aamuruskolle
paikan,

13. että se tarttuisi kiinni maan lie-
peisiin ja ravistaisi jumalattomat siitä
pois?

14. Maa muuttaa muotoaan kuin savi
sinetin alla, ja kaikki tulee näkyviin kuin
vaatetetettuna.

15. Jumalattomilta riistetään heidän
valonsa, ja kohotettu käsivarsi murska-
taan.

16. Oletko käynyt meren lähteillä asti
ja kulkenut tutkimassa syvyydet?

1. Moos. 7:11

17. Ovato kuoleman portit paljastu-
neet sinulle, oletko nähnyt kuoleman-
varjon portit?

Ps. 9:14, 107:18

18. Oletko tutkinut maan koko laa-
juudessaan? Ilmoita, jos kaiken tämän
tiedät!

19. Mikä on tie sinne, missä valo
asuu, ja missä on pimeyden asuinsija,
20. että voisit sen alueelleen, kun
tunnet sen majalle vievät polut?

21. Sinähän sen tiedät, kun synnyit
jo siihen aikaan. Onhan päiväsi luku
ylen suuri!

22. Oletko käynyt lumen varastohuo-
neissa, oletko nähnyt rakeiden varas-
tot,

23. jotka minä olen säästänyt ahdin-
gon ajaksi, taistelun ja sodan päiväk-
si?

2. Moos. 9:18; Joos. 10:11; Jes. 32:19

24. Mitä tietä valo jakaantuu ja itä-
tuuli leviää yli maan?

25. Kuka on avannut väylän sade-
kuurolle ja ukkospilvelle tien,

Job 28:26

26. niin että se sataa maahan, joka
on asumaton, autiomaahan, jossa ei
ihmistä ole?

27. Näin saa autio aavikko vettä kyl-
likseen, ja maa kasvaa vihreää ruo-
hoa.

Ps. 107:35

28. Onko sateella isää? Kuka on
saanut aikaan kastepisarat?

29. Kenen kohdusta jää on tullut?
Kuka on synnyttänyt taivaan huurteen?

30. Vesi kätkeytyy kuin kiven alle,
syvyyden pinta sulkeutuu.

31. Pystytkö solmimaan yhteen Seu-
lasten siteet tai irrottamaan kahleista
Kalevanmiekan?

Job 9:9

32. Voitko tuoda esiin eläinradan
tähdet aikanaan ja taluttaa Leijonaa
pentuineen?

33. Tunnetko taivaan lait? Sinäkö
säädät, miten se maata hallitsee?

34. Kantaako äänesi pilviin asti?
Saatko vesimassat peittämään itsesi?

35. Pystytkö lähettämään salamat
matkaan? Sanovatko ne sinulle: 'Tässä
me olemme?'

36. Kuka on antanut iibis-linnulle⁹³
viisauden? Kuka on antanut kukolle
ymmärryksen?

37. Kuka laskee viisaudessaan pilvi-
en luvun? Kuka kaataa tyhjiksi taivaan
leilit,

38. kun multa on kuin valettua me-
tallia ja maakokkareet toisiinsa taker-
tuneita?

39. Sinäkö ajat saaliin leijonalle, tyy-
dytät nuorten leijonien nälän,

Ps. 104:21, 27, 28

40. kun ne kyyristelevät luolissaan ja
väijyvät tiheikössä?

41. Kuka hankkii ravinnon korpeille,
kun niiden poikaset huutavat Jumalan
puoleen ja harhailevat ympäriinsä ruo-
kaa vailla?"

39. LUKU

Herra on luonut eläinkunnan

1. "Tiedätkö sinä vuorikauristen poi-
kimisajat, valvotko sinä peurojen syn-
nytyskipuja?

2. Lasketko, milloin niiden kuukau-
det tulevat täyteen? Tiedätkö ajan,
jolloin ne poikivat?

3. Ne kyyristyvät maahan, synnyttä-
vät vasansa ja pääsevät synnytystus-
kistaan.

93 38:36. Tai: "(ihmisen) sisimpään".

4. Niiden vasat vahvistuvat ja kasvavat kedolla. Ne lähtevät pois eivätkä enää palaa.

5. Kuka on päästänyt villiaasin vaapaaksi, kuka on irrottanut villiaasin siteet, Job 24:5

6. sen, jolle minä annoin asunnoksi aron, asuinsijaksi suola-aavikon?

7. Se nauraa kaupungin hälinälle, ajajan huutoa se ei kuuntele.

8. Se hakee vuorilta laitumensa ja etsii kaikkea vihreää.

9. Suostuuko villihärkä sinua palvelemaan? Yöpyykö se syöttökaukalosi ääressä? 4. Moos. 24:8

10. Voitko ohjaksilla pakottaa villihärän vaolle? Äestääkö se laaksonpohjia sinua seuraten?

11. Voitko luottaa siihen, kun sen voima on niin suuri? Voitko jättää työsi sen tehtäväksi?

12. Voitko uskoa, että se palauttaa viljasi ja kokoaa ne sinun puimatanteerellesi?

13. Strutsin siipi lepattaa iloisesti, mutta asuuko sen sulissa ja höyhenissä haikaran hellyys?

14. Se jättää munansa maahan, antaa niiden hautua hiekan lämmössä.

15. Se unohtaa, että jalka voi ne murskata, metsän eläimet voivat polkea ne rikki.

16. Se on tily poikasilleen aivan kuin ne eivät olisikaan sen omia. Hukkaan menee sen vaiva, mutta sitä se ei pelkää. Valit. 4:3

17. Onhan Jumala kieltänyt siltä viisauden ja jättänyt sen ymmärryksestä osattomaksi.

18. Kun se kiittää ilmaa piesten, se nauraa hevoselle ja ratsumiehelle.

19. Annatko sinä hevoselle voiman, puetko sinä sen kaulaan hulmuavan harjan?

20. Sinäkö saat sen hyppimään kuin heinäsirkan? Sen uljas korskunta on pelottavaa.

21. Se kuopii lakeuden pintaa ja iloitsi, voimalla se syöksyy päin aseita.

22. Se nauraa pelolle, ei se säiky eikä väistä miekkaa.

23. Sen yllä rämisee nuoliviini, välkehtii keihäs ja peitsi.

24. Kiihkoisasti tömistäen se taivalta ahmii, mikään ei sitä pidättele, kun soofar-torvi soi.

25. Milloin vain sotatorvi⁹⁴ soi, se hirnuu: ihahaa! Jo kaukaa se vainuaa taistelun, päälliköiden karjunnan ja sotahuudon äänen.

26. Sinunko ymmärryksesi voimasta haukka kohooa, levittää siipensä kohti etelää?

27. Sinunko käskystäsi kotka lentää korkeuksiin ja tekee pesänsä korkealle?

28. Kalliolla se asuu, siellä se yöpyy, kallion kielekkeellä vuorilinnassaan.

29. Sieltä se tähystelee syötävää, sen silmät katsovat kauas.

30. Sen poikaset särpivät verta. Missä on kaatuneita, siellä on sekin.”

Matt. 24:28; Luuk. 17:37

40. LUKU

Job nöyryty Herran edessä

1. Herra sanoi vielä Jobille:

2. ”Tahtooko vikoilija käydä oikeutta Kaikkivaltiasta vastaan? Jumalan nuhtelija vastatkoon tähän!” Jes. 45:9

3. Silloin Job vastasi Herralle:

4. ”Minähän olen vähäinen, mitä voisin sinulle vastata? Panen käteni suuni eteen.

5. Kerran olen puhunut, enää en virka mitään. Kahdestikin puhuin, enää en sitä tee.”

HERRAN TOINEN PUHE

Onko sinun käsivartesi niin kuin Jumalan käsivarsi?

6. Silloin Herra vastasi Jobille myrskyn keskeltä:

7. ”Vyötä nyt kupeesi kuin mies! Minä kyselen sinulta, opeta sinä minua. Job 38:8

8. Teetkö sinä tyhjäksi minun tuomioni? Tuomitsetko minut syylliseksi, jotta olisit itse oikeassa?

94 39:25. Alkutekstissä: šoofar.

9. Onko käsivartesi kuin Jumalan käsivarsi? Voitko ylistä äänelläsi niin kuin hän jylisee?

10. Kaunista itsesi kunnialla ja majesteettiudella, pukeudu loistoon ja kirkkauteen.

11. Päästä vihasi valloilleen, katso kaikkia ylpeitä ja lannista heidät.

12. Nöyryyttä katseellasi kaikki ylpeät ja murskaa jumalattomat siihen paikkaan.

13. Kätke heidät kaikki tomuun, sulje heidän kasvonsa salaiseen paikkaan.

14. Silloin minäkin ylistän sinua, kun oikea kätesi on sinua auttanut.”

Herra loi Behemotin

15. ”Katso Behemotia, jonka minä loin niin kuin sinutkin. Se syö ruohoa kuin naudat.

16. Katso, sen voima on lanteissa, sen väkevyys vatsalihaksissa.

17. Se ojentaa häntänsä jäykäksi kuin setripuun, sen reisijänteet ovat kuin punottua köyttä.

18. Sen luut ovat kuin vaskiputket, selkäranka kuin rautatanko.

19. Behemot on Jumalan töistä ensimmäinen. Sen luoja ojentaa sille miekan.

20. Sille kantavat satonsa vuoret, joilla kaikki metsän eläimet kisailevat.

21. Lootuspensaiden alla se makaa, ruovikon ja rämeen kätkössä.

22. Lootukset peittävät sen varjoonsa, puron pajut ympäröivät sitä.

23. Se ei säiky, vaikka virta on väkevä, se on huoleton, vaikka itse Jordan kuohuisi sen kitaan.

24. Kukapa kävisi kiinni sen silmiin? Kuka lävistäisi koukulla sen turvan?”

Herra loi Leviatanin

25. ”Voitko vetää ongella ylös Leviatanin tai pitää siimalla aloillaan sen kielen? Ps. 104:26

26. Voitko kiinnittää kaislaköyden sen kuonoon ja lävistää atraimella sen leuat?

27. Anooko se sinulta hartaasti armoa? Puhuuko se sinulle mielistellen?

28. Tekeekö se liiton sinun kanssasi, niin että saat sen olemaan orjanasi ainaisesti?

29. Voitko leikkiä sillä niin kuin pikkulinnulla tai sitoa sen tyttäriäsi varten?

30. Hierovatko pyyntimiehet siitä keskenään kauppaa? Paloittelevatko he sen kauppiaiden kesken?

31. Voitko iskeä sen nahan täyteen keihäitä ja sen pään kalaharpuunointa?

32. Käyhän vain käsiksi siihen! Tulet muistamaan sen ottelun, et yritä toista kertaa!”

41. LUKU

Leviatanin kuvauksen jatkoa

1. ”Ymmärräthän, että siinä pettää toivo. Jo sen pelkästä näkemisestä sortuu maahan.

2. Ei kukaan ole niin hurja, että ärsyttäisi sitä. Kuka sitten kestäisi minun edessäni?

3. Kuka on ensin antanut minulle jotakin, joka minun olisi korvattava? Minunhan on kaikki, mitä on taivaan alla. Ps. 24:1,50:12; Room. 11:35

4. En malta olla puhumatta Leviatanin jäsenistä, sen voimasta ja sopu-suhtaisuudesta.

5. Kuka voi riisua siltä päällyysvaatteen, kuka tunkeutua sen hammasrivien väliin?

6. Kuka on avannut sen kasvojen ovet? Sen hampaitten ympärillä on kauhu.

7. Sen ylpeytenä ovat selkäkilpien rivit, lujalla sinetillä kiinnitetyt.

8. Ne sopivat tarkasti toisiinsa, tuuli ei pääse niiden lävitse.

9. Ne liittyvät tiiviisti yhteen, pysyvät kiinni eivätkä irtoa toisistaan.

10. Valo välähtää, kun Leviatan avastaa. Sen silmät ovat kuin aamuruskon silmät.

11. Sen kidasta lähtee tulisoihutuja, sinkoilee säkeniä.

12. Sen sieraimista suitsuaa savu kuin kiehuvasta kattilasta ja kaislatulesta.

13. Sen puhallus sytyttää hiilet, ja sen suusta lähtee liekki.

14. Sen niskassa asuu voima, ja sen edellä hyppelee kauhu.

15. Sen lihapoimut ovat kiinteät, ne ovat kuin valetut, järkkymättömät.

16. Sen sydän on valettu kovaksi kuin kivi, kovaksi kuin alempi jauhinkivi.

17. Kun se nousee, väkevät miehet kauhistuvat, kauhistuneina he vetäytyvät pois.

18. Jos sen kimppuun käydään miekoin, ei se tehoa, ei tehoa peitsi, ei heittoase eikä nuoli.

19. Rauta on sille kuin olkea, vaski kuin lahoa puuta.

20. Ei aja sitä pakoon nuoli, jousen poika, oljiksi muuttuvat sen edessä linokivet.

21. Nuija on sille kuin heinänkorsi, keihästen suhinalle se nauraa.

22. Sen vatsapuolella on kuin teräviä saviastiansiruja, se kyntää mutaa leveästi kuin puimaäes.

23. Se saa syvyyden kiehumään kuin padan, tekee meren voidekattilan kaltaiseksi.

24. Jälkeensä se jättää loistavan polun, syvyydellä näyttää olevan hopeahapset.

25. Maan päällä ei ole sen vertaista. Se on luotu pelottomaksi.

26. Se katselee halveksien kaikkea korkeaa, se on kaikkien ylväitten eläinten kuningas.”

JOBIN VASTAUS HERRALLE

42. LUKU

Job tunnustaa Herran kaikkivaltiuden

1. Silloin Job vastasi Herralle:

2. ”Minä tiedän, että sinä voit kaiken eikä mikään päätöksesi ole sinulle ehdoton toteuttaa. Ps. 115:3; Jes. 40:26

3. Sinä kysyt: ’Kuka on tämä, joka hämärtää minun tarkoitukseni ymmärtämättömillä puheillaan?’ Siksi vastaan: minä puhuin ymmärtämättömästi asioista, jotka ovat kovin ihmeellisiä minun käsittää. Job 38:2

4. Kuuntele nyt minua, kun minä puhun. Minä kysyn, opeta sinä minua.

5. Vain korvakuulolta olen sinusta kuullut, mutta nyt ovat silmäni nähneet sinut.

6. Sen tähden peruutan puheeni ja kadun tomussa ja tuhkassa.”

Joona 3:6; 1. Kor. 11:31

LOPPUSANAT

Herran sanat Jobin kolmelle ystävälle

7. Puhuttuaan Jobille nämä sanat Herra sanoi teemanilaiselle Elifakselle: ”Minun vihani on syttynyt sinua ja sinun kahta ystävääsi kohtaan, koska ette ole puhuneet minusta oikein niin kuin palvelijani Job.

8. Ottakaa siis seitsemän sonnimulikkaa ja seitsemän pässiä, menkää minun palvelijani Jobin luo ja uhratkaa puolestanne polttouhri, ja palvelijani Job rukoilkoon teidän puolestanne. Tehdäkseni hänelle mieliksi en määrää teille hūpeällista rangaistusta siitä, etette puhuneet minusta oikein niin kuin palvelijani Job.” 1. Moos. 20:7; Job 22:30

9. Teemanilainen Elifas, suuhilainen Bildad ja naamalainen Tsoofar menivät ja tekivät niin kuin Herra oli heille puhunut, ja Herra oli Jobille suosiollinen. 1. Moos. 19:21,20:7

10. Kun Job rukoili ystäviensä puolesta, Herra käänsi Jobin kohtalon. Ja Herra antoi Jobille kaksin verroin kaikkea, mitä hänellä ennen oli ollut.

11. Kaikki hänen veljensä ja sisarensa ja kaikki entiset tuttavat tulivat hänen luokseen ja aterioivat hänen kanssaan hänen talossaan. He osoittivat hänelle myötätuntoa ja lohduttivat häntä kaiken sen onnettomuuden vuoksi, jonka Herra oli antanut häntä kohdata. Kukin heistä antoi hänelle yhden kesitan hopeaa ja yhden kultaisen korurenkaan. 1. Moos. 33:19

12. Herra siunasi Jobin elämän loppuvaiheita vielä runsaammin kuin sen alkupuolta, niin että hän sai neljätoistatuhatta lammasta, kuusituhatta ka-

meliala, tuhat härkäparia ja tuhat aasin-
tammaa. Job 1:3

13. Hän sai vielä seitsemän poikaa
ja kolme tytärtä.

14. Ensimmäiselle tyttärelle hän an-
toi nimen Jemima, toiselle nimen Ke-
sia ja kolmannelle nimen Keren-Hap-
puuk⁹⁵.

95 42:14. Nimi *Jemima* merkitsee "turtu-
rikyyhky", *Kesia* merkitsee "kassia" ja *Keren-
Happuuk* "silmämaalisarvi".

15. Eikä koko maassa ollut niin kau-
niita naisia kuin Jobin tyttäret. Heidän
isänsä antoi heille perintöosan, niin
kuin heidän veljilleenkin.

16. Tämän jälkeen Job eli vielä sa-
taneljäkymmentä vuotta ja sai nähdä
lapsensa ja lastensa lapset aina nel-
jänteen polveen asti. Sananl. 17:6

17. Sitten Job kuoli vanhana ja elä-
mästä kyllänsä saaneena.

1. Moos. 25:8,35:29

PSALMIEN KIRJA

ENSIMMÄINEN KIRJA

PSALMI 1

Vanhurskaan tie ja jumalattoman tie

1. Autuas se mies, joka ei vaella jumalattomien neuvon mukaan, ei viivy syntisten teillä eikä istu pilkkaajien parissa,

Ps. 26:4–5, 119:1, 128:1;
Sananl. 1:10, 3:31, 4:14

2. vaan on mieltynyt HERRAN opetukseen ja tutkii sitä päivin ja öin.

5. Moos. 6:6–9, 11:18–19; Joos. 1:8;
Ps. 119:55, 62, 97

3. Hän on kuin vesipurojen ääreen istutettu puu, joka antaa hedelmänsä ajallaan ja jonka lehti ei lakastu. Kaikki, mitä hän tekee, menestyy. Ps. 92:13–15;
Jes. 61:3; Jer. 17:8

4. Niin ei ole jumalattomien laita, vaan he ovat kuin akanat, joita tuuli lennättää.

Job 21:18; Ps. 35:5;
Jes. 17:13, 29:5; Jer. 13:24; Hoos. 13:3

5. Sen tähden jumalattomat eivät kestä tuomiolla eivätkä syntiset vanhurskaiden seurakunnassa.

Matt. 25:32–45

6. Sillä HERRA tuntee vanhurskaiden tien, mutta jumalattomien tie vie tuhoon.

Sananl. 2:8, 10:25, 28; Mal. 3:16;
2. Tim. 2:19

PSALMI 2

Herra ja hänen Voideltunsa

1. Miksi kansat kohisevat ja kansakunnat turhia ajattelevat? Ap. t. 4:25–26

2. Maan kuninkaat nousevat, ruhtinaat yhdessä pitävät neuvoa HERRAA ja hänen Voideltuun vastaan:

Ps. 41:8; Jes. 61:1

3. ”Katkaiskaamme yltämme heidän kahleensa, heittäkäämme päältämme heidän köytensä.” Luuk. 19:14; Ilm. 19:19

4. Hän, joka istuu taivaassa, nauraa, Herra pilkkaa heitä.

Ps. 37:13, 59:9;
Sananl. 1:26, 3:34

5. Silloin hän puhuu heille vihasaan, kauhistuttaa heitä kiivaudestaan:

6. ”Minä olen asettanut kuninkaani Siioniin, pyhälle vuorelleni.”

Ps. 89:28, 110:1

7. Tahdon ilmoittaa, mitä HERRA on säättänyt. Hän sanoi minulle: ”Sinä olet minun Poikani, tänä päivänä minä sinut synnytin.

Ap. t. 13:33; Hepr. 1:5, 5:5

8. Pyydä minulta, niin minä annan kansat perinnöksesi ja maan ääret omiksesi.

Ps. 22:28, 72:8; Sak. 9:10

9. Rautaisella valtikalla sinä ne murskaat, särjet kuin saviastian.”

Ilm. 2:27, 19:15

10. Tulkaa siis järkiinne, kuninkaat! Ottakaa nuhteesta opiksenne, maan tuomarit!

11. Palvelkaa HERRAA hänen pelossaan, iloitkaa ja vaviskaa.

Fil. 2:12

12. Suudelkaa Poikaa, ettei hän vihastuisi ettekä te suistuisi tieltä, sillä hänen vihansa syytty äkkiä. Autuaista ovat kaikki, jotka häneen turvaavat.

Ps. 34:9, 84:13; Jes. 30:18; Jer. 17:7;
Ilm. 11:18

PSALMI 3

Ahdistetun rukous

1. Daavidin psalmi hänen paetessaan poikaansa Absalomia.

2. Sam. 15:13–14

2. HERRA, kuinka paljon minulla onkaan ahdistajia! Monet nousevat minua vastaan.

Ps. 38:20–21, 56:3

3. Monet sanovat minusta: ”Ei ole hänellä pelastusta Jumalassa.” Sela¹.

2. Sam. 16:7–8

4. Mutta sinä, HERRA, olet minun suojakilpeni. Sinä olet kunniani, sinä nostat minun pääni pystyyn.

1. Moos. 15:1; Ps. 5:13, 18:2, 84:12

5. Ääneen minä huudan HERRAA, ja hän vastaa minulle pyhältä vuoreltaan. Sela.

Ps. 121:1

6. Minä käyn levolle ja nukun; minä herään, sillä HERRA tukee minua.

Ps. 4:9

¹ 3:3. Sela on musiikkitermi, jonka merkitys on tuntematon.

Psalmi 3–6

7. En pelkää kymmentuhantista kansanjoukkoa, joka asettuu minua piiritämään. Ps. 27:3

8. **Nouse, HERRA!** Pelasta minut, Jumalani! Sinä lyöt kaikkia vihollisiani poskelle, sinä murskaat jumalattomien hampaat. Ps. 58:7

9. **HERRASSA** on pelastus. Sinun siunauksesi on kansasi yllä. Sela.

Ps. 62:8; Jes. 43:11; Jer. 3:23; Ilm. 7:10

PSALMI 4

Luottamus Herran varjelukseen

1. **Musiikinjohtajalle.** Kielisoittimilla. Daavidin psalmi.

2. Vastaa minulle, Jumala, minun vanhurskauteni, kun huudan sinua. Sinä päästät minut ahdistuksesta. Ole minulle armollinen, kuule rukoukseni!

3. Ihmiset, kuinka kauan minun kunniaani loukataan? Te rakastatte turhuutta, etsitte valhetta. Sela.

4. Tietäkää: HERRA on erottanut hurskaan itseään varten. HERRA kuulee, kun huudan häntä.

5. Vihastukaa, mutta älkää syntiä tehkö. Puhukaa sydämissänne voiteillanne ja olkaa hiljaa. Sela. Ef. 4:26

6. Uhratkaa vanhurskauden uhreja ja luottakaa HERRAAN. Ps. 51:19,21; Room. 12:1

7. **Moni** sanoo: ”Kunpa saisimme osaksemme jotakin hyvää!” HERRA, käännä meihin kasvojesi valo.

4. Moos. 6:25–26; Ps. 31:17,80:4

8. Sinä annat sydämeeni suuremman ilon kuin muilla on sadonkorjuun aikaan runsaasta viljasta ja viinistä.

Ps. 17:14

9. Rauhassa minä käyn levolle ja nukun, sillä sinä, HERRA, sinä yksin annat minun asua turvassa.

5. Moos. 33:28; Ps. 3:6

PSALMI 5

Herra, johdata minua!

1. **Musiikinjohtajalle.** Huiluilla. Daavidin psalmi.

2. **HERRA**, kuule minun sanani, huomaa huokaukseni! Ps. 17:1

3. Kuuntele avunhuutoani, kuninkaan ja Jumalani, sillä sinua minä rukoulen.

4. HERRA, aamulla sinä kuulet ääneni, aamulla minä esitän pyyntöni sinulle ja odotan. Ps. 55:18,63:2,7; Miika 7:7

5. **Sinä** et ole Jumala, joka mieltyy vääryyteen. Paha ei saa asua sinun luonasi.

6. Kerskailijat eivät kestä sinun silmiesi edessä. Sinä vihaat kaikkia väärintekijöitä,

7. sinä hävität valheenpuhujat. Vervuodattajia ja petollisia HERRA inhoaa. Ps. 55:24; Ap. t. 5:5,10

8. **Mutta** minä saan tulla sinun huoneeseesi suuren armoni tähden, saan kumartua pyhään temppeliisi päin sinun pelossasi.

9. HERRA, johdata minua vanhurskauttasi vihamiesteni tähden, tasoita tiesi eteeni. Ps. 25:4–5,27:11

10. Sillä heidän suussaan ei ole luotettavaa sanaa, heidän sisimpänsä on turmeltunut. Heidän kurkkunsa on avoin hauta, kielellään he liehittelevät. Room. 3:13

11. **Jumala**, osoita heidät synillisiksi, kaatukoot he omiin hankkeisiinsa. Karkota heidät pois monien rikostensa vuoksi, sillä he ovat niskoitelleet sinua vastaan.

12. **Mutta** iloitkoot kaikki, jotka sinuun turvaavat, ja riemuitkoot ikuisesti, sillä sinä suojelet heitä. Iloitkoot sinussa ne, jotka rakastavat sinun nimeäsi.

Jes. 65:13

13. Sillä sinä, HERRA, siunaat vanhurskasta, sinä suojaat häntä hyvyydelläsi kuin kilvellä. Ps. 103:4

PSALMI 6

Ahdistuneen rukous

1. **Musiikinjohtajalle.** Kielisoittimilla šeminitin² tapaan. Daavidin psalmi.

1. Aikak. 15:21

2. HERRA, älä nuhtelee minua vihassasi, älä kiivaudessasi minua kurita.

Ps. 38:2; Jer. 10:24

² 6:1. Šeminit on musiikkitermi, jonka merkitys on tuntematon.

3. HERRA, armahda minua, sillä minä olen näännöksissä. Paranna minut, HERRA, sillä olen pelästynyt luitani myöten. Job 6:4; Ps. 41:5

4. Sieluni on kovin säikähtänyt. Voi, HERRA – kuinka kauan? Ps. 13:2–3

5. Käänny jälleen puoleeni, HERRA, vapauta sieluni, pelasta minut armosi tähden. Ps. 86:16, 119:132

6. Sillä kuolemassa ei sinua muisteta. Kuka kiittää sinua tuonelassa? Ps. 30:10, 88:11–13, 115:17; Jes. 38:18–19

7. Olen uupunut huokaamisesta. Joka yö itken vuoteeni märeksi ja kastelen leposijani kyynelilläni. Jer. 45:3

8. Silmäni ovat murheesta hämartyneet, himmenneet kaikkien vastustajieni tähden. Ps. 31:10

9. Menkää pois luotani, kaikki väärintekijät, sillä HERRA on kuullut itkuni äänen.

10. HERRA on kuullut anomiseni, HERRA ottaa rukoukseni vastaan.

11. Kaikki viholliseni joutuvat häpeään ja säikähtävät perin pohjin. He pakenevat ja joutuvat hetkessä häpeään. Ps. 83:17

PSALMI 7

Syyttömästi vainottu turvaa Herraan

1. Daavidin valituspsalmi, jonka hän lauloi HERRALLE benjaminilaisen Kuusin sanojen johdosta.

2. HERRA, minun Jumalani, sinuun minä turvaan! Pelasta minut ja vapauta minut kaikista vainoojistani,

3. etteivät he raatelisi minua kuin leijona, repisi kappaleiksi, eikä olisi pelastajaa.

4. HERRA, minun Jumalani, jos olen tehnyt näin: jos käsissäni on vääryyttä,

5. jos olen tehnyt pahaa sille, joka eli rauhassa minun kanssani, ja riistänyt siltä, joka syyttää minua ahdistaa,

6. niin ajakoon vihollinen minua takaa, saakoon minut kiinni, polkekoon maahan elämäni ja painakoon kunniani tomuun. Sela.

7. HERRA, nouse vihassasi, nouse ahdistajieni raivoa vastaan ja herää avukseni, sinä, joka olet säätänyt tuomion. Ps. 138:7

8. Ympäröiköön sinua kansakuntien joukko, palaa sen yläpuolelle korkeuteen.

9. HERRA tuomitsee kansat. Auta minut oikeuteeni, HERRA, vanhurskauteni ja viattomuuteni mukaan. Ps. 94:2

10. Tee loppu jumalattomien pahuudesta, vahvista vanhurskaita, sinä, vanhurskas Jumala, joka tutkit sydämet ja mielet³. 1. Sam. 16:7; 1. Kun. 8:39; Ps. 17:3; Jer. 11:20, 17:10, 20:12

11. Minun kilpenäni on Jumala, oikeamielisten pelastaja. Ps. 3:4

12. Jumala on vanhurskas tuomari, Jumala, joka vihastuu joka päivä. Ps. 58:12

13. Jos kääntymystä ei tapahdu, hän teroittaa miekkansa, jännittää jousensa ja tähtää. 5. Moos. 32:41; Valit. 2:4

14. Hän valmistaa jumalatonta varren surma-aseensa ja tekee nuolensa palaviksi. Ps. 21:13

15. Katso, jumalaton on pahuuden synnytystuskissa, raskaana ilkeydestä ja synnyttää valheen. Job 15:35; Jes. 33:11, 59:4

16. Hän kaivaa kuopan ja kovertaa sen mutta putoaa itse kaivamaansa hautaan. Ps. 9:16, 57:7; Sananl. 26:27; Saarn. 10:8

17. Hänen ilkeytensä kääntyy häntä itseään vastaan, ja hänen vääryytensä lankeaa hänen oman päänsä päälle. Ester 7:10; Sananl. 5:22

18. Minä kiitän HERRAA hänen vanhurskaudestaan ja laulan ylistystä HERRAN, Korkeimman, nimelle. Ps. 35:28, 92:2

PSALMI 8

Luojan suuret teot

1. Musiikinjohtajalle. Viininkorjuulaulu⁴. Daavidin psalmi.

3 7:10. Kirj.: ”munuaiset”.

4 8:1. Heparan kielen sana *gittit* voi merkitä myös gatilaista soittotapaa tai soitinta. Samoin jakeissa 81:1 ja 84:1.

2. HERRA, meidän Herramme, kuinka mahtava onkaan sinun nimesi kaikkialla maan päällä, sinun, joka olet asettanut kunniasi yli taivaiden!

Hab. 3:3; Ilm. 5:12–14

3. Lasten ja imeväisten suun kautta sinä ilmaiset voimasi⁵ vastustajiesi tähden, vaientaaksesi vihollisen ja kostontimoisen.

Matt. 21:16

4. Kun katselen sinun taivastasi, sormiesi tekoa, kuuta ja tähtiä, jotka sinä olet asettanut paikoilleen,

Ps. 102:26

5. niin mikä on ihminen, että sinä häntä muistat, tai ihmislapsi, että pidät hänestä huolen!

Job 7:17; Ps. 144:3; Hepr. 2:6–8

6. Sinä teit hänestä lähes jumalolennon, seppelöit hänet kunnialla ja kirkkaudella.

1. Moos. 1:27–28

7. Sinä panit hänet hallitsemaan kättesi tekoja, asetit kaiken hänen jaljojensa alle:

1. Moos. 9:2; Matt. 28:18; Ap. t. 2:36; 1. Kor. 15:27; Ef. 1:22; Fil. 2:9

8. lampaat ja karjan, ne kaikki, niin myös villieläimet,

9. taivaan linnut ja meren kalat, ja kaikki, jotka merten polkuja kulkevat.

10. HERRA, meidän Herramme, kuinka mahtava onkaan sinun nimesi kaikkialla maan päällä!

PSALMI 9

Herra on sorrettujen puolustaja

1. Musiikinjohtajalle. Lauletaan kuin ”Pojan kuoleman johdosta”. Daavidin psalmi.⁶

2. Minä kiitän sinua, HERRA, koko sydämeistäni, tahdon kertoa kaikista sinun ihmeteoistasi.

Ps. 138:1; Ef. 5:19

3. Minä iloitsen ja riemuitsen sinussa, laulan ylistystä nimellesi, sinä Korkein.

4. Kun viholliseni perääntyivät, he kompastuivat ja tuhoutuivat sinun kasvojesi edessä,

5 8:3. Kirj.: ”perustat voiman”.

6 9:1. Psalmit 9 ja 10 kuuluvat ns. alfa-beettisiin psalmeihin, joissa hepreankielisten säkeiden alkukirjaimet noudattavat heprean aakkosten järjestystä. Samoin on psalmeissa 25, 34, 37, 111, 112, 119 ja 145.

5. sillä sinä hankit minulle oikeuden ja ajoit minun asiani. Sinä istuit valtaistuimelle, sinä, vanhurskas tuomari.

Ps. 7:12

6. Sinä nuhtelit kansoja, tuhosit jumalattomat ja pyyhit pois heidän nimensä ainiaaksi.

Ps. 34:17,44:3

7. Vihollisista on tullut loppu. Kauptungit ovat ikuisesti raunioina, niiden muisto on totisesti kadonnut.

8. HERRA hallitsee ikuisesti. Hän on pystyttänyt istuimensa käydäkseen oikeutta.

Ps. 103:19

9. Hän tuomitsee maanpiirin vanhurskaasti, jakaa kansakunnille oikeutta tasapuolisesti.

1. Moos. 18:25; Ps. 96:13,98:9; Ap. t. 17:31

10. HERRA on sorretun linna, turvapaikka ahdingon aikoina.

Ps. 37:39

11. Sinuun luottavat ne, jotka sinun nimesi tuntevat, sillä sinä et hylkää niitä, jotka etsivät sinua, HERRA.

12. Laulakaa ylistystä HERRALLE, joka asuu Siionissa, kertokaa kansojen keskuudessa hänen teoistaan.

Ps. 74:2

13. Sillä veritekojen rankaisija muistaa heidät, hän ei unohda kurjien huutoa.

Ps. 116:15

14. Armahda minua, HERRA, katso, kuinka vihamieheni sortavat minua! Sinä nostat minut kuoleman porteilta,

Ps. 56:14,119:153

15. että minä kertoisin kaikki sinun ylistettävät tekosi, tytär Siionin porteissa riemuitsisin valmistamastasi pelastuksesta⁷.

16. Kansat ovat vajonneet kaivamaansa hautaan. Jumalattomien jalat ovat takertuneet verkkoon, jonka he olivat itse virittäneet.

Ps. 7:16;

Sananl. 26:27

17. HERRA on tehnyt itsensä tunnetuksi siitä, että hän tekee oikeuden. Jumalaton kietoutuu kätensä tekoihin. Higgajon⁸. Sela.

Ps. 43:1; Sananl. 5:22

18. Perääntykööt jumalattomat tuonelaan, kaikki kansat, jotka unohtavat Jumalan.

7 9:15. Kirj.: ”sinun pelastuksestasi”.

8 9:17. Higgajon on musiikkitermi, jonka merkitys on tuntematon.

19. Köyhää ei unohdeta iäksi, eikä kurjien toivo katoa ainiaaksi.

Ps. 12:6,74:19

20. Nouse, HERRA! Älköön ihminen mahtailko. Tuomittakoon kansat sinun kasvojesi edessä.

21. HERRA, saata ne pelon valtaan! Tietäkööt kansat olevansa vain ihmisiä. Sela.

Ps. 59:14

PSALMI 10

Jatkoa edelliseen psalmiin

1. Miksi, HERRA, seisot kaukana, miksi kätkeydyt ahdingon aikoina?

Valit. 3:56

2. Ylpeydessään jumalattomat vainoavat kurjia, jotka takertuvat heidän punomiinsa juoniin.

Ps. 37:12

3. Sillä jumalaton kerskailee omista himoistaan, kiskuri kiroaa ja halveksii HERRAA.

4. Ylpeydessään jumalaton ajattelee: "Ei Jumala vaadi tilille. Ei häntä edes ole." Siinä kaikki hänen ajatuk-
sensa.

Job 21:14; Ps. 14:1

5. Hänen hankkeensa menestyvät aina. Sinun tuomiosi ovat kaukana hänestä. Kaikille vastustajilleen hän hymähtää.

Hes. 12:27

6. Hän sanoo sydämessään: "En minä horju, en koskaan joudu onnettomuuteen."

7. Hänen suunsa on täynnä kirousta, petosta ja sortoa, tuho ja turmio on hänen kielensä alla.

Room. 3:14

8. Hän istuu väijyksissä kylien liepeillä, salassa hän surmaa viattoman. Hänen silmänsä vaanivat avutonta.

9. Hän väijyy kätkössä kuin leijona pensaikossa, hän väijyy hyökätäkseen kurjan kimppuun. Hän saa kurjan kiinni, vetää hänet verkkoonsa.

Ps. 17:12,37:32; Jer. 5:26

10. Hän kyyristyy, painautuu maahan, ja avuttomat joutuvat hänen kynsiinsä.

11. Hän sanoo sydämessään: "Jumala on sen unohtanut. Hän on peittänyt kasvonsa eikä ikinä näe."

Job 22:13; Ps. 73:11,94:7

12. Nouse, HERRA! Kohota kätesi, Jumala! Älä unohda kurjia.

13. Miksi jumalaton pilkkaa sinua, Jumala, ja sanoo sydämessään, ettei sinä vaadi tilille?

Hes. 8:12

14. Sinä olet sen nähnyt. Sinä havaitset tuskan ja vaivan, sinä otat ne käsiisi. Sinulle avuton uskoo asiansa, sinä olet orpojen auttaja.

Ps. 68:6

15. Murskaa jumalattoman käsivarsi ja rankaise pahan jumalattomuus, niin ettei sitä enää ole.

Ps. 37:10,36,104:35

16. HERRA on kuningas aina ja ikuisesti. Vieraat kansat ovat hävinneet hänen maastaan.

Ps. 29:10,93:1,146:10; Jer. 10:10

17. Sinä kuulet nöyrien kaipauksen, HERRA. Sinä vahvistat heidän sydämensä. Korvasi kuuntelevat tarkkaan

18. auttaaksesi orvon ja sorretun oikeuteensa, ettei ihminen, joka on maasta tehty, enää saisi kauhua aikaan.

5. Moos. 10:18; Jes. 2:22

PSALMI 11

Herra on vanhurskas

1. Musiikinjohtajalle. Daavidin psalmi. HERRAAN minä turvaan. Kuinka voitte sanoa minulle: "Pakene vuorellesi kuin lintu!"

2. Katso, jumalattomat jännittävät jousensa, he ovat panneet nuolensa janteelle ampuakseen pimeässä oikeamielisiä.

Ps. 64:4–7

3. Kun perustukset tuhotaan, mitä vanhurskas voi tehdä?

4. HERRA on pyhässä temppelissään, HERRA, jonka valtaistuin on taivaassa. Hänen silmänsä näkevät, hänen katseensa tutkii ihmiset.

Ps. 139:1–6; Jes. 66:1; Hab. 2:20; Matt. 5:34

5. HERRA tutkii niin vanhurskaan kuin jumalattomankin, mutta väkivaltaa rakastavaa hänen sielunsa vihaa.

Ps. 5:5

6. Hän antaa sataa jumalattomien päälle ansoja, tulta ja tulikiveä. Polttava tuuli on heidän maljansa, heidän osansa.

1. Moos. 19:24; 5. Moos. 29:22; Ps. 140:11; Hes. 38:22

7. Sillä HERRA on vanhurskas ja rakastaa vanhurskautta. Oikeamielinen saa nähdä hänen kasvonsa.

Ps. 33:5,45:8

PSALMI 12

Jumalattomat kerskailevat

1. Musiikinjohtajalle. Šeminitin taapaan. Daavidin psalmi.

2. HERRA, pelasta minut, sillä hurskaita ei enää ole, uskollisuus on hävinnyt ihmisten keskuudesta. Jes. 57:1; Miika 7:2; Matt. 7:14

3. He puhuvat valhetta toinen toiselleen. He puhuvat liukkain huulin, kaksimielisin sydämin.

4. HERRA hävittää kaikki liukkaat huulet, jokaisen kielen, joka kerskuu puhuu, Ps. 5:7

5. ne, jotka sanovat: ”Kielemme voimalla me voitamme, huulemme ovat apunamme – kenestä on meille heraksi?” 2. Moos. 5:2

6. ”Kurjien ryöstön, köyhien huokusten tähden minä nyt nouse”, sanoo HERRA. ”Minä tuon pelastuksen sille, joka sitä huokaillen ikävöi.” Ps. 10:17

7. HERRAN sanat ovat puhtaita sanoja, hopeaa, maasulatossa jalostettua, seitsenkertaisesti puhdistettua.

2. Sam. 22:31; Ps. 18:31, 119:140; Sananl. 30:5

8. Sinä, HERRA, varjelet heitä. Sinä suojelet heitä aina tältä sukupolvelta.

9. Jumalattomat kiertelevät ympäriinsä, kun halpamaisuus pääsee valtaan ihmisten keskuudessa.

PSALMI 13

Kauan kärsineen rukous

1. Musiikinjohtajalle. Daavidin psalmi.

2. Kuinka kauan, HERRA, yhä unohtat minut? Kuinka kauan kätket minulta kasvosi? Ps. 6:4, 27:9, 44:25, 77:8, 88:15

3. Kuinka kauan minun täytyy kantaa huolia sielussani, päivästä päivään murheita sydämessäni? Kuinka kauan viholliseni saa ylvästellä minua vastaan?

4. Katso tänne, HERRA! Vastaa minulle, Jumalani! Valaise silmäni, etten nukkuisi kuolemaan,

5. ettei viholliseni sanoisi: ”Minä voitin hänet”, etteivät ahdistajani riemuitsi, kun minä horjun. Ps. 25:2

6. Mutta minä luotan sinun armoosi. Riemuitkoon sydämeni valmistamastasi pelastuksesta⁹. Minä tahdon laulaa HERRALLE, sillä hän on tehnyt minulle hyvin. Ps. 9:15, 50:15

PSALMI 14

Jumalattomuuden mielettömyys

1. Musiikinjohtajalle. Daavidin psalmi. Mielelön sanoo sydämessään: ”Ei Jumalaa ole.” Jotka näin ajattelevat, ovat turmeltuneita ja tekevät iljettäviä tekoja. Ei ole ketään, joka tekee hyvää. Ps. 10:4, 53:1–7; Hes. 22:30

2. HERRA katsoo taivaasta ihmisiin nähdäkseen, onko ketään ymmärtävää, ketään, joka etsii Jumalaa. 1. Moos. 18:21; Ps. 33:13

3. Kaikki ovat poikenneet pois, kaikki tyynni kelvottomiksi käyneet. Ei ole ketään, joka tekee hyvää, ei yhden yhtäkään. Room. 3:10–12

4. Eivätkö he mitään käsität, kaikki nuo väärintekijät? He syövät minun kansaani, syövät kuin leipää, eivät he huuda avukseen HERRAA. Ps. 79:7; Miika 3:2–4

5. Yhtäkkiä he joutuvat kauhun valtaan, sillä Jumala on läsnä vanhurskaassa sukunnassa. 1. Tess. 5:3

6. Te tahdotte häpäistä kurjan aiheet, mutta HERRA on hänen turvansa.

7. Kunpa Israelin pelastus jo tulisi Siionista! Kun HERRA palauttaa kansansa ennalleen, silloin Jaakob riemuitsee, Israel iloitsee. Ps. 126:1–3; Matt. 1:21; Room. 11:26

PSALMI 15

Kuka saa asua Herran vuorella?

1. Daavidin psalmi. HERRA, kuka saa majoilla telttamajassasi, kuka asua sinun pyhällä vuorellasi? Ps. 24:3–5

2. Se, joka vaeltaa nuhteettomasti, joka toimii vanhurskaasti ja puhuu totuus sydämessään. 1. Moos. 17:1; Jes. 33:15; Sak. 8:16; Ef. 4:25

⁹ 13:6. Kirj.: ”sinun pelastuksestasi”.

3. Se, joka ei panettele kielellään, joka ei tee toiselle pahaa eikä saada lähimmäistään häväistyksen alaiseksi.

3. Moos. 19:16–18; Job 27:4

4. Se, joka halveksii kelvotonta mutta kunnioittaa HERRAA pelkääviä. Se, joka ei valaansa riko, vaikka olisi vannonut vahingokseen.

Joos. 9:19;

Sananl. 29:27

5. Se, joka ei vaadi rahastaan korkea eikä ota lahjusta viattoman turmiksi. Joka näin tekee, ei ikinä horju.

2. Moos. 22:24–26,23:8; 3. Moos. 25:36–37;

5. Moos. 16:19,23:20; Aam. 5:14

PSALMI 16

Herrassa on turva

1. Daavidin laulu. Varjele minua, Jumala, sillä sinuun minä turvaan.

Ps. 25:20

2. Minä sanon HERRALLE: ”Sinä olet minun Herrani, ilman sinua minulla ei ole mitään hyvää.”

Ps. 73:25

3. Pyhät, jotka ovat maan päällä, ovat kunnioitettavia, ja heille kuuluu minun koko suosioni.

4. Niiden murheet lisääntyvät, jotka kiiruhtavat muiden jumalien luo. Minä en vuodata niille verta juomauhriksi enkä ota huulilleni niiden nimiä.

5. HERRA, sinä olet minun perintöosani ja maljaosani, sinä hoidat minun arpani.

Ps. 73:26,119:57; Valit. 3:24

6. Ihana maa on tullut osakseni, ja kaunis on minun perintöosani.

Room. 8:17

7. Minä ylistän HERRAA, joka on minua neuvonut. Yölläkin sisimpäni minua siihen kehottaa.

8. Minä pidän aina edessäni HERRAN. Kun hän on oikealla puolellani, minä en horju.

1. Moos. 28:15; Ap. t. 2:25

9. Sen tähden minun sydämeni iloitsee, sieluni riemuitsee, ja myös ruumiini asuu turvassa.

Ps. 31:8

10. Sillä sinä et hylkää minun sieluni tuonelaan etkä anna hurskaasi nähdä katoavaisuutta.

Ap. t. 2:27,13:35

11. Sinä ilmoitait minulle elämän tien. Sinun kasvojesi edessä on yltäkylläinen ilo, sinun oikeassa kädessäsi ikuisen ihanuus.

Ps. 17:15,21:7

PSALMI 17

Syyttömästi vainottu turvaa Herraan

1. Daavidin rukous. Kuule, HERRA, oikeaa asiaani! Tarkkaa minun huutoani, kuuntele rukoustani, joka ei lähde petollisilta huulilta.

Ps. 18:21,66:18

2. Sinulta tulee oikeuteni, sinun silmäsi näkevät sen, mikä on oikein.

Ps. 26:1

3. Sinä koettelet sydäntäni, tarkkaat sitä yöllä. Sinä tutkit minua mutta et mitään löydä. Olen päättänyt, ettei suuni tee syntiä.

Ps. 7:10,39:2,139;1–3; Sananl. 17:3

4. Tehköötkä ihmiset mitä tahansa, minä pysyn sinun huultesi sanassa ja vältän väkivaltaisen teitä.

5. Tue askeleitani poluillasi, etteivät jalkani horju.

Job 23:11; Ps. 18:37

6. Minä huudan sinua avukseni, sillä sinä, Jumala, vastaat minulle. Kallista korvasi puoleeni, kuule minun puheeni.

7. Osoita ihmeellinen armosi, sinä, joka pelastat sinuun turvaavat niiltä, jotka nousevat sinun oikeaa kättäsi vastaan.

8. Varjele minua kuin silmäterää. Kätke minut siipiesi suojaan

Ps. 57:2; Sak. 2:12

9. jumalattomilta, jotka riistävät minua, verivihollisiltani, jotka saartavat minut.

10. He ovat sulkeneet tunnottomat sydämensä, heidän suunsa puhuu ylleillen.

Ps. 119:70

11. He ovat kintereilläni. Nyt he saartavat minut! He vaanivat silmillään painakseen minut maahan.

12. Tuo on kuin saalista himoitseva leijona, kuin nuori leijona, joka väijyy piilossa.

Ps. 10:9

13. Nouse, HERRA! Asetu häntä vastaan, paina hänet maahan! Vapauta miekallasi minun sieluni tuon jumalattoman vallasta,

14. kädelläsi ihmisistä, HERRA, tämän maailman ihmisistä, joiden osa on tässä elämässä. Heidän vatsansa sinä täytät antimillasi, heidän lapsensa tulevat ravituiksi, ja he jättävät yltäkyllä-

läisyytensä pienokaisilleen.

Luuk. 16:25; Fil. 3:19

15. Mutta minä saan katsella sinun kasvojasi vanhurskaudessa, herätes-
säni ravita itseni sinun muutosi katse-
lemisellä. Job 19:26; Ps. 16:11; Matt. 5:8;
Joh. 17:24; 1. Kor. 13:12; 1. Joh. 3:2

PSALMI 18

Herra pelastaa kaikilta vihollisilta

1. Musiikinjohdajalle. HERRAN palveli-
jan Daavidin psalmi. Nämä sanat hän
puhui HERRALLE sinä päivänä, jona HER-
RA oli pelastanut hänet kaikkien hänen
vihollistensa ja Saulin kädestä. 2. Sam
22:1–51

2. Hän sanoi: Sydämeistäni minä ra-
kastan sinua, HERRA, minun voimani,

3. HERRA, minun kallioni, linnani ja
pelastajani, minun Jumalani, kallioni,
jonka turviin pakenen, minun kilpeni,
pelastukseni sarvi¹⁰ ja turvapaikka-
ni! Ps. 3:4,144:2; Luuk. 1:69; Hepr. 2:13

4. Ylistetty olkoon HERRA! Näin minä
huudan ja pelastun vihollisiltani.
Ps. 146:2

5. Kuoleman köydet kiertyivät ympä-
rilleni, turmion virrat pelästyttivät mi-
nut. Ps. 55:5,116:3

6. Tuonelan siteet kietöivät minut,
kuoleman ansat tulivat yllättäen eteeni.

7. Ahdistuksessani minä huusin HER-
RAA, huusin avuksi Jumalaani. Hän kuuli
temppeleistään minun ääneni, huutoni
tuli hänen eteensä ja kantautui hänen
korviinsa. Ps. 3:5; Joona 2:3

8. Silloin maa huojui ja järisi, vuorten
perustukset järkkyivät. Ne horjuivat,
koska hän vihastui. Ps. 68:9

9. Savu nousi hänen sieraimistaan ja
kuluttava tuli hänen suustaan, palavat
hiilet hehkuivat hänestä. 2. Moos. 19:18

10. Hän taivutti taivaat ja astui alas
synkkä pilvi jalkojensa alla.

11. Hän ratsasti kerubilla ja lensi, kiiti
tuulen siivillä. Ps. 99:1,104:3; Hes. 9:3

12. Hän teki kätköpaikakseen pimey-
den, majaksi ympärilleen synkät vedet,
paksut pilvet. Ps. 97:2; Jes. 45:15,50:3

13. Loisteesta, joka kävi hänen edel-
lään, purkautuivat pilvet rakeiksi ja tuli-
siksi hiiliksi.

14. HERRA jylisi taivaassa, Korkein
antoi äänensä kuulua: satoi rakeita ja
tulisia hiiliä. Ps. 29:3

15. Hän lennätti nuolensa ja hajotti
viholliset, ampui salamoita ja saattoi
heidät hämmennyksiin. 1. Sam. 7:10;
Ps. 148:8

16. Vetten syvänteet tulivat näkyviin,
ja maanpiirin perustukset paljastuivat
sinun nuhtelustasi, HERRA, vihasi hen-
gen puhalluksesta.

17. Hän ojensi kätensä korkeudesta
ja tarttui minuun, hän veti minut ylös
syvistä vesistä. Ps. 32:6,69:2–3,144:7

18. Hän pelasti minut väkevältä vi-
holliseltani, vihamiehiltäni, sillä he oli-
vat minua vahvempia. 1. Sam. 23:1–4

19. He nousivat minua vastaan hä-
täni päivänä, mutta HERRA oli minun
tukenani. Ps. 4:2,26:1

20. Hän toi minut avaraan paikkaan.
Hän pelasti minut, sillä hän on mieltynyt
minuun.

21. HERRA palkitsee minut vanhurs-
kauteni mukaan, kätteni puhtauden
mukaan hän minulle maksaa.
Job 22:30; Ps. 17:1

22. Sillä minä olen noudattanut HER-
RAN teitä enkä ole luopunut Jumalastani
jumalattomuuteen.

23. Kaikki hänen säädöksensä ovat
edessäni, hänen lakejaan en luotani
torju.

24. Olen nuhteeton hänen edessään
ja varon tekemästä pahaa.
5. Moos. 18:13; 1. Kun. 15:5

25. HERRA maksaa minulle vanhurs-
kauteni mukaan, sen mukaan kuin
käteni ovat puhtaat hänen silmiensä
edessä. 1. Sam. 26:23

26. Uskollista kohtaan sinä olet us-
kollinen, nuhteetonta kohtaan nuhtee-
ton.

27. Puhdasta kohtaan sinä olet puh-
das mutta kiero kohtaan nurja.

3. Moos. 26:23–24; Sananl. 3:34; Hes. 7:27;
Miika 2:8

28. Sinä pelastat nöyrän kansan, mutta ylpeät silmät sinä painat alas.

Jes. 2:11; Luuk. 1:51–52

29. Sinä saat minun lamppuni loistamaan. HERRA, minun Jumalani, valaisee pimeyteni.

Ps. 112:4

30. Sinun avullasi minä juoksen kiinni rosvojoukon, Jumalani avulla hypään yli muurin.

Ps. 60:14; Fil. 4:13

31. Jumalan tie on täydellinen, HERRAN sana tuleessa koeteltu. Hän on kilpenä kaikille, jotka häneen turvaavat.

Ps. 12:7; Sananl. 30:5

32. Sillä kuka muu on Jumala paitsi HERRA, ja kuka on kallio paitsi meidän Jumalamme?

5. Moos. 4:35; Jes. 43:11

33. Hän on Jumala, joka vyöttää minut voimalla ja tekee minun tieni nuhteettomaksi.

34. Hän tekee minun jalkani peuran jalkojen kaltaisiksi ja asettaa minut kukkuloilleni.

Hab. 3:19

35. Hän opettaa käteni sotimaan ja käsivarteni vaskijousta jännittämään.

Ps. 144:1

36. Sinä annat minulle pelastuksesi kilven. Sinun oikea kätesi tukee minua, sinun alentumisesi tekee minut suureksi.

Ps. 71:20–21, 113:5–9

37. Sinä annat askeleilleni avaran tilan, eivätkä minun nilkkani nyrjähdä.

Ps. 17:5

38. Minä ajan vihollisiani takaa ja saavutan heidät enkä palaa, ennen kuin heistä on tullut loppu.

39. Minä murskaan heidät, eivätkä he voi nousta, he sortuvat minun jalkojeni alle.

Ps. 27:2

40. Sinä vyötät minut voimalla soitaan, vastustajani sinä painat alleni.

41. Sinä ajat minun viholliseni paioon, vihamieheni minä tuhoan.

42. He huutavat, mutta pelastajaa ei ole, huutavat HERRAA, mutta hän ei vastaa heille.

Jes. 1:15; Joh. 9:31

43. Minä murskaan heidät tomuksi tuuleen, viskaan heidät kuin loan kadulle.

44. Sinä vapautat minut kansan riidoista. Sinä asetat minut kansojen pääksi, ja kansat, joita en tuntenut, palvelevat minua.

45. Jo korvan kuulemalta ne minua tottelevat, muukalaiset liehrittelevät minua.

5. Moos. 33:29

46. He menettävät rohkeutensa ja tulevat vavisten varustuksistaan.

47. HERRA elää! Siunattu olkoon kallioni, korotettu olkoon Jumala, minun pelastajani!

48. Hän on Jumala, joka kostaa puolestani ja saattaa kansat valtani alle.

Ps. 47:4

49. Hän vapauttaa minut vihollisistani. Niin, sinä korotat minut vastustajieni ylitse, vapautat minut väkivaltaisesta miehestä.

50. Sen tähden minä kiitän kansojen keskuudessa sinua, HERRA, ja laulan kiitosta sinun nimellesi.

Room. 15:9

51. Hän antaa kuninkaalleen suuria voittoja ja osoittaa laupeutta voidellulleen, Daavidille ja hänen siemenelleen, ikuisesti.

2. Sam 7:8–16

PSALMI 19

Jumalan ilmoitus luomakunnassa ja sanassa

1. Musiikinjohtajalle. Daavidin psalmi.

2. Taivaat julistavat Jumalan kuniaa, taivaankansi ilmoittaa hänen kätensä tekoja.

Ps. 8:2, 97:6; Room. 1:20

3. Päivä lausuu päivälle sanan, yö ilmoittaa yölle tiedon.

4. Se ei ole puhetta eikä sanoja, joiden ääni ei kuuluisi.

5. Niiden ääni¹¹ ulottuu yli koko maan ja niiden sanat maanpiirin ääriin. Sinne hän on sijoittanut majan auringolle.

Room. 10:18

6. Se on kuin hääkammioista lähtevä sulhanen, se riemuitsee kuin sankari juostessaan rataansa.

7. Se nousee taivaiden ääristä ja kiertää niiden toisiin ääriin, eikä mikään voi piiloutua sen helteeltä.

8. HERRAN opetus on täydellinen, se virvoittaa sielun. HERRAN todistus on luotettava, se tekee yksinkertaisesta viisaan.

Ps. 119:104; Room. 15:4;

2. Tim. 3:15; 2. Piet. 1:19

11 19:5. Kirj.: ”mittanuora”.

9. HERRAN asetukset ovat oikeat, ne ilahduttavat sydämen. HERRAN käskyt ovat selkeät, ne valaisevat silmät.

Ps. 119:111,130

10. HERRAN pelko on puhdas, se pyssy iäti. HERRAN säädökset ovat todet ja vanhurskaat kaikki tyynni.

11. Ne ovat halutummat kuin kulta, kuin puhtaan kullan paljous, makeamat kuin hunaja, kuin kennosta valuva hunaja. Ps. 119:72,103,127; Sananl. 8:10

12. Niistä myös sinun palvelijasi ottaa opikseen, niiden noudattamisesta saa suuren palkan. 3. Moos. 18:5,26:3; Joh. 14:21,23; 1. Tim. 4:8

13. Kuka ymmärtää erehdykset? Puhdista minut salaisista synneistä.

Ps. 130:3,143:2

14. Varjele palvelijasi myös julkeilta ihmisiltä, älkööt he hallitko minua. Silloin olen nuhteeton ja paljosta synnistä puhdas. Ps. 119:133

15. Kelvatkoot suuni sanat ja sydämeni ajatukset sinun edessäsi, HERRA, minun kallioni ja lunastajani. Ps. 104:34

PSALMI 20

Herra auttaa hädän päivänä

1. Musiikinjohtajalle. Daavidin psalmi.

2. Vastatkoon HERRA sinulle hädän päivänä, suojelkoon sinua Jaakobin Jumalan nimi. Sananl. 18:10

3. Lähettäköön hän sinulle avun pyhäköstä ja tukensa Siionista.

4. Muistakoon hän kaikki uhrilahjasi, ja olkoon polttouhrisi lihava hänen silmissään. Sela.

5. Hän antakoon sinulle, mitä sydämesi haluaa, ja toteuttakoon kaikki suunnitelmasi. Ps. 21:3

6. Riemuitkaamme sinun voitostasi ja nostakaamme lippumme Jumalamme nimessä. Täyttäköön HERRA kaikki sinun pyyntösi.

7. Nyt minä tiedän, että HERRA pelastaa voideltunsa, vastaa hänelle pyhästä taivaastaan, pelastaa hänet oikean kätensä voimateoilla.

8. Toiset turvaavat vaunuihin, toiset hevosiin, mutta me tunnustamme HERRAN, Jumalamme, nimeä. 1. Sam. 17:45; Ps. 33:17–19, Sananl. 21:31

9. He vaipuvat maahan ja kaatuvat, mutta me nousemme ja pysymme pystyssä.

10. HERRA, pelasta kuningas! Vastaa meille, kun me huudamme.

PSALMI 21

Kuningas luottaa Herraan

1. Musiikinjohtajalle. Daavidin psalmi.

2. HERRA, sinun voimastasi kuningas iloitsee, kuinka suuresti hän riemuitseekaan valmistamastasi pelastuksesta¹². Ps. 16:9

3. Hänen sydämensä kaipauksen sinä täytit etkä kieltänyt hänen huultensa toivetta. Sela. Ps. 20:5,37:4; Joh. 11:41–42; Hepr. 5:7

4. Sinä suot hänelle onnen ja siunauksen, panet hänen päähänsä kultaisen kruunun. Ps. 132:18

5. Elämää hän sinulta pyysi, sen sinä hänelle annoit: pitkän iän, ainaisen, iankaikkisen elämän. Ps. 61:7; Jes. 53:8; Room. 6:9

6. Suuri on hänen kiuniansa, kun sinä pelastat hänet. Sinä puolet hänen ylleen loiston ja kirkkauden.

7. Sinä teet hänet siunaukseksi ikuisiksi ajoiksi, ilahdutat häntä riemulla kasvojesi edessä. Ps. 16:11

8. Sillä kuningas luottaa HERRAAN. Korkeimman armon tähden hän ei horju. Ps. 24:8,10

9. Sinun kätesi löytää kaikki vihollisesi, sinun oikea kätesi saavuttaa vihamiehesi.

10. Sinä teet heidät tulisen pätsin kaltaisiksi, kun sinä paljastat kasvoisi. HERRA nielee heidät vihassaan, tuli kuluttaa heidät. 5. Moos. 32:22; Ps. 97:3; Jer. 17:4; Mal. 3:19

11. Sinä hävität maasta heidän hedelmänsä ja heidän jälkeläisensä ihmisten joukosta. Ps. 109:13

12 21:2. Kirj.: "sinun pelastuksestasi".

12. Sillä he suunnittelevat pahaa sinua vastaan, punovat juonia mutta eivät mitään voi. Jes. 8:10

13. Sinä ajat heidät pakoon, kun tähtää heitä kasvoin jousellasi.

Ps. 7:13–14

14. Nouse voimassasi, HERRA! Lau-laen ja soittaen me ylistämme sinun väkevyyttäsi.

PSALMI 22

Vanhurskaan kärsimys ja korotus

1. Musiikinjohtajalle. Lauletaan kuin "Aamuruskon peura". Daavidin psalmi.

2. Jumalani, Jumalani, miksi hylkäsit minut? Olet kaukana, et pelasta minua, olet kaukana, kun huudan apua. Ps. 10:1; Matt. 27:46; Mark. 15:34

3. Jumalani, minä huudan päivin, mutta sinä et vastaa, ja öin, enkä voi olla hiljaa. Job 30:20; Ps. 88:2

4. Kuitenkin sinä olet Pyhä, sinä asut Israelin ylistyslaulujen keskellä.

Ps. 77:14

5. Sinuun luottivat isämme, he luottivat, ja sinä saatoit heidät turvaan.

6. He huusivat sinua ja pelastuivat, sinuun he luottivat eivätkä joutuneet häpeään.

2. Moos. 3:7–10; Tuom. 3:9,6:7–9,Ps. 107:6; Miika 2:61

7. Mutta minä olen mato enkä ihminen, ihmisten herjaama ja kansan halveksima. Jes. 52:14,53:3

8. Kaikki, jotka minut näkevät, pilkkaavat minua. He aukovat suutaan ja nyökyttelevät päätään:

Ps. 109:25; Matt. 27:39; Mark. 15:29; Luuk. 23:35–37

9. "Jätä itsesi HERRAN haltuun! Herra vapauttakoon ja pelastakoon hänet, koska on mieltynyt häneen." Matt. 27:43

10. Sinä päästit minut kohdusta, annoit minun olla turvassa äitini rannoilla. Ps. 71:6

11. Sinun huomaasi minut on jätetty syntymästäni saakka, äitini kohdusta asti sinä olet ollut Jumalani.

12. Älä ole minusta kaukana, sillä ahdistus on lähellä eikä auttajaa ole.

Ps. 35:22

13. Minua ympäröi sonnilauma, Baa-sanin härät piirittävät minut.

14. Ne avaavat kitansa minua vastaan, kuin raatelevat, karjuvat leijonat.

15. Olen kuin maahan vuodatettu vesi. Kaikki minun luuni ovat irti toisistaan. Sydämeni on kuin vahaa, se on sulanut sisimmässäni.

16. Minun voimani on kuivettunut kuin saviastian siru, ja kieleni on tarttunut kitalakeeni. Sinä lasket minut alas kuoleman tomuun. Ps. 38:11

17. Sillä koirat piirittävät minut, pahantekijöiden parvi saartaa minut. He ovat lävistäneet käteni ja jalkani.¹³

Matt. 27:31; Mark. 15:20; Luuk. 23:33; Joh. 19:18; Ap. t. 2:23

18. Minä voin laskea kaikki luuni. He katselevat ja tuijottavat minua.

19. He jakavat vaatteeni keskenään ja heittävät puvustani arpaan. Matt. 27:35; Mark. 15:24; Luuk. 23:34; Joh. 19:23–24

20. Mutta sinä, HERRA, älä ole kaukana, väkevyyteni, riennä avukseni!

21. Pelasta sieluni miekalta, ainokaiseni koirien kynsistä. Ps. 35:17

22. Pelasta minut leijonan kidasta, villihärkien sarvista. Sinä vastasit minulle.

23. Minä julistan sinun nimeäsi veljileni, ylistän sinua seurakunnan keskelä. Ps. 26:12; Hepr. 2:12

24. Te, jotka pelkätte HERRAA, ylistäkää häntä! Kunnioittakaa häntä, kaikki Jaakobin jälkeläiset! Pelätkää häntä, kaikki Israelin jälkeläiset!

25. Sillä hän ei halveksinut eikä inhonnut kurjan kärsimystä, ei kätkenyt häneltä kasvojaan vaan kuuli hänen avunhuutonsa. Ps. 9:13

26. Sinusta on minun ylistyslauluni suuressa seurakunnassa. Minä täytän lupaukseni häntä pelkäävien edessä.

Ps. 35:18,40:10–11,66:13–14,116:14

27. Nöyrät syövät ja tulevat kylläisiksi, ne, jotka HERRAA etsivät, ylistävät häntä. Eläköön sydämenne ikuises-ti! Ps. 69:33; Jes. 65:13–14; Matt. 5:5–6

¹³ 22:17. Tai: "pahantekijöiden parvi saartaa minut kuin leijonan, minun käteni ja jalkani".

28. Kaikki maan ääret muistavat tämän ja palaavat HERRAN luo. Kaikki kansojen heimot kumartuvat palvoen sinun eteesi. Ps. 2:8,72:11

29. HERRAN on kuninkuus, hän hallitsee kansoja. Ps. 47:9,96:10; Obad. v. 21; Miika 5:2

30. Kaikki maan mahtavat aterioivat ja kumartuvat palvomaan Herraa. Hänen edessään polvistuvat kaikki, jotka maan tomuun vaipuvat. He eivät voi pysyä elossa. 1. Sam. 2:8.

31. Heidän jälkeensä tulevat palvelevat HERRAA, hänestä kerrotaan tulevalle sukupolvelle. Ps. 102:19; Jes. 53:10

32. He tulevat ja julistavat hänen vanhurskauttaan vastedes syntyvälle kansalle, kertovat, että hän on tämän tehnyt. Jer. 23:6

PSALMI 23

Herra on minun paimeneni

1. Daavidin psalmi. HERRA on minun paimeneni, ei minulta mitään puutu.

1. Moos. 48:15; Ps. 80:2; Jes. 40:11; Jer. 23:4; Hes. 34:11–12,23; Joh. 10:11–16; Hepr. 13:20; 1. Piet. 2:25,5:4

2. Vihreille niityille hän vie minut leppämään, tyynten vetten äärelle hän minut johdattaa. Hes. 34:14; Ilm. 7:17

3. Hän virvoittaa minun sieluni. Hän johdattaa minua vanhurskauden teillä nimensä tähden. Jer. 31:25,33–34

4. Vaikka minä vaeltaisin kuoleman varjon laaksossa, en pelkäisi mitään pahaa, sillä sinä olet minun kanssani. Sinun väkevä kätesi¹⁴ ja paimensauvasi lohduttavat minua. Ps. 46:3; Jes. 50:10

5. Sinä katat minulle pöydän minun vihollisteni nähden. Sinä voitelet minun pääni öljyllä, minun maljani on ylitsevuotava. Ps. 92:11

6. Sula hyvyys ja armo seuraavat minua kaikkina elämäni päivinä, ja minä saan asua HERRAN huoneessa päivieni loppuun asti. Ps. 15:1,27:4,84:5

PSALMI 24

Herra on kunnian kuningas

1. Daavidin psalmi. HERRAN on maa ja kaikki, mitä siinä on, maanpiiri ja ne, jotka siinä asuvat. 2. Moos. 19:5; 5. Moos. 10:14; Ps. 50:12,89:12; 1. Kor. 10:26

2. Hän on perustanut sen merien päälle, vahvistanut sen virtoja korkeammalle. 1. Moos. 1:9–10; Ps. 104:5,136:6

3. Kuka saa nousta HERRAN vuorelle ja kuka seisoo hänen pyhässä paikassaan? Ps. 15:1–5

4. Se, jolla on viattomat kädet ja puhdas sydän, joka ei tavoittele turhuutta eikä vanno väärin. Matt. 5:8

5. Hän saa siunauksen HERRALTA ja vanhurskauden Jumalalta, pelastajaltaan.

6. Tämä on suku, joka etsii häntä, joka etsii sinun kasvojasi, Jaakobin Jumala. Sela. Ps. 14:2,27:8; Room. 9:6

7. Nostakaa pääanne, te portit, kohotkaa korkeiksi, te ikuiset ovet! Kunnian kuningas tulee. Ps. 118:19; Sak. 9:9

8. Kuka on tämä kunnian kuningas? Hän on HERRA, väkevä ja voimallinen, HERRA, voimallinen sodassa. 2. Moos. 15:3; Ps. 29:1–2

9. Nostakaa pääanne, te portit, nostakaa pääanne, te ikuiset ovet! Kunnian kuningas tulee.

10. Kuka hän on, tämä kunnian kuningas? Hän on HERRA Sebaot, hän on kunnian kuningas. Sela.

PSALMI 25

Pelastuksen ja anteeksiantamuksen rukous

1. Daavidin psalmi. Sinun puoleesi, HERRA, minä ylennän sieluni.

2. Jumalani, sinuun minä luotan. Älä salli minun joutua häpeään, älkööt viholliseni saako riemuita minusta.

3. Ei yksikään, joka sinua odottaa, joutu häpeään. Häpeään joutuvat ne, jotka ovat syyttä uskottomia. Jes. 49:23

4. HERRA, ilmoita minulle tiesi, opeta minulle polkusi. Ps. 27:11,86:11,119:33,143:10

14 23:4. Kirj.: "sauvasi", "keppisi", "petonuijasi".

5. Johdata minua totuudessasi ja opeta minua, sillä sinä olet Jumala, minun pelastajani. Sinua minä odotan kaiken päivää.

6. Muista laupeuttasi, HERRA, ja armoasi, sillä ne ovat olleet ikuisuudesta asti.

7. Älä muista nuoruuteni syntejä äläkä rikoksiani. Muista minua armosi mukaan, hyvytesi tähden, HERRA.
Job. 13:26; Ps. 106:4; Jer. 31:19

8. HERRA on hyvä ja oikeamielinen, sen tähden hän neuvoo syntiset tielle.
5. Moos. 32:4

9. Hän johdattaa nöyriä oikein ja opettaa heille tiensä.

10. Kaikki HERRAN polut ovat armo ja totuus niille, jotka pitävät hänen liittonsa ja lakinsa¹⁵.
Ps. 103:17

11. Nimesi tähden, HERRA, anna anteeksi syntivelkani, vaikka se on suuri.

12. Kuka on se mies, joka HERRAA pelkää? Hänelle Herra neuvoo tien, joka tämän tulee valita.
Ps. 32:8

13. Hänen sielunsa asuu hyvyyden keskellä, ja hänen jälkeläisensä perivät maan.
Ps. 37:9,11,22,112:1–7; Sananl. 20:7

14. HERRA paljastaa salaisuutensa niille, jotka häntä pelkäävät, ja ilmoittaa heille liittonsa.
Sananl. 3:32

15. Minun silmäni katsovat aina HERRAAN, sillä hän päästää jalkani verkosta.
Ps. 141:8

16. Käänny puoleeni, armahda minua, sillä minä olen yksinäinen ja kurja.

17. Ahdistukset täyttävät sydämeni, päästä minut hädästäni.

18. Katso minun kurjuuttani ja vaivaani, anna kaikki syntini anteeksi.
Ps. 119:153

19. Katso vihollisiani, heitä on paljon, ja heidän vihansa minua kohtaan on väkivaltainen.
Ps. 3:2; Joh. 15:25

20. Varjele minun sieluni ja vapauta minut. Älä salli minun joutua häpeään, sillä sinuun minä turvaan.
Ps. 16:1

21. Nuhteettomuus ja oikeamielisyys varjelkoot minua, sinuun minä panen toivoni.

22. Jumala, lunasta Israel kaikista ahdistuksistaan.
Ps. 130:8

PSALMI 26

Tutki minua, Herra

1. Daavidin psalmi. Auta minut oi-keuteeni, HERRA, sillä minä olen vael-tanut nuhteettomasti, minä luotan HER-RAAN enkä horju.
Ps. 7:9,17:2–3

2. Tutki minua, HERRA, ja pane minut koetukselle, puhdista sisimpäni ja sy-dämeni.
Ps. 139:1–6,23

3. Sillä sinun armosi on silmieni edessä, ja minä olen vaeltanut sinun totuudessasi.

4. En istu valehtelijoiden seurassa enkä kulje teeskentelijöiden kanssa.
Ps. 1:1; Sananl. 1:10; 2. Kor. 6:14

5. Minä vihaan pahojen seuraa enkä istu jumalattomien parissa.
Ps. 119:128

6. Minä pesen käteni viattomuudes-sa ja kierrän alttarisi ympäri, HERRA,
Ps. 43:4,84:4

7. antaakseni kuulua kiitoksen ää-nen ja julistaakseni kaikkia sinun ih-metekojasi.
Ps. 9:2,71:17

8. HERRA, minä rakastan sinun huo-neesi sijaa, sinun kirkkautesi asumuk-sen paikkaa.
2. Moos. 40:34; Ps. 27:4,84:2–3,122:1

9. Älä tempaa sieluani pois syntisten kanssa äläkä elämäni verenvuodatta-jien mukana,
Ps. 28:3

10. joiden käsissä on pahuus ja joi-den oikea käsi on lahjuksia täynnä.

11. Minä vaellan nuhteettomasti. Lu-nasta minut ja ole minulle armollinen!

12. Minun jalkani seisoo tasaisella maalla. Seurakunnan kokouksissa minä ylistän HERRAA.
Ps. 22:23

PSALMI 27

Herra on elämäni turva

1. Daavidin psalmi. HERRA on minun valoni ja pelastajani, ketä minä pelkäi-sin! HERRA on elämäni turva, ketä minä kauhistuisin!
Ps. 56:5; Jes. 12:2; Miika 7:8

2. Kun pahantekijät käyvät kimppuu-ni syödäkseen lihaani, niin he, minun ahdistajani ja vihamieheni, kompastu-vat ja kaatuvat.
Ps. 18:39

3. Vaikka sotajoukko leiriytyisi minua vastaan, sydämeni ei pelkäisi. Vaikka minua vastaan nousisi sota, silloinkin olisin luottavainen. Ps. 3:7

4. Yhtä olen pyytänyt HERRALTA, sitä minä etsin, että saisin asua HERRAN huoneessa kaikki elämäni päivät, katsella HERRAN ihanuutta ja mietiskellä hänen temppelissään.

Ps. 23:6,26:8,84:2–5

5. Hän piilottaa minut majaan pahana päivänä, hän kätkee minut telttansa suojaan. Hän nostaa minut kalliolle. Ps. 31:21; Jer. 36:26

6. Nyt pääni kohoaa vihollisteni yli, jotka minua ympäröivät. Riemuhuudoin minä uhraan uhreja hänen majassaan, laulan ja soitan HERRALLE.

7. Kuule ääneni, HERRA, kun huudan! Ole minulle armollinen ja vastaa minulle!

8. Sydämeni vetoaa sinun sanaasi: ”Etsikää minun kasvojani.” HERRA, minä etsin sinun kasvojasi. 5. Moos. 4:29; Ps. 24:6; Jes. 45:19

9. Älä kätke minulta kasvojasi, älä työnnä vihassa pois palvelijaasi. Sinä olet ollut minun apuni, älä jätä äläkä hylkää minua, Jumala, minun pelastajani. Ps. 13:2

10. Vaikka isäni ja äitini minut hylkäsivät, HERRA ottaa minut hoiviinsa.

11. HERRA, opeta minulle tiesi ja johdata minua tasaista polkua vihamiesteni tähden. Ps. 5:9,25:4–5,86:11

12. Älä anna minua alttiiksi ahdistajien mielivallalle, sillä väärät todistajat ovat nousseet minua vastaan ja puuskuvat väkivaltaa. Ps. 31:9

13. Mutta minä uskon näkeväni HERRAN hyvyyden elävien maassa. Ps. 142:6; Jes. 38:11

14. Odota HERRAA. Ole luja, ja olkoon sydämesi rohkea. Odota HERRAA. Ps. 31:25

PSALMI 28

Herra on kansansa väkevyys

1. Daavidin psalmi. Sinua, HERRA, minä huudan, minun kallioni, älä ole minulle kuuro, etten minä, kun sinä

olet vaiti, muuttuisi hautaan vaipuvien kaltaiseksi. Ps. 143:7

2. Kuule ääneni, kun anon armoa ja huudan sinua avuksi, kun nostan käteni sinun pyhäkkösi pyhintä kohti.

3. Älä tempaa minua pois jumalattomien kanssa äläkä väärintekijöiden mukana. He puhuvat lähimmäisilleen rauhasta, mutta heidän sydämissään on pahuus.

4. Anna heille heidän työnsä mukaan, heidän tekojensa pahuuden mukaan. Anna heille heidän kättensä tekojen mukaan, maksa heille palkka, joka heille kuuluu.

5. Sillä he eivät ymmärrä HERRAN töitä eivätkä hänen kättensä tekoja. Hän kukistaa heidät, ei hän heitä rakenna. Jes. 5:12

6. Kiitetty olkoon HERRA, sillä hän on kuullut ääneni, kun anoin armoa.

7. HERRA on voimani ja kilpeni. Hänen minun sydämeni turvasi, ja minä sain avun. Siitä sydämeni riemuitsee, ja laulullani minä häntä kiitan. 2. Moos. 15:2; Ps. 18:3

8. HERRA on kansansa väkevyys, hän on voideltunsa pelastus ja turva. Ps. 18:51

9. Pelasta kansasi ja siunaa perintöosaasi. Kaitse heitä ja kannä heitä ikuisesti. 5. Moos. 9:29; Ps. 95:7,100:3

PSALMI 29

Herra ilmoittaa voimansa luomakunnassa

1. Daavidin psalmi. Antakaa HERRALLE, te Jumalan pojat, antakaa HERRALLE kunnia ja väkevyys. Ps. 96:7–8,103:20–22

2. Antakaa HERRALLE hänen nimensä kunnia, kumartukaa HERRAN eteen pyhässä kauneudessa.

3. HERRAN ääni vetten päällä – kunnian Jumala jylisee! HERRA suurten vetten päällä! Job 37:2–5

4. HERRAN ääni on voimallinen, HERRAN ääni on mahtava. Jes. 30:30

5. HERRAN ääni särkee setrit, HERRA särkee Libanonin setrit.

6. Hän hypittää niitä kuin vasikkaa, Libanonin ja Sirjonin kuin nuorta villihärkää.

7. HERRAN ääni halkoo tulen liekit.

8. HERRAN ääni saa autiomaan vapisemaan, HERRA saa vapisemaan Kaadeksen autiomaan.

9. HERRAN ääni pelästyttää peurat ja riisuu paljain metsät. Kaikki hänen temppelissään sanoo: ”Kunnia!”

10. HERRA hallitsi vedenpaisumuksen yllä, HERRA hallitsee kuninkaana ikuisesti.

1. Moos. 6:17

11. HERRA antaa kansalleen väkevyyden, HERRA siunaa kansaansa rauhallia.

Ps. 28:8–9

PSALMI 30

Pelastuneen kiitoslaulu

1. Daavidin psalmi, temppelinvihkimislaulu.

5. Moos. 20:5; 1. Aikak. 16:43

2. Minä ylistän sinua, HERRA, sillä sinä nostit minut syvyyksistä etkä sallinut viholliseni iloita minusta.

Ps. 40:3–4

3. HERRA, minun Jumalani, sinua minä huusin, ja sinä paransit minut.

Ps. 147:3

4. HERRA, sinä nostit minun sieluni tuonelasta, sinä herätit minut henkiin hautaan vaipuvien joukosta.

Ps. 86:13, 116:3–4

5. Laulakaa ylistystä HERRALLE, te hänen hurskaansa, kiittäkää hänen pyhää nimeään.

Ps. 97:12

6. Sillä hetken kestää hänen vihan-
sa, eliniän hänen suosionsa. Illalla on vieraana itku mutta aamulla ilo.

Jes. 54:7–8; Joh. 16:20; 2. Kor. 4:17

7. Minä sanoin menestykseni päivinä: ”En minä ikinä horju.”

8. HERRA, armossasi sinä vahvistit vuoreni. Mutta kun sinä kätkit kasvosi, minä säikähdin.

9. Sinua, HERRA, minä huusin, Herra, sinulta anoin armoa:

10. Mitä hyötyä on verestäni, kun vaivun hautaan? Kiittäköö tomu sinua, julistaako se sinun uskollisuuttasi?

Ps. 6:6, 88:11–13

11. Kuule, HERRA, ja armahda minua, HERRA, tule auttajakseni.

12. Sinä muutit valitukseni karkeloksi, sinä riisuit surupukuni ja vyöt minut ilolla,

13. että sieluni laulaisi sinun kunniaasi eikä vaikenisi. HERRA, minun Jumalani, sinua minä kiitän ikuisesti.

Ps. 57:9, 108:2

PSALMI 31

Herraan minä turvaan

1. Musiikinjohtajalle. Daavidin psalmi.

2. HERRA, sinuun minä turvaan, älä salli minun ikinä joutua häpeään. Vapauta minut vanhurskaudessaasi.

Ps. 25:2, 71:1–2

3. Kallista korvasi puoleeni, pelasta minut pian! Ole minulle turvakallio, vuorilinna, johon minut pelastat.

4. Sinä olet minun kallioni ja vuorilinnani, ja nimesi tähden sinä johdatat ja ohjaat minua.

Ps. 23:3; Sananl. 18:10

5. Päästä minut verkosta, joka on minulle viritetty, sillä sinä olet minun turvani.

6. Sinun käteesi minä uskon henkeni. Sinä, HERRA, lunastat minut, sinä uskollinen Jumala.

Luuk. 23:46; Ap. t. 7:59

7. Minä vihaan niitä, jotka seuraavat turhuutta ja petosta. Minä turvaan HERRAAN.

Ps. 16:4–5; Joona 2:9–10

8. Minä iloitsen ja riemuitsen sinun armostasi, sinun, joka olet nähnyt minun kurjuuteni, tuntenut sieluni ahdistukset.

Ps. 9:3, 16:9

9. Sinä et jättänyt minua vihollisen käsiin vaan asetit jalkani avaralle paikalle.

Ps. 18:37

10. Armahda minua, HERRA, sillä minulla on ahdistus. Minun silmäni ovat surusta sumentuneet, niin myös sieluni ja ruumiini.

Ps. 6:8

11. Minun elämäni kuluu murheessa, vuoteni huokauksissa. Voimani on rauennut syällisyyteni tähden, ja luuni ovat heikentyneet.

Ps. 40:13, 102:4

12. Kaikkien ahdistajieni tähden minusta on tullut häväistyksen kohde, ylenpalttisen pilkan aihe naapureilleni, pelon aihe tuttavilleni. Ne, jotka minut

ulkona näkevät, pakenevat minua.

Ps. 44:14

13. Minut on unohdettu kuin olisin kuollut, olen kuin särkynyt astia.

14. Minä kuulen monien parjaukset – kauhua kaikkialla! Kokoontuessaan he pitävät neuvoa minua vastaan, aikovat ottaa minulta hengen.

Jer. 20:10

15. Mutta sinuun, HERRA, minä turvaan. Minä sanon: ”Sinä olet minun Jumalani.”

16. Minun päiväni ovat sinun kädes-
säsi, pelasta minut vihollisteni kädestä ja vainoojiltani.

Ps. 139: 16

17. Valaise kasvosi palvelijallesi, pelasta minut armossasi. 4. Moos. 6:25–26;

Ps. 80:4

18. HERRA, älä salli minun joutua häpeään, sillä sinua minä huudan avukseni. Jumalattomat joutukoot häpeään, vaietkoot ja vaipukoot tuonelaan.

19. Mykistykööt valheen huulet, jotka puhuvat vanhurskasta vastaan röyhkeästi, ylpeästi ja halveksien.

20. Kuinka suuri onkaan hyvyytesi, jonka olet varannut niille, jotka sinua pelkäävät, ja jota osoitat ihmisten edessä niille, jotka sinuun turvautuvat!

21. Sinä kätket heidät kasvojesi suojaan ihmisten juonittelulta, sinä kätket heidät turvapaikkaan kielten riidalta.

Ps. 27:5; Jer. 36:26

22. Siunattu olkoon HERRA, sillä hän osoitti minulle ihmeellisen armonsa piiritetyssä kaupungissa.

Ps. 144:1–2

23. Minä sanoin hädässäni: ”Minut on reväisty pois sinun silmiesi edestä.” Kuitenkin sinä kuulit ääneni, kun huusin sinua ja anoin armoa.

Ps. 77:8;

Joona 2:5

24. Rakastakaa HERRAA, kaikki hänen hurskaansa. HERRA varjelee uskolliset, mutta ylpeilijöille hän kostaa runsain mitoin.

25. Olkoon sydämenne rohkea ja olkaa lujat, kaikki te, jotka odotatte HERRAA.

Ps. 27:14

PSALMI 32

Synnintunnustus ja anteeksianto

1. Daavidin mietepsalmi. Autuas se, jonka rikos on annettu anteeksi, jonka synty on peitetty!

Room. 4:6–7

2. Autuas se ihminen, jolle HERRA ei lue hänen pahoja tekojaan ja jonka hengessä ei ole vilppiä!

3. Kun minä vaikenin synnistäni, minun luuni riutuivat valittaessani¹⁶ kaiken päivää.

Sananl. 28:13

4. Sillä öin ja päivin sinun kätesi oli raskaana päälläni. Elinnesteeni kuivui kuin kesän helteessä. Sela.

Ps. 38:3,5

5. Minä tunnustin sinulle syntini enkä peittänyt syyllisyyttäni. Minä sanoin: ”Minä tunnustan HERRALLE rikkomukseni”, ja sinä annoit anteeksi minun syntivelkani. Sela.

2. Sam. 12:13;

Ps. 65:4; 1. Joh. 1:9

6. Sen tähden rukoiltoon sinua jokaisen hurskas aikana, jona sinut voidaan löytää. Vaikka suuret vedet tulvisivat, ne eivät häneen ulotu.

Jes. 49:8,55:6;

2. Kor. 6:2

7. Sinä olet minun piilopaikkani, sinä varjelet minut hädästä, sinä ympäröit minut pelastuksen riemulla. Sela.

Ps. 27:5

8. ”Minä opetan sinua”, sanoo Herra, ”ja osoitan sinulle tien, jota sinun tulee vaeltaa. Minä neuvon sinua, minun silmäni valvoo sinua.”

Ps. 25:12; Jes. 48:17

9. Älkää olko niin kuin järjettömät hevoset ja muulit. Kuolaimilla ja ohjaksilla valjastettuina niitä on hillittävä, muuten ne eivät pysy lähelläsi.

2. Kun. 19:28;

Sananl. 26:3

10. Jumalattomalla on monta tuskaa, mutta joka HERRAAN turvaa, häntä ympäröi armo.

Ps. 5:13; Sananl. 12:21

11. Iloitkaa ja riemuitkaa HERRASSA, vanhurskaat, kohottakaa riemuhuuto, kaikki oikeamieliset!

Ps. 33:1,97:12;

Fil. 4:4

PSALMI 33

Laulakaa Herralle uusi laulu!

1. Riemuitkaa HERRASSA, te vanhurskaat! Oikeamielisten sopii ylistää häntä. Ps. 32:11

2. Kiittäkää HERRAA Iyran säestyksellä, soitakaa hänelle kymmenkielillä harpulla. Ps. 92:4

3. Laulakaa hänelle uusi laulu, soitakaa taitavasti riemuhuudon kaikues-
sa. Ps. 40:4,96:1,98:1; Ilm. 5:9

4. Sillä HERRAN sana on oikea, ja kaikki hänen tekonsa ovat luotettavia. 4. Moos. 23:19; 1. Sam. 15:29

5. Hän rakastaa vanhurskautta ja oikeutta. HERRAN armo täyttää maan. Ps. 119:64

6. HERRAN sanalla on taivaat tehty ja kaikki niiden joukot hänen suunsa henkäyksellä. 1. Moos. 1:2–3

7. Hän kokoaa meren vedet kuin röykkiöksi, panee syvyydet varastoi-
hin. 1. Moos. 1:9; Job 38:8–11; Ps. 104:9

8. Pelätköön HERRAA kaikki maa, hänen edessään vaviskoot kaikki maan-
piirin asukkaat.

9. Sillä hän sanoi, ja niin tapahtui. Hän käski, ja se oli tehty. Ps. 148:5

10. HERRA tekee tyhjäksi kansojen neuvon, estää kansojen aikeet. Job 5:12; Ps. 2:1–5; Sananl. 21:30

11. HERRAN neuvo pysyy ikuisesti, hänen sydämensä ajatukset polvesta polveen. Sananl. 19:21; Jes. 46:10

12. Autuas se kansa, jonka Jumala on HERRA, kansakunta, jonka hän on perinnökseen valinnut! Ps. 144:15

13. HERRA katsoo taivaasta ja näkee kaikki ihmiset. Sananl. 15:3

14. Valtaistuimeltaan hän valvoo kaikkia maan asukkaita, Ps. 11:4

15. hän, joka on luonut heidän kaik-
kien sydämensä, hän, joka ymmärtää
kaikki heidän tekonsa. Sananl. 16:1,9,21:1–2

16. Kuningas ei pelastu paljolla so-
taväellä, eikä sankari selviydy suurella
voimalla. 1. Sam. 14:6; 2. Aikak. 14:10

17. Pettävä on sotaratsu pelastajak-
si, ei sen suuri voima auta pakoon. Ps. 20:8,147:10; Sananl. 21:31

18. Katso, HERRAN silmä valvoo niitä,
jotka pelkäävät häntä ja panevat toi-
vonsa hänen armoonsa,

19. että hän pelastaisi heidän sielun-
sa kuolemasta, pitäisi heidät elossa
nälänhädän aikana. Job 5:20;
Ps. 34:10–11,37:19

20. Meidän sielumme odottaa HER-
RAA, hän on meidän apumme ja kilpem-
me. 5. Moos. 33:29; Ps. 3:4

21. Hänessä iloitsee meidän sydä-
memme, koska me turvaamme hänen
pyhään nimeensä.

22. Sinun armosi, HERRA, olkoon mei-
dän yllämme, kun panemme toivomme
sinuun.

PSALMI 34

Pelastuneen kiitoslaulu

1. Daavidin psalmi, kun hän oli te-
keytynyt mielipuoleksi Abimelekin
edessä. Tämä karkotti hänet luotaan,
ja hän lähti pois. 1. Sam. 21:15–16

2. Minä kiitän HERRAA joka hetki, hä-
nen ylistyksensä on aina minun suus-
sani. Ps. 104:33,146:2

3. Minun sieluni kerskaa HERRASSA,
nöyrät kuulevat sen ja iloitsevat. Jes. 9:24

4. Julistakaa kanssani HERRAN SUU-
ruutta, korottakaamme yhdessä hänen
nimeään.

5. Minä etsin HERRAA, ja hän vastasi
minulle. Hän vapautti minut kaikista
peloistani.

6. Ne, jotka häneen katsovat, sä-
teilevät iloa, eivätkä heidän kasvonsa
punastu häpeästä.

7. Tässä on kurja, joka huusi, ja HER-
RA kuuli ja pelasti hänet kaikista ahdis-
tuksista.

8. HERRAN enkeli asettuu niiden ym-
pärillemme, jotka pelkäävät Herraa, ja va-
pauttaa heidät. 1. Moos. 32:3; 2. Kun. 6:17;
Ps. 91:11–12; Jes. 63:9

9. Maistakaa ja nähkää, että HERRA
on hyvä. Autuas se mies, joka häneen
turvaa! Ps. 2:12; 1. Piet. 2:3

10. Pelätkää HERRAA, te hänen py-
hänsä, sillä häntä pelkääviltä ei puutu
mitään. Ps. 33:18–19,37:19

11. Nuoret leijonat kärsivät puutetta¹⁷ ja näkevät nälkää, mutta HERRAA etsiviltä ei puutu mitään hyvää.

Ps. 37:25; Luuk. 1:53

12. Tulkaa, lapset, kuulkaa minua, HERRAN pelkoa minä teille opetan.

13. Kuka oletkin, joka tahdot elää, rakastaa elämää ja nähdä hyviä päiviä,

1. Piet. 3:10

14. varjele kielesi pahasta ja huulesi vilppiä puhumasta, Ef. 4:29,5:4; Kol. 4:6

15. karta pahaa ja tee hyvää, etsi rauhaa ja tavoittele sitä.

Ps. 37:27; Jes. 1:16–17; Aam. 5:14;

Room. 12:18; Hepr. 12:14

16. HERRAN silmät tarkkaavat vanhurskaita ja hänen korvansa heidän avunhuutoaan.

2. Aikak. 16:9; Job 36:7;

Ps. 33:18

17. HERRAN kasvot ovat pahantekijöitä vastaan, jotta hän hävittäisi maasta heidän muistonsa.

Job 18:17;

Ps. 73:20,109:15

18. Vanhurskaat huutavat, ja HERRA kuulee ja pelastaa heidät kaikista ahdistuksista.

Ps. 145:18

19. HERRA on lähellä niitä, joilla on särkynyt sydän, ja hän pelastaa ne, joilla on murtunut mieli.

Ps. 51:19;

Jes. 57:15,66:2; Luuk. 18:13–14

20. Monet ahdistukset kohtaavat vanhurskasta, mutta HERRA pelastaa hänet niistä kaikista.

21. Hän varjelee kaikki hänen luunsa, yksikään niistä ei murru.

2. Moos. 12:46; Matt. 10:30; Joh. 19:36

22. Pahuus tappaa jumalattoman, ja ne, jotka vanhurskasta vihaavat, tulevat syyllisiksi.

23. HERRA lunastaa palvelijoittensa sielun, eikä yksikään, joka häneen turvaa, tule syylliseksi.

PSALMI 35

Rukous jumalattomien vainotessa

1. Daavidin psalmi. Aja asiani, HERRA, minun riitapuoliani vastaan, sodi niitä vastaan, jotka minua vastaan soivat.

2. Ota pieni kilpi ja suuri kilpi, nouse avukseni.

3. Vedä esiin keihäs ja sulje tie vainoojiltani. Sano sielulleni: ”Minä olen sinun pelastuksesi.”

4. Joutukoot häpeään ja pilkattaviksi ne, jotka tavoittelevat henkeäni. Perääntykööt ja hävetkööt ne, jotka aikovat minulle pahaa.

Ps. 40:15

5. Olkoot he kuin akanat tulessa, ja HERRAN enkeli karkottakoon heidät.

Ps. 1:4; Hoos. 13:3

6. Olkoon heidän tiensä pimeä ja liukas, ja HERRAN enkeli ajakoon heitä takaa.

Joos. 10:10–11; Ps. 69:24; Jer. 23:12

7. Sillä syyttä he ovat kätkenee eteeni kuopan verkkoineen, syyttä he ovat sen kaivaneet minua varten.

Ps. 57:7; Matt. 22:15

8. Tulkoon vainoojalleni tuho aavistamatta, ja tarttukoon hän itse virittämäänsä verkkoon, pudotkoon siihen ja tuhoutukoon.

Ps. 7:16,141:10

9. Silloin sieluni iloitsee HERRASSA, riemuitsee hänen antamastaan pelastuksesta.

Jes. 61:10

10. Kaikki minun luuni sanovat: ”HERRA, kuka on sinun vertaisesi, sinun, joka pelastat kurjan vahvempansa käsistä, kurjan ja köyhän riistäjänsä valasta.”

11. Väärät todistajat nousevat esiin ja kysyvät minulta sellaista, mitä en tiedä.

Matt. 26:60; Luuk. 23:2,10; Joh. 18:30

12. He palkitsevat minulle hyvän pahaalla, minun sieluni on orpo.

Ps. 109:5

13. Heidän sairastaessaan minä pukeuduin säkkiin, vaivasin itseäni paastolla ja rukoilin pää painuksissa.

1. Kun. 18:42

14. Kuin surren ystävää, kuin omaa veljeäni, kuin omaa äitiäni surren minä kuljin synkkänä ja pää painuksissa.

15. Mutta kun kompastuin, he iloitsivat ja kokoontuivat, kokoontuivat minua vastaan, nuo julmurit, joita en tunteutunut. He herjasivat minua lakkaamatta,

Matt. 26:3–5

16. nuo jumalattomat. He kiristelivät hampaitaan ja leipäpalaa karkkyen pilkkasivat minua.

Job 16:9

¹⁷ 34:11. LXX:n mukaan: ”Rikkaatkin köyhtyvät”.

17. Herra, kuinka kauan sinä tätä katselet? Päästä minun sieluni tuhosta, varjele minun ainoa elämäni nuorilta leijonilta. Ps. 22:21–22

18. Minä kiitän sinua suuressa seurakunnassa, ylistän sinua kansanpaljouden keskellä. Ps. 22:23–24, 40:10–11

19. Älkööt iloitko minusta ne, jotka vihaavat minua ilman syytä. Älkööt silmää iskekö ne, jotka vihaavat minua ilman aihetta. Joh. 15:25

20. Sillä he eivät puhu rauhan puheita vaan miettivät petoksen sanoja maan hiljaisia vastaan.

21. He levittelevät suutaan minua vastaan ja sanovat: ”Kas niin, kas niin! Nyt me sen omin silmin näemme!” Job 16:10; Ps. 22:8

22. Sinä, HERRA, näet sen, älä ole vaiti! Herra, älä ole minusta kaukana. Ps. 22:12, 38:22

23. Herää ja nouse, minun Jumalani ja Herrani, tuo minulle oikeus riitaasiassani. Ps. 44:24

24. Tuomitse minut vanhurskautesi mukaan, HERRA, minun Jumalani, älä salli heidän riemuista minusta. Ps. 7:9

25. Älä salli heidän sanoa sydämessään: ”Kas niin! Sitä me halusimmekin.” Älä salli heidän sanoa: ”Me olemme hänet nielleet.”

26. Joutukoot häpeän ja pilkan alaisiksi kaikki, jotka iloitsivat onnettomuudestani. Saakoot puvukseen häpeän ja pilkan ne, jotka ylvästelevät minua vastaan. Ps. 40:15–16, 70:3, 109:29

27. Huutakoot ilosta ja riemuitkoot ne, jotka haluavat minulle oikeutta. Sanokoot he aina: ”Ylistetty olkoon HERRA, joka tahtoo palvelijansa parasta.” Ps. 40:17

28. Myös minun kieleni julistakoon sinun vanhurskauttasi, sinun ylistystäsi kaiken päivää. Ps. 7:18

PSALMI 36

Herran luona on elämän lähde

1. Musiikinjohtajalle. HERRAN palvelijan Daavidin psalmi.

2. Sydämessäni kuulen, mitä synti puhuu jumalattomalle, jolla ei ole jumalanpelkoa silmiensä edessä. Room. 3:18

3. Synti silottelee kaiken hänen silmissään, niin ettei hän huomaa eikä vihaa pahuuttaan. Ps. 10:3

4. Hänen suunsa sanat ovat vääryyttä ja petosta. Hän ei enää ymmärrä tehdä hyvää.

5. Vuoteessaan hän miettii vääryyttä. Hän asettuu tielle, joka ei ole hyvä, hän ei inhoo pahaa. Sananl. 4:16; Miika 2:1

6. HERRA, sinun armosi täyttää tivaat, pilviin ulottuu sinun uskollisuutesi. Ps. 57:11, 108:5

7. Sinun vanhurskautesi on kuin Jumalan vuoret, sinun tuomiosi kuin suuri syvyys. Ihmistä ja eläintä sinä autat, HERRA. Ps. 145:15; Room. 11:33

8. Kuinka kallis on sinun armosi, Jumala! Ihmiset turvautuvat sinun siipiesi suojaan. Ps. 17:8, 57:2

9. He saavat kyllänsä sinun huoneesi runsaista antimista, sinä juotat heitä suloisuutesi virrasta. Ps. 65:5

10. Sillä sinun luonasi on elämän lähde, sinun valossasi me näemme valon. Jer. 2:13, 17:13

11. Säilytä armosi niille, jotka sinut tuntevat, ja vanhurskautesi oikeamielisille.

12. Älköön ylpeiden jalka saavuttako minua, älköön jumalattomien käsi minua karkottako.

13. Tuonne ovat pahantekijät kaatuneet. Heidät on syösty maahan, eivät he voi nousta. Ps. 18:39; Sananl. 24:16

PSALMI 37

Väärintekijät ja vanhurskaat

1. Daavidin psalmi. Älä vihastu pahojen tähden, älä kadehdi väärintekijöitä. Sananl. 23:17, 24:19; Saarn. 7:9

2. Sillä hetkessä heidät niitetään pois kuin heinä, ja he lakastuvat kuin vihreä ruoho. Ps. 92:8, 129:6; Jaak. 1:10

3. Luota HERRAAN ja tee hyvää, asu maassa ja noudata totuutta. Sananl. 2:21

4. Olkoon ilosi HERRASSA, niin hän antaa sinulle mitä sydämesi pyytää.

5. Anna tiesi HERRAN haltuun ja luota häneen, niin hän sen tekee.

Ps. 55:23; Sananl. 16:3,1. Piet. 5:7

6. Hän tuo esiin vanhurskautesi kuin valon ja oikeutesi kuin keskipäivän.

7. Hiljenny HERRAN edessä ja odota häntä. Älä vihastu siihen, joka menestyy tiellään, mieheen, joka juonia pu-noo.

Saarn. 10:4

8. Jätä pois viha ja hylkää kiukku. Älä kannata kaunaa, se on vain pahaksi.

Ef. 4:31

9. Sillä pahat hävitetään, mutta ne, jotka HERRAA odottavat, perivät maan.

10. Vielä vähän aikaa, niin jumalanton-tonta ei enää ole. Kun katsot hänen asuinpaikkaansa, hän on poissa.

Job 20:7-9

11. Mutta nöyrät perivät maan ja nauttivat rauhan runsaudesta.

Ps. 119:165; Matt. 5:5

12. Jumalaton juonii vanhurskaalle pahaa ja kiristelee hänelle hampaitaan.

Ps. 112:10

13. HERRA nauraa jumalattomalle, koska näkee hänen päivänsä tulevan.

Ps. 2:4

14. Jumalattomat ovat paljastaneet miekkansa ja jännittäneet jousensa kaataakseen kurjan ja köyhän, teuras-taakseen ne, jotka kulkevat oikeaa tie-tä.

Ps. 11:2

15. Mutta heidän miekkansa osuu heidän omaan sydämeensä, ja heidän jousensa särjetään.

16. Parempi se vähä, mikä vanhurs-kaalla on, kuin monen jumalattoman rikkaus.

Sananl. 15:16

17. Sillä jumalattomien käsivarret murretaan, mutta HERRA tukee vanhurs-kaita.

Ps. 1:6

18. HERRA tuntee nuhteettomien päi-vät, ja heidän perintönsä pysyy ikui-sesti.

Ps. 139:16; 1. Piet. 1:4

19. Pahana aikana he eivät joudu häpeään, ja nälän päivinä he ovat kyl-läisiä.

Ps. 33:19,34:10

20. Mutta jumalattomat hukkuvat, ja HERRAN viholliset ovat kuin niittyjen ko-reus. He katoavat – kuin savu he ka-toavat.

Ps. 1:6,68:3

21. Jumalaton ottaa lainan eikä mak-sa takaisin, mutta vanhurskas on ar-mahtava ja antelias.

5. Moos. 28:12,44

22. Ne, joita Herra siunaa, perivät maan, mutta ne, jotka hän kiroaa, re-vitään juurineen maasta.

23. HERRA ohjaa sen miehen aske-leet, jonka tie on hänelle mieluinen.

24. Jos hän lankeaa, ei hän sorru maahan, sillä HERRA tukee häntä kä-dellään.

25. Olen ollut nuori ja tullut vanhak-si, mutta en ole nähnyt vanhurskasta hylättyä enkä hänen lapsiaan kerjää-mässä leipää.

26. Aina hän armahtaa ja antaa lai-naksi, ja hänen jälkeläisensä ovat siu-naukseksi.

Ps. 112:5; Luuk. 6:34-35

27. Karta pahaa ja tee hyvää, niin saat asua maassasi ikuisesti.

Ps. 34:15

28. Sillä HERRA rakastaa oikeutta eikä hylkää hurskaitaan. Heidät varjellaan ikuisesti, mutta jumalattomien jälkeläi-set hävitetään.

Ps. 21:11

29. Vanhurskaat perivät maan ja asuvat siinä ikuisesti.

30. Vanhurskaan suu lausuu viisaut-ta, ja hänen kielensä puhuu oikeutta.

Sananl. 10:31,31:26

31. Hänen Jumalansa laki on hänen sydämessään, hänen askeleensa eivät horju.

Ps. 40:9; Jes. 51:7

32. Jumalaton väijyy vanhurskasta ja etsii tilaisuutta tappaakseen hänet.

Ps. 10:9

33. Mutta HERRA ei jätä vanhurskasta hänen käsiinsä eikä julista vanhurs-kasta syylliseksi, kun tämä on tuomit-tavana.

34. Odota HERRAA ja kulje aina hänen tietään, niin hän korottaa sinut, ja sinä saat periä maan ja nähdä, kuinka ju-malattomat hävitetään.

35. Minä näin jumalattoman, väkival-taisen, levittäytyneenä kuin paikoilleen juurtunut viheriöivä puu.

Job 20:5-7;

Ps. 52:3,9

36. Mutta hän meni pois, eikä häntä enää ollut, minä etsin häntä, eikä häntä löytynyt. Ps. 10:15

37. Tarkkaa nuhteetonta ja katso rehellistä – rauhan miehellä on tulevaisuus. Sananl. 23:17–18

38. Kaikki pahantekijät tuhoutuvat, jumalattomien loppuna on perikato. Ps. 5:5–7

39. Mutta vanhurskaiden pelastus tulee HERRALTA, hän on heidän turvansa ahdingon aikana. Ps. 9:10,46:2

40. HERRA auttaa heitä ja vapauttaa heidät, vapauttaa jumalattomista ja pelastaa heidät, sillä he turvaavat häneen. Dan. 6:24

PSALMI 38

Kärsivän rukous, katumuspsalmi

1. Daavidin psalmi. Muistettavaksi.

2. HERRA, älä nuhtelee minua vihasasi, älä kiivaudessaasi minua kurita, Ps. 6:2; Jer. 10:24

3. sillä sinun nuolesi ovat uponneet minuun ja sinun kätesi painaa minua. 5. Moos. 32:23; Job 6:4; Ps. 32:4

4. Lihassani ei ole tervettä paikkaa sinun vihastuksesi tähden eikä luissani rauhaa syntieni tähden.

5. Sillä syntieni taakka on kohonnut yli pääni. Kuin raskas kuorma se painaa minua yli voimieni. Esra 9:6; Ps. 40:13,88:17; Valit. 1:14

6. Haavani haisevat ja märkivät mietttömyyteni tähden.

7. Olen painunut kumaraan, aivan kyyryyn, kuljen synkkänä kaiken päivää.

8. Lanteeni ovat täynnä polttoa, eikä lihassani ole tervettä paikkaa.

9. Olen voimaton ja täysin runneltu, minä huudan sydämeni tuskassa.

10. Herra, sinun edessäsi on koko minun kaipaukseni, eikä huokaukseni ole sinulta salassa.

11. Sydämeni jyskyttää, voimani on jättänyt minut. Ja silmieni valo – sitäkään ei minulla ole.

12. Ystäväni ja läheiseni pysyvät syrjässä vitsauksestani, ja omaiseni seisovat kaukana. Ps. 27:10,88:19

13. Ne, jotka tavoittelevat henkeäni, virittävät ansoja, ja ne, jotka aikovat tehdä minulle pahaa, puhuvat turmion puheita ja miettivät petosta kaiken aikaa.

14. Mutta minä olen kuin kuuro, en mitään kuule, olen kuin mykkä, joka ei suutaan avaa. Ps. 39:2,10; Jes. 53:7

15. Minusta on tullut kuin mies, joka ei kuule ja jonka suusta ei lähde moitteen sanaa.

16. Sillä sinua, HERRA, minä odotan. Sinä vastaat, Herra, minun Jumalani.

17. Minä sanon: älkööt he iloitko minusta, älkööt ylvästelkö minua vastaan, kun jalkani horjuu.

18. Olenhan kaatumaisillani, ja tuskani on aina edessäni.

19. Minä tunnustan pahat tekoni, murehdin syntieni tähden.

20. Mutta viholliseni elävät ja ovat mahtavia. Yhä enemmän on niitä, jotka vihaavat minua ilman syytä, Ps. 3:2

21. jotka palkitsevat hyvän pahalla ja vastustavat minua, koska minä pyrin hyvään. Ps. 35:12,119:95

22. Älä hylkää minua, HERRA! Jumalani, älä ole minusta kaukana!

Ps. 22:12

23. Riennä avukseni, Herra, minun pelastukseni!

Ps. 35:5,40:14

PSALMI 39

Elämän katoavaisuus

1. Musiikinjohtajalle. Jedutunin mukaan. Daavidin psalmi. 1. Aikak. 25:1

2. Minä sanoin: ”Minä valvon vaelustani, etten tekisi kielelläni syntiä. Minä vartioin suutani ja pidän sen suljettuna, niin kauan kuin jumalaton on edessäni.” Ps. 17:3

3. Minä vaikenin, olin ääneti, en puhunut siitä, mikä on hyvää, mutta tuskani vain yltyi. Ps. 38:14,18

4. Sydämeni hehkui rinnassani, huokaillessani syttyi tuli, ja niin minä puhuin kielelläni. Ps. 119:53

5. HERRA, ilmoita minulle, milloin lopuni tulee ja mikä on päivieni määrä, että ymmärtäisin, kuinka katoavainen olen. Ps. 90:12

6. Katso, muutaman kämmenenleveyden verran sinä annoit minulle päiviä, ja elinaikani on edessäsi kuin ei mitään. Vain turhuutta ovat kaikki ihmiset, kuinka lujina seisokootkin. Sela.

Job 14:1–2, 16:22; Ps. 62:10, 90:5–6, 144:4

7. Vain varjokuvana ihminen vaeltaa, aivan turhaan hän metelöi. Hän kokoaa rikkauksia eikä tiedä, kuka ne korjaa.

Job 8:9, 14:2;

Saarn. 2:18, 21, 5:13, 15; Luuk. 12:20–21

8. Ja nyt, mitä minä odotan, Herra? Sinuun minä panen toivoni.

9. Vapauta minut kaikista rikkomuksista, älä pane minua houkkien häväistäväksi.

10. Minä vaikenen enkä suutani avaa, sillä sinä olet tämän tehnyt.

Ps. 38:14

11. Poista vitsauksesi minun päältäni, muuten minä menehdyn sinun kätesi kuritukseen.

12. Sinä kuritat ihmistä rangaistuksilla synnin tähden, sinä kulutat hänen ihanuutensa niin kuin koi kuluttaa. Vain turhuutta ovat kaikki ihmiset. Sela.

Ps. 6:8

13. Kuule rukoukseni, HERRA, kuuntele avunhuutoani, älä ole kuuro kynteleilleni. Minä olen muukalainen sinun luonasi, vieras niin kuin kaikki isäniin.

1. Moos. 47:19;

3. Moos. 25:23; 1. Aikak. 29:15; Ps. 119:19; Hepr. 11:13; 1. Piet. 2:11

14. Käännä syyttävä katseesi minusta, että minä ilostuisin, ennen kuin menen pois eikä minua enää ole.

Job 7:16, 10:20–21, 14:6

PSALMI 40

Pelastetun kiitos ja rukous

1. Musiikinjohtajalle. Daavidin psalmi.

2. Hartaasti minä odotin HERRAA, ja hän kumartui puoleeni ja kuuli avunhuutoni.

Ps. 18:7, 27:14

3. Hän nosti minut ylös turmion kuopasta, upottavasta liejusta. Hän asetti jalkani kalliolle ja vahvisti askeleeni.

Ps. 31:19, 69:15

4. Hän antoi minun suuhuni uuden laulun, ylistyslaulun Jumalallemme.

Sen näkevät monet, tuntevat pelkoa ja turvaavat HERRAAN.

5. Autuas se mies, joka panee luotamuksensa HERRAAN eikä käänny ylpeiden puoleen eikä niiden, jotka valheeseen eksyvät.

6. HERRA, minun Jumalani, monet ovat sinun tekemäsi ihmeet ja sinun ajatuksesi meitä kohtaan – ei ole kehtään sinun vertaistasi – niitä tahdon julistaa ja niistä puhua. Niitä on paljon enemmän kuin voidaan laskea.

2. Moos. 15:11; Ps. 92:6, 139:17

7. Teurasuhria ja ruokauhria sinä et halua – korvani sinä avasit – polttouhria ja syntiuhria sinä et vaadi.

Ps. 51:18–19; Jes. 1:11 Miika 6:7; Hepr. 10:5–8

8. Silloin minä sanoin: ”Katso, minä tulen, kirjakääröön on minusta kirjoitettu.

Joh. 5:39, 46; Hepr. 10:7

9. Sinun tahtosi, Jumalani, minä teen mielelläni, ja sinun opetuksesi on sisimmässäni.”

Ps. 37:31

10. Minä julistan ilosanomaa vanhurskaudesta suuressa seurakunnassa. Katso, minä en sulje huuliani, sinä, HERRA, sen tiedät.

Ps. 22:23, 26, 35:18

11. Minä en peitä vanhurskauttasi sydämeeni vaan puhun sinun uskollisuudestasi ja pelastusteoistasi. Minä en salaa sinun armoasi ja totuuttasi suurelta seurakunnalta.

12. Sinä, HERRA, älä sulje minulta laupeuttasi! Armosi ja totuutesi varjelkoon minua aina.

Ps. 61:8

13. Onnettomuudet ovat saartaneet minut, niitä on määrättömästi. Syntini ovat ottaneet minut kiinni, kaikkia en voi edes nähdä, sillä niitä on enemmän kuin hiuksia päässäni. Rohkeuteni on poissa.

Ps. 38:11

14. HERRA, olkoon sinulle mieluista pelastaa minut. HERRA, riennä avukseni!

Ps. 70:2

15. Hävetkööt ja joutukoot hämmennyksiin kaikki, jotka tavoittelevat henkeäni tuhotakseen minut. Perääntykööt ja joutukoot häpeään ne, jotka tahtovat minulle onnettomuutta.

Ps. 35:4

16. Tyrmistykööt häpeästään ne, jotka sanovat minulle: "Kas niin, kas niin!"

Ps. 35:21

17. Iloitkoot ja riemuitkoot sinussa kaikki, jotka sinua etsivät. Ne, jotka rakastavat sinun valmistamaasi pelastusta¹⁸, sanokoot aina: "HERRA on suuri!"

Ps. 34:3–4,35:27

18. Vaikka olen kurja ja köyhä, Herra pitää minut mielessään. Sinä olet minun apuni ja pelastajani. Jumalani, älä viivyl!

PSALMI 41

Sairaan ja parjatun rukous

1. Musiikinjohtajalle. Daavidin psalmi.

2. Autuas se, joka pitää huolta vähäosaisesta. Hänet HERRA pelastaa pahan päivänä.

Ps. 112:5,9; Sananl. 14:21,19:17; Jes. 58:7; Matt. 5:7; Jaak. 2:13

3. HERRA varjelee häntä ja pitää hänet elossa. Maassa häntä kutsutaan onnelliseksi, etkä sinä, Herra, anna häntä alttiiksi hänen vihollistensa mielivallalle.

Dan: 4:24

4. HERRA tukee häntä tautivuoteella. Kun hän sairastaa, sinä nostat hänet vuoteeltaan.

2. Kun. 20:7

5. Minä sanoin: "HERRA, armahda minua! Paranna sieluni, sillä minä olen tehnyt syntiä sinua vastaan!"

Ps. 6:3

6. Viholliseni puhuvat minusta pahaa: "Milloin hän kuolee ja hänen nimensä häviää?"

7. Ja jos joku tulee katsomaan minua, hän puhuu tyhjämpäiväisiä. Hän kerää sydämeensä pahuutta, lähtee ulos ja puhuu sitä.

8. Kaikki vihamieheni yhdessä kuittelevat minusta, he ajattelevat minusta pahaa:

Luuk. 11:54

9. "Jokin parantumaton paha on tarttunut häneen, ei hän enää nouse siitä missä makaa."

10. Jopa läheinen ystäväni, johon minä luotin ja joka söi leipääni, on nostanut kantapänsä minua vas-

taan.

Ps. 55:14–15;

Matt. 26:14–16; Mark. 14:10; Luuk. 22:4; Joh. 13:18; Ap. t. 1:16–18

11. Mutta sinä, HERRA, armahda minua ja nosta minut ylös, niin minä maksaan heille.

12. Siitä minä tiedän sinun mieltyneen minuun, ettei viholliseni saa minusta riemuita.

13. Mutta minä – minua sinä tuet nuhteettomuuteni tähden ja asetat minut kasvojesi eteen ainiaaksi.

1. Aikak. 17:27; Ps. 18:21

14. Siunattu olkoon HERRA, Israelin Jumala, iankaikkisesta iankaikkiseen! Aamen, aamen.

TOINEN KIRJA

PSALMI 42

Masentuneen rukous

1. Musiikinjohtajalle. Koorahilaisten mietepsalmi.

1. Aikak. 9:19

2. Niin kuin peura kaipaa vesipuroille, niin minun sieluni kaipaa sinua, Jumala.

3. Minun sieluni janoaa Jumalaa, elävää Jumalaa. Milloin saan tulla ja nähdä Jumalan kasvot?

Ps. 63:2–4,84:3

4. Kyyneleet ovat olleet leipäni päivin ja öin, kun minulle yhtenäsnostaan: "Missä on sinun Jumalasi?"

Ps. 79:10,80:6,102:10

5. Näitä minä muistelen ja vuodatan ulos sieluni murheen, kun kuljen väentungoksessa Jumalan huoneeseen riemun ja kiitoksen raikuessa juhlivasta joukosta.

Ps. 27:4

6. Miksi olet masentunut, sieluni, ja olet minussa niin levoton? Odota Jumalaa. Sillä vielä minä saan kiittää häntä hänen kasvojensa suomasta pelastuksesta.

Ps. 43:5

7. Jumalani, sieluni on minussa masentunut, sen tähden minä muistan sinua Jordanin maalla, Hermonin kukuloilla ja Misarinvuorella.

5. Moos. 3:8

8. Syvyys huutaa syvyydelle sinun koskiesi pauhatessa; kaikki kuohusi ja aaltosi vyöryvät yliitseni.

Ps. 69:3,88:8

18 40:17. Kirj.: "sinun pelastustasi".

9. Päivällä HERRA lähettää armonsa, ja yöllä on sisimmässäni hänen laulunsa – rukous elävälle Jumalalle. Ps. 92:3

10. Minä sanon Jumalalle, kalliolleni: ”Miksi olet unohtanut minut? Miksi minun täytyy kulkea murehtien, vihollisen ahdistamana?” Ps. 13:2–3,43:2

11. Luissani on kuin kuolemantuska, kun viholliseni häpäisevät minua sanoen minulle yhtenä: ”Missä on sinun Jumalasi?” Ps. 115:2

12. Miksi olet masentunut, sieluni, ja miksi olet minussa levoton? Odota Jumalaa. Sillä vielä minä saan kiittää häntä, pelastajaani¹⁹, minun Jumalaa-ni. Ps. 43:5

PSALMI 43

Jatkoo edelliseen psalmiin

1. Hanki minulle oikeus, Jumala, ja aja riita-asiani jumalatonta kansaa vastaan. Päästä minut petollisista ja pahoista ihmisistä. Ps. 26:1

2. Sillä sinä, Jumala, olet turvapaikani. Miksi olet hylännyt minut? Miksi minun täytyy kulkea murehtien, vihollisen ahdistamana? Ps. 42:10

3. Lähetä valosi ja totuutesi, ne johdattakoot minua. Viekööt ne minut pyhälle vuorellesi, sinun asuntoihisi, 2. Sam. 6:17; Ps. 15:1

4. että saan tulla Jumalan alttarin eteen, Jumalan eteen, joka on iloni ja riemuni. Silloin kiitän sinua lyyraa soittaen, Jumala, minun Jumalani. Ps. 26:6

5. Miksi olet masentunut, sieluni, ja miksi olet minussa levoton? Odota Jumalaa. Sillä vielä minä saan kiittää häntä, pelastajaani, minun Jumalaani. Ps. 42:6,12

PSALMI 44

Rukous vihollisten ahdistassa

1. Musiikinjohtajalle. Koorahilaisten mietepsalmi.

2. Jumala, me olemme kuulleet omin korvin, isämme ovat kertoneet meille teosta, jonka sinä teit heidän

päivinä, muinaisina päivinä.

5. Moos. 6:20–21; Ps. 78:3

3. Sinä karkotit kädelläsi kansat, mutta heidät sinä istutit, sinä hävitit kansakunnat, sinä ajoit ne pois.

2. Moos. 15:17; 5. Moos. 7:1–2; Ps. 9:6,80:9

4. Sillä eivät isämme ottaneet maata haltuunsa miekallaan eikä heidän käsivartensa pelastanut heitä, vaan sinun oikea kätesi, sinun käsivartesi ja sinun kasvojesi valo, koska sinä olit mieltynyt heihin. 2. Moos. 33:14; 4. Moos. 6:25; 5. Moos. 7:8; Joos. 24:12

5. Sinä, Jumala, olet minun kuninkaani, anna määräys Jaakobin pelastuksesta. Ps. 74:12

6. Sinun avullasi me syöksemme ahdistajamme maahan, sinun nimessäi me tallaamme vastustajamme. Ps. 18:39,60:14

7. Sillä minä en luota jouseeni eikä miekkani minua pelasta, 1. Sam. 17:45; Ps. 20:8

8. vaan sinä pelastat meidät ahdistajistamme ja saatat vihamiehemme häpeään.

9. Jumalassa me kerskaamme kaiken päivää, sinun nimeäsi me kiitämme ikuisesti. Sela. Ps. 54:8

10. Kuitenkin sinä hylkäsit ja häpäisit meidät etkä lähtenyt meidän sotajoukkojemme mukaan. Ps. 60:12

11. Sinä panit meidät pakenemaan ahdistajaa, ja vihamiehemme ryöstivät itselleen saalista.

12. Sinä annoit meidät syötäväiksi kuin lampaat ja hajotit meidät kansojen sekaan.

13. Sinä myit kansasi halvalla etkä siitä paljoa hyötynyt. 5. Moos. 32:30; Tuom. 2:14; Hes. 30:12

14. Sinä jätit meidät naapurieimme häväistäviksi, ympärillämme asuvien pilkan ja ivan kohteeksi. Ps. 79:4

15. Sinä teit meidät sananparreksi kansojen keskuudessa, päänpudistuksen aiheeksi kansakuntien keskellä. Ps. 109:25

16. Kaiken päivää häväistykseksi on mielessäni, ja kasvojeni häpeä peittää minut Ps. 69:20

¹⁹ 42:12. Kirj.: ”kasvojeni pelastajaa”. Samoin Jakeessa 43:5.

17. herjaajan ja pilkkaajan puheiden tähden, vihollisen ja kostonhimoisen tähden. Ps. 74:10

18. Tämä kaikki on meitä kohdannut, vaikka emme ole sinua unohtaneet emmekä rikkoneet sinun liittoasi.

19. Sydämemme ei ole vetäytynyt sinusta pois, eivätkä askeleemme ole poikenneet sinun polultasi,

20. vaikka olet runnellut meitä saakaalien asuinsijoilla ja peittänyt meidät kuoleman varjolla.

21. Jos olisimme unohtaneet Jumalamme nimen ja ojentaneet kätemme vieraan jumalan puoleen,

22. eikö Jumala tutkisi sitä? Hänhän tuntee sydämen salaisuudet? Ps. 7:10

23. Totisesti, sinun vuoksesi meitä surmataa kaiken päivää, meitä pidetään teuraslampaina. Room. 8:36

24. Herää, miksi nukut, Herra? Nouse, älä hylkää iäksi! Ps. 35:23; Matt. 8:24–25

25. Miksi peitit kasvosi, unohdat kurjuutemme ja ahdistuksemme? Ps. 13:2,69:18

26. Sillä sielumme on vaipunut tomuun, ruumiimme on painunut maahan.

27. Nouse, auta meitä ja lunasta meidät armosi tähden!

PSALMI 45

Ylistyslaulu kuninkaan häissä

1. Musiikinjohtajalle. Lauletaan kuin ”Liljat”. Koorahilaisten mietepsalmi. Laulu rakkaudesta.

2. Sydämeni tulvii ihania sanoja. Minä lausun psalmini kuninkaalle, kieleni on taitavan kirjoittajan kynä. Ps. 2:6

3. Sinä olet ihmislapsista ihanin, suoloisuus on vuodatettu huulillesi, sen vuoksi Jumala siunaa sinua iäti. Luuk. 4:22

4. Vyötä miekka kupeellesi, sinä sankari, vyöttäydy kunniaasi ja loistoosi.

5. Ratsasta menestyksellisesti tuuuden, nöyryyden ja vanhurskauden puolesta. Oikea kätesi opettakoon sinulle pelottavia tekoja. Ps. 72:4

6. Sinun nuolesi iskeytyvät terävinä kuninkaan vihollisten sydämiin, kansat kaatuvat allesi.

7. Jumala, sinun valtaistuimesi pysyy ikuisesti. Sinun kuninkuutesi valttikka on oikeuden valttikka.

2. Sam. 7:13,16; Ps. 89:5,110:2; Hepr. 1:8

8. Sinä rakastat vanhurskautta ja vihaat laittomuutta. Sen vuoksi on Jumala, sinun Jumalasi, voidellut sinua iloöljyllä enemmän kuin kumppaneitasi.

9. Mirhalta, aaloelta ja kassialta tuoksuvat kaikki vaatteesi, norsunluupalatseista sinua ilahdutetaan kielisoittimilla.

10. Kuninkaiden tyttäret ovat kaunistautuneet kalleuksillasi, kuningatar seisoo oikealla puolellasi Oofirin kullassa.

11. Kuule, tytär, katso ja kuuntele tarkoin: unohda kansasi ja isäsi koti. 1. Moos. 12:1

12. Kuningas on mieltynyt sinun kauneuteesi. Hän on herrasi, heittäydy maahan hänen eteensä.

13. Tytär Tyros ja kansan rikkaimmat etsivät lahjoillaan suosiotasi. Ps. 68:30,72:10,87:4; Jes. 23:18

14. Kuninkaan tytär kaikessa loistossaan on sisähuoneissa, kultakudosta on hänen pukunsa.

15. Kirjailluissa vaatteissa hänet saatetaan kuninkaan luo. Neitsyet, hänen ystävättärensä, seuraavat häntä, heidät tuodaan sinun luoksesi.

16. Iloiten ja riemuiten heitä saatetaan, he tulevat kuninkaan palatsiin.

17. Sinun poikasi nouskoot isiesi sijaan, sinä asetat heidät ruhtinaiksi koko maahan. Matt 19:28; Ilm. 1:6,5:10

18. Minä teen nimesi muistettavaksi polvesta polveen, sen vuoksi kansat kiittävät sinua aina ja ikuisesti. Ps. 22:31–32,72:17

PSALMI 46

Jumala on meidän linname

1. Musiikinjohtajalle. Koorahilaisten laulu, korkeassa äänialassa.

2. Jumala on meidän turvamme ja väkevyysme, varma apumme hädän hetkellä.

3. Sen tähden emme pelkää, vaikka maa järkkäisi ja vuoret sortuisivat mer-
ten syvyyksiin,

4. vaikka merten aallot pauhaisivat
ja kuohuisivat ja vuoret vapisivat ni-
den mahtavuudesta. Sela.

Ps. 65:8,93:3–4,124:4–5; Jes. 17:12–13

5. Virta haaroineen ilahduttaa Jumalan kaupunkia, Korkeimman asuntojen
pyhää paikkaa.

Ps. 48:2

6. Jumala on sen keskellä, se ei hor-
ju. Jumala auttaa sitä aamun koittees-
sa.

Ps. 30:6

7. Kansat metelöivät, valtakunnat
horjuvat, hänen äänensä kuuluu, ja
maa järkkyy.

8. HERRA Sebaot on meidän kans-
samme, Jaakobin Jumala on meidän
linnamme. Sela.

Room. 8:31

9. Tulkaa ja katsokaa HERRAN töitä,
hänen, joka tekee hämmästyttäviä te-
koja maan päällä.

Ps. 66:5

10. Hän lopettaa sodat maan ääriä
myöten. Hän särkee jousen, taittaa
keihään ja polttaa sotavaunut tules-
sa.

Ps. 76:4

11. "Laskekaa aseenne²⁰ ja tietäkää,
että minä olen Jumala, minä olen kor-
kea kansojen keskellä, korkea maan
päällä."

Jes. 30:15

12. HERRA Sebaot on meidän kans-
samme, Jaakobin Jumala on meidän
linnamme. Sela.

PSALMI 47

Herra on kansojen kuningas

1. Musiikinjohtajalle. Koorahilaisten
psalmi.

2. Taputtakaa käsiänne, kaikki kan-
sat, kohottakaa riemuhuuto Jumalal-
le!

Ps. 66:1,97:1

3. Sillä HERRA on korkein, pelottava,
koko maan suuri kuningas.

Sak. 14:9;
Mal. 1:14

4. Hän alistaa kansat valtaamme,
kansakunnat jalkojemme alle.

Ps. 18:48

5. Hän on valinnut meille perintö-
osan, joka on Jaakobin, hänen rak-
kaansa, kunnia. Sela.

6. Jumala on astunut ylös riemu-
huodon raikuessa, HERRA pasuunan
pauhatessa.

Ps. 68:19

7. Laulakaa ylistystä Jumalalle, lau-
lakaa, laulakaa ylistystä kuninkaallem-
me, laulakaa!

8. Jumala on koko maan kuningas,
laulakaa hänelle psalmi.

9. Jumala on kansojen kuningas,
Jumala istuu pyhällä istuimellaan.

Ps. 22:29

10. Kansojen ylhäiset kokoontuvat
Abrahamin Jumalan kansaksi, sillä
maan kilvet kuuluvat Jumalalle. Hän
on ylen korkea.

Ps. 68:32,97:9,102:16,23

PSALMI 48

Siion on Jumalan kaupunki

1. Laulu, koorahilaisten psalmi.

2. Suuri on HERRA, suuresti ylistet-
tävä. Hän, meidän Jumalamme, asuu
kaupungissaan, pyhällä vuorellaan.

Ps. 76:2–3

3. Kauniina kohoaa, kaiken maan
ilona, pohjoisen puolella Siionin vuori,
suuren Kuninkaan kaupunki.

Matt. 5:35

4. Sen linnoissa Jumala tunnetaan
turvapaikaksi.

Ps. 46:6

5. Katso, kuninkaat kokoontuivat,
lähtivät yhdessä eteenpäin.

2. Aikak. 20:1

6. He näkivät sen ja hämmästyivät,
pelästyivät ja kiiruhtivat pois.

7. Heidät valtasi siellä vavistus, kuin
tuska synnyttäjän.

8. Itätuulella sinä särjet Tarsiksen
laivat.

Jes. 33:23

9. Niin kuin olimme kuulleet, niin me
sen nyt näimme HERRAN Sebaotin kau-
pungissa, Jumalamme kaupungissa.
Jumala pitää sen lujana ikuisesti. Sela.

10. Jumala, me mietiskelemme ar-
moasi sinun temppelissäsi.

11. Niin kuin sinun nimesi, Jumala,
niin ulottuu ylistyksesi maan ääriin
saakka. Sinun oikea kätesi on vanhurs-
kautta täynnä.

12. Siionin vuori iloitsee, Juudan
tyttäret riemuitsevat sinun tuomioittesi
tähden.

Ps. 97:8

13. Kiertäkää Siion, kulkekaa sen ympäri, laskekaa sen tornit.

14. Tarkastelkaa sen muureja, kulkekaa sen linnoissa kertoaksenne niistä tulevalle²¹ sukupolvelle.

15. Sillä tämä on Jumala, meidän Jumalamme ikuisesti. Hän johdattaa meidät kuoleman yli. Jes. 25:9

PSALMI 49

Ihminen loistossaan ei ole pysyvä

1. Musiikinjohtajalle. Koorahilaisten psalmi.

2. Kuulkaa tämä, kaikki kansat, kuunnelkaa, kaikki maan asukkaat,

3. sekä alhaiset että ylhäiset, niin rikkaat kuin köyhät.

4. Minun suuni puhuu viisautta, sydämeni mietteissä on ymmärrystä.

5. Minä kallistan korvani kuulemaan mietelauseita, ratkaisen arvoitukseni lyryä soittaen. Ps. 78:2

6. Miksi pelkäisin pahoina päivinä, kun petturien vääryys ympäröi minua,

7. noiden, jotka luottavat vaurautensa ja kerskailevat suuresta rikkautestaan.

8. Ei kukaan voi veljeään lunastaa eikä hänestä Jumalalle sovitusta mak-
saa Matt. 16:26

9. – onhan ihmisten sielujen lunastus kallis, ihmiseltä se jää ikuisesti suorittamatta –

10. niin että hän saisi elää ikuisesti eikä näkisi kuolemaa.

11. Nähdäänhän, että viisaat kuolevat. Myös tyhmät ja järjettömät menehtyvät ja jättävät toisille vaurautensa.

Saarn. 2:16,18; Jer. 17:11

12. Sisimmässään he ajattelevat, että heidän huoneensa pysyy ikuisesti, heidän asuinsijansa polvesta polveen. He nimittävät maatiloja nimensä mukaan.

13. Mutta mahtavinkaan ihminen ei ole pysyvä. Häntä voi verrata eläimiin, jotka häviävät. Saarn. 3:19

14. Tämä on heidän tiensä, heidän hulluutensa, ja heidän jälkeensä ni-

den, jotka mieltyvät heidän puheisiinsa. Sela.

15. Kun lammasmaa heidät vie-
dään tuonelaan, kuolema heitä kaitsee. Aamun koittaessa oikeamieliset hallitsevat heitä. Heidän hahmonsatoa, tuonela on heidän asuntonsa.

16. Mutta Jumala lunastaa minun sieluni tuonelan vallasta, sillä hän ottaa minut huomaansa. Sela. Ps. 73:24

17. Älä pelkää, kun joku rikastuu, kun hänen kotinsa loisto lisääntyy.

Ps. 37:17

18. Sillä kuollessaan hän ei ota mitään mukaansa eikä hänen rikkautensa astu alas hänen jäljessään.

Job 27:16–18; Ps. 39:7; Luuk. 12:15

19. Vaikka hän eläessään kutsuu itseään siunatuksi – ja sinuahan ylistetään, kun sinulla on kaikki hyvin –

20. hänen sielunsa joutuu esi-isiensä luo, jotka eivät ikinä valoa näe.

21. Mahtavinkin ihminen, jolla ei ole ymmärrystä, on verrattavissa eläimiin, jotka hukkuvat.

PSALMI 50

Kuuliaisuus on oikea uhri

1. Aasafin psalmi. Jumala, HERRA Jumala, on puhunut ja kutsunut maan auringon noususta sen laskuun asti.

2. Siionista, jonka kauneus on täydellinen, Jumala on ilmestynyt kirkkautessaan. Ps. 48:3

3. Meidän Jumalamme tulee eikä vaikene. Hänen edellään käy kuluttava tuli ja hänen ympärillään väkevä myrsky. Ps. 97:3–4

4. Hän kutsuu taivaat ylhäältä ja maan käydäkseen oikeutta kansansa kanssa. 5. Moos. 31:28

5. ”Kootkaa eteeni minun hurskaani, jotka uhrin kautta ovat tehneet liiton minun kanssani.”

6. Taivaat julistavat hänen vanhurskauttaan, sillä Jumala itse on tuomari. Sela. 1. Moos. 18:25; Ps. 97:6

7. ”Kuule, kansani, kun minä puhun. Israel, minä todistan sinua vastaan. Minä olen Jumala, sinun Jumalasi.

8. En minä nuhtele sinua uhriesi tähden – polttouhriisi ovat aina minun edessäni. Jes. 1:11; Jer. 6:20

9. En ota härkää talostasi enkä vuohipukkeja karjatarhoistasi,

10. sillä minun ovat kaikki metsän eläimet ja tuhansien vuorten karja.

11. Minä tunnen kaikki vuorten linnut, ja kaikki, mikä kedoilla liikkuu, on minun.

12. Jos minun tulisi nälkä, en sitä sinulle sanoisi, sillä minun on maanpiiri ja kaikki, mitä siinä on. Job 41:3; Ps. 24:1; 1. Kor. 10:26

13. Minäkö söisin härkien lihaa tai joisin vuohipukkien verta?

Aam. 5:21–22; Miika 6:7

14. Uhraa kiitosta Jumalalle ja täytä lupauksesi Korkeimmalle. Hepr. 13:15

15. Huuda minua avuksi ahdistuksen päivänä. Minä vapautan sinut, ja sinä olet kunnioittava minua.” Ps. 13:6,9,15; Matt. 7:7

16. Mutta jumalattomalle Jumala sanoo: ”Mikä sinä olet kertomaan minun säädöksistäni ja ottamaan liitonni huulillesi?” Room. 2:17–23

17. Sinähän vihaat nuhtelua ja heität minun sanani selkäsi taakse!

18. Jos näet varkaan, sinä miellyt häneen, ja avionrikkajien kanssa sinä pidät yhtä. Sananl. 29:24

19. Sinä päästät suusi puhumaan pahaa ja kielesi punomaan petosta.

20. Sinä istut ja puhut veljeäsi vastaan, sinä panettelet äitisi poikaa.

21. Näitä olet tehnyt, ja minä olen ollut vaiti. Luuletko sinä, että minä olen ollut sinun kaltaisesi? Minä nuhtelen sinua ja asetan nämä silmiesi eteen.

22. Ymmärtäkää tämä, te, jotka unohdatte Jumalan, etten raatelisi teitä eikä olisi pelastajaa!

23. Joka kiitosta uhraa, se kunnioittaa minua. Joka pitää huolen vaelluksestaan, se saa nähdä pelastuksen, jonka Jumala antaa.” Ps. 91:16; Luuk. 2:30

PSALMI 51

Langenneen rukous, katumuspsalmi

1. Musiikinjohtajalle. Daavidin psalmi
2. profeetta Naatanin tultua hänen luokseen sen jälkeen, kun hän oli yhtynyt Batsebaan. 2. Sam. 12:1–6

3. Jumala, ole minulle armollinen hyvyytesi tähden, pyyhi pois syntini suuren laupeutesi tähden. Luuk. 18:13
4. Pese minut puhtaaksi rikoksestani, puhdista minut synnistäni.

5. Minä tunnen rikokseni, ja minun syntini on aina edessäni.

6. Sinua Ainoaa vastaan olen syntiä tehnyt, olen tehnyt sitä, mikä on pahaa sinun silmissäsi. Sinä osoittaudut vanhurskaaksi puheessasi ja puhtaaksi tuomitessasi. Room. 3:4

7. Katso, synnin alaisena olen syntynyt, synnin alaiseksi sikisin äitini kohdussa. 1. Moos. 8:21; Job 14:4,25:4; Joh. 3:6

8. Totuutta sinä tahdot sisimpään saakka, ja salassa sinä ilmoitat minulle viisauden.

9. Puhdista minut synnistä iisopilla, niin minä puhdistun. Pese minut, niin tulen lutas valkeammaksi.

3. Moos. 14:4,6–8; 4. Moos 19:18; Jes. 1:18

10. Anna minun kuulla iloa ja riemua, ratketkoot riemuun luut, jotka olet murskannut.

11. Peitä kasvosi näkemästä syntejäni ja pyyhi pois kaikki pahat tekoni.

12. Jumala, luo minuun puhdas sydän ja uudista vahvaksi henki minun sisimmässäni. Hes. 11:19,36:26

13. Älä heitä minua pois kasvojesi edestä äläkä ota minulta pois Pyhää Henkeäsi.

14. Anna minulle jälleen pelastuksesi ilo ja tue minua alttiuden hengellä. Room. 8:15

15. Minä tahdon opettaa väärintekijöille sinun tiesi, että syntiset palaisivat sinun luoksesi.

16. Vapauta minut verivelasta Jumala, Jumala, minun pelastajani. Silloin minun kieleni laulaen ylistää sinun vanhurskauttasi.

17. Herra, avaa minun huoleni, niin suuni julistaa sinun ylistystäsi.

18. Sillä sinä et halua uhria, sen kyllä antaisin, polttouhri ei ole sinulle mieleen.

Ps. 40:7,50:8–9; Hoos. 6:6

19. Jumalalle kelpaava uhri on särkynyt henki. Särkynyttä ja murtunutta sydäntä et sinä, Jumala, halveksi.

2. Sam. 12:13; Ps. 34:19; Jes. 66:2

20. Tee laupeudessaasi hyvää Siionille, rakenna Jerusalemin muurit.

21. Silloin sinä miellyt vanhurskauden uhreihin, polttouhreihin ja kokonaisuhreihin. Silloin uhrataan härkiä sinun alttarillasi.

Ps. 4:6; Hepr. 13:15

PSALMI 52

Jumala rankaisee väärintekijää

1. Musiikinjohtajalle. Daavidin miete-psalmi,

2. kun edomilainen Doog oli tullut ilmoittamaan Saulille: ”Daavid on mennyt Ahimelekin taloon.” 1. Sam. 22:9–10

3. Miksi kerskailet pahuudesta, sankari? Jumalan armo pysyy ainaisesti.

4. Sinun kielesi punoo turmiota, se on kuin terävä partaveitsi, sinä petturi.

Ps. 57:5; Jaak. 3:6

5. Sinä rakastat pahaa enemmän kuin hyvää, valhetta enemmän kuin totuuden puhumista. Sela.

6. Sinä rakastat kaikkia tuhoisia sanoja, sinä kavala kieli.

7. Sen vuoksi Jumala murskaa sinut ainiaaksi, hän tarttuu sinuun ja raastaa sinut teltastasi, repii sinun juuresi elävien maasta. Sela.

8. Vanhurskaat näkevät sen ja pelkäävät, he nauravat häntä: Ps. 58:11

9. ”Katsokaa miestä, joka ei pitänyt Jumalaa turvanaan vaan luotti suureen rikkauteensa ja turvautui omaisuuteensa.”

Ps. 49:7,62:11

10. Mutta minä olen kuin viheriöivä öljypuu Jumalan huoneessa, minä turvaan Jumalan armoon aina ja ikuisesti.

Ps. 92:13–16

11. Minä kiitän sinua aina siitä, mitä olet tehnyt, ja panen toivoni hurskaittesi edessä sinun nimeesi, sillä se on hyvä.

PSALMI 53

Jumalattomuuden mielettömyys

1. Musiikinjohtajalle. Daavidin miete-psalmi. Lauletaan kuin ”Sairaus”.

2. Houkka sanoo sydämessään: ”Ei Jumalaa ole.” He ovat turmeltuneita ja inhottavia pahuudessaan. Ei ole ketään, joka tekee hyvää. Ps. 10:4,14:1

3. Jumala katsoo taivaasta ihmisiin nähdäkseen, onko ketään ymmärtäväistä, ketään, joka etsii Jumalaa.

Room. 3:10–12

4. Kaikki he ovat poikenneet pois, kaikki tynni kelvottomiksi käyneet. Ei ole ketään, joka tekee hyvää, ei ainoatakaan.

5. Eivätkö he mitään käsitä, nuo väärintekijät, jotka syövät kansaani kuin söisivät leipää eivätkä huuda avukseen Jumalaa?

6. He joutuvat pelon valtaan siinä, missä ei ole pelättävää. Jumala hajottaa niiden luut, jotka sinua saartavat. Sinä saatat heidät häpeään, sillä Jumala on hylännyt heidät.

7. Jospa Israelin pelastus jo tulisi Siionista! Kun Jumala palauttaa kansansa ennalleen, silloin Jaakob riemuitsee, Israel iloitsee. 1. Moos. 49:18; Luuk. 10:24

PSALMI 54

Vainotun rukous

1. Musiikinjohtajalle. Kielisoittimilla. Daavidin mietepsalmi,

2. kun siifiläiset olivat tulleet kertomaan Saulille: ”Eiköhän Daavid piileksi meillä päin.” 1. Sam. 23:19,26:1–4

3. Jumala, pelasta minut nimesi tähden, aja minun asiani voimassasi!

Ps. 20:2,31:4

4. Jumala, kuule rukoukseni, kuuntele suuni sanoja,

5. sillä muukalaiset nousevat minua vastaan ja väkivaltaiset tavoittelevat henkeäni. He eivät piittaa Jumalasta. Sela.

Ps. 10:4,86:14

6. Katso, Jumala on auttajani, Herra on niiden kanssa, jotka minua tukevat.

7. Hän kääntää pahan minun vihamiehiäni kohti. Hävitä heidät totuutesi tähden.

8. Alttiisti minä uhraan sinulle, kiitän sinun nimeäsi, HERRA, sillä se on hyvä. Ps. 92:2

9. Hän on vapauttanut minut kaikesta ahdingosta, ja silmäni ovat saaneet nähdä vihollisteni tappion.

Ps. 59:11,91:8

PSALMI 55

Rukous petollisen ystävän takia

1. Musiikinjohtajalle. Kielisoittimilla. Daavidin mietepsalmi.

2. Jumala, kuule rukoukseni, älä kätkeydy, kun anon armoa.

3. Kuuntele minua ja vastaa minulle. Minä kuljen rauhattomana valittaen ja huokaillen,

4. koska vihollinen huutaa ja jumalaton ahdistaa. He vyöryttävät päälleni onnettomuutta ja vainoavat minua vihassaani.

5. Sydämeni vapisee rinnassani, kuoleman kauhut ovat langenneet päälleni. Ps. 18:5–6

6. Pelko ja vapina valtaa minut, ja minut peittää kauhu.

7. Minä sanon: Olisipa minulla siivet, niin lentäisin pois kuin kyyhkynen lepopaikkaan!

8. Minä pakenisin kauas ja yöpyisin autiomaassa. Sela. Jer. 9:1

9. Rientäisin pakopaikkaani myrskytuulen ja rajuilman alta.

10. Herra, sekoita, tee eripuraisiksi heidän kielensä. Minä näen väkivaltaa ja riitaa kaupungissa, 1. Moos. 11:9

11. yötä päivää ne kiertävät sen muureilla. Vääräys ja pahuus ovat sen keskellä.

12. Turmelus on sen sisällä, sorto ja petos ei väisty sen torilta.

13. Ei minua herjaa vihollinen – sen minä kestäisin. Eikä minua vastaan mahtaille vihamieheni – häneltä voisin piiloutua.

14. Ei, vaan se olet sinä, vertaiseni ihminen, ystäväni ja tuttavani,

2. Sam. 16:23; Ps. 41:10

15. jonka kanssa olimme suloisessa sovussa ja vaelsimme yhdessä Jumalan huoneeseen väentungoksessa.

16. Yllättäköön kuolema heidät, menkööt he elävältä alas tuonelaan, sillä pahuus on heidän asunnoissaan ja heidän sisimmässään. 4. Moos. 16:33

17. Mutta minä huudan Jumalaa, ja HERRA pelastaa minut.

18. Illoin, aamuin ja keskipäivällä minä valitan ja huokailen, ja hän kuulee minun ääneni. Dan. 6:11

19. Hän on lunastanut minun sieluni rauhaan taistelusta, jota käydään minua vastaan, sillä paljon on niitä, jotka ovat minua vastaan. Ps. 56:3

20. Jumala kuulee minua ja nöyryyttää heidät, hän, joka on hallinnut muinaisista ajoista asti. Sela. He eivät muuta mieltään eivätkä pelkää Jumalaa.

21. Jumalaton käy käsiksi niihin, jotka elävät rauhassa hänen kanssaan, ja rikkoo liittonsa.

22. Sulava kuin voi on hänen suunsa, mutta hänellä on sota mielessä. Pehmeämpiä kuin öljy ovat hänen sanansa, kuitenkin ne ovat kuin paljastetut miekat. Ps. 57:5,59:8; Jer. 9:7

23. Heitä taakkasi HERRAN huomaa, hän pitää sinusta huolen. Hän ei salli vanhurskaan ainaisesti horjua. Ps. 37:5,121:3; Matt. 6:25–26; Luuk. 12:22

24. Murhamiehet ja petturit sinä, Jumala, syökset tuonelan syvyyteen, he eivät pääse edes puoleen ikäänsä. Mutta minä luotan sinuun. Ps. 5:7

PSALMI 56

Luottamus Jumalaan vihollisen vainotessa

1. Musiikinjohtajalle. Lauletaan kuin ”Mykkä kyyhkynen kaukaisessa maassa”. Daavidin laulu, kun filistealaiset ottivat hänet kiinni Gatissa. 1. Sam. 21:11–12; Ps. 34:1

2. Armahda minua, Jumala, sillä ihmiset polkevat minua, koko ajan he sotivat minua vastaan ja ahdistavat minua.

3. Vihamieheni polkevat minua kai-
ken päivää. Paljon on niitä, jotka sot-
ivat ylpeästi minua vastaan. Ps. 3:2

4. Sinä päivänä, jona pelkään, minä
turvaudun sinuun,

5. Jumalaan, jonka sanaa minä
ylistän, Jumalaan minä luotan enkä
pelkää. Mitä ihminen²² voisi minulle
tehdä? 2. Aikak. 32:8; Ps. 27:1,78:39;
Jer. 17:5; Hepr. 13:6

6. Kaiken aikaa he vääntelevät sa-
nojeni, kaikki heidän ajatuksensa tar-
koittavat minulle pahaa.

7. He väijyvät, he kätkeytyvät, he
vakoilevat askeleitani tavoitellessaan
henkeäni.

8. Hekö pahuudessaan pelastuisi-
vat? Syökse, Jumala, vihassasi kansat
maahan. Ps. 59:6,14

9. Sinä olet laskenut pakolaispäivä-
ni. Pane leiliisi kyneleeni, ovathan ne
sinun kirjassasi. Ps. 10:14; Mal. 3:16

10. Kerran viholliseni kääntyvät ta-
kaisin, sinä päivänä, jona huudan
Herraa. Siitä tiedän, että Jumala on
puolellani.

11. Jumalaan minä luotan ja ylistän
hänen sanaansa, HERRAAN minä luotan
ja ylistän hänen sanaansa.

12. Jumalaan minä luotan, enkä pel-
kää. Mitä ihminen minulle tekisi?
Ps. 118:6

13. Minulla on lupauksia täytettävänä
sinulle, Jumala. Minä uhraan sinulle
kiitosuhrit. Ps. 66:13

14. Sillä sinä pelastit sieluni kuole-
masta, varjelit jalkani kompastumasta,
että minä vaeltaisin Jumalan edessä,
elämän valossa. Ps. 116:8–9

PSALMI 57

Rukous ja kiitos hätässä

1. Musiikinjohtajalle. Lauletaan kuin
”Älä tuhoa”. Daavidin laulu, kun hän
pakeni Saulia luolaan.
1. Sam. 22:1,24:4; Ps. 142:1

2. Armahda minua, Jumala, ar-
mahda minua, sillä sinuun sieluni tur-
vautuu. Minä turvaudun sinun siipiesi

suojaan, kunnes onnettomuudet ovat
menneet ohi. Ps. 17:8,36:8,91:4

3. Minä huudan avukseni Jumalaa,
Korkeinta, Jumalaa, joka vie asiani
päättökseen.

4. Hän lähettää taivaasta minulle
pelastuksen ja saattaa sortajani hä-
peään. Sela. Jumala lähettää armonsa
ja totuutensa.

5. Sieluni on leijonien keskellä, minä
makaan kuin tulisilla hiilillä, ihmisten
joukossa, joiden hampaat ovat keihäitä
ja nuolia ja joiden kieli on terävä miek-
ka. Ps. 55:22,59:8

6. Jumala, kohotkoon kunniasi yli
taivaitten, kirkkautesi yli kaiken maan!

7. He virittivät verkon minun tielleni,
sieluni masentui. He kaivoivat eteeni
kuopan mutta suistuivat siihen itse.
Sela. Ps. 7:16,9:16,35:7

8. Minun sydämeni on valmis, Juma-
la, minun sydämeni on valmis, minä
tahdon laulaa ja soittaa! Ps. 108:2

9. Herää, sieluni²³, herää, harppu ja
lyyri! Minä tahdon herättää aamurus-
kon. Ps. 30:13

10. Herra, sinua minä kiitän kansojen
keskellä, laulan ylistystäsi kansakun-
tien keskuudessa.

11. Sillä sinun armosi on suuri ja yl-
tää taivaisiin ja sinun totuutesi pilviin
asti. Ps. 36:6

12. Jumala, kohotkoon kunniasi yli
taivaitten, kirkkautesi yli kaiken maan!

PSALMI 58

Jumala tuomitsee maan päällä

1. Musiikinjohtajalle. Lauletaan kuin
”Älä tuhoa”. Daavidin laulu.

2. Onko se todella oikeamielistä pu-
hetta, kun vaikenette? Tuomitsetteko
silloin oikein, te ihmislapset?
Ps. 82:2; Jes. 56:10

3. Ette, vaan sydämestänne te teette
vääryyttä. Kättenne väkivallalla te rai-
vaatte tien maan päällä.

4. Jumalattomat ovat eksyksissä
kohdusta asti, valheenpuhujat ovat
harhassa syntymästään saakka.
Jes. 48:8

5. Heissä on myrkkyä kuin käärmeen myrkky. He ovat kuin kuuro kobra, joka tukkii korvansa Jer. 17:23; Hes. 12:2; Ap. t. 7:57

6. eikä kuule lumoaajien ääntä, taitavan taikojan loitsuja.

7. Jumala, särje hampaat heidän suustaan, HERRA, murskaa nuorten leijonien raateluhampaat! Ps. 3:8

8. Häipykööt he pois kuin vesi, joka menee menojaan. Kärjettömiä olkoot heidän ampumansa nuolet.

9. Olkoot he kuin etana, joka sulaa mataessaan, kuin naisen synnyttämät keskoset, jotka eivät aurinkoa näe. Job 3:16

10. Ennen kuin patanne tuntevat orjantappurat allaan, hän myrskyllään puhalttaa pois niin tuoreen kuin kuivan kin.

11. Vanhurskas iloitsee, kun näkee koston. Hän pesee jalkansa jumalat-tomon veressä. Ps. 54:9

12. Silloin ihmiset sanovat: "Totisesti, vanhurskas saa palkkansa"²⁴. Totisesti, on olemassa Jumala, joka tuomitsee maan päällä." Ps. 7:9,12; 2. Tess. 1:5

PSALMI 59

Rukous vihollisten vuoksi

1. Musiikinjohtajalle. Lauletaan kuin "Älä tuhoa". Daavidin laulu, kun Saul lähetti miehiä vartioimaan hänen talo-aan ja tappamaan hänet. 1. Sam. 19:11

2. Vapauta minut vihollisistani, Jumalani. Suojele minua niiltä, jotka nousivat minua vastaan.

3. Vapauta minut pahantekijöistä, pelasta minut murhamiesten käsistä.

4. Katso, kuinka he väijyvät henkeäni. Mahtavat kokoontuvat minua vastaan, vaikka en ole rikkonut enkä syntiä tehnyt, HERRA.

5. Ilman syytäni he juoksevat ja varustautuvat. Herää, tule avukseni ja katso puoleeni!

6. Sinä, Jumala, HERRA Sebaot, Israelin Jumala, herää kostamaan kai-

kille pakanoille. Älä armahda ketään pahaa petturia. Sela.

7. He palaavat illalla, ulvovat kuin koirat ja kiertävät kaupunkia.

8. Kuule, mitä he syytävät suustaan. Miekat ovat heidän huulillaan, sillä he ajattelevat: "Kuka sen kuulee?" Ps. 55:22,57:5,120:4

9. Mutta sinä, HERRA, naurat heille, sinä pidät pilkkanasi kaikkia pakanoita. Ps. 2:4,37:13

10. Jumala, minun väkevyyteni, sinua minä odotan, sillä sinä olet minun linnani.

11. Armollinen Jumalani tulee minua vastaan. Jumala antaa minun nähdä vihamiesteni tappion. Ps. 54:9

12. Älä tapa heitä, ettei kansani unohtaisi sitä. Horjuta heitä voimallasi ja syökse heidät alas, Herra, meidän kilpemme. 1. Moos. 4:12

13. Heidän suunsa synnin, heidän huultensa sanojen tähden, joutukoot he ylpeydessään kiinni, kirousten ja valheiden tähden, joita he puhuvat.

14. Hävitä heidät vihassasi, hävitä olemattomiin, niin he saavat tietää, että Jumala hallitsee Jaakobissa ja maan ääriin saakka. Sela.

15. He palaavat illalla, ulvovat kuin koirat ja kiertävät kaupunkia.

16. He harhailevat saadakseen ruokaa, ja elleivät saa kyllikseen, he murisevat.

17. Mutta minä laulan sinun voimastasi, riemuitsen aamuisin sinun armostasi, sillä sinä olet minun linnani ja pakopaikkani, kun minulla on ahdistus. Ps. 92:2–3

18. Jumala, minun voimani, sinulle minä tahdon laulaa ylistystä, sillä sinä olet linnani, minun armollinen Jumalani.

PSALMI 60

Rukous tappion käännyessä voitoksi

1. Musiikinjohtajalle. Lauletaan kuin "Todistuksen lilja". Opetettavaksi. Daavidin laulu,

²⁴ 58:12. Kirj.: "vanhurskaalla on hedelmä".

2. kun hän taisteli Mesopotamian ja Sooban aramilaisia vastaan ja kun Jooab palatessaan voitti Suolalaak-sossa edomilaiset, kaksitoistatuhatta miestä. 2. Sam. 8:3,13,10:7; 1. Aikak. 18:3

3. Jumala, sinä hylkäsit meidät ja hajotit meidät, sinä olit vihastunut – auta meidät ennallemme!

4. Sinä järjysitit maan ja saatoit sen halkeilemaan. Korjaa sen repeämät, sillä se horjuu.

5. Olet antanut kansasi kokea kovia, olet juottanut meille myrkkyyiniä.

Ps. 75:9; Jes. 51:17,22; Jer. 25:15

6. Niille, jotka sinua pelkäävät, olet antanut lipun nostettavaksi ylös totuuden puolesta – sela –

7. että rakkaasi vapautettaisiin. Pelasta meidät oikealla kädelläsi ja vastaa meille! Ps. 108:7–8

8. Jumala on puhunut pyhyydessään: "Riemuiten minä jaan Sikemin ja mittaan Sukkotin laakson.

9. Minun on Gilead, minun on Manasse. Efraim on pääni suojus, ja Juuda on valttikkani. 1. Moos. 49:10

10. Mooab on pesuastiani, Edomiin minä viskaan kenkäni. Filistea, nosta minulle riemuhuuto!"

11. Kuka vie minut linnoitettuun kaupunkiin? Kuka johtaa minut Edomiin?

12. Etkö sinä, Jumala, hylännyt meitä? Et lähtenyt, Jumala, sotajoukkomme kanssa! Ps. 44:10

13. Anna meille apu ahdistajaa vastaan, sillä ihmisapu on turha.

Ps. 56:5,146:3; Jer. 17:5

14. Jumalan voimassa me teemme väkeviä tekoja. Hän tallaa ahdistajamme maahan. Ps. 44:6

PSALMI 61

Avunhuuto maan ääristä

1. Musiikinjohtajalle. Kielisoittimilla. Daavidin psalmi.

2. Jumala, kuule minun huutoni, kuuntele tarkoin roustani.

3. Maan äärestä minä huudan sinua, kun sydämeni nääntyy. Saata minut kalliolle, joka on minulle liian korkea,

4. sillä sinä olet turvapaikkani, vahva torni vihollista vastaan. Ps. 71:3; Sananl. 18:10; Naah. 1:7

5. Anna minun asua majassasi ikuisesti, kätkeytyä sinun siipiesi suojaan. Sela. Ps. 27:5,36:8

6. Sillä sinä, Jumala, olet kuullut lupaukseni, olet antanut minulle perinnön, joka kuuluu nimeäsi pelkääville.

7. Sinä lisäät kuninkaalle elinpäiviä, hänen vuotensa ovat kuin sukupolvien saatto.

8. Hallitkoon hän ikuisesti Jumalan edessä. Säädä armo ja totuus häntä varjelemaan, Ps. 40:12

9. niin minä laulan ikuisesti ylistystä nimellesi, täytän lupaukseni päivästä päivään.

PSALMI 62

Jumala on meidän turvamme

1. Musiikinjohtajalle. Jedutunin tapaan. Daavidin psalmi.

2. Jumalaa yksin minun sieluni hiljaisuudessa odottaa. Häneltä tulee minun pelastukseni. Ps. 42:6; Jes. 30:15

3. Hän yksin on minun kallioni ja pelastukseni. Hän on turvani, en minä pahoin horju. Ps. 18:3

4. Kuinka kauan te hyökkäätte yhtä miestä vastaan yhdessä hänet surmataksenne, niin kuin hän olisi kaatuva seinä, kuin murrettu muuri.

5. He neuvottelevat vain syöstäkseen hänet hänen korkeudestaan. He ovat mieltyneet valheeseen. Suullaan he siunaavat mutta sydämessään kiroavat. Sela. Jer. 9:7

6. Odota yksin Jumalaa hiljaisuudessa minun sieluni, sillä hänessä on minun toivoni.

7. Hän yksin on minun kallioni ja pelastukseni. Hän on turvani, minä en horju.

8. Jumalassa on pelastukseni ja kunniani. Hän on minun voimani kallio ja turvani.

9. Luottakaa häneen joka hetki, te Israelin kansa, vuodattakaa hänen eteensä sydämenne. Jumala on meidän turvamme. Sela.

10. Vain tuulenhenkäys ovat ihmiset, pelkkää valhetta jalosukuiset. Kaikki he nousevat vaa'assa tuulta kevyempinä. Ps. 89:6,12; Jes. 40:15,17,41:24; Dan. 5:27

11. Älkää turvautuko riistoon, älkää turhaan panko toivoanne ryöstösaaliiseen. Jos rikkautta karttuu, älkää siihen sydäntänne kiinnittäkö. Job 31:24; Luuk. 12:16–19; 1. Tim. 6:17

12. Kerran on Jumala puhunut, kahdesti olen kuullut, että väkevyys on Jumalan.

13. Sinun, Herra, on armo, sillä sinä maksat ihmiselle hänen tekojensa mukaan. Job 34:11; Sananl. 24:12; Jer. 32:19; Matt. 16:27; Room. 2:6; 1. Kor. 3:8; 2. Kor. 5:10; Ilm. 22:12

PSALMI 63

Jumalan armo on parempi kuin elämä

1. Daavidin psalmi, kun hän oli Juudan autiomaassa. 2. Sam. 15:23

2. Jumala, sinä olet minun Jumalani, sinua minä etsin varhain. Sinua minun sieluni janoaa, sinua kaipaa minun ruumiini kuivassa ja nääntyvässä, vedettömässä maassa. Ps. 5:4,42:2–3,84:3

3. Minä katselin sinua pyhäkössä nähdäkseni voimasi ja kunniasi. Ps. 27:4

4. Sillä sinun armosi on parempi kuin elämä; minun huuleni ylistävät sinua. Ps. 104:33

5. Minä ylistän sinua koko elämäni ajan ja kohotan käteni sinun nimesiäsi.

6. Sieluni tulee kylläiseksi kuin juhlapöydässä²⁵. Suuni ylistää riemuitsevin huulin,

7. kun muistan sinua vuoteessani ja ajattelen sinua yön vartiohetkinä.

8. Sillä sinä olet ollut apuni, ja minä laulan ylistystä siipiesi suojassa. Ps. 61:5

9. Minun sieluni riippuu sinussa kiinni, sinun oikea kätesi tukee minua. Ps. 18:36; Jes. 41:10

10. Mutta ne, jotka suunnittelevat sieluni tuhoamista, joutuvat maan syvyiksiin. 4. Moos. 16:31–33; Ps. 55:16

11. Heidät annetaan miekan saaliiksi, he joutuvat sakaalien osaksi.

12. Mutta kuningas iloitsee Jumalassa. Jokainen, joka vannoo Jumalan kautta, kerskaa Jumalasta, sillä valheenpuhujien suu tukitaan. 5. Moos. 6:13; Ps. 31:19,107:42

PSALMI 64

Salakavalat juonittelijat

1. Musiikinjohtajalle. Daavidin psalmi.

2. Jumala, kuule ääneni, kun valitan. Varjele elämäni vihollisen pelolta.

3. Kätke minut pahojen salaliitolta, pahantekijöiden riehuvalta joukolta.

4. He hiovat kielensä kuin miekan, suuntaavat katkeran puheensa kuin nuolen Ps. 57:5

5. ampuakseen piilopaikastaan nuhteetonta. Äkkiä he ampuvat häntä eivätkä pelkää. Ps. 10:8,11:2,58:8

6. He rohkaisevat itseään pahoissa aikeissaan. He keuhuvat virittävänä ansoja ja kysyvät: ”Kuka sen näkee?” Job 22:13; Ps. 10:11,13,94:7

7. He suunnittelevat vääryyksiä: ”Meillä on juoni suunniteltuna.” Syvä on miehen sisin ja sydän. Jer. 17:9

8. Mutta Jumala ampuu heitä nuolella, yhtäkkiä heitä kohtaavat iskut. Ps. 7:14

9. Heidän oma kielensä tulee heille ansaksi. Kaikki, jotka heidät näkevät, nyökyttelevät ilkkuen päätään. Ps. 7:16,9:16

10. Ja kaikki ihmiset pelästävät. He julistavat Jumalan töitä ja ottavat opikseen hänen teoistaan. Ps. 58:12,94:15

11. Iloitkoon vanhurskas HERRASSA ja turvatkoon häneen! Kaikki oikeamieliset kerskatkoot! Ps. 68:4

PSALMI 65

Jumalan virta on vettä täynnä

1. Musiikinjohtajalle. Daavidin psalmi, laulu.

2. Jumala, sinulle kuuluu ylistys Siionissa, ja sinulle täytetään lupaus. Ps. 61:9,66:13

Ylistys Jumalan ihmeellisestä avusta

3. Sinä, joka kuulet rukouksen, sinun luoksesi tulee kaikki liha.

4. Syntini²⁶ ovat minulle ylen raskaat, mutta sinä sovitat meidän rikoksemme. Ps.38:5

5. Autuas se, jonka sinä valitset ja otat lähellesi, esikartanoissasi asumaan! Me tulemme kylläisiksi sinun huoneesi hyvyydestä, sinun temppelisi pyhydestä. Ps. 27:4,36:9,84:5

6. Pelottavilla teoilla sinä vastaat meille vanhurskaudessa, Jumala, meidän pelastajamme, kaikkien maan äärten ja kaukaisen meren turva. 2. Sam. 7:23

7. Voimallasi sinä olet perustanut vuoret, sinä olet vyöttäytynyt väkevyydellä.

8. Sinä hiljennät merten pauhinan, niiden aaltojen pauhinan ja kansojen metelin, Ps. 46:3–4,89:10; Jes. 17:12

9. niin että maan äärissä asuvat pelkäävät sinun tunnustekojesi. Sinä saat auringon nousun ja laskun maat kohottamaan riemuhuudon.

10. Sinä pidät maasta huolen ja kastelet sen runsaasti, teet sen hyvin rikkaaksi. Jumalan virta on vettä täynnä. Sinä valmistat heidän viljansa, sinä todellakin valmistat sen. 5. Moos. 11:11–15

11. Sinä kastelet maan vaot, tasoitat sen multapaakat, sadekuuroilla sinä sen pehmität ja siunaat sen kasvun. Ps. 104:13

12. Sinä kruunaat vuoden hyvydeläsi, ja sinun polkusi tiukkuvat runsautta, Job 38:25–27

13. tiukkuvat autiomaan keitailla, ja kukkulat vyöttäytyvät riemuun.

14. Kedot verhoutuvat lammaslau-moihin, ja laaksot peittyvät viljaan. Riemuitaan ja lauletaan!

1. Musiikinjohtajalle. Laulu, psalmi. Kohottakaa Jumalalle riemuhuuto, kaikki maa! Jes. 49:13

2. Laulakaa hänen nimensä kun-niaa, antakaa hänelle kunnia ja ylis-tys! Ps. 8:2

3. Sanokaa Jumalalle: ”Kuinka pelottavia ovatkaan sinun tekosi!” Suuren voimasi tähden vihollisesi matelevat sinun edessäsi. 5. Moos. 33:29

4. Koko maa kumartaa sinua ja lau-laa ylistystäsi, laulaa nimesi ylistystä. Sela.

5. Tulkaa ja katsokaa Jumalan töitä, pelottavia tekoja ihmisiä kohtaan. Ps. 46:9

6. Hän muutti meren kuivaksi maak-si, virran poikki mentiin jalkaisin. Siellä me iloitsimme hänestä. 2. Moos. 14:21; Joos. 3:16–17

7. Hän hallitsee voimassaan ikuisesti, hänen silmänsä tarkkaavat kansoja. Kapinalliset alkoot korottako itseään. Sela. 2. Aikak. 16:9; Job 28:24; Ps. 33:13

8. Ylistäkää, kansat, meidän Juma-laamme, antakaa hänen ylistyksensä äänen raikua.

9. Hän antaa meidän sielullemme elämän eikä salli jalkamme horjua.

10. Totisesti sinä, Jumala, olet ko-etellut meitä, olet puhdistanut meitä, niin kuin hopea puhdistetaan sulatta-malla. Sananl. 17:3; 1. Piet. 1:7

11. Sinä veit meidät verkkoon, panit kuorman lanteillemme.

12. Sinä panit ihmiset ajamaan päämme yli. Me jouduimme tuleen ja veteen, mutta sinä veit meidät yltäkyl-läisyyteen. Jes. 43:2

13. Minä saavun huoneeseesi poltto-uhrien kera. Minä täytän sinulle lupauk-seni, Ps. 61:9,116:14

14. jotka huuleni lausuivat ja suuni puhui hädässäni.

15. Minä uhraan sinulle lihavia polt-touhreja pässien uhrisavun kera. Minä valmistan sinulle uhreiksi härkiä ja vuo-hipukkeja. Sela.

26 65:4. Kirj.: ”Synnin sanat” tai ”Synnin asia”.

16. Tulkaa, kaikki jotka pelkäätte Jumalaa, kuulkaa, niin kerron, mitä hän on sielulleni tehnyt.

17. Minä huusin häntä suullani, ja ylistys oli kielelläni. Ps. 50:15

18. Jos minä olisin vaalinut vääryyttä sydämessäni, ei Herra olisi minua kuullut. Sananl. 15:29,28:9; Jes. 59:2; Joh. 9:31

19. Kuitenkin Jumala kuuli minua ja kuunteli tarkoin rukoukseni ääntä.

20. Kiitetty olkoon Jumala, joka ei hylännyt rukoustani eikä ottanut minulta pois armoaan!

PSALMI 67

Jumalan armo ja siunaus

1. Musiikinjohtajalle. Kielisoittimilla. Psalmi, laulu.

2. Jumala olkoon meille armollinen ja siunatkoon meitä. Hän valaiskoon kasvonsa meille – sela – 4. Moos. 6:24; Ps. 44:4

3. että maan päällä tunnettaisiin sinun tiesi, kaikissa kansoissa sinun valmistamasi pelastus²⁷. Ps. 98:2; Jes. 60:3; Luuk. 2:30

4. Sinua, Jumala, kansat kiittäkööt, sinua kaikki kansat kiittäkööt. Ps. 117:1

5. Iloitkoot ja huutakoot riemusta kansakunnat, sillä sinä tuomitset kansat oikein ja johdat kansakuntia maan päällä. Sela.

6. Kiittäkööt kansat sinua, Jumala, kiittäkööt sinua kaikki kansat.

7. Maa on antanut satonsa. Siunatkoon meitä Jumala, meidän Jumalamme. 3. Moos. 26:4

8. Siunatkoon meitä Jumala, ja pelätkööt häntä kaikki maan ääret.

PSALMI 68

Ylistäkää Jumalaa seurakunnan kokouksissa

1. Musiikinjohtajalle. Daavidin psalmi, laulu.

2. Nouskoon Jumala, hajaantukoot hänen vihollisensa, hänen vihamiehensä paetkoot hänen kasvojensa edestä. 4. Moos. 10:35

3. Sinä hajotat heidät niin kuin savu hajoaa. Niin kuin vaha sulaa tulen ääressä, niin katoavat jumalattomat Jumalan kasvojen edestä. Ps. 37:20

4. Mutta vanhurskaat iloitsevat ja riemuitsevat, Jumalan edessä he iloitsevat riemuiten. Ps. 35:27

5. Laulakaa Jumalalle, laulakaa hänen nimensä ylistystä! Tehkää tie hänelle, joka ratsastaa halki aromaiden. Herra on hänen nimensä, riemuitkaa hänen kasvojensa edessä!

2. Moos. 15:1–2; Jes. 40:3–4

6. Hän on orpojen isä ja leskien puolustaja, Jumala pyhässä asunnossaan. 5. Moos. 10:18; Ps. 10:14,146:9

7. Jumala antaa yksinäisille kodin ja vie vangitut vapauteen, mutta niskoittelijat saavat asua kuivassa maassa. Jes. 42:7

8. Jumala, kun sinä lähdit kansasi edellä, kun sinä astelit autiomaassa – sela – 2. Moos. 13:21–22,33:14

9. niin maa vapisi, jopa taivaatkin pisaroivat vettä Jumalan edessä, itse Siinai vapisi Jumalan, Israelin Jumalan, edessä. 2. Moos. 19:16,18; Tuom. 5:4–5

10. Runsaille satella sinä, Jumala, vihmoit perintömaatasi. Kun se oli näännyksissä, sinä virvoitit sen. 2. Moos. 16:4; Ps. 78:24–25

11. Sinun laumasi asettui siihen asumaan. Hyvyydessäsi sinä, Jumala, valmistit sen kurjille.

12. Herra antaa sanoman, suuri on ilosanoman saattajatarten joukko. 2. Moos. 15:20–21; 1. Sam. 18:6–7

13. ”Sotajoukkojen kuninkaat pakenevat, he pakenevat, ja perheenemäntä jakaa saaliin.

14. Jäättekö makailemaan lammas-
tarhojen vaiheille? Kyyhkysen siivet on silattu hopealla, sen sulat vihertävällä kullalla. Tuom. 5:16

15. Kun Kaikkivaltias ajoi kuninkaat hajalle, satoi lunta Salmonilla.”

16. Baasanin vuori on Jumalan vuori, Baasanin vuori on monihuippuinen vuori.

17. Miksi te, monihuippuiset vuoret, katsotte karsaasti vuorta, jonka Jumala on halunnut asuinpaikakseen? Totisesti, HERRA asuu siellä ikuisesti.

Ps. 48:3,132:13; Jes. 2:2

18. Jumalan sotavaunuja on kymmeniätuhansia, tuhansia ja taas tuhansia. Herra on niiden keskellä pyhytydessään kuin Siinai. Ps. 24:7–10,76:3; Dan. 7:10

19. Sinä nousit korkeuteen, otit vankeja saaliiksi, sait lahjaksi ihmisiä. Jopa kapinallisetkin joutuvat asumaan luonasi, Jumala. Ps. 47:6; Ef. 4:8

20. Siunattu olkoon Herra, joka päivittäin kantaa kuormamme, Jumala meidän pelastajamme. Sela.

21. Meillä on Jumala, Jumala, joka pelastaa, ja HERRA, Herra, joka kuolemasta vapauttaa. Ilm. 1:18

22. Mutta vihollistensa pään Jumala murskaa, niiden karvaisen päälleen, jotka syyllisinä vaeltavat. Ps. 110:6

23. Herra sanoo: ”Baasanista minä heidät palautan, palautan meren syvyyksistä,

24. jotta saisit pestä jalkasi heidän veressään ja jotta koiriesi kieli saisi osansa vihollisista.”

25. Jumala, ihmiset näkevät juhlakulkueesi, minun Jumalani ja kuninkaani kulkueet pyhäkössä.

26. Edellä kulkevat laulajat, jäljessä soittajat rumpuja lyövien neitsyiden keskellä.

27. Kiittäkää Jumalaa seurakunnan kokouksissa, kiittäkää HERRAA, te jotka olette Israelin lähteestä. Jes. 48:1

28. Siellä nuori Benjamin johtaa heitä, Juudan ruhtinaita joukkoineen, Sebulonin ruhtinaita, Naftalin ruhtinaita. 1. Sam. 9:21; Tuom. 5:18,6:35

29. Jumalasi on säättänyt sinulle valan. Jumala, osoita voimasi, niin kuin olet tehnyt meille ennenkin.

30. Sinun temppelesi tähden, joka kohoaa Jerusalemin yli, kuninkaas tuovat sinulle lahjoja. Ps. 45:13; Jes. 60:6–7

31. Nuhtele ankarasti ruovikon pentoa, härkien laumaa, kansojen vaskoita, niin että ne lankeavat maahan

hopeaharkkoineen. Hajota kansat, jotka rakastavat taistelua. Jes. 30:6

32. Mahtavat saapuvat Egyptistä, Kuus²⁸ kiiruhtaa ojentamaan käsiään Jumalan puoleen. Jes. 18:7,19:21,45:14; Ap. t. 8:26–27

33. Maan valtakunnat, laulakaa Jumalalle, laulakaa Herran ylistystä – sela –

34. hänen, joka ratsastaa ikuisten taivaitten taivaassa! Katso, hän antaa äänensä kuulua, mahtavan äänen.

35. Tunnustakaa Jumalan väkevyyttä! Hänen majesteettiutensa on Israelin yllä ja hänen voimansa pilvissä. 5. Moos. 33:26

36. Pelättävä olet sinä pyhäkössäsi, Jumala! Hän on Israelin Jumala, hän antaa kansalleen voiman ja väkevyyden. Siunattu olkoon Jumala! Ps. 29:11

PSALMI 69

Herran kärsivän palvelijan rukous

1. Musiikinjohtajalle. Lauletaan kuin ”Liljat”. Daavidin psalmi. Ps. 45:1

2. Pelasta minut, Jumala, sillä vedet nousevat sieluuni asti. Matt. 26:38

3. Olen vajonnut syvälle pohjattomaan liejuun, olen joutunut vetten syvyyksiin, ja virta on huuhtonut minut mukanaan. Ps. 18:5,42:8

4. Olen väsynyt huutamisesta, kurkuani kuivaa. Silmäni ovat rauenneet odottaessani Jumalaani. Ps. 6:7,38:11

5. Enemmän kuin hiuksia päässäni on niitä, jotka minua syyttömästi vihaavat. Paljon on niitä, jotka tahtovat tuhota minut, noita petollisia vihollisiani. Se, mitä en ole ryöstänyt, minun täytyy palauttaa. Ps. 25:19; Joh. 15:25

6. Jumala, sinä tunnet mielettömyyteni, eikä syyllisyyteni ole sinulta salassa.

7. Älkööt minun vuokseni joutuko häpeään ne, jotka odottavat sinua, Herra JUMALA²⁹, Sebaot. Älkööt minun vuokseni joutuko häväistyksi ne, jotka etsivät sinua, Israelin Jumala.

28 68:32. Tarkoittanee Etiopiaa.

29 69:7. Heprean kielellä *Adonaj* JHWH. Samoin jakeissa 71:16 ja 73:28.

8. Sillä sinun tähtesi minä kannan häpeää, pilkka peittää kasvoni.

Ps. 44:23

9. Olen käynyt vieraaksi veljilleni, muukalaiseksi äitini lapsille,

Job 19:13–14; Ps. 31:12,38:12; Joh. 7:5

10. sillä kiivaus huoneesi puolesta on kuluttanut minut ja sinua herjaavien herjaukset ovat osuneet minuun.

Ps. 119:139; Joh. 2:17; Room. 15:3

11. Minä itkin ja vaivasin sieluani paastolla, mutta siitäkin sain pilkkaa osakseni.

12. Kun otin puvukseni säkin, silloinkin minusta tuli heille sananparsa.

13. Porteissa istujat puhuvat minua vastaan, ja väkijuomien juojat laulavat minusta.

Job 30:9; Valit. 3:63

14. Mutta otollisella ajalla minä tuon rukoukseni sinulle, HERRA. Jumala, vastaa minulle suuressa armossasi pelastavan uskollisuutesi tähden.

Jes. 49:8; 2. Kor. 6:2

15. Pelasta minut liejusta, etten vajaisi siihen. Anna minun pelastua vihamiesteni käsistä ja vetten syvyyksistä.

16. Älköön virta huuhtoko minua mukanaan, älköön syvyys minua nielkö, älköönkä kuilu sulkeko suutaan ylläni.

17. Vastaa minulle, HERRA, sillä sinun armosi on hyvä, käännä puoleeni suuren laupeutesi tähden.

18. Älä kätke kasvojasi palvelijaltasi. Vastaa minulle pian, sillä minulla on ahdistus.

Ps. 102:3,143:7

19. Tule lähelle sieluani ja lunasta se, lunasta minut vihollisteni tähden.

20. Sinä tiedät häväistykseni, häpeäni ja pilkkani. Kaikki ahdistajani ovat sinun edessäsi.

21. Häväistys on särkenyt sydämeni, olen kuolemansairas. Minä odotin sääliä, mutta sitä ei ollut, ja lohduttajia, mutta en löytänyt.

22. He panivat koiruhoa ruokaani³⁰ ja joittivat hapanviiniä janooni.

Matt. 27:34,48; Mark. 15:23; Luuk. 23:36; Joh. 19:29

23. Tulkoon heidän pöytänsä heille pyydykseksi ja hyvinvointinsa ansaksi.

Room. 11:9–10

24. Pimentykööt heidän silmänsä, etteivät he näkisi, ja saata heidän lan- teensa alati horjumaan.

25. Vuodata heidän päälleen kiivautesi, ja vihasi hehku saavuttakoon heidät.

26. Tulkoon heidän leiripaikkansa autioksi, älköön heidän teltoissaan olko asukasta.

Ap. t. 1:20

27. Sillä he vainoavat sitä, jota sinä olet lyönyt, kertoilevat niiden tuskista, joita sinä olet haavoittanut.

28. Lisää heille syyllisyyttä syyllisyyden päälle, älkööt he pääskö osallisiksi sinun vanhurskaudestasi.

Jer. 18:23;

Room. 1:24,28

29. Pyyhittäköön heidät pois elämän kirjasta, älköön heitä kirjoitettako vanhurskaiden joukkoon.

2. Moos. 32:32; Fil. 4:3

30. Minä olen kurja ja tunnen tuskaa. Sinun valmistamasi pelastus³¹, Jumala, suojatkoon minua.

31. Minä ylistän Jumalan nimeä laulaen ja julistan hänen suuruuttaan kiittäen.

32. Se kelpaa HERRALLE paremmin kuin uhrihärkä, paremmin kuin sonni, sarvipää ja sorkkajalka.

3. Moos. 11:3;

Ps. 51:18–19

33. Nöyrät näkevät tämän ja iloitsevat. Etsikää Jumalaa, niin sydämenne saa elää,

Ps. 22:27

34. sillä HERRA kuulee köyhiä eikä halveksi vankejaan.

Ps. 72:12; Matt. 5:3

35. Ylistäkööt häntä taivaat ja maa, meret ja kaikki, mitä niissä liikkuu.

Ps. 96:11–12

36. Sillä Jumala pelastaa Siionin ja rakentaa Juudan kaupungit. Hänen palvelijansa asettuvat sinne ja saavat sen perinnökseen.

37. Se tulee heidän jälkeläistensä perintöosuudeksi, ja ne, jotka hänen nimeään rakastavat, saavat asua siinä.

Ps. 102:29; Jes. 65:9

30 69:22. Heprean kielellä *baaruuth*, leipä, jota annettiin sairaille ja toipilaille.

31 69:30. Kirj.: ”sinun pelastuksesi”.

PSALMI 70

Jumala on suuri!

1. Musiikinjohtajalle. Daavidin psalmi. Muistettavaksi.

2. Jumala, riennä pelastamaan minut! HERRA, riennä avukseni! Ps. 40:14

3. Hävetkööt ja hämmentykööt ne, jotka tavoittelevat henkeäni. Peräntykööt ja joutukoot häpeään ne, jotka tahtovat minulle pahaa.

4. Kääntykööt takaisin häpeissään ne, jotka sanovat: ”Kas niin, kas niin!”

5. Iloitkoot ja riemuitkoot sinussa kaikki, jotka sinua etsivät. Ne, jotka rakastavat valmistamaasi pelastusta³², sanokoot aina: ”Jumala on suuri!”

6. Mutta minä olen kurja ja köyhä. Jumala, riennä minun luokseni. Sinä olet minun apuni ja vapauttajani. HERRA, älä viivy!

PSALMI 71

Vanhuksen rukous ja kiitos

1. HERRA, sinuun minä turvaan, älä salli minun ikinä joutua häpeään.

Ps. 31:2

2. Vapauta minut vanhurskaudessaasi ja auta minut pakoon, käännä korvasi puoleeni ja pelasta minut.

3. Ole minulle turvakallio, jolle saan aina tulla. Sinä olet säätänyt minulle pelastuksen, sillä sinä olet minun kalioni ja linnani. Ps. 18:3,27,62:3

4. Jumalani, auta minut pakoon jumalattoman kädestä, väärintekijän ja väkivaltaisen kourista.

5. Sillä sinä olet minun toivoni, Herra, HERRA, sinä olet ollut minun turvani nuoruudestani asti.

6. Sinun varassasi olen ollut kohdusta saakka, sinä päästit minut äitini kohdusta. Sinua minä aina ylistän.

Ps. 22:10–12

7. Monelle minä olen kuin kummainen, mutta sinä olet vahva turvani.

8. Suuni on täynnä sinun kiitostasi, kaiken päivää sinun ihanuutesi ylistystä.

9. Älä heitä minua pois vanhuudestani, älä hylkää minua, kun voimani loppuvat.

10. Sillä viholliseni puhuvat minusta, ne, jotka väijyvät henkeäni, neuvottelevat keskenään ja sanovat:

11. ”Jumala on hylännyt hänet. Aja-kaa häntä takaa ja ottakaa kiinni, ei hänellä ole pelastajaa.”

12. Jumala, älä ole kaukana minusta, Jumalani, riennä avukseni. Ps. 22:12

13. Joutukoot häpeään ja tuhoutukoot minun vastustajani. Peittykööt häväistykseen ja pilkkaan ne, jotka hankkivat minulle pahaa. Ps. 35:4,70:3

14. Mutta minä odotan ja toivon alati ja ylistän sinua yhä enemmän.

15. Suuni kertoo sinun vanhurskaustasi, kaiken päivää sinun pelastusteoistasi, vaikka en tunnekaan niiden määrää. Ps. 40:6

16. Minä kuljen Herran JUMALAN voimateoissa, muistutan sinun vanhurskaustasi, sinun ainoan.

17. Jumala, sinä olet opettanut minua nuoruudestani asti, ja tähän saakka olen julistanut sinun ihmeitäsi.

18. Ja vaikka olen tullut vanhaksi ja harmaaksi, älä hylkää minua, Jumala, että saan julistaa käsivartesi voimaa nousevalle sukupolvelle, sinun voimatekojasi kaikille vielä tuleville. Jes. 46:4

19. Jumala, sinun vanhurskautesi ulottuu korkeuksiin, sinun, joka teet suuria tekoja. Jumala, kuka on sinun vertaisesi? 2. Moos. 15:11; 2. Sam. 7:22; Ps. 36:6,86:8

20. Sinä, joka olet antanut minun kokea monia vaikeita ahdistuksia, sinä virvoitat minut ja nostat minut jälleen ylös maan syvyyksistä. 5. Moos. 32:39; 1. Sam. 2:6; Ps. 86:13

21. Anna minun arvoni kasvaa, käänny puoleeni ja lohduta minua. Ps. 18:36

22. Silloin minä kiitan harppua soittavaa sinua, sinun uskollisuuttasi, Jumalani. Soitan lyyralla ylistystä sinulle, sinä Israelin Pyhä.

23. Huuleni riemuitsevat, kun laulan sinulle ylistystä, niin myös sieluni, jonka olet lunastanut. Ps. 103:2–5

24. Kaiken päivää minun kieleni kertoo sinun vanhurskaudestasi, sillä häpeän ja pilkan kohteiksi joutuvat ne, jotka hankkivat minulle pahaa.

PSALMI 72

Rukous kuninkaan puolesta

1. Omistettu Salomolle. Jumala, anna kuninkaalle kyky tuomita niin kuin sinä tuomitset; anna vanhurskautesi kuninkaan pojalle. Jes. 11:2–4

2. Hän tuomitkoon kansaasi vanhurskaasti ja kurjiasi oikeuden mukaan.

3. Kantakoot vuoret rauhaa kansalle, niin myös kukkulat, vanhurskaudessa. Ps. 85:11; Jes. 2:4,9:6

4. Hän hankkikoon kansan kurjille oikeuden, pelastakoon köyhät ja mursertakoon sortajan. Ps. 45:5

5. Niin he pelkäävät sinua niin kauan kuin aurinko ja kuu pysyvät, polvesta polveen. 2. Sam. 7:13; Ps. 89:37–38

6. Olkoon hän kuin sade, joka lankeaa nurmikolle, kuin sadekuuro, joka kostuttaa maan.

7. Hänen päivinään vanhurskas kuukoistaa, ja rauha on oleva runsas, kunnes kuuta ei enää ole. Luu. 2:14

8. Hallitkoon hän merestä mereen ja virrasta³³ maan ääriin saakka. Ps. 2:8,89:26; Sak. 9:10

9. Hänen edessään polvistuvat autiomaan asujat, ja hänen vihollisensa nuolevat tomua. Jes. 49:23; Miika 7:17

10. Tarsiksen ja saarten kuninkaat tuovat lahjoja, Saban ja Seban kuninkaat maksavat veroa. Ps. 45:13,68:30; Jes. 60:5–7; Matt. 2:11

11. Hänen edessään kumartuvat maahan kaikki kuninkaat, kaikki kansakunnat palvelevat häntä,

12. sillä hän pelastaa köyhän, joka huutaa apua, ja kurjan, jolla ei ole auttajaa.

13. Hän säälii vähäosaista ja köyhää ja pelastaa köyhien sielun.

14. Hän lunastaa heidät sorrosta ja väkivallasta, ja heidän verensä on hänen silmissään kallis. Ps. 116:15

15. Hän eläköön, ja hänelle annettakoon Saban kultaa. Hänen puolestaan rukoiltakoon aina ja häntä siunattakoon lakkaamatta.

16. Olkoon maan vilja runsasta vuorten huippuja myöten. Sen hedelmä huojukoon kuin Libanon, ja kansaa nouskoon kaupungeista kuin ruohoa maasta. Jer. 31:12; Aam. 9:13

17. Pysyköön hänen nimensä ikuisesti. Niin kauan kuin aurinko paistaa, olkoon hänen nimensä Jinnoon³⁴. Hänessä siunatkoot itsensä kaikki kansat ja ylistäkööt häntä onnelliseksi. 1. Moos. 12:3

18. Kiitetty olkoon HERRA Jumala, Israelin Jumala, ainoa, joka ihmeitä tekee. Ps. 41:14

19. Kiitetty olkoon hänen kunniakas nimensä ikuisesti, kaikki maa olkoon täynnä hänen kunniaansa.

Aamen, aamen. Jes. 6:3

20. Daavidin, lisain pojan, rukoukset päättyvät.

KOLMAS KIRJA

PSALMI 73

Miksi jumalattomat menestyvät?

1. Aasafin psalmi. Todellakin, Jumala on hyvä Israelille, niille, joilla on puhdas sydän. Matt. 5:8

2. Mutta minun jalkani olivat vähällä kompastua, askeleeni olivat liukastua,

3. sillä minä kadahdin ylvästelijöitä, kun näin jumalattomien menestävän. Job 21:7–11; Ps. 37:1; Jer. 12:1

4. He ovat vapaita vaivoista kuolemaansa asti, heidän ruumiinsa on terve.

5. Eivät he ole osallisia kuolevaisien raadannasta, eikä heitä vaivata niin kuin muita ihmisiä.

6. Siksi ylpeys on heillä kaulakoristeena, väkivalta on puku, joka verhoaa heidät.

7. Heidän silmänsä pullistuvat ulos lihavuuden vuoksi, heidän sydämensä kuvittelut kulkevat valtoimina. 5. Moos. 32:15; Jer. 5:28

34 72:17. Rabbien mukaan eräs Messiaan nimitys.

8. Pahuudessaan he pilkkaavat ja puhuvat väkivallan puheita. He puhuvat kuin korkeuksista.

9. He ovat suunnanneet suunsa taivasta vastaan, ja heidän kielensä kulkee pitkin maata.

10. Siksi kansa kääntyy heidän puoleensa ja särpii vettä yllin kyllin.

11. Jumalattomat sanovat: ”Kuinka Jumala sen tietäisi, onko Korkeimmalla tietoa?” Job 22:13; Ps. 10:11,94:7; Hes. 8:12

12. Katso näitä jumalattomia: he elävät ainaisessa rauhassa ja lisäävät rikkauttaan. Job 12:6

13. Aivan turhaan olen puhdistanut sydämeni ja pessyt käteni viattomuudessa,

14. sillä minua vaivataan kaiken päivää ja saan kuritusta joka aamu.

15. Jos olisin sanonut: noin minäkin puhun, olisin pettänyt lastesi suvun.

16. Minä mietin ymmärtääkseni tämän, mutta se oli minusta kovin vaikeaa,

17. kunnes pääsin sisälle Jumalan pyhyykseen ja käsitin, mikä heidän loppunsa on.

18. Todellakin, sinä panet heidät liukkaalle, syökset heidät perikatoon. Job 21:17; Jer. 23:12

19. Kuinka äkkiä he joutuvatkaan tuhoon! He tuhoutuvat täysin, heidän loppunsa on kauhea.

20. Niin kuin uni katoaa herätessä, niin sinä noustessasi, Herra, teet tyhjäksi heidän valhekuvansa. Job 20:8

21. Kun sydämeni katkeroitui ja simpääni³⁵ pisti,

22. silloin minä olin älytön enkä ymmärtänyt mitään, olin edessäsi kuin nauta.

23. Kuitenkin minä pysyn aina sinun luonasi, sinä pidät kiinni oikeasta kädestäni.

24. Sinä johdatat minua neuvosi mukaan ja otat minut viimein kunniaan. Jes. 28:29

25. Ketä muuta minulla olisi taivaassa! Ja kun sinä olet kanssani, en kaipaa mitään maan päältä.

26. Ruumiini ja sieluni ovat riutuneet, mutta Jumala on sydämeni kallio ja ikuinen osani. Ps. 142:6

27. Sillä katso, ne, jotka ovat sinusta kaukana, hukkuvat. Sinä tuhoat kaikki, jotka haureudessa luopuvat sinusta.

28. Mutta minun onneni on olla lähellä Jumalaa³⁶, minä panen turvani Herraan JUMALAAAN, kertoakseni kaikista sinun toistasi.

PSALMI 74

Valitus temppelin hävityksen johdosta

1. Aasafin mietepsalmi. Miksi, oi Jumala, hylkäsit meidät ainiaaksi? Miksi vihasi savuaa laitumesi lampaita vastaan?

2. Muista seurakuntaasi, jonka muinoin ostit ja lunastit perintöheimoksesi, muista Siionin vuorta, jolla asut!

3. Ohjaa askeleesi ikuisille raunioille. Kaiken on vihollinen raiskannut pyhäkössä.

4. He karjuivat kokoushuoneessasi, he pystyttivät sinne omat lippunsa voitonmerkeiksi.

5. Näytti kuin tiheässä metsässä olisi heilutettu kirveitä korkealle.

6. Ja nyt he lyövät kaikki temppelin koristeveistokset kirveillä ja nuijilla rikki! 1. Kun. 6:18,29,32

7. He polttivat pyhäkkösi tulella maan tasalle, häpäisivät nimesi asumuksen. 2. Kun. 25:9

8. He sanoivat sydämessään: ”Me hävitämme kaiken.” He polttivat kaikki Jumalan kokoushuoneet maasta.

9. Emme näe merkkejämme, ei ole enää profeettaa. Joukossamme ei ole ketään, joka tietäisi, kuinka kauan! Valit. 2:9; Hes. 7:26; Aam. 8:12

10. Kuinka kauan, Jumala, ahdistaja saa herjata, saako vihollinen iankaiken pilkata sinun nimeäsi?

11. Miksi pidätät kättäsi, oikeaa kättäsi? Vedä se povestasi ja hävitä heidät.

35 73:21. Kirj.: ”munuaisiini”.

36 73:28. Kirj.: ”Jumalan läheisyys on minulle hyväksi”.

12. Jumala on minun kuninkaani muinaisuudesta asti. Hän tekee pelastustekoja kaikkialla maan päällä.

Ps. 68:21

13. Sinä halkaisit voimallasi meren, musersit lohikäärmeiden päät vetten päällä.

2. Moos. 14:21; Jes. 51:9–10; Hes. 29:3

14. Sinä ruhjoit rikki Leviatanin päät ja annoit sen ruoaksi autiomaan asukkaille.

15. Sinä puhkaisit kuohumaan lähteen ja puron, sinä kuivasit väkevät virrat.

2. Moos. 17:6; 4. Moos. 20:11; Joos. 3:16

16. Sinun on päivä ja sinun on yö, sinä valmistit valon ja auringon.

17. Sinä määräsit kaikki maan rajat, kesän ja talven olet sinä tehnyt.

18. Muista tämä: vihollinen herjaa HERRAA, ja houkka kansa pilkkaa sinun nimeäsi.

19. Älä anna pedolle alttiiksi metsä- kyyhkysi sielua, älä unohda iäksi kurjiesi elämää.

20. Katso liittoasi, sillä maan pimennot ovat täynnä väkivallan pesiä.

21. Älä salli sorretun kääntyä häväistynä takaisin. Kurja ja köyhä saakoot ylistää sinun nimeäsi.

22. Nouse, Jumala, aja asiasi! Muis- ta, miten houkat herjaavat sinua kaiken päivää.

Ps. 9:20

23. Älä unohda vihollistesi huutoa, älä vastustajiesi melua, joka kohoaa lakkaamatta.

PSALMI 75

Jumalan vanhurskas tuomio

1. Musiikinjohtajalle. Lauletaan kuin ”Älä tuhoa”. Psalmi, Aasafin laulu.

2. Me kiitämme sinua, Jumala, me kiitämme sinua! Lähellä on sinun nimesi, sinun ihmeistäsi kerrotaan.

Jes. 46:13

3. ”Vaikka minä asetan määrääjän, minä tuomitsen oikein.

Ps. 102:14

4. Maa kaikkine asukkaineen järkkyy, mutta minä pidän lujina sen pyl- vää. Sela.

Ps. 46:3–4

5. Pöyhkeilijöille minä sanon: ’Älkää pöyhkeilkö!’ ja jumalattomille: ’Älkää sarvea nostako!’

Ps. 94:3

6. Älkää nostako sarveanne korkeal- le, älkää puhuko niskoitellen, julkeasti.”

7. Ei tule apua idästä, ei lännestä eikä vuorisesta autiomaasta,

8. vaan Jumala on tuomari: yhden hän alentaa, toisen ylentää.

1. Sam. 2:6–8; Dan. 4:32; Luuk. 1:52

9. Sillä HERRAN kädessä on malja, jo- ka vaahtoa täynnä sekoitettua viiniä, ja siitä hän kaataa. Kaikkien maan ju- malattomien täytyy se juoda, särpiä se pohjasakkoja myöten.

Ps. 60:5; Jes. 51:17,22; Jer. 25:15; Valit. 4:21

10. Minä julistan iäti, laulan ylistystä Jaakobin Jumalalle.

11. Ja kaikki jumalattomien sarvet minä katkaisen, mutta vanhurskaan sarvet kohoavat korkealle.

PSALMI 76

Israelin Jumala voittaa

1. Musiikinjohtajalle. Kielisoittimilla. Psalmi, Aasafin laulu.

2. Jumala on tunnettu Juudassa, hä- nen nimensä on suuri Israelissa.

Ps. 48:2

3. Saalemissa on hänen majansa, Siionissa hänen asumuksensa.

4. Siellä hän mursi jousen salamat, kilven, miekan ja sodan. Sela.

5. Sinä olet loistokas, ylväämpi kuin voittosaaliin vuoret.

6. Urhoollisilta ryöstettiin aseet, he nukkuivat uneensa, eikä kukaan san- kareista kyennyt käyttämään käsiään.

2. Kün. 19:35; Jer. 51:39,57; Neh. 3:18

7. Sinun nuhtelustasi, Jaakobin Ju- mala, vaunumiehet ja hevoset vaipui- vat raskaaseen uneen.

8. Sinä olet pelottava, sinä yksin. Kuka kestää sinun edessäsi, kun sinä vihastut?

Neh. 1:6

9. Sinä annoit tuomiosi kuulua tai- vaasta. Maa pelästyi ja vaiken,

10. kun Jumala nousi tuomiolle pe- lastaakseen kaikki maan nöyrät. Sela.

11. Ihmisten vihakin tulee sinulle ylistykseksi. Vihasta pelastuneet sinä vyötät voimalla.³⁷

2. Moos. 9:16;
Room. 9:17

12. Tehkää lupauksia ja täyttäkää ne HERRALLE, Jumalallenne. Kaikki hänen ympärillään asuvat tuokoot lahjoja Pe-lättävälle.

5. Moos. 23:22; Ps. 65:2

13. Hän lannistaa ruhtinaitten roh-keuden, häntä pelkäävät maan kunin-kaat.

Job 12:21; Ps. 107:40; Jes. 40:23

PSALMI 77

Lohdullinen katsaus menneisyyteen

1. Musiikinjohtajalle. Jedutunin ta-paan. Aasafin psalmi.

2. Minä korotan ääneni Jumalan puoleen ja huudan. Minä korotan ääne-ni Jumalan puoleen, ja hän kuuntelee minua.

3. Ahdistukseni aikana minä etsin Herraa. Käteni ojentuu yöllä Herran puoleen eikä väsy. Minun sieluni ei lohdutuksesta huoli.

Ps. 9:11,27:8

4. Minä mietiskelen Jumalaa ja huokaan. Minä mietiskelen ja henkeni nääntyy. Sela.

Ps. 142:3

5. Sinä pidät silmäni auki. Olen niin järkyttynyt, etten voi puhua.

Ps. 102:8

6. Minä ajattelen muinaisia päiviä, ammoon menneitä vuosia.

Ps. 143:5

7. Minä muistan yöllä soittoni ja lauluni, mietiskelen sydämessäni, ja henkeni tutkii.

8. Hylkääkö Herra ikuisiksi ajoiksi, eikä hän enää ole suosiollinen?

Ps. 79:5,85:6

9. Onko hänen armonsa mennyt ainiaaksi, onko hänen ilmoituksensa lakannut ikiajoiksi³⁸?

10. Onko Jumala unohtanut olla ar-mollinen, onko hän vihassaan sulkenut laupeutensa? Sela.

11. Minä sanon: minun tuskani on se, että Korkeimman oikea käsi on muuttunut.

Ps. 39:10; Jer. 10:19

12. Minä muistelen Herran tekoja, niin, minä muistelen sinun muinaisia ihmeitäsi.

13. Minä mietiskelen kaikkia sinun töitäsi ja ajattelen sinun tekojasi.

14. Jumala, sinun tiesi on pyhä. Kuka on jumala, suuri niin kuin sinä, Juma-la?

2. Moos. 15:11; Ps. 89:9

15. Sinä olet Jumala, joka teet ihmei-tä. Sinä olet tehnyt voimasi tunnetuksi kansojen keskuudessa.

16. Käsivarrellasi sinä lunastit kansa-si, Jaakobin ja Joosefin lapset. Sela.

2. Moos. 6:6

17. Vedet näkivät sinut, Jumala, ve-det näkivät sinut ja vapisivat, jopa sy-vyydet järjisivät.

2. Moos. 14:21; Ps. 114:3

18. Pilvet syöksivät vettä, taivaat an-toivat äänensä ylistä, ja sinun nuolesi lensivät.

19. Sinun ukkosesi jylinä vyöryi, sa-lamat valaisivat maanpiirin, maa vapisi ja järkkyy.

20. Meren halki kävi sinun tiesi, pol-kusi läpi suurten vetten, eikä sinun ja-lanjälkiäsi voitu havaita.

2. Moos. 14:22

21. Sinä johdit kansaasi kuin lam-maslaumaa Mooseksen ja Aaronin kä-dellä.

Ps. 78:52; Jes. 63:11–13; Miika 6:4

PSALMI 78

Jumalan johdatus Israelin historiassa

1. Aasafin mietepsalmi. Kuuntele, kansani, minun opetustani, kääntäkää korvanne kuulemaan sanojani.

2. Minä avaan suuni vertauksiin, tuon ilmi muinaisaikojen arvoituksia.

Ps. 49:5; Matt. 13:35

3. Mitä olemme kuulleet ja saaneet tietää ja mitä isämme ovat meille ker-toneet,

Ps. 44:2

4. sitä me emme heidän lapsiltaan salaa. Me kerromme aina viimeiseen sukupolveen asti HERRAN ylistettävistä teoista, hänen voimastaan ja ihmeis-tään, joita hän on tehnyt.

5. Hän asetti Jaakobiin todistuksen, sääti Israeliin lain ja käski isiamme opettamaan ne lapsilleen,

2. Moos. 20:1–17; 5. Moos. 4:9–10,6:6–9;
Hes. 20:10–11

³⁷ 76:11. Kirj.: "Vihasta jäljelle jääneet sinä vyötät."

³⁸ 77:9. Kirj.: "polvesta polveen".

6. jotta tulevakin polvi ne tuntisi, ja vastedes syntyvät lapset nousisivat ja kertoisivat niistä omille lapsilleen.

7. Ja niin nämä panisivat luottamuksensa Jumalaan eivätkä unohtaisi Jumalan tekoja vaan pitäisivät hänen käskynsä.

8. Silloin he eivät olisi niin kuin isänsä, niskoitteleva ja kapinoiva polvi, sukupolvi, jonka sydän ei ollut vakaa ja jonka henki ei pysynyt uskollisena Jumalalle.

2. Moos. 32:9,33:3,5,34:9;
5. Moos.31:27,32:5; Ps. 95:7-9

9. Efraimilaiset, aseistetut jousimiehet, kääntyivät pakoon taistelun päivänä.

10. He eivät pitäneet Jumalan liittoa, vaan kieltäytyivät vaeltamasta hänen opetuksensa mukaan.

Hes. 20:13

11. He unohtivat hänen tekonsa ja ihmeensä, jotka hän oli antanut heidän nähdä.

12. Heidän isiensä nähden hän teki ihmeitä Egyptin maassa, Soaanin kedolla.

13. Hän halkaisi meren ja vei heidät sen läpi, hän pani vedet seisomaan kuin seinämän.

2. Moos. 14:21-22

14. Hän johdatti heitä päivisin pilvellä ja öisin tulen valolla.

2. Moos. 13:21-22;
Ps. 105:39

15. Hän halkoi kalliot autiomaassa ja juotti heitä runsaasti, kuin syvistä vesistä.

2. Moos. 17:6; 4. Moos. 20:10-11

16. Hän juoksutti puroja kalliosta ja vuodatti vettä virtanaan.

17. Silti he yhä tekivät syntiä häntä vastaan, niskoittelivat Korkeinta vastaan kuivassa maassa.

18. He kiusasivat Jumalaa sydämesään vaatimalla mieleistään ruokaa.

2. Moos. 16:2-3; 4. Moos. 11:4-6; Ps. 106:14

19. He puhuivat Jumalaa vastaan ja sanoivat: "Voiko Jumala kattaa pöydän autiomaassa?"

20. Kyllä hän kallioon iski, niin että vedet vuotivat ja purot tulvivat, mutta voiko hän antaa myös leipää tai hankkia kansalleen lihaa?"

21. Kun HERRA sen kuuli, hän kiivas tui. Tuli syttyi Jaakobissa, ja viha nousi Israelia vastaan,

4. Moos. 11:1

22. koska he eivät uskoneet Jumalaa eivätkä luottaneet hänen valmistaansa pelastukseen³⁹.

23. Hän käski pilviä korkeudessa ja avasi taivaan ovet.

24. Hän antoi sataa heille mannaa syötäväksi ja tarjosi heille taivaan viljaa.

25. Ihmiset söivät enkelten leipää. Hän lähetti heille evästä yllin kyllin.

2. Moos. 16:4; 4. Moos. 11:7; Joh. 6:31;
1. Kor. 10:3

26. Hän pani itätuulen liikkeelle taivaalla ja ohjasi voimallaan etelätuulta.

4. Moos. 11:31

27. Hän antoi sataa heille lihaa kuin tomua, siivekkäitä lintuja kuin meren hiekkaa.

28. Hän pudotti ne heidän leiriinsä, heidän asuntojensa ympärille.

29. He söivät ja tulivat kylläisiksi. Hän toi heille sitä, mitä he himoitsivat.

30. He eivät olleet vielä tyydyttäneet himoaan, ja ruoka oli vielä heidän suussaan,

31. kun Jumalan viha nousi heitä vastaan. Hän tappoi lihavimmat heidän joukostaan ja painoi maahan Israelin nuoret miehet.

32. Kaikesta huolimatta he yhä tekivät syntiä eivätkä uskoneet hänen ihmeisiinsä.

4. Moos. 14:1-3

33. Sen tähden hän lopetti heidän päivänsä kuin tuulahduksen, päätti heidän vuotensa äkilliseen perikatoon.

Ps. 90:9

34. Kun hän surmasi heitä, he etsivät häntä, kääntyivät ja etsivät hartaasti Jumalaa.

35. He muistivat, että Jumala on heidän kallionsa ja että Jumala, Korkein, on heidän lunastajansa.

36. Mutta he mielistelivät häntä suullaan ja valehtelivat hänelle kielellään.

Jes. 29:13; Jer. 12:2

39 78:22. Kirj.: "hänen pelastukseensa".

37. Heidän sydämensä ei ollut vakaa häntä kohtaan, eivätkä he olleet uskollisia hänen liitossaan.

38. Silti hän on laupias, antaa anteeksi rikkomukset eikä tahdo hukuttaa. Usein hän myös käänsi vihansa pois eikä antanut kaiken kiivautensa herätä. 2. Moos. 34:6–7; Ps. 86:5,15,145:6; Joel 2:13

39. Hän muisti, että he ovat vain lihaa, he ovat tuuli, joka menee eikä palaa. Job 7:7; Ps. 103:13–14

40. Kuinka usein he niskoittelivatkaan häntä vastaan autiomaassa ja murehduttivat aavikolla hänen mieltänsä!

41. Yhä edelleen he koettelivat Jumalaa ja kiusasivat Israelin Pyhää.

42. He eivät muistaneet hänen väkevää kättään, eivät päivää, jona hän lunasti heidät ahdistajan vallasta,

43. hän, joka teki tunnustekonsa Egyptissä ja ihmeensä Soosanin kedolla.

44. Hän muutti Niilin ja Egyptin purrot vereksi, niin ettei niistä voinut juoda. 2. Moos. 7:19

45. Hän lähetti egyptiläisten keskuuteen paarmoja, jotka purivat heitä, ja sammakoita, jotka tekivät heille vahinkoa. 2. Moos. 8:2

46. Hän antoi heidän satonsa toukille ja heidän vaivannäkönsä tuloksen heinäsiirkoille. 2. Moos. 10:4–6

47. Hän hävitti rakeilla heidän viiniköynnöksensä ja heidän metsäviikunapuunsa raekivillä. 2. Moos. 9:18

48. Hän antoi heidän karjansa alttiiksi rakeille ja heidän laumansa salaamoille.

49. Hän lähetti heitä vastaan vihansa hehkun, kiivastuksen, vihastuksen ja ahdistuksen, parven pahoja enkeleitä. 2. Moos. 9:3

50. Hän raivasi tien vihalleen, ei säästänyt heidän sielujaan kuolematta vaan antoi heidät ruton valtaan.

51. Hän surmasi kaikki esikoiset Egyptistä, miehuuden ensimmäiset Haamin majoista. 2. Moos. 11:5,12:29; Ps. 105:36

52. Hän ajoi kansansa liikkeelle kuin lampaat ja johdatti heitä autiomaassa kuin laumaa. 2. Moos. 12:31; Ps. 77:21

53. Hän johdatti heitä turvallisesti, eivätkä he pelänneet, mutta heidän vihollisensa peitti meri.

2. Moos. 14:19–28

54. Hän vei kansansa pyhälle alueelleen, tälle vuorelle, jonka hänen oikea kätensä oli hankkinut. 2. Moos. 15:13,17

55. Hän karkotti kansat heidän tieltään, jakoi niiden maan arvalla heille perinnöksi ja asetti Israelin heimot asumaan niiden majoihin. Joos. 1:1–4; Ps. 44:3,105:44

56. Mutta he kiusasivat Jumalaa, Korkeinta, ja kapinoivat häntä vastaan eivätkä noudattaneet hänen säädöksiään⁴⁰. Tuom. 2:8–12

57. He kääntyivät pois ja olivat uskottomia isiensä tavoin, he muuttuivat velton jousen kaltaisiksi. Hoos. 7:16

58. He vihoittivat hänet uhrikukuloillaan ja herättivät veistetyillä kuvilla hänen kiivautensa. 5. Moos. 32:16,21

59. Jumala kuuli sen ja kiivastui, hän peräti hylkäsi Israelin.

60. Hän jätti asumuksensa Siilossa, telttamajan, jonka hän oli pystyttänyt ihmisten keskelle. Joos. 18:1; 1. Sam. 4:11; Jer. 7:12

61. Hän salli väkevyytensä joutua vankeuteen ja kunniansa vihollisen käsiin.

62. Hän antoi kansansa alttiiksi miehille ja kiivastui perintöosaansa.

63. Tuli kulutti sen nuorukaiset, eikä sen neitoja ylistetty häälauluilla.

64. Sen papit kaatuivat miekkaan, eivätkä heidän leskensä itkeneet.

65. Silloin Herra havahtui kuin unesta, kuin viinistä villiintynyt sankari.

66. Hän löi vihollisensa takaisin, tuotti heille ikuisen häpeän.

67. Hän hylkäsi Joosefin majan eikä valinnut Efraimin heimoa,

68. vaan valitsi Juudan heimon, Sionin vuoren, jota hän rakastaa.

2. Aikak. 6:6; Ps. 48:3,132:13

⁴⁰ 78:56. Kirj.: ”todistuksiaan”.

69. Hän rakensi pyhäkkönsä korkeuksien tasalle, rakensi sen niin kuin maan, jonka oli perustanut ikiajoiksi.

70. Hän valitsi palvelijansa Daavidin, otti hänet lammastarhoista

1. Sam. 16:11–13

71. ja toi hänet imettävien lammas-ten jäljestä kaitsemaan kansaansa Jaakobia ja perintöosaansa Israelia.

2. Sam. 7:8

72. Ja Daavid kaitse heitä vilpittömin sydämin, johti heitä taitavalla kädellä.

PSALMI 79

Valitus Jerusalemin hävityksestä

1. Aasafin psalmi. Jumala, pakanat ovat tunkeutuneet sinun perintöosaasi. He ovat saastuttaneet pyhän temppelin ja ovat tehneet Jerusalemin kivirau-
nioiksi.

Ps. 74:4

2. He ovat antaneet palvelijoittesi ruumiit ruoaksi taivaan linnoille, hurs-
kaittesi lihan maan pedoille.

3. He ovat vuodattaneet heidän ver-
taan kuin vettä ympäri Jerusalemia, eikä kukaan ole haudannut kuolleita.

4. Me olemme joutuneet naapurie-
me häväistäviksi, ympärillämme asu-
vien pilkattaviksi ja ivattaviksi.

Ps. 44:14,80:7,89:42

5. Kuinka kauan, HERRA, olet vihai-
nen? Ikuisestiko? Kuinka kauan kiivau-
tesi palaa kuin tuli?

Ps. 80:5

6. Vuodata vihasi pakanakansoi-
hin, jotka eivät tunne sinua, ja niiden
valtakuntien päälle, jotka eivät huuda
avukseen sinun nimeäsi.

Jer. 10:25

7. Sillä he ovat syöneet Jaakobin ja
autioittaneet sen asuinsijat.

8. Älä lue meidän syyksemme esi-
siemme rikoksia vaan anna armosi
pian kohdata meitä, sillä me olemme
joutuneet suureen kurjuuteen.

9. Auta meitä, Jumala, meidän pe-
lastajamme, nimesi kunnian tähden!
Pelasta meidät ja anna anteeksi mei-
dän syntimme nimesi tähden.

Ps. 115:1

10. Miksi pakanat saisivat sanoa:
"Missä on heidän Jumalansa?" Tulkoon
pakanoiden keskuudessa tunnetuksi
meidän silmiemme nähden, kuinka

sinä kostat palvelijoittesi veren, joka
on vuodatettu.

2. Moos. 32:12;

5. Moos. 32:43; Ps. 115:2; Joël 2:17

11. Tulkoon vankien valitus sinun
eteesi. Suurella voimallasi pidä elossa
kuoleman lapset.

Ps. 102:20–23

12. Maksa naapureittemme syliin
seitsenkertaisesti se herjaus, jolla he
ovat häväisseet sinua, Herra.

13. Mutta me, sinun kansasi, sinun
laitumesi lampaat, kiitämme sinua ikui-
sesti, julistamme ylistystäsi polvesta
polveen.

PSALMI 80

Jumala, palauta meidät ennallemme

1. Musiikinjohtajalle. Lauletaan kuin
"Liljat". Aasafin todistus. Psalmi.

2. Kuule, Israelin paimen, joka joh-
dat Joosefia kuin lammasmaa. Si-
nä, joka istut kerubien keskellä, ilmesty
kirkkaudessa

Ps. 77:21,99:1;

Jes. 37:16,40:11; Hes. 34:12; Joh. 10:11

3. Efraimin, Benjaminin ja Manassen
edessä. Herätä voimasi ja tule meille
pelastukseksi.

4. Jumala, palauta meidät ennalle-
me, anna kasvojesi valon loistaa, niin
me pelastumme.

Ps. 4:7

5. HERRA Sebaot, kuinka kauan olet
vihastunut kansasi rukoukseen?

6. Olet syöttänyt heille kyynelten
leipää, olet juottanut heille maljoittain
kyyneleitä.

Ps. 42:4,102:10

7. Olet pannut meidät riidaksi naa-
pureillemme, ja vihollisemme ilkkuvat
meitä.

Ps. 44:14,79:4

8. Sotajoukkojen Jumala, palauta
meidät ennallemme, anna kasvojesi
valon loistaa, niin me pelastumme.

9. Sinä siirsit viiniköynnöksen Egypt-
istä, karkotit pakanat ja istutit sen.

1. Moos. 49:22; Jes. 5:1–2,27:2–3; Moos. 10:1

10. Sinä raivasit tilaa sen eteen, juur-
rutit sen, ja se täytti maan.

11. Vuoret peittyivät sen varjoon ja
Jumalan setrit sen oksien alle.

12. Se levitti köynnöksensä mereen
asti ja vesansa virtaan saakka.

1. Moos. 15:18; 2. Moos. 23:31; 5. Moos. 11:24;

Joos. 1:4; 1. Kun. 5:1,4

13. Miksi hajotit aidan sen ympäriltä, niin että kaikki tien kulkijat sitä raastavivat? Ps. 89:41–42

14. Sitä repii metsäkarju, kedon eläimet sitä syövät.

15. Sotajoukkojen Jumala, palaa takaisin! Katso taivaasta ja näe! Ota hoi-toosi tämä viiniköynnös

16. ja suojaaa taimi, minkä oikea kätesi istutti, poika, jonka olet kasvattanut itseäsi varten. 2. Moos. 4:22

17. Se on tulen polttama, maahan hakattu. He hukkuvat, kun sinä heitä nuhtelet.

18. Olkoon kätesi miehen yllä, joka on oikealla puolellasi, ihmislapsen yllä, jonka olet kasvattanut itseäsi varten.

19. Silloin emme enää luovu sinusta. Pidä meidät elossa, niin me huudamme avuksemme sinun nimeäsi.

20. HERRA Sebaot, palauta meidät ennallemme, anna kasvojesi valon loistaa, niin me pelastumme.

PSALMI 81

Juhlapäivän laulu

1. Musiikinjohtajalle. Viininkorjuulaulu. Aasafin psalmi.

2. Kohottakaa ilohuuto Jumalalle, joka on meidän väkevyytemme! Nostakaa riemuhuuto Jaakobin Jumalalle!

3. Virittäkää kiitoslaulu, lyökää rum-puja, soittakaa suloisesti lyyraa ja harppua.

4. Puhaltakaa pasuunaan uuden-kuun aikaan ja täydenkuun päivänä, juhlapäivämme kunniaksi.

2. Moos. 12:1–2; 3. Moos. 23:5; 5. Moos 16:1

5. Sillä tämä on laki Israelille, Jaako-bin Jumalan säädös.

6. Hän asetti sen todistukseksi Joo-sefiin lähtiessään Egyptin maata vas-taan. Kuulen kieltä, jota en tunne.

7. ”Minä poistin taakan hänen har-teiltaan, päästin hänen kätensä irti kantokorista. 2. Moos. 1:14,6:6

8. Hädässäsi sinä huusit, ja minä vapautin sinut. Ukkospilven kätköstä minä vastasin sinulle. Minä koettelin sinua Meriban veden luona.” Sela.

2. Moos. 17:1–3; 4. Moos. 20:13; Ps. 77:18–19

9. ”Kuule, kansani, minä varoitan si-nua. Israel, jospa kuulisit minua!

Ps. 50:7

10. Älköön sinulla olko vierasta ju-malaa, älä kumarru palvomaan muu-kalaisten jumalaa. 2. Moos. 20:2–5

11. Minä olen HERRA, sinun Jumalasi, joka toin sinut Egyptin maasta. Avaa suusi, niin minä sen täytän.

12. Mutta kansani ei kuullut minun ääntäni, Israel ei välittänyt minusta.

13. Niinpä minä annoin heidän men-nä pois paatunein sydämin vaeltamaan omien neuvojensa mukaan.

Hes. 20:25–26; Ap. t. 14:16; Room. 1:24–25

14. Oi, jospa minun kansani kuulis-i minua ja Israel vaeltaisi minun teitä-ni! 5. Moos. 5:29,28:1,32:29; Ps. 95:7

15. Silloin minä hetkessä kukistaisin sen viholliset ja kääntäisin käteni sen ahdistajia vastaan.”

16. Ne, jotka HERRAA vihaavat, ma-telisivat hänen edessään, tämä olisi heidän osansa ikuisesti.

17. Mutta kansaansa hän ruokkisi parhaalla vehnällä: ”Minä ravitsen sinut hunajalla kalliosta.” 5. Moos. 32:13–14

PSALMI 82

Jumala tuomitsee väärät tuomarit

1. Aasafin psalmi. Jumala seisoo jumalien kokouksessa, tuomitsee ju-malien keskellä:

2. ”Kuinka kauan te tuomitsette vää-rin ja pidätte jumalattomien puolta?” Sela.

3. ”Auttakaa oikeuteensa vähäosai-nen ja orpo, hankkikaa kurjalle ja puut-teenalaiselle oikeus.

4. Vapauttakaa vähäosainen ja köy-hä, pelastakaa hänet jumalattomien käsistä. Job 29:12–13; Sananl. 31:8–9; Jes. 1:17

5. Eivät he tiedä eivätkä ymmärrä, he vaeltavat pimeydessä. Kaikki maan perustukset horjuvat.

6. Minä sanoin: ”Te olette jumalia, kaikki te olette Korkeimman poikia.

Joh. 10:34

7. Silti te kuolette kuin ihmiset, kaa-dutte kuin kuka tahansa ruhtinaista.”

Dan. 5:30; Ap. t. 12:23

8. Nouse, Jumala, tuomitse maa, sillä kaikki kansat ovat sinun perintö-
osasi. Ps. 7:7

PSALMI 83

Avunhuuto Israelin vihollisia vastaan

1. **Laulu, Aasafin psalmi.**
2. Jumala, älä ole ääneti! Älä vaike-
ne, Jumala, älä ole niin hiljaa! Ps. 28:1
3. Sillä katso, sinun vihollisesi mete-
löivät ja vihaajasi ovat nostaneet pään-
sä.

4. He juonittelevat sinun kansaasi
vastaan ja pitävät neuvoa suojattejasi
vastaan.

5. He sanovat: "Tulkaa, hävittääkääm-
me heidät olemasta kansa, niin ettei
Israelin nimeä enää muisteta."

6. Yksissä tuumin he ovat neuvo-
telleet, sinua vastaan he ovat tehneet
liiton:

7. Edomin teltat ja ismaeilaiset,
Mooab ja hagrilaist,

8. Gebal, Ammon ja Amalek, Filistea
ja Tyroksen asukkaat.

9. Myös Assur on liittynyt heihin, tul-
lut tueksi Lootin lapsille. Sela.

1. Moos. 19:37–38

10. Tee heille niin kuin Midianille,
niin kuin Siiseralle, niin kuin Jaabinille
Kiisonjoen rannalla. Tuom. 4:7,7:22

11. He tuhoutuivat Een-Doorissa, he
joutuivat lannaksi maahan.

12. Tee heidän ylhäisilleen niin kuin
Oorebille ja Seebille, kaikille heidän
ruhtinailleen niin kuin Sebahille ja Sal-
munhalle, Tuom. 7:25,8:12,21

13. jotka sanoivat: "Ottakaamme hal-
tuamme Jumalan asuinsijat."

2. Aikak. 20:11

14. Jumalani, tee heidät pyöriviksi
ohdakepaloiksi⁴¹, kuin kuiviksi korsik-
si, joita tuuli ajaa. Job 21:18; Ps. 1:4;
Jes. 17:13

15. Niin kuin tuli polttaa metsän, niin
kuin liekki korventaa vuoret,

16. niin aja heitä takaa rajuilmallasi
ja kauhistuta heitä myrskylläsi.

41 83:14. Tarkoittaa ohdakelajia, joka
lakastuttuaan irtoaa maasta ja pyörii pallona
tuulessa.

17. Peitä heidän kasvonsa häpeällä,
että he etsisivät sinun nimeäsi, HERRA.

18. Joutukoot he häpeään ja olkoot
kauhuissaan ainaisesti, tulkoot häväis-
tyiksi ja hukkukoot.

19. Saakoot he tietää, että sinä ai-
noa, jonka nimi on HERRA, olet korkein
kaikessa maassa. 2. Moos. 15:3; Ps. 97:9;
Jes. 37:16; 2.

PSALMI 84

Pyhiinvaeltajan laulu

1. **Musiikinjohtajalle. Koorahilaisten
viininkorjuulaulu. Psalmi.** Ps. 8:1

2. Kuinka ihanat ovat sinun asuinsi-
jasi, HERRA Sebaot! Ps. 26:8,27:4

3. Minun sieluni ikävöi ja näännyt
kaipauksesta HERRAN esipihoihin, sydä-
meni ja ruumiini kohottaa riemuhuudon
elävälle Jumalalle. Ps. 42:2–3,63:2

4. Löysihän lintunen kodin ja var-
punen pesän, johon se poikasensa
laskee – sinun alttarisi, HERRA Sebaot,
minun kuninkaani ja Jumalani.

5. Onnellisia ovat ne, jotka asuvat
sinun huoneessasi! He ylistävät sinua
alati. Sela. Ps. 23:6,65:5

6. Onnellisia ne ihmiset, joiden voi-
ma on sinussa, joilla on sydämellään
pyhät matkat!

7. Kun he kulkevat kyynellaakson
kautta, he muuttavat sen lähteitten
maaksi⁴², ja syyssade peittää sen siu-
nauksilla. Ps. 23:4,126:5–6

8. He kulkevat voimasta voimaan,
heidät nähdään Jumalan edessä
Siionissa.

9. HERRA Sebaot, kuule minun ru-
koukseni, kuuntele, Jaakobin Jumala.
Sela.

10. Jumala, katso kilpeämme, katso
voideltusi kasvoja!

11. Yksi päivä sinun esipihoissasi on
parempi kuin tuhat muualla. Mieluum-
min olen vartijana Jumalani huoneen
kynnyksellä kuin asun jumalattomien
majoissa.

12. Sillä HERRA Jumala on aurinko ja
kilpi. HERRA antaa armon ja kunnian, ei
hän pidätä hyvää niiltä, jotka vaeltavat

42 84:7. Kirj.: "lähteeksi".

nuhteettomasti. 1. Moos. 15:1;
Ps. 3:4,23:1 34:10; Jes. 60:19–20
13. HERRA Sebaot, autuas se ihmi-
nen, joka luottaa sinuun! Ps. 2:12;
Jer. 17:7

PSALMI 85

Herran kansa rukoilee siunauksen aikaa

1. Musiikinjohtajalle. Koorahilaisten psalmi.
2. HERRA, sinä olit suosiollinen maalesi, sinä palautit Jaakobin vankeudesta.
3. Sinä otit pois kansasi rikkomuksen ja peitit kaikki heidän syntinsä. Sela. Ps. 32:1
4. Sinä vedit pois kaiken suuttumuksesi ja käännyt pois vihaksi hehkusta.
5. Palauta meidät ennallemme, Jumala, meidän pelastajamme, ja poista vihaksi päältämme.
6. Oletko suuttunut meihin ikuisesti, pitkitätkö vihaasi polvesta polveen? Ps. 77:8
7. Etkö herätä meitä jälleen eloon, että kansasi iloitsisi sinussa?
8. HERRA, osoita meille armonsi ja pelasta meidät.
9. Minä tahdon kuulla, mitä Jumala, HERRA, puhuu, sillä hän puhuu rauhaa kansalleen ja hurskailleen. Älkööt he palatko tyhmyyteen.
10. Onhan hänen valmistamansa pelastus lähellä niitä, jotka häntä pelkäävät, että kunnia asuisi maassamme. Ps. 145:18
11. Armo ja totuus tapaavat toisensa, vanhurskaus ja rauha suutelevat toisiaan.
12. Totuus versoo maasta, ja vanhurskaus katsoo taivaasta. Jes. 45:8
13. Totisesti, HERRA antaa kaikkea hyvää, ja maamme antaa satonsa. 3. Moos. 26:4
14. Vanhurskaus käy hänen edellään ja johtaa hänen askeleitaan tiellä.

PSALMI 86

Opeta minulle tiesi, Herra

1. Daavidin rukous. HERRA, kallista korvasi ja vastaa minulle, sillä minä olen kurja ja köyhä.
2. Varjele sieluni, sillä minä olen uskollinen. Sinä olet minun Jumalani. Pelasta palvelijasi, joka luottaa sinuun. Ps. 16:1,25:20
3. Armahda minua, Herra, sillä sinua minä huudan kaiken päivää.
4. Ilahduta palvelijasi sielu, sillä sinun puoleesi, Herra, minä ylennän sieluni. Ps. 25:1
5. Olethan sinä, Herra, hyvä ja anteeksiantava, ja armonsi on suuri kaikille, jotka huutavat sinua avukseen. 2. Moos. 34:6–7; Ps. 78:38; Joël 2:13; Joona 4:2
6. HERRA, kuule minun rukoukseni, kuuntele tarkoin anomiseni ääntä.
7. Hätäni päivänä minä huudan sinua avukseni, sillä sinä vastaat minulle. Ps. 50:15
8. Ei ole sinun vertaistasi jumalien joukossa, Herra, ei mikään ole sinun tekojesi vertaista. 2. Moos. 15:11; 5. Moos. 3:24, Ps. 18:32,71:19
9. Kaikki kansat, jotka olet tehnyt, tulevat ja kumartuvat palvoen sinun edessäsi, Herra, kunnioittavat sinun nimeäsi. Ps. 22:28–30; Sef. 2:11; Sak. 14:9
10. Sillä sinä olet suuri ja teet ihmeitä, sinä yksin olet Jumala.
11. Opeta minulle tiesi, HERRA, että vaeltaisin sinun totuudessaasi. Tee sydämeni ehyeksi, että pelkäisin sinun nimeäsi. Ps. 25:4,27:11,119:33,143:8
12. Herra, minun Jumalani, sinua minä kiitän kaikesta sydämestäni ja kunnioitan sinun nimeäsi ikuisesti,
13. sillä sinun armonsi on suuri minua kohtaan, sinä olet pelastanut sieluni tuonelan syvyyksistä. Ps. 30:4,56:14,71:20,116:3,8
14. Jumala, röyhkeät ovat nousseet minua vastaan, väkivaltaisten joukko tavoittelee henkeäni, eivät he sinusta piittaa⁴³. Ps. 54:5

43 86:14. Kirj.: "eivät pane sinua eteensä".

15. Mutta sinä, Herra, olet laupias ja armahtava Jumala. Sinä olet pitkämielinen, sinun armosi ja uskollisuutesi on suuri.

2. Moos. 34:6; Neh. 9:17; Ps. 103:8,145:8

16. Käänny puoleeni ja armahda minua! Anna voimasi palvelijallesi, pelasta palvelijattaresi poika.

17. Tee tunnusteko minun hyväkseni. Nähkööt vihamieheni sen ja hävetkööt, kun sinä, HERRA, autat ja lohdutat minua.

PSALMI 87

Siion, Jumalan kaupunki

1. Koorahilaisten psalmi, laulu.

Pyhille vuorille perustamaansa kaupunkia,

Matt. 16:18

2. Siionin portteja, HERRA rakastaa enemmän kuin Jaakobin kaikkia muita asuinsijoja.

Ps. 68:17

3. Sinusta puhutaan kunnioittavasti, sinä Jumalan kaupunki. Sela.

Ps. 46:5,48:2–3,132:13; Jes. 2:2; Miika 4:1

4. "Minä mainitsen tunnustajikseni Rahabin⁴⁴ ja Baabelin. Katso, Filistesta, Tyroksesta ja Kuusista minä mainitsen: sekin on syntynyt siellä.

Ps. 45:13,68:32,72:10; Jes. 19:18,30:7; Matt. 28:19; Ap. t. 2:9–11

5. Mutta Siionista sanotaan: Joka ainoa on syntynyt siellä." Hän itse, Korkein, vahvistaa sen.

Ps. 48:9; Jes. 44:5

6. HERRA luettelee, kirjatessaan kansat: "Tämä on syntynyt siellä." Sela.

7. Karkeloiden he laulavat: "Kaikki lähteeni ovat sinussa."

Jes. 12:3; Jer. 31:12

PSALMI 88

Rukous suurimmassa hätässä

1. Laulu, koorahilaisten psalmi. Muusiikinjohtajalle. Lauletaan kuin "Sairaus". Esrahilaisen Heemanin mietepsalmi.

1. Kun. 5:11; 1. Aikak. 2:6

2. HERRA, Jumala, minun pelastajani, päivin ja öin minä huudan sinun edessäsi.

Ps. 25:3

3. Tulloon rukoukseni sinun eteesi, kallista korvasi huutoni puoleen.

4. Sillä minun sieluni on saanut kokea pahaa kyllikseen, elämäni on lähellä tuonelaa.

5. Minua pidetään hautaan menevien kaltaisena, minusta on tullut kuin mies, jolla ei ole voimaa.

Ps. 28:1,143:7

6. Minut on jätetty kuolleitten joukkoon⁴⁵ kuin kaatuneet, jotka haudassa makaavat. Heitä sinä et enää muista, ja heidät on erotettu sinun kädestäsi.

Ps. 31:23

7. Sinä olet pannut minut syvimpään hautaan, pimeyden syvyyksiin.

Ps. 103:1

8. Sinun vihasi painaa minua, ja kaikki tyrskysi ahdistavat minua. Sela.

Ps. 42:8,69:3

9. Tuttavani sinä olet karkottanut minusta kauas, olet tehnyt minut heille inhottavaksi. Olen suljettuna sisään enkä pääse ulos.

Job 19:19;

Ps. 31:12,38:12

10. Silmäni ovat kuihtuneet kurjuudesta. Joka päivä minä huudan sinua, HERRA, ja ojennan käteni sinun puoleesi.

Ps. 6:8

11. Teetkö sinä ihmeitä kuolleille, nousevatko vainajat sinua kiittämään? Sela.

Ps. 6:6,30:10,115:17

12. Kerrotaanko haudassa sinun armostasi, kadotuksessa sinun uskollisuudestasi?

13. Tunnetaanko pimeydessä sinun ihmeitäsi ja unohduksen maassa sinun vanhurskauttasi?

Jes. 38:18

14. Mutta minä huudan sinun puoleesi, HERRA, ja aamulla varhain tuon rukoukseni sinun eteesi.

15. Miksi, HERRA, hylkää sieluni, miksi peität kasvosi minulta?

Ps. 13:2,22:2,44:25

16. Minä olen ollut kurja ja lähellä kuolemaa nuoruudestani asti. Minä kärsin sinun kauhujasi, olen neuvoton.

17. Sinun vihasi vyöryy minun ylitse, ni, kauhusi tuhoavat minut.

18. Ne saartavat minua kaiken päivää kuin vedet, kaikki yhdessä ne piirittävät minua.

19. Kaikki rakkaat ja ystävät sinä olet karkottanut minusta kauas, pimeys on ainoa tuttavani. Job 17:13

PSALMI 89

Rukous Daavidille annettujen lupauksen täyttymisestä

1. Esrahilaisen Eetanin mietepsalmi. 1. Kun. 5:11; 1. Aikak. 2:6

2. Minä laulan lakkaamatta HERRAN armoteoista, julistan suullani sinun uskollisuuttasi polvesta polveen. Jes. 63:7; Joh. 1:17

3. Olenhan sanonut: ”Sinun armosi pysyy lujana ikuisesti. Taivasiin sinä olet perustanut uskollisuutesi.” Ps. 119:89

4. ”Minä olen tehnyt liiton valittuni kanssa, olen vannonut palvelijalleni Daavidille:

5. ’Minä vahvistan jälkeläisesi ikiajoiksi ja rakennan sinulle valtaistui-
men, joka kestää polvesta polveen.” 2. Sam. 7:12–16; 1. Aikak. 17:11–14; Ps. 61:8,132:11; Jes. 55:3; Luuk. 1:32

6. Taivaat ylistävät sinun ihmeitäsi, HERRA, ja pyhien seurakunta sinun uskollisuuttasi. Ps. 29:1–2,103:20–22; Jes. 6:3; Ef. 3:10; Ilm. 4:8–11

7. Sillä kuka korkeuksissa on HERRAN vertainen, kuka jumalien joukossa HERRAN kaltainen?

8. Hän on Jumala, suuresti kunnioitettu pyhien kokouksessa, kaikkia ympärillään olevia pelättävämpi.

9. HERRA Sebaot, kuka on voimassa sinun vertaisesi, Herra? Uskollisuutesi ympäröi sinua.

10. Sinä hallitset meren raivon. Kun sen aallot kohoavat, sinä tynnytät ne. Job 38:11; Ps. 65:8,93:3–4

11. Sinä ruhjoit Rahabin kuoliaaksi. Väkevällä käsivarrellasi sinä löit vihollisesi hajalle. Jes. 51:9

12. Sinun ovat taivaat, sinun on myös maa. Maanpiirin kaikkineen sinä olet perustanut. Ps. 24:1,102:26

13. Sinä loit pohjoisen ja etelän. Taabor ja Hermon riemuitsevat sinun nimessäsi.

14. Sinulla on voimallinen käsivarsi, sinun kätesi on väkevä, oikea kätesi on kohotettu.

15. Vanhurskaus ja oikeus ovat sinun valtaistuiimesi perustus. Armo ja totuus käyvät kasvojesi edellä. Ps. 85:14,97:2

16. Onnellinen se kansa, joka tuntee juhliarimun ja vaeltaa sinun kasvojesi valossa, HERRA! 4. Moos. 23:21

17. Sinun nimessäsi he riemuitsevat kaiken päivää, sinun vanhurskautesasi heidät korotetaan.

18. Sinä olet heidän voimansa ja kaunistuksensa, ja armossasi sinä kohotat meidän sarvemme.

19. HERRA on meidän kilpemme, Israelin Pyhä meidän kuninkaamme. Ps. 47:10

20. Muinoin sinä puhuit hurskaillesi näyssä ja sanoit: ”Olen antanut avun sankarille, olen korottanut kansan keskeltä nuorukaisen. 1. Aikak. 17:11

21. Olen löytänyt palvelijani Daavidin. Olen voidellut pyhällä öljylläni hänet, 1. Sam. 16:13; Ap. t. 13:22

22. jota käteni lujasti tukee ja jota käsivarteni vahvistaa.

23. Vihollinen ei voi häntä pettää eikä vääryyden mies häntä sortaa,

24. sillä minä murskaan hänen ahdistajansa hänen edestään ja lyön hänen vihamiehensä maahan.

25. Minun uskollisuuteni ja armoni ovat hänen kanssaan, minun nimesäni kohoaa hänen sarvensa.

26. Minä asetan hänen kätensä meren ylle, virtojen ylle hänen oikean kätensä. Ps. 72:8

27. Hän kutsuu minua: ’Sinä olet isäni, sinä olet Jumalani ja pelastukseni kallio.’ 2. Sam. 7:14; 1. Aikak. 17:13,22:10; Ps. 2:6–7; Hepr. 1:5

28. Niinpä minä asetan hänet esikoiseksi, maan kuninkaista korkeimmaksi. Ps. 72:11

29. Minä säilytän armoni hänelle ikuisesti, liittoni hänen kanssaan on luja.

30. Minä annan hänen jälkeläistensä pysyä iäti ja hänen valtaistuiemensa yhtä kauan kuin taivaat.

31. Jos hänen poikansa hylkäävät minun opetukseni eivätkä vaella sää-döksieni mukaan,

32. jos he rikkovat minun lakini eivätkä noudata käskyjäni,

33. minä rankaisen heitä vitsalla⁴⁶ heidän rikoksistaan ja kuritan heitä heidän pahojen tekojensa tähden.

34. Mutta armoani minä en ota hä-neltä pois enkä vilpistele uskollisuus-dessani.

35. Minä en riko liittoani enkä muuta sitä, mikä on huuliltani lähtenyt.

4. Moos. 23:19

36. Minä olen kerran vannonut py-hyyteni kautta, totisesti, minä en va-lehtelee Daavidille!

37. Hänen siemenensä pysyy ikui-sesti ja hänen valtaistuimensa niin kuin aurinko minun edessäni. Joh. 12:34

38. Se pysyy lujana iäti kuin kuu, us-kollinen todistaja taivaalla.” Sela.

Job 16:19; Jer. 33:20–21

39. Kuitenkin sinä hylkäsit voideltusi, halveksit häntä ja vihastuit häneen.

40. Sinä olet purkanut liiton, olet hä-väissyt palvelijasi kruunun ja heittänyt sen maahan.

41. Olet särkenyt kaikki hänen muu-rinsa, olet tehnyt raunioiksi hänen lin-noituksensa. Ps. 80:13–14

42. Kaikki tien kulkijat ovat häntä ryöstäneet, hänestä on tullut naapu-riensa häpeä. Ps. 44:14,79:4

43. Sinä olet korottanut hänen ahdis-tajiensa oikean käden, olet tuottanut ilon kaikille hänen vihämiehilleen.

44. Olet tehnyt tehottomaksi⁴⁷ hänen miekkansa terän etkä ole sodassa pi-tänyt häntä pystyssä.

45. Sinä olet tehnyt lopun hänen lois-tostaan ja syössyt maahan hänen val-taistuimensa.

46. Olet lyhentänyt hänen nuoruus-tensa päivät, olet peittänyt hänet hä-peällä. Sela.

47. Kuinka kauan, HERRA? Kätkey-dytkö iäksi? Kuinka kauan vihasi palaa kuin tuli? Ps. 79:5,85:6

46 89:33. Kirj.: ”sauvalla”, ”kepillä”.

47 89:44. Kirj.: ”kääntänyt takaisin”.

48. Muista, kuinka katoavainen minä olen! Kuinka vähäisiksi oletkaan luonut kaikki ihmiset! Ps. 39:6,90:10

49. Kuka on se mies, joka elää näke-mättä kuolemaa, joka pelastaa sielun-sa tuonelan vallasta? Sela.

50. Herra, missä ovat sinun entiset armotekosi? Olethan vannonut Daavi-dille uskollisuuttasi.

51. Muista, Herra, palvelijoittesi häväistys! Minä kärsin sisimmässä-ni kaikkien noiden monien kansojen vuoksi,

52. jotka herjaavat – sinun vihollise-si – HERRA, jotka herjaavat voideltusi askeleita.

53. Siunattu olkoon HERRA, ikuisesti! Aamen, aamen.

NELJÄS KIRJA

PSALMI 90

Ihmiselämän katoavaisuus

1. Mooseksen, Jumalan miehen, rukous. Herra, sinä olet ollut meidän turvapaikkamme polvesta polveen.

2. Ennen kuin vuoret syntyivät, en-nen kuin loit maan ja maanpiirin – ian-kaikkisesta iankaikkiseen olet sinä, Jumala.

3. Sinä palautat ihmiset tomuun. Si-nä sanot: ”Palatkaa, te ihmisten lap-set.” 1. Moos. 3:19; Ps. 104:29; Saarn. 12:7

4. Tuhat vuotta on sinun silmissäsi kuin eilinen päivä, joka kiiti ohi, kuin öinen vartiohetki. 2. Piet. 3:8

5. Sinä huuhdot heidät pois kuin unen. Ihmiset ovat kuin aamulla ver-sova ruoho: Jes. 40:6–8; 1. Piet. 1:24

6. aamulla se kasvaa ja puhkeaa kukkaan, mutta illalla se leikataan, ja se lakastuu. Job 14:2; Ps. 103:15–16

7. Näin me katoamme sinun vihasi voimasta, ja sinun kiivautesi kauhis-tuttaa meitä. Ps. 76:8

8. Sinä asetat pahat tekomme etee-si, salaiset syntimme kasvojesi va-loon. Ps. 19:13; Jer. 16:17; 1. Kor. 4:5

9. Kaikki päivämme kuluvat sinun vihasi alla, vuotemme haihtuvat kuin huokaus.

10. Meidän elinpäivämme ovat seitsemänkymmentä vuotta, ja jos voimmamme kestää, kahdeksänkymmentä vuotta. Ja parhaimmillaankin ne ovat vaivaa ja turhuutta, sillä ne kiitävät ohi, ja me lennämme pois.

Job 9:25–26; Ps. 89:48

11. Kuka tuntee sinun vihasi voiman, sinun kiivautesi, että hän pelkäisi sinua?

12. Opetä meitä laskemaan päivämme oikein, että saisimme viisaan sydämen.

Ps. 39:5

13. HERRA, palaa takaisin! Kuinka kauan? Armahda palvelijoitasi.

2. Moos. 32:12

14. Ravitse meidät aamuisin armollasi, niin me riemuitsemme ja iloitsemme kaikkina päivinä.

15. Ilahduta meitä yhtä monta päivää kuin olet nöyryyttänyt meitä, yhtä monta vuotta kuin olemme kokeneet pahaa.

16. Saakoot palvelijasi nähdä sinun tekosi ja heidän lapsensa sinun kunniasi.

17. Olkoon yllämme Herran, meidän Jumalamme, suosio. Vahvista kättemme työ, niin, vahvista meidän kättemme työ!

PSALMI 91

Korkeimman suojelus

1. Joka Korkeimman suojassa istuu ja Kaikkivaltiaan varjossa yöpyy,

Ps. 36:8

2. se sanoo Herralle: ”Sinä olet minun turvani ja linnani, minun Jumalani, johon minä luotan.”

Ps. 18:3

3. Hän päästää sinut linnustajan ansasta ja surmaavasta rutosta.

Ps. 124:7

4. Sulillaan hän suoja sinua, hänen siipiensä alla sinä saat turvan. Hänen totuutensa on kilpi ja suojus.

Ps. 17:8,57:2; Matt. 23:37

5. Sinä et pelkää yön kauhuja, et päivällä lentävää nuolta,

Sananl. 3:24–25

6. et ruttoa, joka kulkee pimeässä, et tautia, joka tekee tuhojaan keskellä päivää.

7. Kaatukoon tuhat sivultasi, kymmenentuhatta oikealta puoleltasi, mutta sinuun ei satu.

8. Sinä saat omin silmin katsella ja nähdä, kuinka jumalattomille kostetaan,

Ps. 92:12

9. sillä sinä ajattelet: ”Sinä, HERRA, olet minun turvani.” Korkeimman sinä olet ottanut turvapaikaksesi.

10. Ei kohtaa sinua onnettomuus, eikä vitsaus lähesty sinun majaasi.

Sananl. 12:21

11. Sillä hän antaa enkeleilleen sinusta käskyn varjella sinua kaikilla teilläsi.

Ps. 34:8; Matt. 4:6; Luuk. 4:10

12. He kantavat sinua käsillään, ettet loukkaisi jalkaasi kiveen.

Job 5:23;

Ps. 121:3; Sananl. 3:23

13. Sinä kuljet leijonan ja kyykäärmeen yli, sinä tallaat jalkoihisi nuoren leijonan ja lohikäärmeen.

5. Moos. 8:15;

Mark. 16:18; Luuk. 10:19

14. ”Koska hän on kiintynyt minuun, minä pelastan hänet. Minä vien hänet turvaan, koska hän tuntee minun nimeni.

15. Hän huutaa minua avukseen, ja minä vastaan hänelle. Minä olen hänen kanssaan ahdistuksessa. Minä vapautan hänet ja kunnioitan häntä.

Ps. 50:15

16. Minä tyydytän hänet pitkällä iällä ja suon hänen nähdä valmistamani pelastuksen.”

Ps. 50:23

PSALMI 92

Vanhurskas kukoistaa

1. Psalmi, sapatinpäivän laulu.

2. Hyvä on kiittää HERRAA ja laulaa ylistystä sinun nimellesi, sinä Korkein.

Ps. 147:1

3. Hyvä on julistaa aamulla sinun armoasi ja yön tullen sinun uskollisuuttasi

Ps. 42:9

4. kymmenkielisen soittimen, harpun ja lyyran, säestyksellä.

Ps. 33:2

5. Sillä sinä olet ilahduttanut minua teoillasi, HERRA, minä riemuitsen sinun kättesi töistä.

Ps. 77:12–13

6. Kuinka suuret ovatkaan sinun tekosi, HERRA! Sinun ajatuksesi ovat sangen syvät.

Ps. 40:6,104:24; Room. 11:33

7. Järjetön mies ei tätä tiedä, eikä
tyhmä tätä ymmärrä. Ps. 14:1,94:8

8. Vaikka jumalattomat rehottavat
kuin ruoho ja kaikki väärintekijät ku-
koistavat, se koituu heidän ikuiseksi
tuhokseen. Ps. 37:1–2,129:6

9. Mutta sinä, HERRA, olet ikuisesti
korkea. Ps. 97:9

10. Totisesti, sinun vihollisesi, HER-
RA, totisesti, sinun vihollisesi hukkuvat,
kaikki väärintekijät joutuvat hajalleen.

11. Mutta minun sarveni sinä kohotat
kuin villihärän sarvet, minut voidellaan
tuoreella öljyllä. Ps. 23:5,89:18,112:9

12. Silmäni katsovat vainoojiani, kor-
vani kuulevat, kun pahat nousevat mi-
nua vastaan. Ps. 91:8,118:7

13. Vanhurskas kukoistaa kuin pal-
mupuu, hän kasvaa kuin Libanonin
setri. Ps. 1:3,52:10; Sananl. 11:28; Jer. 17:8;
Hoos. 14:6

14. Ne, jotka on istutettu HERRAN huo-
neeseen, kukoistavat meidän Juma-
lamme esipihoissa. Jes. 58:11

15. Vielä vanhuudessaan he tuotta-
vat hedelmää, ovat reheviä ja tuoreita

16. ja julistavat, että HERRA on oikea-
mielinen, hän, minun kallioni, jossa ei
ole vääryyttä. 5. Moos. 32:4; Sef. 3:5

PSALMI 93

Herra on kuningas

1. HERRA on kuningas, hän on pu-
keutunut loistoon. HERRA on pukeutu-
nut, vyöttäytynyt voimaan. Sen tähden
maanpiiri pysyy lujana, se ei horju.

Ps. 2:6,96:10,97:1,99:1

2. Sinun valtaistuimesi on vahva
aikojen alusta, hamasta ikuisuudesta
olet sinä. Jes. 44:6

3. Virrat nostavat, HERRA, virrat nos-
tavat äänensä, virrat nostavat kuohun-
sa. Ps. 46:4–5; Jes. 17:12–13

4. Mutta mahtavampi kuin suurten,
valtavien vetten pauhina, mahtavampi
kuin meren kuohut on HERRA korkeu-
dessa. Ps. 65:8,89:10; Ilm. 17:15

5. Sinun todistuksesi ovat täysin luo-
tettavat. Pyhyys kaunistaa sinun huo-
nettasi kautta aikojen, HERRA.

Ps. 19:8–10

PSALMI 94

Herra on koston Jumala

1. Koston Jumala, HERRA, koston Ju-
mala, ilmesty kirkkaudessa!

5. Moos. 32:35; Jer. 51:56; Room. 12:19

2. Nouse, maan tuomari, maksa yl-
peille heidän ansionsa mukaan.

1. Moos. 18:26; Ps. 7:7,28:4

3. Kuinka kauan jumalattomat, HER-
RA, kuinka kauan jumalattomat saavat
iloita? Ps. 75:5–6

4. He syytävät sanoja, puhuvat röyh-
keästi, he ylpeilevät, kaikki nuo väärin-
tekijät.

5. HERRA, sinun kansaasi he runtele-
vat, sortavat sinun perintöosaasi.

6. He tappavat leskiä ja muukalaisia,
murhaavat orpoja Ps. 10:4,7–11,73:11

7. ja sanovat: ”Ei Herra näe, ei Jaa-
kobin Jumala huomaa.”

8. Ymmärtäkää, te kansan järjettö-
mät, te typerykset, milloin tulette jär-
kiinne?

9. Hän, joka on istuttanut korvan –
häinkö ei kuule? Hän, joka on luonut
silmän – häinkö ei näe?

2. Moos. 4:11;
Sananl. 20:12

10. Hän, joka kurittaa kansoja – hän-
kö ei nuhtelisi, hän, joka antaa ihmisel-
le ymmärrystä?

11. HERRA tuntee ihmisten ajatukset:
ne ovat turhuutta. Ps. 62:10; 1. Kor. 3:20

12. Onnellinen se mies, jota sinä,
Herra, kuritat ja jolle opetat lakiasi
Job 5:17; Ps. 119:71; Sananl. 3:11–12;
Hepr. 12:5–6

13. antaaksesi hänelle rauhan pahoi-
na päivinä, kunnes jumalattomalle on
kaivettu hauta. Ps. 112:8

14. Ei HERRA hylkää kansaansa eikä
jätä perintöosaansa,

15. sillä oikeus noudattaa jälleen
vanhurskautta, ja kaikki oikeamieliset
seuraavat sitä.

16. Kuka nousee puolelleni pahoja
vastaan, kuka asettuu rinnalleni vää-
rintekijöitä vastustamaan?

17. Ellei HERRA olisi apunani, sieluni
asuisi kohta hiljaisuuden maassa.

Ps. 124:1–3

18. Kun sanon: minun jalkani horjuu, sinun armosi, HERRA, tukee minua.

19. Kun minulla on paljon huolia simmässäni, sinun lohdutuksesi ilahduttaa sieluani.

Ps. 119:50,92

20. Onko yhteyttä sinulla ja turmeluneella tuomioistuimella, jossa lain varjolla tehdään vääryyttä,

21. ahdistetaan vanhurskaan sielua ja viaton tuomitaan syylliseksi?

Ps. 18:3,59:17

22. Mutta HERRASTA on tullut minulle turvapaikka, Jumalastani suojakallio.

23. Hän kääntää heidän pahuutensa heitä itseään vastaan ja tuhoaa heidät heidän pahuutensa tähden. HERRA, meidän Jumalamme, tuhoaa heidät.

PSALMI 95

Herra on suuri Jumala

1. Tulkaa, laulakaamme iloiten HERRALLE, kohottakaamme riemuhuuto pelastuksemme kalliolle!

5. Moos. 32:4;

Ps. 100:1

2. Käykäämme hänen kasvojensa eteen kiittäen, laulakaamme hänelle riemulauluja,

3. sillä HERRA on suuri Jumala, kaikkia jumalia suurempi kuningas.

Ps. 47:3,96:4

4. Maan syvyydet ovat hänen kädessään, vuorten huiputkin kuuluvat hänelle.

Ps. 8:7

5. Hänen on meri, hän on sen tehnyt, kuivan maan ovat hänen kätensä muovanneet.

6. Tulkaa, palvokaamme häntä, kumartukaamme ja polvistukaamme HERRAN, Luojamme, eteen,

7. sillä hän on meidän Jumalamme. Me olemme kansa, jota hän paimentaa, lauma, jota hänen kätensä kaitsee⁴⁸. Tänä päivänä, jos kuulette hänen äänensä,

2. Moos. 23:21–22

8. älkää kovettako sydäntänne niin kuin Meribassa, niin kuin Massan⁴⁹ päivänä autiomaassa,

2. Moos. 17:7;

Hepr. 3:7–9,4:7

9. jossa teidän isänne kiusasivat ja koettelivat minua, vaikka olivat nähneet minun tekoni.

1. Kor. 10:9

10. Neljäkymmentä vuotta minä olin tympääntynyt siihen sukupolveen ja sanoin: ”He ovat kansa, jonka sydän on eksynyt, eivät he tunne minun teitäni.”

2. Moos. 32:9; 5. Moos. 32:5,28

11. Heistä minä vannoin vihassani: ”He eivät pääse minun lepoon.”

4. Moos. 14:22–23; Hepr. 3:18,4:5

PSALMI 96

Herra on suuri ja sangen ylistettävä

1. Laulakaa HERRALLE uusi laulu! Laulakaa HERRALLE, kaikki maa!

1. Aikak. 16:23, Ps. 98:1; Jes. 42:10; Ilm. 5:9,14:3

2. Laulakaa HERRALLE, ylistäkää hänen nimeään! Julistakaa päivästä päivään ilosanomaa hänen valmistamastaan pelastuksesta⁵⁰.

3. Kertokaa kansojen keskuudessa hänen kunniastaan, hänen ihmeistään kaikkien kansojen keskellä,

4. sillä HERRA on suuri ja sangen ylistettävä, hän on kaikkia jumalia pelättävämpi.

5. Epäjumalia ovat kaikki pakanakansojen jumalat, mutta HERRA on tehnyt taivaat.

Ps. 115:4; Jes. 41:23–24;

1. Kor. 8:4–6

6. Kunnia ja loisto on hänen edessään, voima ja kauneus hänen pyhäkössään.

7. Antakaa HERRALLE, te kansojen heimot, antakaa HERRALLE kunnia, tunnustakaa hänen voimansa.

Ps. 29:1–2

8. Antakaa HERRALLE hänen nimensä kunnia, tuokaa uhrilahjoja ja tulkaa hänen esipihoihinsa.

Ps. 72:10

9. Kumartukaa palvomaan HERRAA pyhässä kaunistuksessa, vaviskaa hänen kasvojensa edessä, kaikki maa.

Ps. 110:3

10. Sanokaa kansojen keskuudessa: ”HERRA hallitsee kuninkaana, ja maanpiiri pysyy lujana, horjumatta. Hän tuomitsee kansat oikeudenmukaisesti-

48 95:7. Kirj.: ”hänen kätensä lampaat ja vuohet”.

49 95:8. Ks. 2. Moos. 17:7.

50 96:2. Kirj.: ”hänen pelastuksestaan”.

ti.” Ps. 98:7–9; Jes. 44:23,49:13,55:12;
Room. 8:21–23

11. Iloitkoot taivaat, ja riemuitkoon maa! Pauhatkoon meri ja kaikki, mitä siinä on!

12. Riemuitkoot kedot ja kaikki, mitä kedolla on! Kaikki metsän puut huutakoot riemusta

13. HERRAN edessä, sillä hän tulee, hän tulee tuomitsemaan maata. Hän tuomitsee maanpiirin vanhurskaasti ja kansat totuuden mukaan. Ps. 9:9,98:9; Ap. t. 17:31

PSALMI 97

Herra on Korkein yli kaiken maan

1. HERRA on kuningas, riemuitkoon maa! Iloitkoon saarten suuri joukko.

Ps. 72:10,93:1; Jes. 60:9; Sak. 9:9

2. Pilvi ja pimeys on hänen ympärillään, vanhurskaus ja oikeus on hänen valtaistuimensa perusta. 2. Moos. 19:16; Ps. 89:15

3. Tuli käy hänen edellään ja polttaa ympäriltä hänen vihollisensa.

4. Hänen salamansa valaisevat maanpiirin. Maa näkee sen ja vapisee.

5. Vuoret sulavat kuin vaha HERRAN edessä, koko maan Herran edessä.

Miika 1:4

6. Taivaat julistavat hänen vanhurskauttaan, ja kaikki kansat näkevät hänen kunniansa. Ps. 8:2,19:2,50:5,89:6

7. Häpeään joutuvat kaikki kuvien palvojat, jotka kerskuvat epäjumalista. Kumartukaa hänen edessään, kaikki jumalat. 2. Moos. 20:3–5; Ps. 96:5; Jes. 42:17; Hepr. 1:6

8. Siion kuulee sen ja iloitsee, ja Juudan tyttäret riemuitsevat sinun tuomioittesi tähden, HERRA. Ps. 48:12; Jes. 12:6

9. Sillä sinä, HERRA, olet Korkein yli kaiken maan, olet ylen korkea, ylitse kaikkien jumalien. Ps. 83:19,96:4

10. Te, jotka rakastatte HERRAA, vihatkaa pahaa. Hän varjelee hurskaittensa sielut, pelastaa heidät jumalattomien käsistä. Aam. 5:14–15; Joh. 10:28; Room. 12:9

11. Vanhurskaalle koittaa valo ja oi-keamielisille ilo. Ps. 112:4

12. Iloitkaa HERRASSA, te vanhurskaat! Kiittäkää hänen pyhää nimeään!

Ps. 30:5,32:11

PSALMI 98

Herra on kuningas ja tuomari

1. Psalmi. Laulakaa HERRALLE uusi laulu, sillä hän on tehnyt ihmeitä. Oi-kealla kädellään, pyhällä käsivarrellaan hän on saanut voiton. Ps. 33:3,96:1; Jes. 52:10

2. HERRA on ilmoittanut pelastustekonsa, pakanoiden silmien edessä hän on paljastanut vanhurskautensa. Luuk. 2:30–32

3. Hän on muistanut armonsa ja uskollisuutensa Israelin heimoa kohtaan. Kaikki maan ääret ovat nähneet pelastuksen, jonka meidän Jumalamme on valmistanut. Luuk. 1:54

4. Kohottakaa riemuhuuto HERRALLE, kaikki maa! Puhjetkaa riemuun, iloitkaa ja laulakaa ylistystä! Ps. 100:1

5. Laulakaa HERRAN ylistystä lyyrän säestyksellä, lyyrän ja ylistyslaulun sävelin,

6. vaskitorvien ja oinaansarven äänin. Kohottakaa riemuhuuto HERRAN, kuninkaan, edessä!

7. Pauhatkoon meri ja kaikki, mitä siinä on, maanpiiri ja ne, jotka siinä asuvat. Ps. 96:11–13

8. Virrat taputtakoot käsiään, vuoret yhtykööt riemuhuutoon

9. HERRAN edessä, sillä hän tulee tuomitsemaan maata. Hän tuomitsee maanpiirin vanhurskaasti ja kansat oikeuden mukaan. Ps. 9:9; Ap. t. 17:31

PSALMI 99

Herra, meidän Jumalamme, on pyhä

1. HERRA on kuningas – vaviskoot kansat! Hän istuu kerubien keskellä – huojuukoon maa! 1. Sam. 4:4; 2. Sam. 6:2; Ps. 93:1

2. HERRA on suuri Siionissa, korotettu yli kaikkien kansojen. Ps. 48:2

3. Kiittäkööt ne sinun suurta ja pelättävää nimeäsi. Se on pyhä. Ps. 96:4,111:9; Jes. 6:3

4. Kuninkaan voima on siinä, että hän rakastaa oikeutta. Sinä olet asettanut oikeudenmukaisuuden kohdalleen, oikeuden ja vanhurskauden sinä toimitat Jaakobissa.

Jes. 9:7

5. Korottakaa HERRAA, meidän Jumalamme, kumartukaa palvoen hänen jalkojensa astinlaudan eteen. Hän on pyhä.

1. Aikak. 28:2; Ps. 132:7

6. Mooses ja Aaron ovat hänen pappiensa joukossa, Samuel niiden joukossa, jotka huutavat avuksi hänen nimeään. He huutavat HERRAA, ja hän vastaa heille.

2. Moos. 8:4,32:11–12;

4. Moos. 16:20–22; 1. Sam. 7:9

7. Pilvipatsaasta hän puhui heille. He noudattivat hänen todistuksiaan ja käskyjä, jotka hän oli heille antanut.

2. Moos. 33:9,11

8. HERRA, meidän Jumalamme, sinä vastasit heille. Sinä olit heille anteeksiantava Jumala mutta kostit heidän pahat tekonsa.

9. Korottakaa HERRAA, meidän Jumalamme! Kumartukaa palvoen hänen pyhää vuortaani kohti, sillä HERRA, meidän Jumalamme, on pyhä.

PSALMI 100

Palvelkaa Herraa iloiten!

1. Kiitospsalmi. Kohottakaa riemuhuuto HERRALLE, kaikki maa!

Ps. 66:1,98:4

2. Palvelkaa HERRAA iloiten, tulkaa hänen kasvojensa eteen riemuitten.

Ps. 2:11,95:2

3. Tietäkää, että HERRA on Jumala. Hän on meidät tehnyt, ja hänen me olemme, hänen kansansa ja hänen laitumensa lampaat.

Ps. 79:13,95:7;

Hes. 34:31

4. Tulkaa hänen portteihinsa kiittäen, hänen esipihoihinsa ylistäen. Kiittäkää häntä, ylistäkää hänen nimeään,

Jes. 56:7,66:23

5. sillä HERRA on hyvä. Hänen armonsa pysyy ikuisesti ja hänen uskollisuutensa polvesta polveen. Ps. 106:1,117:2;

Jes. 54:10

PSALMI 101

Jumalan mielen mukainen hallitsija

1. Daavidin psalmi. Minä laulan armosta ja oikeudesta. Sinulle, HERRA, minä laulan ylistystä.

2. Tahdon kulkea viisaasti nuhteettomuuden tiellä. Milloin tulet minun luokseni? Tahdon vaeltaa kodissani vilpittömin sydämin.

3. En kiinnitä silmiäni siihen, mikä on turmiollista. Minä vihaan luopioiden tekoja, ne eivät saa tarttua minuun.

4. Kiero sydän poistukoon minusta, en tahdo tietääkään pahasta.

5. Joka panettelee salaa lähimmäistään, sen minä hävitän. Ylpeitä silmiä ja kopeaa sydäntä – niitä minä en siedä.

Ps. 15:3; Sananl. 21:4

6. Minun silmäni etsivät maan uskollisia, että he asuisivat minun kanssani. Joka vaeltaa nuhteettomuuden tietä, se saa palvella minua.

Sananl. 22:11

7. Petoksen harjoittaja ei saa asua talossani, valheiden puhuja ei kestä silmiäni edessä.

8. Joka aamu minä hävitän maasta kaikki jumalattomat, tuhotakseni kaikki väärintekijät HERRAN kaupungista.

Sananl. 20:26; Room. 13:4

PSALMI 102

Herra rakentaa Siionin

1. Kurjan rukous, kun hän on näännyksissä ja vuodattaa valituksensa HERRAN eteen.

2. HERRA, kuule rukoukseni, tulkoon huutoni eteesi.

3. Älä kätke minulta kasvojasi, kun minulla on ahdistus. Kallista korvasi minun puoleeni. Kiiruhda vastaamaan minulle, kun huudan sinua avuksi,

Ps. 69:18

4. sillä päiväni ovat haihtuneet kuin savu ja luitani polttaa kuin tullessa.

5. Sydämeni on kuin tallattu ja kuivunut ruoho, sillä minä olen unohtanut syödä leipääni.

6. Äänekkään valituksenni tähden olen pelkkää luuta ja nahkaa.⁵¹

Job 19:20

7. Olen kuin pelikaani autiomaassa, minusta on tullut kuin raunioiden huuha-kaja.

8. Minä makaan valveilla, olen kuin yksinäinen lintu katolla.

9. Kaiken päivää viholliseni häpäisevät minua. Ne, jotka pitävät minua pilkkanaan, ovat vannoneet valan minua vastaan.

Jes. 65:15; Jer. 29:22

10. Minä syön tuhkaa kuin leipää ja sekoitan juomani kyynelillä

Ps. 42:4,80:6

11. sinun vihasi ja kiivastumisesi tähden, sillä sinä olet nostanut minut ylös ja viskannut pois.

12. Päiväni ovat kuin pitenevä varjo, ja minä kuivun kuin ruoho.

Ps. 90:5,109:23,144:4; 1. Piet. 1:24

13. Mutta sinä, HERRA, pysyt ikuisesti, sinun muistosi pysyy polvesta polveen.

Ps. 9:8,29:10,135:13

14. Sinä nouset ja armahdat Siionia. On aika tehdä sille laupeus, sillä mää-
rähetki on tullut.

15. Sen kivet ovat palvelijoillesi rakaita, ja heidän on sääli sen multaa.

16. Kansat pelkäävät HERRAN nimeä ja kaikki maan kuninkaat hänen kuniaansa,

17. kun HERRA rakentaa Siionin ja ilmestyy kunniassaan.

18. Hän kääntyy niiden rukouksen puoleen, jotka ovat menettäneet kaikkensa, eikä halveksi heidän rukousta-

taan.
19. Tämä kirjoitettakoon tulevalle⁵²
sukupolvelle, ja kansa, joka vastaisuudessa luodaan, on ylistävä Herraa.

Ps. 22:31–32

20. HERRA katseli pyhästä korkeudesta, hän katsoi taivaasta maahan

21. kuullakseen vankien huokaukset, vapauttaakseen kuoleman lapset,

Ps. 79:11; Hepr. 2:14

22. että Siionissa julistettaisiin HERRAN nimeä ja Jerusalemissa hänen ylistystään,

23. kun kansat ja valtakunnat koontuvat yhteen palvelemaan HERRAA.

Ps. 22:28,68:33; Jes. 2:2–3

24. Hän on lannistanut matkalla minun voimani, lyhentänyt päiväni.

25. Minä sanon: Jumalani, älä ota minua pois, sinä, jonka vuodet kestävät polvesta polveen.

Ps. 90:2

26. Muinoin sinä perustit maan, ja taivaat ovat sinun kättesi tekoa.

Ps. 24:2,33:6; Hepr. 1:10

27. Ne katoavat, mutta sinä pysyt; ne kuluvat kaikki kuin vaate. Sinä vaihdat ne kuin vaatteet, ja ne vaihtuvat.

Jes. 51:6,54:10; Matt. 24:35; 2. Piet. 3:7

28. Mutta sinä olet aina sama, eivätkä sinun vuotesi lopu.

29. Sinun palvelijoittesi lapset asuvat turvassa, ja heidän jälkeläisensä pysyvät lujina sinun edessäsi.

Ps. 69:37

PSALMI 103

Herra on laupias ja armahtava

1. Daavidin psalmi. Ylistä HERRAA, minun sieluni, ja kaikki mitä minussa on, hänen pyhää nimeään.

2. Ylistä HERRAA, minun sieluni, äläkä unohda, mitä hyvää hän on tehnyt.

3. Hän antaa kaikki syntisi anteeksi ja parantaa kaikki sairautesi.

Ps. 147:3

4. Hän lunastaa sinun elämäsi turmiosta ja kruunaa sinut armolla ja laupeudella.

Ps. 68:21

5. Hän tyydyttää sinun kaipauksesi hyvyydellään; sinun nuoruutesi uudistuu kuin kotka.

Job 33:25; Jes. 40:31

6. HERRA tekee vanhurskaita tekoja ja hankkii oikeuden kaikille sorretuille.

Ps. 68:6

7. Hän on tehnyt tiensä tunnetuksi Moosekselle, tekonsa Israelin lapsille.

2. Moos. 33:13

8. HERRA on laupias ja armahtava, pitkämielinen ja suuri armossaan.

2. Moos. 34:6–7; 4. Moos. 14:18;

Ps. 86:5,15,145:8; Joel 2:13; Joona 4:2

9. Ei hän aina riitele eikä pidä vihaa ikuisesti.

Ps. 30:6; Jes. 57:16; Jer. 3:5;

Miika 7:18

⁵¹ 102:6. Kirj.: "luuni on liimautunut lihaan".

⁵² 102:19. Tai: "viimeiselle".

10. Ei hän tee meille syntiemme mukaan eikä maksa meille pahojen tekojemme mukaan.

11. Sillä niin korkealla kuin taivas on maan yllä, niin voimallinen on hänen armonsa niitä kohtaan, jotka häntä pelkäävät. Ps. 36:6,57:11

12. Niin kaukana kuin itä on lännestä, niin kauas hän siirtää meistä rikkomuksemme.

13. Niin kuin isä armahtaa lapsiaan, niin HERRAKIN armahtaa niitä, jotka häntä pelkäävät. Jes. 63:16; Jer. 31:9

14. Sillä hän tietää, millaista tekoa me olemme; hän muistaa, että olemme tomua. 1. Moos. 2:7,3:19,18:27; Ps. 90:3

15. Ihmisen elinpäivät ovat kuin ruoho; hän kukoistaa kuin kedon kukka. Job 14:2; Ps. 90:5–6,102:12; Jes. 40:6–8; 1. Piet. 1:24; Jaak. 1:10

16. Kun tuuli käy hänen ylitseen, ei häntä enää ole eikä hänen asuinpaikansa häntä enää tunne. Job 7:10

17. Mutta HERRAN armo on ikuisuudesta ikuisuuteen niiden yllä, jotka häntä pelkäävät, ja hänen vanhurskautensa kestää lasten lapsille, 2. Moos. 20:6; 5. Moos. 7:9; Luuk. 1:50

18. niille, jotka pitävät hänen liittonsa, muistavat hänen asetuksensa ja noudattavat niitä.

19. HERRA on pystyttänyt istuimensa taivaisiin, ja hänen kuninkuutensa hallitsee kaikkea.

20. Ylistäkää HERRAA, te hänen enkelinsä, te väkevät sankarit, jotka toteutatte hänen sanansa, kun kuulette sen. Ps. 148:2

21. Ylistäkää HERRAA, kaikki hänen joukkonsa, te hänen palvelijansa, jotka täytätte hänen tahtonsa. 1. Kun. 22:19

22. Ylistäkää HERRAA, kaikki hänen luotunsa hänen valtakuntansa kaikissa paikoissa. Ylistä HERRAA, minun sieluni!

PSALMI 104

Herran luomistekojen ylistys

1. Ylistä HERRAA, minun sieluni! HERRA, minun Jumalani, sinä olet ylen suuri. Olet pukeutunut loistoon ja kirkkauteen.

2. Herra verhoutuu valoon kuin viitataan, hän levittää taivaat kuin teltan. 1. Moos. 1:1–4; Jes. 40:22

3. Hän rakentaa yläsalinsa vetten keskelle, tekee pilvet vaunuikseen ja kulkee tuulen siivillä. Ps. 18:11; Aam. 9:6

4. Hän tekee tuulet sanansa saattajiksi, palvelijoikseen tulenliekit⁵³. Ps. 148: 8; Hepr. 1:7

5. Hän on asettanut maan perustuksilleen, niin ettei se ikinä horju. Job 38:4–6; Ps. 24:2,89:12,102:26

6. Sinä peitit syvyyden kuin vaatteella, vedet seisoivat vuorten yllä.

7. Ne pakenivat sinun nuhteluasi, sinun jylinääsi ne kiirehtivät pakoon.

8. Vuoret kohosivat ja laaksot laskeutuivat paikkoihin, jotka sinä olit niille valmistanut.

9. Sinä asetit rajan, jonka yli vedet eivät käy eivätkä palaa peittämään maata. Job 38:10–11; Sananl. 8:29; Jer. 5:22

10. Sinä puhkaisit lähteet laaksoihin. Vedet virtaavat vuorten välissä Ps. 74:15

11. ja antavat juoman kaikille kedon eläimille; villiaasit niistä janonsa sammuttavat.

12. Niiden äärellä asuvat taivaan linnut ja laulavat lehvien välistä.

13. Yläsaleistaan hän kastelee vuoret. Sinun töittesi hedelmistä maa tulee kylläiseksi.

14. Hän kasvattaa ruohon karjalle ja kasvit ihmisen viljeltäviksi, tuottamaan maasta leivän. 1. Moos. 1:11–12; Ps. 147:8–9

15. Viini ilahduttaa ihmisen sydämen, öljy saa hänen kasvonsa kiiltämään, ja leipä vahvistaa hänen sydäntään. Tuom. 9:13

16. Kyllikseen saavat vettä HERRAN puut, Libanonin setrit, jotka hän on istuttanut.

17. Niissä pesivät linnut, syypresseissä on haikaran koti.

18. Korkeat vuoret ovat kauriita varten, kalliit ovat tamaanien suoja.

⁵³ 104:4. LXX ja hepr. 1:7: "enkelinsä tuuliksi ja palvelijansa tulenliekiksi".

19. Hän on tehnyt kuun näyttämään aikoja, aurinko tietää laskunsa hetken.
1. Moos. 1:14

20. Sinä teet pimeään, ja tulee yö. Silloin kaikki metsän eläimet lähtevät liikkeelle.

21. Nuoret leijonat karjuvat saalista ja pyytävät Jumalalta ruokaansa.
Job 38:39

22. Aurinko nousee – ne vetäytyvät pois ja laskeutuvat makuulle pesäpaikkoihinsa.

23. Silloin ihminen lähtee toimiinsa ja on työssään iltaan asti.

24. Kuinka moninaiset ovat sinun tekosi, HERRA! Sinä olet tehnyt ne kaikki viisaasti. Maa on täynnä sinun luotuja-si.

25. Merikin, suuri ja aava – siinä vili-see pieniä ja suuria eläimiä lukematon määrä.

26. Siellä kulkevat laivat, siellä on Leviatan, jonka sinä olet luonut kisai-lemmaan siellä.
Job 40:20,30

27. Kaikki ne odottavat sinua, että antaisit niille ruuan ajallaan.
Ps. 145:15–16

28. Sinä jakelet niille, ja ne kokoavat, sinä avaat kätesi, ja ne tulevat kylläisik-si hyvyydestäsi.
Matt. 6:26

29. Kun sinä peität kasvosi, ne peläs-tyvät. Kun otat pois niiden hengen, ne kuolevat ja palaavat jälleen tomuun.
1. Moos. 3:19; Job 34:14–15; Ps. 90:3

30. Kun sinä lähetät Henkesi, ne luo-daan, ja sinä uudistat maan kasvot.
Job 33:4

31. Pysyköön HERRAN kunnia ikuis-es-ti, saakoon HERRA iloita teoistaan!

32. Hän katsoo maata, ja se vapi-see, hän koskettaa vuoria, ja ne sa-vuavat.
Ps. 114:5

33. Minä laulan HERRALLE kaiken ikäni, laulan ylistystä Jumalalleni niin kauan kuin elän.
Ps. 34:2,146:2

34. Olkoon mietiskelyni hänelle mie-luisaa. Minä iloitsen HERRASSA.
Ps. 19:15

35. Hävitkööt syntiset maasta, äl-köön jumalattomia enää olko. Ylistä HERRAA, minun sieluni! Halleluja!

Herran armotekojen ylistys

1. Kiittäkää HERRAA, huutakaa avuksi hänen nimeään, tehkää hänen tekonsa tunnetuiksi kansojen keskuudes-sa!
1. Aikak. 16:8–9; Jes. 12:4

2. Laulakaa hänelle, laulakaa hänel-le ylistystä, kertokaa kaikista hänen ihmeistään!

3. Hänen pyhä nimensä olkoon tei-dän kerskauksenne! Iloitkoon niiden sydän, jotka etsivät HERRAA.

4. Etsikää HERRAA ja hänen voimaansa, etsikää alati hänen kasvojaan.

5. Muistakaa hänen ihmeitään, jotka hän on tehnyt, hänen tunnustekojaan ja hänen suunsa tuomioita,

6. te Abrahamin, hänen palvelijansa, jälkeläiset, te Jaakobin lapset, hänen valittunsa.

7. Hän on HERRA, meidän Jumalam-me. Hänen tuomionsa ulottuvat yli koko maan.

8. Hän muistaa ikuisesti liittonsa, säättämänsä sanan tuhansiin sukupol-viin,
5. Moos. 7:9

9. liittonsa, jonka hän teki Abraha-min kanssa, ja valansa, jonka hän van-noi lisakille.
1. Moos. 15:18,26:2–3; Luuk. 1:54–55; Hepr. 6:17

10. Hän vahvisti sen laiksi Jaakobille, Israelille ikuiseksi liitoksi,
1. Moos. 28:13,35:12

11. sanoen: ”Sinulle minä annan Kanaaninmaan, teidän perintöosanne.”

12. Heitä oli vähäinen joukko, vain muutamia, ja he olivat muukalaisia siinä maassa.

13. He vaelsivat kansasta kansaan ja valtakunnasta toiseen.
1. Moos. 12:1,19,13:1

14. Hän ei sallinut kenenkään heitä sortaa, ja hän nuhteli kuninkaita hei-dän vuokseen:
1. Moos. 12:17,20:3,7

15. ”Älkää koskeko minun voideltui-hini, älkää tehkö pahaa minun profee-toilleni.”

16. Hän kutsui nälänhädän maahan, mursi kaiken leivän tuen.

17. Hän oli lähettänyt heidän edellään miehen: Joosef oli myyty orjaksi. 1. Moos. 37:28,36,45:5

18. Hänen jalkojaan vaivattiin kahleilla. Hän joutui rautoihin, 1. Moos. 39:20

19. kunnes hänen sanansa kävi toteen ja HERRAN sana osoitti hänet puhtaaksi.

20. Silloin kuningas lähetti vapauttamaan hänet, kansojen hallitsija päästi hänet vapaaksi. 1. Moos. 41:14

21. Hän pani Joosefin talonsa heraksi ja kaiken omaisuutensa hoitajaksi, 1. Moos. 41:40–41

22. sitomaan omaan tahtoonsa faraon ruhtinaita ja opettamaan hänen vanhimmilleen viisautta.

23. Niin Israel tuli Egyptiin, Jaakob muukalaiseksi Haamin maahan. 1. Moos. 46:1–7

24. Herra teki kansansa hyvin hedelmälliseksi, väkevämmäksi kuin sen ahdistajat. 2. Moos. 1:7,12

25. Hän käänsi näiden sydämet vihaamaan Jumalan kansaa, kohtelemaan kavalasti hänen palvelijoitaan. 2. Moos. 1:10

26. Hän lähetti Mooseksen, palvelijansa, ja Aaronin, jonka hän oli valinnut. 2. Moos. 3:10–12

27. Nämä tekivät hänen tunnustekojaan egyptiläisten keskellä, ihmeitä Haamin maassa. 2. Moos. 7:9–13; Ps. 78:43–51

28. Hän lähetti pimeyden, ja pimeys tuli, eivätkä he voineet vastustaa hänen sanojaan. 2. Moos. 10:22

29. Hän muutti vedet vereksi ja tappoi heidän kalansa. 2. Moos. 7:19

30. Heidän maansa vilisi sammakointa kuninkaiden huoneita myöten. 2. Moos. 7:27–29

31. Hän sanoi, ja tuli paarmoja ja syöpäläisiä kaikkialle heidän alueelleen. 2. Moos. 8:13

32. Hän antoi heille rakeita sateen sijaan ja tulen leimauksia heidän maahansa. 2. Moos. 9:18

33. Hän hävitti heidän viini- ja viikunapuunsa ja pirstoi puut heidän alueeltaan.

34. Hän sanoi, ja tuli heinäsiirkoja ja niiden toukkia lukematon joukko, 2. Moos. 10:12

35. ja ne söivät kaiken vihannan heidän maastaan, söivät heidän maansa hedelmät.

36. Hän surmasi kaikki esikoiset heidän maassaan, kaikki heidän miehuutensa ensi hedelmät. 2. Moos. 12:29; Ps. 78:51

37. Sitten hän vei Israelin sieltä pois varustettuna hopealla ja kullalla, eikä sen heimoissa ollut kompastelevia. 2. Moos. 12:35–36

38. Egypti iloitsi heidän lähdöstään, sillä sen oli vallannut kauhu heidän takiaan.

39. Herra levitti kansansa suojaksi pilven ja tulen valaisemaan yötä. 2. Moos. 13:21–22,14:19–20; Ps. 78:14

40. Kansa pyysi, ja hän pani tulemaan viiriäisiä ja antoi heille kylliksi taivaan leipää. 2. Moos. 16:12–13; Ps. 78:24–25

41. Hän avasi kallion, ja vedet virtasivat, kuivassa maassa juoksivat virrat. 2. Moos. 17:6; 4. Moos. 20:11; Ps. 78:15–16; 1. Kor. 10:4

42. Sillä hän muisti pyhän sanansa, hän muisti palvelijaansa Abrahamia.

43. Hän vei kansansa pois sen iloitessa, valittunsa riemuhuudon raikuessaa.

44. Hän antoi heille kansojen maat, ja he perivät kansakuntien vaivannäön hedelmät,

45. että he noudattaisivat hänen lakejaan ja seurasivat hänen opetuksiinsa. Halleluja! 5. Moos. 6:24

PSALMI 106

Herran uskollisuus, Israelin uskottomuus

1. Halleluja! Kiittäkää HERRAA, sillä hän on hyvä ja hänen armonsa pysyy ikuisesti. Ps. 107:1,118:1,136:1

2. Kuka voi luetella HERRAN voima-
teot, kylliksi kuuluttaa hänen ylistystään? Ps. 40:6,71:15

3. Autuaat ne, jotka noudattavat oikeutta, jotka aina toimivat vanhurskaasti!

4. HERRA, muista minua suosiolla, jota kansallesi osoitat. Etsi minua ja pelasta minut,

5. että näkisin valittujesi onnen ja saisin iloita yhdessä kansasi kanssa, kerskata perintöösasi kanssa.

6. Me olemme tehneet syntiä isiemme tavoin, olemme tehneet pahaa, olleet jumalattomia.

3. Moos. 26:40; Jer. 3:26; Dan. 9:5–6

7. Meidän isämme eivät ymmärtäneet sinun ihmeitäsi Egyptissä, eivät muistaneet monia armotekojasi, vaan kapinoivat meren rannalla, Kaislameren äärellä.

2. Moos. 14:11–12

8. Mutta Herra pelasti heidät nimensä tähden, tehdäkseen voimansa tunnetuksi.

9. Hän nuhteli Kaislamerta, ja se kuivui. Hän kuljetti heitä syvyyksien halki kuin autiomaassa.

2. Moos. 14:21–22; Ps. 78:13; Jes. 63:12–13

10. Hän pelasti heidät vihamiehen kädestä ja lunasti heidät vihollisen valasta.

11. Vedet peittivät heidän ahdistajansa, ainoakaan heistä ei jäänyt jäljelle.

12. Silloin he uskoivat hänen sanansa ja lauloivat hänen ylistystään.

2. Moos. 15:1

13. Mutta pian he unohtivat hänen tekonsa eivätkä odottaneet hänen neuviaan.

14. He paloivat himosta autiomaassa ja kiusasivat Jumalaa aavikolla.

2. Moos. 16:3; 4. Moos. 11:4; Ps. 78:18; 1. Kor. 10:6

15. Niinpä hän antoi heille, mitä he pyysivät, mutta lähetti heihin hivuttavan taudin.

4. Moos. 11:13; Ps. 78:29

16. He kadehtivat leirissä Moosesta ja Aaronia, HERRAN pyhää.

4. Moos. 16:1–3

17. Silloin maa aukeni ja nieli Daatin, peitti Abiramin joukon.

4. Moos. 16:31–33; 5. Moos. 11:6

18. Heidän joukossaan syttyi tuli, liekki poltti jumalattomat.

19. He tekivät vasikan Hoorebilla ja kumartuivat palvomaan valettua kuvaa.

2. Moos. 32:1–6

20. He vaihtoivat Kunniansa ruohoa syövän härän kuvaan.

Jer. 2:11; Room. 1:23

21. He unohtivat Jumalan, pelastajansa, joka oli tehnyt Egyptissä suuria tekoja,

22. ihmeitä Haamin maassa, pelottavia tekoja Kaislameren äärellä.

Ps. 105:27–36

23. Hän olisi tuhonnut heidät, ellei Mooses, hänen valittunsa, olisi astunut hänen eteensä puolustajaksi ja kääntänyt pois hänen vihaansa tuhoa tuottamasta.

2. Moos. 32:11

24. He halveksivat ihanaa maata eivätkä uskoneet hänen sanaansa.

4. Moos. 14:2–3

25. He napisivat teltoissaan eivätkä kuunnelleet HERRAN ääntä.

26. Silloin hän nosti kätensä heitä vastaan tuhotakseen heidät autiomaassa,

4. Moos. 14:21–23; 1. Kor. 10:5

27. hävittääkseen heidän jälkeläisensä kansojen keskuudessa ja hajottaakseen heidät vieraisiin maihin.

3. Moos. 26:38

28. He antautuivat palvelemaan Baal-Peoria, söivät kuolleille jumalille tuotuja uhreja

4. Moos. 25:3; Ps. 115:4

29. ja vihoittivat teoillaan Jumalan. Silloin vitsaus puhkesi heidän keskuudessaan.

30. Mutta Piinehas astui esiin, pani tuomion täytäntöön, ja vitsaus lakkausi.

4. Moos. 25:7–8

31. Se luettiin hänelle vanhurskaudeksi, polvesta polveen, ikuisesti.

4. Moos. 25:11–13

32. Meriban vesien äärellä he vihasuttivat Jumalan. Mooseksen kävi pahoin heidän vuokseen,

2. Moos. 17:1–4; 4. Moos. 20:2–3; Ps. 95:8

33. sillä he katkeroittivat hänen mielensä, ja hän puhui huulillaan ajattele mattomasti.

Jes. 63:10

34. He eivät hävittäneet kansoja, jotka HERRA oli käskennyt heidän hävittäää,

5. Moos. 7:1–5, 12:2–3; Tuom. 1:21

35. vaan sekoittuivat vieraisiin kansoihin ja ottivat oppia heidän teoistaan.

Tuom. 3:6

36. He palvelivat heidän jumalankuvaaan, ja niistä tuli heille ansa.

37. He uhrasivat poikiaan ja tyttäriään riivaajille. 2. Kun. 21:6,23:10; 2. Aikak. 28:3; Jer. 7:31,19:5,32:35

38. He vuodattivat viatonta verta, poikiensa ja tyttäriensä verta, ja uhrasivat heidät Kanaanin epäjumalille. Maa saastui verenvuodatuksesta, 4. Moos. 35:33

39. ja he saastuttivat itsensä töillään ja olivat haureellisia teoissaan.

40. HERRA vihastui kansaansa ja inhosi perintöosaansa.

41. Hän antoi heidät vieraiden kansojen käsiin, ja heidän vihamiehensä hallitsivat heitä.

Tuom. 3:8,4:2,6:1–5,10:7–9,13:1

42. Israelilaisten viholliset ahdistivat heitä, ja heidän oli alistuttava näiden käden alle.

43. Monet kerrat Herra pelasti heidät, mutta he niskoittelivat oman mielensä mukaan ja sortuivat pahuutensa tähden.

44. Kuitenkin hän katsoi heihin heidän ahdistuksessaan, kun kuuli heidän huutonsa.

45. Hän muisti heidän kanssaan tekemänsä liiton ja leppyi suuressa armossaan. 5. Moos. 30:1–3

46. Hän salli heidän saada armon kaikilta, jotka olivat vieneet heidät vankeuteen.

47. Pelasta meidät, HERRA, meidän Jumalamme! Kokoa meidät kansojen seasta, että kiittäisimme sinun pyhää nimeäsi ja pitäisimme kunnianamme sinun ylistystäsi. 1. Aikak. 16:35–36

48. Kiitetty olkoon HERRA, Israelin Jumala, iankaikkisesta iankaikkiseen, ja kaikki kansa sanokoon: "Aamen. Haljelujaa!" Ps. 72:18–19

VIIDES KIRJA

PSALMI 107

Lunastettujen kiitoslaulu

1. Kiittäkää HERRAA, sillä hän on hyvä ja hänen armonsa pysyy ikuisesti.

Ps. 106:1,118:1,136:1

2. Näin sanokoot HERRAN lunastetut, jotka hän on lunastanut ahdistajan kädestä Jes. 35:10

3. ja koonnut vieraista maista, idästä ja lännestä, pohjoisesta ja etelästä. 5. Moos. 30:3–4; Jes. 43:5–6

4. He harhailivat autiomaassa, kuivassa maassa, löytämättä tietä kaupunkiin, johon asettua asumaan.

Hepr. 11:38

5. Heillä oli nälkä ja jano, heidän sielunsa nääntyi.

6. Mutta hädässään he huusivat HERRAA, ja hän pelasti heidät ahdingosta.

7. Hän ohjasi heidät kulkemaan suoraan tietä kaupunkiin, jossa asua.

Ps. 68:7

8. Kiitäkööt he HERRAA hänen armostaan ja hänen ihmeistään ihmislapsia kohtaan,

9. sillä hän tyydyttää nääntyvän sielun ja täyttää nälkäisen sielun hyvillä antimilla.

10. He istuivat pimeydessä ja kuoleman varjossa, vangittuina kurjuuteen ja rautoihin, Job 36:8

11. koska olivat niskoitelleet Jumalan sanoja vastaan ja halveksineet Korkeimman neuvoa. Jer. 9:11–13

12. Hän lannisti heidän mielensä raadannalla. He sortuivat, eikä ollut auttajaa.

13. Silloin he huusivat hädässään HERRAA, ja hän pelasti heidät ahdingosta.

14. Hän vei heidät ulos pimeydestä ja kuoleman varjosta ja katkaisi heidän kahleensa. Ps. 129:4

15. Kiitäkööt he HERRAA hänen armostaan ja hänen ihmeistään ihmislapsia kohtaan,

16. sillä hän särkee vaskiset ovet ja rikkoo rautaiset salvat.

17. He olivat tyhmiä vaeltaessaan syntisesti ja saivat kärsiä vaivaa pahojen tekojensa tähden.

18. Kaikki ruoka inhotti heitä, ja he saapuivat kuoleman porteille asti.

Job 33:20

19. Silloin he huusivat hädässään HERRAA, ja hän pelasti heidät ahdingosta.

20. Hän lähetti sanansa ja paransi heidät. Hän pelasti heidät tuhosta.

21. Kiittäkööt he HERRAA hänen armostaan ja hänen ihmeistään ihmislapsia kohtaan.

22. Uhratkoot kiitosuhreja ja kertokoot riemuhuudoin hänen töistään.

Ps. 50:14,23

23. He lähtivät laivoilla merelle ja tekivät työtä aavoilla vesillä.

24. He näkivät HERRAN teot, hänen ihmeensä meren syvyyksissä.

25. Hän sanoi sanansa ja nosti myrskytuulen, aallot kohosivat korkealle.

Ps. 135:6

26. He kohosivat kohti taivasta, vajosivat syvyyksiin, heidän sielunsa näännyi hädässä.

27. He horjuivat ja hoippuivat kuin juopuneet, ja kaikki heidän viisautensa hävisi.

28. Silloin he huusivat hädässään HERRAA, ja hän vapautti heidät ahdingosta.

29. Hän tynnytti myrskyn, ja meren aallot hiljenivät.

30. He iloitsivat, kun ne vaikenivat, ja hän johti heidät kaivattuun satamaan.

Matt. 8:25–26

31. Kiittäkööt he HERRAA hänen armostaan ja hänen ihmeistään ihmislapsia kohtaan.

32. Korottakoot häntä kansankoukussa ja ylistäkööt häntä vanhin ten istunnossa.

33. Hän muutti virrat autiomaaksi ja vesilähteet janoiseksi maaksi,

34. hedelmällisen maan suola-aroksi sen asukkaiden pahuuden tähden.

Joel 1:10–12

35. Hän muutti autiomaan vesilammikoiksi ja kuivan maan vesilähteiksi.

Jes. 35:7,41:18

36. Hän asutti sinne nälkäiset, ja he rakensivat kaupungin asuakseen siinä.

37. He kylvivät pelloja ja istuttivat viinitarhoja, jotka tuottivat runsaan sadon.

38. Hän siunasi heitä, ja he lisääntyivät suuresti, eikä hän antanut heidän karjansa vähetä.

5. Moos. 28:2–3,30:9

39. Mutta sorron, pahuuden ja huoltien painon alla he vähenevät ja vaipuvat maahan.

5. Moos. 28:62–63

40. Hän vuodattaa halveksuntaa ruhtinaitten päälle ja panee heidät harhailemaan tietömissä autiomaissa,

Job 12:21,24; Ps. 76:13; Jes. 40:23; Dan. 4:29

41. mutta nostaa köyhän kurjuudesta ja tekee suvut suuriksi kuin lammasmaat.

42. Oikeamieliset näkevät sen ja iloitsevat, ja kaiken vääryyden täytyy tukkia suunsa.

Job 5:16,22:19; Ps. 63:12

43. Joka on viisas, se pitääkään nämä mielessään ja tutkikoon HERRAN armo- tekoja.

PSALMI 108

Kiitos ja rukous

1. Laulu. Daavidin psalmi.

2. Minun sydämeni on valmis, Jumala. Minä tahdon laulaa ja soittaa. Se olkoon kunniani.

Ps. 57:8

3. Herää, harppu, herää, lyry! Minä tahdon herättää aamuruskon.

4. HERRA, sinua minä kiitan kansojen keskellä ja laulan ylistystäsi kansakuntien keskuudessa.

5. Sillä suuri, taivaat ylittävä on sinun armosi, ja sinun uskollisuutesi ulottuu pilviin asti.

Ps. 36:6

6. Ole korotettu yli taivaitten, Jumala, olkoon kunniasi koko maan yllä!

7. Vapauta oikealla kädelläsi ja vatsaa minulle, että rakkaasi tulisivat pelastetuiksi.

Ps. 60:7

8. Jumala on puhunut pyhydestään: ”Riemuiten minä jaan Sikemin ja mittaan Sukkotin laakson.

9. Minun on Gilead, minun on Mamasse. Efraim on pääni suojus, Juuda on valtiikkani.

10. Moab on minun pesuastiani, Edomiin minä viskaan kenkäni. Minä nostan voittohuudon Filistean yli.”

11. Kuka vie minut linnoitettuun kaupunkiin? Kuka johtaa minut Edomiin?

12. Etkö sinä, Jumala, hylännyt meidät? Sinä, Jumala, et lähtenyt meidän sotajoukkojemme kanssa.

13. Anna meille apu ahdistajaa vastaan, sillä ihmisten apu on turha.

14. Jumalassa me teemme väkeviä tekoja. Hän tallaa ahdistajamme maahan.
Ps. 18:30,44:6

PSALMI 109

Syyttömästi vainotun rukous

1. Musiikinjohtajalle. Daavidin psalmi. Jumala, minun ylistykseni, älä ole vaiti,
Ps. 22:4,28:1,118:14

2. sillä jumalattomat ja petolliset ovat avanneet suunsa minua vastaan. He puhuvat minulle valheellisin kielin.
Ps. 52:4–6,55:22; Matt. 26:59

3. Vihan sanoin he ovat minut piirittäneet ja sotivat syyttä minua vastaan.

4. Rakkauteni palkaksi he syyttävät minua, mutta minä rukouilen.

5. Hyvän he palkitsevat minulle pahalla ja rakkauteni vihalla.
Ps.35:12–14,38:21

6. Aseta jumalaton vihamiestäni vastaan, seisokoon syyttäjä hänen oikealla puolellaan.
Sak. 3:1

7. Oikeuden edessä hän osoittautuukoon sylliseksi, ja hänen rukouksensa tulkoon synniksi.
Sananl. 28:9

8. Olkoot hänen päivänsä vähälukuiset, ottakoon toinen hänen tehtävänsä.
Ap. t. 1:20

9. Tulkoon hänen lapsistaan orpoja ja hänen vaimostaan leski.

10. Kuljeksikoot hänen lapsensa aina kerjäten, anelkoot kaukana kotinsa raunioilta.
Job 20:10

11. Koronkiskuri saalistakoon kaiken hänen omansa, ja vieraat riistäkoot hänen työnsä hedelmät.

12. Älköön kukaan osoittako hänelle laupeutta, älköön kukaan armahtako hänen orpojaan.

13. Hänen jälkeläisensä hävitkööt, pyyhittäköön heidän nimensä pois toisessa polvessa.
Ps. 21:11,37:38

14. Hänen isiensä pahuus pysyköön HERRAN muistissa, älköönkä hänen äitinsä syntiä pyyhittäkö pois.
2. Moos. 20:5

15. Olkoot ne aina HERRAN edessä, ja hävittäköön hän heidän muistonsa maan päältä,
Ps. 34:17

16. koska tuo mies ei muistanut tehdä laupeutta vaan vainosi kurjaa ja köyhää ja sydämen tuskassa olevaa tappaakseen hänet.

17. Hän rakasti kirousta, ja se kohtasi häntä. Hän ei huolinut siunauksesta, ja se loittoni hänestä kauas.

18. Hän puki kirouksen ylleen kuin vaatteensa, ja se meni hänen sisuksiinsa kuin vesi ja hänen luihinsa kuin öljy.

19. Se olkoon vaate, johon hän verhoutuu, ja vyö, jolla hän itsensä aina vyöttää.

20. Tämä olkoon HERRALTA palkka minun syyttäjäilleni ja niille, jotka puhuvat pahaa minua vastaan.

21. Mutta sinä, HERRA, minun Her-rani, toimi puolestani nimesi tähden, sillä sinun armosi on hyvä. Pelasta minut,
Ps. 69:17

22. sillä minä olen kurja ja köyhä ja sydämeni on haavoittunut rinnassani.

23. Minä katoan kuin pitenevä varjo, minut pudistellaan pois kuin heinäsiir-ka.
Ps. 102:12,144:4

24. Polveni horjuvat paastoamisesta, ja ruumiini on kuihtunut rasvattomaksi.

25. Olen joutunut heidän herjattavakseen. Minut nähdessään he nyökyttävät päätään.
Ps. 22:8; Matt. 27:39

26. Auta minua, HERRA, minun Jumalani, pelasta minut armossasi.

27. Tulkoot he tietämään, että tämä on sinun kätesi työtä, että sinä, HERRA, sen teit.

28. He kiroavat, mutta sinä siunaat. Jos he nousevat, he joutuvat häpeään, mutta palvelijasi saa iloita.

29. Olkoon vastustajieni pukuna häväistys, kietoutukoot he häpeäänsä kuin viittaan.
Ps. 35:26

30. Minun suuni kiittää suuresti HERRAA, ja monien keskellä minä ylistän häntä. Ps. 22:23

31. Sillä Herra seisoo köyhän oikealla puolella ja pelastaa hänet niiden käsiä, jotka hänet tuomitsevat. Ps. 16:8

PSALMI 110

Herran Voideltu

1. Daavidin psalmi. HERRA sanoi minun Herralleni: "Istu minun oikealle puolelleni, kunnes minä panen vihollisesi sinun jalkojesi astinlaudaksi." Dan. 7:13–14; Matt. 22:44; Ap. t. 2:34;

1. Kor. 15:25; Ef. 1:20–23; Hepr. 1:13

2. HERRA ojentaa sinun voimasi valtiikan Siionista: "Hallitse vihollistesi keskellä! Ps. 2:5–6

3. Sinun kansasi on altis voimasi päivänä. Pyhässä kauneudessa – kuin kasteen aamuruskon kohdusta – olen sinut synnyttänyt.⁵⁴

4. HERRA on vannonut eikä muuta mieltään: "Sinä olet pappi ikuisesti, Melkisedekin järjestyksen mukaan."

1. Moos. 14:18–19; Hepr. 5:6,10,6:20,7:17,21

5. Herra on sinun oikealla puolellasi, hän murskaa kuninkaat vihansa päivänä.

6. Hän tuomitsee kansojen keskuudessa. Maa on täynnä ruumiita. Hän murskaa päitä laajalti maan päällä.

Ps. 68:22; Jes. 2:4; Ilm. 19:11–15

7. Hän juo purosta tien varrelta, sen tähden hän kohottaa päänsä.

PSALMI 111

Herran teot ovat suuria

1. Halleluja! Minä kiitän HERRAA kaikesta sydämeistäni oikeamielisten kokouksessa ja seurakunnassa.

Ps. 109:3

2. Suuret ovat HERRAN teot. Kaikki, jotka ovat niihin mieltyneet, tutkivat niitä.

3. Kunniakkaat ja ihanat ovat hänen tekonsa, iäti pysyy hänen vanhurskautensa.

4. Hän on tehnyt ihmeensä muistettaviksi. HERRA on armollinen ja laupias.

5. Hän antaa ruuan niille, jotka häntä pelkäävät, hän muistaa liittonsa ikuisesti. Ps. 34:10,37:19

6. Hän ilmoitti kansalleen tekojensa voiman antaessaan heille kansojen perintöosan.

7. Hänen kätensä teot ovat totuus ja oikeus. Kaikki hänen asetuksensa ovat luotettavia,

8. ne pysyvät lujina aina ja ikuisesti. Ne on laadittu totuudessa ja oikeamielisesti.

9. Hän lähetti kansalleen lunastuksen, sääti liittonsa ikuisiksi ajoiksi. Pyhä ja pelättävä on hänen nimensä.

Jes. 54:10

10. HERRAN pelko on viisauden alku, hyvä ymmärrys kaikille, jotka sitä noudattavat. Hänen ylistyksensä pysyy ikuisesti.

Job 28:28; Sananl. 1:7,9;10;

1. Tim. 4:8

PSALMI 112

Herraa pelkäävän onni

1. Halleluja! Autuas se mies, joka pelkää HERRAA ja on suuresti mieltynyt hänen käskyihinsä. Ps. 1:2; 128:1

2. Hänen jälkeläisistään tulee maan mahtavia, oikeamielisten suku tulee siunatuksi. Ps. 25:13; Sananl. 20:7

3. Varallisuutta ja rikkautta on hänen kodissaan. Hänen vanhurskautensa pysyy iäti.

4. Oikeamielisille loistaa pimeydessä valo: armollinen, laupias ja vanhurskas. Ps. 97:11

5. Hyvin käy sen miehen, joka on laupias ja antaa lainaksi, joka hoitaa asiansa oikeuden mukaan.

Ps. 37:21,26; Sananl. 14:21,19:17; Luuk. 6:34

6. Hän ei ikinä horju. Vanhurskaan muisto pysyy ikuisesti.

7. Ei hän pelkää pahaa sanomaa. Hänen sydämensä on vahva, hän turvaa HERRAAN. Ps. 91:5–6; Sananl. 3:24–25

8. Hänen sydämensä on luja ja peloton, ja lopulta hän näkee ahdistajiensa tappion. Ps. 119:7

⁵⁴ 110:3. Näin LXX. Tässä hepreankielinen teksti on erityisen vaikeaselkoinen.

9. Hän jakelee, hän antaa köyhille, hänen vanhurskautensa pysyy ainaisesti, hänen sarvensa kohooa kunniasa. 1. Sam. 2:1; Ps. 89:18; 2. Kor. 9:9

10. Jumalaton näkee sen ja raivos-tuu, hän kiristelee hampaitaan ja pakautuu. Tyhjiin raukeaa jumalattomien halu. Ps. 37:12

PSALMI 113

Herra on alhaisten auttaja

1. Halleluja! Ylistäkää, te HERRAN palvelijat, ylistäkää HERRAN nimeä!

Ps. 134:1,135:1

2. Siunattu olkoon HERRAN nimi nyt ja ikuisesti! Dan. 2:20

3. Auringon noususta sen laskuun saakka olkoon HERRAN nimi ylistetty. Mal. 1:11

4. HERRA on korkea yli kaikkien kansojen, yli taivaitten kohooa hänen kunniansa.

5. Kuka on niin kuin HERRA, meidän Jumalamme, joka istuu korkealla Ps. 138:6; Jes. 57:15

6. ja alentuu katsomaan taivasta ja maata?

7. Hän nostaa tomusta vähäosaisen, korottaa jätkekasasta köyhän 1. Sam. 2:7–8; Job 5:11; Luuk. 1:52

8. asettaakseen hänet istumaan ruhtinaiden rinnalle, kansansa ruhtinaiden rinnalle.

9. Hän saattaa hedelmättömän asumaan kodissa iloisena lasten äitinä. Halleluja! 1. Moos. 21:2; 1. Sam. 1:20; Luuk. 1:57

PSALMI 114

Israelin pelastuminen Egyptistä

1. Kun Israel lähti Egyptistä, Jaakobin suku vieraskielisestä kansasta, 2. Moos. 12:41

2. silloin Juudasta tuli Herran pyhäkö, Israelista hänen valtakuntansa. 2. Moos. 6:7,19:5–6

3. Meri näki sen ja pakeni, Jordan kääntyi takaisin. 2. Moos. 14:21; Joos. 3:16; Ps. 66:6

4. Vuoret hyppivät kuin pässit, kukulat kuin lampaiden karitsat. 2. Moos. 19:18; Ps. 18:8

5. Mikä sinun on, meri, kun pakenet, mikä sinun, Jordan, kun käännyt takaisin?

6. Vuoret, miksi te hypitte kuin pässit, te kukkulat kuin lampaiden karitsat?

7. Vapise, maa, Herran kasvojen edessä, Jaakobin Jumalan kasvojen edessä.

8. Hän muuttaa kallion vesilammeksi, kovan kiven vesilähteeksi.

2. Moos. 17:6; 4. Moos. 20:11; Jes. 48:21

PSALMI 115

Israel, luota Herraan!

1. Älä meille, HERRA, älä meille vaan omalle nimellesi anna kunnia, armonsi ja uskollisuutesi tähden. Ps. 79:9

2. Miksi kansat saisivat sanoa: "Missä on heidän Jumalansa?" Ps. 42:4,11,79:10

3. Meidän Jumalamme on taivaissa. Kaiken, mitä hän tahtoo, hän tekee. Job 23:13,42:2; Ps. 135:6

4. Kansojen jumalat ovat hopeaa ja kultaa, ihmiskätten tekoa. Ps. 135:15; Jes. 44:9

5. Niillä on suu, mutta ne eivät puhu, silmät, mutta ne eivät näe.

6. Niillä on korvat, mutta ne eivät kuule, nenä, mutta hajua ne eivät tunne.

7. Niiden kädet eivät koskettele, niiden jalat eivät astu, eikä niiden kurkusta tule ääntä.

8. Niiden kaltaisiksi tulevat niiden tekijät ja kaikki, jotka niihin luottavat. Jes. 43:17

9. Israel, luota HERRAAN! Hän on sinun apusi ja kilpesi. Ps. 33:20

10. Aaronin suku, luota HERRAAN! Hän on sinun apusi ja kilpesi.

11. Te, jotka HERRAA pelkätte, luottakaa HERRAAN! Hän on teidän apunne ja kilpenne.

12. HERRA muistaa meitä ja siunaa, hän siunaa Israelin sukua, hän siunaa Aaronin sukua. Ps. 118:2–3

13. HERRA siunaa niitä, jotka häntä pelkäävät, niin pieniä kuin suuriakin.

14. HERRA lisätköön teitä, teitä ja teidän lapsianne. 5. Moos. 1:11

15. Te olette HERRAN siunaamia, hänen, joka on tehnyt taivaan ja maan.

Matt. 25:34

16. Taivas on HERRAN taivas, mutta maan hän on antanut ihmisille.

17. Eivät kuolleet ylistä Herraa, ei kukaan hiljaisuuteen laskeutuneista.

Ps. 6:6; Jes. 38:18, Baar. 2:17

18. Mutta me, me siunaamme Herraa, nyt ja ikuisesti. Halleluja!

Ps. 118:17

PSALMI 116

Pelastetun kiitosuhri

1. Minä rakastan HERRAA, sillä hän kuulee anomiseni äänen

Ps. 4:4, 10:17, 18:2, 34:7, 18

2. ja on kallistanut korvansa puoleeni. Siksi minä huudan häntä avuksi kaikkina päivinäni.

3. Kuoleman köydet kietoiivat minut, tuonelan ahdistukset kohtasivat minua, jouduin hätään ja murheeseen.

2. Sam. 22:5–6; Ps. 18:5–6

4. Mutta minä huusin avukseni HERRAN nimeä: ”Oi HERRA, vapauta minun sieluni!”

5. HERRA on laupias ja vanhurskas, meidän Jumalamme on armollinen.

Ps. 103:8

6. HERRA varjelee yksinkertaiset. Minä olin vajonnut kurjuuteen, mutta hän pelasti minut.

7. Palaa takaisin lepoosi, sieluni, sillä HERRA on tehnyt sinulle hyvin.

Ps. 42:6

8. Hän pelasti sieluni kuolemasta, silmäni kyynelistä ja jalkani kompastumasta,

Ps. 56:14, 71:20, 86:13

9. sen tähden minä saan vaeltaa HERRAN edessä elävien maassa.

10. Minä uskon, siksi puhun, minä, joka olin kovin ahdistettu.

Ps. 27:13;

2. Kor. 4:13

11. Minä sanoin hädän hetkellä: ”Kaikki ihmiset ovat valehtelijoita.”

Ps. 116:8; Room. 3:4

12. Millä minä korvaan HERRALLE kaikki hänen hyvät tekonsa minua kohtaan?

13. Minä kohotan pelastuksen maljan ja huudan avukseni HERRAN nimeä.

14. Minä täytän lupaukseni HERRALLE koko hänen kansansa edessä.

Ps. 22:26, 61:9, 66:13

15. Kallis on HERRAN silmissä hänen hurskaittensa kuolema.

Ps. 9:13, 72:14

16. Oi HERRA, minä olen sinun palvelijasi! Minä olen sinun palvelijasi, sinun palvelijattaresi poika. Sinä päästit minut siteistäni.

17. Sinulle minä uhraan kiitosuhrin ja huudan avukseni HERRAN nimeä.

18. Minä täytän lupaukseni HERRALLE koko hänen kansansa edessä,

19. HERRAN huoneen esipihoissa, sinun keskelläsi, Jerusalemi. Halleluja!

PSALMI 117

Herran uskollisuus pysyy ikuisesti

1. Ylistäkää HERRAA, kaikki kansat, ylistäkää häntä, kaikki kansakunnat!

Ps. 72:17, 98:4; Room. 15:11

2. Sillä hänen armonsa on voimallinen meitä kohtaan ja HERRAN uskollisuus pysyy ikuisesti. Halleluja!

Joh. 1:17

PSALMI 118

Siunattu olkoon hän, joka tulee Herran nimessä!

1. Kiitäkää HERRAA, sillä hän on hyvä ja hänen armonsa pysyy ikuisesti!

Ps. 106:1, 136:1

2. Näin sanokoon Israel, sillä hänen armonsa pysyy ikuisesti.

Ps. 115:9, 135:19

3. Näin sanokoon Aaronin suku, sillä hänen armonsa pysyy ikuisesti.

4. Näin sanokoot ne, jotka pelkäävät HERRAA, sillä hänen armonsa pysyy ikuisesti.

5. Ahdingossani minä huusin Herraa. Hän vastasi minulle ja vei minut avaralle paikalle.

Ps. 18:20, 31:9, 107:6

6. HERRA on minun puolellani, en minä pelkää. Mitä voi ihminen minulle tehdä!

Ps. 56:5, 10, 12; Room. 8:31;

Hepr. 13:6

7. HERRA on minun puolellani, hän on minun auttajani. Minä saan nähdä vihamiesteni tappion.

Ps. 54:6, 9

8. Parempi on turvata HERRAAN kuin luottaa ihmiseen.

Ps. 62:9; Jer. 17:5

9. Parempi on turvata HERRAAN kuin luottaa ylhäisiin. Ps. 146:3

10. Kaikki kansat piirittivät minua, mutta HERRAN nimessä minä hävitän ne.

11. Ne piirittivät minua joka taholta, mutta HERRAN nimessä minä hävitän ne.

12. Niin kuin mehiläiset ne minua piirittivät, mutta ne sammuvat kuin tuli orjantappuroissa. HERRAN nimessä minä hävitän ne.

13. Minua sysättiin rajusti, jotta kaa-tuisin, mutta HERRA auttoi minua.

14. Herra on minun voimani ja ylis-tyslauluni, hän tuli minulle pelastuk-seksi. 2. Moos. 15:2; Jes. 12:2

15. Riemun ja pelastuksen huuto kuuluu vanhurskaitten majoissa: ”HER-RAN oikea käsi tekee väkeviä tekoja. Ps. 20:7

16. HERRAN oikea käsi on kohotettu, HERRAN oikea käsi tekee väkeviä teko-jal!”

17. En minä kuole, vaan elän ja julis-tan Herran tekoja. Ps. 115:17–18; Room. 6:8

18. Herra kuritti minua ankarasti, mutta kuolemalle hän ei minua anta-nut.

19. Avatkaa minulle vanhurskauden portit! Niistä minä käyn sisälle kiittä-mään Herraa. Jes. 26:2

20. Tämä on HERRAN portti; vanhurs-kaat käyvät siitä sisälle.

21. Minä kiitän sinua siitä, että vasta-sit minulle ja tulit minulle pelastukseksi.

22. Kivestä, jonka rakentajat hylkäsivät, on tullut huippukivi⁵⁵. Jes. 28:16; Matt. 21:42; Ap. t. 4:11; 1. Piet. 2:6

23. HERRALTA tämä on tullut; se on ih-meellistä meidän silmissämme.

24. Tämä on se päivä, jonka HERRA on tehnyt. Riemuitkaamme ja iloit-kaamme siitä!

25. Oi HERRA, pelasta! Oi HERRA, anna menestys!

26. Siunattu olkoon hän, joka tulee HERRAN nimessä! Me siunaamme teitä HERRAN huoneesta. Matt. 21:9,23;39; Mark. 11:9; Luuk. 19:38; Joh. 12:13

27. HERRA on Jumala, hän valaisee meitä. Sitokaa juhlahuiri köysillä alttarin sarviin.

28. Sinä olet minun Jumalani, ja si-nua minä kiitän, minun Jumalani, sinua minä korotan. Ps. 31:15

29. Kiittäkää HERRAA, sillä hän on hy-vä ja hänen armonsa pysyy ikuisesti!

PSALMI 119

Jumalan sanassa on turva ja lohdutus

1. Autuaita ne, joiden tie on nuhtee-ton, jotka vaeltavat HERRAN opetuksen mukaan. Ps. 1:2,112:1

2. Autuaita ne, jotka noudattavat hän-nen käskyjään⁵⁶, jotka etsivät häntä koko sydämeästään Joh. 14:21,23; 1. Joh. 3:23

3. eivätkä tee vääryyttä, vaan vael-tavat hänen teillään. Ps. 128:1

4. Sinä olet säätänyt asetuksesi, että niitä tarkoin noudatettaisiin.

5. Kunpa tieni olisivat vakaat, että noudattaisiin sinun lakejasi!

6. Silloin en joudu häpeään, kun kat-selen kaikkia sinun käskyjäsi.

7. Minä kiitän sinua vilpittömin sy-dämin, kun opin tuntemaan sinun van-hurskaat tuomiosi.

8. Minä noudatan sinun käskyjäsi – älä minua peräti hylkää.

9. Kuinka voi nuorukainen pitää tien-sä puhtaana? Siten, että noudattaa si-nun sanaasi.

10. Minä etsin sinua koko sydämes-täni. Älä salli minun eksyä sinun käs-kyistäsi.

11. Olen kätkenyt sanasi sydämeeni, etten tekisi syntiä sinua vastaan.

12. Siunattu olet sinä, HERRA! Opeta minulle lakisi.

13. Huulillani minä kerron kaikki si-nun suusi tuomiot.

14. Minä iloitsen sinun todistustesi tiellä, niin kuin iloitaan kaikesta rikkau-desta.

15. Minä mietiskelen sinun asetuk-siasi ja tarkkailen sinun teitäsi.

55 118:22. Hebrean kielen sanat *rosh pinnaa* ja *even haroshaa* tarkoittavat holvi-kaaren ylintä kilakiveä. Ks. Sak. 4:7.

56 119:2. Kirj.: ”pitävät hänen todistuksen-sa”.

16. Minä saan iloni sinun laeistasi. Sinun sanaasi minä en unohda.

Room. 7:22

17. Tee palvelijallesi hyvää, että eläisin ja noudattaisin sinun sanaasi.

18. Poista peite silmiltäni, jotta voin katsella opetuksesi ihmeitä.

19. Minä olen muukalainen maan päällä, älä salaa minulta käskyjäsi.

1. Aikak. 29:15; Ps. 39:13; Hepr. 11:13

20. Minun sieluni murtuu, kun se ikävoi kaiken aikaa sinun tuomioitasi.

Ps. 63:2

21. Sinä nuhtelet julkeita, noita kirottuja, jotka poikkeavat sinun käskyistäsi.

5. Moos. 27:26; Gal. 3:10

22. Poista minun päältäni häväistys ja halveksunta, olenhan pitänyt sinun todistuksesi.

23. Ruhtinaatkin istuvat ja puhuvat keskenään minua vastaan, mutta palvelijasi mietiskelee sinun lakejasi.

24. Myös sinun todistuksesi ovat ihastukseni, ne ovat minun neuvonantajiani.

25. Minun sieluni on painunut maahan, virvoita minua sanasi mukaan.

26. Minä kerroin, mitä teitä olen kulkenut, ja sinä vastasit minulle. Opetä minulle lakisi.

27. Auta minua ymmärtämään asetustesi tie, niin minä mietiskelen sinun ihmeitäsi.

28. Minun sieluni itkee surusta. Vahvista minua sanasi mukaan.

29. Pidä minut poissa valheen teiltä ja armossasi opeta minua.

30. Minä olen valinnut uskollisuuden tien, olen asettanut eteeni sinun säädöksesi.

31. Minä pidän kiinni sinun todistuksistasi, HERRA. Älä saata minua häpeään.

32. Minä juoksen sinun käskyjesi tietä, sillä sinä avarrat sydämeni.

33. HERRA, opeta minulle lakiesi tie, niin minä seuraan sitä loppuun asti.

Ps. 25:4,27:11

34. Anna minulle ymmärrys, niin seuraan sinun opetustasi ja noudatan sitä kaikesta sydäimestäni.

35. Opasta minua käskyjesi polulla, sillä sitä minä haluan.

36. Taivuta sydämeni todistustesi, älä väärän voiton puoleen. Ps. 141:4; 1. Tim. 6:10

37. Käännä silmäni pois katselemasta turhuutta, virvoita minua tielläsi.

38. Toteuta palvelijallesi sanasi, joka on annettu sinua pelkääville.

39. Poista häväistykseni, jota kammoan, sillä sinun tuomiosi ovat hyvät.

40. Kuinka ikävöinkään sinun ase-tuksiasi! Virvoita minua vanhurskau-
dessasi.

41. Tulkoon minulle sinun armosi, HERRA, valmistamasi pelastus, niin kuin olet puhunut,

42. että voisin vastata herjaajalleni. Sinun sanaasi minä luotan.

43. Älä ota peräti suustani pois totuuden sanaa, sillä sinun tuomioosi minä panen toivoni.

44. Minä tahdon noudattaa aina sinun lakiasi, aina ja ikuisesti.

45. Minä saan vaeltaa avaralla paikalla, sillä olen etsinyt sinun asetuk-siasi. Ps. 101:2

46. Minä puhun sinun todistuksistasi kuninkaiden edessä enkä joudu häpeään. Matt. 10:18–19

47. Minä saan iloni sinun käskyistäsi, joita minä rakastan.

48. Minä kohotan käteni sinun käs-kyjesi puoleen, joita rakastan, ja mie-tiskelen sinun lakejasi.

49. Muista palvelijallesi antamaasi sanaa, jonka kautta annoit minulle toi-von.

50. Tämä on lohdutukseni kurjuudes-sani: sinun sanasi virvoittaa minua.

Ps. 94:19

51. Julkeat ilkkuvat minua kovin, mutta minä en poikkeä sinun opetuk-sestasi.

52. HERRA, minä muistan sinun tuo-miosi ikiajoista asti ja saan lohdutuk-sen.

53. Palava vihastus on vallannut mi-nut jumalattomien tähden, jotka hyl-käävät sinun opetuksesi.

54. Sinun lakisi ovat ylistyslauluni muukalaisuuteni majassa.

55. Yölläkin minä muistan sinun nimeäsi, HERRA; tahdon noudattaa sinun opetustasi. Ps. 77:3

56. Tämä on tullut osakseni: noudattaa sinun asetuksiasi.

57. HERRA on minun osani. Olen luvanut noudattaa sinun sanaasi.

Ps. 16:5,73:25–26; Valit. 3:24

58. Koko sydämestäni minä etsin sinun kasvojasi. Ole minulle armollinen sanasi mukaan.

59. Minä tutkin teitäni ja käännän askeleeni sinun todistuksiasi kohti.

60. Minä riennän viivyttelemättä noudattamaan sinun käskyjäsi.

61. Jumalattomien köydet kiertyvät ympärilleni, mutta sinun opetustasi minä en unohda.

62. Keskiyölläkin minä nousen kiittämään sinua sinun vanhurskaista tuomioistasi. Ps. 42:9; Ap. t. 16:25

63. Minä olen kaikkien niiden ystävä, jotka pelkäävät sinua ja noudattavat sinun asetuksiasi.

64. Sinun armosi, HERRA, täyttää maan. Opetä minulle lakisi. Ps. 33:5

65. HERRA, hyvin sinä olet palvelijalleni tehnyt, sanasi mukaan.

66. Opetä minulle hyvä ymmärrys ja tieto, sillä minä luotan sinun käskyihisi.

67. Ennen kuin minut nöyryytettiin, minä eksyin, mutta nyt minä noudatan sinun sanaasi.

68. Sinä olet hyvä, ja hyvää sinä teet. Opetä minulle lakisi.

69. Julkeat tahraavat minua valheiltaan. Minä noudatan sinun asetuksiasi koko sydämestäni.

70. Heidän sydämensä on turta kuin ihra, mutta minä saan iloni sinun opetuksestasi. 5. Moos. 32:15; Ps. 73:7

71. Minulle oli hyväksi, että minut nöyryytettiin, näin opin sinun lakisi.

72. Sinun suusi opetus on minulle arvokkaampi kuin tuhannet kulta- ja hopeaharkot. Ps. 19:11

73. Sinun kätesi ovat minut tehneet ja valmistaneet. Anna minulle ymmärrys oppiakseni sinun käskysi. Job 10:8; Ps. 139:13–14

74. Ne, jotka sinua pelkäävät, näkevät minut ja iloitsevat, sillä minä panen toivoni sinun sanaasi.

75. HERRA, minä tiedän, että sinun tuomiosi ovat vanhurskaat ja että uskollisuudessasi sinä olet minua nöyryyttänyt.

76. Sinun armosi lohduttakoon minua, niin kuin olet palvelijallesi luvannut.

77. Tulkoon minulle sinun laupeutesi, että eläisin, sillä sinun opetuksesi on ihastukseni.

78. Joutukoot häpeään julkeat, koska he syyttävät minua valheellisesti. Minä tutkiskelen sinun asetuksiasi.

79. Palatkoot minun luokseni ne, jotka pelkäävät sinua ja tuntevat sinun todistuksesi.

80. Pysyköön sydämeni vilpittömänä sinun laeissasi, etten joutuisi häpeään.

81. Minun sieluni ikävöi näännyksiin asti sinun valmistamaasi pelastusta, sinun sanaasi minä panen toivoni.

1. Moos. 49:18; Jes. 49:6; Luuk 2:25,30

82. Minun silmäni riutuvat ikävöidesäni sanaasi: milloin lohdutat minua? Ps. 6:7–8

83. Vaikka minusta on tullut kuin nahkaleili savussa, en ole unohtanut sinun lakejasi.

84. Kuinka monta päivää palvelijallasi vielä on? Milloin sinä panet täytännön vainoojieni tuomion? Ps. 39:5

85. Julkeat kaivavat minulle kuoppia, nuo, jotka eivät elä sinun lakisi mukaan.

86. Kaikki sinun käskysi ovat luotettavia. He vainoavat minua syyttä. Autä minua!

87. He ovat miltei tuhonneet minut tässä maassa, mutta minä en ole hylännyt sinun asetuksiasi.

88. Virvoita minua armosi mukaan, niin minä noudatan suusi todistusta.

89. HERRA, sinun sanasi on ikuisesti vakaa taivaissa. Ps. 89:3; Jes. 40:8; Luuk. 21:33

90. Sinun uskollisuutesi kestää polvesta polveen. Sinä perustit maan, ja se pysyy.

91. Sinun päätöksesi mukaan ne pysyvät tänäkin päivänä, sillä ne kaikki palvelevat sinua.

92. Ellei sinun opetuksesi olisi ollut ihastukseni, olisin menehtynyt kurjuuteeni.

93. En ikinä unohda sinun asetuksiasi, sillä niillä sinä olet virvoittanut minua.

94. Sinulle minä kuulun, pelasta minut, sillä minä etsin sinun asetuksiasi. Room. 14:8; 1. Kor. 6:20

95. Jumalattomat väijyvät minua tuhotakseen minut, mutta minä tutkin sinun todistuksiasi. Ps. 38:21,56:7

96. Kaikella täydelliselläkin on rajansa, sen olen nähnyt, mutta sinun käskysi on hyvin avara.

97. Kuinka rakastankaan sinun opetustasi! Kaiken päivää se on mietiskelyni aiheena. Ps. 1:2

98. Sinun käskysi tekevät minut viihollisiani viisaammaksi, sillä ne ovat ikuisesti minun.

99. Minulla on enemmän ymmärrystä kuin kaikilla opettajillani, sillä sinun todistuksiasi minä mietiskelen.

100. Minulla on enemmän ymmärrystä kuin vanhoilla, sillä sinun asetuksiasi minä noudatan.

101. Minä pidän jalkani pois kaikilta pahoilta teiltä noudattaakseni sinun sanaasi.

102. En ole poikennut sinun säädöksistäsi, sillä sinä olet opettanut minua.

103. Kuinka suloisia ovatkaan sanasi kielelläni, hunajaa makeampia suussani! Ps. 19:11

104. Sinun asetuksistasi minä saan ymmärrystä. Sen tähden minä vihaan kaikkia valheen teitä. Ps. 19:8

105. Sinun sanasi on jalkojeni lampu ja valo minun polullani. Ps. 19:9; Sananl. 6:23; 2. Piet. 1:19

106. Olen vannonut ja tahdon pitää valani, että noudatan sinun vanhurskaita päätöksiäsi.

107. Olen kärsinyt hyvin paljon. HERRA, virvoita minua sanasi mukaan.

108. Kelvatkoot sinulle, HERRA, minun suuni vapaaehtoiset uhrin. Opeta minulle säädöksesi. Ps. 19:15

109. Henkeni on aina kämmenelläni, mutta sinun opetustasi en unohda.

1. Sam 19:5

110. Jumalattomat ovat virittäneet ansan minun eteeni, mutta sinun asetuksistasi minä en eksy.

111. Sinun todistuksesi ovat ikuinen perintöösani, ne ovat sydämeni ilo.

112. Olen taivuttanut sydämeni noudattamaan sinun lakejasi, aina ja loppuun asti.

113. Kahtaalle horjuvia minä vihaan, mutta sinun opetustasi minä rakastan. 1. Kun. 18:21; Jaak. 1:8

114. Sinä olet kätköpaikkani ja kilpeni, sinun sanaasi minä panen toivoni.

115. Menkää pois luotani, te pahan tekijät! Minä tahdon pitää Jumalani käskyä.

116. Tue minua sanasi mukaan, että eläisin, äläkä saata minua toivossani häpeään. Ps. 31:2; Room. 5:4-5

117. Auta minua, niin minä pelastun ja tarkastelen aina sinun lakejasi.

118. Sinä hylkäätkä kaikki, jotka eksyvät laeistasi, sillä turhaa on heidän petollisuutensa.

119. Niin kuin kuonan sinä hävität kaikki maan jumalattomat. Sen tähden minä rakastan sinun todistuksiasi.

120. Ruumiini vapisee sinun pelostasi, minä pelkään sinun tuomioitasi. Ps. 2:11; Fil. 2:12

121. Olen tehnyt sitä, mikä on oikein ja vanhurskasta, älä jätä minua sortajieni käsiin.

122. Ole palvelijasi takaaja hänen hyväkseen, älä salli röyhkeiden minua sortaa.

123. Silmäni ikävöivät pelastusta ja sinun vanhurskasta sanaasi.

124. Tee palvelijallesi armosi mukaan ja opeta minulle lakisi.

125. Minä olen sinun palvelijasi, anna minulle ymmärrys, että tuntisin sinun todistuksesi. Ps. 116:16

126. Nyt on aika HERRAN toimia – sinun lakiasi rikotaan! Matt. 15:6

127. Mutta minä rakastan käskyjäsi enemmän kuin kultaa, enemmän kuin puhdasta kultaa.

128. Minä pidän kaikkia asetuksiasi oikeina, kaikkia valheen teitä minä vihaan.

129. Ihmeelliset ovat sinun todistuksesi, siksi minä säilytän ne sielussani.

130. Kun sinun sanasi avautuu, se valaisee ja antaa yksinkertaiselle ymmärrystä. Ps. 19:8–9; 2. Tim. 3:15

131. Minä avaan suuni ja huohotan, sillä minä kaipaen sinun käskyjäsi.

132. Käänny puoleeni ja armahda minua, niin kuin on oikein niitä kohtaan, jotka sinun nimeäsi rakastavat.

133. Tee askeleeni vakaiksi sanallasi, ettei mikään vääryys minua hallitse. Ps. 19:14

134. Vapauta minut ihmisten sorrosta, niin minä noudatan sinun asetuksiasi.

135. Valaise kasvosi palvelijallesi ja opeta minulle lakisi. 4. Moos. 6:25; Ps. 80:4,8,20

136. Silmäni vuotavat kyynelvirtoja, kun sinun opetustasi ei noudateta.

137. HERRA, sinä olet vanhurskas, ja sinun tuomiosi ovat oikeamielisiä. 5. Moos. 32:4

138. Sinä olet säättänyt todistuksesi vanhurskaudessa ja suuressa uskollisuudessa.

139. Kiivauteni on kuluttanut minut, sillä ahdistajani ovat unohtaneet sinun sanasi. Ps. 69:10,139:21

140. Sinun sanasi on koeteltu ja puhdas, palvelijasi rakastaa sitä. Ps. 12:7,18:31; Sananl. 30:5

141. Minä olen vähäinen ja halveksittu, mutta en ole unohtanut sinun asetuksiasi.

142. Sinun vanhurskautesi on ikuinen vanhurskaus, ja sinun opetuksesi on totuus.

143. Hätä ja ahdistus ovat kohdanneet minua, mutta sinun käskyysi ovat ihastukseni.

144. Sinun todistuksesi ovat ikuisesti vanhurskaat, anna minulle ymmärrys, että eläisin.

145. Kaikesta sydäimestäni minä huudan sinua, vastaa minulle, HERRA. Minä tahdon noudattaa sinun lakejasi.

146. Minä huudan sinua, pelasta minut. Silloin minä noudatan sinun todistuksiasi.

147. Jo ennen aamun valkenemista minä huudan apua, sinun sanoihisi minä panen toivoni. Ps. 88:14,130:6

148. Ennen yön vartiohetkiä silmäni tutkiskelevat sinun sanaasi. Ps. 5:4,63:7

149. Kuule minun ääneni armosi mukaan. HERRA, virvoita minua oikeutesi mukaan.

150. Ilkeät vainoojat ovat lähellä, sinun opetuksestasi he ovat kaukana.

151. Sinä, HERRA, olet lähellä. Kaikki sinun käskysi ovat totuus. Ps. 19:10

152. Jo kauan olen tiennyt todistuksistasi, että sinä olet perustanut ne iäti pysyviksi.

153. Näe kurjuuteni ja pelasta minut, sillä minä en unohda sinun opetustasi.

154. Aja minun asiani ja lunasta minut, virvoita minua sanasi mukaan.

155. Pelastus on kaukana jumalattomista, sillä he eivät välitä sinun laeistasi.

156. HERRA, monet ovat sinun armotekosi, virvoita minua oikeutesi mukaan.

157. Monta on minulla vainoojaa ja ahdistajaa, mutta sinun todistuksistasi minä en poikkea.

158. Minä näen petturit, ja minua inhottaa, koska he eivät noudata sinun sanaasi.

159. Katso, minä rakastan sinun asetuksiasi, HERRA, virvoita minua armossasi.

160. Sinun sanasi on kokonaan totuus, ja kaikki sinun vanhurskaat päätöksesi pysyvät ikuisesti. Joh. 17:17

161. Ruhtinaat vainoavat minua syyttä, mutta minun sydämeni pelkää sinun sanojasi.

162. Minä riemuitsen sinun sanastasi niin kuin suuren saaliin löytäjä.

163. Valhetta minä vihaan ja inhoan, sinun opetustasi minä rakastan.

164. Seitsemästi päivässä minä ylistän sinua vanhurskaiden tuomioittesi tähden.

165. Suuri rauha on niillä, jotka rakastavat sinun opetustasi. He eivät kompastu mihinkään. Ps. 37:11,31

166. Minä odotan pelastusta sinulta, HERRA, ja teen käskyjesi mukaan.

1. Moos. 49:18; Luuk. 2:15,30

167. Sieluni noudattaa sinun todistuksiasi; minä rakastan niitä suuresti.

168. Minä noudatan sinun asetuksiasi ja todistuksiasi, sillä kaikki tieni ovat sinun edessäsi.

169. Tulkoon huutoni sinun eteesi, HERRA, anna minulle ymmärrys sanasi mukaan.

170. Tulkoon anomiseni sinun eteesi, pelasta minut sanasi mukaan.

171. Vuodattakoot huuleni ylistystä, sillä sinä opetat minulle lakisi.

172. Puhukoon kieleni sinun sanaasi, sillä kaikki sinun käskysi ovat vanhurskaita.

173. Olkoon sinun kätesi apunani, olenhan valinnut sinun asetuksesi.

174. Minä ikävöin pelastusta sinulta, HERRA, ja sinun opetuksesi on minun ihastukseni.

175. Saakoon sieluni elää ja ylistää sinua, sinun tuomiosi auttakoot minua.

176. Minä olen eksesissä kuin kadonnut lammak. Etsi palvelijaasi, sillä sinun käskyjäsi minä en unohda.

Jes. 53:6; Luuk 15:4

PSALMI 120

Rauhaa kaipaavan rukous

1. Matkalaulu⁵⁷. Ahdistuksessani minä huudan HERRAA, ja hän vastaa minulle.

2. HERRA, pelasta minun sieluni valheellisilta huuilta, petolliselta kieleltä.

3. Mitä hän sinulle antaakaan ja mitä siihen lisää, sinä petollinen kieli:

Jaak. 3:5–6

4. soturin teräviä nuolia ja kinsterpensaasi tulisilla hiillä! Ps. 11:2,57:5,59:8

5. Voi minua, sillä minä asun muukalaisena Mesekissä, oleskelen Keedarin telttojen keskellä!

6. Liian kauan on sieluni asunut niiden seurassa, jotka vihaavat rauhaa.

7. Minä tahdon rauhaa, mutta jos sankaan sanon, he ovat valmiit sotaan.

PSALMI 121

Herra on varjelijasi

1. Matkalaulu. Minä noston silmäni vuoria kohti – mistä minulle tulee apu? Ps. 3:5,123:1

2. Apu minulle tulee HERRALTA, taivaan ja maan Luojalta. 2. Aikak. 20:12; Ps. 124:8

3. Hän ei salli sinun jalkasi horjua, sinun varjelijasi ei torku. Ps. 127:1

4. Katso, hän, joka Israelia varjelee, ei torku eikä nuku.

5. HERRA on sinun varjelijasi, HERRA on suojaava varjo sinun oikealla puolellasi. Ps. 91:4–5

6. Aurinko ei vahingoita sinua päivällä eikä kuu yöllä.

7. HERRA varjelee sinut kaikesta pahasta, hän varjelee sinun sielusi.

8. HERRA varjelee sinun lähtemisesi ja tulemisesi nyt ja ikuisesti.

5. Moos. 28:6

PSALMI 122

Rukoilkaa rauhaa Jerusalemile!

1. Daavidin matkalaulu. Minä iloitsin, kun minulle sanottiin: "Menkäämme HERRAN huoneeseen." Ps. 42:3,84:2–3

2. Meidän jalkamme seisovat sinun porteissasi, Jerusalem.

3. Sinä, Jerusalem, olet rakennettu kaupungiksi, joka on täysin yhtenäisen⁵⁸.

Ps. 48:13–14

57 120:1. Kirj.: "Nousujen laulu", "Askelmien laulu". Näitä psalmeja laulettiin kuljetaessa juhille Jerusalemiin, mahdollisesti myös temppelin askelmia noustaessa. Sama koskee psalmeja 121–134.

58 122:3. Kirj.: "liitetty itsensä kanssa yhteen."

4. Sinne nousevat sukukunnat, Herran sukukunnat, niin kuin Israelille on säädetty, kiittämään HERRAN nimeä.

2. Moos. 23:17

5. Sillä siellä ovat tuomioistuimet, Daavidin huoneen istuimet.

5. Moos. 17:8–11

6. Rukoilkaa rauhaa Jerusalemmille! Ne, jotka sinua rakastavat, saavat levon ja rauhan.

7. Olkoon hyvinvointi muuriasi sisällä, rauha linnoissasi!

8. Veljeni ja ystäväni tähden tahdon lausua: olkoon sinulla rauha, vallitkoon sinussa rauha.

9. HERRAN, meidän Jumalamme, huoneen tähden tahdon etsiä sinun paras-tasi.

PSALMI 123

Halveksittujen avunpyyntö

1. Matkalaulu. Minä nostan silmäni sinua kohti, joka asut taivaissa.

Ps. 3:5

2. Katso, niin kuin palvelijoiden silmät katsovat heidän isäntiensä kättä ja niin kuin palvelijattaren silmät katsovat hänen emäntänsä kättä, niin meidän silmämme katsovat HERRAN, meidän Jumalamme, puoleen, kunnes hän armahtaa meitä.

3. Armahda meitä, HERRA, armahda meitä, sillä kylliksi olemme jo saaneet halveksuntaa.

4. Sielumme on jo saanut aivan kyl-likseen ylimielisten pilkasta, ylpeitten ylenkatseesta.

PSALMI 124

Herra on auttajamme

1. Daavidin matkalaulu. Ellei HERRA olisi ollut puolellamme – näin sanokoon Israel –

2. ellei HERRA olisi ollut puolellamme ihmisten noustessa meitä vastaan,

Room. 8:31

3. he olisivat nielleet meidät elävältä, kun heidän vihansa syttyi meitä koh-taan.

Ps. 94:17

4. Silloin vedet olisivat huuhtoneet meidät mukanaan, virta olisi tulvinut sielumme yli,

5. kuohuvat vedet olisivat tulvineet ja hukuttaneet meidät.

6. Kiitetty olkoon HERRA, joka ei antanut meitä heidän hampaittensa raadeltaviksi.

7. Meidän sielumme pääsi pakoon kuin lintu pyydystäjien ansasta. Ansa särkyi, ja me pääsimme pakoon.

8. Meidän apumme on HERRAN nimessä, hänen, joka on tehnyt taivaan ja maan.

Ps. 121:2, 146:5–6

PSALMI 125

Rauha Israelille!

1. Matkalaulu. Jotka HERRAA turvaavat, ovat kuin Sionin vuori. Se ei horju vaan pysyy ikuisesti.

Ps. 46:6

2. Vuoret ympäröivät Jerusalemiä, ja HERRA ympäröi kansaansa, nyt ja ikuisesti.

Ps. 34:8

3. Jumalattoman valtikka ei pysy vanhurskaitten arpaosan yllä, etteivät vanhurskaat ojentaisi käsiään vääryy-teen.

Jes. 14:5

4. HERRA, tee hyvää hyvälle ja sydä-meltään oikeamielisille.

5. Mutta ne, jotka poikkeavat mut-kaisille teilleen, HERRA vieköön pois yh-dessä väärintekijöiden kanssa. Rauha Israelille!

Gal. 6:16

PSALMI 126

Kyynelin kylvetään, riemuiten leikataan

1. Matkalaulu. Kun HERRA käänsi Sionin kohtalon, me olimme kuin unta näkevät.

Ps. 14:7

2. Silloin suumme täyttyi naurusta ja kieleemme riemusta. Silloin sanottiin kansojen keskuudessa: "HERRA on tehnyt suuria heitä kohtaan."

Job 8:21

3. HERRA on tehnyt suuria meitä koh-taan, ja siitä me iloitsemme!

4. HERRA, palauta meidät ennalle-mme, niin kuin uomat täyttyvät vedellä Negevissä.

5. Jotka kyynelin kylvävät, ne rie-muiten leikkaavat.

Matt. 5:4; Luuk. 6:21

6. Joka itkien lähtee matkaan kylvösiementä vieden, se riemuiten palaa lyhteitään kantaen. Jes. 35:10

PSALMI 127

Lapset ovat Herran perintö

1. Salomon matkalaulu. Jos HERRA ei taloa rakenna, turhaan sen rakentajat näkevät vaivaa. Jos HERRA ei kaupunkia varjele, turhaan sen vartija valvoo.

Ps. 121:3; 1. Kor. 3:7

2. Turhaan te nousette varhain, istutte yömyöhään ja syötte murehtien leipänne. Hän kyllä antaa ystävälleen unen. Sananl. 10:22

3. Katso, lapset⁵⁹ ovat HERRALTA saatua lahja, kohdun hedelmä on palkka.

1. Moos. 33:5,48:9

4. Kuin nuolet sankarin kädessä, ovat nuoruudessa saadut pojat.

5. Onnellinen se mies, jonka viini on nuolia täynnä! He eivät joudu häpeään, kun puhuvat portissa vihollistensa kanssa.

PSALMI 128

Herraa pelkävää siunataan

1. Matkalaulu. Autuas on jokainen, joka pelkää HERRAA ja vaeltaa hänen teitään. Ps. 112:1,119:1

2. Sinä saat nauttia kättesi työn hedelmistä. Onnellinen olet sinä, sinun käy hyvin!

3. Vaimosi on kuin hedelmällinen viiniköynnös huoneesi perällä, lapsesi kuin öljypuun taimet pöytäsi ympärillä.

4. Katso, näin siunataan miestä, joka pelkää HERRAA.

5. HERRA siunatkoon sinua Siionista, niin että saat katsella Jerusalemin menestystä kaikkina elinpäivinäsi,

6. ja saat nähdä lastesi lapset. Rauha Israelille! Job 42:16; Ps. 134:3; Gal. 6:16

PSALMI 129

Siionin vihollisten voimattomuus

1. Matkalaulu. Kovin on minua ahdistettu nuoruudestani asti – näin sanokoon Israel –

2. kovin ovat viholliset ahdistaneet minua nuoruudestani asti mutta eivät ole mahtaneet minulle mitään.

3. Kyntäjät ovat selkääni kyntäneet ja vetäneet pitkät vaot. Jes. 51:23; Hes. 19:10

4. Mutta HERRA on vanhurskas, hän on katkonut jumalattomien köydet.

5. Joutukoot häpeään ja kääntykööt takaisin kaikki, jotka vihaavat Siionia.

6. Olkoot he kuin katoilla kasvava ruoho, joka kuivuu ennen korrelle pukeamista. 2. Kun. 19:26; Jes. 37:27

7. Siitä ei leikkaaja täytä kouraansa, ei lyhteensitoja syliään,

8. eivätkä ohikulkijat sano: ”HERRAN siunaus tulkoon teille. Me siunaamme teitä HERRAN nimessä.” Ruut 2:4

PSALMI 130

Syvyyksistä minä huudan sinua, Herra

1. Matkalaulu. Syvyyksistä minä huudan sinua, HERRA. Ps. 69:2–4,88:7

2. Herra, kuule minun ääneni. Kuunelkoot korvasi tarkoin rukousteni ääntä.

3. Jos sinä, Herra, pidät mielessäsi synnit, Herra, kuka silloin kestää?

Ps. 143:2

4. Mutta sinun luonasi on anteeksi-antamus, että sinua pelättäisiin.

Dan. 9:9

5. Minä odotan HERRAA, minun sieluni odottaa, ja hänen sanaansa minä panen toivoni.

6. Sieluni odottaa Herraa kuin vartijat aamua, hartaammin kuin vartijat aamua.

7. Pankoon Israel toivonsa HERRAAN, sillä HERRAN luona on armo, hänen luonaan on täysi lunastus. 2. Sam. 24:14

8. Hän lunastaa Israelin kaikkiensa synneistä. Matt. 1:21

PSALMI 131

Tyytyminen Jumalan tahtoon

1. Daavidin matkalaulu. HERRA, minun sydämeni ei ole ylpeä, eivätkä silmäni ole korskeat. En puutu asioihin,

59 127:3 Hebrean kielen *baanim* tarkoittaa 'pojat'.

jotka ovat minulle liian suuria ja ihmeellisiä. Ps. 101:5

2. Totisesti, minä olen tynnyttänyt ja rauhoittanut sieluni. Niin kuin vieroitettu lapsi äidin helmassa, niin kuin vieroitettu lapsi, niin on minun sieluni.

3. Pane toivosi HERRAAN, Israel, nyt ja ikuisesti!

PSALMI 132

Siion on Herran asuinpaikka

1. Matkalaulu. HERRA, muista Daavidin hyväksi kaikki hänen kärsimyksensä, Ps. 56:9

2. hänen, joka vannoi valan HERRALLE ja teki lupauksen Jaakobin Väkeväälle:

3. "Totisesti, en mene kotitelttaani enkä nouse leposijalleni,

4. en suo silmilleni unta enkä silmäluomilleni lepoa,

5. ennen kuin löydän paikan HERRALLE, asuinsijan Jaakobin Väkeväälle." Ap. t. 7:46

6. Katso, me kuulumme siitä Efratas-
sa, me löysimme sen Jaarin kedoilta.

7. Menkäämme hänen asumukseen-
sa, kumartukaamme hänen jalkojensa
astinlaudan eteen. Ps. 122:1

8. Nouse, HERRA, lepopaikkaasi, sinä
ja sinun väkevyytesi arkku.

4. Moos. 10:35; 2. Aikak. 6:41

9. Sinun pappisi pukeutukoot van-
hurskauteen, ja sinun hurskaasi rie-
muitkoot.

10. Palvelijasi Daavidin tähden, älä
torju voideltuasi. Ps. 18:51

11. HERRA on vannonut Daavidille, ja
totisesti, hän ei peräänny siitä: "Sinun
jälkeläisesi minä asetan valtaistuimel-
lesi. Ps. 89:3; Ap. t. 2:30

12. Jos sinun poikasi pitävät minun
liittoni ja todistukseni, jotka minä heille
opetan, niin heidänkin poikansa saavat
aina ja iäti istua sinun valtaistuimellasi."

13. Sillä HERRA on valinnut Siionin,
sen hän on halunnut asuinpaikakseen:

14. "Tämä on minun lepopaikkani ai-
naisesti, tässä minä asun, tänne olen
halunnut. Ps. 68:17

15. Siionin ravinnon minä siunaan
runsaasti, annan sen köyhille kylliksi
leipää. Ps. 72:16

16. Sen pappien ylle minä puen pe-
lastuksen, ja sen hurskaat iloitsevat ja
riemuitsevat. Jes. 61:6,10

17. Siellä minä annan nousta Daavi-
dille sarven, asetan paikoilleen voidel-
tuni lampun. 1. Kun. 11:36; Ps. 18:29;
Luuk. 1:69,2:32

18. Hänen vihollisensa minä puen
häpeään, mutta hänen päässään lois-
taa hänen kruununsa."

PSALMI 133

Veljessovun siunaus

1. Daavidin matkalaulu. Kuinka hy-
vää ja suloista onkaan, kun veljekset
elävät sopuisasti yhdessä!

2. Se on kuin pään päälle vuodatettu
hyvä öljy, jota valuu partaan, Aaronin
partaan, öljy, jota tippuu pitkin hänen
viittaansa. 2. Moos. 29:7; 3. Moos. 8:12

3. Se on kuin Hermonin kaste, joka
laskeutuu Siionin vuorille. Sillä sinne
on HERRA säättänyt siunauksen, ikuisen
elämän.

PSALMI 134

Psalmi yövartiossa

1. Matkalaulu. Kiittäkää HERRAA, kaik-
ki te HERRAN palvelijat, jotka öisin sei-
sotte HERRAN huoneessa.

2. Moos. 27:21; 3. Moos. 8:35; 1. Aikak. 9:33

2. Kohottakaa kätenne pyhäkössä ja
kiittäkää HERRAA! 1. Tim. 2:8

3. HERRA siunatkoon sinua Siionista,
hän, joka on tehnyt taivaan ja maan.

4. Moos. 6:24; Ps. 121:2,128:5

PSALMI 135

Herran nimi pysyy ikuisesti

1. Halleluja! Ylistäkää HERRAN nimeä!
Ylistäkää, te HERRAN palvelijat,

Ps. 113:1,134:1

2. jotka seisotte HERRAN huoneessa,
meidän Jumalamme huoneen esipi-
hoissa.

3. Ylistäkää Herraa, sillä HERRA on
hyvä, laulakaa kiitosta hänen nimel-
leen, sillä se on suloinen. Ps. 147:1

4. Sillä Herra on valinnut Jaakobin omakseen, Israelin erityiseksi omaisuudekseen. 2. Moos. 19:5; 5. Moos. 7:6

5. Minä tiedän, että HERRA on suuri, meidän Herramme on kaikkia jumalia suurempi. Ps. 86:8,97:9

6. Kaiken, mitä HERRA tahtoo, hän tekee taivaassa ja maan päällä, merissä ja kaikissa syvyyksissä. Ps. 115:3

7. Hän nostaa pilvet maan ääristä, tekee sateen ja salamat ja tuo tuulen varastoistaan. Jer. 10:13,51:16

8. Hän on se, joka löi Egyptin esikoiset, niin ihmisten kuin eläintenkin. 2. Moos. 12:29; Ps. 78:51

9. Hän teki⁶⁰ tunnustekoja ja ihmeitä sinun keskelläsi, Egypti, faraota ja kaikkia hänen palvelijoitaan vastaan. 2. Moos. 1:7–10

10. Hän löi monet kansat ja tuotti surman väkeville kuninkaille Joos. 12:1; Ps. 136:17–20

11. – Siihoniille, amorilaisten kuninkaalle, ja Oogille, Baasanin kuninkaalle – kaikille Kanaanin valtakunnille 4. Moos. 21:21–22

12. ja antoi heidän maansa perintöosaksi, perintöosaksi kansalleen Israelille. Joos. 11:23

13. HERRA, sinun nimesi pysyy ikuisesti, sinun muistosi, HERRA, polvesta polveen. Ps. 102:13

14. HERRA jakaa kansalleen oikeutta ja armahtaa palvelijoitaan. 5. Moos. 32:36

15. Kansojen epäjumalat ovat hopeaa ja kultaa, ihmiskätken tekoa. Ps. 115:4

16. Suu niillä on, mutta ne eivät puhu, silmät, mutta ne eivät näe.

17. Niillä on korvat, mutta ne eivät ota korviinsa, niiden suussa ei ole henkäästäkään.

18. Niiden tekijät tulevat niiden kaltaisiksi, kaikki, jotka niihin turvaavat.

19. Israelin suku, kiittäkää HERRAA! Aaronin suku, kiittäkää HERRAA! Ps. 118:2–3

20. Leevin suku, kiittäkää HERRAA! HERRAA pelkäävät, kiittäkää HERRAA!

21. Kohotkoon HERRALLE kiitos Siionista, hänelle, joka asuu Jerusalemissa. Halleluja!

PSALMI 136

Herran armo pysyy ikuisesti

1. Kiittäkää HERRAA, sillä hän on hyvä, sillä hänen armonsä pysyy ikuisesti. 1. Aikak. 16:34; Ps. 106:1,107:1,118:1

2. Kiittäkää jumalien Jumalaa, sillä hänen armonsä pysyy ikuisesti. 5. Moos. 10:17; 1. Kor. 8:5–6

3. Kiittäkää herrojen Herraa, sillä hänen armonsä pysyy ikuisesti, 1. Tim. 6:15

4. häntä, joka yksin tekee suuria ihmeitä, sillä hänen armonsä pysyy ikuisesti, Ps. 77:15

5. häntä, joka on tehnyt taivaat ymmärryksellä, sillä hänen armonsä pysyy ikuisesti,

6. häntä, joka on levittänyt maan vesien ylle, sillä hänen armonsä pysyy ikuisesti, 1. Moos. 1:9; Jer. 10:12,51:15

7. häntä, joka on tehnyt suuret valot, sillä hänen armonsä pysyy ikuisesti, 1. Moos. 1:14–16

8. auringon hallitsemaan päivää, sillä hänen armonsä pysyy ikuisesti,

9. kuun ja tähdet hallitsemaan yötä, sillä hänen armonsä pysyy ikuisesti.

10. Kiittäkää häntä, joka löi egyptiläisiä surmaten heidän esikoisensa, sillä hänen armonsä pysyy ikuisesti, 2. Moos. 12:29

11. ja vei Israelin pois heidän keskeltään, sillä hänen armonsä pysyy ikuisesti, 2. Moos. 12:41

12. väkevällä kädellä ja ojennetulla käsivarrella, sillä hänen armonsä pysyy ikuisesti. 5. Moos. 4:34

13. Kiittäkää häntä, joka halkaisi Kaislameren kahtia, sillä hänen armonsä pysyy ikuisesti, 2. Moos. 14:21

14. ja kuljetti Israelin sen keskitse, sillä hänen armonsä pysyy ikuisesti,

15. ja syöksi faraon sotajoukkoineen Kaislamereen, sillä hänen armonsä pysyy ikuisesti.

16. Kiittäkää häntä, joka johdatti kansaansa autiomaassa, sillä hänen armonsa pysyy ikuisesti,

17. häntä, joka löi suuret kuninkaat, sillä hänen armonsa pysyy ikuisesti,
Ps. 135:10

18. ja surmasi mahtavat kuninkaat, sillä hänen armonsa pysyy ikuisesti,

19. Siionin, amorilaisten kuninkaan, sillä hänen armonsa pysyy ikuisesti,
4. Moos. 21:21; 5. Moos. 2:32

20. ja Oogin, Baasanin kuninkaan, sillä hänen armonsa pysyy ikuisesti,
5. Moos. 3:1

21. ja antoi heidän maansa perintöosaksi, sillä hänen armonsa pysyy ikuisesti,
Joos. 12:7; Ps. 135:12

22. perintöosaksi palvelijalleen Israelille, sillä hänen armonsa pysyy ikuisesti.

23. Kiittäkää häntä, joka muisti meitä alennustilassamme, sillä hänen armonsa pysyy ikuisesti,
2. Moos. 2:24,3:7–8

24. ja pelasti meidät ahdistajiemme käsistä, sillä hänen armonsa pysyy ikuisesti,

25. häntä, joka antaa ravinnon kaikille luoduille⁶¹, sillä hänen armonsa pysyy ikuisesti.
Ps. 104:27,145:15

26. Kiittäkää taivaan Jumalaa, sillä hänen armonsa pysyy ikuisesti.

PSALMI 137

Baabelin virtojen rannoilla

1. Baabelin virtojen varsilla me istuimme ja itkimme, kun muistelimme Siionia.

2. Pajuihin, joita siellä oli, me ripusimme lyyramme,

3. sillä vangitsijamme vaativat meiltä lauluja ja sortajamme iloa: "Laulakaa meille Siionin lauluja!"

4. Kuinka me voisimme laulaa HERRAN lauluja vieraalla maalla?

5. Jos unohdan sinut, Jerusalemi, unohda sinä minun oikea käteni.
Jer. 51:50

6. Tarttukoön kieleni kitalakeeni, ellen sinua muista, ellen pidä Jerusalemiä ylimpänä ilonani.

61 136:25. Kirj.: "kaikelle lihalle".

7. Muista, HERRA, Jerusalemin tuhon päivää, jolloin edomilaiset huusivat: "Hävittäkää se, hävittäkää perustukseensa myöten!" Jer. 49:12; Hes. 25:12–13; Obad. v. 11

8. Tytär Baabel, sinä tuhoon tuomitettu! Autuas se, joka maksaa sinulle palkan siitä, minkä olet meille tehnyt.
Jes. 13:19; Jer. 50:29,51:24–26

9. Autuas se, joka ottaa pienokaisesi ja murskaa ne kallioon.
Jes. 13:16

PSALMI 138

Kiitos Herralle rukousvastauksesta

1. Daavidin psalmi. Minä kiitän sinua kaikesta sydämestäni, laulan sinun kiitostasi jumalien edessä.

2. Minä kumarrun sinun pyhää tempeliäsi kohti ja kiitän sinun nimeäsi armosi ja totuutesi tähden, sillä sinä olet tehnyt nimesi ja sanasi suureksi yli kaiken.
2. Sam. 7:21; Ps. 5:8,18:50

3. Kun huusin sinua avuksi, sinä vastasit minulle. Sinä rohkaisit minua, ja minun sieluni sai voiman.
Ps. 86:16

4. Kaikki maan kuninkaat kiittävät sinua, HERRA, koska ovat kuulleet sinun suusi sanat.
Ps. 102:16,23

5. He laulavat HERRAN teistä, sillä suuri on HERRAN kunnia.

6. HERRA on korkea, hän näkee alhaisen, ja ylpeän hän tuntee jo kaukaa.
Luuk. 1:48,52,14:11

7. Vaikka minä vaellan ahdistuksen keskellä, sinä pidät minut elossa. Vihosteni vihaa vastaan sinä ojennat kätesi, ja sinun oikea kätesi pelastaa minut.
Ps. 91:2–4

8. HERRA vie asiani päätökseen. HERRA, sinun armosi pysyy ikuisesti. Älä jätä kesken kättesi työtä!
Ps. 57:3; Fil. 1:6

PSALMI 139

Herra on kaikkivaltias

1. Musiikinjohtajalle. Daavidin psalmi. HERRA, sinä olet minut tutkinut ja sinä tunnet minut.
Ps. 17:3,44:22

2. Sinä tiedät, milloin minä istun ja milloin nouse, sinä ymmärrät ajatukseni kaukaa. Matt. 9:4

3. Polkuni ja makuusijani sinä olet vaaksalla mitannut, kaikki minun tieni ovat sinulle tutut. Job 34:21; Joh. 21:17; Hepr. 4:13

4. Minun kielelläni ei ole sanaakaan, jota sinä, HERRA, et täysin tuntisi.

5. Edestä ja takaa sinä olet minut saartanut, olet laskenut kätesi päälleni.

6. Tämä tieto on minulle ylen ihmeellinen, niin korkea, etten voi sitä käsittää.

7. Minne voisın mennä sinun Henkesi ulottuvilta, minne paeta kasvojesi edestä?

8. Jos nousisin taivaaseen, sinä olet siellä, jos tekisin vuoteeni tuonelaan, sielläkin sinä olet.

Job 22:12,26:6; Aam. 9:2

9. Jos kohoaisin aamuruskon siivin ja asettuisin asumaan meren ääriin,

10. sielläkin sinun kätesi minua johtaisi, sinun oikea kätesi pitäisi minusta kiinni.

11. Ja vaikka sanoisin: ”Pimeys peittääköön minut, ja valo ympärilläni muutkoon yöksi”,

12. ei pimeyskään kätke minua sinulta, vaan yö valaisisi kuin päivä, pimeys olisi kuin valo.

Jaak. 1:17

13. Sinä loit minut sisintäni⁶² myöten, sinä kudoit minut kokoon äitini kohdusta.

Ps. 119:73

14. Minä kiitän sinua siitä, että minut on tehty ylen⁶³ ihmeellisesti. Ihmeelliset ovat sinun tekosi, sieluni tietää sen sangen hyvin.

Job 10:8–10

15. Minun luuni eivät olleet sinulta kätöksessä, kun minut salassa valmistettiin, kun minut kudottiin taidokkaasti maan syvyyksissä.

16. Sinun silmäsi näkivät minut jo idullani. Kaikki päivät oli luotu ja kirjoitettu sinun kirjaasi, ennen kuin ainoakaan niistä oli tullut. Job 14:5; Ps. 37:18

17. Kuinka kalliit ovatkaan minulle sinun ajatuksesi, Jumala, kuinka valtava onkaan niiden määrä! Ps. 40:6,92:6

18. Jos laskisin ne, niitä olisi enemmän kuin hiekanjyviä. Minä herään ja olen yhä sinun luonasi.

19. Jumala, kunpa sinä surmaisit jumalattomat! Murhamiehet, väistykää luotani!

20. He puhuvat sinusta juonitellen ja lausuvat nimesi turhaan, nuo vihollisesi.

21. HERRA, enkö vihaisi niitä, jotka sinua vihaavat, enkö inhoaisi niitä, jotka sinua vastustavat? Ps. 119:139

22. Minun vihani on loputon heitä kohtaan, heistä on tullut minun vihollisiani.

23. Tutki minua, Jumala, ja tunne sydämeni, koettele minua ja tunne ajatukseni, Ps. 26:2; Jer. 17:10

24. ja jos näet tieni johtavan vaivaan, ohjaa minut iankaikkiselle tielle.

PSALMI 140

Avunhuuto väkivaltaisten vuoksi

1. Musiikinjohtajalle. Daavidin psalmi.

2. Vapauta minut, HERRA, pahoista ihmisistä, varjele minut väkivaltaisilta miehiltä,

3. jotka ajattelevat sydämessään paha ja lietsovat joka päivä sotaa.

4. He ovat teroittaneet kieltänsä käärmeen kielen kaltaiseksi, kyykäärmeen myrkkyä on heidän huultensa alla. Sela. Ps. 55:22,57:5,64:4; Room. 3:13

5. Varjele minut, HERRA, jumalattoman käsistä, varjele minut väkivaltaisilta miehiltä, jotka miettivät, kuinka saada jalkani kompastumaan.

6. Nuo ylpeät ovat virittäneet minulle ansan ja pauloja, levittäneet verkon tielle, asettaneet pyydyksiä minua varten. Sela. Ps. 142:4; Jer. 18:22

7. Minä sanoin HERRALLE: ”Sinä olet minun Jumalani.” HERRA, kuule avunpyyntöni. Ps. 31:15

8. HERRA, Herra, minun väkevä pelastukseni, sinä suojaat pääni taistelun päivänä.

62 139:13. Kirj.: ”munuaisiani”.

63 139:14. Kirj.: ”pelottavan”.

9. HERRA, älä anna jumalattomien halujen täyttyä, älä anna heidän aikeittensa onnistua, etteivät he ylpeilisi. Sela.

10. Peittäköön saartajieni pään paha, jota heidän huulensa puhuvat.

Ps. 7:17

11. Pudotkoon tulisia hiiliä heidän päälleen. Herra syösköön heidät tulleen, syviin kuoppiin, joista he eivät voi nousta.

Ps. 11:6

12. Liukaskielinen mies ei saa pysyvää sijaa maassa, onnettomuus ajaa väkivaltaista takaa ja tuhoaa hänet.

13. Minä tiedän, että HERRA ajaa kurjan asiaa, hankkii oikeuden köyhille.

Ps. 9:19

14. Totisesti, vanhurskaat kiittävät sinun nimeäsi, ja oikeamieliset saavat asua sinun kasvojesi edessä.

PSALMI 141

Herra, aseta suulleni vartija

1. Daavidin psalmi. HERRA, minä huudan sinua, riennä luokseni. Kuuntele minun ääntäni, kun sinua huudan.

2. Rukoukseni olkoon alati suitsutusuhrina sinun edessäsi, kätteni kohottaminen olkoon iltauhri.

2. Moos. 30:7–8; 1. Tim. 2:8; Ilm. 5:8,8:3

3. HERRA, aseta suulleni vartija, vartioi huulteni ovea.

Ps. 39:2; Jaak. 1:26

4. Älä anna sydämeni taipua pahaan, tekemään jumalattomia tekoja väärintekijöiden kanssa, etten joutuisi maistamaan heidän herkkupaljoaan.

Ps. 19:14

5. Lyököön minua vanhurskas – se on armoa. Ojentakoon hän minua – se on öljyä päähäni, siitä älköön pääni kieltäytykö. Yhä uudelleen minä kohotan rukoukseni jumalattomien pahoja tekoja vastaan.

Ps. 109:4;

Sananl. 12:1,27:6

6. Heidän tuomarinsa syöstään kalliolta alas, ja silloin minun sanojani kuunnellaan, sillä ne ovat suloiset.

7. Niin kuin kuokittu ja kynnetty maa ovat meidän luumme hajallaan tuone-
lan suulle asti.

8. Sinuun katsovat silmäni, HERRA, Herra. Sinuun minä turvaan, älä hylkää minun sieluani.

Ps. 25:15

9. Varjele minut ansasta, joka on minulle viritetty, ja väärintekijöiden pyydysistä.

10. Joutukoot jumalattomat itse omiin verkkoihinsa, salli minun käydä niiden ohitse.

Ps. 7:16

PSALMI 142

Vainotun rukous

1. Daavidin mietepsalmi. Daavidin rukous hänen ollessaan luolassa.

1. Sam. 22:1,24:4; Ps. 57:1

2. Minä korotan ääneni ja huudan HERRAA, minä korotan ääneni ja anon HERRALTA armoa.

3. Minä vuodatan hänen eteensä valitukseni, kerron hänelle ahdistukseni.

Ps. 62:9,77:4

4. Minun henkeni nääntyy, mutta sinä tunnet polkuni. Tielle, jota kuljen, on viritetty ansa minua varten.

Ps. 140:6,141:9

5. Katso oikealle puolelleni, niin näet, että kukaan ei halua tuntea minua. Minulla ei ole pakopaikkaa, kukaan ei välitä sielustani.

Ps. 38:12

6. Minä huudan sinun puoleesi, HERRA, ja sanon: Sinä olet minun turvani, minun osani elävien maassa.

Ps. 16:5,73:26,116:9

7. Kuuntele tarkoin huutoani, sillä minä olen joutunut suureen kurjuuteen. Pelasta minut vainoojieni käsistä, sillä he ovat minua vahvempia!

8. Vie minun sieluni ulos vankeudesta kiittämään sinun nimeäsi. Vanhurskaat kokoontuvat ympärilleni, kun sinä teet minulle hyvin.

PSALMI 143

Kukaan ei ole vanhurskas Herran edessä

1. Daavidin psalmi. HERRA, kuule minun rukoukseni, ota korviisi anomise-
ni! Vastaa minulle uskollisuudessasi ja vanhurskaudessasi.

Ps. 4:2

2. Älä käy tuomiolle palvelijasi kanssa, sillä sinun edessäsi ei yksikään elävä ole vanhurskas.

Job 9:2–3,15:14;

Ps. 130:3; Room. 3:20; Gal. 2:16

3. Vihollinen vainoaa sieluani, hän on ruhjonut elämäni maahan ja pannut minut istumaan pimeässä kuin ammoin kuolleet. Ps. 88:4; Valit. 3:6

4. Minun henkeni näantyy, sydän rinnassani on kauhuissaan. Ps. 44:7

5. Minä muistelen muinaisia päiviä, mietin kaikkia sinun töitäsi ja pohdin kättesi tekoja. Ps. 77:6,12

6. Minä ojennan käteni sinun puoleesi, sieluni on edessäsi kuin janoinen⁶⁴ maa. Sela. Ps. 42:3,63:2

7. Kiirehdi, vastaa minulle, HERRA, henkeni näantyy! Älä kätke minulta kasvojasi, etten tulisi hautaan vaipuvien kaltaiseksi. Ps. 28:1

8. Anna minun aamulla kuulla armonsanasi, sillä sinuun minä turvaan. Ilmoita minulle tie, jota minun tulee kulkea, sillä sinun puoleesi minä ylennän sieluni. Ps. 25:4–5,86:11

9. Pelasta minut vihollisteni käsistä, HERRA. Sinun luoksesi minä kätkeydyn.

10. Opetä minua tekemään sinun tahtosi mukaan, sillä sinä olet minun Jumalani. Sinun hyvä Henkesi johtakoon minua tasaista maata. Ps. 27:11

11. HERRA, virvoita minua nimesi tähden, vanhurskaudessaasi päästä sieluni ahdistuksesta.

12. Tuhota armossasi minun viholliseni ja hävitä kaikki sieluni ahdistajat, sillä minä olen sinun palvelijasi.

Ps. 116:16

PSALMI 144

Kiitoslaulu Jumalan siunauksista

1. Daavidin psalmi. Kiitetty olkoon HERRA, minun kallioni, joka opettaa käteni taistelemaan, sormeni sotimaan.

2. Sam. 22:35; Ps. 18:35,40

2. Hän on minun armahtajani ja linnani, varustukseni ja pelastajani, kilpeni, johon minä turvaan, hän, joka laskee kansani minun valtani alle.

Ps. 18:2–3,44:48

3. HERRA, mikä on ihminen, että otat hänet huomioon, mikä ihmislapsi, että häntä ajattele! Job 7:17; Ps. 8:5; Hepr. 2:6

4. Ihminen on kuin tuulenhenkäys, hänen päivänsä kuin väistytvä varjo.

Job 8:9,14:2; Ps. 39:6–7,12; 62:10,102:12

5. HERRA, taivuta taivaasi ja astu alas, kosketa vuoria, niin että ne savuavat. Ps. 18:10,104:32; Jes. 64:1

6. Iske salamoilla ja hajota viholliseni, lennätä nuolesi ja saata heidät sekasortoon. Ps. 18:15

7. Ojenna kätesi korkeudesta, tempaa ja pelasta minut suurista vesistä, muokalaisten käsistä. Ps. 18:17–18

8. Heidän suunsa puhuu turhuutta, ja heidän oikea kätensä on valheen oikea käsi.

9. Jumala, minä laulan sinulle uuden laulun, soitan sinulle kymmenkielisellä harpulla, Ps. 18:50,33:2–3,40:4,98:1

10. sinulle, joka suot kuninkaille pelastuksen ja tempaat palvelijasi Daavidin turvaan pahalta miekalta.

11. Tempaa ja pelasta minut muokalaisten käsistä. Heidän suunsa puhuu turhuutta ja heidän oikea kätensä on valheen oikea käsi.

12. Meidän poikamme ovat kuin taimet, nuoruudessaan suureksi kasvatetut, tyttäremme kuin kulmapatsaat, palatsin kaunistukseksi veistetyt.

13. Ruoka-aittamme ovat täynnä, ne tarjoavat kaikenlaista ravintoa. Pikukarjamme lisääntyy laitumillamme kymmenintuhansin.

14. Härkämme ovat kuormatut. Ei ole aukkoa muurissa, ei pakolaista, ei kuulu valitushuutoa kaduillamme.

15. Autuas se kansa, jolle näin käy, autuas se kansa, jonka Jumala on HERRA!

Ps. 33:12

PSALMI 145

Ylistyslaulu Jumalan hyvydestä

1. Daavidin ylistyslaulu. Minä korotan sinua, Jumalani, sinä kuningas, minä ylistän sinun nimeäsi aina ja ikuisesti. Ps. 34:2,146:2

2. Joka päivä minä ylistän sinua, ylistän sinun nimeäsi aina ja ikuisesti.

3. Suuri on HERRA ja sangen ylistettävä, tutkimaton on hänen suuruutensa!

Job 5:9; Ps. 147:5

4. Sukupolvi ylistää sukupolvelle sinun tekojasi ja kertoo sinun voimallisuksesi töistäsi. 5. Moos. 4:9–10; Ps. 71:18

5. Sinun majesteettisen kunniasi kirkkautta, sinun ihmeellisiä tekojasi minä tahdon mietiskellä. Ps. 143:5

6. Sinun pelottavien tekojesi voimasta puhutaan, minä kerron sinun suurista töistäsi.

7. Sinun suuren hyvyytesi maine tulee julki, ja sinun vanhurskaudestasi riemuutaan.

8. Armahava ja laupias on HERRA, pitkämielinen ja suuri armossaan.

2. Moos. 34:6–7; 4. Moos. 14:18; Ps. 86:15, 103:8; Joël 2:13; Joona 4:2

9. HERRA on hyvä kaikkia kohtaan ja armahtaa kaikkia luotujaan.

10. Kiittäkööt sinua, HERRA, kaikki sinun luotusi, sinun hurskaasi ylistäkööt sinua.

11. Puhukoot he sinun valtakuntasi kunniaa, kertokoot sinun voimastasi.

12. Näin he saattavat ihmisten tietoon Herran voimalliset teot ja hänen valtakuntansa kunnian ja kirkkauden.

13. Sinun valtakuntasi on ikuinen valtakunta, sinun herruutesi pysyy polvesta polveen. Ps. 146:10;

Dan. 3:33, 4:34, 6:27, 7:14, 27

14. HERRA tukee kaikkia kaatuvia, kaikki alaspainetut hän nostaa pystyyn. Ps. 146:8

15. Kaikkien silmät katsovat odottaen sinuun, ja sinä annat heille heidän ravintonsa ajallaan.

Ps. 36:7, 104:27, 136:25

16. Sinä avaat kätesi ja ravitset hyvydessäsi kaiken elollisen.

Ap. t. 14:17

17. HERRA on vanhurskas kaikissa toimissaan ja uskollinen kaikissa teoissaan.

18. HERRA on lähellä kaikkia, jotka häntä avuksi huutavat, kaikkia, jotka totuudessa häntä avuksi huutavat.

Ps. 34:18–19, 91:15

19. Hän täyttää häntä pelkävien toiveet, hän kuulee heidän avunhuutonsa ja auttaa heitä. Ps. 37:4; Sananl. 10:24

20. HERRA varjelee kaikkia, jotka häntä rakastavat, mutta kaikki jumalattomat hän hukuttaa.

21. Minun suuni lausukoon HERRAN ylistystä, ja kaikki luodut kiittäkööt hänen pyhää nimeään aina ja ikuisesti.

PSALMI 146

Ylistys Herralle hänen teoistaan

1. Halleluja! Ylistä HERRAA, minun sie-luni! Ps. 103:1, 104:1

2. Niin kauan kuin elän, minä tahdon ylistää HERRAA, tahdon laulaa ylistystä Jumalalleni niin kauan kuin olen olemassa. Ps. 34:2, 104:33, 145:2

3. Älkää luottako ruhtinaisiin, älkää ihmiseen – ei hänestä ole pelastajaksi. Ps. 62:10, 118:8–9; Jer. 17:5

4. Hänen henkensä lähtee, ja hän tulee jälleen maaksi; sinä päivänä hänen hankkeensa raukeavat tyhjiin.

1. Moos. 3:19; Ps. 90:3, 104:29; Saarn. 12:7

5. Autuas se, jonka apuna on Jaakobin Jumala, se, joka panee toivonsa HERRAAN, Jumalaansa. Jer. 17:7

6. Hän on tehnyt taivaan ja maan ja meren ja kaiken, mitä niissä on. Hän pysyy ikuisesti uskollisena.

Ps. 33:4, 6; Ap. t. 14:15; Ilm. 14:7

7. Hän hankkii oikeuden sorretuille ja antaa leivän nälkäisille. HERRA vapauttaa vangitut. Ps. 9:19, 68:6–7, 103:6

8. HERRA avaa sokeiden silmät ja nostaa pystyyn alaspainetut. HERRA rakastaa vanhurskaita. Ps. 145:14;

Jes. 35:5, 42:7; Matt. 11:5

9. HERRA varjelee muukalaisia, tukee orpoja ja leskiä, mutta jumalattomien tien hän tekee mutkaiseksi.

5. Moos. 10:18; Ps. 1:6

10. HERRA on kuningas ikuisesti, sinun Jumalasi, Siion, polvesta polveen. Halleluja! 2. Moos. 15:16; Ps. 145:13

PSALMI 147

Herran armon ja voiman ylistys

1. Ylistäkää Herraa! Hyvä on laulaa ylistystä meidän Jumalallemme. Se on suloista, ylistäminen on soveliaasta.

Ps. 92:2, 135:3

2. HERRA rakentaa Jerusalemin, hän kokoaa Israelin karkotetut.

5. Moos. 30:4; Jes. 11:12

3. Hän parantaa ne, joilla on särkynyt sydän, ja sitoo heidän haavansa.

Ps. 34:19,51:19,103:3; Jes. 61:1

4. Hän on määrännyt tähtien luvun, hän kutsuu niitä kaikkia nimeltä.

Jes. 40:26

5. Suuri on meidän Herramme, suuri hänen voimansa, hänen ymmärryksensä on mittaamaton.

Room. 11:33

6. HERRA tukee nöyriä, mutta jumalattomat hän painaa maahan.

Ps. 146:8; Luuk. 1:52

7. Laulakaa HERRALLE kiitosta, laulakaa ylistystä Jumalallemme lyyran säestyksellä!

8. Hän peittää pilvillä taivaan ja valmistaa maalle sateen. Hän saa vuoret kasvamaan ruohoa.

Ps. 104:14;

Ap. t. 14:17

9. Hän antaa ruuan eläimille, korpin poikasillekin, kun ne huutavat.

Job 38:41; Ps. 104:27–28,136:25; Luuk. 12:24

10. Ei hänelle kelpaa hevosen voima, ei hän mielly miehen jalkojen nopeuteen.

Ps. 33:17; Aam. 2:14

11. HERRA mieltyy niihin, jotka häntä pelkäävät, niihin, jotka panevat toivonsa hänen armoonsa.

12. Kiitä HERRAA, Jerusalemin, ylistä Jumalaasi, Siion,

13. sillä hän tekee lujiksi porttiesi salvat, hän siunaa sinun lapsesi keskelläsi.

14. Hän antaa rauhan rajoillesi, ravitsee sinut parhaalla vehnällä.

Ps. 81:17

15. Hän lähettää käskynsä maahan, nopeasti kiittää hänen sanansa.

16. Hän antaa sataa lunta kuin villaa ja sirotttaa härmää kuin tuhkaa.

Job 37:6

17. Hän viskaa rakeitaan kuin leivänmuruja – kuka voi kestää hänen pakkastaan?

18. Hän lähettää sanansa ja sulattaa rakeet. Hän panee tuulensa puhaltamaan, ja vedet virtaavat.

19. Hän julistaa sanansa Jaakobille, lakinsa ja säädöksensä Israelille.

5. Moos. 4:5,33:4

20. Niin hän ei ole tehnyt yhdellekään muulle kansalle, eivätkä ne tunne hänen säädöksiään. Halleluja!

5. Moos. 4:6,32–35

PSALMI 148

Kaikki luodut ylistäkööt Herran nimeä!

1. Halleluja! Ylistäkää HERRAA taivaissa, ylistäkää häntä korkeuksissa!

Luuk. 2:14

2. Ylistäkää häntä, kaikki hänen enkelinsä, ylistäkää häntä, kaikki hänen sotajoukkonsa!

Ps. 29:1–2,103:20–22

3. Ylistäkää häntä, aurinko ja kuu, ylistäkää häntä, kaikki loistavat tähdet!

4. Ylistäkää häntä, te taivaitten taivaat ja te vedet, jotka olette taivaitten yläpuolella!

1. Moos. 1:7; Ps. 19:2

5. Ylistäkööt ne HERRAN nimeä, sillä hän antoi käskyn, ja ne tulivat luoduiksi.

Ps. 33:6,9

6. Hän asetti ne olemaan aina ja ikuisesti, hän antoi lain, joka ei häviä.

Jer. 33:25

7. Ylistäkää HERRAA maassa, ylistäkää te meripedot ja kaikki syvyydet,

8. tuli ja rakeet, lumi ja sumu, sinä myrskytuuli, joka panet toimeen hänen käskynsä,

Job 38:11; Ps. 104:4

9. te vuoret ja kaikki kukkulat, te heledelmäpuut ja kaikki setrit,

10. te villieläimet ja kaikki kotieläimet, te matelijat ja siivekkäät linnut,

11. maan kuninkaat ja kaikki kansakunnat, ruhtinaat ja kaikki maan tuomarit,

12. nuorukaiset ja myös neitokset, te vanhat yhdessä nuorten kanssa.

13. Ylistäkööt he HERRAN nimeä, sillä yksin hänen nimensä on korkea, hänen kunniansa ulottuu yli maan ja taivaitten.

Jes. 12:4

14. Hän on korottanut kansalleen sarven, ylistyksen aiheeksi kaikille hurskailleen, Israelin lapsille, kansalle, joka on häntä lähellä. Halleluja!

Ps. 132:17

PSALMI 149

Herran kansa ylistäköön hänen nimeään!

1. Halleluja! Laulakaa HERRALLE uusi laulu, laulakaa hänen ylistystään pyhien seurakunnassa! Ps. 96:1

2. Iloitkoon Israel tekijästään, riemuitkoot Siionin lapset kuninkaastaan! Ps. 100:3

3. Ylistäkööt he hänen nimeään karkeloiden, ylistäkööt häntä rumpuja ja lyyrää soittaen, 2. Moos. 15:20;

2. Sam. 6:14; Ps. 68:26,81:3–4,87:7

4. sillä HERRA on mieltynyt kansaansa, hän kaunistaa nöyrät pelastuksella.

5. Iloitkoot hurskaat kunniasta, laulakoot ilosta vuoteillaan! Ps. 31:11

6. Heidän suustaan kuulukoon Jumalan ylistys, ja heidän kädessään olkoon kaksiteräinen miekka, Ef. 6:17; Hepr. 4:12

7. että he kostaisivat kansoille, kurittaisivat kansakuntia, Miika 4:13

8. panisivat kahleisiin niiden kuninkaat ja rautoihin niiden ylhäiset

9. ja panisivat täytäntöön heistä kirjoitetun tuomion. Se on kunniaksi kaikille hänen pyhilleen. Halleluja!

5. Moos. 32:41–42

PSALMI 150

Kaikki, joissa on henki, ylistäkää Herraa!

1. Halleluja! Ylistäkää Jumalaa hänen pyhäkössään, ylistäkää häntä taivaan avaruuksissa hänen voimaansa! Ps. 148:1

2. Ylistäkää häntä hänen voimaista teoistaan, ylistäkää häntä hänen valtavan suuruutensa tähden!

3. Ylistäkää häntä pasuunaan puhaltuen, ylistäkää häntä harppua ja lyyrää soittaen!

4. Ylistäkää häntä rumpua lyöden ja karkeloiden, ylistäkää häntä kielisoittimilla ja huiluilla! Ps. 149:3

5. Ylistäkää häntä helisevillä symbaaleilla, ylistäkää häntä kumisevilla symbaaleilla!

6. Kaikki, joissa on henki, ylistäkää Herraa! Halleluja! Ilm. 5:13

SANANLASKUJEN KIRJA

OPETUS VIISAUTEEN JA YMMÄRRYKSEEN

1. LUKU

Sananlaskujen tarkoitus

1. Salomon, Daavidin pojan, Israelin kuninkaan, sananlaskut 1. Kun. 5:12

2. viisauden ja kurin oppimiseksi, ymmärryksen sanojen ymmärtämiseksi,

3. ymmärrystä tuovan kurin saamiseksi, vanhurskauden, oikeudenmukaisuuden ja kohtuullisuuden oppimiseksi.

4. Antakoot ne yksinkertaisille järkevyyttä, nuorisolle tietoa ja harkintakykyä.

5. Viisas kuulkoon ja saakoon lisää oppia, ja ymmärtävä hankkikoon opastusta

6. ymmärtääkseen sananlaskuja ja vertauksia, viisaiden sanoja ja heidän arvoituksiaan.

Herran pelko on tiedon alku

7. HERRAN pelko on tiedon alku, typerät pitävät halpana viisauden ja kurin. Job 28:28; Ps. 110:10; Sananl. 8:10

8. Kuule, poikani, isäsi ojennusta äläkä hylkää äitisi opetusta, Sananl. 6:20,19:20

9. sillä ne ovat ihana seppele sinun päähäsi ja käädyt sinun kaulaasi. Sananl. 4:9

Älä lähde synnin teille

10. Poikani, jos synnintekijät sinua viekoittelevat, älä suostu, Sananl. 16:9

11. vaikka he sanovat: "Lähde mukaamme! Väijykäämme verta, vaani-kaamme viatonta syyttömästi.

12. Nielaiskaamme heidät elävältä kuin tuonela, kokonaisina niin kuin ne, jotka haetaan vaipuvat.

13. Me saamme kaikenlaista kallista tavaraa, täytämme talomme saaliilla.

14. Heitä kanssamme arpaa, olkoon meillä kaikilla yhteinen kukkaro."

15. Älä lähde, poikani, samalle tielle kuin he. Pidätä jalkasi heidän polultaan,

16. sillä heidän jalkansa juoksevat pahuuteen, kiiruhtavat vuodattamaan verta. Jes. 59:7; Room. 3:15

17. Turhaa on virittää verkko kaikkien siivekkäiden silmien eteen.

18. Ne väijyvät omaa vertaan, vaani-ovat omaa henkeään.

19. Näin käy jokaiselle väärän voiton tavoittelijalle; se ottaa omistajaltaan hengen. 1. Tim. 6:10

Viisaus kutsuu

20. Viisaus huutaa kadulla, antaa äänensä kuulua toreilla. Sananl. 8:1-3

21. Meluisten katujen kulmissa se kutsuu, porttien luona kaupungissa se lausuu sanansa:

22. "Kuinka kauan te, yksinkertaiset, rakastatte yksinkertaisuutta? Kuinka kauan pilkkaajilla on halu pilkkaan ja tyhmyt vihaavat tietoa?

23. Kääntykää minun nuhdeltavikseni. Katso, minä vuodatan teille henkeäni, ilmoitan teille sanani.

24. Kun minä kutsuin, te ette siitä piitanneet, kun ojensin kättäni, kukaan ei kuunnellut. Jes. 65:2,66:4; Jer. 7:13

25. Te vieroksuitte kaikkia minun neuvojani ettekä suostuneet minun ojennettavikseni.

26. Niinpä minäkin nauran teidän hädälänne ja pilkkaan, kun tulee se, mitä te kauhistutte, Ps. 2:4,37:13,59:9; Sananl. 3:34

27. kun tulee myrskynä se, mitä te kauhistutte, kun hätänne saapuu kuin rajuilma, kun päälänne tulee vaiva ja ahdistus.

28. Silloin he kutsuvat minua, mutta minä en vastaa, etsivät minua, mutta eivät löydä. Jer. 11:11,14:12; Hes. 8:18; Sak. 7:13

29. Koska he vihasivat tietoa, he eivät valinneet HERRAN pelkoa,

30. eivät suostuneet minun neuvoo- ni, vaan pitivät halpana kaiken nuhte- luni.

31. Niinpä he saavat syödä vaelluk- sensa hedelmää ja saavat kyllänsä omista hankkeistaan.

32. Sillä yksinkertaiset tappaa heidän luopumuksensa, ja tyhmit tuhoaa heidän huolettomuutensa.

33. Mutta joka minua kuulee, saa asua turvassa ja olla rauhassa onnettomuutta pelkäämättä.”

2. LUKU

Viisaus varjelee pahasta

1. Poikani, jos sinä otat minun sanani varteen ja kätket käskyni mieleesi,

2. niin että herkistät korvasi viisaudelle ja taivutat sydämesi ymmärrykseen,

3. jos kutsut avuksi ymmärrystä ja korostat äänesi taidon puolesta,

Jaak. 1:5

4. jos haet sitä kuin hopeaa ja etsit kuin aarretta,

5. silloin pääset ymmärtämään Herran pelon ja löydät Jumalan tuntemisen,

6. sillä Herra antaa viisautta, hänen suustaan lähtee tieto ja ymmärrys.

Job 32:8

7. Oikeamielisille hänellä on tallella menestys ja kilpi nuhteettomasti vaeltaville,

8. niin että hän suojelee oikeuden polut ja varjelee hurskaistensa tien.

9. Silloin sinä ymmärrät vanhurskaiden ja oikeuden, oikeamielisyyden ja kaiken, mikä kuuluu hyvyyden piiriin.

10. Kun viisaus tulee sydämeesi, tieto tulee sielullesi mieluisaksi,

11. harkinta varjelee sinua ja ymmärrys sinua suojelee.

12. Se pelastaa sinut pahuuden tieltä, kavalasti puhuvalta mieheltä,

13. niiltä, jotka ovat hylänneet oikeat polut vaeltaakseen pimeyden teitä,

14. niiltä, jotka iloitsevat pahanteosta, riemuitsevat häijystä kavaluudesta.

15. Heidän polkunsu ovat mutkaiset, ja he joutuvat teillään harhaan.

16. Viisaus pelastaa sinut vieraalta naiselta, toisen vaimolta, sanoillaan liehakoivalta,

Sananl. 6:24,7:5

17. joka on hylännyt nuoruutensa ystävän ja unohtanut Jumalansa liiton.

18. Hänen huoneensa vaipuu kohti kuolemaa, hänen tiensä kulkee vainajien luo.

Sananl. 5:5,7:27

19. Ei palaa kukaan, joka hänen luokseen menee, eikä pääse takaisin elämän poluille.

20. Ota tämä varteen vaeltaaksesi hyvien tietä ja noudattaaksesi vanhurskaitten polkuja,

21. sillä oikeamieliset saavat asua maassa, ja nuhteettomat jäävät siihen jäljelle,

Ps. 37:9; Matt. 5:5

22. mutta jumalattomat hävitetään maasta, ja uskottomat reväistään siitä pois.

Job 18:17; Sananl. 10:7,30

3. LUKU

Viisaus ja jumalanpelko

1. Poikani, älä unohda minun opetustani, sydämesi säilyttäköön minun käskyni:

5. Moos. 8:1,30:16

2. ne kartuttavat sinulle pitkää ikää, elinvuosia ja rauhaa.

3. Laupeus ja uskollisuus älkööt hylätkö sinua. Kiedo ne kaulaasi, kirjoita ne sydämesi tauluun,

Sananl. 6:21,7:3

4. niin saat oikean ymmärryksen ja suosion Jumalan ja ihmisten edessä.

5. Turvaa HERRAAN kaikesta sydämestäsi, älä nojaudu omaan ymmärrykseesi.

1. Aik. 28:9; Sananl. 22:19

6. Tunne hänet kaikilla teilläsi, niin hän sinun polkusi tasoittaa.

7. Älä ole viisas omissa silmissäsi. Pelkää HERRAA ja karta pahaa!

Sananl. 28:26; Jes. 5:21; Room. 12:16

8. Se on terveellistä ruumiillesi ja virkistävää luillesi.

Sananl. 16:24

9. Kunnioita HERRAA antamalla varoistasi ja paras osa kaikesta sados-tasi,

2. Moos. 23:19; 5. Moos. 26:2

10. niin sinun jyväättasi täyttyvät runsaudella ja viini pursuaa kuurnis-tasi.

11. Poikani, älä pidä halpana HERRAN kuritusta äläkä vieroksu hänen ojen-nustaan,

Job 5:17; Hepr. 12:5; Ilm. 3:19

12. sillä jota Herra rakastaa, sitä hän kurittaa niin kuin isä poikaa, joka on hänelle mieluinen.

Sananl. 13:24

13. Autuas se ihminen, joka on löytänyt viisauden, ihminen, joka on tavoittanut ymmärryksen!

14. Parempi on hankkia sitä kuin hopeaa, sen antama hyöty on kultaa arvokkaampi.

Job 28:15;

Sananl. 8:10,16:16

15. Se on kallisarvoisempi kuin helmet, mitkään kalleutesi eivät vedä sille vertaa.

16. Pitkä ikä on sen oikeassa kädesä, vasemmassa rikkaus ja kunnia.

Saanl.8:18,35,9:11

17. Sen tiet ovat suloisia teitä ja kaikki sen polut rauhaisia.

18. Se on elämän puu niille, jotka siihen tarttuvat; onnellisia ne, jotka pitävät siitä kiinni.

Sananl. 11:30

19. HERRA on perustanut maan viisaudella, vahvistanut taivaat ymmärryksellä.

20. Hänen tietonsa avulla syvytyet jakaantuivat, ja pilvet pisaroivat kastetta.

21. Poikani, nämä alkoot häipykö näkyvistäsi: säilytä harkinta ja maltti.

22. Ne ovat elämä sinun sielullesi ja kaunistus sinun kaulallesi.

23. Silloin kuljet tiesi turvallisesti etkä loukkaa jalkaasi.

24. Kun menet maata, et pelkää mitään, kun laskeudut levolle, unesi on makea.

Ps. 4:9,91:5

25. Pääset pelkäämästä äkkikauhiksia ja tuhoa, joka kohtaa jumalattomat.

Ps. 112:7

26. Sinä saat luottaa Herraan; hän varjelee jalkasi tarttumasta ansaan.

Laupeus ja oikeamielisyyt

27. Älä kiellä tarvitsevalta hyvää, jos sen antaminen on sinun vallassasi.

28. Älä sano lähimmäisesi: "Mene nyt ja tule uudelleen, huomenna minä annan sinulle", kun sinulla kuitenkin on.

29. Älä mieli pahaa lähimmäistäsi vastaan, joka asuu lähelläsi luottavaisena.

30. Älä kärejoi syyttä kenenkään kanssa, kun toinen ei ole sinulle pahaa tehnyt.

31. Älä kadehdi väkivaltaista miestä äläkä omaksu yhtäkään hänen teistään,

Ps. 1:1; Sananl. 1:15,4:14

32. sillä Herra inhoaa kieroilijaa, mutta hän on oikeamielisten ystävä.

33. Jumalattoman huoneessa on Herran kirus, mutta vanhurskaitten asuinsijan hän siunaa.

3. Moos. 26:3-13

34. Pilkkajaillle hänkin on pilkallinen, mutta nöyryille hän antaa armon.

Ps. 37:13,59:9; Sananl. 1:26; Jes. 66:2;

1. Piet. 5:5

35. Viisaat perivät kunnian, mutta tyhmien osa on häpeä.

4. LUKU

Viisauden tie

1. Kuulkaa, lapset, isän ojennusta, kuunnelkaa oppiaksenne ymmärrystä.

Sananl. 1:8,13:1

2. Minä annan teille hyviä neuvoja, älkää hylätkö minun opetustani.

3. Olinhan minäkin isäni poika, hento, äitini ainokainen.

3. Moos. 18:5;

1. Aik. 28:9

4. Isäni opetti minua ja sanoi minulle: "Pitäköön sydämesi kiinni minun sanoistani, noudata käskyjäni, niin saat elää.

5. Hanki viisautta, hanki ymmärrystä, älä unohda sanojani äläkä poikkea niistä.

6. Älä hylkää viisautta, niin se varjelee sinua, rakasta sitä, niin se suojelee sinua.

7. Viisauden alkukohta on: hanki viisautta ja kaikella, mitä omistat, hanki ymmärrystä.

8. Arvosta sitä, niin se korottaa sinut. Se tuo sinulle kunniaa, jos suljet sen syliisi.

9. Se painaa päähäsi ihanan seppeleen ja lahjoittaa sinulle kauniin kruunun."

10. Kuuntele, poikani, ja ota sanani varteen, niin elämäsi vuosia on oleva paljon.

11. Minä neuvon sinut viisauden tielle, ohjaan sinut oikeille poluille.

12. Kulkiessasi askeleesi eivät joudu ahtaalle, juostessasi et kompastu.

13. Tartu opetukseen äläkä hellitä, säilytä se huolellisesti, se on sinun elämäsi.

Jumalattomien polku ja vanhurskaitten polku

14. Älä lähde jumalattomien polulle, älä astu pahojen tielle. Ps. 1:1;

Sananl. 1:15,3:31

15. Karta sitä, älä astu sille, poikkea pois ja kulje ohitse.

16. Hehän eivät voi nukkua, elleivät tee pahaa, heiltä menee uni, elleivät ole ketään kaataneet.

17. He syövät leipänään jumalattomuutta, juovat viininään väkivallan tekoja.

18. Mutta vanhurskaitten polku on kuin aamun koitto⁶⁵, joka kirkastuu kirkastumistaan täyteen päivään saakka.

19. Jumalattomien tie on kuin pimeys: he eivät tiedä, mihin kompastuvat.

Varjele sydämesi

20. Poikani, tarkkaa minun puhettani, kallista korvasi sanoilleni.

21. Älkööt ne väistykö silmistäsi, varjele niitä sydämesi sisimmässä,

Sananl. 3:21

22. sillä ne ovat elämä sille, joka ne löytää, ja lääke koko hänen ruumiilleen.

23. Yli kaiken varottavan varjele sydämesi, sillä sieltä elämä lähtee.

24. Poista itsestäsi suun kavaluus ja karkota luotasi valhe.

25. Katsokoot silmäsi suoraan, olkoon katseesi luotu eteenpäin.

26. Tasoita polku jaloillesi, olkoot kaikki sinun tiesi vakaat. Ps. 119:5;

Hepr. 12:13

27. Älä poikkea oikeaan, älä vasempaan, väistäköön jalkasi pahaa.

5. Moos. 5:32; Joos. 1:7

5. LUKU

Varoitus irstaista naisista

1. Poikani, kuuntele minun viisauttani, kallista korvasi ymmärrykselleni.

2. Säilytä harkintakyky, huuillasi säilyköön tieto.

3. Hunajaa valuvat vieraan naisen huulet, hänen suunsa on öljyä liukkaampi. Sananl. 6:24

4. Lopulta hän on karvas kuin koiruoho, terävä kuin kaksiteräinen miekka.

5. Hänen jalkansa kulkevat alas kuolemaan, tuonelaan vetävät hänen askeleensa. Sananl. 2:18,7:27

6. Ei hän käy tasaista elämän polkua, hänen tiensä horjuvat hänen huomaamattaan.

7. Ja nyt, lapset, kuulkaa minua, älkää poiketko sanoistani.

8. Pysy kaukana tuollaisesta, älä lähesty hänen talonsa ovea,

9. ettet antaisi voimaasi muille, vuosiasi armottomalle,

10. ettei sinun voimasi hedelmä ravitsisi vieraita, eikä vaivannäkösi tulos joutuisi toisen taloon

11. ja ettet joutuisi lopulta voihkiamaan ruumiisi ja lihasi riutuessa

12. ja sanomaan: ”Miksi minä vihasin kuritusta ja sydämeni halveksi nuhdetta?

13. Miksi en kuullut neuvojieni ääntä, kallistanut korvaani opettajieni puoleen?

14. Olin joutua peräti turmioon seurakunnan ja kansan keskellä.”

3. Moos. 20:10; 5. Moos. 22:24

Puhtaan rakkauden onni

15. Juo vettä omasta kaivostasi, sitä, mikä omasta lähteestäsi juoksee.

16. Virtaisivatko lähteesi kadulle, vesipurosi toreille?

17. Olkoot ne yksin sinun omasi, älkööt vieraiden sinun kanssasi.

18. Olkoon sinun lähteesi siunattu, iloitse nuoruutesi vaimosta. Saarn. 9:9

19. Armas peura, suloinen vuorikauris! Hänen rintansa sinua aina juovuttakoot, hurmaannu⁶⁶ alati hänen rakkauteensa.

20. Miksi, poikani, eksyisit toisen vai-
moon ja syleilisit vieraan naisen po-
vea?

21. Sillä HERRAN silmien edessä ovat
miehen tiet, hän tarkkaa kaikkia tämän
polkuja.

22. Jumalattoman vangitsevat hänen
rikoksensa, hän takertuu oman syntin-
sä pauloihin. Ps. 9:17

23. Kurittomuuteensa hän kuolee ja
joutuu harhaan suuressa hulluudes-
saan.

6. LUKU

Varoitus takuuseen menosta

1. Poikani, jos olet mennyt takuu-
seen lähimmäisesi puolesta ja lyönyt
kättä vieraan hyväksi,

Sananl. 11:15,17:18,20:16,22:26,27

2. jos olet kietoutunut omiin puheisiin
ja joutunut sanoistasi kiinni,

3. niin tee, poikani, näin, että pelas-
tuisit – oletthan joutunut lähimmäisesi
valtaan: Mene, heittäydy maahan ja
vetoa lähimmäiseesi.

4. Älä suo silmillesi unta äläkä silmä-
luomillesi torkahdusta.

5. Pelastaudu kuin gaselli saalista-
jan käsistä, kuin lintu pyydystäjän an-
sasta.

Laisuus

6. Mene, laiska, muurahaisen luo,
katso sen tapoja⁶⁷ ja viisastu.

Sananl. 12:27,13:4,19:15,20:13,21:25

7. Ei sillä ole johtajaa, ei päällys-
miestä eikä hallitsijaa,

8. mutta silti se hankkii leipänsä ke-
sällä ja kokoaa ruokansa sadonkorjuun
aikana. Sananl. 3:25

9. Kuinka kauan sinä, laiska, ma-
kaat, milloin nousest unestasi?

10. Nuku vielä vähän, torku vähän,
makaa vähän aikaa ristissä käsin,

Sananl. 24:33; Saarn. 4:5

11. niin köyhyys käy päällesi kuin
kuljeksiva rosvo ja puute kuin aseel-
linen mies. Sananl. 20:13

Kavaluus

12. Kelvoton ihminen, perin paha on
se, joka kaikkialla kieroilee,

Sananl. 16:30

13. joka iskee silmää, antaa merkke-
jä jaloillaan, viittoilee sormillaan.

Ps. 35:19, Sananl. 10:10

14. Hän miettii pahaa kavaluus mie-
lessä ja kaiken aikaa rakentaa riitoja.

15. Sen tähden hänen turmionsa tu-
lee äkisti, hänet muserretaan hetkes-
sä, eikä apua ole.

Seitsemän Jumalan inhoamaa asiaa

16. Näitä kuutta HERRA vihaa, seitse-
mää hänen sielunsa inhoaa:

17. ylpeitä silmiä, petollista kieltä, kä-
siä, jotka vuodattavat viatonta verta,

Sananl. 12:22,16:5

18. sydäntä, joka miettii häilyjä juo-
nia, jalkoja, jotka juoksevat kiireesti
pahaan,

19. väärää todistajaa, joka laskette-
lee valheita, ja riidan rakentajaa veljes-
ten välille.

Aviorikoksen mielettömyys

20. Säilytä, poikani, isäsi käsky äläkä
hylkää äitisi opetusta. Sananl. 1:8

21. Pidä ne aina sydämellesi sidot-
tuina, kiedo ne kaulasi ympärille.

Sananl. 3:3,7:3

22. Silloin ne ohjaavat sinua kulkies-
sasi, vartioivat sinua levolle käytyäsi, ja
puhuttelevat sinua herätessäsi.

5. Moos. 6:7; Ps. 1:2

23. Käsky on lamppu, opetus on va-
lo, ja ojentava nuhde on elämän tie.

Ps. 19:9,119:105; 2. Piet. 1:19

24. Ne varjelevat sinut pahalta nai-
selta, vieraan naisen lipevältä kielel-
tä. Sananl. 2:16,5:3,7:5

25. Älä himoitse sydämessäsi hänen
kauneuttaan, älköön hän saako sinua
katseillaan vangituksi.

26. Porttonaisen tähden menee vii-
meinenkin leipä, ja naitu nainen pyy-
dystää kallista sielua.

27. Voiko kukaan kerätä tulta syliinsä
vaatteittensa syttymättä?

28. Voiko kukaan kävellä hiilloksella
jalkojen kärventymättä?

67 6:6. Kirj.: ”teitä”.

29. Samoin käy sen, joka lähestyy lähimmäisensä vaimoa: ei jää rankaisematta kukaan, joka toisen vaimoon kajoaa.

30. Eikö varasta halveksita, vaikka hän olisi varastanut nälissään saadakseen syödä vatsansa täyteen?

31. Kiinni jäätyään hänen on korvattava seitsenkertaisesti, annettava kaikki talonsa varat. 2. Moos. 21:37

32. Joka tekee aviorikoksen, on mieletön; itsensä tuhoaa, joka niin tekee.

33. Hän saa rangaistuksen ja häpeän, eikä hänen häväistystään pyyhitä pois.

34. Sillä mustasukkaisuus nostaa miehen vihan, koston päivänä hän on säälimätön.

35. Hän ei huoli mistään lunastusmaksusta, ei suostu sovintoon, vaikka kuinka lahjaasi lisäisit.

7. LUKU

Varo viettelijätärtä!

1. Poikani, noudata minun sanojani, kätke mieleesi minun käskyni.

2. Noudata käskyjäni, niin saat elää, säilytät opetukseni kuin silmäteräsi.

3. Sido ne sormiisi, kirjoita ne sydämesi tauluun. 2. Moos. 13:16; 5. Moos. 6:8; Sananl. 3:3,6:21

4. Sano viisaudelle: ”Sinä olet sisareni”, kutsu ymmärrystä sukulaisekseksi,

5. että varjeltuisit toisen vaimolta, vieraalta naiselta, joka liukkaasti liehakoitsee. Sananl. 2:16,5:3,6:24

6. Taloni ikkunasta minä katselin ikkuna-aukon läpi

7. ja huomasin yksinkertaisten poikien joukossa nuorukaisen, joka oli vailla ymmärrystä.

8. Hän meni kadun yli kulmauksessa, jossa eräs nainen asui, ja suuntasi kulkunsa naisen asuntoa kohti

9. päivän jo illaksi hämähäyryttyä, pimeässä, yön tultua.

10. Ja katso, nainen tuli häntä vastaan porton puvussa, kavaluus sydämessään.

11. Hän oli rauhaton ja hillitön, hänen jalkansa eivät pysyneet kotona.

12. Milloin hän oli kadulla, milloin torilla, hän väijyi jokaisessa kulmauksessa.

13. Hän tarttui nuorukaiseen, suuteli häntä ja julkeasti katsoen sanoi hänelle:

14. ”Minun oli uhrattava yhteysuhri, tänä päivänä täytin lupaukseni.

15. Sen tähden lähdin ulos sinua vastaan, minä etsin sinua ja olen löytänyt sinut.

16. Olen levittänyt leposijalleni peitteitä, monivärisiä Egyptin liinavaatteita.

17. Vuoteelleni olen pirsskottanut mirhaa, aaloeta ja kanelia.

18. Tule, juopukaamme lemmeistä, nauttikaamme aamuun asti, riemuitkaamme rakkaudesta.

19. Mieheni ei ole kotona, hän lähti pitkälle matkalle.

20. Rahakukkaron hän otti mukaansa. Hän tulee kotiin vasta täydenkuun päiväksi.”

21. Nainen taivutti hänet paljolla houkuttelullaan, vietteli lipevilla huulillaan.

22. Äkkiä poika lähti hänen jälkeensä, niin kuin härkä menee teurastettavaksi, niin kuin kahlehdittu hullu kuritettavaksi,

23. niin kuin satimeen kiiruhtava lintu. Hän ei tiennyt olevansa henkeään kaupalla, kunnes nuoli lävisti hänen maksansa.

24. Sen tähden, poikani, kuulkaa minua, tarkatkaa suuni sanoja. Sananl. 5:4

25. Älköön sinun sydämesi poiketko tuon naisen teille, älä eksy hänen poluilleen.

26. Sillä paljon on surmattuja, hänen kaatamiaan, lukuisasti niitä, jotka hän on tappanut.

27. Hänen talostaan lähtevät tuonelan tiet, ne vievät alas kuoleman kamioihin. Sananl. 2:18,5:5,9:18

8. LUKU

lankaikkinen viisaus kutsuu

1. Eikö viisaus kutsu, eikö ymmärrys anna äänensä kuulua?

2. Kukkuloiden laelle, tien viereen, polkujen risteyksiin hän on asettunut.

3. Porttien luona, kaupungin portilla, oviaukoista hän huutaa:

4. "Teitä minä kutsun, miehet, ihmislapset, kuulkaa minun ääneni.

5. Oppikaa, yksinkertaiset, järkevyyttä, te tyhmät, oppikaa ymmärrystä.

6. Kuulkaa, minä puhun suurista asioista ja aavan huoleni puhumaan sitä, mikä on oikein.

7. Minun suuni tuo julki totuuden, jumalattomuus on huulilleni kauhistus.

8. Kaikki sanani ovat vanhurskaita, niissä ei ole mitään kieroä eikä väärää.

Ps. 119:75,151,160

9. Ne kaikki ovat mutkattomia ymmärtävälle, suoria niille, jotka löytävät tiedon.

10. Ottakaa vastaan minun ojennukseni, älkää hopeaa, ja tietoa mielummin kuin hienointa kultaä.

Job 28:15; Sananl. 3:14,16:16

11. Onhan viisaus parempi kuin helmet, eivät mitkään kalleudet vedä sille vertaa.

12. Minä, viisaus, asun yhdessä järkevyyden kanssa, olen löytänyt tiedon ja harkintakyvyn.

13. Herran pelko on pahan vihaamista. Kopeutta ja ylpeyttä, pahuuden tietä ja kavalaa suuta minä vihaan.

14. Minun luonani on neuvo ja neuvokkuus. Minä olen ymmärrys, minun on voima.

15. Minun avullani kuninkaat hallitsevat ja ruhtinaat säättävät sen, mikä on oikein.

16. Minun avullani päämiehet hallitsevat niin myös ylhäiset ja kaikki maan tuomarit.

17. Minä rakastan niitä, jotka minua rakastavat, ja ne, jotka minua varhain etsivät, löytävät minut.

18. Minun luonani on rikkaus ja kunia, ikivanha varallisuus ja vanhurskaus.

Sananl. 3:16

19. Minun hedelmäni on parempi kuin kulta, kuin puhtain kulta, minun antamani sato parempi kuin parhain hopea.

20. Minä vaellan vanhurskauden polkua, keskellä oikeuden tietä,

21. antaakseni minua rakastaville pysyvän perinnön. Minä täytän heidän aarrekkamionsa.

22. HERRA omisti minut tiensä alussa, muinaisuudessa, ennen kuin hän oli tehnyt mitään.

23. lankaikkisuudesta minä olen ollut, alusta asti, ennen kuin maata olikaan.

24. Ennen kuin oli merten syvyyksiä, ennen runsasvetisiä lähteitä synnyin minä.

25. Ennen kuin vuoret upotettiin paikoilleen, ennen kukkuloita synnyin minä,

26. kun hän ei vielä ollut tehnyt maata eikä mantua, ei maanpiirin tomujen alkuakaan.

27. Kun hän valmisti taivaat, minä olin siinä, kun hän veti piirin syvyyden ylle,

28. kun hän lujitti pilvet korkeudessa, kun syvyyden lähteet saivat voiman,

29. kun hän asetti merelle sen rajat, etteivät vedet nousisi korkeammalle, kuin hän oli säättänyt, kun hän vahvisti maan perustukset,

Job 38:10;

Ps. 24:2,104:9; Jer. 5:22

30. silloin minä olin hänen rinnallaan uskottuna⁶⁸, olin hänen ilonsa päivästä päivään ja iloitsin hänen edessään kaikin ajoin.

31. Minä leikin hänen maanpiirinsä päällä, ja ihastuksenani olivat ihmislapset.

32. Ja nyt, lapset, kuulkaa minua: autuaita ovat ne, jotka noudattavat minun teitäni.

68 8:30. Sanalla *aamoon* on monia merkityksiä: 'hoidokki', 'lemmikki', 'käsityöläinen', 'oppipoika', 'kasvatettava', 'ammattimies', 'mestari'.

33. Ottakaa varteen ojennus, niin viisastutte, älkää lyökö sitä laimin.

34. Autuas se ihminen, joka kuulee minua, joka valvoo minun ovillani päivästä päivään, vartioi minun oveni pie-
liä!

35. Joka minut löytää, löytää elämän ja saa osakseen HERRAN suosion.

Sananl. 3:16; 1.Joh.5:11

36. Mutta joka eksyy minusta, saa vahingon sielulleen. Kaikki, jotka minua vihaavat, rakastavat kuolemaa.”

Matt. 16:26

9. LUKU

Viisaus kutsuu pitoihinsa

1. Viisaus on rakentanut talonsa, veistänyt seitsemän pylvästään.

2. Hän on teuraansa teurastanut, viininsä sekoittanut ja myös pöytänsä kattanut.

3. Hän on lähettänyt palvelustyttön-
sä kuuluttamaan kutsua kaupungin korkeimmilta paikoilta:

4. ”Joka on yksinkertainen, poiket-
koon tänne.” Niille, joilta puuttuu ymmärrystä, hän sanoo:

5. ”Tulkaa syömään minun leipääni ja juomaan viiniä, jonka olen itse sekoittanut.

6. Hylätkää yksinkertaisuus, niin saatte elää, ja astukaa ymmärryksen tielle.”

Herran pelko on viisauden alku

7. Joka pilkkaajaa ojentaa, saa häväistyksen vastaansa ja solvauksen se, joka jumalatonta nuhtelee. Matt. 7:6

8. Älä nuhtelee pilkkaaajaa, ettei hän sinua vihaisi. Nuhtelee viisasta, niin hän rakastaa sinua.

9. Anna viisaalle opetusta, niin hän yhä viisastuu, anna vanhurskaalle tietoa, niin hän oppii lisää. Matt. 13:12

10. Herran pelko on viisauden alku, Pyhimmän tunteminen on ymmärrys-tä. Job 28:28; Ps. 110:10; Sananl. 1:7

11. Viisaus lausuu: ”Minun avullani päiväsi enenevät ja elämäsi vuodet jatkuvat. Sananl. 3:16,4:10,8:35

12. ”Jos olet viisas, olet omaksi hyväksesi viisas. Jos olet pilkkaaaja, saat sen yksin kestää.”

Tyhmyys houkuttelee

13. Tyhmä nainen on meluisa, yksin-kertainen, ei hän mitään tiedä.

14. Hän istuu talonsa ovella istuimel-
la, kaupungin korkeimmalla paikalla,

15. kutsumassa tien kulkijoita, jotka kulkevat polullaan suoraan:

16. ”Joka on yksinkertainen, poiket-
koon tänne.” Sille, jolta puuttuu ymmär-
rystä, hän sanoo:

17. ”Varastettu vesi on makeaa, sa-
lassa syöty leipä maistuu hyvältä.”

Sananl. 5:15,20:17

18. Eikä toinen tiedä, että siellä on haamuja hänen kutsuvieraina tuon-
nelan laaksoissa. Sananl. 2:18,7:27

LYHYITÄ SANANLASKUJA ELÄMÄN ERI ALOILTA

10. LUKU

1. Salomon sananlaskut. Viisas poi-
ka on isälleen iloksi, tyhmä poika on
äidilleen murheeksi.

Sananl. 15:20,17:21,25,19:13,23:24,29:3

2. Jumalattoman aarteista ei ole
hyötyä, mutta vanhurskaus pelastaa
kuolemasta. Sananl. 11:4; Hes. 7:19

3. HERRA ei salli vanhurskaan nähdä
nälkää, mutta jumalattomien halun hän
torjuu.

4. Köyhtyy, joka veltosti käyttää kät-
tään, mutta ahkerien kädet tuottavat
rikkautta. Sananl. 12:4,27,13:4,19:15,20:13

5. Viisas poika kokoaa kesällä, kel-
voton poika nukkuu korjuuajkana.

Sananl. 6:8

6. Siunaukset tulevat vanhurskaan
pään päälle, mutta jumalattomien
suussa piilee väkivalta. Ps. 27:12;
Sananl. 10:11

7. Vanhurskaan muisto on siunauk-
seksi, mutta jumalattomien nimi la-
hoaa. Ps. 37:9,22,28,38

8. Viisassydäminen ottaa käskyt var-
teen, mutta typerähuulinen tuhoutuu.

9. Vilpittömästi vaeltava kulkee turvassa, mutta joka tiellään mutkittelee, tulee ilmi.

10. Joka silmää iskee, saa aikaan tuskaa, ja huuliltaan typerä poljetaan maahan. Sananl. 6:13,16:30

11. Vanhurskaan suu on elämän lähde, mutta jumalattomien suussa piilee väkivalta. Ps. 37:30

12. Viha virittää riitoja, mutta rakkaus peittää kaikki rikkomukset. Sananl. 17:9; Jaak. 5:20; 1. Piet. 4:8

13. Ymmärtävän huulilta löytyy viisaus, mutta joka on ymmärrystä vailla, sille vitse selkään! Sananl. 19:29,20:30,26:3

14. Viisaat kätkevät tietonsa, mutta typerän suu tuottaa pikaisen turmion. Sananl. 12:23

15. Rikkaan omaisuus on hänen vahva kaupunkinsa, mutta vähävaraisten köyhyys on heidän turmionsa. Sananl. 18:11

16. Vanhurskaan työ koituu elämäksi, jumalattoman voitto synniksi.

17. Elämän tien kulkija ottaa ojenuksen huomioon, mutta nuhteet hylkäävä eksyy. Sananl. 13:1,18

18. Joka vihansa peittää, sen huulilla on valhe, ja joka parjausta levittää, on tyhmä.

19. Missä on paljon sanoja, sieltä ei syntiä puutu, mutta joka huulensa hilitsee, on taitava.

20. Vanhurskaan kieli on hienointa hopeaa, jumalattomien äly ei ole paljon arvoinen.

21. Vanhurskaan huulet kaitsevat monia, mutta typerät kuolevat mielettömyyteensä.

22. HERRAN siunaus rikkaaksi tekee, oma vaiva ei siihen mitään lisää. Ps. 127:2

23. Tyhmälle on huvia ilkityön teko mutta ymmärtävälle miehelle viisaus. Sananl. 15:21

24. Mitä jumalaton pelkää, se häntä kohtaa, mitä vanhurskaat kaipaavat, se heille annetaan.

25. Myrskyn mentyä jumalatonta ei enää ole, mutta vanhurskaalla on iankaikkinen perustus. Ps. 37:36; 2. Tim. 2:19

26. Kuin etikka hampaille ja savu silmille on laiska lähettäjilleen.

27. HERRAN pelko elinpäiviä jatkaa, mutta jumalattomien vuodet hupenevat. Ps. 55:24

28. Vanhurskaitten odotus johtaa iloon, mutta jumalattomien toivo hukkuu. Ps. 112:10; Sananl. 11:23

29. HERRAN johdatus on nuhteettoman turva, mutta väärintekijöille se on turmioksi.

30. Vanhurskas ei ikinä horju, mutta jumalattomat eivät saa asua maassa. Ps. 37:28,112:6; Sananl. 2:22,14:11

31. Vanhurskaan suu kantaa viisauden hedelmää, mutta kavala kieli leikataan pois. Ps. 37:30; Jes. 57:19

32. Vanhurskaan huulet tietävät, mikä on Herralle mieleen, mutta jumalattomien suu on pelkkää kavaluutta.

11. LUKU

1. Väärä vaaka on HERRALLE iljetys, mutta täysipainoinen punnus on hänelle mieleen. 3. Moos. 19:35,36; 5. Moos. 25:13–16; Sananl. 20:10,23

2. Minne röyhkeys tulee, sinne tulee häpeäkin, mutta nöyrien luona on viisaus. Sananl. 16:18,18:12

3. Oikeamielistä ohjaa hänen nuhteettomuutensa, mutta uskottomat tuhoaa heidän kieroutensa.

4. Ei auta omaisuus vihan päivänä, mutta vanhurskaus pelastaa kuolemasta. Sananl. 10:2; Hes. 7:19

5. Nuhteettoman vanhurskaus taivuttaa hänen tiensä, mutta jumalaton sortuu jumalattomuuteensa.

6. Oikeamieliset pelastaa heidän vanhurskautensa, uskottomat vangitse heidän himonsa. Sananl. 5:22,12:13,13:6

7. Jumalattoman ihmisen kuollessa hukkuu toivo, ja pahantekijöiden odotus raukeaa tyhjiin.

8. Vanhurskas pelastetaan hädästä, ja jumalaton joutuu hänen sijaansa. Sananl. 21:18

9. Jumalaton turmelee suullaan lähimmäisensä, mutta ymmärrys on vanhurskaiden pelastus.

10. Vanhurskaiden onnesta kaupunki iloitsee, ja jumalattomien tuhoutumisesta syntyy riemu.

11. Oikeamielisten siunauksesta kaupunki kohoaa, mutta jumalattomien suu sen hajottaa.

12. Vailla ymmärrystä on se, joka halveksii lähimmäistään, mutta ymmärtäväinen mies on vaiti.

13. Panettelijana kulkeva ilmaisee salaisuuden, mutta se, jolla on luotettava henki, kätkee asian.

Sananl. 20:19,25:9

14. Missä ohjausta ei ole, kansa sortuu, mutta neuvonantajien runsaus tuo menestyksen.

Sananl. 15:22,20:18

15. Pahoin käy sen, joka menee taikuuseen vieraan puolesta, mutta se, joka vihaa kädenlyöntiä, voi olla huoleton.

Sananl. 6:1,17:18,20:16

16. Viehättävä nainen saa kunniaa, ja vallanpitäjät saavat rikkautta.

17. Armelias mies tekee hyvää itselleen, mutta armoton syöksee itsensä onnettomuuteen.

18. Jumalaton hankkii pettevää voittoa, mutta joka vanhurskautta kylvää, saa pysyvän palkan.

Sananl. 22:8; Hoos.10:12

19. Joka on vakaa vanhurskaudessa, saa elämän, mutta pahaa tavoitteleva saa kuoleman.

20. Väärämieliset ovat HERRALLE iljetys, mutta nuhteettomasti vaeltaviin hän mieltyy.

21. Totisesti⁶⁹, paha ei jää rankaisematta, mutta vanhurskaiden siemen pelastuu.

Sananl. 16:5,21:30

22. Kultarengas sian kärsässä on kaunis nainen vailla ymmärrystä.

23. Vanhurskaiden kaipuusta koituu vain hyvää, jumalattomien toivo johtaa vihaan.

Sananl. 10:28

24. Toinen jakaa omastaan ja saa yhä lisää, toinen säästää yli kohtuuden ja on aina vain puutteessa.

25. Sielu, joka jakaa siunausta, tulee ravituksi, ja joka muita virvoittaa, se itsekin virvoittuu.

26. Joka viljan pitää takanaan, sitä kansa kiroaa, mutta joka viljan antaa kaupaksi, sen pään päälle tulee siunaus.

27. Hyvään pyrkivä etsii sitä, mikä on Jumalalle mieleen, mutta joka pahaa suunnittelee, sitä se kohtaa.

28. Rikkauteensa luottava kukistuu, mutta vanhurskaat viheriövät kuin lehvä.

Ps. 1:3; Sananl. 14:11

29. Talonsa rappiolle laskeva perii tuulta, typerä joutuu viisaan orjaksi.

30. Vanhurskaan hedelmä on elämän puu, ja viisas voittaa sieluja.

Sananl. 3:18

31. Katso, vanhurskas saa palkan maan päällä, saati sitten jumalaton ja syntinen.

1. Piet. 4:17

12. LUKU

1. Joka rakastaa tietoa, rakastaa varoitusta, mutta järjetön on se, joka vihaa nuhdetta.

Sananl. 13:1,18,15:5

2. Hyvä saa osakseen HERRAN SUOSION, mutta juonittelijan hän tuomitsee syylliseksi.

3. Ihminen ei kestä jumalattomuuden varassa, mutta vanhurskaan juuri on horjumaton.

4. Kelpo vaimo on miehensä kruunu, mutta kunnoton on kuin mätä hänen luissaan.

Sananl. 31:10

5. Vanhurskaitten ajatukset ovat oikeita, jumalattomien suunnitelmat petollisia.

6. Jumalattomien puheet väijyvät verta, mutta oikeamieliset pelastaa heidän suunsa.

7. Jumalattomat hävitetään, eikä heitä enää ole, mutta vanhurskaitten suku pysyy.

8. Ymmärryksensä mukaan miestä kiitetään, mutta nurjasydämistä halveksitaan.

9. Parempi halpa-arvoinen, jolla on palvelija, kuin ylvästelijä, joka on vailla leipää.

69 11:21. Hepr. sanonta *jad lejad*, käsi kädelle, on eräänlainen vannottus: "minä lupaan, että ..."

10. Vanhurskas tietää, mitä hänen karjansa kaipaa, mutta jumalattomien sydän on armoton.

11. Joka viljelee maataan, saa kyliksi leipää, mutta tyhjän tavoittelija on mieltä vailla. Sananl. 28:19

12. Jumalaton himoitsee pahojen saalista, mutta vanhurskaiden juuri on antoisa.

13. Huulten rikkomuksessa on paha ansa, mutta vanhurskas pääsee hädestä. Sananl. 5:22

14. Suunsa hedelmästä mies saa kyllikseen hyvää, ihmisen eteen kiertävät hänen kättensä työt.

Sananl. 13:2; Matt. 16:27; 2. Kor. 5:10

15. Typerän tie on hänen omissa silmissään oikea, mutta neuvoa kuunteleva on viisas.

16. Typerän suuttumus tulee heti ilmi, mutta järkevä peittää häpeänsä.

17. Toden puhuja lausuu sitä, mikä on oikein, mutta valheellinen todistaja puolustaa petosta. Sananl. 6:19,14:5

18. Moni viskoo sanoja kuin miekanpistoja, mutta viisaitten kieli on lääke.

19. Se, jonka huulet puhuvat totta, pysyy iäti, mutta se, jonka kieli puhuu valhetta, vain hetkisen.

20. Jotka pahaa miettivät, niillä on mielessä petos, mutta jotka rauhaan neuvovat, niille tulee ilo.

21. Ei kohtaa turmio vanhurskasta, mutta jumalattomat saavat onnettomuutta täysin määrin. Ps. 91:10

22. Valheelliset huulet ovat iljetys HERRALLE, mutta uskollisesti toimivat ovat hänelle mieleen. Sananl. 6:16,11:20

23. Järkevä ihminen kätkee tiedon, mutta tyhmien sydän huutaa julki tyyperyyttä. Sananl. 10:14,13:16

24. Ahkerien käsi saa hallita, mutta veltto joutuu pakkotyöhön.

Sananl. 10:4,13:4,19:15

25. Huoli painaa alas miehen mielen, mutta hyvä sana sen ilahduttaa.

26. Vanhurskas opastaa lähimmäistään, mutta jumalattomat eksyttää heidän oma tiensä.

27. Veltto ei saa paistetuksi saalistaan, mutta ahkeruus on ihmiselle arvokas omaisuus.

28. Vanhurskauden polulla on elämä, sillä tiellä kulkeminen ei ole kuolemassi.

13. LUKU

1. Viisas poika kuuntelee isän ojenusta, mutta pilkkaaja ei ota nuhdetta kuullakseen. Sananl. 10:17,12:1,15:5

2. Suunsa hedelmästä ihminen saa nauttia hyvää, mutta uskottomilla on halu väkivaltaan. Sananl. 12:14,18:20

3. Joka pitää suunsa kurissa, säilyttää henkensä, mutta avosuinen joutuu turmioon. Sananl. 21:23

4. Laiskan sielu kaipaa mutta ei saa mitään, ahkerat tulevat ravituiksi.

Sananl. 10:4,12:24,27,19:15,21:5

5. Vanhurskas vihaa valhepuhetta, mutta jumalattoman vaellus on iljettävää ja häpeällistä.

6. Vanhurskaus varjelee nuhteettomasti vaeltavan, mutta jumalattomuus syöksee syntisen maahan.

7. Toinen on olevinaan rikas omistamatta mitään, toinen köyhä, vaikka hänellä on paljon omaisuutta.

8. Mies joutuu antamaan rikkautensa henkensä lunnaiksi, mutta köyhän ei tarvitse kuunnella uhkailua.

9. Vanhurskaiden valo loistaa iloisesti, mutta jumalattomien lamppu sammuu. Sananl. 20:20,24:20

10. Ylimielisyys tuottaa pelkkää riitaa, mutta viisaus on niillä, jotka noudattavat neuvoja.

11. Helposti saatu omaisuus hupeenee, mutta joka vähin erin kokoaa, saa sen karttumaan. Sananl. 20:21

12. Pitkittynyt odotus tekee sydämen sairaaksi, mutta täytynyt halu on elämän puu.

13. Joka sanaa halveksii, joutuu tuhoon, joka käskyä pelkää, se palkitaan. 1. Sam. 2:30; Sananl. 16:20

14. Viisaan opetus on elämän lähde kuoleman ansojen välttämiseksi.

Sananl. 10:11,14:27,18:4

15. Hyvä ymmärrys tuo suosiota, mutta petturien tie on kova.

Sananl. 12:8

16. Jokainen järkevä toimii taitavasti, mutta tyhmä levittää typeryyttä.

Sananl. 15:2

17. Jumalaton sanansaattaja suistuu turmioon, mutta uskollinen lähettiläs on kuin lääke.

18. Kuria vierovalle köyhyys ja häpeä, mutta nuhdetta noudattavalle kunia.

Sananl. 10:17

19. Tyydytetty halu on sielulle mielui-
nen, pahan karttaminen tyhmillä kau-
histus.

20. Vaella viisaiden kanssa, niin vii-
sastut, tyhmien kumppanin käy huo-
nosti.

21. Synnintekijöitä vainoaa onnetto-
muus, mutta vanhurskaat saavat pal-
kakseen onnen.

22. Hyvä ihminen jättää perinnön
lapsenlapsillekin, mutta syntisen varat
talletetaan vanhurskasta varten.

23. Köyhien uudismaa tuottaa run-
saan ruuan, mutta moni joutuu tuhoon,
kun oikeus ei vallitse.

24. Joka vitsaa säästää, vihaa las-
taan, joka häntä rakastaa, kurittaa
häntä ajoissa.

Sananl. 3:12,19:18,22:15,23:13,29:15

25. Vanhurskas saa syödä kyllik-
seen, mutta jumalattoman vatsa jää
vajaaksi.

14. LUKU

1. Vaimojen viisaus talot rakentaa,
mutta typeryytensä ne omin käsin purkaa.

Sananl. 12:4,19:14,31:10

2. Joka vaeltaa suoraan, se pelkää
HERRAA, mutta joka mutkittelee tiellään,
halveksii häntä.

3. Typerän suussa on vitsa hänen
ylpeydelleen, mutta viisaita vartioivat
heidän huulensa.

4. Missä härkiä puuttuu, siellä syöt-
tökauppa on tyhjä; runsas sato saa-
daan härän voimalla.

5. Uskollinen todistaja ei valehtelee,
mutta väärä todistaja laskettelee val-
heita.

Sananl. 6:19,12:17,14:25

6. Pilkkaaaja etsii turhaan viisautta,
mutta ymmärtävälle tiedon saaminen
on helppoa.

7. Lähde pois tyhmän miehen luota,
hänen huuliltaan et tietoa saa.

8. Järkevän viisautta on tarkata
omaa vaellustaan, mutta tyhmien ty-
peryys on petosta.

9. Typeriä pilkkaa heidän syyllisyy-
tensä, mutta oikeamielisten keskellä
on Jumalan suosio.

10. Sydän tuntee oman surunsa, ei-
kä sen iloon saa vieras sekaantua.

11. Jumalattoman talo hävitetään,
mutta oikeamielisten maja kukoistaa.

Sananl. 10:30,11:28,12:7,21

12. Miehen mielestä voi tie olla oi-
kea, vaikka se lopulta on kuoleman
tie.

Sananl. 16:25

13. Nauraessakin voi sydän kärsiä ja
ilo päättyä murheeseen.

14. Se, jolla on luopunut sydän, saa
tyydytyksen omista teistään ja hyvä
mies omistaan.

Sananl. 1:31

15. Yksinkertainen uskoo joka sa-
nan, mutta järkevä tarkkaa askeleitaan.

16. Viisas pelkää ja karttaa pahaa,
mutta tyhmä on ylimielinen ja luotta-
vainen.

Job 1:1; Sananl. 28:14

17. Äkkipikainen tekee typeryyksiä,
ja juonittelija tulee vihatuksi.

Sananl. 12:16,16:32; Jaak. 1:20

18. Yksinkertaiset saavat typeryyden
perinnökseen mutta järkevät tiedon
kruunukseen.

19. Pahojen täytyy kumartua hyvien
edessä ja jumalattomien vanhurskaan
porteilla.

20. Köyhää vihaa hänen kumppa-
ninsakin, mutta rikasta rakastavat mo-
net.

Sananl. 19:4,7

21. Syntiä tekee, joka lähimmäistään
halveksii; autuas se, joka kurjaa armah-
taa.

Sananl. 11:12

22. Eivätkö eksy ne, jotka miettivät
pahaa? Armo ja uskollisuus niille, jotka
miettivät hyvää.

23. Kaikesta vaivannäöstä on hyötyä
mutta huulten höpinästä vain vahin-
koa.

Sananl. 21:5

24. Viisaiden kruunu on heidän rik-kautensa, mutta tyhmien typeryyks on älyttömyyttä.

25. Uskollinen todistaja pelastaa elä-män, mutta valheita lasketteleva on täynnä petosta.

26. HERRAN pelossa on vahva var-muus, turva vielä lapsillekin.

27. HERRAN pelko on elämän lähde kuoleman ansojen välttämiseksi.

Sananl. 13:14

28. Kansan paljous on kuninkaan kunnia, väen vähyys ruhtinaan turmio.

29. Pitkämielisellä on paljon ymmär-rystä, mutta äkkipikainen tuo julki mie-lettömyyttä.

30. Levollinen sydän on ruumiille elä-mäksi, mutta kiihko on mätä luissa.

Saarn. 10:4

31. Joka sortaa vähäosaista, herjaa hänen Luojaansa, mutta Luojaa kunnioittaa se, joka armahtaa köyhää.

Sananl. 17:5,22:2

32. Jumalaton syöstään omaan pa-huuteensa, mutta vanhurskas on kuol-lessaankin turvattu.

33. Ymmärtävän sydämeen asettuu viisaus, tyhmien keskellä se tekee it-sensä tunnetuksi.

34. Vanhurskaus kansan korottaa, mutta synty on kansakuntien häpeä.

35. Taitava palvelija saa kuninkaan suosion mutta kunnoton hänen vihan-sa.

15. LUKU

1. Lempeä vastaus taltuttaa kiukun, mutta loukkaava sana nostaa vihan.

1. Sam. 25:23–34; Sananl. 25:15

2. Viisaiden kieli puhuu tietoa taita-vasti, mutta tyhmien suu suoltaa type-ryyksiä.

3. HERRAN silmät näkevät joka paik-kaan, ne pitävät silmällä hyviä ja pa-hoja.

4. Lääkitsevä kieli on elämän puu, mutta kielen vilpillisyys haavoittaa mie-len.

5. Typerä pitää halpana isänsä ojen-nuksen, mutta joka nuhdetta noudat-taa, on järkevä.

Job 31:4,34:21;
Sananl. 5:21

6. Vanhurskaan talossa ovat suuret aarteet, mutta jumalattoman saalis jou-tuu tuhoon.

Sananl. 3:33

7. Viisaiden huulet levittävät tietoa, mutta tyhmien sydän ei ole vakaa.

8. Jumalattomien uhrin ovat HERRALLE iljetys, mutta oikeamielisten rukoukset ovat hänelle mieluisia.

Sananl. 21:27;

Jes. 1:11; Jer. 6:20

9. Jumalattoman tie on HERRALLE il-jetys, mutta vanhurskauteen pyrkivää hän rakastaa.

Sananl. 11:20

10. Kova kuritus tulee sille, joka hyl-kää oikean tien; joka nuhdetta vihaa, on kuoleman oma.

11. HERRA näkee tuonelan ja kadotuk-sen, saati sitten ihmislasten sydämet.

12. Pilkkaja ei pidä siitä, että häntä nuhdellaan, viisaiden luo hän ei me-ne.

Sananl. 9:7

13. Iloinen sydän kaunistaa kasvot, mutta sydämen tuskassa mieli on mur-tunut.

Sananl. 17:22,18:14

14. Ymmärtävän sydän etsii tietoa, mutta tyhmien suu suosii typeryyttä.

15. Puutteenalaiselle ovat pahoja kaikki päivät, mutta hyvä mieli on kuin alituiset pidot.

16. Parempi vähän HERRAN pelossa kuin runsaat varastot levottomuudes-sa.

Ps. 37:16; Sananl. 17:1

17. Parempi vihannesruoka rakkaus-dessa kuin syöttöhärkä vihassa.

18. Kiivas mies aloittaa kiistan, mutta pitkämielinen saa riidan loppumaan.

Sananl. 10:12,26:21,29:22

19. Laiskan tie on kuin piikkinen pen-sasaita, mutta oikeamielisten polku on raivattu.

20. Viisas poika on isälleen iloksi, mutta tyhmä ihminen halveksii äitiään.

Sananl. 10:1,17:21,25

21. Typeryyks on ilo sille, joka on vail-la ymmärrystä, mutta ymmärtävä mies kulkee suoraan.

22. Hankkeet sortuvat siellä, missä neuvonpito puuttuu, mutta toteutuvat siellä, missä on runsaasti neuvonan-tajia.

Sananl. 11:14,24:6

23. Mies saa ilon suunsa vastauksesta. Kuinka hyvä onkaan oikeaan aikaan sanottu sana! Sananl. 25:11

24. Taitava käy elämän tietä ylöspäin välttääkseen tuonelan, joka on alhaalla.

25. Ylpeiden huoneen HERRA hajottaa, mutta lesken rajan hän vahvistaa. Luuk. 1:51; 1. Piet. 5:5

26. Pahan ihmisen hankkeet ovat HERRALLE iljetys, mutta lempeät sanat ovat puhtaita.

27. Väärän voiton tavoittelija saattaa huoneensa turmioon, mutta joka lahjuksia vihaa, saa elää. Saarn. 7:7; Hab. 2:9

28. Vanhurskaan sydän miettii mitä vastata, mutta jumalattomien suu suoltaa pahuutta.

29. HERRA on kaukana jumalattomista, mutta vanhurskaiden rukouksen hän kuulee.

30. Valoisa katse ilahduttaa sydämen, hyvän sanoman kuuleminen vahvistaa luita.

31. Se, jonka korva kuuntelee terveellistä nuhdetta⁷⁰, saa asua viisaisten keskellä.

32. Joka ei välitä ojennuksesta, halveksii omaa elämänsä, mutta joka kuuntelee nuhdetta, hankkii ymmärrystä. Sananl. 8:35

33. HERRAN pelko on kuri viisauteen, kunnian edellä käy nöyryys.

Sananl. 16:18,18:12,22:4,29:23

16. LUKU

1. Ihminen suunnittelee mielessään, mutta kielen vastaus tulee Herralta.

Sananl. 19:21; Jer. 10:23

2. Kaikki miehen tiet ovat hänen omissa silmissään puhtaat, mutta Herra tutkii henget. Sananl. 21:2

3. Heitä työsi HERRAN haltuun, niin sinun hankkeesi menestyvät.

Ps. 37:5,55:23

4. Kaiken on HERRA tehnyt tarkoitustaan varten, myös jumalattoman onnettomuuden päivän varalle.

5. Jokainen ylvästelijä on HERRALLE kauhistus: totisesti⁷¹, sellainen ei jää rankaisematta. Sananl. 6:16,11:21,15:25

6. Armolla ja uskollisuudella rikos sovitetaan, ja Herran pelko pitää pahan loitolla.

7. Jos miehen tiet ovat HERRALLE mieleen, Herra saattaa vihamiehetkin sovintoon hänen kanssaan.

8. Parempi vähän vanhurskaudessa kuin suuret voitot vääryydessä.

Sananl. 15:16,17:1

9. Sydämessään ihminen suunnittelee tiensä, mutta Herra ohjaa hänen askeleensa. Sananl. 19:21,20:24

10. Kuninkaan huulilla on jumalallisen ratkaisun, hänen suunsa ei petä, kun hän tuomitsee.

11. Oikea puntari ja vaaka ovat HERRAN, hänen tekoaan ovat kaikki painot kukkarossa.

12. Jumalattomuuden harjoittaminen on kuninkaille kauhistus, sillä vanhurskaudesta valtaistuin vahvistuu.

Sananl. 20:28,25:5,29:4,14

13. Vanhurskaat huulet ovat kuninkaille mieleen, oikein puhuvaa he rakastavat. Sananl. 22:11

14. Kuninkaan viha on kuoleman sanansaattaja, mutta viisas mies sen lepyttää.

15. Kuninkaan kasvojen valoisuus on elämäksi, hänen suosionsa on kuin keväinen sadepilvi.

16. Kuinka paljon parempi onkaan hankkia viisautta kuin kultaa! Parempi on hankkia ymmärrystä kuin hopeaa. Job 28:15, Sananl. 3:14, 8:10, 19

17. Oikeamielisten tie kiertää pahan, henkensä säilyttää, kun pitää huolta vaelluksestaan.

18. Kukistumisen edellä käy ylpeys, kompastumisen edellä ylimielisyys.

Sananl. 11:2,18:12

19. Parempi vaatimattomana köyhien parissa kuin jakamassa saalista ylpeiden kanssa.

20. Joka painaa mieleensä sanan, se löytää onnen. Autuas se, joka turvaa Herraan!

Sananl. 13:13

21. Jolla on viisas sydän, sitä sano-taan ymmärtäväksi, ja puheen miellyt-tävyys antaa opetukselle tehoa.

22. Ymmärrys on omistajalleen elä-män lähde, mutta typeryys on tyhmälle kuritus.

23. Viisaan sydän tekee hänen suun-sa taitavaksi ja antaa tehoa hänen huultensa opetukselle.

24. Lempeät sanat ovat kuin valuva hunaja: makeita sielulle ja lääkettä luil-le.

25. Miehen mielestä tie voi olla oi-kea, vaikka se lopulta on kuoleman tie. Sananl. 14:12

26. Työmiehen nälkä tekee työtä hänen hyväkseen, sillä oma suu ajaa häntä työhön.

27. Kelvoton mies suunnittelee pa-haa, hänen huulillaan on kuin polttava tuli.

28. Juonitteleva mies saa aikaan ri-i-dan, ja panettelija erottaa ystävykset. Sananl. 18:6,20:3

29. Väkivallan mies houkuttelee lä-himmäistään ja johtaa hänet tielle, joka ei ole hyvä.

30. Joka silmillään kyräilee, sillä on mielessään kavaluus; joka huulensa yhteen puristaa, sillä on paha mieles-sä. Sananl. 6:13,10:10

31. Harmaat hapsset ovat kunnian kruunu; se saadaan vanhurskauden tiellä.

32. Kärsivällinen on parempi kuin sankari ja mielensä hillitsevä parempi kuin kaupungin valloittaja.

33. Helmassa pudistellen arpa hei-tetään, mutta jokainen ratkaisu tulee Herralta.

17. LUKU

1. Parempi kuiva leivänkannikka rauhasa kuin talo täynnä paistilihaa riidassa. Sananl. 15:16,16:8

2. Taitava palvelija hallitsee kelvo-tonta poikaa ja saa veljesten rinnalla osan perinnöstä.

3. Hopealle sulatin, kullalle uuni, mutta sydämet koettelee Herra.

4. Paha kuuntelee ilkeitä puheita, petollinen⁷² tarkkaa vahingollista kieltä.

5. Joka köyhää pilkkaa, se herjaa hänen Luojaansa, joka onnettomuu-desta iloitsee, ei jää rankaisematta. Sananl. 14:31

6. Vanhusten kruunu ovat lastenlap-set, ja isät ovat lasten kunnia.

7. Ei sovi houlelle suuret sanat, saati sitten jalosukuiselle valheen pu-huminen.

8. Lahjus on käyttäjänsä silmissä ihana kivi: kääntyyppä hän minne ta-hansa, hän menestyy. Sananl. 18:16,21:14

9. Joka rikkomuksen peittää, se vaa-lii rakkautta, mutta joka asioita kaive-lee, se joutuu eroon ystävästään. Sananl. 10:12

10. Nuhde tehoaa ymmärtäväiseen paremmin kuin sata lyöntiä tyhmään.

11. Vain kapinaa hankkii paha ihmi-nen, mutta häntä vastaan lähetetään armoton sanansaattaja.

12. Kohdatkoon miestä karhu, jolta on riistetty pennut, mutta älköön tyhmä typeryydessään.

13. Joka hyvän pahalla palkitsee, sen kodista ei onnettomuus väisty. Room. 12:17; 1. Tess. 5:15; 1. Piet. 3:9

14. Kiistan aloittaminen on kuin päästäisi vedet valloilleen – luovu siitä, ennen kuin riita puhkeaa.

15. Julistaa syyllinen syyttömäksi tai syytön syylliseksi, kumpikin on Herralle iljetys. 5. Moos. 25:1; Jes. 5:23; Hes. 13:19

16. Mitä hyötyä on rahasta tyhmän käsissä? Viisauden hankkimiseen hä-nellä ei ole ymmärrystä.

17. Ystävä rakastaa kaikkina aikoi-na, ja veli on syntynyt avuksi hädäs-sä. Sananl. 18:24

18. Vailla ymmärrystä on mies, joka lyö kättä ja menee takuuseen toisen puolesta. Sananl. 6:1,11:15,20:16,22:26

19. Joka riitaa rakastaa, se rakastaa rikkomusta. Joka porttinsa korottaa, se etsii tuhoa. Sananl. 16:18,18:12

20. Kieroilija ei löydä onnea, kavala-kielinen suistuu onnettomuuteen.

72 17:4. Kirj.: "valhe" tai "petollisuus".

21. Tyhmä on murheeksi siittäjälleen, houkan isä on iloa vailla.

22. Iloinen sydän on terveydeksi, mutta murtunut mieli kuivattaa luut.

Sananl. 15:13,18:14

23. Jumalaton ottaa lahjuksen povesta vääristääkseen oikeuden tiet.

24. Ymmärtäväisen kasvoilla on viisauts, mutta tyhmän silmät harhailevat maailman rantaa.

25. Tyhmä poika on isälleen harmiksi ja synnyttäjälleen katkeraksi murheeksi.

26. Paha jo sekin, jos syytöntä sakoetaan, kovin kohtuutonta, jos jaloja lyödään.

27. Joka säästää sanojaan, on taitava, ja rauhallisella miehellä on ymmärrystä.

Sananl. 10:19

28. Typeräkin käy viisaasta, jos on vaiti; joka huulensa sulkee, on ymmärtäväinen.

18. LUKU

1. Eriseurainen noudattaa omia pyyteitään, kaikin neuvoin hän haastaa riitaa.

2. Tyhmä ei pyri ymmärrykseen, vaan oman mielipiteensä julki tuomiin.

3. Minne jumalaton tulee, sinne tulee halveksuntakin ja häpeällisen elämän mukana häväistys.

Sananl. 11:2

4. Syviä vesiä ovat sanat miehen suusta, ne ovat virtaava puro ja viisauden lähde.

Sananl. 13:14,20:5

5. Ei ole hyvä pitää syyllisen puolta ja vääntää vääräksi syyttömän asiaa oikeudessa.

3. Moos. 19:15; 5. Moos. 1:17;

Sananl. 24:23

6. Tyhmän huulet tuovat mukanaan riidan, ja hänen suunsa kutsuu lyöntejä.

7. Oma suu on tyhmälle turmioksi ja omat huulet ansaksi hänelle itselleen.

8. Panettelijan puheet ovat kuin herkkupaloja, ne painuvat syvälle simpään asti.

Job 34:7; Ps. 55:22;

Sananl. 26:22

9. Joka on veltto toimessaan, on vahingontekijän veli.

10. Herran nimi on vahva torni, vanhurskas juoksee sinne ja saa turvan.

Ps. 31:4,61:4; Sananl. 14:26

11. Rikkaan omaisuus on hänen vahva kaupunkinsa, kuin korkea muuri hänen kuvitteluissaan.

12. Tuhon edellä miehen sydän ylipistyy, mutta kunnian edellä käy nöyryys.

Sananl. 15:33,16:18,22:4,29:23

13. Joka vastaa ennen kuin on kuullut, on typerä ja saa siitä häpeän.

14. Miehekäs mieli kestää sairauden, mutta kuka voi kestää, jos mieli on murtunut?

Sananl. 15:13,17:22

15. Ymmärtävän sydän hankkii tietoa, sitä etsivät viisaitten korvat.

16. Lahja laajentaa ihmisen vaikutuspiirin ja vie hänet mahtimiesten pariin.

Sananl. 17:8,21:14

17. Riita-asiassa ensiksi puhuva on oikeassa, kunnes hänen vastapuolensa tulee ja ottaa hänestä selon.

18. Arpa asettaa riidat ja ratkaisee väkevien välit.

19. Loukattu veli on vaikeampi voittaa kuin vahva kaupunki, ja riidat ovat kuin linnanportin salvat.

20. Suunsa hedelmästä mies saa vatsansa täyteen, huultensa sadosta hän syö kyllikseen.

Sananl. 12:14,13:2

21. Kuolema ja elämä ovat kielen vallassa. Joka sitä rakastaa, joutuu syömään sen hedelmää.

22. Joka hyvän⁷³ vaimon löysi, se onnen löysi, sai osakseen Herran suosion.

Sananl. 19:14,31:10

23. Köyhä puhuu anellen, mutta rikas vastaa tylästi.

24. Vahingokseen mies on monien ystävä, mutta on myös ystäviä, veljiäkin uskollisempia.

Sananl. 17:17

19. LUKU

1. Parempi on köyhä, joka vaeltaa nuhteettomasti, kuin kieropuheinen, joka on vielä tyhmäkin.

Sananl. 28:6

2. Ilman taitoa ei intokaan ole hyväksi, ja kiirehtivän jalka astuu harhaan.

⁷³ 18:22. Joissakin käsikirjoituksissa on vastine sanalle 'hyvän'.

3. Ihmisen oma typeryys turmelee hänen tiensä, mutta Herralle hän sydämessään vihoittelee.

4. Omaisuus lisää paljon ystäviä, mutta vähävarainen joutuu ystävästään eroon.

5. Väärä todistaja ei jää rankaise-matta, ja valheiden puhuja ei pelas-tu.

5. Moos. 19:18–20; Sananl. 21:28

6. Monet etsivät ylhäisen suosiota, ja kaikki ovat anteliaan ystäviä.

7. Köyhä on kaikkien veljiensä vihaama, vielä enemmän karttavat häntä hänen ystävänsä. Hän vetoaa heihin sanoillaan, mutta turhaan.

Sananl. 14:20

8. Joka viisautta hankkii, se rakastaa sieluaan, joka ymmärrystä vaalii, se löytää onnen.

9. Väärä todistaja ei jää rankaise-matta, ja joka valheita laskettelee, tuhoutuu.

10. Tyhmälle ei sovi yltäkylläisyys, saati sitten orjalle ruhtinaiden hallitseminen.

Sananl. 17:16,26:1

11. Ymmärrys tekee ihmisen pitkämieliseksi, hänen kunniansa on antaa rikkomus anteeksi.

12. Kuninkaan viha on kuin nuoren leijonan karjunta, mutta hänen suosionsa on kuin kaste ruohikolle.

13. Tyhmä poika on isälleen onnettomuus, riitainen vaimo kuin pahoin vuotava katto.

Sananl. 15:20,17:25,27:15

14. Talo ja omaisuus peritään isiltä, mutta viisas vaimo tulee Herralta.

Sananl. 18:22,31:10

15. Laiskuus vaivuttaa sikeään uneen, ja veltto joutuu näkemään nälkää.

Sananl. 10:4,12:24,20:13

16. Joka käskyt pitää, säilyttää henkensä; joka ei teistänsä välitä, on kuoleman oma.

17. Joka vähäosaista armahtaa, lainaa HERRALLE, ja Herra maksaa takaisin hänen hyvän tekonsa. Matt. 10:42,25:40

18. Kuriita poikaasi, kun vielä on toivoa; ethän halua hänen kuolemaansa.

Sananl. 13:24,22:15,23:13

19. Rajaluontoinen joutuu sakkoihin, jos häntä autat, joudut tekemään sen toistekin.

20. Kuule neuvoa, ota ojennus varteen, että olisit vastedes viisaampi.

21. Monet ovat miehen mielessä ajatukset, mutta Herran neuvo pysyy.

Ps. 33:11; Sananl. 16:1,9

22. Ihaninta ihmisessä on hänen laupeutensa, ja köyhä on parempi kuin valehtelija.

23. HERRAN pelko on elämäksi: saa levätä yönsä ravittuna, eikä mikään paha kohtaa.

24. Laiska pistää kätensä kulhoon mutta ei jaksa viedä sitä suuhun saakka.

25. Lyö pilkkaajaa, niin yksinkertainen saa ymmärrystä, nuhtelee ymmärtävistä, niin hän ottaa opikseen.

Sananl. 21:11

26. Joka kohtelee pahoin isäänsä ja häättää pois äitinsä, on kelvoton ja hävytön poika.

Sananl. 20:20

27. Poikani, jos lakkaat kuulemasta ojennusta, eksyt pois tiedon sanoista.

Sananl. 23:12

28. Keltvoton todistaja pitää oikeutta pilkkanaan, ja jumalattomien suu nielee vääryyttä.

29. Tuomiot ovat valmiina pilkkaajille, lyönnit tyhmien selkään.

Sananl. 10:13,20:30

20. LUKU

1. Viini on pilkkaaja, väkijuoma metelöitsijä: ei ole viisas kukaan, joka niistä hoipertelee.

2. Kuninkaan viha on pelottava kuin nuoren leijonan karjunta. Joka hänet vihastuttaa, tekee syntiä omaa elämänsä vastaan.

Sananl. 16:14,19:12

3. Miehellä on kunniaksi pysyä erossa riidoista, kaikki typerät haastavat riitaa.

Sananl. 16:28

4. Syksyllä ei laiska kynnä, korjuuaikana hän etsii satoa, mutta ei löydä.

Sananl. 21:25,28:19

5. Syviä vesiä ovat miehen sydämen aivoitukset, mutta ymmärtäväinen mies ammentaa ne esiin.

6. Monet kuuluttavat omaa uskollisuuttaan, mutta kuka voi löytää luotettavan miehen?

7. Vanhurskas vaelttaa nuhteettomasti, onnellisia ovat myös lapset hänen jälkeensä. Ps. 25:12,112:1

8. Kuningas istuu tuomioistuimella, silmillään hän hajottaa kaiken pahan.

9. Kuka voi sanoa: "Olen puhdistanut sydämeni, olen puhdas synnistäni"?

10. Kahtalaiset punnukset ja kahtalaiset eefa-mitat – molemmat ovat Herralle kauhistus. Sananl. 11:1,16:11

11. Teoistaan tuntee jo poikasenkin, onko hänen elämänsä⁷⁴ puhdasta ja oikeaa.

12. Kuulevan korvan ja näkevän silmän – molemmat on Herra luonut.

13. Älä unta rakasta, ettet köyhtyisi. Pidä silmäsi auki, niin saat kylliksi leipää. Sananl. 6:9,19:15,24:30–34

14. "Huonoa, huonoa!" ostaja sanoo, mutta ostettuaan ja mentyään pois hän kehuskelee.

15. Olkoon kultaa, olkoon helmiä paljon, kallein aarre on taitavat huulet.

16. Ota vaatteet siltä, joka meni takaamaan vierasta, ota häneltä pantti muukalaisten puolesta.

17. Makea on miehelle petoksella saatu leipä, mutta jälkeenpäin hän saa suunsa täyteen soraa. Job 20:12–16; Sananl. 9:17

18. Neuvotellen suunnitelmat vahvistuvat, sotaa sinun on käytävä neuvokkuudella. Sananl. 11:14,24:5

19. Joka panettelijana kulkee, ilmaisee salaisuuden. Älä antaudu avosuksen pariin. Sananl. 11:13,25:9

20. Joka isäänsä ja äitiään kiroaa, sen lamppu sammuu pilkkopimeään.

2. Moos. 21:17; 3. Moos. 20:9; Sananl. 13:9

21. Perintö, jota aluksi kiivaasti tavoitellaan, ei lopulta tuo siunausta. Sananl. 13:11,28:20

22. Älä sano: "Minä kostan pahan." Odota Herraa, hän auttaa sinua.

5. Moos. 32:35; Sananl. 24:29; Room. 12:19

23. Kahdenlaiset punnukset ovat Herralle kauhistus, ja väärä vaaka ei ole hyväksi.

24. Herralta tulevat miehen askeleet. Mitäpä ihminen itse tiestään ymmärtäisi?

25. Ihmiselle on ansaksi luvata nopeasti pyhä lahja ja vasta sitten harkita lupauksiaan. Saarn. 5:1,4

26. Viisas kuningas hajottaa jumalattomat ja antaa puimajyrän⁷⁵ käydä heidän ylitseen.

27. Ihmisen henki on Herran lamppu, se tutkii ihmisen sisimpiä myöten⁷⁶.

28. Laupeus ja uskollisuus suojaavat kuningasta, laupeudella hän vahvistaa valtaistuimensa. Sananl. 16:12,29:4,14

29. Voima on nuorukaisen kunnia, ja harmaat hapsset ovat vanhusten kauristus.

30. Ruhjeet ja haavat puhdistavat pois pahan, lyönnit puhdistavat sisimätkin kammiot.

21. LUKU

1. Kuninkaan sydän on Herran kädessä kuin vesiojat: hän taivuttaa sen, minne ikinä tahtoo.

2. Kaikki miehen tiet ovat hänen omissa silmissään oikeita, mutta Herra tutkii sydämet.

3. Vanhurskauden ja oikeuden harjoittaminen on Herralle mieluisampaa kuin teurasuhrit. 1. Sam. 15:22; Jes. 1:11; Hoos.6:6

4. Ylpeät silmät ja pöyhkeä sydän – jumalattomien lamppu – ovat syntiä. Ps. 101:5; Sananl. 10:16

5. Ahkeran ajatukset ovat vain hyödyksi, mutta kaikki turha kiire vie puuteeseen. Sananl. 10:4,13:4,14:23

6. Ne, jotka hankkivat aarteita petollisin kielin, ovat kuin haihtuva henkäys; he etsivät kuolemaa. Sananl. 10:2

7. Jumalattomat tempaa pois heidän oma väkivaltansa, sillä he eivät tahdo tehdä oikeutta.

8. Rikollisen tie on mutkainen, mutta puhtaan teot ovat oikeat.

74 20:11. Kirj.: "tekonsa" tai "toimintansa".

75 20:26. Kirj.: "pyörän".

76 20:27. Kirj.: "kaikki vatsan kammiot".

9. Parempi asua katon kulmalla kuin riitaisen vaimon huonetoiverina.

Sananl. 25:24

10. Jumalattoman sielu himoitsee pahaa, lähimmäinen ei saa armoa hänen silmiensä edessä.

11. Kun pilkkaaajaa rangaistaan, yksinkertainen viisastuu; kun viisasta neuvotaan, hän ottaa opikseen.

Sananl. 19:25

12. Vanhurskas Jumala tarkkaa jumalattoman taloa, hän syökee jumalattomat onnettomuuteen.

13. Joka tukkii korvansa puutteenalaisen huudolta, se joutuu itse huutamaan vastausta saamatta.

14. Salainen lahja lepyttää vihan ja poveen kätkeyty lahjus kiivaan kiukun.

Sananl. 17:8,18:16

15. Vanhurskaalla on ilo siitä, että tehdään oikeutta, mutta väärintekijöille se on kauhistus.

16. Ihminen, joka eksyy ymmärryksen tieltä, joutuu lepäämään vainajien joukossa.

17. Puutteeseen päätyy riemujen rakastaja; ei rikastu se, joka viiniä ja öljyä rakastaa.

Sananl. 23:20,

18. Jumalaton joutuu lunnaiksi vanhurskaan puolesta ja uskon oikeamielisten sijasta.

Ester 7:9–10

19. Parempi asua autiomaassa kuin riitaisen vaimon vaivattavana.

Sananl. 25:24

20. Kalliita aarteita ja öljyä on viisaan majassa, mutta tyhmä ihminen hävittää ne.

21. Joka vanhurskauteen ja laupeuteen pyrkii, se löytää elämän, vanhurskauden ja kunnian.

22. Viisas ryntää väkevien kaupunkiin ja kukistaa varustuksen, joka oli sen turva.

Sananl. 24:5; Saarn. 7:19,9:16

23. Joka suutaan ja kieltään vartioi, se varjelee sielunsa ahdistuksilta.

Sananl. 13:3

24. Julkea röyhkeilijä saa pilkkaaajan nimen, hänen tekonsa ovat määrätöntä julkeutta.

25. Oma halu laiskan tappaa, sillä hänen kätensä kieltäytyvät tekemästä työtä.

Sananl. 20:4

26. Aina on hartaasti haluavia, ja vanhurskas antaa säästelemättä.

27. Jumalattomien uhri on iljetys, saati sitten, jos se tuodaan pahassa mielessä!

Sananl. 15:8; Jes. 1:13

28. Valheellinen todistaja hukkuu, mutta kuunteleva mies saa aina puheenvuoron.

5. Moos. 19:18; Sananl. 19:5,9

29. Jumalaton tekee kasvonsa julkeiksi, oikeamielinen tiensä vakaiksi.

30. Ei auta viisaus, ei ymmärrys, ei mikään neuvo Herraa vastaan.

Sananl. 11:21; Jes. 8:10

31. Hevonen on varustettu taistelun päiväksi, mutta voitto on Herran hallussa.

Ps. 33:16,147:10

22. LUKU

1. Hyvä nimi on suurta rikkautta kalisarvoisempi, suosio parempi kuin hopea ja kulta.

Saarn. 7:1

2. Rikas ja köyhä kohtaavat toisensa, Herra on luonut kumpaisenkin.

Sananl. 14:31,17:5

3. Järkevä näkee vaaran ja piiloutuu, mutta yksinkertaiset käyvät kohti ja joutuvat kärsimään.

4. Nöyryyden ja HERRAN pelon palkka on rikkaus, kunnia ja elämä.

Sananl. 15:33,18:12

5. Okaita ja ansoja on väärämielisen tiellä. Joka niistä pysyy kaukana, varjelee henkensä.

6. Totuta poikanen tiensä suuntaan, niin hän ei vanhetessaankaan siltä poikkea.

7. Rikas hallitsee köyhiä, ja velallisen joutuu velkojan orjaksi.

8. Joka vääräyttä kylvää, se turmiota niittää, ja hänen vihansa viitsasta tulee loppu.

Job 4:8; Sananl. 11:18

9. Hyväsydäminen saa siunauksen, sillä hän antaa leivästään vähäosaiselle.

10. Aja pois pilkkaaaja, niin kiista poisuu, loppuu riita ja häväistys.

Sananl. 26:20

11. Kuningas on sen ystävä, joka rakastaa sydämen puhtautta ja jonka puhe on miellyttävää.

12. HERRAN silmät varjelevat ymmärtäväistä⁷⁷, mutta uskottoman sanat hän tekee tyhjiksi.

13. Laiska sanoo: ”Ulkona on leijona, minut tapetaan keskellä toria.”

14. Vieraan naisen suu on syvä kuoppa, Herran vihaama suistuu siihen. Sananl. 7:25,23:27

15. Typeryys on kiertynyt kiinni pojan sydämeen, mutta kurituksen viitsa karkottaa sen hänestä.

Sananl. 13:24,19:18,23:13

16. Vähäosaiselle on voitoksi, jos häntä sorretaan, rikkaalle tappioksi, jos hänelle annetaan.

Viisaiden sanoja

17. Kallista korvasi kuuntelemaan viisaiden sanoja ja tarkkaa minunkin opetustani. Sananl. 1:5,2:1,3:1

18. On ihanaa, jos kätket ne sisimpääsi, älkoot ne kaikki valmiina huulilasi.

19. Jotta Herra olisi sinun turvanasi, minä olen nyt neuvonut juuri sinua.

20. Olenhan kirjoittanut sinulle jo kauan sitten, antanut neuvoja ja tietoa

21. opettaakseni sinulle totuutta, luotettavia sanoja, että luotettavin sanoin voisit vastata lähettäjäillesi.

22. Älä riistä heikolta, koska hän on voimaton, äläkä polje kurjan oikeutta portissa,

23. sillä Herra ajaa hänen asiansa ja riistää hänen riistäjiltään hengen. Sananl. 23:11

24. Älä ryhdy äkkikipikaisen ystäväksi äläkä liittoudu helposti kiivastuvan kanssa, Sananl. 29:22

25. ettet tottuisi hänen teihinsä ja saattaisi sieluasi ansaan.

26. Älä ole niitä, jotka kättä lyövät, jotka menevät takuuseen veloista. Sananl. 11:15,17:18

27. Ellei sinulla ole, millä maksaa, viedään pian vuodekin altasi!

28. Älä siirrä ikivanhaa rajaa, jonka esi-isäsi ovat asettaneet paikalleen.

5. Moos. 19:14, 27:17; Sananl. 23:10

29. Näet miehen, taitavan toimisaan: Kuninkaita hän palvelee, ei hän palvele alhaisia.

23. LUKU

1. Kun istut aterialle mahtimiehen seurassa, pidä tarkoin mielessä, kuka on edessäsi,

2. ja pane veitsi kurkullesi, jos olet kovin nälkäinen.

3. Älä himoitse hänen herkkuihin, ne ovat petollisia ruokia.

4. Älä näe vaivaa rikastuaksesi, lakkaa käyttämästä ymmärrystäsi siihen.

5. Kun suuntaat silmäsi rikkauteen, se onkin yhtäkkiä poissa; totisesti se saa siivet, kuin kotka se lentää taivaalle.

6. Älä syö pahantahtoisen leipää äläkä himoitse hänen herkkuihin.

7. Hän näet tekee niin kuin on mielessään miettinyt: hän sanoo sinulle: ”Syö ja juo”, mutta se ei tule hänen sydämeensä.

8. Syömäsi palan sinä oksennat, ja suloiset sanasi tuhlaat turhaan.

9. Älä puhu tyhmän kuullen, sillä hän halveksii järkeviä sanojasi.

Sananl. 9:8; Matt. 7:8

10. Älä siirrä ikivanhaa rajaa äläkä mene orpojen pelloille,

5. Moos. 19:14, 27:17; Sananl. 22:28

11. sillä heidän lunastajansa on väkevä, ja hän ajaa heidän asiansa sinua vastaan. Sananl. 22:23

12. Tuo sydämesi ojennettavaksi ja korvasi ymmärryksen sanojen ääreen.

13. Älä kiellä pojalta kuritusta, sillä jos lyöt häntä vitsalla, hän säästyy kuolemasta. Sananl. 13:24,19:18,22:15

14. Vitsalla sinä häntä lyöt, tuonelas-ta hänen sielunsa pelastat.

15. Poikani, jos sinun sydämesi viisastuu, niin minun sydämeni iloitsee. Sananl. 10:1,27:11,29:3

16. Sisimpäni riemuitsee⁷⁸, jos sinun huulesi puhuvat sitä, mikä on oikein.

77 22:12. Kirj.: ”tietoa” tai ”ymmärrystä”.

78 23:16. Kirj.: ”munuaiseni riemuitsevat”.

17. **Älköön** sydämesi kadehtiko⁷⁹
syynnintekijöitä, vaan kiivaile aina HER-
PELON puolesta. Sananl. 24:1

18. Silloin sinulla totisesti on tulevai-
suus eikä toivosi raukea tyhjiin.

Ps. 37:37; Sananl. 24:14,20

19. Kuule, poikani, viisastu ja ohjaa
sydämesi oikealle tielle!

20. Älä vietä aikaasi viininjuojien pa-
rissa äläkä lihan ahmijoiden,

21. sillä juomari ja ahmatti köyhtyvät,
ja uneliaisuus puettaa ryysyihin.

22. Kuuntele isääsi, jolta olet saanut
elämän, äläkä halveksi äitiäsi, kun hän
on vanha.

23. Osta totuutta, älä myy, osta vii-
sautta, kuria ja ymmärrystä.

Sananl. 10:1,15;20

24. Todellakin, vanhurskaan isä saa
riemuita. Se, joka on siittänyt viisaan,
saa iloitua hänestä.

25. Iloitkoot sinun isäsi ja äitisi, rie-
mitkoon synnyttäjäsi.

26. Anna, poikani, sydämesi minulle,
olkoot minun tieni silmissäsi mieluisat.

27. Portto on syvä kuoppa, ja vieras
nainen on ahdas kaivo. Sananl. 22:14

28. Hän väijyy aivan kuin rosvo ja li-
sää uskottomien lukua ihmisten seas-
sa.

29. Kenellä on voivotus, kenellä vai-
kerrus? Kenellä riidat, kenellä valitus?
Kenellä haavat ilman syytä? Kenellä
sameat silmät?

30. Niillä, jotka viipyvät viinin ääres-
sä, jotka tulevat mausteviiniä maistele-
maan. Jes. 5:11,22

31. Älä katsele viiniä, kuinka se pu-
noittaa, kuinka se maljassa hohtaa.
Helposti se valahtaa kurkusta alas.

32. Lopulta se puree kuin käärme ja
vuodattaa myrkkyä kuin kyy.

33. Silmäsi näkevät outhoja, ja sydä-
mesi puhelee sekavia.

34. Sinusta tuntuu kuin makaisit kes-
kellä merta, kuin makaisit maston hui-
pussa.

35. "Löivät minua, mutta en tuntenut
kipua, pieksivät minua, mutta en tien-

nyt siitä mitään. Milloinkahan herään?
Tahdonpa taas hakea tätä samaa."

24. LUKU

1. **Älä** kadehdi pahoja ihmisiä äläkä
pyri heidän seuraansa, Sananl. 23:17

2. sillä heidän sydämensä miettii
tuhotöitä ja heidän huulensa puhuvat
turmion puheita.

3. Viisaudella talo rakennetaan ja
ymmärryksellä vahvistetaan.

4. Ymmärryksen avulla kammiot
täyttyvät kaikesta kallisarvoisesta ja
ihanasta.

5. Viisas mies on väkevä, tietorikas
on täynnä voimaa.

6. Neuvokkuudella sinun on käytä-
vä sotaa, neuvonantajien runsaus tuo
menestyksen. Sananl. 11:14,15;22,20:18

7. Kovin on korkea typerälle viisaus,
ei hän avaa suutaan portissa.

8. Jolla on pahanteko mielessä, sitä
sanotaan juonittelijaksi.

9. Mielettömän⁸⁰ suunnitelmat ovat
syntiä; pilkkaajaa ihmiset kammoksu-
vat.

10. Jos olet voimaton ahdingon aika-
na, voimasi ei ole suuri.

11. Pelasta ne, joita viedään kuo-
lemaan, pysäytä ne, jotka hoippuvat
surmattaviksi. Ps. 82:3; Sananl. 31:8

12. Jos sanot: "Emme me siitä tien-
neet", niin ymmärtäähän asian sydän-
ten tutkija. Hän, joka valvoo sieluasi,
tietää kaiken ja maksaa ihmiselle hä-
nen tekojensa mukaan. Job 34:11;
Ps. 62:13; Jer. 32:19

13. Syö hunajaa, poikani, sillä se on
hyvää, ja mesi on makeaa suussasi.
Sananl. 25:16,27

14. Tiedä, että viisaus on samanlais-
ta sielullesi: Jos sen löydät, sinulla on
tulevaisuus eikä toivosi mene hukkaan.

15. **Älä** väijy, jumalaton, vanhurs-
kaan majaa, älä hävitä hänen leposi-
jaansa.

16. Vaikka vanhurskas kaatuisi seit-
semän kertaa, hän nousee jälleen,
mutta jumalattomat suistuvat onnetto-
muuteen. Ps. 37:24; Miika 7:8

79 23:17. Heprean sanalla on merkitykset
'kadehtia' ja 'kiivailla'.

80 24:9. Kirj.: "typeryyden" tai "mielettö-
myyden".

17. Älä iloitse vihamiehesi kaatues-
sa, älköön sydämesi riemuitko hänen
kompastuessaan, Job 31:29

18. ettei Herra, kun hän sen näkee,
pitäisi sitä pahana ja kääntäisi vihaan-
sa pois hänestä.

19. Älä vihastu pahantekijöiden täh-
den, älä kadehdi jumalattomia, Ps. 37:1

20. sillä ei pahalla ole tulevaisuutta
ja jumalattomien lamppu sammuu.

Job 18:5; Ps. 37:38; Sananl. 13:9

21. Poikani, pelkää HERRAA ja kunin-
gasta! Älä liity kapinallisten seuraan,

22. sillä yhtäkkiä, kenenkään aavis-
tamatta, tulee onnettomuus niin kapi-
nallisille kuin heihin liittyneillekin.

23. Nämäkin ovat viisaitten sanoja:
Ei ole hyvä tuomitessa katsoa henki-
löö.

24. Joka sanoo syylliselle: ”Sinä olet
syytön”, sitä kansat kiroavat, kansa-
kunnat sadattelevat.

25. Mutta niiden, jotka nuhtelevat pa-
hantekijää, käy hyvin, ja heidän osak-
seen tulee siunaus ja onni.

26. Huulille suutelee se, joka oikean
vastauksen antaa.

27. Suorita tehtäväsi ulkona, pane
peltosi kuntoon. Sitten perusta itsellesi
perhe.

28. Älä ole syyttä todistajana lähim-
mäistäsi vastaan, vai haluatko pettää
huulillasi?

29. Älä sano: ”Niin kuin hän teki mi-
nulle, niin minäkin teen hänelle. Minä
maksan miehelle hänen tekojensa mu-
kaan.” Sananl. 20:22; Matt. 5:44

30. Minä kuljin laiskurin pellon ohit-
se, mielettömän miehen viinitarhan
vieritse.

31. Ja katso: se kasvoi kauttaaltaan
ohdakkeita, maan pinta oli nokkosten
peitossa, ja kiviäitä oli luhistunut.

32. Minä katselin ja painoin mieleeni,
näin ja otin opikseni:

33. nuku vielä vähän, torku vähän,
makaa vähän aikaa ristissä käsin,

34. niin köyhyys käy päällesi kuin
kuljeksiva rosvo ja puute kuin aseel-
linen mies.

HISKIAN MIESTEN KOKOAMIA SANANLASKUJA

25. LUKU

1. Nämäkin ovat Salomon sanan-
laskuja, Hiskian, Juudan kuninkaan,
miesten kokoamia. 1. Kun. 5:12

2. Jumalan kunnia on salata asia,
kuninkaiden kunnia on tutkia asia.

3. Taivaan korkeus, maan syvyys ja
kuninkaiden sydämet ovat tutkimatto-
mia.

4. Kun hopeasta poistetaan kuona,
syntyy hopeasepältä astia.

5. Kun jumalaton poistetaan kunin-
kaan luota, valtaistuin vahvistuu van-
hurskaudessa. Sananl. 16:12,20:8,28

6. Älä ylvästele kuninkaan edessä
äläkä asetu mahtavien paikoille.

7. Parempi on, jos sinulle sanotaan:
”Tule tänne ylös”, kuin että sinut alen-
netaan ylhäisen edessä, jonka silmäsi
ovat nähneet. Luuk. 14:8

8. Älä lähde kärkeästäi käräjoimään!
Lopulta et tiedä mitä tehdä, kun vasta-
puolesi saattaa sinut häpeään.

9. Riitele oma riitasi vastapuolesi
kanssa, mutta älä ilmaise toisen salai-
suutta. Sananl. 11:13,20:19

10. Muutoin kuka siitä kuuleekin,
häpäisee sinua, eivätkä pahat puheet
sinusta lakkaa.

11. Kultraomenia hopeamaljoissa
ovat oikeaan aikaan lausutut sanat.

Sananl. 15:23

12. Kuin kultainen korvarengas ja
hienosta kullasta tehty koru on viisas
neuvoja kuulevalle korvalle.

13. Kuin lumen viileys korjuuaikana
on luotettava lähetti lähettäjiilleen: hän
virvoittaa isäntiensä sielun.

Sananl. 13:17,26:6

14. Kuin pilvet ja tuuli, ilman sadet-
ta, on mies, joka kerskuu valheellisilla
lahjoilla. Juid. 12

15. Kärshivällisyydellä taivutetaan
mahtimies, ja lempeä kieli murskaa
luun. Sananl. 15:1; Saarn. 10:4

16. Jos hunajaa löydät, syö kohtuulli-
sesti, ettet kyllääntyisi siihen ja oksen-
taisi sitä. Sananl. 24:13

17. Astu harvoin jalallasi lähimmäise-
si kotiin, ettei hän sinuun kyllästy ja ala
vihata sinua.

18. Kuin sotanuija, miekka ja terävä
nuoli on mies, joka todistaa väärin lä-
himmäistään vastaan.

19. Kuin mureneva hammas ja hor-
juva jalka on uskottoman antama turva
ahdinto päivänä. Jes. 42:17

20. Joka laulaa lauluja murheelliselle
sydämelle, on kuin se, joka riisuu vaat-
teet pakkaspäivänä tai kaataa etikkaa
lipeän sekaan.

21. Jos vihamiehelläsi on nälkä, an-
na hänelle leipää syötäväksi, jos hä-
nellä on jano, anna hänelle vettä juo-
tavaksi. Matt. 5:44; Room. 12:20

22. Näin sinä kokoat tulisia hiiliä hä-
nen päänsä päälle, ja HERRA palkitsee
sen sinulle.

23. Pohjoistuuli saa aikaan sateen ja
salassa kuiskiva kieli vihaiset kasvat.

24. Parempi on asua katon kulmal-
la kuin riitaisan vaimon huonetoveri-
na. Sananl. 21:9,19

25. Kuin raikas vesi nääntyvälle on
hyvä sanoma kaukaisesta maasta.

26. Sotkettu lähde ja turmeltu kaivo
on vanhurskas, joka horjuu jumalatto-
man edessä.

27. Liika hunajan syönti ei ole hyväk-
si, eikä kunnian tavoittelu kunniakasta.

28. Kuin kaupunki, jonka muurit ovat
hajalla, on mies, joka ei mieltään hillit-
se.

26. LUKU

1. Niin kuin lumi sopii kesään ja sa-
de korjuu-aikaan, yhtä vähän sopii tyh-
mälle kunnia. Sananl. 17:16,19:10

2. Kuin pakeneva lintu, kuin lentävä
pääsky on aiheeton kirous: ei se käy
toteen.

3. Hevoselle ruoska, aasille suitset,
tyhmillä keppiä selkään!

4. Älä vastaa tyhmälle hänen type-
ryytensä mukaan, ettet olisi hänen kal-
taisensa sinäkin.

5. Vastaa tyhmälle hänen typeryy-
tensä mukaan, ettei hän pitäisi itseään
viisaana.

6. Jalat altaan katkaisee ja vääryyt-
tä saa kärsiä se, joka lähettää sanan
tyhmän mukana.

7. Velttoina riippuvat halvaantuneen
sääret, samoin sananlasku tyhmien
suussa.

8. Kunnian osoittaminen tyhmälle on
kuin sitoisi kiven linkoon kiinni.

9. Kuin ohdake, joka on osunut juo-
puneen käteen, on sananlasku tyhmi-
en suussa.

10. Kuin jousimies, joka kaikkia haa-
voittaa, on se, joka palkkaa tyhmän tai
pestaa ohikulkijoita.

11. Kuin koira, joka palaa oksennuk-
selleen, on tyhmä, joka toistaa type-
ryksiään. 2. Piet. 2:22

12. Näet miehen, viisaan omissa
silmissään – enemmän on toivoa tyh-
mästä kuin hänestä. Sananl. 3:7,29:20

13. Laiska sanoo: ”Tiellä on leijona,
jalopeura torien vaiheilla.”

14. Ovi saranoillaan kääntyilee, lais-
ka vuoteellaan.

15. Laiska pistää kätensä kulhoon
mutta ei jaksa viedä sitä suuhun saak-
ka. Sananl. 19:24

16. Laiska on omissa silmissään vii-
saampi kuin seitsemän, jotka vastaa-
vat älykkäästi.

17. Kulkukoira korvista tarttuu se,
joka kiihtyy toisten riidasta.

18. Kuin mieletön, joka ampuu tulisia
nuolia ja kylvää kuolemaa,

19. on mies, joka pettää lähimmäi-
sensä ja sanoo: ”Leikilläni minä
sen tein.”

20. Puiden loppuessa sammuu tuli,
ja panettelijan poistuessa laantuu riit-
ta. Sananl. 22:10

21. Hiilistä hehku, puista tuli, toraisa
mies riidan lietsoo.

22. Panettelijan puheet ovat kuin
herkkupaloja, ne painuvat syvälle si-
simpään. Sananl. 18:8

23. Kuin saviastia ja hopeasilaus
sen pinnassa ovat ystävyyttä hehkuvat
huulet ja paha sydän.

24. Vihamies tekeytyy huulillaan ys-
täväksi mutta hautoo petosta sisim-
mässään.

25. Vaikka hän muuttaisi äänensä suloiseksi, älä usko häntä, sillä seitsemän iljettävyyttä on hänellä sydämesään.

26. Vihamielisyyys kätkeytyy kavalasti, mutta seurakunnan kokouksessa sen pahuus paljastuu.

27. Joka kuopan kaivaa, se itse siihen suistuu; joka kiveä vierittää, sen päälle se takaisin pyörittää.

Ps. 7:16,9:16,57:7; Saarn. 10:8

28. Valheellinen kieli vihaa niitä, joita se ruhjoo, lipevä suu tuottaa turmion.

27. LUKU

1. Älä kerskaile huomisesta päivästä, ethän tiedä, mitä kukin päivä tuo tullessaan.

Jaak. 4:13–16

2. Kehukoon sinua toinen, ei oma suusi, vieras, eivät omat huulesi.

3. Raskas on kivi ja painavaa hiekka, mutta molempia raskaampi typerän suuttumus.

4. Kiukku on julma, viha on kuin tulva, mutta kuka voi kestää mustasukkaisuuden edessä?

5. Parempi julkinen nuhde kuin salalla rakkaus.

6. Ystävän löynnitkin ilmaisevat uskollisuutta, mutta vihamiehen suudelmät ovat petollisia.

7. Kylläinen polkee hunajaakin, nälkäiselle kaikki karvaskin on makeaa.

8. Kuin pesästään paennut lintu on mies, joka on paossa kotiseudultaan.

9. Öljy ja suitsuke ilahduttavat sydämen, samoin ystävän lempeys ja hänen alttiit neuvonsa.

10. Ystävääsi ja isäsi ystävää älä hylkää. Älä mene veljesi taloon onnettomuutesi päivänä, sillä parempi on läheinen naapuri kuin kaukainen veli.

11. Ole viisas, poikani, niin ilahdutat sydäntäni, ja minä voin antaa herjaajalleni vastauksen.

Sananl. 10:1,23:15,29:3

12. Viisas näkee vaaran ja piiloutuu, yksinkertaiset käyvät kohti ja joutuvat kärsimään.

Sananl. 22:3

13. Ota vaatteet siltä, joka meni toista takaamaan; ota häneltä pantti vie-raan naisen tähden.

14. Joka varhain aamulla äänekkäästi siunaa ystäväänsä, sille se luetaan kiroukseksi.

15. Pahoin vuotava katto rankkasa-teen päivänä ja riitaisa vaimo ovat yhdenveroiset.

Sananl. 19:13

16. Joka hänet tahtoo pitää salassa, se pitää salassa tuulta ja tavoittaa öljyä oikeaan käteensä.

17. Rauta rautaa hioo, ja ihminen toistaan hioo.

18. Joka hoitaa viikunapuuta, saa syödä sen hedelmää. Joka palvelee hyvin isäntäänsä, sitä kunnioitetaan.

19. Niin kuin kasvot kuvastuvat vedessä, niin kuvastuu ihmisen sydän toisessa ihmisessä.

20. Tuonela ja kadotus eivät saa kyllikseen, eivät myöskään saa kyllikseen ihmisen silmät.

Sananl. 30:16, Saarn. 1:8

21. Hopealle sulatin, kullalle uuni, miestä arvioidaan hänen maineensa mukaan.

22. Jos survot hullua huhmaressa, survimella soran seassa, ei lähde hänestä hänen typeryytensä.

23. Tiedä tarkoin, miltä pikkukarjasi näyttää, pidä huoli laumoista.

24. Eiväthän aarteet säily iäti, pysyväkö kruunukaan polvesta polveen?

25. Kun heinä on korjattu ja tuore odelma tulee näkyviin ja vuorten ruoho on koottu talteen,

26. sinulla on karitsoita vaatteiden ostoa varten, vuohipukkeja pellon ostohinnaksi

27. ja kylliksi vuohenmaitoa itsesi ja perheesi ravinnoksi sekä palvelustyt-töjesi elatukseksi.

28. LUKU

1. Jumalattomat pakenevat, vaikka kukaan ei aja takaa, mutta vanhurskaat ovat rohkeita kuin nuori leijona.

3. Moos. 26:36; Sananl. 10:24

2. Rikkomustensa tähden maa saa paljon ruhtinaita, mutta yhden järkevän ja viisaan miehen ansiosta järjestys pysyy kauan.

3. Köyhä mies, joka sortaa vähäosaisia, on kuin sade, joka huuhtoo mullan pois, niin ettei tule leipää.

4. Laista piittaamattomat kehuvat jumalattomia, mutta lain noudattajat vastustavat heitä.

5. Pahat ihmiset eivät ymmärrä, mikä on oikein, mutta ne, jotka HERRAA etsivät, ymmärtävät kaiken.

6. Parempi on köyhä, joka vaeltaa nuhteettomasti, kuin kahdella tiellä mutkitteleva rikas. Sananl. 19:1

7. Joka noudattaa lakia, on ymmärtäväinen poika, mutta kemuja rakastavien kumppani tuottaa isälleen häpeää.

8. Joka kartuttaa omaisuuttaan korolla ja voitolla, kokoaa sille, joka armahtaa vähäosaisia.

9. Joka kääntää korvansa kuulemasta opetusta, sen rukouskin on kauhistus. Job 27:8; Ps. 18:42; Jes. 66:18

10. Joka eksyttää oikeamielisiä pahalle tielle, suistuu omaan kuoppaansa, mutta nuhteettomat perivät onnen. Sananl. 26:27

11. Rikas mies on omissa silmissään viisas, mutta köyhä, jolla on ymmärrystä, ottaa hänestä selvän.

12. Kun vanhurskaat riemuitsevat, ihanuus on suuri, mutta kun jumalattomat nousevat, ihmisiä saa etsiä. Sananl. 11:10,28; 29:2

13. Joka rikkomuksensa salaa, se ei menesty, mutta joka ne tunnustaa ja hylkää, saa armon. Ps. 32:3; 1.Joh. 1:9

14. Onnellinen se ihminen, joka aina pelkää Herraa, mutta joka sydämensä kovettaa, se suistuu onnettomuuteen. Sananl. 14:16

15. Kun muriseva leijona ja kohti ryntäävä karhu on köyhän kansan jumalaton hallitsija.

16. Ruhtinas, jolta puuttuu ymmärrystä, tekee paljon vääryyttä, mutta väärän voiton vihaaja saa elää kauan.

17. Ihmisen, jota verivelka painaa, on pakoiltava aina hautaan saakka. Älköön häntä autettako. 1. Moos. 9:6; 2. Moos. 21:12; 5. Moos. 11–13

18. Nuhteettomasti vaeltava pelastuu, mutta kahdella tiellä mutkitteli kaatuu äkisti.

19. Joka peltonsa viljelee, saa kyllikseen leipää, mutta tyhjän tavoittelija saa kyllikseen köyhyyttä.

Sananl. 12:11,20:4

20. Luotettava mies saa runsaan siunauksen, mutta se, jolla on kiihko rikastua, ei jää rankaisematta.

Sananl. 20:21,21:6

21. Ei ole hyvä katsoa henkilöön, mutta rikkomus tehdään jopa leipäpalan tähden. Sananl. 18:5,24:23

22. Pahansuopainen haluaa kiihkeästi varallisuutta eikä ymmärrä joutuvansa puutteeseen.

23. Joka toista nuhtelee, saa lopulta enemmän suosiota kuin se, joka kielellään liehakoi. Sananl. 9:8,27:5

24. Joka ryöstää isältään ja äidiltään ja sanoo: ”Ei tämä ole rikos”, se on tuhontekijän kumppani. Sananl. 19:26; Matt. 15:5

25. Ahne nostaa riidan, mutta HERRAAN luottava tulee ravituksi.

26. Omaan ymmärrykseensä luottava on tyhmä, mutta viisaudessa vaeltava pelastuu. Sananl. 3:5,7

27. Joka köyhälle antaa, ei joudu puutteeseen, mutta sitä, joka sulkee häneltä silmänsä, kovin kirotaan. 5. Moos. 15:11; Sananl. 19:17

28. Kun jumalattomat nousevat, ihmiset piiloutuvat, kun he tuhoutuvat, lisääntyy vanhurskaiden luku. Job 24:4; Sananl. 11:10,29:2

29. LUKU

1. Paljon kuritusta saanut mies, joka pysyy niskoittelijana, muserretaan äkisti, eikä paranemista tapahdu. Jes. 66:4; Jer. 7:13–15

2. Vanhurskaiden enentyessä kansa iloitsee, mutta jumalattomien hallitessa kansa huokailee. Sananl. 11:10,28:12,28

3. Se, joka rakastaa viisautta, on isälleen iloksi, mutta porttojen kumppani hävittää omaisuuden. Sananl. 10:1,15:20,27:11

4. Oikeudenmukaisuudella kuningas pitää maan kunnossa, mutta verojen kiskoja⁸¹ tuhoaa sen. Sananl. 28:16

81 29:4. Tai: ”lahjusten ottaja”. Heprean sana tarkoittaa tavallisimmin vapaaehtoista antia.

5. Mies, joka liehakoi lähimmäistään, virittää verkon hänen askeleilleen.

6. Pahalle miehelle on oma rikos ansaksi, mutta vanhurskas saa riemuita ja iloita.

7. Vanhurskas tuntee vähäosaisten asian, mutta jumalaton ei siitä mitään ymmärrä.

8. Pilkkaaajat villitsevät kaupungin, mutta viisaat tyynnyttävät vihan.

Sananl. 28:2, Saarn. 9:18

9. Kun viisas mies käy oikeutta typerän miehen kanssa, tämä räyhää tai nauraa eikä rauhoitu.

10. Verenhimoiset vihaavat nuhteetonta, oikeamielisten henkeä he väijyvät.

11. Tyhmä purkaa kaiken sisunsa, mutta viisas sen viimein tyynnyttää.

Sananl. 17:27

12. Hallitsija, joka kuuntelee valhepuheita, saa palvelijoikseen vain jumalattomia.

13. Köyhä ja hänen sortajansa kohtaavat toisensa; kummankin silmille HERRA antaa valon.

14. Jos kuningas tuomitsee vähäosaisia oikein, hänen valtaistuimensa on iäti vahva.

Sananl. 16:12, 20:28

15. Vitsa ja nuhde antavat viisautta, mutta kuritta kasvanut poika on äitinsä häpeä.

Sananl. 13:24, 22:15

16. Kun jumalattomia tulee lisää, rikoksetkin lisääntyvät, mutta vanhurskaat saavat nähdä heidän kukistumisensa.

Ps. 58:11, 91:8

17. Ojenna poikaasi, niin hän virvoittaa sinua ja tarjoaa sielullesi herkku-ruokaa.

18. Kun ei ole näkyä, kansa villiintyy. Autuas se, joka ottaa opetuksen varteen!

19. Sanoista ei palvelija ota ojentukseen: hän kyllä ymmärtää, mutta ei tottele.

20. Näet miehen, joka puhuu hätiköiden – enemmän on toivoa tyhmästä kuin hänestä.

Sananl. 26:12, Saarn. 5:1; Jaak. 1:19

21. Jos palvelijaansa hemmottelee nuoresta pitäen, hänestä tulee lopulta röyhkeä.

22. Äkkipikainen mies nostaa riidan, ja helposti kiivastuva joutuu moniin rikkomuksiin.

Sananl. 15:18, 22:24, 27:4

23. Ihmisen alentaa hänen oma ylpeytensä, mutta nöyrähenkinen saa kunniaa.

Sananl. 15:33, 18:12; Luuk. 14:11; 1. Piet. 5:5

24. Joka osallistuu varkaan saaliiseen, vihaa itseään; hän kuulee vannotuksen, mutta ei ilmaise mitään.

25. Ihmispelko asettaa ansan, mutta HERRAAN luottava on turvassa.

Matt. 10:28

26. Hallitsijan suosiota etsivät monet, mutta HERRALTA tulee miehelle oikeus.

27. Vääryyden mies on vanhurskaille iljetys, ja oikean tien kulkija on iljetys jumalattomalle.

Ps. 15:4; 1. Piet. 4:4

LOPPUSANAT

30. LUKU

Aagurin sanat

1. Aagurin, Jaaken pojan, sanat ja lauselmat. Näin puhuu tämä mies: Minä olen väsyttänyt itseni, Jumala. Olen väsyttänyt itseni, Jumala, minä näännyn.

2. Olenhan järjetön mieheksi, ei minulla ole ihmisen ymmärrystä,

3. enkä ole oppinut viisautta, niin että olisin tullut tuntemaan Pyhimmän.

4. Kuka on noussut taivaaseen ja astunut sieltä alas? Kuka on koonnut kouriinsa tuulen? Kuka on käärinnyt vedet viitan sisään? Kuka on asettanut kohdalleen kaikki maan ääret? Mikä on hänen nimensä ja mikä hänen poikansa nimi, sinähän sen tiedät? Job 38:4

5. Jokainen Jumalan sana on puhdasta kultaa; hän on niiden kilpi, jotka häneen turvaavat.

Ps. 12:7, 18:31, 91:4

6. Älä lisää mitään hänen sanoihinsa, ettei hän vaatisi sinua tilille ja ettet osoittautuisi valehtelijaksi.

5. Moos. 4:2, 13:1

7. Kahta minä sinulta pyydän, älä niitä minulta koskaan kiellä kuolemaani saakka:

8. Vilppi ja valhepuhe pidä minusta kaukana. Älä köyhyyttä minulle anna, älä rikkautta, anna minulle ravinnoiksi määräsani leipää,

9. ettei minusta kylläisenä tulisi kiel-täjää ja etten sanoisi: ”Kuka on HER-RA?” tai etten köyhtyneenä varastaisi ja minä käyttäneeksi väärin Jumalani nimeä. 5. Moos. 8:12–15,32:15

10. Älä kieli palvelijasta hänen her-ralleen, ettei hän kiroaisi sinua ja ettet tulisi syylliseksi.

11. Voi sukupolvea, joka kiroaa isäänsä eikä siunaa äitiään,

12. sukupolvea, joka on omissa sil-missään puhdas, vaikka ei ole pesty saastastaan.

13. Voi sitä sukupolvea – kuinka ylpeät ovatkaan sen silmät ja kuinka kopeasti se katsookaan –

14. sukupolvea, joka tekee ham-paansa miekoiksi ja leukaluunsa veit-siksi syödäkseen kurjat pois maasta ja köyhät ihmisten joukosta!

15. Verenimijällä on kaksi tyttärtä: ”Anna vielä! Anna vielä!” Kolme on, jotka eivät saa kyllikseen, neljä, jotka eivät sano: ”Jo riittää”:

16. tuonela ja hedelmätön kohtu, maa, joka ei saa kylliksi vettä, ja tuli, joka ei sano: ”Jo riittää.”

17. Joka isäänsä pilkkaa ja pitää hal-pana totella äitiään, siltä korpit hakkaa-vat puron luona silmät puhki ja kotkan poikaset syövät ne. 5. Moos. 27:16

18. Kolme on minusta kovin ihmeel-listä, ja neljä on, joita en käsitä:

19. kotkan tie taivaalla, käärmeen tie kalliolla, laivan tie keskellä merta ja miehen tie nuoren naisen luo.

20. Niin myös avionrikkojanaisen tie: hän syö, pyyhkii suunsa ja sanoo: ”En ole pahaa tehnyt.”

21. Kolmen alla järkkyy maa, neljän alla se ei voi kestää:

22. orjan alla, kun hän pääsee kunin-kaaksi, houkan, kun hän saa kyllikseen leipää,

23. hyljityn naisen alla, kun hän saa miehen, ja palvelijattaren, kun hän syr-jäyttää emäntänsä.

24. Neljä on maan vähäistä mutta silti erinomaisen viisasta.

25. Muurahaiset ovat voimaton kan-sa, mutta leipänsä ne kokoavat kesäl-lä. Sananl. 6:6

26. Tamaanit ovat heikko kansa, mutta asuntonsa ne tekevät kallioihin.

27. Heinäsirkoilla ei ole kuningas-ta, mutta koko lauma lähtee liikkeelle osastoittain.

28. Sisiliskoon voi tarttua käsin, vaika se asuu kuninkaiden linnoissa.

29. Kolmella on ylväs astunta, neljä kulkee komeasti:

30. leijona, sankari eläinten joukos-sa, joka ei väisty minkään tieltä,

31. ylvästelevä kukko ja kauris sekä kuningas joukkonsa johdossa.

32. Jos kerskuut houkkamaisuudes-sasi tai harkiten, niin laske käsi suul-lesi.

33. Sillä maitoa vatkaamalla saa voi-ta, nenää vääntämällä saa esiin verta ja kiukkua ärsyttämällä saa aikaan riidan.

31. LUKU

Lemuelin sanat

1. Lemuelin, Massan kuninkaan, sa-nat, joilla hänen äitinsä oli häntä kas-vattanut.

2. Mitä, poikani, mitä, kohtuni poika, mitä, lupausteni poika?

3. Älä anna voimaasi naisille, vael-lustasi niille, jotka tuhoavat kuninkaat. 5. Moos. 17:17

4. Ei sovi kuninkaiden, Lemuel, ei sovi kuninkaiden viiniä juoda eikä ruh-tinaiden kaipailla väkijuomaa. Saarn. 10:16

5. Juopotellessaan he unohtavat, mitä on säädetty, ja vääntävät vääräksi kaikkien kurjuuden lasten oikeuden. Jes. 5:22,28:7

6. Antakaa väkijuomaa menehtyväl-le ja viiniä murhemielisille.

7. Sellainen juokoon ja unohtakoon köyhyytensä alköönkä enää vaivaansa muistelo.

8. Avaa suusi mykän puolesta, oikeuden hankkimiseksi kaikille sortuville. Sananl. 24:11

9. Avaa suusi, tuomitse oikein, hanki kurjalle ja köyhälle oikeus.

Kelpo vaimon ylistys

10. Kelpo vaimon⁸² kuka löytää? Sel-
laisen arvo on helmiä paljon kalliimpi.

Sananl. 18:22,19:14

11. Hänen miehensä sydän luottaa
häneen, eikä siltä mieheltä saalista
puutu.

Sananl. 12:4,14:1

12. Hän toimii miehensä parhaaksi,
ei hahingoksi, kaikkina elinpäivinään.

13. Hän hankkii villat ja pellavat ja
tekee työtä ahkerin käsin.

14. Hän on kauppiaan laivojen kaltai-
nen: leipänsä hän noutaa kaukaa.

15. Hän nousee, kun vielä on yö, ja
antaa ravinnon talonsa väelle, palve-
lustyöillekin heidän osansa.

16. Hän haluaa peltoa ja hankkii sen,
istuttaa viinitarhan kättensä työn he-
delmällä.

17. Hän vyöttää kupeensa voimalla
ja vahvistaa käsivartensa.

18. Hankkeensa hän huomaa käy-
vän hyvin, ei sammu hänen lamppunsa
yöllä.

19. Hän ojentaa kätensä kehräpuu-
hun, hänen kouransa tarttuvat vartti-
nään.

20. Hän avaa kätensä kurjalle, ojen-
taa köyhälle molemmat kätensä.

21. Hän ei pelkää talonväkensä puo-
lesta lunta, sillä koko hänen väkensä
on puettu purppuravillaan.

22. Hän valmistaa itselleen peitteitä,
ja hienoa pellavaa ja purppuravillaa on
hänen pukunsa.

23. Hänen miehensä on tunnettu
porteissa, istuessaan maan vanhinten
joukossa.

24. Hän tekee pellavapaitoja ja myy
niitä, voitaa hän toimittaa kauppiaille.

25. Voima ja kunnia on hänen puku-
naan, hän nauraa tulevalle päivälle.

26. Hän avaa suunsa puhumaan
viisautta, hänen kielellään on lempeä
opetus.

27. Hän tarkkaa, mitä hänen talos-
saan tehdään, hän ei syö laiskan lei-
pää.

28. Hänen poikansa nousevat ja ylis-
tävät häntä onnelliseksi, hänen mie-
hensä ylistää häntä:

29. "Paljon on naisia, töissään erin-
omaisia, mutta yli niiden kaikkien ko-
hoat sinä."

30. Pettävää on sulous, kauneus ka-
toavaa, ylistettävä on se vaimo, joka
pelkää Herraa.

31. Suokaa hänen nauttia kättensä
työn hedelmistä, hänen tekonsa häntä
porteissa ylistäkööt.

82 31:10. Kirj.: "voimanainen" tai "voima-
vaimo".

SAARNAAJAN KIRJA

ELÄMÄN TARKOITUSTA ETSIMÄSSÄ

1. LUKU

Kaikki on turhuutta

1. Saarnaajan, Daavidin pojan, Jerusalemin kuninkaan sanat.

2. Turhuuksien turhuus, sanoi Saarnaaja, turhuuksien turhuus, kaikki on turhuutta! Saarn. 2:11,11:8,12:8

Ei mitään uutta auringon alla

3. Mitä hyötyä ihmiselle on kaikesta vaivannäöstään, jolla hän vaivaa itseään auringon alla? Ps. 39:7; Saarn. 2:22,3:9

4. Sukupolvi menee, sukupolvi tulee, mutta maa pysyy ikuisesti. Ps. 104:5

5. Aurinko nousee, aurinko laskee. Se kiirehtii sijalleen, josta se jälleen nousee. Ps. 19:7

6. Tuuli kääntyy etelään ja kiertää pohjoiseen, kiertää yhä kiertämistään. Samalle kierrolleen tuuli palaa.

7. Kaikki joet laskevat mereen, mutta meri ei täyty. Paikkaan, jonne joet ovat laskeneet, ne yhä edelleen laskevat.

8. Kaikki asiat ovat työläitä, kukaan ei kykene niitä ilmaisemaan. Silmä ei saa kylläänsä näkemisestä eikä korva täyttään kuulemisesta. Sananl. 27:20

9. Mitä on ollut, sitä on vastakin, ja mitä on tapahtunut, sitä vastakin tapahtuu. Ei ole mitään uutta auringon alla. Saarn. 3:15

10. Jos olisikin jotakin, mistä sanotaan: "Katso, tämä on uutta", niin on sitä ollut ennenkin, muinaisina aikoina, jotka olivat ennen meitä.

11. Ei jää muistoa muinaisista, ei myöskään niiden jälkeen tapahtuneista jää muistoa niille, jotka jäljessä tulevat.

Saarnaaja tutkii ajallista elämää

12. Minä, Saarnaaja, olin Israelin kuninkaana Jerusalemissa. 1. Kun. 1:34

13. Minä käänsin sydämeni etsimään ja tutkimaan viisautta kaikesta, mitä tapahtuu auringon alla. Tämä on vaikea tehtävä, jonka Jumala on antanut

ihmislapsille, että he sillä itseään vaivaisivat. 1. Kun. 5:9–14

14. Katselin kaikkia tekoja, joita tehdään auringon alla, ja katso, kaikki ne ovat turhuutta ja tuulen tavoittelua.

15. Väärä ei voi suoristua, eikä vaajata voi laskea täydeksi.

16. Minä puhuin sydämessäni: Olen hankkinut suuren viisauden ja lisännyt sitä niin, että olen viisaampi kuin kaikki, jotka ennen minua ovat hallinneet Jerusalemissa. Sydämeni on löytänyt paljon viisautta ja tietoa. 1. Kun. 3:12

17. Minä käänsin sydämeni ottamaan selvää viisaudesta, mielettömyydestä ja tyhmyydestä ja tulin tietämään, että sekin on tuulen tavoittelua.

18. Sillä missä on paljon viisautta, siellä on paljon murhetta. Joka tietoa lisää, se tuskaa lisää.

2. LUKU.

Elämän nautinnot ovat turhuutta

1. Minä sanoin sydämelleni: "Tule, minä annan sinun kokea iloa, nauttia hyvää." Mutta katso, sekin oli turhuutta.

2. Naurusta minä sanoin: "Mielettöntä!", ja ilosta: "Mitä se hyödyttää?"

3. Minä päätin mielessäni virkistää ruumistani viinillä – kuitenkin niin, että sydämeni pysyisi viisaudessa – ja samalla noudattaa tyhmyyttä, kunnes saisin nähdä, mikä on hyväksi ihmislapsille, mitä heidän tulee tehdä tai vaan alla vähinä elämänsä päivinä.

Suuret teot ovat turhuutta

4. Ryhdyin suuriin töihin: rakensin itselleni taloja ja istutin viinitarhoja, 1. Kun. 6:1; 2. Aik. 3:1

5. tein itselleni puutarhoja ja puistoja ja istutin niihin kaikenlaisia hedelmäpuita.

6. Tein itselleni vesilammikoita kastellakseni niiden vedellä puita kasvavaa metsikköä.

7. Minä ostin orjia ja orjattaria, ja kotona syntyneitäkin minulla oli. Minulla oli myös karjaa, nautaeläimiä ja pik-

kukarjaa, enemmän kuin kenelläkään niistä, jotka ennen minua olivat olleet Jerusalemissa. 2. Aik. 1:12

8. Kokosin itselleni myös hopeaa ja kultaa, kuninkaiden ja maakuntien aarteita. Hankin itselleni laulajia, laulajattaria ja ihmislasten iloja: vaimon, jopa vaimoja. 1. Kun. 10:11; 2. Aik. 9:10

9. Minä tulin yhä mahtavammaksi, yli kaikkien, jotka ennen minua olivat olleet Jerusalemissa, kuitenkin viisauteni säilyttäen. 1. Kun. 10:23; 2. Aik. 9:22

10. En kieltänyt silmiltäni mitään, mitä ne pyysivät, enkä torjunut sydämeiltäni mitään iloa. Minun sydämeni iloitsi kaiken vaivannäköni tuloksista. Se oli osani kaikesta vaivannäöstäni.

11. Mutta kun käänsin huomioni kaikkiin töihin, joita käteni olivat tehneet, ja vaivannäköön, jolla olin itseäni vaivannut niitä tehdessäni, niin katso: se oli kaikki turhuutta ja tuulen tavoittelua. Mistään ei ole hyötyä auringon alla. Saarn. 1:14

Viisaus on tyhmyyttä hyödyllisempi

12. Kun käännyn katsomaan viisautta, mielettömyyttä ja tyhmyyttä – sillä mitäpä muuta voi tehdä ihminen, joka tulee toisen kuninkaan jälkeen, kuin mitä jo ennenkin on tehty –

Saarn. 1:17,7:26

13. niin minä näin, että viisaus on tyhmyyttä hyödyllisempi, niin kuin valo on pimeyttä hyödyllisempi.

14. Viisaalla on silmät päässään, tyhmä vaeltaa pimeässä. Minä tulin kuitenkin tietämään, että toisen käy niin kuin toisenkin.

Sananl. 14:33,15:7,17:24

15. Minä sanoin sydämessäni: Se, mikä kohtaa tyhmää, kohtaa minuaakin. Miksi sitten olen tullut näin ylen viisaaksi? Niinpä sanoin sydämessäni: Turhuutta on tämäkin.

Saarn. 6:8,8:14,9:2

16. Eihän viisaasta, sen paremmin kuin tyhmästäkään, jää ikuista muistoa, kun tulevinä päivinä kaikki vaipuu unohduksiin. Eikö viisas kuole samoin kuin tyhmäkin? Job 18:17; Ps. 49:11

17. Ja minä vihasin elämää, sillä minusta on pahaa se, mitä tapahtuu auringon alla. Kaikki on turhuutta ja tuulen tavoittelua.

18. Minä vihasin kaikkea vaivannäköäni, jolla vaivasin itseäni auringon alla, koska minun täytyy jättää sen hedelmät ihmiselle, joka tulee minun jälkeeni. Ps. 49:18

19. Ja kuka tietää, onko hän viisas vai tyhmä? Kuitenkin hän tulee hallitsemaan kaikkia vaivannäköni hedelmiä, joiden tähden olen vaivannut itseäni ja ollut viisas auringon alla. Tämäkin on turhuutta.

20. Niin minä annoin sydämeni vaihua epätoivoon kaiken vaivannäköni vuoksi, jolla olin rasittanut itseäni auringon alla.

21. Joku ihminen näkee vaivaa toimien viisaasti, taitavasti ja menestyksellisesti, mutta hänen on luovutettava omaisuutensa ihmiselle, joka ei ole siitä vaivaa nähnyt. Sekin on turhuutta ja suuri onnettomuus. Ps. 39:7

22. Mitä siis ihminen saa kaikesta vaivannäöstään ja sydämensä pyrkimyksestä, jolla hän rasittaa itseään auringon alla? Saarn. 1:3

23. Ovathan kaikki hänen päivänsä pelkkää tuskaa ja hänen työnsä murhetta, eikä yölläkään hänen sydämensä saa lepoa. Tämäkin on turhuutta. Job 7:1,14:1; Saarn. 5:16

Kaikki tulee Jumalan kädestä

24. Ei ole ihmisellä muuta onnea kuin syödä ja juoda ja antaa sielunsa nauttia hyvää vaivannäkönsä ohessa. Mutta tästäkin minä tulin näkemään, että se tulee Jumalan kädestä.

Saarn. 5:18

25. ”Sillä kuka voi syödä ja kuka voi nauttia ilman minua?” sanoo Herra.

26. Ihmiselle, joka on hänelle mieleen, hän antaa viisautta, tietoa ja iloa, mutta syntiselle hän antaa työksi koota ja kartuttaa omaisuutta annettavaksi sille, joka on Jumalalle mieluinen. Sekin on turhuutta ja tuulen tavoittelua. Ps. 97:11; Sananl. 13:21,28:8

3. LUKU

Kaikella on aikansa

1. **Kaikella on määräaika.** Jokaisella asialla on aikansa taivaan alla.

Saarn. 9:11

2. Aika on syntyä ja aika kuolla, aika on istuttaa ja aika repiä istutus,

3. aika on surmata ja aika parantaa, aika on purkaa ja aika rakentaa,

4. aika on itkeä ja aika nauraa, aika on valittaa ja aika hypellä,

5. aika on heitellä kiviä ja aika kerätä kivet, aika on syleillä ja aika olla syleilemättä,

6. aika on etsiä ja aika kadottaa, aika on säilyttää ja aika viskata pois,

7. aika on repäistä rikki ja aika ommella yhteen, aika on olla vaiti ja aika puhua,

8. aika on rakastaa ja aika vihata, aika on sodalla ja aika rauhalla.

Jumalan teot ovat ikuiset

9. Mitä hyötyä työntekijälle on väivannööstään?

Saarn. 1:3,2:22

10. Minä olen katsellut työtä, jonka Jumala on antanut ihmislapsille heidän rasiutukseen.

11. Kaiken hän on tehnyt kauniisti aikanaan, myös ikuisuuden hän on pannut heidän sydämeensä. Ihminen ei kuitenkaan käsitä tekoja, jotka Jumala on tehnyt, ei niiden alkua eikä loppua.

Saarn. 11:5

12. Minä tulin tietämään, ettei ihmisillä ole muuta hyvää kuin iloita ja tehdä hyvää eläessään.

Saarn. 8:15

13. Jo sekini on jokaiselle ihmiselle Jumalan lahja, että hän voi syödä, juoda ja nauttia hyvää kaiken väivannäkönsä ohessa.

Saarn. 5:18

14. Minä tulin tietämään, että kaikki, mitä Jumala tekee, pysyy ikuisesti. Ei ole siihen lisäämistä eikä siitä vähentämistä. Jumala on sen niin tehnyt, että häntä pelättäisiin.

Ps. 33:11; Jes. 46:10

15. Mitä nyt on, sitä on ollut ennenkin, ja mitä vastedes on, sitäkin on ollut jo ennen. Jumala etsii jälleen sen, mikä on mennyt ohi.

Saarn. 1:9

Kaikki palaa tomuun

16. Vielä minä näin auringon alla oikeuspaikan, ja siellä oli jumalattomuus. Minä näin vanhurskauden paikan, ja sielläkin oli jumalattomuus.

17. Minä sanoin sydämessäni: Jumala tuomitsee vanhurskaan ja jumalattoman, sillä hänen luonaan⁸³ jokaisella asialla ja jokaisella teolla on aikansa.

18. Minä sanoin sydämessäni: Ihmisten tähden se on näin, jotta Jumala koettelisi heitä, ja he näkisivät, että omassa olossaan he ovat kuin eläimiä.

19. Ihmisten käy niin kuin eläinten. Sama on molempien kohtalo. Niin kuin nämä kuolevat niin nuokin, yhtäläinen henki on kaikilla. Ihmisillä ei ole mitään etusijaa eläimiin nähden, sillä kaikki on turhuutta.

Ps. 39:6,12,49:13,21

20. Kaikki menevät samaan paikkaan. Kaikki ovat tulleet tomusta, ja kaikki palaavat tomuun.

1. Moos. 2:19,3:19; Saarn. 6:6,12:7

21. Kuka tuntee ihmisen hengen, joka kohoaa ylös, ja eläimen hengen, joka vajoo alas maahan?

22. Minä havaitsin, ettei ole mitään parempaa kuin se, että ihminen iloitsee teoistaan. Se on hänen osansa, sillä kuka tuo hänet takaisin, niin että hän näkisi sen, mitä tulee hänen jälkeensä?

Saarn. 5:17

4. LUKU

Sorrettujen kyöneleet

1. Taas minä katselin kaikkea sortoa, jota harjoitetaan auringon alla. Minä näin sorrettujen kyöneleet, eikä heillä ole lohduttajaa. Voimakas on heidän sortajiensa käsi, eikä sorreilla ole lohduttajaa.

Job 35:9; Saarn. 3:16

2. Niin minä ylistin vainajia, jotka ovat jo kuolleet, onnellisemmiksi kuin niitä, jotka vielä ovat elossa.

Saarn. 7:1

3. Näitä kumpiakin onnellisemmaksi ylistin sitä, joka ei vielä ole olemassa eikä ole nähnyt sitä pahaa, mitä tehdään auringon alla.

83 3:17. Kirj.: "siellä".

Kateus on turhuutta

4. Ja minä näin, että kaikki vaivan näkö ja menestyminen työssä on toisen kateutta toista kohtaan. Tämäkin on turhuutta ja tuulen tavoittelua.

5. Tyhmä panee kädet ristiin ja kalvaa omaa lihaansa.

6. Parempi on kourallinen lepoa kuin molemmat kourat täynnä vaivannäköä ja tuulen tavoittelua.

Kaksin on parempi kuin yksin

7. Vielä minä näin turhuuden aurin gon alla:

8. Tuossa on yksinäinen, jolla ei ole ketään toista, hänellä ei ole poikaa, ei edes veljeä, mutta kaikella hänen vaivannäöllään ei ole loppua, eivätkä hänen silmänsä saa kyllikseen rikkau desta. Kenen hyväksi minä siis näen vaivaa ja kiellän sieluni nauttimasta hyvää? Tämäkin on turhuutta ja paha asia.

Sananl. 27:20; Saarn. 5:9

9. Kaksin on parempi kuin yksin, sillä kumpikin saa vaivannäöstään hyvän palkan.

1. Moos. 2:18

10. Jos he kaatuvat, niin toinen nostaa toverinsa ylös, mutta voi yksinäistä, jos hän kaatuu! Ei ole toista nostamassa häntä ylös.

11. Ja jos kaksi makaa yhdessä, heillä on lämmin, mutta kuinka voisi yksinäisellä olla lämmin?

12. Yksinäisen kimppuun voi joku käydä, mutta kaksi pitää puolensa. Kolmisäikeinen lanka ei helposti katkea.

Viisaus on parempi tyhmyyttä

13. Parempi on köyhä, mutta viisas nuorukainen kuin vanha ja tyhmä kuningas, joka ei enää ymmärrä ottaa varoitusta huomioon.

14. Tuo toinen lähti vankilasta, mutta hänestä tuli kuningas, vaikka oli syntynyt köyhänä tuon toisen ollessa kuninkaana.

Ps. 113:7,8

15. Minä näin kaikkien, jotka elivät ja vaelsivat auringon alla, olevan nuorukaisen puolella, tuon, joka asettuu vanhan sijalle.

16. Ei ollut loppua kaikella kansan paljoudella, niillä kaikilla, joiden edellä hän kulki, mutta jälkipolvet eivät hänestä iloitse. Tämäkin on turhuutta ja tuulen tavoittelua.

17. Kulje harkituin askelin, kun menet Jumalan huoneeseen. Tulo kuulemaan on parempi kuin teurasuhrin anto tyhmien tavoin, sillä tietämättään he tekevät pahaa.

1. Sam. 15:22;

Sananl. 15:8,21:27

5. LUKU

Varoitus turhista lupauksista

1. Älä avaa suutasi hätiköiden, älköön sydämesi kiirehtikö lausumaan sanoja Jumalan edessä, sillä Jumala on taivaassa ja sinä olet maan päällä. Olkoot siis sanasi harvat.

Matt. 6:7;

Jaak. 1:19

2. Sillä työn paljous tuo unen, ja mis sä on paljon sanoja, siellä tyhmä on äänessä.

3. Kun teet lupauksen Jumalalle, täytä se viivyttelämättä, sillä hän ei mielisty tyhmiin. Täytä siis, mitä lupaat.

4. Moos. 20:3; 5. Moos. 23:22,23; Ps. 76:12

4. On parempi, ettet lupaa, kuin että lupaat etkä täytä.

5. Älä anna suusi saattaa ruumista si syylliseksi äläkä sano Jumalan sanna saattajan edessä: ”Se oli erehdys.” Miksi Jumalan pitäisi vihastua sinun puheeseesi ja turmella kättesi työt?

6. Sillä paljot puheet ovat turhuutta niin kuin paljot unetkin. Mutta pelkää sinä Jumalaa.

Oikeutta poljetaan

7. Jos näet, että maakunnassa sorretaan köyhää, poljetaan oikeutta ja vanhurskautta, älä sitä ihmettele. Ylhäistä valvoo ylhäisempi ja vielä ylhäisemmät heitä molempia.

Kol. 3:25;

1. Tess. 4:6

8. Viljellyn maan kannalta on kuitenkin kaikin tavoin hyödyksi, että maassa on kuningas.

Rikkaus on turhuutta

9. Joka rakastaa rahaa, ei saa rahaa kyllikseen, eikä voittoa se, joka rakastaa rikkautta. Tämäkin on turhuutta.

Saarn. 4:8

10. Varallisuuden karttuessa karttuvat sen syöjätkin. Mitä muuta etua siitä on omistajalleen, kuin että hän näkee sen silmillään?

11. Työntekijän uni on makea, söipä hän vähän tai paljon, mutta rikkaan kylläisyys ei anna hänen nukkua.

12. Raskaan onnettomuuden olen nähnyt auringon alla: rikkauden, joka on säilytetty onnettomuudeksi omistajalleen.

13. Tuo rikkaus voi kadota onnettoman tapauksen vuoksi, ja jos hänelle on syntynyt poika, tämän käsiin ei jää mitään.

14. Yhtä alastomana, kuin hän tuli äitinsä kohdusta, hänen on mentävä pois. Vaivannäkönsä hedelmistä hän ei voi viedä mitään täältä mukanaan.

Job 1:21,27:19; Ps. 49:18; 1. Tess. 6:7

15. Tämäkin on raskas onnettomuus: hänen on mentävä, aivan niin kuin hän tuli. Mitä hyötyä hänellä on siitä, että on nähnyt vaivaa tuulen hyväksi?

16. Kaikki päivänsäkin hän kuluttaa pimeydessä, ja paljon on hänellä suuria, kärsimystä ja harmia.

17. Katso, mitä olen huomannut: hyvää ja sopivaa on ihmisen syödä ja juoda ja nauttia hyvää kaiken vaivannäkönsä ohessa, jolla hän vaivaa itseään auringon alla vähiä elämänsä päivinä, jotka Jumala on hänelle antanut. Se on hänen osansa.

Saarn. 3:12,22

18. Sekin on Jumalan lahja, jos hän antaa jollekin ihmiselle rikkautta ja varallisuutta ja sallii tämän nauttia⁸⁴ siitä, saada siitä osansa ja iloita vaivannäkönsä ohessa.

Saarn. 2:24,3:13

19. Ihminen ei silloin tule paljon ajatelleeksi elämänsä päiviä, kun Jumala suostuu hänen sydämensä iloon.

6. LUKU**Kaiken vaivannäön turhuus**

1. Onnettomuus on tämäkin, jonka olen nähnyt auringon alla ja joka painaa raskaasti ihmistä:

2. Jumala antaa miehelle rikkautta, varallisuutta ja kunniaa, niin ettei häneltä puutu mitään kaikesta siitä, mitä hän kaipaa. Mutta Jumala ei salli hänen nauttia siitä, vaan siitä nauttii vieras. Tämä on turhuutta ja raskas kärsimys.

Ps. 39:7

3. Vaikka miehelle syntyisi sata lasta ja hän eläisi vanhaksi ja paljot olisivat hänen vuosiensa päivät, mutta hän ei saisi tyydyttää haluaan sillä hyvällä, mitä hänellä on, eikä saisi edes kunnollista hautausta, niin minä sanon, että kuolleena syntynyt keskonen olisi onnekkaampi kuin hän.

4. Turhaan se tulee ja pimeyteen menee, pimeyteen peittyä sen nimi.

5. Ei se ole nähnyt eikä tullut tuntemaan edes aurinkoa. Sen lepo on parempi kuin tuon miehen elämä,

6. vaikka hän eläisi kaksi kertaa tuhat vuotta mutta ei saisi nähdä onnea. Eivätkö kuitenkin kaikki mene samaan paikkaan?

Saarn. 3:20

7. Kaikki ihmisen vaivannäkö tapahtuu hänen oman suunsa hyväksi, ja kuitenkin halu ei täyty.

8. Mitä etua siis viisaalla on tyhmään verrattuna, mitä köyhällä siitä, että osaa oikein vaeltaa elävien edessä?

Saarn. 2:15

9. Parempi tyytyä siihen, minkä silmä jo näkee, kuin kulkea mielihaluun perässä. Sekin on turhuutta ja tuulen tavoittelua.

10. Kaikelle, mitä on olemassa, on jo muinoin annettu nimi, ja sekin tiedetään, mikä ihminen on. Ei hän voi riidellä väkevämpänsä kanssa.

11. Paljot puheet vain lisäävät turhuutta. Mitä etua ihmiselle siitä on?

12. Kuka tietää, mikä on ihmiselle hyväksi elämänsä aikana, niinä turhina päivinä, jotka hän viettää kuin varjo. Entä kuka ilmoittaa ihmiselle, mitä on

tuleva hänen jälkeensä auringon alla?

Saarn. 8:7,10:14

ELÄMÄNOHJEITA

7. LUKU

Mikä on hyvää?

1. Hyvä nimi on parempi kuin kallis öljy ja kuolinpäivä parempi kuin syntymäpäivä.

Sananl. 22:1; Saarn. 4:2

2. Parempi on mennä surutaloon kuin mennä pitotaloon, sillä surutalossa näkee sen, mikä on kaikkien ihmisten loppu. Elossa oleva painaa asian mieleensä.

Ps. 39:5

3. Suru on parempi kuin nauru, sillä sydämelle on hyväksi, että kasvot ovat murheelliset.

4. Viisaitten sydän on surutalossa, tyhmien sydän huvitalossa.

5. Parempi on kuunnella viisaan nuhdetta kuin olla kuulemassa tyhmien laulua.

6. Kuin orjantappuroiden rätinä padan alla on tyhmän nauru; sekini on turhuutta.

7. Väärä voitto tekee viisaan hulluksi, lahjus tuhoaa ymmärryksen⁸⁵.

2. Moos. 23:8; 5. Moos. 16:19

8. Asian loppu on parempi kuin sen alku, ja pitkämielinen on parempi kuin ylimielinen.

Sananl. 14:29

9. Älköön mielesi olko karkäs vihasumaan, sillä viha pesii tyhmien povessa.

10. Älä sano, mikä siinä on, että entiset ajat olivat paremmat kuin nykyiset, sillä et sinä sitä viisauttasi kysy.

11. Viisaus on yhtä hyvä kuin perintöosa ja parempikin niille, jotka näkevät auringon.

Sananl. 3:13,8:18

12. Viisauden varjossa on kuin rahan varjossa. Mutta tieto on rahaa hyödyllisempi, ja viisaus pitää haltijansa elossa.

13. Katso Jumalan tekoja: kuka voi suoristaa sen, minkä hän on vääreksi tehnyt?

Saarn. 1:15

14. Hyvänä päivänä ole hyvillä mielin ja pahana päivänä ymmärrä, että Jumala on tehnyt niin toisen kuin toisenkin. Eihän ihminen saa mitään siitä, mikä tulee hänen jälkeensä. Fil. 4:12; Jaak. 4:13

15. Kaikkea olen nähnyt turhina päivinä: vanhurskaan, joka joutuu tuhoon vanhurskaudessaan, ja jumalattoman, joka elää kauan pahuudessaan.

Saarn. 8:14,9:2

Kohtuuden noudattaminen on viisautta

16. Älä ole kovin vanhurskas äläkä esiinny ylen viisaana: miksi tuhoaisit itsesi?

17. Älä ole kovin jumalaton äläkä ole tyhmä: miksi kuolisit ennen aikaasi?

18. On hyvä, että pidät tästä kiinni etkä hellitä kättäsi tuostakaan, sillä Jumalaa pelkäävä selviää kaikesta.

19. Viisaus auttaa viisasta voimakkaammin kuin kaupungin kymmenen mahtimiestä.

Sananl. 21:22,24:5;

Saarn. 9:16,18

20. Maan päällä ei ole niin vanhurskasta ihmistä, että hän tekisi vain hyvää eikä tekisi syntiä.

1. Kun. 8:46; 2. Aik. 6:36

21. Älä kiinnitä huomiota kaikkeen, mitä puhutaan, ettet kuulisi palvelijasi kiroavan sinua.

22. Tietäähän oma sydämesi, että myös sinä olet monta kertaa kironnut muita.

23. Kaiken tämän olen viisaudella koetellut. Minä sanoin: "Tahdon tulla viisaaksi", mutta viisaus pysyi minusta kaukana.

24. Kaukana, syvällä, syvällä on kaiken olemus, kuka voi sen löytää?

25. Minä ryhdyin sydämessäni pohtimaan, oppimaan ja etsimään viisautta ja kaiken lopullista selitystä tullakseni vain tietämään, että jumalattomuus on tyhmyyttä ja tyhmyys mielettömyyttä.

Saarn. 1:17,2:12

26. Ja minä löysin sen, mikä on kuulemaa katkerampi: naisen, joka on verkko, jonka sydän on ansa ja jonka kädet ovat kahleet. Se, joka on Jumalalle mieleen, pelastuu hänestä, mutta

85 7:7. Kirj.: "Vääryys tekee viisaan hulluksi ja lahja tuhoaa ymmärryksen".

synnintekijä joutuu hänen saaliikseen.
Sananl. 5:3,22:14

27. Katso, tämän minä olen löytänyt, Saarnaaja sanoi, pyrkiessään kohta kohdalta löytämään selvyttä.

28. Se, mitä en ole löytänyt, vaikka sieluni on sitä kaiken aikaa etsinyt, on tämä: tuhannesta olen löytänyt yhden miehen, mutta koko siitä luvusta en ole löytänyt yhtäkään naista.

29. Ainoastaan tämän olen havainnut: Jumala on tehnyt ihmiset suoriksi, mutta itse he etsivät monia juonia.

1. Moos. 1:27; Jer. 17:9

8. LUKU

Älä asetu pahan asian puolelle

1. Kuka on viisaan vertainen, ja kuka osaa selittää asian? Ihmisen viisaus kirkastaa hänen kasvonsa, ja hänen kasvojensa kovuus muuttuu.

2. Minä sanon: Ota tarkoin huomioon kuninkaan käsky, varsinkin Jumalan kautta vannomasi valan tähden.

3. Älä luovu hänestä kevyesti äläkä asetu pahan asian puolelle, sillä hän tekee mitä tahtoo. Saarn. 10:4

4. Onhan kuninkaan sanalla voima. Kuka voi sanoa hänelle: "Mitä sinä oikein teet?"

5. Joka noudattaa hänen käskyään, ei joudu kokemaan mitään pahaa. Viisaan sydän tietää ajan ja menettelytavan,

6. sillä jokaisella asialla on aikansa ja tuomionsa, ja ihmistä painaa ras-
kaasti hänen pahuutensa.

Saarn. 3:1,17

7. Hän ei tiedä, mitä tulee tapahtumaan. Kukapa ilmoittaisi hänelle, miten asiat tapahtuvat?

Jumalattomuus ei pelasta harjoittajaansa

8. Ihminen ei ole tuulen valtias, niin että voisi pidättää tuulta. Kukaan ei hallitse kuoleman päivää, eikä sodasta ole pääsyä. Jumalattomuus ei pelasta harjoittajaansa. Ps. 31:16,39:5

9. Kaiken tämän minä näin, kun käänsin sydämeni tarkkaamaan kaikkea, mitä auringon alla tapahtuu aika-

na, jolloin ihminen vallitsee toista ihmistä tämän onnettomuudeksi.

Oikeus ei toteudu

10. Sitten näin, kuinka jumalattomat haudattiin ja he menivät lepoon. Mutta ne, jotka olivat tehneet oikein, joutuivat lähemmään pyhästä paikasta, ja heidät unohdettiin kaupungissa. Tämäkin on turhuutta.

11. Kun pahan teon tuomio viipyy, ihmiset saavat rohkeutta pahantekoon,

12. koska syntinen saa tehdä pahaa sata kertaa ja elää kauan. Minä tosin tiedän: Jumalaa pelkääville käy hyvin sen tähden, että he häntä pelkäävät.

5. Moos. 6:24; Esra 8:22; Ps. 33:18

13. Mutta jumalattomalle ei käy hyvin, eikä hän saa jatkaa elämänsä pitkäksi kuin varjo, koska hän ei pelkää Jumalaa.

14. Turhuutta on sekin, mitä tapahtuu maan päällä. On vanhurskaita, joiden käy niin kuin he olisivat tehneet jumalattomien tekoja, ja jumalattomia, joiden käy niin kuin he olisivat tehneet vanhurskaiden tekoja. Minä sanon: tämäkin on turhuutta. Ps. 44:18,73:3; Saarn. 2:15

15. Ja minä ylistin iloa. Eihän ihmisellä auringon alla ole mitään parempaa kuin syödä ja juoda ja olla iloinen. Ilo seuraa häntä hänen vaivannäkönsä ohessa hänen elämänsä päivinä, jotka Jumala on hänelle antanut auringon alla. Saarn. 3:12,22,5:17,9:7

Ihminen ei voi käsittää Jumalan tekoja

16. Kun annoin sydämeni tutkia viisautta ja tarkastella asioita, joita ihminen tekee maan päällä saamatta unta silmiinsä päivällä tai yöllä,

17. niin tulin näkemään kaikkia Jumalan tekoja katsellessani, että ihminen ei voi käsittää sitä, mikä tapahtuu auringon alla. Kuinka kovasti ihminen ponnistelee yrittäessään ymmärtää, hän ei käsitä. Ja jos viisas luulee ymmärtävänsä, hän ei kuitenkaan voi käsittää.

Kaikilla on sama kohtalo

1. Kaiken tämän minä painoin mieleeni ja pyrin saamaan selvyttä kaikesta siitä, millaisia vanhurskaat ja viisaat ja heidän tekonsa ovat Jumalan kädessä. Ei rakkaus eikä viha ole ihmisen tiedossa, kaikkea voi olla hänellä edessäpäin.

2. Kaikkea voi tapahtua kaikille. Sama kohtalo on vanhurskaalla ja jumalattomalla, hyvällä, puhtaalla ja saastaisella, uhraajalla ja sillä, joka ei uhraa. Hyvän käy niin kuin syntisen, vanhojan niin kuin valaa karttavan. Job 9:22,21:7; Ps. 73:12; Saarn. 2:14; Jer. 12:1

3. Onnetonta kaikessa, mitä tapahtuu auringon alla, on se, että kaikilla on sama kohtalo. Samoin se, että ihmislasten sydän on täynnä pahuutta ja että heillä elinaikanaan on sydämensään mielettömyys. Ja sen jälkeen vainajien luo!

4. Toivoa on sillä, jonka vielä suodaan olla kaikkien elävien seurassa. Elävä koira on parempi kuin kuollut leijona.

5. Elävät tietävät, että heidän on kuoltava, mutta kuolleet eivät tiedä mitään, eikä heillä ole enää mitään palkkaa saatavana, sillä heidän muistonsa on joutunut unohduksiin.

6. Myös heidän rakkautensa, vihasa ja kiihkonsa ovat menneet, eikä heillä ole enää milloinkaan osaa misään, mitä tapahtuu auringon alla.

Oikea elämäntapa

7. Tule siis, syö leipäsi iloiten ja juo viinisi hyvillä mielin, sillä jo aikoja sitten Jumala on hyväksynyt nuo tekosi. Saarn. 3:12,22,5:17,8:15

8. Vaatteesi olkoot aina valkeat, ja öljy älköön puuttuko päästäsi.

9. Nauti elämästä vaimosi kanssa, jota rakastat, kaikkina turhan elämäsi päivinä, jotka Jumala on sinulle suonut auringon alla – kaikkina turhina päivinäsi. Sehän on sinun osasi elämässä keskellä vaivannäköä, jolla vaivaat it-

seäsi auringon alla.

Sananl. 5:18;

Saarn. 3:22

10. Tee tarmokkaasti kaikki, mitä kätesi voi tehdä, sillä ei ole tekoja, ei ajatusta, ei tietoa eikä viisautta tuone-
lassa, jonne olet menevä.

Ps. 6:6,115:17; Jes. 38:18

Viisaus on parempi kuin voima

11. Vielä tulin näkemään auringon alla, ettei juoksu ole nopeiden vallassa eikä sota sankareiden, ei leipä viisaiden, ei rikkaus ymmärtävien eikä suosio taitavien, vaan aika ja kohtalo hallitsevat kaikkia.

Ps. 127:1;

Sananl. 16:9; Room. 9:16

12. Ei ihminen tiedä aikaansa. Niin kuin kalat, jotka takertuvat pahaan verkkoon, ja linnut, jotka jäävät kiinni ansaan, niin pyydystetään ihmisetkin pahana aikana, joka yllättää heidät äkisti.

Job 34:20

13. Tämänkin tulin huomaamaan viisaudeksi auringon alla, ja se oli minusta suuri asia:

14. Oli pieni kaupunki, jossa oli vähän ihmisiä. Mahtava kuningas hyökkäsi sitä vastaan, saartoi sen ja rakensitä vastaan suuria piiritystorneja.

15. Mutta siellä oli köyhä, viisas mies, joka pelasti kaupungin viisaudellaan. Myöhemmin yksikään ihminen ei muistanut sitä köyhää miestä.

2. Sam. 20:16

16. Niinpä minä sanoin: Viisaus on parempi kuin voima, mutta köyhän viisautta halveksitaan eikä hänen sanojaan kuunnella. Sananl. 21:22; Saarn. 7:19

17. Viisaiden sanat, hiljaisuudessa kuullut, ovat paremmat kuin tyhmien päämiehen huuto.

18. Viisaus on parempi kuin sota-aseet, mutta yksi ainoa synnintekijä hävittää paljon hyvää.

10. LUKU**Mietelmiä ja elämänohjeita**

1. Kuolleet karpäset saavat voiteentekijän voiteen löyhkäämään ja kupli-
maan. Samoin vähäinen tyhmyys vaikuttaa enemmän kuin viisaus ja kunnia.

2. Viisaan sydän vetää oikealle, tyhmän vasemmalle.

3. Tietä kulkiessaankin tyhmä on vailla ymmärrystä; jokaiselle hän paljastaa olevansa tyhmä.

4. Jos hallitsijassa nousee viha sinua kohtaan, älä jätä paikkaasi, sillä sävyisyys lievittää suuretkin synnit.

Sananl. 25:15; Saarn. 8:3

5. On olemassa onnettomuus, olen nähnyt sen auringon alla, virhe, joka on vallanpitäjästä lähtöisin:

6. tyhmyys on asetettu monille korkeille paikoille, ja rikkaat saavat istua alhaisella sijalla.

7. Olen nähnyt palvelijoiden istuvan hevosten selässä ja ruhtinaiden kävelvän maassa palvelijoiden tavoin.

8. Joka kuopan kaivaa, se itse siihen suistuu. Joka kiviäitaa purkaa, sitä puree käärme. Ps. 7:16; Sananl. 11:27,26:27

9. Joka kiviä louhii, se loukkaa niihin itsensä. Joka puita halkoo, se joutuu siinä vaaraan.

10. Jos teräase on tylsynyt eikä terää tahkota, on ponnistettava voimia. Viisaudesta on hyötyä työn onnistumiseen.

11. Jos käärme puree, kun sitä ei ole lumottu, lumoojalla ei ole hyötyä taidostaan.

12. Sanat viisaan suusta saavat suosiota, mutta tyhmän tuhoavat hänen omat huulensa. Sananl. 10:11,20,25:11

13. Hänen suunsa sanojen alku on tyhmyyttä ja hänen puheensa loppu pahaa mielettömyyttä.

14. Tyhmä puhuu paljon, mutta kukaan ei tiedä, mitä tulee tapahtumaan. Ja kuka ilmaisee hänelle, mitä hänen jälkeensä tulee?

15. Oma vaivannäkö väsyttää tyhmän, kaupunkiinkaan hän ei osaa kulkea.

16. Voi sinua, maa, jolla on kuninkana poikanen ja jonka ruhtinaat jo aamusta viettävät pitojaan! 2. Aik. 13:7; Jes. 5:11

17. Onnellinen sinä, maa, jonka kuningas on jalosukuinen ja jonka ruhtinaat ateriaivat oikeaan aikaan, miehekkäästi eikä juopotellen!

18. Missä laiskuus vallitsee, siellä kattopalkit vaipuvat. Missä kädet riipuvat velttoina, siellä huoneeseen tippuu vettä.

19. Hauskuudeksi pidot laitetaan, ja viini antaa iloa elämään, mutta raha kaiken hankkii.

20. Älä edes ajatuksissasi kiroa kuningasta äläkä makuukammiossasi kiroa rikasta, sillä taivaan linnut kulljettavat äänesi ja siivelliset ilmaisevat sanasi.

2. Moos. 22:27; Ap. t. 23:5; Room. 13:2

11. LUKU

Elämän epävarmuus

1. Lähetä leipäsi vetten yli, sillä ajan mittaan saat sen takaisin.

2. Anna osa seitsemälle, kahdeksal-lekin. Ethän tiedä, mitä onnettomuutta maahan voi tulla.

3. Jos pilvet tulevat täyteen vettä, ne valavat sen sateena maahan. Kaatuupa puu etelää tai pohjoista kohti, mihin paikkaan puu kaatuu, siihen se jää.

4. Joka tuulta tarkkaa, ei kylvä, joka pilviä päylylee, ei leikkaa.

5. Niin kuin et tiedä tuulen teitä etkä luiden rakentumista raskaana olevan kohdussa, niin et myöskään tiedä Jumalan tekoja, hänen, joka kaiken tekee. Ps. 139:14; Saarn. 3:11

6. Kylvä siemenesi aamulla äläkä suo kädellesi lepoa illan tullen. Ethän tiedä, kumpi onnistuu, tämäkö vai tuo, vai ovatko molemmat yhtä hyviä.

Ihminen iloittkoon nuoruudessaan

7. Suloista on valo, ja silmille tekee hyvää nähdä aurinkoa.

8. Vaikka ihminen eläisi moniakin vuosia, iloittkoon hän niistä kaikista mutta muistakoon pimeitä päiviä, sillä niitä tulee paljon. Kaikki, mikä tulee, on turhuutta.

9. Iloitse, nuorukainen, nuoruudessasi, sydämesi ilahduttakoon sinua nuoruusikäsi päivinä. Vaella sydämesi teitä ja silmiesi halun mukaan, mutta

tiedä: kaikesta tästä Jumala tuo sinut tuomiolle. Saarn. 12:14; Matt. 12:36; 2. Kor. 5:10

10. Karkota suru sydäimestäsi ja torju kärsimys ruumiistasi, sillä nuoruus ja aamurusko ovat turhuutta.

12. LUKU

Muista Luojaasi nuoruudessasi

1. Muista Luojaasi nuoruudessasi, ennen kuin pahat päivät tulevat ja joutuvat ne vuodet, joista sanot: ”Nämä eivät minua miellytä”, Ps. 71:17,119:9

2. ennen kuin aurinko, päivänvalo, kuu ja tähdet pimenevät, ja pilvet paa-
laavat sateen jälkeen.

3. Silloin talon vartijat tärisivät pelosta, voimamiehet vapisevat, ja vähiin käyneet jauhajanaiset ovat joutilaina. Ikkunoista kurkistelijat jäävät pimeään,

4. kadulle vievät kaksoisovet sulkeutuvat ja myllyn ääni heikkenee. Nous-
taan linnun lauluun, mutta kaikki laulun äänet⁸⁶ hiljenevät.

5. Silloin pelätään myös mäkiä ja tiellä on kauhuja, mantelipuu kukkii, heinäsiirikka kulkee laahustaen, ja kapriksen nuppu on tehoton. Ihminen menee iäiseen majaansa, ja valittajat kiertelivät kaduilla.

6. Muista Luojaasi, ennen kuin hopealanka katkeaa ja kultamalja sär-

kyy, ennen kuin vesiastia rikkoutuu lähteellä ja ammennuspyörä putoaa särkyneenä kaivoon.

7. Tomu palaa maahan, josta se on tullutkin, ja henki palaa Jumalan luo, joka on sen antanut.

1. Moos. 2:7,3:19; Saarn. 3:20

8. Turhuuksien turhuus, sanoi Saarnaaja. Kaikki on turhuutta!

Loppusanat

9. Saarnaaja ei ainoastaan ollut viisas, hän myös opetti kansalle tietoa, punnitsi, harkitsi ja muotoili paljon sananlaskuja. 1. Kun. 5:12

10. Saarnaaja pyrki löytämään kello-
villisia sanoja, oikeassa mielessä kirjoitettuja, totuuden sanoja.

11. Viisaiden sanat ovat kuin härän-
pistimet, kootut lauseet kuin isketyt naulat. Ne ovat saman Paimenen antamia. Jes. 49:2; Jer. 23:29; Hepr. 4:12

12. Tämän lisäksi, poikani, ota huomioon varoitus: paljon kirjojen tekemisellä ei ole loppua, ja pitkälinen tutkimus väsyttää ruumiin.

13. Loppupäätös kaikesta, mitä on kuultu, on tämä: pelkää Jumalaa ja pidä hänen käskynsä. Niin tulee jokaisen ihmisen tehdä, 5. Moos. 6:1

14. sillä Jumala tuo kaikki teot tuomiolle. Tämä koskee kaikkea salassa olevaa, olkoon se hyvää tai pahaa.

Saarn. 11:9; 1. Kor. 4:5; 2. Kor. 5:10

86 12:4. Kirj.: ”laulun tyttäret”.

LAULUJEN LAULU

1. LUKU

Sulhasen rakkauden suloisuus

1. Laulujen laulu, Salomon laulu.

Morsian:

2. "Suudelkoon hän minua suunsa suudelmilla – Parempaa kuin viini on sinun rakkautesi!

3. Ihana on voiteittesi tuoksu, vuodattettu öljy on sinun nimesi. Sen tähden nuoret naiset rakastavat sinua.

4. Vedä minut mukaasi, rientäkäämme! Kuningas on vienyt minut huoneisiinsa. Me riemuitsemme ja iloitsimme sinusta, me ylistämme⁸⁷ rakkauttasi paremmaksi kuin viini! Syystä sinua rakastetaan.

5. Jerusalemin tyttären! Minä olen musta mutta ihana kuin Keedarin teltat, kuin Salomon telttakankaat.

Jer. 49:28,29

6. Älkää sitä katsoko, että minä olen musta, että olen päivän paahtama⁸⁸. Äitini pojat vihastuivat minuun, panivat minut vartioimaan viinitarhoja. Oma viinitarhaani en vartioinut.

7. Kerro minulle sinä, jota sieluni rakastaa, missä laumaasi paimennat, missä annat sen levätä keskipäivällä. Miksi minun pitäisi joutua hunnutettuna toveriesi laumojen luo!"

Muut:

8. "Jos et itse sitä tiedä, sinä naisista kaunein, lähde kulkemaan lammasten jälkiä, kaitse karitsoitasi paimenten telttapaikeilla."

Sulhanen:

9. "Tammaani, joka on faraon vau-
nujen edessä, minä vertaan sinua, ystävänä.

2. Aik. 9:28

10. Ihanat ovat poskesi ketjuineen, kaulasi helminauhoineen.

11. Kultaisat ketjut me sinulle teemme ja ketjuihin hopeiset helmet."

Morsian:

12. "Kuninkaan istuessa pöydässään nardukseni tuoksui kaiken aikaa.

13. Rakkaani on minulle mirhakimppu, joka lepää rintojeni välissä.

14. Rakkaani on minulle Een-Gedin viinitarhojen hennaterttu."

Sulhanen:

15. "Kuinka kaunis sinä oletkaan, ystävänä, sinä olet kaunis, silmäsi ovat kuin kyyhkyl!"

Laul. I. 4:1

Morsian:

16. "Kuinka kaunis sinä oletkaan, rakkaani, kuinka ihana! Kuinka vehreä on vuoteemme!

17. Talomme hirret ovat setripuuta, kattopalkkimme sypressiä."

2. LUKU

Saaronin kukka

Morsian:

1. "Minä olen Saaronin kukka, laaksojen lilja."

Sulhanen:

2. "Kuin lilja ohdakkeiden keskellä on minun ystävänä neitojen keskellä."

Morsian:

3. "Kuin omenapuu metsän puiden keskellä on rakkaani nuorukaisten keskellä. Sen varjossa haluaisin istua, sen hedelmä on suussani makea.

4. Hän on tuonut minut viinimajaan, rakkaus on hänen lippunsa minun ylänä.

5. Vahvistakaa minua rusinakakuilla, virvoitakaa minua omenilla, sillä minä olen rakkaudesta sairas.

Laul. I. 5:8

6. Hänen vasen kätensä on pääni alla, ja hänen oikea kätensä syleilee minua.

Laul. I. 8:3

7. Minä vannotan teitä, te Jerusalemin tyttären, gasellien tai kedon peurojen kautta: älkää häiritkö, älkää herätelkö rakkautta, ennen kuin se itse haluaa."

Laul. I. 3:5,8:4

Rakkauden kevät

8. "Rakkaani ääni! Katso, hän tulee loikkien vuorilla, kirmaten kukkuloilla.

87 1:4. Kirj.: "mainitsemme".

88 1:6. Kirj.: "että aurinko on katsellut".

9. Rakkaani on kuin gaselli tai nuori peura. Juuri nyt hän seisoo seinämme takana, katselee ikkunasta, kurkistelee ristikon läpi.

10. Rakkaani sanoi minulle: 'Nouse, ystäväni, kaunokaiseni, ja tule!'

11. Näethän, että talvi on väistynyt, sateet ovat ohitse, menneet menojaan,

12. ja kukkaset ovat nousseet maasta. Laulun aika on tullut, ja metsäkyhkysen ääni kuuluu maassamme.

13. Viikunapuu tekee keväthedelmää, viiniköynnösten nuput aukeavat ja tuoksuvat. Nouse, ystäväni, kaunokaiseni, ja tule.

14. Kyhkyseni, kallionkoloissa, pengermien kätköissä: näytä minulle kasvosi, anna minun kuulla äänesi, sillä äänesi on suloinen ja kasvosi ovat ihanaat.

Laul. I. 8:13

15. Ottakaamme ketut kiinni, pienet ketut, jotka turmelevat viinitarhoja. Ovathan viiniköynnöksemme nupullaan.

16. Rakkaani on minun ja minä hänen, joka paimentaa liljojen keskellä.

Laul. I. 6:3,7:11

17. Kiertele, rakkaani, kuin gaselli tai nuori peura tuoksuvilla vuorilla, kunnes iltatuuli herää ja varjot pitenevät."

Laul. I. 4:6,8:14

3. LUKU

Missä on rakkaani?

Morsian:

1. "Öisin minä etsin vuoteellani häntä, jota sieluni rakastaa. Minä etsin häntä mutta en löytänyt. Laul. I. 5:2,6

2. Silloin päätin: Minäpä nouse ja kiertelen kaupunkia, sen katuja ja toreja. Etsin häntä, jota sieluni rakastaa. Minä etsin häntä, mutta en löytänyt.

3. Minua vastaan tulivat vartijat, jotka kiertävät kaupunkia. Oletteko nähneet häntä, jota sieluni rakastaa?

Laul. I. 5:7

4. Tuskin olin kulkenut heidän ohitse, kun löysin hänet, jota sieluni rakastaa. Minä tartuin häneen enkä päästänyt häntä, ennen kuin olin vie-

nyt hänet äitini taloon, kantajani kam-mioon.

Laul. I. 8:2

5. Minä vannotan teitä, te Jerusalemin tyttäret, gasellien tai kedon peurojen kautta: älkää herättäkö, älkää herätelkö rakkautta, ennen kuin se itse haluaa."

Laul. I. 2:7,8:4

Hän saapuu!

Jerusalemmin tyttäret:

6. "Mikä⁸⁹ on tuo, joka tulee autiomaasta kuin savupatsaat? Se tuoksuu mirhalta ja suitsukkeelta, kaikenlaisilta kauppiaiden jauheilta.

7. Katsokaa, Salomon kantotuoli⁹⁰! Sen ympärillä on kuusikymmentä urhoa, Israelin urhoja,

8. kaikki miekkamiehiä, sotaan harjaantuneita. Jokaisella kupeellaan miekka yön kauhujen vuoksi.

9. Kantotuolin teetti itselleen kuningas Salomo Libanonin puista.

10. Hän teetti sen pylväät hopeasta, selkänojan kullasta ja istuimen purppurasta. Sisältä sen koristeli Jerusalemin tytärten rakkaus.

11. Siionin tyttäret, tulkaa ja katsokaa kuningas Salomoa ja kruunua, jolla hänen äitinsä hänet kruunasi hänen hääpäivänään, hänen sydämensä ilonpäivänä."

4. LUKU

Sulhanen ylistää morsiamen kauneutta

Sulhanen:

1. "Kuinka kaunis oletkaan, ystäväni, kuinka kaunis oletkaan! Silmäsi ovat kuin kyyhkyn huntusi takana, hiuksesi kuin vuohilauma, joka laskeutuu Gileadin vuorilta. Laul. I. 1:15,6:5

2. Sinun hampaasi ovat kuin lauma kerittyjä lampaita, jotka ovat nousseet pesulta. Kaikilla on parinsa, ei ole yhtään yksinäistä.

3. Sinun huulesi ovat kuin purppuranauha, suloinen on sinun suusi. Kuin

89 3:6. Kirj.: "kuka".

90 3:7. Kirj.: "vuode". Jakeessa 9 on toinen sana.

granaattiomena, kypsyttään halkeileva, on sinun ohimosi huntuksi takana.

4. Kaulasi on kuin Daavidin torni, kerroksittain rakennettu. Siinä riippuu tuhat kilpeä, sankareiden kilpiä kaikki.

Laul. I. 7:4

5. Sinun rintasi ovat kuin kaksi nuorta peuraa, kuin gasellin kaksoiset, jotka käyvät laitumella liljojen keskellä.

Laul. I. 7:3

6. Kunnes iltatuuli herää⁹¹ ja varjot pitenevät, minä käyskentelen mirhavuorella ja suitsukekukulalla.

Laul. I. 2:17

7. Kaikki sinussa on kaunistä, ystäväni; sinussa ei ole yhtäkään virhettä.

8. Tule kanssani Libanonilta, morsiameni, tule kanssani Libanonilta. Tule pois Amanan huipulta, Senirin ja Hermonin huipulta, leijonien asuinsijoilta, pantterien vuorilta.”

5. Moos. 3:9; 1. Aik. 5:23

Sulhanen ylistää morsiamen rakkautta

9. ”Olet vienyt sydämeni, siskoni, morsiameni, olet vienyt sydämeni yhdellä silmäykselläsi, yhdellä kaulaketjusi helmellä.

10. Kuinka ihana onkaan rakkautesi, siskoni, morsiameni! Kuinka paljon viiniä suloisempi on sinun rakkautesi, suloisempi kaikkia balsameja on sinun voitteitesi tuoksu!

11. Hunajaa tiukkuvat sinun huulesi, morsiameni, mettä ja maitoa on sinun kieleesi alla. Vaatteittesi tuoksu on kuin Libanonin tuoksu.”

Rakkauden paratiisi

12. ”Olet lukittu puutarha, siskoni, morsiameni, lukittu puutarha, sinetöity lähde,

13. paratiisi, joka kasvaa granaattiomena, herkullisia hedelmiä, hennaa ja nardus-lajeja,

14. nardusta ja sahamia, mauste-ruokoa ja kanelia ja kaikkia suitsukepuita, mirhaa ja aaloeta sekä parasta balsamia.

15. Sinä olet puutarhojen lähde, Libanonilta virtaavien elävien vetten kaivo.”

Morsian:

16. ”Herää, pohjatuuli, tule, etelätuuli, puhalla puutarhaani, niin että sen tuoksut leviävät. Rakkaani tulkoon puutarhaansa ja syököön sen ihania hedelmiä.”

5. LUKU

Sulhanen:

1. ”Olen tullut puutarhaani, siskoni, morsiameni. Olen poiminut mirhani ja balsamini, olen syönyt hunajaa kennotani, olen juonut viinini ja maitoni. Syökää, ystävät, juokaa ja juopukaa rakkaudesta.”

Morsian unelmoi

Morsian:

2. ”Minä nukun, mutta sydämeni valvoo. Rakkaani kolkuttaa ja sanoo: ’Ava minulle, siskoseni, ystäväiseni, kyyhkyseni, puhtoiseni! Pääni on täynnä kastetta, kiharani yön pisaroita.’

Laul. I. 6:2,9

3. Olen riisunut ihokkaani – kuinka voisin pukea sen jälleen päälleni? Olen pessyt jalkani – kuinka voisin tahria ne taas?”

4. Rakkaani pisti kätensä ovenraosta, ja sisimpäni liikkui häntä kohti.

5. Minä nousin avaamaan rakkaalleni, ja käsistäni tihkui mirhaa, sormistaani sulaa mirhaa salvan kädensijaan.

6. Minä avasin rakkaalleni, mutta rakkaani oli häipynyt, mennyt menojaan. Hänen puhuessaan sieluni liikkui häntä kohti. Minä etsin häntä mutta en löytänyt, huusin häntä, mutta hän ei vastannut minulle.

Laul. I. 3:1

7. Vastaani tulivat vartijat, jotka kiertävät kaupunkia. He löivät minua, haavoittivat ja riistivät hunnun kasvoiltani, nuo muurien vartijat.

Laul. I. 3:3

8. Minä vannotan teitä, te Jerusalemin tyttäret: jos löydätte rakkaani, mitä sanotte hänelle? Sanokaa, että minä olen rakkaudesta sairas.”

Laul. I. 2:5

Jerusalemmin tyttäret:

9. ”Miten sinun rakkaasi on muita parempi, sinä naisista kaunein? Miten sinun rakkaasi on muita parempi, kun meitä näin vannotat?”

Morsian ylistää sulhasen ihanuutta

Morsian:

10. ”Minun rakkaani on säteilevä ja verevä, hän erottuu kymmenientuhansien joukosta.

11. Hänen päänsä on kultaa, puhdainta kultaa, hänen kiharaiset kutrinsa mustat kuin korppi.

12. Hänen silmänsä ovat kuin kyyhkysket vesipurojen varsilla. Ne ovat kylpeneet maidossa ja istuvat runsauden ääressä.

13. Hänen poskensa ovat kuin balsamilavat, kuin tuoksuaineiden säiliöt. Hänen huulensa ovat liljat, joista tiukkuu sulaa mirhaa.

14. Hänen käsivartensa ovat kultatangot, niihin on upotettu krysolitteja. Hänen vatsansa on norsunluinen taideteos, safiireilla peitetty.

15. Hänen säärensä ovat marmoripylväät, aitokultaisille jalustoille pystytetyt. Hän on näöltään kuin Libanon, ylväs kuin setripuut.

16. Hänen suunsa on suloisuus, hän on aivan ihana. Sellainen on rakkaani, sellainen ystäväni, te Jerusalemin tyttäret.”

6. LUKU

Minä kuulun rakkaalleni ja hän minulle

Jerusalemmin tyttäret:

1. ”Minne on rakkaasi mennyt, sinä naisista kaunein? Minne on rakkaasi lähtenyt, että voisimme etsiä häntä yhdessä?”

Morsian:

2. ”Rakkaani on mennyt puutarhaan, balsamilavojen luo, paimentamaan laumaansa puutarhoissa ja poimimaan liljoja.

Laul. I. 4:16,5:1

3. Minä olen rakkaani oma, ja rakkaani on minun – hän, joka paimentaa liljojen keskellä.”

Laul. I. 2:16,7:11

Silmäsi hämmentävät minua

Sulhanen:

4. ”Ystäväni, sinä olet kaunis kuin Tirsas⁹², ihana kuin Jerusalem, pelottava kuin sotajoukot lippuineen.

Joos. 12:24; 1. Kun. 14:17,15:21

5. Käännä silmäsi pois minusta, sillä ne hämmentävät minua. Sinun hiuksesi ovat kuin vuohilauma, joka laskeutuu Gileadilta.

Laul. I. 4:1

6. Hampaasi ovat kuin lauma lampaita, jotka ovat nousseet pesulta. Kaikilla on parinsa, ei ole yhtään yksinäistä.

7. Kuin granaattimena, kypsyyttään halkeileva, on sinun ohimosi huntusi takana.

8. Kuningattaria on kuusikymmentä, sivuvaimoja kahdeksankymmentä ja neitsyitä lukematon määrä.

9. Yksi ainoa on minun kyyhkyseni, täydelliseni, hän on äitinsä ainokainen, synnyttäjänsä valio. Hänet nähdessään neitokset ylistävät häntä onnelliseksi, kuningattaret ja sivuvaimot ylistävät häntä:

Laul. I. 5:2

10. ”Kuka on tuo, jonka katse on kuin aamunkoitto? Hän on kaunis kuin kuu, kirkas kuin aurinko, pelottava kuin sotajoukot lippuineen.”

Morsian:

11. ”Menin pähkinätarhaan katselemaan laakson vehreyttä, katsomaan, joko viiniköynnös versoos, joko granaattimienapuu kukkivat.

Laul. I. 7:12

12. Ennen kuin aavistinkaan, sieluni oli asettanut minut jalon kansani vauuihin.”

7. LUKU

Morsian on täydellisen kaunis

Muut:

1. ”Palaa, palaa, Suulamin⁹³ neito! Palaa, palaa, että voimme katsella sinua!”

92 6:4. Tirsas, Pohjoisvaltakunnan, Israelin pääkaupunki Sikemin jälkeen ja ennen kuin Omri teki pääkaupungiksi Samarian.

93 7:1. *Shulamit*, Saalemitar, tulee Jerusalemin lyhennysnimestä Saalem.

Morsian:

"Miksi tahdotte katsella Suulamin neitoa kuin kahden sotaleirin karkeloa?"

Sulhanen:

2. "Kuinka kauniit ovat jalkasi keneen, jalosukuinen neito! Lanteittesi kaartet ovat kuin korut, taitajan käten tekemät.

3. Sinun napasi on pyöreä malja – sekoitettu viini älköön siitä puuttuko. Vatsasi on vehnäkeko, liljojen ympäröimä.

4. Sinun rintasi ovat kuin kaksi nuorta peuraa, kuin gasellin kaksoiset.

Laul. I. 4:5

5. Kaulasi on kuin norsunluinen torni, silmäsi ovat kuin Hesbonin lammit Bat-Rabbimin portin luona. Nenäsi on kuin Libanonin torni, joka katsoo Damaskoon päin.

4. Moos 21:25;

Laul. I. 4:4

6. Kuin Karmel kohoaa sinun pääsi, palmikkosi ovat kuin purppuraa – niihin kutreihin kuningas on kiedottu."

Jes. 35:2

Rakastetun ihanuus

7. "Kuinka kaunis oletkaan, kuinka suloinen, sinä rakkain⁹⁴, ihanuuksinesi!

Laul. I. 4:10

8. Sinun vartalosi on kuin palmupuu, ja rintasi ovat kuin rypäletertut.

9. Minä ajattelin: Nousen palmupuuhun, tartun sen hedelmää kantaviin oksiin. Olkoot rintasi silloin kuin viiniköynnöksen rypäleet, hengityksesi⁹⁵ tuoksu kuin omenien tuoksu

10. ja suusi kuin hyvä viini. Se valahdaa helposti rakkaaseeni ja hyväilee nukkuvan huulia."

Lähtekäämme maalle, rakkaani!

Morsian:

11. "Minä olen rakkaani oma, ja minun on hänen halunsa. Laul. I. 2:16,6:3

12. Tule, rakkaani, lähtekäämme kedolle, yöpykäämme kylissä.

13. Nouskaamme jo varhain viinitarhoihin katsomaan, joko viiniköynnös kukkii ja nuput ovat auenneet, joko

kukkivat granaattiomenapuu. Siellä minä annan sinulle rakkauteni.

Laul. I. 6:11

14. Lemmenmarjat tuoksuvat, ja ovimme edessä on kaikenlaisia herkuja, uusia ja myös vanhoja. Sinua varten, rakkaani, olen ne säästänyt."

8. LUKU

Olisitpa oma veljeni!

Morsian:

1. "Olisitpa kuin oma veljeni, äitini rintoja imenyt! Tapaisin sinut ulkona, suutelin sinua, eikä kukaan halveksisi minua.

2. Minä kuljettaisin sinua, veisin äitini taloon, hänen, joka on minua opettanut. Minä juottaisin sinulle mausteviiniä, granaattiomenieni mehua.

Laul. I. 3:4

3. Hänen vasen kätensä on minun pääni alla, ja hänen oikea kätensä sytleilee minua.

Laul. I. 2:6

4. Minä vannotan teitä, te Jerusalemin tyttäret: alkää herättäkö, alkää herätelkö rakkautta, ennen kuin se itse haluaa."

Laul. I. 2:7,3:5

Rakkaus on väkevä kuin kuolema

Muut:

5. "Kuka tuolla tulee erämaasta rakkaaseensa nojaten?"

Morsian:

"Omenapuun alla minä sinut herätin. Siellä äitisi kärsi kipuja vuoksesi, siellä kärsi kipuja synnyttäjäsi.

6. Pane minut sinetiksi sydämellesi, sinetiksi käsivarrellesi. Rakkaus on väkevä kuin kuolema, sen kiihko on tuima kuin tuonela. Sen hehku on kuin tulen hehku, Herran liekki.

7. Suuret vedet eivät voi rakkautta sammuttaa, virrat eivät voi sitä tulvaansa hukuttaa. Jos joku tarjoaisi talonsa ja tavaransa rakkauden hinnaksi, häntä vain halveksittaisiin."

Veljet kiusoittelevat sisartaan

Morsiamen veljet:

8. "Meillä on pieni sisko, jolla ei vielä ole rintoja. Mitä teemme siskollemme silloin, kun häntä aletaan kysellä?"

94 7:7. Kirj.: "rakkaus".

95 7:9. Kirj.: "nenäsi".

9. Jos hän on muuri, rakennamme sille hopeisen harjan. Jos hän on ovi, vahvistamme sen setrilaudoin.”

Morsian:

10. ”Minä olen muuri, ja rintani ovat kuin tornit. Mutta nyt olen hänen silmissään kuin antautuva kaupunki.

11. **Salomolla** oli viinitarha Baal-Haamonissa. Hän antoi viinitarhan vartioiden huostaan. Sen hedelmistä joku antaisi tuhat sekeliä hopeaa.

12. Minun viinitarhani on edessäni. Ne tuhat sekeliä olkoot sinun, Salomo, ja hedelmien vartijat saakoot kaksisataa.”

Sulhanen:

13. ”**Hedelmätarhojen** asujatar, ystävät kuuntelevat ääntäsi. Anna minunkin kuulla sitä.”

Laul. I. 2:14

Morsian:

14. ”**Riennä**, rakkaani, ja ole kuin gasselli tai nuori peura tuoksuvilla vuorilla.”

Laul. I. 2:17,4:6

JESAJAN KIRJA

1. LUKU

Israel on luopunut Herrasta

1. Jesajan, Aamotsin pojan, näky Juudasta ja Jerusalemissa, jonka hän näki Juudan kuninkaiden Ussian, Joo-tamin, Aahaksen ja Hiskian päivinä.

2. Kuulkaa, taivaat, kuuntele, maa, sillä HERRA puhuu: Minä kasvatin lapsia, sain heidät suuriksi, mutta he luopuivat minusta. 5. Moos. 31:28,29,32:1,5; Hoos. 11:1

3. Härkä tuntee omistajansa ja aasi isäntänsä seimen, mutta Israel ei tunne, minun kansani ei ymmärrä.

4. Voi syntistä sukua, kansaa, jota syyllisyys raskaana painaa! Voi pahantekijöiden siementä, kelvottomia lapsia! He ovat hylänneet HERRAN, pitäneet Israelin Pyhää pilkkanaan, he ovat kääntyneet pois.

5. Mihin teitä vielä pitäisi lyödä, kun yhä jatkatte luopumustanne? Koko pää on sairas, koko sydän heikko.

6. Jalkateristä päähän asti ei ole terrettä paikkaa, ainoastaan ruhjeita ja kuhmuja ja vereksiä haavoja, joita ei ole puhtaaksi puhdistettu, ei sidottu eikä öljyllä pehmitetty.

7. Teidän maanne on autiona, kaupunkinne ovat tulella poltetut. Muukalaiset syövät teidän maatanne teidän silmienne edessä. Se on autiona kuin ainakin muukalaisten hävittämä. Jes. 5:5

8. Jäljellä on tytär Siion yksinään kuin vartijan maja viinitarhassa, kuin vartiolava kurkkumaalla, kuin saarretta kaupunki.

9. Ellei HERRA Sebaot olisi jättänyt meistä jäännöstä, vaikka vähäistäkin, meidän olisi käynyt kuin Sodoman, olisimme tulleet Gomorran kaltaisiksi. 1. Moos. 19:24; Valit. 3:22; Room. 9:29

Ulkonainen jumalanpalvelus on turhaa

10. Kuulkaa HERRAN sana, te Sodomän päämiehet, kuuntele Jumalamme opetusta, sinä Gomorran kansa.

5. Moos. 32:32; Hes. 16:46

11. Mitä merkitsevät minulle teidän runsaat teurasuhrinne? sanoo HERRA. Minä olen saanut kyllikseni polttouhrinpässeistä ja syöttöeläinten rasvasta. Ei minua miellytä mullikoiden, karitsoiden eikä pukkien veri. Ps. 50:8; Jes. 66:3; Jer. 6:20; Aam. 5:21–22

12. Kun te tulette minun kasvojeni eteen, kuka sitä teiltä vaatii – minun esipihojeni talleamista?

13. Älkää enää tuoko minulle turhaa ruokauhria, uhrisavu iljettää minua. En voi enää sietää uuttakuuta, en sapattia enkä kokouksen kuuluttamista, vääräryttä ja juhla kokousta. Mal. 1:10

14. Minun sieluni vihaa teidän uudenkuun juhlianne ja juhla-aikojanne. Niistä on tullut minulle kuorma, jota olen väsynyt kantamaan.

15. Kun te ojennatte kätenne, minä peitän teiltä silmäni. Vaikka kuinka paljon rukoilisitte, minä en kuule, sillä teidän kätenne ovat verta täynnä. Sananl. 1:28; Jes. 59:3

16. Peseytykää, puhdistautukaa, viekää pahat tekonne pois minun silmiäni edestä. Lakatkaa tekemästä pahaa.

17. Oppikaa tekemään hyvää, tavoitelkaa oikeudenmukaisuutta, ojentakaa sortajaa, hankkikaa orvolle oikeus, ajakaa lesken asiaa. 5. Moos. 24:17,27:19; Aam. 5:15

Tuomio ja armo

18. Tulkaa, käykäämme oikeutta keskenämme, sanoo HERRA. Vaikka teidän syntinne ovat verenpunaiset, ne tulevat lumivalkeiksi. Vaikka ne ovat purppuranväriset, ne tulevat villanvalkeiksi. Ps. 51:9; Jes. 43:25,44:22

19. Jos suostutte kuulemaan minua, saatte syödä maan hyvyyttä, 3. Moos. 25:19; Sananl. 1:33

20. mutta jos ette suostu vaan niskoittelette, miekka syö teidät. Sillä HERRAN SUU on puhunut. 3. Moos. 26:25

Jerusalem in uskottomuus ja puhdistus

21. Kuinka onkaan portoksi tullut uskollinen kaupunki! Se oli täynnä oikeutta, siellä asui vanhurskaus. Nyt siellä asuvat murhamiehet. Hoos. 4:2,14

22. Sinun hopeasi on muuttunut kuonaksi, jalo viinisi on vedellä laimennettu. Hes. 22:18

23. Päämiehesi ovat kapinoitsijoita ja varkaiden tovereita, kaikki he rakastavat lahjuksia ja tavoittelevat lahjoja. He eivät hanki orvolle oikeutta, lesken asia ei pääse heidän eteensä. 2. Moos. 23:8; Jer. 5:28; Hoos. 9:15; Sak. 7:10

24. Sen tähden, näin sanoo Herra, HERRA Sebaot, Israelin Väkevä: Voi heitä! Minä työdytän vihani vastustajissani, minä koston vihollisilleni. 5. Moos. 28:63

25. Minä käännän käteni sinua kohti ja puhdistan sinusta kuonan kuin lipeällä ja poistan sinusta kaiken epäpuhtauden.

26. Minä palautan sinun tuomarisi entiselleen ja neuvonantajasi sellaisiksi kuin he alkuaan olivat. Sen jälkeen sinua kutsutaan vanhurskauden linnaksi ja uskolliseksi kaupungiksi. Hes. 21:32

Siion lunastetaan, luopiot hukkuvat

27. Siion lunastetaan oikeudella ja sen kääntyneet vanhurskaudella. Jer. 23:6,33:16

28. Mutta kapinalliset ja syntiset kaikki joutuvat turmioon, ja ne, jotka hylkäävät HERRAN, tuhoutuvat. Ps. 1:6,92:10

29. Te saatte häpeän tammista, joita te himoitsitte, ja joudutte häpeään puutarhojen vuoksi, jotka te valitsitte, Hoos. 4:13

30. sillä teidän käy kuin tammen, jonka lehdet lakastuvat, ja kuin puutarhan, joka on vailla vettä. Jer. 4:4; Aam. 5:6

31. Mahtimiehestä tulee tappuratuikko ja hänen teostaan kipinä. Molemmat palavat yhdessä, eikä sammuttajaa ole.

2. LUKU

Tuleva rauhan aika

1. Sana Juudasta ja Jerusalemita; Jesajan, Aamotsin pojan, näky.

2. Päivien lopulla on HERRAN tempelin vuori seisova lujana, ylimpänä vuorista, korkeimpana kukkuloista, ja kaikki kansat virtaavat sinne. Ps. 68:17; Jer. 3:17; Miika 4:1–3; Sak. 8:20–23

3. Monet kansat lähtevät liikkeelle sanoen: ”Tulkaa, nouskaamme HERRAN vuorelle, Jaakobin Jumalan huoneeseen, että hän opettaisi meille teitään ja että me vaeltaisimme hänen polkujaan. Sillä Siionista lähtee opetus, Jerusalemita HERRAN sana.” Jes. 51:4

4. Hän ratkaisee kansakuntien riidat, jakaa oikeutta monille kansoille. Miekat taotaan auran teriksi ja keihäät vesureiksi. Kansa ei nosta miekkaa kansaa vastaan, eivätkä ne enää opettele sotimaan. Joel 3:10

5. Tulkaa, Jaakobin heimo, vaelta-
kaamme HERRAN valkeudessa.

Herran päivä masentaa ihmisten yipeyden

6. Sinä hylkäsit kansasi, Jaakobin heimon, koska se oli täynnä idän tapoja. Maa on kuin Filistea, täynnä ennustelijoita, ja muukalaisten kanssa lyödään kättä.

7. Heidän maansa tuli täyteen hopeaa ja kultaa, eikä heidän aarteillaan ole määrää. Heidän maansa tuli täyteen hevosia, eikä heidän vaunuillaan ole loppua.

8. Heidän maansa tuli täyteen epäjumalia. He kumartavat kättensä tekoa, sitä, minkä ovat sormillaan valmistaneet. Jer. 2:28

9. Silloin ihminen masentuu, ja mies painuu maahan, mutta älä anna heille anteeksi.

10. Mene kallion kätköön, piiloudu maan peittoon HERRAN kauhistavuutta ja hänen ylhäistä kirkkauttaan pakoon. Hoos. 10:18; Luuk. 23:30; Ilm. 6:16

11. Ihmisten ylpeät silmät painuvat maahan, miesten pöyhkeys muuttuu masennukseksi. Sinä päivänä HERRA yksin on korkea. Jes. 5:15

12. Sillä HERRAN Sebaotin päivä kohtaa kaikkea ylpeää ja pöyhkeää ja kaikkea korkeaa, niin että se painuu maahan. Joel 2:1; Aam. 5:18

13. Se kohtaa Libanonin setripuita, korkeita ja ylväitä, kaikkia Baasanin tammia,

14. kaikkia korkeita vuoria ja kaikkia ylväitä kukkuloita,

15. kaikkia korkeita torneja ja kaikkia vahvoja muureja,

16. kaikkia Tarsiin-laivoja¹ ja kaikkia uljaita aluksia.

17. Silloin ihmisten ylpeys häviää, ja miesten pöyhkeys painuu maahan. Sinä päivänä HERRA yksin on korkea,

18. mutta epäjumalat katoavat kaikki tyynni.

19. Ihmiset menevät silloin kallioliuoliin ja maakuoppiin HERRAN kauhistavuutta ja hänen ylhäistä kirkkauttaan pakoon, kun hän nousee maata kauhistuttamaan.

20. Sinä päivänä ihmiset viskaavat myyrille ja lepakoille hopea- ja kultajumalansa, jotka he ovat tehneet palvotavikseen. Jes. 30:22,31:7

21. He menevät kallioliuoliin ja kalliionalkeamiin HERRAN kauhistavuutta ja hänen ylhäistä kirkkauttaan pakoon, kun hän nousee maata kauhistuttamaan.

22. Lakatkaa siis luottamasta ihmiseen, jolla on vain henkäys sieraimissaan. Mitä hänestä olisi ajateltava?

Ps. 146:3; Jer. 17:5

3. LUKU

Jerusalem rappio ja kukistuminen

1. Katso, Herra, HERRA Sebaot, ottaa Jerusalemita ja Juudalta tuen ja turvan: kaiken leivän tuen ja kaiken veden tuen, 3. Moos. 26:26; Hes. 4:16

2. sankarin ja soturin, tuomarin, profetan, ennustajan ja vanhimman,

3. viidenkymmenenpäällikön ja korkearvoisen, neuvonantajan, taitavan mestarin ja loitsujen taitajan.

4. Nuorukaiset minä annan heille ruhtinaiksi, ja pahanilaiset hallitsevat heitä. Saarn. 10:16

5. Kansassa kukin sortaa toistaan, jokainen lähimmäistään. Nuorukainen rehentelee vanhaa miestä vastaan, halveksittu kunnianarvoisaa vastaan.

6. Kun veli tarttuu veljeensä isänsä talossa ja sanoo: "Sinulla on viitta, rupea sinä ruhtinaaksemme ja ota hoi-toosi tämä rauniokasa",

7. niin tämä korottaa sinä päivänä äänensä ja vastaa: "En ryhdy haavoja sitomaan. Talossani ei ole leipää eikä vaatteita, alkää tehkö minusta kansan ruhtinasta."

8. Sillä Jerusalemin kompastuu ja Juuda kaatuu, koska niiden sanat ja teot ovat HERRAA vastaan. Ne uhmaavat hänen katseensa kirkkautta.

9. Niiden kasvojen hahmo todistaa niitä vastaan. Syntinsä ne tuovat julki kuin sodomalaiset, eivätkä niitä salaa. Voi niitä! Itselleen ne pahaa tekevät.

1. Moos. 3:13, 18:20, 19:5; Fil. 3:19

10. Sanokaa vanhurskaasta, että hänen käy hyvin, sillä vanhurskaat saavat nauttia tekojensa hedelmistä. Ps. 58:12; Sananl. 10:6; Mal. 3:18

11. Voi jumalatonta! Hänen käy pahoin, sillä hänen kättensä teot maksetaan hänelle. Sananl. 1:31; Room. 2:6

Kansan johtajat tuomitaan

12. Minun kansani valtiaat ovat lapsia, ja naiset hallitsevat sitä. Kansani, sinun johtajasi ovat eksyttäjiä, he ovat hämmentäneet polkujesi suunnan. Jes. 9:15; Jer. 50:6

¹ 2:16. Tarsiin-laivat olivat suurten merten laivoja. Ne ovat ehkä saaneet nimensä espanjalaisesta kaupunkivaltiosta, jonka kreikkalainen nimi oli Tartessos.

13. HERRA asettuu käymään oikeutta, nousee tuomitsemaan kansoja.

Ps. 9:9,96:13, Ilm. 1:7

14. HERRA käy tuomiolle kansansa vanhimpia ja sen päämiehiä vastaan. Te olette raiskanneet viinitarhan, teidän taloissanne on kurjilta ryöstettyä tavaraa.

Jes. 5:7; Matt. 21:33

15. Kuinka saatatte runnella minun kansaani ja ruhjoa kurjien kasvot? sanoo Herra, HERRA Sebaot.

Siionin tyttärien rangaistus

16. HERRA sanoo: Siionin tyttäret ovat tulleet ylpeiksi, kulkevat kaula kenossa ja silmillään keimaillen, astua sipsuttelevat ja kilistelevät nilkkarenkaitaan.

17. Sen vuoksi Herra tekee Siionin tytärten päälaet rupisiksi, HERRA paljastaa heidän häpynsä.

Jes. 47:3; Hes. 16:37,23:29

18. Sinä päivänä Herra poistaa upeat nilkkarenkaat, otsanauhat ja puoli-kuukorit,

19. korvarenkaat, rannerenkaat ja hunnut,

20. juhlapäähineet, nilkkavitjat, rintavyöt, hajustepullot ja taikahelyt,

21. sormukset ja nenärenkaat,

22. juhlapuvut, viitat, hartiahuivit ja kukkarot,

23. käsipeilit, hienopellavaiset paidat, päähineet ja harsovaatteet.

24. Silloin tuoksun sijaan tulee löyhkä, yön sijaan nuora, hiuslaitteiden sijaan kaljuus, hienojen vaatteiden sijaan säkkipuku, kauneuden sijaan poltinmerkki.

Siionin miehet kaatuvat sodassa

25. Sinun miehesi, Siion, kaatuvat miekkaan, sinun sankarisi sortuvat sodassa.

26. Siionin portit valittavat ja vaikeoivat, työpöyhjänä Siion istuu maassaan.

Jer. 4:2

4. LUKU

1. Sinä päivänä seitsemän naista tarttuu yhteen mieheen ja sanoo: "Me syömme omaa leipäämme ja pukeudumme omiin vaatteisiimme, kunhan

vain meidät otetaan sinun nimiisi. Ota pois meidän häpeämme."

Puhdistetun Siionin kirkkaus

2. Sinä päivänä on HERRAN verso oleva kauneus ja kunnia, ja maan hedelmä on Israelin pelastuneille ylpeilyn aihe, heidän kaunistuksensa.

3. Niitä, jotka ovat säilyneet Siionissa ja jääneet jäljelle Jerusalemiin, kutsutaan pyhiksi, kaikkia, jotka on kirjoitettu elävien kirjaan Jerusalemissa.

2. Moos. 19:6; Luuk10:20; 1. Piet. 2:9

4. Kun Herra on pessyt pois Siionin tytärten saastan ja huuhtonut Jerusalemistä sen verivelat tuomion ja puhdistuksen hengellä,

Jes. 1:25

5. HERRA luo Siionin vuorelle koko asuinsijansa ja sen juhla-kokousten ylle päivän ajaksi pilven ja savun ja yön ajaksi liekehtivän tulen hohteen. Kaiken kirkkauden yllä on oleva katos

2. Moos. 13:21; Ps. 105:39

6. ja maja antamassa varjoa päivän helteeltä sekä turvaamassa ja suojaamassa rajuilmalta ja sateelta.

Jes. 25:4

5. LUKU

Israel on Herran viinitarha

1. Minä tahdon laulaa ystävästäni, rakkaan ystäväni laulun hänen viinitarhastaan. Ystävälläni oli viinitarha hedelmällisellä vuorenrinteellä.

Ps. 80:9; Jes. 27:2; Matt. 21:33; Mark. 12:1

2. Hän kuokki sen, perkasi siitä kivet ja istutti siihen jaloja köynnöksiä. Hän rakensi sen keskelle tornin ja louhi myös kuurnan. Hän odotti sen tuottavan hyviä rypäleitä, mutta se tuottikin huonoja hedelmiä.

3. Ja nyt, Jerusalemin asukkaat ja Juudan miehet, olkaa tuomareina minun ja viinitarhani välillä.

4. Mitä viinitarhalleni vielä olisi tehtävä? Mitä jätin tekemättä? Miksi se tuotti huonoja hedelmiä, vaikka odotin sen tuottavan rypäleitä?

Jer. 2:21

5. Nyt minä ilmoitan teille, mitä teen viinitarhalleni: Minä poistan siitä aidan, niin että se jää turmeltavaksi, särjen siitä muurin, niin että se jää tallattavaksi.

Ps. 80:13

6. Minä jätän sen joutomaaksi, ei sitä enää leikata eikä kuokita, vaan se kasvaa ohdaketta ja orjantappuraa. Minä kiellän pilviä satamasta sille vet-tä.

7. Israelin kansa on HERRAN Sebaotin viinitarha, ja Juudan miehet ovat hänen istutuksensa, josta hän iloitsi. Hän odotti oikeutta, mutta tulikin turmelus, ja vanhurskautta, mutta tulikin valitus.

Voi-huutoja synniharjoittajille

8. Voi teitä, jotka liitätte talon taloon, yhdistätte pellon peltoon, kunnes ei enää jää tilaa, ja te yksin asutte maas-sa. Jer. 22:13; Miika 2:2

9. Korviini kuului HERRAN Sebaotin sana: Totisesti, monet talot jäävät au-tioiksi, suuret ja kauniit rakennukset asukasta vaille.

10. Kymmenen auranalan viinitarha on tuottava vain yhden bat-mitan viiniä ja hoomerin kylvö vain eefa-mitallisen viljaa.²

11. Voi niitä, jotka aamuvarhaises-ta juoksevat väkijuoman perässä ja myöhäiseen iltaan asti viipyvät viinistä hehkuvina! Sananl. 23:30–32

12. Heillä on lyyrat, harput, rummut ja huilut ja viinit pidoissaan, mutta HER-RAN tekoja he eivät huomaa, eivät näe hänen kättensä töitä. Ps. 28:5; Aam. 6:6

13. Sen vuoksi kansani joutuu pak-kosiirtolaisuuteen ennalta arvaamatta. Sen ylhäiset näkevät nälkää, ja sen meluava joukko nääntyy janoon.

14. Sen vuoksi tuonela levittää ki-tansa ammolleen, avaa suunsa suun-nattomaksi. Sinne vaipuu sen loisto, sinne sen meluava joukko, kaikki ilon-pitäjät. 4. Moos. 16:30–32; Hab. 2:5

15. Ihminen taipuu alas, ja mies pai-nuu maahan, maahan painuvat ylpeit-ten silmät. Jes. 2:9,11,17

16. Mutta HERRA Sebaot on oleva yl-häinen tuomitessaan, pyhä Jumala on oleva pyhä vanhurskaudessaan. Ilm. 16:5

17. Lampaat käyvät siellä kuin laitu-millaan, ja muukalaiset syöttävät kar-jaansa rikkaitten rauniopaikoilla.

18. Voi niitä, jotka vetävät perässään syyllisyyttä turhuuden köysillä, syntiä kuin vaunuja valjailla,

19. niitä, jotka sanovat: ”Pitäköön hän kiirettä, tehköön pian tekonsa, niin että me sen näemme. Lähestyköön ja toteutukoon Israelin Pyhän suunnitel-ma, niin että me sen huomaamme!” 2. Piet. 3:4

20. Voi niitä, jotka sanovat pahaa hy-väksi ja hyvää pahaksi, jotka kääntävät pimeyden valkeudeksi ja valkeuden pi-meydeksi, jotka tekevät karvaan make-aksi ja makean karvaaksi! Sananl. 17:15

21. Voi niitä, jotka ovat viisaita omis-sa silmissään ja ymmärtäviä omasta mielestään! Sananl. 3:7; Room. 12:16

22. Voi niitä, jotka ovat sankareita viinin juonnissa ja kelpo urhoja väki-juoman sekoittamisessa,

23. jotka lahjuksesta julistavat syyllisen syyttömäksi ja riistävät oikeuden siltä, joka on oikeassa. Jes. 1:23; Hes. 13:19

24. Sen tähden: niin kuin tulen kieli syö oljenkorret ja kuiva ruoho häviää liekkiin, niin mätänee heidän juuren-sa. Heidän kukkansa hajooa tomuna ilmaan, sillä he ovat hylänneet HERRAN Sebaotin opetuksen ja halveksineet Israelin Pyhän sanaa.

25. Sen tähden HERRAN viha syytyi kansaansa kohtaan. Hän ojensi käten-sä heitä vastaan ja löi heitä niin, että vuoret vapisivat, ja heidän ruumiinsa lojuivat tunkioina keskellä katuja. Tästä kaikesta hänen vihansa ei ole asettu-nut, vaan hänen kätensä on yhä ojen-nettuna. Jes. 9:11,16,20

Kaukainen kansa tulee rankaisemaan Israelia

26. Hän pystyttää viirin kaukaisel-le kansalle ja viheltää sen luokseen maan ääristä. Ja katso, se rientää, se tulee nopeasti. Jes. 7:18,11:12

27. Ei kukaan heistä väsy eikä kom-pastu, ei kukaan torku eikä nuku. Hei-

² 5:10. auranala = n. 25 aaria; bat (nes-temitta) = 22 litraa; eefa (yl. viljamitta) = 22 litraa; hoomer = 10 eefaa.

dän vyönsä ei irtoa vyötäisiltä, heidän kengistään ei katkea hihna.

28. Sen kansan nuolet on teroitettu, sen kaikki jouset jännitetty. Sen hevosien kaviot ovat kuin piikiveä ja sen vaunujen pyörät kuin rajuilma.

29. Se karjuu kuin leijona, se karjuu kuin nuoret leijonat. Ärjy se tempaa saaliin ja vie sen pois, eikä pelastajaa ole.

30. Se ärjyy saaliilleen sinä päivänä kuin ärjyvä meri. Jos maata tähyillään, nähdään pimeyttä ja ahdistusta, ja valo on pimennyt synkkiin pilviin.

6. LUKU

Jesajan näky ja kutsu profeetaksi

1. Kuningas Ussian kuolinvuonna minä näin Herran istuvan korkealla ja ylhäisellä istuimella, ja hänen viittansa liepeet täyttivät temppelin.

2. Aik. 26:23; Hes. 1:26; Dan. 7:9; Joh. 12:41

2. Hänen yläpuolellaan seisoivat serafit, joilla oli kullakin kuusi siipeä. Kahdella he peittivät kasvonsa, kahdella jalkansa, ja kahdella he lensivät.

2. Moos. 3:6; 1. Kun. 19:13

3. He huusivat toinen toiselleen: ”Pyhä, pyhä, pyhä on HERRA Sebaot; koko maa on täynnä hänen kunniaan-
sa.” Ilm. 4:8

4. Ovenpielet vapisivat heidän huutonsa äänestä, ja huone tuli täyteen savua.

1. Kun. 8:10; Hes. 10:4; Ilm. 15:8

5. Niin minä sanoin: ”Voi minua! Minä olen tuhon oma, koska minulla on saastaiset huulet, ja minä asun kansan keskellä, jolla on saastaiset huulet, ja minun silmäni ovat nähneet kuninkaan, HERRAN Sebaotin.”

2. Moos. 33:20; Tuom. 6:22, 13:22

6. Silloin yksi serafeista lensi luokseni kädessään hehkuva hiili, jonka hän oli pihdeillä ottanut alttarilta.

7. Hän kosketti sillä suutani ja sanoi: ”Katso, tämä on kosketanut sinun huuliasi. Sinun syyllisyytesi on poistettu ja syntisi sovitettu.” Jer. 1:9; Dan. 10:16

8. Sitten kuulin Herran äänen sanovan: ”Kenet minä lähetän? Kuka lähtee

meidän puolestamme?” Minä sanoin: ”Tässä minä olen, lähetä minut.”

9. Niin hän sanoi: ”Mene ja sano tälle kansalle: ’Kuulemalla kuulkaa älkääkään ymmärtäkö, näkemällä nähkää älkääkään käsittäkö.’ Hes. 12:2; Matt. 13:14; Mark. 4:12; Joh. 12:40; Ap. t. 28:25

10. Paaduta tämän kansan sydän, koveta sen korvat, sokaise sen silmät, ettei se näkisi silmillään, ei kuulisi korvillan, ei ymmärtäisi sydämellään eikä kääntyisi ja tulisi parannetuksi.”

5. Moos. 29:3; Room. 11:8

11. Minä kysyin: ”Kuinka pitkäksi aikaa, Herra?” Hän vastasi: ”Siihen asti, kunnes kaupungit ovat autioina, asukkaista vailla ja talot tyhjinä ihmisistä, kunnes pelot on hävitetty autoiksi.

12. HERRA karkottaa ihmiset kauas, ja suuri autius tulee keskelle maata.

13. Jos siellä on jäljellä kymmenesosakin, niin sekin hävitetään. Mutta niin kuin tamesta ja rautatammesta jää kaadettaessa kanto, niin jää siitäkin. Se kanto on pyhä siemen.”

7. LUKU

1. Juudan kuninkaan Aahaksen, Jootamin pojan, Ussian pojanpojan, aikana lähtivät Resin, Aramin kuningas, ja Pekah, Remaljan poika, Israelin kuningas, sotimaan Jerusalemiä vastaan, mutta he eivät kyenneet valloittamaan sitä.

2. Kun. 16:5

2. Kun Daavidin huoneelle ilmoitettiin, että Aram oli leiriytynyt Efraimiin, kuninkaan ja hänen kansansa sydän vapisi niin kuin metsän puut vapisevat tuulen voimasta.

3. Silloin HERRA sanoi Jesajalle: ”Mene poikasi Sear-Jaasubin³ kanssa Aahasta vastaan Yläaltaan vesijohdon päähän Pyykinpesijänkedon tielle

2. Kun. 18:17

4. ja sano hänelle: Katso, että pysyt rauhallisena, älä pelkää, älköön sydämesi arkaillako noita kahta savuavaa kekäleenäpätkää – Resinin ja Aramin sekä Remaljan pojan vihanvimmaa.

3 7:3. Nimi Sear-Jaasub, hepr. Šear-Jaashuuv merkitsee ’jäännös palaa takaisin’.

5. Aram, Efraim ja Remaljan poika ovat suunnitelleet sinua vastaan pahaa ja sanoneet:

6. 'Lähdemme Juudaa vastaan, lyömme sen kauhulla, valtaamme sen itsellemme ja asetamme sinne kuninkaaksi Taabalin pojan.'

7. Näin sanoo Herra, HERRA: Ei se onnistu, niin ei tapahdu.

8. Sillä Aramin pää on Damasko, ja Damaskon pää on Resin. Vielä kuusikymmentäviisi vuotta, ja Efraim on murskattu, eikä se enää ole kansa. Efraimin pää on Samaria,

9. ja Samarian pää on Remaljan poika. Ellette usko, ette kestä." 2. Aik. 20:20

Merkki Herralta: Immanuel

10. HERRA puhui jälleen Aahakselle ja sanoi hänelle:

11. "Pyydä itsellesi merkki HERRALTA, Jumalaltasi, pyydä alhaalta syvyydestä tai ylhäältä korkeudesta."

12. Mutta Aahas vastasi: "En pyydä enkä kiusaa HERRAA."

13. Siihen Jesaja lausui: "Kuulkaa, Daavidin suku: eikö teille riitä, että te väsyttätte ihmiset, kun vielä minun Jumalanikin väsyttätte itseenne?"

14. Sen vuoksi Herra itse antaa teille merkin: Katso, neitsyt tulee raskaaksi ja synnyttää pojan ja antaa hänelle nimen Immanuel⁴.

15. Kermaa ja hunajaa hän syö siinä iässä, jolloin oppii hylkäämään pahan ja valitsemaan hyvän.

16. Mutta ennen kuin poika on oppinut hylkäämään pahan ja valitsemaan hyvän, autioituu maa, jonka kahta kuningasta sinä kauhistut."

2. Kun. 15:29,16:9

Assurin kuningas hyökkää Juudaan

17. HERRA antaa tulla sinulle, sinun kansallesi ja isäsi suvulle ajan, jollaista ei ole ollut siitä lähtien, kun Efraim erosi Juudasta – Herra antaa tulla Assurin kuninkaan.

1. Kun. 12:16

18. Sinä päivänä tapahtuu, että HERRA viheltää karpäsilille Egyptin virtojen lähteillä ja mehiläisille Assurin maassa.

19. Ne tulevat kaikki ja laskeutuvat puronrotkoihin ja kallionhalkeamiin, kaikkiin piikkipensaisiin ja kaikille juotopaikoille.

20. Sinä päivänä Herra ajattaa virran tuolta puolen palkatulla partaveitsellä, Assurin kuninkaalla, teiltä hiukset ja häpykarvat; viepä se vielä parrankin.

2. Sam. 10:4

21. Siihen aikaan mies pitää hiehon ja pari lammasta,

22. mutta runsaan maidontulon tähden hän syö voita – voita ja hunajaa syövät kaikki maahan jäljelle jääneet.

23. Siihen aikaan jokainen paikka, jossa kasvaa tuhat viiniköynnöstä, arvoltaan tuhat sekeliä, joutuu orjantappuroiden ja ohdakkeiden valtaan.

24. Sinne on mentävä nuolet ja jousi mukana, sillä koko maa on orjantappuran ja ohdakkeen vallassa.

25. Orjantappuroiden ja ohdakkeiden pelosta ei enää kukaan mene yhdellekään niistä vuorista, joita nyt perataan kuokalla. Ne jäävät härkien laitumeksi ja lampaiden tallattaviksi."

8. LUKU

Merkki kansalle

1. HERRA sanoi minulle: "Ota iso taulu ja kirjoita siihen selvin kirjaimin⁵ 'Maher-Saalal-Haas-Bas⁶'."

2. Niin minä otin itselleni luotettavat todistajat, pappi Uurian ja Sakarjan, Jeberekjan pojan.

2. Kun. 16:10

3. Sitten minä lähestyin profeettavaimoani, ja hän tuli raskaaksi ja synnytti pojan. HERRA sanoi minulle: "Anna pojalle nimeksi Maher-Saalal-Haas-Bas.

4. Sillä ennen kuin poika oppii sanomaan 'isäni' ja 'äitini', viedään Damaskon rikkaudet ja Samarian ryöstösaalis Assurin kuninkaan eteen."

5 8:1. Oikeastaan: 'ihmisen piirtimellä'.

6 8:1. Nimi Maher- Saalal-Haas- Baz merkitsee: 'Pidä kiirettä, saalis, ryöstö rientää'.

4 7:14. Nimi Immanuel merkitsee 'Jumala meidän kanssamme'.

Assurin hyökyaalto Juudaan

5. HERRA puhui minulle jälleen ja sain näin:

6. "Koska tämä kansa halveksii Siiohin hiljaa virtaavia vesiä ja iloitsee Resinin ja Remaljan pojan kanssa,

7. niin katso, Herra antaa vyöryä heidän ylitseen virran vedet, valtavat ja suuret: Assurin kuninkaan ja kaiken hänen mahtinsa. Virta nousee yli kaikkien uomiensa ja tulvii yli kaikkien äyräittänsä.

8. Se tunkeutuu Juudaan, peittää tullaan maan, ulottuu kaulaan saakka. Se levittää siipensä, se täyttää sinun maasi, Immanuel, laidasta laitaan."

Jes. 7:14

9. Nostakaa sotahuuto, kansat, kuitenkin kukistutte. Kuulkaa, kaikki maan ääret: varustautukaa, kuitenkin kukistutte, varustautukaa, kuitenkin kukistutte.

10. Tehkää yhdessä suunnitelma: se raukeaa, solmikkaa sopimus, ei se menesty, sillä Jumala on meidän kansamme.

2. Sam. 15:31; Room. 8:31

Loukkauskivi ja kompastuksen kallio

11. Näin HERRA sanoi minulle, kun hänen kädensä voima oli päälläni. Hän varoitti minua vaeltamasta tämän kansan tietä:

12. "Älkää kutsuko salaliitoksi kaikkea, mitä tämä kansa salaliitoksi kutuu. Älkää pelätkö, mitä se pelkää, älkääkään kauhistuko.

13. HERRA Sebaot pitää pyhänä, pelätkää ja kauhistukaa häntä.

Jes. 29:23

14. Hän on oleva pyhäkkö. Hänestä tulee loukkauskivi ja kompastuksen kallio molemmille kuningashuoneille, loukku ja ansa Jerusalemin asukkaille.

Luu. 2:34; Room. 9:33; 1. Piet. 2:8

15. Monet heistä kompastuvat, kaatuvat ja ruhjoutuvat, monet joutuvat ansaan ja jäävät kiinni.

Matt. 21:44;
Luu. 20:18

16. Sido todistus, lukitse laki sinetillä minun opetuslapsiini."

17. Minä odotan HERRAA, vaikka hän on kätkenyt kasvonsa Jaakobin suvulta. Minä panen toivoni häneen.

Ps. 25:3,5,21

18. Katso, minä ja lapset, jotka HERRA on minulle antanut, me olemme HERRAN Sebaotin merkkeinä ja ihmeinä Israelissa, hänen, joka asuu Siionin vuorella.

Joel 4:17

Kansaa kohtaa synkeys ja pimeys

19. Kun teille sanotaan: "Kysykää vainajahengiltä ja tietäjiltä, jotka su-pisevat ja mumisevat", niin vastatkaa: "Eikö kansa kysyisi Jumalaltaan? Kuol-leiltako pitäisi kysyä eläviä koskevia asioita?"

3. Moos. 19:31; 1. Sam. 28:11

20. Pysykää laissa ja todistuksessa. Elleivät he näin sano, heille ei aamun-koittoa tule.

Jes. 58:8; Hoos. 6:3;

2. Piet. 1:19

21. He joutuvat kulkemaan pitkin maata kärsien vaivaa ja nälkää. Näli-sään he ärtyvät ja kiroavat kuninkaan-sa ja Jumalansa. He luovat silmänsä korkeuteen,

22. he katsahtavat maan puoleen, mutta näkevät vain ahdistavaa pimey-ttä, tuskaista synkeyttä. Heidät on syösty pimeyteen.

23. Mutta ahdistunut ei jää synkey-teen.

Matt. 4:14–16

Ennustus Messiaan syntymästä

Entiseen aikaan Herra teki halveksi-tuksi Sebulonin maan ja Naftalin maan, mutta tulevana aikoina hän saattaa kun-niaan meren tien, Jordanin tuonpuolei-sen alueen, pakanoiden Galilean.

9. LUKU

1. Kansaa, joka pimeydessä vaelttaa, näkee suuren valon. Niille, jotka asu-vat kuoleman varjon maassa, loistaa valkeus.

Jes. 60:1–3; Luuk. 1:79; Joh. 1:9

2. Sinä teet kansan suureksi, annat sille suuren ilon. He iloitsevat sinun edessäsi niin kuin elonkorjuun aikana iloitaan, niin kuin saaliinjaossa riemuit-taan.

3. Sillä heidän kuormansa ikeen, heidän hartioitaan lyövän kepin ja heidän käskijänsä sauvan sinä särjet niin kuin Midianin päivänä⁷. Tuom. 7:22

4. Kaikki taistelun melskeessä kulutetut sotasaaapaat ja veren tahrimat vaatteet poltetaan, ne joutuvat tulen ruuaksi. Ps. 46:10

5. Sillä lapsi on meille syntynyt, poika on meille annettu. Hänen harteillaan on herruus, ja hänen nimensä on Ihmeellinen neuvonantaja, Väkevä Jumala, lankaikkinen isä, Rauhanruhtinas. Jer. 32:19; Sak. 9:10; Luuk. 1:31,2:11

6. Herruus on oleva suuri ja rauha loppumaton Daavidin valtaistuimella ja hänen valtakunnallaan. Se vahvistetaan ja lujitetaan oikeudella ja vanhurskaudella nyt ja ikuisesti. HERRAN Sebaotin kiivaus on sen tekevä. Jes. 37:32; Dan. 7:14; Luuk. 1:32

Herran käsi rankaisee Israelia

7. Herra lähetti sanan Jaakobille, se iski Israeliin,

8. sen sai tuntea koko kansa, Efraim ja Samarian asukkaat. Mutta ylpeydessään ja sydämensä pöyhkeydessä he sanoivat:

9. ”Tiiliseinät sortuivat maahan, mutta me rakennamme hakatuista kivistä. Metsäviikunapuut hakattiin poikki, mutta me korvaamme ne setripuilla.”

10. Silloin HERRA nostatti Resinin väen ahdistamaan Israelia ja yllytti sen vihollisia.

11. Aramilaiset edestä ja filistealaiset takaa söivät ahnaasti Israelia, suun täydeltä. Tästä kaikesta hänen vihansa ei ole asettunut, ja hänen kätensä on vielä ojennettuna. Jes. 5:25,10:4

12. Luta kansa ei palannut kurittajansa luo eikä etsinyt HERRAA Sebaotia.

13. Sen vuoksi HERRA katkaisee Israelilta pään ja hännän, palmunlatvan ja kaislanvarret samana päivänä. 2. Kun. 17:3; Jes. 10:33,19:15

14. Vanhin ja arvohenkilö on pää, mutta profeetta, joka opettaa valhetta, on häntä.

15. Tämän kansan johtajista tuli ek-syttäjiä, ja johdettavat joutuivat hämingin valtaan. Jes. 3:12

16. Sen tähden Herra ei iloitse sen nuorista miehistä eikä armahda sen orpoja ja leskiä, sillä he ovat kaikki jumalattomia ja pahantekijöitä. Jokainen suu puhuu mielettömyyttä. Tästä kaikesta hänen vihansa ei ole asettunut, ja hänen kätensä on vielä ojennettuna.

17. Sillä jumalattomuus palaa kuin tuli, joka kuluttaa orjantappurat ja ohdakkeet ja sytyttää metsän tiheiköt, niin että ne tupruavat savuna korkealle.

18. HERRAN Sebaotin vihasta maa sytyy palamaan, kansa on kuin tulen ruokaa. Ihmiset eivät armahda toisiaan,

19. vaan ahmivat oikealta, mutta heidän on yhä nälkä. He syövät vasemmalta, mutta eivät saa kyllikseen. Jokainen syö oman käsivartensa lihaa.

20. Manasse syö Efraimia ja Efraim Manassea, ja yhdessä molemmat käyvät Juudan kimppuun. Tästä kaikesta hänen vihansa ei ole asettunut, yhä vielä on hänen kätensä ojennettuna.

10. LUKU

Voi-huuto väärintekijöille

1. Voi niitä, jotka säätävät kelvottomia lakeja ja laativat vääriä tuomioita

2. vääntääkseen vääriksi vähäosaisten asian ja riistääkseen kansani kurjilta oikeuden, niin että lesket joutuvat heidän saaliikseen ja orvot heidän ryöstettävikseen.

3. Mutta mitä te teette tilinteon päivänä, kaukaa saapuvan rajuilman kourissa? Kenen turviin pakenette samaan apua ja minne jätätte kalleutenne? Sananl. 1:26–27

4. Ei auta kuin vaipua vangittujen joukkoon tai kaatua surmattujen sekaan. Kaikesta tästä huolimatta hänen vihansa ei ole asettunut, ja vielä on hänen kätensä ojennettuna. Jes. 5:25,9:11

Assur on Jumalan vihan vitsa

5. Voi Assuria, vihani vitsaa! Voi häntä, jolla on kädessään minun suut-tumukseni sauva! Jes. 36:1

6. Minä lähetän hänet jumalattoman kansakunnan kimppuun, käsken hänet kansaa vastaan, johon olen vihastunut, saalistamaan ja ryöstämään, tallaa-maan sitä kuin katujen lokaa. Ps. 18:43; Miika 7:10

7. Mutta hän ei ajattele näin. Tämä ei ole hänen sydämensä ajatus, vaan hänen sydämessään on halu hävittää ja tuhota monia kansoja.

8. Sillä hän sanoo: "Eivätkö päämie-heni ole kaikki kuninkaita?"

9. Eikö Kalnon käynyt samoin kuin Karkemiin, eikö Hamatin samoin kuin Arpadiin ja Samarian samoin kuin Da-maskon? 2. Kun. 18:34; Jes. 36:19,37:11

10. Minun käteni on saavuttanut epä-jumalien valtakunnat, joiden jumalan-kuvat olivat paremmat kuin Jerusale-min ja Samarian.

11. Enkö siis tekisi Jerusalemile ja sen jumalankuville samoin kuin tein Samarialle ja sen epäjumalille?"

Herra kostaa Assurin ylpeyden

12. Mutta kun minä, Herra, olen päättänyt kaiken työni Siionin vuorella ja Jerusalemissa, minä vaadin Assurin kuninkaan tilille hänen sydämensä yl-peyden hedelmistä ja kopeitten sil-miensä korskeudesta. 2. Kun. 19:35; Jes. 37:36

13. Sillä hän sanoo: "Oman käteni voimalla ja omalla viisaudellani minä sen tein, sillä minulla on ymmärrys-tä. Minä siirsin kansojen rajat, ryöstin niiden aarteet ja puskin kuin härkä ku-moon valtaistuimella istujat.

14. Minun käteni tavoitti kansojen rik-kaudet kuin linnunpesän. Niin kuin hy-lätyt munat kootaan, niin olen koonnut kaikki maat. Ei ollut ketään, joka olisi siipeä räpäyttänyt tai nokkaa avannut ja piipittänyt."

15. Mahtailleeko kirves hakkaaajaa vastaan, tai isotteleeko saha sahaa-jaa vastaan? Ikään kuin vitsa heiluttaisi

kohottajaansa ja sauva nostaisi ilmaan hänet, joka ei ole puuta!

16. Sen tähden Herra, HERRA Sebaot, lähettää Assurin roteviin miehiin näive-tystaudin, ja sen loiston alle syttyy tuli kuin tulipalo.

17. Israelin valkeus on oleva tuli, Is-raelin Pyhä on liekki, joka polttaa ja ku-luttaa sen ohdakkeen ja orjantappuran samana päivänä.

18. Hänen metsänsä ja hedelmätar-hansa ihanuudesta tulee kerta kaik-kiaan loppu, maasta tulee kuin riutuva sairas.

19. Vähän jää jäljelle hänen metsän-sä puista; pieni poikakin voi kirjoittaa ne muistiin.

Israelin jäännös turvautuu Herraan

20. Sinä päivänä ei Israelin jään-nös eikä Jaakobin heimon pelastunut joukko enää turvaudu lyöjäänsä, vaan totuudessa se turvautuu HERRAAN, Is-raelin Pyhään. 2. Kun. 16:7

21. Jäännös palaa takaisin⁸, Jaako-bin jäännös, väkevän Jumalan luo.

22. Sillä vaikka sinun kansaasi, Is-rael, olisi kuin meren hiekkaa, siitä pa-laa ainoastaan jäännös. Hävityksestä on tehty päätös, joka on tulvillaan van-hurskautta, ja se toteutuu. Room. 9:27

23. Herra, HERRA Sebaot, panee toi-meen päätöksensä, hävityksen kaikes-sa maassa. Jes. 28:22

Herra kukistaa Assurin

24. Sen tähden, näin sanoo Herra, HERRA Sebaot: "Kansani, joka asut Siionissa, älä pelkää Assuria, vaikka hän lyö sinua vitsallaan ja kohottaa sauvasa sinua vastaan Egyptin ta-voin.

25. Sillä lyhyt hetki vielä, niin suut-tumukseni sinua kohtaan on hävinnyt ja minun vihani kääntyy hävittämään heidät."

26. HERRA Sebaot heiluttaa ruoskaa häntä vastaan niin kuin silloin, kun Midian lyötiin Oorebin kalliolla. Hänen sauvasa on ojennettuna meren yli, ja

hän kohottaa sen niin kuin hän kohotti sen Egyptiä vastaan. 2. Moos. 14:27; Tuom. 7:25

27. Sinä päivänä Assurin kuninkaan kuorma kirpoaa harteiltasi ja hänen ikeensä niskaltasi. Ies on särkyvä lihavuuden voimasta.

28. Hän tulee Aijatiin, kulkee Migronin kautta, jättää kuormastonsa Mikmaaseen.

29. He kulkevat solatien kautta: "Gebassa me yövymme." Raama vapisee, Saulin Gibeaa pakenee.

30. Kirkaise, tytär Gallim! Kuuntele tarkoin, Laisa! Poloinen Anatot!

31. Madmena lähtee pakoon, Geebimin asukkaat etsivät turvaa.

32. Vielä samana päivänä vihollinen pysähtyy Noobiin, hän heristää nyrkkiään tytär Siionin vuorta, Jerusalemin kukkulaa, vastaan.

33. Yhtäkkiä Herra, HERRA Sebaot, karsii oksat kauhistavalla voimalla, mahtavat rungot kaadetaan, ja korkeat puut sortuvat maahan. Jes. 37:36–38

34. Metsän tiheiköt hakataan kirveellä maahan, ja Libanon kaatuu Voimallisen edessä.

11. LUKU

Messias ja hänen valtakuntansa

1. Mutta lisain kannosta nousee veso, ja vesa puhkeaa sen juurista.

Jes. 53:2; Jer. 23:5,33:15; Sak. 3:6; Room. 15:12

2. Hänen päällään lepää HERRAN Henki, viisauden ja ymmärryksen henki, taidon ja voiman henki, tiedon ja HERRAN pelon henki.

3. HERRAN pelko on hänen ilonsa. Ei hän tuomitse silmämitalla eikä jaa oikeutta korvakuulolta,

4. vaan hän tuomitsee köyhien asiat vanhurskaasti ja jakaa oikein oikeutta maan nöyryille. Suunsa sauvalla hän lyö maata, surmaa jumalattomat huultensa henkäyksellä. Job 4:9; Hoos. 6:5; 2.Tess. 2:8; Ilm. 2:16

5. Vanhurskaus on hänen kupeitensa vyö, totuus vyönä hänen lanteillaan. Jes. 59:17; Ef. 6:14

6. Silloin susi asuu karitsan kanssa ja pantteri makaa vohlan vieressä. Vasikka, nuori leijona ja syöttöhärkä kulkevat yhdessä, ja pieni poika paimentaa niitä. Jes. 65:25; Hoos. 2:20

7. Lehmä ja karhu käyvät samalla laitumella, niiden vasikat ja pennut makaavat vierekkäin. Leijona syö rehua kuin härkä.

8. Imeväinen leikkii kobran kolon luona, ja vieroitettu lapsi kurottaa käntensä kyyn onkaloon.

9. Missään minun pyhällä vuorella ei tehdä pahaa eikä vahinkoa, sillä maa on täynnä HERRAN tuntemista, niin kuin vedet peittävät meren. Hab. 2:14

10. Sinä päivänä seisoo lisain juurivesa kansojen viirinä. Kansat etsivät häntä, ja hänen asumuksensa on täynnä kunniaa. Room. 15:12; Ilm. 5:5,22:16

Herra kokoaa kansansa Israelin

11. Sinä päivänä Herra ojentaa käntensä toisen kerran hankkiakseen omakseen kansansa jäännöksen, joka on jäljellä Assurissa ja Egyptissä, Patroksessa, Kuusissa⁹ ja Eelamissa, Sinearissa, Hamatissa ja meren saarilla.

12. Hän kohottaa viirin kansoille ja kokoaa Israelin karkotetut, Juudan hajalleen joutuneet hän kerää maan neljältä kulmalta. 5. Moos. 30:4; Joh. 10:16

13. Silloin katoaa Efraimin kateus ja Juudasta häviävät ahdistajat. Efraim ei kadehdi Juudaa, eikä Juuda ahdistaa Efraimia.

14. Rinta rinnan he ryntäävät länteen filistealaisten maahan, yhdessä he ryöstävät idän miehiä. Edom ja Mooab joutuvat heidän käsiinsä, ammonilaiset heidän alamaiseksi.

15. HERRA tuhoaa Egyptin merenlahden ja kohottaa vihansa hehkussa käntensä virtaa vastaan, lyö sen hajalle seitsemäksi puroksi, niin että sen yli voi kulkea kengät jalassa. Sak. 10:10

9 11:11. Kuusin, hepr. Kuusin valtakunnan keskus oli nykyisen Sudanin alueella.

16. Silloin on oleva valtatie hänen kansansa jäännökselle, joka on jäljellä Assurissa, niin kuin oli Israelia var-ten silloin, kun se lähti Egyptin maas-ta.

2. Moos. 14:29; Miika 7:15

12. LUKU

1. Sinä päivänä sinä sanot: ”Minä kiitän sinua, HERRA. Sinä olit minuun vihastunut, mutta vihasi kääntyi pois, ja sinä lohdutit minua.

2. Katso, Jumala on pelastajani. Minä olen turvassa enkä pelkää, sillä Herra, HERRA on minun väkevyyteni ja ylistyslauluni. Hän tuli minulle pelastuk-seksi.”

2. Moos. 15:2; Ps. 118:14

3. Te saatte iloiten ammentaa vettä pelastuksen lähteistä.

Jes. 55:1;

Joh. 4:14,7:37

4. Sinä päivänä te sanotte: ”Kiittä-kää HERRAA, huutakaa avuksi hänen nimeään, ilmoittakaa hänen tekonsa kansojen keskuudessa, julistakaa, että hänen nimensä on korkea.

1. Aik. 16:8;

Ps. 105:1

5. Laulakaa ylistystä HERRALLE, sillä hän on tehnyt jaloja tekoja; tulkoot ne tunnetuiksi kaikessa maassa.

6. Huutakaa ja riemuitkaa, Siionin asukkaat, sillä suuri on teidän keskel-länne Israelin Pyhä.”

Sef. 3:14; Sak. 9:9

SANOMA PAKANAKANSOILLE

13. LUKU

Herran päivä tulee armottomana

1. Ennustus Baabelista. Sen näki Jesaja, Aamotsin poika.

Jes. 21:1;

Jer. 50:1,51:1

2. Pystyttäkää viiri paljaalle vuoren laelle, korottakaa äänenne taistelijoil-le, viittokaa heitä menemään sisälle ruhtinaitten porteista.

3. Minä olen antanut käskyn vihki-tyneilleni ja kutsunut ylväät ja riemuit-sevat urhoni vihani työhön.

4. Ääni vuorilta, kuin paljon väen pauhina, kuin valtakuntien, kokoontu-neitten kansojen kohina! HERRA Sebaot katsastaa sotajoukkoaan.

5. He tulevat kaukaisesta maasta, taivaan ääristä, HERRA ja hänen vihan-sa aseet, hävittämään koko maan.

6. Vaikeroikaa, sillä HERRAN päivä on lähellä, se tulee niin kuin hävitys Kaik-kivaltiaalta.

Joel 1:15

7. Sen tähden herpoavat kaikki kä-det ja kaikkien kuolevaisten sydämet raukeavat.

8. He kauhistuvat, kivut ja tuskat val-taavat heidät. Kuin synnyttäjät he vään-telehtivät, tuijottavat toisiinsa hämmäs-tyneinä, liekehtivin kasvoin.

9. Katso, HERRAN päivä tulee armot-tomana, tulee kiivaus ja vihan hehku, joka autioittaa maan ja hävittää sen syntiset.

10. Taivaan tähdet ja kalevanmiekat eivät säteile valoaan, aurinko on pimeä noustessaan, kuu ei kirkkaana kumo-ta.

Hes. 32:7; Joel 3:4,4:15; Matt. 24:29;

Mark. 13:24; Luuk. 21:25

11. Minä vaadin maanpiirin tilille pa-huudestaan ja jumalattomat pahoista teoistaan. Minä teen lopun julkeiden pöyhkeydestä ja painan maahan väki-valtaisten ylpeyden.

12. Minä teen kuolevaiset harvinais-emmiksi kuin puhdas kulta, ihmiset harvinaisemmiksi kuin Oofirin kulta.

1. Kun. 9:28; Job 28:16

13. Sen tähden minä järisytän tai-vaat, ja maa järkkyy paikaltaan HERRAN Sebaotin kiivaudesta hänen vihansa hehkun päivänä.

Baabel hävitetään autioksi

14. Kuin säikytetyt gasellit, kuin lam-maslauma, jota ei kukaan kokoa, kukin heistä kääntyy kansansa luo, kukin pa-kenee omalle maalleen.

15. Kuka ikinä tavoitetaan, se lävis-tetään, joka saadaan kiinni, se kaatuu miekkaan.

16. Heidän pienet lapsensa lyödään murskaksi heidän silmiensä edessä, heidän talonsa ryöstetään ja vaimonsa raiskataan.

Ps. 137:8

17. Katso, minä herätän heitä vas-taan meedialaiset, jotka eivät pidä ho-peaa arvossa eivätkä väliä kullasta.

18. Heidän jousensa ruhjovat nuorukaisia, he eivät armahda kohdun hedelmää eivätkä sääli lapsia.

19. Valtakuntien kaunistuksen, Baabelin, joka loistossaan on kaldealaisten ylpeys, käy niin kuin kävi Sodomalle ja Gomorralle, kun Jumala hävitti ne.

1. Moos. 19:24; Jes. 1:9; Jer. 49:18,50:40

20. Ei siellä enää ikinä asuta, se jää autioksi polvesta polveen. Ei arabi sinne teltaansa pystytä, eivätkä paimenet siellä laumaansa lepuuta.

21. Autiomaan eläimet siellä lepäävät, huoneet ovat täynnä huhkajia, strutsit siellä asuvat ja villivuohet hyppelivät. Jes. 34:13–15; Jer. 50:39; Ilm. 18:2

22. Hyeenat ulvovat sen palatseissa, sakaalit sen huvilinnoissa. Sen aika tulee, se on lähellä, sen päiviä ei pidennetä.

14. LUKU

Israel palaa omaan maahansa

1. HERRA armahtaa Jaakobia, valitse vielä Israelin ja asettaa israelilaiset heidän omaan maahansa. Muukalaiset liittyvät heihin ja yhdistyvät Jaakobin heimoon. Jes. 56:3,6

2. Kansat tuovat heidät heidän omaan maahansa. Israelin heimo saa heidät HERRAN maassa omikseen, palvelijoiksi ja palvelijattariksi. Näin he vangitsevat vangitsijansa ja vallitsevat käskijöitään. Jes. 61:5

Pilkkalaulu Baabelin kuninkaan kukistumisesta

3. Sinä päivänä, jona HERRA päästää sinut rauhaan vaivastasi, ahdingostasi ja siitä kovasta työstä, jota sinulla teetetään,

4. sinä virität tämän pilkkalaulun Baabelin kuninkaasta: ”Kuinka onkaan käskijästä tullut loppu, tullut loppu sortamisesta!

5. HERRA on katkaissut jumalattomien sauvan, vallanpitäjien vitsan, Jes. 9:3

6. joka vimmoissaan löi kansoja, löi lakkaamatta, joka vihaa täynnä alisti kansakuntia, vainosi armottomasti.

7. Koko maa on saanut levon ja rauhan, ihmiset puhkeavat riemuun.

8. Sypressitkin ilakoivat sinun vuoksesi ja Libanonin setrit sanovat: ’Kun sinä makaat maassa, kukaan ei nouse tänne meitä hakkaamaan.’

9. Tuonela tuolla alhaalla on liikkeellä sinun vuoksesi, se ottaa sinut vastaan, kun tulet. Se panee liikkeelle kuolleitten henget sinun tähtesi, kaikki maan johtokauriit, se nostattaa valtaistuimiltaan kaikki kansojen kuninkaat.

10. Kaikki he lausuvat sinulle: ’Sinus-takin on tullut yhtä heikko kuin meistä, olet tullut meidän kaltaiseksemme.’

11. Alas tuonelaan on syösty sinun loistosi, sinun harppujesi helinä. Vuoteena allasi ovat madot, peitteenäsi toukat. Job 21:26

12. Kuinka olet taivaalta pudonnut, sinä kointähti, aamuruskon poika? Kuinka oletkaan maahan syösty, sinä kansojen valtiast!

13. Sinä sanoit sydämessäsi: ’Minä nousen taivaaseen, minä korotan istuimeni Jumalan tähtiä korkeammalle ja istun kokoontumisvuorelle, perimmäiseen pohjolaan.

14. Minä nousen pilvien yläpuolelle, teen itseni Korkeimman vertaiseksi.’

15. Mutta tuonelaan sinut on syösty, perimmäiseen kuiluun.

16. Ne, jotka sinut näkevät, katsovat sinua pitkään, tarkastelevat sinua: ’Onko tämä se mies, joka järisytti maata, vapisutti valtakuntia,

17. joka teki maanpiirin autiomaaksi ja hävitti sen kaupungit eikä päästänyt vankeja kotiin?’

18. Kaikki kansojen kuninkaat lepäävät kunniaassa, kukin kammiossaan.

19. Mutta sinut on viskattu kauas haudastasi kuin inhottu vesa. Olet peitinyt surmattujen, miekalla lävistettyjen ja kiviseen kuoppaan suistuneiden, alle. Sinä olet kuin tallattu raato.

20. Et sinä saa liittyä heihin haudassa, sillä sinä olet maasi hävittänyt, kansasi tappanut. Ei ikinä enää mainita pahantekijöiden siementä.

21. Pankaa kuntoon teurastuspenkki hänen lapsilleen heidän isiensä pahojen tekojen tähden, etteivät he nousisi ottamaan omakseen maata ja täyttäisi maanpiiriä kaupungeilla.”

Baabel lakaistaan pois

22. Minä nousen heitä vastaan, sanoo HERRA Sebaot, ja hävitän Baabelilta nimen ja jäännöksen, perilliset ja jälkeläiset, sanoo HERRA. Job 18:19; Ps. 21:11,37:28

23. Minä teen siitä pöllöjen perintömaan, vetisen rämeen. Minä lakaisen sen pois hävityksen luudalla, sanoo HERRA Sebaot.

Herra musertaa Assurin

24. HERRA Sebaot on vannonut näin: Totisesti, niin kuin olen ajatellut, niin tapahtuu, minkä olen päättänyt, se toteutuu:

25. Minä murskaan Assurin maassani ja tallaan hänet vuorillani, niin että hänen ikeensä heltiää kansani päältä ja hänen kuormansa kirpoaa heidän hartioiltaan. Jes. 37:36

26. Tämä on päätös, päätetty kaikesta maasta. Tämä on käsi, ojennettu kaikkien kansojen yli.

27. Sillä HERRA Sebaot on päättänyt – kuka sen tyhjäksi tekee? Hänen kätensä on ojennettu – kuka sen torjuu? Job 9:12; Jes. 43:13; Dan. 4:32

Filistean tuomio, Siionin pelastus

28. Kuningas Aahaksen kuolinvuonna tuli tämä sanoma: 2. Kun. 16:20; 2. Aik. 28:27

29. Älä iloitse, Filistea – kaikki, mitä sinussa on – siitä, että sauva, joka sinua löi, on murtunut. Käärmeen jälkeisestä kasvaa kyy, ja sen hedelmä on lentävä tulinen käärme. Jer. 47:1–7; Hes. 25:15–17

30. Kurjista kurjimmat¹⁰ löytävät laitumen, ja köyhät saavat levätä turvassa, mutta sinun juuresi minä näännytän nälkään, ja sinun jäännöksesi surmataan.

31. Valita portti! Huuda kaupunki! Menehdy pelkoon, koko Filistean maa! Sillä pohjoisesta nousee savupatsas. Yksikään ei erkane vihollisen riveistä.

32. Ja mitä vastataan vieraan kansan lähettiläille? HERRA on perustanut Siionin, ja hänen kansansa kurjat saavat sieltä turvan. Ps. 87:1

15. LUKU

Hävityksen yö kohtaa Mooabia

1. Ennustus Mooabista. Hävityksen yönä tuhoutuu Aar-Mooab, hävityksen yönä tuhoutuu Kiir-Mooab. Jer. 48:1; Hes. 25:8; Aam. 2:1–3

2. Baitin ja Diibonin asukkaat nousevat uhrikukkuloille itkemään. Nebon laella ja Meedebassa Mooab valittaa. Kaikki päät on ajeltu paljaksi, kaikki parrat on leikattu. 4. Moos. 21:30; Jer. 48:37

3. Kaduilla he kulkevat säkkeihin vyöttäytyneinä, katoilta ja toreilta kuulua pelkkää valitusta. He vaipuvat itkien maahan.

4. Hesbon ja Elale parkuvat, Jahatsiin asti kuuluu niiden ääni. Sen vuoksi Mooabin aseistetut miehet vaikeroivat, Mooabin sielu vapisee.

4. Moos. 21:23,26; Jer. 48:34

5. Minun sydämeni valittaa Mooabin tähden, sen pakolaisia on aina Sooriin ja Eglat-Selisijaan asti. Luuhitin solatietä he nousevat itkien, Hooronaimin tiellä he puhkeavat valitushuutoon hävityksen tähden. 1. Moos. 19:22; Jer. 48:5,36

6. Nimrimin vedet ehtyvät, siitä tulee autio. Ruoho kuivuu, heinikko lakastuu, vihantaa ei ole.

7. Sen vuoksi he kantavat kertyneen omaisuutensa ja tallessa pitämänsä tavaran Papupuron yli.

8. Huuto kiertää Mooabin alueella, valitus kantaa Eglaimiin asti, se kuuluu Beer-Eelimiin asti,

9. sillä Diimonin vedet ovat verta täynnä. Minä tuotan vielä lisääkin onnettomuutta Diimonille: leijonan Mooabin pelastuneiden ja maahan jääneiden kimppeun.

16. LUKU

Mooabin pakolaiset

1. "Lähetäkää viestin viejä maan hallitsijan luo Selasta autiomaan kautta tytär Siionin vuorelle." 2. Sam. 8:22; 2. Kun. 3:4

2. Kuin pakenevat linnut, kuin säilytetty pesue, ovat Mooabin tyttäret Arnonin kahlauspaikoilla.

3. "Anna neuvo, tee päätös, anna varjosi olla kuin yö keskellä päivää, kätke karkotetut, älä anna ilmi pakenemia.

4. Asukoot luonasi Mooabin karkotetut, ole heille suojana hävittäjää vastaan." Sillä sortajalle tulee loppu, hävitys lakkaa, ja maahan polkija häviää maasta.

5. Valtaistuin vahvistetaan laupeudella, ja Daavidin majassa istuu luotettava tuomari, joka noudattaa oikeutta ja ahkeroi vanhurskautta.

Jer. 23:5; 33:15

Mooabin ylpeily vaiennetaan

6. "Me olemme kuulleet tuon kovin ylpeän Mooabin ylpeilyn, hänen pöyhkeilynsä, ylpeilynsä ja vihansa ja hänen väärät puheensa."

7. Sen vuoksi Mooab valittaa. Kaikki valittavat Mooabin tähden. Kiir-Haresetin rypälekakkuja te huokailette, perin murtuneina.

8. Sillä kuihtuneet ovat Hesbonin penkereet ja Sivman viiniköynnökset. Kansojen valtiaita kaatoivat niiden jalot rypäleet. Köynnökset ulottuivat Jaeseriin asti, harhailivat halki erämaan, niiden vesat levisivät, ylittivät meren. 4. Moos. 21:32; Jer. 48:32

9. Sen tähden minä itken Jaeserin kanssa, itken Sivman viiniköynnöksiä, kastelen kyyneleilläni sinua, Hesbon, ja sinua, Elale. Hedelmän- ja viininkorjuun keskelle on kajahtanut sotahuuto.

10. Ilo ja riemu on kadonnut hedelmätarhasta, viinitarhoissa ei riemusta remahdella, viiniä ei poljeta viinikuurnissa. Minä olen vaiennanut ilohuodon.

11. Siksi sisimpäni väräjäää Mooabin tähden kuin lyryä, sydämeni väräjäää Kiir-Heresin tähden. Jes. 15:5; Jer. 48:36

12. Kun Mooab näyttäytyy uhrikukkulalla, hän vain uuvuttaa itsensä. Vaikka hän menee pyhäkköönsä rukoilemaan, ei hän sillä mitään voita.

13. Tämä on sana, jonka HERRA jo aikaisemmin puhui Mooabille. Aam. 2:1–3

14. Mutta nyt HERRA puhuu näin: Ennen kuin kolme vuotta on kulunut loppuun, kolme palkkalaisen vuotta, Mooabin kunnia ja sen suuret, meluavat joukot joutuvat häpeään. Jäännös on oleva vähälukuinen ja merkityksetön.

17. LUKU

Damaskon ja Efraimin rangaistus

1. Ennustus Damaskoksesta: Katso, Damaskos poistetaan kaupunkien luvusta, ja siitä tulee rauniokas. Jer. 49:23; Aam. 1:3

2. Autioiksi jäävät Aroerin kaupungit, karjalaumojen haltuun. Ne makailevat siellä kenenkään pelottelematta.

3. Efraimilta häviävät linnoitetut kaupungit, Damaskokselta kuninkuus, Aramista ei jää jäännöstäkään. Niiden käy niin kuin israelilaisten kunnian, sanoo HERRA Sebaot. Jes. 7:8

4. Sinä päivänä Jaakobin kunnia painuu alas ja hänen lihava ruumiinsa lahtuu.

5. Käy niin kuin viljalle, kun leikkaaja korjaa sen, kun hänen käsivartensa leikkaa tähkäpäitä. Käy niin kuin tähkäpäitä poimittaessa Refaimin tasangolla. Jes. 24:13

6. Sinne jää jälkikorjuuta sen verran kuin öljypuuhun, kun sitä ravistetaan: pari kolme marjaa korkealle latvaan, neljä viisi hedelmällisiin oksiin, sanoo HERRA, Israelin Jumala.

7. Sinä päivänä ihminen luo katseen Luojaansa, ja hänen silmänsä katsovat Israelin Pyhään.

8. Ei hän luo katsettaan alttareihin, omien kätensä tekoihin, eikä katso siihen, mitä hänen sormensa ovat valmistaneet, ei asera-paaluihin eikä suitsutusalttareihin.

9. Sinä päivänä hänen vahvat kaupunkinsa ovat kuin metsien ja kukkuloiden hylätyt asuinpaikat, jotka jätettiin autioiksi israelilaisten tullessa. Maasta tulee autio,

10. sillä sinä unohdit Jumalan, pe-lastajasi etkä muistanut turvakalliotesi. Sen tähden sinä istutat ihania istutuksia ja kylvät ulkomaisia viiniköynnöksiä.

11. Samana päivänä, jona ne istutat, saat ne kasvamaan suuriksi, samana aamuna saat kylvösi kukoistamaan. Mutta sairauden ja parantumattoman kivun päivänä sato on poissa.

Kansojen pauhu

12. Voi paljojen kansojen pauhua – ne pauhaavat niin kuin meri pauhaisi! Voi kansakuntien kohinaa – ne kohisevat niin kuin valtavat vedet kohisisivat!

2. Kun. 18:13; Jes. 36:1

13. Kansakunnat kohisevat kuin paljot vedet, mutta hän nuhtelee niitä, ja ne pakenevat kauas. Niitä ajetaan takaa, ne ovat kuin akanat vuorilla tuulen puhaltaessa, kuin ohdakepallo myrskyn kourissa.

Ps. 65:8,93:3

14. Katso, illalla on oleva kauhu, aamun tullen niitä ei enää ole. Tämä on riistäjiemme osa, ryöstäjiemme arpa.

2. Kun. 19:35; Jes. 14:25,37:36

18. LUKU

Herran sana Kuusin lähettiläille

1. Voi siipien surinan maata, joka on tuolla puolen Kuusin¹¹ jokien,

2. joka lähettää sanansaattajat virralle, ruokoveneissä vesille! Lähtekää, te nopeat sanansaattajat, vartevan ja kiiltävähöisen kansan luo, lähellä ja kaukana pelätyn kansan, väkevän valloittajakansan luo, jonka maata joet halkovat.

3. Kaikki maanpiirin asukkaat, te, jotka asutte maan päällä, katsokaa, milloin viiri nostetaan vuorille, ja kuunnelkaa, kun soofar-torveen puhalletaan.

4. Sillä näin on HERRA minulle sanonut: ”Minä pysyn hiljaa ja katselen asunnostani. Olen kuin hehkuva helle auringon paistaessa, kuin kastepilvi korjuuajan helteessä.”

5. Ennen viininkorjuuta, kun kukinta on lopussa ja kukasta on tullut kypsä rypäle, köynnökset leikataan oksaveitsellä, varret katkotaan ja hävitetään.

6. Kaikki ne jätetään vuorten petolintujen ja maan eläinten haltuun. Petolintu siellä viettävät kesää, ja kaikenlaiset maan eläimet siellä talvehtivat.

7. Siihen aikaan tuodaan lahja HERRALLE Sebaotille. Sen tuo kookas ja kiiltävähöinen kansa, lähellä ja kaukana pelätty kansa, väkevä sortajakansa, jonka maata joet halkovat. Lahja tuodaan siihen paikkaan, jossa asuu HERRAN Sebaotin nimi: Siionin vuorelle.

Ps. 68:2

19. LUKU

Egyptin alennustila

1. Ennustuss Egyptistä: Katso, HERRA ajaa kiitävällä pilvellä ja tulee Egyptiin. Silloin vapisevat hänen edessään Egyptin epäjumalat, sydän raukeaa Egyptin rinnassa. Jer. 46:2,25; Hes. 29:2

2. Minä kiihotan Egyptin Egyptiä vastaan, niin että he sotivat keskenään: veli veljeä, ystävä ystävää vastaan, kaupunki kaupunkia, valtakunta valtakuntaa vastaan.

3. Egypti hämmentyy, rohkeus katoaa sen rinnasta, ja minä sekoitan sen suunnitelmat. He kysyvät neuvoa epäjumalilta ja henkien manaajilta, vainaja- ja tietäjähengiltä.

4. Minä luovutan Egyptin tylyn herran käsiin, ja kova kuningas on hallitseva sitä, sanoo Herra, HERRA Sebaot.

5. Vesi katoaa virrasta, joki ehtyy ja kuivuu.

6. Joet levittävät löyhkää, Egyptin kanavat mataloituvat ja ehtyvät, ruoko ja kaisla mustuvat.

7. Kaislikot virran varsilla ja suulla, ja kaikki virran rannan kylvömaat kuivuvat, tuuli lennättää ne pois, eikä niitä enää ole.

11 18:1. Kuusin valtakunnan keskus oli nykyisen Sudanin alueella.

8. Kalastajat valittavat ja murehtivat. Kaikki, jotka heittävät onkea virtaan ja laskevat verkkoa veteen, nääntyvät.

9. Häpeään joutuvat pellavakuitujen puhdistajat ja ne, jotka kutovat kankaita hienosta pellavasta.

10. Maan peruspylväät murskataan, ja kaikki palkkalaiset ovat murheellisella mielellä.

11. Mielettömiä ovat kaikki Soonan päämiehet, viisaimmatkin faraon neuvonantajista antavat järjettömiä neuvoja. Kuinka voitte sanoa faraolle: ”Olen viisaitten poika, muinaisajan kuninkaiden jälkeläinen?”

12. Missä siis ovat viisaasi? Ilmoitakoot sinulle – hehän sen tietävät – mitä HERRA Sebaot on Egyptin osaksi määrännyt.

13. Soonanin päämiehet ovat mieltä vailla, Noofin¹² päämiehiä on petetty. Egyptiä horjuttavat sen sukukuntien päämiehet¹³.

14. HERRA on vuodattanut sen keskuuteen hämmennyksen hengen. Kaikessa, mitä Egypti tekee, he saattavat sen horjumaan kuin juopunut, joka horjahtaa oksennukseensa.

15. Egyptiltä ei onnistu mikään teko, tekipä sen pää tai häntä, palmunlehvä tai kaislanvarsi. Jes. 9:13

16. Sinä päivänä Egypti on oleva naisten kaltainen. Se vapisee ja pelkää HERRAN Sebaotin kohotettua kättä, kun hän kohottaa kätensä sitä vastaan.

17. Ja Juudan maa on Egyptille kauhuksi. Niin usein kuin Juudan nimi mainitaan, Egypti kauhistuu HERRAN Sebaotin päätöstä, jonka hän on siitä päättänyt.

Egypti kääntyy Herran puoleen

18. Sinä päivänä viisi kaupunkia Egyptin maassa puhuu kanaanin kieltä¹⁴ ja vannoo valansa HERRALLE Se-

baotille. Yhtä niistä kutsutaan Iir-Heres¹⁵. Jes. 45:23

19. Sinä päivänä HERRAN alttari on keskellä Egyptin maata ja Egyptin rajalla HERRAN muistokivi.

20. Ne ovat merkinä ja todistuksena HERRASTA Sebaotista Egyptin maassa. Egyptiläiset huutavat HERRAA sortajien vuoksi, ja hän lähettää heille vapauttajan, joka ajaa heidän asiansa ja pelastaa heidät.

21. Näin HERRA tekee itsensä tunnetuksi egyptiläisille. Sinä päivänä egyptiläiset tuntevat HERRAN ja palvelevat häntä teuras- ja ruokauhrein. He tekevät HERRALLE lupauksia ja täyttävät ne. Ps. 68:32; Jes. 45:14

22. HERRA lyö egyptiläisiä, lyö, mutta hän myös parantaa. Kun he palaavat HERRAN luo, hän kuulee heidän rukouksensa ja parantaa heidät.

Egypti, Assur ja Israel siunauksena

23. Sinä päivänä on oleva valtatie Egyptistä Assuriin. Assurilaiset kulkevat Egyptiin ja egyptiläiset Assuriin. Egypti ja Assur palvelevat yhdessä Herraa.

24. Sinä päivänä Israel on kolmantena Egyptin ja Assurin rinnalla, siunauksena keskellä maata.

25. HERRA Sebaot siunaa niitä näin: ”Siunattu olkoon Egypti, minun kansani, ja Assur, minun kätteni teko, ja Israel, minun perintöosani.”

20. LUKU

Assur valloittaa Egyptin ja Kuusin

1. Sinä vuonna, jona tartan¹⁶ tuli Assurin kuninkaan Sargonin lähettämänä Asdodiin ja ryhtyi taisteluun sitä vastaan ja valloitti sen, 2. Kun. 18:17

2. HERRA puhui Jesajan, Aamotsin pojan, kautta. Hän sanoi: ”Mene ja riisu säkkipuku lanteiltasi ja vedä kengät

12 19:13. Noof on Memfis, joka oli joinakin aikoina Egyptin pääkaupunki.

13 19:13. Kirj.: ”kulmakivet”.

14 19:18. Tarkoittaa heprean kieltä.

15 19:18. Nimi merkitsee ”Hävityksen kaupunki”.

16 20:1. Tartan oli Assyrian armeijan ylipäällikön arvonimi.

jalastasi.” Jesaja teki niin: kulki kolme vuotta vaatteitta ja avojaloin.

3. Sitten HERRA sanoi: ”Niin kuin palvelijani Jesaja on kolme vuotta kulkenut vaatteitta ja avojaloin, merkiksi ja enteeksi Egyptille ja Kuusille¹⁷,

Hes. 12:11

4. niin on Assurin kuningas kuljettava sotavankeja Egyptistä ja pakkosiirtolaisia Kuusista, nuoria ja vanhoja, alastomina ja avojaloin, takapuolet paljaina – Egyptin häpeä!

5. Silloin kauhistuvat ja häpeävät ne, jotka olivat panneet toivonsa Kuusiin, ja joiden ylpeyden aiheena oli Egypti.

Jes. 30:2,36:6

6. Tämän rantamaan asukkaat sanovat sinä päivänä: ”Katso, miten on käynyt sen, johon me panimme toivomme ja jonka turviin me pakenimme apua saamaan pelastuaksemme Assurin kuninkaan käsistä. Kuinka me pääsisimme pakoon?”

21. LUKU

Baabel kukistuu

1. Ennustus meren rannan autiomaasta: Niin kuin myrskytuulet kiitävät Etelämaassa, niin tuli autiomaasta, pelottavasta maasta,

2. ankara näky, jossa minulle ilmoitettiin: ”Ryöstäjä ryöstää, hävittäjä hävittää. Hyökkää, Eelam! Piiritä, Mee-dia! Minä teen lopun kaikesta huokailusta.”

3. Sen tähden vavistus täyttää lanteeni, tuskat valtaavat minut kuin synnyttäjän tuskat. Olen niin hämmentynyt, etten voi kuulla, niin kauhuissani, etten voi nähdä.

4. Sydämeni on neuvoton, kauhut pelästyttävät minua. Ikävoimäni iltahämärä on muuttunut minulle kauhuksi.

5. Pöytä katetaan, istuintynyt pannaan paikoilleen, syödään ja juodaan. Nouskaa, ruhtinaat, voidelkaa kilvet.

6. Näin sanoi minulle Herra: ”Mene, aseta tähystäjä paikalleen! Hän ilmoitakoon sen, mitä näkee.

7. Kun hän näkee tulevan vaunuja, parivaljakon vetämiä, ratsastajia aasin tai kamelin selässä, kuunnelkoon tarkasti, hyvin tarkasti.”

8. Tähystäjä huusi kuin leijona: ”Herra, olen seisonut tähystyspaikalla, päivät pitkät, vartiopaikkani olen pysynyt kaiket yöt.

Hab. 2:1

9. Ja tuolla ne nyt tulevat, miehet ja parivaljakot.” Sitten hän lausui näin: ”Kukistunut, kukistunut on Baabel, kaikkien sen jumalien kuvat hän on murskannut maahan.”

Jes. 51:8;

Ilm. 14:8,18:2

10. Minun maahan puitu ja puimatantereella poljettu kansani! Mitä olen kuullut HERRALTA Sebaotilta, Israelin Jumalalta, sen minä teille ilmoitan.

Edomin yö jatkuu

11. Ennustus Duumasta¹⁸. Minulle huutaa ääni Seiristä: ”Vartija, mikä hetki yöstä on? Vartija, mikä hetki yöstä on?”

1. Moos. 25:14; Jes. 49:7

12. Vartija vastaa: ”Aamu on tullut, mutta silti on yö. Jos kyselette, niin ykselkää, tulkaa uudelleen!”

Arabia pakenee sotaa

13. Ennustus Arabiaa vastaan: Yöpykää Arabian metsikoissa, te dedanilaisten karavaanit.

Jer. 49:28–33;

Hes. 27:15,20

14. Teeman maan asukkaat, menkää janoisia vastaan ja viekää heille vettä. Ottakaa pakolaiset vastaan ja tarjotkaa heille leipää.

15. Sillä he ovat miekkoja paossa, he pakenevat paljastettua miekkaa ja jännitettyä joustaa, sodan ankaruutta.

16. Näin on Herra minulle sanonut: Vielä vuosi, sellainen kuin palkkalaisen vuosi, niin Keedarin kunnia on kokonaan kadonnut

1. Moos. 25:13; Jes. 16:14

17. ja Keedarin sankarien jousiluvusta on jäljellä vain vähäinen jäännös. Sillä HERRA, Israelin Jumala, on puhunut.

18 21:11. *Duuma* tarkoittaa ’hiljaisuus’; ehkä viitataan kuolemanhiljaisuuteen ja samalla Edomiin, koska dom ja duuma muistuttavat toisiaan äänteellisesti.

17 20:3. *Kuus*in valtakunnan keskus oli nykyisen Sudanin alueella.

22. LUKU

Näkylaakso

1. Ennustus Näkylaaksosta¹⁹: Mikä sinun oikein on, kun sinä kaikkine asukkainesi nouset katoille, Jer. 48:38

2. sinä meluista, pauhaava kaupunki, sinä ilaikoiva kylä? Surmatut miehesi eivät kuolleet miekkaan eivätkä saaneet surmaansa sodassa.

3. Kaikki sinun päämiehesi pakenivat yhtenä miehenä. Heidät otettiin vangiksi jouta käyttämättä. Kuka ikinä sinun omistasi tavattiin, se vangittiin, kuinka kauas hän pakenikin.

2. Kun. 25:4; Jer. 39:4

4. Sen tähden minä sanon: "Kään-täkää katseenne minusta, minä itken katkerasti. Älkää tunkeilko minua lohduttamaan tyttären, minun kansani, tuhoutumisen vuoksi." Jer. 14:17

5. Sillä sekasorron, ahdistuksen ja hämmingin päivän on Herra, HERRA Sebaot, pitävä Näkylaaksossa. Hän murtaa muurit, ja vuoria kohti kohoaa huuto.

6. Eelam otti viinen, tuli vaunuineen, sotureineen ja ratsumiehineen; Kiir paljailen.

7. Ihanimmat laaksosi täytyivät vau-nuista, ratsumiehet asettuivat asemiin portin eteen.

8. Hän riisui Juudaa suojaavan ver-hon. Sinä päivänä te loitte katseenne Metsätalon asevarastoon.

1. Kun. 7:2,10:17

9. Te huomasitte paljon halkeamia Daavidin kaupungin muurissa. Te va-rastoitte vettä Alalammikkoon,

10. te laskitte Jerusalemin talot ja revitte hajalle taloja vahvistaaksenne muria.

11. Molempien muurien väliin te teit-te kokoamisaltaan Vanhanlammikon vesiä varten, mutta ette katsoneet hä-neen, joka tämän tuotti. Te ette huo-manneet häntä, joka tämän kauan sitten valmisti. 2. Kun. 19:25; Jes. 37:26

12. Sinä päivänä Herra, HERRA Se-baot, kutsui itkemään ja valittamaan, ajamaan pään paljaaksi ja vyöttäyty-mään säkkiin.

13. Mutta katso, iloitaan ja riemui-taan, tapetaan nautoja ja teurastetaan lampaista, syödään lihaa ja juodaan viiniä. "Syödään ja juodaan, sillä huo-menna me kuolemme." 1. Kor. 15:32

14. Silloin minun korviini kuului HER-RAN Sebaotin ilmoitus: Totisesti, tämä teidän syntinne jää sovittamatta aina kuolemaanne saakka, sanoo Herra, HERRA Sebaot.

Sebna ja Eljakim

15. Näin sanoo Herra, HERRA Sebaot: Mene tuon voudin, Sebnan, luo, joka on linnan päällikkönä, ja sano:

16. Mitä sinulla on täällä tekemistä, ja keitä sinulla täällä on, kun tänne itsellesi haudan hakkautat, korkealle hakkautat hautasi, kallioon koverrat itsellesi asunnon?

17. Katso, HERRA heittää sinua rajusti, mies. Totisesti, hän kahmaisee sinut kokoon,

18. käärii keräksi ja paiskaa pal-lona maahan, joka on laaja joka suun-taan. Sinne sinä kuolet, ja sinne kato-avat sinun loistovaunusi, sinä herrasi huoneen häpeä.

19. Minä syökseen sinut paikaltasi; sinut raastetaan pois asemastasi.

20. Mutta sinä päivänä tapahtuu, että minä kutsun palvelijani Eljakimin, Hilki-an pojan, 2. Kun. 18:18; Jes. 36:3

21. ja puen hänen ylleen sinun ihok-kaasi, vyötän hänet sinun vyölläsi ja annan hänen käteensä sinun valtasi, niin että hän on oleva isänä Jerusale-min asukkaille ja Juudan suvulle.

22. Minä panen Daavidin huoneen avaimen hänen olalleen. Kun hän avaa, ei kukaan sulje, kun hän sulkee, ei kukaan avaa. Ilm. 3:7

23. Minä isken hänet vaarnaksi lu-jaan kohtaan, ja hänestä tulee kuin kunniaistuin isänsä suvulle.

24. Hänen varaansa ripustetaan hä-nen isänsä suvun koko kunnia: vesat

19 22:1. Näkylaakso tarkoittaa Jerusale-mia, niin kuin käy ilmi jakeista 8–11.

ja versot, kaikki pienetkin astiat, maljat ja ruukut.

25. Sinä päivänä, sanoo HERRA Sebaot, pettää lujaan kohtaan isketty vaarna. Se katkeaa ja putoaa maahan, ja sen varassa ollut kuorma murskaantuu. Sillä HERRA on puhunut.

23. LUKU

Tyyroksen hävitys

1. Ennustus Tyyroksesta: Valittakaa, te Tarsiin laivat, sillä Tyyros on hävitetty. Ei siellä enää ole taloja eikä satamaa. Kittiläisten maasta²⁰ saatiin tämä tieto.

Jer. 47:4; Hes. 26:2,27:2

2. Mykistykää, rantamaan asukkaat! Meriä kulkevat Siidonin kauppiat ovat täyttäneet sinut.

3. Suuria vesiä myöten kulki Siihorin²¹ siemen, Niilin vilja, sen sato. Siitä tuli kansojen kauppatavaraa.

4. Häpeä, Siidon, meren linnoitus, sillä näin sanoo meri: ”En ole kokenut kipuja enkä synnyttänyt, en ole nuorukaisia kasvattanut enkä neitoja saattanut varttumaan.”

5. Kun tämä kuullaan Egyptissä, niin siellä vavistaan Tyyroksesta kuuluvien viestien vuoksi.

6. Purjehtikaa Tarsiiseen ja valittakaa, te rantamaan asukkaat.

7. Onko tämä teidän iloinen kaupunkinne, jonka alku on muinaisuudessa, ja jonka jalat ovat kuljettaneet sen asukkaat kauas siirtolaisina asumaan?

8. Kuka on tämän määrännyt Tyyron osaksi, kruunujen jakelijan, jonka kauppiat olivat ruhtinaita, kauppiamiehet kunnioitettuja kaikkialla?

9. HERRA Sebaot on sen päättänyt häväästääkseen kaiken loiston, josta he ylpeilevät, saattaakseen kaikki maan arvohenkilöt halveksituiksi.

10. Tulvi yli maasi, tytär Tarsis, kuin Niili! Patoa ei enää ole.

11. Hän on ojentanut kätensä meren yli, järeistytännyt valtakuntia. HERRA on antanut käskyn Kanaania²² vastaan: hävitettäköön sen linnoitukset.

12. Hän sanoo: ”Enää et ilakoitse, sinä häväisty neitsyt, tytär Siidon. Nou-se, lähde kittiläisten maahan. Siellä-kään et saa rauhaa.

13. Katso kaldealaisten maata, kansaa, jota ei enää ole, maata, jonka Assur muutti asuinsijaksi autiomaan eläimille. Assurilaiset pystyttivät piiritystorninsa, he kukistivat sen palatsit, muuttivat sen raunioiksi.

14. Valittakaa, Tarsiin laivat, sillä hävitetty on teidän linnoituksenne.”

Tyyros elpyy

15. Siihen aikaan Tyyros unohdetaan seitsemäksikymmeneksi vuodeksi, jotka ovat kuin saman kuninkaan aikaa. Seitsemänkymmenen vuoden kuluttua Tyyroksen käy niin kuin sanotaan porton laulussa:

16. ”Ota lyyrasi, kierrä kaupunkia, sinä unohdettu portto. Soita kauniisti, laula ahkerasti, että sinut muistettaisiin!”

17. Seitsemänkymmenen vuoden kuluttua HERRA katsoo Tyyroksen puoleen, ja se palaa portonpalkoilleen ja tekee huorin kaikkien maan päällä olevien valtakuntien kanssa.

18. Mutta sen saama voitto ja palkka pyhitetään HERRALLE. Ei sitä koota eikä talleteta; Tyyroksen voitto koituu runsaaksi ravinnoksi ja laadukkaaksi vaatetuksiksi niille, jotka asuvat HERRAN edessä.

Ps. 45:13

ILMESTYS LOPUN AJOISTA

24. LUKU

Kirous kalvaa maata

1. HERRA tekee maan autioksi ja hävittää sen, hän mullistaa sen muodon ja karkottaa hajalleen sen asukkaat.

Miika 7:13

20 23:1. Kittiläisten maaksi kutsuttiin vanhempaan aikaan Kyprosta, mutta kun roomalaiset tulivat tunnetuiksi Lähi-idässä, heitäkin ruvettiin sanomaan kittiläisiksi.

21 23:3. Siihor, hepr. *Šichor* oli jokin Niilin suiston joenhaaroista tai järvi suistoalueella.

22 23:11. Sanalla *kanaan* on merkitys ’kaupustelija’. Tässä se tarkoittaa foinikialaisten kauppiaskansaa, jonka tärkeimmät kaupungit olivat Siidon ja Tyyros.

2. Papin käy samoin kuin kansan-kin, isännän niin kuin hänen orjansa, emännän niin kuin hänen orjattarensa, myyjän niin kuin ostajan, lainanantajan niin kuin lainanottajan, velkojan niin kuin velallisen.

Hoos. 4:9

3. Maa tyhjennetään työpötyhjäksi ja ryöstetään putipuhtaaksi, sillä näin HERRA on sanonut.

Joel 1:10

4. Maa murehtii ja lakastuu, maanpiiri nääntyy ja lakastuu. Kansan ylhäiset nääntyvät maassa.

5. Maa on saastunut asukkaittensa alla, sillä he ovat rikkoneet lait ja hylänneet käskyt, tehneet tyhjäksi iankaikkisen liiton.

6. Sen vuoksi kirous kalvaa maata ja sen asukkaat syystään kärsivät. Sen vuoksi maan asukkaat kärventyvät kuumuudesta, ja vain vähän jää ihmisiä jäljelle.

Dan. 9:11

7. Viini murehtii, viiniköynnös kuihtuu, kaikki ilonpitäjät huokailevat.

8. Loppunut on rumpujen ilo, lakanut ilakioivien melu, loppunut lyrojen riemu.

Jer. 7:34, 16:9, 25:10

9. Viiniä ei laulaen juoda, väkijuoma käy juojilleen karvaaksi.

10. Autio kaupunki on raunioina, jokainen talo teljetty, sisään ei pääse.

11. Kaduilla kaikuu valitusshuuto viinin vuoksi. Kaikki ilo on mennyt mailleen, riemu paennut maasta.

12. Kaupungissa on jäljellä autius, portti on lyöty pirstaleiksi.

Ihana on vanhurskaan osa

13. Maan päällä kansojen keskuudessa käy niin kuin öljypuuta karistettaessa, niin kuin jälkikorjuussa viininkorjuun päätyttyä.

Jes. 17:6

14. Jäljelle jääneet²³ korottavat äänensä ja huutavat riemusta. HERRAN suuruutta he kuuluttavat mereltä päin:

15. "Kunnioittakaa HERRAA valon maila²⁴ ja HERRAN, Israelin Jumalan, nimeä meren saarilla."

23 24:14. Kirj.: "he".

24 24:15. 'Valon maat', kirj.: "valot", tarkoittanevat itäisiä maita. Idästä tulee valo.

16. Maan ääristä kuulemme ylistyslaulut: "Ihana on vanhurskaan osa!" Mutta minä sanon: "Riutuminen on osani, riutuminen. Voi minua! Petturit pettävät, kavalasti petturit pettävät!"

Maailman tuomio

17. Kauhu ja kuoppa ja ansa odottavat sinua, maan asukas.

Jer. 48:43, 44

18. Joka pakenee kauhun ääntä, putoaa kuoppaan, ja joka nousee kuoppasta, jää kiinni ansaan. Sillä korkeuden akkunat aukeavat ja maan perustukset vapisevat.

1. Moos. 7:11; Aam. 5:19

19. Maa murkaantuu ja musertuu, maa halkeaa ja hajoaa, maa horjuu ja huojuu.

20. Maa hoippuu ja hoipertelee kuin juopunut, huojuu kuin vartiolava puussa. Raskaana painaa sitä sen rikkomus, se kaatuu eikä enää nouse.

Herra hallitsee kuninkaana Siionissa

21. Sinä päivänä HERRA vaatii tilille korkeuden sotajoukon korkeudessa ja maan kuninkaat maan päällä.

22. Heidät kootaan yhteen, vangeiksi vankikuoppaan. Heidät pannaan telkeen taakse, mutta pitkän ajan kuluttua heidät asetetaan tutkittavaksi.

23. Kuu punastuu, ja aurinko häpeää, sillä HERRA Sebaot on kuningas Siionin vuorella ja Jerusalemissa, ja hänen vanhintensa edessä loistaa kirkkaus.

Jes. 13:10; Hes. 32:7; Joel 3:4, 4:15

25. LUKU

Herra on kurjan turva

1. HERRA, sinä olet minun Jumalani! Minä korotan sinua ja kiitän sinun nimeäsi, sillä sinä olet tehnyt ihmeitä, sinun suunnitelmasi kaukaisilta päiviltä ovat todet ja vakaat.

Ps. 63:2

2. Sinä olet tehnyt kaupungista kiviröykkiön, varustetusta kaupungista rauniopaikan. Muukalaisten palatsi on kadonnut kaupungista, ei sitä enää ikänä rakenneta.

3. Sen tähden sinua kunnioittaa väkevä kansa, väkivaltaisten kansojen kaupunki pelkää sinua.

4. Sinä olit turvana kurjalle, turvana köyhälle hänen ahdingossaan, suojana rankkasateelta, varjona helteeltä. Väkivaltaisten kiukku on kuin rankkasade seinää vasten. Jes. 4:6

5. Niin kuin helteen kuivassa maassa sinä vaiensit muukalaisten metelin. Kuin helle pilven varjossa, niin vaimenee väkivaltaisten voittolaulu.

Pidot Siionin vuorella

6. HERRA Sebaot valmistaa tällä vuorella kaikille kansoille pidot rasvaisista ruuista, pidot vanhoista viineistä ja ydinrasvasta, puhtaasta vanhasta viinistä.

7. Hän hävittää tällä vuorella verhon, joka verhoaa kaikkia kansoja, ja peiton, joka peittää kaikkia kansakuntia. Jes. 60:2; 2. Kor. 3:16

8. Hän hävittää kuoleman ainiaaksi. Herra, HERRA pyyhkii kyöneleet kaikkien kasvoilta ja ottaa pois kansansa häväistyksen kaikesta maasta, sillä HERRA on puhunut. 1. Kor. 15:54; 2. Tim. 1:10; Ilm. 7:17,21:4

9. Sinä päivänä sanotaan: ”Tämä on meidän Jumalamme, jota me odotimme, hän pelastaa meidät. Tämä on HERRA, jota me odotimme. Iloitkaamme ja riemuitkaamme pelastuksesta, jonka hän toi!” Ps. 33:20

10. HERRAN käsi lepää tällä vuorella. Mutta Moab tallataan paikkaansa niin kuin olkiläjä tallaantuu lantaveteen.

11. Siinä hän levittää käsiään niin kuin uimari uidesaan, mutta hänen ylpeytensä nujerretaan, kuinka taitavasti hän käsiään liikuttaisikin.

12. Sinun korkeat muuris, sinun linnoituksesi, hän sortaa maahan, painaa alas, hajottaa maan tasalle, tomuun asti.

26. LUKU

Herra on iankaikkinen kallio

1. Sinä päivänä lauletaan Juudan maassa tätä laulua: ”Meillä on vahva kaupunki, pelastuksen hän asettaa muuriksi ja valliksi. Ps. 46:6; Jes. 60:18

2. Avatkaa portit, että vanhurskas kansa voi käydä sisälle, kansa, joka pysyy uskollisena. Ps. 118:19

3. Sille, jonka mieli on vakaa, sinä takaat rauhan, rauhan, sillä hän turvaa sinuun.

4. Turvatkaa HERRAAN aina ja alati, sillä Herra, HERRA on iankaikkinen kallio. 5. Moos. 32:4

5. Hän on kukistanut korkealla asuvat, luoksepääsemättömän kaupungin. Hän painoi sen alas, painoi maan tasalle, syöksi tomuun asti. Jes. 21:9,25:2; Ilm. 14:8,18:2

6. Sitä tallaa jalka, kurjan jalat, vähäosaisen askeleet.

Tuomio ja pelastus

7. Vanhurskaan polku on suora, sinä teet vanhurskaan tien tasaiseksi. Sananl. 16:17

8. Niin, tuomioitteesi tiellä me odotamme sinua, HERRA, sinun nimeäsi ja muistoasi sielumme ikävöi. Ps. 119:47

9. Minun sieluni ikävöi sinua yöllä, henkeni sisimmässäni etsii sinua. Kun sinun tuomiosi kohtaavat maata, maanpiirin asukkaat oppivat vanhurskautta. Ps. 63:7,88:14,130:6

10. Jos jumalaton saa armon, hän ei opi vanhurskautta. Oikeuden maassa hän tekee vääryyttä eikä näe HERRAN suuruutta.

11. HERRA, sinun kätesi on kohotettu, mutta he eivät sitä näe. He saavat nähdä sinun kiivautesi kansasi puolesta ja joutuvat häpeämään. Heidät kuluttaa tuli, se tuli, joka kuluttaa sinun vihollisesi.

12. HERRA, sinä valmistat meille rauhan. Myös kaikki meidän tekomme olet sinä tehnyt.

13. HERRA, meidän Jumalamme, meitä ovat vallinneet muut herrat, et sinä.

Mutta yksin sinua ja sinun nimeäsi me ylistämme.

14. Kuolleet eivät virkoa eloon, vainajat eivät nouse. Sinä olet vaatinut heidät tilille, tuhonnut heidät ja hävittänyt täysin heidän muistonsa.

Herran omien ylönousemus

15. Sinä olet tehnyt kansan suureksi, HERRA, olet tehnyt kansan suureksi ja osoittanut kunniasi, olet siirtänyt kauas kaikki maan rajat.

16. HERRA, ahdistuksessa he etsivät sinua, vuodattivat hiljaisia rukouksia, kun sinä kuritit heitä.

Ps. 18:7,77:3; Hoos. 5:15

17. Niin kuin raskaana oleva nainen, jonka aika on tullut, vääntelee ja huutaa kivuissaan, sellaisia me olimme sinun edessäsi, HERRA.

18. Me olimme raskaina, me väänteledimme, mutta oli kuin olisimme synnyttäneet tuulta. Emme saaneet aikaan pelastusta maalle, maanpiirin asukkaita ei syntynyt.

19. Mutta sinun kuollessi virkoavat eloon, heidän ruumiinsa nousevat ylös. Herätkää ja riemuitkaa, te, jotka tomussa lepäätte! Sinun aamukasteesi on valkeuksien kaste, ja maa tuo vainajat esiin.

Hes. 37:3; Dan. 12:2

Herra kostaa maan asukkaille

20. Mene, kansani, kammioihisi ja sulje ovet jälkeesi. Pysy piilossa hetken aikaa, kunnes viha on mennyt ohi,

21. sillä katso, HERRA lähtee asuinsijastaan vaatiakseen maan asukkaat tilille heidän pahoista teoistaan. Maa paljastaa vuodatetun veren eikä enää peitä surmattujaan.”

1. Moos. 4:10; Saarn. 12:14; Matt. 12:37

27. LUKU

1. Sinä päivänä HERRA vaatii tilille Leviatanin, liukkaasti pakenevan käärmeen, Leviatanin, kiemurtelevan käärmeen. Hän lyö sitä terävällä, suurella ja vahvalla miekallaan. Hän tappaa meressä olevan lohikäärmeen. Job 40:25; Ilm. 20:2–3

Israelin paluu ja uudistus

2. Sinä päivänä sanotaan: ”Ihana viinitarha! Laulakaa siitä!” Jes. 5:1

3. ”Minä, HERRA, olen sen vartija, minä kastelen sitä kaiken aikaa. Öin ja päivin minä vartioin sitä, ettei mikään sitä vahingoittaisi. Ps. 121:4; Matt. 21:33; Joh. 15:1

4. Vihaa minulla ei ole. Olisipa vain orjantappuroita ja ohdakkeita sotimassa minua vastaan, niiden kimppuun kävisin ja polttaisin ne kaikki tynni – Jes. 10:17

5. kaikki, jotka eivät antaudu minun turviini eivätkä tee rauhaa minun kansani, tee rauhaa minun kanssani.”

6. Tulevina aikoina Jaakob juurtuu, Israel kukkii ja kukoistaa. Koko maanpiiri on täynnä sen hedelmää.

Jes. 37:31

7. Löikö hän sitä, niin kuin sen lyöjiä lyötiin? Tapettiinko se, niin kuin sen tappajat tapettiin?

8. Karkottamalla, pois lähettämällä, sinä sitä rankaisit. Hän pyyhkäisi sen pois kovalla myrskyllään itätuulen päivänä.

Jer. 18:17,30:11,46:28

9. Sen tähden Jaakobin pahat teot sovitetaan niin, että hän tekee kaikista alttarikivistä murskattujen kalkkikivien kaltaisia. Se on hänen syntiensä poistamisen täysi hedelmä. Enää eivät kohoa aserat eivätkä suitsutusalttarit.

Jes. 17:7,30:22,31:7

10. Autiona on varustettu kaupunki, se on hylätty asuinpaikka, asumaton kuin autioma. Vasikat siellä käyvät laitumella, siellä ne makailevat, sieltä ne kalvavat viimeisenkin vesan.

11. Kun oksat kuivuvat, ne taitetaan; naiset tulevat ja virittävät niistä valkean. Ei sillä kansalla ole ymmärrystä. Sen vuoksi sen tekijä ei sitä armahda, sen Luoja ei sitä sääli.

12. Sinä päivänä HERRA karistaa tähdistä jyvät maahan Euftratvirrasta aina Egyptin puroon asti, ja teidät poimitaan yksitellen, te israelilaiset.

13. Sinä päivänä puhalletaan suureen soofar-torveen. Silloin tulevat Assurin maahan kadonneet ja Egyptin

maahan karkotetut, ja kumartuvat HERRAN eteen pyhällä vuorella Jerusalemissa.

Jes. 11:11

VAROITUKSIA JA LUPAUKSIA

28. LUKU

Voi Efraimin juopumusta

1. **Voi Efraimin juomarien ylvästä kruunua ja sen loistavan kauneuden kuihtuvaa kukkaa!** Voi niitä, jotka ovat rehevän laakson kukkulalla viinistä päihtyneinä!

2. Katso, Herralta tulee hän, joka on väkevä ja voimallinen kuin raesade, kuin raju myrsky. Kuin rankkasade, kuin valtaisana tulvivat vedet, hän kaataa sen voimalla maahan.

2. Kun. 17:3,6,18:10

3. Jalkoihin tallataan Efraimin juomarien ylväs kruunu.

4. Sen loistavan kauneuden kuihtuvan kukan, joka on kukkulan laella rehevän laakson keskellä, käy kuin varhaisviikunan ennen korjuuaikaa: kuka vain sen näkee, ottaa sen heti kouraansa ja nielaisee sen.

Herra on kansansa kunnia ja oikeus

5. **Sinä päivänä HERRA Sebaot on oleva ihana kruunu ja loistava sepele kansansa jäännökselle,**

6. oikeuden henki sille, joka istuu jakamassa oikeutta, ja voima niille, jotka torjuvat hyökkäyksen portilla.

Juopottelevat papit ja profeetat puhuvat sekavia

7. **Myös nämä täällä horjuvat viinistä ja hoippuvat väkijuomasta. Väkijuomasta horjuu pappi ja profeetta, he ovat sekaisin viinistä, hoippuvat väkijuomasta. He horjuvat näyissään, huojuvat tuomioissaan.**

8. Kaikki pöydät ovat täynnä oksenusta, saastaa on joka paikassa.

9. **"Keitähän tuokin luulee viisauteen neuvovansa, keitä puheellaan opettavansa? Niitäkö, jotka on juuri maidosta vieroitettu, äidin rinnoilta otettu?"**

10. **Käsky käskyn päälle, käsky käskyn päälle, mitta mitan päälle, mitta mitan päälle, vähän siellä ja vähän täällä!"**

11. **Sopertavin huulin ja vieraalla kielellä hän on puhuva tälle kansalle,**

1. Kor. 14:21

12. **hän, joka on sanonut heille: "Tässä on lepopaikka, antakaa väsyneen levätä, tässä on levähdyspaikka." Mutta he eivät ole tahtoneet kuulla.**

Jer. 6:16; Matt. 11:28

13. **Niinpä on HERRAN sana heille: "Käsky käskyn päälle, käsky käskyn päälle, mitta mitan päälle, mitta mitan päälle, vähän siellä, vähän täällä", niin että he kulkiessaan kompastuvat, kaatuvat taaksepäin ja ruhjoutuvat, joutuvat ansaan ja heidät vangitaan.**

Herra asettaa Siioniin kulmakiven

14. **Sen vuoksi kuulkaa HERRAN sana, te pilkkaajat, jotka hallitsette tätä kansaa, joka asuu Jerusalemissa.**

15. **Te sanotte: "Me olemme tehneet liiton kuoleman kanssa, olemme tehneet sopimuksen tuonelan kanssa. Tulkoon vitsaus kuin tulva, ei se meitä saavuta, sillä me olemme tehneet valheesta turvamme ja piiloutuneet petokseen."**

16. **Sen tähden, näin sanoo Herra, HERRA: Katso, minä lasken Siioniin peruskiven, koetellun kiven, kalliin kulmakiven, lujan perustuksen. Joka uskoo, se ei säiky.**

Ps. 118:22; Matt. 21:42; Ap. t. 4:11; Room. 9:33; 1. Piet. 2:6

17. **Minä panen oikeuden mittanuoraksi ja vanhurskauden luotilangaksi. Rakeet hävittävät valheturvan, ja vedet huuhtovat mukanaan piilopaikan.**

18. **Teidän liitonne kuoleman kanssa pyyhkäistään pois, sopimuksenne tuonelan kanssa ei kestä. Kun vitsaus tulee kuin tulva, se tallaa teidät maahan.**

19. **Niin usein kuin se tulee, se temppaa teidät mukaansa. Aamu aamulta se tulee, tulee päivällä ja yöllä. Totisesti, vain kauhuksi on tämän sanoman opetus.**

20. Sillä vuode on oleva liian lyhyt ojentautua ja peite liian kapea kääriytyä.

21. HERRA nousee niin kuin Perasimin vuorella, hän kiivastuu niin kuin Gibeonin laaksossa tehdäkseen työnsä, oudon työnsä, ja suorittaakseen tekonsa, merkillisen tekonsa.

Joos. 10:10;
2. Sam. 5:20,25

22. Älkää siis pilkatko, etteivät teidän siteenne vielä kiristyisi. Minä olen kuullut Herralta, HERRALTA Sebaotilta, hänen päätöksestään hävittää koko maa.

Jes. 10:23; Room. 9:28

Jumala neuvoo viljelijää

23. Kuunnelkaa minua, kuulkaa minun ääntäni, tarkatkaa ja kuunnelkaa minun sanojani.

24. Ainako kyntäjä vain kyntää, ainako möyhentää ja äestää maataan kylvökuntoon?

25. Eikö ole niin: kun hän on tasoittanut maan pinnan, hän ripottelee mustaa kuminaa, sirottelee maustekuminaa, sijoittaa omiin paikkoihinsa vehnää, hirssiä ja ohraa ja reunoille spelttievehnää?

26. Hänen Jumalansa, joka opettaa häntä, on neuvonut hänelle oikean tavan.

27. Eihän mustaa kuminaa puima-reellä puida, eikä vaunun pyörää panna pyörimään maustekuminan päällä, vaan musta kumina lyödään irti kepillä ja maustekumina sauvalla.

28. Puidaanko leipävilja murskaksi? Ei sitä kukaan loputtomiin pui. Vaikka vaununpyörät ja hevoset pannaan kul-kemaan sen päältä, ei sitä kuitenkaan murskaksi puida.

29. Tämäkin on lähtöisin HERRALTA Sebaotilta. Hänen neuvonsa ovat ih-meelliset ja hänen ymmärryksensä on suuri.

29. LUKU

Voi Arielia, Daavidin kaupunkia!

1. Voi Arielia, Arielia, kaupunkia, jonne Daavid asetti leirinsä! Lisätäkää vuosi vuoteen, kiertäkööt juhlat kiertonsa,

2. niin minä panen Arielin ahtaalle, ja se tulee täyteen valitusta ja vaikerusta. Se on oleva minulle kuin ainakin Jumalan uhriliesi²⁵.

3. Minä asetan leirini sinua vastaan joka puolelta, saarran sinut valleilla ja pystytän piirityslaitteet ympärillesi.

4. Silloin sinä puhut maasta matalta, sanasi tulevat vaiheina tomusta. Sinä uikutat kuin vainajahenki maasta, puheesi tulee supinana tomusta.

5. Mutta ahdistajiesi lauma tulee olemaan kuin hieno pöly ja väkivaltaisten lauma kuin lentävät akanat. Tämä tapahtuu yhtäkkiä, yhdessä hetkessä.

Jes. 17:13,37:36

6. HERRA Sebaot etsii sinua ukkosen jylinässä ja maanjäristyksessä, kovassa pauhinassa, myrskyssä ja rajuilmassa, kuluttavan tulen liekissä.

7. Niin kuin uni, kuin yöllinen näky, on oleva kansojen lauma, joka sotii Arielia vastaan – kaikkien niiden, jotka sotivat sitä ja sen varustuksia vastaan ja ahdistavat sitä.

8. Niin kuin nälkäinen on unessa syövinään mutta herää tyhjyyden tunne vatsassaan, ja niin kuin janoinen on unessa juovinaan mutta herätessään onkin näännyksissä ja janoissaan, niin käy koko sille kansojen laumalle, joka sotii Siionin vuotta vastaan.

Juudan hengellinen sokeus ja ulkokultaisuus

9. Hämmästykkää ja ihmetelkää, tuijottakaa itsenne sokeiksi ja jääkkää sokeiksi! He ovat juovuksissa, mutta eivät viinistä; he hoippuvat, mutta eivät väkijuomasta.

10. Sillä HERRA on vuodattanut teidän päällenne raskaan unen hengen ja sulkenut teidän silmänne, profee-

tat, ja peittänyt teidän päänne, näki-jät. Room. 11:8

11. Niinpä kaikki näyt ovat teille kuin sinetöidyn kirjan sanat. Jos se annetaan lukutaitoiselle ja sanotaan: "Lue tämä", hän vastaa: "En voi, sillä se on sinetöity", Ilm. 5:1

12. ja jos kirja annetaan lukutaidottomalle ja sanotaan: "Lue tämä", hän vastaa: "En osaa lukea."

13. Niin Herra sanoi: Tämä kansa lähestyy minua suullaan ja kunnioittaa minua huulillaan mutta pitää sydämensä minusta kaukana. Heidän pelkonsa minun edessäni on vain opittujen ihmiskäskeyjen noudattamista. Matt. 15:8; Mark. 7:6

14. Sen vuoksi, katso, minä teen jälleen tälle kansalle merkillisiä tekoja, merkillisiä ja ihmeellisiä. Sen viisaitten viisaus häviää, ja sen älyniekkojen ymmärrys katoaa. Jes. 44:25; 1. Kor. 1:19

15. Voi niitä, jotka kätkevät hankkeensa syvälle HERRALTA, niitä, joiden teot tapahtuvat pimeässä ja jotka sanovat: "Kukapa meidät näkisi, kukapa meidät tuntisi!" Job 24:15; Ps. 10:11; Hes. 8:12

16. Voi teidän mielettömyyttänne! Onko savi savenvälajan veroinen? Sanooko työ tekijästään: "Ei hän ole minua tehnyt", tai sanooko luomus luojastaan: "Ei hän mitään ymmärrä"? Jes. 45:9; Room. 9:20

Pelastuksen aika

17. Vain vähän aikaa enää, niin Libanon muuttuu hedelmätarhaksi²⁶, ja hedelmätarhaa pidetään metsän veroisena. Jes. 32:15

18. Sinä päivänä kuurot kuulevat kirjan sanat ja sokeiden silmät näkevät vapaina synkästä pimeydestä. Jes. 35:5; Matt. 11:5

19. Nöyrät saavat yhä uutta iloa HERRASSA, ja ihmisistä köyhimmätkin riemuitsevat Israelin Pyhästä.

20. Sillä väkivaltaisista on tullut loppu, pilkkaajat ovat hävinneet, ja kaikki vääryyttä rakastavat on tuhattu,

21. ne, jotka sanoillaan tekevät ihmisistä syyllisiä, virittävät ansoja sille, joka puolustaa oikeutta portilla, ja perättömillä puheilla vääntävät vääräksi syyttömän asian.

22. Sen tähden HERRA, joka lunasti Abrahamin, sanoo Jaakobin heimolle näin: Ei Jaakob enää joudu häpeään, eivätkä hänen kasvonsa enää kalpene.

23. Kun hän näkee keskuudessaan lapsensa, minun kätteni työn, niin hän pyhittää minun nimeni, pitää pyhänä Jaakobin Pyhän ja pelkää Israelin Jumalaa. Jes. 8:13

24. Myös hengessään eksyneet pääsevät ymmärrykseen, ja napolisijat ottavat oppia.

30. LUKU

Egyptin apu on turha ja tyhjä

1. Voi tottelemattomia lapsia, sanoo HERRA. He pitävät neuvoa, mutta ilman minua, ja vahvistavat liittoja juomauhreihin ilman minun Henkeäni. He kokoavat syntiä synnin päälle. Jes. 1:2,5

2. Minulta kysymättä he lähtevät kulkemaan Egyptiä kohti hakeutuakseen faraon turviin, etsiäkseen suojaa Egyptin varjosta. Jes. 31:1; Jer. 37:7; Hes. 17:15

3. Häpeäksi koituu teille faraon turva, häväistykseksi suojan etsiminen Egyptin varjosta. Jes. 20:5,36:6

4. Vaikka hänen²⁷ ruhtinaansa ovat Soonanissa ja hänen lähettiläänsä ovat saapuneet Haanesiin asti, Ps. 78:12; Jes. 19:11,13

5. kaikki joutuvat häpeään kansan tähden, josta ei ole heille hyötyä, ei apua eikä hyötyä, vaan häpeää ja pilkkaa. Jer. 2:36

6. Ennustus Etelän Behemotista²⁸. Halki ahdingon ja ahdistuksen maan, halki leijonan ja murisevan jalopeuran maan, kyykäärmeen ja lentävän myrkykäärmeen maan he kuljettavat rikautensa aasien selässä ja aarteensa

²⁷ 30:4. 'Hän' tarkoittanee tässä Juudan kuningasta. Soonan ja Haanes ovat Egyptin kaupunkoja.

²⁸ 30:6. Ks. Job 40:15–24.

kamelien kyttyröillä kansan luo, josta ei hyötyä ole.

7. Egyptin apu on turha ja tyhjän veroinen. Sen vuoksi minä annan sille nimen "Paikalleen jämähtänyt Rahab"²⁹."

Niskoitteleva kansa saa rangaistuksen

8. Mene nyt ja kirjoita se tauluun heidän nähtensä. Piirrä se kirjaan, että se säilyisi tuleviin aikoihin asti, aina ja ikuisesti.

9. Sillä he ovat kapinoiva kansa, vilpillisiä lapsia, jotka eivät tahdo kuulla HERRAN opetusta. 2. Kun. 17:14; Neh. 9:16

10. He sanovat näkijöille: "Älkää nähkö", ja ennustajille: "Älkää ennustako meille tosia. Puhukaa meille miellyttäviä asioita, nähkää meille harhakuvia.

11. Poiketkaa tieltä, jättäkää polku; viekää pois kasvojemme edestä Israelin Pyhä." Miika 2:11

12. Sen tähden, näin sanoo Israelin Pyhä: Koska te halveksitte tätä sanaa ja luotatte väkivaltaan ja kavaluuteen ja nojaudutte siihen,

13. niin tämä synty on oleva teille kuin pullistunut repeämä korkeassa muurissa, joka uhkaa sortua. Yhtäkkiä, yhdessä hetkessä se hajoaa.

14. Se hajoaa niin kuin savenvalajan astia, joka lyödään rikki säälimättä. Sen sirpaleista ei löydy palasta, jolla ottaisi tulta liedestä tai ammentaisi vetä lammikosta. Jer. 19:11

15. Sillä näin sanoo Herra, HERRA, Israelin Pyhä: Kääntymällä ja pysymällä levollisina te pelastutte, hiljainen luotamus on teidän voimanne. Mutta te ette tahtoneet, Ps. 37:7; Jes. 28:16

16. vaan sanoitte: "Ei! Hevosilla me tahdomme kiittää." Niinpä saattekin kiittää pakoon. Te sanoitte: "Nopean ratsun selässä me tahdomme ratsastaa." Niinpä ovatkin vainoojanne nopeat. 2. Kun. 25:4

17. Tuhat pakenee yhden ärjäisyä, viiden ärjäisyä te pakenette kaikki, kunnes se, mikä teistä jää jäljelle, on

kuin lipputanko vuoren huipulla, kuin viiri kukkulan laella. 3. Moos. 26:36;

5. Moos. 28:25,32:30

Siionin ahdistus ja armahdus

18. Siksi HERRA odottaa, että voisi olla teille armollinen, ja sen tähden hän nousee armahtaakseen teitä, sillä HERRA on oikeuden Jumala. Autuita ovat kaikki, jotka häntä odottavat!

Ps. 2:12,34:19,40:5; Jer. 17:7

19. Siionin kansa, sinä, joka asut Jerusalemissa, sinun ei tarvitse enää itkeä. Totisesti Herra on sinulle armollinen, kun huudat apua. Heti kun hän kuulee äänesi, hän vastaa sinulle.

Jes. 58:9,65:24

20. Vaikka Herra antaa teille hädän leipää ja ahdistuksen vettä, ei opettajasi sitten enää kätkeydy, vaan sinun silmäsi saavat nähdä opettajasi.

21. Jos poikkeat oikealle tai vasemmalle, kuuluu takaa korviisi nämä sanat: "Tässä on tie, tätä kulkekaa."

22. Niin sinä pidät saastaisena veistettyjen jumalankuviesi hopeapäällystä ja valettujen jumalankuviesi kultakuorta. Sinä viskaat ne pois kuin kuukautisista saastuneen vaatteen, sinä sanot niille: "Ulos!" Jes. 2:20,31:7

23. Silloin hän antaa sateen siemenelle, jonka kylvät maahan, ja maan sadosta saat leivän, joka on mehevä ja ravitseva. Sinun karjasi käy sinä päivänä laajalla laitumella. 3. Moos. 26:4; 5. Moos. 11:14,15

24. Härät ja aasit, jotka tekevät työtä pellolla, syövät hapanta rehuviljaa, joka on viskattu lapiolla ja viskaushan-golla.

25. Kaikilla korkeilla vuorilla ja kaikilla suurilla kukkuloilla on oleva puroja ja vesivirtoja suuren surman päivänä tornien sortuessa. Jes. 34:2; Hes. 39:4,17; Ilm. 19:17

26. Kuun valo on silloin kuin auringon valo, ja auringon valo on seitsemän päivän valo, sinä päivänä, jona HERRA sitoo kansansa vammat ja parantaa siihen isketyt haavat.

29 30:7. Nimi Rahab, hepr. *Rahav* merkitsee 'ylimielisyys', 'röyhkeys'.

Herra sotii Assuria vastaan

27. Katso, HERRAN nimi tulee kaukaa, hänen vihansa leimuaa, savupilvi on sanka. Hänen huulensa ovat täynnä kiivautta, ja hänen kielensä on kuin kuluttava tuli.

2. Moos. 24:17;

5. Moos. 4:24,9:3; Hepr. 12:29

28. Hänen henkäyksensä on kuin tulviva virta, joka ulottuu kaulaan asti. Se seuloa kansakuntia hävityksen seulalla ja panee eksyttävät suitset kansojen suupieliin.

Jes. 8:8

29. Silloin te laulatte niin kuin yöllä, kun pyhä juhla alkaa, ja sydämenne iloitsee niin kuin sen, joka vaeltaa hui-lujen soidessa päästäkseen perille HERRAN vuorelle, Israelin kallion luo.

30. HERRA antaa kuulla majesteettisen äänensä ja nähdä käsivartensa, joka laskeutuu alas vihan tuimuudessa ja kuluttavan tulen liekissä, ukonilma-na, rankkasateena ja raekivinä.

2. Moos. 9:23; Joos. 10:11; Jes. 29:6

31. Assur kauhistuu HERRAN ääntä. Herra lyö sitä vitsalla,

32. ja jokaisella sauvan iskulla, jonka HERRA on päättänyt sille antaa, soivat rummut ja lyyrat. Herra sotii Assuria vastaan käsi koholla.

33. Sillä aikoja sitten on polttopaika valmistettu, kuninkaallekin se on varattu. Se on syvä ja leveä, sytykkeitä ja polttopuita on paljon. HERRAN henkäys, kuin tulikivivirta, sytyttää sen.

2. Kun. 23:10; Jer. 7:31,19:6; Ilm. 19:20,20:14,21:8

31. LUKU

Voi niitä, jotka lähtevät Egyptiin

1. Voi niitä, jotka lähtevät alas Egyptiin apua hakemaan, niitä, jotka turvaavat hevosiin ja luottavat sotavaunuihin, koska niitä on paljon, ja ratsumiehiin, koska niitä on valtaiset määrät, eivätkä katso Israelin Pyhään, eivät kysy neuvoa HERRALTA.

Ps. 20:8; Jes. 30:2

2. Mutta onhan Herrakin viisas! Hän tuottaa onnettomuuden eikä peruuta sanojaan. Hän nousee pahantekijöiden sukua ja väärintekijöiden apuun tuloa vastaan.

Jes. 45:7; Aam. 3:6

3. Egypti on ihminen, ei Jumala, sen hevoset ovat lihaa, eivät henkeä. Kun HERRA ojentaa kätensä, auttaja kompastuu ja autettava kaatuu. Yhdessä molemmat tuhoutuvat.

Ps. 33:16,17

Herra sotii Siionin puolesta

4. Sillä näin on HERRA minulle sanonut: Niin kuin leijona murisee, nuori leijona saaliinsa ääressä, kun sitä vastaan hälytetään paimenten parvi – ei se säikähdä heidän huutoaan eikä välitä heidän hälinästään – niin käy silloin, kun HERRA Sebaot astuu alas sotiakseen Siionin vuorella ja sen kukkulalla.

5. Niin kuin linnut, jotka levittävät siipensä, niin varjelee HERRA Sebaot Jerusalemia, varjelee ja pelastaa, armahtaa ja vapauttaa.

5. Moos. 32:11;

Ps. 91:4; Jes. 37:35; Matt. 23:37

6. Palatkaa, israelilaiset, hänen luokseen, josta olette niin syvälle luopuneet.

7. Sinä päivänä jokainen teistä hylkää hopeiset ja kultaiset epäjumalansa, jotka on käsillään valmistanut tehdäkseen syntiä.

Jes. 30:22

8. Assur kaatuu miekkaan, joka ei ole miehen, hänet syö miekka, joka ei ole ihmisen miekka. Hän pakenee miekkaa, ja hänen nuoret miehensä joutuvat pakkotyöhön.

2. Kun. 19:35;

Jes. 37:36

9. Hänen kallionsa kukistuu kauhusta, ja hänen ruhtinaansa pakenevat pe-loissaan lipun luota, sanoo HERRA, jolla on tuli Siionissa ja pätsi Jerusalemissa.

32. LUKU

Vanhurskauden ja oikeuden valtakunta

1. Katso, kuningas on hallitseva vanhurskaasti, ja valtiaat käyttävät valtaansa oikeuden mukaan.

2. Silloin jokainen heistä on turvana tuulelta ja suojana rankkasateelta. He ovat kuin vesipurot kuivassa maassa, kuin kallionjärkeleäen varjo nääntyvässä maassa.

Jes. 25:4

3. Silloin eivät näkevien silmät ole ummessa, kuulevien korvat kuulevat tarkkaan. Jes. 29:18

4. Ajattelemattomien sydän saavuttaa ymmärryksen, änkyttävien kieli puhuu sujuvasti ja selkeästi.

5. Houkkaa ei enää kutsuta jaloksi, eikä petollista sanota ylhäiseksi.

6. Sillä houkka puhuu hokan tavoin, ja hänen sydämensä keksii pahaa. Hän harjoittaa jumalattomuutta ja puhuu eksyttävästi HERRASTA, jättää tyhjäksi nälkäisen sielun ja janoisen vaille juomaa.

7. Pahat ovat petollisen aseet. Hän miettii ilkeitä juonia tuhotakseen kurjat valheen sanoilla, vaikka köyhä puhuisi oikeaa asiaa.

8. Mutta jalo miettii jaloja asioita ja pysyy lujana jaloudessa.

Varoitus itsevarmoille naisille

9. Te huolettomat naiset, nousee ja kuunnelkaa minun puhettani; te itsevarmat tyttäret, tarkatkaa minun sanojani.

10. Vielä vuosi ja päiviä päälle, niin te itsevarmat vapisette. Viinisato on tuhoutunut, hedelmänkorjuuta ei tule.

11. Kauhistukaa, huolettomat, vaviskaa, te itsevarmat, riisuutukaa, paljastautukaa, vyöttäkää säkki lanteillenne.

12. Silloin lyödään rintoihin ja valiteaan ihanien peltojen tähden ja hedelmää kantavien viiniköynnösten tähden,

13. minun kansani maan tähden, joka kasvaa orjantappuraa ja ohdaketta, ilakoivan kaupungin kaikkien riemukkaiden talojen tähden.

14. Sillä palatsi on hylätty, kohiseva kaupunki on autiona, Oofel³⁰ ja vartiotori ovat jääneet luoliksi ikuisiksi ajoiksi, villiaasiens iloksi ja laumojen laitumeksi.

2. Aik. 27:3; Neh. 3:26

Hengen vuodatus ja sen vaikutukset

15. Näin on oleva siihen saakka kunnes päällemme vuodatetaan Henki korkeudesta. Silloin autioma muuttuu hedelmätarhaksi ja hedelmätarha on metsän veroinen. Jes. 29:17,44:3; Hes. 39:29; Joel 3:1,2

16. Autiomaassa asuu oikeus, ja hedelmätarhassa majailee vanhurskaus.

17. Silloin on vanhurskauden hedelmänä rauha, vanhurskauden vaikutuksena lepo ja turvallisuus iankaikkisesti.

18. Minun kansani on asuva rauhan majoissa, turvallisissa asuinpaikoissa, huolettomilla leposijoilla. Jes. 33:20; Jer. 33:16

19. Mutta raesade tulee, metsä kaahtuu, ja kaupunki kukistuu täysin.

20. Onnellisia te, jotka kylvätte kaikkien vesien varsille ja annatte härän ja aasin jalkojen kulkea vapaina!

33. LUKU

Valitus ja rukous hädän aikana

1. Voi sinua tuhooja, jota itseäsi ei ole tuhottu, petturi, jota kukaan ei ole pettänyt! Kun olet hävittämisesi hävittänyt, sinutkin hävitetään. Kun olet petettäväsi pettänyt, sinutkin petetään. Jes. 37:36; Jer. 30:36–38

2. HERRA, armahda meitä, sinua me odotamme. Tule käsivarreksemme aamu aamulta, ole meidän apumme hädän aikana.

3. Kansat pakenevat sinun jylinäsi ääntä; sinun noustessasi kansakunnat hajaantuvat pakoon.

4. Teiltä ryöstettyä saalista viedään niin kuin tuhosirkat vievät. Sen kimpuun rynnätään, niin kuin hyppysirkat ryntäävät.

5. HERRA on korkea, hän asuu korkeudessa. Hän täyttää Siionin oikeudella ja vanhurskaudella. Jes. 57:15

6. Hän on sinun aikojesi vahva turva, runsas apu, viisaus ja ymmärrys. HERRAN pelko on oleva Siionin aarre.

7. Kuule, heidän sankarinsa huutavat ulkona, rauhan lähettiläät itkevät katkerasti.

30 32:14. Oofel oli osa Jerusalemin linnoitusjärjestelmää. 2. Aik. 27:3 mainitaan Oofelin muuri.

8. Valtatiet ovat autioina, polulta on kulkija poissa. Vihollinen³¹ rikkoo liiton, ei välitä kaupungeista, ei pidä minään ihmistä. Tuom. 5:6; 2. Kun. 18:13,17

9. Maa murehtii ja nääntyy, Libanon kuihtuu häpeästä, Saaron on muuttunut aromaaksi, Baasan ja Karmel varistavat lehtensä. Nah.1:4

Herra tuomitsee kansat

10. Nyt minä nousen, sanoo HERRA, nyt minä korotan itseni, nyt minä kohotan korkealle.

11. Heiniä te kannatte kohdussanne, olkia synnyttätte. Teidän oma henkäykseenne on tuli, joka kuluttaa teidät.

12. Kansat poltetaan kalkiksi. Kuin katkotut orjantappurat ne leimahtavat liekkiin.

Kuka voi asua kuluttavassa tulessa?

13. Kuulkaa, te kaukaiset, mitä minä olen tehnyt, te lähellä olevat, tuntekaa minun voimani.

14. Syntiset Siionissa kauhistuvat, vavistus valtaa jumalattomat: ”Kuka meistä voi asua kuluttavassa tulessa? Kuka meistä voi asua iankaikkisessa hehkussa?” 5. Moos. 4:24; Jes. 30:27

15. Se, joka vaeltaa vanhurskaasti ja puhuu sitä, mikä on oikein, joka halveksii väärää voittoa ja pitää kätensä erossa lahjuksista, joka tukkii korvansa kuulemasta murhahankkeita ja sulkee silmänsä näkemästä pahoja houkutuksia, Ps. 15:2,24:4

16. hän on asuva korkealla, kallioliinat ovat hänen turvapaikkansa. Hänelä annetaan hänen leipänsä, eikä vesi häneltä ehdy.

Herra on Siionin kuningas

17. Sinun silmäsi saavat katsella kuningasta hänen ihanuudessaan, ne saavat nähdä kauas yli avaran maan.

18. Sinun sydämesi muistelee kauhuja: missä on nyt veronlaskija, missä punnitsija, missä tornien lukija?

19. Enää et näe tuota röyhkeää kansaa, kansaa, jonka outoa puhetta ei voi käsittää, jonka sopertavaa kieltä ei voi ymmärtää.

20. Katso Siionia, juhliemme kaupunkia! Sinun silmäsi näkevät Jerusalemin, turvaisan asuinpaikan, telttamajan, jota ei siirretä, jonka vaarvoja ei ikinä repäistä irti, jonka köysistä ei yksikään katkea. Ps. 122:4,125:1; Jes. 32:18

21. Sillä voimallinen on meillä siellä HERRA. Siellä on joet, on leveät virrat, niillä ei kulje soutualus, niiden poikki ei pääse uljas laiva.

22. HERRA on tuomarimme. HERRA on johtajamme. HERRA on kuninkaamme. Hän pelastaa meidät.

23. Nyt ovat köytesi höltyneet, ne eivät pidä mastoa kannassaan, eivät pidä lippua liehumassa. Mutta silloin jaetaan ryöstösaalista runsaasti, rammatkin ryöstävät saalista,

24. eikä yksikään asukas sano: ”Minä olen heikko.” Kansa, joka siellä asuu, on saanut syntinsä anteeksi. Joel 4:10; Jer. 31:34

34. LUKU

Maan ja taivaan joukot tuhotaan

1. Kansat, tulkaa kuulemaan, kansakunnat, kuunnelkaa. Kuulkoon maa ja kaikki, mitä siinä on, maanpiiri ja kaikki, mikä siitä versoo. Jes. 1:2

2. HERRAN viha kohtaa kaikkia kansoja ja hänen suuttumuksensa kaikkia niiden sotajoukkoja. Hän on vihkinyt ne tuhon omiksi, antanut ne teurastetaviksi.

3. Surmattujen ruumiit viskataan pois, raadoista nousee löyhkä. Vuoret valuvat heidän vertaan. Jer. 9:22,25:33

4. Kaikki taivaan joukot menehtyvät, taivas kääritään kokoon kuin kirja, ja kaikki taivaan joukot varisevat alas kuin lakastuneet lehdet viiniköynnöksestä, kuin kuivettuneet hedelmät viikunapuusta. Ilm. 6:14

31 33:8. Kirj.: ”hän”. Tarkoittaa Assurin kuningasta.

Edomin tuomio ja perikato

5. Minun miekkani taivaassa on juopunut, se iskee alas Edomiin, tuomioksi kansalle, jonka olen vihkinyt tuhoon.

6. HERRAN miekka on kauttaaltaan veressä, se valuu rasvaa, karitsojen ja pukkien verta, pässien munuaisrasvaa. Sillä HERRALLA on uhri Bosrassa, suuri teurastus Edomin maassa. Jes. 63:1

7. Villihärkiä kaatuu yhteen joukkoon, mullikoita ja vahvoja härkiä. Heidän maansa juopuu verestä, ja heidän maltansa kiiltää rasvasta.

8. Sillä HERRALLA on koston päivä, maksun vuosi Siionin asian tähden. Jer. 51:6

9. Edomin purot muuttuvat pieksi ja sen multa tulikiveksi. Sen maa muuttuu palavaksi pieksi.

10. Se ei sammu yöllä eikä päivällä, sen savu nousee iäti. Se on oleva raunioina polvesta polveen, kukaan ei siellä kulje, ei koskaan. Ilm. 14:11,19:3

11. Pelikaanit ja sarvipöllöt perivät sen, kissapöllöt ja korpit asuvat siellä. Hän vetää Edomin yli autiuden mittanuoran ja tyhjyyden luotilangan.

12. Siellä ei ole enää ylimyksiä, jotka valitsisivat kuninkaan. Kaikki sen ruhtinaat ovat kadonneet.

13. Sen palatsit kasvavat orjantappuroita, sen varustukset nokkosia ja ohdakkeita. Siitä tulee sakaalien asunto, strutsien kotipaikka. Jes. 13:21,22

14. Siellä kohtaavat aavikon ulvovat eläimet, villipukit huutelevat toisilleen. Siellä pääsee Liilit³² rauhaan ja löytää lepopaikan.

15. Siellä pesii nuolikäärme. Sinne se laskee munansa ja hautoo ne poikasiksi raunioiden varjossa. Haaskalinnutkin kokoontuvat sinne, sieltä ne löytävät toisensa.

16. Tutkikaa HERRAN kirjaa ja lukekaa siitä. Yhtäkään näistä ei puutu, yksikään ei kaipa toistaan. Hänen suunsa käskee niin, ja hänen henkensä kokoaa ne yhteen.

17. Hän on heittänyt arpaa niiden kesken, ja hänen kätensä on jakanut niille maan mittanuoralla. Ne perivät sen ikiajoiksi, asuvat siellä polvesta polveen.

35. LUKU

Pelastuksen ajan ihanuus

1. Autiomaan ja kuiva maa iloitsevat, aromaa riemuitsee ja kukoistaa kuin lilja. Jes. 29:17,32:15

2. Se kukoistaa kauniisti, iloitsee ja huutaa riemusta. Sille annetaan Libanonin kunnia, Karmelin ja Saaronin ihanuus. Silloin nähdään HERRAN kunnia, meidän Jumalamme ihanuus.

3. Vahvistakaa heikot kädet, lujittakaa harjuvat polvet. Job 4:3; Hepr. 12:12

4. Sanokaa niille, joiden sydän on pelokas: ”Olkaa lujia, alkää pelätkö. Katsokaa, teidän Jumalanne! Kosto tulee, Jumalan rangaistus. Hän tulee ja pelastaa teidät.” Ps. 94:1; Jes. 34:8,40:1,9

5. Silloin avautuvat sokeiden silmät ja kuurojen korvat aukenevat. Jes. 29:18; Matt. 11:5; Mark. 7:37

6. Silloin rampa hyppii kuin peura ja mykän kieli ratkeaa riemuun, sillä vedet puhkeavat autiomaahan ja purot aromaahan.

7. Hehkuva hiekka muuttuu lammi-koiksi ja kuiva maa vesilähteiksi. Sakaalien asunnoissa, niiden makuusi-joilla, kasvaa ruoho, ruoko ja kaisla. Ps. 107:35; Jes. 41:18

8. Siellä on oleva valtatie, jonka nimi on Pyhä tie. Sitä ei kulje saastainen, se on niitä varten, jotka vaeltavat Herran tiellä. Tyhmätkään eivät sillä tiellä eksy. Joh. 14:6; Ilm. 21:27

9. Ei ole siellä leijonaa, ei nouse sinne raateleva peto. Sellaisia ei siellä tavata, lunastetut siellä kulkevat. Jes. 11:6,65:25

10. Näin palaavat HERRAN lunastamat: he tulevat Siioniin riemuhuudoin, päänsä päällä iankaikkinen ilo. Riemu ja ilo saavuttavat heidät, mutta murhe ja huokaus pakenevat. Jes. 51:11,65:18; Ilm. 21:4

32 34:14. *Liilit*, 'Yötär', öisin toimiva velhotar.

KUNINGAS HISKIAN AJAN HISTORIAA

36. LUKU

Assurin kuningas hyökkää Juudaan

1. Kuningas Hiskian neljäntenätoista hallitusvuotena hyökkäsi Sanherib, Assurin kuningas, kaikkien Juudan linnostettujen kaupunkien kimppuun ja valloitti ne. 2. Kun. 18:13; 2. Aik. 32:1

2. Laakisista Assurin kuningas lähetti rabsaken³³ suuren sotajoukon kanssa kuningas Hiskiaa vastaan Jerusalemiin. Rabsake pysähtyi Ylälammikon vesijohdolle, joka on Pyykinpesijänkedolle johtavan tien varrella. Jes. 7:3

3. Linnan päällikkö Eljakim, Hilkian poika, kirjuri Sebna ja kansleri Jooah, Aasafin poika, menivät hänen luokseen. Jes. 22:15,20

Rabsaken puhe Jerusalemin edustalla

4. Rabsake sanoi heille: "Ilmoittakaa Hiskialle: Näin sanoo suuri kuningas, Assurin kuningas: 'Mihin perustuu tuo luottamus, joka sinulla on?'

5. Minäpä sanon: luuletko sinä, että pelkkä huulten puhe riittää taidoksi ja voimaksi sodankäyntiin? Keneen sinä oikein luotat, kun kapinoit minua vastaan?'

6. Sinähän luotat Egyptiin, tuohon murtuneeseen ruokosauvaan, joka tunkeutuu sen käteen, joka siihen nojaa, ja lävistää sen. Sellainen on farao, Egyptin kuningas, kaikille, jotka luottavat häneen. Hes. 29:6

7. Ehkä vastaat minulle: 'Me luotamme HERRAAN, meidän Jumalaamme?' Mutta eikö Hiskia poistanut juuri hänen uhrikukkulansa ja alttarinsa? Eikö hän sanonut Juudalle ja Jerusalemile: 'Vain tämän alttarin edessä teidän on kumartaen rukoiltava?'

8. Mutta lyö nyt vetoa minun herrani, Assurin kuninkaan, kanssa: minä an-

nan sinulle kaksituhatta hevosta, jos itse pystyt hankkimaan niille ratsastajat.

9. Kuinka sitten voisit torjua ainoakaan käskynhaltijan, edes herrani vähäisimmän palvelijan, hyökkäyksen? Mutta sinähän luotatkin Egyptiin, sen vaunuihin ja ratsumiehiin.

10. Olenko minä siis HERRAN sallimatta hyökännyt tähän maahan hävittämään sitä? HERRA itse sanoi minulle: 'Hyökkää tähän maahan ja hävitä se.'

11. Niin Eljakim, Sebna ja Jooah sanoivat rabsakelle: "Puhu palvelijoillesi aramean kieltä, sillä me ymmärrämme sitä. Älä puhu meille juudan kieltä muurilla olevan väen kuullen."

12. Mutta rabsake vastasi: "Onko minun herrani lähettänyt minut puhumaan näitä sanoja herrallesi ja sinulle? Eikö pikemminkin niille miehille, jotka istuvat muurilla ja joutuvat teidän kanssanne syömään omaa ulostettaan ja juomaan omaa virtsaansa?"

13. Sitten rabsake astui esiin, huusi kovalla äänellä juudan kielellä: "Kuulkaa suuren kuninkaan, Assurin kuninkaan, sanoja!

14. Näin sanoo kuningas: 'Älkää antako Hiskian pettää itseänne, sillä hän ei voi teitä pelastaa.

15. Älköön Hiskia saako teitä luottamaan HERRAAN sanomalla: Varmasti HERRA pelastaa meidät, eikä tätä kaupunkia anneta Assurin kuninkaan käsiin.' Jes. 37:10

16. Älkää kuunnelko Hiskiaa, sillä Assurin kuningas sanoo näin: 'Tehkää sovinto minun kanssani ja antautukaa minulle, niin saatte syödä kukin oman viiniköynnöksenne ja viikunapuunne hedelmiä ja juoda kukin vettä omasta säiliöstänne,

17. kunnes minä tulen ja vien teidät maahan, joka on teidän maanne kaltainen, viljan ja viinin maa, leivän ja viinitarhojen maa.

18. Älkää vain antako Hiskian johdtaa teitä harhaan sanomalla: 'HERRA pelastaa meidät'. Onko muidenkaan kansojen jumalista kukaan pelastanut

33 36:2. Sana rabsake, tekstissä *rav-šake* tarkoitti alun perin juomanlaskijoiden päälliköä.

maataan Assurin kuninkaan käsistä?
Jes. 10:10,37:12

19. Missä ovat Hamatin ja Arpadin jumalat? Missä ovat Sefarvaimin jumalat? Pelastivatko ne Samarian minun käsistäni?

20. Kuka kaikkien näiden maiden jumalista on pelastanut maansa minun käsistäni? Pelastaisiko sitten HERRA Jerusalemin minun käsistäni?"

21. Mutta he olivat vaiti eivätkä vastanneet hänelle mitään, sillä kuninkaan käsky oli tämä: "Älkää vastatko hänelle mitään."

22. Sitten palatsin päällikkö Eljakim, Hilkian poika, kirjuri Sebna ja kansleri Jooah, Aasafin poika, palasivat Hiskian luo vaatteen rikki reväistytinä ja kertoivat hänelle, mitä rabsake oli puhunut.

37. LUKU

Hiskia etsii Herran apua

1. Kun kuningas Hiskia kuuli tämän, hän repäisi vaatteensa, pukeutui säkkipukuun ja meni HERRAN temppeliin.

2. Kun. 19:1

2. Sitten hän lähetti palatsin päällikön Eljakimin yhdessä kirjuri Sebnan ja pappien vanhimpien kanssa säkkeihin pukeutuneina profeetta Jesajan, Aamotsin pojan, luo.

3. He sanoivat hänelle: "Näin sanoo Hiskia: 'Tämä päivä on hädän, kurituksen ja häväistyksen päivä. Lapset ovat tulleet kohdun suulle saakka, mutta ei ole voimaa synnyttää.' Hoos. 13:13

4. Ehkä HERRA, sinun Jumalasi, kuulee rabsaken sanat, joilla hänen herransa, Assurin kuningas, on lähettänyt hänet pilkkaamaan elävää Jumalaa, ja rankaisee rabsakea hänen sanoistaan. HERRA, sinun Jumalasi, on kuullut ne. Kohota siis nyt rukous jäännöksen puolesta, joka on jäljellä." Jes. 36:13–20

Jesaja ennustaa Sanheribin kuoleman

5. Kun kuningas Hiskian palvelijat tulivat Jesajan luo,

6. Jesaja sanoi heille: "Kertokaa herrallenne: 'Näin sanoo HERRA: Älä pelkää

niitä sanoja, jotka olet kuullut ja joilla Assurin kuninkaan palvelijat ovat minua häväisseet.

7. Katso, minä annan mennä hänen sellaisen hengen, että hän kuultuaan sanoman palaa omaan maahansa. Minä annan hänen kaatua miekkaan omassa maassaan."

Sanherib uhkailee Hiskiaa

8. Rabsake lähti takaisin ja tapasi Assurin kuninkaan sotimasta Libnaa vastaan. Hän oli näet kuullut, että tämä oli lähtenyt pois Laakisista.

9. Mutta sitten Sanheribille kerrottiin, että Kuusin kuningas Tirhaka oli lähtenyt liikkeelle sotiakseen häntä vastaan. Silloin Sanherib lähetti lähettiläitä Hiskian luo ja käski heitä:

10. "Sanokaa näin Hiskialle, Juudan kuninkaalle: 'Älä anna Jumalasi, johon luotat, pettää itseäsi äläkä ajattele, ettei Jerusalemia anneta Assurin kuninkaan käsiin.' Jes. 36:15

11. Olethan kuullut, mitä Assurin kuninkaat ovat tehneet kaikille maille, kuinka he ovat vihkineet ne tuhon omiksi. Ja sinäkö pelastuisit!

12. Pelastivatko kansojen jumalat niitä, jotka minun isäni tuhosivat: Goozanin, Harranin, Resefin ja Telassarin edeniläiset?

13. Missä ovat Hamatin kuningas ja Arpadin kuningas, Sefarvaimin kaupungin kuningas, Heenan ja Ivvan kuningas?"

Hiskian rukous

14. Kun Hiskia oli ottanut kirjeen lähettiläiden kädestä ja lukenut sen, hän meni HERRAN temppeliin ja levitti kirjeen HERRAN eteen.

15. Sitten Hiskia rukoili HERRAA näillä sanoilla:

16. "HERRA Sebaot, Israelin Jumala, sinä, jonka valtaistuini on kerubien keskellä, sinä yksin olet maan kaikkien valtakuntien Jumala. Sinä olet tehnyt taivaan ja maan. 1. Aik. 29:11; Ps. 80:2

17. HERRA, kallista korvasi ja kuule! HERRA, avaa silmäsi ja katso! Kuule

kaikki Sanheribin sanat, jotka hän kirjoitti pilkatakseen elävää Jumalaa.

18. On totta, HERRA, että Assurin kuninkaat ovat hävittäneet kaikki kansat ja niiden maat.

19. He ovat heittäneet niiden jumalat tuleen. Eiväthän ne olleetkaan jumalia vaan ihmiskätten tekoa, puuta ja kiveä, ja sen vuoksi he voivat hävittää ne.

Ps. 115:4, 135:15

20. HERRA, meidän Jumalamme, pelasta nyt meidät hänen käsistään, jotta kaikki maan valtakunnat tulisivat tietämään, että sinä olet HERRA, sinä yksin."

Herra taltuttaa Assurin kuninkaan ylpeyden

21. Niin Jesaja, Aamotsin poika, lähetti Hiskialle tämän sanan: "Näin sanoo HERRA, Israelin Jumala: Koska olet rukoillut minua avuksi Sanheribia, Assurin kuningasta, vastaan,

22. niin tämä on se sana, jonka HERRA on puhunut hänestä: Neitsyt, tytär Siion, halveksii ja pilkkaa sinua. Tytär Jerusalemin nyökyttää päätään sinun jälkeesi.

23. Ketä olet pilkannut ja herjannut, ketä vastaan olet äänesi korottanut? Korkealle olet kohottanut katseesi Israelin Pyhää vastaan.

24. Palvelijoittesi kautta sinä herjasit Herraa ja sanoit: 'Monine vaunuineni minä nousin vuorten harjalle, Libanonin ääriin saakka. Minä hakkasin maahan sen korkeat setrit, sen parhaat sypressit, ja tunkeuduin sen korkeimmalle harjalle, sen rehevimpään metsään.

25. Minä kaivoin kaivoja ja join vettä, jalkapohjillani minä kuivasin kaikki Egyptin virrat.'

26. Etkö ole kuullut: jo kauan sitten minä olen tämän valmistanut, muinaisuudesta saakka tätä suunnitellut! Nyt minä olen sen toteuttanut, ja sinä sait hävittää varustetut kaupungit autoiksi kiviröykkiöiksi.

27. Niiden asukkaat olivat voimattomia, kauhu ja häpeä valtasi heidät. Heidän kävi kuin kedon ruohon, kuin

viheriöivän heinän, kuin katolla kasvavien korsien ja kuin pengermien viljan, joka kuivettuu ennen oljelle tulemistaan.

28. Istuitpa sinä tai menit ulos tai sisään, minä sen tiedän, samoin kuin sen, että sinä raivoat minua vastaan.

Ps. 139:2

29. Koska sinä raivoat minua vastaan ja sinun ylimielisyytesi on tullut korviini, minä panen koukkuni sinun nenääsi ja suitseni sinun suuhusi ja vien sinut takaisin samaa tietä, jota tulitkin."

Hes. 29:4, 38:4

Herra antaa merkin Hiskialle

30. "Tämä on sinulle³⁴ merkinä: tänä vuonna syödään jälkikasvua ja toisena vuonna kesantoviljaa, mutta kolmantena vuonna kylväkää ja leikatkaa, istuttakaa viinitarhoja ja nauttikaa niiden hedelmää.

31. Juudan heimon pelastuneet – ne jotka ovat jääneet jäljelle – tekevät taas juurta alaspäin ja hedelmää ylöspäin.

32. Sillä Jerusalemin lähtee kasvamaan jäännös, pelastunut joukko Siionin vuorelta. HERRAN Sebaotin kiivaus on sen tekevä."

Jes. 9:6

Herra pelastaa Jerusalemin

33. "Sen tähden, näin sanoo HERRA Assurin kuninkaasta: Hän ei tule tähän kaupunkiin eikä siihen nuolta ammu, ei tuo sen edustalle kilpeä eikä luo sitä vastaan vallia.

34. Hän palaa samaa tietä, jota hän tuli. Tähän kaupunkiin hän ei tule, sanoo HERRA.

35. Sillä minä olen tämän kaupungin turvana ja pelastan sen itseni tähden ja palvelijani Daavidin tähden."

Sanheribin tappio ja kuolema

36. Niin HERRAN enkeli lähti liikkeelle ja löi Assurin leirissä kuoliaaksi satakahdeksankymmentäviisituhatta miestä. Kun varhain aamulla noustiin, huomattiin, että ne kaikki olivat kuolleet.

34 37:30. Tarkoittaa Hiskiaa.

37. Silloin Sanherib, Assurin kuninkas, purki leirinsä ja lähti pois. Hän palasi maahansa ja jäi Niiniveen.

38. Kun hän kerran oli kumartuneena rukoukseen jumalansa Nisrokin temppelissä, hänen poikansa Adrammelek ja Sareser surmasivat hänet miekalla. Sitten he pakenivat Araratin maahan. Kuninkaaksi Sanheribin jälkeen tuli hänen poikansa Eesarhaddon³⁵.

38. LUKU

Hiskian sairaus ja paraneminen

1. Niihin aikoihin Hiskia sairastui ja oli kuolemaisillaan. Profeetta Jesaja, Aamotsin poika, tuli hänen luokseen ja sanoi hänelle: "Näin sanoo HERRA: Järjestä talosi asiat, sillä sinä kuolet etkä enää parane."

2. Kun. 20:1;
2. Aik. 32:24

2. Niin Hiskia käänsi kasvonsa seinään päin ja rukoili HERRAA:

3. "Oi HERRA, muista, kuinka minä olen vaeltanut sinun edessäsi uskollisesti ja ehyellä sydämellä ja tehnyt sitä, mikä on hyvää sinun silmissäsi." Ja Hiskia itki katkerasti.

4. Silloin Jesajalle tuli tämä HERRAN sana:

5. "Mene ja sano Hiskialle: 'Näin sanoo HERRA, isäsi Daavidin Jumala: Minä olen kuullut sinun rukouksesi, olen nähnyt kyöneleesi. Katso, minä lisään elinpäiviisi viisitoista vuotta.'

6. Minä pelastan sinut ja tämän kaupungin Assurin kuninkaan käsistä ja olen tämän kaupungin turvana.

7. Ja tämä on sinulle merkinä HERRALTA siitä, että HERRA toteuttaa tämän asian, jonka hän on ilmoittanut:

8. katso, minä annan varjon siirtyä Aahaksen portaikossa taaksepäin kymmenen askelmaa, jotka se on jo laskeutunut auringon mukana." Ja auringon varjo siirtyi portaikossa takaisin kymmenen askelmaa, jotka se oli jo laskeutunut.

Hiskian ylistyslaulu

9. Hiskian, Juudan kuninkaan, laulu, hänen toivuttuaan sairaudesta:

10. "Minä sanoin: Kesken rauhallisten päivieni minun on mentävä sisään tuonelan porteista. Jäljellä olevat vuoteni on riistetty minulta.

Job 7:6;
Ps. 102:24

11. Minä sanoin: Enää en saa nähdä HERRAA, HERRAA, elävien maassa, enää en saa katsella ihmisiä maan asukkaiden joukossa.

12. Minun majani puretaan ja vietään minulta kuin paimenen telttä. Olen kiertänyt loppuun elämäni kuin kutoja kankaansa, minut leikataan irti loimilangoista. Ennen kuin päivä muuttuu yöksi, sinä teet minusta lopun.

13. Minä pysyttelin hiljaa aamuun asti. Kun leijona hän murskaa kaikki minun luuni. Ennen kuin päivä muuttuu yöksi, sinä teet minusta lopun.

14. Kuin pääskynen, kuin kurki minä kuikutan, minä kujerran kuin kyyhkynen; nääntyne katsovat silmäni korkeuteen. Herra, minä olen ahtaalla, tule puolustajakseni!

Jes. 59:11

15. Mitä nyt sanonkaan? Hän lupasi minulle ja myös täytti lupauksensa. Hiljaisesti minä vaellan kaikki elämäni vuodet sieluni katkeran murheen vuoksi.

16. Herra, tämän kaltaiset ovat elämäksi; niissä on minun henkeni elämä kokonaan. Sinä vahvistat minua ja annat minun elää.

17. Katso, minun parhaakseni koi-tui katkera murhe. Sinä rakastit minun sieluani, nostit sen kuoleman kuilusta. Sinä heitit selkäsi taakse kaikki minun syntini.

Ps. 30:4,86:13,116:3

18. Eihän tuonela sinua kiitä, kuolema ei sinua ylistä. Hautaan vaipuneet eivät pane toivoaan sinun uskollisuuteesi.

Ps. 6:6,30:10,115:17

19. Elävät, elävät sinua kiittävät, niin kuin minä tänä päivänä. Isä ilmoittaa lapsilleen sinun uskollisuutesi.

20. HERRA on minun auttajani. Soitakaamme minun laulujani kaikkina elinpäivinäamme HERRAN huoneessa.”

Ps. 63:5,104:33,146:2

21. Jesaja käski tuoda viikunakakun ja hautoa sillä paisetta, että Hiskia tulisi terveeksi.

22. Hiskia kysyi: ”Mikä on merkinä siitä, että voin mennä HERRAN huoneeseen?”

39. LUKU

Baabelin kuninkaan lähettiläät

1. Siihen aikaan Merodak-Baladan, Baladanin poika, Baabelin kuningas, lähetti Hiskialle kirjeen ja lahjoja, kun oli kuullut hänen olleen sairaana ja parantuneen.

2. Kun. 20:12–19;

2. Aik. 32:24–31

2. Hiskia iloitsi lähettiläiden tulosta ja näytti heille varastohuoneensa, hopean ja kullan, hajuaineet ja hienon öljyn, koko asehuoneensa ja kaiken, mitä hänen aarrekammioissaan oli. Hiskian talossa eikä koko hänen valtakunnassaan ollut mitään, mitä hän ei olisi heille näyttänyt.

3. Mutta profeetta Jesaja tuli kuningas Hiskian luo ja kysyi häneltä: ”Mitä nämä miehet ovat sanoneet, ja mistä he ovat tulleet sinun luoksesi?” Hiskia vastasi: ”He ovat tulleet luokseni kaukaisesta maasta, Baabelista.”

4. Hän kysyi edelleen: ”Mitä he ovat nähneet talossasi?” Hiskia vastasi: ”He ovat nähneet kaiken, mitä talossani on. Aarrekammioissani ei ole mitään, mitä en olisi heille näyttänyt”.

5. Niin Jesaja sanoi Hiskialle: ”Kuule HERRAN Sebaotin sana:

6. Katso, päivät tulevat, jolloin kaikki, mitä sinun talossasi on ja mitä isäsi ovat koonneet tähän päivään asti, viedään pois Baabeliin. Mitään ei jää jäljelle, sanoo HERRA.

Jes. 2:12

7. Sinun poikasi – jälkeläisiäsi, jotka sinulle syntyvät – viedään hovipalvelijoiksi Baabelin kuninkaan palatsiin.”

Dan. 1:3

8. Hiskia sanoi Jesajalle: ”HERRAN sana, jonka olet puhunut, on hyvä.”

Hän näet ajatteli: ”Onpahan rauha ja turvallisuus minun päivinäni.”

HERRA PELASTAA ISRAELIN BAABELISTA

40. LUKU

Pelastuksen sanoma Israelille

1. ”Lohduttakaa, lohduttakaa minun kansaani”, sanoo teidän Jumalanne.

2. ”Puhukaa lempeästi Jerusalemile ja julistakaa sille, että sen vaivanaika on päättynyt ja sen syntivelka on sovitettu. Se on saanut HERRAN kädestä kaksin verroin kaikista synneistään.”

3. Huutavan ääni kuuluu: ”Raivatkaa autiomaahan tie HERRALLE, tasoittakaa aroille valtatie meidän Jumalallemme.

Matt. 3:3; Mark. 1:3; Luuk. 3:4

4. Jokainen laakso korotettakoon, jokainen vuori ja kukkula alennettakoon. Koleikoista tulkoon tasankoja ja louhikoista tasaista maata.

5. HERRAN kunnia ilmestyy, kaikki liha saa sen nähdä. Sillä HERRAN suu on puhunut.”

6. Ääni sanoo: ”Huuda!” Toinen vastaa: ”Mitä minä huudan?” Kaikki liha on kuin ruohoa ja kaikki sen kauneus kuin kedon kukkanen.

Job 14:2; Ps. 90:5,103:15; 1. Piet. 1:24

7. Ruoho kuivuu, kukkanen lakastuu, kun HERRAN henkäys puhaltaa siihen. Totisesti, ruohoa on kansa.

8. Ruoho kuivuu, kukkanen lakastuu, mutta meidän Jumalamme sana pysyy ikuisesti.

Ps. 119:89;

Matt. 5:18,24:35; Luuk. 16:17

9. Nouse korkealle vuorelle, Siion, ilosanoman tuoja. Korota voimakkaasti äänesi, Jerusalemi, ilosanoman tuoja! Korota äänesi, älä pelkää, sano Juudan kaupungeille: ”Katsokaa, teidän Jumalanne!”

Jes. 35:4

10. Herra, HERRA, tulee voimallisena, hänen käsivartensa hallitsee. Katso, hänen palkkansa on hänen mukanaan, hänen työnsä ansio käy hänen edellään.

Jes. 62:11; Ilm. 22:12

11. Hän kaitsee laumaansa paimeiden lailla. Hän kokoaa karitsat käsivartensa turviin ja kantaa niitä sylis-

sään, johdattelee imettäviä lampaita. Ps. 23:1,80:2; Hes. 34:11,23; Joh. 10:11,14

Jumalan suuruus ja kaikkivaltius

12. Kuka on kourallaan mitannut vedet ja vaaksalla määrännyt taivaitten mitat? Kuka on saanut kolmannesmittaan mahtumaan maan tomun? Kuka on puntarillaan punninnut vuoret, vaa'allaan kukkulat?

Job 38:5;

Sananl. 30:4; Jes. 48:13

13. Kuka on ohjannut HERRAN Henkeä, ollut hänen neuvonantajansa ja opettajansa?

Room. 11:34; 1. Kor. 2:16

14. Kenen kanssa hän on neuvotellut, niin että tämä olisi ohjannut häntä ymmärrykseen ja opastanut oikealle polulle, opettamalla lisännyt hänen tietoaan ja osoittanut hänelle ymmärryksen tien?

15. Katso, kansakunnat ovat kuin pisara meressä³⁶, ne ovat kuin tomuhiukkanen vaa'assa. Meren saaret hän nostaa ilmaan kuin hiekkajyvän.

Ps. 62:10

16. Ei Libanon riittäisi polttopuiksi eivätkä sen eläimet polttouhreiksi.

17. Kaikki kansakunnat ovat kuin ei mitään hänen edessään, ne ovat hänelle kuin ei mitään, kuin tyhjiys.

18. Kenen kaltaisena te siis pidätte Jumalaa, minkä muotoiseksi te hänet teette?

Jes. 46:5; Ap. t. 17:29

19. Mestari valaa jumalankuvan, kultaseppä päällystää sen kullalla, takoo sille hopeaketjut.

Jes. 44:12; Jer. 10:3

20. Kenellä ei ole varaa sellaiseen uhrilahjaan, se valitsee puun, joka ei lahoa, ja etsii taitavan mestarin pystyttämään jumalankuvan, joka ei horju.

21. Ettekö tiedä, ettekö ole kuulleet? Eikö teille ole alusta asti ilmoitettu, ettekö ole ymmärtäneet, miten maa on perustettu?

22. Hän istuu korkealla maan piirin yläpuolella, kuin heinäsiirkkoja ovat sen asukkaat. Hän levittää taivaan kuin harson, pingottaa sen kuin teltan asuttavaksi.

Ps. 104:2;

Jes. 42:5,44:24,45:12

23. Hän tekee ruhtinaat olemattomiksi, saattaa maan tuomarit tyhjän veroisiksi.

Job 12:21; Ps. 107:40

24. Tuskin heidät on istutettu, tuskin kylvetty, tuskin heidän vesansa on juurtunut maahan, kun hän jo puhalttaa heihin, ja he kuivettuvat. Myrsky tempaa heidät mukaansa kuin oljenkorret.

25. "Keneen te siis minua vertaatte, niin että minä olisin hänen kaltaisen sa?" sanoo Pyhä.

26. Kohottakaa katseenne korkeutta kohti ja katsokaa: kuka on nämä luonut? Hän, joka johdattaa esiin niiden³⁷ joukot täysilukuisina, joka nimeltä kutsumu ne kaikki. Suuri on hänen väkävyytensä ja valtaisa hänen voimansa; yksikään ei jää pois.

Ps. 147:4

Herra vahvistaa väsyneitä

27. Miksi sinä, Jaakob, sanot näin, miksi puhut näin, Israel: "Minun tieni on HERRALTA salassa, oikeuteni jää vaille Jumalani huomiota."

28. Etkö tiedä, etkö ole kuullut? HERRA on iankaikkinen Jumala, hän on luonut maan ääret. Ei hän väsy eikä uuvu, hänen ymmärryksensä on tutkimaton.

29. Hän antaa väsyneelle voimaa ja voimattomalle väkevyyttä runsain määrin.

30. Nuorukaiset väsyvät ja uupuvat, nuoret miehet kompastuvat ja kaatuvat,

31. mutta ne, jotka HERRAA odottavat, saavat uuden voiman. He kohottavat siipensä kuin kotkat. He juoksevat eivätkä uuvu, he vaeltavat eivätkä väsy.

Ps. 25:3,103:5

41. LUKU

Herra ohjaa kansojen vaiheita

1. Vaietkaa, meren saaret, kuunnelkaa minua. Kansat kerätkööt voimansa, astukoot esiin ja sitten puhukoot. Käykäämme oikeutta keskenämme.

Jes. 1:18,43:26

2. Kuka herätti idästä hänet, jota vanhurskaus seuraa joka askeleella? Kuka antaa kansat hänen valtaansa

ja kukistaa kuninkaat? Kuka muuttaa heidän miekkansa tomuksi, heidän jousensa lentäviksi oljenkorsiiksi?

Jes. 45:1

3. Hän ajaa heitä takaa, kulkee turvallisesti polkua, jota hänen jalkansa eivät ole ennen kulkeneet.

4. Kuka on tämän tehnyt ja saanut aikaan? Hän, joka alusta asti on kutsunut sukupolvet esiin: minä, HERRA, joka olen ensimmäinen ja viimeistenkin keskellä vielä sama.

Jes. 43:10,44:6,8,48:12; Ilm. 1:17,22:13

5. Meren saaret näkivät sen ja säikähtivät, maan ääret vapisivat. Ne lähestyivät ja tulivat tänne.

6. He auttavat toinen toistaan ja sanovat toisilleen: "Pysy lujana!"

7. Puuseppä rohkaisee kultaseppää, levyn vasaroitsija alasimen takojaa. Juotoksesta sanotaan: "Se on hyvä", ja jumalankuva vahvistetaan nauloilla, niin ettei se horju.

Herra pitää Israelista huolen

8. Mutta sinä Israel, minun palvelijani, sinä Jaakob, jonka minä olen valinnut, ystäväni Abrahamin siemen,

2. Moos. 19:5; 5. Moos. 7:6,10:15,14:2; 2. Aik. 20:7

9. jonka minä otin maan ääristä ja kutsuin maan kaukaisimmista perukoista, jolle minä sanoin: "Sinä olet minun palvelijani, sinut minä olen valinnut enkä ole pitänyt sinua halpana",

Jes. 43:1,44:1

10. älä pelkää, sillä minä olen kansasi. Älä pälyile ympärillesi, sillä minä olen sinun Jumalasi. Minä vahvistan sinua, minä autan sinua, minä tuen sinua vanhurskauteni oikealla kädellä.

Jes. 43:5

11. Katso, häpeän ja pilkan saavat kaikki, jotka palavat vihasta sinua vastaan. Tyhjiin raukeavat ja tuhoutuvat ne, jotka riitelevät sinun kanssasi.

2. Moos. 23:22

12. Etsimälläkään et löydä niitä, jotka taistelivat sinua vastaan; tyhjiin, ole-mattomiin, katoavat ne, jotka kanssasi sotivat.

Ps. 37:36

13. Sillä minä, HERRA, sinun Jumalasi, tartun oikeaan käteesi ja sanon sinulle: "Älä pelkää, minä autan sinua."

5. Moos. 31:6

14. Älä pelkää, Jaakob, sinä mato, sinä Israelin vähäinen väki. Minä autan sinua, sanoo HERRA, sinun lunastajasi, Israelin Pyhä.

Luuk. 12:32

15. Minä teen sinusta paimareen, rajusti raastavan, uuden ja monipiikkisen. Sinä puit ja rouhit vuoret, muutat kukkulat akanoiksi.

16. Sinä viskaat ne, tuuli vie ne ja myrsky hajottaa. Mutta sinä iloitset HERRASSA, Israelin Pyhä on sinun kerskauksesi.

Autiomaan kukoistaa

17. Kurjat ja köyhät etsivät vettä, mutta sitä ei ole, heidän kielsensä kuivuu janosta. Mutta minä, HERRA, kuulen heitä, minä, Israelin Jumala, en heitä hylkää.

18. Minä annan puhjeta purot paljaille kukkuloille, lähteet laaksojen pohjiin. Autiomaan minä muutan vesilammikoiksi ja kuivan maan lähteiksi.

Ps. 107:35; Jes. 35:7

19. Minä kasvatan autiomaahan setripuita, akasioita, myrtejä ja öljypuita, minä istutan arolle sypressejä, plataanveja ja vuorimäntyjä,

Jes. 55:13

20. jotta he näkisivät ja oppisivat tuntemaan, huomaisivat ja myös ymmärtäisivät, että HERRAN käsi on tämän tehnyt, Israelin Pyhä tämän luonut.

Epäjumalat ovat turhuutta

21. Tuokaa esiin riita-asianne, sanoo HERRA, esittäkää todisteenne, sanoo Jaakobin kuningas.

22. Tuokaa esiin, ilmoittakaa meille, mitä on tapahtuva. Ilmoittakaa entiset asiat, millaisia ne olivat, tarkataksenne niitä ja tietääksemme, mitä niistä on tullut. Tai antakaa meidän kuulla tulevat asiat,

Jes. 43:9,44:7

23. ilmoittakaa, mitä vastedes tapahtuu, tietääksemme, oletteko te jumalia. Tehkää hyvää tai tehkää pahaa, niin me katsomme ja ihmettelemme.

24. Tehän olette pelkkää tyhjää, ja tekonne ovat tyhjän veroiset. Iljettävä on se, joka teidät valitsee!

25. Minä herätin hänet pohjoisesta, ja hän tuli, auringonnousun suunnalta hänet, joka rukoilee minun nimessäni. Hän tallaa käskynhaltijoita kuin lokaa, hän on kuin savenväläjä, joka sotkee savea. Jes. 45:1

26. Kuka on sen alusta alkaen ilmoittanut, että olisimme sen tienneet, kuka edeltäpäin kertonut, niin että voisimme sanoa: ”Hän oli oikeassa”? Ei kukaan sitä ilmoittanut, ei kukaan tuonut sitä julki, ei kukaan kuullut teidän puhuvan sanaakaan.

27. Minä ilmoitin ensimmäisenä Siionille: ”Katso, tässä ne ovat!” ja annoin Jerusalemlille ilosanoman tuojan.

28. Minä katselen ympärilläni, mutta ei ole ketään. Kukaan näistä ei kykene neuvomaan, niin että minä kysyisin niiltä ja ne vastaisivat.

29. Kaikki ne ovat pelkkää harhaa, olennottomat ovat niiden teot, tuulta ja tyhjää ovat niiden valetut kuvat.

Jes. 44:9; Jer. 10:3

42. LUKU

Herran palvelija

1. Katso, minun palvelijani, jota minä tuen, valittuni, johon sieluni on mieltynyt. Olen laskenut Henkeni hänen ylleen, hän tuo oikeuden kansakuntien keskuuteen. Jes. 61:1; Matt. 3:17, 12:18, 17:5

2. Hän ei huuda eikä korota ääntään, ei anna sen kuulua kaduilla.

3. Särjettyä ruokoa hän ei muserra, ja heikosti palavaa kynttilänsydäntä hän ei sammuta. Hän toteuttaa oikeutta uskollisesti.

4. Hän ei sammu eikä murru, ja hän saattaa oikeuden voimaan maan päällä. Meren saaret odottavat hänen opetustaan.

5. Näin sanoo Jumala, HERRA, joka loi taivaan ja kaarrutti sen, joka muovasi maan ja mitä siitä versoo, joka antoi henkäyksensä maan ihmisille ja hengen niille, jotka siellä vaeltavat:

Neh. 9:6; Job 33:4; Jes. 40:22, 45:12

6. Minä, HERRA, olen vanhurskaudessa sinut kutsunut, minä tartun sinun käteesi, varjelen sinut ja annan sinut liitoksi kansalle, valkeudeksi pakanoil-

Jes. 9:1, 49:6, 8, 60:3; Luuk. 2:32

7. avaamaan sokeiden silmät, päästämään vangit tyrmästä, pimeydessä istuvat vankilasta.

Jes. 35:5, 61:1;

Matt. 11:5, 15:30

8. Minä, HERRA – se on minun nimeni – minä en anna kunniaani toiselle enkä ylistystäni veistetyille kuville.

2. Moos. 6:3; Ps. 83:19; Jes. 48:11

9. Katso, entiset ovat käyneet toteen, ja uusia minä ilmoitan. Ennen kuin ne puhkeavat taimelle, minä annan teidän niistä kuulla.

Laulakaa Herralle uusi laulu

10. Laulakaa HERRALLE uusi laulu, laulakaa hänen ylistystään maan ääristä asti, te merenkulkijat ja kaikki, mitä meressä on, te meren saaret ja niiden asukkaat. Ps. 33:3, 40:4, 96:1, 98:1; Ilm. 5:9

11. Antakoot äänensä kuulua autiomaa ja sen kaupungit, kylät, joissa Keedar asuu. Riemuitkoot Selan³⁸ asukkaat, huutakoot ilosta vuorten laelta.

12. Antakoot he HERRALLE kunnian ja julistakoot hänen ylistystään meren saarissa.

13. HERRA lähtee liikkeelle kuin soturi, kuin taistelija hän herättää kiivautensa. Hän nostaa sotahuudon ja karjuu, hän osoittaa vihollisilleen voimansa.

14. Minä olen ollut vaiti ikiajoista asti, olen ollut hiljaa ja hillinnyt itseni. Mutta nyt minä huudan kuin synnyttäjä, puhallan ja puuskutan.

Ps. 50:21; Jes. 57:11

15. Minä teen autioiksi vuoret ja kukkulat ja annan kaiken ruohon niillä kuivua. Minä muutan virrat saariksi ja kuivaan lammikot.

16. Minä kuljetan sokeat tietä, jota he eivät tunne, annan heidän astella polkuja, joita he eivät ennen tunteet. Minä muutan pimeyden heidän edellään valoksi ja louhikot tasangoksi.

38 42:11. Nimi *Sela* merkitsee 'kallio'.

Nämä asiat minä teen enkä niitä teke-
mättä jätä. Jes. 40:3

17. Minä ne perääntyvät ja joutuvat
häpeään, jotka turvaavat veistettyyn
kuvaan ja sanovat valetuille kuville: ”Te
olette meidän jumalamme.”

Jes. 1:29,44:11,45:16

Kuuro ja sokea Herran palvelija

18. Kuulkaa, te kuurot! Katsokaa ja
nähkää, te sokeat!

19. Kuka on sokea, ellei minun pal-
velijani, ja kuka niin kuuro kuin minun
sanansaattajani, jonka minä lähetän?
Kuka on niin sokea kuin minun uskot-
tuni, niin sokea kuin HERRAN palvelija?

20. Paljon olet nähnyt mutta et ole
ottanut varteen; korvat avattiin, mutta
kukaan ei kuule. Jes. 6:9; Matt. 13:13

21. HERRA on nähnyt hyväksi van-
hurskautensa tähden tehdä lain suu-
reksi ja ihanaksi.

22. Mutta tämä on ryöstetty ja ros-
vottu kansa. Kaikki on suljettu vanki-
kuoppiin ja vankiloiden uumeniin. He
ovat joutuneet saaliiksi, eikä ole kuka
pelastaisi, ryöstetyiksi, eikä ole ketään,
kuka sanoisi: ”Anna takaisin!”

23. Kuka teistä ottaa tämän kuullak-
seen, tarkkaa ja kuuntelee vastaisen
varalle?

24. Kuka antoi Jaakobin ryöstettä-
väksi ja Israelin rosvojen valtaan? Eikö
HERRA, jota vastaan me olemme teh-
neet syntiä? He eivät tahtoneet vaeltaa
hänen teitään eivätkä totelleet hänen
lakiaan.

25. Niinpä hän vuodatti Israelin pääl-
le vihansa hehkun ja sodan tuimuuden.
Se liekehti Israelin ympärillä, mutta se
ei sitä huomannut. Se poltti heitä, mut-
ta he eivät siitä välittäneet. Jer. 7:20;

Hes. 20:8; Hoos. 5:10

43. LUKU

Herra kokoaa kansansa

1. Mutta nyt, näin sanoo HERRA, joka
loi sinut, Jaakob, joka muovasi sinut,
Israel: Älä pelkää, sillä minä olen sinun
lunastajasi, minä olen sinut nimeltä
kutsunut, sinä olet minun. Jes. 41:10

2. Jos kuljet vetten halki, minä olen
sinun kanssasi, jos virtojen poikki, ne
eivät tempaa sinua mukaansa. Jos kul-
jet tulen läpi, et kärvenny eikä liekki
sinua polta. Ps. 23:4,66:12; Mark. 16:18

3. Sillä minä olen HERRA, sinun Ju-
malasi, Israelin Pyhä, sinun pelastaja-
si. Minä annan sinun lunnaiksesi Egypt-
tin, sinun sijastasi Kuusin³⁹ ja Seban.

Jes. 45:14

4. Koska sinä olet silmissäni kallis ja
arvokas ja koska minä rakastan sinua,
minä annan ihmisiä sinun sijastasi ja
kansakuntia henkesi lunnaiksi.

5. Älä pelkää, sillä minä olen sinun
kanssasi. Minä tuon sinun siemene-
si idästä, lännestä minä sinut koko-
an. Jes. 44:1; Jer. 30:10,46:27

6. Minä sanon pohjoiselle: Anna tän-
ne! ja etelälle: Älä estä! Tuo minun poi-
kani kaukaa ja tyttäreni maan ääristä,
Jes. 49:12,60:4

7. kaikki, jotka on otettu minun ni-
miini ja jotka olen kunniakseni luonut,
muovannut ja valmiiksi tehnyt.

Jer. 15:16

Israel on Herran todistaja

8. Tuo esiin sokea kansa, jolla kui-
tenkin on silmät, ja kuurot, joilla kuiten-
kin on korvat. Jes. 42:18

9. Kaikki kansat ovat kokoontuneet
yhteen, kansakunnat tulleet koolle.
Kuka heistä voi ilmoittaa tällaista tai
antaa meidän kuulla entisistä asioista?
Asettakoot todistajansa ja näyttäkööt,
että ovat oikeassa. Sittenpä kuullaan ja
sanotaan: ”Se on totta.” Jes. 41:26,45:21

10. Te olette minun todistajani, sanoo
HERRA, te olette palvelijoitani, jotka olen
valinnut, jotta tuntisitte minut ja uskois-
itte minuun ja ymmärtäisitte, että minä
se olen. Ennen minua ei ole syntynyt
yhtään Jumalaa, eikä minun jälkeeni
tule ketään. Jes. 41:4,44:6,45:5,14,48:12

11. Minä, minä olen HERRA, eikä ole
muuta pelastajaa kuin minä.

Jes. 44:8; Hoos. 13:4; Ap. t. 4:12

12. Minä olen ilmoittanut sen, olen
pelastanut ja julistanut, eikä vierasta

39 43:3. Kuusin valtakunnan keskus oli nykyisen Sudanin alueella.

jumalaa ollut teidän keskuudessanne. Te olette minun todistajani, sanoo HERRA, ja minä olen Jumala.

13. Tästedeskin minä olen sama. Ei kukaan voi vapauttaa minun kädestäni. Minä toimin, kuka sen estää?

Jes. 14:27,46:10

Baabel kukistuu

14. Näin sanoo Herra, teidän lunastajanne, Israelin Pyhä: Teidän tähtenne minä lähetän sanan Baabeliin, minä syöksen heidät kaikki pakoon, kaldealaiset syöksyvät laivoihin, jotka olivat heidän ylpeytensä.

15. Minä, Herra, olen teidän pyhä Jumalanne, minä, Israelin Luoja, olen teidän kuninkaanne.

Herra tekee uutta

16. Näin sanoo HERRA, joka teki tien mereen ja polun valtaviin vesiin,

2. Moos. 14:22

17. joka pani liikkeelle vaunut ja hevoset, sotaväen ja väkevät urhot. He makaavat eivätkä enää nouse, he vaipuivat tyhjiin, sammuivat kuin tuli lampunsydämeistä:

18. Älkää entisiä muistelko, älkää menneistä välittäkö.

19. Katso, minä teen uutta! Nyt se puhkeaa taimelle, ettekö sitä huomaa? Minä teen tien autiomaahan, virrat aavikolle.

Jes. 40:3; Ilm. 21:5

20. Minua kunnioittavat metsän eläimet, sakaalit ja strutsit, koska minä johdan vedet autiomaahan, virrat kuivaan maahan, antaakseni kansani, minun valittuni, juoda.

21. Kansa, jonka olen luonut itseäni varten, on julistava minun ylistystäni.

Syntien anteeksianto armosta

22. Mutta et sinä Jaakob, ole minua avuksi huutanut etkä minun vuokseni vaivaa nähnyt, sinä Israel.

23. Lampaita et ole tuonut minulle polttouhriksi etkä teurasuhreillasi minua kunnioittanut. Minä en ole vaivannut sinua ruokauhrilla enkä suitsutusuhrilla sinua uuvuttanut.

24. Et ole minulle suitsutusruokoa hopealla ostanut etkä minua teurasuhriesi rasvalla virvoittanut, vaan olet vaivannut minua synneilläsi ja rasittanut minua pahoilla teoillasi.

25. Mutta minä pyyhin pois sinun rikkomuksesi itseni tähden enkä sinun syntejäsi muista.

Jes. 44:22; Jer. 33:8;

Miika 7:18

26. Muistuta minua, käykäämme oikeutta keskenämme. Puhu sinä ja näytä, että olet oikeassa.

Jes. 1:18,41:1

27. Jo kantaisäsi teki syntiä, ne, jotka ajoivat sinun asiaasi, luopuivat minus-ta.

28. Niin minä annoin pyhäkön ruhtinaat häväistäviksi, annoin Jaakobin tuhon omaksi, Israelin pilkattavaksi.

44. LUKU

Hengen vuodatus

1. Mutta nyt kuule, Jaakob, minun palvelijani, sinä Israel, jonka olen valinnut.

2. Näin sanoo HERRA, sinun Luojaasi, joka on muovannut sinut hamasta äidin kohdusta, hän, sinun auttajasi: Älä pelkää, palvelijani Jaakob, sinä Jesurun⁴⁰, jonka minä olen valinnut.

Jes. 41:9,43:1;

Jer. 30:10

3. Sillä minä vuodatan vedet janoisen päälle ja virrat kuivan maan päälle. Minä vuodatan Henkeni sinun siemenesi päälle ja siunaukseni vesojesi päälle,

Jes. 32:15; Joee 3:1; Joh. 7:38;

Ap. t. 2:17

4. niin että ne kasvavat kuin pajut ruohikossa vesipurojen äärellä.

Ps. 1:3;

Jer. 17:8

5. Tämä sanoo: "Minä olen HERRAN oma", toinen nimittää itseään Jaakobin nimellä, joku piirtää käteensä: "HERRAN oma" ja ottaa Israelin kunnianimekseen.

Vain Herra on Jumala

6. Näin sanoo HERRA, Israelin kunigas, ja sen lunastaja, HERRA Sebaot: Minä olen ensimmäinen ja minä olen viimeinen, ei ole muuta Jumalaa kuin

40 44:2. Nimi Jaakob, hepr. *Jaakov* viittaa petollisuuteen, *Jesurun* oikeamielisyyteen.

minä.

Jes. 41:4,45:5,14,21,48:12; Ilm. 1:17,22:13

7. Kuka on minun kaltaiseni? Ilmoittautukoon minulle, selittäköön ja osoittakoon sen. Kertokoon kaiken siitä lähtien, kun minä perustin muinaisaikojen kansan. Ilmoittakoon hän myös tulevat asiat, mitä on tapahtuva.

Jes. 41:22,23,43:9

8. Älkää säikkykö, älkää pelätkö. Enkö minä aikoja sitten antanut sinun ne kuulla ja ilmoittanut sinulle. Te olette minun todistajani: onko muuta Jumalaa kuin minä? Ei ole muuta pelastuskalliota, minä en toista tiedä.

5. Moos. 4:35,32:39; Jes. 43:10,12

Epäjumalat ja niiden tekijät

9. Kaikki jumalankuvien tekijät ovat tyhjänpäiväisiä, eivätkä nuo heidän hienot tuotteensa mitään auta. Niiden palvojat⁴¹ eivät näe eivätkä ymmärrä mitään, ja niin he joutuvat häpeään.

Ps. 115:4–8,135:15

10. Kuka tahansa muovaakin jumalan ja valaa kuvan, se ei mitään auta.

11. Katso, kaikki niiden seuraajat joutuvat häpeään; sepäthän ovat vain ihmisiä. Tulkoot kaikki koolle ja astukoot esiin: he kauhistuvat ja joutuvat häpeään!

12. Rautaseppä ottaa työkalun ja tekee työtä hiilten hehkussa, muovaillee kuvaa vasaroilla ja muotoilee sitä käsivartensa voimalla. Nälkäkin tulee ja voimat ehtyvät; hän ei saa vettä juodakseen, ja hän näantyy.

13. Puuseppä jännittää mittanuoran, piirtää hahmon punaliidulla, vuolee kovertimella, mittaillee harpilla ja tekee miehen kuvan, kauniin ihmishahmon huoneeseen asumaan.

Jes. 40:19,41:7; Ap. t. 19:24

14. Ihminen kaataa tarpeisiinsa setripuita, ottaa rautatammen tai tammen, jonka hän on kasvattanut vahvaksi metsän puiden seassa. Hän istuttaa lehtikuusen, ja sade kasvattaa sen suureksi.

15. Ne ovat ihmisellä polttopuina. Hän lämmittää niillä, sytyttää uunin ja paistaa leipää. Vieläpä hän veistää niistä jumalan ja kumartaa sitä, tekee jumalankuvan ja heittäytyy maahan sen eteen.

16. Osan puusta hän polttaa tuleessa, tulen ääressä hän syö lihaa. Hän pais-taa paistin ja syö itsensä kylläiseksi. Hän myös lämmittelee ja sanoo: ”Hyvä, minun on lämmin, minä näen tulen.”

17. Lopusta hän tekee jumalan, jumalankuvan, jonka eteen hän kumartuu maahan, jota hän palvoo ja jota hän rukoilee sanoen: ”Pelasta minut, sillä sinä olet minun jumalani.”

18. Eivät he tajua eivätkä ymmärrä, sillä heidän silmänsä ovat suljetut, niin etteivät he näe, samoin heidän sydämensä, niin etteivät he käsitä.

19. Eivät he ota opikseen, ei ole heillä järkeä eikä ymmärrystä, että sanoisivat: ”Osan siitä poltin tuleessa, pais-toin sen hiilillä leipää, kypsytin lihaa ja söin. Tekisinkö lopusta iljetyksen, heittäytysinkö maahan puupölkyn eteen!”

20. Joka seuraa sitä, mikä on tuhkaa, hänen petetty sydämensä vie hänet harhaan. Ei hän voi pelastaa sieluaan eikä sanoa: ”Tämähan on valhetta, mikä on oikeassa kädessäni.”

Herra lunastaa Israelin

21. Muista tämä, Jaakob, sinä, Israel, sillä sinä olet minun palvelijani. Minä olen sinut muovannut, sinä olet minun palvelijani. En minä sinua unohda, Israel.

Jes. 43:1

22. Minä pyyhin pois sinun rikkomuksesi kuin pilven, sinun syntisi kuin sumun. Palaa minun luokseni, sillä minä olen sinut lunastanut.

Jes. 43:25

23. Huutakaa riemusta, taivaat, sillä HERRA on tämän tehnyt. Huutakaa, maan syvyedet, puhjetkaa riemuhuutoihin, vuoret, sinä, metsä, ja kaikki sinun puusi! HERRA on lunastanut Jaakobin, hän kirkastaa itsensä Israelissa.

Jes. 49:13

41 44:9. Kirj.: ”todistajat”, so. ne jotka kannattavat epäjumalia ja puhuvat niiden puolesta.

24. Näin sanoo HERRA, sinun lunastajasi, joka muovasi sinut jo kohdussa: Minä olen HERRA, minä olen tehnyt kaiken. Yksinäni minä pingotin taivaan auki, levitin maan paikoilleen – kuka oli minun kanssani? Job 9:8;

Ps. 104:2,115:3,135:6; Jes. 40:22

25. Minä teen tyhjäksi lavertelijoiden ennusmerkit, teen taikurit narreiksi. Viisaat minä pakotan perääntymään ja muutan heidän tietonsa typeryydeksi. Jes. 29:14; 1. Kor. 1:19

26. Mutta palvelijani sanan minä toteutan ja panen täytäntöön sanansaattajieni neuvon. Minä sanon Jerusalemmille: ”Sinussa asuttakoon” ja Juudan kaupungeille: ”Teidät rakennettakoon!” Sen rauniot minä rakennan jälleen.

27. Minä sanon syvyydelle: ”Kuivu! Minä kuivatan sinun virtasi.” Jes. 43:16

28. Minä sanon Koorekselle⁴²: ”Minun paimeneni.” Hän toteuttaa kaiken, mitä minä tahdon, hän sanoo Jerusalemmille: ”Sinut rakennettakoon” ja temppelille: ”Laskettakoon sinun perustuksesi.” 2. Aik. 36:23; Esra 1:2,5:13

45. LUKU

Koores Jumalan palvelijana

1. Näin sanoo HERRA voidellulleen Koorekselle, jonka oikeaan käteen minä olen tarttunut alistaakseni kansat hänen edessään ja irrottaakseni vyöt kuninkaitten kupeilta, avatakseni ovet hänen edessään, niin etteivät portit sulkeudu: Esra 1:1

2. Minä kuljen sinun edelläsi ja tasoitat vuorimaat. Minä murren vaskiovet ja lyön rikki rautasalvat.

3. Minä annan sinulle aarteet pimeän peitosta, kalleudet kätköistään, jotta tietäisit, että minä, HERRA olen sinut nimeltä kutsunut, minä, Israelin Jumala.

4. Palvelijani Jaakobin ja valittuni Israelin tähden minä kutsuin sinut nimeltä ja annoin sinulle kunnianimen, vaikka sinä et minua tuntenut.

5. Minä olen HERRA, eikä toista ole, ei ole muuta Jumalaa kuin minä. Minä vyötän sinut, vaikka sinä et minua tunne, 5. Moos. 4:35; Jes. 43:10,44:6,46:9

6. jotta auringon nousun maista sen laskun sijoille asti tiedettäisiin, ettei ole ketään muuta kuin minä. Minä olen HERRA, eikä toista ole,

7. minä, joka teen valon ja luon pimeyden, joka tuotan onnen ja luon onnettomuuden. Minä, HERRA, teen kaiken tämän. Jes. 31:2

8. Pisaroikaa, te taivaat, ylhäältä, vuotakoot pilvet vanhurskautta. Avautukoon maa ja kantakoon pelastuksen hedelmää, versokoon se myös vanhurskautta. Minä, HERRA, olen sen luonut. Ps. 85:12; Hoos. 10:12

9. Voi sitä, joka riitelee luojaansa vastaan, saviastia saviastioiden joukossa! Sanooko savi muovaajalleen: ”Mitä sinä pystyt tekemään? Sinun työsi on kädettömän työtä!” Jes. 29:16; Room. 9:20

10. Voi sitä, joka sanoo isälle: ”Mikä sinä olet siirtämään?” ja äidille: ”Mikä sinä olet synnyttämään?”

11. Näin sanoo HERRA, Israelin Pyhä, sen Luoja: Tekö haluatte kysyä minulta tulevia asioita lapsistani ja määrätä minun käteni töistä?

12. Minä olen tehnyt maan ja luonut ihmisen maan päälle. Minun käteni levittivät taivaan auki, minä annoin käskyni kaikille sen joukoille.

Jes. 40:22,42:5,44:24

13. Minä herätin tuon miehen vanhurskaudessa. Minä tasoitan kaikki hänen tiensä, ja hän rakentaa minun kaupunkini ja päästää pakkosiirtolaiseni lähtemään vaatimatta maksua tai lahjusta. Jes. 44:28

Herra on salattu Jumala

14. Näin sanoo HERRA: Egyptin väkivallan tulos ja Kuusin⁴³ kauppavoitto sekä sebalaiset, kookkaat miehet, tulevat luoksesi, sinun omiksesi. Sinun perässäsi he kulkevat, astuvat kahleissa, sinua he kumartavat, sinua rukoilevat:

43 45:14. Kuusin valtakunnan keskus oli nykyisen Sudanin alueella.

42 44:28. Persian kuningas (559–529 eKr.), jonka nimi tunnetaan parhaiten kreikkalaisessa muodossa Kyros.

”Ainoastaan sinun keskuudessasi on Jumala, ei ole toista, ei ole muuta Jumalaa.” Jes. 43:3

15. Totisesti, sinä olet Jumala, joka salaa itsensä, sinä Israelin Jumala, sinä Pelastaja. Job 11:7; Room. 11:33

16. Häpeään he joutuvat kaikki, pilkan kohteiksi. Pilkattuina kulkevat, nuo kuvien tekijät. Jes. 42:17,44:9

17. Mutta HERRA pelastaa Israelin iankaikkisella pelastuksella. Te ette joudu häpeään ettekä pilkattaviksi, ette ikinä, ikuisuuksien ikuisuuksiin saakka.

Herran eteen on kaikkien tultava

18. Näin sanoo Herra, joka on luonut taivaat: Hän on Jumala, joka on muovannut maan ja tehnyt sen, hän on asettanut sen lujasti paikoilleen. Ei hän sitä autioksi luonut, asuttavaksi hän sen valmisti. Hän sanoo: ”Minä olen HERRA, eikä toista ole.”

19. En ole puhunut salassa, en pimeässä maankolkassa. En ole sanonut Jaakobin siemenelle: etsikää minua tyhjyydestä. Minä, HERRA, puhun vanhurskautta, ilmoitan, mikä on oikein.

20. Kokootukaa ja tulkaa tänne, asutukaa esiin kaikki, te kansoista eloon jääneet. Eivät ne mitään ymmärrä ne, jotka kantavat puisia jumalankuviaan ja rukoilevat jumalaa, joka ei voi pelastaa. Tuom. 10:14; Jes. 44:18,46:7

21. Ilmoittakaa ja tuokaa esiin – neuvotelkoot keskenään – kuka on tämän julistanut jo muinaisina aikoina, ilmoittanut aikojen sitten. Enkö minä, HERRA! Minun lisäkseni ei ole yhtäkään Jumalaa, ei ketään vanhurskasta Jumalaa ja pelastajaa. Ei ole muuta Jumalaa kuin minä. Jes. 41:22,43:11

22. Kääntykää minun puoleeni ja antakaa pelastaa itsenne, kaikki te maan ääret, sillä minä olen Jumala, eikä toista ole.

23. Minä olen vannonut itseni kautta, minun suustani on lähtenyt totuus, peruuttamaton sana: Minun edessäni on kaikkien polvien notkistuttava, minulle pitää jokaisen kielen vannonaa valansa. Jes. 19:18; Room. 14:11; Fil. 2:9

24. He sanovat minusta: ”Ainoastaan HERRASSA on vanhurskaus ja voima.” Hänen luokseen tulevat häveten kaikki, jotka ovat palaneet vihasta häntä vastaan. Jes. 41:11

25. HERRASSA tulee vanhurskaaksi ja hänestä kerskaa koko Israelin heimo. Ap. t. 13:39

46. LUKU

Ero Jumalan ja epäjumalien välillä

1. Beel vaipuu polvilleen, Nebo⁴⁴ taipuu kumaraan. Heidän kuvansa joutuvat vetoeläinten ja kuormajuhien selkään. Mitä te kulkueessa kannoitte, se säilytetään kuormaksi uupuneille.

2. He taipuvat, he vaipuvat molemmat. He eivät voi pelastaa kuormaa, ja itse he vaeltavat vankeuteen.

3. Kuulkaa minua, Jaakobin heimo, te Israelin heimon koko jäännös, te, joita on pitänyt kantaa äidinkohdusta asti, nostaat äidinhelmasta alkaen.

2. Moos. 19:4; 5. Moos. 1:31; Jes. 63:9

4. Vanhuuteenne asti minä olen sama, vielä harmaantuneinkin minä teitä kannan. Niin minä olen tehnyt, ja vastedeskin minä nostan, minä kannan ja pelastan.

5. Keneen te minua vertaatte, kenen rinnalle minut asetatte, kenen kaltaisenä pidätte minua, että hän olisi minun vertaiseni? Jes. 40:18,25

6. Nuo kaatavat kultaa kukkarosta ja punnitsevat hopeaa vaa’alla. He palkkaavat kultasepän, ja hän tekee siitä jumalan, jonka eteen he kumartuvat ja jota he palvovat. Tuom. 17:4; Jes. 40:19

7. He nostavat sen olalleen, kantavat sitä ja asettavat sen paikoilleen, ja siinä se seisoo, paikaltaan se ei liikahtaa. Sitä huudetaan avuksi, mutta se ei vastaa, hädästä se ei pelasta.

Varoitus luopioille ja kovasydämisille

8. Muistakaa tämä ja olkaa lujia. Pankaa tämä mieleenne, te luopiot.

44 46:1. Beel (Marduk) ja Nebo (Nabu) olivat Baabelin epäjumalia.

9. Muistakaa entisiä tapahtumia ikiajoista asti: minä olen Jumala, eikä toista ole. Minä olen Jumala, eikä ole minun vertaistani. Jes. 45:5

10. Minä ilmoitan alusta asti, mitä on tuleva, ammoisia aikoja ennen, mitä ei vielä ole tapahtunut. Näin sanon: Minun päätökseni pysyy. Kaiken, mitä tahdon, minä teen.

11. Minä olen kutsunut idästä petolinnun, kaukaisesta maasta miehen, joka toteuttaa päätökseni. Minkä olen puhunut, sen minä myös toteutan, mitä olen suunnitellut, sen minä myös teen.

12. Kuulkaa minua, te sydämeltänne pöyhkeät, te, jotka olette kaukana vanhurskaudesta.

13. Minä olen antanut vanhurskauteni lähestyä, se ei ole kaukana. Ei viivy pelastus, jonka minä tuon. Siionille minä annan pelastuksen, Israelille kirkkauteeni. Jes. 56:1,62:1

47. LUKU

Ylpeän Baabelin nöyryyty

1. Astu alas, istu tomuun, sinä neitsyt, tytär Baabel. Istu maahan istuinta vailla, sinä Kaldean tytär. Ei sinua enää kutsuta hienoksi ja hemmotelluksi. Jes. 26:5

2. Tartu käsikiviin ja jauha jauhoja. Riisu huntusi, kohota helmasi ja paljasta sääresi, kahlaa virtojen poikki.

3. Häpysi paljastuu, häpeäsi näkyy; minä kosten enkä säästä ketään. Jes. 3:17; Naah.3:5

4. Meidän lunastajamme nimi on HERRA Sebaot, Israelin Pyhä.

5. Istu ääneti, väisty pimeään, sinä Kaldean tytär. Ei sinua enää kutsuta valtakuntien valtiattareksi.

6. Minä vihastuin kansaani, annoin häväistä perintöösani, annoin heidät sinun käsiisi. Sinä et osoittanut sääliä heitä kohtaan, vanhuksellekin teit ikeesi kovin raskaaksi.

7. Sinä sanoit: "Minä olen valtiatar ikuisesti." Sen vuoksi et ottanut näitä asioita sydämellesi, et ajatellut loppua. Ilm. 18:7

8. Mutta nyt kuule tämä, sinä, joka elät nautinnoissa, joka istut muka turvassa ja sanot sydämessäsi: "Minä, eikä ketään muuta! Minä en tule istumaan leskenä enkä kokemaan lapsien menettämistä." Sef. 2:15

9. Kuitenkin nämä molemmat tulevat sinun osaksesi yhtäkkiä, samana päivänä: lapsettomuus ja leskeys täysin määrin. Ne kohtaavat sinua taikojesi paljoudesta, loitsujesi suuresta voimasta huolimatta. Ilm. 18:8

10. Sinä teit rohkeasti pahaa, sinä sanoit: "Ei kukaan minua näe." Sinun viisautesi ja tietosi eksyttivät sinut, ja niin sinä sanoit sydämessäsi: "Minä, eikä ketään muuta!"

11. Sen tähden sinua kohtaa onnettomuus, jota et osaa manata pois. Sinut yllättää tuho, jota et kykene torjumaan. Äkkiä sinua kohtaa perikato, jota et aavistanut.

Baabelin voimattomuus

12. Astu toki esiin loitsuinesi ja paljoinne taikoinesi, joilla olet vaivannut itseäsi nuoruudestasi asti. Ehkä hyvinkin saat avun, ehkä herätät pelkoa.

13. Sinä olet väsyttänyt itsesi paljon neuvottelullasi. Astukoot nyt esiin ja auttakoot sinua nuo taivaan mittaat, tähtien tähyilijät, jotka kuu kuulta ilmoittavat, mitä sinulle tapahtuu.

14. Katso, he ovat kuin olkia. Tuli polttaa heidät; eivät he voi pelastaa itseään sen liekistä. Se ei ole hiillos, jonka luona lämmitellään, eikä valkea, jonka ääressä istuskellaan.

15. Näin käy niiden, joiden kanssa olet itsesi väsyttänyt ja käynyt kaupaa nuoruudestasi asti: he harhailevat kukin suunnalleen, kukaan ei sinua pelasta.

48. LUKU

Herra on puhunut ja puhuu yhä kansalleen

1. Kuulkaa tämä, Jaakobin heimo, te, joita kutsutaan Israelin nimellä ja jotka olette Juudan lähteestä, te, jotka vannotte HERRAN nimeen ja tunnustatte

Israelin Jumalan, mutta ette totuudessa ettekä vanhurskaudessa: Jer. 4:2

2. Teitähän kutsutaan pyhän kaupungin mukaan, te pidätte tukenanne Israelin Jumalaa, jonka nimi on HERRA Sebaot.

3. Entiset asiat minä ilmoitin kauan sitten, minun suustani ne ovat lähteneet, ja minä olen ne julki julistanut. Yhtäkkiä minä toteutin ne, ja ne tapahtuivat.

4. Minä tiesin, että sinä olet paatunut, että sinun niskajänteesi on rautaa ja otsasi vaskea. 2. Moos. 32:9,33:5; Hes. 2:4

5. Siksi minä ilmoitin nämä asiat sinulle jo kauan sitten, annoin sinun kuulla niistä, ennen kuin ne tapahtuivat, ettet sanoisi: ”Jumalankuvani on ne tehnyt, veistetty kuvani ja valettu kuvani on niin säätänyt.”

6. Sinä olet kuullut sen kaiken. Etkö myönnä sitä? Tästä lähtien minä annan sinun kuulla uusia asioita, salatuja, joita et ole tiennyt.

7. Ne on luotu nyt eikä aikoja sitten. Ennen tätä päivää et ole niistä kuullut, ettet voisi sanoa: ”Johan minä ne tiedän!”

8. Et ole niistä kuullut etkä tiennyt, ei ole korvasi ollut niille aikaisemmin avoin. Minähän tiesin, että sinä olet aivan uskonon, rikkojaksi kutsuttu äidin kohdusta asti.

Herra on pitkämielinen nimensä tähden

9. Oman nimeni tähden minä olen pitkämielinen, ylistykseni tähden minä hillitsen vihani, etten sinua tuhoaisi.

10. Katso, minä olen sulattanut sinua hopeaa saamatta, minä olen koetellut sinua ahdingon ajossa. Sananl. 17:3

11. Itseni, itseni tähden minä sen teen, sillä kuinka onkaan nimeäni häväisty. Kunniaani en toiselle anna. Jes. 42:8

12. Kuule minua, Jaakob, ja sinä, Israel, jonka olen kutsunut: Minä olen aina sama, minä olen ensimmäinen ja myös viimeinen.

Jes. 41:4,43:10,3,44:6,46:4; Ilm. 1:17,22:13

13. Minun käteni on perustanut maan, minun oikea käteni on levittänyt taivaan auki. Minä kutsun niitä, ja siinä ne ovat. Ps. 33:9; Jes. 44:24; Hepr. 1:10

Koores kukistaa Baabelin

14. Kokoontukaa kaikki ja kuulkaa: Kuka niistä muista on ilmoittanut, että hän, jota HERRA rakastaa, tekee Baabelille hänen tahtonsa mukaan ja on hänen käsivartenaan kaldealaisia vastaan? Jes. 41:22,26; 44:28

15. Minä, minä olen puhunut, minä olen hänet kutsunut, olen tuonut hänet esiin, ja hän on menestynyt teillään.

16. Tulkaa lähelleni, kuulkaa tämä: Alun alkaenkaan en ole puhunut salasaa. Kun nämä tapahtuivat, minä olin jo siellä. Ja nyt Herra, HERRA, on lähettänyt minut ja myös oman Henkensä. Jes. 45:19

Paetkaa Baabelista

17. Näin sanoo HERRA, sinun lunastajasi, Israelin Pyhä: Minä olen HERRA, sinun Jumalasi, joka opetan sinulle, mikä on hyödyllistä, johdatan sinua tiellä, jota kuljet. Ps. 25:12,32:8

18. Jospa kuulisit minun käskyjäni! Silloin rauhasi olisi kuin virta ja vanhurskautesi kuin meren aallot,

19. sinun jälkeläisiäsi olisi kuin hiekkaa, sinun kohtusi versoja kuin hiekanjyviä. Heidän nimensä ei häviäisi eikä katoaisi minun kasvojeni edestä. 1. Moos. 22:17,28:14

20. Lähtekää Baabelista, paetkaa Kaldeasta, ilmoittakaa riemuhuudoin, kuuluttakaa tämä, viekää tieto siitä maan ääriin asti, sanokaa: ”HERRA on lunastanut palvelijansa Jaakobin.” Jes. 52:11; Jer. 50:8,51:6; Ilm. 18:4

21. Eivät he janoa kärsineet, kun hän kuljetti heitä autioilla seuduilla. Veden hän sai vuotamaan heille kalliosta; hän halkaisi kallion, ja vedet virtasivat. 2. Moos. 17:6; 4. Moos. 20:11; Ps. 78:15; 1. Kor. 10:4

22. Jumalattomilla ei ole rauhaa, sanoo HERRA. Jes. 57:21

HERRA PELASTAA ISRAELIN SYNNISTÄ

49. LUKU

Herran palvelijan kutsuminen

1. Kuulkaa minua, te meren saaret, ja tarkatkaa, kaukaiset kansat! HERRA on kutsunut minut äitini kohdusta asti, hän mainitsi nimeni, kun vielä olin äitini kehossa. Jer. 1:5; Matt. 1:20; Luuk. 1:31

2. Hän teki suuni terävän miekan kaltaiseksi, kätki minut kätensä varjoon. Hän teki minusta hiotun nuolen, talletti minut viineensä. Hepr. 4:12; Ilm. 1:16,2:12,16,19:15

3. Ja hän sanoi minulle: "Sinä olet minun palvelijani, Israel, jossa osoitan kirkkauteni." Jes. 41:9

4. Mutta minä sanoin: "Tyhjän vuoksi olen väsyttänyt itseni, kuluttanut voimani turhaan ja tyhjään. Kuitenkin on oikeuteni HERRAN huomassa, palkkani Jumalan luona."

5. Ja nyt sanoo HERRA, hän, joka äitini kohdusta asti on valmistanut minut palvelijakseen palauttamaan Jaakobin hänen luokseen, niin että Israel kootaisiin hänen omakseen – minä olen arvokas HERRAN silmissä, Jumalani on tullut voimakseni.

6. Näin sanoo HERRA: Liian vähän on sinulle, että olet palvelijani ja palautat ennalleen Jaakobin sukukunnat ja tuot takaisin Israelin varjeltuneet. Minä asetan sinut valoksi pakanoille, ja niin minulta tulee pelastus maan ääriin asti. Jes. 42:6,45:22,60:3; Luuk. 1:79,2:32

Israelin ihmeellinen pelastus

7. Näin sanoo Herra, Israelin lunastaja, Israelin Pyhä, syvästi halveksitulle, kansojen inhoamalle valtiaitten orjalle: Kuninkaata saavat nähdä sen, he nousevat seisomaan, ruhtinaat kumartuvat maahan Herran tähden, joka on uskollinen, Israelin Pyhän tähden, joka on sinut valinnut. Jes. 52:14–15,53:3

8. Näin sanoo HERRA: Otollisena aikana olen sinulle vastannut ja pelastuksen päivänä sinua auttanut. Minä olen sinut valmistanut ja teen sinusta

liiton kansan. Sinä palautat maan ennalleen, jaat hävitetyt perintöosat, Jes. 42:6; 2. Kor. 6:2

9. sanot vangituille: "Astukaa ulos!" ja pimeässä oleville: "Tulkaa valoon!" Teiden varsilta he löytävät ravintonsa, kaikki paljaat kukkulat ovat heillä laidunpaikkoina. Jes. 61:1

10. Ei heidän tule nälkä eikä jano, ei ahdistaa heitä aavikon helle eikä aurin gon paahde, sillä heidän armahtajansa johdattaa heitä ja vie heidät vesilähteille. Ps. 121:6; Jes. 43:20; Ilm. 7:16

11. Kaikille vuorilleni minä teen teitä, minun valtatieni kulkevat korkealla.

12. Tässä he tulevat, he tulevat kaukaa: nuo pohjoisesta, nuo lännestä, nuo siiniläisten⁴⁵ maasta!

Jes. 43:6,60:4

13. Riemuitkaa, taivaat, iloitse, maa! Puhjetkaa riemuhuutoon, te vuoret, sillä Herra lohduttaa kansaansa ja armahtaa kurjiaan! Jes. 44:23

Herra ei unohda Siionia

14. Mutta Siion sanoo: "HERRA on minut hylännyt, Herra on minut unohtanut." Jes. 40:27

15. Unohtaako nainen rintalapsensa, niin ettei hän armahda kohtunsa poikaa? Ja vaikka hän unohtaisikin, minä en sinua unohda.

16. Katso, kämmeniini olen sinut piirtänyt; sinun muurisi ovat aina minun edessäni.

17. Sinun lapsesi tulevat rientäen, mutta repijäsi ja raastajasi lähtevät luotasi pois.

18. Nosta katseesi, katso ympärillesi: lapsesi kokoontuvat, he kaikki tulevat sinun luoksesi. Niin totta kuin minä elän, sanoo HERRA, sinä puuet heidät kaikki ylesi kuin koristen ja sidot heidät vyöllesi niin kuin morsian vyönsä. Jes. 60:4

19. Sinun rauniosi, autiot paikkasi ja hävitetty maasi käy silloin ahtaaksi asukkaiden paljoudesta, ja kaukana ovat ne, jotka sinua ennen ahmivat.

⁴⁵ 49:12. Myöhemmässä hepreassa sana tarkoittaa kiinalaisia.

20. Sinulta pois otetut lapsesi sanoivat vielä korviesi kuullen: ”Paikka on minulle ahdas, siirry vähän, että minäkin voin asettua asumaan.” Jes. 54:1

21. Silloin sinä sanot sydämessäsi: ”Kuka on nämä minulle synnyttänyt? Minä olin menettänyt lapseni ja olin hedelmätön, olin karkotettu ja syrjään sysätty. Kuka on heidät kasvattanut? Minuthan oli jätetty yksin. Missä nämä silloin olivat?”

22. Näin sanoo Herra, HERRA: Katso, minä nostan käteni kansakuntien puoleen, kohotan lippuni kansoja kohti. He tuovat sinun poikasi sylissänsä ja kantavat tyttäriäsi olallaan. Jes. 13:2,62:10

23. Kuninkaista tulee sinulle lastenhoitajat, heidän ruhtinattaristaan imetäjät. He kumartuvat sinun edessäsi kasvoilleen maahan ja nuolevat tomun jaloistasi. Silloin sinä tiedät, että minä olen HERRA ja että ne, jotka minua odottavat, eivät joudu häpeään. Ps. 25:3; Jes. 60:14,16

24. Voidaanko sankarilta viedä saalis tai riistää vangit voittajalta⁴⁶? Luuk. 11:21,22

25. Totisesti, näin sanoo HERRA: Vangit viedään sankarilta ja saalis riistetään väkivallan mieheltä. Minä taistelen sitä vastaan, joka hyökkää kimppuusi, ja minä pelastan sinun lapsesi.

26. Minä syötän sinun sortajillesi heidän omaa lihaansa, he juopuvat omasta verestään kuin rypäleen mehusta. Kaikki liha saa tietää, että minä, HERRA, olen sinun pelastajasi, että Jaakobin Väkevä on sinun lunastajasi.

50. LUKU

Siionin syyllisyys

1. Näin sanoo HERRA: Missä on äitinne erokirja, jolla olisin ajanut hänet pois? Tai kuka on minun velkojani, jolle olisin teidät myynyt? Pahojen tekojenne tähden teidät on myyty, rikkomus-tenne tähden on äitinne ajettu pois.

5. Moos. 24:1–4; Jer. 3:8

2. Miksi ei ollut ketään, kun minä tulin, miksi kukaan ei vastannut, kun minä kutsuin? Onko käteni todella liian lyhyt vapauttamaan, eikö minulla ole voimaa pelastaa? Minä kuivaan meren nuhtelullani, minä teen virrat autiomaaksi, niin että niiden kalat mätänevät. Veden puutteessa ne kuolevat janoon. 2. Moos. 14:21; 4. Moos. 14:23; Joos. 3:5,16; Jes. 59:1

3. Minä puen taivaat mustiin ja verhoan ne säkkipukuun. 2. Moos. 10:22; Jes. 13:10; Ilm. 6:12

Herran palvelijan kärsivällisyys

4. Herra, HERRA on antanut minulle opetuslasten kielen, niin että voin sanalla virvoittaa väsynyttä. Hän herättää korvani aamu aamulta, niin että kuulen opetuslasten tavoin.

5. Herra, HERRA on avannut minun korvani, enkä minä niskoittelut, en vetäytynyt pois. Ps. 40:7; Joh. 14:31; Fil. 2:8

6. Selkäni annoin lyötäväksi, poskieni parran revittäväksi, kasvojani en peittänyt pilkalta ja syljeltä. Matt. 26:67,27:30; Mark. 14:65,15:19

7. Herra, HERRA auttaa minua, sen tähden ei pilkka minuun koskenut. Minä tein kasvoni koviksi kuin piikivi, sillä minä tiedän, etten joudu häpeään.

8. Lähellä on hän, joka julistaa minut syyttömäksi; kuka voi käydä oikeutta minun kanssani! Astukaamme yhdessä esiin. Kuka on minun vastapuoleni? Tulkoon hän tänne! Room. 8:33

9. Katso, Herra, HERRA auttaa minua, kuka voi tuomita minut syylliseksi? Kaikki he hajoavat kuin vaate, koi syö heidät. Ps. 102:27; Jes. 51:6,8

10. Kuka teistä pelkää HERRAA ja kuulee hänen palvelijansa ääntä? Se, joka vaelttaa pimeydessä ja valoa vailla, luottakoon HERRAN nimeen ja turvautukoon Jumalaansa.

11. Mutta te kaikki, jotka sytytätte tulta, te palavilla nuolilla varustautuneet, syösykää oman tulenne liekkeihin, sytyttämienne palaviin nuoliin. Minun kädestäni tämä teille tulee; tuskan paikassa te joudutte virumaan.

⁴⁶ 49:24. Kirj.: ”vanhurskas”, ”oikeassa oleva”.

51. LUKU

Herra lohduttaa Siionia

1. Kuulkaa minua, te jotka pyritte vanhurskauteen, te, jotka etsitte HERRAA. Katsokaa kalliota, josta teidät on lohkaistu, ja kaivosaukkoa, josta teidät on louhittu.

2. Katsokaa Abrahamia, isäänne, ja Saaraa, joka teidät synnytti. Hän oli vain yksi ainoa, kun minä hänet kutsuin, mutta minä siunasin hänet ja enensin hänet.

1. Moos. 12:1,17:5;
Joos. 24:3; Hes. 33:24

3. HERRA lohduttaa Siionia, hän lohduttaa kaikki sen rauniot. Hän tekee sen autiomaasta kuin Eedenin ja sen aromaasta kuin HERRAN puutarhan. Siellä on oleva riemu ja ilo, kiitoksen ja ylistyslaulun ääni.

Jes. 61:1–3

4. Kuuntele minua, kansani, kuule minua, kansakuntani, sillä minusta on lähtöisin laki, ja minä säädän oikeuteni valoksi kansoille.

Jes. 2:3

5. Lähellä on minun vanhurskauteni, minun apuni on matkalla, minun käsivarteni tuomitsevat kansoja. Menersaaret odottavat minua ja panevat toivonsa minun käsivarteeni.

Jes. 42:4

6. Nostakaa silmäanne taivasta kohti ja katsokaa maata, joka on alhaalla, sillä taivaat hajoavat kuin savu, maa kuluu pois kuin vaate ja sen asukkaat kuolevat kuin hyttyset. Mutta minun pelastukseni pysyy ikuisesti, eikä minun vanhurskauteni kukistu.

Ps. 102:27;
Luuk. 21:33

7. Kuulkaa minua, te, jotka tunnette vanhurskauden, kansa, jonka sydämessä on minun lakini: älkää pelätkö ihmisten pilkkaa, älkää säikkykö heidän herjauksiaan.

Jes. 50:7; Matt. 5:11,12

8. Sillä koi syö heidät kuin vaateen, toukka syö heidät kuin villan, mutta minun vanhurskauteni pysyy ikuisesti, minun pelastukseni polvesta polveen.

Jes. 50:9

Herran väkevä käsivarsi

9. Herää, herää, pukeudu voimaan, sinä HERRAN käsivarsi! Herää niin kuin menneinä päivinä, muinaisten suku-

polvien aikana. Etkö juuri sinä lyönyt kuoliaaksi Rahabin⁴⁷, lävistänyt lohikäärmeen?

2. Moos. 14:27,15:7,10;
Ps. 89:11; Jes. 27:1,30:7

10. Etkö juuri sinä kuivannut meren, suuren syvyyden vedet, sinä, joka teit meren syvänteet tieksi, jotta lunastetut voivat kulkea yli?

2. Moos. 14:22; Jes. 43:16

11. HERRAN vapaiksi lunastamat palaavat, he tulevat Siioniin riemuhuudoin, päänsä päällä iankaikkinen ilo. Riemu ja ilo saavuttavat heidät, mutta murhe ja huokaus pakenevat.

Jes. 35:10; Ilm. 21:4

12. Minä, minä olen teidän lohduttajanne. Mikä olet sinä, joka pelkää kuolevaista ihmistä, ihmislasta, jonka käy kuin ruohon.

Jes. 40:6,7; 1. Piet. 1:24

13. ja onohdat HERRAN, joka on sinut tehnyt, joka on levittänyt taivaan auki ja laskenut maan perustukset, sinä joka vapiset aina ja kaiket päivät sortajan vihan edessä, kun hän tähtää jousellaan tuhotakseen? Mutta missä on sortajan viha?

Jes. 40:23,24

14. Pian päästetään kumarainen vanki vapaaksi. Ei hän vankikuoppaan kuole, eikä häneltä leipää puutu.

15. Minä olen HERRA, sinun Jumalasi, joka liikutan meren, niin että sen aallot pauhaavat. Minun nimeni on HERRA Sebaot.

Jer. 31:35

16. Minä olen pannut sanani sinun suuhusi, olen katkenyt sinut käteni varjoon. Minä levitin taivaan auki ja perustin maan ja sanon Siionille: "Sinä olet minun kansani."

5. Moos. 18:18; Jes. 49:2; Jer. 1:9

Herra ottaa pois vihansa maljan

17. Herää, herää, nouse, Jerusalem, sinä, joka olet juonut HERRAN kädestä hänen vihansa maljan. Horjuttavan maljan olet juonut, tyhjäksi särpinyt.

Ps. 60:5,75:9; Jes. 52:1

18. Ei yksikään kaikista hänen synnyttämistään lapsista ollut häntä taluttamassa, eikä kukaan kaikista hänen

⁴⁷ 51:9. Nimi Rahab, hepr. *Rahav* merkitsee 'ylimielisyys', 'röyhkeys'.

kasvattamistaan tarttunut hänen käteensä.

19. Kaksittain sinua kohtasivat – kukapa sinua surkuttelisi – tuho ja hävitys, nälkä ja miekka. Miten voisin sinua lohduttaa? Jes. 47:9

20. Tajuttomina makasivat poikasi jokaisessa kadun kulmassa, kuin antiloo-pit verkossa, HERRAN vihan satuttamina, Jumalasi rankaisemina. Valit. 2:11,19

21. Sen tähden kuule tätä, sinä pöllöinen, joka olet juopunut vaikka et viinistä.

22. Näin sanoo sinun Herrasi, HERRA, sinun Jumalasi, joka ajaa kansansa asian: Katso, minä otan pois sinun kädestäsi horjuttavan maljan, vihani pikarin, ei sinun enää tarvitse siitä juoda.

23. Minä panen sen kiusaajiesi käteen, niiden, jotka sanoivat sinulle: ”Kumarru maahan, me kuljemme ylitsesi”, ja niin sinä annoit selkäsi maankamaraksi, kulkijoille kaduksi.

Jes. 49:26; Sak. 12:2

52. LUKU

Ilosanoma Siionin pelastuksesta

1. Herää, herää, pukeudu voimaasi, Siion! Pukeudu juhlapukuusi, Jerusalemin, sinä pyhä kaupunki! Sillä ei koskaan enää astu sinun sisällesi ympärileikkaamaton eikä saastainen.

Jes. 51:17; Ilm. 21:27

2. Pudista tomu päältäsi, nouse ja istu istuimellesi, Jerusalemin! Irrota kahleet kaulastasi, vangittu tytär Siion!

3. Sillä näin sanoo HERRA: Ilmaiseksi teidät myytiin, rahatta teidät lunastetaan.

1. Piet. 1:18

4. Näin sanoo Herra, HERRA: Ensimmäinen minun kansani meni alas Egyptiin asukseen siellä muukalaisena, ja sitten Assur sortii sitä ilman mitään syytä.

1. Moos. 46:6; 2. Kun. 17:6

5. Mitä minulla on nyt täällä tekemistä, sanoo HERRA, kun minun kansani on viety pois ilmaiseksi? Sen valtiat huutavat herjauksia, sanoo HERRA, ja minun nimeäni pilkataan kaiken aikaa.

Hes. 36:20; Room. 2:24

6. Sen tähden minun kansani tulee sinä päivänä tuntemaan minun nimeni ja ymmärtämään, että minä olen se, joka sanon: ”Tässä minä olen.”

7. Kuinka suloiset ovat vuorilla ilosanoman tuojan jalat, hänen, joka julistaa rauhaa, ilmoittaa hyvän sanoman, julistaa pelastusta ja sanoo Siionille: ”Sinun Jumalasi on kuningas!” Ps. 96:10; Nah. 1:15; Room. 10:15

8. Kuule! Vartiomiehesi korottavat äänensä, kaikki he puhkeavat riemuhuutoihin, sillä he näkevät silmästä silmään, kuinka HERRA palaa Siioniin.

Jes. 62:6

9. Puhjetkaa riemuhuutoihin, kaikki Jerusalemin rauniot, sillä HERRA on antanut kansalleen lohdutuksen, hän on lunastanut Jerusalemin. Jes. 40:1

10. HERRA on paljastanut pyhän käsivartensa kaikkien kansojen nähden, ja kaikki maan ääret saavat nähdä meidän Jumalamme antaman pelastuksen.

Ps. 98:3; Jes. 53:1; Luuk. 3:6

11. Pois, pois! Lähtekää sieltä, älkää koskeko saastaiseen. Lähtekää sen keskeltä, puhdistautukaa, te HERRAN aseenkantajat. Jes. 48:20; 2. Kor. 6:17; Ilm. 18:4

12. Ei teidän tarvitse hädissänne lähteä, ei kulkea paeten, sillä HERRA kulkee teidän edellänne, Israelin Jumala seuraa suojananne.

2. Moos. 13:21; 5. Moos. 16:3; Jes. 58:8

13. Katso, minun palvelijani menestyy. Hän nousee ja kohoaa, hän on oleva hyvin korkea. Ap. t. 2:33; Fil. 2:9

14. Niin kuin monet kauhistuivat häntä – niin runneltu hän oli, hän ei enää näyttänyt ihmiseltä, hänen hahmonsia ei ollut ihmislasten hahmo – Ps. 22:7; Jes. 53:2,3

15. niin hän on saattava ihmetyksiin monet kansat, hänen tähtensä kuninkaikat sulkevat suunsa. Sillä mitä heille ei ole ikinä kerrottu, sen he saavat nähdä. Mitä he eivät ole kuulleet, sen he voivat havaita. Jes. 65:1; Room. 15:21

53. LUKU

Herran palvelijan kärsimys

1. Kuka uskoo meidän julistuksemme, kenelle HERRAN käsivarsit ilmoitetaan? Jes. 52:10; Joh. 12:38; Room. 10:16

2. Hän kasvoi Herran edessä kuin vesi, kuin juurivesi kuivasta maasta. Ei ollut hänellä komeutta eikä kauneutta. Me näimme hänet, mutta hänellä ei ollut hahmoa, johon olisimme mieltyneet. Jes. 11:1,52:14

3. Hän oli halveksittu ja ihmisten hylkäämä, kipujen mies ja sairauden tuttava, jota näkemästä kaikki kasvonsa peittivät, halveksittu, jota emme minäkään pitäneet. Ps. 22:7; Jes. 49:7,50:6; Mark. 9:12

4. Mutta totisesti, meidän sairautemme hän kantoi, meidän kipumme hän kärsi. Me pidimme häntä rangaistuna, Jumalan lyömänä ja vaivaamana, Matt. 8:17

5. mutta häntä haavoitettiin meidän rikkomustemme tähden, runneltiin meidän pahojen tekojemme tähden. Rangaistus oli hänen päällään, että meillä olisi rauha, ja hänen haavojaensa kautta meidät on parannettu. Room. 4:25; 1. Kor. 15:3; 1. Piet. 2:24

6. Kaikki me vaelsimme eksyksissä kuin lampaat, kukin meistä poikkiesi omalle tielleen. Mutta HERRA pani hänen päälleen kaikkien meidän syntivelkamme. Hes. 34:6; Sak. 10:2

7. Häntä piinattiin, ja hän alistui siihen eikä suutansa avannut. Kuin karitsa, joka viedään teurastettavaksi, kuin lammas, joka on ääneti keritsijöittensä edessä, ei hankään suutansa avannut. Matt. 26:63,27:14; Mark. 14:61; Joh. 1:29; Ap. t. 8:32

8. Sorrettuna ja tuomittuna hänet otettiin pois, mutta kuka hänen aikalaisistaan sitä ajatteli? Sillä hänet leikattiin pois elävien maasta, minun kansani rikkomusten tähden rangaistus kohtasi häntä. Ap. t. 8:33

9. Hänelle annettiin hauta jumalattomien joukossa, mutta rikkaan luo hän tuli kuoltuaan, sillä hän ei ollut tehnyt vääryyttä eikä hänen suussa ollut

petosta. Matt. 27:57; Joh. 8:46; 2. Kor. 5:21; 1. Piet. 2:22

10. HERRA näki hyväksi ruhjoa häntä, lyödä häntä kärsimyksellä. Jos sinä asetat hänen sielunsa vikauhriksi, hän saa nähdä jälkeläisiä ja elää kauan, ja HERRAN tahto toteutuu hänen kauttaan.

11. Sielunsa vaivan tähden hän saa nähdä työnsä hedelmän ja tulee ravituksi. Tuntemisensa kautta minun vanhurskas palvelijani vanhurskauttaa monet, ja hän kantoi heidän pahat tekonsa. Room. 5:19

12. Sen tähden minä annan hänelle osan suurten joukossa, ja väkevien kanssa hän jakaa saalista, sillä hän antoi sielunsa alttiiksi kuolemalle, ja hänet luettiin pahantekijöiden joukkoon. Hän kantoi monien synnit ja rukoili pahantekijöiden puolesta. Luuk. 22:37,23:34

54. LUKU

Siionin saama armo ja kunnia

1. Huuda riemusta, sinä hedelmätön, joka et ole synnyttänyt! Puhkea riemuhuutoon ja ilakoi sinä, jolla ei ole ollut synnytyskipuja! Sillä yksinäisellä naisella on enemmän lapsia kuin avio- vaimolla, sanoo HERRA. Jes. 49:20; Gal. 4:27

2. Laajenna telttasi ala, levitä majojesi seinäkankaat. Älä säästele! Pidennä telttaköytesi ja vahvista vaar- nasia! Room. 3:29

3. Sinä leviät oikealle ja vasemmalle, sinun jälkeläisesi ottavat omikseen kansat ja asuttavat autiot kaupungit.

4. Älä pelkää, sillä sinä et joudu häpeään. Älä ole häpeissäsi, sillä sinä et tule pettymään. Nuoruutesi häpeän sinä unohdat, leskeytesi häväistystä et enää muista,

5. sillä hän, joka sinut teki, on sinun aviomiehesi, HERRA Sebaot on hänen nimensä. Sinun lunastajasi on Israelin Pyhä; häntä kutsutaan kaiken maan Jumalaksi.

6. Sillä niin kuin hylätyn, syvästi murheellisen vaimon on HERRA sinut

kutsunut – nuoruusajan vaimon, jota on halveksittu – sanoo sinun Jumalasi.

7. Lyhyeksi hetkeksi minä sinut hylkäsin, mutta minä kokoan sinut jälleen suurella laupeudella. Ps. 30:6; Jes. 60:10

8. Ylitsevuotavassa vihassani minä peitin hetkeksi sinulta kasvoni, mutta minä armahdan sinut iankaikkisella armolla, sanoo HERRA, sinun lunastajasi.

9. Tämä on minulle niin kuin olivat Nooan vedet: niin kuin minä vannoin, etteivät Nooan vedet enää tulvi maan yli, niin minä vannon, etten enää vihasu sinuun enkä sinua soimaa.

1. Moos. 9:11,15

10. Vuoret väistykööt ja kukkulat horjuko, mutta minun armoni ei sinusta väisty eikä minun rauhanliittoni horju, sanoo HERRA, sinun armahtajasi.

Matt. 24:35

11. Sinä poloinen, myrskyn raastama, sinä, joka olet vailla lohduttajaa! Katso, minä peitän seinäsi turkoosikivillä, lasken perustuksesi safiireista.

Ilm. 21:19,20

12. Minä teen muuriasi harjat rubiineista, porttisi säkenöivistä kivistä ja koko ympärysmuurisi jalokivistä.

13. Sinun lapsesi ovat kaikki HERRAN opetuslapsia, lapsillasi on oleva suuri rauha.

Jer. 31:34; Joh. 6:45; Room. 5:1

14. Sinut vahvistetaan vanhurskautella. Sinä saat olla kaukana sorrosta, ei sinun tarvitse pelätä, ja kaukana hävityksestä, ei se sinua lähesty.

15. Jos joku hyökkää kimppuusi, se ei tapahdu minun tahdostani. Se, joka hyökkää kimppuusi, kaatuu eteesi.

Room. 8:31

16. Katso, minä olen luonut sepän, joka lietsoo hiilivalkeaa ja valmistaa aseensa käyttäjän käteen. Minä olen myös luonut tuhoojan hävitystyötä varten.

17. Jokainen ase, joka valmistetaan sinun varallesi, on tehoton, ja jokaisen kielen, joka nousee käymään kanssasi oikeutta, sinä osoitat vääräksi. Tämä on HERRAN palvelijoiden perintöosa, vanhurskaus, jonka he ovat minulta saaneet, sanoo HERRA.

55. LUKU

Kutsu armoliittoon

1. Kuulkaa, kaikki janoiset! Tulkaa veden ääreen! Tekin, joilla ei ole rahaa, tulkaa, ostakaa viljaa ja syökää. Tulkaa, ostakaa ilman rahaa, ilman hintaa viiniä ja maitoa.

Jes. 12:3,44:3; Joh. 7:37; Ilm. 22:17

2. Miksi punnitsette hopeaa maksuksi siitä, mikä ei ole leipää, ja annatte työnne ansion siitä, mikä ei ravitse? Kuulkaa minua, niin saatte syödä hyvää, ja sielunne nauttii yltäkylläisyydestä.

Ps. 22:27; Jes. 25:6

3. Kallistakaa korvanne, tulkaa minun luokseni. Kuulkaa, niin sielunne saa elää. Minä teen teidän kanssanne iankaikkisen liiton, Daavidille antamani armolupauksen mukaisesti. 2. Sam. 7:15;

Ps. 89:29; Jes. 54:10,61:8; Ap. t. 13:34

4. Hänet minä asetin kansoille todistajaksi, kansojen ruhtinaaksi ja käskijäksi.

Ps. 2:8,72:8; Ilm. 1:5

5. Sinä kutsut kansan, jota et tunne, ja kansa, joka ei sinua tunne, rientää luoksesi HERRAN, sinun Jumalasi, tähden, Israelin Pyhän tähden, sillä hän korottaa sinut kunniaan.

Etsikko aika

6. Etsikää HERRAA silloin, kun hänet voidaan löytää, huutakaa häntä avuksi, kun hän on lähellä.

1. Aik. 28:9;

2. Aik. 15:2

7. Jumalaton hylätköön tiensä ja väärintekijä ajatuksensa ja palatkoon HERRAN luo, niin hän armahtaa, ja meidän Jumalamme luo, sillä hänellä on paljon anteeksiantamusta.

Ps. 130:4;

Hes. 33:11; Luuk. 15:20

8. Minun ajatukseni eivät ole teidän ajatuksianne, eivätkä teidän tienne ole minun teitani, sanoo HERRA,

9. sillä niin paljon kuin taivas on maata korkeampi, ovat minun tieni korkeammat teidän teitänne ja minun ajatukseni teidän ajatuksianne.

Herran sanan vaikutus

10. Niin kuin sade ja lumi tulevat taivaasta eivätkä sinne palaa vaan kostuttavat maan, tekevät sen hedelmälli-

seksi ja versovaksi, niin että se antaa kylväjälle siemenen ja syöjälle leivän,

11. niin käy myös sanani, joka minun suustani lähtee: ei se palaa luokseni tyhjin toimin vaan toteuttaa sen, mitä minä haluan, ja saa menestymään sen, mitä varten minä sen lähetin. Joh. 6:33; Ap. t. 12:24

12. Iloiten te lähdette, ja rauhassa teitä saatetaan. Vuoret ja kukkulat puhkeavat edessänne riemuhuutoon, ja kaikki kedon puut paukuttavat käsiään. Ps. 96:12,98:8

13. Orjantappuroiden sijaan kasvaa sypressejä, nokkosten sijaan myrtejä. Tämä tapahtuu HERRAN nimen kunniaaksi, ikuisesti merkiksi, joka ei häviä.

56. LUKU

Muukalaisetkin pääsevät Herran yhteyteen

1. Näin sanoo HERRA: Noudattakaa oikeutta ja toteuttakaa vanhurskautta, sillä minun pelastukseni tulee. Se on lähellä, ja minun vanhurskauteni ilmes-tyy. Jes. 46:13,51:5,52:10; Room. 13:11

2. Autuas on se ihminen, joka tämän tekee, ihmislapsi, joka tässä pysyy, joka varoo saastuttamasta sapattia ja tekemästä käsillään mitään pahaa. 2. Moos. 31:13; Jes. 58:13,14

3. Älköön muukalainen, joka on liittynyt HERRAN joukkoon, sanoko: "Var-masti HERRA erottaa minut kansastaan." Älköönkä kuohittu sanoko: "Minähän olen kuiva puu."

4. Sillä näin sanoo HERRA: Kuohituile, jotka pitävät minun sapattini, valit-sevat sen, mikä on minulle mieleen ja pysyvät minun liitossani,

5. minä annan huoneessani ja muu-rieni sisällä muistomerkin ja nimen, joka on parempi kuin pojat ja tyttäret. Minä annan heille iankaikkisen nimen, joka ei häviä. 2. Sam. 18:18; Jes. 62:2,65:15

6. Ja muukalaiset, jotka ovat liitty-neet HERRAN kansaan palvellakseen häntä ja rakastaakseen HERRAN nimeä, ollakseen hänen palvelijoitaan – kaikki,

jotka varovat saastuttamasta sapattia ja pysyvät minun liitossani –

7. heidät minä tuon pyhälle vuorel-leni, ja he saavat iloita minun rukous-huoneessani. Heidän polttouhrinsa ja teurasuhrinsa minun alttarillani ovat minulle mieluisat, sillä minun huonet-tani on kutsuttava kaikkien kansojen rukoushuoneeksi. Jes. 20:40; Matt. 21:13; Mark. 11:17; Luuk. 19:46

8. Herra, HERRA sanoo näin, hän, joka kokoaa Israelin karkotetut: Minä kokoon vielä muitakin näiden koottujen lisäksi.

Israelin kelvottomat paimenet

9. Kaikki kedon ja metsän eläimet, tulkaa syömään.

10. Israelin vartijat ovat kaikki so-keita, eivät he mitään käsitä. He ovat kaikki mykkiä koiria, jotka eivät osaa haukkua. He uneksivat, makailevat ja nukkuvat mielellään.

11. Kuitenkin näillä koirilla on vim-mainen nälkä, ei niitä mikään tyydy-tä. Ja tällaisia ovat paimenet! Eivät he mitään kykene ymmärtämään. He ovat kaikki kääntyneet omille teilleen ja etsivät kukin omaa voittoaan, joka ikinen. Jer. 6:13,8:10

12. "Tulkaa," he sanovat, "minä han-kin viiniä, ryypätään väkevää juomaa. Olkoon huomina päivä tämän päivän kaltainen, verrattoman ihana."

Jes. 22:13; 1. Kor. 15:32

57. LUKU

Israelinirstaus ja uskottomuus

1. Vanhurskas katoaa, eikä kukaan sitä huomaa. Hurskaat miehet otetaan pois, eikä kukaan sitä ymmärrä, sillä vanhurskas otetaan pois onnettomuu-den alta.

2. Hän menee rauhaan. Ne, jotka vakaasti vaeltavat, saavat levätä lepo-sijoillaan. Ilm. 14:13

3. Mutta tulkaa te tänne, te noitanai-sen lapset, te avionrikkojan ja portto-naisen sikiöt. Matt. 12:39,16:4

4. Ketä te pidätte pilkkananne? Ketä vastaan avaatte suunne ammolleen ja

työnnätte kielenne pitkälle ulos? Ettekö te ole rikoksen lapsia, valheen sikiöitä,

5. te, jotka hehkutte himosta tammien varjossa, jokaisen rehevän puun alla, te, jotka teurastatte lapsia rotkoissa, kallionkielekkeiden alla?

3. Moos. 18:21; 1. Kun. 14:23; Jer. 2:20

6. Laakson sileät paadet ovat sinun osasi, juuri ne ovat sinun arpaosasi. Niille sinä olet juomauhrit vuodattanut, ruokauhrit uhrannut. Siihenkö minun pitäisi tyytyä!

7. Sinä asetit vuoteesi suurelle ja korkealle vuorelle. Sinne sinä myös nousit teurasuhria uhraamaan.

Jes. 65:7; Hoos. 4:13

8. Sinä panit merkkisi oven ja pih-
tipielien taakse. Sinä luovuit minusta, paljastit itsesi ja nousit vuoteellesi, teit sen tilavaksi. Sinä sovit kaupoista heidän kanssaan, makasit heidän kanssaan mielelläsi, näit heidän elimensä.

9. Sinä kuljit kuninkaan⁴⁸ luo öljyinesi, hankit runsaasti voiteita. Sinä lähe-
tit sanansaattajiasi kauas, laskeuduit aina tuonelaan asti.

10. Sinä väsyit matkasi pituudesta, etkä kuitenkaan sanonut: "Turha vaiva!" Sinä löysit uutta voimaa, sen tähden et käynyt heikoksi.

11. Ketä sinä arkailit ja pelkäsit, kun olit petollinen etkä minua muistanut, et minusta piitannut? Eikö niin: koska minä olen ollut vaiti ikiajoista asti, sinä et pelkää minua? Ps. 50:21; Jes. 42:14

12. Mutta minä ilmoitan, mitä ovat sinun vanhurskautesi ja sinun tekosi; ne eivät sinua auta.

13. Kun sinä huudat apua, autta-
koon sinua jumaliesi joukko! Kuiten-
kin tuuli tempaa mukaansa ne kaikki, tuulenhenkäys vie ne pois. Mutta joka minuun turvaa, se perii maan ja ottaa omakseen minun pyhän vuoreni.

Ps. 84:13

Herra armahtaa nöyrytyviä

14. Herra sanoo näin: Raivatkaa, raivatkaa, tasoittakaa tie, poistakaa kompastuskivet minun kansani tieltä.

Jes. 62:10

15. Näin sanoo Korkea ja Ylhäinen, joka pysyy ikuisesti ja jonka nimi on Pyhä: Minä asun korkeudessa ja pyhydessä ja niiden luona, joilla on murtunut ja nöyrä henki, että minä virvoittaisin nöyrien hengen ja herättäisin eloon murtuneiden sydämen.

Ps. 34:19,51:19; Jes. 66:2

16. En minä ikuisesti teitä syytä enkä vihastu ainaaksi. Muutoin henki nään-
tyisi minun kasvojeni edessä, ne sielut, jotka olen tehnyt.

Ps. 103:9; Jer. 3:12;

Miika 7:18

17. Hänen ahneutensa synnin tähden minä vihastuin. Minä löin häntä, minä kätkeydyin ja olin vihoissani. Siitä huolimatta hän kulki oman sydämensä tietä.

Jes. 59:2; Miika 3:4

18. Minä olen nähnyt hänen tien-
sä, mutta minä parannan hänet. Minä johdatan häntä ja annan lohdutuksen hänelle ja hänen surevilleen.

19. Minä luon huulten hedelmän, rauhan, rauhan kaukaisille ja läheisille, sanoo HERRA, ja minä parannan hänet.

Ef. 2:17; Hepr. 13:15

20. Mutta jumalattomat ovat kuin kuohuva meri, joka ei voi tyyntyä ja jonka aallot kuohuttavat esiin liejua ja mutaa.

Juud. 13

21. Jumalattomilla ei ole rauhaa, sanoo minun Jumalani.

Jes. 48:22

LUONNOLLINEN JA HENGELLINEN ISRAEL

58. LUKU

Oikea paasto ja sapatin vieto

1. Huuda täyttä kurkkua, älä pidättele, anna äänesi raikua kuin pasuuna. Ilmoita minun kansalleni heidän rikok-
sensa, Jaakobin huoneelle heidän syntinsä.

Miika 3:8

2. Minua he muka etsivät joka päivä ja haluavat tietoa minun teistäni, niin

48 57:9. Tai: "Sinä kuljit Moolokin luo". Hepr. *melekh*, kuningas; *moolekh*, Moolok.

kuin kansa, joka toteuttaa vanhurskautta eikä hylkää Jumalansa säättämää oikeutta. He vaativat minulta vanhurskaita tuomioita, haluavat, että Jumala lähestyisi heitä:

3. ”Miksi paastoamme, kun sinä et sitä näe, kuritamme itseämme, kun sinä et sitä huomaa?” Tehän ajatte omia asioitanne paastopäivänäkin ja ahdistatte työhön kaiken raataajoukkonne.

Jer. 14:12

4. Teidän paastonne aiheuttaa eripuraisuutta ja riitaa, te lyötte jumalatomien nyrkein. Ette te nykyään paastoa niin, että teidän äänenne kuultaisii korkeudessa.

5. Tällainenko on paasto, jonka minä hyväksyn, päivä, jona ihminen kurittaa itseään, kallistaa päänsä kuin kaisla ja makaa säkissä ja tuhassa? Tätäkö sinä sanot paastoksi ja HERRALLE mieluisaksi päiväksi?

Sak. 7:5; Matt. 6:16

6. Eikö tämä ole paasto, jonka minä hyväksyn: että aatte vääryyden kahleet, irrotatte ikeen nuorat, päästätte pahoinpidellyt vapaiksi ja särjette kaikki ikeet?

7. Eikö tämä ole oikea paasto, että taitat leivästäsi nälkäiselle ja viet kurjat kulkijat huoneeseesi ja että nähdesäsi alastoman vaatetat hänet etkä kätkeydy siltä, joka on omaa lihaasi?

Hes. 18:7; Matt. 25:35,36

8. Silloin sinulle koittaa valkeus kuin aamurusko ja haavasi kasvavat nopeasti umpeen. Vanhurskautesi käy edelläsi, ja HERRAN kunnia seuraa suojanasi.

Ps. 37:6

9. Silloin sinä rukoilet, ja HERRA vastaa, sinä huudat apua, ja hän sanoo: ”Tässä olen.” Jos poistat keskuudestasi ikeen, sormella osoittelun ja väärät puheet,

10. jos avaat sydämesi⁴⁹ nälkäiselle ja ravitset kylläiseksi hätää kärsivän, sinulle koittaa pimeässä valo, ja pilkkopimeä on sinulle kuin keskipäivä.

Ps. 97:11,112:4

11. HERRA on alati ohjaava sinua. Hän ravitsee sinun sielusi kuivassa au-

tiomaassa, hän vahvistaa sinun luusi. Sinä olet kuin runsaasti kasteltu puutarha, kuin lähteensilmä, jonka vesi ei ehdy.

12. Jälkeläisesi rakentavat jälleen ikivanhat rauniopaikat, sinä kohotat paikalleen muinaisten sukupolvien perusmuurit. Sinun nimesi on oleva: halkeamien umpeen muuraaja, teiden korjaaja maan asuttamiseksi.

Jes. 61:4;

Aam. 9:14

13. Jos sinä sapatin vuoksi pidätät jalkasi, niin ettet toimita omia asioitasi minun pyhänä päivänäni, ja kutsut sappattia ilopäiväksi, HERRAN pyhäpäivää kunnioitettavaksi, ja kunnioitat sitä, niin ettet kulje omilla asioillasi, et aja omaa etuasi etkä puhu joutavia,

14. silloin on ilosi oleva HERRASSA. Minä kuljetan sinua maan kukkuloilla ja annan sinulle elannon isäsi Jaakobin perintöosasta. Sillä HERRAN suu on puhunut.

5. Moos. 32:13; Neh. 8:10

59. LUKU

Synti erottaa Jumalasta

1. Katso, ei HERRAN käsi ole liian lyhyt auttamaan eikä hänen korvansa kuuro kuulemaan,

4. Moos. 11:23; Jes. 50:2

2. vaan teidän pahat tekonne erottavat teidät Jumalastanne. Teidän syntinne peittävät teiltä hänen kasvonsa, niin ettei hän kuule,

Jes. 57:17; Miika 3:4

3. sillä teidän kätenne ovat veren tahrimat ja sormenne vääryyden saastuttamat. Teidän huulenne puhuvat valhetta ja kielenne kiuskii petosta.

Sananl. 6:16; Jes. 1:15

4. Ei kukaan haasta oikeuteen vanhurskaasti, eikä kukaan käy oikeutta rehellisesti. He turvautuvat olemattomaan ja puhuvat perättömiä. He kantavat tuhoa kohdussaan ja synnyttävät turmion.

Job 15:35; Ps. 7:15

5. He hautovat myrkkyykäarmeiden munia, he kutovat hämähäkinseittejä. Joka niitä munia syö, se kuolee, rikki menneestä puhkeaa kyykäärme.

6. Ei tule vaatetta heidän seiteistään, eivät he voi verhoutua siihen, minkä valmistsivat. Heidän työnsä ovat

vääryyden töitä, ja heidän kätensä ovat täynnä väkivaltaisia tekoja. Job 8:14

7. Heidän jalkansa juoksevat pahan tekoon, he kiiruhtavat vuodattamaan viatonta verta. Heidän ajatuksensa ovat vääryyden ajatuksia, tuho ja hävitys on heidän teillään.

Sananl. 1:16; Room. 3:15

8. Rauhan tietä he eivät tunne, oikeus ei johda heidän askeleitaan. Polkunsä he tekevät mutkaisiksi; ei kukaan, joka niitä kulkee, tunne rauhaa.

Kansa tunnustaa syntinsä

9. Sen tähden on oikeus meistä kaukana, eikä vanhurskaus tavoita meitä. Me odotamme valoa, mutta katso, on pimeä, kirkkautta, mutta me vaellamme synkässä pimeydessä.

10. Kuin sokeat me haparoimme seinänvieriä pitkin, haparoimme kuin olisimme silmiä vailla. Sydänpäivällä me kompastelemme niin kuin hämärissä, olemme terveitten keskellä kuin kuolleet.

5. Moos. 28:29

11. Me murisemme kaikki kuin karhut ja kujerramme kuin kyyhkyset. Me odotamme oikeutta, mutta sitä ei tule, pelastusta, mutta se on meistä kaukana,

Jes. 38:14

12. sillä rikoksemme ovat monilukuiset sinun edessäsi ja syntimme todistavat meitä vastaan. Meidän rikoksemme seuraavat meitä, ja pahat tekomme me tunnemme.

Ps. 51:5

13. Me olemme luopuneet HERRASTA ja kieltäneet hänet, vetäytyneet pois seuraamasta Jumalaamme. Olemme puhuneet sorron ja kapinan puheita, kantaneet kuin kohdussa valheen sanoja ja purkaneet niitä sisimmästämme.

14. Oikeus on työnnetty pois, ja vanhurskaus seisoo kaukana, sillä totuus kompastelee torilla, suoruus ei voi tulla sisälle.

Herra tuo pelastuksen katuville

15. Näin oli totuus kadonnut, ja joka luopui pahasta, se ryöstettiin paljaaksi. HERRA näki sen, ja hänen silmissään oli

paha se, ettei ollut oikeutta. Ps. 12:2; Hoos. 4:1

16. Hän näki, ettei ollut ketään, hän ihmetteli, ettei kukaan astunut väliin. Silloin hänen oma käsivartensa auttoi häntä, ja hänen vanhurskautensa tuki häntä.

Jes. 63:5

17. Hän puki yleen vanhurskauden kuin haarniskan, hän pani päähänsä pelastuksen kypärän, hän pukeutui koston vaatteisiin ja verhoutui kiivautteen kuin viittaa.

Ef. 6:14, 1. Tess. 5:8

18. Tekojen mukaan hän maksaa palkan: vihan vastustajilleen, koston vihollisilleen. Meren saarillekin hän maksaa palkan.

19. Silloin lännessä pelätään HERRAN nimeä ja päivänkoiton puolella hänen kunniaansa. Sillä se tulee kuin padottu virta, jota HERRAN Henki ajaa eteenpäin.

Jes. 45:6; Mal. 1:11

20. Mutta Siionille, niille Jaakobissa, jotka kääntyvät synnistä, tulee lunastaja, sanoo HERRA.

Jes. 1:27, 10:21;

Room. 11:26

21. Näin minä teen, tämä on minun liittoni heidän kanssaan, sanoo HERRA: minun Henkeni, joka on sinun ylläsi, ja minun sanani, jotka minä olen pannut suuhusi, eivät väisty suustasi, eivät lastesi suusta eivätkä lastesi lasten suusta, sanoo HERRA – eivät nyt eivätkä milloinkaan.

Jes. 51:16; Jer. 31:33

60. LUKU

Siion on Herran kaupunki

1. Nouse, ole kirkas, sillä sinun valkeutesi tulee ja HERRAN kunnia koittaa sinun ylläsi.

2. Sillä katso, pimeys peittää maan ja synkeys kansat, mutta sinun ylitseesi koittaa HERRAN kirkkaus, sinun ylläsi näkyy hänen kunniansa.

Jes. 9:1;

Joh. 1:5, 9, 14

3. Kansat vaeltavat sinun valoksi kohti, kuninkaat kohti aamunkoittosi kirkkautta.

Jes. 2:3, 42:6, 49:6; Luuk. 2:32

4. Nosta silmäsi, katso ympärillesi: kaikki nämä ovat kokoontuneet, he tulevat luoksesi. Sinun poikasi tulevat kaukaa, tyttäriäsi kannetaan sylissä.

Jes. 43:6, 49:12, 18, 22, 66:20

5. Silloin saat sen nähdä, ja sinä loistat ilosta. Sydämesi vapisee ja rintasi avartuu, kun meren aarteet tuodaan luoksesi ja kansojen rikkaudet tulevat omiksesi. Hagg. 2:7

6. Kamelien paljous peittää sinut, Midianin ja Eefan nuorten kamelien. Kaikki ne tulevat Sabasta ja kantavat kultaa ja suitsuketta. HERRAN ylistystä, ilosanomaa ne ilmoittavat. Ps. 72:10

7. Kaikki Keedarin laumat kokoon-tuvat luoksesi, Nebajotin pässit palvelevat sinua. Minulle mieluisina uhreina niitä uhrataan alttarillani, ja minä kirkastan kirkkauteni huoneen.

8. Keitä ovat nuo, jotka lentävät kuin pilvet, kuin kyyhkysen lakkoihinsa?

9. Meren saaret odottavat minua. Etumaisina tulevat Tarsiin-laivat tuodakseen sinun lapsesi kaukaa. Hopeansa ja kultansa heillä on mukanaan HERRAN, sinun Jumalasi, nimen kunniaksi, Israelin Pyhän, sillä hän on kirkastanut sinut.

10. Muukalaiset rakentavat sinun muurisi, ja heidän kuninkaansa palvelevat sinua. Vihassani minä löin sinua, mutta rakkaudessani⁵⁰ minä sinua armahdan. Jes. 54:7

11. Sinun porttisi pidetään aina auki, ei niitä suljeta päivällä eikä yöllä, että kansojen rikkaudet tuotaisiin sinulle ja heidän kuninkaansa saatettaisiin luoksesi. Ilm. 21:24

12. Mutta kansa tai valtakunta, joka ei palvele sinua, tuhoutuu, ja ne kansat hävitetään kokonaan.

13. Libanonin kunnia tulee luoksesi, syressit, plataanit ja vuorimännyt yhdessä kaunistamaan minun pyhäkköni paikkaa. Minä saatan kunniaan jalkojeni sijan. Jes. 35:2,41:19

14. Kumarassa kulkien sortajiesi pojat tulevat luoksesi, ja kaikki sinun pilkkaajasi heittäytyvät jalkojesi juureen. He nimittävät sinua HERRAN kaupungiksi, Israelin Pyhän Siioniksi.

Herra on Siionin iankaikkinen valkeus

15. Sinä olet ollut hylätty, niin vihattu, ettei kukaan kulkenut kauttasi, mutta minä teen sinut ikuiseksi ylpeyden aiheeksi, iloksi polvesta polveen. Jes. 62:4

16. Sinä saat imeä kansojen maitoa, kuninkaiden rintoja. Sinä tulet tuntemaan, että minä, HERRA, olen sinun auttajasi, Jaakobin Väkevä on sinun lunastajasi. Jes. 49:23

17. Vasken sijaan minä annan kultaa ja raudan sijaan hopeaa, puun sijaan vaskea ja kiven sijaan rautaa. Minä annan sinulle hallitsijaksi rauhan ja valtiaaksi vanhurskauden. Jes. 1:26

18. Ei kuulla enää väkivallasta sinun maassasi, ei tuhosta eikä hävityksestä rajojesi sisällä. Sinä kutsut pelastusta muuriksesi ja ylistystä portiksesi. Jes. 26:1

19. Aurinko ei enää ole valonasi päivällä, eikä sinua valaise kuun hohde, vaan HERRA on sinun iankaikkinen valosi, ja Jumalasi on sinun kirkkautesi. Ps. 27:1; 1. Joh. 1:5; Ilm. 21:23,22:5

20. Aurinkosi ei enää laske, eikä kuu katoa sinulta näkyvistä, sillä HERRA on sinun iankaikkinen valosi, ja päättyneet ovat sinun murheesi päivät.

21. Silloin sinun kansassasi kaikki ovat vanhurskaita, he saavat periä maan ikuisiksi ajoiksi. He ovat minun istutukseni verso, minun kätteni teko kirkkauteni ilmoittamiseksi. Jes. 61:3; Matt. 15:13

22. Pienimmästäkin tulee tuhatluukuinen heimo, vähäisimmästä väkevä kansa. Minä, HERRA, sen aikanaan nopeasti toteutan.

61. LUKU

Herran Voideltu tuo ilosanoman

1. Herran, HERRAN Henki on minun päälläni, sillä HERRA on voidellut minut julistamaan ilosanomaa nöyrylle⁵¹. Hän on lähettänyt minut sitomaan särjettyjä sydämiä, julistamaan vangituille vapautusta ja kahlituille kahleiden kir-

poamista, Ps. 45:8; Jes. 11:2,42:1,7,49:9; Matt. 11:5; Luuk. 4:18

2. julistamaan HERRAN suosion vuotta ja meidän Jumalamme kostonpäivää. Hän on lähettänyt minut lohduttamaan kaikkia murheellisia, Jes. 63:4; Matt. 5:4

3. panemaan Siionin murheellisten päähän juhlapäähineen tuhkan sijaan, antamaan heille iloöljyä murheen sijaan ja ylistyksen viitan masentuneen hengen sijaan. Ja heitä kutsutaan vanhurskauden tammiksi, HERRAN istutukseksi hänen kirkkautensa ilmoittamiseksi. Jes. 60:21

Israelin uudistus

4. He rakentavat jälleen ikivanhat rauniot, kohottavat ennalleen esi-isien autioituneet asuinpaikat. He palauttavat ennalleen rauniokaupungit, jotka ovat olleet autioina polvesta polveen. Jes. 58:12

5. Vieraat paimentavat teidän laumojanne, muukalaiset ovat peltomiehiänne ja viinitarhureitanne. Jes. 14:2

6. Mutta teitä kutsutaan HERRAN papeiksi, nimitetään meidän Jumalamme palvelijoiksi. Te saatte nauttia kansojen rikkauksista ja kerskua niiden aarteista. Jes. 60:16,66:21

7. Häpeänne hyvitetään teille kaksin verroin, ja pilkatut saavat riemuita osastaan. He saavat kaksinkertaisen perinnön maassaan, heillä on oleva iankaikkinen ilo, Jes. 35:10,40:2,51:11

8. sillä minä, HERRA, rakastan oikeutta, vihaan riistoa ja vääryyttä. Minä annan heille palkan uskollisesti ja teen heidän kanssaan iankaikkisen liiton. Jes. 54:10,55:3

9. Heidän siemenensä tulee tunnetuksi kansojen keskellä ja heidän versonsa kansakuntien joukossa. Kaikki, jotka heidät näkevät, huomaavat, että he ovat HERRAN siunaama siemen.

Pelastuksen ilo

10. Minä iloitsen suuresti HERRASSA, minun sieluni riemuitsee Jumalassani, sillä hän pukee ylleni pelastuksen vaatteet ja verhoaa minut vanhurskauden viittaani. Olen kuin sulhanen, joka

kantaa papin tavoin juhlapäähinettä, ja kuin morsian, joka on kaunistautunut koruillaan. Sak. 3:4; Ilm. 3:5

11. Niin kuin maa työntää esiin ver-sojaan ja puutarha saa kylvetyn siemenen kasvamaan, niin saattaa Herra, HERRA, versomaan vanhurskauden ja kiitoksen kaikkien kansojen nähden.

62. LUKU

Siionia kutsutaan Herran rakastetuksi

1. Siionin tähden en voi vaieta, Jerusalemin tähden en saa rauhaa, ennen kuin sen vanhurskaus nousee kuin kirkas valo ja sen pelastus kuin leimuava soihtu. Jes. 46:13

2. Kansat näkevät sinun vanhurskautesi, kaikki kuninkaatsi kunniasi, ja sinulle annetaan uusi nimi, jonka HERRAN SUU säätää. Jes. 56:5,65:15; Ilm. 2:17

3. Sinusta tulee kaunis kruunu HERRAN kädessä, kuninkaallinen päähine Jumalasi kämmenellä.

4. Ei sinua enää sanota hylätyksi eikä sinun maatasi autioksi, vaan sinua kutsutaan nimellä Rakastettuni ja sinun maatasi nimellä Aviovaimo, sillä HERRA rakastaa sinua ja ottaa sinun maasi omakseen. Jes. 54:6,60:15; Hoos. 1:10

5. Niin kuin nuori mies ottaa neitsyen vaimokseen, niin ottavat sinun lapsesi sinut omakseen, ja niin kuin sulhanen iloitsee morsiamesta, niin iloitsee Jumalasi sinusta. Sef. 3:17; Ilm. 21:2,9

6. Sinun muureillesi, Jerusalemi, minä olen asettanut vartijat. Älkööt he vaietko hetkeksikään, ei päivällä eikä yöllä. Te, jotka muistutatte HERRAA, älkää suoko itsellenne lepoa.

7. Älkää suoko hänelle lepoa, ennen kuin hän on lujittanut Jerusalemin, tehnyt sen ylistyslauluksi maassaan. Jes. 61:11; Luuk. 18:1

8. HERRA on vannonut oikean kätensä ja väkevän käsivartensa kautta: Totisesti, minä en enää anna jyviasi vihollistesi ruuaksi, eivätkä muukalaiset

enää juo viiniäsi, josta sinä olet nähnyt vaivan, Jes. 65:21; Aam. 9:14

9. Vaan ne, jotka viljan kokoavat, ne sen syövätkin ja ylistävät HERRAA, ja jotka viinin korjaavat, ne sen juovatkin minun pyhissä esipihoissani.

Siionin pelastus tulee

10. Menkää, menkää porteista, ta-soittakaa kansalle tie. Tehkää, tehkää valtatie, raivatkaa kivet pois, kohotta-kaa lippu kansoille. Jes. 57:14

11. Kuulkaa, HERRA kuuluttaa maan ääriin asti: Sanokaa tytär Siionille: Katso, sinun pelastajasi⁵² tulee. Hänen palkkansa on hänen mukanaan, hänen työnsä ansio kulkee hänen edellään. Jes. 40:10; Sak. 9:9; Matt. 21:5; Joh. 12:15

12. Heitä kutsutaan nimellä Pyhä kansa, HERRAN lunastamat, ja sinua nimellä Kaivattu, Kaupunki, jota ei hylätä. Jes. 35:10,51:11

63. LUKU

Herran vihan päivä

1. Kuka tuolla tulee Edomista, kirr-kaanpunaisissa vaatteissa Bosrasta, tuo komeapukuinen, joka uljaana as-telee suuressa voimassaan? ”Minä, joka puhun vanhurskautta, joka olen voimallinen auttamaan.” Jes. 34:6

2. Miksi on punaväriä puvussasi, miksi vaatteesi ovat kuin viinikuurnan polkijan?

3. ”Kuurnan minä poljin, minä yksinäni, ei ketään kansojen joukosta ollut kanssani. Minä poljin heidät vihas-sani, tallasin heidät kiivaudessaani, ja niin heidän vertaan roiskui vaatteilleni, ja minä tahrasin koko pukuni.

4. Sillä koston päivä oli mielessäni, ja lunastettujeni vuosi oli tullut. Jes. 34:8,61:2; Jer. 51:6

5. Minä katselin ympärilläni, mutta ei ollut auttajaa, ja minä ihmettelin, kun ei kukaan tullut tueksi. Silloin oma käsivarteni auttoi minua ja vihani tuli tuekseni. Jes. 59:16

6. Minä tallasin kansat vihassani ja juovutin heidät kiivaudessaani. Minä vuodatin maahan heidän verensä.” Jes. 19:14,24:20,48:26

Herran armo Israelia kohtaan

7. HERRAN armoitöitä minä julistan, HERRAN ylistettäviä tekoja, kaikkea, mitä HERRA on meille tehnyt, hänen suurta hyvyttään Israelin heimoa kohtaan, kaikkea, mitä hän on heille tehnyt lau-peudessaan ja suuressa armoissaan. Ps. 103:1,105:5

8. Hän sanoi: ”Ovathan he minun kansani, he ovat lapsia, jotka eivät pe-tä minua.” Niin hän ryhtyi heidän pelas-tajakseen.

9. Kaikissa heidän ahdistuksissaan oli hänelläkin ahdistus, hänen lähettä-mänsä enkeli⁵³ pelasti heidät. Rakkau-dessaan ja sääliväisyydessään hän lunasti heidät vapaiksi, hän nosti ja kantoi heitä kaikkina muinaisina päivi-nä. 2. Moos. 13:21,14:19,23:20,23; Jes. 46:4

Katuvan Israelin valitus

10. Mutta he niskuroivat ja tekivät murheelliseksi hänen Pyhän Henken-sä. Niin hän muuttui heidän vihollisek-seen, hän itse soti heitä vastaan. Ef. 4:30

11. Silloin hänen kansansa muisti muinaiset päivät, muisti Moosesta ja kysyi: Missä on hän, joka toi heidät ylös merestä, heidät ja hänen lauman-sa paimenen? Missä on hän, joka pani paimenen sydämeen Pyhän Henken-sä, 2. Moos. 14:29; Ps. 77:21

12. hän, joka antoi mahtavan käsi-vartensa kulkea Mooseksen oikealla puolella, hän, joka halkaisi vedet hei-dän edessään tehdäkseen itselleen iankaikkisen nimen? 2. Moos. 14:21

13. Missä on hän, joka kuljetti hei-tä syvyyksien halki kuin hevosia au-tiomaassa, eivätkä he kompastelleet?

14. Niin kuin karja laskeutuu laak-soon, niin he pääsivät lepoon HERRAN Hengen johtamina. Näin sinä olet kan-saasi johdattanut tehdäksesi itsellesi kunniakkaan nimen.

15. Katsahda taivaasta, katso pyhästä ja loistavasta asunnostasi. Missä on sinun kiivautesi ja voimalliset tekosi? Oletko sulkenut minulta armahtavaisuutesi ja sydämesi tunteet?

5. Moos. 26:15; Ps. 80:15

16. Olethan sinä meidän isämme, sillä ei Abraham meistä tiedä eikä Israel meitä tunne. Sinä, HERRA, olet meidän isämme, Ikuinen lunastajamme on sinun nimesi.

Jes. 43:11,64:7; Mal. 2:10

17. HERRA, miksi päästät meidät ek-symään sinun teiltäsi ja annat sydämemme kovettua, niin ettemme pelkää sinua? Palaa takaisin palvelijoittesi tähden, perintöosasi sukukuntien tähden.

2. Moos. 32:13

18. Vain vähän aikaa sai pyhä kansasi pitää perintönsä; meidän ahdistajamme ovat tallanneet sinun pyhäkkösi.

Ps. 74:7,79:1

19. Nyt olemme niin kuin ne, joita sinä et ole koskaan hallinnut, niin kuin meitä ei olisi otettukaan sinun nimiisi.

Tuom. 5:4,5; Ps. 68:8,9

64. LUKU

Katuvan Israelin rukous

1. Jospa sinä halkaisisit taivaat ja astuisit alas, niin että vuoret järkkäisivät edessäsi, niin kuin risut leimahtavat tuleen, niin kuin vesi kiehuu tulen voimasta. Tee nimesi tunnetuksi vastustajillesi, niin että kansat vapisisivat sinun kasvojesi edessä,

2. kun sinä teet pelottavia tekoja, joita emme odottaneet. Jospa astuisit alas, niin että vuoret järkkäisivät sinun edessäsi!

3. Ei ole ikiajoista asti kuultu, ei korviin kantautunut eikä silmä nähnyt muuta Jumalaa paitsi sinut, joka sellaisia tekisi häntä odottavalle.

4. Sinä käyt kohtaamaan niitä, jotka iloiten noudattavat vanhurskautta ja muistavat sinua teilläsi. Mutta me teimme syntiä, ja sinä vihastuit. Näin on ollut ikiajoista asti – saammeko pelastuksen?

5. Kaikista meistä on tullut kuin saastaa ja kaikki meidän vanhurskautemme on kuin tahrainen vaate. Kaikki me olemme lakastuneet kuin lehdet, ja pahat tekomme heittelevät meitä kuin tuuli.

Ps. 90:5; Hes. 36:17

6. Ei ole ketään, joka huutaisi avukseen sinun nimeäsi, havahtuisi pitämään sinusta kiinni, sillä sinä olet peittänyt meiltä kasvosi, jättänyt meidät menehtymään syntiemme valtaan.

7. Mutta olethan sinä, HERRA, meidän isämme! Me olemme savi, ja sinä olet meidän valajamme, kaikki me olemme sinun kättesä tekoa.

Jes. 63:16; Jer. 3:19; Mal. 2:10

8. HERRA, älä kovin vihastu äläkä loputtomiin muistele pahoja tekojamme. Katso, me kaikki olemme sinun kansaasi.

9. Sinun pyhät kaupunkisi ovat tulleet autioksi, Siion on tullut autiomaaksi, Jerusalemin autioitunut.

10. Tuo pyhä ja ihana huone, jossa isämme sinua ylistivät, on tulella poltettu. Raunioina on kaikki meille kallisarvoinen.

2. Kun. 25:9; 2. Aik. 36:19;

Ps. 74:7,79:1

11. Voitko tästä huolimatta hillitä itsesi, HERRA, voitko olla vaiti ja vaivata meitä ylen määrin?

65. LUKU

Pelastus ja kadotus

1. Minä olen suonut niiden etsiä minua, jotka eivät minua kyselleet, niiden löytää minut, jotka eivät minua etsineet. Kansalle, jota ei ole otettu minun nimiini, minä olen sanonut: ”Tässä minä olen, tässä minä olen!”

Jes. 55:6; Room. 10:20

2. Kaiket päivät olen ojentanut käsiäni uppiniskaista kansaa kohti, joka vaeltaa omien ajatustensa mukaan tietä, mikä ei ole hyvä,

Jer. 7:24,11:8

3. kansaa kohti, joka yhä uudestaan vihoittaa minut vasten kasvojani, uhraa puutarhoissa ja suitsuttua tiilien päällä.

4. He asuvat haudoissa ja yöpyvät salaisissa paikoissa. He syövät sianli-

haa, ja saastaiset liemet on heillä asti-
oissaan.

5. He sanovat: "Väisty, älä tule minua
lähelle, sillä minä olen sinulle pyhä." Nämä ovat savu minun sieraimissani, tuli, joka palaa kaiket päivät.

5. Moos. 32:22; Jer. 17:4

6. Katso, se on kirjoitettuna minun edessäni. En ole vaiti, vaan minä maksan, minä maksan heidän helmaan-
sa

Ps. 79:12

7. heidän pahat tekonsa ja heidän isiensä pahat teot, sanoo HERRA, niiden, jotka ovat suitsuttaneet vuorilla ja hävässeet minua kukkuloilla. Nyt minä mittaan heidän aikaisempien tekojensa palkan heidän helmaansa. 2. Moos. 20:5; Hoos. 4:13

8. Näin sanoo HERRA: Niin kuin sanotaan rypäleestä, jos siinä on mehua: "Älä hävitä sitä, sillä siinä on siunaus", niin minä teen palvelijoitteni tähden, etten kaikkea hävittäisi.

9. Minä annan Jaakobista tulla jälkeläisen⁵⁴ ja Juudasta vuorteni perijän. Minun valittuni saavat periä maan, ja palvelijani saavat asua siinä.

Ps. 69:36,37

10. Saaron on oleva lammasten lautumena ja Aakorinlaakso karjan lepo-
paikkana minun kansallani, joka minua etsii. Joos. 7:26; 1. Aik. 27:29; Hoos. 2:17

11. Mutta te, jotka hylkääte HERRAN ja unohtatte minun pyhän vuoreni, te, jotka katatte pöydän Gadille⁵⁵ ja täytätte sekoitusmaljan Menin⁵⁶ kunniaksi,

12. teidät minä määrään miekan omiksi. Te kaikki kumarrutte teurastet-
taviksi, koska te ette vastanneet, kun minä kutsuin, ettekä kuunnelleet, kun minä puhuin, vaan teitte sitä, mikä on paha minun silmissäni, ja valitsitte sen, mikä ei ole minulle mieleen.

Sananl. 1:24; Jes. 66:4; Jer. 7:13,35;17

13. Sen tähden, näin sanoo Herra, HERRA: Katso, minun palvelijani syövät, mutta te näette nälkää. Katso, minun

palvelijani juovat, mutta te kärsitte janoa. Katso, minun palvelijani iloitsevat, mutta te joudutte häpeään. Ps. 22:27

14. Katso, minun palvelijani riemuitsevat ja ovat hyvillä mielin, mutta te huudatte sydämen tuskasta ja voihkitte mieli murtuneena.

15. Te jätätte nimenne kiroslau-
seeksi minun valituilleni: "Niin surmat-
koon sinut Herra, HERRA," mutta palve-
lijoilleen hän antaa toisen nimen.

Jes. 62:2; Jer. 29:22; Ilm. 2:17

16. Joka siunaa itsensä tässä maassa, siunaa itsensä oikean Jumalan nimeen, ja joka vannoo tässä maassa, vannoo oikean Jumalan nimeen, sillä entiset ahdistukset on unohdettu ja ne ovat peitossa minun silmiltäni.

Uudet taivaat ja uusi maa

17. Katso, minä luon uudet taivaat ja uuden maan. Entisiä ei enää muisteta, eivätkä ne enää nouse mieleen,

Jes. 66:22; 2. Piet. 3:13; Ilm. 21:1

18. vaan te saatte iloita ja riemuita iankaikkisesti siitä, mitä minä luon. Sillä katso, riemuksi minä luon Jeru-
salemin, iloksi sen kansan. Jes. 62:5

19. Minä riemuitsen Jerusalemistani, minä iloitsen kansastani. Ei siellä enää kuulla itkun ääntä eikä valitusta.

Jes. 60:20

20. Ei siellä ole enää lasta, joka eläisi vain muutaman päivän, ei vanhusta, joka ei täyttäisi päivänsä määrää. Sillä nuorin kuolee satavuotiaana, ja vasta satavuotiaana synnintekijä joutuu ki-
roukseen.

21. He rakentavat taloja ja asuvat niissä, istuttavat viinitarhoja ja nauttivat niiden hedelmät. Jes. 62:8,9; Aam. 9:14

22. He eivät rakenna toisten asut-
tavaksi, eivät istuta toisten syötäväksi, sillä niin kuin ovat puiden päivät, niin ovat elinpäivät minun kansani keskuu-
dessa. Minun valittuni kuluttavat itse kättensä työn.

23. He eivät tee työtä turhaan eivätkä synnytä lapsia äkkikuoleman omiksi, sillä he ovat HERRAN siunaamien siemen, ja heidän vesansa pysyvät heidän luonaan. Jes. 61:9; Kor.15:58

54 65:9. Tai: "siemenen".

55 65:11. Planeetta Jupiteriin liitettyä Gadia palvottiin onnen jumalana.

56 65:11. Venus-planeettaan liitettyä Meniä palvottiin kohtalon jumalattarena.

24. Ennen kuin he huutavat, minä vastaan; heidän vielä puhuessaan minä kuulen. 1. Moos. 24:15; Jes. 30:19,58:9; Dan. 9:23; Matt. 6:8

25. Susi ja karitsa käyvät yhdessä laitumella, leijona syö rehua kuin nautta, ja käärmeen ruokana on maan tomu. Ei missään minun pyhällä vuorellani tehdä pahaa eikä vahinkoa, sanoo HERRA. Jes. 11:6–9

66. LUKU

Nöyrät pelastuvat, tottelemattomat tuomitaan

1. Näin sanoo HERRA: Taivas on minun valtaistuimeni, ja maa on minun jalkojeni astinlauta. Millaisen rakennuksen te minulle rakentaisitte, millainen paikka olisi leposijani?

1. Kun. 8:27; Matt. 5:34; Ap. t. 7:48,49

2. Minun käteni on kaikki nämä tehnyt, ja niin ne ovat olemassa, sanoo HERRA. Mutta minä katson sen puoleen, joka on nöyrä, jolla on särkynyt henki ja arka tunto minun sanani edessä. Ps. 35:19,51:19; Jes. 57:15

3. Teurastetaan härkä uhriksi, mutta tapetaan myös mies, uhrataan lammas, ikään kuin taitettaisiin koiralta niska. Joku uhraa ruokauhrina sian verta, joku polttaa suitsuketta ja ylistää kauhistavia epäjumalia. Nämä ovat valinneet omat tiensä ja heidän sielunsa on mieltynyt heidän iljetyksiinsä.

4. Niinpä minäkin valitsen heidän vaivaamisensa ja annan heitä kohdata sen, mitä he pelkäävät, sillä kukaan ei vastannut, kun minä kutsuin. He eivät kuunnelleet, kun minä puhuin, vaan tekivät sitä, mikä on pahaa minun silmissäni, ja valitsivat sen, mikä ei ole minulle mieleen.

Sananl. 1:14; Jes. 65:12; Jer. 7:13

5. Kuulkaa HERRAN sana, te, jotka vapisette hänen sanansa edessä: Teidän veljenne, jotka vihaavat teitä ja työntävät teidät luotaan minun nimeni tähden, sanovat: ”Osoittakoon HERRA kunniansa, niin että me näemme teidän ilonne!” Mutta he joutuvat häpeään.

6. Metelin ääni kaupungista! Ääni temppeleistä! HERRAN ääni: hän maksaa palkan vihollisilleen.

Siionin tuleva kunnia

7. Ennen kuin Siion tuntee kipuja, hän jo synnyttää; ennen kuin tuskat tulevat, hän synnyttää poikalapsen.

Ilm. 12:5

8. Kuka on tällaista kuullut? Kuka on nähnyt tällaista? Syntyykö maa yhden päivän kivulla, tai synnytetäänkö kansa yhdellä kertaa? Siionhan tunsu kipuja ja samalla jo synnytti lapsensa.

9. Minäkö avaisin kohdun suun antamatta voimaa synnyttää, sanoo HERRA, tai minäkö, joka annan voiman synnyttää, estäisin synnyttämästä?

10. Iloitkaa Jerusalemin kanssa ja riemuitkaa hänestä kaikki te, jotka rakastatte häntä. Iloitkaa suuresti hänen kanssaan, te, jotka olette surreet hänen tähtensä,

11. jotta saisitte imeä kylliksenne hänen lohdutuksensa rinnoista, että joisitte ja nauttisitte hänen kunniansa runsaudesta.

12. Sillä näin sanoo HERRA: Minä ohjaan hänen luokseen rauhan kuin virran ja kansojen rikkaudet kuin tulvivan joen. Te vain imette, teitä kannetaan käsissä, pidetään polvilla ja hyväillen. Jes. 48:18,49:22,60:16

13. Niin kuin äiti lohduttaa lastaan, niin minäkin lohdutan teitä; Jerusalemissa te saatte lohdutuksen.

Jes. 49:13

14. Te näette sen, ja teidän sydämenne iloitsee ja luonne virkistyyvät kuin vihanta ruoho. HERRAN käsi tulee tunnetuksi hänen palvelijoilleen, mutta vihansa hän osoittaa vihollisilleen.

Herran tuli ja miekka tuomitsevat

15. Katso, HERRA saapuu tulessa, ja hänen vaununsa ovat kuin myrsky. Hän antaa vihansa purkautua raivoisesti, nuhtelunsa tulenliekeissä. 2. Tess. 1:8; 2. Piet. 3:7

16. HERRA käy oikeutta kaiken lihan kanssa tulella ja miekalla. HERRAN surmaamia on oleva paljon. Ilm. 19:20

17. Niistä, jotka pyhittäytyvät ja puhdistautuvat puutarhamenoja var-
ten seuraten miestä, joka on heidän
keskellään, ja jotka syövät sianlihaa ja
muuta inhottavaa, myös hiiriä, niistä
kaikista tulee loppu, sanoo HERRA.

Jes. 65:3

Herran kunnia ilmestyy

18. Minä tunnen heidän tekonsa ja
ajatuksensa. Aika tulee, jolloin minä
kokoan kaikki kansat ja kielet, ja ne
tulevat ja näkevät minun kunniani.

19. Minä teen tunnusteen heidän
keskellään ja lähetän eloon jääneitä
heidän joukostaan vieraiden kansojen
luo Tarsiiseen, Puuliin ja Luudiin, jou-
senjännittäjien luo, Tuubaliin ja Jaava-
niin⁵⁷, kaukaisiin merensaariin, jotka
eivät ole kuulleet minusta kerrottavan
eivätkä ole nähneet minun kunniaani.
He ilmoittavat minun kunniani kansojen
keskuudessa. 1. Moos. 10:2; Mal. 1:11

20. He tuovat kaikki teidän veljenne
kaikista kansoista hevosilla, avoimil-
la vaunuilla ja katetuilla vankkureilla,
muuleilla ja ratsukameleilla uhrilahjana
HERRALLE minun pyhälle vuorelleni Je-
rusalemiin, niin kuin israelilaiset tuovat
ruokauhrin puhtaassa astiassa HERRAN
huoneeseen, sanoo HERRA. 3. Moos. 2:1;
Jes. 3:5

21. Ja heitäkin minä otan leeviläisiksi
papeiksi, sanoo HERRA. 1. Piet. 2:5

22. Niin kuin uudet taivaat ja uusi
maa, jotka minä teen, niin pysyvät tei-
dän siemenenne ja teidän nimenne.

Jes. 65:17; Jer. 31:35,36; 2. Piet. 3:13; Ilm. 21:1

23. Joka kuukausi uudenkuun päivä-
nä ja joka viikko sapattina kaikki ihmi-
set tulevat ja kumartuvat minun eteeni,
sanoo HERRA. Sak. 14:16

24. Ja he lähtevät ulos katselemaan
minusta luopuneiden ruumiita. Niiden
mato ei kuole eikä niiden tuli sammu,
ne ovat kauhistukseksi kaikelle lihal-
le. Dan. 12:2; Mark. 9:48

JEREMIAN KIRJA

ENNEN JERUSALEMIN VALLOITUSTA

1. LUKU

Herra kutsuu Jeremian profeetaksi

1. Jeremian, Hilkan pojan, sanat. Hän oli Anatotissa, Benjaminin maassa, asuvia pappeja.

Joos. 21:28;
1. Kun. 2:26

2. Hänelle tuli HERRAN sana Juudan kuninkaan Joosian, Aamonin pojan, päivinä, tämän kolmantentoista hallitusvuotena.

2. Kun. 21:24

3. Herran sana tuli hänelle vielä Juudan kuninkaan Joojakimin, Joosian pojan, päivinä ja edelleen Juudan kuninkaan Sidkian, Joosian pojan, yhdenkentoista hallitusvuoden loppuun asti. Sen vuoden viidennessä kuussa Jerusalemin asukkaat vietiin pakkosiirtolaisuuteen.

2. Kun. 23:34,25;2,8

4. Minulle tuli tämä HERRAN sana:

5. "Jo ennen kuin minä muovasin sinut äidinkohdussa, minä tunsin sinut. Jo ennen kuin sinä synnyit, minä pyhitin sinut ja asetin sinut kansojen profeetaksi."

Jes. 49:1; Gal. 1:5

6. Mutta minä sanoin: "Voi, Herra, HERRA! Enhän minä osaa puhua, sillä minä olen nuori!"

2. Moos. 4:10,6:12

7. HERRA sanoi minulle: "Älä sano: 'Minä olen nuori', vaan mene, minne ikinä minä sinut lähetän, ja puhu kaikki, mitä minä käsken sinun puhua."

8. Älä pelkää ihmisiä, sillä minä olen sinun kansasi ja pelastan sinut, sanoo HERRA."

9. Sitten HERRA ojensi kätensä, kosketti minun suutani ja sanoi minulle: "Minä panen sanani sinun suuhusi."

5. Moos. 18:18; Jes. 6:7,51:16

10. Katso, minä olen tänä päivänä asettanut sinut kansojen ja valtakuntien yläpuolelle repimään ja hajottamaan, hävittämään ja tuhoamaan, rakentamaan ja istuttamaan."

Jer. 18:7,9,31:28

Mantelipuu ja kiehuva pata

11. Minulle tuli tämä HERRAN sana: "Mitä sinä näet, Jeremia?" Minä vastasin: "Minä näen mantelipuun⁵⁸ oksan."

12. HERRA sanoi minulle: "Sinä olet nähnyt oikein, sillä minä valvon⁵⁹, että minun sanani toteutuu."

13. Toisen kerran minulle tuli tämä HERRAN sana: "Mitä sinä näet?" Minä vastasin: "Näen kiehuvan padan; se näkyy pohjoisen suunnalla."

14. HERRA sanoi minulle: "Pohjoisesta purkautuu onnettomuus kaikkien maan asukkaiden päälle, Jer. 4:6,5:15,6:1,22

15. sillä minä kutsun esiin kaikki pohjoisten valtakuntien heimot, sanoo HERRA. Ne tulevat ja asettavat kukin valtaistuimensa Jerusalemin porttien eteen, kaikkien sen muurien ympärille ja kaikkien Juudan kaupunkien ympärille.

Jer. 25:9,52:4

16. Minä julistan Juudan asukkaille⁶⁰ tuomioni kaiken heidän pahuutensa vuoksi, koska he ovat hylänneet minut, polttaneet uhreja muille jumalille ja palvoneet kätensä tekoja."

Herra lupaa olla Jeremian kanssa

17. "Mutta sinä, vyötä kupeesi, mene ja puhu heille kaikki, mitä minä käsken sinun puhua. Älä kauhistu heitä, etten minä kauhistuttaisi sinua heidän edessään."

18. Minä teen sinusta tänä päivänä linnoitetun kaupungin, rautapatsaan ja vaskimuurin koko maata vastaan, Juudan kuninkaita ja sen ruhtinaita, sen pappeja ja maan kansaa vastaan.

Jer. 15:20; Hes. 3:8

19. He sotivat sinua vastaan mutta eivät voita sinua, sillä minä olen sinun kansasi ja pelastan sinut, sanoo HERRA."

58 1:11. Hepr. *šaakeed*, 'mantelipuu'

59 1:12. Hepr. *anii šookeed*, 'minä valvon'.

60 1:16. Kirj.: 'heille'.

2. LUKU

Israel on hylännyt Herran

1. Minulle tuli tämä HERRAN sana:

2. "Mene ja julista Jerusalemin kuullen: Näin sanoo HERRA: 'Minä muistan sinun nuoruusaikasi uskollisuuden, morsiusaikasi rakkauden. Sinä seurasit minua autiomaassa, maassa, jossa ei mitään voi kylvää.' Hes. 16:8

3. Israel on HERRALLE pyhitetty, hänen satonsa esikoinen. Kaikki, jotka sitä syövät, tulevat syyllisiksi, onnettomuus kohtaa heitä, sanoo HERRA.

4. Kuulkaa HERRAN sana, te Jaakobin huone ja kaikki Israelin huoneen suvut! 2. Kun. 17:5; Miika 6:3

5. Näin sanoo HERRA: 'Mitä vääryyttä isänne minusta löysivät, kun he vetäytyivät minusta kauas ja lähtivät kulkemaan tyhjän perässä ja tulivat tyhjänpäiväisiksi?

6. He eivät kysyneet: Missä on HERRA, joka toi meidät pois Egyptin maasta ja johdatti meitä autiomaassa, arojen ja kuilujen maassa, kuivuuden ja kuoleman varjon maassa, jossa ei kukaan kulje eikä yksikään ihminen asu?

7. Minä toin teidät hedelmätarhojen maahan syömään sen hedelmiä ja hyviä antimia, mutta sinne tultuanne te saastutitte minun maani ja teitte perintöosani iljettäväksi. Jer. 16:18

8. Papit eivät kysyneet: Missä on HERRA? Lain käyttäjät eivät tunteneet minua, paimenet luopuivat minusta. Profeetat ennustivat Baalin nimessä ja seurasivat niitä, joista ei ole apua. 1. Sam. 2:12,12:21

9. Sen tähden minä käyn vielä oikeutta teidän kanssanne, sanoo Herra, ja teidän lastenne lasten kanssa minä käyn oikeutta.

10. Menkää kittiläisten⁶¹ saarille katsomaan ja lähettäkää miehiä Keedariin tutkimaan tarkoin, niin saatte tietää, onko tällaista tapahtunut.

11. Onko mikään kansa vaihtanut jumalia, vaikka ne eivät edes ole jumalia? Mutta minun kansani on vaihtanut kunniansa sellaiseen, mistä ei ole apua. Ps. 106:20

12. Hämmästykkää tästä, taivaat! Kauhistukaa ja tyrmistykää perin pohjin, sanoo HERRA.

13. Sillä minun kansani on tehnyt pahaan kaksin verroin: minut, elävän veden lähteen, se on hylännyt ja hakanut itselleen vesisäiliöitä, särkyviä säiliöitä, jotka eivät vettä pidä. Ps. 106:20

14. Onko Israel orja vai kotona syntynyt? Miksi hän on joutunut saaliiksi?

15. Häntä vastaan karjuivat nuoret leijonat, ne antoivat äänensä kuulua. Ne tekivät hänen maansa autioksi, polttivat hänen kaupunkinsa ja hävittivät niiden asukkaat. Jer. 5:29

16. Myös Noofin⁶² ja Tahpanheen miehet pitivät päälakeasi laiturinenaan.

17. Eikö tämä tapahdu sinulle sen vuoksi, että hylkää HERRAN, Jumalasi, vaikka hän tahtoo johdattaa sinua tielä?

18. Ja nyt, mitä menemistä sinulla on Egyptiin juomaan Siihorin⁶³ vettä? Mitä menemistä sinulla on Assuriin juomaan Eufratvirran vettä? Jer. 31:1

19. Oma pahuutesi tuottaa sinulle kurituksen ja luopumuksesi ojentaa sinua. Tiedä ja ymmärrä, kuinka paha ja katkeraa on, että sinä hylkää HERRAN, Jumalasi, etkä pelkää minua, sanoo Herra, HERRA Sebaot."

Israel palvelee epäjumalia

20. "Kautta aikojen sinä olet särkenyt ikeesi, katkaissut kahleesi ja sanonut: 'En tahdo palvella sinua.' Kaikilla korkeilla kukkuloilla ja kaikkien vheidien puiden alla sinä lojuit porttona. 1. Kun. 14:23; Jes. 57:5; Jer. 3:6

62 2:16. Sama kuin *Moof*, Hoos. 9:6, Egyptin aikaisempi pääkaupunki *Memfis*.

63 2:18. Siihorin, hepr. *Šichor*, oletetaan olleen jokin Niilin itäisistä haaroista tai järvi Niilin suiston itäosassa.

61 2:10. Tarkoittaa lähinnä Kypoksen asukkaita.

21. Minä olin istuttanut sinut jaloksi viiniköynnökseksi todella aidosta siemenestä. Kuinka olet voinut muuttua vieraan viiniköynnöksen villiversoiksi? Ps. 44:3,80:9; Jes. 5:1; Matt. 21:33

22. Vaikka pesisit itsesi saippualla ja käyttäisit paljon lipeää, syntiesi tahrat pysyvät edessäni, sanoo Herra, HERRA.

23. Kuinka voit sanoa: 'En ole saastuttanut itseäni enkä seurannut baaleja'? Katso tietäsi laaksossa ja muista, mitä olet tehnyt, sinä nopea, nuori naarakamel, joka juokset sinne ja tänne,

24. sinä villiaasi, autiomaahan tottunut, joka nuuhkit ilmaa himoissasi – kuka voi hillitä sen kiiman? Ei yhdenkään, joka sitä etsii, tarvitse väsyttää itseään; sen kyllä löytää, kun tulee sen kuukausi.

25. Varo, ettet joudu juoksemaan paljain jaloin ja kurkku janoisena. Mutta sinä sanot: 'Ei! Tuo on turhaa puhetta! Minä rakastan muukalaisia, ja heitä minä seuraan.'

26. Niin kuin teosta tavattu varas on häpeissään, niin joutuu häpeään Israelin huone kuninkaineen ja ruhtinaineen, pappeineen ja profeettoineen,

27. nuo, jotka sanovat puulle: 'Sinä olet isäni', ja kivelle: 'Sinä olet minut synnyttänyt.' He ovat kääntäneet minulle selkänsä, eivät kasvojaan. Kun onnettomuus kohtaa, he kuitenkin huutavat: 'Nouse ja pelasta meidät!' Jes. 32:33

28. Missä ovat silloin jumalasi, jotka olet itsellesi tehnyt? Nouskoot nyt, jos voivat pelastaa sinut onnettomuuden aikana. Onhan sinulla, Juuda, jumalia, yhtä paljon kuin kaupunkreja.

29. Miksi te riitelette minua vastaan? Tehän olette kaikki luopuneet minusta, sanoo HERRA.

30. Turhaan minä olen lyönyt teidän lapsianne, eivät he ole ottaneet kuritusta opikseen! Teidän miekkanne on syönyt profeettojanne kuin hävittävä leijona. 1. Kun. 19:10; Jes. 1:5; Jer. 5:3,17:23

31. Te nykyinen sukupolvi! Pankaa merkille HERRAN sana: Olenko minä ollut Israelille autiomaata, pimeyden maa?

Miksi kansani sanoo: 'Me juoksemme vapaina emmekä tule enää sinun luoksesi?'

Israel uskottelee olevansa syytön

32. "Unohtaako neitsyt koristeensa, morsian koruvyönsä? Mutta minun kansani on unohtanut minut lukemattomina päivinä. Jer. 3:21

33. Kuinka ovelasti kuljetkaan lempeä etsiessäsi! Kylläpä oletkin perehtynyt pahuuden teihin.

34. Vaatteittesi liepeetkin ovat viattomien köyhien veressä, vaikka et ole tavannut heitä murtautumasta sisälle. Kuitenkin, kaikesta huolimatta,

35. sinä sanot: 'Minä olen syytön, varmasti Herran viha on kääntynyt pois minusta.' Katso, minä käyn oikeutta sinun kanssasi, koska sinä sanot: 'En ole tehnyt syntiä.'

36. Miksi sinä niin kevyesti muutat suuntaa! Egyptistäkin saat häpeän, niin kuin olet saanut häpeän Assurista. 2. Aik. 28:20; Jes. 30:3

37. Sieltäkin sinä lähdet pois kädet pääsi päällä, sillä HERRA halveksii noita, joihin sinä luotat, etkä sinä heidän avullaan menestystä saa." 2. Sam. 13:19

3. LUKU

Israelin ja Juudan uskottomuus

1. Näin sanoo Herra: "Jos mies lähettää vaimonsa pois ja tämä lähtee hänen luotaan ja joutuu toisen miehen vaimoksi, voiko mies enää palata tuon naisen luo? Eikö silloin tämä maa tule peräti saastaiseksi? Mutta sinä olet harjoittanut haureutta monen rakastajan kanssa; voisitko silti palata minun luokseni, sanoo HERRA. 5. Moos. 24:4

2. Nosta katseesi kukkuloita kohti ja katso: missä ei sinua olisi maattu? Teiden varsilla sinä istuit ja odotit heitä kuin arabi autiomaassa. Sinä saastutit maan haureudellasi ja pahuudellasi. 1. Moos. 38:14

3. Sadekuurot tyrehtyivät, kevät sadetta ei tullut, mutta sinulla oli porttonaisen otsa: sinä kieltäydýt häpeämstä. 5. Moos. 11:16

4. Nyt sinä kuitenkin huudat minulle: 'Isäni, sinä olet nuoruuteni ystävä!

5. Onko hän ainiaan vihoissaan, pitääkö hän vihansa voimassa ikuisesti?' Näinhän sinä puhut ja teet pahaa, ja siihen sinä pystyt." Ps. 103:9

6. Kuningas Joosian päivinä HERRA sanoi minulle: "Oletko nähnyt, mitä luopiovaimo Israel on tehnyt? Hän kuljeskeli kaikilla korkeilla vuorilla sekä kaikkien vehreiden puiden alla ja harjoitti siellä haureutta. 2. Kun. 17:10; Jer. 2:20

7. Minä ajattelin, että kaiken tämän tehtyään hän palaisi minun luokseni, mutta hän ei palannut. Tämän näki hänen uskon sisarensa Juuda.

Hes. 16:46,23.2

8. Ja minä näin, että kaikesta tästä huolimatta – vaikka luopiovaimo Israel oli tehnyt aviorikoksen ja minä olin antanut hänelle erokirjan ja lähettänyt hänet pois – ei hänen sisarensa, uskon Juuda, kuitenkaan pelännyt, vaan meni ja harjoitti hänkin haureutta.

5. Moos. 24.1; 2. Kun. 17:18; Jes. 50:1

9. Haureus oli hänestä pikkuasia, ja niin hän saastutti maan tekemällä aviorikoksen kiven ja puun kanssa.

10. Kaikesta tästä huolimatta hänen uskon sisarensa Juuda ei palannut minun luokseni koko sydäimestään vaan teeskennellen, sanoo HERRA."

Kehotus parannukseen

11. HERRA sanoi minulle vielä: "Luopiovaimo Israel on osoittanut olevansa vanhurskaampi kuin uskon Juuda.

Hes. 16:51,23:11

12. Mene ja julista nämä sanat pohjoiseen päin ja sano: Palaa, luopiovaimo Israel, sanoo Herra! Minä en enää synkistä teille kasvojeni, sillä minä olen armollinen, sanoo Herra, en pidä vihaa ikuisesti. Ps. 86:15; Jes. 57:16; Miika 7:18

13. Ainoastaan tunne syntisi, että olet luopunut HERRASTA, Jumalastasi, olet juossut muukalaisten luo jokaisen vehreän puun alle etkä ole kuunnellut minun ääntäni, sanoo HERRA. Ps. 32:5; Sananl. 28:13

14. Palatkaa, te luopiolapset, sanoo HERRA, sillä minä olen ottanut teidät

omikseni. Minä noudan teidät, yhden ainoankin kaupungista ja kaksi heimosta, ja tuon teidät Siioniin.

15. Minä annan teille sydämeni mukaisia paimenia, ja he kaitsevat teitä ymmärtäväisesti ja taitavasti.

Jer. 23:4; Hes. 34:23

16. Näin sanoo HERRA: Kun te niinä päivinä lisääntyte ja olette hedelmällisiä maassa, silloin ei enää puhuta HERRAN liitonarkusta. Se ei tule enää kenenkään mieleen, eikä sitä muisteta, sitä ei enää kaivata eikä sellaista enää tehdä.

Jer. 31:33

17. Siihen aikaan Jerusalemiä sanotaan HERRAN valtaistuimeksi. Kaikki kansat kokoontuvat HERRAN nimessä Jerusalemiin, eivätkä ne enää vaela pahan sydämensä paatumuksessa.

Jes. 2:2; Miika 4:1

18. Niinä päivinä Juudan heimo liittyy Israelin heimoon, ja ne tulevat yhdessä pohjoisesta maasta siihen maahan, jonka minä annoin teidän isillenne perinnöksi.

19. Minä ajattelin: Kuinka asetaankaan sinut lasteni joukkoon ja annan sinulle kauniin maan, ihanista ihanimman perintöosan kansojen joukossa! Minä ajattelin, että sinä kutsuisit minua isäksi etkä koskaan kääntyisi pois seuraamasta minua.

20. Mutta niin kuin vaimo on uskon puolisolleen, niin te, Israelin huone, olette olleet uskottomia minulle, sanoo HERRA.

21. Kalliokukkuloilta kuuluu ääni: israelilaiset anovat itkien armoa, sillä he ovat kulkeneet väärää tietä, unohtaneet HERRAN, Jumalansa.

22. Palatkaa takaisin, te luopuneet lapset, niin minä parannan teidän luopumuksenne." Israelilaiset vastaavat: "Katso, me tulemme sinun luoksesi, sillä sinä olet HERRA, meidän Jumalamme.

23. Totisesti, petosta on se, mikä kuuluu kukkuloilta, kohina vuorilta. Totisesti, HERRASSA, meidän Jumalassamme, on Israelin pelastus.

Ps. 3:9

24. Häpeäjumala⁶⁴ on syönyt isiemme vaivannäön tulokset nuoruudestamme asti, heidän lampaansa ja nautansa, poikansa ja tyttärensä.

25. Maatkaamme maassa häpeisämme. Peittäköön meidät häväistys, sillä me ja meidän isämme olemme tehneet syntiä HERRAA, meidän Jumalaamme, vastaan nuoruudestamme saakka aina tähän päivään asti. Me emme ole kuunnelleet HERRAN, meidän Jumalamme, ääntä.” Dan. 9:7

4. LUKU

Ympärileikatkaa sydämenne

1. ”Jos sinä, Israel, käännyt, sanoo HERRA, palaa minun luokseni. Jos poistat iljetyksesi kasvojeni edestä etkä harhaile

2. vaan vannot totuudessa, oikein ja vanhurskaasti: ’Niin totta kuin HERRA elää’, niin kansat siunaavat itsensä Herran nimessä ja kerskaavat hänestä.” 1. Moos. 22:18; Jes. 48:1

3. Sillä näin sanoo HERRA Juudan miehille ja Jerusalemile: Raivatkaa itsellenne udispelto, älkää kylväkö orjantappuroiden sekaan. Hoos. 10:12; Matt. 13:7,22

4. Ympärileikatkaa itsenne HERRALLE, poistakaa sydämenne esinahka, te Juudan miehet ja Jerusalemin asukkaat! Muutoin minun vihani syttyy kuin tuli teidän tekojenne pahuuden vuoksi. Se palaa, eikä kukaan voi sitä sammuttaa.” 5. Moos. 10:16,30:6; Jer. 21:12; Room. 2:28

Tuho on tulossa

5. ”Ilmoittakaa Juudassa, kuuluttakaa Jerusalemissa, puhaltakaa pasuunaan kautta maan, huutakaa täyttää kurkkua: ’Kokoontukaa, niin lähdemme linnoitettuihin kaupunkeihin.’ Jer. 8:14

6. Nostakaa lippu kohti Sionia, paetkaa pysähtymättä, sillä minä annan tulla pohjoisesta onnettomuuden ja suuren hävityksen. Jer. 1:14,6:1

7. Leijona on noussut tiheiköstään, kansojen tuhooja on lähtenyt liikkeelle omasta paikastaan autoittamaan sinun maasi. Kaupunkisi hävitetään, ne jäävät asukkaita vaille.

Jes. 5:29; Jer. 2:15,5:6

8. Vyöttäkää tämän vuoksi säkki yllenne, valittakaa ja parkukaa, sillä HERRAN vihan hehku ei ole väistynyt päättämme. Jer. 6:26

9. ”Sinä päivänä, sanoo Herra, katoaa niin kuninkaiden kuin ruhtinaidenkin rohkeus. Papit tyrmistyvät ja profeetat hämmästyvät.

10. Mutta minä sanoin: ’Voi, Herra, HERRA! Totisesti, sinä olet pahoin pettänyt tämän kansan ja Jerusalemin!’ Sinä sanoit: ’Teillä on oleva rauha!’, mutta nyt miekka koskee sieluun asti.”

2. Kun. 22:20; Jer. 6:14,14:13

11. Siihen aikaan sanotaan tälle kansalle ja Jerusalemile: ”Polttava tuuli tulee autiomaan kalliokukkuloilta minun kansaani, tytärtäni, kohti. Ei se sovi viljan viskaamiseen eikä puhdistamiseen.

12. Se tuuli on liian tuima sellaiseen, se tulee minun tarkoituksiani varten. Nyt minä julistan heille tuomion.”

13. Katso, hän nousee pilvien lailla, ja hänen vaununsa ovat kuin myrskytuuli, hänen hevosensa kotkia nopeammat. Voi meitä, me olemme tuhon omat! Hab. 1:8

14. ”Pese pahuus sydämeistäsi, Jerusalemi, että pelastuisit. Kuinka kauan viipyvät sisimmässäsi väärät ajatukset?” Jer. 1:16

15. Jo kuuluu Daanista sanansaattajan ääni, Efraimin vuorilta onnettomuuden julistus: Jer. 8:16

16. Ilmoittakaa kansoille, kuuluttakaa Jerusalemile: ’Piirittäjät tulevat kaukaisesta maasta ja korottavat äänensä Juudan kaupunkeja vastaan.’

17. Niin kuin pellon vartijat he ovat sen ympärillä, koska se niskoitteli minua vastaan, sanoo HERRA.

18. Sinun vaelluksesi ja tekosi ovat tuottaneet sinulle tämän. Tämä on pahuutesi palkka. Se on sinulle katkeraa,

64 3:24. Häpeä, *boōšet*, on nimitys, jota käytettiin Baalista, kun haluttiin välttää epäjumalan nimen mainitsemista.

se koskee sydämeesi asti.” Ps. 107:17;
Jes. 50:1; Jer. 2:17; Hoos. 13:9

Koko maa tulee autioksi

19. Voi sisimpäni, sisimpäni! Minä vääntelehdin tuskasta. Voi sydämeni seinämiä. Sydämeni hakkaa, en voi vaieta, sillä sieluni on kuullut pasuunan äänen, sotahuudon. Jes. 22:4; Jer. 9:1

20. Hävitystä on tapahtunut hävityksen perään, koko maa on tuhottu. Akisti tuhoutui majani, hetkessä minun telttani.

21. Kuinka kauan minun täytyy katsella sotalippuja, kuulla soofar-torven ääntä?

22. Minun kansani on typerä, minua he eivät tunne. He ovat typeriä lapsia, heillä ei ole ymmärrystä. He ovat viisaita tekemään pahaa, mutta hyvää he eivät osaa tehdä. Room. 16:19

23. Minä katselin maata, ja se oli autio ja tyhjä, ja taivasta, eikä siellä ollut valoa. Jes. 5:30,50:3

24. Minä näin, kuinka vuoret järkkäivät ja kaikki kukkulat huojuivat.

25. Minä katselin, eikä näkynyt yhtään ihmistä, ja kaikki taivaan linnutkin olivat paenneet. Sef. 1:2,3

26. Minä näin, että hedelmällinen maa⁶⁵ oli autiomaana ja kaikki sen kaupungit oli revitty maahan. Tämän oli tehnyt HERRA ja hänen vihansa hehku.

27. Sillä näin sanoo HERRA: ”Koko maa tulee autioksi, mutta kokonaan minä en sitä tuhoa. Jer. 5:18,30:11

28. Sen tähden maa murehtii ja taivas ylhäällä synkkenee, mutta minä olen puhunut, olen tehnyt päätöksen. Minä en kadu enkä peruuta sitä.”

29. Ratsu- ja jousimiesten huutoa pakenee koko kaupunki, sen asukkaat piiloutuvat tiheikköihin ja nousevat kalliolle. Koko kaupunki on hylätty, eikä siinä asu ketään.

30. Ja sinä, hävitetty kaupunki, mitä teet, kun pukeudut purppuraan, koris-taudut kultakoruiilla ja suurennat silmäsi ihomaalilla? Turhaan sinä itseäsi

kaunistat! Rakastajasi ovat hylänneet sinut, he tavoittelevat henkeäsi.

31. Minä kuulen kuin synnyttäjän huutoa, kuin ensisynnyttäjän tuskanhuutoa. Se on tytär Siionin huutoa, kun hän levittää kätensä ja vaikeroi: ”Voi minua! Minun sieluni menehtyy murhamiesten käsiin!”

5. LUKU

Uskotonta kansaa kohtaa raagaistus

1. ”Kierrelkää Jerusalemin katuja, katselkaa, tiedustelkaa ja etsikää sen toreilta. Jos löydätte yhdenkään, joka tekee oikein, ainoankaan, joka pyrkii uskollisuuteen, niin minä annan anteeksi Jerusalemile.” 1. Moos. 18:32

2. Vaikka he sanovat: ”Niin totta kuin HERRA elää”, he kuitenkin vannovat väärin.

3. HERRA, eivätkö sinun silmäsi etsi uskollisuutta? Sinä löit heitä, mutta he eivät tunteneet kipua; sinä teit heistä melkein lopun, mutta he eivät ottaneet kuritusta opikseen. He ovat kovettaneet kasvonsa kalliota kovemmiksi, he ovat kieltäytyneet palaamasta luokse-si. Jes. 1:5; Jer. 2:30,17:23

4. Minä sanoin: Tällaisia ovat vain alhaiset – he ovat tyhmiä, koska he eivät tunne HERRAN tietä, Jumalansa oikeutta.

5. Niinpä minä menen ylhäisten luo ja puhun heidän kanssaan, sillä he tuntevat HERRAN tien, Jumalansa oikeuden. Mutta kaikki olivat särkeneet ikeen, katkaisseet siteet. Ps. 2:3

6. Sen tähden metsän leijona surmaa heidät, aavikon susi tuhoaa heidät, pantteri väijyy heidän kaupunkiensa ympärillä. Kaikki kaupungista lähtevät raadellaan, sillä heidän rikoksiaan on paljon, heidän luopumuksensa on määrätön. Jer. 4:7; Hoos. 13:7

7. ”Kuinka minä voisin antaa tämän sinulle anteeksi? Lapsesi ovat hylänneet minut ja vannoneet niiden kautta, jotka eivät ole jumalia. Minä ravitsin heidät, mutta he olivat uskottomia ja kokoontuivat porttojen taloissa.

65 4:26. Kirj.: ”hedelmätarha”.

8. He ovat hyvin syöneitä, himokkaita oriita, kaikki he hirtuvat lähimmäisensä vaimoja.

9. Enkö minä rankaisisi tällaisesta, sanoo HERRA, enkö minä itse kostaisi tämänkaltaiselle kansalle? Jer. 9:9

10. Nouskaa sen viinitarhojen penkeille ja hävittäkää, mutta älkää tehkö siitä loppua. Hävittäkää sen köynnösten versot, sillä ne eivät ole HERRAN.

11. Israelin heimo ja Juudan heimo ovat pettämällä pettäneet minut, sanoo HERRA."

Kaukainen kansa hyökkää Israeliin

12. "Israel on kieltänyt HERRAN ja sanonut: 'Ei hän tee mitään, ei meitä kohtaa onnettomuus. Emme tule näkemään miekkaa emmekä nälkää.

5. Moos. 29:19; Jes. 28:15

13. Profeetoista on tullut tuulen kaltaisia, heillä ei ole Herran sanaa, niinpä heille itselleen käy sen mukaan.'

14. Sen tähden näin sanoo HERRA, sotajoukkojen Jumala: Koska he ovat puhuneet tällaista, niin katso, minä teen sanani sinun suussasi tuleksi ja tämän kansan polttopuiksi, ja tuli syö heidät.

15. Katso, minä tuon teitä vastaan kansan kaukaa, te Israelin heimo, sanoo HERRA. Se on luja kansa, ikivanha kansa, se on kansa, jonka kieltä sinä et tunne, et ymmärrä, mitä se puhuu.

5. Moos. 28:49; Jes. 5:26; Jer. 1:15,6:1,22

16. Heidän viinensä ovat kuin avoin hauta, kaikki he ovat sankareita.

17. Se kansa syö sinun satosi ja leipäsi, se syö poikasi ja tyttäresi, se syö lampaasi ja nautasi, se syö viiniköynnöksesi ja viikunapuusi. Miekalla se hävittää linnoitetut kaupunkisi, joihin sinä panet turvasi.

3. Moos. 26:16;

5. Moos. 28:31

18. Mutta niinäkään päivinä minä en tee teistä loppua, sanoo HERRA.

19. Ja kun he kysyvät: 'Miksi HERRA, meidän Jumalamme, on tehnyt meille kaiken tämän?', niin vastaa heille: 'Koska te olette hylänneet minut ja palvelleet vieraita jumalia omassa maassanne, teidän täytyy palvella muukalai-

sia maassa, joka ei ole teidän."

Jer. 16:10

Uppiniskainen kansa saa rangaistuksen

20. "Ilmoittakaa tämä Jaakobin heimolle, kuuluttakaa Juudassa näin:

21. Kuulkaa tämä, te typerä ja ymmärtämätön kansa! Silmät teillä on, mutta te ette näe; korvat teillä on, mutta te ette kuule.

Jes. 6:9,10,42:18

22. Ettekö te pelkää minua, sanoo HERRA, ettekö vapise minun edessäni, minun, joka olen ikuisella säädöksellä määrännyt heikan meren rajaksi, jonka yli se ei pääse? Vaikka meri pauhaa, se ei voi mitään, ja vaikka sen aallot kohisevat, ne eivät ylitä rajaa. Job 38:11; Ps. 104:9

23. Mutta tällä kansalla on uppiniskainen ja tottelematon sydän. He ovat poikenneet pois ja menneet menojaan.

24. He eivät sano sydämestään: 'Pelätäkäämme HERRAA, meidän Jumalaamme, joka antaa sateen, syyssateen ja kevätsateen ajallaan, ja pitää huolen, että meille tulevat elonkorjuun määräviikot.'

5. Moos. 11:14

25. Teidän pahat tekonne käänsivät nämä pois, syntinne estivät teitä saamasta sitä, mikä on hyvää.

26. Sillä kansani keskuudessa on jumalattomia, jotka väijyvät kyyryssä kuin linnunpyydystäjät. He asettavat ansoja ja ottavat vangiksi ihmisiä.

27. Niin kuin häkki on täynnä lintuja, niin ovat heidän talonsa täynnä petosta. Siksi heistä on tullut mahtavia ja rikkaita,

28. lihavia ja kiiltäviä. Heidän pahoilla puheillaan ei ole määrää. He eivät jaa oikeutta eivätkä aja orpojen asiaa niin, että nämä voittaisivat. He eivät hanki köyhille oikeutta.

Jes. 1:23;

Sak. 7:10

29. Enkö minä tällaisista teoista rankaisisi, sanoo HERRA, enkö tahtoisi kostaa tämänkaltaiselle kansalle?

30. Hirveitä ja kauhistavia asioita tapahtuu maassa:

31. profeetat profetoivat valhetta, pa-pit hallitsivat heidän ohjeittensa mu-kaan, ja sitä minun kansani rakastaa. Mutta mitä te teette, kun tästä tulee loppu?” Jes. 10:3; Jer. 23:25; Hes. 13:6

6. LUKU

Jerusalem pysyy pahuudessaan

1. ”Paetkaa, benjaminilaiset, Jeru-salemista, puhaltakaa soofar-torveen Tekoassa ja nostakaa merkki Beet-Ke-remiin kohdalle, sillä pohjoisesta nou-see onnettomuus ja suuri hävitys.

Jer. 1:14,4:6

2. Tuon kauniin ja hemmotellun tytär Siionin minä hävitän.

3. Hänen luokseen tulee laumoinen paimenia, jotka pystyttävät telttansa kaikkialle hänen ympärilleen ja laidun-tavat kukin kohdaltaan.

Jer. 4:17

4. ’Julistakaa Siionia vastaan pyhä sota’, he huutavat: ’Nouskaa, lähte-käämme liikkeelle puolenpäivän ai-kaan! Voi meitä, sillä päivä kääntyy laskuun ja illan varjot pitenevät!

5. Nouskaa, lähtekäämme sitten yö-lä ja hävittäkäämme sen palatsit.’

6. Sillä näin sanoo HERRA Sebaot: Kaatakaa puita ja luokaa piiritysvalli Jerusalemiä vastaan. Se on kaupunki, jota on rangaistava, se on kokonaan sortoa täynnä.

7. Niin kuin kaivo pitää vetensä raik-kaana, niin sekin pitää pahuutensa tuoreena. Sieltä kuuluu väkivallan ja sorron ääni, kipu ja haavat ovat aina edessäni.

8. Ota kuritus opiksesi, Jerusalem, ettei sieluni vieraantuisi sinusta enkä tekisi sinua autioksi, asumattomaksi maaksi.”

Israel on hylännyt Herran sanan

9. ”Näin sanoo HERRA Sebaot: Israe-lin jäännökselle tehdään jälkikorjuu niin kuin viiniköynnökselle. Ojenna kätesi uudelleen oksiin kuin viininkorjaaja.

10. Kenelle puhuisin, ketä varoittais-in, että he kuuntelisivat? Heidän kor-vansa ovat ympärileikkaamattomat, eivät he osaa kuunnella. HERRAN sana

on heille pilkan aihe, ei se heitä miel-lytä.

Ap. t. 7:51

11. Minä olen täynnä HERRAN vihaa, olen väsynyt pidättämään sitä. Vuodata se lapsukaisiin kadulla ja nuorukais-joukkoon. Niin miehet kuin naisetkin vangitaan, myös vanhat ja ikäänty-neet.

Jer. 15:17

12. Heidän talonsa, peltonsa ja vai-monsa joutuvat vieraille, sillä minä ojennan käteni maan asukkaita vas-taan, sanoo HERRA.

5. Moos. 28:30;

Jer. 8:10; Valit. 5:2

13. Sillä kaikki pienimmästä suurim-paan ahnehtivat väärää voittoa, niin profeetat kuin papitkin kaikki harjoitta-vat petosta.

Jes. 56:11

14. Kevyesti he yrittävät parantaa mi-nun kansani vamman sanoen: ’Rauha, rauha!’, vaikka rauhaa ei ole.

Jer. 8:11;

Hes. 13:10; Aam. 6:6; Miika 3:5

15. He joutuvat häpeään, sillä he ovat tehneet kauhistavia tekoja. Silti he eivät tunne lainkaan häpeää, he eivät osaa hävetä. Kaatukoot he sen tähden kaatuvien joukkoon, sortukoot, kun minä heitä rankaisen, sanoo HER-RA.”

Kysykää muinaisia polkuja

16. Näin sanoo HERRA: ”Menkää tei-den varsille ja katselkaa, kyselkää mu-i-naisia polkuja. Kysykää, mikä tie on hyvä, ja vaeltakaa sitä, niin löydätte levon sieluillenne.” Mutta he vastasivat: ”Emme vaella.”

Jes. 28:12; Matt. 23:37

17. ”Minä olen asettanut teille var-tiomiehet; kuunnelkaa soofar-torven ääntä.” Mutta he vastasivat: ”Emme kuuntele.”

Jes. 21:6,11; Hes. 3:17,33:7

18. ”Sen tähden kuulkaa, te kansat, ja tiedä, seurakunta, mitä heille tapah-tuu.

19. Kuule, maa! Minä tuotan onnet-tomuuden tälle kansalle, heidän aja-tustensa hedelmän, sillä he eivät ole kuunnelleet minun sanojani vaan ovat hylänneet opetukseni.

20. Mitä minulle merkitsee Sabasta tuotu suitsutus tai paras tuoksuruoko kaukaisesta maasta? Teidän polttouh-rejanne en ota suosiollisesti vastaan,

teidän teurasuhrinne eivät ole minulle mieluisia. Jes. 1:11; Jer. 7:22, 14:12; Aam. 5:21

21. Sen tähden, näin sanoo HERRA: Katso, minä asetan tälle kansalle kompastuskiviä. Niihin kompastuvat isät ja pojat yhdessä, ja naapuri tuhoutuu ystävänsä kanssa.”

Pohjoisesta tulee hävittäjä

22. Näin sanoo HERRA: ”Katso, kansa tulee pohjoisesta maasta, suuri kansa nousee maan perimmäisiltä ääritä. 5. Moos. 28:49; Jes. 5:26; Jer. 5:15

23. He käyttävät jousta ja keihästä, he ovat julmia ja armottomia. Heidän äänensä on kuin meren pauhu. He ratsastavat hevosilla, soturit varustettuina taisteluun sinua vastaan, tytär Siion.”

24. Me kuulumme sanoman, ja meidän kätemme herposivat, meidän valitsemme ahdistus kuin synnytystuska. Jer. 4:31, 49:24

25. ”Älkää menkö pelloille, älkää kulkeko tiellä, sillä siellä on vihollisen miekka, kauhua kaikkialla!

26. Tytär, minun kansani! Vyötyäydys säkkiin ja kieriskele tuhassa, sure niin kuin ainokaista poikaa surraan, pidä katkerat valittajaiset, sillä äkkiarvaamatta käy hävittäjä kimppuumme.” Jer. 4:8

Profeetta on kansan koetteliija

27. ”Minä olen asettanut sinut koettelemaan ja tutkimaan kansaani, että koettelisit heidän vaelluksensa ja opisit tuntemaan heidät. Jer. 1:18, 15:20

28. Kaikki he ovat paatuneita niskureita, he kulkevat panettelijoina, he ovat pelkkää vaskea ja rautaa, kelvottomia kaikki. Hes. 22:18

29. Palkeet puhkuvat, mutta tulesta valuu pelkkää liijyä. Turhaan on sulatettu ja puhdistettu, mutta kuonaa⁶⁶ ei ole saatu eroon.

30. Hylkyhopeaksi heitä kutsutaan, sillä HERRA halveksii heitä.”

7. LUKU

Temppelistä on tullut ryövärien luola

1. Jeremialle tuli HERRALTA tämä sana:

2. ”Asetu HERRAN huoneen portille ja julista siellä tämä sana: Kuulkaa HERRAN sana, kaikki te Juudan asukkaat, jotka tulette näistä porteista kumartaen rukoilemaan HERRAA. Jer. 26:2

3. Näin sanoo HERRA Sebaot, Israelin Jumala: Parantakaa vaelluksenne ja tekonne, niin minä annan teidän asua tässä paikassa. Jer. 18:11, 26:13

4. Älkää luottako valhepuheeseen: ’Tämä on HERRAN temppeli, HERRAN temppeli, HERRAN temppeli!’ Miika 3:11

5. Jos te sen sijaan todella parannatte vaelluksenne ja tekonne, jos todella jaatte oikeutta tasapuolisesti jokaiselle,

6. ette sorra muukalaista, orpoa tai leskeä, ette vuodata viatonta verta tässä paikassa ettekä seuraa muita jumalia itsellenne onnettomuudeksi, 2. Moos. 22:20; Jer. 22:3

7. niin minä sallin teidän asua tässä paikassa, maassa, jonka minä annoin teidän isillenne ikuisiksi ajoiksi.

8. Kuitenkin te luotatte valheen sanoihin, joista ei ole apua.

9. Miten on? Te varastatte, tapatte, teette huorin, vannotte väärin, suitsutatte Baalille, seuraatte muita jumalia, joita ette tunne.

10. Sitten te asetutte minun kasvojeni eteen tähän temppeliin, joka on pyhitetty minun nimelleni⁶⁷, ja sanotte: ’Me olemme turvassa’, vaikka yhä teette kaikkia näitä iljettäviä tekoja.

11. Rosvojen luolanako te pidätte tätä temppeliä, joka on pyhitetty minun nimelleni? Sellaiseksi minäkin olen sen havainnut, sanoo HERRA. Matt. 21:13; Mark. 11:17

12. Menkää asuinpaikkaani Siiloon, jossa minä ensin annoin nimeni asua, ja nähkää, mitä minä olen sille tehnyt

66 6:29. Kirj.: ”pahoja”.

67 7:10. Kirj.: ”jonka yli on lausuttu minun nimeni”. Samoin jakeissa 7:11, 7:14.

kansani Israelin pahuuden tähden!

Joos. 18:1; 1. Sam. 4:11; Ps. 78:60

13. Mutta nyt te olette tehneet kaikkia näitä tekoja, sanoo HERRA, ette ole kuunnelleet ettekä vastanneet, vaikka minä varhaisesta alkaen olen yhä uudestaan puhunut teille ja kutsunut teitä.

2. Kun. 17:13; Sananl. 1:24; Jes. 65:12,66:4

14. Sen tähden minä teen tälle huoneelle, joka on pyhitetty minun nimeleni ja johon te luotatte, niin kuin olen tehnyt Siilolle. Aivan samoin minä teen tälle paikalle, jonka minä olen antanut teille ja teidän isillenne.

Jer. 26:9

15. Minä heitän teidät pois kasvojeni edestä, niin kuin olen heittänyt pois teidän veljenne, kaikki Efraimin jälkeläiset.”

2. Kun. 17:23; 21:13,24:20

Tottelemattomuus tuo tuomion

16. ”Ja sinä, älä rukoile tämän kansan puolesta, älä kohota heidän puolestaan huutoa tai rukousta äläkä väivaa minua, sillä minä en kuule sinua.

Jer. 11:14,14:11

17. Etkö näe, mitä he tekevät Juudan kaupungeissa ja Jerusalemin kaduilla?

18. Lapset kokoavat puita, isät sytyttävät tulen ja naiset alustavat taikinan. He valmistavat uhrileipiä taivaan kunin-gattarelle ja vuodattavat juomauhreja muille jumalille tuottaakseen minulle mielipahaa.

Jer. 44:17

19. Minulleko he tuottavat mielipahaa, sanoo HERRA, eivätkö pikemminkin itselleen, kun joutuvat häpeään?

20. Sen tähden, näin sanoo Herra, HERRA: Katso, minun vihani ja kiivauteni vuotaa tämän paikan ylle. Se vuotaa niin ihmisten, eläinten, puiden kuin maan sadonkin ylle, ja se palaa eikä sammuu.”

21. Näin sanoo HERRA Sebaot, Israelin Jumala: ”Lisätkää polttouhrinne teurasuhreihinne ja syökää itse lihat⁶⁸.”

22. Sillä en minä puhunut teidän isillenne poltto- ja teurasuhreista enkä antanut niistä käskyä, kun vein heidät

pois Egyptin maasta.

1. Sam. 15:22; Jes. 1:11; Jer. 6:20

23. Sen sijaan minä annoin heille tämän käskyn: Kuunnelkaa minun ääntäni, niin minä olen teidän Jumalanne ja teistä tulee minun kansani. Vaeltakaa kaikessa sitä tietä, jota minä käsken teidän vaeltaa, että teidän kävisi hyvin.

2. Moos. 19:5; 3. Moos. 26:12; 5. Moos. 6:3

24. Mutta he eivät kuunnelleet minua eivätkä kallistaneet korvaansa minun puheelleni vaan vaelsivat omien neuvojensa mukaan pahan sydämensä paatumuksessa. He ovat kääntäneet minulle selkänsä, eivät kasvojaan.

Jes. 11:8,16:12,17:23

25. Siitä päivästä lähtien, jona teidän isänne lähtivät Egyptin maasta, tähän päivään asti minä olen lähettänyt teidän luoksenne kaikki palvelijani, profeetat – päivä päivältä varhaisista ajoista alkaen.

2. Aik. 26:15,16

26. Mutta isänne eivät kuunnelleet minua eivätkä kallistaneet korvaansa minun puheelleni. He niskoittelivat ja tekivät enemmän pahaakin isänsä.

27. Puhu heille kaikki nämä sanat, vaikka he eivät kuuntele sinua, ja kutsu heitä, vaikka he eivät vastaa sinulle.

28. Sano heille: Tämä on kansa, joka ei ole kuunnellut HERRAN, Jumalansa, ääntä eikä ottanut kuritusta opikseen. Uskollisuus on kadonnut ja totuus hävinnyt heidän suustaan.

29. Tytär Siion, leikkaa hiuksesi ja heitä ne pois. Viritä kalliokukkuloilla valitusvirsi, sillä HERRA on hylännyt ja sysännyt pois vihansa alaisen sukupolven.

30. Juudan miehet ovat tehneet sitä, mikä on paha minun silmissäni, sanoo HERRA. He ovat asettaneet iljetyksensä temppeliin, joka on pyhitetty minun nimelleni, ja saastuttaneet sen.

31. He ovat rakentaneet uhrikukkuiloita Toofetiin, joka on Ben-Hinnomin laaksossa, polttaakseen tulella poikiaan ja tyttäriään. Sellaista minä en ole käskennyt, eikä se ole tullut mieleenikään.

3. Moos. 18:21; 5. Moos. 18:10; 2. Kun. 23:10

68 7:21. Polttouhrieläin poltettiin kokonaan alttarilla, muista uhreista poltettiin säädetyt osat, lähinnä rasva. Uhrin tuoja söi lihat.

32. Sen tähden HERRA sanoo: Katso, päivät tulevat, jolloin ei enää sanota 'Toofet' ja 'Ben-Hinnomin laakso' vaan 'Murhalaakso'. Toofetiin haudataan, kun muualla ei ole tilaa, Jer. 19:11

33. ja tämän kansan ruumiit joutuvat ruuaksi taivaan linnuille ja maan eläimille, joita ei kukaan karkota pois. Jer. 34:20

34. Minä lopetan Juudan kaupungeista ja Jerusalemin kaduilta ilon äänen ja riemun äänen, sulhasen äänen ja morsiamen äänen, sillä maa muuttuu rauniokasaksi.” Jes. 24:7; Jer. 16:9,25:10

8. LUKU

Väärän rauhan julistajat

1. ”Siihen aikaan, sanoo HERRA, vietään Juudan kuninkaiden ja sen ruhtinaiden luut, pappien ja profeettojen luut sekä Jerusalemin asukkaiden luut pois heidän haudoistaan.

2. Ne levitetään auringon, kuun ja kaiken taivaan joukon eteen, joita he rakastivat, palvelivat ja seurasivat, joita he kysyivät neuvoa ja joita he palvoivat. Niitä ei koota eikä haudata, vaan niistä tulee lantaa maan pinnalle. 5. Moos. 4:19,17:3; 2. Kun. 21:3

3. Koko se jäännös, joka jää jäljelle tästä pahasta heimosta kaikissa paikoissa, joihin minä karkotan heidät, valitsee mieluummin kuoleman kuin elämän, sanoo HERRA Sebaot.

4. Sano heille: Näin sanoo HERRA: Eivätkö ne, jotka kompastuvat, nouse jälleen? Eikö se, joka kääntyy pois, käänny takaisin?

5. Miksi tämä Jerusalemin kansa kääntyy pois ainaisessa luopumuksessa? He pitävät kiinni petoksesta eivätkä tahdo palata.

6. Minä olen kuunnellut tarkkaan ja havainnut, että he eivät puhu oikein. Ei kukaan kadu pahuuttaan eikä sano: 'Mitä olenkaan tehnyt!' Kaikki he juoksevat omaa rataansa, niin kuin hevonen ryntää taisteluun.

7. Jopa haikara taivaalla tietää aikansa, metsäkyhynen, pääskynen ja kurki pitävät kiinni tuloajastaan, mutta minun kansani ei tunne HERRAN oikeut- ta. Jes. 1:3

8. Kuinka voitte sanoa: 'Me olemme viisaita, ja meillä on HERRAN laki'? Totisesti, valhetta on kirjoittanut kirjanop- pineiden valhekynä.

9. Viisaat joutuvat häpeään, joutuvat kauhun valtaan, heidät vangitaan. Katso, he ovat hylänneet HERRAN sanan – mitä viisautta heillä voisi olla? 5. Moos. 4:6; Job 5:13

10. Sen tähden minä annan heidän vaimonsa toisille, ja toiset ottavat hal- tuunsa heidän peltonsa, sillä kaikki pienimmästä suurimpaan ahnehtivat väärää voittoa. He kaikki harjoittavat petosta, niin profeetat kuin papitkin. Jes. 56:11; Jer. 6:12

11. He parantelevat kevyesti minun kansani vammaa sanoen: 'Rauha, rauha', vaikka rauhaa ei ole. Jer. 6:14; Hes. 13:10

12. He joutuvat häpeään, sillä he ovat tehneet iljettäviä tekoja. Silti heillä ei ole häpeän tunnetta, he eivät osaa hävetä. Kaatukoot sen tähden kaatu- vien joukkoon, sortukoot, kun heidän rangaistuksensa aika tulee, sanoo HER- RA.

13. Minä tempaan heidät pois, sa- noo Herra, niin kuin rypäleet korjataan viiniköynnöksestä ja viikunat viikuna- puusta, niin ettei niitä enää ole. Puiden lehdetkin lakastuvat, ja se, mitä annoin heille, otetaan heiltä pois.” Jes. 5:5

14. ”Miksi istumme alallamme? Tul- kaa koolle! Menkäämme linnoitettuihin kaupunkeihin tuhoutuaksemme siellä, sillä HERRA, meidän Jumalamme, on antanut meidät tuhon omiksi ja juotta- nut meille myrkyvettä, koska olemme tehneet syntiä HERRAA vastaan. Jer. 4:5,9:15,23:15

15. Rauhaa me toivoimme, mutta mitään hyvää ei tullut, paranemisen aikaa, mutta sen sijaan on kauhua!” Jer. 14:19

16. Daanista kuuluu hänen hevos-
tensa korskuminen, hänen oriittensa
hinnunnasta vapisee koko maa. Ne tu-
levat ja syövät maan ja kaiken, mitä
siinä on, kaupungin ja sen asukkaat.

Jer. 4:15

17. Minä lähetän teidän keskuuteen-
ne myrkkyykäärmeitä, kytä, joihin lumos-
us ei tehoa, ja ne purevat teitä, sanoo
HERRA.”

Murtunut profeetta

18. Murheessani minä etsin lohdu-
tusta, sydämeni on sairas.

19. Kuule tyttären, kansani, avun-
huuto kaukaisesta maasta: ”Eikö HERRA
ole Sionissa, eikö sen kuningas ole
siellä?” ”Miksi he ovat vihoittaneet mi-
nut veistetyillä kuvillaan, vieraan maan
turhilla epäjumalilla?”

20. Elonaika on ohi, kesä on lopus-
sa, mutta me emme ole saaneet apua.

21. Minun kansani, tyttäreni, mur-
tumisen tähden minä olen murtunut,
kuljen surupuvussa, tyrmistys on val-
lannut minut.

22. Eikö Gileadissa ole balsamia,
eikö siellä ole parantajaa, vai miksi
kansani, minun tyttäreni, haavat eivät
kasva umpeen?

Jer. 46:11

23. Jospa pääni olisi silkkaa vettä
ja silmäni kyynelten lähde, niin itkisin
päivät ja yöt kansani, tyttäreni, kaatu-
neita!

Jes. 22:4; Jer. 4:19,14:17; Valit. 1:16

9. LUKU

Kaikki pettävät toisiaan

1. Olisipa minulla autiomaassa mat-
kamiehen yömaja! Silloin jättäisin kan-
sani ja lähtisin pois heidän luotaan, sil-
lä he ovat kaikki avionrikkokkia, he ovat
petturien joukko.

Ps. 55:8

2. Niin kuin jousen he jännittävät
kielensä valheeseen; he eivät käytä
valtaansa maassa uskollisesti vaan
kulkevat pahanteosta pahantekoon.
Minua he eivät tunne, sanoo HERRA.

3. Varokaa kukin ystäväänne, älkää
luottako yhteenkään veljeen, sillä jo-
kainen veli on petollinen ja jokainen
ystävä kulkee panettelijana.

Jer. 12:6; Miika 7:5; Matt. 10:35

4. Kaikki pettävät toisiaan, kukaan ei
puhu totta. He ovat totuttaneet kielensä
puhumaan valhetta, ovat tehneet vää-
ryyttä väsyksiin asti.

Ps. 52:4

5. Sinä asut keskellä petollisuutta;
petollisuudessaan he eivät tahdo tun-
tea minua, sanoo HERRA.

6. Sen tähden, näin sanoo HERRA
Sebaot: ”Katso, minä sulatan heidät ja
koettelen heitä, sillä mitä muuta voisin
tehdä tyttärelleni, omalle kansalleni?

Jes. 48:10

7. Heidän kielensä on tappava nuoli,
se puhuu petosta. Suussaan heillä on
rauhan puheet lähimmäistensä kans-
sa, mutta sydämessään he punovat
junonia.

Ps. 12.2,28:3

8. Enkö minä tällaisista rankaisisi
heidä, sanoo Herra, enkö minä kostaisi
tämänkaltaiselle kansalle?”

Jer. 5:9,29

9. Vuorten tähden minä kohotan ää-
neni itkuun ja valitukseen, autiomaan
laitumien tähden minä viritän itkuvir-
ren, sillä ne on poltettu. Kukaan ei
siellä kulje, eikä karjan ääniä kuulu.
Taivaan linnut ja kedon eläimetkin ovat
paenneet ja menneet menojaan.

Jer. 4:25,29,12:4

Jerusalem hävitetään ja kansa hajotetaan

10. ”Minä teen Jerusalemissa raunio-
paikan, sakaalien asuinsijan, ja Juu-
dan kaupungeista minä teen autioita,
niihin ei jää asukkaita.”

Ps. 79:1;

Jes. 34:13; Jer. 10:22,26:18

11. Kuka on se viisas mies, joka
ymmärtää tämän, mies, jolle HERRA on
puhunut, niin että hän voi ilmoittaa tä-
män? Minkä tähden maa on hävitetty,
miksi se on korventunut kuin autioma,
jossa kukaan ei kulje?

12. HERRA sanoi: ”Sen tähden, että
he ovat hylänneet minun opetukseni,
jonka minä heille annoin. He eivät ole
kuunnelleet minun ääntäni eivätkä
vaeltaneet sen mukaan.

13. Paatuneen sydämensä mukaan
he ovat vaeltaneet ja seuranneet baa-
leja, niin kuin heidän isänsä olivat heil-
le opettaneet.

14. Sen tähden, näin sanoo HERRA Sebaot, Israelin Jumala: Katso, minä syötän tälle kansalle koiruohoa ja juotan sille myrkkylvettä.

Jer. 8:14,23:15,25:15

15. Minä hajotan heidät kansojen sekaan, joita eivät he eivätkä heidän isänsä ole tunteneet, ja lähetän heidän jälkeensä miekan, kunnes olen tehnyt heistä lopun.”

3. Moos. 26:33;

5. Moos. 28:64

Valitusvirsi Siionista

16. Näin sanoo Herra Sebaot: ”Miettikää tätä: kutsukaa itkijänaisia, että he tulisivat tänne, ja lähettäkää noutamaan viisaita naisia, että hekin tulisivat.

2. Aik. 35:25; Aam. 5:16

17. Kohottakoot he kiireesti valituskuudon meidän vuoksemme, että silmämme vuotaisivat kyineleitä ja silmäluomemme valuisivat vettä.

18. Siionista kuuluu valitus: ”Kuinka meidät onkaan hävitetty, me olemme joutuneet suureen häpeään. Meidän on täytynyt lähteä maasta, meidät on heitetty pois asunnoistamme.”

19. Kuulkaa siis HERRAN sana, te naiset, kuunnelkaa tarkkaan hänen suunsa sanaa! Opettakaa valitushuuto tyttärillenne ja itkuvirsi toinen toisellenne,

20. sillä kuolema on noussut sisään ikkunoistamme, tullut meidän palatseihimme. Se tuhoaa lapset kadulta, nuorukaiset toreilta.

21. ”Puhu: Tämä on HERRAN sana: Ihmisten ruumiita makaa maassa kuin lantaa pellolla, kuin lyhteitä leikkaajan jäljessä, eikä kukaan korjaa niitä.”

Jer. 8:2,16:4,25:33

Oikea ja väärä kerskuminen

22. Näin sanoo HERRA: ”Älköön viisas kerskuko viisaudestaan, älköön sankari voimistaan, älköön rikas rikkaudestaan!

23. Jos joku kerskuu, kerskukoon siitä, että hänellä on ymmärrystä ja että hän tuntee minut, HERRAN, joka toimin uskollisesti, oikeudenmukaisesti ja vanhurskaasti maan päällä, sillä sel-

lainen on minulle mieleen, sanoo HERRA.

1. Kor. 1:31; 2. Kor. 10:17

24. Katso, päivät tulevat, sanoo HERRA, jolloin minä rankaisen kaikkia ympärileikattuja, jotka kuitenkin ovat ympärileikkaamattomia:

25. Egyptiä, Juudaa, Edomia, ammonilaisia, Mooabia ja kaikkia autiomaan asukkaita, jotka leikkaavat ohimoilta hiuksensa. Kaikki pakanakansat ovat näet ympärileikkaamattomia, ja koko Israelin huone on sydämeltään ympärileikkaamaton.”

10. LUKU

Epäjumalanpalvelus on turhuutta

1. Kuulkaa sana, jonka HERRA on puhunut teistä, te Israelin huone.

2. Näin sanoo HERRA: ”Älkää opetelko muiden kansojen tapoja älkääkään kauhistuko taivaan merkkejä, vaikka kansat kauhistuvatkin niitä.

3. Moos. 18:3;

Jes. 47:13

3. Sillä kansojen tavat ovat turhuutta. Puita hakataan metsästä, puuseppä veistelee niitä kirveellä.

Jes. 40:19,41:29

4. Ne koristetaan hopealla ja kullalla. Nauloja ja vasaroita käyttäen ne tuetaan, etteivät ne horju.

5. Ne ovat kuin takomalla tehdyt palmupuut, eivät ne osaa puhua. Kantamalla niitä täytyy kantaa, sillä ne eivät osaa kävellä. Alkää pelätkö niitä, sillä ne eivät voi tehdä mitään pahaa eivätkä ne voi tehdä hyvääkään.”

Ps. 115:5;

Jes. 46:1,7

Vain Herra on elävä Jumala

6. Ei ole ketään sinun vertaistasi, HERRA! Sinä olet suuri, ja sinun nimesi on suuri ja voimallinen.

Ps. 86:8;

Jes. 32:19

7. Kuka ei pelkäisi sinua, sinä kansojen kuningas; sinä olet sen arvoinen. Ei minkään kansan viisaiden joukossa, ei missään valtakunnassa ole sinun vertaistasi.

Ilm. 15:3

8. Kaikki he ovat mielettömiä ja tyhmiä. He seuraavat turhia jumalia, jotka ovat puuta,

9. ohueksi taottua hopeaa, Tarsiista tuotua, ja Uufaksen kultaa. Puuseppä ja kultaseppä ovat ne valmistaneet, niiden puku on sinipunaa ja purppuraa, taitajien tekoa kaikki.

10. Mutta HERRA on tosi Jumala, hän on elävä Jumala ja ikuinen kuningas. Hänen vihastaan vapisee maa, kansat eivät voi kestää hänen kiivauttaan.

11. Sanokaa kansoille näin: Jumalat, jotka eivät ole tehneet taivasta ja maata, katoavat maan päältä ja taivaan alta.

12. Herra on tehnyt voimallaan maan, valmistanut viisaudellaan maanpiirin ja levittänyt ymmärryksellään taivaat. 1. Moos. 1:1; Jes. 45:12; Jer. 51:15

13. Kun hän antaa äänensä kuulua, vedet satavat kohisten taivaalta. Hän nostaa pilvet maan ääristä, tekee salammat ja sateen ja tuo tuulen varastoistaan. Ps. 135:7

14. Järjetön on jokainen ihminen, tietoa vailla. Jokainen kultaseppä joutuu häpeään jumalankuviensa vuoksi, sillä hänen valamansa kuvat ovat petosta, ei niissä ole henkeä. Jes. 42:17,45:16

15. Ne ovat turhuutta, naurettavia tekeleitä, ne tuhoutuvat, kun niiden rangaistuksen aika tulee.

16. Niiden kaltainen ei ole Jaakobin Jumala⁶⁹, sillä hän on kaiken Luoja, ja Israel on hänen omaisuuskansansa. Hänen nimensä on HERRA Sebaot.

5. Moos. 4:20,32:9

Profeetta rukoilee kurituksen lievennystä

17. Kokoa tavarasi maasta, sinä, joka istut piiritettyä,

18. sillä näin sanoo HERRA: "Katso, nyt minä linkoon pois maan asukkaat ja panen heidät niin ahtaalle, että he saavat tarpeekseen."

19. Voi minua vammai tähden, haavani on kipeä! Minä sanon: Tämä on minun vaivani, minun on se kannettava. Jer. 14:17

20. Telttani on hävitetty ja kaikki telttaköyteni katkaistu. Lapseni ovat lähte-

neet luotani, eikä heitä enää ole. Ei ole enää ketään, joka pystyttäisi telttani ja nostaisi paikoilleen telttakankaani.

21. Sillä paimenet olivat järjettömiä, he eivät etsineet HERRAA. Sen tähden he eivät menestyneet, ja heidän koko laumansa joutui hajalleen. Jer. 23:11

22. Kuuletteko äänen? Se lähenee! Suuri pauhina tulee pohjoisesta maasta, se tekee Juudan kaupungeista autioita sakaalien asuinsijoja. Jer. 1:14,9:11

23. HERRA, minä tiedän, ettei ihmisen tie ole hänen omassa vallassaan. Eikä ole miehen vallassa, kuinka hän vaeltaa ja askeleensa ohjaa. Sananl. 16:9

24. Kurita minua, HERRA, mutta kohtuudella, älä tee sitä vihassasi, ettet minua tuhoaisi. Ps. 6:2,38:2; Jer. 30:6,7

25. Vuodata vihasi kansoihin, jotka eivät sinua tunne, ja niihin heimoihin, jotka eivät huuda avukseen sinun nimeäsi, sillä ne ovat nielleet Jaakobin, nielleet hänet ja tehneet hänestä lopun ja autioittaneet hänen asuinsijansa. Ps. 79:6,7

11. LUKU

Israel ja Juuda ovat rikkoneet liiton

1. HERRALTA tuli Jeremialle tämä sana:

2. "Kuulkaa tämän liiton sanat! Puhu ne Juudan miehille ja Jerusalemin asukkaille

3. ja sano heille: Näin sanoo HERRA, Israelin Jumala: Kirottu olkoon se mies, joka ei kuuntele tämän liiton sanoja, 5. Moos. 27:26; Gal. 3:10

4. liiton, jonka minä säädin teidän isillenne, kun vein heidät pois Egyptin maasta, sulatusuunista. Minä sanoin: Kuunnelkaa minun ääntäni ja tehkää aivan niin kuin minä käsken, niin te olette minun kansani ja MINÄ OLEN teidän Jumalanne. 2. Moos. 19:5; 5. Moos. 4:20; 1. Kun. 8:51

5. Silloin minä pidän voimassa valan, jonka vannoin teidän isillenne luvattessani antaa heille maan, joka vuotaa maitoa ja hunajaa. Ja näin on tänä päivänä." Minä vastasin: "Aamen, HERRA!" 1. Moos. 12:7,15:7,26:3,28:4; 2. Moos. 3:8

6. HERRA sanoi minulle: ”Julista kaikki nämä sanat Juudan kaupungeissa ja Jerusalemin kaduilla ja sano: Kuulkaa tämän liiton sanat ja noudattakaa niitä.

7. Kun minä toin teidän isänne pois Egyptin maasta, minä kehotin heitä vakavasti: ’Kuunnelkaa minun ääntäni.’ Näin minä olen kehottanut varhaisista ajoista alkaen tähän päivään saakka.

2. Kun. 17:13; Jer. 7:13

8. He eivät kuitenkaan kuunnelleet minua eivätkä kallistaneet korvaansa minun puheelleni vaan vaelsivat kukin pahan sydämensä paatumuksessa. Siksi minä toin heidän päälleen kaikki tämän liiton sanat, joita minä olin käsenyt heidän noudattaa mutta joita he eivät noudattaneet.”

Jer. 7:24,26

9. HERRA sanoi minulle: ”Juudan miesten ja Jerusalemin asukkaiden keskuudessa on salaliitto.

10. He ovat kääntyneet takaisin esiisiensä pahoihin tekoihin, niiden, jotka kieltäytyivät kuuntelemasta minun sanojani ja jotka seurasivat muita jumalia ja palvelivat niitä. Israelin heimo ja Juudan heimo ovat rikkoneet minun liittoni, jonka minä tein heidän isiensä kanssa.

Jer. 9:13

11. Sen tähden, näin sanoo HERRA: Katso, minä tuotan heille onnettomuuden, jota he eivät voi väistää. Silloin he huutavat minua, mutta minä en kuule heitä.

Ps. 18:42; Sananl. 1:28; Jes. 1:15; Jer. 14:12

12. Juudan kaupunkien ja Jerusalemin asukkaat menevät ja huutavat avukseen niitä jumalia, joille he suittavat, mutta ne eivät pelasta heitä heidän onnettomuutensa aikana.

5. Moos. 32:38

13. Sillä yhtä paljon kuin sinulla on kaupunkeja, on sinulla jumalia, Juuda, ja yhtä paljon kuin Jerusalemissa on katuja, te olette pystyttäneet alttareita polttaaksenne uhreja häpeäjumalalle, Baalille.”

2. Aik. 28:24; Jer. 2:28

Onnettomuus on tulossa

14. ”Ja sinä, älä rukoile tämän kansan puolesta, älä kohota heidän puolestaan huutoa äläkä rukousta. Sillä

minä en kuule, kun he huutavat minua avuksi onnettomuutensa tähden.

Jer. 7:16,14:11

15. Mitä tekee rakkaani minun tempelissäni, punooko hän juonia? Poistavatko lupaukset⁷⁰ ja uhriliha sinun pahuutesi, niin että voit riemuita?

16. Vehrenäksi öljypuuksi, ihanaksi, kaunistehdelmäiseksi Herra sinua kutsui. Suuren jylinän pauhatessa hän sytytti puun tuleen, ja sen lehvät turmeltuivat.

17. HERRA Sebaot, joka sinut istutti, on säättänyt sinun osallesi onnettomuuden. Israelin heimo ja Juudan heimo ovat harjoittaneet pahuutta, he ovat vihoittaneet minut polttamalla suitsetta Baalille.”

Anatotin miehet väijyvät Jeremian henkeä

18. HERRA ilmoitti minulle, ja minä sain sen tietää; sinä näytit minulle vihollisteni hankkeen.

19. Minä olin kuin kesy karitsa, jota viedään teurastettavaksi, enkä tiennyt, että he punoivat minua vastaan juonia sanoen: ”Tuhotkaamme puu hedelmiineen, hävittäkäämme hänet elävien maasta, niin ettei hänen nimeään enää muisteta.”

20. Mutta HERRA Sebaot on vanhurskas tuomari, joka tutkii sydämen ja mielen⁷¹. Herra, salli minun nähdä, miten sinä kostat heille, sillä sinulle minä olen uskonut riita-asiani.

Ps. 7:10,17:3; Jer. 17:10,20:12

21. Sen tähden HERRA sanoo Anatotin miehistä: ”He tavoittelevat sinun henkeäsi ja sanovat: ’Älä profetoi enää HERRAN nimessä, ettet kuolisi meidän käsissämme.’

22. Sen tähden HERRA Sebaot sanoo heistä näin: Minä rankaisen heitä. Heidän nuoret miehensä kuolevat miekkaan, ja heidän poikansa ja tyttärensä kuolevat nälkään.

70 11:15. Näin LXX:n mukaan. Heprealaisessa tekstissä on ’monet’ tai ’mahtavat’.

71 11:20. Kirj.: ”munuaiset”.

23. Heistä ei jää jäljelle ketään, sillä minä tuotan onnettomuuden Anatotin miehille heidän rangaistuksensa vuotena.”

12. LUKU

Jeremian valitus ja Herran vastaus

1. HERRA, sinä olet vanhurskas, kuinka minä voisin riidellä sinua vastaan? Kuitenkin tahdon puhua sinulle tuomioistasi. Miksi jumalattomien tie menestyy, miksi kaikki petturit saavat olla huolettomia? Job 21:7; Ps. 73:3; Hab. 1:13

2. Sinä olet istuttanut heidät, he myös juurtuvat, kasvavat ja kantavat hedelmää. Heidän huulillaan sinä olet lähellä, mutta kaukana heidän sisimmästään. Jes. 29:13

3. Sinä, HERRA, tunnet minut, sinä näet minut ja tutkit, millainen sydämeni on sinua kohtaan. Tempaa heidät pois niin kuin lampaat teuraiksi ja vihi heidät surmapäivää varten. Ps. 139:1

4. Kuinka kauan maan täytyy murhetta ja kaiken kedon ruohon kuivettua? Eläimet ja linnut tuhoutuvat maan asukkaiden pahuuden tähden, sillä he sanovat: ”Ei hän tule näkemään meidän loppuamme.” Jes. 24:6; Jer. 4:25,9:10

5. Jos sinä juokset jalkamiesten kanssa ja he väsyttävät sinut, kuinka voisit kilpailla hevosten kanssa? Vaikka sinä oletkin luottavainen turvallisella seudulla, kuinka selviät Jordanin tiheiköissä?

6. Sillä myös kotiväkesi ja omat veljesi ovat petollisia sinua kohtaan, hekin huutavat täyttää kurkkua selkäsi takana. Älä usko heitä, vaikka he puhuvat sinulle ystävällisesti. Jer. 9:4

Herra on vihastunut perintöosaansa

7. Minä olen jättänyt huoneeni, hylännyt perintöosani. Olen antanut rakkaampani hänen vihollistensa käsiin.

8. Perintöosastani on tullut minulle kuin leijona metsässä. Se karjuu minulle, sen tähden minä vihastuin siihen.

9. Onko perintöosani minulle kirjava petolintu, jonka ympärillä on muita petolintuja? Menkää, kootkaa kaikki metsän eläimet, tuokaa ne ruualle. Jes. 56:9

10. Monet paimenet ovat turmelleet minun viinitarhaani, tallanneet peltoani. He ovat tehneet ihanasta pellostani aution aavikon.

11. Siitä on tehty autio, se suree autiona minun edessäni. Koko maa on autiona, sillä kukaan ei siitä välitä.

12. Kaikkien autiomaan kukkuloiden yli tulivat tuhoojat, sillä HERRAN miekka syö maan laidasta laitaan. Ei jää rauhaan mikään, mikä on kuolevaista⁷².

13. He ovat kylväneet vehnää mutta korjanneet ohdakkeita. He ovat nähneet vaivaa näännyksiin asti hyötyä saamatta. Te saatte häpeän sadostanne HERRAN vihan hehkun tähden.

3. Moos. 26:16; Miika 6:15

Israel ja naapurikansat

14. Näin sanoo HERRA kaikista pahoista naapureista, jotka koskevat perintöosaan, jonka hän on antanut kansalleen Israelille: ”Katso, minä tempaan heidät pois maastaan, ja Juudan heimon minä tempaan pois heidän keskeltään.

15. Mutta sen jälkeen kun minä olen temmannut heidät pois, minä armahdan heitä jälleen ja annan heidän palata, jokaisen perintöosalleen ja maalleen.

16. Jos he todella oppivat minun kansani tiet, niin että vannovat valansa minun nimessäni: ’Niin totta kuin HERRA elää’ – aivan niin kuin he ennen opettivat minun kansani vannomaan Baalin kautta – niin he saavat pysyvän sijan minun kansani keskellä.

5. Moos. 6:13,10:20,Jer. 4:2

17. Mutta jos jokin kansa ei kuule minua, minä revin sen juurineen pois ja tuhoan sen, sanoo HERRA.”

13. LUKU

Pilalle menneen vyön opetus

1. HERRA sanoi minulle: "Mene, osta itsellesi pellavainen vyö ja sido se vyötäisillesi. Älä anna sen joutua veteen."

2. Minä ostin vyön HERRAN sanan mukaan ja sidoin sen vyötäisilleni.

3. Sitten minulle tuli toinen HERRAN sana:

4. "Ota vyö, jonka ostit ja joka on vyötäisilläsi, mene Eufratille ja kätke se siellä kallionkoloon."

5. Niin minä menin Eufratille ja kätkenyt sin sinne, niin kuin HERRA oli minua käkenyt.

6. Pitkän ajan kuluttua HERRA sanoi minulle: "Nouse, lähde Eufratille ja ota sieltä vyö, jonka minä käskin sinun kätkeä sinne."

7. Minä menin Eufratille ja kaivoin vyön esiin paikasta, johon olin sen kätkenyt. Mutta vyö oli mennyt pilalle eikä kelpannut mihinkään.

8. Silloin minulle tuli tämä HERRAN sana:

9. "Näin sanoo HERRA: Samalla tavoin minä teen lopun Juudan ja Jerusalemin suuresta ylpeydestä.

10. Tämä paha kansa vaelttaa paatunein sydämin. Se ei tahdo kuulla minun sanojani vaan seuraa muita jumalia, palvelee ja kumartaa niitä. Sen tähden siitä tulee tämän vyön kaltainen, joka ei kelpaa mihinkään.

11. Sillä niin kuin vyö liittyy miehen vyötäisiin, sanoo HERRA, niin minä liitin koko Israelin huoneen ja koko Juudan huoneen itseeni, olemaan minun kansani, minulle kunniaksi, ylistykseksi ja kirkkaudeksi. He eivät kuitenkaan kuunnelleet minua." 5. Moos. 26:19

Herran lauma viedään vankeuteen

12. "Puhu siis heille tämä sana: Näin sanoo HERRA, Israelin Jumala: Jokainen leili täytetään viinillä. Jos he sanovat sinulle: 'Emmekö me muka tiedä, että jokainen leili täytetään viinillä?'

13. vastaa silloin heille: Näin sanoo HERRA: Katso, minä täytän päihtymyksellä kaikki tämän maan asukkaat, niin Daavidin valtaistuimella istuvat kuninkaat kuin papit ja profeetatkin ja kaikki Jerusalemin asukkaat. Jer. 25:15,16; Hes. 23:33

14. Minä lyön heidät murskaksi toisiaan vasten, niin isät kuin lapsetkin, sanoo HERRA. Minä en sääli, en säästä enkä armahda, niin että jättäisin heidät hävittämättä." Jer. 6:21

15. Kuulkaa ja ottakaa korviinne älkääkä ylpeikö, sillä HERRA on puhunut.

16. Antakaa HERRALLE, teidän Jumalallenne, kunnia, ennen kuin tulee pimeä, ennen kuin loukkaatte jalkanne vuorilla hämärissä. Silloin te odotatte valoa, mutta hän tekee siitä kuoleman varjon, muuttaa sen synkeydeksi. Jes. 8:22,59:9

17. Ellette kuuntele tätä, minun sieluni itkee salassa sellaisen ylpeyden vuoksi. Sieluni itkee katkerasti, ja silmäni vuotavat kyineleitä, sillä HERRAN lauma joutuu vankeuteen. Jer. 9:1,14:17; Valit. 1:2,2:18

18. "Sano kuninkaalle ja kuninkaan äidille: Istukaa alhaiselle sijalle, sillä teidän loistokas kruununne on pudonnut päästänne. Jer. 36:30; Valit. 5:16; Hes. 21:31

19. Etelän kaupungit ovat suljetut, eikä ole, kuka avaisi ne. Koko Juuda on viety pakkosiirtolaisuuteen, koko kansa on vankeudessa.

20. Nostakaa katseenne, niin näette ne, jotka tulevat pohjoisesta. Missä on haltuusi annettu lauma, lampaat, jotka olivat kunniasi?

21. Mitä sanot, kun Herra määrää käskijöiksesi ne, jotka olit totuttanut ystäviksesi? Eivätkö silloin tuskat kourista sinua niin kuin synnyttävää naista?

22. Silloin sinä kysyt itseltäsi: 'Miksi minulle on näin tapahtunut?' Suuren pahuutesi tähden on helmasi nostettu ja sinulle⁷³ on tehty väkivaltaa. Jer. 47:2,3; Jer. 5:19,16:10,11

73 13:22. Kirj.: "kantapäillesi".

23. Voiko kuusilainen⁷⁴ muuttaa ihonsa värin tai pantteri pilkkunsa? Yhtä vähän te voitte tehdä hyvää, te pahantekoon tottuneet.

24. Minä hajotan teidät kuin oljenkorret autiomaan tuulen vietäviksi.

Job 21:18; Ps. 1:4

25. Tämä on sinun kohtalosi, Jerusalemin, osa, jonka olen sinulle mitannut, sanoo HERRA, koska olet unohtanut minut ja luottanut valheeseen.

26. Siksi minä nostan sinun helmasi kasvojesi yli, niin että häypysi paljastuu.

27. Aviorikoksesi ja hirnumisesi, hau-reutesi riettauden ja iljetyksesi kedon kukkuloilla minä olen nähnyt. Voi sinua, Jerusalemin, et sinä puhdistu vielä pitkään aikaan.”

Jer. 5:8; Hes. 22:9

14. LUKU

Suuri kuivuus

1. HERRAN sana, joka tuli Jeremialle suuren kuivuuden aikana:

2. ”Juuda murehtii, sen portit nään-tyvät ja vaipuvat murehtien maahan. Jerusalemin nousee valitushuuto.

3. Sen ylimykset lähettävät nuoru-kaisensa hakemaan vettä. Nämä tulevat kaivolle mutta eivät löydä vettä. He palaavat astiat tyhjinä ja peittävät päänsä pettyneinä ja häpeissään.

4. Talonpojat ovat häpeissään ja peittävät päänsä peltomaan tähden, joka halkeilee, kun maa ei ole saanut sadetta.

Jer. 5:8; Hes. 22:9

5. Peura poikii kedolla ja hylkää va-sansa, kun ei ole ruohoa.

Joel 1:18

6. Villiaasit seisovat kukkuloilla ja haukkovat ilmaa kuin sakaalit. Niiden silmät ovat riutuneet, sillä ruohoa ei ole.”

7. Vaikka pahat tekomme todistavat meitä vastaan, tee työsi, HERRA, nimesi tähden. Me olemme monesti luopuneet sinusta, me olemme tehneet syntiä.

8. Sinä, Israelin toivo, pelastaja ah-dingon aikana! Miksi sinusta on tullut maassa kuin muukalainen, kuin matka-mies, joka poikkeaa vain yöpyäkseen?

9. Miksi sinusta on tullut kuin tyr-mistynyt mies, kuin sankari, joka ei voi pelastaa? Kuitenkin sinä olet meidän keskellämme, HERRA, ja meidät on py-hitetty sinun nimellesi – älä jätä meitä!

Kansa uskoo valheprofeettojen ennustukset

10. Näin sanoo HERRA tästä kansasta: ”Noin he harhailevat mielellään eivätkä hillitse askeleitaan. HERRA ei ole mieltynyt heihin; hän muistaa heidän pahat tekonsa ja rankaisee heitä heidän syn-neistään.”

Jer. 2:23,31; Hoos. 8:13,9

11. HERRA sanoi minulle: ”Älä ruokei tämän kansan puolesta, sen parhaaksi.

Jer. 7:16,11:14

12. Vaikka he paastoavat, minä en kuule heidän huutoaan. Vaikka he uhraavat polttouhreja ja ruokauhreja, minä en mielly heihin vaan teen heistä lopun miekalla, nälällä ja rutolla.”

Sananl. 1:28; Jes. 1:15; Jer. 6:20,11:11; Hes. 8:18

13. Minä sanoin: ”Voi, Herra, HERRA, profeetathan sanovat heille: ’Te ette tule näkemään miekkaa ettekä nälkää, sillä Herra antaa teille vakaan rauhan tässä paikassa.’”

Jer. 5:12

14. Mutta HERRA sanoi minulle: ”Nuo profeetat profetoivat valhetta minun nimessäni. Minä en ole lähettänyt heitä, en käsenyt heitä enkä puhunut heille. Valhenäkyjä, tyhjiä ennustuksia ja oman sydämensä petosta he profetoivat teille.

Jer. 23:21,27:14,29

15. Sen tähden, näin sanoo HERRA profeetoista, jotka profetoivat minun nimessäni, vaikka minä en ole heitä lähettänyt, ja sanovat, ettei miekka eikä nälkä tule tähän maahan: Nuo profeetat kuolevat miekkaan ja nälkään,

16. ja kansa, jolle he profetoivat, tulee virumaan Jerusalemin kaduilla nälkään ja miekkaan kuolleina. Kukaan ei hautaa heitä eikä heidän vaimojaan, poikiaan tai tyttäriään. Minä vuodatan heidän päälleen heidän oman pahuutensa.”

Jer. 9:1,10:19,13:17

74 13:23. Kuušin valtakunta oli Egyptin eteläpuolella, nykyisen Sudanin alueella.

Profeetan esirukous kansan puolesta

17. ”Sano heille näin: Minun silmistäni vuotavat kyyneleet yötä päivää lakkaamatta, sillä neitsyttä, tyttäntäni, kansaani, on ruhjottu raskaasti, lyöty hyvin pahasti.

18. Jos lähten kedolle, näen miekan kaatamia, jos tulen kaupunkiin, näen nälkään nääntyviä. Niin profeetat kuin papitkin kiertelevät maata eivätkä tiedä, mitä tehdä.”

19. Oletko sinä, Herra, hylännyt Juudan kokonaan, inhoaako sielusi Siionia? Miksi olet lyönyt meitä niin, ettemme voi parantua? Rauhaa toivottiin, mutta mitään hyvää ei tullut, paranemisen aikaa, mutta sen sijaan on kauhua!

Jer. 8:15

20. HERRA, me tunnemme jumalatomuutemme ja isiemme pahat teot. Me olemme tehneet syntiä sinua vastaan.

Ps. 106:6; Jer. 3:25; Dan. 9:8

21. Nimesi tähden, älä hylkää! Älä anna häväistä kunniasi valtaistuinta! Muista liittoasi meidän kanssamme, älä riko sitä.

Jer. 3:17

22. Voisivatko kansojen turhat jumalat antaa sadetta tai taivas sadekuuroja? Etkö se ole sinä, HERRA, meidän Jumalamme? Sinua me odotamme, sillä sinä olet tehnyt kaiken tämän.

Ps. 135:7, 147:8; Ap. t. 14:17

15. LUKU

Tuomio on peruuttamaton

1. HERRA sanoi minulle: ”Vaikka Mooses ja Samuel seisoisivat minun edessäni, ei sieluni taipuisi tämän kansan puoleen. Aja se pois minun kasvojeni edestä; heidän on lähdettävä!

2. Moos. 32:11; 1. Sam. 7:9; Ps. 96:6; Hes. 14:14

2. Kun he kysyvät sinulta: ’Minne meidän on lähdettävä?’ niin vastaa heille: Näin sanoo HERRA: Joka on kuoleman oma, se menköön kuolemaan, joka miekan, se miekkaan, joka nälän, se nälkään, joka vankeuden, se vankeuteen!

Jer. 43:11; Sak. 11:9

3. Minä asetan heille neljänlaiset rankaisijat, sanoo HERRA: miekan surmaamaan, koirat raahaamaan sekä taivaan linnut ja maan eläimet syömään ja raatelemaan.

5. Moos. 28:28

4. Minä teen heistä kauhistuksen aiheen kaikille valtakunnille maan päällä Manassen, Juudan kuninkaan Hiskian pojan, tähden, kaiken sen tähden, mitä hän teki Jerusalemissa.

5. Moos. 28:25; 2. Kun. 21:11, 24:3, 4

5. Kuka sääli sinua, Jerusalem, kuka surkuttelee sinua, kuka poikkeaa kysymään sinun vointiasi?

6. Sinä olet hylännyt minut, sanoo Herra, olet kääntynyt pois. Niinpä minä ojennan käteni sinua vastaan ja hävitän sinut. Olen väsynyt armahtamaan.

7. Minä seulon heitä viskaimella maan kaupunkien porteilla. Minä teen kansani lapsettomaksi, minä tuhoan sen, sillä he eivät ole palanneet omilta teiltään.

8. Heidän leskiään on oleva enemmän kuin meren hiekkaa. Keskellä päivää minä tuon hävittäjän heidän nuorukaistensa äitien kimppuun, saatat äkkiä lankeamaan heidän päälleen tuskan ja kauhun.

9. Seitsemän pojan synnyttävä on murheellinen ja toivoton. Hänen aurinkonsa laskee, kun vielä on päivä, hän joutuu häpeään ja häväistykseksi. Sen, mitä kansasta jää jäljelle, minä annan miekalle alttiiksi heidän vihollistensa edessä, sanoo HERRA.”

Jeremian valitus ja Herran vastaus

10. Voi minua, äitini, kun synnytit minut mieheksi, jolla on riita ja tora koko maan kanssa! En ole lainaksi antanut enkä lainaksi ottanut, mutta silti kaikki kiroavat minua.

Job 3:1; Jer. 20:14

11. HERRA sanoi: ”Totisesti, minä vapautan sinut, ja sinun käy hyvin! Totisesti, minä panen sinun vihollisesi pyytämään sinua avukseen onnettomuuden ja ahdingon aikana.

Jer. 21:2, 37:3, 42:2

12. Murtuuko rauta, pohjoisesta tuotu rauta, tai vaski?

13. Sinun rikkautesi ja aarteesi, Juuda, minä annan vapaasti ryöstettäväksi kaikkien sinun syntiesi tähden, joita olet tehnyt kaikkialla rajojesi sisällä.

Ps. 44:13; Jes. 52:3; Jer. 17:3

14. Minä teen sinusta vihollistesi organ maassa, jota et tunne, sillä minun vihani tuli on syntynyt ja se leimuaa teitä vastaan.”

15. HERRA, sinä tiedät kaiken. Muista minua, pidä minusta huoli ja kosta puolestani minun vainoojilleni! Ole pitkämielinen äläkä tempaa minua pois. Tiedäthän, kuinka minä kannan häväistystä sinun tähtesi.

16. Sinun sanasi löytyivät, ja minä söin ne. Sanasi olivat minulle riemu ja sydämeni ilo, sillä minut on otettu sinun nimiisi, HERRA, sotajoukkojen Jumala.

17. Minä en ole istunut ilakoimassa ilveilijöiden seurassa. Sinun kätesi tähden minä olen istunut yksinäni, sinä olet täyttänyt minut kiivaudella.

Jes. 8:11; Jer. 6:11; Hes. 3:14

18. Miksi kipuni kestää ainaaan ja haavani on paha eikä tahdo parantua? Onko sinusta tullut minulle kuin ehtyvä puro, kuin lähde, jossa vesi ei pysy?

19. Sen tähden, näin sanoo HERRA: ”Jos sinä muutat mielesi, niin minä tuon sinut takaisin ja sinä saat palvella minua. Jos tuot esiin jaloa, et arvoton, niin sinä saat olla minun suunani, ja he kääntyvät sinun puoleesi, mutta sinä et joudu kääntymään heidän puoleensa.

20. Minä teen sinusta lujan vaskimuurin tätä kansaa vastaan. He soivat sinua vastaan mutta eivät voita sinua, sillä minä olen sinun kanssasi. Minä pelastan ja vapautan sinut, sanoo HERRA.

Jer. 1:18,6:27,20:11

21. Minä pelastan sinut pahojen käsistä ja lunastan sinut väkivaltaisten kourista.”

16. LUKU

Profeetan on katkaistava yhteytensä kansaan

1. Minulle tuli tämä Herran sana:

2. ”Älä ota itsellesi vaimoa, älköönkä sinulle syntykö poikia tai tyttäriä tässä paikassa.

3. Sillä näin sanoo HERRA tässä maassa syntyvistä pojista ja tyttäristä ja heidän äideistään, jotka heidät synnyttävät, sekä heidän isistään, jotka siittävät heidät:

4. He kuolevat tuskallisen kuoleman, heille ei pidetä valittajaisia eikä heitä haudata – heistä tulee lantaa maan pinnalle. He tuhoutuvat miekkaan ja nälkään, ja heidän ruumiistaan tulee taivaan lintujen ja maan eläinten ruokaa.

Jer. 7:33,8:2,9:21,14:16

5. Näin sanoo HERRA: Älä mene surutaloon, älä valittajaisiin äläkä ota osaa heidän suruunsa, sillä minä otan pois tältä kansalta rauhani, armoni ja laupeuteni, sanoo HERRA.

6. Sekä suuret että pienet kuolevat tässä maassa. Heitä ei haudata, heille ei pidetä valittajaisia, eikä kukaan viihtelee ihoaan tai ajele päättään paljaaksi heidän vuokseen.

3. Moos. 19:28;

5. Moos. 14:1; Miika 1:16

7. Kukaan ei murra leipää vainajaa sureville lohduttaakseen heitä, eikä heille anneta juotavaksi lohdutusmaltta heidän isänsä ja äitinsä kuoleman tähden.

Hes. 24:17

8. Älä mene pitotaloon istumaan heidän seurassaan, syömään ja juumaan,

9. sillä näin sanoo HERRA Sebaot, Israelin Jumala: Minä lopetan tästä paikasta teidän silmienne nähden ja teidän päivinänne riemun ja ilon äänet, sulhasen äänen ja morsiamen äänen.”

Jer. 7:34,25:10

Kansa joutuu pakkosiirtolaisuuteen

10. ”Kun sinä ilmoitit tälle kansalle kaiken tämän, he kysyvät sinulta: ’Minkä vuoksi HERRA uhkaa meitä kaikella tällä suurella onnettomuudella? Minkä rikoksen ja minkä synnin olemme tehneet HERRAA, meidän Jumalaamme, vastaan?’

Jer. 5:19,13:22

11. Sano silloin heille: ’Sen vuoksi, että teidän isänne hylkäsivät minut, sa-

noo HERRA, ja seurasivat muita jumalia. He palvelivat ja kumarsivat niitä, mutta hylkäsivät minut eivätkä noudattaneet minun opetustani.

12. Mutta te olette tehneet vielä enemmän pahaa kuin isänne. Nytkin jokainen teistä vaeltaa pahan sydämensä paatumuksessa eikä kuule minua.

13. Siksi minä heitän teidät pois tästä maasta sellaiseen maahan, jota te ette tunne eivätkä teidän isänne tunteneet. Siellä te palvelette muita jumalia yötä päivää, sillä minä en armahda teitä.”

5. Moos. 4:27,28:36; Jer. 5:19

Kalastajat ja metsästäjät

14. ”Sen tähden HERRA sanoo: Katso, päivät tulevat, jolloin ei enää sanota: ’Niin totta kuin HERRA elää, hän, joka johdatti israelilaiset Egyptin maasta’,

Jer. 23:7

15. vaan sanotaan: ’Niin totta kuin HERRA elää, hän, joka johdatti israelilaiset pohjoisesta maasta ja kaikista muista maista, joihin hän oli heidät karkottanut.’ Sillä minä tuon heidät takaisin heidän omaan maahansa, jonka minä annoin heidän isilleen.

16. Katso, minä lähetän monta kalastajaa, sanoo HERRA, kalastamaan heitä. Sen jälkeen minä lähetän monta metsästäjää metsästäämään heitä kaikilta vuorilta, kaikilta kukkuloilta ja kallioiden rotkoista.

Aam. 4:2; Hab. 1:14,15

17. Sillä minun silmäni näkevät kaikki heidän tiensä. Ne eivät ole minulta salassa, eikä heidän pahuutensa ole piilossa minun silmiltäni.

Ps. 90:8; Sananl. 5:21; Jer. 23:24; Hepr. 4:13

18. Ennen kuin tuon kansani takaisin, minä koston kaksinkertaisesti heidän pahuutensa ja syntinsä, koska he ovat saastuttaneet minun maani iljetystensä raadoilla ja täyttäneet minun perintöosani kauhistuksillaan.”

3. Moos. 26:30; Jes. 65:7; Jer. 2:7

19. HERRA, minun voimani ja turvani, pakopaikkani hädän päivänä! Sinun luoksesi tulevat kansat maan ääristä ja sanovat: ”Isämme saivat perinnökseen

pelkkää petosta, turhia jumalia, joista ei ole mitään apua.

Ps. 46:2; Miika 4:2

20. Tekeekö ihminen itselleen jumalia? Eiväthän sellaiset ole jumalia!”

21. ”Sen tähden, katso, minä annan heidän tuntea, tällä kertaa annan heidän tuntea käteni voiman ja suuruuteni, ja niin he tulevat tietämään, että minun nimeni on HERRA.”

17. LUKU

Juudan synty saa tuomionsa

1. ”Juudan synty on kirjoitettu rautapiirtimellä ja kaiverrettu timanttikärjellä heidän sydäntensä tauluun ja heidän alttariensa sarviin.

2. Heidän lapsensakin muistavat heidän alttarinsa ja asera-paalunsa vehreiden puiden vieressä, korkeilla kukkuloilla,

3. kedoilla ja vuorilla. Kaikki sinun rikkautesi, aarteesi ja uhrikukkulasi minä annan ryöstettäväksi synnin tähden, jota olet tehnyt kaikkialla alueellasi.

Jer. 15:13,21:3

4. Sinun on luovuttava perintöosastasi, jonka minä olen sinulle antanut, ja minä teen sinusta vihollistesi orjan maassa, jota et tunne, sillä te olette sytyttäneet vihani tulen, ja se palaa ikuisesti.”

Kirous ja siunaus

5. Näin sanoo HERRA: ”Kirottu se mies, joka turvaa ihmisiin, luottaa lihan käsivarteen ja jonka sydän luopuu HERRASTA.

2. Aik. 32:8

6. Hän on kuin alaston puu arolla, ei hän näe mitään hyvää tulevan. Hänen on asuttava helteen polttamalla aaivikolla, asumattomassa suolamaassa.

7. Siunattu se mies, joka luottaa HERRAAN ja jonka turvana HERRA on.

Ps. 2:12,34:9,40:5,84:13; Sananl. 16:20

8. Hän on kuin veden partaalle istutettu puu, joka levittää juurensa puroon asti. Ei se pelästy helteen tuloa, vaan sen lehdet pysyvät vihreinä. Kuivana-kaan vuonna ei sillä ole hätää eikä se lakkaa tekemästä hedelmää.

Ps. 1:3

9. Sydän on petollisempi kaikkea muuta ja parantumattoman paha. Kuka sen tuntee?

10. Minä, HERRA, tutkin sydämet ja koettelen sisimmän⁷⁵ antaakseni jokaiselle palkan hänen vaelluksensa mukaan, hänen tekojensa hedelmän mukaan. 1. Sam. 16:7; Ps. 7:10; Jer. 11:20; Ilm. 2:23

11. Kuin peltopyy, joka hautoo, mitä ei ole muninut, on se, joka hankkii rikkautta vääryydellä. Päiviensä puolivälissä hänen on se jätettävä, ja hänen loppunsa on houkan loppu.”

12. Kunnian valtaistuini, korkein iki-ajoista asti, on meidän pyhäkkömme paikka!

13. HERRA, sinä Israelin toivo! Kaikki, jotka sinut hylkäävät, joutuvat häpeään. ”Jotka lähtevät luotani pois, ne kirjoitetaan tomuun, sillä he ovat hylänneet HERRAN, elävän veden lähteen.” Ps. 36:10; Jer. 2:13; Joh. 4:14

14. Paranna minut, HERRA, niin minä parannun, pelasta minut, niin minä pelastun, sillä sinä olet ylistykseni aihe. 5. Moos. 10:21

15. He sanovat minulle: ”Missä on HERRAN sana? Toteutukoon se!” Jes. 5:19; Hes. 12:22; 2. Piet. 3:4

16. Mutta minä en ole pakoillut paimenen tehtävää. Sinua olen seurannut, en ole toivonut turmion päivää. Sinä tiedät, että se mitä huuliitani on lähtenyt, on sinun kasvojesi edessä.

17. Älä saata minua kauhistumaan! Sinä olet turvani onnettomuuden päivänä.

18. Joutukoot vainoojani häpeään, mutta älä anna minun joutua häpeään. Joutukoot he kauhun valtaan, mutta älä anna minun joutua kauhun valtaan. Tuota heille onnettomuuden päivä ja murskaa heidät perin pohjin. Ps. 35:4,40:14

Pyhittäkää sapatti

19. HERRA sanoi minulle näin: ”Mene seisomaan Kansanportille, josta Juudan kuninkaat kulkevat sisään ja ulos.

Käy myös kaikilla muilla Jerusalemin porteilla

20. ja sano ihmisille: Kuulkaa HERRAN sana, te Juudan kuninkaat, koko Juuda ja kaikki Jerusalemin asukkaat, jotka kuljette näistä porteista. Jes. 22:2

21. Näin sanoo HERRA: Varokaa, etette kannu sapattina mitään kantamusta ettekä tuo mitään sisään Jerusalemin porteista. Neh. 13:19

22. Älkää myöskään viekö sapattina mitään kantamusta ulos taloistanne älkääkään tehkö mitään työtä, vaan pyhittäkää sapatti, niin kuin minä käskin teidän isienne tehdä.

2. Moos. 20:8,23:12,31:13

23. He eivät kuitenkaan kuunnelleet minua eivätkä kallistaneet korvaansa minun puheelleni vaan olivat uppiniskaisia. He eivät kuunnelleet eivätkä ottaneet kuritusta opikseen. Jer. 2:30,5:3

24. HERRA sanoo: Jos te todella olette minulle kuuliaisia, niin ettette tuo mitään kantamusta tämän kaupungin porteista sapattina, vaan pyhitätte sapatin ettekä tee silloin mitään työtä, Jes. 56:2,58:13

25. niin tämän kaupungin porteista on tuleva sisälle vaunuilla ja hevosilla ajaen kuninkaita ja ruhtinaita, jotka istuvat Daavidin valtaistuimella. Myös Juudan miehet ja Jerusalemin asukkaat tulevat, ja tämä kaupunki on oleva asuttu ikuisesti. Jer. 22:4

26. Silloin tullaan Juudan kaupungeista ja Jerusalemin ympäristöstä, Benjaminin maasta ja alankomaasta, vuoristosta ja Negevistä ja tuodaan polttouhreja, teurasuhreja, ruokauhreja ja suitsutusuhreja sekä kiitosuhreja HERRAN huoneeseen. Jer. 32:44,33:13

27. Mutta jos te ette ole kuuliaisia minulle ettekä pyhitä sapattia vaan kuljette sapattina Jerusalemin porteista kantaen taakkoja, niin minä sytytän tuleen sen portit. Tuli kuluttaa Jerusalemin palatsit, eikä se sammu.” Hoos. 8:14

18. LUKU

Jeremia savenvalajan talossa

1. HERRALTA tuli Jeremialle tämä sana:

2. "Nouse ja mene alas savenvalajan huoneeseen, sillä siellä minä annan sinun kuulla sanani."

3. Minä menin alas savenvalajan huoneeseen, jossa tämä teki työtä pyöränsä ääressä.

4. Jos astia, jota savenvalaja teki, meni pilalle hänen käsissään, niin savenvalaja teki siitä toisen astian, sellaisen kuin hän näki parhaaksi tehdä.

5. Silloin minulle tuli tämä HERRAN sana:

6. "Enkö minä voi tehdä teille, te Israelin huone, niin kuin tuo savenvalaja tekee, sanoo HERRA. Katso, te olette minun kädessäni niin kuin savi savenvalajan kädessä, te Israelin huone.

Jes. 29:16,45:9; Room. 9:21

7. Joskus minä uhkaan temmata pois, hajottaa ja hävittää kansan ja valtakunnan,

Jer. 1:10,31:28

8. mutta jos tuo kansa kääntyy pois pahuudestaan, jonka tähden minä sitä uhkasin, niin minä kadun onnettomuutta, jonka ajattelin tuottaa sille.

Hes. 18:21,33:11; Joona 3:10

9. Joskus minä taas lupaan istuttaa ja rakentaa kansan ja valtakunnan,

10. mutta jos se tekee sitä, mikä on pahaa minun silmissäni, eikä kuuntele minun ääntäni, niin minä kadun sitä hyvää, mitä olin sanonut tekeväni sille.

11. Sano siis nyt Juudan miehille ja Jerusalemin asukkaille: Näin sanoo HERRA: Katso, minä valmistan teille onnettomuutta, minulla on suunnitelmia teitä vastaan. Kääntykää siis kukin pois pahalta tieltänne ja parantakaa vaelluksenne ja tekonne." Jer. 7:3,25:5,35:15

12. Mutta he vastasivat: "Turha toivo! Me vaellamme omien ajatustemme mukaan ja kukin meistä toimii oman pahan sydämensä paatumuksen mukaan."

Jes. 65:2; Jer. 2:25,44:16

13. Sen tähden, näin sanoo HERRA: "Kysykää kansojen keskuudessa, kuka on kuullut tällaisesta? Neitsyt Israel on tehnyt hyvin kauhistavia tekoja.

Jer. 2:10; Hoos. 6:10

14. Häviääkö aukealta kalliolta Libanonin lumi? Ehtyvätkö kaukaa tulevat, kylminä virtaavat vedet?

15. Mutta minun kansani on unohtanut minut, he polttavat suitsuketta turhille jumalille. He kompuroivat teillään, ikivanhoilla poluilla, he kulkevat syrjäpolkuja, raivaamatonta tietä. Jer. 3:21

16. Näin he tekevät maansa autioksi, ikuisiksi ivan aiheeksi⁷⁶. Jokainen, joka kulkee sen kautta, kauhistuu ja pudistaa päätään.

Jer. 19:8

17. Kuin itätuuli minä hajotan heidät vihollisen edessä. Selkäni minä näytän heille, en kasvojeni heidän onnettomuutensa päivänä."

Jes. 27:8

Profeetta pyytää kostoa vainoojilleen

18. Jotkut sanoivat: "Tulkaa, pitääkääme neuvoa Jeremiaa vastaan, sillä ei opetus katoa papilta, ei neuvo viisaalta eikä sana profeetalta. Tulkaa, lyödään hänet sanoilla. Ei meidän tarvitse kuunnella hänen puheitaan."

Hes. 7:26; Mal. 2:7

19. Kuuntele sinä, HERRA, minua ja kuule, mitä vastustajani puhuvat.

20. Näinkö palkitaan hyvä pahalla? Hehän ovat kaivaneet kuopan surmatakseen minut. Muista, kuinka minä olen seisonut sinun edessäsi ja puhunut hyvää heidän puolestaan, että vihasi kääntyisi heistä pois. Ps. 35:12; Sananl. 17:13; Room. 12:17

21. Jätä siis heidän lapsensa nääntymään nälkään ja anna heidät miekan ruuaksi. Tulkoot heidän vaimonsa lapsettomiksi ja leskiksi, miehet kuolkoot ruttoon, ja nuorukaiset kaatukoot sodassa miekkaan.

22. Kuulukoon heidän taloistaan avunhuuto, kun sinä äkkiä tuot heidän kimppuunsa rosvojoukon. He ovat kaivaneet kuopan pyydystääkseen minut ja virittäneet salaa ansoja minun tielleni.

23. Sinä, HERRA, tiedät, kuinka he pitävät neuvoa tappaakseen minut. Älä anna anteeksi heidän rikostaan äläkä

pyyhi pois heidän syntiään kasvojesi edestä. Kaatukoot he sinun kasvojesi edessä – tee tämä heille vihasi aikana.

19. LUKU

Saviruukku särjetään Ben-Hinnomin laaksossa

1. HERRA sanoi näin: ”Mene, osta ruukku savenvalajalta, ota mukaasi kansan ja pappien vanhimpia

2. ja lähde Ben-Hinnomin laaksoon, joka on Sirpaleportin edustalla. Julista siellä sanat, jotka minä sinulle puhun.

3. Sano: Kuulkaa HERRAN sana, te Juudan kuninkaat ja Jerusalemin asukkaat: Näin sanoo HERRA Sebaot, Israelin Jumala: Katso, minä tuotan tälle paikalle sellaisen onnettomuuden, että jokaisen siitä kuulevan korvat soivat.

1. Sam. 3:11; 2. Kun. 21:12

4. Tämä tapahtuu, koska he ovat hyllänneet minut. He ovat saastuttaneet⁷⁷ tämän paikan ja polttaneet täällä uhreja muille jumalille, joita eivät he, eivät heidän isänsä eivätkä Juudan kuninkaat ole tunteneet. He ovat täyttäneet tämän paikan viattomien verellä.

5. He ovat rakentaneet Baalin uhrikukkuloita ja polttaneet lapsiaan polttohreinä Baalille. Sellaisesta minä en ole antanut käskyä enkä puhunut, eikä se ole tullut mieleenikään.

Jer. 7:31,32;35; Hes. 16:20

6. Sen tähden, katso, päivät tulevat, sanoo HERRA, jolloin tätä paikkaa ei enää sanota Toofetiksi⁷⁸ eikä Ben-Hinnomin⁷⁹ laaksoksi vaan Murhalaaksoksi.

7. Minä teen tyhjäksi Juudan ja Jerusalemin asukkaiden suunnitelmat tässä paikassa ja annan heidän kaatua miekkaan vihollistensa edessä. Minä annan heidän joutua niiden käsiin, jotka tavoittelevat heidän henkeään, ja heidän ruumiinsa minä annan ruu-

aksi taivaan linnuille ja maan eläimille.

Jer. 7:33,16;4,34:20

8. Minä teen tämän kaupungin autioksi ja ivallisen vihellyksen aiheeksi. Jokainen, joka kulkee sen ohi, tyrmistyy ja viheltää kaikkien sen vitsausten tähden.

Jer. 18:16

9. Minä panen heidät syömään poikiensa ja tyttäriensä lihaa. He syövät toinen toisensa lihaa ollessaan piiritettyinä ja ahdingossa, kun heidän vihollisensa, jotka tavoittelevat heidän henkeään, ahdistavat heitä. 3. Moos. 26:29; 5. Moos. 28:53; Valit. 4:10

10. Särje ruukku niiden miesten nähdessä, jotka ovat tulleet kanssasi,

11. ja sano heille: Näin sanoo HERRA Sebaot: Näin minä särjen tämän kansan ja tämän kaupungin. Ne särjetään niin kuin savenvalajan astia, jota ei enää voi korjata. Kuolleita haudataan Toofetiin, kun muualla ei ole tilaa.

Jer. 7:32

12. Näin minä teen tälle paikalle ja sen asukkaille, sanoo HERRA: minä teen tästä kaupungista Toofetin kaltaisen.

13. Jerusalemin taloista ja Juudan kuninkaiden taloista tulee Toofetin kaltaisia – saastaisia tulee kaikista taloista, joiden katoilla on uhrattu suitsuketta kaikelle taivaan joukolle ja vuodatettu juomauhreja muille jumalille.”

Jer. 32:29,44:17; Sef. 1:5

Jeremia joutuu jalkapuuhun

14. Palattuaan Toofetista, jonne HERRA oli lähettänyt hänet profetoimaan, Jeremia asettui seisomaan HERRAN huoneen esipihaan ja sanoi kaikelle kansalle:

15. ”Näin sanoo HERRA Sebaot, Israelin Jumala: Katso, minä tuotan tälle kaupungille ja kaikille sen tytärikaupungeille kaiken onnettomuuden, jolla minä olen sitä uhannut, koska he ovat olleet niskureita eivätkä ole kuunnelleet minun sanojani.”

20. LUKU

1. Pappi Pashur, Immerin poika, HERRAN temppelin ylivalvoja, kuuli Jeremian profetoivan nämä sanat. Jer. 38:1

77 19:4. Kirj.: ”tehneet vieraaksi”.

78 19:6. Toofet oli epäjumalan uhripaikka Hinnomin laaksossa. Sana merkitsee ’pilkkua’, ’halveksunta’. Sana muistuttaa myös Hepr. sanaa *tof*, rumpu.

79 19:6. Hinnomin laakso Jerusalemin eteläpuolella.

2. Silloin Pashur löi profeetta Jeremiaa ja pani hänet jalkapuuhun, joka oli HERRAN temppeliin kuuluvassa Benjaminin yläportissa. Jer. 29:26,37:15; Ap. t. 23:2

3. Kun Pashur seuraavana päivänä päästi Jeremian jalkapuusta, Jeremia sanoi hänelle: ”HERRA ei enää kutsu sinua nimellä Pashur vaan nimellä Maagor-Missaabib⁸⁰.”

4. Sillä näin sanoo HERRA: ”Katso, minä teen sinut kauhuksi sekä itsellesi että kaikille ystäville. He kaatuvat vihollistensa miekkaan sinun silmiesi nähdessä. Koko Juudan minä annan Baabelin kuninkaan käsiin, ja hän vie heidät Baabeliin pakkosiirtolaisuuteen ja surmaa heitä miekalla.

5. Minä annan heidän vihollistensa käsiin kaikki tämän kaupungin rikkauudet: kaiken, mistä se on nähnyt vaivaa, kaikki sen kalleudet ja kaikki Juudan kuninkaiden aarteet. Nämä ryöstävät ne ja vievät Baabeliin. 2. Kun. 20:17; Jes. 39:6; Jer. 15:13,17:3

6. Ja sinä, Pashur, ja kaikki talosi asukkaat, te vaellatte vankeuteen. Baabeliin sinä menet ja sinne sinä kuulet. Sinne haudataan sinut ja kaikki ystäväsi, joille olet profetoinut valhetta.”

Jeremia valittaa kutsumustaan

7. ”Sinä olet taivutellut minua, HERRA, ja minä olen taipunut. Sinä olet tarttunut minuun ja olet voittanut. Minä olen ollut naurun aiheena kaiket päivät, kaikki pilkkaavat minua. Jer. 1:6

8. Sillä niin usein kuin minä puhun, minun täytyy huutaa, kuuluttaa väkivaltaa ja sortoa. HERRAN sana on tuonut minulle häväistystä ja alituista pilkkaa.”

9. Niinpä minä sanoin: ”En tahdo muistella häntä enkä enää puhua hänen nimensään.” Mutta sisälläni luihini suljettuna oli kuin polttava tuli. Väsyysiin asti minä koetin sitä pidättää, mutta en voinut.

10. Minä olen kuullut monien parjaavan: ”Kauhua kaikkialla!” ”Ilmoittakaa siitä, annetaan hänet ilmi!” Kaikki ystäväniikin tarkkaavat, milloin kompastuisin. ”Ehkä hän antaa viekoitella itsensä, ja niin me voitamme hänet ja voimme kostaa hänelle.” Ps. 31:14

11. Mutta HERRA on minun kanssani kuin väkevä sankari. Sen tähden vainoojani kompastuvat eivätkä mahda mitään. He saavat osakseen suuren häpeän, koska heillä ei ole ymmärrystä, ikuisen pilkan, joka ei unohdu. Jer. 15:20,17:18

12. HERRA Sebaot, sinä joka tutkit vanhurskaan ja näet sydämen ja mielen⁸¹, salli minun nähdä, että kostat heille, sillä sinun huomaasi minä olen jättänyt asiani. Jer. 11:20,17:10

13. Laulakaa HERRALLE, ylistäkää Herraa, sillä hän pelastaa köyhän pahan tekijöiden käsistä.

Jeremia kiroaa syntymäpäivänsä

14. Kirottu olkoon se päivä, jona minä synnyin, päivä, jona äitini minut synnytti, älköön se olko siunattu! Job 3:1,10:18; Jer. 15:10

15. Kirottu se mies, joka toi isälleni ilosanoman: ”Sinulle on syntynyt poikalapsi.” Hän tuotti isälleni suuren ilon.

16. Käyköön sen miehen niin kuin niiden kaupunkien, jotka HERRA kukisti armoa antamatta. Kuulkoon hän avunhuodon aamulla ja sotahuodon keskipäivällä, 1. Moos. 19:24; Jes. 13:19; Jer. 50:40

17. koska ei surmannut minua kohtuun. Silloin äitini olisi ollut hautani ja hänen raskautensa olisi kestänyt ikuisesti.

18. Miksi olen tullut ulos kohdusta näkemään tuskaa ja vaivaa? Minun päiväni päättyvät häpeässä.

21. LUKU

Profetia Jerusalemin tuhosta

1. Sana, joka tuli Jeremialle HERRALTA, kun kuningas Sidkia lähetti hänen luokseen Pashurin, Malkian pojan, ja

⁸⁰ 20:3. Nimi Maagor-Missabib, hepr. *Maagoor-Missaviv* merkitsee: ”kauhua ympäriinsä”.

⁸¹ 20:12. Kirj.: ”munuaiset”.

pappi Sefanjan, Maasejan pojan, sanomaan:

2. ”Kysy puolestamme neuvoa HERRALTA, sillä Nebukadnessar⁸², Baabelin kuningas, sotii meitä vastaan. Ehkäpä HERRA tekee meille ihmeen, kaikkien muiden ihmeittensä vertaisen, niin että vihollinen lähtee pois meidän kimpustamme.”

3. Jeremia vastasi heille: ”Sanokaa Sidkialle:

4. Näin sanoo HERRA, Israelin Jumala: Katso, minä käännän teitä itseänne vastaan teidän käsiissänne olevat sota-aseet, joilla te taistelette Baabelin kuningasta ja kaldealaisia vastaan. He piirittävät teitä nyt muurin ulkopuolella, mutta minä kokoan heidät tämän kaupungin keskelle.

5. Minä itse sodin teitä vastaan ojenetulla kädellä ja voimallisella käsivarrella, vihassa, kiivaudessa ja suuressa suuttumuksessa. 5. Moos. 29:28

6. Minä lyön vitsauksella tämän kaupungin asukkaita, ihmisiä ja eläimiä, ja he kuolevat kauheaan ruttoon.

7. Sen jälkeen, sanoo HERRA, minä luovutan Juudan kuninkaan Sidkian, hänen palvelijansa sekä kansan, joka on tähän kaupunkiin jäänyt jäljelle rutolta, miekalta ja nälältä, Nebukadnessarin, Baabelin kuninkaan, käsiin. He joutuvat vihollistensa käsiin, niiden, jotka tavoittelevat heidän henkeään. Nebukadnessar surmaa heidät miekalla; hän ei säästä heitä, ei sääli eikä armahda. Jer. 32:3–5

8. Sinun on sanottava tälle kansalle: Näin sanoo HERRA: Minä asetan nyt teidän eteenne elämän tien ja kuoleman tien. 5. Moos. 11:26,30;15,19

9. Jokainen, joka jää tähän kaupunkiin, kuolee miekkaan, nälkään tai ruttoon. Mutta se, joka lähtee ulos ja antautuu teitä piirittäville kaldealaisille, saa elää ja pitää henkensä saaliina. Jer. 38:2,39:18,45:5

10. sillä minä olen kääntänyt kasvoni tätä kaupunkia kohti sen onnettomuu-

deksi, ei onneksi, sanoo HERRA. Se annetaan Baabelin kuninkaan käsiin, ja hän polttaa sen.”

Varoitus Juudan kuningashuoneelle

11. ”Sano Juudan kuningashuoneelle: Kuulkaa Herran sana,

12. Daavidin huone! Näin sanoo HERRA: Tuomitkaa joka aamu oikeudenmukaisesti ja pelastakaa ryöstetty sortajan kädestä. Muutoin minun vihani syttyy kuin tuli ja palaa teidän tekojenne pahuuden tähden, eikä kukaan voi sitä sammuttaa. Jer. 4:4,22:3

13. Katso, minä käyn sinun kimppuusi, sinä laakson asujatar, sinä tasan-gon kalliolinna, sanoo HERRA. Kuulkaa te, jotka sanotte: ”Kuka voi hyökätä meitä vastaan, kuka tunkeutua asuntoihimme?”

14. Minä rankaisen teitä teidän tekojenne hedelmän mukaan, sanoo HERRA. Minä sytytän tuleen kaupunkinne metsän, ja tuli polttaa kaiken sen ympäriltä.”

22. LUKU

1. Näin sanoo HERRA: ”Mene Juudan kuninkaan linnaan ja julista siellä tämä sana:

2. Kuulkaa HERRAN sana, sinä Juudan kuningas, joka istut Daavidin valtaistuimella, ja sinun palvelijasi ja kansasi, jotka kuljette näistä porteista! Jer. 17:20

3. Näin sanoo HERRA: Tehkää, mitä oikeus ja vanhurskaus vaatii, ja pelastakaa ryöstetty sortajan käsistä. Älkää tehkö vääryyttä ja väkivaltaa muukalaiselle, orvolle tai leskelle älkääkään vuodattako tässä paikassa viatonta verta.

4. Sillä jos te todella teette tämän sanan mukaan, niin tämän linnan porteista tulee vaunuilla ja hevosilla ajaen kuninkaita, jotka istuvat Daavidin valtaistuimella, kuninkaita, joilla on mukanaan palvelijansa ja kansansa. Jer. 17:25

5. Mutta jos te ette kuule näitä sanoja, niin minä vannon itseni kautta,

⁸² 21:2. Masoreettisessa tekstissä: *Nebukadretsar*.

sanoo HERRA, että tästä linnasta tulee raunio.

6. Näin sanoo HERRA Juudan kunin-gashuoneesta: Vaikka sinä olisit minul-le kuin Gilead, kuin Libanonin huippu, niin minä totisesti teen sinusta autio-maan, teen kaupunkisi asumattomiksi.

7. Minä vihin tuhoajat sinua vastaan, miehet ja aseet. He hakkaavat maahan sinun valiosetrisi ja heittävät ne tuleen.

8. Monet kansat kulkevat silloin tä-män kaupungin ohi ja kysyvät toisil-taan: 'Miksi HERRA on tehnyt näin tälle suurelle kaupungille?' 5. Moos. 29:23-35; 1. Kun. 9:8,9

9. Siihen vastataan: 'Siksi, että he hylkäsivät HERRAN, Jumalansa, liiton, palvoivat muita jumalia ja palvelivat niitä.'

Profetia Sallumista

10. 'Älkää itkekö kuollutta, älkää häntä surko. Itkekää häntä, jonka täy-tyy lähteä pois, sillä hän ei saa enää palata eikä nähdä synnyinmaataan.

11. Sillä näin sanoo HERRA Sallumis-ta⁸³, Joosian pojasta, Juudan kunin-kaasta, joka tuli kuninkaaksi isänsä Joosian tilalle ja joka on lähtenyt pois tästä paikasta: Hän ei enää palaa tän-ne, 2. Kun. 23:34

12. vaan hän kuolee siellä, minne hänet on viety vangiksi. Tätä maata hän ei enää näe."

Profetia Joojakimista

13. "Voi sitä, joka rakentaa talonsa vääryydellä ja yläsalinsa ilman oikeut-ta, joka teettää työtä ilmaiseksi lähim-mäisellään eikä anna hänelle hänen palkkaansa, 3. Moos. 19:13; 5. Moos. 24:15; Jaak. 5:4

14. vaan sanoo: 'Minä rakennan it-selleni tilavan talon ja avarat yläsalit.' Hän hakkauttaa taloon ikkunat, lau-doittaa sen setripuulla ja maalauttaa punavärillä.

15. Siksikö sinä olet kuningas, että sinulla on into setripuuhun? Eikö isä-sikin syönyt ja juonut, ja kuitenkin hän

toimi oikein ja vanhurskaasti? Niinpä hänen kävi hyvin. 2. Kun. 22:2

16. Hän hankki oikeuden kurjalle ja köyhälle, ja silloin kaikki oli hyvin. Eikö juuri tämä ole minun tuntemistani, sa-noo HERRA?

17. Mutta sinun silmäsi ja sydämesi tavoittelevat vain väärää voittoa, viatto-man veren vuodattamista ja väkivallan ja sorron harjoittamista.

18. Sen tähden, näin sanoo HERRA Juudan kuninkaasta Joojakimista, Joosian pojasta: Hänelle ei pidetä va-littajaisia eikä sanota: 'Voi veljeni! Voi sisareni!' Kukaan ei häntä valita eikä huuda: 'Voi herraamme, voi hänen lois-toaan!'

19. Hänet haudataan niin kuin aasi, raahataan pois ja viskataan Jerusale-min porttien ulkopuolelle." Jer. 36:30

Jerusalem ei tahtonut kuulla Herran ääntä

20. "Nouse Libanonille ja huuda, ko-rota äänesi Baasanissa, huuda Abari-min vuorilta, sillä kaikki sinun rakasta-jasi on murskattu.

21. Minä puhuin sinulle menestyk-sesi päivinä, mutta sinä vastasit: 'En tahdo kuulla.' Tämä on ollut sinun ta-pasi nuoruudestasi asti, sinä et ole kuunnellut minun ääntäni.

22. Tuuli vie mennessään kaikki sinun paimenesi, ja rakastajiesi on mentävä vankeuteen. Silloin sinä jou-dut häpeän ja pilkan alaiseksi kaiken pahuutesi tähden.

23. Sinä, joka asut Libanonilla, olet rakentanut pesäsi setripuihin: kuinka voihkitkaan, kun sinulle tulevat tuskat kuin synnyttäjän kouristukset!"

Profetia Konjasta

24. "Niin totta kuin minä elän, sanoo HERRA: vaikka sinä, Konja⁸⁴, Joojakimin poika, Juudan kuningas, olisit sinet-tisormus minun oikeassa kädessäni, minä repäisisin sinut siitäkin irti.

Hagg. 2:23

83 22:11. Sama kuin Jooahas, 2. Kun. 23:31-35.

84 22:24. Joojakin eli Jekonja, lyhyesti Konja.

25. Minä annan sinut niiden käsiin, jotka tavoittelevat henkeäsi ja joiden vuoksi olet kauhuissasi: Nebukadnessarin, Baabelin kuninkaan, ja kaldealaisten käsiin. Jer. 21:7

26. Minä heitän sinut ja äitisi, joka on sinut synnyttänyt, toiseen maahan, jossa te ette ole syntyneet, ja sinne te kuolette. 2. Kun. 24:15

27. Tähän maahan, jonne teidän sielunne ikävöi, te ette enää voi palata.

28. Onko tämä mies, Konja, inhottava, rikottu astia, kenellekään kelpaamaton kapine? Miksi hänet ja hänen jälkeläisensä on heitetty pois, viskattu maahan, jota he eivät tunne?

29. Maa, maa, maa! Kuule HERRAN sana!

30. Näin sanoo HERRA: Merkitkää tämä mies lapsettomaksi, mieheksi, joka ei menesty koko elinaikanaan. Ei myöskään kukaan hänen jälkeläisistään menesty, niin että istuisi Daavidin valtaistuimella ja hallitsisi vielä Juudaa.”

23. LUKU

Pahat paimenet ovat hajottaneet lauman

1. ”Voi paimenia, jotka tuhoavat ja ajavat hajalle minun laitumeni lampaat, sanoo HERRA. Jer. 10:21; Hes. 34:2

2. Sen tähden, näin sanoo HERRA, Israelin Jumala, paimenista, jotka kaitsevat minun kansaani: Te olette hajottaneet minun laumani, karkottaneet lampaat pois ettekä ole pitäneet niistä huolta. Katso, minä pidän huolen teidän pahojen tekojenne rankaisemista, sanoo HERRA.

3. Minä kokoan laumani jäännöksen kaikista maista, joihin olen lampaani karkottanut. Minä tuon ne takaisin laitumelleen, ja niistä tulee hedelmällisiä, ja ne lisääntyvät. Hes. 11:17

4. Minä herätän heille paimenia, jotka kaitsevat heitä. He eivät enää pelkää eivätkä ole kauhuissaan, eikä yhtäkään heistä tule puuttumaan, sanoo HERRA.” Jer. 3:15; Hes. 34:23

Daavidin vanhurskas vesa

5. ”Katso, päivät tulevat, sanoo HERRA, jolloin minä herätän Daavidille vanhurskaan vesan. Hän hallitsee kuninkaana ja menestyy, hän toteuttaa oikeuden ja vanhurskauden maassa. Jes. 11:1; Jer. 33:15; Sak. 3:8,6:12

6. Hänen päivinään Juuda pelastuu ja Israel asuu turvassa. Ja tämä on hänen nimensä, jolla häntä kutsutaan: ’HERRA, meidän vanhurskauteimme’.

Jer. 33:16

7. Sen tähden HERRA sanoo: Katso, päivät tulevat, jolloin ei enää sanota: ’Niin totta kuin HERRA elää, hän, joka toi israelilaiset pois Egyptin maasta’, Jer. 16:14,15

8. vaan: ’Niin totta kuin HERRA elää, hän, joka johdatti Israelin heimon jälkeläiset tänne pohjoisesta maasta ja kaikista muista maista, joihin oli heidät karkottanut.’ Silloin he saavat jälleen asua omassa maassaan.”

Vääristä profeetoista

9. Profeetoista: ”Sydämeni on murtunut rinnassani, kaikki luuni vapisevat. HERRAN ja hänen pyhien sanojensa vuoksi minä olen kuin juopunut, kuin mies, jonka viini on voittanut.

10. Maa on täynnä avionrikkooja, se murehtii kirouksen tähden, autiomaan laitumet kuivuvat. Kaikki he rientävät pahantekoon ja käyttävät voimansa vääryyteen. Jes. 24:6; Jer. 12:4

11. He ovat jumalattomia, niin profeetta kuin pappikin. Omasta huo- neestanikin minä olen löytänyt heidän pahuuttaan, sanoo HERRA.

12. Sen tähden heidän tiensä on heille kuin liukas polku. Pimeässä he suistuvat ja kaatuvat polullaan, koska minä tuotan heille onnettomuuden heidän rangaistuksensa vuotena, sanoo HERRA. Ps. 35:6

13. Samarian profeetoissa minä näin turmelusta: he ennustivat Baalin nimessä ja eksyttivät kansani Israelin.

14. Jerusalemin profeettojen joukossa minä näin kauhistavia tekoja: aviorikosta ja valheessa vaeltamista. He vahvistavat pahantekijöiden käsiä,

ettei kukaan kääntyisi pois pahuudestaan. Kaikki he ovat minulle kuin sodomalaiset ja kaupungin asukkaat kuin gomorralaiset. 1. Moos. 13:13; Jes. 3:9

15. Sen tähden, näin sanoo HERRA Sebaot näistä profeetoista: Katso, minä syötän heille koiruohoa ja juotan heille myrkkyyvettä, sillä Jerusalemin profeetoista on jumalattomuus levinnyt koko maahan. Jer. 8:14,9:14

16. Näin sanoo HERRA Sebaot: Älkää kuunnelko, mitä puhuvat nuo profeetat, jotka profetoivat teille ja täyttävät teidät turhilla toiveilla. Oman sydämensä näkyjä he puhuvat, eivät he profetoi HERRAN käskystä. Jer. 14:14; Hes. 13:3

17. He hokevat halveksijoilleni: 'HERRA on puhunut: Teillä on oleva rauha!' Kaikille, jotka vaeltavat paatunein sydämin, he sanovat: 'Ei teitä kohtaa onnettomuus.' Jer. 6:14,8:11; Hes. 13:10

18. Mutta kuka on ollut mukana HERRAN neuvottelussa, nähnyt hänet ja kuullut hänen sanansa? Kuka on tarkkaan kuunnellut hänen sanojaan ja ymmärtänyt ne? Jes. 40:13,14; Room. 11:34

19. Katso, HERRAN kiivas myrsky puhkeaa, pyörremyrsky riehuu jumalattomien pään päällä. Ps. 11:6; Jer. 30:23

20. HERRAN viha ei asetu, ennen kuin hän on täysin toteuttanut sydämensä ajatukset. Aikojen lopulla te sen hyvin ymmärrätte.

21. Minä en ole lähettänyt noita profeettoja, mutta silti he juoksevat; minä en ole puhunut heille, mutta silti he profetoivat. Jer. 14:14,27:15,29:9

22. Jos he olisivat olleet mukana minun neuvottelussani, he julistaisivat minun sanani kansalleni ja saisivat sen palaamaan pahalta tieltään ja pahoista teoistaan.

23. HERRA sanoo: Olenko minä Jumala vain läheltä, enkö ole Jumala myös kaukaa?

24. Voisiko joku piiloutua sellaiseen paikkaan, etten minä häntä näkisi? sanoo HERRA. Enkö minä täytä taivasta ja maata? sanoo HERRA. Ps. 139:8; Jer. 16:7; Aam. 9:2

25. Minä olen kuullut, mitä julistavat nuo profeetat, jotka profetoivat minun nimessäni valhetta sanoen: 'Olen nähnyt unta, olen nähnyt unta!'

26. Kuinka kauan tätä jatkuu? Mitä on mielessä noilla profeetoilla, jotka profetoivat valhetta ja oman sydämensä petosta?

27. Aikovatko he unillaan, joita he kertovat toisilleen, saada kansani unohtamaan minun nimeni? Niinhän heidän isänsä unohtivat minun nimeni Baalin tähden. Tuom. 3:7; 8:33

28. Se profeetta, jolla on uni, kerton koon unensa, mutta se, jolla on minun sanani, puhukoon sanani uskollisesti. Mitä tekemistä akanoilla on jyvien seassa? sanoo HERRA.

29. Eikö minun sanani ole kuin tuli, sanoo Herra, ja kuin moukari, joka murskaa kallion? Hepr. 4:12

30. Sen tähden, sanoo HERRA, minä olen niitä profeettoja vastaan, jotka varastavat minun sanani toinen toiseltaan. 5. Moos. 18:20

31. Katso, minä olen niitä profeettoja vastaan, sanoo HERRA, jotka ottavat sanan omalta kieleltään ja nimittävät sitä Herran sanaksi.

32. Minä olen niitä vastaan, jotka profetoivat valheunien perusteella, kertovat niistä ja eksyttävät minun kansaani valheillaan ja kerskumisellaan. Minä en ole heitä lähettänyt enkä käsenyt, eikä heistä ole mitään apua tälle kansalle, sanoo HERRA." Sef. 3:4

Herran taakka

33. "Kun tämä kansa tai profeetta tai pappi kysyy sinulta: 'Mikä on Herran ennustus', niin sano heille: 'Mikä ennustus? Ja HERRAN vastaus on: Minä heitän teidät pois.'

34. Jos profeetta, pappi tai joku kansasta sanoo: 'HERRAN taakka', minä vaadin hänet ja hänen perheensä siitä tilille.

35. Kysykää toisiltanne näin: 'Mitä HERRA on vastannut?' tai 'Mitä HERRA on puhunut?'

36. Mutta alkää enää mainitko HERRAN taakkaa⁸⁵, sillä jokaiselle on tuleva taakaksi hänen oma sanansa. Tehän väännelette elävän Jumalan, meidän Jumalamme, HERRAN Sebaotin, sanoja.

37. Näin teidän tulee kysyä profetalta: 'Mitä HERRA on sinulle vastannut ja mitä HERRA on puhunut?'

38. Mutta jos te vielä puhutte HERRAN taakasta, niin HERRA sanoo näin: Koska te käytätte tätä sanaa: 'HERRAN taakka', vaikka minä olen kieltänyt teitä sanomasta: 'HERRAN taakka',

39. niin minä unohdan teidät kokonaan ja heitän kasvojeni edestä pois teidät ja tämän kaupungin, jonka minä annoin teille ja teidän isillenne.

40. Minä annan tulla teidän päällenne ikuisen häpeän ja ikuisen pilkan, joka ei ole unohtuva." Jer. 20:11

24. LUKU

Kaksi viikunakoria

1. Sen jälkeen, kun Baabelin kuninkas Nebukadnessar oli vinyt Jerusalemistä pakkosiirtolaisuuteen Baabeliin Juudan kuninkaan Jekonjan, Joojakimin pojan, ja Juudan päämiehet sekä sepät ja lukkosepät, HERRA näytti minulle näyn: Kaksi viikunakoria oli asetettu HERRAN tempppelin edustalle.

2. Kun. 24:15,16

2. Toisessa korissa oli oikein hyviä viikunoita, kuin uudisviikunoita, mutta toisessa korissa oli kovin huonoja viikunoita, niin huonoja, ettei niitä voinut syödä.

3. HERRA sanoi minulle: "Mitä sinä näet, Jeremia?" Minä vastasin: "Viikunoita. Hyvät viikunat ovat oikein hyviä, mutta huonot ovat hyvin huonoja, niin huonoja, ettei niitä voi syödä."

4. Silloin minulle tuli tämä HERRAN sana:

5. "Näin sanoo HERRA, Israelin Jumala: Näiden hyvien viikunoiden kaltaisina minä pidän Juudan pakkosiirtolaisia, jotka minä lähetin tästä paikasta kaldealaisten maahan.

6. Minä olen kiinnittänyt katseeni heihin heidän parhaakseen, ja minä tuon heidät takaisin tähän maahan. Minä rakennan heidät enkä hajota, minä istutan heidät enkä revi pois. Jer. 31:28

7. Minä annan heille sellaisen sydämen, että he tuntevat minut, sillä minä olen HERRA. Koska he palaavat minun luokseni kaikesta sydäimestään, he ovat minun kansani ja MINÄ OLEN heidän Jumalansa. 5. Moos. 30:6; Jer. 31:33

8. Mutta, sanoo HERRA, niin kuin tehdään huonoille viikunoille, joita ei niiden huonouden takia voi syödä, niin minä teen Juudan kuninkaalle Sidkialle, hänen ruhtinailleen ja Jerusalemin jäännökselle, niille, jotka ovat jääneet jäljelle tähän maahan, ja niille, jotka asuvat Egyptin maassa.

2. Kun. 25:2; Jer. 29:17,43:5–7

9. Minä teen heidät kauhun aiheeksi ja onnettomuudeksi kaikille valtakunnille maan päällä, minä teen heidän nimensä häväistykseksi ja sananparreksi, ivasanaksi ja kiroukseksi kaikissa paikoissa, minne minä heidät karkotan. 5. Moos. 28:25,37; 1. Kun. 9:7; Jer. 25:9,18,42:17

10. Minä lähetän heidän joukkoonsa miehen, nälän ja ruton, kunnes he ovat kokonaan hävinneet siitä maasta, jonka minä olen antanut heille ja heidän isilleen." Jes. 51:19; Jer. 29:18; Hes. 6:12

25. LUKU

Seitsemänkymmentä vuotta kestävä pakkosiirtolaisuus

1. Koko Juudan kansaa koskeva sana, joka tuli Jeremialle Juudan kuninkaan Joojakimin, Joosian pojan, neljäntenä vuotena eli Nebukadnessarin, Baabelin kuninkaan, ensimmäisenä vuotena.

2. Profeetta Jeremia puhui sanansa koko Juudan kansalle ja kaikille Jerusalemin asukkaille. Hän sanoi:

3. "Juudan kuninkaan Joosian, Amonin pojan, kolmannestatoista vuodesta alkaen tähän päivään saakka – kaksikymmentäkolme vuotta – on minulle tullut HERRAN sana, ja minä

⁸⁵ 23:36. Hepr. sanalla *massaa*, 'taakka', 'kuorma', on myös merkitys 'ennustus'.

olen puhunut teille aamuvarhaisesta alkaen, mutta te ette ole kuunnelleet.

Jer. 1:2

4. HERRA on varhaisista ajoista alkaen lähettänyt teidän luoksenne kaikki palvelijansa, profeetat, mutta te ette ole kuunnelleet heitä etkä kallista-neet korvaanne heidän puheelleen.

2. Kun. 17:13; Jer. 7:13,25,26:5

5. He sanoivat: 'Kääntykää jokainen pahalta tieltänne ja pahoista teoistan-ne, niin saatte asua maassa, jonka HERRA on antanut teille ja teidän isil-lenne ikuisiksi ajoiksi. Jer. 18:11; Sak. 1:4

6. Älkää seuratko muita jumalia, älkää palvelko ja palvoko niitä. Älkää vihoittako minua teoillanne, etten minä tuottaisi teille onnettomuutta.'

7. Te ette kuitenkaan kuunnelleet mi-nua, sanoo HERRA, vaan vihoititte minut teoillanne omaksi onnettomuudeksen-ne.

Jes. 3:9

8. Sen tähden, näin sanoo HERRA Sebaot: Koska te ette ole kuunnelleet minun sanojani,

9. minä lähetän noutamaan kaik-ki pohjoisen heimot, sanoo HERRA, ja palvelijani Nebukadnessarin, Baabelin kuninkaan, ja tuon heidät tämän maan ja sen asukkaiden kimppuun ja kaik-kien näiden ympärillä olevien kanso-jen kimppuun. Minä vihin nämä maat tuhon omiksi ja teen niistä autioita, ivallisen vihellyksen aiheita ja ikuisia raunioita.

Jer. 1:15,27:6

10. Minä hävitän niiden keskeltä rie-mun ja ilon äänet, sulhasen äänen ja morsiamen äänen, käsikivien äänen ja lampun valon.

Jer. 7:34,16:9,33:11

11. Koko tästä alueesta tulee rauni-oitunut ja autio, ja nämä kansat joutu-vat palvelemaan Baabelin kuningasta seitsemänkymmentä vuotta.

12. Mutta kun seitsemänkymmentä vuotta on täyttynyt, minä koston Baa-belin kuninkaalle ja hänen kansalleen heidän pahuutensa, sanoo HERRA. Myös kaldealaisten maata minä ran-kaisen ja teen siitä ikuisesti aution.

2. Aik. 36:21; Esra 1:1; Jer. 29:10; Dan. 9:2; Sak. 1:12

13. Minä toteutan kaikki sanani sitä maata vastaan – kaiken, mitä tähän kirjaan on siitä kirjoitettu, kaiken, mitä Jeremia on profetoinut kaikkia niitä kansoja vastaan.

14. Nekin joutuvat näet palvelemaan monia kansoja ja suuria kuninkaita, ja minä maksan heille heidän töittensä ja heidän kättensä tekojen mukaan."

Jeremia juottaa kansoille Herran vihan maljan

15. Näin sanoi minulle HERRA, Israe-lin Jumala: "Ota kädestäni tämä vihan viinin malja ja juota siitä kaikki kansat, joiden luo minä sinut lähetän. Jer. 51:7; Ilm. 14:10,16:19

16. Kun ne juovat siitä, ne alkavat horjua ja ovat kuin mielettömiä miekan edessä, jonka minä lähetän niiden kes-kuuteen."

17. Niin minä otin maljan HERRAN kä-destä ja juotin kaikkia kansoja, joiden luokse HERRA minut lähetti:

18. Jerusalemia ja Juudan kaupun-keja kuninkaineen ja ruhtinaiseen teh-däkseni niistä raunioita, kauhun, ival-lisen vihellyksen ja kirouksen aiheita, sellaisia kuin ne ovat tänä päivänä;

19. Egyptin kuningasta, faraota, ja hänen palvelijoitaan ja ruhtinaitaan sekä koko hänen kansaansa; Jer. 46:2

20. kaikkea sekakansaa, kaikkia Uusin maan kuninkaita, kaikkia filis-tealaisten maan kuninkaita, Askelonia, Gazaa, Ekronia ja asdodilaisten jään-nöstä;

Jer. 47:1

21. Edomia, Mooabia ja ammonilai-sia;

Jer. 48:1,49:1

22. kaikkia Tyyron ja Siidonin kunin-kaita sekä meren tuolla puolen olevan rantamaan kuninkaita;

Jes. 23:1; Jer. 9:26

23. Dedania, Teemaa ja Buusia ja kaikkia, jotka leikkaavat hiuksensa ohi-moilta;

24. kaikkia Arabian kuninkaita ja kaikkia autiomaassa asuvan sekakan-san kuninkaita;

25. kaikkia Simrin kuninkaita ja kaik-kia Eelamin kuninkaita ja kaikkia Mee-dian kuninkaita;

26. kaikkia pohjoisen kuninkaita, lähellä ja kaukana asuvia, toista toisen jälkeen – kaikkia valtakuntia maan päällä. Näiden jälkeen on myös Seesakin⁸⁶ kuninkaan juotava.

27. Sano heille: Näin sanoo HERRA Sebaot, Israelin Jumala: Juokaa ja juopukaa, oksentakaa ja kaatukaa alkääkää enää nousko sen miekan vuoksi, jonka minä lähetan teidän keskellenne.

28. Mutta jos he kieltäytyvät ottamasta maljaa sinun kädestäsi ja juomasta siitä, niin sano heille: Näin sanoo HERRA Sebaot: Kyllä teidän on juotava siitä,

29. sillä jos minä aloitan onnettomuuden tuottamisen kaupungista, joka on pyhitetty minun nimelleni, miten te voisitte jäädä rankaisematta? Te ette jää rankaisematta, sillä minä kutsun miekan kaikkia maan asukkaita vastaan, sanoo HERRA Sebaot. Jer. 49:12; Hes. 9:6; 1. Piet. 4:17

30. Ja sinä, profetoi heille kaikki nämä sanat ja sano heille: HERRA ärjyy korkeudesta, antaa äänensä kaikua pyhästä asunnostaan. Hän ärjyy ja ylilisee yli laitumensa, huutaa kaikille maan asukkaille kuin viinikuurnan polkijat. Joel 3:16; Aam. 1:2

31. Pauhu kiirii maan ääriin asti, sillä HERRALLA on riita kansojen kanssa, hän käy oikeutta kaiken lihan kanssa. Jumalattomat hän antaa miekan surmattaviksi, sanoo HERRA.

32. Näin sanoo HERRA Sebaot: ”Katos, onnettomuus kulkee kansasta kansaan, raju myrsky nousee maan perimmäisiltä ääriiltä.

33. HERRAN surmaamia on oleva sinä päivänä maan äärestä toiseen ääreen. Ei heille pidetä valittajaisia, ei heitä korjata eikä haudata; heistä tulee lantaa maan pinnalle. Jes. 66:16; Jer. 7:33,8:2

34. Parkukaa, paimenet, ja huutakaa, kieriskelkää tomussa, te lauman valtiat, sillä teidän aikanne joutuu teurastettaviksi on tullut. Te kaadutte ja hajoatte pirstaleiksi kuin kallisarvoinen astia.

35. Paimenilta on kadonnut pako paikka, pelastus lauman valtioilta.

36. Kuulkaa! Paimenet huutavat, lauman valtiat valittavat, sillä HERRA hävittää heidän laitumensa.

37. Heidän rauhaisat niittynsä ovat tuhoutuneet HERRAN vihan hehkusta.

38. Hän on lähtenyt tiheiköstään kuin nuori leijona. Totisesti, heidän maansa on tullut autioksi sortajan vihan hehkusta, Herran vihan hehkusta.”

26. LUKU

Jeremia puhuu temppelissä

1. Joojakimin, Joosian pojan, Juudan kuninkaan, hallitusajan alussa tuli Herralta tämä sana:

2. ”Näin sanoo HERRA: Asetu seisomaan HERRAN temppelin esipihalle ja puhu kaikkia niitä Juudan kaupunkeja vastaan, joista tullaan HERRAN temppeliin kumartaen rukoilemaan. Puhu kaikki nämä sanat, jotka minä olen käsenyt sinun sanoa heille. Älä jätä pois sanaakaan. 5. Moos. 4:2; Jer. 7:2

3. Ehkäpä he kuuntelevat sinua ja palaavat itse kukin pois pahalta tieltään. Silloin minä kadun sitä onnettomuutta, jonka olen aikonut heille tuottaa heidän pahojen tekojensa tähden. Jer. 18:8,36:3; Joona 3:10

4. Sano heille: Näin sanoo HERRA: Ellette kuuntele minua ja vaella minun opetukseni mukaan, jonka minä olen teille antanut,

5. ettekä kuuntele palvelijoitteni, profeettojen, sanoja, joita minä olen lähettänyt teidän luoksenne varhaisista ajoista alkaen, vaikka ette ole kuunnelleet heitä, 2. Kun. 17:13; Jer. 7:13,25:4

6. niin minä teen tälle temppelille, niin kuin tein Siilolle, ja tästä kaupungista minä teen kiroussanan kaikille maan kansoille.” 1. Sam. 4:3,11; Ps. 78:60; Jer. 7:12,24:9

”Kuolemantuomio tälle miehelle!”

7. Papit, profeetat ja koko kansa kuulivat Jeremian puhuvan nämä sanat Herran temppelissä.

8. Kun Jeremia oli puhunut loppuun kaiken, minkä HERRA oli käsenyt hä-

⁸⁶ 25:26. Nimi Seesak, tekstissä Šeesakh on salakirjoitusta ja tarkoittaa Baabelia.

nen puhua kaikelle kansalle, papit, profeetat ja kansa ottivat hänet kiinni ja sanoivat: "Sinun on totisesti kuoltava!"

9. Miksi olet profetoinut HERRAN nimessä, että tälle temppelille käy niin kuin Siilolle, ja tästä kaupungista tulee rauniopaikka, jossa ei ole asukkaita?" Ja koko kansa kokoontui Jeremian ympärille HERRAN temppelissä.

10. Kun Juudan ruhtinaat kuulivat tästä, he menivät kuninkaan palatsista HERRAN temppeliin ja istuutuivat HERRAN temppelin uudelle portille.

11. Papit ja profeetat sanoivat ruhtinaille ja kaikelle kansalle: "Kuolemantuomio tälle miehelle! Hän on profetoinut tätä kaupunkia vastaan, niin kuin olette omin korvin kuulleet." Ap. t. 6:13

12. Mutta Jeremia sanoi kaikille ruhtinaille ja koko kansalle: "HERRA on lähettänyt minut profetoimaan tälle temppelille ja tälle kaupungille kaikki ne sanat, jotka te olette kuulleet.

13. Parantakaa siis nyt vaelluksenne ja tekonne ja kuunnelkaa HERRAN, teidän Jumalanne, ääntä, niin HERRA katuu onnettomuutta, jolla hän on teitä uhannut. Jer. 7:3,18:8

14. Mitä minuun tulee, minä olen teidän käsissänne. Tehkää minulle niin kuin katsotte hyväksi ja oikeaksi.

15. Mutta se tietäkää, että jos surmaatte minut, te saatatte viattoman veren päälleen ja tämän kaupungin ja sen asukkaiden päälle, sillä HERRA on todellakin lähettänyt minut teidän luoksenne puhumaan kaikki nämä sanat." Matt. 23:35

Jeremian kuolemantuomio perutaan

16. Silloin ruhtinaat ja kaikki kansa sanoivat papeille ja profeetoille: "Ei kuolemantuomiota tälle miehelle! Hän on puhunut meille HERRAN, meidän Jumalamme, nimessä."

17. Myös muutamat miehet maan vanhimista nousivat ja sanoivat koko kansanjoukolla näin:

18. "Mooresetilainen Miika profetoi Juudan kuninkaan Hiskian päivinä ja sanoi koko Juudan kansalle: Näin sanoo HERRA Sebaot: 'Siion kynnetään pelloksi, Jerusalemissa tulee kiviraunio ja temppelivuoresta metsäkukku-la.' Jer. 9:11; Miika 1:1,3:12

19. Surmasivatko Juudan kuningas Hiskia ja koko Juuda hänet silloin? Eikö Hiskia pelännyt HERRAA ja pyrkinyt lepyttämään häntä, ja niin HERRA katui onnettomuutta, jolla oli heitä uhannut? Me sen sijaan olemme tuottamassa itsellemme suuren onnettomuuden."

20. Oli toinenkin mies, joka profetoi HERRAN nimessä: Uuria, Semajan poika, Kirjat-Jearimista. Hän profetoi tätä kaupunkia ja tätä maata vastaan aivan samalla tavoin kuin Jeremia.

21. Kun kuningas Joojakim, kaikki hänen valiosoturinsa ja kaikki ruhtinaat kuulivat hänen sanansa, kuningas etsi häntä tappaakseen. Siitä kuultuaan Uuria alkoi pelätä, lähti pakoon ja meni Egyptiin.

22. Kuningas Joojakim lähetti kuitenkin Elnatanin, Akborin pojan, muutamien miesten kanssa Egyptiin. Jer. 36:12,25

23. Nämä toivat Uurian Egyptistä ja veivät hänet kuningas Joojakimin eteen. Tämä surmautti hänet miekalla ja heittäi hänen ruumiinsa tavallisen kansan hautaan.

24. Mutta Ahikamin, Saafanin pojan, käsi oli Jeremian suojana, niin ettei häntä jätetty kansan käsiin surmattavaksi. 2. Kun. 22:12,14,25:22; Jer. 39:14

27. LUKU

Kaikkien on alistuttava Baabelin kuninkaan ikeen alle

1. Juudan kuninkaan Joojakimin, Joosian pojan, hallituskauden alussa tuli Jeremialle HERRALTA tämä sana. Jer. 28:1

2. Näin sanoi HERRA minulle: "Tee itsellesi ikeitä ja niihin siteet ja pane ikeet kaulaasi.

3. Lähetä ne sitten Edomin kuninkaalle, Mooabin kuninkaalle, ammoni-

laisten kuninkaalle, Tyron kuninkaalle ja Siidonin kuninkaalle niiden lähettiläiden mukana, jotka ovat tulleet Jerusalemiin Sidkian, Juudan kuninkaan, luo.

4. Käske heidän mennä herrojensa luo ja sanoa heille: Näin sanoo HERRA Sebaot, Israelin Jumala:

5. Minä olen tehnyt maan sekä maan päällä olevat ihmiset ja eläimet suurella voimallani ja ojennetulla käsi-varrellani, ja minä annan ne, kenelle hyväksi näen. Jer. 32:17; Dan. 4:29

6. Nyt minä annan kaikki nämä maat palvelijani Nebukadnessarin, Baabelin kuninkaan, valtaan. Myös villieläimet minä annan hänelle, hänen palvelijoikseen. Jer. 25:9,28:14

7. Kaikki kansat palvelevat häntä ja hänen poikaansa ja pojanpoikaansa, kunnes hänenkin maansa aika tulee ja monet kansat ja suuret kuninkaat alistavat sen palvelukseensa. Jer. 25:14

8. Sitä kansaa ja valtakuntaa, joka ei tahdo palvella Nebukadnessaria, Baabelin kuningasta, eikä ottaa niskaansa Baabelin kuninkaan iestä, minä rankaisen miekalla, nälällä ja rutolla, sanoo HERRA, kunnes minä teen siitä lopun hänen kautaan.

9. Ja te, älkää kuunnelko profeettojanne tai velhojanne, ennustelijoitanne tai noitianne, jotka sanovat teille, että te ette joudu palvelemaan Baabelin kuningasta, Jer. 29:8,9

10. sillä he profetoivat teille valhetta. Jos uskotte heitä, te joudutte kauas pois omasta maastanne; minä karkotan teidät, ja te tuhoudutte.

11. Mutta sen kansan, joka ottaa niskaansa Baabelin kuninkaan ikeen ja palvelee häntä, minä annan jäädä omaan maahansa, sanoo HERRA. Siellä se saa asua ja viljellä maataan.”

Älkää kuunnelko valheprofeettoja

12. Minä puhuin myös Juudan kuninkaalle Sidkialle nämä samat asiat ja sanoin: Ottakaa niskaanne Baabelin kuninkaan ies ja palvelkaa häntä ja hänen kansaansa, niin te saatte elää.

13. Miksi sinä ja sinun kansasi kuolitte miekkaan, nälkään ja ruttoon, niin kuin HERRA on puhunut siitä kansasta, joka ei tahdo palvella Baabelin kuningasta?

14. Älkää kuunnelko niitä profeettoja, jotka sanovat teille, että te ette joudu palvelemaan Baabelin kuningasta, sillä he profetoivat teille valhetta.

15. ”En minä ole heitä lähettänyt”, sanoo HERRA, ”vaan he profetoivat valheellisesti minun nimessäni, jotta minä karkottaisin teidät ja te tuhoutuisitte, te ja nuo profeetat, jotka teille profetoivat.” Jer. 14:14,23:21,25,29:9

16. Minä sanoin papeille ja koko tälle kansalle: Näin sanoo HERRA: Älkää kuunnelko noita profeettojanne, jotka profetoivat teille, että HERRAN temppelein esineet tuodaan aivan pian takaisin Baabelista. He profetoivat teille valhetta. Jer. 28:3

17. Älkää kuunnelko heitä vaan palvelkaa Baabelin kuningasta, niin te saatte elää. Miksi tästä kaupungista pitäisi tulla rauniopaikka?

18. Jos he ovat profeettoja ja jos heillä on HERRAN sana, niin rukoilkoot HERRAA Sebaotia, etteivät Baabeliin joutuisi nekin esineet, jotka vielä ovat jäljellä HERRAN temppelissä, Juudan kuninkaan linnassa ja Jerusalemissa.

Loputkin temppelein esineet viedään Baabeliin

19. Sillä näin sanoo HERRA Sebaot pylväistä, vaskialtaasta⁸⁷, jalustoista ja muista esineistä, jotka vielä ovat jäljellä tässä kaupungissa 1. Kun. 7:15,23,27

20. ja joita Nebukadnessar, Baabelin kuningas, ei ottanut mukaansa, kun hän vei Jekonjan, Joojakimin pojan, Juudan kuninkaan, sekä kaikki Juudan ja Jerusalemin ylimykset Jerusalemistä pakkosiirtolaisuuteen Baabeliin. 2. Kun. 24:12,13

21. Näin sanoo HERRA Sebaot, Israelin Jumala, esineistä, jotka vielä ovat jäljellä HERRAN temppelissä, Juudan

87 27:19. Kirj.: ”merestä”.

kuninkaan linnassa ja muualla Jerusalemissa:

22. ”Ne viedään Baabeliin, ja sinne ne jäävät siihen päivään asti, jona minä kiinnitän huomioni niihin, sanoo HERRA, ja annan tuoda ne takaisin tähän paikkaan.” 2. Aik. 36:18,22

28. LUKU

Väärä profeetta Hananja

1. Sinä vuonna, Sidkian, Juudan kuninkaan, hallituskauden alkupuolella, neljännen vuoden viidennessä kuussa, profeetta Hananja, Assurin poika, joka oli kotoisin Gibeonista, sanoi minulle HERRAN temppelissä pappien ja kaiken kansan läsnäollessa:

2. ”Näin sanoo HERRA Sebaot, Israelin Jumala: Minä särjen Baabelin kuninkaan ikeen.

3. Vielä kaksi vuotta, niin minä tuon takaisin tähän paikkaan kaikki HERRAN temppelin esineet, jotka Baabelin kuningas Nebukadnessar otti täältä ja vei Baabeliin. Jer. 27:16

4. Minä tuon takaisin tähän paikkaan myös Jekonjan, Joojakimin pojan, Juudan kuninkaan, ja kaikki Juudan pakkosiirtolaiset, jotka joutuivat Baabeliin, sanoo HERRA, sillä minä särjen Baabelin kuninkaan ikeen.” 2. Kun. 24:12,15,16

5. Profeetta Jeremia vastasi profeetta Hananjalle pappien ja kaiken HERRAN temppelissä seisovan kansan edessä.

6. Jeremia sanoi: ”Aamen, tehköön HERRA niin! Toteuttakoon HERRA sanasi, jotka olet profetoinut, ja tuokoon HERRAN temppelin esineet ja kaikki pakkosiirtolaiset takaisin Baabelista tähän paikkaan.

7. Kuulehan kuitenkin tämä sana, jonka minä puhun sinun ja kaiken kansan kuullen.

8. Profeetat, jotka ovat olleet ennen minua ja sinua varhaisista ajoista alkaen, ovat profetoineet monille maille ja suurille valtakunnille sotaa, onnettomuutta ja ruttoa.

9. Profeetta, joka profetoi rauhaa, tunnetaan Herran lähettämäksi profeetaksi siitä, että hänen sanansa toteutuu.” 5. Moos. 18:21,22

10. Silloin profeetta Hananja otti ikeen profeetta Jeremian kaulasta ja särki sen. Jer. 27:2

11. Koko kansan läsnä ollessa Hananja sanoi: ”Näin sanoo HERRA: Tällä tavoin minä särjen Nebukadnessarin, Baabelin kuninkaan, ikeen kaikkien kansojen kaulasta, ennen kuin kaksi vuotta on kulunut.” Silloin profeetta Jeremia lähti pois.

Jeremia julistaa tuomion Hananjalle

12. Mutta sen jälkeen kun profeetta Hananja oli särkenyt ikeen profeetta Jeremian kaulasta, Jeremialle tuli tämä HERRAN sana:

13. ”Mene ja sano Hananjalle: Näin sanoo HERRA: Puisen ikeen sinä olet särkenyt mutta tehnyt sen sijaan rauhtaisen.

14. Sillä näin sanoo HERRA Sebaot, Israelin Jumala: Minä olen pannut rauhtaisen ikeen kaikkien näiden kansojen niskaan, jotta ne palvelisivat Nebukadnessaria, Baabelin kuningasta, ja ne palvelevatkin häntä. Myös villieläimet minä olen antanut hänen valtaansa.” Jer. 27:6

15. Profeetta Jeremia sanoi vielä profeetta Hananjalle: ”Kuule, Hananja! Ei HERRA ole sinua lähettänyt, vaan sinä olet saanut tämän kansan turvaamaan valheeseen.

16. Sen tähden, näin sanoo HERRA: Katso, minä poistan sinut maan päältä. Tänä vuonna sinä kuolet, sillä sinä olet julistanut luopumusta HERRASTA.” Jer. 29:32

17. Ja profeetta Hananja kuoli sinä vuonna, seitsemännessä kuussa.

29. LUKU

Jeremian kirje pakkosiirtolaisille

1. Tässä on sen kirjeen teksti, jonka profeetta Jeremia lähetti Jerusalemistä vielä jäljellä oleville pakkosiirtolaisten vanhimmille sekä papeille, profeetoille

ja kaikelle kansalle, jotka Nebukadnessar oli vienyt Jerusalemistä pakkosiirtolaisuuteen Baabeliin.

2. Hän kirjoitti kirjeen sen jälkeen, kun kuningas Jekonja ja kuninkaan äiti, hoviherrat, Juudan ja Jerusalemin ruhtinaat sekä sepät ja lukkosepät olivat joutuneet lähtemään Jerusalemistä. 2. Kun. 24:12,13; Jer. 24:1

3. Jeremia antoi kirjeen Elasan, Saafanin pojan, ja Gemarjan, Hilikian pojan, mukaan, kun Sidkia, Juudan kuningas, lähetti heidät Nebukadnessarin, Baabelin kuninkaan, luo Baabeliin. Kirje kuului näin:

4. ”Näin sanoo HERRA Sebaot, Israelin Jumala, kaikille pakkosiirtolaisille, jotka hän on vienyt Jerusalemistä pakkosiirtolaisuuteen Baabeliin:

5. Rakentakaa taloja ja asettukaa niihin asumaan, istuttakaa puutarhoja ja syökää niiden hedelmiä.

6. Ottakaa itsellenne vaimot ja siitäkää poikia ja tyttäriä. Ottakaa vaimot myös pojillenne ja naittakaa tyttärenne, ja synnyttäkööt myös nämä poikia ja tyttäriä. Lisääntykää siellä älkääkä vähentykö.

7. Tavoitelkaa sen kaupungin parasta, johon minä olen teidät siirtänyt, ja rukoilkaa sen puolesta HERRAA, sillä sen hyvinvointi koituu teidänkin parhaaksenne.

8. Sillä näin sanoo HERRA Sebaot, Israelin Jumala: Älkää antako profeettojenne ja tietäjienne, joita teillä on keskuudessanne, pettää teitä älkääkä kuunnelko unia, joita he näkevät,

Jer. 27:9

9. sillä he profetoivat teille valheellisesti minun nimessäni. Minä en ole lähettänyt heitä, sanoo HERRA.”

Jer. 14:14,23:21

Herra antaa tulevaisuuden ja toivon

10. ”Näin sanoo HERRA: Vasta kun ne seitsemänkymmentä Baabelin vuotta ovat kuluneet, minä katson teidän puoleenne. Minä toteutan teille antamani hyvän lupauksen ja tuon teidät takaisin

tähän paikkaan, 2. Aik. 36:21; Esra 1:1; Jer. 25:12,27:22

11. sillä minä tunnen ajatukseni, joita minulla on teitä kohtaan, sanoo HERRA. Ne ovat rauhan eivätkä tuhon ajatuksia – minä annan teille tulevaisuuden ja toivon. Sananl. 23:18,24:20

12. Silloin te huudatte minua avuksenne, tulette minun luokseni ja rukoilette minua, ja minä kuulen teitä.

13. Silloin te etsitte minua ja löydätte minut, kun etsitte minua kaikesta sydämestänne. 5. Moos. 4:29

14. Minä annan teidän löytää itseni, sanoo HERRA, ja minä palautan teidät vankeudestanne ja kokoon teidät kaikkien kansojen keskuudesta ja kaikista paikoista, joihin olen teidät karkottanut, sanoo HERRA. Minä tuon teidät takaisin tähän paikkaan, josta minä vein teidät pakkosiirtolaisuuteen. 5. Moos. 30:3; Jer. 30:3,18

15. Te sanotte: ’HERRA on herättänyt meille profeettoja Baabelissa.’

16. Mutta HERRA sanoo kuninkaasta, joka istuu Daavidin valtaistuimella, ja kaikesta tässä kaupungissa asuvasta kansasta, teidän veljistänne, jotka eivät joutuneet teidän kanssanne pakkosiirtolaisuuteen,

17. HERRA Sebaot sanoo näin: Minä lähetän heidän keskuuteensa miekan, nälän ja ruton. Minä teen heistä kuin mädäntyneitä viikunoita, jotka ovat niin huonoja, ettei niitä voi syödä. Jer. 24:8,9

18. Minä ajan heitä takaa miekalla, nälällä ja rutolla. Minä teen heistä kaunistuksen kaikille valtakunnille maan päällä, kirouksen ja tyrmistyksen aiheen, ivan vihellyksen ja häväistyksen kohteen kaikkien kansojen keskuudessa, minne minä heidät karkotan.

19. Tämä tapahtuu siksi, etteivät he kuunnelleet minun sanojani, sanoo HERRA, kun minä lähetin heidän luokseen palvelijoitani profeettoja muinaisista ajoista alkaen. Te ette ole kuunnelleet, sanoo HERRA. Jer. 7:25,25:4

20. Mutta kuulkaa HERRAN sana, te kaikki pakkosiirtolaiset, jotka minä olen lähettänyt Jerusalemistä Baabeliin.”

Väärät profeetat Ahab ja Sidkia

21. "Näin sanoo HERRA Sebaot, Israelin Jumala, Ahabista, Koolajan pojasta, ja Sidkiasta, Maasejan pojasta, jotka profetoivat teille valheellisesti minun nimessäni: Katso, minä annan heidät Nebukadnessarin, Baabelin kuninkaan, käsiin, ja hän surmaa heidät teidän nähtenne.

22. Kaikki Juudan pakkosiirtolaiset, jotka ovat Baabelissa, ottavat heidän nimensä kiroussanaksi ja sanovat: 'HERRA tehköön sinulle niin kuin Sidkialle ja Ahabille, jotka Baabelin kuningas kärvensi tulesta',

23. sillä he ovat tehneet Israelissa häpeällisiä tekoja. He ovat tehneet aviorikoksen lähimmäistensä vaimojen kanssa ja puhuneet valheellisesti minun nimessäni sellaista, mitä minä en ole käskennyt heidän puhua. Minä tiedän sen ja olen sen todistaja, sanoo HERRA."

Jer. 23:14

Jeremia julistaa tuomion Semajalle

24. "Puhu nehelamilaiselle Semajalle:

25. Näin sanoo HERRA Sebaot, Israelin Jumala: Sinä olet lähettänyt kaikelle Jerusalemissa asuvalle kansalle ja myös pappi Sefanjalle, Maasejan pojalle, ja muille papeille omissa nimissäsi kirjeitä. Sefanjalle olet sanonut:

26. 'HERRA on asettanut sinut papiksi pappi Joojadan sijaan, jotta HERRAN temppelissä olisi järjestyksen valvojia kaikkien hullujen ja ennustajien varalle, niin että panisit sellaiset jalkapuuhun ja kaularautaan.

27. Miksi et siis ole nuhdellut anatoliasta Jeremiaa, joka profetoi teille?

28. Niinpä hän on saattanut lähettää meille Baabeliin tämän sanan: 'Tämä kestää vielä kauan. Rakentakaa taloja ja asettukaa niihin asumaan, istuttakaa puutarhoja ja syökää niiden hedelmiä.'

29. Pappi Sefanja luki tämän kirjeen profeetta Jeremialle.

30. Silloin Jeremialle tuli tämä HERRAN sana:

31. "Lähetä kaikille pakkosiirtolaisille tämä viesti: Näin sanoo HERRA nehelamilaisesta Semajasta: Semaja on profetoinut teille, vaikka minä en ole lähettänyt häntä. Hän on saanut teidät turvaamaan valheeseen.

32. Sen tähden, näin sanoo HERRA: Katso, minä rankaisen nehelamilaista Semajaa ja hänen jälkeläisiään. Yksikään heistä ei tule asumaan tämän kansan keskuudessa eikä näkemään sitä hyvää, jonka minä teen kansalle, sanoo HERRA, sillä hän on julistanut luopumusta HERRASTA."

Jer. 28:16

30. LUKU

Pelastus ahdistuksen jälkeen

1. Sana, joka tuli Jeremialle HERRALTA, kuului näin:

2. "Näin sanoo HERRA, Israelin Jumala: Kirjoita kirjaan kaikki sanat, jotka minä olen sinulle puhunut.

3. Sillä katso, päivät tulevat, sanoo HERRA, jolloin minä käännän kansani Israelin ja Juudan kohtalon, sanoo HERRA. Minä tuon heidät takaisin siihen maahan, jonka olen antanut heidän isilleen, ja he ottavat sen jälleen omakseen."

5. Moos. 30:3; Jer. 29:14

4. Nämä sanat HERRA puhui Israelista ja Juudasta:

5. "Näin sanoo HERRA: Olemme kuulleet vavisuttavan huudon, kauhua, ei rauhaa!

6. Kyselkää ja tutkikaa, voiko mies synnyttää? Miksi sitten näen kaikkien miesten pitelevän lanteitaan kuin synnyttäjää? Miksi kaikkien kasvot ovat kalvenneet?

Jes. 13:8; Jer. 4:31

7. Voi! Suuri on se päivä, ei ole toista sen kaltaista. Se on Jaakobille ahdistuksen aika, mutta hän on pelastuva siitä.

Jooel 2:11; Sef. 1:15

8. Sinä päivänä, sanoo HERRA Sebaot, minä särjen vihollisen ikeen sinun niskastasi ja katkaisen siteesi, ei-vätkä muukalaiset enää orjuuta sinua.

9. Silloin israelilaiset palvelevat HERRAA, Jumalaansa, ja Daavidia, kuningastaan, jonka minä heille herätän.

Hes. 34:23,37:24; Hoos. 3:5

10. Älä siis pelkää, sinä palvelijani Jaakob, sanoo Herra, älä ole kauhuissasi, Israel, sillä minä pelastan sinut kaukaisesta maasta ja sinun jälkeläisesi vankeutensa maasta. Jaakob saa palata ja elää rauhassa, huolettomana kenenkään pelottelematta. Jes. 43:5; Jer. 46:27

11. Minä olen sinun kanssa, sanoo Herra, ja pelastan sinut. Totisesti, minä teen lopun kaikista kansoista, joiden sekaan olen sinut hajottanut, mutta sinusta minä en loppua tee. En minä kuitenkaan jätä sinua rankaisematta vaan kuritan sinua oikeudenmukaisesti. Jer. 4:27,5:18,10:24

12. Näin sanoo Herra: Parantumaton on vammasi, kipeä on saamasi isku. Jer. 14:17,15:18

13. Ei kukaan aja sinun asiiasi, haavaasi ei paranneta, se ei kasva umpeen.

14. Kaikki rakastajasi ovat sinut unohtaneet, eivät he sinua kaipaa. Kuin vihollista minä olen sinua lyönyt, kurittanut ankarasti, sinun suuren pahuutesi ja syntiesi monilukuisuuden tähden.

15. Miksi huudat vammaasi ja kipuaasi, joka ei parannu? Suuren pahuutesi ja syntiesi paljouden vuoksi minä olen tehnyt sinulle näin.

16. Myös kaikki sinun syöjäsi syöddään, ja kaikki ahdistajasi, jokainen heistä kulkee vankeuteen. Sinun ryöstäjäsi joutuvat itse ryöstetyiksi, ja kaikki saalistajasi minä annan saaliiksi. Jes. 33:1,37:28

17. Mutta sinun haavasi minä kasvatan umpeen, minä parannan sinun vammasi, sanoo Herra, koska sinua, Siion, kutsutaan hylätyksi, sellaiseksi, jota kukaan ei kaipaa. Jer. 33:6

18. Näin sanoo Herra: Katso, minä asetan ennalleen Jaakobin majat ja armahdan hänen asuinsijojaan. Kaupunki rakennetaan kummulleen, ja palatsi on oleva oikealla paikallaan.

19. Sieltä kuuluu kiitos ja iloitsevien ääni. Minä teen heidät monilukuisiksi, eivätkä he vähene, minä korotan hei-

dät kunniaan, eikä heitä enää halveksita. Jes. 51:3

20. Silloin heidän poikansa ovat niin kuin muinoin, ja heidän seurakuntansa pysyy vahvana minun edessäni. Minä rankaisen kaikkia heidän sortajiaan.

21. Heidän valtiaansa nousee heidän omasta keskuudestaan, heidän hallitsijansa lähtee heidän joukostaan. Minä tuon hänet lähelleni, ja hän saa astua eteeni. Sillä kuka muuten uskaltaa antaa henkensä alttiiksi lähestyäkseen minua? sanoo HERRA.

22. Ja niin te olette minun kansani, ja MINÄ OLEN teidän Jumalanne.” Jer. 24:7,31:1,33

23. Katso, HERRAN vihan myrsky puhkeaa, pyörremyrsky vyöryy kohti jumalattomien päätä. Jer. 23:19

24. Eikä HERRAN hehkuva viha väisty, ennen kuin hän on toteuttanut ja täytännyt sydämensä suunnitelmat. Aikojen lopulla te ymmärrätte sen.

31. LUKU

Israel kootaan omaan maahansa

1. ”Siihen aikaan, sanoo HERRA, MINÄ OLEN kaikkien Israelin sukukuntien Jumala, ja he ovat minun kansani.

2. Näin sanoo HERRA: Kansa, miekalta säästynyt, löysi autiomaassa armon. Minä menen saattamaan Israelin rauhahan.

3. Kaukaa ilmestyi minulle HERRA ja sanoi: Ikuisella rakkaudella minä olen sinua rakastanut, sen tähden olen vetänyt sinua puoleeni armosta. Jes. 54:8

4. Minä rakennan sinut jälleen, sinä tulet rakennetuksi, neitsyt Israel. Sinä koristelet jälleen rumpusi ja lähdet karkeloon iloitsevien kanssa. 2. Moos. 15:20; Ps. 68:26

5. Sinä istutat jälleen viinitarhoja Samarian vuorille; istuttajat saavat myös korjata hedelmät.

6. Tulee päivä, jolloin vartijat huu-tavat Efraimin vuorella: ’Nouskaa, lähtekäämme Siioniin HERRAN, meidän Jumalamme, luo’. Jes. 2:3; Miika 4:2

7. Näin sanoo HERRA: Kohottakaa riemuhuuto Jaakobista, iloitkaa ja riemuit-

kaa hänestä, joka on kansojen pää! Kuuluttakaa, ylistäkää ja sanokaa: 'Pe-
lasta, HERRA, kansasi Israelin jäännös.'

8. Katso, minä tuon heidät pohjoisesta maasta, kokoan heidät maan perimmäisiltä ääriiltä. Heidän joukossaan on sokeita ja rampoja, raskaana olevia ja synnyttäjiä. Suurena joukkona he palaavat tänne.

9. Itkien he tulevat, ja minä johdatan heitä, kun he kulkevat rukoillen. Minä vien heidät vesivirroille tasaista tietä, jolla he eivät kompastu, sillä minä olen Israelin isä ja Efraim on minun esikoiseni.

2. Moos. 4:22; Jes. 63:16; Jer. 50:4

10. Kuulkaa HERRAN sana, te kansat, kuuluttakaa kaukaisilla saarilla ja sanokaa: 'Hän, joka hajotti Israelin, kokoaa sen jälleen, hän vartioi sitä kuin paimen laumaansa.'

Jes. 40:11; Hes. 34:23

11. Sillä HERRA on ostanut vapaaksi Jaakobin ja lunastanut hänet sen valasta, joka on häntä vahvempi.

12. He tulevat ja kohottavat riemuhuudon Siionin vuorella. Virtanaan he tulevat HERRAN hyvyyden luo, viljan, viinin ja öljyn luo, lampaiden, vuohien ja nautakarjan luo. Silloin heidän sielunsa on kuin hyvin kasteltu puutarha, eivätkä he enää näänny.

Jes. 35:10,58:11

13. Silloin neitsyt iloitsee karkeloiden ja nuorukaiset yhdessä vanhusten kanssa. Minä muutan heidän surunsa riemuksi ja annan heille lohdutuksen ja ilon murheen sijaan.

Ps. 30:12,148:12,13

14. Minä virvoitan pappien sielut lahjojeni runsaudella⁸⁸, ja kansani ravitaan minun hyvydelläni, sanoo HERRA.

15. Näin sanoo HERRA: Kuule, Raamasta kuuluu valitus, katkera itku. Raakel itkee lapsiaan, eikä huoli lohdutuksesta surussaan lastensa tähden, sillä heitä ei enää ole.

1. Moos. 35:19; Matt. 2:18

16. Näin sanoo HERRA: Pidätä äänesi itkusta ja silmäsi kyneleistä, sillä työstäsi on tuleva palkka, sanoo Herra, ja lapsesi saavat palata vihollisen maasta.

17. Sinulla on tulevaisuuden toivo, sanoo Herra, ja lapsesi palaavat omalle maalleen.

Jer. 29:11

18. Minä olen kyllä kuullut Efraimin valituksen: 'Sinä olet kurittanut minua, olen saanut kuritusta kuin opettamaton mullikka. Tuo minut takaisin, niin minä palaan, sillä sinä olet HERRA, minun Jumalani.'

Valit. 5:21

19. Totisesti, käännettyäni minä ka-duin, ja päästyäni ymmärrykseen minä löin lanteisiini. Minä häpesin, minä jouduin häpeään, ja olen kantanut häväistystä nuoruudestani asti.'

20. Eikö Efraim ole minun kallis poikani, minun lempilapseni? Vaikka minä puhunkin häntä vastaan, minä kuitenkin muistan häntä. Siksi sisimpäni kaipa-a hänen puoleensa; minä totisesti armahdan häntä, sanoo HERRA.

21. Pystytä itsellesi kivimerkkejä, aseta itsellesi tienviittoja, paina mieleesi tie, polku, jota olet kulkenut. Palaa, neitsyt Israel, palaa näihin kaupunkeihisi.

22. Kuinka kauan sinä kuljeksit sinne tänne, sinä luopiotytär? Nyt HERRA luo maahan uutta: nainen piirittää miestä.

23. Näin sanoo HERRA Sebaot, Israelin Jumala: Kun minä käännän heidän kohtalonsa, niin vielä kerran sanotaan Juudan maassa ja sen kaupungeissa näin: 'HERRA siunatkoon sinua, sinä vanhurskauden asuinsija, sinä pyhä vuori!'

Jes. 1:26,11:9; Sak. 8:3

24. Juudan maassa ja kaikissa sen kaupungeissa asutaan. Siellä on peltomiehiä ja laumoineen vaeltavia paimenia.

25. Minä virvoitan väsyneen sielun, ja jokaisen nääntyvän sielun minä täytän voimalla."

Ps. 107:9; Matt. 11:28

26. Siihen minä heräsin. Olin nähnyt unen, joka miellytti minua.

27. Katso, päivät tulevat, sanoo HERRA, jolloin minä kylvän Israelin maahan ja Juudan maahan ihmisen siementä ja karjan siementä.

28. Ja niin kuin minä valvoin, että heidät revitään, särjetään, hajotetaan ja hävitetään heidän onnettomuudek-

seen, niin minä valvon, että heidät rakennetaan ja istutetaan, sanoo HERRA.
Jer. 1:10,18:6–9,24:6

29. Niinä päivinä ei enää sanota: 'Isät söivät raakoja rypäleitä, lasten hampaat tylsyivät', Hes. 18:2

30. vaan jokaisen on kuoltava oman syntinsä tähden. Jokaiselta ihmiseltä, joka syö raakoja rypäleitä, tylsyvät hänen omat hampaansa."

Uusi liitto

31. "Katso, päivät tulevat, sanoo HERRA, jolloin minä teen Israelin heimon ja Juudan heimon kanssa uuden liiton.
Jer. 32:40; Hepr. 8:8–12

32. En tee sellaista liittoa kuin se, jonka tein heidän isiensä kanssa silloin, kun tartuin heidän käteensä viedäkseen heidät pois Egyptin maasta. Sen liiton he rikkoivat, vaikka minä olin ottanut heidät omikseni, sanoo HERRA.

33. Mutta se liitto, jonka minä teen Israelin huoneen kanssa tulevina päivinä, sanoo HERRA, on tällainen: Minä panen opetukseni heidän sisimpäänsä ja kirjoitan sen heidän sydämeensä. Niin minä olen heidän Jumalansa, ja he ovat minun kansani.
Jes. 59:21; Jer. 24:7; Hes. 11:19,36:26

34. Silloin kukaan ei enää opeta lähimmäistään eikä veli veljeään sanoen: 'Tuntekaa HERRA.' Silloin kaikki pienimmästä suurimpaan tuntevat minut, sanoo HERRA, sillä minä annan anteeksi heidän rikoksensa enkä enää muista heidän syntejään.
Jes. 54:13; Miika 7:18; Joh. 6:45

35. Näin sanoo HERRA, joka on pannut auringon valaisemaan päivää, kuun ja tähdet lakiensa mukaan valaisemaan yötä, hän, joka saa meren liikkeelle, niin että sen aallot pauhaavat – HERRA Sebaot on hänen nimensä:
1. Moos. 1:14; Jes. 51:15

36. Vain jos nämä luonnonlait häviävät minun edestäni, sanoo HERRA, lakkaavat myös Israelin jälkeläiset olemasta kansa minun edessäni ainaaan.
Jer. 33:20,25,26

37. Näin sanoo HERRA: Vain jos voidaan mitata taivaat ylhäältä ja tutkia

maan perustukset alhaalta, silloin myös minä hylkään koko Israelin jälkeläiset kaiken sen tähden, mitä he ovat tehneet, sanoo HERRA.

38. Katso, päivät tulevat, sanoo HERRA, jolloin HERRAN kaupunki rakennetaan uudelleen Hananelintornista Kulmaporttiin asti.
Neh.3:1; Sak. 14:10

39. Sieltä mittanuora kulkee suoraan Gaarebinkukulalle ja kiertää sieltä Gooaan.

40. Koko laakso ruumiineen ja tuhkineen ja kaikki penkereet Kidronin-puroon ja Hevosportin kulmaan asti idässä ovat silloin HERRALLE pyhitettyjä. Kaupunkia ei enää koskaan hajoteta eikä tuhota."

32. LUKU

Jerusalemia piiritetään

1. Tämä sana tuli HERRALTA Juudan kuninkaan Sidkian kymmenentenä hallitusvuotena, joka oli Nebukadnessarin kahdeksastoista vuosi.

2. Baabelin kuninkaan sotajoukko piiritti silloin Jerusalemia, ja profeetta Jeremia oli suljettuna Juudan kuninkaanlinnan päävartion pihaan.
2. Kun. 25:1,2; Jer. 37:21,38:28

3. Juudan kuningas Sidkia oli sulkenut hänet sinne sanoen: "Miksi sinä profetoit tällä tavoin: 'Näin sanoo HERRA: Katso, minä annan tämän kaupungin Baabelin kuninkaan käsiin, ja hän valloittaa sen.'
Jer. 21:7,27:6,34:2,38:3

4. Juudan kuningas Sidkia ei pääse pakoon kaldealaisten käsistä, vaan hän joutuu Baabelin kuninkaan käsiin. Hän joutuu puhumaan tämän kanssa kasvokkain ja näkee hänet silmästä silmään.
Jer. 38:23,39:7

5. Sidkia viedään Baabeliin, ja sinne hän jää, kunnes minä katson hänen puoleensa, sanoo HERRA. Jos taistellette kaldealaisia vastaan, teillä ei ole menestystä."

Jeremia ostaa pellon Anatotissa

6. Jeremia kertoi: "Minulle tuli tämä HERRAN sana:

7. 'Sinun luoksesi tulee Hanamel, setäsi Sallumin poika, ja hän sanoo: Osta minun peltoni, joka on Anatotissa, sillä sinulla on lunastusoikeus, niin että voit ostaa sen.' 3. Moos. 25:24; Ruut 4:4

8. Setäni poika Hanamel tulikin HERRAN sanan mukaan luokseni päävarti-on pihaan ja sanoi minulle: 'Ostaisitko peltoni, joka on Anatotissa, Benjaminin maassa, sillä sinulla on siihen perintö- ja lunastusoikeus? Osta se itsellesi.' Silloin minä tiesin, että tämä sana tuli HERRALTA.

9. Niin minä ostin serkultani Hanamelilta tuon Anatotissa olevan pellon. Minä punnitsin hänelle rahat, seitsemäntoista sekeliä hopeaa,

10. kirjoitin kauppakirjan, sinetöin sen, hankin todistajat ja punnitsin rahat vaa'alla.

11. Sitten minä otin sinetöidyn kaup-pakirjan, joka sisälsi sopimuksen ja määräykset, sekä avoimen asiakirjan.

12. Annoin kauppakirjan Baarukille, Neerian, Mahsejan pojan, pojalle serk-kuni Hanamelin ja todistajien nähden, jotka olivat allekirjoittaneet kauppakir-jan, ja kaikkien Juudan miesten näh-den, jotka istuivat päävartion pihassa.

13. Heidän nähtensä minä annoin Baarukille tämän käskyn:

14. 'Näin sanoo HERRA Sebaot, Is-raelin Jumala: Ota nämä asiakirjat, sekä sinetöity että avoin kauppakirja, ja pane ne saviastiaan, että ne säilyi-sivät kauan aikaa,

15. sillä näin sanoo HERRA Sebaot, Is-raelin Jumala: Tässä maassa ostetaan vielä taloja ja peltoja ja viinitarhoja.'"

Jeremian rukous

16. "Annettuani kauppakirjan Baa-rukille, Neerian pojalle, minä rukoilin HERRAA näillä sanoilla:

17. 'Oi, Herra, HERRA, sinä, joka olet tehnyt taivaan ja maan suurella voimal-lasi ja ojennetulla käsivarrellasi! Sinulle ei ole mikään mahdotonta.

1. Moos. 18:14; Jer. 27:5; Luuk. 1:37

18. Sinä teet laupeuden tuhansille, mutta kostat isien pahat teot heidän lapsilleen, jotka tulevat heidän jälkeen-sä, sinä suuri ja voimallinen Jumala, jonka nimi on HERRA Sebaot.

2. Moos. 20:5,6,34:7; 5. Moos. 5:9,10

19. Sinä olet suuri neuvonantaja, ja sinun tekosi ovat valtavat. Sinun silmä-si ovat avoinna näkemään kaikki ihmis-ten tiet, antaaksesi jokaiselle palkan hänen vaelluksensa ja hänen tekojen-sa hedelmän mukaan. 2. Aik. 6:30; Sananl. 5:21; Jer. 16:17

20. Sinä olet tehnyt tunnustekoja ja ihmeitä Egyptin maassa ja myös Israe-lissa ja muiden kansojen keskuudessa tähän päivään asti. Näin sinä olet luo-nut itsellesi sellaisen maineen niin kuin se tänä päivänä on.

21. Sinä veit kansasi Israelin pois Egyptin maasta tunnusteoilla ja ihmeil-lä, väkevällä kädellä ja ojennetulla kä-sivarrella. Sinä herätit suurta kauhua. 2. Moos. 6:6,13:3,14

22. Sinä annoit heille tämän maan, jonka olit valalla vanhoen luvannut an-taa heidän isilleen, maan, joka vuotaa maitoa ja hunajaa.

23. Mutta kun he olivat tulleet ja otta-neet sen omakseen, he eivät kuunnel-leet sinun ääntäsi eivätkä vaeltaneet sinun lakisi mukaan. He eivät tehneet mitään siitä, mitä sinä olit käskenyt hei-dän tehdä. Niinpä sinä annoit kaiken tämän onnettomuuden kohdata heitä.

24. Katso, piiritysvallit ulottuvat kaupunkiin asti, ja se valloitettaan. Se joutuu miekan, nälän ja ruton vuoksi kaldealaisten valtaan, ja nämä sotivat sitä vastaan. Se, mitä sinä olet puhu-nut, on tapahtunut, kuten näet.

25. Kuitenkin sinä, Herra, HERRA, sa-not minulle: Osta rahalla itsellesi pelto ja hanki todistajat, vaikka kaupunki joutuu kaldealaisten käsiin."

Herra antaa Jerusalemin Baabelin kuninkaan käsiin

26. Silloin Jeremialle tuli tämä HER-RAN sana:

27. ”Katso, minä olen HERRA, kaikkien luotujen⁸⁹ Jumala! Onko minulle mikään mahdollonta? 4. Moos. 16:22

28. Sen tähden, näin sanoo HERRA: Katso, minä annan tämän kaupungin kaldealaisten käsiin ja Nebukadnessarin, Baabelin kuninkaan, käsiin, ja hän valloittaa sen.

29. Kaldealaiset, jotka sotivat tätä kaupunkia vastaan, tulevat ja sytyttävät sen tuleen. He polttavat kaupungin niine taloineen, joiden katoilla ihmiset ovat polttaneet uhreja Baalille ja vuodattaneet juomauhreja vieraille jumalille ja niin vihastuttaneet minut. Jer. 19:13

30. Sillä Israelin ja Juudan miehet ovat tehneet hamasta nuoruudestaan ainoastaan sitä, mikä on pahaa minun silmissäni. He ovat pelkästään vihastuttaneet minua kättensä teoilla, sanoo HERRA.

31. Tämä kaupunki on herättänyt minussa vihaa ja kiivautta siitä päivästä lähtien, jona se rakennettiin, tähän päivään asti. Minä poistan sen kasvojeni edestä

32. kaiken sen pahan tähden, mitä Israelin ja Juudan miehet – Juudan ja Jerusalemin asukkaat kuninkaineen ja ruhtinaineen, pappeineen ja profeettoineen – ovat tehneet ja millä he ovat vihastuttaneet minut. Neh.9:34; Jer. 2:26; Dan. 9:8

33. He ovat kääntäneet minulle selkänsä, eivät kasvojaan. Vaikka minä olen opettanut heitä varhaisista ajoista alkaen, he eivät ole kuunnelleet eivätkä ottaneet opetusta varteen.

34. He ovat asettaneet iljetyksiään minun nimelleni pyhitettyyn huoneeseen ja saastuttaneet sen. 2. Kun. 21:4; Jer. 7:30

35. He ovat rakentaneet Baalille uhrikukkuloita Ben-Hinnomin laaksoon uhratakseen poikiaan ja tyttäriään Molokille. Sellaisesta minä en ole antanut heille käskyä, eikä se ole tullut mieleenikään. Tällaisia iljettäviä tekoja he tekivät ja saivat Juudan tekemään syntiä.” 3. Moos. 18:21; Jer. 7:31,19:5

Herra kääntää kansansa kohtalon

36. ”Sen vuoksi HERRA, Israelin Jumala sanoo nyt näin tästä kaupungista, jonka te sanotte joutuvan Baabelin kuninkaan käsiin miekan, nälän ja ruton lyömänä:

37. Katso, minä kokoan heidät jälleen kaikista maista, joihin minä heidät karkotin vihassani, kiivaudekseni ja suuressa suuttumuksessani. Minä annan heidän palata tähän paikkaan, ja he saavat asua turvassa. 5. Moos. 30:3; Jer. 30:10

38. Silloin he ovat minun kansani ja MINÄ OLEN heidän Jumalansa Jer. 24:7,30:22,31:33

39. ja minä annan heille yhden sydämen ja yhden tien, niin että he pelkäävät minua aina. Silloin heidän ja heidän lastensa käy hyvin. Hes. 11:19,36:26

40. Minä teen heidän kanssaan ikuisen liiton: minä en hylkää heitä enkä lakkaa tekemästä heille hyvää, ja pelkoni minä annan heidän sydämiinsä, niin etteivät he luovu minusta. Jer. 31:31

41. Silloin minä iloitsen heistä ja teen heille hyvää. Minä totisesti istutan heidät tähän maahan koko sydämestäni ja koko sielustani. 5. Moos. 30:9

42. Sillä näin sanoo HERRA: Niin kuin olen tuottanut tälle kansalle kaiken tämän suuren onnettomuuden, niin minä myös annan heille kaiken sen hyvän, minkä minä heille lupaan. Jer. 31:28

43. Vielä ostetaan peltoja tässä maassa, josta te sanotte: ’Se on autio, vailla ihmisiä ja eläimiä, se on annettu kaldealaisten haltuun.’

44. Peltoja ostetaan rahalla ja kaupakirjoja kirjoitetaan ja sinetöidään ja niille hankitaan todistajia Benjaminin maassa, Jerusalemin ympäristössä ja Juudan kaupungeissa sekä vuoriston, alankomaan ja Negevin kaupungeissa, sillä minä käännän niiden kohtalon, sanoo HERRA.”

33. LUKU

Israelin ihana tulevaisuus

1. HERRAN sana tuli Jeremialle vielä toisen kerran hänen ollessaan suljetuna päävartion pihaan, ja se kuului näin:

2. ”Näin sanoo HERRA, joka sen tekee, HERRA, joka sen luo ja toteuttaa – HERRA on hänen nimensä:

3. Huuda minua avuksesi, niin minä vastaan sinulle ja ilmoitan sinulle suuria ja salattuja asioita, joita et ole tiennyt.

4. Sillä näin sanoo HERRA, Israelin Jumala, tämän kaupungin taloista ja Juudan kuninkaiden linnoista, jotka hajotetaan piiritysvallien ja miekan voimalla:

5. Koska he ovat tulleet taistelemaan kaldealaisia vastaan ja täyttämään talot ihmisten ruumiilla, minä surmaan heidät vihassani ja kiivaudessa. Kaiken heidän pahuutensa tähden minä olen katkenyt kasvoni tältä kaupungilta.

6. Kuitenkin minä annan sen haavojen kasvaa umpeen ja parantua. Minä parannan heidät ja avaan heille rauhan ja totuuden runsauden. Jer. 30:17

7. Minä käännän Juudan ja Israelin kohtalon ja rakennan ne entiselleen. Jer. 29:14

8. Minä puhdistan heidät kaikista pahoista teoista, joilla he ovat tehneet syntiä minua vastaan, ja annan anteeksi kaikki heidän pahat tekonsa, joilla he ovat tehneet syntiä ja rikkooneet minua vastaan. Jes. 43:25; Jer. 31:34; Hes. 36:25

9. Tämä kaupunki on oleva minulle kunniaksi ja iloksi, ylistykseksi ja kirkkaudeksi kaikkien maan kansojen edessä. Kun ne kuulevat kaikista hyvästä, mitä minä sille teen, ne pelkäävät ja vapisevat kaiken hyvinvoinnin ja menestyksen vuoksi, jonka minä sille suon.

10. Näin sanoo HERRA: Vielä kerran tässä paikassa, jonka te sanotte olevan raunioina, vailla ihmisiä ja eläimiä, – Juudan kaupungeissa ja Jerusalemin

autioilla kaduilla, joissa ei ole asukkaita, ei ihmisiä eikä eläimiä – Jer. 32:43

11. kuullaan riemun ääni ja ilon ääni, sulhasen ääni ja morsiamen ääni. Silloin tuodaan HERRAN huoneeseen kiitosuhreja ja sanotaan: ’Kiittäkää HERRAA Sebaotia, sillä HERRA on hyvä ja hänen armonsa pysyy ikuisesti.’ Minä käännän tämän maan kohtalon ja palautan sen entiselleen, sanoo HERRA.

Jer. 7:34; 16:9,25:10

12. Näin sanoo HERRA Sebaot: Vielä kerran on tässä paikassa, joka nyt on rauniona, vailla ihmisiä ja eläimiä, ja kaikkien muidenkin kaupunkien ympärillä laitumia, joilla paimenet lepuuttavat lampaitaan.

13. Vielä kerran kulkee lampaita laskijan ohi vuoriston kaupungeissa, alankomaan ja Negevin kaupungeissa, Benjaminin maassa, Jerusalemin ympäristössä ja Juudan kaupungeissa, sanoo HERRA.”

Daavidin vanhurskas vesa

14. ”Katso, päivät tulevat, sanoo HERRA, jolloin minä toteutan sen hyvän sanan, jonka olen puhunut Israelin heimolle ja Juudan heimolle. Jer. 29:10

15. Niinä päivinä ja siihen aikaan minä kasvaton Daavidille vanhurskauden version, ja hän on toteuttava oikeuden ja vanhurskauden maassa.

Jes. 11:1; Jer. 23:5; Sak. 3:8,6:12

16. Niinä päivinä Juuda pelastuu ja Jerusalemin saa asua turvassa. Tämä on se nimi, jolla häntä kutsutaan: ’HERRA, meidän vanhurskaudemme’,

17. sillä näin sanoo HERRA: Daavidilta ei koskaan puutu jälkeläistä, joka istuu Israelin huoneen valtaistuimella. 2. Sam. 7:16; 1. Kun. 2:4,8:25

18. Ei myöskään leeviläisten pappien suvusta puutu koskaan miestä, joka uhraa minun edessäni polttouhreja, sytyttää ruokauhreja sekä toimittaa teurasuhrin joka päivä.”

Herra ei riko liittoaan

19. Jeremialle tuli tämä HERRAN sana:

20. ”Näin sanoo HERRA: Jos te voitte rikkoa minun liittoni päivän ja yön

kanssa, niin etteivät päivä ja yö enää tule ajallaan,

21. vasta silloin rikkoutuu liittoni palvelijani Daavidin kanssa, niin ettei hänellä enää ole jälkeläistä, joka hallitsisi kuninkaana hänen valtaistuimellaan. Vasta silloin rikkoutuu liittoni myös palvelijoitteni, leeviläisten pappien, kanssa.

22. Minä teen palvelijani Daavidin jälkeläiset ja minulle palvelusta toimittavat leeviläiset yhtä monilukuisiksi kuin taivaan joukot, joita ei voi laskea, tai kuin meren hiekka, jota ei voi mitata.”

1. Moos. 15:5,22:17

23. Jeremialle tuli tämä HERRAN sana:

24. ”Etkö ole huomannut, mitä tämä kansa puhuu: ’Herra on hylännyt ne kaksi sukua, jotka hän valitsi’? He halveksivat minun kansaani eivätkä enää pidä sitä edes kansana.

25. Näin sanoo HERRA: Vasta sitten jos liittoni päivän ja yön kanssa ei enää ole voimassa ja jos en ole säättänyt taivaan ja maan lakeja,

26. vasta silloin minä hylkään Jaakobin siemenen ja palvelijani Daavidin jälkeläiset enkä valitse heistä Abrahamin, lisakin ja Jaakobin jälkeläisten hallitsijoita. Totisesti, minä käännän heidän kohtalonsa ja armahdan heitä.”

34. LUKU

Jeremia ilmoittaa Sidkian kohtalon

1. Kun Baabelin kuningas Nebukadnessar, koko hänen sotajoukkonsa ja kaikki hänen alaisuudessaan olevat valtakunnat ja kansat sotivat Jerusalemiä ja kaikkia alueen kaupunkeja vastaan, tuli Jeremialle HERRALTA tämä sana:

2. Kun. 25:1

2. ”Näin sanoo HERRA, Israelin Jumala: Mene ja sano Sidkialle, Juudan kuninkaalle: Näin sanoo HERRA: Katso, minä annan tämän kaupungin Baabelin kuninkaan käsiin, ja hän polttaa sen.

Jer. 32:3,38:3

3. Sinä et pääse häntä pakoon, vaan sinut otetaan kiinni ja annetaan hänen käsiinsä. Sinä joudut katsomaan Baabelin kuningasta silmiin ja puhumaan

kasvotusten hänen kanssaan. Baabeliin sinun on mentävä.

4. Mutta kuule HERRAN sana, Sidkia, Juudan kuningas! HERRA sanoo sinusta näin: Sinä et kuole miekkaan.

5. Sinä saat kuolla rauhassa, ja sinulle poltetaan kuolinsuitsutus niin kuin sinun isillesi, aikaisemmille kuninkaille, jotka olivat ennen sinua, ja sinua valitetaan: ’Voi, herra!’ Tämän minä olen puhunut, sanoo HERRA.”

2. Aik. 16:14;

Jer. 22:18

6. Profeetta Jeremia puhui kaikki nämä sanat Jerusalemissa Juudan kuninkaalle Sidkialle,

7. samaan aikaan kun Baabelin kuninkaan sotajoukko taisteli Jerusalemiä ja kaikkia vielä jäljellä olevia Juudan kaupunkeja vastaan, Laakisia ja Asekaa vastaan, sillä nämä olivat jäljellä Juudan linnoitetuista kaupungeista.

Joos. 15:35,39; 2. Aik. 11:9

Orjien vapautus ja uusi orjuus

8. Sana, joka tuli Jeremialle HERRALTA sen jälkeen, kun kuningas Sidkia oli tehnyt sopimuksen koko kansan kanssa Jerusalemissa siitä, että heidän keskuudessaan julistettaisiin vapautus

9. ja että jokainen päästäisi vapaiksi heprealaiset orjansa ja orjattarensa, miehet ja naiset, eivätkä enää pitäisi orjinaan ketään juutalaisista veljistään.

10. Kaikki ruhtinaat ja kansa, jotka olivat tehneet tämän sopimuksen, suostuivat siihen, että jokainen päästäisi vapaaksi orjansa ja orjattarensa eikä enää pitäisi heitä orjinaan. He tottelivat ja päästivät orjat menemään.

11. Myöhemmin he kuitenkin muuttivat mielensä, ottivat takaisin vapaiksi päästämänsä orjat ja orjattaret, ja pakottivat heidät jälleen orjikseen ja orjattarikseen.

12. Silloin Jeremialle tuli HERRALTA tämä sana:

13. ”Näin sanoo HERRA, Israelin Jumala: Kun minä vein teidän isänne pois Egyptin maasta, orjuuden pesästä, minä tein liiton heidän kanssaan ja sanoin:

14. 'Joka seitsemäs vuosi jokaisen teistä tulee päästää vapaaksi heprealainen veljensä, joka on myynyt itsensä teille. Kun hän on palvellut sinua kuusi vuotta, päästä hänet luotasi vapaaksi.' Teidän isänne eivät kuitenkaan kuunnelleet minua eivätkä kallistaneet korvaansa minun puheelleni. 2. Moos. 21:2; 3. Moos. 25:39–41; 5. Moos. 15:12

15. Nyt te käännytte ja teitte oikein minun silmissäni julistamalla kukin vapautuksen lähimmäiselleen, ja te teitte liiton minun edessäni temppelissä, joka on pyhitetty minun nimelleni.

16. Sitten te kuitenkin jälleen häpäisitte minun nimeni: jokainen teistä otti takaisin orjansa ja orjattarensa, jotka te olitte päästäneet menemään vapaina minne halusivat, ja pakotitte heidät olemaan orjianne ja orjattarinanne.

17. Sen tähden, näin sanoo HERRA: Te ette ole totelleet minua, niin että olisitte julistaneet vapautuksen kukin veljelleen ja lähimmäiselleen. Nyt minä julistan teille vapautuksen, sanoo HERRA: miekkaan, ruttoon ja nälkään. Minä teen teistä kauhistuksen kaikille maan valtakunnille.

18. Minä luovutan miehet, jotka ovat rikkoneet minun liittoni eivätkä ole tehneet sen liiton sanojen mukaan, jonka he tekivät minun edessäni halkaisten kahtia vasikan ja kulkien sen puolikkaiden välitse.

19. Juudan ja Jerusalemin ruhtinaat, hoviherrat ja papit sekä kaiken maan kansan, jotka kulkivat vasikan puolikkaiden välitse,

20. minä luovutan vihollistensa käsiin, niiden käsiin, jotka tavoittelevat heidän henkeään, ja heidän ruumiinsa joutuvat taivaan lintujen ja maan eläinten ruuaksi. 5. Moos. 28:26; Jer. 7:33, 16:4

21. Myös Juudan kuninkaan Sidkian ja hänen ruhtinaansa minä annan heidän vihollistensa käsiin, niiden käsiin, jotka tavoittelevat heidän henkeään. Minä annan heidät Baabelin kuninkaan sotajoukon käsiin, joka on jo lähtenyt pois teidän kimpustanne.

22. Katso, minä annan käskyn, sanoo HERRA, ja tuon heidät takaisin tämän kaupungin luo sotimaan sitä vastaan, ja he valloittavat ja polttavat sen. Minä teen Juudan kaupungeista niin autioita, ettei niissä ole ainoatakaan asukasta." 2. Kun. 25:9; Jer. 37:8–10

35. LUKU

Reekabilaiset esikuvana

1. Sana, joka tuli Jeremialle HERRALTA Juudan kuninkaan Joojakimin, Joosian pojan, päivinä:

2. "Mene reekabilaisten luo, puhu heille ja tuo heidät HERRAN temppeliin, johonkin sen sivuhuoneista, ja tarjoa heille viiniä juotavaksi." 1. Aik. 2:55

3. Niin minä hain Jaasanjan, Jeremian pojan, Habassinjan pojanpojan sekä hänen veljensä ja kaikki hänen poikansa ja kaikki muutkin reekabilaiset.

4. Minä vein heidät HERRAN temppeliin, Jumalan miehen Haananin, Jigdalan pojan, poikien⁹⁰ huoneeseen, joka on päämiesten huoneen vieressä, ovenvartija Maasejan, Sallumin pojan, huoneen yläpuolella.

5. Minä asetin reekabilaisten eteen täysyiä viiniruukkuja ja maljoja ja sanoin heille: "Juokaa viiniä."

6. Mutta he vastasivat: "Me emme juo viiniä, sillä meidän isämme Joonadab, Reekabin poika, on antanut meille käskyn: 'Älkää koskaan juoko viiniä, te ja teidän jälkeläisenne."

2. Kun. 10:15

7. Älkää myöskään rakentako taloja, älkää kylväkö siementä älkääkä istuttako viinitarhoja; älköön teillä olko sellaisia. Asukaa sen sijaan teilloissa koko elinaikanne, että eläisitte kauan siinä maassa, jossa asutte muukalaisina.'

8. Me olemme kuuliaisia isällemme Joonadabille, Reekabin pojalle, kaikessa, mitä hän on käskennyt meidän tehdä. Me emme juo viiniä koko elinai-

90 35:4. Myös profeettojen oppilaita voitiin nimittää heidän pojikseen.

kanamme, emme me eivätkä vaimomme, poikamme tai tyttäremme.

9. Me emme myöskään rakenna taloja asunnoiksemme, eikä meillä ole viinitarhoja eikä peltoja, emmekä me kylvä viljaa.

10. Me asumme teltoissa ja olemme kuuliaisia isällemme Joonadabille kaikessa, mitä hän on käskennyt meidän tehdä.

11. Mutta kun Nebukadnessar, Babelin kuningas, hyökkäsi maahan, me sanoimme: 'Tulkaa, menkäämme Jerusalemiin kaldealaisten ja aramilaisten sotajoukkoa pakoon.' Niin me asetuimme asumaan Jerusalemiin."

12. Silloin Jeremialle tuli tämä HERRAN sana:

13. "Näin sanoo HERRA Sebaot, Israelin Jumala: Mene ja sano Juudan miehille ja Jerusalemin asukkaille: Ettekö vihdoinkin ota opiksenne ja kuuntele minun sanojani? sanoo HERRA.

14. Joonadab, Reekabin poika, kielisi poikiaan juomasta viiniä, ja hänen sanojaan kyllä noudatetaan. Hänen jälkeläisensä eivät ole juoneet viiniä tähän päivään asti, sillä he ovat kuuliaisia isänsä käskylle. Mutta minulle te ette ole olleet kuuliaisia, vaikka minä olen puhunut teille varhaisista ajoista alkaen.

15. Minä olen varhaisista ajoista alkaen lähettänyt luoksenne kaikki palvelijani, profeetat, sanomaan: 'Palatkaa kukin pahalta tieltänne ja parantakaa tekonne. Älkää seuratko muita jumalia älkääkä palvelko niitä, niin te saatte asua siinä maassa, jonka minä olen antanut teille ja teidän isillenne.' Mutta te ette ole kallistaneet korvaanne minun puheelleni ettekä kuulleet minua. 2. Kun. 17:13; Jer. 18:11,25:5

16. Joonadabin, Reekabin pojan, jälkeläiset ovat kyllä täyttäneet isänsä käskyn, jonka hän heille antoi, mutta tämä kansa ei ole kuunnellut minua.

17. Sen tähden, näin sanoo HERRA, Jumala Sebaot, Israelin Jumala: Nyt minä annan Juudaa ja kaikkia Jerusalemin asukkaita kohdata kaiken sen

onnettomuuden, jolla minä olen heitä uhannut, koska he eivät kuunnelleet, kun minä puhuin heille, eivätkä vastanneet, kun minä kutsuin heitä."

Jes. 65:12,66:4; Jer. 7:13

18. Mutta reekabilaisten suvulle Jeremia sanoi: "Näin sanoo HERRA Sebaot, Israelin Jumala: Koska te olette olleet kuuliaisia isänne Joonadabin käskylle, noudattaneet kaikkia hänen ohjeitaan ja tehneet aivan niin kuin hän on teitä käskennyt,

19. sanoo HERRA Sebaot, Israelin Jumala, näin: Joonadabin, Reekabin pojan, suvusta ei koskaan puutu miestä, joka toimittaa palvelusta minun edessäni."

36. LUKU

Baaruk kirjoittaa Jeremian sanat kirjakääröön

1. Juudan kuninkaan Joojakimin, Joosian pojan, neljäntenä vuotena tuli Jeremialle HERRALTA tämä sana:

Jer. 25:1

2. "Ota kirjakäärö ja kirjoita siihen kaikki sanat, jotka minä olen puhunut sinulle Israelista, Juudasta ja kaikista muista kansoista siitä päivästä lähtien, jona minä aloin puhua sinulle Joosian päivistä aina tähän päivään saakka.

Jer. 30:2

3. Ehkäpä Juudan heimo, jokainen heistä, kääntyy pois pahalta tieltään, kun he kuulevat kaikesta siitä onnettomuudesta, jonka minä aion heille tuottaa. Silloin minä annan anteeksi heidän pahat tekonsa ja syntinsä." Jer. 26:3

4. Jeremia kutsui Baarukin, Neerian pojan, ja Baaruk kirjoitti kirjakääröön hänen sanelunsa mukaan kaikki ne sanat, jotka HERRA oli hänelle puhunut.

Jer. 32:12

5. Sitten Jeremia antoi Baarukille käskyn sanoen: "Minulta on kielletty pääsy HERRAN temppeliin.

6. Mutta mene sinä ja lue koko kansan kuullen HERRAN temppelissä paastopäivänä HERRAN sanat kirjakääröstä, johon olet kirjoittanut ne minun saneluni mukaan. Sinun on luettava ne koko

Juudalle, kaikille, jotka ovat tulleet tänne kaupungeistaan.

7. Ehkäpä he lankeavat maahan anomaan armoa HERRAN edessä ja kääntyvät kukin pahalta tieltään, sillä suuri on Herran viha ja kiivaus, jolla hän⁹¹ on uhannut tätä kansaa.”

8. Baaruk, Neerian poika, teki aivan niin kuin profeetta Jeremia oli häntä käskennyt. Hän luki kirjasta HERRAN sanat HERRAN temppelissä.

9. Tämä tapahtui Juudan kuninkaan Joojakimin, Joosian pojan, viidennen vuoden yhdeksännessä kuussa, kun julistettiin paasto HERRAN edessä kaikille Jerusalemin asukkaille ja kaikelle Juudan kaupungeista Jerusalemiin tulleelle kansalle.

10. Kaiken kansan kuunnellessa Baaruk luki silloin kirjasta Jeremian sanat HERRAN temppelin ylemmässä esipihassa, kirjuri Gemarjan, Saafanin pojan, huoneen kohdalla HERRAN temppelin uuden portin luona.

Jer. 26:10

11. Kun Miika, Saafanin pojan Gemarjan poika, oli kuullut kaikki HERRAN sanat, jotka luettiin kirjasta,

12. hän meni alas kuninkaanlinnaan, kirjurin huoneeseen. Siellä istuivat kaikki päämiehet, kirjuri Elisama, Delaja, Semajan poika, Elnatan, Akborin poika, Gemarja, Saafanin poika, Sidkia, Hananjan poika, ja kaikki muut päämiehet.

13. Miika kertoi heille kaiken, mitä oli kuullut Baarukin lukevan kirjasta kansan kuunnellessa.

14. Silloin kaikki päämiehet lähettivät Baarukin luokse Jehudin, Netanjan pojan. Netanja oli Selemjan poika ja tämä Kuusin poika. Päämiehet käsivät sanoa: ”Ota mukaasi kirjakäärö, josta luit kansalle, ja tule tänne.” Niin Baaruk, Neerian poika, otti kirjakäärön käteensä ja meni heidän luokseen.

15. He sanoivat hänelle: ”Istu ja lue se, niin me kuuntelemme.” Silloin Baaruk luki sen heille.

16. Kuultuaan kaiken he katsoivat toisiinsa peloissaan ja sanoivat Baarukille: ”Meidän täytyy ilmoittaa kaikki nämä asiat kuninkaalle.”

17. He sanoivat vielä Baarukille: ”Kerrothan meille, kuinka sinä kirjoitit kaikki nämä sanat hänen suustaan.”

18. Baaruk vastasi: ”Jeremia itse saneli minulle kaikki nämä sanat, ja minä kirjoitin ne musteella tähän käärröön.”

19. Silloin päämiehet sanoivat Baarukille: ”Menkää ja piiloutukaa, sinä ja Jeremia, niin ettei kukaan saa tietää, missä te olette!”

20. Päämiehet menivät kuninkaan luo esipihaan mutta jättivät kirjakäärön kirjuri Elisaman haltuun hänen huoneeseensa. Sitten he ilmoittivat kuninkaalle koko asian.

Joojakim polttaa kirjakäärön

21. Silloin kuningas lähetti Jehudin hakemaan kirjakääröä, ja tämä haki sen kirjuri Elisaman huoneesta. Jehudi luki sen kuninkaan ja kaikkien hänen ympärillään seisovien päämiesten kuunnellessa.

22. Kuningas istui talvipalatsissa, ja hänen edessään olevassa hiilipannussa paloi tuli, koska oli yhdeksäs kuukausi.

23. Aina kun Jehudi oli lukenut kolme tai neljä palstaa, kuningas leikkasi ne irti kirjurinveitsellä ja viskasi tuleen, joka oli hiilipannussa, kunnes koko kirjakäärö oli palanut hiilipannun tulesa.

24. Mutta ei kuningas eikä kukaan hänen palvelijoistaan, jotka kuulivat kaikki nämä asiat, pelästynyt eikä reväissyt vaatteitaan.

2. Kun. 22:11

25. Kuningas ei myöskään kuunnellut, vaikka Elnatan, Delaja ja Gemarja pyysivät häneltä hartaasti, ettei hän polttaisi kirjakääröä.

26. Sitten hän käski kuninkaan pojan Jerahmeelin ja Serajan, Asrielin pojan ja Selemjan, Abdeelin pojan, ottaa kiinni kirjuri Baarukin ja profeetta Jeremian, mutta HERRA kätki heidät.

Uusi kirjakäärö

27. Kun kuningas oli polttanut kirjakäärön, jonka Baaruk oli kirjoittanut Jeremian sanelun mukaan, tuli Jeremialle tämä HERRAN sana:

28. ”Ota itsellesi toinen kirjakäärö ja kirjoita siihen kaikki sanat, jotka olivat edellisessä kirjakäärössä, jonka Juudan kuningas Joojakim poltti.

29. Sano sitten Juudan kuninkaalle Joojakimille: Näin sanoo HERRA: Sinä olet polttanut tämän kirjakäärön ja sanonut: ’Miksi olet kirjoittanut siihen näin: Baabelin kuningas tulee ja hävittää tämän maan ja sen ihmiset ja eläimet?’

30. Sen tähden, näin sanoo HERRA Juudan kuninkaasta Joojakimista: Hänellä ei tule olemaan jälkeläistä, joka istuisi Daavidin valtaistuimella. Hänen ruumiinsa viskataan virumaan päivän helteessä ja yön kylmyydessä.

Jer. 22:19

31. Minä rankaisen häntä ja hänen jälkeläisiään ja palvelijoitaan heidän pahoista teoistaan. Minä tuotan heille sekä Jerusalemin asukkaille ja Juudan miehille kaiken sen onnettomuuden, jolla minä olen heitä uhannut. Mutta he eivät ole kuunnelleet minun sanojani.”

Jer. 35:17

32. Sitten Jeremia otti uuden kirjakäärön ja antoi sen kirjuri Baarukille, Neerian pojalle. Tämä kirjoitti siihen Jeremian sanelun mukaan kaiken, mitä oli ollut Juudan kuninkaan Joojakimin polttamassa kirjassa, ja vielä paljon muitakin samankaltaisia asioita.

37. LUKU

Jeremia varoittaa Sidkiaa

1. Sidkia, Joosian poika, tuli kuninkaaksi Konjan⁹², Joojakimin pojan, tilalle kun Baabelin kuningas Nebukadnessar asetti hänet kuninkaaksi Juudan maahan. 2. Kun. 24:17; Jer. 52:1

2. Mutta ei hän, eivät hänen palvelijansa eikä maan kansa totelleet HERRAN

sanoja, jotka hän puhui profeetta Jeremian kautta.

3. Kuningas Sidkia lähetti kuitenkin Juukalin, Selemjan pojan, ja pappi Sefanjan, Maasejan pojan, profeetta Jeremian luo ja käski sanoa: ”Rukoile meidän puolestamme HERRAA, meidän Jumalaamme.”

Jer. 42:2

4. Jeremia sai vielä siihen aikaan liikkua vapaasti kansan kesellä, sillä häntä ei ollut vielä pantu vankeuteen.

5. Mutta faraon sotajoukko oli lähtenyt liikkeelle Egyptistä. Kun kaldealaiset, jotka piirittivät Jerusalemiä, saivat tiedon siitä, he lähtivät pois Jerusalemin kimpusta.

6. Silloin profeetta Jeremialle tuli tämä HERRAN sana:

7. ”Näin sanoo HERRA, Israelin Jumala: Sanokaa Juudan kuninkaalle, joka on lähettänyt teidät luokseni kysymään minulta neuvoa: Katso, faraon sotajoukko, joka on lähtenyt teidän avuksenne, palaa takaisin maahansa Egyptiin.

8. Sitten kaldealaiset palaavat sotimaan tätä kaupunkia vastaan, ja he valloittavat ja polttavat sen. Jer. 34:22

9. Näin sanoo HERRA: Älkää pettäkö itseänne sanoen: ’Kyllä kaldealaiset lähtevät pois meidän kimpustamme.’ Eivät he lähde,

10. sillä vaikka te voitaisitte koko teitä vastaan sotivan kaldealaisten sotajoukon ja heistä jäisi jäljelle vain muutama haavoittunut mies, jokainen heistäkin lähtisi liikkeelle teltastaan ja he polttaisivat tämän kaupungin.”

Jeremia joutuu vankeuteen

11. Kun kaldealaisten sotajoukko oli faraon sotajoukon vuoksi lähtenyt pois Jerusalemiä piirittämästä,

12. Jeremia yritti lähteä Jerusalemistä ja mennä Benjaminin maahan ottaakseen osaa perinnönjakoon sikäläisen kansan keskuudessa.

13. Kun hän tuli Benjamininportille, siellä oleva vartiopäällikkö, nimeltään Jiiria, Selemjan, Hananjan pojan, poika, pysäytti profeetta Jeremian ja

92 37:1. Joojakin eli Jekonja, lyhyesti Konja.

sanoi: "Sinä aiot mennä kaldealaisten puolelle!" Jer. 20:2

14. Jeremia vastasi: "Se on vale! En minä aio mennä kaldealaisten puolelle." Mutta Jiiria ei uskonut Jeremiaa vaan otti hänet kiinni ja vei päälliköiden luo.

15. He vihastuivat Jeremiaan, löivät häntä ja panivat hänet vankeuteen kirjuri Joonatanin taloon, sillä he olivat tehneet siitä vankilan.

16. Näin Jeremia joutui vankiluolan selliin ja jäi sinne kauaksi aikaa.

Jer. 38:6

Jeremian vankeutta lievennetään

17. Sitten kuningas Sidkia lähetti hakemaan Jeremian. Kuningas kysyi häntä salaa linnassaan: "Onko sinulla sanaa HERRALTA?" Jeremia vastasi: "On." Hän jatkoi: "Sinut annetaan Baabelin kuninkaan käsiin!" Jer. 34:21

18. Jeremia sanoi vielä kuningas Sidkialle: "Mitä syntiä minä olen tehnyt sinua, sinun palvelijoitasi tai tätä kansaa vastaan, kun te olette panneet minut vankilaan?"

19. Missä nyt ovat teidän profeettanne, jotka profetoivat teille, ettei Baabelin kuningas hyökkää teidän eikä tämän maan kimppuun?

20. Jospa nyt kuuntelisit, herrani, kuningas, ja sallisit pyyntöni langeta eteesi! Älä lähetä minua takaisin kirjuri Joonatanin taloon, etten kuolisi siellä."

21. Silloin kuningas Sidkia käski pitää Jeremiaa vangittuna päävartion pihassa, ja hänelle annettiin leipä päivässä Leipurienkadulta, kunnes kaikki leipä oli loppunut kaupungista. Niin Jeremia jäi päävartion pihaan.

Jer. 32:2,38:28,52:6,7

38. LUKU

Jeremia heitetään vesisäiliöön

1. Sefatja, Mattanin poika, Gedalja, Pashurin poika, Juukal, Selemjan poika, ja Pashur, Malkian poika, kuulivat Jeremian sanovan kaikelle kansalle:

Jer. 20:1

2. "HERRA sanoo näin: Joka jää tähän kaupunkiin, se kuolee miekkaan, nälkään tai ruttoon, mutta joka menee kaldealaisten luo, saa elää ja pitää henkensä.

Jer. 21:9

3. Näin sanoo HERRA: Tämä kaupunki joutuu Baabelin kuninkaan sotajoukon käsiin, ja se valloitetaan."

Jer. 32:3

4. Silloin päämiehet sanoivat kuninkaalle: "Tämä mies on surmattava, sillä kun hän puhuu tuolla tavoin, hän saa herpoamaan tässä kaupungissa vielä jäljellä olevien sotilaiden ja koko muun kansan kädet. Tämä mies ei tavoittele tämän kansan menestystä vaan onnettomuutta."

Aam. 7:10,11

5. Kuningas Sidkia vastasi: "Hän on teidän käsissänne; eihän kuningas teille mitään voi."

6. Silloin he ottivat Jeremian ja heittivät hänet Malkian, kuninkaan pojan, vesisäiliöön, joka oli vankilan pihassa. He laskivat Jeremian köysillä alas. Säiliössä ei ollut silloin vettä vaan pelkkää liejua, ja Jeremia vajosi liejuun.

Jer. 37:16

Jeremia vedetään ylös vesisäiliöstä

7. Ollessaan kuninkaanlinnassa kuusilainen⁹³ hovihera Ebed-Melek sai kuulla, että miehet olivat panneet Jeremian vesisäiliöön. Kuningas istui silloin Benjamininportilla.

8. Ebed-Melek lähti kuninkaanlinnasta ja puhui kuninkaalle:

9. "Herrani, kuningas! Nuo miehet ovat tehneet aivan väärin profeetta Jeremiaa kohtaan, kun ovat heittäneet hänet vesisäiliöön. Siellä hän kuolee nälkään, eihän kaupungissakaan enää ole leipää."

10. Silloin kuningas antoi kuusilaiselle Ebed-Melekille tämän käskyn: "Ota täältä mukaasi kolmekymmentä miestä ja nosta profeetta Jeremia säiliöstä, ennen kuin hän kuolee."

11. Ebed-Melek otti miehet mukaansa ja meni kuninkaanlinnan aarrekam-

⁹³ 38:7. *Kuusin* valtakunta oli Egyptin eteläpuolella, nykyisen Sudanin alueella.

mion alla olevaan varastoon, otti sieltä rikkinäisiä ja kuluneita vaateriepuja ja laski ne köysillä Jeremialle vesisäiliöön.

12. Kuusilainen Ebed-Melek sanoi Jeremialle: ”Pane nämä kuluneet vaaterievut kainaloihisi köysien alle.” Jeremia teki niin.

13. Miehet vetivät hänet köysillä ylös ja nostivat vesisäiliöstä. Jeremia jäi päävartion pihaan.

Sidkia kysyy salaa Jeremialta neuvoa

14. Kuningas Sidkia lähetti hakemaan profeetta Jeremian luokseen HERRAN temppelin kolmanteen sisään-tulokäytävään. Kuningas sanoi Jeremialle: ”Minä kysyn sinulta yhtä asiaa. Älä salaa minulta mitään.”

15. Jeremia vastasi Sidkialle: ”Jos minä ilmoitan sinulle jotakin, sinä surmautat minut, ja jos annan sinulle neuvon, sinä et kuuntele minua.”

16. Kuningas Sidkia vannoi kahden kesken Jeremialle: ”Niin totta kuin HERRA elää, joka on antanut meille tämän elämän, minä en sinua surmauta enkä anna sinua niiden miesten käsiin, jotka tavoittelevat henkeäsi.”

17. Silloin Jeremia sanoi Sidkialle: ”Näin sanoo HERRA, Jumala Sebaot, Israelin Jumala: Jos sinä menet Baabelin kuninkaan sotapäälliköiden luo, sinun henkesi säilyy eikä tätä kaupunkia polteta. Sinä ja perheesi saatte elää.

18. Mutta ellet mene Baabelin kuninkaan sotapäälliköiden luo, tämä kaupunki annetaan kaldealaisten käsiin ja he polttavat sen. Sinäkään et pääse heiltä pakoon.”

19. Kuningas Sidkia sanoi Jeremialle: ”Minä pelkään, että minut annetaan kaldealaisten puolelle menneiden juutalaisten käsiin ja he pitävät minua pilkkanaan.”

20. Jeremia vastasi: ”Ei anneta. Kuuntele vain HERRAN ääntä, kuuntele, mitä minä sinulle puhun, niin sinun käy hyvin ja henkesi säilyy.

21. Mutta jos kieltäydyt lähtemästä, niin tämän on HERRA minulle näyttänyt:

22. Kaikki naiset, jotka ovat jäljellä Juudan kuninkaan linnassa, viedään Baabelin kuninkaan päälliköiden luo, ja he tulevat sanomaan: ’He ovat viettelleet sinut ja päässeet sinusta voitolle, nuo sinun liittolaisesi. Kun jalkasi vajosivat liejuun, he vetäytyivät pois.’

23. Kaikki vaimosi ja lapsesi viedään kaldealaisten luo, etkä sinäkään pääse kaldealaisia pakoon, vaan Baabelin kuninkaan käsi tarttuu sinuun. Tämä kaupunki sytytetään tuleen.”

Jer. 32:4,34:2,37:8

24. Silloin Sidkia sanoi Jeremialle: ”Älköön kukaan saako tietää näistä asioista, muuten sinä kuolet.

25. Mutta jos ruhtinaat saavat kuulla, että minä olen puhunut sinun kanssasi, he tulevat luoksesi ja sanovat sinulle: ’Ilmoita meille, mitä olet puhunut kuninkaalle ja mitä kuningas on puhunut sinulle. Älä salaa meiltä mitään, tai me surmaamme sinut.’

26. Sano heille silloin: ’Minä anoin kuninkaalta armoa, ettei hän lähettäisi minua takaisin Joonatanin taloon, kuolemaan sinne.”

Jer. 37:20

27. Kaikki ruhtinaat tulivat Jeremian luo ja kysyivät häneltä asiasta, ja hän vastasi heille aivan niin kuin kuningas oli käskenyt hänen puhua. Niin he jättivät hänet rauhaan, sillä mitään ei ollut tullut heidän tietoonsa⁹⁴.

28. Jeremia jäi päävartion pihaan siihen päivään asti, jona Jerusalemin valloitettiin.

JERUSALEMIN VALLOITUS

39. LUKU

Jerusalemin valloitetaan

1. Juudan kuninkaan Sidkian yhdeksannen hallitusvuoden kymmenennessä kuussa Baabelin kuningas Nebukadnessar hyökkäsi kaikkine sota-joukkoineen Jerusalemin kimppuun ja saartoi sen. 2. Kun. 25:1–4; Jer. 52:4–7

⁹⁴ 38:27. Kirj.: ”vaikenivat hänen suhteen-
sa, sillä asiaa ei ollut kuultu”.

2. Kaupunki vallattiin Sidkian yhdenätoista vuotena, sen neljännen kuun yhdeksäntenä päivänä.

3. Silloin kaikki Baabelin kuninkaan päämiehet tulivat ja istuutuivat Keskiportiin: Neergal-Saretser, Samgar-Nebo, hoviherrojen päällikkö Sarsekim, tietäjien päällikkö Neergal-Sareser ja kaikki muut Baabelin kuninkaan päämiehet.

4. Kun Sidkia, Juudan kuningas, ja kaikki sotilaat näkivät heidät, he pakenivat. He lähtivät yöllä kaupungista kuninkaan puutarhan kautta muurien välisestä portista kohti Jordanin tasankoa.

5. Mutta kaldealaisten sotajoukko ajoi heitä takaa ja saavutti Sidkian Jerikon tasangolla. Kaldealaiset ottivat hänet kiinni ja veivät hänet Riblaan, Hamatin maahan, Baabelin kuninkaan Nebukadnessarin eteen, ja tämä julisti hänelle tuomion.

6. Baabelin kuningas teurastutti Sidkian pojat Riblassa hänen silmiensä edessä. Myös kaikki Juudan ylimykset Baabelin kuningas teurastutti.

7. Hän antoi sokaista Sidkian silmät ja kahlita hänet vaskikahleisiin viedäkseen hänet Baabeliin.

8. Kaldealaiset polttivat kuninkaanlinnan ja kansan talot ja hajottivat Jerusalemin murit. 2. Kun. 25:9

9. Kaupungissa jäljellä olevan kansan sekä ne, jotka olivat menneet kaldealaisten puolelle, kaikki, jotka olivat jäljellä kansasta, Nebusaradan, henkivartijoiden päällikkö, vei pakko-siirtolaisuuteen Baabeliin.

10. Kansan köyhimmät, ne, jotka eivät omistaneet mitään, henkivartijoiden päällikkö Nebusaradan jätti Juudan maahan ja antoi heille sinä päivänä viinitarhoja ja peltoja.

Jeremia vapautetaan

11. Baabelin kuningas Nebukadnessar oli antanut Nebusaradanille, henkivartijoiden päällikölle, Jeremiasta tämän käskyn:

12. ”Käske noutaa Jeremia ja pidä hänestä hyvää huolta. Älä tee hänelle mitään pahaa, vaan tee hänelle aivan niin kuin hän itse sinulle sanoo.”

13. Silloin Nebusaradan, henkivartijoiden päällikkö, Nevusasban, hoviherrojen päällikkö, Neergal-Sareser, tietäjien päällikkö, ja kaikki muut Baabelin kuninkaan päämiehet lähettivät

14. noutamaan Jeremian päävartion pihasta. He antoivat hänet Gedaljan, Ahikamin pojan, Saafanin pojanpojan, huostaan, että tämä veisi hänet kotiin. Niin Jeremia jäi kansan keskuuteen. Jer. 38:28

Herran lupaus Ebed-Melekille

15. Jeremialle oli tullut tämä HERRAN sana, kun hän oli ollut suljettuna päävartion pihaan:

16. ”Mene ja sano kuusilaiselle⁹⁵ Ebed-Melekille: Näin sanoo HERRA Sebaot, Israelin Jumala: Katso, minä toteutan sanani tämän kaupungin onnettomuudeksi eikä onneksi. Minun sanani toteutuvat silmiesi edessä sinä päivänä. Jer. 38:7

17. Mutta sinut minä pelastan sinä päivänä, sanoo HERRA. Sinä et joudu niiden miesten käsiin, joita sinä pelkää,

18. sillä minä pelastan sinut etkä sinä kaadu miekkaan. Sinä saat pitää henkesi saaliinasi, koska turvasit minun, sanoo HERRA.”

JERUSALEMIN VALLOITUKSEN JÄLKEEN

40. LUKU

Jeremia siirtyy Mispaan

1. Sana, joka tuli Jeremialle HERRALTA sen jälkeen, kun henkivartijoiden päällikkö Nebusaradan oli päästänyt hänet lähtemään Raamasta. Hän oli ollut kahleilla sidottuna kaikkien Baabeliin vietävien Jerusalemin ja Juudan pakkosiirtolaisten joukossa, mutta Nebusaradan otti hänet sieltä pois.

⁹⁵ 39:16. Kuusin valtakunnan keskus oli nykyisen Sudanin alueella.

2. Henkivartijoiden päällikkö haetti Jeremiaa ja sanoi hänelle: ”HERRA, sinun Jumalasi, uhkasi tätä paikkaa tällaisella onnettomuudella.

3. HERRA on nyt antanut onnettomuuden tulla ja on tehnyt niin kuin hän on puhunut, sillä te olette tehneet syntiä HERRAA vastaan ettekä ole kuunnelleet hänen ääntään. Siksi tämä on tapahtunut teille.

4. Nyt minä päästän sinut kahleista, jotka ovat käsissäsi. Jos näet hyväksi tulla minun kanssani Baabeliin, niin tule, ja minä pidän sinusta huolen. Mutta jos et näe hyväksi tulla kanssani Baabeliin, niin älä tule. Koko maa on edessäsi; mene, minne näet hyväksi ja oikeaksi mennä.”

5. Kun Jeremia ei heti lähtenyt, Nebusaradan sanoi: ”Mene Gedaljan, Ahikamin pojan, Saafanin pojanpojan, luo. Hänet Baabelin kuningas on asettanut Juudan kaupunkien käskynhaltijaksi. Jää hänen luokseen kansan keskuuteen tai mene, minne vain näet oikeaksi mennä.” Henkivartijoiden päällikkö antoi hänelle evästä ja lahjoja ja päästi hänet menemään.

6. Jeremia saapui Gedaljan, Ahikamin pojan, luo Mispaan ja jäi asumaan maahan jääneen kansan keskuuteen.

Gedalja Juudan käskynhaltijana

7. Kaikki maaseudulla olevat sotaväen päälliköt ja heidän miehensä kuulivat, että Baabelin kuningas oli asettanut Gedaljan, Ahikamin pojan, käskynhaltijaksi maahan ja jättänyt hänen haltuunsa miehet, vaimot ja lapset, ne maan köyhät, joita ei ollut siirretty Baabeliin.

8. Silloin päälliköt – Ismael, Netanjan poika, Joohanen ja Joonatan, Kaareahin pojat, Seraja, Tanhumetin poika, netofalaisen Eefain pojat ja Jesanja, maakatilaisen poika – tulivat miehineen Gedaljan luo Mispaan. 2. Kun. 25:23,24

9. Gedalja, Saafanin pojan Ahikamin poika, vakuutti heille ja heidän miehilleen näin: ”Älkää pelätkö palvellessa kaldealaisia. Jääkää maahan asumaan

ja palvelkaa Baabelin kuningasta, niin teidän käy hyvin.

10. Minä itse asun Mispassa palvelakseni kaldealaisia, jotka tulevat meidän luoksemme. Ja te, kootkaa viiniä, hedelmiä ja öljyä, varastoikaa ne astioihinne ja asukaa kaupungeissanne, jotka olette ottaneet haltuunne.”

11. Myös kaikki Mooabissa, ammonilaisten keskuudessa ja Edomissa sekä kaikissa muissa maissa asuvat juutalaiset saivat kuulla, että Baabelin kuningas oli jättänyt Juudaan jäännöksen ja asettanut sille käskynhaltijaksi Gedaljan, Ahikamin pojan, Saafanin pojanpojan.

12. Silloin kaikki nämä juutalaiset palasivat Juudan maahan kaikista paikoista, joihin heidät oli karkotettu. He tulivat Gedaljan luo Mispaan. He korjasivat hyvin suuren viini- ja hedelmäsadon.

13. Joohanen, Kaareahin poika, ja kaikki muut maaseudulla olevat sotaväen päälliköt tulivat Gedaljan luo Mispaan

14. ja sanoivat hänelle: ”Tiedätkö sinä, että ammonilaisten kuningas Baalis on lähettänyt Ismaelin, Netanjan pojan, lyömään sinut kuoliaaksi?” Mutta Gedalja, Ahikamin poika, ei uskonut heitä.

15. Silloin Joohanen, Kaareahin poika, sanoi Gedaljalle Mispassa salaa näin: ”Minäpä menen ja lyön kuoliaaksi Ismaelin, Netanjan pojan, kenenkään tietämättä. Miksi hän saisi lyödä sinut kuoliaaksi, niin että kaikki juutalaiset, jotka ovat kokoontuneet sinun luoksesi, hajaantuvat ja Juudan kansan jäännös tuhoutuu?”

16. Mutta Gedalja, Ahikamin poika, vastasi Joohanenille, Kaareahin pojalle: ”Älä tee sitä, sillä sinä puhut valhetta Ismaelistä.”

41. LUKU

Gedaljan murha

1. Seitsemännessä kuussa tuli Ismael, Elisaman pojan Netanjan poika, joka oli kuninkaallista sukua ja kunin-

kaan lähimpiä miehiä, Gedaljan, Ahikamin pojan, luo Mispaan mukanaan kymmenen miestä. Siellä he aterioivat yhdessä. 2. Kun. 25:25

2. Sitten Ismael, Netanjan poika, ja hänen kanssaan tulleet kymmenen miestä nousivat ja surmasivat miekalla Gedaljan, Saafanin pojan Ahikamin pojan. Näin Ismael surmasi miehen, jonka Baabelin kuningas oli asettanut käslynhaltijaksi maahan.

3. Ismael surmasi myös kaikki juutalaiset, jotka olivat Gedaljan luona Mispassa, sekä kaldealaiset sotilaat, jotka sieltä tavattiin.

4. Gedaljan surmaamisen jälkeisenä päivänä, kun kukaan ei vielä sitä tieninyt,

5. tuli Sikemistä, Siilosta ja Samariasta kahdeksankymmentä miestä parrat leikattuina, vaatteet reväistynä ja iho viilleltynä. Heillä oli mukanaan ruokauhreja ja suitsuketta vietäväksi HERRAN temppeeliin. 3. Moos. 19:27,28; 5. Moos. 14:1

6. Ismael, Netanjan poika, lähti Mispasta heitä vastaan ja itki koko ajan kulkiessaan. Kun hän kohtasi heidät, hän sanoi heille: "Tulkaa Gedaljan, Ahikamin pojan, luo."

7. Mutta kun he olivat tulleet keskelle kaupunkia, Ismael, Netanjan poika, ja miehet, jotka olivat hänen kanssaan, tappoivat⁹⁶ heidät ja heittivät vesisäiliöön.

8. Mutta heidän joukossaan oli kymmenen miestä, jotka sanoivat Ismaelille: "Älä surmaa meitä, sillä meillä on kedolla kätkössä vehnää, ohraa, öljyä ja hunajaa." Niin hän jätti heidät eloon eikä surmannut heitä heidän veljiensä kanssa.

9. Vesisäiliön, johon Ismael heitti Gedaljan tapauksen yhteydessä surmaamiensa miesten ruumiit, oli kuningas Aasa teettänyt Israelin kuninkaan Baesan hyökkäyksen varalta. Sen Ismael, Netanjan poika, täytti surmatuilla. 1. Kun. 15:22

Ismael pakenee ammonilaisten luo

10. Sitten Ismael otti vangiksi kaikki Mispassa olevat kansan tähteet, kuninkaan tyttäret ja kaiken Mispaan jäljelle jääneen väen, jonka käslynhaltijaksi Nebusaradan, henkivartijoiden päällikkö, oli asettanut Gedaljan, Ahikamin pojan. Heidät Ismael, Netanjan poika, otti vangiksi ja lähti kulkemaan ammonilaisten luo.

11. Kun Joohanana, Kaareahin poika, ja kaikki sotaväen päälliköt, jotka olivat hänen kanssaan, saivat kuulla kaikesta pahasta, mitä Ismael, Netanjan poika, oli tehnyt,

12. he ottivat kaikki miehensä ja lähtivät taistelemaan Ismaelia, Netanjan poikaa, vastaan. He tavoittivat hänet Gibeonissa olevan suuren vesilammikon luona.

13. Kun kaikki väki, joka oli Ismaelin mukana, näki Joohanana, Kaareahin pojan ja hänen kanssaan olevat sotaväen päälliköt, he ilahtuivat,

14. ja koko väki, jonka Ismael oli ottanut Mispasta vangiksi, kääntyi takaisin ja meni Joohanana, Kaareahin pojan, puolelle.

15. Mutta Ismael, Netanjan poika, pääsi kahdeksan miehen kanssa Joohananilta pakoon ja meni ammonilaisten luo.

Mispan asukkaat aikovat paeta Egyptiin

16. Joohanana, Kaareahin poika, ja kaikki sotaväen päälliköt, jotka olivat hänen kanssaan, ottivat haltuunsa kaiken jäljelle jääneen väen. Joukossa oli miehiä, sotilaita, naisia ja lapsia ja hoviherroja, jotka Ismael, Netanjan poika, oli tuonut Mispasta murhattuaan Gedaljan, Ahikamin pojan. Heidät Joohanana toi takaisin Gibeonista.

17. He menivät Geerut-Kimhamiin, joka on lähellä Beetlehamiä. Sieltä he ajoivat lähteä Egyptiin. 2. Sam. 19:38

18. kaldealaisia pakoon. He pelkäsivät näitä, koska Ismael, Netanjan poika, oli murhannut Gedaljan, Ahika-

min pojan, jonka Baabelin kuningas oli asettanut maan käskynhaltijaksi.

42. LUKU

Jeremialta kysytään neuvoa

1. Silloin Joohanin, Kaareahin poika, Jesanja, Hoosajan poika, ja kaikki muut sotaväen päälliköt sekä kaikki kansa pienimmästä suurimpaan tulivat Jeremian luo

2. ja sanoivat hänelle: ”Saakoon pyyntömme langeta sinun eteesi, ja rukoile HERRAA, Jumalaasi, meidän puolestamme, kaikkien jäljellä olevien puolesta. Onhan meitä lukuisasta kansasta jäänyt jäljelle vain vähän, niin kuin omin silmin näet. Jer. 37:3

3. Ilmoittakoon HERRA, sinun Jumalasi, meille tien, jota meidän on kuljettava ja mitä meidän on tehtävä.”

4. Profeetta Jeremia vastasi heille: ”Olen kuullut pyyntönne. Kyllä minä rukoilen HERRAA, teidän Jumalaanne, niin kuin te pyydätte, ja kaiken, mitä HERRA vastaa, minä ilmoitan teille. En salaa teiltä mitään.”

5. He sanoivat Jeremialle: ”Olkoon HERRA varma ja luotettava todistaja meitä vastaan, ellemme tee aivan sen sanan mukaan, jonka HERRA, sinun Jumalasi, lähettää meille sinun kauttasi. 2. Moos. 19:8,24:3,7

6. Olkoonpa sana sitten hyvä tai paha, me kuuntelemme HERRAN, meidän Jumalamme, ääntä, hänen, jonka luokse me sinut lähettämme, että meidän kävisi hyvin, kun kuuntelemme HERRAN, meidän Jumalamme ääntä.”

Jeremia varoittaa kansaa menemästä Egyptiin

7. Kymmenen päivän kuluttua tuli HERRAN sana Jeremialle.

8. Hän kutsui silloin luokseen Joohanin, Kaareahin pojan ja kaikki sotaväen päälliköt, jotka olivat hänen kanssaan, sekä koko kansan pienimmästä suurimpaan.

9. Hän sanoi heille: ”Näin sanoo HERRA, Israelin Jumala, jonka luokse te

lähetitte minut, jotta minä voisin teidän rukouksenne hänen eteensä:

10. Jos te jätte asumaan tähän maahan, minä rakennan teidät enkä hajota, istutan teidät enkä revi pois, sillä minä kadun onnettomuutta, jonka olen tuottanut teille. Jer. 18:7,8,24:6,31:4

11. Älkää pelätkö Baabelin kuningasta, jota te nyt pelkäätte. Älkää pelätkö häntä, sanoo HERRA, sillä minä olen teidän kanssanne pelastaakseni teidät ja vapauttaakseni teidät hänen käsistään.

12. Minä osoitan teille laupeutta, niin että hän armahtaa teitä ja antaa teidän palata omaan maahanne.

13. Mutta jos te sanotte: ’Me emme jää tähän maahan’ ettekä kuuntele HERRAN, teidän Jumalanne, ääntä

14. vaan sanotte: ’Ei, me lähдем Egyptin maahan, jossa meidän ei tarvitse nähdä sotaa, ei kuulla soofartorven ääntä eikä kärsiä leivän nälkää – siellä me tahdomme asua’,

15. niin kuulkaa nyt HERRAN sana, te Juudan jäännös: Näin sanoo HERRA Sebaot, Israelin Jumala: Jos te todella suuntaatte kulkunne Egyptiä kohti ja menette sinne asumaan muukalaisina,

16. niin miekka, jota te pelkäätte, saavuttaa teidät sielläkin, Egyptin maassa, ja nälkä, josta te olette huolissanne, seuraa kintereilläänne Egyptiin, ja sinne te kuulette.

17. Jokainen, joka suuntaa kulkunsa Egyptiä kohti asuakseen siellä muukalaisena, kuolee miekkaan, nälkään tai ruttoon. Ainoakaan ei pääse pakoon eikä pelastu siitä onnettomuudesta, jonka minä heille tuotan.

18. Sillä näin sanoo HERRA Sebaot, Israelin Jumala: Niin kuin minun vihani ja kiivauteni vuodatettiin Jerusalemin asukkaiden päälle, niin minun kiivauteni on vuotava teidän päällenne, jos te menette Egyptiin. Silloin teistä tulee kirous ja kauhistus ja nimestänne kiroussana ja häväistys, ettekä te enää saa nähdä tätä paikkaa. Jer. 7:20,18:16,24:9,25:9,18

19. HERRA on puhunut teille, te Juudan jäännös, ja sanonut: ’Älkää menkö

Egyptiin.' Tietäkää siis varmasti, että minä olen tänä päivänä varoittanut teitä.

20. Te petitte itseänne, kun lähetitte minut HERRAN, teidän Jumalanne, luo ja sanoitte: 'Rukoile puolestamme HERRAA, Jumalaamme, niin me teemme kaiken, mitä HERRA, meidän Jumalamme, sanoo ja minkä sinä meille ilmoitat.'

21. Minä olen sen tänä päivänä teille ilmoittanut, mutta te ette ole kuunnelleet HERRAN, teidän Jumalanne, ääntä, ette mitään siitä, mitä hän on lähettänyt minut teille puhumaan.

22. Tietäkää siis nyt varmasti, että te kuolette miekkaan, nälkään ja ruttoon siinä paikassa, jonne te haluatte mennä asumaan muukalaisina."

43. LUKU

Kansa lähtee Egyptiin

1. Kun Jeremia oli puhunut koko kansalle kaikki ne sanat, jotka HERRA, heidän Jumalansa, oli lähettänyt hänet puhumaan heille,

2. Asarja, Hoosajan poika, ja Joohan, Kaareahin poika, ja kaikki muut julkeat miehet sanoivat Jeremialle: "Sinä puhut valhetta! Ei HERRA, meidän Jumalamme, ole lähettänyt sinua sanomaan: 'Älkää menkö Egyptiin asumaan.'

3. Baaruk, Neerian poika yllyttää sinut meitä vastaan, että joutuisimme kaldealaisten käsiin tapettaviksi tai että meidät vietäisiin pakkosiirtolaisuuteen Baabeliin."

4. Joohanan, Kaareahin poika ja kaikki sotapäälliköt ja koko kansa eivät kuunnelleet HERRAN ääntä, niin että olisivat jääneet Juudan maahan asumaan.

5. Sen sijaan Joohanan, Kaareahin poika, ja kaikki muut sotaväen päälliköt ottivat mukaansa Juudan koko jäännöksen, joka oli palannut asumaan Juudan maahan kaikkien kansakuntien keskuudesta, jonne heidät oli karkotettu.

6. Joukossa oli miehiä, naisia ja lapsia, kuninkaan tyttäret ja kaikki väki, jonka Nebusaradan, henkivartijoiden päällikkö, oli jättänyt Gedaljan, Ahikamin pojan, Saafanin pojanpojan, huostaan. Mukaan otettiin myös profeetta Jeremia ja Baaruk, Neerian poika.

Jer. 41:10

7. Näin kansa ei kuunnellut HERRAN ääntä vaan lähti Egyptin maahan ja saapui Tahpanhesiin.

Jeremia profetoi Egyptin tuhon

8. Tahpanhesissa Jeremialle tuli tämä HERRAN sana:

9. "Ota suuria kiviä ja kätke ne Juudan miesten nähden muurilaastiin tiilikiveykseen, joka on faraon linnan oven edustalla Tahpanhesissa.

10. Sano heille: Näin sanoo HERRA Sebaot, Israelin Jumala: Katso, minä lähetan noutamaan palvelijani Nebukadnessarin, Baabelin kuninkaan, ja asetan hänen valtaistuimensa näiden kivien päälle, jotka minä olen käsenyt kätkeä, ja hän levittää valtaistuinkatoksensa niiden yli.

11. Hän tulee ja lyö Egyptin maata: joka on rutan oma, se kuolee ruttoon, joka vankeuden, se joutuu vankeuteen, joka miekan, se kaatuu miekkaan!

Jer. 15:2; Sak. 11:9

12. Minä sytytän tuleen Egyptin jumalien temppelit. Nebukadnessar polttaa ne ja vie jumalankuvat saaliinaan. Hän kietoo ylleen Egyptin maan niin kuin paimen kietoutuu vaatteeseensa, ja lähtee sieltä rauhassa. Jer. 46:25

13. Hän murskaa patsaat Beet-Semeksessä, joka on Egyptin maassa, ja Egyptin jumalien temppelit hän polttaa."

Jeremia julistaa tuomion Egyptiin lähteneelle kansalle

1. Jeremialle tuli tämä sana kaikista Egyptin maassa olevista juutalaisista, jotka asuivat Migdolissa, Tahpanhesissa, Noofissa⁹⁷ ja Patroksen alueella:

2. ”Näin sanoo HERRA Sebaot, Israelin Jumala: Te olette nähneet kaiken sen onnettomuuden, jonka minä olen tuottanut Jerusalemile ja kaikille Juudan kaupungeille. Nehän ovat nyt rau-
nioina, eikä niissä ole yhtään asukasta.

3. Näin on tapahtunut, koska niiden asukkaat tekivät pahaa ja vihoittivat minut suitsuttamalla muille jumalille ja palvelemalla jumalia, joita he eivät tunteneet, joita teidän isänne eivät tunteneet ja joita teidän ette tunne.

4. Muinaisista ajoista alkaen minä olen lähettänyt luoksenne palvelijoi-
tani, profeettoja, sanomaan: ’Älkää tehkö näitä iljettäviä tekoja, joita minä vihaan.’
Jer. 25:4,35:15

5. Mutta he eivät ole kuunnelleet mi-
nua eivätkä kallistaneet korvaansa mi-
nun puheelleni, niin että olisivat kää-
ntyneet pois pahuudestaan ja lakanneet
suitsuttamasta muille jumalille.

6. Sen tähden minä annoin kiivaute-
ni ja vihani vuotaa heidän ylleen, ja se
liekehti Juudan kaupungeissa ja Jeru-
salemin kaduilla, ja kaupungeista tuli
autioita rauniopaikkoja, sellaisia kuin
ne tänä päivänä ovat.

7. Näin sanoo nyt HERRA, sotajouk-
kojen Jumala, Israelin Jumala: Miksi
te tuotate itsellenne suuren onnetto-
muuden ja hävitätte Juudasta miehet
ja naiset, lapset ja imeväiset, niin ettei
teistä jää jäännöstäkään?

8. Te vihoitatte minut teoillanne,
suitsuttamalla muille jumalille Egyptin
maassa, jonne te olette menneet asu-
maan muukalaisina. Näin te tuotate it-
sellenne tuhon ja teistä tulee kirouksen
ja häväistyksen aihe kaikissa maan
kansoissa.

9. Oletteko unohtaneet isienne pa-
hat teot, Juudan kuninkaiden ja heidän
vaimojensa pahat teot sekä omat ja
vaimojenne pahat teot, jotka te israe-
lilaiset olette tehneet Juudan maassa
ja Jerusalemin kaduilla?

10. Tähän päivään mennessä te ette
ole nöyrytyneet. Te ette pelkää minua
ettekä vaella minun lakini ja käskyjeni
mukaan, jotka minä olen antanut teille
ja teidän isillenne.

11. Sen tähden, näin sanoo HERRA
Sebaot, Israelin Jumala: Katso, minä
käännän kasvoni teitä vastaan teidän
onnettomuudeksenne ja tuhoan Juu-
dan kokonaan.

12. Minä tempaan pois Juudan jäännöksen, joka suuntasi kulkunsa kohti Egyptin maata mennäkseen asumaan siellä muukalaisena. He kaikki tuhoutu-
vat Egyptin maassa, he kaatuvat miek-
kaan ja kuolevat nälkään. Pienimmästä
suurimpaan he kuolevat miekkaan tai
nälkään, ja heistä tulee kirous ja kau-
histus ja heidän nimestään kiroussana
ja häväistys.
Jer. 42:17

13. Minä rankaisen Egyptin maassa
asuvaa Juudan jäännöstä miekalla, nä-
lällä ja rutolla, niin kuin minä rankaisin
Jerusalemia.

14. Juudan jäännöksestä ei kukaan
pelastu, eikä ketään jää jäljelle niistä,
jotka ovat menneet Egyptin maahan
asuakseen siellä muukalaisina. He ei-
vät saa palata Juudan maahan, jonne
he ikävöivät päästä jälleen asumaan.
He eivät palaa sinne, paitsi muutamat
pakolaiset.”

Kansa palvelee epäjumalia

15. Silloin kaikki miehet, jotka tie-
sivät vaimojensa suitsuttavan muille
jumalille, ja kaikki naiset, jotka seisoi-
vat paikalla suurena joukkona, ja koko
Juudan kansa, joka asui Patroksessa,
Egyptin maassa, vastasi Jeremialle
näin:

16. ”Me emme kuuntele sinua siinä,
mitä sinä nyt olet meille HERRAN nimes-
sä puhunut,
Jer. 6:16,17,18:12

97 44:1. Sama kuin Moof, Hoos. 9:6,
Egyptin aikaisempi pääkaupunki Memfis.

17. vaan teemme kaiken, mitä olemme suullamme luvanneet – suitsutamme taivaan kuningattarelle ja vuodatamme hänelle juomauhreja. Niinhän me ja meidän isämme olemme ennenkin tehneet, samoin kuninkaamme ja ruhtinaamme Juudan kaupungeissa ja Jerusalemin kaduilla. Silloin meillä oli leipää kylliksi ja meidän oli hyvä olla, eikä meidän tarvinnut nähdä onnettomuutta. Jer. 7:18

18. Mutta siitä asti, kun me lakkasimme polttamasta suitsuketta taivaan kuningattarelle ja vuodatamasta hänelle juomauhreja, meillä on ollut puutetta kaikesta, ja me tuhoudumme miekkaan ja nälkään.”

19. Naiset sanoivat: ”Kun me polttamme suitsuketta taivaan kuningattarelle ja vuodatamme hänelle juomauhreja, teemme niin yhdessä miestemme kanssa. Leipoisimmeko me miestemme luvatta hänelle hänen kuvansa muotoisia uhrikakkuja ja vuodattaisimme hänelle juomauhreja?”

20. Silloin Jeremia sanoi kaikelle kansalle, miehille ja naisille, jotka olivat hänen kanssaan puhuneet:

21. ”Eikö HERRA muistaisi ja pitäisi mielessään sitä suitsukkeen polttoa, jota te itse, teidän isänne, kuninkaanne, ruhtinaanne ja maan kansa olette harjoittaneet Juudan kaupungeissa ja Jerusalemin kaduilla?

22. HERRA ei voinut enää kärsiä niitä pahoja ja iljettäviä tekoja, joita te teitte, ja niin teidän maastanne tuli raunio-alue, autio ja asumaton, kirous ja kauhistus, kiroussana, niin kuin se tänä päivänä on.

23. Onnettomuus, jonka te näette tänä päivänä, on kohdannut teitä, koska te poltitte suitsuketta epäjumalille ja teitte syntiä HERRAA vastaan ettekä kuunnelleet HERRAN ääntä, niin että olisitte vaeltaneet hänen lakinsa, käskyjensä ja säädöksiensä mukaan.”

Herra antaa Egyptin Baabelin kuninkaan käsiin

24. Jeremia sanoi vielä koko kansalle ja erityisesti kaikille naisille: ”Kuule HERRAN sana, koko Juuda, joka olet Egyptin maassa!

25. Näin sanoo HERRA Sebaot, Israelin Jumala: Te ja teidän vaimonne olette suullanne luvanneet ja käsillänne toteuttaneet sen, mitä sanoitte: ’Me pidämme ehdottomasti lupauksemme, jonka olemme tehneet taivaan kuningattarelle. Me polttamme hänelle suitsuketta ja vuodatamme hänelle juomauhreja.’ Täyttäkää toki lupauksenne ja pankaa ne täytäntöön!

26. Kuulkaa sen tähden HERRAN sana, koko Juudan kansa, te, jotka asutte Egyptin maassa! Katso, minä vannon suuren nimeni kautta, sanoo HERRA: Koko Egyptin maassa ei ole pian ai-noatakaan Juudan miestä, joka voisi lausua minun nimeni ja sanoa: ’Niin totta kuin Herra, HERRA, elää.’

27. Katso, minä valvon tuottaakseni heille onnettomuuden, en menestystä. Jokainen Juudan mies Egyptin maassa tuhoutuu miekkaan tai nälkään, kunnes heistä on tullut loppu. Jer. 1:12

28. Vain muutama miekasta pelastunut palaa Egyptin maasta Juudan maahan. Koko Juudan jäännös, ne, jotka tulivat Egyptin maahan asuakseen siellä muukalaisina, tulee tietämään, kumman sana toteutuu, minun vai heidän.

29. Ja tämä on teille merkinä, sanoo HERRA: minä rankaisen teitä tässä paikassa, jotta te tietäisitte, että minun sanani teitä vastaan toteutuvat teille onnettomuudeksi.

30. Näin sanoo HERRA: Katso, minä annan farao Hofran, Egyptin kuninkaan, hänen vihollistensa käsiin, niiden käsiin, jotka tavoittelevat hänen henkeään. Niin minä aikoinaan annoin Juudan kuningas Sidkian Baabelin kuningas Nebukadnessarin käsiin. Tämä oli hänen vihollisensa ja tavoitteli hänen henkeään.” Jer. 46:24

45. LUKU

Herran lupaus Baarukille

1. Sana, jonka profeetta Jeremia puhui Baarukille, Neerian pojalle, kun tämä oli kirjoittanut nämä sanat kirjaan Jeremian sanelun mukaan Juudan kuninkaan Joojakimin, Joosian pojan, neljäntenä vuotena, kuului näin:

Jer. 36:1,32

2. ”Näin sanoo HERRA, Israelin Jumala, sinusta, Baaruk:

3. Sinä sanot: ’Voi minua! HERRA on lisännyt tuskaa kipuuni. Minä olen uupunut huokaamisesta enkä ole löytänyt lepoa.’

4. Herra käski minun sanoa Baarukille: Näin sanoo HERRA: Katso, minkä olen rakentanut, sen minä hajotan, ja minkä olen istuttanut, sen minä revin irti. Tämä koskee koko maata.

5. Sinä pyydät itsellesi suuria. Älä pyydä! Sillä katso, minä tuotan onnettomuuden kaikelle lihalle, sanoo HERRA. Mutta sinun minä annan pitää henkesi saaliinasi joka paikassa, minne menetkin.”

Jer. 21:9,38;2,39:18

TUOMION SANOJA KANSOILLE

46. LUKU

Egypti kukistuu Karkemiin taistelussa

1. HERRAN sana, joka tuli profeetta Jeremialle kansoja vastaan.

2. Egyptille: Ennustus farao Neikon, Egyptin kuninkaan, sotajoukkoa vastaan, joka oli Eufratvirran rannalla Karkemiissa ja jonka Nebukadnessar, Baabelin kuningas, voitti Juudan kuninkaan Joojakimin, Joosian pojan, neljäntenä vuotena:

2. Kun. 24:7;

Hes. 29:3,30:10

3. ”Varustautukaa pienin ja suurin kilvin ja käykää taisteluun!

4. Valjastakaa hevoset, nousekaa ratsujen selkään, käykää esiin kypärät päässä! Kiillottakaa keihäät ja puukeaa ylenne haarniskat!

5. Mutta miksi? Minä näen heidän kauhuissaan perääntyvän! Heidän

sankarinsa sortuvat. He syöksyvät pakoon taakseen katsomatta. Kauhua on kaikkialla, sanoo HERRA.

6. Nopeakaan ei pääse pakoon, eikä sankari pelastu. Pohjoisessa Eufratvirran rannalla he sortuvat ja kaatuvat.

Aam. 2:14

7. Kuka on tuo, joka nousee kuin Niilinvirta, kuin kuohuvien vesien virrat?

8. Egypti nousee kuin Niilinvirta, kuin kuohuvien vesien virrat. Se sanoo: ’Minä nousen ja peitän maan, hävitän kaupungin ja sen asukkaat.’

Jes. 8:7; Jer. 47:2

9. Hyökätäkää, hevoset, ajakaa hurjasti, vaunut! Lähtekööt sankarit liikkeelle, kuusilaiset ja puutilaiset kilpiineen ja luudilaiset jousimiehet, jousella ampujat!

10. Tuo päivä on Herran, HERRAN Sebaotin, päivä, koston päivä, jona hän kostaa vihollisilleen. Miekka syö kyllikseen ja juopuu heidän verestään, kun Herralla, HERRALLA Sebaotilla, on uhr juhla pohjoisessa maassa Eufratvirran varrella.

Jes. 34:5,6

11. Mene Gileadiin, hae balsamia, sinä neitsyt, tytär Egypti! Turhaan sinä hankit paljon lääkkeitä, haavasi ei kasva umpeen.

Jer. 30:12

12. Kansat kuulevat sinun häpeästäsi, ja valitushuutosi täyttää maan, sillä sankari kompastuu sankariin, yhdessä he molemmat kaatuvat.”

Egypti joutuu Baabelin kuninkaan käsiin

13. Sana, jonka HERRA puhui profeetta Jeremialle siitä, että kuningas Nebukadnessar tulisi valloittamaan Egyptin maan:

14. ”Julistakaa Egyptissä ja kuuluttakaa Migdolissa, kuuluttakaa Noofissa⁹⁸ ja Tahpanhesissa! Sanokaa: ’Asetu aseisiin, valmistaudu, miekka syö jo sinun ympäriltäsi.’

15. Miksi väkevät sankarisi makaavat maassa? He eivät pysyneet pystyssä, sillä HERRA sysäsi heitä.

⁹⁸ 46:14. Sama kuin Moof, Hoos. 9:6, Egyptin aikaisempi pääkaupunki Memfis.

16. Hän sai monet sortumaan, ja he kaatuivat toinen toisensa päälle. Toiset sanoivat: 'Nouse, palatkaamme kansamme luo ja synnyinmaahamme sortajan miekkaa pakoon.' Jer. 50:16

17. Siellä huudetaan: 'Farao, Egyptin kuningas pitää vain meteliä; hän on laiminlyönyt tilaisuutensa.'

18. Niin totta kuin minä elän, sanoo kuningas, HERRA Sebaot on hänen nimensä; hän tulee, hän, joka on vuorten joukossa kuin Taabor, kuin merestä ko-
hoava Karmel.

19. Tee itsellesi varusteet pakkosiirtolaisuutta varten, sinä valtiatar⁹⁹, tytär Egypti, sillä Noofista tulee autio, se hävitetään, sinne ei jää asukkaita.

Hes. 12:3

20. Egypti on kaunis hieho, mutta pohjoisesta tulee parma!

21. Myös sen palkkasoturit ovat kuin syöttövasikoita, mutta hekin kääntyvät pakoon eivätkä pysähdy. Heille on tullut heidän onnettomuutensa päivä, heidän rangaistuksensa aika.

22. Egypti sähisee kuin käärme, sillä sen kimppuun käyvät sotilaat kirveineen kuin puunhakkaajat.

23. He kaatavat sen metsän, sanoo HERRA, tuon läpipääsemättömän, sillä heitä on enemmän kuin heinäsiirkoja eikä heidän määräänsä voi laskea.

24. Häpeään joutuu tytär Egypti, se annetaan pohjoisen kansan käsiin.

Jer. 44:30

25. HERRA Sebaot, Israelin Jumala, sanoo: Katso, minä rankaisen Aamonia¹⁰⁰, joka on Noossa¹⁰¹, samoin faraota ja Egyptiä, sen jumalia ja kuninkaita, sekä faraota että niitä, jotka häneen turvaavat. Jer. 19:1; Jer. 43:12; Nah. 3:8

26. Minä annan heidät niiden käsiin, jotka tavoittelevat heidän henkeään, Nebukadnessarin, Baabelin kunin-
kaan, ja hänen palvelijoittensa käsiin. Mutta myöhemmin Egyptissä asutaan

niin kuin muinaisina aikoina, sanoo HERRA." Jer. 46:47,49:6,39; Hes. 29:13

Herran lupaus Israelille

27. "Mutta sinä, palvelijani Jaakob, älä pelkää, älä ole kauhuissasi, Israel. Sillä katso, minä pelastan sinut kaukai-
sesta maasta ja sinun jälkeläisesi van-
keutensa maasta. Jaakob saa palata ja elää rauhassa ja turvassa kenenkään säikyttämättä.

Jes. 41:13,43:5,44:2; Jer. 30:10

28. Sinä palvelijani Jaakob, älä pel-
kää, sanoo HERRA, sillä minä olen sin-
nun kanssasi. Minä teen lopun kaikis-
ta kansoista, joiden sekaan olen sinut
karkottanut, mutta sinusta minä en
loppua tee. En minä kuitenkaan jätä
sinua rankaisematta vaan kuritan sinua
oikeuden mukaan." Jer. 10:24,30:11

47. LUKU

Tuho uhkaa filistealaisia

1. Herran sana filistealaisia vastaan.
Se tuli profeetta Jeremialle ennen kuin
faraao valloitti Gazan.

Jes. 14:29–31; Hes. 25:15–17; Sef. 2:5

2. "Näin sanoo HERRA: Katso, vedet
nousevat pohjoisesta, ja niistä tulee
tulvivirta. Ne tulvivat yli maan ja kai-
ken mitä siinä on, yli kaupungin ja sen
asukkaiden. Ihmiset huutavat apua,
kaikki maan asukkaat vaikeroivat.

3. Kun kuuluu vihollisen¹⁰² oriitten
kavioiden töminä, sen vaunujen jyrinä
ja rattaiden ryske, isät eivät käännä
auttamaan lapsiaan, sillä heidän kä-
tensä ovat hervottomat.

4. Tulee päivä, joka tuhoaa kaikki fi-
listealaiset. Tyyrolta ja Siidonilta häviä-
vät kaikki jäljelle jääneet auttajat. Herra
tuhoaa filistealaiset, Kaftorin saarelta
tulleiden jäännöksen. Aam. 9:7

5. Kaljuus tulee Gazan osaksi, As-
kelon on hävitetty – se, mitä siitä oli
jäljellä laaksossa. Kuinka kauan vielä
viiltelet ihoasi? Jer. 16:6

6. Voi, HERRAN miekka, etkö jo vih-
doin lepää? Mene takaisin tuppeesi,
taltu ja ole hiljaa.

99 46:19. Kirj.: "istujatar".

100 46:25. Egyptin pääjumala Ammon eli Amun.

101 46:25. Egyptin pääkaupunki Teeba.

102 47:3. Kirj.: "hänen".

7. Kuinka se voisi levätä, kun HERRA on sille käskyn antanut? Askelonia ja meren rantaa kohti hän on sen suunnut.”

48. LUKU

Mooab hävitetään

1. Ennustus Mooabista: ”Näin sanoo HERRA Sebaot, Israelin Jumala: ”Voi Neboa, sillä se on hävitetty! Kirjатаim on joutunut häpeään, se on valloitettu, vuorilinna on joutunut häpeään, se on hajotettu.

Hes. 25:9; Aam. 2:2

2. Mennyt on Mooabin kunnia. Hesbonissa hankitaan sille pahaa: ”Tulkaa, hävittäkäämme se kansojen joukosta.” Myös sinä, Madmen, kukistut! Miekka seuraa jo kintereilläsi.

3. Huuto kuuluu Hooronaimista, sielä riehuu hävitys ja tuho.

4. Mooab on hävitetty, sieltä kuuluu pienokaisten parku.

5. Luuhitin solatietä nouseaan tuskien, Hooronaimin rinteeltä kuuluu tuskanhuuto hävityksen tähden.

Jes. 15:5

6. Paetkaa, pelastakaa henkenne ja olkaa kuin katajat autiomaassa.

7. Koska sinä turvaat omiin saavutuksiisi ja aarteisiisi, niin sinutkin valloitetaan. Kemos¹⁰³ joutuu pakkosiirtolaisuuteen yhdessä pappiensa ja ruhtinaitensa kanssa.

4. Moos. 21:29;

1. Kun. 11:7; Jer. 49:3

8. Hävittäjä tulee jokaiseen kaupunkiin, yksikään kaupunki ei pelastu. Laakso joutuu tuhon omaksi, ja tasanko hävitetään, niin kuin HERRA on sanonut.

9. Antakaa Mooabille siivet, sillä lentämällä sen on lähdettävä. Sen kaupungit tulevat autioiksi, niihin ei jää yhtäkään asukasta.

10. Kirottu on se, joka tekee veltosti HERRAN työn, kirottu se, joka pidättää miekkansa verestä.”

Suruttoman Mooabin turmio

11. ”Mooab on elänyt huolettomana nuoruudestaan asti ja levännyt rauhasa sakkansa päällä. Sitä ei ole tyhjen-

netty astiasta astiaan, eikä se ole joutunut pakkosiirtolaisuuteen. Sen tähden siihen on jäänyt sen oma maku, eikä sen haju ole muuttunut. Sef. 1:12

12. Tietäkää siis, että päivät tulevat, sanoo HERRA, jolloin minä lähetän Mooabille viininlaskijat. He tyhjentävät sen astiat ja rikkovat sen viiniruukut.

13. Mooab saa häpeän Kemoksesta, niin kuin Israelin heimo sai häpeän Beetelistä, johon se turvasi.

1. Kun. 12:28,29

14. Miksi te sanotte: ”Me olemme sankareita ja väkeviä sotureita?”

15. Mooab hävitetään, sen kaupunkien hyökätään, sen valionuorukkaiset vaipuvat teurastettaviksi, sanoo kuningas, jonka nimi on HERRA Sebaot.

16. Mooabin onnettomuus on lähellä, sen tuho tulee hyvin pian.

17. Ottakaa osaa sen suruun, kaikki sen naapurit, kaikki, jotka tunnette sen nimen. Sanokaa: ”Kuinka onkaan särkynyt mahtava valtikka, loistava hallitsijansauva!”

18. Astu alas kunniastasi ja istu aavikolle¹⁰⁴, sinä tytär Diibonin asukas, sillä Mooabin hävittäjä hyökkää sinun kimppuusi ja tuhoaa linnoituksesi.

19. Seiso tiellä ja tähystelevä, Aroerin asukas, tiedustele pakolaisilta ja pelastuneilta ja kysy: ”Mitä on tapahtunut?”

20. Häpeään on joutunut Mooab, sillä se on murskattu. Valittakaa ja huutakaa, julistakaa Arnonin äyräillä, että Mooab on hävitetty.

21. Tuomio on tullut tasankomaalle: Hoolonille, Jahatsille ja Meefaatile,

22. Diibonille, Nebolle ja Beet-Diblatimille,

23. Kirjатаimille, Beet-Gaamulille ja Beet-Meonille,

24. Kerijotille, Bosralla ja kaikille Mooabin maan kaupungeille, kaukana ja lähellä oleville.”

Mooab on ylpeillyt Herraa vastaan

25. ”Mooabin sarvi on katkaistu, ja hänen käsivartensa murskattu, sanoo HERRA.

Ps. 75:11

103 48:7. Kemos oli Mooabin pääjumala.

104 48:18. Kirj.: ”istu janoon”.

26. Juottakaa hänet juovuksiin, sillä hän on mahtailut HERRAA vastaan. Rypeköön Mooab omassa oksennuksessaan ja joutukoon hänkin naurun-alaiseksi.

Jes. 63:6; Jer. 25:15

27. Eikö Israel ollut sinulle naurun aihe? Tavattiinko hänet varkaiden joukosta? Silti sinä pudistelit päätäsi, milloin vain puhuit hänestä.

28. Jättäkää kaupungit ja asukaa kallioilla, te Mooabin asukkaat! Olkaa kuin kyyhkyset, jotka tekevät pesänsä kuilun partaalle.

29. Me olemme kuulleet Mooabin ylpeät puheet, tuon hyvin korskean, hänen mahtailunsa, ylpeilynsä, kopeilunsa ja hänen sydämensä pöyhkeyden.

Jes. 16:6; Sef. 2:8

30. Minä tunnen hänen vihansa ja väärät puheensa, sanoo HERRA. Väärin he ovat tehneet.

31. Siksi minä vaikeroin Mooabin tähden, huudan tuskasta koko Mooabin tähden, huokailen Kiir-Hereksen miesten tähden.

32. Sivman viiniköynnös, minä itken sinua enemmän kuin Jaeser. Sinun versosi ylittivät meren, ulottuivat Jaeserin mereen asti. Hedelmän- ja viininkorjuusi keskelle on hyökännyt hävittäjä.

33. Ilo ja riemu on korjattu pois hedelmätarhoista ja koko Mooabin maasta; viinikuurnien viinistä minä olen tehnyt lopun. Enää ei poljeta ilohuudoin viinikuurnaa – ilohuuto ei enää ole ilohuuto.

34. Hesbonin avunhuuto kuuluu Ela-leen ja Jahatsiin asti, ääni kuuluu Soarista Hooronaimiin ja Eglat-Selisijaan asti, sillä Nimrimin vedet ehtyvät ja maasta tulee autio¹⁰⁵.

Jes. 15:4–6

35. Minä teen lopun niistä, jotka nousevat Mooabin uhrikukkuloille ja suitsuttavat sen jumalille, sanoo HERRA.

36. Siksi minun sydämeni valittaa Mooabin tähden kuin huilu, sydämeni valittaa Kiir-Hereksen miesten tähden

kuin huilu, koska heidän hankkimansa varallisuus on kadonnut.

37. Kaikki päät on ajeltu paljaisi, kaikki parrat leikattu, kaikkien kädet on viillelty, ja lanteilla on säkki. Jer. 47:5; Hes. 7:18

38. Kaikilta Mooabin katoilta ja toreilta kuuluu pelkkää valitusta, sillä minä olen murskannut Mooabin kuin kelpaamattoman astian, sanoo HERRA.

Jer. 22:28; Hoos. 8:8

39. Kuinka se onkaan murskattu! Valittakaa! Kuinka Mooab onkaan kääntynyt selin häpeissään! Mooabista on tullut naurun ja kauhistelun aihe kaikille sen ympärillä asuville kansoille.”

Mooab hävitetään kansojen joukosta

40. ”Näin sanoo HERRA: Katso, kotkan kaltainen liittää ja levittää siipensä Mooabin yli.

Jer. 49:22

41. Kerijot valloitetaan ja linnoitukset kukistetaan. Sinä päivänä on Mooabin sankarien sydän kuin synnytystuskissa olevan naisen sydän.

42. Mooab hävitetään, eikä se enää ole kansa, sillä se on ylpeillyt HERRAA vastaan.

43. Kahuu, kuoppa ja ansa ovat edessäsi, sinä Mooabin asukas, sanoo HERRA.

Jes. 24:17,18

44. Joka pakenee kauhua, se putoaa kuoppaan, ja joka kuopasta nousee, se jää ansaan, sillä minä annan tulla Mooabille hänen rangaistuksensa vuoden, sanoo HERRA.

Aam. 5:19

45. Hesbonin varjossa seisovat pakolaiset uupuneina, sillä Hesbonista lähti tuli, Siihonin vaiheilta liekki. Se poltti Mooabin ohimot ja meluisan kansan päälleen.

4. Moos. 21:28,29

46. Voi sinua, Mooab! Hukkunut on Kemoksen kansa, sillä sinun poikasi on otettu vangeiksi, tyttäresi viety vankeuteen.

47. Mutta aikojen lopulla minä käännän Mooabin kohtalon, sanoo HERRA.” Tähän asti Mooabin tuomiosta.

Jer. 46:26,49:6,39

¹⁰⁵ 48:34. Kirj.: ”Nimrimin vesistä tulee autioita”.

49. LUKU

Ammonilaisten tuho

1. Ennustus ammonilaisista: Näin sanoo Herra: "Eikö Israelilla ole lapsia, eikö hänellä ole perillistä? Miksi sitten Malkam¹⁰⁶ on perinyt Gaadin ja hänen kansansa asettunut asumaan sen kaupunkeihin?" 1. Kun. 11:5; Hes. 21:33,25:2

2. Sen tähden, katso, päivät tulevat, sanoo Herra, jolloin minä nostan sotahuudon ammonilaisten Rabbaa vastaan. Siitä tulee autio rauniokumpu, ja sen tytärkaupungit sytytetään tuleen. Silloin Israel perii takaisin perintömaansa, sanoo Herra. Aam. 1:14,15

3. Valita, Hesbon, sillä Ai on hävitetty! Huutakaa, Rabban tyttäret, vyötäytykää säkkeihin, pitäkää valittajaiset ja harhailekaa ympäriinsä lammastarhoissa, sillä Malkam joutuu pakkosiirtolaisuuteen ja hänen kanssaan hänen pappinsa ja ruhtinaansa. Jer. 48:7

4. Miksi kerskaat laaksoistasi, laakso si yltäkylläisyydestä, sinä luopiotytär? Hän luottaa aarteisiinsa ja sanoo: "Kuka voisi käydä kimppuuni?"

5. Katso, minä tuotan sinulle kauhua joka taholta, sanoo Herra, HERRA Sebaot, ja teidät karkotetaan kuka minnekin, eikä ole ketään, joka kokoaisi pakenevat.

6. Mutta sen jälkeen minä käännän ammonilaisten kohtalon, sanoo Herra." Jer. 46:26

Edomin viisaus loppuu

7. Ennustus Edomista: "Näin sanoo HERRA Sebaot: Eikö Teemanissa enää ole viisautta? Ymmärtäviltilä on loppunut neuvo, heidän viisautensa on haihtunut. Hes. 25:12; Ob. 1

8. Paetkaa, kääntykää pois, piiloutukaa syvälle, te Dedanin asukkaat, sillä minä tuotan onnettomuuden Eesaulle, kun hänen rangaistuksensa määräaika tulee.

9. Jos viininkorjaajat tulevat luoksesi, eivätkö he jätä jälkikorjuuta? Jos

106 49:1. Ammonilaisten jumala Milkom. Toisaalta Malkam tarkoittaa hepreasaa: 'heidän kuninkaansa'.

varkaat tulevat yöllä, he tekevät tuhoan kunnes ovat saaneet kyllikseen.

10. Mutta minä olen riistänyt Eesaun paljaaksi, olen paljastanut hänen kätköpaikkansa, eikä hän voi piiloutua. Hänen lapsensa, veljensä ja naapurinsa on tuhottu, häntä ei enää ole.

11. Jätä orposi minun elätettäväikseni, sinun leskesi turvatkoot minuun,

12. sillä näin sanoo HERRA: Katso, niidenkin, joita ei ole tuomittu juomaan siitä maljasta, täytyy siitä juoda. Sinäkö siis jäisit rankaisematta? Sinä et jää rankaisematta, vaan sinun täytyy juoda. Jer. 25:29; Valit. 4:21; 1. Piet. 4:17

13. HERRA sanoo: Minä olen vannonut itseni kautta, että Bosrasta tulee autio paikka, häpeän, tyrmistyksen ja kirouksen aihe, ja kaikista sen ympäristökäupungeista tulee ikuisia raunioita."

Herra kutsuu kansat Edomia vastaan

14. Minä olen kuullut sanoman HERALTA, ja kansojen keskelle on lähetetty sanansaattaja: "Kokoontukaa ja hyökätäkää Edomia vastaan, nouskaa ja lähtekää sotaan,

15. sillä katso, minä teen sinut kansojen joukossa vähäiseksi, ihmisten halveksimaksi.

16. Pelko, jota olet herättänyt, ja sydämesi julkeus ovat sinut pettäneet, sinut, joka asut kallionrotkoissa, pidät hallussasi korkeita kukkuloita. Vaikka tekisit pesäsi korkealle kuin kotka, sieltäkin minä syöksisin sinut alas, sanoo HERRA. Jer. 51:53

17. Edomista tulee autio. Jokainen, joka kulkee sen ohi, tyrmistyy ja viheltää kaikkien sen vitsausten tähden. Jer. 50:13

18. Niin kuin oli silloin, kun Sodoma ja Gomorra naapurikaupunkineen hävitettiin, ei sielläkään kukaan asu, ei yksikään ihminen oleskele, sanoo HERRA. 1. Moos. 19:24; Jer. 50:40

19. Niin kuin leijona, joka hyökkää Jordanin rantatiheiköstä lakastumatomalle laitumelle, minä karkotan heidät maastaan äkisti ja asetan sinne

kaitsijaksi hänet, joka on valittu. Sillä kuka on minun vertaiseni, ja kuka vetää minut tilille? Kuka on se paimen, joka seisoo minun edessäni? Jer. 50:44

20. Kuulkaa siis HERRAN suunnitelma, jonka hän on suunnitellut Edomia varten, ja hänen ajatuksensa, jotka hän on ajatellut Teemanin asukkaista: Totisesti, nuo lauman vähäiset raahataan pois, totisesti, niiden laidun tulee autioksi.

21. Heidän sortumisensa pauhusta vapisee maa, valitushuuto kuuluu Kaisamerelle asti.

22. Katso, kotkan kaltainen nousee ja liittää ja levittää siipensä Bosraa kohti. Sinä päivänä Edomin sankarien sydän on kuin synnytystuskissa olevan naisen sydän.” Jer. 48:40

Tuho kohtaa Damaskosta

23. Damaskosta koskeva ennustus: ”Hamat ja Arpad joutuvat häpeään, sillä ne kuulevat pahan sanoman. Ne ovat masentuneita, rauhattomia kuin meri, joka ei voi tyyntyä! Jes. 17:1,57:20; Aam. 1:3

24. Damaskos herpaantuu, kääntyy pakoon, sen on vallannut kauh. Sitä kouristaa ahdistus ja tuska kuin synnyttävää naista.

25. Kuinka hylätty onkaan tuo ylistetty kaupunki, minun iloni kaupunki?

26. Sen tähden sen nuorukaiset kaatuvat kuolleina kaduille, ja kaikki sen soturit saavat surmansa sinä päivänä, sanoo HERRA Sebaot. Jer. 50:30

27. Minä sytytän tuleen Damaskoksen muurit, tuli on kuluttava Benhadadin palatsit.”

Tuomio Keedarille ja Haasorille

28. Ennustus Keedarista ja Haasorin valtakunnista, jotka Nebukadnessar, Baabelin kuningas, kukisti: ”Näin sanoo HERRA: Nouskaa! Hyökätkää Keedariin ja hävittäkää idän miehet. Jer. 21:13–17

29. Heidän telttansa ja laumansa ryöstetään, telttakankaat ja kaikki tavarat, heidän kamelinsa viedään heiltä. Heistä huudetaan: ’Kauhua kaikkialla!’

30. Lähtekää pakoon, paetkaa nopeasti, piiloutukaa syvälle, te Haasorin asukkaat, sanoo HERRA. Nebukadnessar, Baabelin kuningas, on pitänyt neuvoa teitä vastaan, hän on tehnyt teitä vastaan suunnitelman.

31. Nouskaa, sanoo HERRA, käykää kansan kimppuun, joka asuu rauhassa ja luottavaisena. Se asuu erillään, eikä sillä ole portteja eikä salpoja.

4. Moos. 23:9; Tuom. 18:7; Hes. 38:11

32. Heidän kamelinsa joutuvat ryöstösaaliiksi, heidän suuret karjalaumansa ryöstetään. Minä hajotan heidät kaikkiin tuuliin, nuo, jotka leikkaavat hiuksensa päälaen ympäriltä. Joka suunnalta minä tuotan heille onnettomuuden, sanoo HERRA. Jer. 9:25

33. Haasorista tulee sakaalien asuinpaikka, ikuisesti autio. Siellä ei asu kukaan, yksikään ihminen ei siellä oleskele.”

Eelam hajotetaan kaikkien kansojen sekaan

34. HERRAN sana, joka koskee Eelamia ja joka tuli profeetta Jeremialle Juudan kuninkaan Sidkian hallituskauden alussa: Jer. 25:18; Jer. 25:25

35. ”Näin sanoo HERRA Sebaot: Minä särjen Eelamin jousen, heidän mah-tinsa valion.

36. Minä tuon Eelamia vastaan neljä tuulta taivaan neljältä ääreltä ja hajotan heidät kaikkiin näihin tuuliin. Ei ole yhtään kansaa, jonka keskuuteen ei tulisi Eelamin karkotettuja.

37. Minä saatan eelamilaiset kauhistumaan vihollistensa edessä, niiden edessä, jotka tavoittelevat heidän henkeään. Minä tuotan heille onnettomuuden palavassa vihassani, sanoo HERRA, ja lähetän heidän jälkeensä miekan, kunnes olen tehnyt heistä lopun.

38. Minä asetan valtaistuimeni Eelamiin ja hävitän sieltä kuninkaan ja ruhtinaat, sanoo HERRA.

39. Mutta aikojen lopulla minä kään-nän Eelamin kohtalon, sanoo HERRA.” Jer. 48:47

50. LUKU

Baabel valloitetaan

1. Sana, jonka HERRA puhui profeetta Jeremian kautta Baabelista, kaldea-laisten maasta: Jes. 13:1

2. "Julistakaa ja kuuluttakaa kansojen keskuudessa, nostakaa lippu ja kuuluttakaa, alkää salailko. Sanokaa: 'Baabel on valloitettu, Beel on joutunut häpeään, Merodak¹⁰⁷ on murskattu. Baabelin jumalankuvat ovat joutuneet häpeään, särjetty on sen epäjumalat.

3. Baabelin kimppuun käy kansa pohjoisesta ja tekee maasta aution. Sinne ei jää yhtään asukasta, niin ihmiset kuin eläimetkin pakenevat pois."

Herra tuo kansansa pois Baabelista

4. "Niinä päivinä ja siihen aikaan, sanoo HERRA, israelilaiset tulevat yhdessä Juudan kansan kanssa. He kulkevat itkien ja etsivät HERRAA, Jumalaansa.

Jer. 3:18,21,31:9

5. He kysyvät tietä Siioniin, suuntaavat kulkunsa sinne: 'Tulkaa, liitäkäämme HERRAN kanssa iankaikkiseen liittoon, joka ei unohdu!'

6. Minun kansani oli kuin eksyneitten lauma. Heidän paimenensa olivat johtaneet heidät harhaan eksyttävälle vuorille. He kulkivat vuorelta kukkulalle, unohtivat lepopaikkansa. Jes. 3:12,9:15

7. Kaikki, jotka heitä tapasivat, kalvoivat heitä, ja heidän ahdistajansa sanoivat: 'Emme tule syyllisiksi, sillä he ovat tehneet syntiä HERRAA vastaan, HERRAA, joka on vanhurskauden asumuksensa ja heidän isiensä toivo.' Jer. 2:3

8. Paetkaa Baabelista, lähtekää pois kaldealaisten maasta, kulkekää kuin johtokauriit lauman edellä." Jes. 48:20; Jer. 51:6,45; Ilm. 18:4

Baabel joutuu ryöstettäväksi

9. "Katso, minä herätän ja tuon Baabelia vastaan suurten kansojen joukot pohjoisesta maasta. Ne järjestäytyvät

rintamaan sitä vastaan, pohjoisesta¹⁰⁸ se valloitetaan. Heidän nuolensa ovat kuin taitava soturi, joka ei palaa tyhjin toimin.

10. Kaldea joutuu ryöstetyksi, kaikki sen ryöstäjät saavat kyllikseen saalista, sanoo HERRA.

11. Iloitkaa vain, riemuitkaa vain, te minun perintöosani riistäjät, hypelkää kuin vasikat niityllä ja hirnukaa kuin oriit!

12. Äitinne joutuu suureen häpeään, synnyttäjänne saa hävetä. Katso, kansoista vihoviimeinen, autioma, kuiva aromaa!

13. HERRAN vihan tähden siitä tulee asumaton, se on oleva aivan autio. Jokainen Baabelin kautta kulkeva tyrmistyy ja viheltää kaikkien sen vitsausten vuoksi. Jer. 25:12,49:17

14. Käykää rintamaan Baabelia vastaan sen ympärille, kaikki te jousen jännittäjät. Ampukaa sitä, alkää säästääkö nuolia, sillä se on tehnyt syntiä HERRAA vastaan.

15. Nostakaa sotahuuto sitä vastaan joka taholta! Se antautuu, sen tornit kaatuvat ja sen muurit sortuvat, sillä tämä on HERRAN kosto; kostakaa sille, tehkää sille niin kuin se itse on tehnyt. Ps. 137:8; Ilm. 18:2

16. Hävittäkää Baabelista kylväjät ja ne, jotka tarttuvat sirppiin korjuuajanaan. Kukin kääntyy oman kansansa luo, pakenee omaan maahansa sortajan miekkaa pakoon."

Herra antaa kansalleen anteeksi

17. "Israel on kuin laumasta eksynyt lammas, jota leijonat ovat ahdistaneet. Assurin kuningas söi sitä ensin, ja nyt viimeksi Nebukadnessar, Baabelin kuningas, kalusi sen luut. 2. Kun. 17:5,25:1

18. Sen tähden HERRA Sebaot, Israelin Jumala, sanoo näin: Katso, minä rankaisen Baabelin kuningasta ja hänen maataan niin kuin minä rankaisin Assurin kuningasta. Nah. 2:14

107 50:2. Heprealainen muoto akkadinkielestä jumalannimestä Marduk.

108 50:9. Kirj.: "sieltä".

19. Minä tuon Israelin takaisin omille laidunmailleen. Se saa käydä laitumella Karmelilla ja Baasanissa ja syödä kyllikseen Efraimin vuorilla ja Gileadissa.

Jer. 29:10; Dan. 9:2; Miika 7:14

20. Niinä päivinä ja siihen aikaan, sanoo HERRA, etsitään Israelin rikosta, mutta sitä ei enää ole, ja Juudan syntiä, mutta sitä ei löydetä, sillä minä annan anteeksi niille, jotka minä jätän jäljelle.”

Dan. 9:24

Ylpeä Baabel uhitteli Herraa vastaan

21. Merataimin maata vastaan: ”Käy sen kimppuun ja Pekodin¹⁰⁹ asukkaiden kimppuun. Hävitä heidät, vihi heidät tuhon omiksi, aja heitä takaa, sanoo HERRA. Tee aivan niin kuin minä olen sinua käskenyt.

22. Maassa on sodan melske, suuri hävitys!

23. Kuinka onkaan särjetty ja rikottu vasara, joka löi koko maanpiiriä! Kuinka onkaan Baabelista tullut tyrmistykseen aihe kansojen seassa! Jer. 51:20

24. Minä viritin sinulle ansan, ja sinä jäit kiinni, Baabel, ennen kuin huomaisitkaan. Sinut tavattiin ja otettiin kiinni, sillä sinä olit haastanut riitaa HERRAN kanssa.

25. HERRA avasi varastonsa ja toi esiin vihansa aseet. Herra, HERRA Sebaot, tekee työnsä kaldealaisten maassa.

26. Tulkaa sen kimppuun maan ääritä, avatkaa sen aitat! Heittäkää kaikki läjiin kuin lyhteet, vihkikää se tuhon omaksi. Siitä ei saa jäädä mitään jäljelle.

27. Hävittäkää kaikki sen härät, menköt ne teurastettaviksi. Voi Baabelin asukkaita, sillä heidän päivänsä on tullut, heidän rangaistuksensa aika.

28. Kuulkaa! Pakenevia ja pelastuneita Baabelin maasta! He kertovat Siionissa HERRAN, meidän Jumalamme,

kostosta, hänen temppelinsä hävityksen kostosta.

Jer. 51:11

29. Kutsukaa Baabelia vastaan ampujat, kaikki jousimiehet! Leiriytykää sen ympärille, älköön kukaan pääsko pakoon. Maksakaa sille sen tekojen mukaan, tehkää sille aivan niin kuin se on tehnyt, sillä se on uhitellut HERRALLE, Israelin Pyhälle.

30. Sen tähden nuorukaiset kaatuvat Baabelin kaduille ja kaikki sen soturit saavat surmansa sinä päivänä, sanoo HERRA.

Jer. 49:26

31. Katso, minä olen sinua vastaan, sinä julkea, sanoo Herra, HERRA Sebaot. Sinun päiväsi on tullut, sinun rangaistuksesi aika.

32. Tuo julkea kompastuu ja kaatuu, eikä hänellä ole nostajaa. Minä sytytän hänen kaupunkinsa tuleen, joka tuhoaa kaiken hänen ympäriltään.”

Herra Sebaot on Israelin lunastaja

33. ”Näin sanoo HERRA Sebaot: Sorrettuja ovat sekä Israel että Juuda. Kaikki heidän vangitsijansa pitävät heistä kiinni eivätkä tahdo päästää heitä vapaiksi.

34. Mutta heidän lunastajansa on väkevä, HERRA Sebaot on hänen nimensä. Hän ajaa heidän asiansa antaakseen Israelin maalle rauhan mutta Baabelin asukkaille rauhattomuuden.

35. Miekka kaldealaisia vastaan, sanoo HERRA, ja Baabelin asukkaita vastaan, sen ruhtinaita ja viisaita vastaan!

36. Miekka tyhjänpuhujia vastaan, ja heistä tulee typeryksiä! Miekka sen sankareita vastaan, ja he kauhistuvat!

37. Miekka sen hevosia ja vaunuja vastaan ja kaikkea sen sekakansaa vastaan, ja heistä tulee kuin naisia! Miekka sen aarteita vastaan, ja ne ryöstetään!

38. Helle sen vesiä vastaan, ja ne kuivuvat, sillä se on veistettyjen jumalankuvien maa ja hirmuisista jumalistan he kerskailevat.

109 50:21. *Merataim* ja *Pekod* ovat Baabelin maakuntien nimiä, joita on tässä käytetty viittaamaan koko Baabelin emämaahan. *Merataimin* merkitys on 'kaksoiskapina' ja *Pekodin* 'rangaistus'.

39. Sen tähden siellä asuvat autio-
maan eläimet, sakaalit ja strutsit. Ikinä
ei siellä ihminen asu, se jää asumatto-
maksi polvesta polveen. Jes. 13:19–22

40. Niin kuin oli silloin, kun Jumala
hävitti Sodomian ja Gomorran ja niiden
naapurit, sanoo HERRA, niin ei Baabelis-
sakaan enää asu kukaan, ei oleskele
yksikään ihminen.” Jes. 1:9; Jer. 49:18

Pohjoinen kansa hyökkää Baabelin kimppuun

41. ”Katso, kansa tulee pohjoisesta,
suuri kansa, monet kuninkaat nousevat
maan perimmäisiltä ääritä. Jes. 13:17;
Jer. 6:22

42. He käyttävät jouta ja keihästä,
he ovat julmia ja armottomia. Heidän
äänensä on kuin meren pauhu. He
ratsastavat hevosilla järjestäytyneinä
kuin soturit taisteluun sinua vastaan,
tytär Baabel.

43. Baabelin kuningas on kuullut sa-
noman heistä, ja hänen kätensä ovat
hervonneet. Hänet on vallannut ahdis-
tus, niin kuin tuska valtaa synnyttävän
naisen.

44. Niin kuin leijona, joka hyökkää
Jordanin tiheiköstä lakastumattomalle
laitumelle, minä karkotan heidät äkis-
ti ja asetan kaitsijaksi hänet, joka on
valittu. Sillä kuka on minun vertaiseni
ja kuka vetää minut tilille? Kuka on se
paimen, joka voi seisoa minun edessä-
ni? Jer. 49:19

45. Kuulkaa siis HERRAN suunnitel-
ma, jonka hän on suunnitellut Baabe-
lia varten, ja hänen ajatuksensa, jotka
hän on ajatellut kaldealaisten maasta:
Totisesti, nuo lauman vähäiset raaha-
taan pois, totisesti, niiden laidun tulee
autioksi.

46. Huuto kuuluu: ”Baabel on valloi-
tettu”, ja maa vapisee. Kansojen kes-
kuudesta kuuluu parku.”

51. LUKU

Herra kostaa Baabelille

1. ”Näin sanoo HERRA: Katso, minä
herätän Baabelia vastaan, Leeb-Kaa-
main¹¹⁰ asukkaita vastaan tuhoa tuot-
tavan tuulen.

2. Minä lähetän Baabeliin viljan vis-
kaajat, jotka viskaavat Baabelin hajal-
leen ja tyhjentävät maan. He käyvät
sitä vastaan joka taholta onnettomuu-
den päivänä.

3. Älköön jousimies jännittäkö jous-
taan, älköön rehvastelko rintahaarnis-
kassaan. Älkää säälikö sen nuorukai-
sia, vihkiikää tuhon omaksi koko sen
sotajoukko.

4. Surmattuja kaatuu kaldealaisten
maassa miekan lävistäminä sen ka-
duille.

5. Mutta Israel ja Juuda eivät ole
leskiä, Jumalansa, HERRAN Sebaotin,
hylkäämiä, vaikka heidän maansa
on täynnä syyllisyyttä Israelin Pyhän
edessä.

6. Paetkaa Baabelista, jokainen
paetkoon henkensä edestä, ettette
tuhoutuisi sen syntien vuoksi. Tämä
on HERRAN koston aika; hän maksaa
Baabelille sen ansion mukaan.”

Jes. 34:8,63:4; Jer. 50:8; Ilm. 18:4

Baabel – Herran juovuttava malja

7. ”Baabel oli HERRAN kädessä kul-
tainen malja, joka juovutti koko maan.
Kansat joivat sen viiniä, sen tähden
niistä tuli mielettömiä.

Jer. 25:15; Hab. 2:15

8. Hetkessä Baabel kaatui ja murs-
kaantui – valittakaa hänen vuokseen!
Hakekaa hänen kipuunsa balsamia,
ehkä hän paranee.”

Jes. 21:9; Jer. 46:11; Ilm. 14:8,18:2

9. Me olemme koettaneet parantaa
Baabelia, mutta hän ei ole parantunut.
Jättäkää hänet, menkäämme pois,
kukin omaan maahamme, sillä hänen
tuomionsa ulottuu taivaaseen, kohoaa
pilviin asti.

10. HERRA on tuonut julki meidän van-
hurskautemme. Tulkaa, julistakaamme

¹¹⁰ 51:1 Hepr: ’vastustajieni sydän’.

Siionissa, mitä HERRA, meidän Jumalamme, on tehnyt!

11. Teroittakaa nuolet, täyttäkää viinet! HERRA on herättänyt Meedian kuninkaiden hengen, sillä hänen suunnitelmansa Baabelia vastaan on, että se hävitetään. Se on HERRAN kosto, hänen temppelinsä hävityksen kosto.

12. Kohottakaa lippu Baabelin muureja vastaan, vahvistakaa vartiosto, asettakaa vartijat ja väijyjät paikoilleen. Sillä HERRA on suunnitellut ja myös tekee sen, mitä hän on puhunut Baabelin asukkaita vastaan.

13. Sinä, joka asut suurten vetten äärellä suurine aarteinesi, sinun loppusi on tullut, ahneutesi mitta on täytynyt.

Ilm. 17:1

14. HERRA Sebaot on vannonut itsensä kautta: 'Totisesti, minä täytän sinut ihmisillä kuin heinäsirkan toukilla, ja he nostavat voitonhuudon sinua vastaan.'

Herran voiman ja viisauden ylistys

15. Herra on tehnyt maan voimallaan, valmistanut maanpiirin viisaudellaan ja levittänyt taivaat taidollaan.

Jer. 10:12–16

16. Kun hän antaa äänensä kuulua, vedet satavat kohisten taivaalta. Hän nostaa pilvet maan ääristä, tekee salamoillaan sateen ja tuo tuulen varastoistaan.

17. Mutta jokainen ihminen on älytön ja vailla tietoa. Jokainen kultaseppä saa häpeän jumalankuvistaan, sillä hänen valamansa kuvat ovat petosta, ei niissä ole henkeä.

18. Ne ovat tyhjänpäiväisiä, naurettavia tekeleitä. Ne tuhotaan, kun niiden rangaistuksen aika tulee.

19. Niiden kaltainen ei ole hän, joka on Jaakobin osa. Hän on luonut kaiken, myös perintöheimonsa Israelin. HERRA Sebaot on hänen nimensä.

20. "Sinä olet minun vasarani, Baabel minun sota-aseeni. Minä murskaan sinulla kansoja, murskaan valtakuntia.

Jer. 50:23

21. Minä murskaan sinulla hevosen ja ratsastajan, murskaan vaunut ja ajan.

22. Minä murskaan sinulla miehen ja naisen, murskaan vanhan ja nuoren, murskaan nuorukaisen ja neitosen.

23. Minä murskaan sinulla paimenen ja hänen laumansa, murskaan peltomiehen ja hänen juhtaparinsa. Minä murskaan sinulla käskynhaltijat ja maaherrat."

Herra kostaa Baabelille Siionin hävityksen

24. "Minä maksan Baabelille ja kaikille Kaldean asukkaille teidän silmienne edessä, sanoo HERRA, kaiken pahan, minkä he ovat tehneet Siionille.

25. Minä käyn sinun kimppuusi, sinä hävityksen vuori, joka hävitit koko maan, sanoo Herra. Minä ojennan käteni sinua kohti ja vieritän sinut alas kalliolta. Minä teen sinusta poltetun vuoren.

26. Ei sinusta enää oteta kulmakiveä eikä perustuskiveä, vaan sinusta tulee ikuisesti autio, sanoo Herra.

27. Nostakaa lippu maassa, puhaltakaa soofar-torveen kansojen keskelä, vihkikää kansat Baabelia vastaan. Kutsukaa sitä vastaan Araratın, Minnin ja Askenasin valtakunnat, asettakaa päällikkö häntä vastaan, antakaa tulla hevosia kuin pörheitä heinäsirkan toukia.

28. Vihkikää kansat sotaan häntä vastaan, Meedian kuninkaat ja sen käskynhaltijat, kaikki sen päämiehet ja koko sen vallassa oleva maa.

29. Maa vapisee ja väentelehtii tuskasta, sillä Herran suunnitelma Baabelia vastaan toteutuu: hän tekee Baabelin maasta asumattoman aavikon.

30. Baabelin sankarit ovat lakanneet taistelemasta, he istuvat linnoituksissaan. Heidän voimansa on rauennut, he ovat muuttuneet naisiksi. Baabelin asuinpaikat on poltettu, sen porttien salvat rikottu.

31. Lähetä juoksee lähettiä vastaan, sanansaattajaa sanansaattajaa vas-

taan. Baabelin kuninkaalle ilmoitetaan, että hänen kaupunkinsa on kokonaan valloitettu.

32. Sen kahlauspaikat on vallattu ja ruovikot poltettu; soturit ovat kauhuissaan.

33. Sillä näin sanoo Herra Sebaot, Israelin Jumala: Tytär Baabel on kuin puimatanner, jota poljetaan. Vielä vähän aikaa, niin elon aika tulee.”

34. Siion sanoo: ”Nebukadnessar, Baabelin kuningas, on syönyt minut suihin ja tuhonnut minut, pannut minut esille kuin tyhjän astian. Hän on niellyt minut kuin lohikäärme, täyttänyt vatsansa herkuillani ja sysännyt minut pois.”

35. ”Kärsimäni väkivalta ja raadeltu lihani tulkoon Baabelin päälle”, sanoo Siionin asukas. ”Vereni tulkoon Kaldean asukkaiden päälle”, sanoo Jerusalemi.

36. Sen tähden, näin sanoo Herra: ”Katso, minä ajan sinun asiasi ja koston sinun puolestasi. Minä kuivaan hänen merensä ja ehdytän hänen lähteensä.

37. Baabel muuttuu kiviröykkiöiksi, sakaalien asuinpaikaksi, tyrmistyksen ja ivallisen vihellyksen aiheeksi, kun siellä ei ole yhtään asukasta.

38. Kaldealaiset karjuvat yhdessä kuin nuoret leijonat, murisevat kuin leijonien pennut.

39. Kun he ovat kiihkeimmillään, minä laitan heille juomingit ja juovutan heidät niin, että he riemastuvat. Sitten he nukkuvat ikuisen uneen eivätkä herää, sanoo HERRA.

40. Minä vien heidät teurastettaviksi kuin karitsat, kuin pässit ja pukit.”

Herra kostaa Baabelin epäjumalille

41. ”Kuinka onkaan Seesak¹¹¹ kivistunut, vallattu se, jota koko maa ylisti! Kuinka onkaan Baabelista tullut tyrmistyksen aihe kansojen keskuudessa!

Jer. 25:26

42. Meri nousi Baabelin yli, Baabel peittyi aaltojen pauhuun.

43. Sen kaupungeista on tullut autioita, kuivaa maata ja aroa, maata, jossa ei asu kukaan eikä kulje yksikään ihmisen.

44. Minä rankaisen Beeliä¹¹² Baabelissa ja vedän ulos hänen kidastaan, mitä hän on niellyt. Kansat eivät enää virtaa hänen luokseen, ja Baabelin muurikin on kaatunut.

Jer. 50:2

45. Lähde pois sen keskeltä, minun kansani! Paetkoon jokainen henkensä edestä HERRAN palavan vihan vuoksi,

46. ettei sydämenne raukeaisi ettekä pelästyisi huhua, joka maassa kuulaa. Tänä vuonna tulee tämä sanoma, kun maassa on väkivaltaa ja hallitsija nousee hallitsijaa vastaan.

47. Sen tähden, katso, päivät tulevat, jolloin minä vaadin tilille Baabelin jumalankuvat. Koko sen maa joutuu häpeään, ja kaikkialla makaa kaatuneita.

48. Silloin huutavat riemusta Baabelin vuoksi taivas ja maa ja kaikki, mitä niissä on, kun pohjoisesta tulevat sen hävittäjät, sanoo HERRA.

Ilm. 18:20

49. Myös Baabelin on sorruttava Israelin surmattujen vuoksi, koska Baabelin surmaamia makaa maassa kaikkialla.

50. Te miekalta pelastuneet, menkää, alkää pysähtykö! Muistakaa HERRAA kaukanakin, ja olkoon Jerusalem sydämellänne.

Ps. 137:5,6

51. Me häpeämme, sillä meidän täytyy kuulla pilkkaa. Häpeä peittää meidän kasvomme, sillä muukalaiset ovat tunkeutuneet HERRAN huoneen pyhiin paikkoihin.

52. Sen tähden, katso, päivät tulevat, sanoo Herra, jolloin minä vaadin tilille Baabelin jumalankuvat. Kaikkialla maassa voiheivät haavoittuneet.

53. Vaikka Baabel astuisi ylös taivaaseen, vaikka se linnoittautuisi tavoittamattomiin korkeuksiin, sittenkin

111 51:41. Nimi Seesak, tekstissä Šeesakh tarkoittaa Baabelia.

112 51:44. Beel on sama kuin Baabelin pääjumala Marduk. Sana *beel* tarkoittaa samaa kuin heprean *ba'al*, herra.

sille tulisivat minulta hävittäjät, sanoo HERRA. Jes. 14:12–14

54. Baabelista kuuluu huuto, kaldealaisten maassa on suuri hävitys,

55. sillä HERRA hävittää Baabelin ja lopettaa sieltä suuren melskeen. Baabel pauhasi kuin suuret meren aallot, sen kohina oli suuri.

56. Hävittäjä käy Baabelin kimppuun, sen sankarit vangitaan, heidän jousensa murretaan, sillä HERRA on Jumala, joka kostaa, hän maksaa täydellä mitalla. Ps. 94:1

57. Minä juovutan sen ruhtinaat ja viisaat, sen käskynhaltijat, päämiehet ja sankarit. He nukkuvat ikuisen uneen eivätkä enää herää, sanoo Kuningas, jonka nimi on HERRA Sebaot.

58. Näin sanoo HERRA Sebaot: Laajan Baabelin muuri hajotetaan maan tasalle ja sen korkeat portit sytytetään tuleen. Kansat tekevät työtä tyhjän tähden, kansakunnat väsyttävät itsensä tulen ruuan vuoksi.” Hab. 2:13

Jeremian profetia luetaan Baabelissa

59. Asia, jonka profeetta Jeremia käski Serajan, Neerian pojan, Mahsejan pojanpojan, toimittaa, kun tämä lähti Sidkian, Juudan kuninkaan, kansa Baabeliin hänen neljäntenä hallitusvuotenaan. Seraja oli majoituspäällikkö.

60. Jeremia kirjoitti kaikesta Baabelia uhkaavasta onnettomuudesta kirjaan kaikki nämä sanat, jotka on kirjoitettu Baabelia vastaan.

61. Jeremia sanoi Serajalle: ”Kun tulet Baabeliin, niin katso, että luet siellä ääneen kaikki nämä sanat

62. ja sano sitten: ’HERRA, sinä olet ilmoittanut hävittäväsi tämän paikan niin perusteellisesti, ettei tänne jää yhtään asukasta, ei ihmistä eikä eläintä, vaan siitä tulee ikuinen autioma.’

63. Kun olet lkenut tämän kirjan loppuun, sido siihen kivi ja viskaa se Eufraatiin. Ilm. 18:21

64. Sano sitten: ’Näin uppoaa Baabel eikä enää nouse sen onnettomuuden

vuoksi, jonka minä sille tuotan. Heidän voimansa on lopussa.” Tähän päättyvät Jeremian sanat.

JEREMIAN AJAN HISTORIAA

52. LUKU

Sidkia Juudan kuninkaana

1. Sidkia oli kahdenkymmenen vuoden ikäinen tullessaan kuninkaaksi, ja hän hallitsi Jerusalemissa yksitoista vuotta. Hänen äitinsä oli nimeltään Hamutal, Jeremian tytär Libnasta. 2. Kun. 24:18–25:21; 2. Aik. 36:11; Jer. 37:1

2. Sidkia teki sitä, mikä on pahaa HERRAN silmissä, aivan niin kuin Joojakim oli tehnyt.

3. HERRAN vihan tähden Jerusalemile ja Juudalle kävi niin kuin kävi, ja viimein Herra heitti heidät pois kasvujensa edestä. Sidkia nousi kapinaan Baabelin kuningasta vastaan.

Jerusalemin valloitus ja Sidkian kohtalo

4. Sidkian yhdeksannen hallitusvuoden kymmenennessä kuussa, kuukauden kymmenentenä päivänä, Baabelin kuningas Nebukadnessar hyökkäsi koko sotajoukollaan Jerusalemia vastaan. He leiriytyivät kaupungin ulkopuolelle ja rakensivat piiritysvallin sen ympärille. 2. Kun. 25:1; Jer. 39:1

5. Kaupunki oli piiritettyä kuningas Sidkian yhdenteentoista vuoteen asti.

6. Neljännen kuun yhdeksäntenä päivänä, kun nälänhätä kaupungissa oli käynyt ankaraksi eikä maan kansalla enää ollut ruokaa,

7. kaupungin muuriin murrettiin aukko. Kaikki sotilaat pakenivat ja lähtivät yöllä ulos kaupungista muurien välitse vievää porttitietä, joka on kuninkaan puutarhan puolella, ja menivät Jordain tasangolle päin. Kaldealaiset olivat kaupungin ympärillä.

8. Kaldealaisten sotajoukko ajoi kuningasta takaa, ja he saavuttivat Sidkian Jerikon tasangolla. Koko hänen sotaväkensä oli hajaantunut ja jättänyt hänet.

9. Kaldealaiset ottivat kuninkaan kiinni ja veivät hänet Baabelin kuninkaan eteen Riblaan, joka on Hamatin maassa, ja tämä julisti hänelle tuomion.

10. Baabelin kuningas teurastutti Sidkian pojat hänen silmiensä edessä. Hän teurastutti Riblassa myös kaikki Juudan ruhtinaat.

11. Hän käski sokaista Sidkian silmät, kytkeä hänet vaskikahleisiin ja viedä hänet Baabeliin. Siellä Baabelin kuningas heitti hänet vankilaan, jossa hän oli kuolinpäiväänsä asti.

Temppelin hävitys ja Juudan pakkosiirtolaisuus

12. Baabelin kuninkaan Nebukadnessarin yhdeksännentoista hallitusvuoden viidennessä kuussa, kuukauden kymmenentenä päivänä, tuli Nebusaradan, henkivartijoiden päällikkö, joka palveli Baabelin kuningasta, Jerusalemiin.

13. Hän poltti HERRAN temppelin, kuninkaanlinnan ja kaikki Jerusalemin talot. Kaikki suuret talot hän poltti.

14. Kaldealaisten sotajoukko, joka henkivartijoiden päälliköllä oli mukanaan, repi maahan kaikki Jerusalemin ympärillä olevat muurit.

15. Osan kaupunkiin jäljelle jääneestä köyhästä kansasta, jäljellä olevat käsityöläiset sekä Baabelin kuninkaan puolelle menneen väen Nebusaradan, henkivartijoiden päällikkö, vei pakkosiirtolaisuuteen.

16. Muuta osan maan köyhistä Nebusaradan, henkivartijoiden päällikkö, jätti jäljelle viinitarhureiksi ja maanviljelijöiksi.

17. Kaldealaiset särkivät HERRAN temppelin vaskipylväät, altaiden jalustat ja vaskimeren¹¹³, ja veivät kaiken niiden vasken Baabeliin.

18. He ottivat myös padat, lapiot, veitset, maljat, kupit ja muut vaskiesi-

neet, joita oli käytetty jumalanpalveluksessa.

19. Henkivartijoiden päällikkö otti myös vadit, hiilipannut, maljat, kattilat, lampunjalat, kupit ja kulhot, jotka olivat kokonaan kultaa tai hopeaa.

20. Hän otti myös kaksi pylvästä, vaskimeren, kaksitoista vaskihärkää, jotka olivat sen alla, sekä altaiden jalustat, jotka Salomo oli teettänyt HERRAN temppeliin. Näiden esineiden vaski ei ollut punnittavissa.

1. Kun. 7:15,23;

2. Aik. 3:15

21. Kummankin pylvään korkeus oli kahdeksantoista kyynärää, ja kahden toista kyynärän pituinen nauha ulottui niiden ympäri. Pylvään seinämän vahvuus oli neljä sormenleveyttä; pylväs oli ontto.

22. Pylvään päässä oli vaskinen pylväskruunu. Kummankin kruunun korkeus oli viisi kyynärää, ja sen ympärillä oli ristikkokoriste ja granaattiomenia, kaikki vaskea. Myös toisessa pylväässä oli samanlainen pylväskruunu ja ristikkokoriste sekä granaattiomenat.

23. Pylvään päässä ristikkokoristeeseen päällä oli ympäriinsä sata granaattiomenaa, joista yhdeksänkymmentäkuusi riippui koristeiden ulkopuolella.

24. Henkivartijoiden päällikkö otti kiinni ylipappi Serajan, häntä lähimmän papin Sefanjan sekä kolme ovenvartijaa.

25. Kaupungista hän otti kiinni erään hoviherran, joka oli sotaväen tarkastaja, ja kuninkaan seitsemän lähintä miestä, jotka tavattiin kaupungista, sekä sotaväen päällikön kirjurin, joka värväsi kansaa sotapalvelukseen, ja maan kansasta kuusikymmentä miestä, jotka tavattiin kaupungista.

26. Nämä henkivartijoiden päällikkö Nebusaradan otti kiinni ja vei heidät Baabelin kuninkaan eteen Riblaan.

27. Baabelin kuningas surmautti heidät Riblassa, Hamatin maassa. Näin Juuda vietiin maastaan pakkosiirtolaisuuteen.

28. Tämä on sen väen määrä, jonka Nebukadnessar vei seitsemäntenä hal-

113 52:17. Mereksi nimitettiin temppelissä olevaa suurta ammetta, jossa papit peseytyivät ennen temppelipalvelukseen ryhtymistään.

litusvuotenaan pakkosiirtolaisuuteen: kolmetuhatta kaksikymmentäkolme juutalaista.

29. Nebukadnessarin kahdeksanteentoista vuotena Jerusalemissa vietiin pakkosiirtolaisuuteen kahdeksansataakolmekymmentäkaksi henkeä.

30. Nebukadnessarin kahdentenkymmenentenäkolmantena vuotena henkivartijoiden päällikkö Nebusardan vei pakkosiirtolaisuuteen seitsemänsataaneljäkymmentäviisi juutalaista. Kaikkiaan pakkosiirtolaisuuteen vietyjä oli neljätuhatta kuusisataa henkeä.

Kuningas Joojakin armahdetaan

31. Kun oli kulunut kolmekymmentäseitsemän vuotta siitä, kun Juudan kuningas Joojakin oli viety pakkosiir-

tolaisuuteen, Evil-Merodak, Baabelin kuningas, armahti Juudan kuninkaan Joojakinin¹¹⁴ ja päästi hänet pois vankilasta. Tämä tapahtui samana vuonna, jona Evil-Merodak tuli kuninkaaksi, sen kahdennentoista kuun kahdentenkymmenentenäviidentenä päivänä.

2. Kun. 25:27–30

32. Hän puhutteli Joojakinia ystävällisesti ja antoi hänen istua arvokkaamalla paikalla kuin muut kuninkaats, jotka olivat hänen luonaan Baabelissa.

33. Joojakin sai vaihtaa pois vanginpuvun, ja hän aterioi aina Baabelin kuninkaan luona, niin kauan kuin eli.

34. Hän sai Baabelin kuninkaalta elatuksensa joka päivä koko elämänsä ajan, kuolinpäiväänsä asti.

114 52:31. Kirj.: "korotti pään".

VALITUSVIRRET

1. LUKU

Profeetta itkee hävitettyä Jerusalemia

1. Kuinka istuukaan yksinään tuo runsasväkinen kaupunki! Lesken kaltaiseksi on tullut tuo ennen niin suuri kansojen joukossa. Maakuntien ruhtinat on joutunut pakkotyöhön.

2. Katkerasti hän itkee yössä kyineleet poskillaan. Ei hänelle löydy lohduttajaa kaikkien hänen rakastajiensa joukosta. Kaikki ystävät ovat hänet pettäneet, heistä on tullut hänen vihollisiaan.

Jer. 3:17

3. Juuda on siirtynyt pakkosiirtolaisuuteen. Kurjuuden ja raskaan raadan tähden se ei löydä lepopaikkaa asuessaan kansojen seassa. Kaikki sen vainoojat saavuttivat sen ahdistuksien keskellä.

4. Siionin tiet surevat, sillä juhlille tulijoita ei ole. Kaikki hänen porttinsa ovat autioina, hänen pappinsa huokailivat, hänen neitsyensä ovat tuskaisia. Siionilla on katkera mieli.

5. Siionin ahdistajista on tullut valtiaita, hänen vihollisensa menestyvät, sillä HERRA on antanut Siionille murhetta hänen rikkomustensa paljouden tähden. Hänen pienet lapsensa kulkivat vankeuteen vihollisen ajamina.

6. Tytär Siion on menettänyt kaiken loistonsa. Hänen ruhtinaansa ovat kuin peurat, jotka eivät löydä laidunta. He kulkevat voimattomina vainoojaa paeten.

7. Kurjuutensa ja kodittomuutensa päivinä Jerusalemin muistelee kaikkea kallisarvoista, mitä hänellä oli muinaisina aikoina. Mutta kun hänen kansansa sortui ahdistajan käsiin, hänellä ei ollut auttajaa. Viholliset katselivat nauraen hänen tuhoaan.

Jes. 64:10

8. Jerusalemin on tehnyt raskaasti syntiä, sen tähden hänestä on tullut saastainen. Kaikki, jotka ovat häntä kunnioittaneet, halveksivat häntä, kun näkevät hänen alastomuutensa. Itsekin

hän huokaa ja kääntyy pois.

Jes. 13:22,26

9. Saastaisuus näkyy hänen helmoissaan. Hän ei ajatellut tulevaisuuttaan. Siksi hän sortui järkyttävällä tavalla, eikä hänellä ole lohduttajaa. Herra, katso minun kurjuuttani, sillä vihollinen ylvästelee!

Jes. 47:7

10. Vihollinen ojensi kätensä kaikkia kaupungin kalleuksia kohti. Jerusalemin näki, kuinka pakanat tunkeutuivat pyhäkköön, ne, joista sinä olit antanut käskyn, etteivät he saa tulla sinun seurakuntaasi.

11. Jerusalemin kansa huokaa etsiessään leipää. He ovat vaihtaneet kalteutensa ruokaan pysyäkseen elossa. HERRA, katso ja näe, kuinka halveksittu minusta on tullut!

12. Eikö tämä liikuta teitä, kaikki te ohikulkijat? Katsokaa ja nähkää: onko kipua, minun kipuni vertaista, joka on pantu kannettavakseni, jolla HERRA on murehduttanut minua palavan vihansa päivänä?

13. Korkeudesta hän lähetti tulen, joka ankarasti kuritti luitani. Hän viritti verkon jaloilleni ja pani minut perääntymään. Hän teki minusta aution, ainasti sairaan.

14. Hänen kätensä sitoi rikokseni ikeeksi: ne kiedottiin yhteen ja pantiin minun niskaani. Hän sai voimani raukeamaan. Herra antoi minut niiden käsiin, joita vastaan olen voimaton.

15. Herra hylkäsi kaikki uljaat urhot keskuudessaan. Hän määräsi ajan minua vastaan murskatakseen valiosoturini. Herra polki neitsyen, tytär Juudan, viinikuurnan¹¹⁵.

Jes. 63:3; Valit. 2:22

16. Kaikkea tätä minä itken, silmäni, silmäni vuotavat vettä. Kaukana minusta on lohduttaja, joka virvoittaisi sieluni. Lapseni ovat tyrmistyneet, sillä vihollinen on päässyt voitolle. Jer. 14:17

17. Siion levittää kätensä, mutta kuukaan ei lohduta häntä. HERRA on käs-

¹¹⁵ 1:15. Tarkoittaa Juudan kansan kärsimyksiä.

kenyt viholliset joka taholta Jaakobia vastaan. Jerusalemissa on tullut saastainen heidän keskellään.

18. Herra on tehnyt oikein¹¹⁶, sillä minä olen kapinoinut hänen käskyjään vastaan. Kuulkaa, kaikki kansat, ja katsokaa minun tuskaani! Neitsyeni ja nuorukaiseni ovat joutuneet vankeuteen.

19. Minä kutsuin rakastajiani, mutta he pettivät minut. Pappini ja vanhimpani kuolivat kaupungissa, kun he etsivät itselleen ruokaa pysyäkseen hengissä.

20. Katso, Herra, minulla on ahdistus, sisimpäni kuohuu! Sydämeni kääntyy rinnassani, sillä minä olen ollut hyvin kapinallinen. Ulkona miekka riisti minulta lapset, sisällä rutto. Hes. 7:15

21. Ihmiset ovat kuulleet, kuinka minä huokailin. Minulla ei ole lohduttajaa. Kaikki viholliseni ovat kuulleet onnettomuudestani, ja he iloitsevat, kun sinä teit tämän. Sinä annoit tulla päivän, jonka olit ilmoittanut. Käyköön heidän samoin kuin minun! Jer. 50:29,51:24

22. Tulkoon heidän kaikki pahutensa sinun eteesi, ja kohtele heitä samalla tavalla kuin olet kohdellut minua kaikkien rikosteni tähden. Minun huokaukseni ovat monet, ja sydämeni on sairas. Jer. 8:18

2. LUKU

Jumalan tuomio kohtasi tytär Siionia

1. Kuinka onkaan Herra vihassaan peittänyt pilveen tytär Siionin! Hän heitti taivaasta maahan Israelin kunnian eikä muistanut jalkojensa astinlautaa vihansa päivänä. 1. Aik. 28:2; Ps. 132:7

2. Herra hävitti säälimättä kaikki Jaakobin asuinpaikat, vihassaan hän hajotti tytär Juudan linnoitukset. Hän painoi maahan ja häpäisi valtakunnan ja sen ruhtinaat.

3. Palavassa vihassaan hän hakkasi poikki Israelin sarven kokonaan. Hän veti pois oikean kätensä, kun vihollinen hyökkäsi. Hän poltti Jaakobia kuin

liekehtivä tuli, joka syö kaiken ympäriltään.

4. Hän jännitti jousensa kuin vihollinen, seisoi oikea käsi koholla kuin vihamies ja tappoi kaiken, mihin silmä oli ihastunut. Hän vuodatti vihansa kuin tulen tytär Siionin majaan. Ps. 7:13

5. Herrasta on tullut kuin vihollinen. Hän hävitti Israelin: hän hävitti kaikki sen palatsit, tuhosi sen linnoitukset ja antoi tytär Juudalle paljon surua ja murhetta.

6. Hän runteli asumuksensa kuin puutarhamajan, hävitti juhliensa pito-paikan. HERRA saattoi Siionissa unohduksiin juhla-ajat ja sapatit, vihansa vimmassa hän piti halpana kuninkaata ja papia.

7. Herra hylkäsi alttarinsa, jätti pyhäkkönsä ja luovutti vihollisen valtaan Siionin palatsien muurit. Viholliset nostivat huudon HERRAN huoneessa, riemuhuudon kuin juhlapäivänä.

8. Herra oli päättänyt tuhota tytär Siionin muurit. Hän jännitti mittanuoran eikä vetänyt kättään pois hävittämästä. Hän saattoi murheeseen linnoitukset ja muurit, yhdessä ne nääntyivät. 2. Kun. 21:13

9. Siionin portit ovat vajonneet maahan, hän hävitti ja särki sen salvat. Sen kuningas ja ruhtinaat ovat joutuneet kansojen sekaan, opetusta ei ole, eivätkä profeetat saa näkyjä HERRALTA.

10. Ääneti istuvat maassa tytär Siionin vanhimmat. He ovat heittäneet to-mua päänsä päälle ja vyöttäneet säkit ylleen. Jerusalemin neitsyet ovat painaneet päänsä maahan.

11. Silmät ovat riutuneet itkusta, sisimpäni kuohuu. Maksani on maahan vuodatettu tyttären, minun kansani, sortumisen tähden, sillä lapset ja imeväiset nääntyvät kaupungin kaduilla.

12. Äideiltään he kysyvät: "Missä on viljaa ja viiniä?" He nääntyvät kaupungin kaduilla kuin sodassa kaatuneet ja heittävät henkensä äitiensä sylissä.

13. Kuinka puhuisin sinulle, mihin vertaisin sinua, tytär Jerusalem? Mihin vertaisin sinua voidakseni lohduttaa

116 1:18. Kirj.: "HERRA on vanhurskas".

sinua, neitsyt, tytär Siion, sillä suuri kuin meri on sinun sortumisesi? Kuka voi sinut parantaa?

14. Profeettasi ovat nähneet sinulle turhanpäiväisiä, typeriä näkyjä. Sinun syntiäsi he eivät ole paljastaneet kääntäkseen sinun kohtalosi. Ei, he ovat nähneet sinulle turhia, eksyttäviä näkyjä.

Jer. 2:8,5:31,14:14,23:16

15. Sinun vuoksesi kaikki tien kulkijat lyövät käsiään yhteen, he viheltävät ja nyökyttävät päätään tytär Jerusalemlille: "Tämäkö on kaupunki, jota sanottiin täydellisen kauniiksi, koko maan iloksi?"

Job 27:23; Ps. 50:2

16. Suu ammollaan sinua vastaan huutavat kaikki sinun vihollisesi, he viheltävät, kiristelevät hampaitaan ja sanovat: "Me olemme sinut hävittäneet! Juuri tätä päivää odotimme, nyt olemme saaneet sen nähdä!"

Ps. 22:14; Valit. 3:46

17. Herra teki sen, minkä oli aikonut, hän toteutti sanansa, jonka hän oli ilmoittanut muinaisina päivinä. Hän hävitti säälimättä, saattoi viholliset iloitsemaan vuoksesi ja kohotti ahdistajiesi sarven.

3. Moos. 26:14; 5. Moos. 28:15

18. Ihmisten sydämet huutavat Herran puoleen. Tytär Siionin muuri! Anna kynneltesi vuotaa virtana päivät ja yöt, älä suo itsellesi lepoa, älkööt silmäsi ummistuko.

19. Nouse, huuda ja valita yöllä, kun vartiohetket alkavat. Vuodata sydämesi kuin vesi Herran kasvojen eteen! Kohota kätesi hänen puoleensa pienten lastesi elämän puolesta, jotka nääntyvät nälkään kaikkien katujen kulumissa.

Ps. 62:9

20. Katso, Herra, ja näe, kenelle olet tämän tehnyt! Onko vaimojen syötävä oman ruumiinsa hedelmät, hellästi hoivaamansa pienet lapset? Pitääkö pappien ja profeettojen tulla murhatuiksi Herran pyhäkössä?

3. Moos. 26:29; 5. Moos. 28:53; Jer. 19:9; Valit. 4:10

21. Katujen loassa makaa nuorukaisia ja vanhuksia. Minun neitsyeni ja nuorukaiseni ovat kaatuneet miekkaan.

Sinä surmasit heidät vihasi päivänä, teurastit säälimättä.

22. Kuin juhlan viettoon sinä kutsuit joka taholta ne, joita kammosin. Herran vihan päivänä ei jäänyt jäljelle pelastunutta, ei pakoon päässyttä. Niistä, joita olin hoitanut ja kasvattanut, viholliseni teki lopun.

Valit. 1:15

3. LUKU

Kurjuutta nähnyt mies

1. Minä olen mies, joka on nähnyt kurjuutta Herran vihan vitsan alla.

2. Hän johdatti ja kuljetti minut pimeyteen eikä valkeuteen.

3. Hän on kääntänyt kätensä minua vastaan kaiken päivää yhä uudelleen.

4. Hän riudutti lihani ja nahkani ja murskasi luuni.

5. Hän rakensi varustuksia minua vastaan ja piiritti minut myrkyllä ja vaiwalla.

6. Hän pani minut asumaan pimeyteen niin kuin aikoja sitten kuolleet.

Ps. 143:3

7. Hän sulki minut muurin sisään, enkä pääse ulos, hän pani minut raskaisiin vaskikahleisiin.

8. Vaikka minä huudan ja valitan, hän sulkee korvansa rauhokseksi.

Job 19:7; Ps. 22:3

9. Hän sulki tieni hakatuilla kivillä, teki polkuni mutkaisiksi.

Job 19:8

10. Hän on minulle kuin vaaniva karhu, kuin piilossa väijyvä leijona.

Hoos. 5:14,13:7

11. Hän johdatti minut harhaan tieltäni, repi minut kappaleiksi, hän tyrmistytti minut.

12. Hän jännitti jousensa ja asetti minut nuoltensa maalitauluksi.

Ps. 7:13; Valit. 2:4

13. Hän ampui munuaisiini nuolensa, nuo viinensä lapset.

14. Minusta tuli koko kansani naurunaihe, sen ainainen pilkkalaulu.

Job 17:6,30:9; Jer. 20:7

15. Hän ravitsi minua katkerilla yrteillä, virvoitti koiruoholla.

16. Hän pani hampaani jauhamaan soraa, painoi minut tuhkaan.

17. Minun sieluni on hylätty ja rauhaton, olen unohtanut onnellisen elämän¹¹⁷.

18. Minä sanoin: Mennyt on minun kunniani ja kaikki, mitä odotin Herralta.

19. Muista kurjuuttani ja kodittomuuttani, se on kuin koiruohoa ja myrkyä.

20. Sinä kyllä muistat, että sieluni on painunut maahan.

21. Tämän minä painan sydämeeni, sen tähden minä toivon.

Herran armo ei ole loppunut

22. Herran armoa on, ettemme ole täysin tuhoutuneet, sillä hänen laupeutensa ei ole loppunut.

23. Se on joka aamu uusi, ja suuri on hänen uskollisuutensa.

24. Minun sieluni sanoo: "HERRA on minun osani, sen tähden minä panen toivoni häneen." Ps. 16:5,73:26,119:57

25. Herra on hyvä häntä odottaville, jokaiselle, joka häntä etsii.

26. Hyvä on hiljaisuudessa toivoa pelastusta Herralta.

27. Miehellä on hyväksi, että hän kantaa iestä nuoruudessaan.

Ps. 119:71; Matt. 11:29

28. Istukoon hän yksin ja hiljaa, kun ies on pantu hänen osakseen.

29. Painakoon hän suunsa tomuun, ehkä on vielä toivoa.

30. Kääntäköön hän posken sille, joka häntä lyö, saakoon hän yllin kyllin häväistystä. Matt. 5:39

31. Mutta Herra ei hylkää iäksi.

Ps. 103:9

32. Jos hän on tehnyt murheelliseksi, suuressa uskollisuudessaan hän myös armahtaa.

33. Ei hän sydämensä halusta ihmisistä vaivaa eikä tuota hänelle tuskaa.

34. Kun kaikki maan vangit poljetaan jalkojen alle,

35. kun vääristetään miehen oikeutta Korkeimman kasvojen edessä,

36. tehdään vääryyttä ihmiselle hänen riita-asiassaan, eikö Herra sitä näkisi?

37. Kuka voi sanoa jotakin, niin että se toteutuu, ellei se ole Herran käsky? Ps. 33:9

38. Eikö Korkeimman suusta lähde paha ja hyvä! Jes. 45:7; Aam. 3:6

39. Miksi ihminen valittaa eläessään, mies syntiensä seurauksia¹¹⁸?

Kehotus palata Herran luo

40. Tutkikaamme teitämme, tarkastelkaamme niitä ja palatkaamme Herran luo. Hoos. 6:1

41. Kohottakaamme sydämemme ja kätemme taivaan Jumalan puoleen.

42. Me olemme luopuneet ja kapinoineet. Sinä et ole antanut anteeksi.

43. Sinä verhouduit vihaasi ja ajoit meitä takaa, surmasit säälimättä.

44. Sinä verhouduit pilveen, rukoukset eivät pääse sen läpi.

45. Sinä teit meistä roskatunkion, hylkytavaraa kansojen sekaan.

46. Kaikki vihollisemme huutavat meitä vastaan suu ammoltaan.

47. Osaksemme on tullut kauhu ja kuoppa, tuho ja sortuminen. Jes. 24:17; Jer. 48:43

48. Vesipurot juoksevat silmistäni tyttären, minun kansani, sortumisen tähden. Jer. 9:1,14:17; Valit. 1:16

49. Silmäni vuotavat lakkaamatta, taukoamatta,

50. kunnes HERRA katsoo ja näkee taivaasta.

51. Silmäni tuottavat tuskaa sielulleni kaikkien kaupunkini tyttärien tähden.

52. Viholliseni metsästäivät minua kiihkeästi kuin lintua, ilman syytä.

53. He sulkivat minut elävänä kuoppaan ja heittivät päälleni kiviä. Jer. 38:6

54. Vedet tulvivat pääni yli, luulin olevani tuhon oma.

55. Kuopan syvyyksistä minä huusin sinun nimeäsi, HERRA: Ps. 88:7

56. "Älä peitä korvaasi avunhuudoltani, anna minun hengähtää!" Sinä kuulit huutoni,

57. sinä lähestyit minua, kun huusin sinua, ja sanoit: "Älä pelkää."

Ps. 145:18

117 3:17. Kirj.: "unohtanut hyvän".

118 3:39. Kirj.: "syntiään".

58. Herra, sinä ajat sieluni asian, sinä lunastat elämäni.

59. Sinä olet nähnyt kärsimäni sorron, HERRA. Hanki minulle oikeus.

60. Sinä näet kaiken heidän kostonhimensa, kaikki heidän juonensa minua vastaan.

61. Herra, sinä kuulet, kuinka he häpäisevät minua, tunnet heidän juonensa minua vastaan.

62. Vastustajieni puheet ja suunnitelmat ovat minua vastaan kaiken aikaa.

63. Katso, istuvatpa he tai nousevat, minä olen aina heidän laulunsa aihe.

64. Herra, maksa heille palkka heidän kättensä tekojen mukaan.

Ps. 28:4

65. Pane peite heidän sydämelleen, kohdatkoon heitä sinun kirouksesi.

Ps. 69:24

66. Aja heitä takaa vihassasi ja hävitä heidät HERRAN taivaan alta.

4. LUKU

Rangaistus tuli synnin tähden

1. Kuinka onkaan kulta tummunut, muuttunut hieno kulta! Pyhät kivet on viskeltä kaikkien katujen kulmiin.

2. Siionin kallit pojat, puhtaimman kullan arvoisiksi punnitut! Kuinka heitä nyt pidetään saviastioiden, savenväljän käten tekojen arvoisina! Jer. 19:11

3. Sakaalitkin tarjoavat nisiään ja imettävät pentujaan, mutta minun kansani tyttäristä on tullut julmia kuin autiomaan strutsit.

Job 39:16

4. Imeväisen kieli tarttuu kitalakeen janon vuoksi. Pienet lapset pyytävät leipää, eikä ole ketään, joka sitä heille antaisi.

Ps. 137:6; Valit. 2:11

5. Ne, jotka ennen söivät herkuja, nääntyvät nyt kaduilla. Jotka ennen pukeutuivat purppuraan, syleilevät nyt tunkioita.

6. Minun kansani syntivelka on kasvanut suuremmaksi kuin Sodomän synti. Sodoma tuhoutui hetkessä, ihmiskäden koskematta.

1. Moos. 18:10,19:24; Hes. 16:46

7. Siionin ruhtinaat olivat puhtaampia kuin lumi, valkoisempia kuin maito,

heidän ihonsa oli rusottavampi kuin korallit, heidän hahmonsä oli kuin safiiri.

8. Nyt he näyttäivät nokeakin mustemmilta, heitä ei voi tuntea kaduilla. Heidän nahkansa on rypyssä luiden päällä, se on kuivaa kuin puu.

9. Miekän kaatamien osa on parempi kuin nälän kaatamien, jotka menehtyivät kuin lävistetyt vailla pellon antimia.

Jer. 8:3

10. Armeliaat naiset keittivät omin käsin lapsensa. Niistä tuli heille ruokaa minun kansani sortuessa.

3. Moos. 26:29; 5. Moos. 28:53; Jer. 19:9; Valit. 2:10

11. Herra pani täytäntöön kiivautensa, vuodatti palavan vihansa. Hän sytytti Siionin tuleen, ja tuli kulutti sen perustukset.

Jer. 17:27; Hes. 7:8

12. Eivät olisi uskoneet maan kuninkaat, ei kukaan maanpiiriin asukkaista, että ahdistaja ja vihollinen pääsisivät sisään Jerusalemin porteista.

13. Näin tapahtui Siionin profeettojen syntien tähden, sen pappien pahojen tekojen tähden. He ovat vuodattaneet siellä vanhurskaiden verta.

Jer. 5:31,23:21,26:8; Matt. 23:35

14. Nyt he harhailevat kaduilla sokeina, veren tahrimina, heidän vaatteisiinsa ei voi koskea.

15. Heistä huudetaan: "Väistykää! Saastainen! Väistykää, väistykää, älkää koskeko!" He pakenevat ja harhailevat. Kansojen keskuudessa sanotaan: "He eivät saa enää asua täällä."

16. Herra itse¹¹⁹ on hajottanut heidät, hän ei enää katso heihin. Papeista ei välitetty, vanhimpia ei armahdettu.

17. Vieläkin, raukeavin silmin, me odotimme turhaan apua. Tähyystyspaikastamme me tähyilimme kansaa, josta ei ollut pelastajaksi.

18. Askeleitamme vaanittiin, niin ettemme voineet kulkea kaduillamme. Loppumme lähestyi, päivämme täytyivät – loppumme oli tullut.

19. Vainoojamme olivat nopeampia kuin kotkat taivaalla. He ajoivat mei-

¹¹⁹ 4:16. Kirj.: "HERRAN kasvot".

tä takaa vuorilla, väijyivät meitä autiomaassa.

20. Meidän elämämme henki, Herran voideltu¹²⁰, joutui vangiksi heidän kuoppiinsa. Hänestä me olimme sanoneet: ”Hänen suojassaan me elämme kansojen keskellä.” 2. Kun.25:6; Jer. 52:9

21. Iloitse vain ja riemuitse, tytär Edom, sinä Uusin maan asujatar! Myös sinun kohdallesi tulee malja, sinä juovut ja paljastat itsesi. Ps. 137:7; Jer. 25:15,21,49:12

22. Sinun syntivelkasi on poissa, tytär Siion, Herra ei enää vie sinua pakosiirtolaisuuteen. Mutta sinua, tytär Edom, hän rankaisee syntivelkasi tähden, hän paljastaa sinun syntisi. Jes. 40:2

5. LUKU

Profeetta rukoilee kansansa puolesta

1. Muista, Herra, mitä meille on tapahtunut! Katso ja näe meidän häväistyksemme!

2. Perintöosamme on siirtynyt vieraille, talomme muukalaisille.

5. Moos. 28:30

3. Meistä on tullut orpoja, isättömiä, äitimme ovat kuin leskiä.

4. Juomaveden ostamme rahalla, polttopuita saamme, kun maksamme hinnan.

5. Vainoojat ovat niskassamme. Olemme uupuneita, mutta meille ei suoda lepoa.

6. Me annamme kättä Egyptille ja Assurille saadaksemme kylliksi leipää.

120 4:20. Tarkoittaa Daavidin suvusta polveutuvaa kuningas Sidkiaa.

7. Isämme tekivät syntiä, eikä heitä enää ole, mutta me kannamme heidän syntivelkaansa. 2. Moos. 20:5; Jer. 31:29

8. Orjat hallitsevat meitä, eikä ole ketään, joka tempaisisi meidät pois heidän käsistään.

9. Henkemme kaupalla me noudamme leipämme meitä autiomaasta ukaavan miekan vuoksi.

10. Ihomme kuumottaa kuin uuni näiden poltteiden vuoksi.

11. Naisia raiskataan Siionissa, neitsyitä Juudan kaupungeissa.

12. Ruhtinaita hirtetään, vanhimpia ei kunnioiteta.

13. Nuorukaiset kantavat myllynkiviä, pojat kompastelevat puutaakkojen alla.

14. Poissa ovat vanhukset porteilta, nuorukaiset kielisoittimiensa äärestä.

15. Sydämistämme on ilo kadonnut, karkelomme on kääntynyt murheeksi.

16. Kruunu on pudonnut päästämme. Voi meitä, sillä me olemme tehneet syntiä! Job 19:9; Jer. 13:18; Hes. 21:31

17. Tämän vuoksi sydämemme on sairas, näiden tähden silmämme ovat pimenneet,

18. Siionin vuoren tähden, joka on autiona ja jolla ketut juoksentelevat.

19. Sinä, Herra, hallitset ikuisesti, sinun valtaistuimesi pysyy polvesta polveen. Ps. 102:13,145:13

20. Miksi unohdat meidät ainaaksi, hylkää meidät ikiajoiksi?

21. Tuo meidät takaisin luoksesi, Herra, niin me palaamme, uudista päivämme muinaiselleen. Jer. 31:18

22. Vai oletko meidät peräti hylännyt, vihastunut meihin ylen määrin?

HESEKIELIN KIRJA

PROFEETAN KUTSUMUS

1. LUKU

Hesekiel näkee Jumalan kirkkauden

1. Kolmantenakymmenentenä vuotena neljännen kuun viidentenä päivänä, minun ollessani pakkosiirtolaisten joukossa Kebarjoen varrella, taivaat aukenivat, ja minä näin Jumalan näkyä.

2. Kuukauden viidentenä päivänä, kuningas Joojakinin pakkosiirtolaisuuden viidentenä vuotena¹, 2. Kun. 24:12

3. Jumalan sana tuli pappi Hesekielille, Buusin pojalle, Kaldean maassa olevan Kebarjoen varrella. Hänen päälle tuli siellä HERRAN käsi.

4. Minä näin, kuinka pohjoisesta tuli myrsky, suuri pilvi ja välkehtivä tuli. Pilveä ympäröi kirkkaus, ja tulen keskeltä näkyi jotakin hehkuvan metallin kaltaista. Hab. 3:3,4

5. Keskellä hehkua näkyivät neljän olennon hahmot, ja ne näyttivät tällaisilta: Niillä oli ihmisen hahmo, Ilm. 4:6

6. mutta kullakin niistä oli neljät kasvot ja kullakin neljä siipeä.

7. Niiden jalat olivat suorat ja niiden jalkaterät kuin vasikan sorkat, ja ne välkkyivät kuin kiillotettu vaski.

8. Niillä oli ihmiskädet siipiensä alla neljällä puolella; kaikilla neljällä oli kasvot ja siivet joka puolella.

9. Niiden siivet koskettivat toisiaan. Olennot eivät kääntyneet kulkiessaan, ne kulkivat kukin suoraan eteenpäin.

10. Niillä oli kasvot kuin ihmisellä, mutta oikealla puolen kaikilla neljällä oli leijonan kasvot, vasemmalla härän kasvot, ja niillä neljällä oli myös kotkan kasvot. Ilm. 4:7

11. Sellaiset olivat niiden kasvot. Niiden siivet olivat levällään ylöspäin. Kulakin oli kaksi siipeä, jotka koskettivat toisen olennon siipeä, ja kaksi, joilla ne peittivät vartalonsa.

12. Kukin niistä kulki suoraan eteenpäin. Minne henki tahtoi kulkea, sinne ne kulkivat. Kulkiessaan ne eivät kääntyneet.

13. Olennot näyttivät tulisilta, palavilta hiililtä. Olentojen välissä liikkui jotakin tulisoihtujen kaltaista. Tuli loisti kirkkaasti, ja siitä lähti salamoita.

14. Olennot kiitivät edestakaisin ja näyttivät salamanleimauksilta.

15. Kun katselin olentoja, minä näin, että olentojen vierellä maassa oli yksi pyörä jokaiseen neljään suuntaan.

16. Pyörät olivat näöltään ja rakenteeltaan krysoliitin kaltaisia, ja kaikki neljä olivat samanmuotoiset. Ne näyttivät rakenteeltaan sellaisilta kuin pyörän sisällä olisi ollut toinen pyörä.

17. Kun ne kulkivat, ne voivat liikkuu neljään eri suuntaan, eivätkä ne kääntyneet kulkiessaan.

18. Pyörien kehät olivat korkeat ja pelottavat, ja kaikki neljä kehää olivat joka puolelta täynnä silmiä.

19. Kun olennot kulkivat, pyörät kulkivat niiden mukana, ja kun olennot kohosivat maasta, kohosivat myös pyörät.

20. Minne henki tahtoi kulkea, sinne olennot kulkivat – minne vain henki tahtoi kulkea. Pyörät kohosivat niiden mukana, sillä olentojen henki oli pyörissä.

21. Kun olennot kulkivat, kulkivat pyörätkin, ja kun ne seisahtuivat, seisahtuivat pyörätkin. Kun olennot kohosivat ylös maasta, kohosivat pyörät niiden mukana, sillä olentojen henki oli pyörissä.

22. Olentojen päiden yllä näytti olevan taivaanavaruus kuin pelottavaa jääkristallia, joka kaartui päiden yläpuolella.

1 1:2. So. kuningas Sidkian viidentenä vuotena, muutama vuosi ennen Jerusalemin hävitystä. Hesekiel näyttää muuallakin laskevan vuosia siitä, kun Nebukadnessar vei Juudan kuninkaan Joojakinin pakkosiirtolaistuuteen Baabeliin; ks. 2. Kun. 24:10–17.

23. Taivaanavaruuden alla olentojen siivet olivat suorina, toinen siipi toista kohti. Kullakin oli kaksi siipeä, jotka peittivät sen ruumista yhtäältä, ja kaksi, jotka peittivät sitä toisaalta.

24. Kun olennot kulkivat, minä kuulin niiden siipien äänen kuin suurten vetten kohinan, kuin Kaikkivaltiaan jylinän. Meteli oli kuin sotajoukon pauhua. Kun ne seisahtuivat, ne laskivat siipensä alas. Ps. 29:3

25. Avaruudesta niiden päitten yläpuolelta kuului ääni. Seisahtuessaan ne laskivat siipensä alas.

26. Avaruudessa niiden päitten yläpuolella oli ikään kuin valtaistuin, näöltään kuin safiiria, ja tällä korkealla olevan valtaistuimen kaltaisella istui ihmisen näköinen hahmo.

2. Moos. 24:10; Jes. 6:1; Hes. 10:1; Dan. 7:9

27. Minä näin ikään kuin hehkuva, tulenhohtoista metallia. Istujaa ympäröi kehä ylöspäin siitä, mikä näytti hänen lanteiltaan. Alaspäin siitä, mikä näytti hänen lanteiltaan, minä näin kuin tulta, jonka ympärillä oli kirkas hohde.

28. Tuo kirkas hohde oli näöltään kuin kaari, joka on pilvissä sadepäivänä – sellaiselta näytti HERRAN kirkkaus. Kun minä sen näin, heittäydyin kasvoilleni, ja kuulin äänen puhuvan.

1. Moos. 9:12; Dan. 10:9; Ilm. 1:17

2. LUKU

Herra kutsuu Hesekielin profeetaksi

1. Hän sanoi minulle: ”Ihmislapsi, nouse jaloillesi, niin minä puhun sinulle.”

2. Kun hän puhui minulle, minuun tuli Henki, joka nosti minut jaloilleni, ja minä kuulin hänen puhuvan minulle. Hes. 3:24; Dan. 10:10

3. Hän sanoi minulle: ”Ihmislapsi, minä lähetän sinut israelilaisten luo, kapinallisen kansan pariin, joka on kapinoinut minua vastaan. He ja heidän isänsä ovat rikkoneet minua vastaan aina tähän päivään asti,

4. ja heidän lapsillaan on kovat kasvot ja paatunut sydän. Heidän luokseen minä sinut lähetän, ja sinun on sanottava heille: ’Näin sanoo Herra, HERRA.’ Jer. 3:3,5:3; Hes. 3:7

5. Kuulkoot tai olkoot kuulematta – heidän ovat kapinallinen heimo. He tulevat kuitenkin tietämään, että heidän keskellään on ollut profeetta. Hes. 33:33

6. Mutta sinä, ihmislapsi, älä pelkää heitä, älä pelkää heidän sanojaan. Edessäsi on tosin ohdakkeita ja orjantappuroita, ja sinä asut skorpionien seassa, mutta älä pelkää heidän sanojaan äläkä säiky heitä, vaikka he ovat kapinallinen heimo. Jer. 1:8,17; Hes. 3:9; Miika 7:4

7. Puhu heille minun sanani, kuulkoot tai olkoot kuulematta – kapinallisiahan he ovat.

8. Mutta sinä, ihmislapsi, kuule, mitä minä puhun sinulle. Älä ole kapinallinen niin kuin tuo kapinallinen heimo. Aava suusi ja syö, mitä minä sinulle annan.” Ilm. 10:9

9. Minä katsoin ja näin käden, joka ojentui minua kohti, ja kädessä oli kirjakäärö.

10. Se levitettiin minun eteeni, ja se oli kirjoitettu täyteen sisältä ja päältä. Siihen oli kirjoitettu valitusvirsiä, huokauksia ja voi-huutoja.

3. LUKU

Hesekiel syö kirjakäärön

1. Hän sanoi minulle: ”Ihmislapsi, syö, mitä tässä on. Syö tämä kirjakäärö ja mene puhumaan Israelin heimolle.”

2. Silloin minä avasin suuni, ja hän antoi minulle syötäväksi tuon kirjakäärön.

3. Hän sanoi minulle: ”Ihmislapsi, ravitse itsesi. Täytä vatsasi tästä kirjakääröstä, jonka minä sinulle annan.” Niin minä söin, ja se maistui suussani makealta kuin hunaja. Ps. 19:11; Jer. 15:16; Ilm. 10:10

4. Vielä hän sanoi minulle: ”Ihmislapsi, mene nyt Israelin heimon luo ja puhu heille minun sanani.

5. Sinua ei lähetetä kansan luo, jolla on outo kieli ja vaikea puhetapa, vaan Israelin heimon luo.

6. Ei sinua lähetetä monien kansojen luo, joilla on vaikea puhetapa ja outo kieli, jota et ymmärrä. Totisesti, jos lähettäisin sinut niiden luo, ne kuulisivat sinua.

7. Mutta Israelin heimo ei tahdo kuulla sinua, koska se ei tahdo kuulla minua. Koko Israelin heimolla on kova otsa ja paatunut sydän. Hes. 2:4

8. Katso, minä teen sinun kasvosi yhtä koviksi kuin heidän kasvonsa ja sinun otsasi yhtä kovaksi kuin heidän otsansa. Jer. 1:18; Miika 3:8

9. Timantin kaltaiseksi, kiveäkin kovemmaksi, minä teen sinun otsasi. Älä pelkää äläkä säiky heitä, vaikka he ovatkin kapinallinen heimo.” Hes. 2:6

10. Hän sanoi minulle: ”Ihmislapsi, kuuntele tarkoin ja kätke sydämeesi jokainen sanani, jonka minä sinulle puhun.

11. Mene pakkosiirtolaisten luo, oman kansasi luo. Sano heille: ’Näin sanoo Herra, HERRA’ – kuulkooot tai olkooot kuulematta.”

12. Henki nosti minut, ja minä kuulin takaani kovan, jylisevän äänen: ”Siunattu on HERRAN kirkkaus siinä, missä se on!”

13. Olentojen siivistä lähti kova ääni niiden lyödessä toisiinsa, ja olentojen rinnalla jyrisivät pyörät, niin että maa järisi kovasti.

14. Henki nosti minut taas ja vei mukanaan. Minä kuljin katkerana ja kiihdyksissäni, ja HERRAN käsi oli väkevänä päälläni. Jer. 15:17

15. Minä saavuin Tel-Aabibiin Kebarjoen varrella asuvien pakkosiirtolaisten luo ja istuin siellä heidän keskellään tyrmistyneenä seitsemän päivää.

16. Seitsemän päivän kuluttua minulle tuli tämä HERRAN sana:

Profeetan vastuu

17. ”Ihmislapsi, minä olen asettanut sinut Israelin heimon vartijaksi. Kun kuulet sanan suustani, sinun on varoi-

tettava heitä minun puolestani.

Jer. 15:17

18. Jos minä sanon jumalattomalle: ’Sinun on totisesti kuoltava’, mutta sinä et varoita häntä etkä puhu varoittaaksesi jumalatonta hänen pahasta vaelluksestaan pelastaaksesi hänen henkensä, jumalaton kuolee synneissään, mutta sinut minä vaadin tiilille hänen verestään.

19. Mutta jos sinä varoitat jumalatonta eikä hän silti käännä jumalattomuudestaan eikä pahasta vaelluksestaan, hän kyllä kuolee synneissään, mutta sinä olet pelastanut henkesi.

20. Jos vanhurskas kääntyy pois vanhurskaudesta tekemään vääryyttä ja minä panen hänen eteensä kompastuskiven, hän kuolee synneissään, jos sinä et ole häntä varoittanut. Silloin ei enää muisteta hänen harjoittamaansa vanhurskautta, mutta sinut minä vaadin tiilille hänen verestään. Hes. 18:24,33:12

21. Mutta jos sinä varoitat vanhurskasta, ettei hän tekisi syntiä, ja hän ei tee syntiä, hän saa elää. Hän otti varoituksesta opikseen, ja sinä olet pelastanut henkesi.”

22. HERRAN käsi tuli siellä minun päälleni, ja hän sanoi minulle: ”Nouse ja lähde laaksoon, niin minä puhun sinulle siellä.”

23. Niin minä nousin ja lähdin laaksoon. Siellä minä näin HERRAN kirkkauden, samanlaisen kirkkauden, jonka olin nähnyt Kebarjoen varrella, ja minä heittäydyin kasvoilleni. Hes. 1:3

24. Silloin minuun tuli Henki, joka nosti minut jaloilleni. Hän puhui minulle ja sanoi: ”Mene ja sulkeudu sisälle taloosi. Hes. 2:2

25. Ihmislapsi! Sinut pannaan köysiin ja sidotaan niillä, niin ettet voi lähteä ulos heidän keskuuteensa. Hes. 4:8

26. Kielesi minä annan juuttua kitalakeesi, niin että sinä tulet mykäksi etkä voi nuhdella heitä. He ovat kapinallinen heimo. Hes. 2:6

27. Mutta kun minä taas puhun sinulle, minä avaan sinun suusi, ja sinun on sanottava heille: 'Näin sanoo Herra, HERRA.' Joka kuulee, se kuulkoon, ja joka ei kuule, se olkoon kuulematta – ovathan he kapinallinen heimo." Hes. 2:7

4. LUKU

Ennustus Jerusalemin piirityksestä

1. "Ja sinä, ihmislapsi, ota tiilikivi ja aseta se eteesi. Kaiverra siihen Jerusalemin kaupunki

2. ja pane se saarroksiin. Rakenna sen ympärille piiritysvarustus, luo sitä vastaan valli ja aseta sen ympärille sotajoukkoja ja muurinmurtajia.

3. Ota sitten rautainen leivinlevy ja aseta se rautamuuriksi itsesi ja kaupungin väliin. Suuntaa kasvosi piiritykseen joutunutta kaupunkia kohti ja piiritä sitä. Tämä on merkki Israelin heimolle.

4. Makaa vasemmalla kyljelläsi ja aseta sille Israelin heimon syntivelka. Yhtä monta päivää kuin sinä makaat sillä kyljellä, sinä kannat heidän syntivelkaansa.

5. Minä olen asettanut Israelin heimon syntivelan sinun kannettavaksesi yhtä moneksi päiväksi kuin on heidän syntivelkansa vuosia: kolmesataa yhdeksänkymmentä.

6. Kun nuo päivät ovat kuluneet, sinun on käytävä uudelleen makuulle, nyt oikealle kyljellesi, ja kannettava Juudan heimon syntivelkaa neljäkymmentä päivää. Minä olen määrännyt sinulle päivän vuotta kohti.

4. Moos. 14:34

7. Suuntaa kasvosi ja paljastettu käsivartesi piiritettyä Jerusalemia kohti ja profetoi sitä vastaan.

8. Minä sidon sinut köysillä, etkä sinä voi kääntyä toiselle kyljellesi, ennen kuin piirityspäiväsi ovat kuluneet loppuun."

Piiritetyn kaupungin ehdinko

9. "Hanki itsellesi vehnää, ohraa, papuja, linssejä, hirssiä ja spelttivehnää. Pane ne samaan astiaan ja tee niistä itsellesi leipää. Sinun on syötävä sitä yhtä monta päivää kuin makaat kyljelläsi: kolmesataayhdeksänkymmentä päivää.

10. Sinun on syötävä ruokasi painon mukaan: kaksikymmentä sekeliä päivässä. Syö se määrääjakana.

11. Myös vettä sinun on juotava mitan mukaan: kuudennes hiin-mittaa. Sinun on juotava määrääjakana.

12. Ohrleipää sinun on syötävä ja paistettava se ihmislannalla heidän nähtensä."

13. HERRA sanoi: "Näin joutuvat israelilaiset syömään leipänsä saastaisena niiden kansojen keskuudessa, joihin minä heidät karkotan."

14. Mutta minä sanoin: "Voi Herra, HERRA! Enhän minä ole koskaan saastuttanut itseäni. En ole syönyt raatoa tai kuoliaaksi raadeltua nuoruudestani tähän asti, eikä mitään saastaista lihaa ole päässyt suuhuni."

3. Moos. 7:18,24,11:2,22:8; Jes. 65:4; Hes. 44:31; Ap. t. 10:14

15. Hän sanoi minulle: "Minä annan sinulle karjanlannan ihmislannan sijaan. Paista leipäsi sen päällä."

16. Hän sanoi vielä minulle: "Ihmislapsi, minä murran leivän tuen Jerusalemistä. He syövät leipää painon mukaan huolissaan ja juovat vettä mitan mukaan kauhuissaan.

3. Moos. 26:26; Hes. 14:13

17. Näin he joutuvat leivän ja veden puutteeseen; kaikki he ovat kauhuissaan ja riutuvat syntivelkansa tähden."

5. LUKU

Vertauskuva Jerusalemin tuhosta

1. "Sinä ihmislapsi, hanki itsellesi terävä miekka. Käytä sitä partaveitseenä, leikkaa sillä hiuksesi ja partasi, ota sitten vaaka ja jaa ne. Jes. 7:20

2. Polta niistä kolmannes tulella keskellä kaupunkia, kun piirityspäivät ovat päättyneet. Ota sitten toinen kol-

mannes ja lyö sitä miekalla kaupungin ympärillä. Hajota loput tuuleen, ja minä ajan niitä takaa paljastetulla miekalla.

3. Ota kuitenkin pieni määrä karvoja ja sido ne helmukseesi.

Hes. 12:16,14:22

4. Ota vielä niistäkin osa, viskaa se tuleen ja polta se. Siitä lähtee tuli koko Israelin heimoon.”

Nälkä, rutto ja miekka

5. Näin sanoo Herra, HERRA: ”Tämä on Jerusalemin. Minä olen asettanut sen kansojen keskelle, ja niiden maat ovat sen ympärillä.

6. Kuitenkin se on vastustanut minun säädöksiäni jumalattomammin kuin pakanakansat ja lakejani pahemmin kuin sitä ympäröivät maat. He ovat hylänneet minun säädökseni eivätkä ole vaeltaneet lakieni mukaan.

Jer. 6:16,44:16

7. Sen tähden, näin sanoo Herra, HERRA: Te olette raivonneet minua vastaan pahemmin kuin ympärillänne olevat kansat, ette ole vaeltaneet minun lakieni mukaan ettekä noudattaneet minun säädöksiäni. Ette ole noudattaneet edes ympärillänne asuvien kansojen oikeuksia. Hes. 16:47; Room. 2:14; 1. Kor. 5:1

8. Sen tähden, näin sanoo Herra, HERRA: Katso, minäkin käyn sinua vastaan, Jerusalemin, ja panen tuomiot täytäntöön keskuudessasi kansojen nähten.

9. Kaikkien iljettävien tekojesi tähden minä teen sinulle sellaista, mitä en ole ennen tehnyt enkä vastakaan tee.

10. Niinpä isät tulevat syömään lapsiaan keskuudessasi, ja lapset syövät isiään. Minä panen tuomiosi täytäntöön ja hajotan jäännöksesi kaikkiin tuuliin. 3. Moos. 26:29; 5. Moos. 28:53; Jer. 19:9; Valit. 4:10

11. Sen tähden, niin totta kuin minä elän, sanoo Herra, HERRA: Totisesti, koska olet saastuttanut pyhäkköni kaikkilla iljetyksilläsi ja kaikilla kauhistuksillasi, minä teen sinusta vähälukuisen. Jer. 21:7; Hes. 7:4,8:18

12. Kolmannes sinusta kuolee ruttoon ja näantyy nälkään, kolmannes kaatuu ympärilläsi riehuvaan miekkaan, ja kolmannoksen minä hajotan kaikkiin tuuliin ja ajan sitä takaa paljastetulla miekalla. Jer. 15:2

13. Silloin minun vihani täyttyy, minä tyydytän heissä kiivauteni ja minä saan hyvityksen. He tulevat tietämään, että minä, HERRA, olen puhunut kiivaudessani, kun minä panen vihani täytäntöön heissä. Jes. 1:24; Hes. 16:42,24:13

14. Minä teen sinusta rauniokasan ja pilkan aiheen kansoille, jotka asuvat ympärilläsi. Kaikki ohikulkijat töllystelevät sinua. Jer. 18:16

15. Ympärilläsi asuvat kansat häpäisevät ja herjaavat sinua. Kohtalosi on heille varoitus ja kauhun aihe, kun minä panen toimeen sinun tuomiosi vihassani ja kiivaudessani ankarilla rangaistuksilla. Minä, HERRA, olen puhunut.

16. Minä lähetän teidän kimppuunne nälän pahat nuolet tekemään tuhojaan. Minä lähetän ne tuhoamaan teitä ja teen nälänhätänne entistä pahemmaksi ja murran teiltä leivän tuen.

Hes. 4:16,14:13

17. Minä lähetän teidän kimppuunne nälänhädän ja pahoja petoja, jotka riistävät teiltä lapset. Keskuudessanne kulkee rutto ja vuotaa veri, ja minä tuon miekan teidän kimppuunne. Minä, HERRA, olen puhunut.” 3. Moos. 26:22; 5. Moos. 32:24

6. LUKU

Israelin vuorille julistetaan tuomio

1. Minulle tuli tämä HERRAN sana:

Hes. 36:1

2. ”Ihmislapsi, suuntaa kasvosi Israelin vuoria kohti, profetoi niille

3. ja sano: Israelin vuoret, kuulkaa Herran, HERRAN, sana. Näin sanoo Herra, HERRA, vuorille ja kukkuloille, rotkoille ja laaksoille: Katso, minä tuon miekan teidän kimppuunne ja hävitän uhrikukkulanne.

4. Teidän alttarinne autioituvat, teidän auringonpatsaanne murskataan, ja teidän itsenne minä annan kaatua surmattuina jumalankuvienne eteen.

3. Moos. 26:30; 2. Kun. 23:11–14

5. Minä jätän israelilaisten ruumiit lojumaan heidän jumalankuviansa eteen ja hajotan heidän luunsa heidän alttariensa ympärille.

6. Kaikissa asuinpaikoissanne kaupungit raunioituvat ja uhrikukkulat autioituvat. Teidän alttarinne autioituvat raunioiksi, ja teidän jumalankuvanne murskataan ja hävitetään, auringonpatsaanne hakataan maahan ja kaikki tekeleenne hävitetään olemattomiin.

7. Keskuudessanne kaatuu kansaa miekan lävistämänä, ja te tulette tietämään, että minä olen HERRA.

8. Kuitenkin minä jätän teistä jäljelle kansojen keskuuteen miekalta pelastuneita, kun teidät on hajotettu eri maihin.

9. Ne teistä, jotka ovat pelastuneet miekalta, muistavat minut niiden kansojen keskuudessa, joihin heidät on viety vangeiksi. He muistavat, kuinka murtunut minä olin heidän haureellisen sydämensä vuoksi, koska se kääntyi pois minun luotani ja koska heidän silmänsä kääntyivät haureellisina heidän jumalankuviansa puoleen. Silloin he inhoavat itseään pahojen tekojensa tähden, joita he ovat tehneet kaikissa iljettävissä menoissaan. 3. Moos. 26:40; 4. Moos. 15:39

10. Silloin he tulevat tietämään, että minä olen HERRA ja etten minä ole turhaan uhannut tuottaa heille tätä onnettomuutta.

11. Näin sanoo Herra, HERRA: Lyö käsiäsi yhteen, polje jalkaasi ja sano 'voi' kaikista israelilaisten pahoista ja iljettävistä teoista! He kaatuvat miekkaan, nälkään ja ruttoon.

12. Kaukana asuva kuolee ruttoon, lähellä asuva kaatuu miekkaan, ja se, joka on jäänyt jäljelle ja säilynyt, kuolee nälkään. Minä tyhjennän heihin kaiken vihani.

13. Te tulette tietämään, että minä olen HERRA, kun surmansa saaneita makaa heidän jumalankuviansa seas-
sa alttarien ympärillä kaikilla korkeilla kukkuloilla, kaikilla vuorten huipuilla, kaikkien vehreiden puiden ja jokaisen tuuhean tammen alla, paikoissa, joissa he ovat tarjonneet miellyttävää tuoksua kaikille jumalankuvilleen. 2. Kun. 17:10; Jer. 2:20

14. Minä ojennan käteni heitä vastaan ja teen maasta aution kaikkialla, missä he asuvat, autiomaasta aina Riblaan asti. Ja he tulevat tietämään, että minä olen HERRA.” Jer. 48:22

7. LUKU

Loppu on tullut Israelin maalle

1. Minulle tuli tämä HERRAN sana:

2. ”Sinä ihmislapsi! Näin sanoo Herra, HERRA, Israelin maalle: Loppu! Loppu tulee maan neljälle äärelle.

3. Nyt sinulle tulee loppu, ja minä päästän vihani valloilleen sinua vastaan. Minä tuomitsen sinut vaelluksesi mukaan ja teen sinulle kaikkien iljetystesi mukaan.

4. Sinä et saa sääliä silmissäni, minä en armahda sinua. Minä teen sinulle vaelluksesi mukaan, ja iljettävät tekosi tulevat keskellesi. Te tulette tietämään, että minä olen HERRA.

5. Näin sanoo Herra, HERRA: Katso, tulee onnettomuus, erityinen² onnettomuus!

6. Loppu on tullut, loppu on tullut! Se on noussut kimppuusi – siinä se on!

7. Kehä on kiertynyt umpeen sinun kohdallasi, maan asukas! On tullut aika, lähellä on se päivä – hämminki, ei ilohuutoa vuorilta.

8. Aivan pian minä vuodatan vihani päällesi, tyhjennän sinuun suuttumukseni ja tuomitsen sinut vaelluksesi mukaan. Minä annan kaikkien iljettävien tekojesi kohdata sinua.

9. Minä en sääli enkä armahda. Minä teen sinulle vaelluksesi mukaan, iljettävät tekosi tulevat keskellesi. Te tu-

lette tietämään, että minä, HERRA, olen se, joka lyön.

10. Nyt on se päivä, tuomion hetki on tullut. Vitsa kukkii, julkeus versoo.

Jes. 10:5

11. Väkivalta on noussut vitsaksi jumalattomalle. Mitään ei jää jäljelle heistä, heidän meluisista joukoistaan, poissa on heidän loistonsa.

12. Se aika on tullut, se päivä on joutunut, älköön ostaja iloitko, älköön myyjä murehtiko, sillä viha kohtaa koko sitä joukkoa.

13. Myyjä ei enää palaa myymälleen maalle, vaikka olisikin elävien joukossa, sillä näky koskee koko sitä joukkoa, se ei raukea. Ei kukaan, joka pysyy synnissään, voi varjella henkeään.

14. Torviin puhalletaan, kaikki varustetaan, mutta yhtään sotaan lähtijää ei ole, sillä minun vihani kohtaa koko sitä joukkoa.

15. Ulkona on miekka, sisällä rutto ja nälkä. Joka on kedolla, kuolee miekkaan; joka on kaupungissa, sen syövät nälkä ja rutto.

16. Ne heistä, jotka pelastuvat, pakenevat vuorille kuin laaksojen kyyhkyset. Kaikki he valittavat, jokainen syntejään.

17. Kaikki kädet herpoavat, ja kaikki polvet ovat kuin vettä.

Jer. 6:24

18. He kääriytyvät säkkeihin, kauhu valtaa heidät. Kaikkien kasvoilla on häpeä, kaikki ovat ajaneet päänsä paljaaksi.

Jes. 3:24

19. Hopeansa he viskaavat kaduille, heidän kultansa käy saastaiseksi. Heidän kultansa ja hopeansa eivät voi heitä pelastaa HERRAN vihan päivänä. Eivät he voi tyydyttää niillä nälkäänsä eivätkä täyttää vatsaansa, sillä ne ovat saaneet heidät lankeamaan syntiin.

Sananl. 11:4; Sef. 1:18

20. Niistä tehtyjen korujen loistolla he ylpeilivät, ja niistä he tekivät inhoitavat, iljettävät jumalankuvansa. Sen tähden minä teen ne heille saastaisiksi.

Hoos. 2:8,4

21. Minä annan sen kaiken muukaisten ryöstösaaliiksi, maan jumalattomien saaliiksi, ja he häpäisevät sen.

22. Minä käännän kasvoni heistä pois, ja minun aarteeni häväistään: väkivaltaiset tulevat ja häpäisevät sen.

23. Valmista kahleketjut, sillä maa on täynnä verivelkaa, ja kaupunki on täyttynyt väkivallasta.

24. Minä tuon kansoista pahimmat, ja ne ottavat omikseen teidän talonne. Minä teen lopun mahtavien ylpeilystä, ja heidän pyhät paikkansa häväistään.

25. Kun tulee ahdiinko, he etsivät pelastusta³, mutta sitä ei ole.

26. Tuho tulee tuhon jälkeen, huhu huhun jälkeen. Profeetalta pyydetään näkyä; papilta katoaa opetus ja vanhimmilta neuvo.

Jer. 4:20,18:18

27. Kuningas murehtii, päämiehen valtaa kauhu⁴, ja maan kansan kädet vapisevat pelosta. Minä teen heille heidän vaelluksensa mukaan ja tuomitsen heidät niin kuin he ovat tuominneet. He tulevat tietämään, että minä olen HERRA.”

8. LUKU

Epäjumalanpalvelus Herran tempelissä

1. Kuudentena vuotena, kuudennes-
sa kuussa, kuukauden viidentenä päivänä minä istuin talossani ja Juudan vanhimmat istuivat edessäni. Silloin Herran, HERRAN, käsi laskeutui siellä minun päälleni,

Hes. 1:3

2. ja minä näin kuin tulisen ihmishahmon. Alaspäin siitä, mikä näytti sen lanteilta, leimusi tuli, ja siitä ylöspäin näkyi kuin hehkuvan metallin hohto.

Hes. 1:27

3. Hän ojensi ikään kuin käden, otti kiinni hiuksista ja nosti minut henges-
sä maan ja taivaan välille ja vei minut Jumalan näyissä Jerusalemiin. Hän vei minut pohjoiseen päin olevalle sisem-
män esipihan portille, sinne, missä on patsas, joka herättää Jumalan kiivau-
den.

2. Aik. 33:7,15; Hes. 3:12

3 7:25. Hepr. *šaalom*, 'rauha', 'hyvä olo'.

4 7:27. Kirj.: "pukeutuu tyrmistykseen".

4. Siellä minä näin Israelin Jumalan kirkkauden, samanlaisen kuin se, jonka olin nähnyt laaksossa. Hes. 3:23

5. Hän sanoi minulle: ”Ihmislapsi, käännä katseesi pohjoista kohti.” Minä käänsin katseeni pohjoista kohti ja näin alttariportista pohjoiseen päin olevassa sisäänkäynnissä tuon kiivautta herättävän patsaan. 2. Moos. 20:5; 5. Moos. 32:16

6. Hän kysyi minulta: ”Ihmislapsi, näetkö sinä, mitä he tekevät? Israelin heimo tekee täällä hyvin iljettäviä tekoja ajaakseen minut kauas pyhäköstäni. Sinä saat nähdä vielä muitakin hyvin iljettäviä tekoja.” Hes. 11:23

7. Sitten hän vei minut esipihan ovelle, ja minä huomasin, että seinässä oli reikä.

8. Hän sanoi minulle: ”Ihmislapsi, kaivaudu läpi seinän.” Minä kaivauduin seinän läpi ja näin, että siinä oli ovi.

9. Hän sanoi minulle vielä: ”Mene katsomaan niitä pahoja ja iljettäviä tekoja, joita he täällä tekevät.”

10. Minä menin ja näin kaikkialle seinään kaiverrettuja kaikenlaisten iljettävien maassa matavien ja nelijalkaisten eläinten kuvia sekä kaikkia Israelin heimon jumalankuvia.

11. Niiden edessä seisoivat seitsemänkymmentä miestä Israelin heimon vanhimmista. Miesten keskellä seisoivat Jaasanja, Saafanin poika, ja jokaisella oli kädessään suitsutusastia, ja niistä kohosi suitsutuspilven tuoksu. 2. Kun. 22:3

12. Hän sanoi minulle: ”Ihmislapsi, olet kai nähnyt, mitä Israelin heimon vanhimmat tekevät pimeässä, jokainen omassa kuvakammiossaan? Hehän sanovat: ’Ei HERRA meitä näe; HERRA on hylännyt tämän maan.’”

13. Hän sanoi minulle: ”Sinä saat nähdä vielä muitakin hyvin iljettäviä tekoja, joita he tekevät.” Hes. 9:9

14. Ja hän vei minut HERRAN huoneen pohjoista kohden olevalle portille, ja

minä näin siellä naisia istumassa ja itkemässä Tammusta⁵.

15. Hän sanoi minulle: ”Näitkö, ihmislapsi? Sinä saat nähdä vieläkin iljettävämpiä tekoja kuin nämä.”

16. Hän vei minut HERRAN huoneen sisemmälle esipihalle. Siellä, HERRAN temppelin ovella, eteisen ja alttarin välillä, oli noin kaksikymmentäviisi miestä. Heidän selkensä olivat HERRAN temppeliin päin ja kasvonsa itään päin, ja he kumartuivat maahan itää kohden ja palvoivat aurinkoa. 2. Kun. 23:5,11

17. Hän sanoi minulle: ”Näitkö, ihmislapsi? Eikö Juudan heimolle riitä se, että he tekevät näitä iljetyksiä, joita täällä on tehty? Hehän ovat täyttäneet maan väkivallalla ja vihoittaneet minut yhä uudestaan? Katso, nyt he vievät viiniköynnöksen lehvää nenänsä eteen!

18. Siksi minäkin annan vihalleni valan, en sääli enkä armahda. Vaikka he huutaisivat minua suureen ääneen, minä en heitä kuule.” Sananl. 1:28; Jer. 11:11; Hes. 5:11

9. LUKU

Epäjumalanpalvelijat surmataan

1. Sitten minä kuulin, kun hän huusi kovalla äänellä: ”Tulkaa, te, jotka on määrätty rankaisemaan kaupunkia, ja kullakin olkoon tuhoase kädessään!”

2. Silloin minä näin kuuden miehen tulevan pohjoiseen johtavan Yläportin kautta. Kullakin heistä oli kädessään hävitysase. Yksi mies heidän joukossaan oli pukeutunut pellavavaatteisiin, ja hänellä oli vyöllään kirjurin välineet. He tulivat ja asettuivat seisomaan vasikalttarin ääreen.

3. Mutta Israelin Jumalan kirkkaus, joka oli ollut kerubin yllä, oli siirtynyt sieltä huoneen ovelle⁶. Herra kutsui pellavapukuista miestä, jolla oli kirjurin välineet vyöllään,

5 8:14 Tammus, foinikialainen hedelmällisyyden jumala. Tammuksen kuoleman itkeminen oli tapa, joka liittyi vuosittaiseen hedelmällisyyskulttiin.

6 9:3 Kirj.: ”kynnykselle”.

4. ja sanoi hänelle: ”Kulje läpi kaupungin, läpi Jerusalemin, ja tee merkki niiden miesten otsaan, jotka huokaa-vat ja valittavat kaikkia iljettäviä tekoja, joita tehdään sen muurien sisäl-lä.”

2. Moos. 12:23; Jer. 5:1; Ilm. 7:3

5. Niille toisille miehille kuulin hänen sanovan: ”Kulkekaa kaupungin läpi hänen jäljessään ja surmatkaa. Älkää säälikö älkääkään armahtako ketään.

6. Tappakaa tyystin vanhukset ja nuorukaiset, neitokset, lapset ja naiset, mutta älkää koskeko kehenkään, jossa on merkki. Aloittakaa minun pyhäkös-täni.” Niin he aloittivat miehistä, jotka olivat temppelin edessä, kansan van-himmista. Jer. 25:29; Hes. 8:16; 1. Piet. 4:17

7. Hän sanoi heille: ”Saastuttakaa temppeli ja täyttäkää esipihat surma-tuilla. Lähtekää liikkeelle!” Niin miehet lähtivät ja surmasivat kaupungin kan-saa.

8. Mutta kun minä heidän surma- tessaan olin jäänyt yksin jäljelle, minä heittäydyn kasvoilleni ja huusin: ”Voi Herra, HERRA! Hävitätkö sinä Israelin koko jäännöksen, kun vuodatat vihasi Jerusalemin päälle?”

9. Niin hän sanoi minulle: ”Israelin ja Juudan heimon syntivelka on suun-nattoman suuri. Maa on kokonaan veren tahraama, ja kaupunki on täynnä vääryyttä. Hehän sanovat: ’HERRA on hylännyt tämän maan; ei HERRA mitään näe.’

Hes. 7:23,8:13,11:6

10. Niinpä minäkään en sääli enkä armahda. Minä teen heille heidän vael-luksensa mukaan.”

11. Silloin pellavapukuinen mies, jol-la oli vyöllään kirjurin välineet, ilmoitti: ”Minä olen tehnyt aivan niin kuin sinä minua käskit.”

10. LUKU

Herran kirkkaus poistuu temppelistä

1. Sitten minä näin, että taivaan- avaruudessa, kerubien pään päällä, oli valtaistuimen kaltainen, ikään kuin safiirikivi.

Hes. 1:26

2. Pellavapukuiselle miehelle sanot-tiin: ”Mene kerubin alle pyörien väliin, täytä kourasi kerubien välissä olevilla tulisilla hiilillä ja sirottele ne kaupungin päälle.” Ja minä näin miehen lähte-vän.

Hes. 1:13

3. Kerubit seisoivat temppelin oikeal-la puolella miehen tullessa niiden luo. Pilvi peitti sisemmän esipihan,

1. Kun. 8:10; Jes. 6:4

4. ja HERRAN kirkkaus siirtyi kerubien yltä temppelin ovelle⁷. Pilvi täytti temp-pelin, ja esipiha tuli täyteen HERRAN kirkkauden loistetta.

Hes. 9:3

5. Kerubien siipien ääni kuului ulom-paan esipihaan asti. Se oli kuin kaik-kivaltiaan Jumalan ääni, kun hän pu-huu.

Hes. 1:24

6. Herra käski pellavapukuista mies-tä: ”Ota tulta pyörien välistä, kerubien keskeltä.” Niin tämä meni ja seisautui pyörän luo.

7. Yksi kerubeista ojensi kätensä ke-rubien välitse niiden keskellä olevaan tuleen, otti tulta ja antoi sen pellava-pukuisen käsiin. Tämä otti sen ja lähti pois.

8. Silloin näkyi kerubeilla siipiensä alla ikään kuin ihmiskäsi.

Hes. 1:8

9. Minä näin, että kerubien vierellä oli neljä pyörää, yksi pyörä kunkin ke-rubin kohdalla. Pyörät olivat näöltään kuin krysoliittikiveä.

10. Kaikki neljä näyttivät samanlaisil-ta, ikään kuin pyörän sisässä olisi ollut toinen pyörä.

11. Kulkiessaan ne liikkuivat kaikkiin neljään suuntaan eivätkä mutkitelleet. Mitä paikkaa kohti ensimmäinen kään-tyi, sinne ne kulkivat hänen jäljessään, eivätkä mutkitelleet kulkiessaan.

12. Kerubien koko ruumis, selkä ja kädet ja myös siivet ja pyörät olivat kauttaaltaan täynnä silmiä.

13. Niiden pyöriä minä kuulin kutsut-tavan rattaiksi.

14. Kullakin kerubilla oli neljät kas-vot. Yhdet kasvot olivat kerubin kasvot, toiset kasvot ihmisen kasvot, kolman-

7 10:4. Kirj.: ”kynnykselle”.

net leijonan kasvot ja neljännet kotkan kasvot. Hes. 1:10

15. Sitten kerubit kohosivat. Ne olivat samat olennot, jotka olin nähnyt Kebarjoen varrella. Hes. 1:3

16. Kun kerubit kulkivat, pyörät kulkiivat niiden mukana, ja kun kerubit nostivat siipensä kohotakseen ylös maasta, eivät myöskään pyörät jääneet pois niiden viereltä. Hes. 1:19,20

17. Kun ne seisahtuivat, seisahtuivat pyörätkin, ja kun ne kohosivat, pyörät kohosivat niiden mukana, sillä pyörissä oli elämän henki.

18. Sitten HERRAN kirkkaus lähti tempelin ovelta⁸ ja asettui kerubien ylle.

19. Lähtiessään kerubit nostivat siipensä ja kohosivat maasta silmiensä edessä. Pyörät kohosivat niiden kanssa, ja ne seisahtuivat HERRAN temppelin itäisen portin ovelle. Ylhäällä, niiden kohdalla, oli Israelin Jumalan kirkkaus.

20. Ne olivat samat olennot, jotka olin nähnyt Israelin Jumalan alapuolella Kebarjoen varrella. Minä tulin tietämään, että ne olivat kerubeja.

21. Kullakin neljällä oli neljä kasvot ja neljä siipeä, ja siipien alla oli ikään kuin ihmiskädet.

22. Niiden kasvot olivat hahmoltaan samanlaiset kuin ne, jotka olin nähnyt Kebarjoen varrella. Sellaisilta ne näyttivät, ja sellaisia ne olivat. Kukin niistä kulki suoraan eteenpäin. Hes. 1:9,12

11. LUKU

Tuomio Israelin päämiehille

1. Sitten Henki nosti minut ja vei HERRAN huoneen itäiselle, itään johtavalle, portille. Portilla näin kaksikymmentäviisi miestä, ja heidän keskellään minä näin kansan ruhtinaat Jaasanjan, Assurin pojan, ja Pelatjan, Benajan pojan. Hes. 8:3

2. Herra sanoi minulle: ”Ihmislapsi, nämä miehet tekevät turmiollisia suunnitelmia ja antavat huonoja neuvoja tässä kaupungissa.

3. He sanovat: ’Lähiaikoina ei kannata rakentaa taloja: tämä kaupunki on pata, me olemme liha.’ Hes. 12:22,27,24:3

4. Profetoi siis heistä, ihmislapsi, profetoi.”

5. Silloin HERRAN Henki laskeutui päälleni ja käski minun sanoa: ”Näin sanoo HERRA: Tällä tavoin te olette puhuneet, Israelin heimo, ja minä tiedän, mitä teidän mielessänne liikkuu.

6. Paljon on teidän surmaamianne tässä kaupungissa, te olette täyttäneet sen kadut ruumiilla. Hes. 7:23

7. Sen tähden, näin sanoo Herra, HERRA: Ne, jotka te olette heittäneet sen kaduille surmattuina, ovat liha, ja kaupunki on pata, mutta teidät minä vien sieltä pois.

8. Miekkaa te pelkäätte, ja miekan minä tuon teidän kimppuunne, sanoo Herra, HERRA.

9. Minä vien teidät pois tästä kaupungista ja annan teidät muukalaisten käsiin. Minä panen toimeen tuomiot teidän keskuudessanne.

10. Miekkaan te kaadutte; Israelin rajalla minä teidät tuomitsen. Ja te tulette tietämään, että minä olen HERRA.

11. Tämä kaupunki ei tule olemaan teille patana ettekä te siinä lihana. Israelin rajalla minä teidät tuomitsen,

12. ja te tulette tietämään, että minä olen HERRA. Te ette ole vaeltaneet minun lakieni mukaan ettekä ole noudattaneet minun säädöksiäni vaan olette noudattaneet ympärillänne olevien kansojen säädöksiä.”

13. Kun minä profetoin, niin Pelatja, Benajan poika, kuoli. Silloin minä lankesin kasvoilleni ja huusin kovalla äänellä: ”Voi Herra, HERRA! Teetkö sinä kokonaan lopun Israelin jäännöksistä?” Hes. 9:8

Kivisydän ja lihasydän

14. Sitten minulle tuli tämä HERRAN sana:

15. ”Ihmislapsi, sinun veljistäsi, sukulaistasi ja koko Israelin heimosta Jerusalemin asukkaat sanovat: ’He ovat

kaukana HERRASTA! Meille tämä maa on annettu perinnöksil!

16. Sano siis: Näin sanoo Herra, HERRA: Koska minä olen vienyt heidät kauas kansojen sekaan ja hajottanut heidät muihin maihin, minä olen ollut heille vähän aikaa pyhäkkönä niissä maissa, joihin he ovat joutuneet.

Jer. 24:5

17. Sano sen tähden: Näin sanoo Herra, HERRA: Minä kokoan teidät kansojen seasta ja kerään teidät maista, joihin teidät on hajotettu, ja annan teille Israelin maan.

Jer. 23:3

18. Silloin israelilaiset tulevat sinne ja poistavat maasta kaikki sen iljetykset ja kaikki sen kauhistukset.

19. Minä annan heille yhden sydämen, ja uuden hengen minä annan heidän sisimpäänsä. Minä poistan kivisydämen heidän rinnastaan ja annan heille lihasydämen,

Jer. 32:39;

Hes. 36:26; Ap. t. 4:32

20. niin että he vaeltavat minun lakieni mukaan, noudattavat minun säädöksiäni ja toimivat niiden mukaan. Silloin heistä tulee minun kansani, ja MINÄ OLEN heidän Jumalansa.

2. Moos. 6:7;

Jer. 7:23,24:7,30:22,31:33

21. Mutta ne, joiden sydän seuraa heidän iljetyksiään ja kauhistuksiaan, saavat minulta vaelluksensa mukaisen palkan, sanoo Herra, HERRA.”

Hes. 9:10

Herran kirkkaus poistuu Jerusalemista

22. Sitten kerubit nostivat siipensä, ja pyörät nousivat niiden mukana, ja Israelin Jumalan kirkkaus oli niiden yläpuolella.

23. HERRAN kirkkaus kohosi ylös, pois kaupungin keskeltä, ja asettui vuorelle, joka on kaupungin itäpuolella.

Hes. 10:19; Sak. 14:4

24. Mutta minut Henki nosti ja Jumalan Hengen antamassa näyssä vei minut Kaldeaan pakkosiirtolaisten luo. Sitten näky, jota katselin, otettiin minulta pois.

25. Minä kerroin pakkosiirtolaisille kaiken, mitä HERRA oli minulle näyttänyt.

12. LUKU

Profeetta on ennusmerkki Israelille

1. Minulle tuli tämä HERRAN sana:

2. ”Ihmislapsi, sinä asut kapinallisen heimon keskellä. Heillä on silmät nähdä, mutta eivät he näe, heillä on korvat kuulla, mutta eivät he kuule, koska he ovat kapinallinen heimo.

5. Moos. 29:4;
Jes. 6:9,42:18; Jer. 5:21

3. Ihmislapsi, sinun on pakattava tavaroita pakkosiirtolaisuutta varten ja mentävä päiväsaikaan heidän nähtensä pakkosiirtolaisen tavoin omalta paikkakunnaltasi toiselle paikkakunnalle. Ehkäpä he ymmärtävät sen, vaikka ovatkin kapinallinen heimo.

Jer. 26:3,36:3

4. Vie tavarasi ulos päiväsaikaan heidän nähtensä, niin kuin pakkosiirtolaiset vievät tavaransa, mutta sinun on lähdettävä vasta illalla, ikään kuin lähtisit pakkosiirtolaisuuteen heidän nähtensä.

5. Tee seinään aukko heidän nähtensä ja vie tavarasi siitä ulos.

6. Nosta ne harteillesi heidän nähtensä ja vie ne ulos pimeässä. Peitä kasvosi, niin ettet näe maata. Minä teen sinusta ennusmerkin Israelin heimolle.”

Jes. 8:18,20:3; Hes. 24:24; Sak. 3:8

7. Minä tein niin kuin minua oli käsketty: Vein päiväsaikaan tavarani ulos, niin kuin pakkosiirtolaiset vievät tavaransa. Illalla tein käsin seinään aukon, vein pimeässä tavarani ulos ja nostin ne harteilleni heidän nähtensä.

8. Aamulla minulle tuli tämä HERRAN sana:

9. ”Ihmislapsi, eivätkö israelilaiset, tuo kapinallinen heimo, ole kysyneet sinulta, mitä sinä teet?

10. Sano heille: Näin sanoo Herra, HERRA: Tämä ennustus koskee ruhtinasta, joka on Jerusalemissa, ja kaikkea siellä olevaa Israelin heimoa.

11. Sano: Minä olen ennusmerkinä teille. Niin kuin minä tein, niin heillekin tehdään: heidän on mentävä vankeina pakkosiirtolaisuuteen.

12. Ruhtinas, joka on heidän keskuudessaan, nostaa tavaransa hartioilleen

ja lähtee pimeässä ulos. He tekevät aukon seinään viedäkseen tavaransa siitä ulos. Ruhtinas peittää kasvonsa, ettei hän näkisi silmillään maata.

13. Minä levitän verkkoni hänen ylitseen, niin että hän takertuu pyydykseeni. Sitten minä vien hänet Baabeliin, kaldealaisten maahan, mutta hän ei saa nähdä sitä⁹, ja sinne hän kuolee. 2. Kun. 25:4–6; Jer. 52:7; Hes. 17:20,32:3

14. Minä hajotan hänen ympäriltään kaikkiin tuuliin kaikki hänen avustajansa ja koko hänen sotajoukkonsa, ja lähetän miekan heidän jälkeensä.

Hes. 5:12

15. He tulevat tietämään, että minä olen HERRA, kun minä hajotan heidät kansojen sekaan ja viskelen heidät eri maihin.

16. Mutta muutamia heistä minä jätän jäljelle. Heidät minä pelastan miekalta, nälältä ja rutolta, että he kertoisivat kaikista iljetyksistään kansojen seassa, minne ovatkin joutuneet. Ja he tulevat tietämään, että minä olen HERRA.”

Herran sana toteutuu

17. Sitten minulle tuli tämä HERRAN sana:

18. ”Ihmislapsi, syö leipäsi vavisten ja juo juomasi¹⁰ väristen ja huolissasi.

19. Sano maan kansalle: Näin sanoo Herra, HERRA, Jerusalemin asukkaista Israelin maassa: He tulevat syömään leipänsä huolissaan ja juomaan juomansa kauhuissaan. Maa tulee autioksi kaikesta, mitä siinä on, kaikkien sen asukkaiden väkivaltaisuuksien tähden.

Hes. 4:16

20. Asutut kaupungit raunioituvat, ja maasta tulee autio. Silloin te tiedätte, että minä olen HERRA.”

21. Minulle tuli tämä HERRAN sana:

22. ”Ihmislapsi, mitä tarkoittaa tämä teidän sananlaskunne Israelin maasta: ’Aika venyy pitkälle, ja kaikki näyt raukeavat tyhjiin’?

2. Piet. 3:4

23. Sen tähden sano heille: ’Näin sanoo Herra, HERRA: Minä teen lopun tästä sananlaskusta, eikä sitä enää lausuta Israelissa.’ Sano heille päinvastoin: ’Lähellä on se aika ja kaikkien näkyjen täyttymys.’

Hab. 2:3

24. Sillä petollisia näkyjä tai lipevää ennustelua ei ole enää oleva Israelin heimon keskuudessa.

25. Mutta se, minkä minä, HERRA, puhun, sen minä puhun, ja se toteutuu eikä enää viivy. Totisesti, minä puhun ja minä myös toteutan sanani teidän aikananne, te kapinallinen heimo, sanoo Herra, HERRA.”

Jer. 1:12

26. Vielä minulle tuli tämä HERRAN sana:

27. ”Ihmislapsi, kuule, mitä Israelin heimo sanoo: ’Näyt, joita hän näkee, toteutuvat monien vuosien päästä; hän profetoi kaukaisista ajoista.’

28. Niinpä sano heille: Näin sanoo Herra, HERRA: Ei viivy enää yhdenkään sanani toteutuminen. Jokainen sana, jonka minä puhun, toteutuu, sanoo Herra, HERRA.”

13. LUKU

Sana valheprofeettoja vastaan

1. Minulle tuli tämä HERRAN sana:

2. ”Ihmislapsi, profetoi Israelin profeettoja vastaan ja sano niille, jotka profetoivat oman sydämensä voimasta: Kuulkaa HERRAN sana.

3. Näin sanoo Herra, HERRA: Voi mielletömiä profeettoja, jotka seuraavat omaa henkeään ilman, että ovat nähneet mitään!

Jer. 14:14,23:16,21

4. Sinun profeetoistasi, Israel, on tullut kuin raunioiden kettuja.

5. Te ette ole nousseet muureille korjaamaan aukkoja Israelin huoneen ympäriltä, että se kestäisi sodassa HERRAN päivänä.

Hes. 22:30

6. Profeetat ovat nähneet petollisia näkyjä. He ennustavat valhetta sanoessaan: ’Näin sanoo HERRA’, vaikka HERRA ei ole heitä lähettänyt. Kuitenkin he odottavat, että heidän sanansa toteutuisi.

9 12:13. Kuningas Sidkia vietiin sokaistuna Baabeliin, 2. Kun. 25:7.

10 12:18. Kirj.: ”vetesi”.

7. Ettekö olekin nähneet petollisia näkyjä ja lausuneet valheellisia ennustuksia, kun olette sanoneet: 'Näin sanoo HERRA', vaikka minä en ole puhunut?

8. **Sen tähden**, näin sanoo Herra, HERRA: Koska te olette puhuneet petollisesti ja nähneet valhenäkyjä, niin tietäkää, että minä itse käyn teitä vastaan, sanoo Herra, HERRA.

9. Minun käteni on niitä profeettoja vastaan, jotka näkevät petollisia näkyjä ja ennustavat valhetta. He eivät saa tulla minun kansani neuvonpitoon, eikä heidän nimiään kirjoiteta Israelin heimon kirjaan. He eivät saa tulla Israelin maahan, ja te tulette tietämään, että minä olen Herra, HERRA. Jes. 4:3

10. Näin tapahtuu siksi, että he johtavat minun kansani harhaan lupaamalla rauhaa, vaikka rauhaa ei ole. Kansa rakentaa seinän, ja he valkaisevat sen kalkilla. Jer. 6:14,8:11,23:17; Miika 3:5

11. Sano noille valkaisijoille, että se kaatuu. Tulee kaotosade, raekivet syöksyvät maahan, myrskytuuli puhkeaa,

12. ja seinä kaatuu! Eikö teiltä silloin kysytä: 'Missä nyt on laasti, jonka te olette sivelleet?'

13. **Sen tähden**, näin sanoo Herra, HERRA: Kiivaudessaani minä saatan myrskytuulen puhkeamaan, vihassani kaotosateen lankeamaan ja vimmasani raekivet syöksymään, niin että tuosta kaikesta tulee loppu.

14. Minä hajotan seinän, jonka te valkaisitte kalkilla, ja syöksen sen maahan, niin että sen perustus paljastuu ja se sortuu. Teillekin tulee samalla loppu, ja te tulette tietämään, että minä olen HERRA.

15. Minä tyydytän kiivauteni tuhoamalla seinän ja ne, jotka sen valkaisivat kalkilla. Minä sanon teille: Ei ole enää seinää eikä sen valkaisijoita,

16. Israelin profeettoja, jotka profetoivat Jerusalemile ja näkivät sille rauhan näkyjä, vaikka rauhaa ei ollut tulossa, sanoo Herra, HERRA."

Profetia taikurinaisia vastaan

17. "Ja sinä, ihmislapsi, käännä kasvosi kansani tyttäriä vastaan, jotka profetoivat oman sydämensä voimasta. Profetoi heistä

18. ja sano: Näin sanoo Herra, HERRA: Voi naisia, jotka punovat taikasiteitä kaikkiin ranteisiin ja tekevät huntuja kaikenkokoisten ihmisten päähän pyydystääkseen sieluja! Tehän pyydystätte minun kansani sieluja, mutta annatte toisten sielujen jäädä eloon omaksi eduksenne.

19. Te häpäisette minut kansani edessä muutamista kourallisista ohraa ja leipäpalasista. Te saatatte kuolemaan sieluja, joiden ei tulisi kuolla, ja jätätte eloon sieluja, jotka eivät saisi elää, kun valehtelette minun kansalleni, joka kuuntelee valheita.

Sananl. 17:15

20. **Sen tähden** näin sanoo Herra, HERRA: Minä käyn käsiksi teidän taikaisiteisiinne. Niillä te olette pyydystäneet sieluja kuin lintuja, mutta minä revin ne teidän käsivarsistanne ja päästän vapaiksi ne sielut, jotka te olette pyydystäneet niin kuin lintuja pyydystetään.

21. Minä revin teidän huntunne ja vapautan kansani teidän käsistänne, eivätkä he enää joudu teidän saaliiksenne. Silloin te tulette tietämään, että minä olen HERRA.

22. Te olette valheilla murehduttaneet vanhurskaan sydämen, vaikka minä en ole murehduttanut häntä. Te olette vahvistaneet jumalattoman käsiä, ettei hän kääntyisi pahalta tieltään ja saisi elää.

23. **Sen tähden** te ette enää saa nähdä turhia näkyjänne ettekä esittää ennustelujanne. Minä vapautan kansani teidän käsistänne, ja te tulette tietämään, että minä olen HERRA."

14. LUKU

Vastaus Israelin vanhimmille

1. Minun luokseni tuli miehiä Israelin vanhinten joukosta, ja he istuivat eteeni.

Hes. 20:1

2. Silloin minulle tuli tämä HERRAN sana:

3. ”Ihmislapsi, nämä miehet ovat asettaneet jumalankuvansa sydämeensä ja panneet kasvojensa eteen sen, mikä saa heidät lankeamaan syntiin. Antaisinko minä todella heidän kysyä itseltäni neuvoa? Jes. 58:2; Hes. 11:5

4. Puhuttele siis heitä ja sano: Näin sanoo Herra, HERRA: Minä, HERRA, annan kyllä vastauksen jokaiselle israelilaiselle, joka asettaa jumalankuvansa sydämeensä ja panee kasvojensa eteen sen, mikä saa hänet lankeamaan syntiin, ja menee sitten profeetan luo. Minä annan vastauksen hänen jumalankuviansa paljouden mukaan.

5. Minä tartun Israelin heimoa sydäimestä, koska he kaikki ovat kääntyneet minusta pois jumalankuviansa puoleen.

6. Sano siis Israelin heimolle: Näin sanoo Herra, HERRA: Kääntykää, kääntäkää kasvonne pois jumalankuvistanne ja kaikista iljetyksistänne.

7. Sillä kuka ikinä, israelilainen tai Israelissa asuva muukalainen, luopuu minusta, asettaa jumalankuvansa sydämeensä ja panee kasvojensa eteen sen, mikä saa hänet lankeamaan syntiin, ja sitten menee profeetan luo kysymään itselleen neuvoa minulta, niin minä, HERRA, itse annan hänelle vastauksen.

8. Minä suuntaan kasvoni sitä miestä vastaan, teen hänestä varoittavan esimerkin ja sananlaskun ja poistan hänet kansani keskuudesta. Silloin te tulette tietämään, että minä olen HERRA. 5. Moos. 28:37

9. Jos profeetta antaa vietellä itsensä ja sanoo sanankin, minä, HERRA, olen sallinut sen profeetan tulla vietyksi. Minä ojennan käteni häntä vastaan ja hävitän hänet kansani Israelin keskuudesta.

1. Kun. 22:6,23; Hes. 13:2; 2. Tess. 2:11

10. Heidän on kannettava oma syntinsä, niin kysyjän kuin profeetankin,

11. etteivät israelilaiset enää eksyisi minusta eivätkä enää saastuttaisi

itseään kaikilla rikkomuksillaan vaan he olisivat minun kansani ja MINÄ OLEN heidän Jumalansa, sanoo Herra, HERRA.”

Nooa, Daniel ja Job

12. Minulle tuli tämä HERRAN sana:

13. ”Ihmislapsi! Kun maa tekee syntiä minua vastaan olemalla uskoton, minä ojennan sitä vastaan käteni, murren siltä leivän tuen ja lähetän maahan nälän hävittäkseni siitä ihmiset ja eläimet.

Hes. 4:16,5:16

14. Jos siellä olisivat silloin nämä kolme miestä, Nooa, Daniel ja Job, niin he pelastaisivat vanhurskaudellaan vain oman henkensä, sanoo Herra, HERRA. 1. Moos. 6:9; Job 1:8; Dan. 1:8

15. Jos minä annan pahojen petojen kulkea maan halki, niin että ne surmaavat lapset ja maa tulee autioksi eikä kukaan voi kulkea siellä petojen tähden, 3. Moos. 26:22; 2. Kun. 25:17; Hes. 5:17

16. eivät nämä kolme miestä sen keskellä voisi, niin totta kuin minä elän, sanoo Herra, HERRA, pelastaa poikiaan eivätkä tyttäriään. Ainoastaan he itse pelastuisivat, mutta maa tulisi autioksi.

17. Tai jos minä toisin miekan sen maan kimppuun ja sanoisin: ’Miekka, kulje halki maan!’ ja niin hävittäisin siitä ihmiset ja eläimet,

18. ja sen keskellä olisivat silloin nämä kolme miestä, he eivät voisi, niin totta kuin minä elän, sanoo Herra, HERRA, pelastaa poikiaan eivätkä tyttäriään, vaan ainoastaan he itse pelastuisivat.

19. Tai jos minä lähettäisin ruton tähän maahan ja vuodattaisin vihani sen päälle surmaten ja hävittäen siitä ihmiset ja eläimet 1. Aik. 21:14

20. ja Nooa, Daniel ja Job olisivat silloin sen keskellä, he eivät voisi, niin totta kuin minä elän, sanoo Herra, HERRA, pelastaa poikiaan eivätkä tyttäriään. Ainoastaan oman henkensä he pelastaisivat vanhurskaudellaan.

21. Totisesti, näin sanoo Herra, HERRA: Entä sitten, kun minä lähetän Jerusalemiin neljä pahaa tuomiotani: miekan, nälän, pahat pedot ja ruton hävittämään siitä ihmiset ja eläimet?

Jer. 15:3; Ilm. 6:8

22. Kuitenkin jää jäljelle poikia ja tyttäriä, jotka kuljetetaan pois. He tulevat teidän¹¹ luoksenne, ja te näette heidän vaelluksensa ja tekonsa ja saatte lohdutuksen siitä onnettomuudesta, jonka minä olen tuottanut Jerusalemilille – kaikesta, minkä olen sille tuottanut.

23. He ovat teille lohdutukseksi, kun te näette heidän vaelluksensa ja tekonsa. Silloin te tulette tietämään, etten minä syyttä ole tehnyt kaikkea sitä, minkä olen Jerusalemilille tehnyt, sanoo Herra, HERRA.”

15. LUKU

Israel on hyödytön viiniköynnös

1. Sitten minulle tuli tämä HERRAN sana:

2. ”Ihmislapsi, miten viiniköynnös olisi parempi kuin kaikki muut puut? Sehän on köynnös metsän puiden joukossa.

Ps. 80:9

3. Otetaanko siitä puuta, josta tehdään tarve-esine? Otetaanko siitä edes naulaa, johon ripustetaan kaikeilaisia esineitä?

4. Katso, se annetaan tulen ruuaksi. Sen molemmat päät on tuli polttanut, ja keskeltä se on kärventynyt. Onko siitä enää mihinkään käyttöön?

5. Jos siitä ei voinut tehdä tarve-esineitä, kun se oli ehyt, niin vielä vähemmän sitä voidaan käyttää nyt, kun tuli on polttanut sen ja se on kärventynyt.

6. Sen tähden, näin sanoo Herra, HERRA: Niin kuin viiniköynnöksen, jonka minä olen antanut tulen ruuaksi metsän puiden mukana, minä annan tulen ruuaksi myös Jerusalemin asukkaat.

7. Minä käännän kasvoni heitä vastaan: tulesta he ovat päässeet, mutta tulen ruuaksi he joutuvat. Te tulette tietämään, että minä olen HERRA, kun

minä suuntaan kasvoni heitä vastaan
Hes. 14:8

8. ja teen maan autioksi, koska he ovat olleet uskottomia, sanoo Herra, HERRA.”

16. LUKU

Jerusalemin alkuperä ja kauneus

1. Minulle tuli tämä HERRAN sana:

2. ”Ihmislapsi, tee Jerusalemilille tietäväksi sen asukkaiden iljetykset.

3. Sano: Näin sanoo Herra, HERRA, Jerusalemilille: Sinä olet alkuperältäsi ja syntyisin kanaanilaisten maasta, isäsi oli amorilainen ja äitisi heettiläinen.

4. Sinun alkuvaiheesi olivat tällaiset: Kun sinä synnyit, sinulta ei leikattu napanuoraa eikä sinua pesty vedellä puhtaaksi, sinua ei hierottu suolalla eikä sinua kääritty kapaloihin.

5. Ei kukaan säälinyt sinua sen vertaa, että olisi armelaisuudesta tehnyt sinulle mitään näistä. Sen sijaan sinut pantiin heitteille kedolle; niin halpaa sinua pidettiin sinä päivänä, jona synnyit.

6. Minä kuljin ohitsesi ja näin sinut sätkyttelemässä verissäsi. Silloin sain sinulle: ’Sinä saat elää.’ Niin minä sanoin sinulle, kun olit verissäsi: ’Sinä saat elää.’

7. Minä tein sinut monilukuiseksi kuin kedon kasvit, ja sinä kasvoit ja tulit suureksi. Sinusta tuli kuin kaunein koru, rintasi paisuivat ja hiuksesi kasvoivat. Kuitenkin sinä olit vielä alaston ja paljas.

8. Minä kuljin taas ohitsesi ja näin, että sinä olit iässä, joka on lemмен aikaa. Minä levitin viittani liepeen päälle si ja peitin häpysi. Minä vannoin sinulle valan ja kävin kanssasi liittoon, sanoo Herra, HERRA. Niin sinusta tuli minun omani.

Ruut 3:9; Jer. 2:2; Hoos. 9:10

9. Minä pesin sinut vedellä, huuhtelin sinut verestäsi ja voitelin sinut öljyllä.

10. Minä puin sinut kirjailtuihin vaatteisiin, panin jalkoihisi merilehmännahkaiset kengät, kiedoin sinut hienoon pellavaan ja peitin sinut silkkiin.

11 14:22. Hesekiel puhuu pakkosiirtolaisuudessa oleville israelilaisille.

11. Minä kaunistin sinua koruilla, panin ranteisiisi rannerenkaat ja kaulaasi kaulakorun.

12. Nenääsi minä panin nenärenkaan, korviisi korvarenkaat ja päähäsi kauniin kruunun.

13. Näin yllesi puettiin kulta- ja hopeakorut, ja vaatteesi olivat hienoa pellavaa, silkkiä ja kirjailtua kangasta. Sinä käytit ravinnoksesi hienoja vehnäjauhoja, hunajaa ja öljyä. Sinusta tuli sanomattoman kaunis, ja sinä pääsit kuninkaalliseen arvoon.

14. Nimesi tuli tunnetuksi kansojen keskuudessa kauneutesi vuoksi, sillä se oli täydellinen sen loiston vuoksi, jonka minä puin sinun yllesi, sanoo Herra, HERRA.”

Jerusalem lankeaa haureuteen

15. Mutta sinä luotit kauneuteesi ja aloit harjoittaa haureutta maineesi turvin. Sinä vuodatit haureuttasi ohikulkijoille, jokainen sai siitä osansa.

Jer. 2:20

16. Sinä otit vaatteitasi, teit itsellesi monenkirjavia uhrikukkuloita ja harjoitit haureutta vaatteittesi päällä. Sellaista ei ole ennen tapahtunut eikä tule tapahtumaan.

17. Sinä otit ihania korujasi, minun kultaani ja hopeaani, jota minä olin antanut sinulle, teit itsellesi miehenkuvia ja harjoitit haureutta niiden kanssa.

Hoos. 2:10

18. Sinä otit kirjailtuja vaatteitasi ja verhosit kuvat niillä, sinä panit niiden eteen minun öljyni ja suitsukkeeni.

19. Ruuan, jonka minä sinulle annoin ja jolla minä sinua ruokin, hienot vehnäjauhot, öljyn ja hunajan, sinä panit kuvien eteen suloiseksi tuoksuksi. Näin tapahtui, sanoo Herra, HERRA. Hes. 6:13

20. Sinä otit poikasi ja tyttäresi, jotka olit minulle synnyttänyt, ja teurasit heidät kuvien ruuaksi. Oliko haureutesi liian vähäistä, 2. Kun. 16:3; Jer. 7:31,32:35

21. niin että sinun piti vielä teurastaa minun poikani, panna heidät kul-kemaan tulen läpi uhrina niille?

Jes. 57:5

22. Harjoittaessasi kaikkia iljetyksiäsi ja haureuttasi sinä unohdit lapsuutesi päivät, jolloin olit alaston ja paljas ja sätkyttelit verissäsi.

23. Voi, voi sinua, sanoo Herra, HERRA! Kaikkien pahojen tekojesi lisäksi

24. sinä rakensit itsellesi korokkeita ja teit itsellesi kumpuja kaikille toreille.

25. Sinä rakensit kumpusi jokaiseen kadunkulmaan ja saastutit¹² kauneutesi; sinä levitit reitesi jokaiselle ohikulkijalle ja harjoitit yhä enemmän haureuttasi.

26. Sinä harjoitit haureutta naapuriesi, suurijäsenisten egyptiläisten kanssa, ja teit huorin yhä enemmän ja niin vihoitit minut.

27. Silloin minä ojensin käteni sinua vastaan, tein määräosasi pieneksi ja annoin sinut alttiiksi vihollistesi, filistealaisten tyttärien mielivallalle, joiden mielestä sinun irstas elämäsi oli häpeällistä.

Tuom. 13:1; 1. Sam.4:1

28. Sinä harjoitit haureutta myös assurilaisten kanssa, kun olit niin kyltymätön. Vaikka teit huorin heidän kanssaan, et tyytynyt siihenkään

2. Aik. 28:16; Hes. 23:5

29. vaan harjoitit yhä enemmän haureutta kauppiaitten maassa, Kaldeassa, mutta et saanut siitäkään kyllikseä.

Jes. 39:1; Hes. 17:4,23:14

30. Kuinka himokas olikaan sydämesi, kun teit tämän kaiken, niin kuin tekee itse pääportto, sanoo Herra, HERRA.

31. Sinä rakensit korokkeesi kaikkiin kadunkulmiin ja teit kumpusi kaikille toreille. Sinä et kuitenkaan ollut muiden porttojen kaltainen, koska pidit halpana portonpalkkaa.

32. Sinä avionrikkojavaimo, joka miehesi sijaan otat vieraita!

33. Kaikki portot vaativat maksun, mutta sinä maksoit kaikille rakastajillesi ja lahjoit haureudessasi heitä tulemaan luoksesi joka talolta.

34. Tehdessäsi huorin toimit päinvaltaisella tavalla kuin muut naiset: sinun perässäsi ei kuljettu haureuteen eikä

12 16:25. Kirj.: ”teit iljettäväksi”.

sinulle maksettu portonpalkkaa, vaan sinä itse maksoit rakastajillesi.

35. Kuule siis HERRAN sana, sinä portto!”

Rietas portto saa tuomion

36. ”Näin sanoo Herra, HERRA: Sinä olet tuhlanut rahasi¹³ ja olet haureudessaasi paljastanut häpysi kaikille rakastajillesi ja kaikille iljettäville jumalankuvillesi, ja sinä olet antanut niille uhriksi lastesi veren.

37. Tiedä siis, että minä kokoan kaikki rakastajasi, jotka olivat sinulle mieleen, kaikki, joita sinä rakastit ja myös kaikki, joita aloit vihata. Heidät minä kokoan sinua vastaan joka taholta ja paljastan heille häpysi, niin että he näkevät koko alastomuutesi. Jer. 13:22,26; Valit. 1:8; Hes. 23:9; Hoos. 2:7,12

38. Minä tuomitsen sinut niin kuin tuomitaan naiset, jotka ovat tehneet aviorikoksen ja murhan. Minä annan vihassani ja kiivaudessa sinun veresi vuotaa. 3. Moos. 20:10

39. Minä annan sinut heidän käsiinsä. He hajottavat korokkeesi ja repivät hajalle kumpusi, riisuvat vaatteesi, otavat korusi ja jättävät sinut paljaaksi ja alastomaksi.

40. He nostattavat kansanjoukon sinua vastaan ja kivittävät sinut. He hakaavat sinut kappaleiksi miekoillaan, Hes. 23:47

41. polttavat talosi ja panevat toimeen tuomiosi monien naisten nähdessä. Minä teen lopun sinun portonelämästäsi, etkä sinä enää maksa palkkaa rakastajillesi. 2. Kun. 25:9; 2. Aik. 36:19; Jer. 39:8,52:13

42. Minä tyydytän vihani sinussa, mutta sen jälkeen minun kiivauteeni kääntyy sinusta pois. Silloin minä tyynyn enkä enää ole vihastunut sinuun. Hes. 5:13,24:13

43. Minä annan vaelluksesi seurausten kohdata sinua, koska et muistanut nuoruutesi päiviä vaan ärsytit minua kaikella tällä, sanoo Herra, HERRA. Etkö muka ole harjoittanut riettautta kaikkien iljettävyyksiesi lisäksi?” Hes. 9:10

Samarian ja Sodoman synnit

44. ”Jokainen, joka käyttää sananlaskuja, sanoo sinusta: ’Millainen äiti, sellainen tytär.’

45. Sinä olet äitisi tytär: hän inhosi miestänsä ja lapsiaan. Sinä olet sisar-tesisi sisar: he inhosivat miehiään ja lapsiaan. Äitinne oli heettiläinen ja isänne amorilainen.

46. Isompi sisaresi on Samaria, joka asuu tyttäriineen sinusta pohjoiseen, ja pienempi sisaresi on Sodoma, joka asuu tyttäriineen sinusta etelään.

47. Sinä et ainoastaan vaeltanut heidän teitään ja tehnyt samanlaisia iljettäviä tekoja kuin he; pian olit jo kaikilla teilläsi kelvottomampi kuin he. Hes. 5:7

48. Niin totta kuin minä elän, sanoo Herra, HERRA: totisesti, sisaresi Sodoma tyttäriineen ei ole tehnyt yhtä pahoin kuin sinä tyttäriäsi olet tehnyt. Matt. 11:23,24

49. Tämä oli sisaresi Sodoman synty: ylpeys ja se, ettei hän tarttunut kurjan ja köyhän käteen, vaikka hänellä ja hänen tyttäriinsä oli yltäkyllin leipää ja rauhaisat olot. 1. Moos. 13:13

50. He ylpeilivät ja tekivät iljettäviä tekoja minun edessäni. Kun minä sen näin, minä pyyhkäisin heidät pois. 1. Moos. 18:20,19:13,24

51. Samaria ei kuitenkaan ole tehnyt puoleksikaan niin paljon syntiä kuin sinä. Sinä olet tehnyt iljettäviä tekoja paljon enemmän kuin sisaresi ja olet saanut heidät näyttämään vanhurskailta kaikkien iljettävien tekojesi vuoksi. Jer. 3:11; Matt. 12:41; Luuk. 11:31

52. Kanna siis sinäkin häpeäsi, koska olet synneilläsi saanut sisaresi näyttämään vanhurskailta. Onhan sinusta tullut iljettävämpi kuin he, ja niin he ovat vanhurskaampia kuin sinä. Häpeä sinäkin ja kannan häpeäsi, oletan saanut sisaresi näyttämään vanhurskailta.

53. Minä käännän heidän kohtalonsa, Sodoman ja hänen tyttäriensä kohtalon sekä Samarian ja hänen tyttäriensä kohtalon. Minä käännän myös sinun kohtalosi heidän keskellään,

54. että saisit kantaa häpeääsi, hävetä kaiken sen vuoksi, mitä teit, kun sait heidät tuntemaan lohdutusta.

55. Sisaresi Sodoma tyttärineen palaa entiselleen, ja Samaria tyttärineen palaa entiselleen. Myös sinä tyttärinesi palaat entisellesi.

56. Eikö sisaresi Sodoma ollutkin huuhpuheena suussasi sinun ylpeytesi aikana,

57. ennen kuin oma pahuutesi paljastui, kun jouduit Aramin tyttärien ja kaikkien heidän ympärillään asuvien filistealaisten tyttärien häväistäväksi? He pilkkaavat sinua joka taholta,

2. Kun. 15:37; 2. Aik. 28:18

58. ja joudut kantamaan riettautesi ja iljettävien tekojesi seuraukset, sanoo HERRA.”

Jerusalem joutuu häpeään

59. ”Sillä näin sanoo Herra, HERRA: Koska sinä halveksit valaa ja rikoit liiton, minä teen sinulle tekojesi mukaan.

Jer. 2:20

60. Kuitenkin minä muistan liittoni, jonka tein kanssasi nuoruutesi päivinä, ja minä pidän sen voimassa ikuisena liittona.

Jer. 2:2,31:31; Room. 11:25–27

61. Silloin sinä muistat vaelluksesi ja sinä häpeät, kun otat vastaan vanhemmat sisaresi ja myös nuoremmat. Heidät minä annan sinulle tyttäriksi, mutta en sinun uskollisuutesi¹⁴ vuoksi.

62. Minä itse pidän sinun kanssasi tekemäni liiton voimassa, ja sinä tulet tietämään, että minä olen HERRA.

63. Kun minä annan sinulle anteeksi kaiken mitä olet tehnyt, sinä muistat ja häpeät, etkä voi avata suutasi häpeäsi tähden, sanoo Herra, HERRA.”

17. LUKU

Kaksi kotkaa, setripuu ja viiniköynnös

1. Minulle tuli tämä HERRAN sana:

2. ”Ihmislapsi, esitä arvoitus ja lausua vertaus Israelin heimolle.

3. Sano: Näin sanoo Herra, HERRA: Suuri kotka, suurisiipinen ja pitkäsul-

kainen, runsashöyheninen ja kirjava, tuli Libanonille ja otti latvuksen setripuusta.

4. Se taittoi siitä latvaverson, vei sen kauppiaiden maahan, asetti sen kaupmiesten kaupunkiin.

5. Sitten se otti siitä maasta taimen¹⁵ ja istutti sen peltoon, vei taimen runsaan veden ääreen, ja siellä se kasvoi kuin paju.

6. Taimi kasvoi, ja siitä tuli laajalle versova, matalakasvuinen viiniköynnös. Sen oksat kääntyivät kotkaan päin ja juuret sen alle. Se oli viiniköynnös, joka haaroittui ja työnsi oksia.

7. Sitten tuli toinen suuri kotka, suurisiipinen ja runsashöyheninen. Viiniköynnös käänsi nyt juurensa sitä kohti ja oksansa kasvamaan siihen päin saadakseen sieltä enemmän vettä kuin siitä palstasta, johon se oli istutettu.

8. Hyvään peltoon, runsaan veden ääreen, se oli istutettu, että se tekisi oksia, kantaisi hedelmää ja että siitä tulisi jalo viiniköynnös.

9. Sano: Näin sanoo Herra, HERRA: Menestyyköhän se? Eikö sen juuria katkota ja sen hedelmiä revitä irti, niin että kaikki sen versomat lehdet kuivuvat? Ei tarvita suurta voimaa eikä paljoa väkeä sen nostamiseksi juuriltaan.

10. Istutettu se on, mutta menestyykö se? Eiköhän se kuivu kokonaan, kun itätuuli puhaltaa siihen? Se kuivuu penkereeseen, jossa se versoi.”

Baabel, Jerusalem ja Egypti

11. Minulle tuli tämä HERRAN sana:

12. ”Sano kapinalliselle heimolle: ”Etekö ymmärrä, mitä tämä merkitsee?” Sano heille: Baabelin kuningas tuli Jerusalemiin, otti sen kuninkaan ja ruhtinaat ja vei heidät luokseen Baabeliin.

2. Kun. 24:15

13. Hän otti kuninkaallisesta suvusta yhden miehen, teki hänen kanssaan liiton ja vannotti hänellä valan, mutta muut maan mahtimiehet hän vei mukanaan,

2. Kun. 24:17; 2. Aik. 36:10

14. että valtakunta jäisi vähäpätöiseksi eikä vahvistuisi ja että se pitäisi liittonsa voimassa.

15. Mutta tuo mies kapinoi Baabelin kuningasta vastaan ja lähetti lähettiläänsä Egyptiin saadakseen hevosia ja paljon sotaväkeä. Menestyyköhän se, joka tällaista tekee, pelastuuko hän? Pelastuuko se, joka rikkoo liiton?

Jer. 37:5

16. Niin totta kuin minä elän, sanoo Herra, HERRA: hänen on totisesti kuoltava Baabelissa, sen kuninkaan luona, joka asetti hänet kuninkaaksi ja jolle vannomaansa valaa hän on halveksinut ja jonka liiton hän on rikkonut.

17. Eikä faraosta, hänen suuresta sotajoukostaan ja paljosta väestään, ole hänelle apua sodassa, kun luodaan piiritysvalli ja rakennetaan saartovarusteet suurten joukkojen tuhoamiseksi.

2. Kun. 25:1; Hes. 4:2

18. Tuo mies halveksi valaa ja rikkoi liiton. Hän teki kaiken tämän, vaikka oli lyönyt kättä. Ei hän pelastu.

19. Sen tähden, näin sanoo Herra, HERRA: Niin totta kuin minä elän, minä annan rangaistuksen kohdata häntä, koska hän halveksi valaani ja rikkoi liittoni.

20. Minä levitän verkkoni hänen ylitseen, ja hän takertuu minun pyydykseeni. Minä vien hänet Baabeliin ja käyn siellä oikeutta hänen kanssaan uskottomuuden vuoksi, jota hän on osoittanut minua kohtaan.

Hes. 12:13,32:3

21. Kaikki hänen sotajoukoistaan paenneet kaatuvat miekkaan, ja jäljelle jääneet hajaantuvat kaikkiin tuuliin. Silloin te tulette tietämään, että minä, HERRA, olen puhunut.”

Herra istuttaa setripuun latvuksen

22. ”Näin sanoo Herra, HERRA: Minä itse otan sen korkean setripuun latvuksesta ylimmän hennon version ja istutan sen korkealle ja jyrkälle vuorelle.

Jes. 11:1; Jer. 23:5,33.15

23. Israelin korkeille vuorille minä sen istutan, ja se tekee oksia ja kantaa hedelmää; siitä tulee mahtava setri.

Sen alla oleilevat kaikki linnut, kaikki siivekkäät pesivät sen oksien varjossa.

Jes. 2:2; Matt. 13:32

24. Kaikki metsän puut tulevat tietämään, että minä olen HERRA, joka teen korkean puun matalaksi ja matalan puun korkeaksi, tuoreen puun kuivaksi ja kuivan puun kukoistavaksi. Minä, HERRA, olen puhunut, ja toteutan sen.”

18. LUKU

Jokainen joutuu vastuuseen omista teoistaan

1. Minulle tuli tämä HERRAN sana:

2. ”Mitä te oikein tarkoittatte, kun käytätte Israelin maassa tätä sananlaskua: ’Isät söivät raakoja rypäleitä, lasten hampaat tylsyivät’?”

Jer. 31:29

3. Niin totta kuin minä elän, sanoo Herra, HERRA, enää ette saa lausua tätä sananlaskua Israelissa.

4. Kaikki sielut kuuluvat minulle, niin isän kuin pojankin sielu ovat minun. Jokaisen, joka tekee syntiä, on kuoltava.

1. Moos. 18:25

5. Vanhurskas mies sen sijaan toimii oikein ja vanhurskaasti.

6. Hän ei syö uhrivuorilla, ei katso Israelin heimon jumalankuvien puoleen, ei saastuta lähimmäisensä vaimoa, ei yhdy kuukautistilassa olevaan naiseen,

3. Moos. 18:19,20,20:10

7. ei sorra ketään vaan antaa takaisin velan pantin, ei ryöstä eikä riistä. Hän tarjoaa leivästään nälkäiselle ja antaa vaatetta alastoman verhoksi.

2. Moos. 22:25,26; Jes. 58:6; Matt. 25:35

8. Hän ei lainaa korkoa vastaan eikä ota voittoa vaan pitää kätensä erossa vääryydestä ja antaa miesten kiistassa oikean tuomion.

2. Moos. 22:25; 5. Moos. 23:20; Ps. 15:5

9. Hän vaeltaa minun lakieni mukaan, noudattaa säädöksiäni ja tekee sitä, mikä on oikein. Hän on vanhurskas, hän saa totisesti elää, sanoo Herra, HERRA.

10. Mutta hänelle voi syntyä poika, joka on väkivaltainen, vuodattaa verta ja tekee jotakin sellaista,

11. mitä isä itse ei ole tehnyt. Jos poika syö uhrivuorilla, saastuttaa lähimmäisensä vaimon,

12. sortaa kurjaa ja köyhää, ryöstää ja riistää, ei anna takaisin velan panttia, katsoo jumalankuvien puoleen, tekee iljettäviä tekoja,

13. lainaa korkoa vastaan ja ottaa voittoa, saisiko hän elää? Hän ei saa elää: hän on tehnyt kaikkia näitä iljettäviä tekoja. Hänet on surmattava, hänen verensä tulee hänen itsensä päälle.

14. Hänelle taas saattaa syntyä poika, joka näkee kaikki isänsä tekemät synnit, hän näkee ne, mutta ei tee niiden mukaan:

15. Hän ei syö uhrivuorilla, ei katso Israelin heimon jumalankuvien puoleen, ei saastuta lähimmäisensä vaimoa,

16. ei sorra toista, ei ota panttia, ei ryöstä eikä riistä. Hän jakaa leivästään nälkäiselle, antaa vaatetta alastoman verhoiksi,

17. ei sorra kurjaa, ei ota korkoa eikä voittoa vaan tekee minun säädösteni mukaan ja vaeltaa käskyjeni mukaan. Ei hänen tarvitse kuolla isänsä syyllisyyden vuoksi, hän totisesti saa elää.

18. Hänen isänsä kyllä harjoitti väkivaltaa, riisti ja ryösti veljeltään ja teki kansansa keskuudessa sellaista, mikä ei ole hyvää. Sen tähden hänen oli kuoltava syyllisyytensä vuoksi.

19. Te kysytte: 'Miksi pojan ei tarvitse kantaa isän syyllisyyttä?' Kun poika on toiminut oikeuden ja vanhurskauden mukaan, noudattanut kaikkia minun säädöksiäni ja tehnyt niiden mukaan, hän totisesti saa elää.

20. Mutta sen, joka tekee syntiä, on kuoltava. Poika ei kanna isän syyllisyyttä eikä isä pojan syyllisyyttä. Vanhurskas saa vanhurskautensa mukaan, jumalaton jumalattomuutensa mukaan.

5. Moos. 24:16; 2. Kun. 14:6; 2. Aik. 25:4

21. Jos jumalaton kääntyy kaikista synneistään, joita hän on tehnyt, ja noudattaa kaikkia minun säädöksiäni ja tekee sitä, mikä on oikein ja van-

hurskasta, hän totisesti saa elää eikä hänen tarvitse kuolla.

22. Yhtäkään hänen tekemistään synneistä ei enää muisteta. Hän saa elää vanhurskautensa tähden, jota hän on noudattanut.

23. Olisiko minulle mieleen jumalattoman kuolema, sanoo Herra, HERRA? Eikö ennemmin se, että hän kääntyy teiltään ja saa elää?"

Hes. 33:11; 2. Piet. 3:9

Herran tiet ovat oikeat, syntisten tiet ovat väärät

24. "Jos vanhurskas luopuu vanhurskaudestaan ja tekee vääryyttä, samoja iljettäviä tekoja, joita jumalaton tekee, saisiko hän elää, vaikka tekee niin? Yhtäkään hänen vanhurskaista teoistaan, joita hän on tehnyt, ei silloin muisteta, ja hänen on kuoltava uskottomuutensa ja syntinsä tähden, jota hän on harjoittanut.

Hes. 3:20,33:12,13

25. Mutta te sanotte: 'Herran tie ei ole oikea.' Kuulkaahan, te Israelin heimo! Minunko tieni ei olisi oikea? Eikö ole niin, että teidän omat tienne eivät ole oikeat!

Hes. 33:17

26. Jos vanhurskas luopuu vanhurskaudestaan ja tekee vääryyttä, hänen on sen tähden kuoltava. Tekemänsä vääryyden tähden hänen on kuoltava.

27. Ja jos jumalaton kääntyy harjoittamastaan jumalattomuudesta ja toimii oikein ja vanhurskaasti, hän pelastaa sielunsa.

28. Koska hän ymmärsi kääntyä kaikista synneistään, joita oli tehnyt, hän totisesti saa elää eikä hänen tarvitse kuolla.

29. Mutta Israelin heimo sanoo: 'Herran tie ei ole oikea.' Minunko tieni eivät olisi oikeat, te Israelin heimo? Eikö ole niin, että teidän omat tienne eivät ole oikeat!

30. Niinpä minä tuomitsen teidät, te Israelin heimo, itse kunkin hänen vaeluksensa mukaan, sanoo Herra, HERRA. Tehkää siis parannus ja kääntykää kaikista rikoksistanne, ettei syntinne saisi teitä kompastumaan.

31. Heittäkää pois päältänne kaikki rikoksenne, joita olette tehneet ja hankkikaa itsellenne uusi sydän ja uusi henki. Minkä tähden te kuolisitte, Israelin heimo!

Ps. 51:12; Hes. 11:19

32. Ei minulle ole mieleen ihmisen kuolema, sanoo Herra, HERRA. Kääntykää, niin te saatte elää!”

19. LUKU

Valitusvirsi Israelin ruhtinaista

1. ”Ja sinä, laula Israelin ruhtinaista valitusvirsi

2. näillä sanoilla: ’Mikä naarasleijona äitisi olikaan leijonien joukossa! Se makasi nuorten leijonien keskellä, ja kasvatti pentujaan.

1. Moos. 49:9

3. Se sai suureksi yhden pennuistaan: siitä tuli nuori leijona, se oppi raatelemaan saalista, se söi ihmisiä.

2. Kun. 23:31–34; Jer. 22:10

4. Kansat kuulivat siitä: se pyydystettiin niiden kuoppaan ja vietiin koukuista taluttaen Egyptin maahan.

5. Kun emo näki, että aikaa kului ja toivo katosi, se otti toisen pennuistaan ja kasvatti siitä nuoren leijonan.

2. Kun. 24:18

6. Se käyskenteli leijonien keskellä, siitä tuli nuori leijona, se oppi raatelemaan saalista, se söi ihmisiä.

7. Se hyökkäsi heidän palatseihinsa ja raunioitti heidän kaupunkinsa. Maa ja kaikki, mitä siinä on, kauhistui sen karjuntaa.

8. Kansat hyökkäsivät sen kimppuun kaikkialta maakunnista ja levittivät sen yli verkkonsa. Se jäi kiinni niiden ansaan.

9. Se pantiin koukkuihin ja kaulaurtoihin ja vietiin Baabelin kuninkaan eteen. Se vietiin linnoituksiin, ettei sen ääni enää kuuluisi Israelin vuorille.

2. Kun. 25:6,7

10. Äitisi oli kuin veden ääreen istutettu köynnös viinitarhassa. Siitä tuli hedelmää kantava ja tuuheaoksainen runsaan veden voimasta.

11. Siihen tuli vahvoja oksia hallitsijoiden valtikoiksi. Sen runko kohosi

paksujen oksien keskellä korkeana ja tuuhealehväisenä.

12. Mutta vihaisesti se temmattiin juuriltaan ja viskattiin maahan, ja itätuuli kuivatti sen hedelmät. Sen vahvat oksat taitettiin pois, ja ne kuivettuivat, tuli poltti ne.

13. Nyt se on istutettu autiomaahan, kuivaan ja janoiseen maahan.

14. Sen valtaoisasta on lähtenyt tuli, joka on kuluttanut puun hedelmät, eikä siinä enää ole vahvaa oksaa hallitsijan valtikaksi.” Valitusvirsi tämä oli, ja valitusvirsi siitä on tullut.

2. Aik. 36:11,19

20. LUKU

Herra vei Israelin pois Egyptistä oman nimensä tähden

1. Seitsemännän vuoden¹⁶ viidennessä kuussa, kuukauden kymmenentenä päivänä, tuli miehiä Juudan vanhinten joukosta kysymään neuvoa HERRALTA, ja he istuivat minun eteeni.

Hes. 14:1

2. Silloin minulle tuli tämä HERRAN sana:

3. ”Ihmislapsi, puhu Israelin vanhimille ja sano heille: Näin sanoo Herra, HERRA: Tuletteko te kysymään minulta neuvoa? Niin totta kuin minä elän, minä en suostu antamaan teille neuvoa, sanoo Herra, HERRA.

4. Etkö tuomitse heitä, ihmislapsi, etkö tuomitse? Tee heille tiettäväksi heidän isiensä iljettävät teot

5. ja sano heille: Näin sanoo Herra, HERRA: Kun minä valitsin Israelin, minä vannoin kättä kohottaen valan Jaakobin heimon jälkeläisille. Minä tein itseni heille tunnetuksi Egyptin maassa ja sanoin heille kättä kohottaen: ’Minä olen HERRA, teidän Jumalanne.’

2. Moos. 6:8;

5. Moos. 7:6

6. Sinä päivänä minä lupasin heille kättä kohottaen, että vien heidät pois Egyptin maasta siihen maahan, jonka olin heitä varten etsinyt. Se on kaikista maista ihanin ja se vuotaa maitoa ja hunajaa.

2. Moos. 3:8; Jer. 3:19

16 20:1. Hesekiel tarkoittanee pakkosiirtolaisuuden seitsemättä vuotta; vrt. 1:2.

7. Minä sanoin heille: 'Heittäköön jokainen teistä pois iljetykset kasvojensa edestä, älkää saastuttako itseänne Egyptin jumalankuvilla. Minä olen HERRA, teidän Jumalanne.'

3. Moos. 18:3; Joos. 24:14; Hes. 23:3

8. Mutta he kapinoivat minua vastaan eivätkä tahtoneet kuunnella minua. Kukaan heistä ei heittänyt pois iljetyksiään kasvojensa edestä eikä hylännyt Egyptin jumalankuvia. Silloin minä ajattelin vuodattaa kiivauteni heidän päälleen ja tyydyttää vihani heissä Egyptin maassa.

5. Moos. 9:24

9. Mutta sen mitä tein, minä tein oman nimeni tähden, ettei se tulisi häväistyksi kansojen silmissä, joiden keskellä he olivat. Niiden kansojen nähden minä tein itseni heille tunnetuksi viemällä israelilaiset pois Egyptin maasta."

Israel niskoitteli Herraa vastaan erämaassa

10. "Kun olin vienyt heidät pois Egyptin maasta ja tuonut heidät autiomaahan,

11. minä annoin heille lakini ja ilmoitin heille säädökseni. Ihminen, joka niitä noudattaa, elää niistä.

2. Moos. 15:26; 3. Moos. 18:5; 5. Moos. 5:1; Room. 10:5

12. Minä annoin heille myös sapattini olemaan merkinä välillämme, minun ja heidän, ja muistuttamaan heille, että minä olen HERRA, joka pyhitän heidät.

2. Moos. 16:23,20:8,31:13

13. Mutta Israelin heimo kapinoi minua vastaan autiomaassa. He eivät vaeltaneet minun lakieni mukaan vaan hylkäsivät säädökseni, joista ihminen elää, jos hän noudattaa niitä. Myös minun sapattini he häpäisivät pahoin. Silloin minä ajattelin vuodattaa kiivauteni heidän päälleen autiomaassa tehdäkseni heistä lopun. 4. Moos. 14:2,15:32

14. Mutta minä tein, mitä tein, nimeni tähden, ettei se tulisi häväistyksi kansojen nähden, joiden silmien edessä olin vienyt heidät pois Egyptistä.

4. Moos. 14:13; 5. Moos. 9:28

15. Kuitenkin minä vannoin heille autiomaassa kättä kohottaen, etten vie heitä siihen maahan, jonka olin antanut heille, maahan, joka vuotaa maitoa ja hunajaa ja joka on ihanin kaikista maista.

4. Moos. 14:22; 5. Moos. 1:35

16. Näin tapahtui siksi, että he hylkäsivät minun säädökseni eivätkä vaeltaneet lakieni mukaan vaan häpäisivät sapattini, sillä heidän sydämensä seurasi heidän jumalankuviaan.

17. Silti minä säälin heitä enkä hävittänyt heitä enkä tehnyt heistä loppua autiomaassa.

18. Minä sanoin siellä heidän lapsilleen: Älkää vaeltako isienne lakien mukaan älkääkä noudattako heidän säädöksiään. Älkää saastuttako itseänne heidän jumalankuvillaan.

19. Minä olen HERRA, teidän Jumalanne. Vaeltakaa minun lakieni mukaan ja noudattakaa minun säädöksiäni, ja pitäkää ne.

5. Moos. 4:1

20. Pyhittäkää minun sapattini. Olkoot ne merkinä liitosta meidän välillämme, jotta tietäisitte, että minä olen HERRA, teidän Jumalanne.

21. Mutta hekin kapinoivat minua vastaan: he eivät vaeltaneet minun lakieni mukaan eivätkä noudattaneet säädöksiäni, niin että olisivat toimineet niiden mukaan. Ihminen, joka noudattaa niitä, elää niistä. He häpäisivät sapattini. Silloin minä ajattelin vuodattaa kiivauteni heidän päälleen ja tyydyttää vihani heissä autiomaassa.

22. Mutta minä vedin käteni takaisin ja tein, mitä tein, nimeni tähden, ettei se tulisi häväistyksi kansojen nähden, joiden silmien edessä olin vienyt heidät pois Egyptistä.

23. Kuitenkin minä vannoin heille kättä kohottaen autiomaassa, että minä hajotan heidät kansojen joukkoon ja sirottelen heidät muihin maihin,

3. Moos. 26:33; 5. Moos. 28:64

24. koska he eivät tehneet säädöksieni mukaan vaan hylkäsivät lakini, häpäisivät sapattini ja kiinnittivät katseensa isiensä jumalankuviin.

25. Minä annoin heille myös lakeja, jotka eivät olleet hyviä, ja säädöksiä, joista he eivät voineet elää.

26. Minä annoin heidän saastua uhri- lahjoistaan, kun he panivat kulkemaan tulen läpi jokaisen esikoisensa¹⁷. Näin tein, jotta saattaisin heidät kauhun val- taan ja he tulisivat tietämään, että minä olen HERRA.” 2. Aik. 33:6; Hes. 16:20

Israel oli uskonon Herralle luvatussa maassa

27. ”Ihmislapsi, puhu siis Israelin heimolle ja sano: Näin sanoo Herra, HERRA: Tälläkin tavoin isänne herjasi- vat minua ja osoittivat uskottomuutta minua kohtaan:

28. Kun minä toin heidät maahan, jonka olin kättä kohottaen luvannut an- taa heille, niin missä vain he näkivät korkean kukkulan tai tuuhean puun, siinä he uhrasivat teurasuhrinsa ja an- toivat uhrilahjansa, joilla vihastuttivat minut. Siinä he polttivat sulotuoksuiset suitsukkeensa ja vuodattivat juomauh- rinsa. Jes. 57:5,6

29. Minä kysyin heiltä: ’Mikä on se kukkula, jolle te menette?’ Siksi sitä kutsutaan vielä tänäkin päivänä kuk- kulaksi¹⁸.

30. Sano siis Israelin heimolle: Näin sanoo Herra, HERRA: Ettekö te saastuta itsenne isienne tavoin kulkemalla hau- reellisesti heidän iljetystensä jäljessä!

31. Kun tuotte lahjojanne ja panet- te lapsenne kulkemaan tulen läpi, te saastutatte itsenne kaikilla jumalan- kuvillanne vielä tänäkin päivänä. Pi- täisikö minun suostua antamaan teille neuvo, Israelin heimo? Niin totta kuin minä elän, sanoo Herra, HERRA, minä en neuvo teitä.

32. Sitä, mikä on tullut teidän mie- leenne, ei suinkaan tapahdu. Tehän sanotte: ’Olkaamme kuin muut kansat, kuin muiden maiden heimot, jotka pal- velevat puuta ja kiveä.’

33. Näin sanoo Herra, HERRA: niin tot- ta kuin minä elän, minä totisesti hallit- sen teitä väkevällä kädellä ja ojenne- tulla käsivarrella ja vuodatan kiivauteni päällenne.

34. Minä vien teidät pois kansojen keskeltä ja kokoan teidät väkevällä kä- dellä ja ojennetulla käsivarrella maista, joihin teidät oli hajotettu, ja vuodatan kiivauteni. Hes. 11:17

35. Minä vien teidät kansojen au- tiomaahan, ja siellä minä käyn oikeutta kasvatusten teidän kanssanne. Hes. 11:17

36. Niin kuin minä kävin oikeutta isienne kanssa Egyptin autiomaassa, niin minä käyn oikeutta teidän kans- sanne, sanoo Herra, HERRA.

37. Minä panen teidät kulkemaan sauvan alitse¹⁹ ja saatan teidät liiton siteeseen.

38. Minä perkaan teistä ne, jotka kapinoivat ja rikkovat minua vastaan. Minä vien heidät pois maasta, jossa he asuvat muukalaisina, mutta Israelin maahan he eivät pääse. Silloin te tulet- te tietämään, että minä olen HERRA.”

Herra tuo kansansa takaisin Israelin maahan

39. ”Mutta te, Israelin heimo! Näin sanoo Herra, HERRA: Menkää vain pal- velemaan kukin omia jumalankuvian- ne! Lopulta te kuitenkin olette minulle kuuliaisia ettekä enää häpäise minun pyhää nimeäni lahjoillanne ja jumalan- kuvillanne.

40. Näin sanoo Herra, HERRA: Koko Israelin heimo, joka asuu maassaan, palvelee minua Israelin korkeilla vuo- rilla, minun pyhällä vuorellani. Siellä minä olen heille suosiollinen. Siellä minä tahdon saada teidän lahjojanne ja ensisatonne antimia sekä kaikkia teidän pyhiä lahjojanne.

41. Kun olen vienyt teidät pois kan- sojen keskeltä ja koonnut teidät mais- ta, joihin teidät oli hajotettu, minä miel- lyn teihin kuin miellyttävään tuoksuun

17 20:26. Kirj.: jokaisen, joka avaa kohdun.

18 20:29. Hepr. *baamaa*, ’kukkula’, *baa’im*, ’tulette’. Tekstin sanaleikki, *baa maa* voidaan ymmärtää: ’minne tulet’.

19 20:37. Paimen antoi lampaiden kulkea sauvan ali ja laski ne siinä.

ja osoitan teissä pyhyyteni kansojen nähdessä.

42. Te tulette tietämään, että minä olen HERRA, kun minä tuon teidät Israelin maahan, siihen maahan, jonka minä kättä kohottaen lupasin antaa teidän isillenne.

43. Siellä te muistatte vaelluksenne ja kaikki tekonne, joilla olette itsenne saastuttaneet. Te inhoatte itseänne kaikkien pahojen tekojenne tähden, joita olette tehneet, Hes. 6:9,16:61,36:31

44. ja tulette tietämään, että minä, HERRA, teen teille sen, minkä teen, oman nimeni tähden. En tee teille pahan vaelluksenne ja kelvottomien tekojenne mukaan, te Israelin heimo, sanoo Herra, HERRA.”

21. LUKU

Jumalan tuomioita verrataan metsäpaloon

1. Minulle tuli tämä HERRAN sana:

2. ”Ihmislapsi, käännä kasvosi etelää kohti, saarnaa etelää vastaan ja profetoi Negevin maan metsää vastaan.

3. Sano Negevin metsälle: Kuule HERRAN sana. Näin sanoo Herra, HERRA: Katso, minä sytytän sinut tuleen, ja se polttaa kaikki tuoreet ja kuivat puusi. Leimuava liekki ei sammua, ja se kärventää kaikkien kasvat etelästä pohjoiseen asti. Jes. 10:17,18

4. Kaikki liha on näkevä, että minä, HERRA, olen sen sytyttänyt, eikä se sammua.”

5. Minä sanoin: ”Voi Herra, HERRA! He sanovat minusta: ”Hänhän puhuu pelkkiä vertauksia!””

Herran miekka

6. Minulle tuli tämä HERRAN sana:

7. ”Ihmislapsi, käännä kasvosi Jerusalemiä kohti, saarnaa pyhäkköä vastaan ja profetoi Israelin maata vastaan.

8. Sano Israelin maalle: Näin sanoo HERRA: Katso, minä käyn sinua vastaan ja vedän miekkani tupestaani hävittääkseni sinusta sekä vanhurskaat että jumalattomat.

9. Minun miekkani lähtee tupestaani kaiken lihan kimppuun, etelästä pohjoiseen asti, niin että hävitän sinusta vanhurskaat ja jumalattomat.

10. Silloin kaikki liha tulee tietämään, että minä, HERRA, olen vetänyt miekkani tupestaani, eikä se enää palaa takaisin.

11. Mutta sinä, ihmislapsi, huokaile! Huokaile heidän nähtensä katkerasti, murtunein sydämin²⁰.

12. Kun he kysyvät sinulta, minkä tähden sinä huokailet, niin sano: ”Sannon tähden, joka saapuu. Silloin kaikkien sydämet raukeavat, kaikkien kädet herpoavat, kaikki tyrmistyvät ja kaikkien polvet muuttuvat kuin vedeksi. Huomatkaa, se tulee, varmasti se tapahtuu, sanoo Herra, HERRA.” Hes. 7:17

13. Ja minulle tuli tämä HERRAN sana:

14. ”Ihmislapsi, profetoi: Näin sanoo HERRA: Miekka, miekka on teroitettu ja myös hiottu kirkkaaksi.

15. Se on teroitettu teurastusta varten, se on hiottu salamoivaksi. Voimmeko iloita? Se halveksii poikani valtiikkaa²¹, kaikkea, mikä on puuta.

16. Se on annettu hiottavaksi, käteen otettavaksi. Se miekka on teroitettu ja myös hiottu kirkkaaksi, annettavaksi tappajan käteen.

17. Huuda ja valita, ihmislapsi, sillä tämä kohtaa minun kansaani, se kohtaa kaikkia Israelin ruhtinaita. Heidät on annettu alttiiksi miekalle yhdessä kansani kanssa. Lyö siis valittaen lan-teitasi,

18. sillä koetus tulee. Entä jos se halveksii valtiikkaakin? Sitä ei enää ole, sanoo Herra, HERRA.

19. Mutta sinä, ihmislapsi, profetoi ja lyö käsiäsi yhteen! Tulokoon miekasta kaksi miekkaa, tulokoon kolme! Se on miekka, joka kaataa ja surmaa, suuri surmamiekka tunkeutuu heihin.

20. Menehtyköön sydän pelkoon, olkoon kompastuksia paljon. Kaikille

20 21:11. Kirj.: lantein. Lantio on VT:n kuvakielellä voiman tyyssija.

21 21:15. Poika tarkoittaa Juudan kuningaasta, Daavidin jälkeläistä, jonka valta ja voima on tyhjän veroineen valloittajaa vastaan.

heidän porteilleen olen asettanut miekan väikkymään. Voi, se on tehty sala-moivaksi, hiottu teurastusta varten!

21. Lyö terävästi oikealle, suuntaa vasemmalle, mihin vain teräsi kää-netään.

22. Myös minä lyön käsiäni yhteen ja tyydytän kiivauteni. Minä, HERRA, olen puhunut.”

Hes. 5:13

Babelin kuninkaan miekka

23. Minulle tuli tämä HERRAN sana:

24. ”Sinä, ihmislapsi! Piirrä kaksi tie-tä Babelin kuninkaan miekan tulla. Lähtekööt molemmat samasta maasta. Tee tienviitta, tee se kaupunkiin vievän tien alkupäähän.

25. Piirrä tie, jota pitkin miekka tulee ammonilaisten Rabbaa vastaan, sekä Juudaan, linnoitettua Jerusalemiä vas-taan.

26. Babelin kuningas on seisah-tunut tienhaaraan, kahden tien ris-teykseen tekemään taikojaan. Hän ravistelee nuolia, kysyy kotijumaliita, tarkastelee maksaa²².

27. Hänen oikeaan käteensä osuu Jerusalemin arpa. Sen mukaan muu-rinmurtajia pannaan aseisiin, suut avataan karjumaan²³, sotahuuto koho-tetaan, porteille pannaan muurinmur-tajia, luodaan piiritysvalli, rakennetaan saartovarusteet.

28. Jerusalemin asukkaiden mielestä tämä on turhaa taikomista, sillä hehän ovat vannoneet hänelle²⁴ valan. Mutta hän muistuttaa heitä rikoksesta ottaak-seen heidät vangeiksi.

29. Sen tähden, näin sanoo Herra, HERRA: Te olette saaneet minut muis-tamaan syntivelkanne, kun rikkomuk-senne ovat tulleet julki ja syntyinne ovat näkyneet kaikissa teoissanne. Te joudutte vangeiksi, koska te olette saa-neet minut muistamaan syntyinne.

30. Ja sinä, Israelin ruhtinas, sinä saastainen ja jumalaton, jonka päivä on tullut! Syntivelka on silloin täynnä.

31. Näin sanoo Herra, HERRA: Ota pois turbaani, nosta kruunu päästäsi! Tämä ei jatku entisellään! Alhainen korotetaan, korskea alennetaan.

32. Raunioiksi minä teen tämän maan, raunioiksi, raunioiksi. Tämäkään ei tapahdu, ennen kuin tulee hän, jolla on oikeus. Hänen valtaansa minä an-nan maan.”

Hes. 17:24

Sanoma ammonilaisille

33. ”Ja sinä, ihmislapsi, profetoi ja sano: Näin sanoo Herra, HERRA, ammo-nilaisia ja heidän herjauksiaan vastaan: Miekka, miekka on paljastettu, hiottu teurastamaan, täyttämään tehtävänsä ja leiskumaan kuin salama! Hes. 25:1

34. Sinulle nähdään petollisia näkyjä ja ennustellaan valhetta siitä, että sinä saat muka tallata kuolettavasti haavoit-tettujen jumalattomien niskaa, joiden päivä tulee, kun syntivelka on täyttynyt.

35. Pane miekka takaisin tuppeensa. Minä tuomitsen sinut paikassa, jossa sinut on luotu, maassa, josta olet läh-töisin.

36. Minä vuodatan kiivauteni sinun päällesi, puhallan sinuun palavassa vihassani ja annan sinut raakalaisten käsiin, jotka ovat taitavia tuhotyössä.

37. Sinut annetaan tulen ruuaksi, veresi on vuotava maahan. Sinua ei enää muisteta, sillä minä, HERRA, olen puhunut.”

22. LUKU

Jerusalem, verivelkojen kaupunki

1. Minulle tuli tämä HERRAN sana:

2. ”Ihmislapsi, etkö tuomitse, etkö tuomitse verenvuodattajien kaupun-kia? Tee sille tiettäviksi kaikki sen iljet-tävät teot. Hes. 9:9,20:4,23:36,24:6

3. Sano: Näin sanoo Herra, HERRA: Voi kaupunkia, jonka muurien sisällä on vuodatettu verta ja jonka määräai-ka on sen vuoksi tullut. Se on tehnyt itselleen jumalankuvia ja siten tullut saastaiseksi.

2. Kun. 21:16

22 21:26. Uhrieläimen maksaa tarkaste-lemalla, niin kuin myös nuolia ravistelemalla, etsittiin ennusmerkkejä.

23 21:27. Näin LXX:n mukaan.

24 21:28. Tarkoittaa Babelin kuningasta.

4. Sinä olet tullut syyliseksi verestä, jota olet vuodattanut. Sinä olet saastunut jumalankuvitaksi, jotka olet tehnyt. Sinä olet jouduttanut tuomiosi päivää ja tullut vuosiesi päähän. Niinpä minä olen antanut sinut kansojen häväistäväksi ja kaikkien maitten pilkattavaksi.

5. Moos. 28:37

5. Lähellä ja kaukana asuvat pilkkaavat sinua, jonka nimi on tahraantunut, ja jossa on paljon hämminkiä.

6. Israelin ruhtinaat, jotka olivat sinussa, käyttivät kukin valtaansa vuodattaakseen verta.

7. Sinussa halveksitaan isää ja äitiä, sorretaan muukalaista, orvolle ja leskelle tehdään sinussa vääryyttä.

Jer. 7:6

8. Sinä halveksit sitä, mikä on minulle pyhitettyä, ja häpäiset sapattini.

Hes. 20:12

9. Sinussa on panettelijoita, jotka haluavat saada aikaan verenvuodatus-ta. Uhrivuorilla syödään ja harjoitetaan irstautta.

10. Sinussa, Jerusalemin, häpäistään isän aviovuode²⁵ ja tehdään väkivaltaa naiselle, joka on epäpuhdas kuukautis-tensa tähden.

3. Moos. 18:7,8,19

11. Mies tekee iljettäviä tekoja lähimmäisensä vaimon kanssa, toinen häpäisee irstaudessaan miniänsä, joku makaa väkisin sisarensa, isänsä tyttären.

3. Moos. 18:15,20; Jer. 5:8

12. Sinussa otetaan lahjuksia ja vuodatetaan viatonta verta. Sinä kiskot korkoa, hankit vääryydellä voittoa lähimmäiseltäsi ja unohdat minut, sanoo Herra, HERRA.

Hes. 18:8

13. Kuule siis, kuinka minä lyön käsiäni yhteen hankkimasi väärän voiton tähden ja muuriasi sisällä vuodatetun veren tähden!

Hes. 21:19

14. Kestääköhän rohkeutesi, pysyvätköhän kätesi lujina niinä päivinä, joina minä käsittelen sinua? Minä, HERRA, olen puhunut, ja minä toteutan sen.

15. Minä hajotan sinut kansojen sekaan ja sirotan sinut muihin maihin.

Minä poistan sinusta kaiken saastaisuutesi.

16. Sinusta on tullut saastainen kansojen silmissä, ja sinä tulet tietämään, että minä olen HERRA.”

Jerusalemin saa tuomionsa

17. Minulle tuli tämä HERRAN sana:

18. ”Ihmislapsi, Israelin heimosta on minun silmissäni tullut kuonaa: vaskea, tinaa, rautaa ja lyijyä. Kaikista heistä on tullut ahjossa hopean kuonaa.

Jer. 1:22; Jer. 6:28

19. Sen tähden, näin sanoo Herra, HERRA: Koska teistä kaikista on tullut kuonaa, niin katso, minä kokoan teidät keskelle Jerusalemiä.

20. Niin kuin hopea, vaski, rauta, lyijy ja tina kootaan ahjon sisälle, jotta niihin lietsottaisiin tulta ja ne sulatettaisiin, niin minä kokoan teidät vihassani ja kiivaudessaani, asetan ahjoon ja sulatan.

21. Minä kerään teidät ja lietson teihin vihani tulta, ja te sulatte Jerusalemissa.

22. Niin kuin hopea sulatetaan ahjossa, niin teidät sulatetaan Jerusalemissa. Silloin te tulette tietämään, että minä, HERRA, olen vuodattanut kiivauteni teidän ylitsenne.”

Papit, profeetat ja päämiehet ovat luopuneet Herrasta

23. Minulle tuli tämä HERRAN sana:

24. ”Ihmislapsi, sano Israelille: Sinä olet maa, jota ei ole puhdistettu, joka ei ole saanut sadetta vihan päivänä.

25. Profeettojen salaliitto sen keskellä on kuin ärjyvä, saalista raateleva leijona: he tuhoavat ihmisiä²⁶, ottavat aarteet ja kalleudet ja tekevät maassa suureksi leskien luvun.

Matt. 23:14; Mark. 12:40

26. Sen papit tekevät väkivaltaa minun lailleni ja häpäisevät sen, mikä on minulle pyhitettyä. He eivät tee erotusta pyhän ja epäpyhän välillä eivätkä ilmoita, mikä on saastaista ja mikä puhdasta; he sulkevat silmänsä sapattieni rikkomiselta. Näin minä olen

25 22:10. Kirj.: ”paljastetaan isän häpy”. Vrt. 3. Moos 18:8.

26 22:25. Kirj.: ”syövät sieluja”.

tullut häväistykksi heidän keskuudessaan. 3. Moos. 10:10,11; Jer. 2:8; Hes. 44:23

27. Israelin ruhtinaat ovat sen keskellä kuin raatelevat sudet, jotka vuodattavat verta. He tappavat ihmisiä saadakseen väärää voittoa.

28. Sen profeetat valkaisevat kalkilla kaiken, he näkevät valheellisia näkyjä ja ennustelevat kansalle valheita sanoen: 'Näin sanoo Herra, HERRA,' vaikka HERRA ei ole puhunut. Hes. 13:10

29. Maan kansa harjoittaa sortoa, ryöstää ja riistää. He tekevät vääryyttä kurjalle ja köyhälle ja sortavat muukalaista oikeudesta välittämättä.

30. Minä olen etsinyt heidän joukostaan miestä, joka korjaisi muurin ja seisoi seinän aukossa minun edessäni maan puolesta, ettei se tuhoutuisi. Sellaista miestä en ole löytänyt.

Ps. 106:23; Jer. 5:1; Hes. 13:5

31. Sen tähden minä vuodatan kiihautaen heidän päälleen, tuhoan heidät vihani tulella ja maksan heille heidän vaelluksensa mukaan, sanoo Herra, HERRA."

23. LUKU

Iljettävät sisarukset Ohola ja Oholiba

1. Minulle tuli tämä HERRAN sana:

2. "Ihmislapsi, oli kaksi naista, saman äidin tyttäriä.

3. Nuoruudessaan he harjoittivat haureutta Egyptissä. Siellä heidän rintojaan puristeltiin ja heidän neitseellisiä nisiään rutisteltiin. Hes. 16:26

4. Heistä vanhemman nimi oli Ohola ja hänen sisarensa nimi Oholiba. Heistä tuli minun omani, ja he synnyttivät poikia ja tyttäriä. Nimi Ohola tarkoittaa Samariaa ja Oholiba Jerusalemiä. Hes. 16:8

5. Mutta Ohola harjoitti haureutta, vaikka oli minun omani, ja himoitsi rakastajiaan, naapureitaan assurilaisia.

6. He pukeutuivat purppuraan, nuo käskynhaltijat ja hallitusmiehet, nuo kaikki komeat nuoret miehet, jotka ajoivat vaunuilla ja hevosilla.

2. Kun. 15:19; Hes. 16:28

7. Ohola harjoitti haureuttaan heidän kanssaan – kaikkien Assurin valiomiesten kanssa. Kaikkien jumalankuvien kanssa, joita hän himoitsi, hän saastutti itsensä.

8. Mutta hän ei jättänyt myöskään pois Egyptin aikaista haureuttaan, sillä egyptiläiset olivat maanneet hänen kanssaan hänen nuoruudessaan, puristelleet hänen neitseellisiä nisiään ja vuodattaneet hänen päälleen haureuttaan.

9. Sen tähden minä annoin hänet rakastajiensa käsiin, Assurin poikien, joita hän oli himoinnut. Hes. 16:36

10. He paljastivat hänen alastomuutensa, ottivat vangeiksi hänen poikansa ja tyttärensä, tappoivat hänet itsensä miekalla ja panivat hänen tuomionsa täytäntöön. Näin hänestä tuli varoittava esimerkki muille naisille.

11. Vaikka hänen sisarensa Oholiba näki tämän, hän oli himossaan vieläkin irstaampi kuin sisarensa ja haureudessaan vieläkin riettaampi. Jer. 3:7; Hes. 16:47

12. Oholiba himoitsi naapureitaan Assurin poikia, käskynhaltijoita ja hallitusmiehiä, jotka upeasti pukeutuneina ratsastivat ja ajoivat vaunuilla, kaikki komeita nuoria miehiä. 2. Kun. 16:7

13. Minä näin, että hän oli saastuttanut itsensä. Molemmat sisarukset kulkivat samaa tietä,

14. mutta Oholiba meni vielä pitemmälle haureudessaan. Hän näki seinään helakanpunaisella värillä piirrettyjä kuvia kaldealaisista miehistä, Hes. 8:10

15. joiden kupeilla oli vyö ja päässä muhkea päähine. Kaikki olivat päälliköiden näköisiä, sellaisia kuin ovat Baabelin miehet, joiden synnyinmaa on Kaldea.

16. Hän alkoi heidät nähtyään himoita heitä ja lähetti sanansaattajia heidän luokseen Kaldeaan.

17. Baabelin miehet tulivat, makasivat ja rakastelivat hänen kanssaan ja saastuttivat hänet haureudellaan. Näin

hän saastui heistä mutta kääntyi sitten inhoten pois heidän luotaan.

18. Näin hän paljasti haureellisuutensa. Kun hän paljasti häpynsä, minä käännyn inhoten pois hänen luotaan, niin kuin olin kääntynyt inhoten pois hänen sisarensa luota.

19. Oholiba harjoitti yhä enemmän haureutta. Hän muisti nuoruutensa päivät, jolloin oli harjoittanut haureutta Egyptin maassa, 2. Kun. 18:21

20. ja hän himoitsi silloisia rakastajiin, joiden elin oli kuin aasilla ja vuoto kuin orilla. Jer. 5:8

21. Sinä muistit nuoruutesiirstauden, kun egyptiläiset puristelivat rintojasi ja nisiäsi niiden nuorekkuuden tähden. Hes. 15:15

22. Sen tähden, Oholiba, näin sanoo Herra, HERRA: Katso, minä kiihotan rakastajasi hyökkäämään kimppuusi, nuo, joiden luota sinä käännyt inhoten pois, ja tuon heidät kimppuusi joka taholta:

23. Baabelin miehet ja kaikki kaldealaiset, Pekodin, Sooran ja Kooan ja heidän kanssaan kaikki Assurin miehet. He ovat kaikki komeita nuoria miehiä, käskynhaltijoita ja hallitusmiehiä, päälliköitä ja maineikkaita miehiä, jotka ratastavat ja ajavat vaunuilla.

24. He hyökkäävät kimppuusi mukanaan paljon vaunuja, rattaita ja sotureita monesta kansasta varustautuneina suurin ja pienin kilvin. Kypärät päässä he asettuvat rintamaan sinua vastaan joka taholta, ja minä annan heille tuomiovallan. He tuomitsevat sinut säädöstensä mukaan.

25. Minä tydytän sinussa kiivauteeni, ja vihoissaan he kohtelevat sinua julmasti: nenän ja korvat he leikkaavat sinulta pois, ja sinun jälkeläisesi kaa-tuvat miekkaan. He ottavat poikasi ja tyttäresi, ja mitä sinulta jää jäljelle, sen polttaa tuli.

26. He riisuvat sinulta vaatteesi ja ottavat korusi.

27. Näin minä teen lopun sinun irs-taudestasi ja haureudestasi, jota har-

joitit jo Egyptissä, etkä sinä enää kaipaa niitä etkä muistelee Egyptiä.

28. Sillä näin sanoo Herra, HERRA: Minä annan sinut niiden käsiin, joita vihaat, niiden käsiin, joiden luota olet kääntynyt inhoten pois.

29. He kohtelevat sinua vihamielisesti, ottavat kaiken, mistä olet nähnyt vaivaa, ja jättävät sinut alastomaksi ja paljaaksi. Silloin paljastuu häpeällinen haureellisuutesi ja riettautesi.

30. Näin sinulle tehdään sen tähden, että seurasit haureellisesti pakanakansoja ja niin saastuit niiden jumalankuvista.

31. Sinä vaelsit sisaresi tietä, ja minä annoin hänen maljansa sinun käteesi. Jes. 51:17; Jer. 25:15

32. Näin sanoo Herra, HERRA: Sisaresi maljan sinä juot: syvän ja laajan. Sinä tulet naurun ja pilkan aiheeksi, jota siihen mahtuu paljon.

33. Sinä tulet täyteen juopumusta ja murhetta. Sisaresi Samarian malja on kauhun ja hävityksen malja.

34. Sen sinä juot, juot pohjasakkoja myöten, sen sirpaleita sinä kaluat ja revit niillä rintasi. Sillä minä olen puhunut, sanoo Herra, HERRA.

35. Sen tähden, näin sanoo Herra, HERRA: Koska sinä olet unohtanut minut ja heittänyt minut selkäsi taakse, niin kannan myösirstautesi ja haureutesi palkka." 1. Kun. 14:9; Jer. 2:32,3:21

Ohola ja Oholiba tuomitaan

36. HERRA sanoi minulle: "Ihmislapsi, etkö tuomitse Oholaa ja Oholibaa? Ilmoita heille heidän iljettävät tekonsa, Hes. 22:2

37. sillä he ovat aviorikkojia ja heidän käsissään on verta. He ovat tehneet aviorikoksen jumalankuvien kanssa ja myös polttaneet niiden ruuaksi lapsiaan, jotka he olivat synnyttäneet minulle.

38. Vielä tämänkin he ovat minulle tehneet: samana päivänä he ovat saastuttaneet pyhäkköni ja häpäisseet sapattini.

39. Teurastettuaan lapsiaan jumalankuvilleen he tulivat vielä samana päivänä minun pyhäkkööni ja niin häpäisivät sen. Näin he ovat tehneet minun huoneeni sisäpuolella. Jer. 7:9

40. Vieläpä he lähettivät kutsun miehille, jotka asuivat kaukana. Kun sana oli lähetetty, he tulivat, nuo, joita varten sinä peseydyit, maalasit silmäluomesi ja puit korut yllesi.

41. Sitten sinä, Oholiba, istuit komealle vuoteelle, jonka vieressä oli katettu pöytä. Sille sinä olit pannut minun suitsukkeen ja öljyni.

42. Luotasi kuului huolettoman joukon melua, ja monet miehet, myös autiomaasta tuodut juomarit, laittoivat noiden naisten käsiin rannerenkaat ja kauniit kruunut heidän päähänsä.

43. Minä sanoin: 'Tuolle kuihtuneelle kelpaa aviorikos? Hänenkö kanssaan nytkin harjoitetaan haureutta?' Tuollaisen?

44. Hänen luokseen tultiin niin kuin tullaan porttonaisen luo. Niin tultiin noidenirstaiden naisten, Oholan ja Oholiban, luo.

45. Vanhurskaat miehet tuomitsevat heidät sen mukaan, mitä on säädetty avionrikkojanaisista, ja sen mukaan, mitä on säädetty verenvuodattajanaisista. He ovat tehneet aviorikoksen, ja heidän övissään on verta. 1. Moos. 9:6; 3. Moos. 20:10; 5. Moos. 22:22; Hes. 16:38

46. Sillä näin sanoo Herra, HERRA: Tuotakoon heitä vastaan kansanjoukko ja saatettakoon heidät kauhun valtaan ja ryöstäjien armoille. Hes. 16:40

47. Kansanjoukko kivittäköön heidät ja tehköön heistä lopun miekoillaan. Heidän poikansa ja tyttärensä tapet-takoon ja heidän talonsa poltettakoon.

48. Minä lopetan maasta irstauden, ja kaikki naiset ottavat siitä opikseen, etteivät harjoita sellaista irstautta kuin te.

49. He maksavat teille irstautenne mukaan, ja te saatte kantaa seuraukset synnistänne ja jumalankuvienne palvelemisesta. Silloin te tulette tietämään, että minä olen Herra, HERRA."

24. LUKU

Vertaus ruostuneesta padasta

1. Yhdeksännen vuoden kymmennessä kuussa, kuukauden kymmenentenä päivänä, minulle tuli tämä HERRAN sana:

2. "Ihmislapsi, kirjoita muistiin tämän päivän nimi, juuri tämän päivän. Babelin kuningas hyökkää Jerusalemiä vastaan juuri tänä päivänä. 2. Kun. 25:1; Jer. 52:4

3. Lausu tälle kapinalliselle heimolle tämä vertaus: Näin sanoo Herra, HERRA: 'Pane pata liedelle, pane ja kaada siihen vettä. Jer. 1:13; Hes. 11:3

4. Kokoa siihen lihankappaleita, kaikkia hyviä kappaleita, reittä ja lapaa. Täytä pata parhailla luilla,

5. ota ne valiolampaista. Lado halko ja padan alle ja anna sen kiehua kiehumistaan, kunnes luutkin kypsyvät siinä.'

6. Näin sanoo Herra, HERRA: Voi verenvuodattajien kaupunkia, pataa, joka on ruostunut ja josta sen ruoste ei ole lähtenyt! Tyhjennä se kappale kappaleelta; ei sille ole arpaosa langennut. Hes. 22:2

7. Sen keskellä on verta. Se on jättänyt veren paljaalle kalliolle eikä ole vuodattanut sitä maahan mullan peittoon. Job 16:18

8. Minä olen jättänyt sen vuodattaman veren peittämättömänä paljaalle kalliolle, nostattaakseni kiivauden ja toteuttaakseni koston.

9. Sen tähden, näin sanoo Herra, HERRA: Voi verenvuodattajien kaupunkia! Niinpä minäkin suurennan nuotiot: Hes. 21:37; Nah. 3:1; Hab. 2:12

10. Lisätään puita, pannaan tuli palamaan, keitetään liha loppuun, sekoitetaan mausteet, annetaan luiden palaa karrelle.

11. Sitten annetaan padan olla tyhjänä hiiliensä päällä, niin että se kuumeenee, sen vaski hehkuu ja saasta sulaa siitä ja sen ruosteesta tulee loppu.

12. Väyksiin asti on siitä nähty vai-vaa, mutta sen paljo ruoste ei ole siitä lähtenyt. Tuleen sen ruoste!

13. Minä tahdoin puhdistaa sinut irstautesi saastaisuudesta, mutta koska sinä et ole puhdistunut saastaisuudestasi, sinä et enää puhdistu, ennen kuin minä olen tyydyttänyt kiivauteni sinussa. Hes. 5:13,16:42

14. Minä, HERRA, olen puhunut, ja niin tapahtuu. Minä toteutan sen; minä en hellitä, en säästä enkä kadu. Sinut tuomitaan vaelluksesi ja tekojesi mukaan, sanoo Herra, HERRA.”

Profeetan murhe ennusmerkkinä

15. Minulle tuli tämä HERRAN sana:

16. ”Ihmislapsi, minä otan sinulta pois silmiesi ihastuksen, mutta älä murehdi, älä itke äläkä anna kyyneltesä vuotaa.

17. Huokaile hiljaa, mutta älä pane toimeen vainajan valittajaisia. Kiedo kääreelakki päähäsi ja pane kengät jalkaasi. Älä peitä partaasi äläkä syö lohduttajien tuomaa ruokaa²⁷.”

3. Moos. 10:6; Jer. 16:7

18. Aamulla minä puhuin tämän kansalle. Illalla vaimoni kuoli, ja seuraavana aamuna minä tein niin kuin minua oli käsketty.

19. Silloin kansa sanoi minulle: ”Etkö ilmoita meille, mitä nämä asiat, joita teet, merkitsevät meille?”

20. Minä vastasin heille, että minulle oli tullut tämä HERRAN sana:

21. ”Sano Israelin heimolle: Näin sanoo Herra, HERRA: Katso, minä häpäisen pyhäkköni, joka on teidän luja turvanne ja ylpeytenne, silmienne ihastus, ja jota sielunne ikävöi. Poikanne ja tyttärenne, jotka teidän oli jätettävä, kaatuvat miekkaan.” Jer. 7:4

22. Silloin te teette niin kuin minä olen tehnyt: ette peitä partaanne ettekä syö lohduttajien tuomaa ruokaa.

23. Te pidätte silloin päähineen päässänne ja kengät jalassanne; ette te murehdi ettekä itke. Kuitenkin te riudutte syntivelkanne tähden ja valittatte toinen toisellenne. Jer. 16:6; Hes. 4:17

27 24:17. Kirj.: ”ihmisten leipää”, ts. leipää tai ruokaa, jota lohduttajat toivat kuolleen omaiselle hautajaisten jälkeen. Samoin jakeessa 22.

24. Hesekielistä on tullut teille ennusmerkki: aivan niin kuin hän on tehnyt, niin tekin teette. Kun ennustus toteutuu, te ymmärrätte, että minä olen Herra, HERRA. Hes. 12:6

25. Sinä, ihmislapsi! Kun minä otan heiltä pois heidän varustuksensa ja riistan heiltä heidän ihanan ilonsa, heidän silmiensä ihastuksen ja kaipauksensa kohteen, heidän poikansa ja tyttärensä,

26. sinä päivänä tulee pakolainen luoksesi kertomaan siitä. Hes. 33:21

27. Sinä päivänä sinun suusi avautuu puhumaan pakolaiselle, ja sinä puhut jälleen etkä enää ole mykkänä. Sinä olet heille ennusmerkkinä, ja he tulevat tietämään, että minä olen HERRA.” Hes. 3:26

25. LUKU

Tuomio ammonilaisille

1. Minulle tuli tämä HERRAN sana:

2. ”Ihmislapsi, suuntaa kasvosi ammonilaisia kohti ja profetoi heitä vastaan. Jer. 49:1; Hes. 21:33; Aam. 1:13

3. Sano ammonilaisten maalle: Kuulkaa Herran, HERRAN sana, näin sanoo Herra HERRA: Koska sinä sanoit: ’Kas niin!’, kun minun pyhäkköni häväistiin, kun Israelin maa hävitettiin ja kun Juudan heimo joutui pakkosiirtolaisuuteen,

4. minä annan sinut idän miesten perintömaaksi. He pystyttävät sinuun leirinsä ja asettuvat asumaan sinuun. He syövät sinun hedelmäsi ja juovat sinun maitosi.

5. Minä teen Rabbasta kamelien laitumen ja ammonilaisten maasta lammaslaumojen lepopaikan. Silloin te tullette tietämään, että minä olen HERRA.

6. Sillä näin sanoo Herra, HERRA: Koska sinä taputit käsiä, poljit jalkaa ja ilakoit ja halveksit koko sielustasi Israelin maata,

7. minä ojennan käteni sinua vastaan ja annan sinut kansojen ryöstettäväksi. Minä hävitän sinut kansojen joukosta, pyyhin sinut pois maitten joukosta ja tuhoan sinut. Silloin sinä tulet tietämään, että minä olen HERRA.”

Tuomio Mooabille

8. "Näin sanoo Herra, HERRA: Mooab ja Seir ovat sanoneet: 'Katsokaa, Juudan heimo on aivan samanlainen kuin kaikki muutkin kansat!'"

Jes. 15:1;
Jer. 48:1; Aam.2:1

9. Niinpä minä teen Mooabin harrjanteen tyhjäksi kaupungeista, kaikista sen alueen kaupungeista, jotka ovat maan kaunistus – Beet-Jesimot, Baal-Meon ja Kirjataim.

10. Minä annan sen ja ammonilaisen maan idän miesten perinnöksi, ettei ammonilaisia enää muistettaisi kansojen keskuudessa.

11. Minä panen toimeen Mooabin tuomiot, ja he tulevat tietämään, että minä olen HERRA."

Tuomio Edomille

12. "Näin sanoo Herra, HERRA: Kos-taessaan Juudan heimolle Edom teki pahoin ja syyllistyi suureen syntiin.

Hes. 35:5,36:5; Ob. 1

13. Sen tähden, näin sanoo Herra, HERRA: Minä ojennan käteni Edomia vastaan ja hävitän siitä ihmiset ja eläimet. Minä raunioitan sen, ja Teemanista lähtien Dedaniin asti heitä kaatuu miekkaan.

14. Minä annan kansani Israelin kosta puolestani Edomille. He kohtelevat Edomia minun vihani ja kiivauteni mukaan, ja Edom saa tuntea minun kostoni, sanoo Herra, HERRA."

Tuomio filistealaisille

15. "Näin sanoo Herra, HERRA: Filistealaiset ovat toimineet kostonhimoisesti. Halveksunta sielussaan ikimuistaisen vihansa ajamina he ovat kostaneet julmasti tuhotakseen. 28. Aik. 28:18; Jer. 47:1

16. Sen tähden, näin sanoo Herra, HERRA: Katso, minä ojennan käteni filistealaisia vastaan ja hävitän kreetit. Minä tuhoan ne, jotka ovat jäljellä meren rannikolla.

17. Minä panen toimeen heidän keskuudessaan ankan koston ja rannikaisen heitä kiivaudessa. Kun minun kostoni kohtaa heitä, he tulevat tietämään, että minä olen HERRA."

26. LUKU

Tuomio Tyrolle

1. Yhdennentoista vuoden ensimmäisen kuukauden ensimmäisenä päivänä minulle tuli tämä HERRAN sana:

2. "Ihmislapsi, Tyyro sanoi Jerusalemita: 'Kas niin! Kansojen ovi on murrettu, se on auki minulle. Jerusalem on raunioina, mutta minä menestyn'²⁸."

3. Sen tähden, näin sanoo Herra, HERRA: Katso, minä käyn sinua vastaan, Tyyro. Minä noston monet kansat sinua vastaan niin kuin meri nostaa aaltonsa.

Jes. 23:1; Jer. 47:4; Aam.1:9

4. Ne tuhoavat Tyrron muurit ja hajoittavat sen tornit. Minä lakaisen siitä pois sen tomutkin ja teen sen paljaaksi kallioksi.

5. Siitä tulee merellä oleva verkkojen kuivauspaikka, sillä minä olen puhunut, sanoo Herra, HERRA. Se joutuu kansojen ryöstettäväksi.

6. Sen mantereella olevien tytärkaupunkien asukkaat surmataankiekkalla, ja he tulevat tietämään, että minä olen HERRA.

7. Sillä näin sanoo Herra, HERRA: Katso, minä tuon pohjoisesta Tyrron kimppuun Nebukadnessarin, Baabelin kuninkaan, kuninkaiden kuninkaan, hänen hevosensa ja vaununsaa, ratsumiehensä ja koko hänen suuren sotajoukkonsa.

Dan. 2:37

8. Mantereella olevien ympäristökaupunkiesi asukkaat hän surmaa miekkalla ja rakentaa sinua vastaan piiritysvarusteet, luo sinua vastaan vallin ja nostaa sinua vastaan kilpensä.

9. Hän suuntaa muurinmurtajansa iskut muureihisi ja aseillaan hajottaa tornisi.

10. Hänen hevostensa paljous peittää sinut pölyyn, ja muurisi vapisevat ratsujen, pyörien ja vaunujen ryskeestä, kun hän tulee porteistasi sisälle niin kuin valloitettuun kaupunkiin tullaan.

²⁸ 26:2. Kirj.: "minä tulen olemaan täynnä".

11. Hänen hevostensa kaviot tallaa-
vat kaikkia katujasi; hän surmaa mie-
kalla kansasi, ja sinun mahtavat pat-
saasi kaatuvat maahan.

Jer. 5:28,47:3

12. He saavat saaliikseen rikkautesi
ja ryöstävät kauppatavarasi. He repivät
muurisi maahan ja hajottavat kauniit
talosi. He heittävät sinusta mereen ki-
vet, puut ja mullan.

13. Minä lopetan laulujesi pauhun,
eikä lyyrojesi soittoa enää kuulla.

Jes. 24:8; Jer. 7:34,16:9

14. Minä teen sinusta paljaan kallion;
sinusta tulee verkkojen kuivauspaikka.
Sinua ei enää rakenneta, sillä minä,
HERRA, olen puhunut, sanoo Herra,
HERRA.

15. Näin sanoo Herra, HERRA, Tyyrol-
le: Eivätkö saaret vapise sinun sortu-
misesi pauhusta, kun haavoitetut voih-
kivat ja verilöyly on käynnissä sinun
keskelläsi?

16. Kaikki meren ruhtinaat astuvat
alas valtaistuimiltaan, heittävät pois
viittansa ja riisuvat kirjaillut vaatteensa.
Kauhun valtaamina²⁹ he istuvat maa-
han ja vapisevat joka hetki tyrmistynei-
nä sinun tähtesi.

Ilm. 18:9

17. He virittävät vuoksesi valitusvir-
ren ja sanovat sinusta: 'Kuinka olet-
kaan tuhoutunut, sinä merten valtiat-
tar³⁰, sinä ylistetty kaupunki, joka olit
mahtava merillä. Asukkaasi levittivät
kauhuaan kaikkien rannikoilla asu-
vien³¹ keskuuteen.

18. Nyt rannikot vapisevat sinun sor-
tumisesi päivänä, meren saaret säi-
kähtivät lähtöäsi.'

19. Sillä näin sanoo Herra, HERRA:
Minä teen sinusta rauniokaupungin,
samanlaisen kuin kaupungit, joissa ei
enää asuta, kun minä annan syvyyden
vyöryä ylitsesi ja paljot vedet peittävät
sinut.

20. Minä syökseen sinut hautaan vai-
puneiden joukkoon alas muinaisen
kansan luo ja panen sinut asumaan

maan syvyyksissä kuin ikiaikojen rau-
nriot, eikä sinussa enää koskaan asuta.
Mutta elävien maan minä kaunistan.

21. Minä teen sinusta kauhun ai-
heen, eikä sinua sitten enää ole. Jos
sinua etsitään, sinua ei enää koskaan
löydy, sanoo Herra, HERRA."

Hes. 27:36,28:19

27. LUKU

Valitusvirsi Tyyrosta

1. Minulle tuli tämä HERRAN sana:

2. "Ihmislapsi, viritä valitusvirsi Tyy-
rosta!

Jes. 23:1; Aam. 1:9

3. Sano Tyyrolle, joka asuu meren
porteilla ja käy kauppaa monilla saa-
rilla asuvien kansojen kanssa: Näin
sanoo Herra, HERRA: Tyyro, sinä sanot:
'Minä olen kauneuden täydellisyys!'

4. Keskellä merta on sinun alueesi,
rakentajasi tekivät sinusta täydellisen
kauniin.

5. He tekivät kaikki lautasi Senirin
sypressistä, he ottivat setrin Libano-
nilta tehdäkseen sinulle maston.

5. Moos. 3:9

6. Baasanin tammista he tekivät ai-
rosi, norsunluulla he koristivat kittiläis-
ten³² saarten hopeakuusesta tehdyn
kantasi.

7. Kirjaitua Egyptin pellavaa oli pur-
jeesi, ne olivat sinulla lippuina. Elisa-
saarten sinipunaista ja helakanpunaista
kangasta oli katoksesi.

8. Sinulla oli soutajina Siidonin ja
Arvadin asukkaita, laivureinasi olivat
omat viisaasi, Tyyro.

1. Moos. 10:18

9. Gebalin vanhimmat ja viisaat
olivat vuotokohtiesi korjaajina, kaikki
merellä olevat laivat merimiehineen te-
kivät kauppaa tavaroillasi.

1. Kun. 5:32

10. Persia, Luud ja Puut olivat so-
tureina sotajoukossasi. He ripustivat
sinuun kypäriä ja kilpiä, jotka koristivat
sinua.

Jes. 66:19; Jer. 46:9

11. Muureillasi olivat arvadilaiset ja
muu sotajoukkosi ja torneissasi gam-
madilaiset. He ripustivat kilpensä kaik-
kialle muureillesi; ne tekivät kauneu-
destasi täydellisen.

29 26:16. Kirj.: "pukeutuneina kauhuun".

30 26:17. Kirj.: "asujatar".

31 26:17. Kirj.: "meren asukkaiden".

32 27:6. Kittiläiset asuivat Kyproksella.

12. Tarsis osti kauppatavaroitasi, koska sillä oli kaikkea rikkautta: hopealla, raudalla, tinalla ja lyijyllä he ostivat sinun tavarasi.

13. Jaavan, Tuubal ja Mesek kävivät kauppaa sinun kanssasi. He maksoivat kauppatavarasi orjilla ja vaskiesineillä.

1. Moos. 10:2

14. Toogarman heimo antoi tavaroitteesi vastineeksi hevosia, sotaratsuja ja muuleja.

15. Myös dedanilaiset kävivät kanssasi kauppaa, ja monien saarten kauppiat olivat alaisiasi ja toivat maksuna tavaroitasi norsunluuta ja eebenpuuta.

16. Tuotteitteesi runsauden vuoksi myös Aram kävi kauppaa kanssasi. Se maksoi tavarasi turkooseilla, punapurppuralla, kirjaillulla kankaalla, pella-vakankaalla, koralleilla ja rubiineilla.

17. Kanssasi kävivät kauppaa myös Juuda ja Israelin maa. He antoivat tavaroitasi vaihdossa Minnitin vehnää, leivoksia, hunajaa, öljyä ja balsamia.

18. Damasko kävi kauppaa kanssasi Helbonin viinillä ja Saharin villoilla monien tuotteitteesi ja suurten rikkauksiesi vuoksi.

19. Daanilaiset ja Ussalin jaavanilaiset antoivat sinulle kauppatavaroitteesi vastineeksi taottua rautaa, kassiaa ja kalmoruokoa.

20. Dedan kävi kauppaa kanssasi satulaloimilla.

21. Arabia ja kaikki Keedarin ruhtinaat olivat läheisiä kauppakumppaneitasi. He kävivät kauppaa kanssasi lampaila, pässeillä ja vuohipukeilla.

1. Moos. 25:13; Ps. 120:5

22. Saban ja Raman kauppiat kävivät hekin kauppaa kanssasi. He maksoivat kauppatavarasi kaikkein parhaimmilla mausteilla sekä kaikenlaisilla jalokivillä ja kullalla.

23. Haaran, Kanne ja Eden ja myös Saban kauppiat ja Assur ja Kilmad kävivät kauppaa kanssasi.

24. He toivat markkinoillesi kaupaksi kauniita vaatteita, sinipunaisia ja kirjail-

tuja viittoja, koristeltuja arkkuja ja lujia, punottuja köysiä.

25. Tarsiin laivat kuljettivat tavaroitasi, ja sinä tulit täyteen, hyvin painavaksi, keskellä merta.

26. Soutajat veivät sinut suurille vesille, itätuuli rikkoi sinut merten aavoilla.

27. Rikkautesi, kauppatavarasi, merimiehesi ja laivurisi, vuotokohtiesi korjaajat, tavaravälittäjäsi, kaikki sotilaasi ja koko väenpaljous, joka sinussa on, vajoavat meren syvyyksiin sinä päivänä, jona sinä kukistut.

28. Laivuriesi huudon voimasta vapi-sevat rannikot.

29. Kaikki, jotka käyttävät airoja, laskeutuvat laivoistaan; kaikki merimiehet ja merten laivurit astuvat maihin.

30. He huutavat sinun tähtesi kovalla äänellä ja parkuvat katkerasti, heittävät tomua päänsä päälle ja kieriskelevät tuhkassa.

31. He ajelevat sinun tähtesi päänsä kaljuksi ja kääriytyvät säkkeihin. He itkevät sinua katkeralla mielellä, hakeasti valittaen.

Jer. 48:37

32. He virittävät sinusta itkuvirren, valittaen he laulavat sinusta: 'Kuka oli Tyyron vertainen, joka nyt on tuhottuna keskellä merta?'

33. Kun tavarasi saapuivat meriltä, sinä tyydytit monien kansojen toiveet. Rikkauksiesi ja kauppatavaroitteesi runsaudella sinä teit rikkaiksi maan kuninkaat.

34. Nyt olet meren aaltojen hajottamana vetten syvyyksissä. Mukanasi sinne vajosivat kauppatavarasi ja koko väkesi.'

35. Kaikki saarten asukkaat tyrmistyvät sinun vuoksesi. Heidän kuninkaansa ovat kauhuissaan, vavistus on heidän kasvoillaan.

36. Kauppiat kansojen joukossa viheltävät sinulle. Sinusta on tullut kauhun aihe, sinua ei enää ole hamaan ikaikoihin asti."

Hes. 26:21,28:19

28. LUKU

Tyyron ruhtinaan tuomio

1. Minulle tuli tämä HERRAN sana:

2. "Ihmislapsi, sano Tyyron ruhtinaalle: Näin sanoo Herra, HERRA: Sinun sydämesi on ylpistynyt ja sinä sanot: 'Minä olen jumala, minä istun jumalien istuimella merten keskellä.' Sinä olet kuitenkin vain ihminen, et jumala, vaikka pidätkin viisauttasi Jumalan viisauden vertaisena. Jes. 31:3; Hes. 27:4; Dan. 5:20

3. Viisaampi sinä oletkin kuin Daniel, eikä mikään salaisuus ole sinulle liian vaikea. Dan. 1:17,20

4. Viisautesi ja ymmärryksesi avulla olet saanut itsellesi omaisuutta, olet hankkinut kultaa ja hopeaa aarreaitoihisi.

5. Suuressa viisaudessasi olet kaupakäynnilläsi kartuttanut omaisuuttasi, ja sydämesi on ylpistynyt rikkautesi vuoksi.

6. Sen tähden, näin sanoo Herra, HERRA: Koska sinä pidät itseäsi Jumalan vertaisena,

7. minä tuon sinun kimppuusi muukalaiset, kansoista hirmuisimmat. He vetävät miekkansa tupestaan sinun loistavaa viisauttasi vastaan ja häpäisevät ihanuutesi.

Jer. 6:23; Hes. 26:7,30:11

8. He syöksevät sinut kuoppaan, ja sinä kuolet niin kuin kuolivat ne, jotka makaavat surmattuina merten syvyyksissä. Jes. 14:15

9. Vieläkö sanot surmaajasi edessä, tappajiesi käsissä: 'Minä olen Jumala'? Ihminen sinä vain olet, et Jumala.

10. Sinun on kuoltava muukalaisten käsissä niin kuin kuka tahansa ympärileikkaamaton, sillä minä olen puhunut, sanoo Herra, HERRA." Hes. 32:24

Valitusvirsi Tyyron kuninkaasta

11. Minulle tuli tämä HERRAN sana:

12. "Ihmislapsi, viritä valitusvirsi Tyyron kuninkaasta. Sano hänelle: Näin sanoo Herra, HERRA: Sinä olet sopu-suhtaisuuden sinetti, täynnä viisautta, täydellisen kaunis. Hes. 27:2,4

13. Sinä olit Eedenissä, Jumalan puutarhassa. Kaikenlaiset jalokivet olivat koristeinasi. Karneolia, topaasia, kalsedonia, krysolittiä, onyksia, beryylliä, safiiria, rubiinia ja smaragdia sekä kultaa olivat upotus- ja kaiverrustyöt sinussa. Ne valmistettiin sinä päivänä, jona sinut luotiin.

14. Sinä olit voideltu, suojeleva kerubi, ja minä asetin sinut Jumalan pyhälle vuorelle; sinä käyskentelit tulisten kivien keskellä. 2. Moos. 25:20; Jes. 14:13

15. Vaelluksessasi sinä olit nuhteen luomisesi päivästä siihen asti, kunnes sinussa havaittiin vääryys.

16. Paljosta kaupankäynnistäsi simpäsi tuli täyteen vääryyttä, ja sinä teit syntiä. Niin minä heitin sinut häväistynä alas Jumalan vuorelta ja karkotin³³ sinut, suojeleva kerubi, pois tulisten kivien keskeltä.

17. Sinun sydämesi ylpistyi kauneutesi vuoksi, ja viisautesi turmeltui loistosi tähden. Minä viskasin sinut maahan kuninkaiden eteen, jätin sinut heidän katseltavakseen.

18. Paljoilla synneilläsi, tekemällä vääryyttä kaupoissasi, sinä olet häväissyt pyhäkkösi. Niinpä minä annoin tulen syttyä sinun keskelläsi, ja se poltti sinut. Minä tein sinut tuhkaksi maahan kaikkien nähden, jotka sinua katselivat. Hes. 19:14

19. Kaikki tuttavasi kansojen keskuudessa ovat tyrmistyneet sinun tähtesi. Sinusta on tullut kauhun aihe, eikä sinua enää ole hamaan ikaikoihin asti." Hes. 26:16,27:36

Tuomio Siidonille, lupaus Israelille

20. Minulle tuli tämä HERRAN sana:

21. "Ihmislapsi, suuntaa kasvosi Siidonia kohti, profetoi sitä vastaan Jes. 23:2,4

22. ja sano: Näin sanoo Herra, HERRA: Katso, minä käyn sinua vastaan, Siidon! Minä näytän kunniani keskuudessasi, ja kansasi tulee tietämään, että minä olen HERRA, kun minä panen

sen keskellä toimeen tuomiot ja näytän pyhyteni.

23. Minä lähetän rutan ja verta Siidonin kaduille. Kaatuneita on lojuva sen keskellä, kun miekka käy sen kimp- puun joka taholta. Kaikki tulevat tietä- mään, että minä olen HERRA.

24. Silloin ei yksikään Israelin naa- pureista, jotka ovat heitä halveksineet, enää ole heille pistävä orjantappura eikä repivä piikkipensas. He tulevat tietämään, että minä olen Herra, HERRA.

25. Näin sanoo Herra, HERRA: Kun minä kokoan Israelin heimon kansois- ta, joiden sekaan se on hajotettu, minä näytän pyhyteni heissä kansojen näh- den. Silloin he saavat asua maassaan, jonka minä annoin palvelijalleni Jaako- bille.

26. He saavat asua siinä turvallisesti ja rakentaa taloja sekä istuttaa viinitar- hoja. Turvallisesti he asuvat, kun minä olen pannut toimeen tuomiot kaikkien heitä halveksineiden naapureiden kes- kuudessa, ja he tulevat tietämään, että minä olen HERRA, heidän Jumalansa.”

29. LUKU

Farao on ylpeä krokotiili

1. Kymmenentenä vuotena, kymme- nennen kuukauden kahdentenatoista päivänä minulle tuli tämä HERRAN sana:

2. ”Ihmislapsi, suuntaa kasvosi kohti faraoa, Egyptin kuningasta, ja profetoi häntä ja koko Egyptiä vastaan.

Jes. 19:1; Jer. 44:30,46:2

3. Sano: Näin sanoo Herra, HERRA: Katso, minä käyn sinua vastaan, farao, Egyptin kuningas, sinä suuri krokotiili, joka makaat Niilissä ja sanot: ’Niilin- virta on minun, minä olen sen itselleni tehnyt.’

Hes. 32:2

4. Minä panen koukut sinun leukoi- hisi, tartutan virtojesi kalat sinun suo- muihisi ja noston sinut ylös virtojesi keskeltä kaikkine kaloinesi, jotka ovat tarttuneet suomuihisi.

5. Minä viskaan sinut ja kaikki sinun virtojesi kalat autiomaahan, ja sinä jätät maahan lojumaan; sinua ei oteta tal- teen eikä korjata pois. Metsän pedoille

ja taivaan linnuille minä annan sinut ruuaksi.

6. Kaikki Egyptin asukkaat tulevat tietämään, että minä olen HERRA. Sinä olet ollut Israelille kuin ruokosauva:

2. Kun. 18:21; Jes. 36:6

7. kun he kädellään tarttuvat sinuun, sinä katkeat ja revit rikki kaikkien hei- dän olkapäänsä; kun he nojaavat si- nuun, sinä murrut ja saat kaikkien hei- dän lanteensa horjumaan.

8. Sen tähden, näin sanoo Herra, HERRA: Katso, minä tuon miekan sinun kimppuusi ja hävitän sinusta ihmiset ja eläimet.

9. Egyptiläiset tulevat tietämään, et- tä minä olen HERRA, kun Egyptin maas- ta tulee autio ja raunioitunut. Koska fa- rao on sanonut: ’Niilinvirta on minun, ja minä olen sen tehnyt’,

Joel 4:19

10. minä käyn sinun ja virtojesi kimp- puun. Minä teen Egyptin maan rauni- oiksi, kuivaksi ja autioksi maaksi, Mig- dolista aina Seveneen ja Kuusin rajalle saakka.

Hes. 30:9

11. Ihmiset eivät enää kulje sen kaut- ta, eivät myöskään eläimet siellä kulje, eikä siellä asuta neljäänkymmeneen vuoteen.

12. Minä teen Egyptin autioksi auti- oiden maiden joukkoon; sen kaupun- git ovat neljäkymmentä vuotta autioita rauniokaupunkien joukossa. Minä ha- jotan egyptiläiset kansojen sekaan ja sirottelen heidät muihin maihin.

13. Mutta näin sanoo Herra, HERRA: Neljänkymmenen vuoden kuluttua minä kokoan egyptiläiset kansoista, joiden sekaan heidät oli hajotettu.

14. Minä käännän Egyptin kohta- lon ja tuon heidät takaisin Patroksen maahan³⁴, heidän synnyinmaahansa. Siellä he tulevat olemaan vähäisenä valtakuntana.

15. Heidän valtakuntansa on oleva valtakunnista vähäisin, eikä se enää korota itseään kansakuntien yläpuolel- le. Minä teen heistä niin vähälukuisen

³⁴ 29:14. Ylä-Egypti, so. Egyptin eteläinen osa.

kansan, etteivät he enää herroina hallitse kansoja.

16. Egypti ei kelpaa enää turvaksi Israelin heimolle, vaan se muistuttaa Israelia synnistä, jonka se teki kääntymässään Egyptin puoleen. Silloin he tulevat tietämään, että minä olen Herra, HERRA.”

Nebukadnessar valloittaa Egyptin

17. Kahdennenkymmenennenseitsemännenten vuoden ensimmäisen kuun ensimmäisenä päivänä minulle tuli tämä HERRAN sana:

18. ”Ihmislapsi, Baabelin kuningas Nebukadnessar on teettänyt joukoillaan suuren työn Tyyron vuoksi. Kaikkien päät ovat kaljuuntuneet ja olkapäät hiertyneet, mutta hän ja hänen joukkonsa eivät ole saaneet palkkaa työstä, jota he ovat tehneet Tyyroa vastaan.

19. Sen tähden, näin sanoo Herra, HERRA: Katso, minä annan Baabelin kuninkaalle Nebukadnessarille Egyptin maan. Hän vie mukanaan sen rikkauDET, ottaa saaliikseen, mitä sieltä voi saada, ja ryöstää, mitä sieltä voi ryöstää. Siinä on hänen sotajoukkojensa saama palkka.

20. Minä annan hänelle Egyptin maan palkaksi, jonka toivossa hän on tehnyt työtä. Minun puolestani hän on sitä tehnyt, sanoo Herra, HERRA.

21. Sinä päivänä minä annan kasvaa Israelin heimolle sarven, ja sinulle minä annan voiman avata suusi heidän keskellään. Ja he tulevat tietämään, että minä olen HERRA.”

Hes. 3:26,24:27,33:22

30. LUKU

Herran päivä kohtaa Egyptin

1. Minulle tuli tämä HERRAN sana:

2. ”Ihmislapsi, profetoi ja sano: Näin sanoo Herra, HERRA: Valittakaa: ”Voi sitä päivää,

3. sillä se on lähellä, HERRAN päivä on lähellä! Se on oleva pilvinen päivä, pakanakansojen tuomion aika.

Joel 2:1,2; Sef. 1:14

4. Miekka saapuu Egyptiin, Kuusilla on tuska, kun surmattuja kaatuu Egyptissä. Sieltä viedään pois sen rikkauDET, ja sen perustukset tuhotaan.

Jes. 20:3,4

5. Kuus, Puut ja Luud sekä kaikki sekakansa, Kuub³⁵ ja liittolaismaan miehet kaatuvat miekkaan heidän kanssaan.

6. Näin sanoo HERRA: Egyptin tukijat kaatuvat, ja sen korskea mahti painuu maahan. Migdolista aina Seveneen asti he siellä kaatuvat miekkaan, sanoo Herra, HERRA.

Jes. 29:10

7. Egyptistä tulee autio autioituneiden maiden joukkoon, ja sen kaupungista tulee raunioita raunioituneiden kaupunkien joukkoon.

Hes. 29:12

8. Ihmiset tulevat tietämään, että minä olen HERRA, kun minä sytytän Egyptin tuleen ja kaikki sen auttajat murtuvat.

9. Sinä päivänä lähtee minun tahdostani laivoilla lähettiläitä, jotka saatavat huolettoman Kuusin kauhun valtaan. Kuusilaiset joutuvat tuskan valtaan Egyptin tuhon päivänä. Se päivä tulee pian.”

Tuomio Egyptille

10. ”Näin sanoo Herra, HERRA: Minä teen lopun Egyptin meluavista joukoista Baabelin kuninkaan Nebukadnessarin avulla.

11. Hän ja hänen väkensä, kansoista hirmuisimmat, tuodaan hävittämään maata. He vetävät miekkansa tupesta Egyptiä vastaan ja täyttävät maan surmatuilla.

Hes. 28:7

12. Minä kuivatan virrat ja luovutan maan pahojen käsiin. Minä teen koko maan autioksi muukalaisten avulla. Minä, HERRA, olen puhunut.

Jes. 19:5

13. Näin sanoo Herra, HERRA: Minä tuhoan jumalankuvat ja hävitän epäjumalat Noofista³⁶ ja ruhtinaat Egyptistä, eikä niitä sitten enää ole. Minä saatan

35 30:5. Ehkä tarkoitetaan Luuvia eli Libyaa.

36 30:13. Noof eli Moof tarkoittaa Memfistä, joka oli joinakin aikoina Egyptin pääkaupunki.

Egyptin maan pelon valtaan.

Jes. 19:16,17

14. Minä teen Patroksen autioksi, sytytän Soonan tuleen ja panen toimeen tuomiot Noossa³⁷.

15. Minä vuodatan kiivauteni Siiniin, Egyptin linnoitukseen, hävitän Noon meluavat joukot

16. ja sytytän Egyptin tuleen. Siin kierii tuskissaan, Noon muurit murretaan, ja Noofin kimpussa on ahdistajia päivästä päivään.

17. Aavenin ja Piivesetin nuorukaiset kaatuvat miekkaan, ja naiset menevät vankeuteen.

18. Tehafnehesissa³⁸ pimenee päivä, kun minä särjen siellä Egyptin ikeen, ja siellä tulee loppu sen korskeasta mahdollista. Sen peittää pilvi, ja sen tyttäret viedään vankeuteen.

19. Näin minä panen tuomiot täytätöön Egyptissä, ja egyptiläiset tulevat tietämään, että minä olen HERRA.”

Baabelin kuningas murskaa Egyptin

20. Yhdentenätoista vuotena, ensimmäisen kuun seitsemäntenä päivänä minulle tuli tämä HERRAN sana:

21. ”Ihmislapsi, minä olen murskannut faraon, Egyptin kuninkaan, käsivarren. Katso, sitä ei ole sidottu, että se tervehtyisi, eikä sitä ole lastoitettu, että se sidottuna vahvistuisi ja voisi tarttua miekkaan.

22. Sen tähden, näin sanoo Herra, HERRA: Katso, minä käyn faraota, Egyptin kuningasta vastaan. Minä murskaan häneltä käsivarret, sekä terveen että jo murskatun, ja pudotan miekan hänen kädestään.

23. Minä hajotan egyptiläiset kansojen sekaan ja sirottelen heidät muihin maihin.

24. Minä vahvistan Baabelin kuninkaan käsivarret ja annan miekkani hänen käteensä. Faraon käsivarret minä sen sijaan murskaan, ja hän voihtii

Baabelin kuninkaan edessä haavoittuneena.

25. Baabelin kuninkaan kädet minä vahvistan, mutta faraon kädet vaipuvat alas. Ihmiset tulevat tietämään, että minä olen HERRA, kun minä annan miekkani Baabelin kuninkaan käteen ja hän ojentaa sen Egyptin maata vastaan.

26. Minä hajotan egyptiläiset kansojen sekaan ja sirottelen heidät muihin maihin. He tulevat tietämään, että minä olen HERRA.”

31. LUKU

Faraon kukistuminen

1. Yhdentenätoista vuotena, kolmannen kuun ensimmäisenä päivänä, minulle tuli tämä HERRAN sana:

2. ”Ihmislapsi, sano Egyptin kuninkaalle, faraolle, ja hänen suurille joukoilleen: Kenen kaltainen sinä olet suuruudessasi?

3. Katso, Assur oli kuin setri Libanonilla: kaunisokainen ja laajalti varjoa antava, korkea kasvultaan. Sen latva ulottui pilvien keskelle.

4. Vedet olivat kasvattaneet sen suureksi, syvät vedet tehneet sen korkeaksi. Virtoinensa ne kiersivät sen kasvupaikkaa ja sen ojat saavuttivat kaikki metsän puut.

5. Sen tähden siitä tuli korkein kaikista metsän puista. Siihen tuli paljon haaroja, sen oksat kasvoivat pitkiksi ja kurottuivat suuria vesiä kohti.

6. Sen oksilla pesivät kaikki taivaan linnut, sen haarojen alla synnyttivät kaikki metsän eläimet, ja sen varjossa asuivat kaikki suuret kansat.

Hes. 17:23; Dan. 4:9

7. Se oli kaunis suuruudessaan pitkin oksineen, ulottuivathan sen juuret runsaasti vesiin asti.

8. Setrit eivät voineet peittää sitä Jumalan puutarhassa, sypressien oksat eivät olleet sen oksien veroiset eivätkä plataanien haarat niin kuin sen haarat. Yksikään puu Jumalan puutarhassa ei ollut kauneudessa sen veroinen.

³⁷ 30:14. Noo tarkoittaa Teebaa, joka oli Memfiksien jälkeen Egyptin pääkaupunkina.

³⁸ 30:18. Sama kuin *Tahpanhes*.

9. Minä tein sen kauniiksi ja runsasoksaiseksi; sitä kadehtivat kaikki Eedenin puut, jotka olivat Jumalan puutarhassa.

10. Sen tähden, näin sanoo Herra, HERRA: Koska se kasvoi korkeaksi, työnsi latvansa pilvien keskelle ja ylipistyi korkeudestaan,

11. minä annoin sen kansoista mah-tavimman käsiin, joka tekee sille sen jumalattomuuden mukaan. Minä olen sysännyt sen pois.

12. Muukalaiset, kansoista julmim-mat, hakkasivat sen poikki ja jättivät paikkaansa. Sen oksat kaatuivat vuorille ja kaikkiin laaksoihin, ja sen haarat katkeilivat kaikkiin maan virtoihin. Kaikki maan kansat lähtivät pois sen varjosta ja hylkäsivät sen. Hes. 28:7,30:11

13. Sen kaatuneella rungolla majai-levat kaikki taivaan linnut, ja sen haarojen luona oleskelevat kaikki metsän eläimet.

14. Näin tapahtui, jotta yksikään puu ei kasvaisi vetten äärellä niin korkeaksi eikä työntäisi latvaansa pilvien keskel-le. Eivät mahtavimmatkaan niistä, ei yksikään vettä juova puu, pysy korkeudessaan, sillä ne kaikki on määrätty kuoleman valtaan, vaipumaan maan syvyyksiin, hautaan vaipuneitten ihmisten pariin.

15. Näin sanoo Herra, HERRA: Sinä päivänä, jona tuo puu astui alas tuonelaan, minä sain aikaan murhetta. Minä peitin puun vuoksi syvyyden, es-tin virrat juoksemasta, ja suuret vedet pysähtyivät. Minä puin Libanonin mustiin sen sortumisen vuoksi; sen puun vuoksi kaikki metsän puut nääntyivät.

16. Minä panin kansat vapisemaan sen kaatumisen ryskeestä, kun syök-sin sen alas tuonelaan, hautaan vaipu-neitten pariin. Silloin saivat lohdutuk-sen maan syvyyksissä kaikki Eedenin puut, Libanonin valiot ja parhaat puut, kaikki, jotka juovat vettä. Hes. 14:9; Hes. 32:18

17. Nekin olivat vaipuneet sen puun kanssa tuonelaan, miekalla surmattu-jen pariin, samoin sen liittolaiset, jotka

olivat asuneet sen varjossa kansojen keskellä.

18. Mikä Eedenin puista olisi sinun vertaisesi kunniassa ja suuruudessa? Kuitenkin sinut on syösty Eedenin pui-den kanssa alas maan syvyyksiin. Si-nä makaa ympärileikkaamattomien keskellä, miekalla surmattujen parissa. Näin käy myös faraolle ja koko hänen meluavalle joukolleen, sanoo Herra, HERRA.” Hes. 28:10,32:19

32. LUKU

Valitusvirsi faraosta

1. Kahdententoista vuotena, kah-dennentoista kuun ensimmäisenä päi-vänä, minulle tuli tämä HERRAN sana:

2. ”Ihmislapsi, viritä valitusvirsi fara-osta, Egyptin kuninkaasta. Sano hänel-le: Sinä olet kuin nuori leijona kansojen joukossa, olet kuin merten lohikäärme: sinä kuohutit virtojasi, sekoitit ne jaloil-lasi ja samensit ne. Hes. 29:3

3. Näin sanoo Herra, HERRA: Minä levitin verkkoni sinun ylitseesi. Monien kansojen joukko tekee sen, ja ne vetä-vät sinut sillä ylös. Hes. 12:13,17:20

4. Minä viskaan sinut maalle ja hei-tän sinut kedolle. Minä tuon kaikki tai-vaan linnut pesimään sinun päällesi ja annan kaikkien maan eläinten syödä lihaasi kyllikseen. Hes. 29:5,31:13

5. Minä jätän lihasi vuorille ja täytän laaksot sillä, mitä sinusta on jäljellä.

6. Minä kastelen sinusta valuvalla verellä maan vuorille asti, ja jokiuomat täyttyvät siitä.

7. Kun sammutan valosi, minä pei-tän taivaan ja puen mustiin sen tähdet. Minä peitän auringon pilvillä, eikä kuu anna valoaan. Hes. 13:10; Joool 2:10,4:15; Matt. 24:29

8. Kaikki taivaan loistavat valot minä puen vuoksesi mustiin ja peitän maasi pimeyteen, sanoo Herra, HERRA.

9. Monet kansat minä murehdutan, kun teen sortumisesi tunnetuksi kan-sojen keskuudessa, maissa, joita sinä et ole tuntenut.

10. Minä tyrmistytän sinun vuoksesi monet kansat, ja heidän kuninkaansa

vapisevat pelosta sinun tähtesi, kun minä heilutan miekkaani heidän kasvojen edessä. Sinun sortumisesi päivänä he vapisevat ja pelkäävät joka hetki, kukin henkensä puolesta.

11. Sillä näin sanoo Herra, HERRA: Baabelin kuninkaan miekka tulee sinua kohti,

12. sankarien miekoilla minä kaadan sinun monilukuiset joukkosi. Nuo kaikki, kansoista kauheimmat, hävittävät Egyptin loiston, ja koko sen meluisa joukko tuhoetaan. Hes. 28:7

13. Minä hävitän kaiken sen karjan suurten vetten ääriältä. Vesiä eivät enää sotke ihmisten jalat eivätkä karjan sorikat. Hes. 29:11

14. Minä annan Egyptin vesien muutua selkeiksi ja panen sen virrat juoksemaan kuin öljy, sanoo Herra, HERRA.

15. Kun minä teen Egyptin maan autioksi ja maa tulee autioksi kaikesta ja kun minä surmaan kaikki sen asukkaat, ihmiset tulevat tietämään, että minä olen HERRA.

16. Tämä on valitusvirsi, ja valitusvirtenä sitä lauletaan. Kansojen tyttäret virittävät sen Egyptistä ja koko sen meluisasta joukosta, sanoo Herra, HERRA.”

Egypti syöstään tuonelaan

17. Kahdententoista vuotena, ensimmäisen kuun viidententoista päivänä, minulle tuli tämä HERRAN sana:

18. ”Ihmislapsi, valita Egyptin suurta kansaa ja hautaa se mahtavien kansojen tytärten joukkoon maan syvyyksiin, hautaan vaipuneiden pariin. Jes. 14:3

19. Luuletko olevasi muita ihanampi? Astu alas ja tee vuoteesi ympärileikkaamattomien pariin! Hes. 28:10

20. He ovat kaatuneet miekalla surmattujen joukkoon. Egypti on annettu alttiiksi miekalle, se on temmattu pois kaikkine joukkoineen.

21. Sankareista mahtavimmat puhuvat tuonelassa faraolle ja hänen auttajilleen: ’Alas vaipuneina makaavat ympärileikkaamattomat täällä miekalla surmattuina.’ Jes. 14:9

22. Siellä on Assur kaikkine joukkoineen, joiden haudat ovat sen ympärillä. Kaikki ovat surmattuja, miekan kaatamia.

23. Assurin kuninkaan hauta on syvyyden perimmäisillä ääriillä, ja hänen väkensä lepää sen haudan ympärillä. Heidät kaikki on surmattu, miekkaan he ovat kaatuneet, nuo, jotka herättivät kauhua elävien maassa.

24. Siellä on Eelam, ja koko hänen meluisa joukkonsa lepää hänen hautansa ympärillä. Heidät kaikki on surmattu, miekkaan he ovat kaatuneet, nuo, jotka ympärileikkaamattomina astuivat alas maan syvyyksiin. He herättivät kauhua elävien maassa, mutta nyt he saavat kantaa häpeänsä hautaan vaipuneitten parissa.

25. Surmattujen keskeltä on annettu makuusija Eelamille ja koko hänen meluisalle joukolleen. Hänen väkensä haudat ovat hänen ympärillään. Kaikki he ovat ympärileikkaamattomia, miekan surmaamia. He herättivät kauhua elävien maassa, mutta nyt he saavat kantaa häpeänsä hautaan vaipuneitten parissa, surmattujen keskellä.

26. Siellä ovat Mesek ja Tuubal kaikkine meluisine joukkoineen. Heidän väkensä haudat ovat heidän ympärillään. He ovat kaikki ympärileikkaamattomina, miekalla surmattuja, sillä he herättivät kauhua elävien maassa.

Hes. 27:13

27. He eivät makaa niiden sankarien joukossa, jotka kaatuivat ympärileikkaamattomina ja jotka ovat astuneet alas tuonelaan sota-aseet mukanaan ja joiden miekat on pantu heidän pänsä alle. Heidän syntivelkansa on heidän luittensa päällä, sillä he olivat kauhuna elävien maassa.

28. Ympärileikkaamattomien joukossa sinutkin murskataan, ja sinä joudut makaamaan miekalla surmattujen joukossa.

29. Siellä on Edom, sen kuninkaat ja kaikki sen ruhtinaat, jotka sankaruudesta huolimatta joutuivat miekalla surmattujen pariin. He makaavat

ympärileikkaamattomien ja hautaan vaipuneitten parissa.

30. Siellä ovat kaikki pohjoisen maan valtiaat ja kaikki siidonilaiset, jotka pelottavuudestaan huolimatta ovat joutuneet alas surmattujen joukkoon. Sankaruudestaan huolimatta he ovat joutuneet häpeään. He makaavat ympärileikkaamattomina miekalla surmattujen seassa ja saavat kantaa häpeäänsä hautaan vaipuneitten kanssa.

31. Farao joukkoineen saa nähdä heidät ja saa lohdutuksen kaikkien miekkaan kaatuneiden joukkojensa tuhosta, sanoo Herra, HERRA.

Hes. 31:16

32. Minä annoin hänen herättää kauhua elävien maassa, mutta nyt farao on saanut koko meluisan joukkonsa kanssa makuusijan ympärileikkaamattomien seassa, miekalla surmattujen joukossa, sanoo Herra, HERRA.”

PELASTUKSEN JULISTUSTA

33. LUKU

Profeetan vastuu

1. Minulle tuli tämä HERRAN sana:
2. ”Ihmislapsi, puhu maanmiehille: si näin: Jos minä annan miekan tulla maan kimppuun, siellä maan kansan keskuudestaan valitsema vartiomies

Hes. 3:17

3. nähdessään sen puhaltaa soofar-torveen ja varoittaa kansaa.

4. Jos joku kuulee pasuunan äänen mutta ei välitä varoituksesta ja miekka tulee ja surmaa hänet, hänen verensä tulee hänen oman päänsä päälle.

5. Hän kuuli kyllä pasuunan äänen mutta ei välittänyt varoituksesta; hänen verensä tulee hänen itsensä päälle. Jos hän olisi välittänyt varoituksesta, hän olisi pelastanut sielunsa.

6. Mutta jos vartiomies näkee miekan tulevan eikä puhalla pasuunaan, kansa ei saa varoitusta. Jos miekka silloin surmaa jonkun heistä ja tämä kuolee synneissään, minä vaadin vartiomiehen tilille hänen verestään.

7. Sinut, ihmislapsi, minä olen asettanut vartiomieheksi Israelin heimolle. Kun kuulet sanan minun suustani, sinun on varoitettava heitä minun puolestani.

8. Jos minä sanon jumalattomalle: ’Jumalaton, sinun on kuoltava’, mutta sinä et puhu hänelle ja varoita häntä hänen tiestään, tuo jumalaton kuolee synnissään, mutta minä vaadin sinut vastuuseen hänen verestään.

9. Mutta jos sinä varoitat jumalatonta hänen tiestään ja kehotat häntä kääntymään siltä pois mutta hän ei käännä, hän kuolee synnissään, mutta sinä olet pelastanut sielusi.”

Kukin tuomitaan tekojensa mukaan

10. ”Ihmislapsi, sinun on sanottava Israelin heimolle: Te sanotte näin: ’Rikoksemme ja syntimme ovat päällämme, ja me riudumme niiden tähden. Kuinka voimme pysyä elossa?’

3. Moos. 26:39; Hes. 24:23

11. Sano heille: Niin totta kuin minä elän, sanoo Herra, HERRA, minä en tahdo jumalattoman kuolemaa vaan sitä, että jumalaton kääntyy tieltään ja saa elää. Kääntykää, palatkaa pois pahoilta teiltänne! Minkä tähden teidän pitäisi kuolla, te Israelin heimo? Hes. 18:23

12. Ihmislapsi, sinun on sanottava kansallesi: Vanhurskasta ei pelasta hänen vanhurskautensa, jos hän tekee syntiä, ja jumalatonta ei suista turmioon hänen jumalattomuutensa sinä päivänä, jona hän kääntyy pois jumalattomuudestaan. Vanhurskas ei voi elää vanhurskautensa turvin, jos hän tekee syntiä. Hes. 3:20, 18:24

13. Jos minä sanon vanhurskaalle, että hän totisesti saa elää, mutta hän tekeekin vääryyttä luottaen vanhurskauteensa, hänen vanhurskauttaan ei lainkaan muisteta. Hänen on kuoltava tekemänsä vääryyden vuoksi.

14. Ja jos sanon jumalattomalle, että hänen on totisesti kuoltava, mutta hän kääntyykin synnistään ja tekee sitä, mikä on oikein ja vanhurskasta –

15. jos tuo jumalaton antaa ottamansa pantin takaisin, korvaa, mitä on ryöstänyt ja vaeltaa elämän käskyjen mukaan eikä tee vääryyttä, hän saa totisesti elää, eikä hänen tarvitse kuolla.

2. Moos. 22:25; 5. Moos. 24:13; Hes. 18:7

16. Yhtäkään hänen tekemistään synneistä ei enää muisteta. Hän on tehnyt sitä, mikä on oikein ja vanhurskasta, hän saa totisesti elää.

17. Maanmiehesi kuitenkin sanovat: 'Ei Herran tie ole hyvä.' Heidän omat tiensä eivät ole hyvät. Hes. 18:25

18. Jos vanhurskas kääntyy pois vanhurskaudestaan ja tekee vääryyttä, hänen on kuoltava.

19. Jos taas jumalaton kääntyy pois jumalattomuudestaan ja tekee sitä, mikä on oikein ja vanhurskasta, hän saa elää.

20. Kuitenkin te sanotte: 'Herran tie ei ole hyvä.' Mutta minä tuomitsen teidät, te Israelin heimo, jokaisen teittensä mukaan."

Jerusalem on valloitettu

21. Pakkosiirtolaisuutemme kahdenkymmenen vuotena, kymmenennen kuusi viidentenä päivänä luokseni tuli pakolainen Jerusalemissa ja sanoi: "Kaupunki on valloitettu."

22. HERRAN käsi oli tullut päälleni jo illalla, ja hän avasi suuni, ennen kuin pakolainen aamulla tuli luokseni. Minun suuni avattiin, enkä enää ollut mykkänä. Hes. 24:26,27

Herra tekee Israelin autioksi

23. Silloin minulle tuli tämä HERRAN sana:

24. "Ihmislapsi, nuo, jotka asuvat raunioiden keskellä Israelin maassa, sanovat näin: 'Abraham peri maan, vaikka hän oli yksin. Meitä on paljon, meille maa on annettu perinnöksi.' Jes. 51:2

25. Sano sen tähden heille: Näin sanoo Herra, HERRA: Te syötte lihaa verineen, nostatte katseenne jumalankuvienne puoleen ja vuodatatte viatonta verta. Tekö saisitte periä

maan?

1. Moos. 9:4;

3. Moos. 19:26,20:10; 5. Moos. 22:22

26. Te turvaatte miekkaanne, teette iljettäviä tekoja ja harjoitate haureutta toistenne vaimojen kanssa. Tekö saisitte periä maan?

27. Sinun on sanottava heille: Näin sanoo Herra, HERRA: Niin totta kuin minä elän, ne, jotka asuvat kaupunkien raunioissa, kaatuvat miekkaan, ja ne, jotka asuvat maalla, minä annan petoeläinten ruuaksi, ja ne, jotka ovat vuorilinnoissa ja luolissa, kuolevat ruttoon.

28. Minä teen maasta aution ja hävitetyn, ja sen ylpeästä uhmosta tulee loppu. Israelin vuorista tulee niin autioita, ettei niillä kulje kukaan.

29. Kaikki tulevat tietämään, että minä olen HERRA, kun minä teen maasta aution ja hävitetyn kaikkien heidän harjoittamiensa iljettävien tekojen tähden.

30. Maanmiehesi puhuvat seinänvierustoilla ja talojen ovilla keskenään sinusta, ihmislapsi, ja sanovat toisilleen näin: 'Tulkaahan kuulemaan, millainen sana on tullut HERRALTA.'

31. He tulevat sinun luoksesi niin kuin kansan on tapana ja istuvat edessäsi minun kansanani. He kuuntelevat sanojasi mutta eivät tee niiden mukaan, sillä he osoittavat rakkautta suullaan, mutta heidän sydämensä ahnehtii vääriä voittoja.

32. Sinä olet heille kuin rakkauslaulu, kauniisti laulettu ja hyvin soitettu. He kyllä kuuntelevat sanojasi mutta eivät tee niiden mukaan.

33. Mutta kun sanasi toteutuu – ja varmasti se toteutuu – he tulevat tietämään, että heidän keskuudessaan on ollut profeetta."

34. LUKU

Israelin kelvottomat paimenet

1. Minulle tuli tämä HERRAN sana:

2. "Ihmislapsi, profetoi Israelin paimenia vastaan! Profetoi paimenille, sano heille: Näin sanoo Herra, HERRA: Voi Israelin paimenia, koska he ovat

pitäneet huolta vain itsestään! Eikö paimenten olisi pidettävä huolta lampaista? Jer. 23:1

3. Te olette syöneet rasvat, puke-
neet päällenne villat, lihavat lampaat
te olette teurastaneet. Mutta laumasta
te ette ole pitäneet huolta. Sak. 11:16

4. Te ette ole vahvistaneet heikkoja,
ette hoitaneet sairaita ettekä sitoneet
loukkaantuneita, te ette ole hakeneet
takaisin eksyneitä ettekä etsineet kadonneita. Te olette kohdelleet lampaita
tylysti ja väkivaltaisesti.

5. Niin ne ovat joutuneet hajalle paimenta vailla ja päätyneet kaikkien villipetojen ruuaksi. Hajallaan ne ovat.

Jer. 10:21; Matt. 9:36

6. Minun lampaani harhailevat kaikilla
vuorilla ja kaikilla korkeilla kukkuloilla. Minun lampaani ovat hajaantuneet
kaikkialle maahan, eikä kukaan niitä kysele, kukaan ei niitä etsi.

7. **Sen** tähden, paimenet, kuulkaa
HERRAN sana!

8. Niin totta kuin minä elän, sanoo
Herra, HERRA, eivätkö minun lampaani
ole ryöstettävänä ja kaikkien villipetojen
syötävänä sen vuoksi, ettei niillä
ole paimenta? Paimeneni eivät välitä
minun lampaistani vaan pitävät huolta
vain itsestään eivätkä kaitse minun
lampaitani?

9. **Kuulkaa** siis HERRAN sana, paimenet!

10. Näin sanoo Herra, HERRA: Katso,
minä käyn näiden paimenten kimp-
puun ja vaadin lampaani pois heidän
käsistään. Minä teen lopun heidän
kaitsemisestaan, eivätkä nuo paimenet
enää kaitse niitä. Minä pelastan
lampaani heidän suustaan, eivätkä ne
enää ole heidän syötävinaan."

Herra itse on kaitseva laumaansa

11. "Näin sanoo Herra, HERRA: Katso,
minä itse etsin lampaani ja pidän niistä
huolta.

12. Niin kuin paimen pitää huolta
laumastaan, kun lampaat ovat hajaantuneet
hänen luotaan, niin minäkin pidän
huolen lampaistani ja pelastan ne

kaikkialta, minne ne ovat hajaantuneet
pilvisenä ja pimeänä päivänä.

Jer. 31:10; Joël 2:2; Luuk. 15:4-6

13. Minä haen ne kansojen seasta,
kokoan ne muista maista ja tuon ne
omaan maahansa. Minä paimennan
niitä Israelin vuorilla ja purolaaksoissa
ja kaikissa maan asutuissa paikoissa.

14. Hyvillä laitumilla minä niitä kait-
sen. Israelin korkeilla vuorilla niillä on
laitumensa. Siellä ne saavat levätä hy-
vällä laitumella, ja niillä on oleva rehe-
vä laidunmaa Israelin vuorilla.

Ps. 23:1,2

15. Minä itse kaitsen lampaitani ja
vien ne lepäämään, sanoo Herra, HER-
RA.

16. Kadonneet minä etsin, eksyneet
minä tuon takaisin, loukkaantuneet mi-
nä sidon ja heikkoja vahvistan, mutta
lihavat ja vahvat minä hävitän. Minä
paimennan laumaani oikeuden mu-
kaan. Sef. 3:19

17. **Ja te, lampaani, näin sanoo Her-
ra, HERRA: Katso, minä tuomitsen lam-
paan ja lampaan välillä ja myös päs-
sien ja pukkien välillä.** Matt. 25:32

18. Onko teistä niin pieni asia olla
hyvällä laitumella, että te vielä tallaatte
jaloillanne loput laitumestanne? Tehän
saatte juoda kirkasta vettä, miksi vielä
likaatte jaloillanne loput siitä?

19. Onko minun lampaitteni syötävä
laitumella, jota teidän jalkanne ovat tal-
lanneet, ja juotava vettä, jonka teidän
jalkanne ovat sotkeneet?"

Herra herättää Daavidin paimeneksi

20. "Sen tähden Herra, HERRA sanoo
laumalle näin: Minä itse tuomitsen liha-
vien ja laihojen lampaiden välillä.

21. Koska te olette syöneet kyljillän-
ne ja hartioillanne kaikkia heikkoja ja
puskeneet niitä sarvillanne, kunnes
olette saaneet ne ajetuiksi hajalleen,
ulos aitauksesta,

22. minä pelastan lampaani eivätkä
ne enää jää ryöstettäviksi. Minä tuomit-
sen lampaan ja lampaan välillä.

23. Minä herätän heille yhden paimenen, ja hän, palvelijani Daavid, kaitsee heitä. Hänestä tulee heidän paimenensa.

Jes. 11:1,40:11; Jer. 23:5,30:9; Hes. 37:24; Hoos. 3:5; Joh. 10:11; Hepr. 13:20

24. Silloin Minä olen Herra, heidän Jumalansa, ja palvelijani Daavid on ruhtinas heidän keskellään. Minä, Herra, olen puhunut.

25. Silloin minä teen heidän kanssaan rauhan liiton ja hävitän maasta petoeläimet, niin että minun lampaani saavat asua turvallisesti autiomaassa ja nukkua vaikka metsissä.

Hes. 37:26; Hoos. 2:20

26. Minä annan siunauksen heille ja kaikelle, mitä kukkulani ympärillä on, ja annan sateiden tulla ajallaan. Ne ovat siunauksen sateita.

Ps. 68:10; Jes. 44:3

27. Puut kantavat hedelmää, maa antaa satonsa, ja minun lampaani saavat olla turvassa omassa maassaan. Kun minä särjen heidän ikeensä ja pelastan kansani heidän orjuuttajiensa käsistä, he tulevat tietämään, että minä olen Herra.

28. Silloin he eivät enää ole kansojen ryöstettävinä eivätkä maan pedot syö heitä, vaan he saavat asua turvassa, eikä kukaan pelottele heitä.

Jer. 30:10,46:27

29. Minä istutan heille maineikkaan puutarhan, eikä kukaan enää menehdy nälkään siinä maassa, eikä heidän tarvitse enää kärsiä kansojen pilkkaa.

30. Silloin he tietävät, että minä, Herra, heidän Jumalansa, olen heidän kanssaan ja että he, Israelin heimo, ovat minun kansani, sanoo Herra, Herra.

31. Te ihmiset olette minun lampaitani, lampaita minun laitumellani. Minä olen teidän Jumalanne, sanoo Herra, Herra.”

35. LUKU

Tuomio Seirin vuorelle ja Edomille

1. Minulle tuli tämä HERRAN sana:

2. ”Ihmislapsi, suuntaa kasvosi Seirin vuorta kohti ja profetoi sitä vastaan.

Hes. 25:12; Aam.1:11

3. Sano sille: Näin sanoo Herra, HERRA: Katso, minä käyn sinua vastaan, Seirin vuori. Minä ojennan käteni sinua vastaan ja teen sinusta aution ja hyläty.

4. Sinun kaupungeistasi minä teen raunioita, ja sinusta tulee autio. Sinä tulet tietämään, että minä olen HERRA.

5. Koska sinä olet pitänyt ikuista vihaa ja luovutit israelilaisia miekalla tapettaviksi heidän onnettomuutensa aikana, jolloin syntivelka tuli täyttymykseensä,

Ps. 137:7; Hes. 36:5; Ob. 1

6. sen tähden, niin totta kuin minä elän, sanoo Herra, HERRA, minä vuodatan sinun veresi, ja veri vainoaa sinua. Totisesti, olet vihannut verisesti, ja veri on sinua vainoava.

7. Minä teen Seirin vuoresta tyhjän ja aution. Minä hävitän sieltä menijät ja tulijat.

8. Minä täytän Seirin vuoret surma-
tuilla. Sinun kukkuloillasi, laaksoissasi ja kaikissa puronotkoissasi makaa miekalla surmattuja.

9. Minä teen sinusta ainaisesti aution, ja sinun kaupunkisi jäävät asumatomiksi. Te tulette tietämään, että minä olen HERRA.

10. Sinä sanoit niistä kahdesta maasta³⁹ ja kahdesta kansasta: ’Ne ovat minun, me otamme ne omaksemme’, vaikka HERRA oli siellä.

Ps. 83:13

11. Sen tähden Herra, HERRA sanoo: Niin totta kuin minä elän, minä teen sinulle kiukkusi ja kiivautesi mukaan – teen niin kuin sinä olet vihasi ajamana tehnyt heille. Kun minä tuomitsen sinut, minä tulen tunnetuksi noiden kansojen keskuudessa.

12. Silloin sinä tulet tietämään, että minä olen HERRA. Minä olen kuullut kaiken, mitä olet halveksien puhunut Israelin vuoria vastaan ja sanonut: ’Ne ovat autioina, ne on annettu meidän valtaamme’⁴⁰.

39 35:10. Tarkoittaa israelilaisten kahta kuningaskuntaa.

40 35:12. Kirj.: ”ne on annettu meille ruuaksi”.

13. Te olette ylvästelleet suullanne minua vastaan ja puhuneet mahtavasti. Minä olen kuullut kaiken.

14. Näin sanoo Herra, HERRA: Koko maa iloitsee, kun minä teen sinut autioksi.

15. Niin kuin sinä iloitsit Israelin heimon perintöosan autoitumisesta, minä teen samoin sinulle. Sinusta, Seirin vuori, tulee autio, samoin kuin koko Edomista, ja siitä kaikki tulevat tietämään, että minä olen HERRA.”

36. LUKU

Lupaus Israelin vuorille

1. ”Ja sinä, ihmislapsi, profetoi Israelin vuorille ja sano: Israelin vuoret, kuulkaa HERRAN sana!

2. Näin sanoo Herra, HERRA: Vihollinen on sanonut teistä: ’Kas niin! Ikiaikaisista kukkuloista on tullut meidän omaisuuttamme!’ Hes. 25:3,35:10

3. Profetoi siis ja sano: Näin sanoo Herra, HERRA: Koska teitä on joka taholta hävitetty ja ahdistettu, niin että teistä on tullut toisten kansojen omaisuutta ja te olette joutuneet pahojen kielten ja ihmisten panettelun kohteiksi,

4. niin kuulkaa Herran, HERRAN sana, te Israelin vuoret! Näin sanoo Herra, HERRA, vuorille ja kukkuloille, puronotkoille ja laaksoille, autioille raunioille ja hylätyille kaupungeille, jotka ovat joutuneet ryöstön kohteiksi ja muiden, ympärillä asuvien, kansojen pilkattaviksi:

5. Totisesti, näin sanoo Herra, HERRA: palavassa kiivaudessani minä puhun koko Edomia vastaan ja muita kansoja vastaan, jotka ovat kaikesta sydämestään iloiten ja täynnä halveksuntaa ottaneet omakseen minun maani karkottaakseen siitä ihmiset ja ryöstääkseen sen.

6. Sen tähden profetoi Israelin maasta ja sano sen vuorille, kukkuloille, puronotkoille ja laaksoille: Näin sanoo Herra, HERRA: Katso, minä olen puhunut kiivaudessani ja vihassani, koska te olette saaneet kantaa kansojen pilkkaa.

7. Sen tähden, näin sanoo Herra, HERRA: Minä kohotan käteni ja vannon: totisesti, teidän ympärillänne olevat pakanakansat joutuvat itse kantamaan oman pilkkansa.

8. Mutta te, Israelin vuoret, kasvatatte oksia ja kannatte hedelmää kansalleni Israelille, sillä se on jo tulossa, aivan lähellä.

9. Katso, minä tulen teidän luoksenne, te Israelin vuoret, ja käännyn teidän puoleenne. Silloin teitä viljellään ja teihin kylvetään.

10. Minä tuon paljon ihmisiä, koko Israelin heimon, teidän rinteillenne⁴¹; kaupungit asutetaan ja rauniot rakennetaan.

11. Minä tuon teidän rinteillenne runsaasti ihmisiä ja karjaa, ja ne lisääntyvät ja ovat hedelmällisiä. Minä teen teidät asutuiksi niin kuin muinoin. Minä teen teille hyvää vielä enemmän kuin entisinä aikoina, ja te tulette tietämään, että minä olen HERRA.

12. Minä tuon ihmiset, kansani Israelin, kulkemaan teidän rinteillenne. He saavat periä sinut, Israelin maa; sinusta tulee heidän perintöosansa, etkä sinä enää tee heistä lapsettomia.

13. Näin sanoo Herra, HERRA: Sinun sanotaan syövän ihmisiä ja tekevän oman kansasi lapsettomaksi.

14. Sen tähden, sanoo Herra, HERRA: Enää sinä et syö ihmisiä etkä riistä lapsia omalta kansaltasi.

15. Minä en enää anna sinun kuulla kansojen pilkkaa, eikä sinun tarvitse enää kärsiä kansojen herjauksia. Sinä et myöskään enää tee omaa kansaasi lapsettomaksi, sanoo Herra, HERRA.”

Uusi sydän ja uusi henki

16. Minulle tuli tämä HERRAN sana:

17. ”Ihmislapsi, kun Israelin heimo asui maassaan, he saastuttivat sen vaelluksellaan ja teoillaan. Heidän vaelluksensa oli minun edessäni saastaista kuin kuukautisveri.

41 36:10. Kirj.: ”teidän päällemme”. Samoin jakeissa 11. ja 12.

18. Niinpä minä vuodatin kiivauteni heidän päälleen heidän Israelin maassa vuodattamansa veren tähden ja heidän jumalankuviansa tähden, joilla he olivat saastuttaneet maan.

19. Minä hajotin heidät kansojen sekaan, ja he joutuivat hajalleen muihin maihin. Minä tuomitsin heidät vaelluksensa ja tekojensa mukaan.

20. Näin he joutuivat kansojen sekaan, ja minne he tulivatkin, he häpäisivät minun pyhän nimeni, kun heistä sanottiin: 'Nämä ovat HERRAN kansaa, kuitenkin he ovat joutuneet pois hänen maastaan.' Jes. 52:5; Room. 2:24

21. Mutta minun tuli sääli pyhää nimeäni, jonka Israelin heimo häpäisi kansojen keskuudessa kaikkialla, minne se tuli.

22. Sano siis Israelin kansalle: Näin sanoo Herra, HERRA: Sitä, minkä teen, minä en tee teidän tähtenne, Israelin heimo, vaan pyhän nimeni tähden, jonka te olette häväisseet kansojen seas-
sa, minne olettekin tulleet. Jes. 43:22; Hes. 28:25

23. Minä pyhitän suuren nimeni, jota on häväisty kansojen keskuudessa; te olette sen häväisseet heidän keskuudessaan. Kun minä osoitan teissä pyhytteni kansojen nähden, ne tulevat tietämään, että minä olen HERRA, sanoo Herra, HERRA.

24. Minä otan teidät pois kansojen seasta ja kokoan teidät kaikista maista. Minä tuon teidät omaan maahanne

25. ja vihmon teidän päälleenne puhdasta vettä, niin että te puhdistutte. Minä puhdistan teidät kaikista saastaisuksistanne ja kaikista jumalankuvistanne. Ps. 51:4,9; Sak. 13:10

26. Minä annan teille uuden sydämen, ja uuden hengen minä annan sisimpäänne. Minä otan kivisydämen pois teidän sisältänne ja annan teille lihasydämen. Jer. 31:33,32:29; Hes. 11:19,18:31

27. Minä annan Henkeni teidän sisimpäänne ja vaikutan sen, että te vaellatte minun lakieni mukaan, nou-

datatte minun säädöksiäni ja toimitte niiden mukaan.

28. Silloin te saatte asua maassa, jonka minä annoin teidän isillenne, ja te olette minun kansani ja MINÄ OLEN teidän Jumalanne

29. ja minä pelastan teidät kaikista saastaisuksistanne. Silloin minä kutsun esiin viljan ja annan sen kasvaa runsaana, eikä teidän tarvitse nähdä nälkää. Hoos. 2:23,24; Joool 2:21,22

30. Minä teen puiden hedelmän ja pellon sadon runsaaksi, ettette enää joutuisi kärsimään kansojen herjausta nälän vuoksi. Hes. 34:29

31. Silloin te muistatte pahan vaelluksenne ja tekonne, jotka eivät olleet hyviä, ja te inhoatte itseänne syntienne ja iljettävien tekojenne tähden. Hes. 6:9; 20:43

32. Minä en tee tätä teidän tähtenne, sanoo Herra, HERRA, tietäkää se. Hävetkää, tuntekaa häpeää vaelluksenne tähden, te Israelin heimo."

Israelille tuleva siunaus

33. "Näin sanoo Herra, HERRA: Kun minä puhdistan teidät kaikista pahoista teoistanne, minä asutan teidät kaupunkeihin, ja rauniot rakennetaan jälleen.

34. Silloin autioitunut maa viljellään, eikä se enää ole autiona jokaisen ohikulkijan katseltavana.

35. Silloin sanotaan: 'Tämä maa, joka oli autiona, on muuttunut kuin Eedenin puutarhaksi, ja rauniokaupungit, autiot ja maahan revityt, ovat nyt linnoitettuja ja asuttuja.'

36. Silloin kansat, jotka ovat jäljellä teidän ympärillänne, tulevat tietämään, että minä, HERRA, rakennan jälleen sen, joka on ollut raunioina, ja istutan kasveja autioon maahan. Minä, HERRA, olen puhunut, ja minä sen teen. Hes. 17:24

37. Näin sanoo Herra, HERRA: Vielä tätäkin minä annan Israelin heimon anoa minulta, että tekisin heille: Minä lisään heille ihmisiä kuin lammaslau-maa. Hes. 34:31

38. Niin kuin Jerusalem on juhlaaikoina täynnä uhrattavien lampaiden

laumoja, niin täyttyvät raunioina olevat kaupungit ihmislaumoista. Ja niin he tulevat tietämään, että minä olen HERRA.”

37. LUKU

Kuolleet luut

1. HERRAN käsi tuli minun päälleni ja vei minut pois Hengessä ja laski minut keskelle laaksoa, joka oli täynnä luuta. Hes. 3:12,22

2. Hän kuljetti minua kaikkialla, niiden ympärillä ja minä näin, että niitä oli hyvin paljon pitkin laaksoa ja että ne olivat hyvin kuivia.

3. Hän kysyi minulta: ”Ihmislapsi, voiko näistä luista tulla eläviä?” Minä vastasin: ”Herra, HERRA, sinä sen tiedät.”

4. Hän sanoi minulle: ”Profetoi näistä luista ja sano niille: Kuivat luut, kuulkaa HERRAN sana!

5. Näin sanoo Herra, HERRA, näille luille: Katso, minä annan teihin tulla hengen, ja teistä tulee eläviä.

1. Moos. 2:7; Ps. 104:30

6. Minä kasvatan teihin jänneet ja lihan, peitän teidät nahalla ja annan teihin hengen. Niin teistä tulee eläviä, ja te tulet tietämään, että minä olen HERRA.”

7. Minä profetoin niin kuin minua oli käsketty. Profetoidessani kuului ääntä, kuului kolinaa, ja luut lähenivät toisiinsa.

8. Minä katselin niitä ja näin, kuinka niihin kasvoi jänneet ja liha, ja niiden päälle tuli nahka. Niissä ei kuitenkaan ollut vielä henkeä.

9. Herra sanoi minulle: ”Profetoi hengestä. Ihmislapsi, profetoi ja sano hengelle: Näin sanoo Herra, HERRA: Tule, henki, neljältä tuulelta ja puhalla näihin surmattuihin, että he heräisivät eloon.”

10. Minä profetoin niin kuin hän oli minua käskennyt. Silloin surmattuihin tuli henki; he heräisivät eloon ja nousivat jaloilleen. Heitä oli hyvin suuri joukko.

11. Herra sanoi minulle: ”Ihmislapsi, nämä luut ovat koko Israelin heimo. He sanovat: ’Meidän luumme ovat kuivettuneet, toivomme on mennyt, ja me olemme hukassa.’ Hes. 33:10

12. Sen tähden profetoi ja sano heille: Näin sanoo Herra, HERRA: Katso, minä avaan hautanne ja nostan teidät, kansani, ylös haudoistanne ja tuon teidät Israelin maahan. Jes. 26:19

13. Te tulette tietämään, että minä olen HERRA, kun minä avaan hautanne ja nostan teidät, minun kansani, ylös haudoistanne.

14. Minä panen teihin Henkeni, ja te heräätte eloon. Minä sijoitan teidät omaan maahanne, ja te tulette tietämään, että minä, HERRA, olen puhunut ja minä toteutan sanani, sanoo HERRA.”

Hes. 36:26,36

Kaksi sauvaa – Juuda ja Israel

15. Minulle tuli tämä HERRAN sana:

16. ”Sinä, ihmislapsi, ota sauva ja kirjoita siihen: ’Juudalle ja häneen liittyneille israelilaisille.’ Ota sitten toinen sauva ja kirjoita siihen: ’Joosefille; Efraimin ja koko häneen liittyneen Israelin huoneen sauva.’

17. Vie ne sitten lähelle toisiaan niin, että niistä tulee kuin yksi sauva sinun kädessäsi.

18. Kun sitten maanmiehesi pyytävät sinua kertomaan heille, mitä tarkoitat sauvoilla, Hes. 24:19

19. niin sano heille: ’Näin sanoo Herra, HERRA: Katso, minä otan Efraimin kädessä olevan Joosefin ja häneen liittyneen Israelin heimojen sauvan ja asetan sen yhteen Juudan sauvan kanssa. Minä teen niistä yhden sauvan, ja niistä tulee kädessäni yhtenäinen.’

20. Olkoot sauvat, joihin olet kirjoittanut, kädessäsi heidän nähtensä,

21. ja puhu heille: Näin sanoo Herra, HERRA: Katso, minä otan israelilaiset pois kansojen keskeltä, minne he ovat joutuneetkin. Minä kokoan heidät kaikkialta ja tuon heidät omaan maahansa. Hes. 36:24

22. Minä teen heistä yhden kansan siinä maassa, Israelin vuorilla, ja yksi kuningas hallitsee heitä kaikkia. Silloin he eivät enää ole kahtena kansana eivätkä enää jakaannu kahdeksi valtakunnaksi. Hoos. 1:11; Joh. 10:16

23. He eivät enää saastuta itseään jumalankuvillaan ja iljetyksillään eivätkä millään rikkomuksillaan. Minä vapautan heidät ja vien heidät siihen maahan kaikista asuinpaikoista, joissa he ovat tehneet syntiä, ja minä puhdistan heidät. Heistä tulee minun kansani, ja MINÄ OLEN heidän Jumalansa.

24. Palvelijani Daavid on heidän kuninkaansa, ja heillä kaikilla on yksi paimen. Silloin he vaeltavat minun säädösteni mukaan, noudattavat minun lakejani ja toimivat niiden mukaan.

Jer. 23:5,30:9; Hes. 34:23; Joh. 10:11

25. He saavat asua maassa, jonka minä annoin palvelijalleni Jaakobille ja jossa teidän isänne asuivat. He saavat asua siellä ikuisesti, he ja heidän lapsensa ja lastensa lapset. Minun palvelijani Daavid on oleva heidän ikuinen ruhtinaansa.

26. Minä teen heidän kanssaan rauhahan liiton; se on ikuinen liitto heidän kanssaan. Minä juurrutan heidät maahan ja teen heistä monilukuisen kansan. Minä asetan pyhäkköni heidän keskuuteensa ainaiseksi. Jer. 31:31; Hes. 34:25

27. Minun asumukseni on oleva heidän luonaan. Minä olen heidän Jumalansa, ja he ovat minun kansani.

3. Moos. 26:11,12; Hes. 11:20; 2. Kor. 6:16

28. Kansat tulevat tietämään, että minä olen HERRA, joka pyhitän Israelin kansan, kun minun pyhäkköni on sen keskellä ikuisesti.”

38. LUKU

Googin sota

1. Minulle tuli tämä HERRAN sana:

2. ”Ihmislapsi, suuntaa kasvosi kohti Maagogin maata. Ennusta Googia, Roosin, Mesekin ja Tuubalin ruhtinasta vastaan 1. Moos. 10:2; Hes. 27:13; Ilm. 20:8

3. ja sano: Näin sanoo Herra, HERRA: Katso, minä käyn sinua vastaan, Goog, Roosin, Mesekin ja Tuubalin ruhtinas. Hes. 39:1

4. Minä käännän sinut ympäri, panen koukut sinun leukoihisi ja tuon sinut ulos maastasi, sinut ja koko sotaväkesi, hevoset ja ratsumiehet, suuren joukon suurine ja pienine kilpineen, kaikki komeasti pukeutuneita, kaikki miekkamiehiä. 2. Kun. 19:28; Hes. 29:4

5. Persia, Kuus ja Puut ovat heidän kanssaan, kaikilla kilvet ja kypärät,

6. Goomer ja kaikki sen joukot, Toogarman heimo pohjan periltä ja kaikki sen joukot – mukanasasi on monia kansoja.

7. Ole valmis ja varustaudu, sinä ja kaikki sinun joukkosi, jotka ovat kokoontuneet luoksesi, ja ole sinä heidän päällikkönsä.

8. Pitkien aikojen perästä sinä saat määräyksen, vuosien lopulla sinun on mentävä maahan, joka on toipunut miekan jäljiltä, ja kansan luo, joka on koottu monien kansojen seasta. Sinun on mentävä Israelin vuorille, jotka kauan aikaa ovat olleet rauniomaana. Se kansa on tuotu pois kansojen seasta ja kaikki asuvat siellä turvallisesti.

9. Sinä hyökkäät kuin rajuilma, tullet kuin pilvi, joka peittää maan. Sinä hyökkäät kaikkine joukkoinesi, ja mukanasasi on monia kansoja.

10. Näin sanoo Herra, HERRA: Sinä päivänä mieleesi tulee eräitä asioita ja sinä mietit pahan juonen.

11. Sinä sanot: Minä hyökkään suojattomaan maahan, käyn rauhallisten, luottavaisina asuvien ihmisten kimppeen – he kaikki asuvat muurittomissa asuinpaikoissa, joissa ei ole salpoja eikä portteja. Jer. 49:31

12. Sinä aiot saada saalista, ryöstää ryöstettävää, ojentaa kätesi raunioita kohti, jotka on asutettu uudelleen, kansaa kohti, joka on koottu kansojen keskeltä. Se on hankkinut karjaa ja omaisuutta ja asuu keskellä maata.

13. Saba, Dedan ja Tarsiin kauppiat sekä kaikki heidän nuoret leijonansa

kyselevät sinulta: 'Oletko menossa saamaan saalista? Oletko koonnut joukkosi ryöstämään ryöstettävää, viemään mukanasi hopeaa ja kultaa, ottamaan karjaa ja omaisuutta, ryöstämään suurta saalista?'

14. Sen tähden profetoi, ihmislapsi, ja sano Googille: Näin sanoo Herra, HERRA: Kun sinä saat tietää, että minun kansani Israel asuu luottavaisena,

15. sinä lähdet liikkeelle asuinpaikastasi perimmäisestä pohjolasta mukanasi monia kansoja. Kaikki ratsastavat hevosilla; se on suuri joukko, lukuisa sotaväki.

16. Päivien lopulla sinä hyökkäät minun kansani Israelin kimppuun kuin pilvi, joka peittää maan. Minä tuon sinut maahani, että kansat tulisivat tuntemaan minut, kun minä osoitan pyhyiteni sinussa, Goog, niiden nähden.

17. Näin sanoo Herra, HERRA: Etkö sinä ole se, josta minä muinaisina päivinä puhuin palvelijoitteni, Israelin profeettojen, kautta? He profetoivat tuohon aikaan vuosikausia siitä, että sinut tuodaan minun kansani kimppuun.

18. Mutta sinä päivänä, jona Goog saapuu Israelin maahan, nousee minun vihani hehku.

19. Kiivaudessani, palavassa vihasani, minä vannon: Totisesti, sinä päivänä tulee suuri maanjäristys Israelin maahan, sanoo Herra, HERRA.

Matt. 24:7; Luuk. 21:11

20. Silloin vapisevat minun edessäni meren kalat, taivaan linnut, kedon eläimet ja kaikki, jotka matelevat maassa, ja myös kaikki ihmiset maan päällä. Silloin vuoret luhistuvat ja vuorenpengermit sortuvat, myös kaikki muurit sortuvat maahan.

21. Minä kutsun kaikille vuorilleni miekan Googia vastaan, sanoo Herra, HERRA. Toisen miekka on oleva toista vastaan.

22. Minä käyn oikeutta hänen kanssaan rutolla ja verenvuodatuksella. Rankkasadetta, raekiviä, tulta ja tulikiiveä minä annan sataa hänen ja hänen joukkojensa päälle sekä niiden moni-

en kansojen päälle, jotka ovat hänen kanssaan.

23. Näin minä osoitan suuruuteni ja pyhyiteni sekä ilmoitan itseni monien kansojen silmien edessä, ja ne tulevat tietämään, että minä olen HERRA."

39. LUKU

Googin joukkojen tuho

1. "Ihmislapsi, sinun on ennustettava Googia vastaan ja sanottava: Näin sanoo Herra, HERRA: Katso, minä käyn sinua vastaan, Goog, Roosin, Mesekin ja Tuubalin ruhtinas. Hes. 38:2

2. Minä käännän sinut ympäri, kuljetan sinua, tuon sinut perimmäisestä pohjolasta ja vien sinut Israelin vuorille.

3. Siellä minä lyön jousesi vasemmassa kädestäsi ja pudotan nuolesi oikeasta kädestäsi.

4. Israelin vuorille sinä kaadut, samoin kaikki joukkosi ja mukanasi olevat kansat. Minä annan sinut ruuaksi petolinnuille ja kaikille siivekkäille sekä kedon eläimille.

5. Taistelukentälle sinä kaadut, sillä minä olen puhunut, sanoo Herra, HERRA.

6. Minä lähetän tulen Maagogiin ja rannikolla turvassa asuvien keskuuteen, ja he tulevat tietämään, että minä olen HERRA.

7. Pyhän nimeni minä teen kansani Israelin keskuudessa tunnetuksi, enkä enää salli sitä häväistävän. Silloin kansat tulevat tietämään, että minä olen HERRA, Israelin Pyhä.

Jes. 64:2; Hes. 36:20

8. Tämä käy toteen ja tapahtuu sinä päivänä, josta minä olen puhunut, sanoo Herra, HERRA. Hes. 38:17

9. Israelin kaupunkien asukkaat lähtevät porttien ulkopuolelle ja polttavat aseita: pieniä ja suuria kilpiä, jousia, nuolia, nuijia ja keihäitä. He käyttävät niitä polttopuina seitsemän vuotta. Ps. 46:10; Jes. 9:4

10. He eivät kannu puita kedolta eivätkä hakkaa niitä metsistä vaan polttavat aseita. He saalistavat saalistajil-

taan ja ryöstävät ryöstäjiltään, sanoo Herra, HERRA.

11. Sinä päivänä minä annan Googile hautapaikan Israelista, Kulkijoidenlaakson, joka on merestä itään päin⁴². Se sulkee tien noilta kulkijoilta. Sinne haudataan Goog ja koko hänen meluava joukkonsa, ja sille annetaan nimeksi ”Googin meluavan joukon laakso”.

12. Israelin heimo hautaa heitä seitsemän kuukautta puhdistakseen maan.

13. Maan koko kansa on hautaamassa heitä ja saa siitä mainetta sinä päivänä, jona minä näytän kunniani, sanoo Herra, HERRA.

14. Sitten asetetaan vakinaiset miehet, jotka kulkevat pitkin maata ja hautaavat vielä hautaamatta jääneiden maahantunkeutujien ruumiit ja näin puhdistavat maan. Seitsemän kuukauden kuluttua he tutkivat tarkoin maan.

15. Nämä kulkijat vaeltavat kautta maan, ja kun joku heistä näkee ihmisen luut, hän pystyttää niiden viereen kivimerkin. Se pysyy paikallaan, kunnes hautaajat vievät luut Googin meluavan joukon laaksoon.

16. Onpa eräällä kaupungillakin nimenä Hamona⁴³. Näin he puhdistavat maan.

17. Näin sanoo Herra, HERRA: Sinä ihmislapsi, sano linnuille, kaikille siivekkäille, ja kaikille kedon eläimille: Kokoontukaa, tulkaa joka taholta teurasuhrilleni, jonka minä teurastan teitä varten, suurelle teurasuhrille Israelin vuorille. Syökää lihaa ja juokaa verta. Ilm. 19:17

18. Syökää sankarien lihaa ja juokaa maan ruhtinaitten verta – päsejä, lampaita, vuohia ja härkiä, Baasanissa lihotettuja kaikki.

19. Syökää itsenne kylläisiksi ravasta ja juokaa itsenne juovuksiin ve-

restä, teurasuhrista, jonka minä teitä varten teurastan.

20. Tulkaa kylläisiksi minun pöydäsäni ratsuista ja vaunuhevosista, sankareista ja kaikenlaisista sotureista, sanoo Herra, HERRA.

21. Minä osoitan kunniani kansojen keskuudessa, ja kaikki kansat saavat nähdä minun tuomioni, jonka minä panen toimeen, ja käteni, jonka minä käännän heitä vastaan.

22. Mutta Israelin heimo tulee tietämään, että siitä päivästä lähtien minä, HERRA, olen heidän Jumalansa.

23. Kansat tulevat tietämään, että Israelin heimo joutui pakkosiirtolaisuuteen syntivelkansa tähden. Israelilaiset olivat olleet uskottomat minulle, ja minä katkin heiltä kasvoni. Minä annoin heidät vihollistensa käsiin, ja he kaatuivat kaikki miekkaan. Hes. 36:17

24. Minä tein heille heidän saastaisuutensa ja rikkomustensa mukaan ja katkin kasvoni heiltä.”

Israel saa asua turvallisesti omassa maassaan

25. ”Sen tähden, näin sanoo Herra, HERRA: Nyt minä käännän Jaakobin kohtalon ja armahdan koko Israelin heimoa. Minä kiivailen pyhän nimeni puolesta.

26. He saavat unohtaa häpeänsä ja kaiken uskottomuutensa, jota he ovat osoittaneet minua kohtaan, asuessaan maassaan turvallisesti, kenenkään pelottelematta.

27. Minä osoitan heissä pyhyiteni monien kansojen nähden, kun minä tuon heidät takaisin kansojen seasta ja kokoan heidät heidän vihamiestensä maista. Hes. 36:27; Joel 3:1; Ap. t. 2:17

28. He tulevat tietämään, että minä olen HERRA, heidän Jumalansa, kun minä kokoan heidät omaan maahansa pakkosiirtolaisuudesta, johon olin karkottanut heidät kansojen luo, enkä jätä sinne ainoatakaan heistä.

29. Minä en myöskään enää kätke heitä kasvojeni, sillä minä vuodatan

42 39:11. Hepr. *ooveriim*, ’kulkijat’, tulee samasta juuresta kuin sana *avaariim*. Tämän vuoksi paikkaa on pidetty Abarimin laaksona, joka on Kuolleenmeren itäpuolella.

43 39:16. Nimi *Hamona* tulee hepr. sanasta *haamon*, ’meluava joukko’.

Henkeni Israelin heimon päälle, sanoo Herra, HERRA.”

UUSI TEMPPELI

40. LUKU

Temppelin muurit, portit ja esipihat

1. Pakkosiirtolaisuutemme kahden-tenakymmenentenä viidentenä vuotena, vuoden ensimmäisen kuukauden kymmenentenä päivänä, sinä päivänä, jolloin oli kulunut neljätoista vuotta Jerusalemin valloituksesta, HERRAN käsi tuli minun päälleni. Hän vei minut

2. Jumalan näyissä Israelin maahan ja laski minut hyvin korkealle vuorelle, jonka etelärinteellä oli kaupungin kaltaisen rakennelma.

Jes. 2:2

3. Hän vei minut sinne, ja minä näin vaskenhohtoisen miehen. Miehellä oli kädessään pellavanuora ja mittaruoko, ja hän seisoi portilla.

4. Mies puhui minulle: ”Ihmislapsi, katso silmilläsi, kuule korvillasi ja paina mieleesi kaikki, mitä minä näytän sinulle, sillä sinut on tuotu tänne sitä varten, että se näytettäisiin sinulle. Ilmoita Israelin heimolle kaikki, mitä näet.”

5. Minä näin temppelin ja sitä joka puolelta ympäröivän muurin. Miehen kädessä oli kuusikyynäräinen mittaruoko. Kyynärä oli kämmenenleveyden verran tavallista kyynärää pitempi. Hän mittasi rakennuksen: leveys oli yksi ruoko ja korkeus yksi ruoko.

6. Sitten hän meni itää kohden johdettavalle portille, nousi ylös sen portaita ja mittasi portin kynnyksen: se oli yhden ruo'on levyinen. Toinen kynnys oli myös yhden ruo'on levyinen.

7. Portin sivuhuoneet olivat yhden ruo'on pituiset ja yhden ruo'on levyiset, ja sivuhuoneiden väliä oli viisi kyynärää. Portin kynnys porttieteisen laidassa, sisäpuolella, oli yhden ruo'on levyinen.

8. Mies mittasi porttieteisen sisäpuolelta: yksi ruo'on mitta.

9. Hän mittasi porttieteisen: kahdeksan kyynärää, ja sen pylvyt: kaksi

kyynärää. Porttieteen oli muurin sisäpuolella.

10. Itään päin johtavan portin sivuhuoneita oli kolme kummallakin puolella. Kaikki kolme olivat samankokoisia, ja niiden seinäpylväät kummallakin puolella olivat samankokoiset.

11. Hän mittasi myös porttiaukon leveyden: kymmenen kyynärää, ja porttikäytävän pituuden: kolmetoista kyynärää.

12. Sivuhuoneiden edessä oli kyynärän korkuinen aitaus⁴⁴, samanlainen portin kummallakin puolella. Kukin sivuhuone oli kuusi kyynärää pitkä ja kuusi leveä.

13. Hän mittasi portin, yhden sivuhuoneen katosta toisen kattoon asti: ovien välillä oli kaksikymmentäviisi kyynärää leveä tila.

14. Sitten hän mittasi seinäpylväät: kuusikymmentä kyynärää. Seinäpylväiden edessä, portin ympärillä, oli esipihat.

15. Portin sisäänkäynnin edestä sisäportin eteiseen oli viisikymmentä kyynärää.

16. Sivuhuoneissa ja seinäpylväiden välissä oli ympäriinsä suljettavia ikkuna-aukkoja, samoin eteisissä. Ikkuna-aukot avartuivat sisäänpäin, ja pylvyissä oli palmukoristeita.

17. Sitten hän vei minut ulompaan esipihaan, ja siellä oli huoneita ympäri esipihan ja kiveys. Huoneita oli kolmekymmentä, ja ne olivat kiveyksen laidassa.

18. Kiveys ulottui porttien sivuseinämiin niiden koko pituudelta. Tämä oli alempi kiveys.

19. Mies mittasi matkan ulkoa alemman portin edestä sisemmän esipihan edustalle: sata kyynärää. Tämä oli itäinen portti. Sitten pohjoinen.

20. Sitten hän mittasi pohjoiseen päin olevan ja ulompaan esipihaan vievän portin pituuden ja leveyden.

21. Siinä oli kolme sivuhuonetta kummallakin puolella, ja sen seinäpylväät ja eteinen olivat saman mittaiset

44 40:12. Kirj.: ”raja”.

kuin ensimmäisessä portissa. Sen pituus oli viisikymmentä kyynärää ja leveys kaksikymmentäviisi kyynärää.

22. Sen ikkuna-aukot, eteinen ja palmukoristeet olivat samankokoisia kuin itää kohden olevan portin vastaavat. Sinne, portin eteiseen, johti seitsemän porrasta.

23. Sisemmällä esipihalla oli portti sekä pohjoiseen että itään johtavaa porttia vastapäätä. Mies mittasi matkan portilta portille: sata kyynärää.

24. Sitten hän kuljetti minua etelään päin, ja minä näin etelään johtavan portin. Hän mittasi sen seinäpylväät ja eteisen: ne olivat samankokoiset kuin nuo toiset.

25. Portissa ja sen eteisessä oli ympäriinsä samanlaisia ikkuna-aukkoja kuin toisissa porteissa. Portin pituus oli viisikymmentä kyynärää ja leveys kaksikymmentäviisi kyynärää.

26. Siihen johti seitsemän porrasta, ja niistä eteenpäin oli portin eteinen. Siinä, sen seinäpylväissä, oli palmukoristeita, yksi kummallakin puolella.

27. Sisemmässä esipihassa oli portti etelää kohti. Mies mittasi etelään johtavien ulko- ja sisäporttien välin: sata kyynärää.

28. Sitten hän vei minut eteläportin kautta sisempään esipihaan ja mittasi eteläportin; se oli samankokoinen kuin toiset portit.

29. Sen sivuhuoneet, seinäpylväät ja eteinen olivat samankokoisia kuin nuo toiset, ja siinä ja sen eteisessä oli ympäriinsä ikkuna-aukkoja. Portin pituus oli viisikymmentä kyynärää ja leveys kaksikymmentäviisi kyynärää.

30. Eteiset olivat kaikkialla pituudeltaan kaksikymmentäviisi kyynärää ja leveydeltään viisi kyynärää.

31. Eteläportin eteinen oli ulompaan esipihaan päin, ja sen seinäpylväissä oli palmukoristeita. Sen portaissa oli kahdeksan askelmaa.

32. Sitten mies vei minut itää kohti sisempään esipihaan. Hän mittasi portin; se oli samankokoinen kuin toisetkin.

33. Sen sivuhuoneet, seinäpylväät ja eteinen olivat samankokoiset kuin nuo toiset. Portissa ja sen eteisessä oli ympäriinsä ikkuna-aukkoja. Portin pituus oli viisikymmentä kyynärää ja leveys kaksikymmentäviisi kyynärää.

34. Portin eteinen oli ulompaan esipihaan päin, ja sen seinäpylväissä oli palmukoristeita kummallakin puolella. Sen portaissa oli kahdeksan askelmaa.

35. Sitten mies vei minut pohjoisportille. Hän mittasi portin; se oli samankokoinen kuin toisetkin.

36. Siinä oli myös sivuhuoneet, seinäpylväät ja eteinen. Portissa oli ikkuna-aukkoja ympäriinsä. Portin pituus oli viisikymmentä kyynärää ja leveys kaksikymmentäviisi kyynärää.

37. Portin eteinen oli ulompaan esipihaan päin, ja sen kummallakin puolella olevissa seinäpylväissä oli palmukoristeita. Sen portaissa oli kahdeksan askelmaa.

38. Porteissa oli huone, jossa huuhdottiin polttouhri. Sen ovi oli seinäpylväiden välissä.

39. Porttieteisessä oli kummallakin puolella kaksi pöytää polttouhrin, syntiuhrin ja vikauhrin teurastamista varten.

40. Pohjoisen puoleisella ulkosivulla, portin ovelle noustaessa, oli kaksi pöytää. Myös porttieteisen toisella sivulla oli kaksi pöytää.

41. Portin kummankin puolen sivuilla oli neljä pöytää, yhteensä kahdeksan pöytää, joilla uhrin teurastettiin.

42. Polttouhria varten oli neljä hakuista kivistä tehtyä pöytää, jotka olivat puolentoista kyynärän pituisia, puolentoista kyynärän levyisiä ja yhden kyynärän korkuisia. Niillä pidettiin välineitä, joilla teurastettiin polttouhri ja teurasuhri.

43. Kämmentenleveyden pituisia koukkuja oli kiinnitetty ympäri huonetta, mutta uhriliha pantiin pöydille.

44. Sisemmän portin ulkopuolella oli kaksi laulajien huonetta sisemmässä esipihassa. Toinen huone oli pohjoisen portin sivulla, ja sen etupuoli oli etelää kohden. Toinen oli eteläisen portin si-

vulla, ja sen etupuoli oli pohjoista kohden.

45. Mies puhui minulle: ”Tämä huone, jonka etupuoli on etelää kohden, on temppelipalvelusta toimittavia pappeja varten.

46. Se huone, jonka etupuoli on pohjoista kohden, on alttaripalvelusta toimittavia pappeja varten. He ovat Saadokin jälkeläisiä, niitä leeviläisiä, jotka saavat lähestyä HERRAA palvellakseen häntä.” 1. Sam. 2:35; 1. Kun. 2:35; Hes. 48:11

47. Mies mittasi esipiha: sen pituus oli sata kyynärää ja leveys sata kyynärää. Esipiha oli neliön muotoinen, ja alttari oli temppelin edustalla.

48. Sitten hän vei minut temppelin eteiseen ja mittasi eteisen kummallakin puolella olevat pylvää: viisi kyynärää, ja portin kummankin puoliskon leveyden: kolme kyynärää.

49. Eteisen leveys oli kaksikymmentä kyynärää ja pituus yksitoista kyynärää⁴⁵. Sinne johti kymmenen porrasta. Seinäpylväiden luona oli erilliset pylvää, yksi kummallakin puolella.

41. LUKU

Temppelin esipiha ja kaikkeinpyhin

1. Sitten mies vei minut temppelisiin ja mittasi ovipylväät. Ne olivat kuusi kyynärää paksut kummallakin puolella, yhtä paksut kuin ilmestysmajan leveys.

2. Ovi oli molemman kyynärää leveä, ja sen molemmin puolin oli viiden kyynärän mittaiset sivuseinät. Mies mittasi temppelisin: se oli neljäkymmentä kyynärää pitkä ja kaksikymmentä kyynärää leveä.

3. Sitten hän meni perimmäiseen huoneeseen ja mittasi oven sivupylväät, kaksi kyynärää, ja ovenpielet, kuusi kyynärää. Oviaukon leveys oli seitsemän kyynärää.

4. Sitten mies mittasi itse huoneen ja sai sen pituudeksi kaksikymmentä kyynärää ja leveydeksi temppelisin puoleiselta seinältä mitattuna myös kaksikymmentä kyynärää Mies sanoi

minulle: ”Tämä on kaikkeinpyhin.”

1. Kun. 6:20

Temppelin sivuhuoneet

5. Sitten hän mittasi temppelin seinän: kuusi kyynärää, ja temppeliä ympäröivien sivuhuoneiden leveyden: neljä kyynärää.

6. Sivuhuoneita oli kolmessa kerroksessa, yhteensä kolmekymmentä. Ne tulivat kunkin sivuhuoneen kohdalla olevan temppelin seinän sisään, niin että ne pysyivät siinä kiinni, mutta niitä ei ollut kiinnitetty temppelin seinään.

7. Sivuhuoneet olivat kerros kerrokselta sitä leveämpiä, mitä ylempänä ne olivat. Huoneet kiersivät temppeliä yhä ylemmäksi ja levenivät ylhäällä. Alimmasta kerroksesta noustiin ylimpään keskikerroksen kautta.

8. Minä näin, että temppelin ympärillä oli koroke. Sivuhuoneiden perustusten korkeus oli täysi ruo'on mitta, kuusi kyynärää, reunustaan asti.

9. Sivuhuoneiden ulkoseinän paksuus oli viisi kyynärää. Avoin tila temppelin sivuhuonerakennuksen

10. ja piharakennuksien välillä oli joka puolella kaksikymmentä kyynärää leveä.

11. Sivuhuoneista avoimeen tilaan johti kaksi ovea, yksi pohjoiseen ja toinen etelään. Avoimen tilan muurin paksuus oli joka puolella viisi kyynärää.

12. Rakennus, joka oli erillisen alueen laidassa lännen puoleisella sivulla, oli seitsemänkymmentä kyynärää leveä. Rakennuksen seinän paksuus oli kaikkialla viisi kyynärää, ja sen pituus oli yhdeksänkymmentä kyynärää.

Temppelisasi

13. Mies mittasi temppelin: sen pituus oli sata kyynärää. Hän mittasi myös eristetyllä alueella olevan rakennuksen seinineen: se oli sata kyynärää pitkä.

14. Temppelin etupuolen ja eristetyn alueen leveys itään päin oli sata kyynärää.

45 40:49. Mitat määriteltä temppelin pituussuunnan mukaan.

15. Sitten mies mittasi sen rakennuksen pituuden, joka oli eristetyn alueen takareunassa, ja sen holvikäytävät kummaltakin puolelta. Rakennuksen pituus oli sata kyynärää. Sisempi temppelisali, esipihan eteiset,

16. kynnykset, suljettavat ikkuna-aukot ja holvikäytävät kolmessa kerroksessa ympäriinsä kynnyksen kohdalla, olivat kauttaaltaan laudoitetut maasta ikkuna-aukkoihin asti. Ikkuna-aukot olivat peitetyt.

17. Ovien yläpuolelle, sisempään temppeliin ja ulos asti, sisä- ja ulkopuolelle, oli koko seinän laajuudelta säännöllisin välein

18. tehty kerubeja ja palmuja; kahden kerubin välissä oli aina palmu. Kullakin kerubilla oli kahdet kasvot,

19. toiseen palmuun päin ihmisen kasvot ja toiseen nuoren leijonan kasvot. Näitä kuvia oli tehty kaikkialle temppeliin.

20. Kerubeja ja palmuja oli tehty lattiasta⁴⁶ alkaen oviaukkojen yläpuolelle asti, samoin temppelisin seinille.

21. Temppelisin ovipylväät olivat nelikulmaiset. Mutta pyhimmän edessä oli

22. ikään kuin puinen alttari, kolme kyynärää korkea ja kaksi kyynärää pitkä. Se oli kulmikas, ja sen jalusta ja sivut olivat puuta. Mies sanoi minulle: ”Tämä on pöytä, joka on HERRAN edessä.”

23. Temppelialisissa ja pyhimässä oli ovet,

24. joissa oli kaksi kääntyvää ovenpuoliskoa. Kummassakin ovessa oli kaksi ovenpuoliskoa.

25. Näihin temppelisin oviin oli tehty kerubeja ja palmuja, samanlaisia kuin oli tehty seiiniin. Ulkona, eteisen edessä, oli puinen katos.

26. Eteisen sivuseinissä oli kummallakin puolella suljettavat ikkuna-aukot ja palmuja, samoin temppelin sivuhuoneissa ja katoksissa.

Hes. 40:16

42. LUKU

Pappien huoneet

1. Sitten mies vei minut pohjoisen puolella olevaan ulompaan esipihaan. Hän vei minut huoneeseen, joka oli vastapäätä eristettyä aluetta ja pohjoisen puolella olevaa rakennusta.

2. Pohjoiseen päin johtava ovi oli sata kyynärää pitkän rakennuksen sivulla. Rakennuksen leveys oli viisikymmentä kyynärää.

3. Vastapäätä kahdenkymmenen kyynärän pituista sisemmän esipihan osaa ja ulomman esipihan kiveystä oli kolmessa kerroksessa holvikäytävä kummallakin puolella.

4. Huoneiden editse kulki kymmenen kyynärää leveä ja sata kyynärää pitkä käytävä sisempään esipihaan. Huoneiden ovet olivat pohjoiseen päin.

5. Ylimmät huoneet olivat kapeimmat, sillä käytävät ottivat niiltä tilaa enemmän kuin rakennuksen alimilta ja keskimmäisiltä huoneilta.

6. Huoneet olivat kolmessa kerroksessa. Kun niissä ei ollut pylväitä kuten esipihoissa, ne olivat kapeampia kuin alimmat ja keskimmäiset.

7. Huoneiden kohdalla oli muuri, joka kulki huoneiden suuntaisena niiden editse ulomman esipihan suuntaan. Sen pituus oli viisikymmentä kyynärää.

8. Ulomman esipihan suunnalla olevien huoneiden pituus oli näet viisikymmentä kyynärää. Temppelin puoleisella sivulla se oli sata kyynärää.

9. Näiden huoneiden alaosassa oli sisäänkäynti idästä, ulomman esipihan suunnalta.

10. Huoneita oli myös esipihaa ympäröivän kivimuurin leveällä sivulla, idän puolella, erillisen alueen ja rakennuksen edustalla.

11. Niiden editse kulki käytävä. Huoneet olivat samanlaisia kuin ne, jotka olivat pohjoisempänä, yhtä pitkiä ja leveitä. Samanlaisia olivat myös sisäänkäynnit, järjestelyt ja oviaukot.

12. Käytävän päässä oleva ovi oli samanlainen kuin niiden huoneiden

ovet, jotka olivat kohti etelää. Sinne tultaessa käytävä kulki sillä puolella olevan kivimuurin viertä itää kohden.

13. Mies sanoi minulle: ”Pohjoispuolen huoneet ja eteläpuolen huoneet, jotka ovat eristetyt alueen edustalla, ovat pyhiä huoneita, joissa papit, jotka lähestyvät HERRAA, syövät sitä, mikä on pyhistä pyhintä. Sinne he vievät sen, mikä on pyhistä pyhintä, ruokauhrin, syntiuhrin ja vikauhrin, sillä se paikka on pyhä.

3. Moos. 2:3,10

14. Kun papit ovat menneet sisälle temppeliin, he eivät saa lähteä pyhäköstä ulos esipihaan, ennen kuin ovat jättäneet sinne vaatteensa, joissa he toimittavat virkaansa, sillä ne ovat pyhä. Heidän on pukeuduttava toisiin vaatteisiin, ja vasta sitten he voivat mennä kansan pariin.”

Temppelin muuri

15. Kun mies oli saanut temppelin sisäosan kokonaan mitatuksi, hän vei minut ulos sille portille, joka oli itää kohti. Sitten hän mittasi koko temppelialueen.

16. Hän mittasi mittaruolla itäisen sivun: yhteensä viisisataa ruo'on mittaa.

17. Hän mittasi pohjoisen sivun: viisisataa ruo'on mittaa.

18. Mies mittasi eteläisen sivun: viisisataa ruo'on mittaa.

19. Sitten hän kääntyi länteen ja mittasi läntisen sivun: viisisataa ruo'on mittaa.

20. Hän mittasi alueen neljältä ilman-suunnalta. Sen ympärillä oli muuri, viisisataa ruo'onmittaa pitkä ja viisisataa leveä. Se erotti pyhän alueen maallisesta.

43. LUKU

Herran kunnia tulee temppeliin

1. Sitten mies kuljetti minut portille, joka vei itää kohden.

2. Siellä minä näin Israelin Jumalan kirkkauden tulevan idästä. Sen ääni oli kuin suurten vetten kohina, ja maa tuli valoisaksi hänen kirkkaudestaan.

3. Näky, jonka näin, oli samanlainen kuin se näky, jonka olin nähnyt silloin, kun kaupunki hävitettiin⁴⁷, ja samanlainen kuin se näky, jonka olin nähnyt Kebarjoen varrella. Minä heittäydyin kasvoilleni.

Hes. 1:1,10:18,11:22

4. HERRAN kirkkaus meni sisään temppeliin siitä portista, joka oli itää kohti,

5. ja Henki nosti minut ja vei sisempään esipihaan, ja siellä minä näin, että HERRAN kirkkaus täytti temppelin.

2. Moos. 40:34; 1. Kun. 8:10

Temppelin laki

6. Miehen seisoessa yhä vierelläni minä kuulin, että temppelistä puhuttiin minulle.

7. Minulle sanottiin: ”Ihmislapsi, tämä on minun valtaistuimeni paikka ja jalkapohjieni sija. Tässä minä olen aina asuva israelilaisten keskellä. Ei Israelin kansa eivätkä sen kuninkaat enää saastuta minun pyhää nimeäni haureudellaan, kuninkaittensa ruumiilla eivätkä uhrikukkuloillaan.

2. Kun. 21:18,26

8. He asettivat oman kynnyksensä minun kynnykseni viereen, ovenpielenä minun ovenpieleni rinnalle, niin että vain seinä oli minun ja heidän välillään. He saastuttivat minun pyhän nimeni iljettävillä teoillaan, ja minä tein heistä lopun vihassani.

9. Nyt he vievät haureutensa ja kuninkaittensa ruumiit kauas minusta, ja niin minä asun aina heidän keskellään.

10. Ihmislapsi, kerro Israelin heimolle tästä temppelistä, että he häpeäisivät syntejään. Tutkikoot sen suunnittelua!

11. Jos he häpeävät kaikkea, mitä ovat tehneet, niin anna heille tiedoksi, piirä ja kirjoita heidän nähtensä, temppelin muoto ja sisustus, uloskäynnit, sisäänkäynnit, kaikki muodot, kaikki säädökset ja kaikki lait. Kirjoita ne heidän nähtäväkseen, että he pitäisivät mielessään koko sen mallin ja kaikki säädökset ja tekisivät niiden mukaan.

47 43:3. Kirj.: ”tullessani kaupunkia hävittämään”. Eräissä käsikirjoituksissa on: ”hänen tullessaan”. Vrt. luvut 9 ja 10.

12. Tämä on laki temppelistä: sen koko alue vuoren laella on kauttaaltaan pyhistä pyhin. Katso, tämä on temppelin laki.”

Altari

13. Nämä olivat alttarin mitat kyynärsä, kun kyynärsään luetaan tavalinen kyynärä ja kämmenenleveys: sen jalusta oli kyynärän korkuinen ja kyynärän levyinen. Koko laidan ympäri ulottuva reunus oli yhden vaaksan korkuinen. Tämä oli alttarin reunus.

14. Maanpinnan tasosta alemmalle välitasolle oli kaksi kyynärsää ja reunaporrastuksen leveys oli yksi kyynärä. Alemmalta välitasolta ylemmälle välitasolle oli neljä kyynärsää, ja tämänkin porrastuksen leveys oli yksi kyynärä.

15. Alttarin tulisija oli neljän kyynärän korkuinen, ja siitä ylöspäin kohosi neljä sarvea.

16. Tulisijan pituus oli kaksitoista ja leveys kaksitoista kyynärsää. Sen neljä sivua muodostivat neliön.

17. Välireunan pituus oli neljätoista ja leveys neljätoista kyynärsää; kaikki neljä sivua olivat yhtä pitkät. Sitä ympäröivä reunus oli puoli kyynärsää, ja sen jalusta oli kyynärän mittainen joka puolelta. Alttarin portaat olivat itäpuolella.

Alttarin vihkeminen

18. Mies sanoi minulle: ”Ihmislapsi, näin sanoo Herra, HERRA: Nämä ovat alttaria koskevat lait. Kun se on saatu valmiiksi, niin että sen päällä voidaan uhrata polttouhri ja pirsottaa sen päälle verta,

19. anna nuori mullikka syntiuhria varten leeviläisille papeille, Saadokin jälkeläisille, jotka saavat tulla lähelleni palvelemaan minua, sanoo Herra, HERRA.

20. Ota sen verta ja sivele alttarin neljään sarveen, välireunan neljään kulmaan ja ympäri reunusta. Näin sinun on puhdistettava se ja toimitettava sille sovitus.

2. Moos. 29:16,36

21. Ota sitten syntiuhrimullikka ja polta se säädettyssä paikassa temppelialueella pyhäkön ulkopuolella.

3. Moos. 4:12

22. Toisena päivänä sinun on uhrattava virheetön pukki syntiuhriksi, että alttari puhdistettaisiin samoin kuin se puhdistettiin mullikalla.

23. Suoritettuasi loppuun puhdistuksen sinun on uhrattava virheetön mullikka ja virheetön passi.

24. Tuo ne HERRAN eteen, ja papit heittäkoot niiden päälle suolaa ja uhratkoot ne polttouhriksi HERRALLE.

3. Moos. 2:13

25. Seitsemän päivän ajan sinun on uhrattava joka päivä syntiuhripukki sekä virheetön mullikka ja virheetön passi.

2. Moos. 29:35

26. Alttarin sovitus, puhdistus ja vihkeminen toimitetaan seitsemän päivän aikana.

27. Noiden päivien kuluttua, kahdeksantena päivänä ja siitä eteenpäin, papit uhratkoot alttarilla polttouhrejaan ja yhteyshrejaan. Silloin minä olen teille suosiollinen, sanoo Herra, HERRA.”

3. Moos. 8:33

44. LUKU

Suljettu itäportti

1. Sitten mies vei minut takaisin pyhäkön ulommalle portille, joka johtaa itään, mutta se oli suljettu.

2. HERRA sanoi minulle: ”Tämä portti pysyy suljettuna. Sitä ei avata, eikä kukaan saa kulkea sen kautta, sillä HERRA, Israelin Jumala, on kulkenut siitä sisälle, ja se suljettiin.

Hes. 43:2

3. Vain ruhtinas saa istua siellä aterioidessa HERRAN edessä, koska hän on ruhtinas. Hänen tulee mennä sisään porttieteisen kautta ja lähteä ulos samaa tietä.”

Leeviläisten synnit ja rangaistus

4. Sitten mies vei minut pohjoisportin kautta temppelin edustalle. Minä näin, että HERRAN kirkkaus täytti hänen temppelinensä. Silloin minä heittäydyin kasvoilleni,

5. ja HERRA sanoi minulle: "Ihmislapsi, paina mieleesi, mitä näet silmilläsi ja kuulet korvillasi – kaikki, mitä minä sinulle puhun kaikista HERRAN temppelin säädöksistä ja kaikista sen laeista. Paina mieleesi temppelin sisäänkäynti ja jokainen pyhäkön uloskäytävä.

6. Sano kapinalliselle Israelin heimolle: Näin sanoo Herra, HERRA: Jo riittävät kaikki teidän iljettävät tekonne, te Israelin heimo!

7. Te olette tuoneet muukalaisia, sydämeltään ja ruumiiltaan ympärileikkaamattomia, minun pyhäkkööni ja annatte heidän olla siellä. Kun te uhraatte minun leipääni, rasvaa ja verta, he saastuttavat läsnäolollaan minun temppelin. Näin te olette rikkoneet minun liittoni kaikkien muiden tekemieni iljettävyyksien lisäksi. 5. Moos. 23:3; Joos. 9:27; Neh. 13:1

8. Te ette ole itse pitäneet huolta pyhäkköni tehtävistä, vaan olette panneet kuudet hoitamaan puolestanne minun pyhäkössäni suoritettavat tehtävät.

9. Näin sanoo Herra, HERRA: Yksikään muukalainen, sydämeltään ja ruumiiltaan ympärileikkaamaton, ei saa tulla minun pyhäkkööni, ei yksikään niistä muukalaisista, jotka asuvat israelilaisten keskuudessa.

10. Leeviläisetkin, jotka menivät kauas luotani, silloin kun israelilaiset kulkivat harhaan hyläten minut ja seuraten epäjumalankuviaan, joutuvat kantamaan syntinsä,

11. mutta he saavat palvella minun pyhäkössäni. Heidän on valvottava temppelin portteja ja toimitettava tempelipalvelusta. Heidän on teurastettava polttouhrit ja teurasuhrit kansan puolesta ja oltava valmiina kansan edessä sitä palvelemissa.

12. Koska he ovat palvelleet kansaa sen epäjumalankuvien edessä ja olleet Israelin heimolle kompastuksena syntiin, sen tähden minä vannoin heistä kättä kohottaen, että heidän on kannettava syntinsä, sanoo Herra, HERRA.

13. He eivät saa lähestyä minua hoitamaan pappeutta edessäni, eivätkä he saa lähestyä mitään minulle pyhitettyä, mitään pyhistä pyhintä. Heidän on kannettava häpeänsä ja iljettävät tekonsa, joita he ovat tehneet.

4. Moos. 4:20

14. Kuitenkin minä teen heistä tempelissä suoritettavien palvelustehtävien hoitajia, kaikenlaisten töiden, joita siellä tehdään.

Saadokin jälkeläiset saavat toimia pappeina

15. Mutta leeviläiset papit, Saadokin jälkeläiset, jotka hoitivat minun pyhäkössäni suoritettavat tehtävät silloinkin, kun israelilaiset kulkivat harhaan luotani, saavat lähestyä minua ja palvella minua. He saavat seisoa edessäni uhraamassa minulle rasvaa ja verta, sanoo Herra, HERRA.

1. Sam. 2:35; Hes. 40:46

16. He saavat tulla pyhäkkööni ja lähestyä minun pöytäni, palvella minua ja hoitaa minulle suoritettavat tehtävät.

17. Tullessaan sisemmän esipihan porteille heidän on pukeuduttava pellavavaatteisiin. He eivät saa pitää yllään villavaatteita toimittaessaan virkaansa sisemmän esipihan porteissa ja sisällä tempelissä.

2. Moos. 28:39

18. Heillä tulee olla pellavaiset juhlapäähineet päässä ja pellavahousut lanteilla. Älkööt he panko vyötäisilleen mitään hiostavaa.

19. Kun he sitten lähtevät ulompaan esipihaan kansan luo, heidän on riisuttava vaatteensa, joihin pukeutuneina he toimittivat palvelusta, ja jätettävä ne pyhäkön sivuhuoneisiin. Sitten heidän on pukeuduttava toisiin vaatteisiin, etteivät pyhittäisi kansaa pappisvaatteillaan.

Hes. 42:14

20. Älkööt he ajattako hiuksiaan kokonaan pois älkööt myöskään antako tukkansa kasvaa valtoimenaan. Heidän on leikattava hiuksensa.

3. Moos. 21:5; 4. Moos. 6:5

21. Kukaan papeista ei saa juoda viiniä silloin kun hänen on mentävä sisempään esipihaan.

3. Moos. 10:9

22. Vaimokseen he eivät saa ottaa leskeä tai hylättyä, vaan heidän on otettava neitsyt Israelin heimon jälkeläisistä tai papin leski.

3. Moos. 21:7,13,14

23. Heidän tulee opettaa kansalleni ero pyhän ja epäpyhän välillä ja antaa sille tiedoksi, mikä on saastaista ja mikä puhdasta. 3. Moos. 10:10; Hes. 22:26

24. Riita-asiassa pappien tulee toimia tuomareina ja jakaa oikeutta antamieni säädösten mukaan. Noudattakoot he minun opetuksiani ja lakejani kaikkien juhlieni suhteen ja pyhittäkööt minun sapattini.

5. Moos. 17:8,9; 2. Aik. 19:10; Mal. 2:7

25. Papit eivät saa mennä kuolleen ihmisen luo, etteivät saastuisi. He saavat saastua ainoastaan isästään tai äidistään, pojastaan, tyttärestään, veljestään tai sisarestaan, jos tämä on ollut naimaton. 3. Moos. 21:1–3

26. Kun pappi on puhdistautunut, laskettakoon hänelle vielä seitsemän päivää, 4. Moos. 19:11,12

27. ja sinä päivänä, jona hän menee toimittamaan virkaansa pyhäkköön, siempään esipihaan, hänen tulee uhra-ta syntiuhriinsa, sanoo Herra, HERRA.

28. Mitä pappien perintöosaan tulee, niin minä olen heidän perintöosansa. Teidän ei tule antaa heille maaomaisuutta Israelissa: minä olen heidän maaomaisuutensa.

4. Moos. 18:20; 5. Moos. 10:9,18:2; Joos. 13:14

29. He saavat syödä ruokauhrit, syntiuhrit ja vikauhrit, ja heille kuuluu kaikki, mikä Israelissa on pyhitettyä.

3. Moos. 27:21

30. Paras osa kaikesta ensi sadosta ja kaikki annit, kaikenlaatuiset, mitä tahansa antinne ovatkin, kuuluvat papeille. Teidän tulee antaa satojenne ensimmäiset leipomukset papille, että siunaukseni lepäisi kotienne yllä.

2. Moos. 23:19; 4. Moos. 15:20,18:12,19; Neh. 10:37

31. Papit eivät saa syödä itsestään kuollutta tai kuoliaaksi raadeltua eläintä, olipa se sitten linnun tai muun eläimen raato.” 2. Moos. 22:30; 3. Moos. 22:8; Hes. 4:14

45. LUKU

Maan jakaminen

1. ”Kun arvotte maata perintöosiksi, erottakaa siitä HERRALLE anti, pyhä osa, kaksikymmentäviisituhatta kyynärää pitkä ja kaksikymmentätuhatta leveä. Olkoon se alue kauttaaltaan pyhä.

Joos. 14:1; Hes. 48:8–14

2. Siitä tulee pyhäkölle neliön muotoinen alue, viisisataa kertaa viisisataa, ja neliön ympäriltä viisikymmentä kyynärää avointa tilaa joka suuntaan. Hes. 42:20

3. Mitatusta alueesta teidän on erotettava kaksikymmentäviisi tuhatta kyynärää pitkä ja kymmenentuhatta leveä osa. Siihen tulee pyhäkkö, kaikkein pyhin paikka.

4. Tämä on pyhä osa maasta, ja se kuuluu pyhäkössä palveleville papeille, niille, jotka lähestyvät palvelemaan HERRAA. Se on alue, jonne he saavat rakentaa talonsa, ja se on pyhä paikka pyhäkköä varten.

5. Alue, jonka pituus on kaksikymmentäviisi tuhatta kyynärää ja leveys kymmenentuhatta, kuuluu maaomaisuutena leeviläisille, jotka palvelevat pyhäkössä – kaksikymmentä asuin-alueita.

6. Kaupungin maa-alueeksi antakaa viisituhatta kyynärää leveä ja kaksikymmentäviisi tuhatta pitkä alue pyhän antimaan viereltä. Se kuuluu koko Israelin heimolle.

7. Ruhtinaalle kuuluu molemmilta puolin pyhää antimaata ja kaupungin maata, pyhän alueen sivusta ja kaupungin maan sivusta, lännen puolelta länteen päin ja idän puolelta itään päin, yhtä pitkä maa-alue kuin on yhden heimon osuuden pituus länsirajasta itärajaan. Hes. 48:21,22

8. Se olkoon hänen maansa, maaomaisuutensa Israelissa, etteivät ruhtinaani enää sortaisi minun kansaani vaan antaisivat Israelin heimon pitää maansa, kunkin heimon oman osansa.”

Määräyksiä ruhtinaille

9. ”Näin sanoo Herra, HERRA: Jo riittää, te Israelin ruhtinaat! Heittäkää pois väkivalta ja sorto ja noudattakaa oikeutta ja vanhurskautta. Lakatkaa karkottamasta kansaani mailtaan, sanoo Herra, HERRA.

3. Moos. 19:35; Hes. 44:6

10. Olkoon teillä oikeat punnukset, oikea eefa-mitta ja oikea bat-mitta.

11. Eefa ja bat olkoot yhtä suuret. Bat vetää kymmenesosan hoomeria ja eefa kymmenesosan hoomeria; niiden tilavuus määräytyy hoomerin mukaan.

12. Sekelissä olkoon teillä kaksikymmentä geeraa ja miinassa olkoon kaksikymmentä sekeliä, kaksikymmentä viisi sekeliä ja viisitoista sekeliä⁴⁸.

2. Moos. 30:13; 3. Moos. 27:25; 4. Moos. 3:47

13. Tämä on anti, joka teidän on annettava: kuudennes eefa-mittaa hoomerista vehniä ja kuudennes eefa-mittaa hoomerista ohria.

14. Antina annettavan öljyn määrä yhtä koor-mittaa kohti on kymmenesosa bat-mittaa. Koor on kymmenen bat-mittaa eli yksi hoomer; hoomer on kymmenen batia.

15. Pikkukarjasta, Israelin runsasvetisiltä laitumilta, on annettava yksi lammis jokaista kahtasataa kohti ruokauhriksi, polttouhriksi ja yhteysuhriksi, että kansalle voitaisiin toimittaa sovitus, sanoo Herra, HERRA.

16. Maan koko kansa on velvollinen antamaan tämän annin Israelin ruhtinaalle.

17. Ruhtinas on velvollinen uhraamaan polttouhrin, ruokauhrin ja juomauhrin juhлина, uuden kuun päivinä ja sapatteina, kaikkina Israelin heimon juhla-aikoina. Uhratkoon hän syntiuhrin, ruokauhrin, polttouhrin ja yhteysuhrin toimittaakseen sovituksen Israelin heimolle.”

Pääsiäisen ja lehtimajanjuhlan uhrin

18. ”Näin sanoo Herra, HERRA: Ota virheetön nuori mullikka ensimmäisessä kuussa, kuukauden ensimmäisenä päivänä ja puhdistu pyhäkkö.

3. Moos. 16:16,29,30

19. Pappi ottakoon syntiuhrin verta ja sivelkään sitä temppelin ovenpieliin ja alttarin välireunan neljään kulmaan sekä sisemmän esipihan portin pieliin.

20. Tee samoin kuukauden seitsemäntenä päivänä sen varalta, että joku olisi vahingossa tai tietämättömyydestä tehnyt syntiä. Näin te toimitatte temppelin sovituksen.

3. Moos. 4:2

21. Ensimmäisen kuun neljäntenätoista päivänä teillä on pääsiäinen, seitsemänpäiväinen juhla. Silloin syötäkään happamatonta leipää.

2. Moos. 12:18; 4. Moos. 28:16

22. Sinä päivänä ruhtinas uhratkoon omasta puolestaan ja koko maan kansan puolesta mullikan syntiuhriksi.

23. Seitsemänpäiväisen juhlan jokaisena päivänä hänen on uhrattava polttouhriksi HERRALLE seitsemän virheetöntä mullikkaa ja seitsemän virheetöntä pussia ja syntiuhriksi pukki joka päivä.

24. Ruokauhriksi hänen tulee uhrata eefa-mitta jauhoja mullikkaa ja eefa-mitta jauhoja pussia kohti sekä hiin-mitta öljyä eefaa kohti.

25. Seitsemännen kuun viidentenätoista päivänä ja siitä alkavan juhlan⁴⁹ seitsemänä päivänä hän uhratkoon samanlaisen syntiuhrin, polttouhrin ja ruokauhrin sekä saman määrän öljyä.”

4. Moos. 29:12:38

46. LUKU

Ruhtinaan uhrin

1. ”Näin sanoo Herra, HERRA: Sisemmän esipihan portti, joka johtaa itään, olkoon kuutena työpäivänä suljettu, mutta sapatinpäivänä se on avattava. Samoin se on avattava uudenkuun päivänä.

48 45:12. Miinassa oli siis yhteensä kuusikymmentä sekeliä.

49 45:25. Lehtimajanjuhla; vrt. 3. Moos. 23:34.

2. Ruhtinas saapukoon porttieteisen kautta ulkoa ja jääköön seisomaan portinpieleen. Pappien uhratessa hänen polttouhriaan ja yhteysuhriaan hän itse kumartaen rukoilkoon porttiaukossa ja menköön sitten ulos. Porttia ei kuitenkaan saa sulkea ennen iltaa.

Hes. 45:17,22

3. Maan kansan tulee kumartaa HERRAN edessä saman portin sisäänkäynnissä sapatteina ja uudenkuun päivinä.

4. Ruhtinaan on uhrattava HERRALLE sapatinpäivänä polttouhriksi kuusi virheetöntä karitsaa ja virheetön päs-si.

4. Moos. 28:9,10

5. Ruokauhrina on pässin osalta eefa-mitta jauhoja päs-siä kohti, mutta karitsoiden osalta se, mitä ruhtinas tahtoo antaa, sekä jauhoihin hiin-mitta öljyä eefaa kohti.

6. Uudenkuunpäivänä ruhtinas uhratkoon mullikan, kuusi karitsaa ja päs-sin. Niiden on oltava virheetömiä.

4. Moos. 28:11–15

7. Hänen tulee uhrata ruokauhrina eefa-mitallinen jauhoja mullikkaa ja päs-siä kohti, mutta karitsoja kohti se, mitä saa hankituksi, sekä öljyä hiin-mitta eefaa kohti.

8. Kun ruhtinas saapuu, hänen on tultava sisään porttieteisen kautta ja lähde-ttävä ulos samaa tietä.

Hes. 44:3

9. Maan kansan tullessa juhlina HERRAN eteen on sen, joka tulee kumartamaan Herraa pohjoisportin kautta, mentävä ulos eteläportin kautta, ja sen, joka tulee eteläportin kautta, on mentävä ulos pohjoisportin kautta. Kukaan ei saa palata sen portin kautta, josta tuli, vaan jokainen lähteköön ulos vastakkaisesta portista.

10. Ruhtinaan pitää tulla sisään kansan mukana ja lähteä ulos kansan lähtiessä.

11. Juhlina ja juhla-aikoina uhrattava ruokauhri on eefa-mitallinen jauhoja mullikkaa ja päs-siä kohti. Karitsoita kohti annettakoon se, mitä kukin tah-too antaa, sekä hiin-mitta öljyä eefaa kohti.

Hes. 45:24

12. Kun ruhtinas uhraa HERRALLE va-paaehtoisen uhrin, joko polttouhrin tai yhteysuhrin, hänelle on avattava idän-puoleinen portti. Hänen on uhrattava polttouhrinsa ja yhteysuhrinsa samalla tavoin kuin hän tekee sapatinpäivänä. Sitten hän lähteköön ulos, ja hänen mentyään portti suljettakoon.

13. Uhraa joka päivä vuoden vanha virheetön karitsa polttouhriksi HERRALLE. Uhraa se aamu aamulta.

2. Moos. 29:38–42; 4. Moos. 28:3–8

14. Uhraa lisäksi joka aamu ruoka-uhriksi kuudennes eefa-mitallista jauhoja karitsaa kohti sekä kolmannes hiin-mittaa öljyä hienojen vehnäjuhojen kustuttamiseksi. Tämä on HERRALLE uhrattavaa ruokauhria koskeva ikuinen, pysyvä säädös.

15. Uhratkaa siis aamu aamulta karitsa, ruokauhri ja öljy jokapäiväisenä polttouhrina.”

Ruhtinaan perintöosa

16. ”Näin sanoo Herra, HERRA: Kun ruhtinas antaa lahjan jollekin pojistaan, se on tämän perintöosa ja jää pojan perintönä hänen pojilleen heidän perittyinä maaomaisuutenaan.

17. Jos hän sen sijaan antaa perintö-osastaan lahjan jollekin palvelijoistaan, se kuuluu palvelijalle vapautusvuoteen saakka mutta palaa sitten ruhtinaalle. Hänen perintömaansa jää pysyvästi vain hänen pojilleen.

3. Moos. 25:10,27:24

18. Ruhtinas ei saa ottaa itselleen kansan perintöosia eikä häätä ihmisiä pois heidän perintömailtaan. Antakoon hän pojilleen perintöosat omasta maaomaisuudestaan, ettei kansani joutuisi hajalleen, pois perintömailtaan.”

Hes. 45:8

Uhrien keittopaikka

19. Sitten mies vei minut sisään portin sivussa olevasta sisäänkäynnistä niiden pohjoisen puolella olevien huoneiden luo, jotka oli pyhitetty pappien käyttöön. Hän vei minut eräaseen paikkaan alueen länsireunalle.

20. Mies sanoi minulle: ”Tämä on paikka, jossa papit keittävät vikauhrin ja syntiuhrin ja leipovat ruokauhrin. Niitä ei viedä ulompaan esipihaan, ettei kansa tulisi pyhitetyksi.”

21. Sitten hän vei minut ulompaan esipihaan ja kuljetti minut esipihan neljän nurkkauksen kautta. Esipihan jokaisessa nurkkauksessa oli piha.

22. Esipihan neljässä nurkkauksessa oli suljetut pihat, neljäkymmenen kyynärän pituiset ja kolmenkymmenen levyiset. Nämä neljä nurkkapihaa olivat yhtä suuret.

23. Niiden jokaisen ympärillä oli kivi-kehä, ja kivikehään oli tehty ympäriinsä keittotliesiä.

24. Mies sanoi minulle: ”Nämä ovat keittiötiloja, joissa temppelipalvelijat keittävät kansan teurasuhrit.”

ISRAELIN MAA

47. LUKU

Temppelistä kumpuaa kaksoisvirta

1. Sitten hän vei minut takaisin temppelin ovelle, ja minä näin, että temppelin kynnyksen alta kumpusi vettä itään päin. Temppelin etusivu oli näet itää kohti. Vesi juoksi temppelin oikeanpuoleisen sivun alitse ja sitten eteenpäin alttarin eteläpuolitse.

Joel 4:18;
Sak. 14:8; Ilm. 22:1

2. Hän vei minut ulos pohjoisportin kautta ja kuljetti minut ulkokautta idänpuoleiselle ulkoportille. Siellä näin veden virtaavan oikeanpuoleisen sivun puolelta.

3. Mies lähti itää kohti mittanuora kädessään ja mittasi tuhat kyynärää. Hän vei minut veden poikki, ja vettä oli nilkkoihin asti.

4. Hän mittasi toiset tuhat kyynärää ja vei minut veden poikki. Vettä oli polviin asti. Hän mittasi vielä tuhat kyynärää ja vei minut veden poikki. Vettä oli lanteisiin asti.

5. Hän mittasi vielä tuhat kyynärää, ja virran vesi nousi niin, etten voinut mennä yli. Se nousi uimavedeksi, virraksi, jonka poikki ei voinut kahlata.

6. Mies kysyi minulta: ”Näetkö, ihmislapsi?” Sitten hän kuljetti minut takaisin pitkin virran rantaa.

7. Tullessani takaisin näin, että virran molemmilla rannoilla kasvoi hyvin paljon puita.

8. Mies sanoi minulle: ”Nämä vedet juoksevat itäiselle alueelle, virtaavat alas tasangolle ja päätyvät mereen. Kun ne saavuttavat meren, sen vesi paranee.

9. Kaikkialla, minne tämä kaksoisvirta tulee, virkoavat eloon kaikki elolliset, kaikki, jotka liikkuvat, ja kaloja on oleva hyvin paljon. Kun nämä vedet tulevat mereen, sen vesi paranee ja kaikki virkkoa eloon joka paikassa, minne virta tulee.

10. Virran rannalla seisoo kalastajia, ja Een-Gedistä Een-Eglaimiin asti on verkkoja kuivumassa. Siellä on oleva kaikenlaisia kaloja, kuin suuren meren kaloja, hyvin paljon.

11. Siellä olevat rämeet ja lätäköt eivät kuitenkaan parane. Ne jätetään suolan valtaan.

12. Mutta virran varrella, sen molemmilla rannoilla, kasvaa kaikenlaisia hedelmäpuita. Niiden lehdet eivät lakastu eivätkä niiden hedelmät lopu. Ne kantavat joka kuukausi tuoreet hedelmät, sillä virran vedet juoksevat pyhäköstä. Puiden hedelmiä käytetään ruuaksi ja niiden lehtiä lääkkeeksi.” Ilm. 22:2

Israelille jaettavan maan rajat

13. ”Näin sanoo Herra, HERRA: Nämä ovat sen maan rajat, joka teidän on jaettava perintöosiksi Israelin kahdeltoista heimolle; Joosefin heimolle on annettava kaksi osaa.

1. Moos. 48:5; 4. Moos. 34:1–12

14. Te saatte maasta perintöosan, jokainen heimo yhtä suuren, sillä minä lupasin kättä kohottaen antaa sen teidän isillenne. Niin tästä maasta tuli teidän perintöosananne.

1. Moos. 12:7,17:8,26:3; 2. Moos. 6:8

15. Tämä on maan pohjoisraja: Suuresta merestä Hetlonin tietä Sedadiin asti,

16. sieltä Hamatiin, Beerotaan, Siv-raimiin, joka on Damaskoksen alueen ja Hamatin alueen välissä, ja Haaser-Hattiikoniin, joka on Hauranin rajalla.

17. Raja kulkee siis merestä Hasar-Eenoniin, Damaskoksen rajalle. Damaskoksen alue jää pohjoiseen ja samoin Hamatin alue. Tämä on pohjoisraja.

18. Itäpuolella merkitkää raja kulkemaan Hauranin ja Damaskoksen välistä sekä Gileadin ja Israelin maan välistä, Jordania pitkin, itäiseen mereen. Tämä on itäpuoli.

19. Eteläpuolella raja kulkee Taamarista Meriba-Kaadeksen vesiin, joenuomaan ja Suureenmereen. Tämä on eteläraja. 4. Moos. 20:13,27:14; Hes. 48:28

20. Länsipuolella rajana on Suuri-meri eteläisen rajan päästä sinne asti, mistä mennään Hamatiin. Tämä on länsiraja.

21. Jakakaa tämä maa keskenänne, Israelin heimojen kesken.

22. Arpokaa se perintöosiksi itsellenne ja muukalaisille, jotka asuvat keskuudessanne ja ovat synnyttäneet lapsia keskuudessanne. Pitäkää heitä samanarvoisina kuin maassa syntyneitä israelilaisia, ja saakoot he teidän kanssanne arvalla perintöosan Israelin heimojen keskuudessa. 3. Moos. 19:34

23. Minkä heimon alueella muukalainen asuu, siitä antakaa hänelle perintöosa, sanoo Herra, HERRA.”

48. LUKU

Säädöksiä maan jakamisesta

1. ”Nämä ovat heimojen perintöosat ja nimet: Daanin osa on pohjoispäässä, raja kulkee pitkin Hetlonin tietä siihen asti, mistä mennään Hamatiin, ja siitä Hasar-Eenaniin. Damaskoksen alue jää pohjoiseen Hamatin viereen. Tämä Daanin osa ulottuu idän puolelta länteen asti.^{49b} Hes. 47:15

2. Daanin alueen vieressä, idästä länteen, on Asserin osa.

3. Asserin alueen vieressä, idästä länteen, on Naftalin osa.

4. Naftalin alueen vieressä, idästä länteen, on Manassen osa.

5. Manassen alueen vieressä, idästä länteen, on Efraimin osa.

6. Efraimin alueen vieressä, idästä länteen, on Ruubenin osa.

7. Ruubenin alueen vieressä, idästä länteen, on Juudan osa.

8. Juudan alueen vieressä, idästä länteen, on alue, joka teidän on erotettava uhrilahjaksi. Sen leveys on kaksikymmentäviisituhatta kyynärää ja pituus sama kuin yhden heimon osuuden, idästä länteen asti, ja pyhäkkö on sen keskellä. Hes. 45:1

9. Alue, jonka te annatte HERRALLE anniksi, olkoon kaksikymmentäviisituhatta kyynärää pitkä ja kaksikymmentätuhatta leveä.

10. Pyhä antimaa kuuluu seuraaville: Papeille tulee alue, joka on pohjoisesta kaksikymmentäviisituhatta kyynärää pitkä, lännestä kymmenentuhatta kyynärää leveä, idästä kymmenentuhatta kyynärää leveä ja etelästä kaksikymmentäviisituhatta kyynärää pitkä. Sen keskellä olkoon HERRAN pyhäkkö.

11. Tämä alue tulee papeille, pyhityille Saadokin jälkeläisille, jotka ovat pitäneet huolta minun määräysten täyttämisestä eivätkä ole harhautuneet niin kuin leeviläiset harhautuivat yhdessä israelilaisten kanssa. 1. Sam. 2:35; Hes. 44:15

12. Se kuuluu heille pyhistä pyhimpästä osana anniksi annettua aluetta. Se on leeviläisten alueen vieressä.

13. Leeviläisten alue, joka on pappien alueen vieressä, on kaksikymmentäviisituhatta kyynärää pitkä ja kymmenentuhatta leveä. Koko pituus on kaksikymmentäviisituhatta kyynärää ja leveys kymmenentuhatta.

14. He eivät saa myydä eivätkä vaihtaa siitä mitään, ettei maan paras osa joutuisi vieraiden käsiin, sillä se on pyhitetty HERRALLE.

15. Muu alue, joka on viisituhatta kyynärää leveä ja kaksikymmentätuhatta pitkä, ei ole pyhä. Se on kau-

49b 48:1. Kirj.: ”meren rantaan asti”.

pungin asumuksia ja laidunmaata varten, ja kaupunki on sen keskellä.

16. Nämä ovat kaupungin mitat: pohjoissivu neljätuhatta viisisataa kyynärää, eteläsivu neljätuhatta viisisataa, itäsivu neljätuhatta viisisataa ja länsisivu neljätuhatta viisisataa kyynärää.

17. Kaupungilla olkoon laidunmaata kaksisataaviisikymmentä kyynärää pohjoiseen päin, kaksisataaviisikymmentä etelään päin, kaksisataaviisikymmentä itään päin ja kaksisataaviisikymmentä länteen päin.

18. Pyhän antimaan vierelle jää sekä itään että länteen alue, jonka leveys on kymmenentuhatta kyynärää. Näiden pyhän antimaan vierellä olevien alueiden sato käytettäkään kaupungin työmiesten ruuaksi,

19. ja kaupungin työmiehet kaikista Israelin heimoista viljelkööt sitä.

20. Koko antimaa on kaksikymmentäviisituhatta kyynärää pitkä ja kaksikymmentäviisituhatta leveä. Teidän on erotettava alueestanne neliönmuotoinen pyhä antimaa sekä kaupungin maaomaisuus.

21. Muu maa kuuluu ruhtinaalle: molemmiin puolin pyhää antimaata ja kaupungin maaomaisuutta kaksikymmentäviisituhatta kyynärää pyhän alueen sivusta itärajaan sekä kaksikymmentäviisituhatta kyynärää länsirajaan asti, heimojen osuuksien rinnalla. Pyhä antimaa ja temppeli ovat sen keskellä.

22. Juudan ja Benjaminin alueiden välissä oleva alue kuuluu ruhtinaalle lukuun ottamatta leeviläisten perintömaata ja kaupungin maata, jotka ovat ruhtinaalle tulevan maan keskellä.

23. Muidenkin heimojen alueet ulottuvat idästä länteen asti. Ensimmäisenä on Benjaminin osuus.

24. Benjaminin alueen vieressä, idästä länteen asti, on Simeonin osuus.

25. Simeonin alueen vieressä, idästä länteen asti, on Isaskarin osuus.

26. Isaskarin alueen vieressä, idästä länteen asti, on Sebulonin osuus.

27. Sebulonin alueen vieressä, idästä länteen asti, on Gaadin osuus.

28. Gaadin alueen raja kulkee etelän puolella Taamarista Meribat-Kaadeksen vesiin, joenuomaan ja Suureen mereen.

29. Tämä on se maa, joka teidän on jaettava arvalla perintöosiksi Israelin heimoille, ja nämä ovat heidän osuutensa, sanoo Herra, HERRA."

Jerusalem portit ja sen uusi nimi

30. "Nämä ovat kaupungin uloskäynnit: pohjoisella sivulla, jonka pituus on neljätuhatta viisisataa kyynärää,

31. on niistä kolme: Ruubenin portti yksi, Juudan portti toinen ja Leevin portti kolmas. Kaupungin portit on nimetty Israelin heimojen mukaan.

Ilm. 21:12

32. Itäsivun pituus on neljätuhatta viisisataa kyynärää, ja portteja on kolme: Joosefin portti yksi, Benjaminin portti toinen ja Daanin portti kolmas.

33. Eteläsivun pituus on neljätuhatta viisisataa kyynärää, ja portteja on kolme: Simeonin portti yksi, Isaskarin portti toinen ja Sebulonin portti kolmas.

34. Länsisivun mitta on neljätuhatta viisisataa kyynärää, ja portteja on kolme: Gaadin portti yksi, Asserin portti toinen ja Naftalin portti kolmas.

35. Kaupungin ympärysmitta on kahdeksantoistatuhatta kyynärää. Kaupungin nimi on tästä päivästä lähtien 'HERRA on täällä'." Ps. 68:17; Jes. 60:14

DANIELIN KIRJA

DANIELIN HISTORIA

1. LUKU

Danielin kasvatus Baabelissa

1. Joojakimin, Juudan kuninkaan, kolmantena hallitusvuotena tuli Nebukadnessar, Baabelin kuningas, Jerusalemin edustalle ja piiritti sitä.

2. Kun. 24:1,2; 2. Aik. 36:6,7

2. Herra antoi hänen käsiinsä Joojakimin, Juudan kuninkaan, sekä osan Jumalan huoneen esineistä. Nebukadnessar vei ne Sinearin maahan ja sijoitti esineet jumalansa huoneen aarrekammioon.

1. Moos. 10:10

3. Kuningas käski ylimmän hoviheransa Aspenasin tuoda israelilaisia poikia, jotka kuuluivat kuninkaalliseen sukuun tai ylimysperheisiin.

2. Kun. 20:18; Jes. 39:7

4. nuorukaisia, joissa ei ollut mitään vammaa. Heidän tuli olla näöltään kauniita ja kykeneviä käsittämään kaikenlaisia viisautta, älykkäitä ja nopeita oppimaan, niin että he kykenisivät palvelemaan kuninkaan hovissa. Asenaan oli opetettava heille kaldealaisten kirjoitusta ja kieltä.

5. Kuningas määräsi heille jokapäiväiset annokset ruokaa kuninkaan pöydästä sekä viiniä, jota hän itse joi. Heidä oli kasvatettava kolme vuotta, ja niiden kuluttua heidän piti tulla kuninkaan eteen.

6. Heidän joukossaan olivat Juudan heimosta Daniel, Hananja, Miisael ja Asarja.

7. Hoviherrojen päällikkö antoi heille uudet nimet. Danielille hän antoi nimen Beeltesassar, Hananjalle Sadrak, Miisaelille Meesak ja Asarjalle Abed-Nego.

Dan. 4:5,5:12

8. Mutta Daniel päätti lujasti⁵⁰ olla saastuttamatta itseään kuninkaan pöydän ruualla ja viinillä, jota kuningas joi, ja hän anoi hoviherrojen päälliköltä, ettei hänen tarvitsisi saastuttaa itseään.

Hes. 14:14,20

9. Jumala salli Danielin päästä hoviherrojen päällikön armoihin ja suosiin.

1. Moos. 39:21

10. Hoviherrojen päällikkö sanoi kuitenkin Danielille: "Minä pelkään, että jos herrani, kuningas, joka on määrännyt teidän ruokanne ja juomanne, huomaa teidän kasvonne kalpeammiksi kuin muiden ikäistenne nuorukaisten, te saatatte minut syylliseksi kuninkaan edessä."

11. Silloin Daniel sanoi valvojalle, jonka hoviherrojen päällikkö oli määrännyt Danielille, Hananjalle, Miisaelille ja Asarjalle:

12. "Koettele palvelijoitasi kymmenen päivää. Annettakoon meille vain kasvisruokaa syötäväksi ja vettä juotavaksi.

13. Katsotaan sitten sinun läsnä ollessasi, miltä me näytämme ja miltä näyttävät ne nuorukaiset, jotka syövät kuninkaan pöydän ruokaa. Tee sitten palvelijoillesi sen mukaan, miltä sinusta silloin näyttää."

14. Hän kuuli heitä tässä asiassa ja pani heidät koetteelle kymmeneksi päiväksi.

15. Kymmenen päivän kuluttua heidän havaittiin olevan kauniimpia ja terveemmän näköisiä kuin yksikään niistä nuorukaisista, jotka olivat syöneet kuninkaan pöydän ruokaa.

16. Niinpä valvoja ei enää antanut heille kuninkaan pöydän ruokaa eikä viiniä juotavaksi, vaan ainoastaan kasvisruokaa.

17. Ja Jumala antoi näille neljälle nuorukaiselle kyvyn käsittää kaikki kirjoitukset ja kaiken viisauden. Daniel ymmärsi myös kaikenlaiset näyt ja unet.

18. Kun sitten ne päivät olivat kuluneet, joiden kuluttua kuningas oli käskennyt tuoda nuorukaiset esiin, hoviherrojen päällikkö toi heidät Nebukadnessarin eteen.

19. Keskustellessaan heidän kanssaan kuningas huomasi, ettei heidän

50 1:8. Kirj.: "pani sydämensä päälle".

joukossaan ollut ainoatakaan Danielin, Hananjan, Miisaelin ja Asarjan vertaista. Niin nämä pääsivät kuninkaan palvelukseen.

20. Kaikissa viisautta ja ymmärrystä vaativissa asioissa, joita kuningas heiltä kyseli, hän havaitsi heidät kymmenen kertaa etevämmiksi kuin kaikki tietäjät ja manaajat hänen valtakunnassaan.

21. Ja Daniel oli hovissa kuningas Kooreksen ensimmäiseen vuoteen asti.

Dan. 6:28,10:1

2. LUKU

Nebukadnessarin uni suuresta kuvapatsaasta

1. Toisena hallitusvuotenaan Nebukadnessar näki unia, joista hän tuli niin levottomaksi, ettei kyennyt nukkumaan.

1. Moos. 41:1,8

2. Silloin kuningas käski kutsua luokseen tietäjät, manaajat, noidat ja kaldealaiset, jotta he selittäisivät kuninkaalle hänen unensa. He tulivat ja asettuivat kuninkaan eteen.

Jes. 47:12,13

3. ja kuningas sanoi heille: "Minä olen nähnyt unen, ja mieleni on levoton, kunnes saan tietää sen unen merkityksen."

4. Silloin kaldealaiset sanoivat kuninkaalle aramean kielellä: "Eläköön kuningas ikuisesti! Kerro uni palvelijoillesi, niin me ilmoitamme sen selityksen."

Dan. 3:9,4:5,5:10,6:6,22

5. Kuningas vastasi kaldealaisille: "Tämä minun sanani on peruuttamaton: ellette ilmoita minulle unta ja sen selitystä, teidät hakataan kappaleiksi ja teidän taloistanne tehdään sorallajia."

Esra 6:11; Dan. 3:29

6. Mutta jos ilmoitatte unen ja sen selityksen, te saatte minulta lahjoja, palkintoja ja suuren kunnian. Ilmoittakaa siis minulle uni ja sen selitys."

7. He vastasivat uudestaan: "Kuningas kertokoon unen palvelijoilleen, niin me ilmoitamme sen selityksen."

8. Kuningas vastasi: "Minä huomaan selvästi, että te vain koetatte voittaa

aikaa, kun näette, että minun sanani on peruuttamaton.

9. Ellette ilmoita minulle unta, teillä on edessänne vain tuo yksi tuomio. Teidän olette sopineet keskenänne, että puhutte edessäni valheellista ja väärää puhetta siinä toivossa, että aika muuttuu. Kertokaa siis minulle uni, niin minä tiedän, että kykenette ilmoittamaan myös selityksen siihen."

10. Kaldealaiset vastasivat kuninkaalle: "Maan päällä ei ole ihmistä, joka kykenisi ilmoittamaan kuninkaan asian. Eikä yksikään suuri ja mahtava kuningas ole vaatinut tällaista asiaa keneltäkään tietäjältä, manaajalta tai kaldealaiselta.

11. Asia, jota kuningas vaatii, on vaikea, eikä ole ketään, joka voisi ilmoittaa sen kuninkaalle paitsi jumalat, joiden asuinsija ei ole ihmisten⁵¹ luona."

12. Tämän kuultuaan kuningas suuttui, vimmastui kovin, ja käski surmata kaikki Baabelin viisaat.

Daniel selittää unen

13. Kun käsky oli annettu, että viisaat on tapettava, etsittiin myös Danielia ja hänen tovereitaan surmattaviksi.

14. Silloin Daniel puhui neuvokkaasti ja taitavasti Arjokille, kuninkaan henkivartijoiden päällikölle, joka oli lähtenyt tappamaan Baabelin viisaita,

15. ja kysyi häneltä: "Miksi kuningas on antanut niin ankaran käskyn?" Silloin Arjok kertoi asian Danielille.

16. Niin Daniel meni sisälle palatsiin ja pyysi kuningasta antamaan aikaa, jotta hän voisi ilmoittaa kuninkaalle selityksen.

17. Sitten Daniel meni kotiinsa ja kertoi asian tovereilleen Hananjalle, Miisaelille ja Asarjalle

18. ja kehotti heitä rukoilemaan armoa taivaan Jumalalta tämän saluton asian tähden, etteivät Daniel ja hänen toverinsa tuhoutuisi yhdessä muiden Baabelin viisaiden kanssa.

51 2:11. Kirj.: "lihan".

19. Silloin salaisuus ilmoitettiin Danielille yöllisessä näyssä. Niin Daniel kiitti taivaan Jumalaa

20. näillä sanoilla: "Olkoon Jumalan nimi siunattu ikuisuudesta ikuisuuteen, sillä hänen on viisaus ja voima.

Ps. 113:2

21. Hän muuttaa ajat ja hetket, hän syökee kuninkaat vallasta ja nostaa kuninkaat valtaan. Hän antaa viisaille viisauden ja ymmärtäville ymmärryksen.

22. Hän paljastaa syvät ja salatut asiat. Hän tietää, mitä on pimeydessä, ja valkeus asuu hänen luonaan.

Ps. 104:2; 1. Kor. 2:10

23. Sinua, isieni Jumala, minä kiitän ja ylistän siitä, että olet antanut minulle viisauden ja voiman ja että nyt ilmoitit meille mitä pyysimme ja annoit meidän tietää kuninkaan asian."

24. Niin Daniel meni Arjokin luo, jolle kuningas oli antanut käskyn tuhota Baabelin viisaat ja sanoi hänelle: "Älä tuhoa Baabelin viisaita! Vie minut kuninkaan eteen, niin minä ilmoitan hänelle selityksen."

25. Arjok vei kiireesti Danielin kuninkaan eteen ja sanoi: "Minä olen löytänyt Juudan pakkosiirtolaisten joukosta miehen, joka ilmoittaa kuninkaalle selityksen."

26. Kuningas kysyi Danielilta, jonka nimenä oli Beeltesassar: "Voitko sinä ilmoittaa minulle unen, jonka minä näin, ja sen selityksen?"

Dan.1:7

27. Daniel vastasi kuninkaalle: "Salaisuutta, jonka kuningas tahtoo tietää, eivät viisaat, manaajat, tietäjät eivätkä tähtienselittäjät voi ilmoittaa kuninkaalle.

28. Mutta taivaassa on Jumala, joka paljastaa salaisuudet ja ilmoittaa kuningas Nebukadnessarille, mitä on tapahtuva aikojen lopussa. Tämä on sinun unesi, pääsi näky, jonka näit vuoteellasi.

29. Kun sinä, kuningas, olit vuoteessasi, mieleesi nousi ajatus, mitä tapahtuisi tulevaisuudessa. Hän, joka

paljastaa salaisuudet, ilmoitti sinulle, mitä on tapahtuva.

30. Tämä salaisuus ei paljastunut minulle oman viisauteni avulla ikään kuin minulla olisi sitä enemmän kuin kenelläkään muulla ihmisellä. Se paljastettiin sen vuoksi, että sinä, kuningas, saisit tietää selityksen ja ymmärtäisit sydämesi ajatukset. 1. Moos. 41:16

31. Sinä näit ison kuvapatsaan. Patsas oli valtava ja sen kirkkaus suunnaton. Se seiso i sinun edessäsi, ja se oli hirmuisen näköinen.

32. Kuvan pää oli puhdasta kultaa, sen rinta ja käsivarret hopeaa, sen vatsa ja lanteet vaskea.

33. Sen sääret olivat rautaa, sen jalkateräiset osaksi rautaa, osaksi savea.

34. Sitä katsellessasi irtaantui yhtäkkiä kivilohkare ihmiskäden koskematta. Se iski kuvapatsasta jalkoihin, jotka olivat rautaa ja savea, ja murskasi ne.

35. Silloin musertuivat yhdellä kertaa rauta, savi, vaski, hopea ja kulta, ja niiden kävi niin kuin akanoiden kesäisillä puimatantereilla: tuuli vei ne, eikä niistä löydetty jälkeäkään. Mutta kivistä, joka oli murskannut kuvapatsaan, tuli suuri vuori, ja se täytti koko maan.

36. Tämä oli uni, ja nyt ilmoitamme kuninkaalle sen selityksen.

37. Sinä, kuningas, olet kuninkaiden kuningas, jolle taivaan Jumala on antanut vallan, voiman, väkevyyden ja kunnian.

Hes. 26:7; Dan. 4:19,5:18

38. Hän on antanut sinun käteesi ihmiset, missä ikinä heitä asuu, ja myös kedon eläimet ja taivaan linnut. Hän on asettanut sinut kaikkien niiden valtiaaksi; sinä olet se kultainen pää.

Jer. 27:6,28:14

39. Mutta sinun jälkeesi nousee toinen valtakunta, joka on halpa-arvoisempi kuin sinun, ja sitten kolmas valtakunta. Se on vaskea ja se hallitsee koko maata.

40. Vielä on tuleva neljäs valtakunta, luja kuin rauta. Niin kuin rauta musertaa ja särkee kaiken, niin kuin rauta murskaa, niin sekin musertaa ja murskaa kaikki nuo toiset.

41. Se, että näit jalkaterien ja varpaiden olevan osittain savenvalajan savea, osittain rautaa, merkitsee, että se on jakautunut valtakunta. Kuitenkin siinä tulee olemaan myös raudan lujuutta, niin kuin sinä näit rautaa ruukkusaven seassa.

42. Se taas, että jalkojen varpaat olivat osaksi rautaa, osaksi savea, merkitsee, että osa siitä valtakunnasta on luja, osa hauras.

43. Se, että näit ruukkusaven seassa rautaa, merkitsee, että vaikka ne sekaantuvat toisiinsa ihmissiemenellä, ne eivät liity lujasti toisiinsa, niin kuin ei rautakaan sekoitu saveen.

44. Mutta noiden kuninkaiden päivinä on taivaan Jumala pystyttävä valtakunnan, joka ei ikinä tuhoutu ja jota ei luovuteta millekään muulle kansalle. Se murskaa kaikki nuo muut valtakunnat ja tekee niistä lopun, mutta itse se pysyy ikuisesti, Ps. 2:8,110:1,2,6; Dan. 7:14,27; Miika 4:7; Luuk. 1:33

45. niin kuin sinä näit: kiviolkhare irtaantui vuoresta käsin koskematta ja murskasi raudan, vasken, savea, hopean ja kullan. Suuri Jumala on ilmoittanut kuninkaalle, mitä tulevaisuudessa tapahtuu. Tämä uni on tosi ja sen selitys luotettava.”

Daniel palkitaan

46. Silloin kuningas Nebukadnessar heittäytyi kasvoilleen maahan, osoitti kunnioitusta Danielille ja käski uhrata hänelle ruokauhria ja suitsuketta.

Ap. t. 14:11

47. Kuningas sanoi Danielille: ”Teidän jumalanne on todellakin jumalien jumala ja kuninkaiden herra, salaisuusien paljastaja, sillä sinä olet pystynyt paljastamaan tämän salaisuuden.” 2.Moos. 15:11; 1.Tim. 6:15; Ilm. 19:16

48. Sitten kuningas korotti Danielin suureen arvoon, antoi hänelle paljon kallisarvoisia lahjoja ja koko Baabelin maakunnan hallittavaksi ja asetti hänet kaikkien Baabelin viisaiden ylimmäksi päämieheksi. 1. Moos. 41:41

49. Danielin pyynnöstä kuningas antoi Baabelin maakunnan hallinnon Sadrakin, Meesakin ja Abed-Negon hoidettavaksi. Mutta Daniel jäi kuninkaan hoviin. Dan. 1:7,3:12,30

3. LUKU

Nebukadnessarin kultainen kuvapatsas

1. Kuningas Nebukadnessar teetti kultaisen kuvapatsaan, jonka korkeus oli kuusikymmentä kyynärää ja leveys kuusi kyynärää. Hän pystytti sen Duuran tasangolle Baabelin maakuntaan.

2. Sitten kuningas Nebukadnessar lähetti kokoamaan satraapit, käskynhaltijat, maaherrat, neuvonantajat, aarteistonhoitajat, tuomarit, poliisipäälliköt ja kaikki muut maakuntien virkamiehet, että he tulisivat kuningas Nebukadnessarin pystyttämän patsaan vihkimisjuhlaan.

3. Niin kokoontuivat satraapit, käskynhaltijat, maaherrat, neuvonantajat, aarteistonhoitajat, tuomarit, poliisipäälliköt ja kaikki muut maakuntien virkamiehet kuningas Nebukadnessarin pystyttämän kuvapatsaan vihkiäisiin. He asettuivat sen patsaan eteen, jonka Nebukadnessar oli pystyttänyt.

4. Kuuluttaja huusi kovalla äänellä: ”Teille, kansat, kansakunnat ja kielet, julistetaan:

5. Heti kun kuulette torven, huilun, sitran, harpun, luutun, säkkipillin ja kaikkien muiden soittimien äänen, heittäytykää maahan ja kumartakaa kultaista kuvapatsasta, jonka kuningas Nebukadnessar on pystyttänyt.

6. Se, joka ei heittäydy maahan eikä kumarra, heitetään sillä hetkellä tuliseen pötsiin.” Jer. 29:22; Ilm. 13:15

7. Sen tähden heti kun ihmiset kaikista kansoista, kansakunnista ja kielistä, kuulivat torven, huilun, sitran, harpun, luutun ja kaikkien muiden soittimien äänen, he heittäytyivät maahan ja kumarsivat kultaista kuvapatsasta, jonka kuningas Nebukadnessar oli pystyttänyt.

Danielin kolme toveria tulisessa pötsissä

8. Silloin astui heti kaldealaisia miehiä esiin syyttämään juutalaisia.

9. He sanoivat kuningas Nebukadnessarille: "Eläköön kuningas ikuisesti!"
Dan. 2:4,5;10,6:6

10. Sinä, kuningas, olet antanut käskyn, että jokaisen, joka kuulee torven, huilun, sitran, harpun, luutun, säkkipillin ja kaikkien muiden soittimien äänen, on heittäydyttävä maahan ja kumarrettava kultaista kuvapatsasta.

11. Jos joku ei heittäydy maahan ja kumarra, hänet on heitettävä tuliseen pötsiin.

12. Täällä on juutalaisia miehiä, Sadrak, Meesak ja Abed-Nego, joiden hoidettavaksi sinä olet antanut Baabelin maakunnan hallinnon. Nämä miehet eivät välitä sinun käskystäsi. He eivät palvele sinun jumaliasi eivätkä kumarra kultaista kuvapatsasta, jonka sinä olet pystyttänyt."
Dan. 2:49

13. Silloin Nebukadnessar vihan vimmassa käski tuoda eteensä Sadrakin, Meesakin ja Abed-Negon. Kun nämä miehet oli tuotu kuninkaan eteen,

14. Nebukadnessar sanoi heille: "Tieten tahtoenko te, Sadrak, Meesak ja Abed-Nego, ette tahdo palvella minun jumalaani ettekä kumartaa kultaista kuvapatsasta, jonka minä olen pystyttänyt?"

15. Mutta jos te nyt siinä silmänräpöksessä, kun kuulette torven, huilun, sitran, harpun, luutun, säkkipillin ja kaikkien muiden soittimien äänen, olette valmiit heittäytymään maahan ja kumartamaan patsasta, jonka minä olen teettänyt, niin hyvä! Mutta ellette kumarra, teidät heitetään heti paikalla tuliseen pötsiin. Ja kuka on se jumala, joka pelastaa teidät minun käsistäni?"

16. Sadrak, Meesak ja Abed-Nego vastasivat kuninkaalle: "Nebukadnessar! Tähän meidän ei tarvitse vastata sinulle sanaakaan.

17. Jos käy niin kuin olet sanonut, voi meidän Jumalamme, jota me palvelemme, kyllä pelastaa meidät tulisesta pötsistä, ja hän pelastaa myös sinun käsistäsi, kuningas. Ps. 66:12,68:21

18. Ja vaikka ei pelastaisikaan, niin tiedä se, kuningas, että me emme palvele sinun jumaliasi emmekä kumarra kultaista kuvapatsasta, jonka olet pystyttänyt."
2. Moos. 20:4,5,23:24

19. Silloin Nebukadnessar tuli täyteen kiukkua Sadrakia, Meesakia ja Abed-Negoa kohtaan, ja hänen hahmonsa muuttui. Hän antoi käskyn, että pötsi oli kuumennettava seitsemän kertaa kuumemmaksi kuin tavallisesti.

20. Sitten hän käski sotajoukkonsa vahvimpien miesten sitoa Sadrakin, Meesakin ja Abed-Negon ja heittää heidät tuliseen pötsiin.

21. Niin heidät sidottiin takkeineen, housuineen, päähineineen ja muine vaatteineen ja heitettiin tuliseen pötsiin.

22. Kun nyt kuninkaan käsky oli näin ankara ja pötsi oli kuumennettu kovin kuumaksi, tulen liekki tappoi miehet, jotka veivät ylös Sadrakin, Meesakin ja Abed-Negon.

23. Mutta nämä kolme miestä suistuivat sidottuina tuliseen pötsiin.

24. Yhtäkkiä kuningas Nebukadnessar hämmästyi. Hän nousi kiireesti seisomaan ja sanoi neuvonantajilleen: "Emmekö me heittäneet kolme miestä sidottuina tuleen?" He vastasivat kuninkaalle: "Niin on, kuningas!"

25. Hän vastasi: "Nyt minä kuitenkin näen neljä miestä, jotka kävelevät vapaina tullessa eivätkä ole vahingoittuneet. Se neljäs on näöltään kuin jumalan poika."

26. Sitten Nebukadnessar meni tulisen pötsin suulle ja huusi: "Sadrak, Meesak ja Abed-Nego, korkeimman jumalan palvelijat! Astukaa ulos ja tulkaa tänne!" Niin Sadrak, Meesak ja Abed-Nego astuivat ulos tulesta.

27. Satraapit, käskynhaltijat, maaherrat ja kuninkaan neuvonantajat kokoontuivat paikalle ja näkivät, ettei

tuli ollut voinut tehdä mitään näiden miesten ruumiille. Heidän partansa ja hiuksensa eivät olleet kärventyneet eivätkä heidän vaatteensa vahingoittuneet, eikä heistä lähtenyt edes tulen käryä. Jes. 43:2; Hepr. 11:34

Nebukadnessar tunnustaa Jumalan valtasuuruuden

28. Silloin Nebukadnessar lausui näin: ”Siunattu olkoon Sadrakin, Meesakin ja Abed-Negon Jumala, joka lähetti enkelinsä ja pelasti palvelijansa, kun he turvasivat häneen. Näin he tekivät tyhjäksi kuninkaan käskyn. He antoivat mieluummin ruumiinsa alttiiksi kuin palvelivat ja kumarsivat muuta jumalaa kuin omaa Jumalaansa.

Ap. t. 5:29

29. Sen tähden minä annan tämän käskyn: Jokainen – olkoon hän mitä kansaa, kansakuntaa tai kieltä tahansa – joka puhuu halveksivasti Sadrakin, Meesakin ja Abed-Negon Jumalasta, hakattakoon kappaleiksi, ja hänen talostaan tehtäköön soraläjä. Sillä ei ole muuta Jumalaa, joka voisi pelastaa niin kuin tämä.”

Dan. 2:5

30. Sitten kuningas antoi Sadrakille, Meesakille ja Abed-Negolle entistäkin suuremman vallan Baabelin maakunnassa.

Dan. 2:49

Nebukadnessarin julistus kansoille

31. ”Kuningas Nebukadnessar kaikille kansoille, kansakunnille ja kielille, jotka asuvat kaiken maan päällä. Suuri olkoon teidän rauhanne!

Dan. 6:26

32. Olen nähnyt hyväksi ilmoittaa ne tunnusteet ja ihmeet, jotka korkein Jumala on tehnyt minun nähteni.

33. Kuinka suuret ovatkaan hänen tunnustekonsa ja kuinka voimalliset hänen ihmeensä! Hänen valtakuntansa on iankaikkinen valtakunta, ja hänen valtansa pysyy polvesta polveen.”

Dan. 2:44,6:28,7:14

4. LUKU

Nebukadnessarin uni suuresta puusta

1. ”Minä, Nebukadnessar, elin rauhassa talossani ja onnellisena palatsissani.

2. Minä näin unen, ja se kauhistutti minua. Unikuvat, joita minulla oli vuoteessani, minun pääni näyt, pelästyttivät minut.

3. Niinpä annoin käskyn tuoda eteeni kaikki Baabelin viisaat, jotta he ilmoittaisivat minulle unen selityksen.

4. Silloin tulivat tietäjät, manaajat, kaldealaiset ja tähtienselittäjät. Minä kerroin heille unen, mutta he eivät voineet ilmoittaa minulle sen selitystä.

5. Mutta viimein tuli eteeni Daniel, jonka nimenä on Beeltesassar minun jumalani nimen mukaan ja jossa on pyhien jumalien henki. Minä kerroin hänelle unen:

Dan. 1:7,5:11,14

6. Beeltesassar, sinä tietäjien päämies! Minä tiedän, että sinussa on pyhien jumalien henki eikä mikään salaisuus ole sinulle liian vaikea. Nämä ovat uneni näyt; ilmoita sinä niiden selitys.

Hes. 28:3

7. Nämä olivat pääni näyt, jotka näin vuoteellani: Katso, oli puu keskellä maata, se oli hyvin korkea.

8. Puu kasvoi ja vahvistui, sen latva ulottui taivaaseen, ja se näkyi aina maan ääriin asti.

9. Sen lehvät olivat kauniit ja hedelmät runsaat, siinä oli ravintoa kaikille. Sen alta etsivät varjoa kedon eläimet, ja sen oksilla asuivat taivaan linnut. Kaikki elävät olennot saivat siitä ravintonsa.

Hes. 17:23,31:6

10. Pääni näyissä, joita minulla oli vuoteessani, minä näin, kuinka taivaasta astui alas pyhä valvojaenkeli.

11. Hän huusi kaikin voimin: ”Hakakaa puu poikki ja karsikaa sen oksat, riipikää sen lehvät ja viskelkää hajalle sen hedelmät. Paetkoot eläimet sen alta ja linnut sen oksilta.

12. Mutta sen kanto juurineen jättäkää maahan, rauta- ja vaskikahleissa

kedon ruohikkoon. Taivaan kasteesta se kastukoon, ja eläinten kanssa se saakoon osansa maan ruohosta.

13. Sen sydän muutetaan, niin ettei se enää ole ihmisen sydän, ja sille annetaan eläimen sydän. Näin siltä kulukoon seitsemän aikaa.

14. Tämä on säädetty valvojaenkelien päätöksellä, ja näin ovat tästä asiasta pyhät enkelit sanoneet, jotta elävät tietäisivät, että Korkein hallitsee ihmisten valtakuntia ja antaa ne kenelle tahtoo ja nostaa niissä valtaan vaikka ihmisistä halvimman.' 1. Sam. 16:7; Dan. 2:21,5:21

15. Tämän unen minä, kuningas Nebukadnessar, näin. Ja sinä, Beeltesassar, ilmoita sinä sen selitys, kun yksikään valtakuntani viisaista ei pysty sitä minulle ilmoittamaan. Mutta sinä pystyt siihen, sillä sinussa on pyhien jumalien henki."

Daniel selittää unen

16. Daniel, jonka nimenä oli Beeltesassar, hämmentyi hetkeksi, ja hänen ajatuksensa pelottivat häntä. Silloin kuningas lausui: "Beeltesassar, älä anna unen ja sen selityksen pelottaa itseäsi." Beeltesassar vastasi: "Herrani, koskekoon uni vihollisiasi ja sen selitys vastustajiasi.

17. Puu, jonka sinä näit ja joka kasvoi ja vahvistui, niin että sen latva ulottui taivaaseen ja se näkyi kaikkialle maan päällä,

18. ja jonka lehvät olivat kauniit ja hedelmät runsaat ja jossa oli ravintoa kaikille, jonka varjossa kedon eläimet asuivat ja jonka oksilla taivaan linnut majailivat

19. – se puu olet sinä, kuningas. Sinä olet kasvanut ja vahvistunut, sinun mahtisi on kasvanut ja ulottuu taivaaseen asti ja sinun valtasi maan ääriin. Dan. 2:37

20. Sinä, kuningas, näit pyhän valvojaenkelin astuvan alas taivaasta ja sanovan: 'Hakatkaa puu poikki ja hävittäkää se, mutta jättäkää sen kanto maahan juurineen, rauta- ja vaskikalveissa kedon ruohikkoon. Taivaan kas-

teesta se kastukoon, ja sen osa olkoon kuin kedon eläinten, kunnes sen ylitse on vierinyt seitsemän aikaa.'

21. Kuningas, unen selitys ja Korkeimman päätös, joka koskee herraa, ni, kuningasta, on tämä:

22. Sinut ajetaan pois ihmisten parista, ja sinun asuinpaikkasi on oleva kedon eläinten joukossa. Sinä joudut syömään ruohoa kuin härät, ja sinä kastut taivaan kasteesta. Näin vierii ylitse seitsemän aikaa, kunnes tulet tietämään, että Korkein hallitsee ihmisten valtakuntia ja antaa ne kenelle tahtoo. Jes. 37:16; Dan. 5:21

23. Se, että puun kanto käskettiin jättää maahan juurineen, merkitsee, että sinun valtakuntasi säilytetään sinua varten ja sinä saat sen niin pian kuin olet oppinut tietämään, että valta on taivaan.

24. Sen vuoksi, kuningas, olkoon neuvoni sinulle mieluisa: vapaudu synneistäsi tekemällä hyvää ja pahoista teoistasi armahtamalla köyhiä. Ehkä silloin onnesi kestää." Sananl. 16:6

Uni käy toteen

25. Kaikki tämä kohtasi kuningas Nebukadnessaria.

26. Kaksitoista kuukautta myöhemmin, kun kuningas oli kävelemässä kuninkaallisen palatsinsa katolla Babelissa

27. hän puhkesi puhumaan ja lausui näin: "Eikö tämä ole se suuri Baabel, jonka minä väkevällä voimallani olen rakentanut kuninkaalliseksi asuinpaikakseni, majesteettiuteni kunniaksi!"

28. Sana oli vielä kuninkaan suussa, kun taivaasta kuului ääni: "Sinulle, kuningas Nebukadnessar, julistetaan: Sinä olet menettänyt valtakuntasi.

29. Sinut ajetaan pois ihmisten parista, sinun asuinpaikkasi on oleva kedon eläinten joukossa, ja sinä joudut syömään ruohoa kuin härät. Näin vierii ylitse seitsemän aikaa, kunnes opit tietämään, että Korkein hallitsee ihmisten valtakuntia ja antaa ne kenelle tahtoo."

30. Sillä hetkellä tämä sana kävi toteen. Nebukadnessar ajettiin pois ihmisten joukosta, ja hän söi ruohoa kuin härät, ja hänen ruumiinsa kastui taivaan kasteesta, kunnes hänen hiuksensa olivat pitkät kuin kotkan sulat ja hänen kyntensä kuin lintujen kynnet.

31. ”Kun se aika oli kulunut, minä, Nebukadnessar, nostin silmäni taivasta kohti, ja minun järkeni palasi. Minä kiitin Korkeinta, minä ylistin ja kunnioitin häntä, joka elää ikuisesti: ”Hänen valtansa on iankaikkinen valta, ja hänen valtakuntansa pysyy polvesta polveen.”
Dan. 7:14

32. Kaikki maan asukkaat ovat tyhjän veroiset. Hän tekee taivaan joukoille ja maan asukkaille niin kuin tahtoo. Ei ole ketään, joka pidättäisi hänen kättään ja sanoisi hänelle: Mitä sinä teet?”

Job 9:12; Jes. 24:21, 40:17, 43:13

33. Siihen aikaan palasi minun järkeni, ja minä sain takaisin myös kuninkaallisen arvoni ja loistoni valtakuntani kunniaksi. Neuvonantajani ja ylimykseni etsivät minua, ja minut asetettiin jälleen hallitsemaan valtakuntaani. Minä sain hyvin suuren vallan, suuremman kuin ennen.

34. Nyt minä, Nebukadnessar, ylistän, korotan ja kunnioitan taivaan kuningasta, sillä kaikki hänen tekonsa ovat oikeat ja hänen tiensä oikeudenmukaiset. Hän voi nöyryyttää ne, jotka vaeltavat ylpeydessä.”
Dan. 5:20;
1. Piet. 5:5

5. LUKU

Beelsassarin pidot

1. Kuningas Beelsassar järjesti suuret pidot tuhannelle ylimykselleen, ja hän joi viiniä niiden tuhannen kanssa⁵².

2. Viinin humalluttamana kuningas Beelsassar käski tuoda kulta- ja hopea-astiat, jotka hänen itsänsä Nebukadnessar oli ottanut Jerusalemin temppelistä, jotta kuningas voisi juoda niistä ylimystensä, vaimojensa ja sivuvaimojensa kanssa.
2. Kun. 25:15;
2. Aik. 36:18; Esra 1:3; Dan. 1:2

3. Silloin tuotiin kulta-astiat, jotka oli otettu Jerusalemin temppelistä, Jumalan huoneesta, ja kuningas, hänen ylimyksensä, puolisonsa ja sivuvaimonsa joivat niistä.

4. He joivat viiniä ja ylistivät kultaisia ja hopeisia, vaskisia ja rautaisia, puisia ja kivisiä jumalia.

Seinälle ilmestyy kirjoitus

5. Yhtäkkiä ilmestyivät näkyviin ihmiskäden sormet, ja ne kirjoittivat kuninkaan palatsin kalkitulle seinälle, vastapäätä lampunjalkaa, ja kuningas näki käden, joka kirjoitti.

6. Silloin kuninkaan kasvot kalpenivat, ja hänen ajatuksensa pelästyttivät hänet. Hänen lanteittensa nivelet herposivat, ja hänen polvensa tutsivat.

7. Kuningas huusi kovalla äänellä ja käski tuoda luokseen manaajat, kaldealaiset ja tähtienselittäjät. Hän julisti Baabelin viisaille: ”Kuka ikinä lukee tämän kirjoituksen ja ilmoittaa minulle sen selityksen, hänet puetaan purppuraan, hänen kaulaansa pannaan kulta-käädyt, ja hänestä tulee kolmanneksi mahtavin mies valtakunnassa.”

8. Silloin kaikki kuninkaan viisaat tulivat paikalle, mutta he eivät pystyneet lukemaan kirjoitusta eivätkä ilmoittamaan kuninkaalle sen selitystä.

9. Nyt kuningas Beelsassar pelästyi kovin, ja hänen kasvonsa kalpenivat. Myös hänen ylimyksensä järkyttyivät.

10. Kuultuaan kuninkaan ja hänen ylimystensä puheen kuninkaan äiti tuli pitohuoneeseen ja sanoi: ”Eläköön kuningas ikuisesti! Älkööt ajatuksesi pelästyttäneet sinua, älkööt kasvosi kalvetko.”
Dan. 2:4, 3:9, 6:6

11. Sinun valtakunnassasi asuu mies, jossa on pyhien jumalien henki ja jolla isäsi päivinä havaittiin olevan valaistus, ymmärrys ja viisaus, niin kuin jumalten viisaus. Sinun isäsi, kuningas Nebukadnessar, asetti hänet tietäjien, manaajien, kaldealaisten ja tähtienselittäjien päämieheksi. Näin teki sinun isäsi, kuningas, sen vuoksi,
Dan. 1:17, 2:48, 4:5

12. että hänessä – Danielissa, jolle kuningas oli antanut nimen Beeltesassar – oli havaittu olevan erityinen henki, ymmärrys ja taito selittää unia, tulkita arvoituksia ja ratkaista ongelmia. Kutsuttakoon nyt Daniel, niin hän ilmoittaa selityksen.”

Daniel selittää kirjoituksen

13. Silloin Daniel tuotiin kuninkaan eteen. Kuningas kysyi Danielilta: ”Oletko sinä Daniel, Juudan pakkosiirtolaisia, jotka minun isäni toi sieltä? Dan. 1:6

14. Minä olen kuullut sinusta, että sinussa on jumalien henki ja että sinussa on havaittu valaistus, ymmärrys ja harvinainen viisaus.

15. Äsken tuotiin eteeni viisaat ja manaajat, jotta he lukisivat tämän kirjoituksen ja ilmoittaisivat minulle sen selityksen, mutta he eivät kyenneet ilmoittamaan selitystä tälle sanomalle.

16. Mutta minä olen kuullut sinusta, että sinä kykenet antamaan selityksiä ja ratkaisemaan ongelmia. Jos siis pystyt lukemaan kirjoituksen ja ilmoittamaan minulle sen selityksen, sinut puetaan purppuraan, kaulaasi pannaan kultakäädyt ja sinusta tulee kolmanneksi mahtavin mies valtakunnassa.”

17. Silloin Daniel vastasi kuninkaalle: ”Lahjasi pidä itse ja palkintosi anna toisille. Mutta kirjoituksen minä luen kuninkaalle ja ilmoitan hänelle sen selityksen.

18. Sinä kuningas! Korkein Jumala antoi isällesi Nebukadnessarille valtakunnan, suuruuden, kunnian ja loiston. Dan. 2:37,4:19

19. Sen suuruuden vuoksi, jonka Jumala oli antanut hänelle, kaikki kansat, kansakunnat ja kielet vapisivat hänen edessään ja pelkäsivät häntä. Hän tappoi kenet tahtoi, hän jätti henkiin kenet tahtoi, hän korotti kenet tahtoi, ja hän alensi kenet tahtoi.

20. Mutta kun hänen sydämensä paisui ja hänen henkensä kävi ylpeäksi ja röyhkeäksi, hänet syöstiin kuninkaalliselta valtaistuimeltaan ja hänen

arvoasemansa otettiin häneltä pois.

Dan. 4:27,34

21. Hänet ajettiin pois ihmisten parista, ja hänen sydämensä muuttui eläinten sydämen kaltaiseksi. Hän asui villiaasien joukossa, hän joutui syömään ruohoa kuin härät, ja hänen ruumiinsa kastui taivaan kasteesta, kunnes hän oppi tietämään, että korkein Jumala hallitsee ihmisten valtakuntia ja asettaa niitä hallitsemaan kenet tahtoo.

Dan. 4:22,30

22. Mutta sinä, hänen poikansa Beeltesassar, et ole nöyryyttänyt sydäntäsi, vaikka tiesit kaiken tämän.

23. Sinä olet noussut taivaan Herraa vastaan. Hänen huoneensa astiat on tuotu sinun eteesi. Sinä ja sinun ylimyksesi, puolisosi, vaimosi ja sivuvaimosi olette juoneet niistä viiniä, ja sinä olet ylistänyt hopeisia ja kultaisia, vasikisia ja rautaisia, puisia ja kivisiä jumalia, jotka eivät näe, eivät kuule eivätkä mitään tiedä. Mutta Jumalaa, jonka kädessä on sinun elämäsi ja kaikki sinun tiesi, sinä et ole kunnioittanut.

5. Moos. 4:28; Ps. 115:4; Ilm. 9:20

24. Sen vuoksi tuo käsi lähetettiin hänen luotaan ja tuo kirjoitus kirjoitettiin.

25. Kirjoitus, joka tuonne on kirjoitettu, on tämä: ’Mene, mene, tekel, ufarsin.’

26. Ja tämä on sen selitys: mene⁵³ merkitsee: Jumala on laskenut sinun valtakuntasi päivät ja tehnyt siitä lopun,

27. tek⁵⁴: sinut on vaa’alla punnittu ja köykäiseksi havaittu,

28. peres⁵⁵: sinun valtakuntasi on jaettu ja annettu meedialaisille ja persialaisille.”

29. Silloin Beeltesassar antoi käskyn, että Daniel oli puettava purppuraan, hänen kaulaansa oli pantava kultakäädyt ja julistettava, että hänestä tulisi valtakunnan kolmanneksi mahtavin mies.

1. Moos. 41:42

53 5:26. Tarkoittaa: ’laskettu’.

54 5:27. Tarkoittaa: ’punnittu’.

55 5:28. *Peres*, mon. *farsin*, persialainen. Sana ’jaettu’, *perisat*, voidaan arameassa johtaa samasta juuresta *prs*.

30. Samana yönä Beelsassar, kaldealaisten kuningas, surmattiin.

6. LUKU

Salaliitto Danielia vastaan

1. Meedialainen Daarejaves sai haltuunsa valtakunnan ollessaan noin kuudenkymmenen kahden vuoden ikäisen.

2. Daarejaves näki hyväksi asettaa valtakuntaansa satakaksikymmentä satraappia, niin että heitä olisi kaikkialla valtakunnassa.

3. Heitä ylempänä oli kolme valvojaa, joista Daniel oli yksi. Heille tuli satraappien tehdä tili, ettei kuningas kärsisi vahinkoa.

4. Mutta Daniel oli etevämpi muita valvojia ja satraappeja, sillä hänessä oli erinomainen henki, ja kuningas aikoi asettaa hänet koko valtakunnan johtoon.

5. Silloin toiset valvojat ja satraapit etsivät Danielia vastaan syytä valtakunnan hallinnon puolelta. He eivät kuitenkaan voineet löytää mitään syytöksen aihetta, sillä Daniel oli uskollinen eikä hänestä löytynyt laiminlyöntiä eikä kelvottomuutta.

6. Niinpä nuo miehet sanoivat: ”Me emme löydä tästä Danielista mitään syytä, ellemmme löydä sitä hänen jumalanpalveluksestaan.”⁵⁶

7. Sen jälkeen valvojat ja satraapit riensivät kuninkaan luo ja sanoivat hänelle: ”Kuningas Daarejaves eläköön ikuisesti!

Dan. 2:4,3:9,5:10

8. Kaikki kuninkaalliset valvojat, käskynhaltijat, satraapit, neuvonantajat ja maaherrat ovat neuvotelleet keskenään, että olisi annettava kuninkaallinen asetus. Olisi vahvistettava kielto, että kuka ikinä kolmenkymmenen päivän aikana rukoilee jotakin yhdeltäkään jumalalta tai ihmiseltä paitsi sinulta, kuningas, hänet on heitettävä leijonien luolaan.

9. Vahvista nyt, kuningas, kielto ja kirjoita säädös, jota meedialaisten ja persialaisten peruuttamattoman lain mukaan ei voi muuttaa.” Est. 1:19,8:8

10. Niin kuningas Daarejaves kirjoitti säädöksen ja kiellon.

11. Heti kun Daniel oli saanut tietää, että säädös oli kirjoitettu, hän meni taloonsa, jonka kattohuoneen ikkunat olivat avoinna Jerusalemiin päin. Kolmena hetkenä päivässä hän laskeutui polvilleen, rukoili ja kiitti Jumalaansa aivan niin kuin hän oli ennenkin tehnyt.

1. Kun. 8:44,48; Ps. 55:18

12. Yllättäen nuo miehet ryntäsivät sisälle ja tapasivat Danielin rukoilemasta ja anomasta armoa Jumalansa edessä.

13. Sitten miehet menivät kuninkaan luo ja muistuttivat häntä kiellosta: ”Etkö olekin säättänyt kiellon, että jokainen, joka kolmenkymmenen päivän aikana rukoilee jotakin yhdeltäkään jumalalta tai ihmiseltä, paitsi sinulta, oi kuningas, hänet on heitettävä leijonien luolaan?” Kuningas vastasi: ”Säädös pysyy luojana meedialaisten ja persialaisten peruuttamattoman lain mukaan.”

Dan. 3:10,11

Daniel leijonien luolassa

14. He sanoivat kuninkaalle: ”Daniel, joka on Juudan pakkosiirtolaisia, ei välitä sinusta, kuningas, eikä kiellosta, jonka kirjoitit. Hän rukoilee yhä rukouksensa kolmena hetkenä päivässä.”

15. Kun kuningas kuuli tämän, hän tuli hyvin murheelliseksi ja alkoi miettiä, miten voisi pelastaa Danielin. Aurin gonlaskuun asti hän vaivasi itseään löytääkseen keinon pelastaa hänet.

16. Silloin miehet riensivät kuninkaan luo ja sanoivat hänelle: ”Tiedä, kuningas, että meedialaisten ja persialaisten lain mukaan mitään kuninkaan vahvistamaa kieltoa tai säädöstä ei voi peruuttaa.”

17. Niin kuningas käski tuoda Danielin ja heittää hänet leijonien luolaan. Kuningas sanoi Danielille: ”Sinun Ju-

malasi, jota lakkaamatta palvelet, pelastakoon sinut.”

18. Sitten tuotiin kivi ja pantiin luolan suulle. Kuningas sinetöi sen omalla ja ylimystensä sineteillä, ettei Danielin asiassa tapahtuisi muutosta.

Matt. 27:60,66

19. Sitten kuningas meni palatsiinsa ja vietti yönä paastoten eikä sallinut tuoda eteensä viihdyttäjiä⁵⁷, ja uni pa-keni hänen silmistään.

20. Aamunkoitteessa, heti kun oli tullut valoisaa, kuningas nousi ja lähti kiireesti leijonien luolalle.

21. Lähestyessään luolaa kuningas huusi murheellisella äänellä Danielia ja sanoi: ”Daniel, elävän Jumalan palvelija! Onko Jumalasi, jota lakkaamatta palvelet, voinut pelastaa sinut leijonilta?”

22. Daniel vastasi kuninkaalle: ”Eläköön kuningas ikuisesti.

23. Minun Jumalani on lähettänyt enkelinsä ja sulkenut leijonien kidat, niin etteivät ne ole minua vahingoittaneet, sillä minut on havaittu viattomaksi hänen edessään enkä ole rikkonut sinua-kaan vastaan, kuningas.” Ps. 34:8,91:10;

Dan. 3:28

24. Tästä kuningas ilahtui kovin ja käski ottaa Danielin ylös luolasta. Kun Daniel oli nostettu luolasta, hänessä ei havaittu mitään vammaa, sillä hän oli luottanut Jumalaansa.

25. Silloin kuningas käski tuoda miehet, jotka olivat syyttäneet Danielia, ja heittää heidät vaimoineen ja lapsineen leijonien luolaan. He eivät ehtineet edes luolan pohjalle, kun leijonat hyökkäsivät heidän kimppuunsa ja murskasivat kaikki heidän luunsa.

26. Sitten kuningas Daarejaves kirjoitti kaikille kansoille, kansakunnille ja kielille koko maan päällä: ”Suuri olkoon teidän rauhanne!

Dan. 3:31

27. Minä olen antanut käskyn, että koko minun valtakuntani alueella on vavisten pelättävä Danielin Jumalaa.

Hän on elävä Jumala, ja hän pysyy iankaikkisesti. Hänen valtakuntansa ei häviä, eikä hänen herruudellaan ole loppua.

Dan. 2:44,4:31,7:14

28. Hän pelastaa ja vapauttaa, hän tekee tunnustekoja ja ihmeitä taivaassa ja maan päällä, hän, joka pelasti Danielin leijonien kynsistä.”

29. Ja Daniel menestyi Daarejavesen valtakunnassa ja persialaisen Kooksen valtakunnassa.

Dan. 1:21

DANIELIN NÄYT

7. LUKU

Näky neljästä pedosta ja Ihmisen Pojasta

1. Beelsassarin, Baabelin kuninkaan, ensimmäisenä hallitusvuotena Daniel näki vuoteellaan unen, päänsä näyn. Hän kirjoitti unen pääkohdat muistiin.

2. Näin hän sanoo: ”Minä näin yöllä näyssäni, kuinka taivaan neljä tuulta saivat suuren meren kuohumaan.

3. Merestä nousi neljä suurta petoa, kaikki erilaisia.

4. Ensimmäinen oli kuin leijona, mutta sillä oli kotkan siivet. Minun katsoessani siltä repäistiin siivet, ja se nostettiin maasta pystyyn ja pantiin seisomaan kahdella jalalla kuin ihminen, ja sille annettiin ihmisen sydän.

Jer. 48:40,49:19,22,50:12; Hes. 17:3,7

5. Ja katso, oli toinen peto, karhun näköinen. Se oli nostettu toiselle kyljelleen, ja sillä oli kolme kylkiluuta suussa hampaiden välissä. Sille sanottiin: ’Nouse ja syö paljon lihaa.’

6. Tämän jälkeen näin vielä yhden pedon, kuin panterin, ja sen selässä oli neljä linnunsiipeä. Tällä pedolla oli neljä päätä, ja sille annettiin valta.

7. Sen jälkeen näin yöllisessä näyssäni neljännen pedon. Se oli pelottava, kauhistuttava ja hyvin voimakas. Sillä oli suuret, rautaiset hampaat, ja se söi ja murskasi ja tallasi tähteet jalkoihinsa. Se oli erilainen kuin kaikki edelliset pedot, ja sillä oli kymmenen sarvea.

57 6:19. Arameankielinen sana *dachvan* tarkoittaa ’viihdykkeitä’, naisia, soittajia, ruokalajeja ja hajuaineita (suitsukkeita).

8. Tarkkaillessani sarvia huomasin, että niiden välistä kasvoi esiin vielä pieni sarvi ja kolme entisistä sarvista repäistiin pois sen tieltä. Ja katso, sillä sarvella oli silmät kuin ihmisen silmät ja suu, joka puhui pöyhkeitä sanoja.

Ilm. 13:5

9. Minun tätä katsellessani asetettiin istuimet paikoilleen, ja Ikiaikainen istuutui. Hänen vaatteensa olivat valkeat kuin lumi ja hänen päänsä hiukset kuin puhdas villa. Hänen valtaistuimensa oli tulen liekkiä, ja sen pyörät olivat palavaa tulta.

Hes. 1:26; Ilm. 1:14,4:2

10. Tulivirta vyöryi, se lähti liikkeelle hänen edestään. Tuhannen tuhatta palveli häntä, ja kymmentuhatta kertaa kymmentuhatta seiso i hänen edessä. Oikeus istui tuomiolle, ja kirjat avattiin.

Ps. 68:18,97:3; Ilm. 5:11,20:12

11. Minä katselin edelleen ja näin, kuinka peto tapettiin niiden pöyhkeiden sanojen vuoksi, joita sarvi puhui. Sen ruumis tuhottiin ja heitettiin tuleen palamaan.

12. Muiltakin pedoilta otettiin valta pois, mutta niiden sallittiin elää määrittäytyn aikaan ja hetkeen asti.

13. Minä näin yöllisessä näyssä kuinka taivaan pilvissä tuli Ihmisen Pojan kaltainen. Hän saapui Ikiaikaisen luo, ja hänet saatettiin Ikiaikaisen eteen.

Matt. 16:27,24:30,25:31,26:64; Ilm. 1:7

14. Hänelle annettiin valta, kunnia ja kuninkuus, ja kaikki kansat, kansakunnat ja kielet palvelivat häntä. Hänen valtansa on iankaikkinen valta, jolla ei ole loppua, eikä hänen valtakuntansa häviä.”

Ps. 45:7,8; Dan. 2:44,3:33,4:31,6:26; Hepr. 1:8

Näky selitetään

15. ”Minä, Daniel, tunsin henkeni tulevan levottomaksi, ja pääni näyt pelästyttivät minut.

16. Minä lähestyin yhtä siellä seisoista ja pyysin häneltä varmaa tietoa kaikista näistä asioista. Hän vastasi minulle ja ilmoitti niiden selityksen:

17. ”Nuo suuret pedot, joita on neljä, ovat neljä kuningasta, jotka nousevat maasta.

18. Mutta Korkeimman pyhät saavat valtakunnan ja pitävät sen hallussaan ikuisesti – iankaikkisesta iankaikkiseen.”

19. Sen jälkeen minä tahdoin saada varman tiedon neljännestä pedosta, joka oli erilainen kuin kaikki muut, hyvin pelottava, ja jolla oli rautaiset hammat ja vaskiset kynnet ja joka söi ja murskasi ja tallasi tähteet jalkoihinsa.

20. Halusin myös tietää pedon pään kymmenestä sarvesta ja vielä siitä sarvesta, joka kasvoi esiin ja jonka tieltä kolme sarvea putosi, tuosta sarvesta, jolla oli silmät ja pöyhkeästi puhuva suu ja joka näytti suuremmalta kuin ne muut.

21. Sen sarven minä näin sotivan pyhiä vastaan ja voittavan heidät,

Ilm. 13:7

22. kunnes Ikiaikainen saapui. Silloin oikeus annettiin Korkeimman pyhille, ja tuli aika, jolloin pyhät saivat haltuunsa valtakunnan.

23. Hän vastasi näin: ”Neljäs peto on neljäs valtakunta, joka syntyy maailmaan, erilainen kuin kaikki muut valtakunnat. Se syö koko maan, tallaa ja murskaa sen.

24. Ne kymmenen sarvea ovat kymmenen kuningasta, jotka nousevat siitä valtakunnasta. Heidän jälkeensä nousee vielä yksi. Hän on erilainen kuin edelliset, ja hän kukistaa kolme kuningasta.

Ilm. 17:12

25. Hän puhuu sanoja Korkeinta vastaan ja tuhoaa Korkeimman pyhiä. Hän tahtoo muuttaa ajat ja lain, ja ne annetaan hänen valtaansa ajaksi ja kahdeksi ajaksi ja puoleksi ajaksi.

Dan. 11:36,12:7; Ilm. 12:14

26. Sitten oikeus istuu tuomiolle ja häneltä otetaan pois valta, hänet hävitetään ja tuhotaan perin pohjin.

27. Kuninkuus ja valta ja valtakuntien mahti kaiken taivaan alla annetaan Korkeimman pyhien kansalle. Hänen valtakuntansa on iankaikkinen valtakunta, ja kaikki vallat palvelevat ja tottelevat häntä.”

28. Tähän kertomus päättyi. Minua, Danielia, ajatukseni pelottivat suuresti, ja minun kasvoni kalpenivat, mutta minä kätkin asian sydämeeni.”

Dan. 10:8

8. LUKU

Näky pässistä ja pukista

1. Kuningas Beelsassarin kolmantena hallitusvuotena minä näin näyn, sen näyn lisäksi, jonka olin aikaisemmin nähnyt.

Dan. 7:1

2. Katsellessani näkyäni minä olin Suusanin linnassa, Eelamin maakunnassa. Näyssä kuitenkin huomasi olevani Uulaijoen rannalla.

Neh. 1:1

3. Kun kohotin katseeni, minä näin, että joen rannalla seisoi pässi, jolla oli kaksi sarvea. Sarvet olivat korkeat, ja toinen oli toista korkeampi; korkeampi kohosi esiin myöhemmin.

4. Minä näin pässin puskevan länteen, pohjoiseen ja etelään. Yksikään eläin ei kestänyt sen edessä, eikä kukaan voinut pelastaa mitään sen valasta. Se teki mitä tahtoi, ja siitä tuli mahtava.

5. Jatkoin tarkkailemista ja huomasi, että lännen suunnalta tuli pukki, joka kulki koko maan yli koskettamatta maan pintaa. Pukilla oli keskellä otsaa muhkea sarvi.

6. Se tuli sen kaksisarvisen pässin luo, jonka olin nähnyt seisovan joen rannalla, ja ryntäsi sen kimppuun vihansa vimmassa.

7. Minä näin, kuinka se tuli pässin viereen, puski sitä kiukuissaan ja murskasi sen molemmat sarvet. Pässillä ei ollut voimaa kestää pukin edessä, vaan pukki heitti sen maahan ja tallasi sitä. Eikä ollut ketään, joka olisi voinut pelastaa pässin pukin vallasta.

8. Pukista tuli hyvin mahtava, mutta kun se oli mahtavimmillaan, särkyi sen suuri sarvi. Tilalle kasvoi neljä muhkeaa sarvea, neljää taivaan tuulta kohti.

9. Yhdestä niistä puhkesi esiin pieni sarvi. Se kasvoi suuresti etelään, itään ja lhanaan maahan päin.

Jer. 3:19;
Hes. 20:6,15; Dan. 11:16,41

10. Se kasvoi taivaan sotajoukkoon asti ja pudotti maahan osan sotajoukosta ja tähdistä ja tallasi niitä.

Job 20:6; Jes. 14:13

11. Sotajoukon ruhtinastakin vastaan se ylvästeli, ja ruhtinaalta otettiin pois jokapäiväinen uhri, ja hänen pyhäkönsä paikka hävitettiin.

4. Moos. 28:3,4

12. Jokapäiväisen uhrin lisäksi myös sotajoukko annettiin rikollisesti sen käsiin. Sarvi heitti totuuden maahan, ja se menestyi siinä, mitä se teki.

13. Sitten minä kuulin yhden pyhän enkelin puhuvan ja toinen pyhä enkeli kysyi siltä, joka oli puhunut: ”Kuinka pitkää aikaa tarkoittaa näky jokapäiväisestä uhrista ja kauhistavasta rikoksesta, jolloin pyhäkkö ja sotajoukko on luovutettu tallattavaksi?”

14. Hän sanoi minulle: ”Vielä on kaksituhatta kolmesataa iltaa ja aamua; sitten pyhäkkö asetetaan oikeaan asemaansa⁵⁸.”

Näky selitetään

15. Kun minä, Daniel, olin nähnyt tämän näyn ja yritin ymmärtää sitä, niin yhtäkkiä edessäni seisoi miehen kaltainen olento.

16. Ja minä kuulin ihmisen äänen Uulaijoen keskeltä, ja se huusi sanoen: ”Gabriel, selitä näky tälle miehelle!”

17. Sitten hän tuli aivan lähelle paikkaa, jossa seisoin. Hänen tullessaan minut valtasi pelko ja minä heittäydyin kasvoilleni. Hän sanoi minulle: ”Ole tarkkaavainen, ihmislapsi, sillä näky koskee lopun aikaa.”

18. Hänen puhuessaan minä vaivuin syvään uneen, kasvot maata vasten. Mutta hän tarttui minuun ja nosti minut seisomaan,

Dan.1 0:9,16

19. Ja sanoi: ”Katso, minä ilmoitan sinulle, mitä on tapahtuva vihan ajan lopussa, sillä tämä tarkoittaa lopun aikaa.

20. Kaksisarvinen pässi, jonka näit, tarkoittaa Meedian ja Persian kuninkaita.

⁵⁸ 8:14. Kirj.: ”pyhäkkö vanhurskauteen”.

21. Pukki on Jaavanin⁵⁹ kuningas. Suuri sarvi, joka sillä oli silmiensä välissä, on ensimmäinen kuningas.

22. Särkynyt sarvi ja sen tilalle nousee neljä sarvea tarkoittavat, että siitä kansasta nousee neljä valtakuntaa, joilla ei kuitenkaan ole ensimmäisen kuninkaan⁶⁰ voimaa.

23. Kun niiden valta on loppuillaan ja luopiot ovat täyttäneet syntiensä mitan, nousee röyhkeäkasvoinen kuningas, joka on taitava juonittelemaan.

24. Hänen voimansa on valtava, vaikka se ei ole hänestä itsestään⁶¹, ja ihmeen paljon hän saa aikaan hävitystä. Hän menestyy siinä mitä tekee, hän tuhoaa mahtavia ja pyhien kansaa.

25. Oveluutensa tähden petos menestyy hänen kädessään. Hän suunnittelee suuria sydämessään ja tuhoaa keskellä rauhaa monet. Ruhtinaiden ruhtinastakin vastaan hän nousee, mutta ihmiskäden koskematta hänet murskataan.

26. Sinulle annettu näky aamuista ja illoista on tosi. Mutta sinun on lukittava näky, sillä se koskee kaukaista aikaa.”

27. Minä, Daniel, olin uupunut ja sairastin jonkin aikaa. Sitten minä nousin ja aloitin jälleen työn kuninkaan palveluksessa. Minä olin hämmästyksissäni näystä enkä ymmärtänyt sitä.

9. LUKU

Danielin rukous Jerusalemin puolesta

1. Meedialaista sukua olevan Daarejaveksen, Ahasveroksen pojan, ensimmäisenä vuotena, kun hänestä oli tullut kaldealaisten valtakunnan kuningas,

2. hänen ensimmäisenä hallitusvuotenaan⁶², minä, Daniel, huomasin kirjoituksista vuosien luvun, josta profeetta Jeremialle oli tullut HERRAN sana. Sen mukaan Jerusalem oli oleva

raunioina seitsemänkymmentä vuotta. Jer. 25:11,12,29:10

3. Niin minä käänsin kasvoni Herran Jumalan puoleen ja etsin häntä säkissä ja tuhassa rukoillen, armoa anoen ja paastoten. Neh. 9:1

4. Minä rukoilin HERRAA, Jumalaani, ja tunnustin hänelle: ”Oi Herra, sinä suuri ja pelättävä Jumala, joka pidät voimassa liiton ja pysyt armollisena niille, jotka rakastavat sinua ja noudattavat sinun käskyjäsi.

5. Moos. 7:9; Neh. 1:5

5. Me olemme tehneet syntiä, olemme tehneet väärin, olemme olleet jumalattomia ja uppiniskaisia. Olemme poikenneet pois sinun käskyistäsi ja säädöksistäsi. Ps. 106:6

6. Me emme ole kuunnelleet palvelijoitasi, profeettoja, jotka puhuivat sinun nimessäsi kuninkaillemme, ruhtinaillemme ja isillemme, maan koko kansalle.

7. Sinun, Herra, on vanhurskaus, mutta meidän kasvoillamme on tänä päivänä häpeä. Juudan miesten ja Jerusalemin asukkaiden ja koko Israelin, lähellä ja kaukana asuvien, kasvoilla on häpeä kaikissa maissa, joihin sinä olet heidät karkottanut, koska he ovat olleet sinulle uskottomia. Esra 9:6,7

8. HERRA, meidän kasvoillamme, kuninkaittemme, ruhtinaittemme ja isiemme kasvoilla, on häpeä, koska me olemme tehneet syntiä sinua vastaan. Neh. 9:34; Jer. 2:26

9. Herran, meidän Jumalamme, on armo ja anteeksiantamus, vaikka me olemme kapinoineet häntä vastaan. Ps. 130:4,7; Valit. 3:22,23

10. Emme ole kuunnelleet HERRAN, meidän Jumalamme, ääntä emmekä vaeltaneet hänen opetustensa mukaan, jotka hän antoi meille⁶³ palvelijoitensa, profeettojen, kautta.

2. Aik. 36:15,16

11. Koko Israel rikkoi sinun lakisi, poikkesi pois eikä kuunnellut sinun ääntäsi. Niin meidän päällemme vuodatettiin se kirous, josta Jumala oli

59 8:21. Jaavan on Kreikka.

60 8:22. Kirj.: ”hänen”.

61 8:24. Kirj.: ”ei voimassaan”.

62 9:2. Vuonna 539 eKr.

63 9:10. Kirj.: ”asetti eteemme”.

vannonut valan ja joka on kirjoitettu Mooseksen, Jumalan palvelijan, laissa, sillä me olimme tehneet syntiä häntä vastaan.

3. Moos. 26:14–39;

5. Moos. 28:15–68

12. Jumala toteutti sanansa, jonka hän oli puhunut meitä ja meidän tuomareitamme vastaan, jotka meitä tuomitsivat, ja antoi tulla päällemme niin suuren onnettomuuden, ettei sellaista, mitä tapahtui Jerusalemissa, ole tapahtunut missään muualla koko taivaan alla.

Valit. 2:17

13. Koko tämä onnettomuus kohtasi meitä sellaisena kuin se oli kirjoitettu Mooseksen lakiin. Kuitenkaan me emme koettaneet lepyttää HERRAA, meidän Jumalaamme⁶⁴, niin että olisimme kääntyneet pois synneistämme ja ottaneet varteen sinun totuutesi.

14. Sen vuoksi HERRA piti huolen siitä, että tämä onnettomuus tuli meidän päällemme, sillä HERRA, meidän Jumalamme, on vanhurskas kaikissa töissään, joita hän tekee. Mutta me emme ole kuunnelleet hänen ääntään.

Neh. 9:33; Jer. 1:12,44:27

15. Ja nyt, Herra, meidän Jumalamme, sinä, joka toit kansasi pois Egyptin maasta väkevällä kädellä ja teit itsellesi nimen, sellaisen kuin se on vielä tänäkin päivänä! Me olemme tehneet syntiä ja olleet jumalattomat.

2. Moos. 12:41,13:9; Neh. 9:10

16. Herra, kaiken vanhurskautesi tähden kääntyköön sinun vihasi ja suuttumuksesi pois sinun kaupungistasi Jerusalemistä, pyhältä vuoreltasi. Meidän syntiemme tähden ja isiemme pahojen tekojen tähden Jerusalem ja sinun kansasi on joutunut kaikkien niiden häväistäväksi, jotka asuvat ympärillä.

17. Oi, Jumalamme, kuule palvelijasi rukous ja hänen anomisensa. Herra, anna kasvojesi loistaa autioituneen pyhäkkösi yli itsesi tähden.

18. Jumalani, kallista korvasi ja kuule, avaa silmäsi ja katso meidän hävitettyjä paikkojamme ja kaupunkia,

joka on otettu sinun nimiisi, sillä me annamme rukouksiemme langeta sinun eteesi, emme omaan vanhurskauteemme vaan sinun suureen armoosi luottaen.

Jes. 37:17; Tiit. 3:5

19. Herra, kuule, Herra, anna anteeksi! Kuuntele, Herra, ja toimi! Itsesi tähden, minun Jumalani, älä viivyttel, sillä sinun kaupunkisi on otettu sinun nimiisi, samoin sinun kansasi.”

Seitsemänkymmentä vuosiviikkoa

20. Minä puhuin vielä, rukoilin ja tunnustin syntini ja kansani Israelin synnit ja annoin rukoukseni langeta HERRAN, Jumalani, eteen minun Jumalani pyhän vuoren puolesta.

21. Kun minä yhä puhuin rukouksesani, tuli se mies, Gabriel, jonka olin aikaisemmin nähnyt näyssä, iltauhrin aikaan nopeasti kiitäen minun luokse.

4. Moos. 28:4; Dan. 8:16

22. Hän opetti minua näillä sanoilla: ”Daniel, minä olen nyt tullut johdattamaan sinua ymmärrykseen.

23. Kun aloit rukoilla, lähti sana liikkeelle, ja minä olen tullut ilmoittamaan sen sinulle, sillä sinä olet rakastettu. Kuuntele siis tarkkaavaisesti tätä sanaa ja ymmärrä näky.

Jes. 65:24; Dan. 10:12

24. Seitsemänkymmentä viikkoa⁶⁵ on säädetty sinun kansallesi ja pyhälle kaupungillesi. Sitten loppuu lain rikkominen, synnistä tehdään loppu ja pahat teot sovitetaan. lankaiikinen vanhurskaus saatetaan voimaan, näky ja profeetta vahvistetaan sinetillä ja kaikkeinpyhin voidellaan.

25. Tiedä ja käsitä: Siitä ajasta⁶⁶, jolloin tuli sana, että Jerusalem on jälleen rakennettava, kuluu voideltuun ruhtinaaseen asti seitsemän viikkoa ja kuusikymmentäkaksi viikkoa. Kaupunki jälleen rakennetaan toreineen ja vallihautoineen, mutta keskellä ahtaita aikoja.

3. Moos. 25:8

65 9:24. Viikko tarkoittaa tässä seitsemän vuoden aikaa. 3. Moos. 25:8.

66 9:25. Tarkoittaa Eshan ja Nehemian aikaa.

64 9:13. Kirj.: ”Jumalamme kasvoja”.

26. Kuudenkymmenen kahden viikon kuluttua voideltu tuhotaan, eikä häneltä jää ketään. Kaupungin ja pyhäkön hävittää hyökkäävän ruhtinaan väki, mutta hän itse saa loppunsa tulvassa. Loppuun asti on oleva sota: hävitys on säädetty.

27. Hän tekee lujan liiton monien kanssa yhdeksi vuosiviihoksi, mutta viikon puolivälissä hän lakkauttaa teurasuhrin ja ruokauhrin, ja hävittäjä tulee iljetysten siivin. Tämä loppuu vasta, kun säädetty tuomio vuodatetaan hävittäjän yli.”

Dan. 8:11,12,11:31; Matt. 24:15; Mark. 13:14

10. LUKU

Näky Hiddekelvirran rannalla

1. Persian kuninkaan Kooreksen kolmantena hallitusvuotena ilmoitettiin sana Danielille, jota kutsuttiin Beeltesassariksi. Se sana on tosi, ja se merkitsee suurta vaivaa. Daniel ymmärsi sanan ja käsitti näyn.

Dan. 1:7

2. Niinä päivinä minä, Daniel, murehdin kolmen viikon ajan.

3. Herkullista ruokaa en syönyt, suuhuni ei mennyt liha eikä viini eikä voidellut itseäni öljyllä, ennen kuin nuo kolmen viikon päivät olivat loppuun kuluneet.

4. Ensimmäisen kuun kahdentenkymmenenten neljäntenä päivänä minä olin suuren virran, Hiddekelin⁶⁷, rannalla.

1. Moos. 2:14

5. Kun kohotin katseeni, näin miehen, joka oli pukeutunut pellavavaatteisiin ja vyöttänyt kupeensa hienolla Uufasin kullalla.

Jer. 10:9; Dan. 12:6;

Ilm. 1:13

6. Hänen ruumiinsa oli krysoliitin kaltainen, hänen kasvonsa olivat kuin salaman leimahdus, hänen silmänsä kuin tulisoihdut, hänen käsivartensa ja jalkansa kuin kiiltävä vaski ja hänen sanojensa ääni kuin kansanjoukon pauhina.

Ilm. 1:14,15

7. Vain minä, Daniel, näin tämän näyn; miehet, jotka olivat kanssani, eivät sitä nähneet. Kuitenkin heidät

valtasi suuri kauhu, ja he pakenivat ja piiloutuivat.

Ap. t. 9:7

8. Niin minä jäin yksin. Kun minä näin tämän valtavan näyn, minulta meni kaikki voima, minun verevä muotoni muuttui kalmankalpeaksi, eikä minussa ollut voimaa mihinkään.

Dan. 7:28

9. Minä kuulin hänen puheensa äänen. Sen kuullessani vaivuin syvään uneen, kasvot maata vasten.

Dan. 8:18

10. Yhtäkkiä minua kosketti käsi ja ravisti minut hereille polvieni ja käsieni varaan.

11. Hän sanoi minulle: ”Daniel, sinä rakastettu mies, kuuntele tarkoin sanoja, jotka minä puhun sinulle. Nouse seisomaan, sillä minut on nyt lähetetty sinun luoksesi.” Hänen puhuessaan minulle näitä sanoja minä nousin vasten seisomaan.

Dan. 9:22

12. Sitten hän sanoi minulle: ”Älä pelkää, Daniel, sillä sanasi on kuultu ensimmäisestä päivästä lähtien, jona käänsit sydämesi etsimään ymmärrystä ja nöyrytymään Jumalasi edessä. Sinun sanojesi tähden minä olen tullut.

Luuk. 1:13

13. Persian valtakunnan enkeliruhtinas seiso minua vastustamassa kaksisikymmentäyksi päivää, mutta sitten Miikael, yksi ensimmäisistä enkeliruhtinaista, tuli avukseni, sillä olin jäänyt yksin sinne, Persian kuninkaiden luo.

Dan. 12:1; Juud. 9; Ilm. 12:7

14. Nyt olen tullut selittämään sinulle, mitä sinun kansallesi tapahtuu päivien lopulla, sillä niitä päiviä koskee vielä tämäkin näky.”

Dan. 8:26

15. Kun hän puhui minulle näin, minä käänsin mykistyneenä kasvoni maata kohti.

16. Silloin eräs ihmisen kaltainen kosketti huuliani. Minä avasin suuni ja sanoin sille, joka seiso edessäni: ”Herrani, nähdessäni näyn minut valtasi tuska, ja minulta meni kaikki voima.

17. Kuinka herrani palvelija, tällainen kuin minä, voisi puhua herrani kanssa?

Eihän minussa ole enää voimaa, tuskin henkeäkään.”

18. Silloin ihmisen kaltainen kosketti minua uudestaan ja vahvisti minua.

19. Hän sanoi: ”Älä pelkää, sinä rakastettu mies, rauha sinulle! Vahvistu! Vahvistu!” Kun hän puhui minulle, minä vahvistuin ja sanoin: ”Puhukoon herrani, sillä sinä olet vahvistanut minua.”

20. Niin hän sanoi: ”Tiedätkö, mitä varten minä olen tullut sinun luoksesi? Nyt minä palaan sotimaan Persian enkeliruhtinasta vastaan, ja kun olen hänestä selvinnyt, katso: tulee Jaavaenin enkeliruhtinas.

21. Mutta minä ilmoitan sinulle, mitä on kirjoitettu totuuden kirjaan. Ketään muuta ei ole tukenani heitä vastaan paitsi teidän ruhtinaanne Miikael,

11:1. jota minä olin vahvistamassa ja suojelemassa meedialaisen Daarejaveksen ensimmäisenä hallitusvuotena.”

11. LUKU

Etelän kuningas ja Pohjoisen kuningas

2. Minä ilmoitan sinulle totuuden: Katso, vielä nousee Persiassa kolme kuningasta, ja neljäs rikastuu kaikkia muita rikkaammaksi. Kun hän on vahvistunut rikkautensa avulla, hän panee liikkeelle kaiken voimansa Jaavaenin valtakuntaa vastaan.

3. Sitten nousee sankarikuningas, joka hallitsee suurella vallalla ja tekee mitä tahtoo.

4. Mutta kun hän on noussut valtaan, hänen valtakuntansa hajoaa ja jakaantuu neljään taivaan tuoleen. Se ei siirry hänen jälkeläisilleen eikä ole sellainen kuin hänen hallitessaan. Ei, vaan hänen valtakuntansa revitään hajalle, ja se joutuu muille, ei hänen jälkeläisilleen. Dan. 8:8,22

5. Etelän kuningas on vahvistuva, samoin yksi hänen ruhtinaistaan, joka voimistuu vielä Etelän kuningastakin mahtavammaksi. Hän hallitsee, ja hänen valtansa on oleva suuri.

6. Vuosien kuluttua he tekevät keskenään liiton, ja Etelän kuninkaan tytär menee Pohjoisen kuninkaan luo sovinnon aikaansaamiseksi. Mutta häneltä menee hänen käsivartensa voima, eikä Etelän kuningaskaan pysy eikä hänen käsivartensa voima. Tytär annetaan alttiiksi, samoin ne, jotka olivat hänet tuoneet, ja hänen isänsä ja se, joka häntä aikoinaan tuki.

7. Sitten nousee Etelän kuninkaan⁶⁸ sijaan yksi hänen tyttärensä juuriveisoista. Tämä hyökkää sotajoukkoa vastaan, tulee Pohjoisen kuninkaan linnoitukseen, tekee siellä mitä tahtoo ja osoittaa voimansa.

8. Heidän jumalansa ja valetut kuvansa sekä kallisarvoiset astiansa, hopeat ja kullat, hän vie saaliinaan Egyptiin. Sitten hän jättää Pohjoisen kuninkaan rauhaan muutamaksi vuodeksi.

9. Sen jälkeen Pohjoisen kuningas hyökkää Etelän kuninkaan valtakuntaan mutta palaa takaisin omaan maa-hansa.

10. Hänen poikansa haluavat sotaa ja kokoavat valtaisan sotajoukon. Se tulee kuin kuohuva tulvavesi, tulee toistamiseen ja tunkeutuu Etelän kuninkaan linnoitukseen asti.

11. Silloin Etelän kuningas raivostuu ja lähtee sotimaan Pohjoisen kuningasta vastaan. Tämä panee liikkeelle suuren sotajoukon, mutta se annetaan Etelän kuninkaan käsiin.

12. Kun tuo joukko on raivattu pois, Etelän kuninkaan sydän ylipistyy. Hän kaataa kymmeniätuhansia mutta ei ole kyllin vahva,

13. sillä Pohjoisen kuningas kokoaa jälleen sotajoukon, entistä suuremman, ja jonkin ajan, muutaman vuoden, kuluttua hän hyökkää suurella voimalla, hyvin varustautuneena.

14. Niinä aikoina monet nousevat Etelän kuningasta vastaan. Myös sinun omasta kansastasi nousee väkivaltaisia miehiä, jotta näky kävisi toteen, mutta he sortuvat.

68 11:7. 'hänen', mask.

15. Pohjoisen kuningas tulee, luo vallin ja valloittaa varustetun kaupungin. Etelän käsivarret eivät kestä, eikä sen valioväki; sillä ei ole voimaa pysyä pystyssä.

16. Hyökkääjä tekee sille mitä tahtoo, eikä kukaan voi kestää hänen edessään. Hän asettuu lhanaan maahan, ja tuho tulee hänen kätensä kautta.

17. Hän aikoo ryhtyä hyökkäämään valtakuntansa koko voimalla, mutta hänellä on mielessä sopimuksen teko, ja hän saa sen aikaan. Hän antaa Etelän kuninkaalle yhden tyttäristään tuotakseen tuhon maalle. Hänen suunnitelmansa ei kuitenkaan onnistu, eikä siitä ole hänelle etua.

18. Sitten hän kääntyy rantamaita vastaan ja ottaa haltuunsa niistä monet. Mutta muuan päällikkö tekee lopun hänen herjauksistaan ja maksaa hänelle takaisin hänen herjauksensa.

19. Silloin hän kääntyy kohti oman maansa linnoituksia mutta kompastuu ja kaatuu, eikä häntä enää ole.

20. Hänen sijaansa nousee eräs, joka antaa veronkiskojan käydä läpi valtakunnan ihanimman osan. Mutta muutaman päivän kuluttua tulokas tuhoutuu, ei kuitenkaan vihan eikä sodan johdosta.

21. Hänen sijaansa nousee halveksittu, jolle ei annettu kuninkaan arvoa. Hän tulee keskellä rauhaa ja ottaa kuninkuuden haltuunsa viekkauksella.

22. Tulvana tulevat sotajoukot⁶⁹ huuhtoutuvat pois hänen edessään. Ne joutuvat tuhoon, niin myös liiton ruhtinas.

23. Hänen kanssaan liittoudutaan, mutta hän harjoittaa petosta. Hän lähete liikkeelle ja saa ylivallan vähällä väellä.

24. Keskellä rauhaa hän hyökkää maakunnan vaurimpiin seutuihin ja tekee, mitä hänen isänsä ja hänen isiensä isät eivät olleet tehneet. Ryöstösaalista ja tavaraa hän jakelee omil-

leen, ja linnoituksia vastaan hän punoo juoniaan – määrättyyn aikaan asti.

25. Hän panee liikkeelle voimansa ja rohkeutensa Etelän kuningasta vastaan ja hyökkää suurella sotajoukolla. Etelän kuningaskin lähtee sotaan varustautuneena hyvin suurella ja vahvalla sotajoukolla. Hän ei kuitenkaan kestä, sillä häntä vastaan punotaan juonia.

26. Ne, jotka syövät hänen pöydässään, tuhoavat hänet, ja hänen sotajoukkonsa huuhtoutuu pois. Monet kaatuvat surmattuina.

27. Kummallakin kuninkaalla on paha mielessä; he istuvat samassa pöydässä ja puhuvat valhetta toisilleen. Juonet eivät kuitenkaan menesty, sillä loppu tulee vielä säädettynä aikana.

28. Silloin Pohjoisen kuningas palaa maahansa paljohne tavaroineen, paha mielessä pyhää liittoa vastaan. Hän toteuttaa aikeensa ja palaa sitten maahansa.

29. Määräaikana hän jälleen hyökkää Etelään, mutta tällä viimeisellä kerralla ei käy niin kuin kävi ensimmäisellä.

30. Kun kittiläisten⁷⁰ laivat hyökkäävät häntä vastaan, hän menettää rohkeutensa, kääntyy takaisin ja purkaa kiukkuaan pyhää liittoa vastaan. Kotiin palattuun hän suo huomiota niille, jotka hylkäävät pyhän liiton.

31. Hänen lähettämänsä sotajoukot tulevat ja häpäisevät pyhäkön ja linnoituksen, lakkauttavat jokapäiväisen uhrin ja asettavat pyhäkköön hävityksen kauhistuksen. Dan.8:11,9:27

32. Liiton rikkojat hän viettelee liukain kielin jumalattomuuteen, mutta niiden joukko, jotka tuntevat Jumalansa, pysyy lujana ja tekee tehtävänsä.

33. Kansan keskuudessa olevat opineet johdattavat monet ymmärrykseen, mutta heitä sorjetaan miekalla ja tulella, heitä vangitaan ja heitä ryöstetään jonkin aikaa. Dan. 12:3

⁶⁹ 11:22. Kirj.: "tulvan käsivarret" tai "tulvivat voimat".

⁷⁰ 11:30. Kittiläiset asuivat Kyproksella.

34. Mutta keskellä sortoa heitä vähän autetaan, ja monet liittyvät heihin liehakoiden.

35. Jotkut oppineista kompastuvat, jotta heidän joukkonsa koeteltaisiin, puhdistettaisiin ja kirkastettaisiin lopun ajaksi, sillä vielä on aikaa määräheteen.

Dan. 12:10; 1. Piet. 1:7

36. Mutta kuningas tekee mitä tahdot. Hän korottaa itsensä kaikkien jumalien yläpuolelle. Itse jumalien Jumalaakin vastaan hän puhuu kauheita. Hän menestyy, kunnes vihan aika on lopussa, sillä se, mikä on säädetty, tulee tapahtumaan.

Dan. 7:8; 2. Tess. 2:4; Ilm. 13:5

37. Hän ei välitä isiensä jumalista, ei naisten lempijumalasta eikä mistään muustakaan jumalasta vaan korottaa itsensä kaikkien niiden yläpuolelle.

Hes. 8:14

38. Linnoitusten jumalaa hän sen sijaan kunnioittaa. Tätä jumalaa, jota hänen isänsä eivät tunteneet, hän kunnioittaa kullalla ja hopealla, jalokivillä ja kalleuksilla.

39. Vieraan jumalansa avulla hän hyökkää vahvojen linnoitusten kimppuun. Niille, jotka tunnustavat hänet, hän osoittaa suurta kunniaa, asettaa heidät hallitsemaan monia ja jakaa heille maata palkaksi.

40. Mutta lopun aikana Etelän kuningas iskee yhteen hänen kanssaan. Pohjoisen kuningas ryntää Etelän kuningasta vastaan vaunuin, ratsuin ja monilukuisin laivoin, hyökkää hänen maihinsa ja vyöryy tulvana niiden yli.

41. Hän hyökkää myös Ihanaan maahan. Monet maat kukistuvat, mutta Edom, Mooab ja ammonilaisten maan pääosa⁷¹ pelastuvat hänen käsistään.

Dan. 8:9,11;16

42. Hän ojentaa kätensä monia mai-ta kohti; Egyptin maakaan ei tule säästymään.

43. Hän ottaa haltuunsa kulta- ja hopea-aarteet ja kaikki Egyptin kalleudet.

Libyalaiset ja kuusilaiset⁷² seuraavat hänen askeleitaan.

44. Idästä ja pohjoisesta tulee kuitenkin sanomia, jotka pelästyttävät hänet. Vihansa vimmassa hän lähtee tuhoamaan ja perin pohjin hävittämään monia.

45. Hän pystyttää kuninkaallisen telttansa meren ja pyhäkön ihanan vuoren välille. Mutta hänen loppunsa tulee, eikä hänellä ole auttajaa.

12. LUKU

Ylösnousemus ja lopun aika

1. Siihen aikaan nousee Miikaël, se suuri enkeliruhtinas, joka seisoo kansasi lasten suojana. Se on oleva ahdistuksen aika, jollaista ei ole ollut siitä alkaen, kun kansoja on ollut, aina siihen aikaan asti. Sinä aikana pelastetaan sinun kansasi, jokainen, jonka nimi on kirjoitettu kirjaan.

Jes. 4:3;

Dan. 10:13; Matt. 24:21; Mark. 13:19

2. Monet maan tomussa nukkuvista heräävät, toiset iankaikkiseen elämään, toiset häpeään ja iankaikkiseen kauhuun.

Jes. 66:24; Matt. 25:46; Joh. 5:28

3. Ymmärtäväiset loistavat, niin kuin loistaa taivaankansi, ja ne, jotka johdattavat monta vanhurskauteen, loistavat niin kuin tähdet aina ja iankaikkisesti.

Dan. 11:33; Matt. 13:43;

1. Kor. 15:41

4. Mutta sinä, Daniel, lukitse nämä sanat ja sinetöi tämä kirja lopun aikaan asti. Monet tutkivat sitä, ja ymmärrys lisääntyy.”

Dan. 8:26

5. Sitten minä, Daniel, näin kaksi muuta miestä. Toinen seisoi virran tällä, toinen tuolla rannalla.

6. Toinen heistä sanoi pellavapukuiselle miehelle, joka oli virran vesien yläpuolella: ”Kuinka kauan on vielä näiden ihmeellisten asioiden toteut-miseen?”

Dan. 10:5

7. Silloin kuulin, kuinka pellavapukainen mies, joka oli virran vesien yläpuolella, vannoi hänen kauttaan, joka elää iankaikkisesti. Hän nosti oikean

71 11:41. Tai: ”paras osa ammonilaisten maasta” tai: ”parhaat/ylhäisimmät ammonilaiset”.

72 11:43. Kuusilaisten asuma-alue ja valtakunta oli nykyisessä Sudanissa.

ja vasemman kätensä taivasta kohti ja vannoi: "Vielä kuluu aika, kaksi aikaa ja puoli aikaa. Kun pyhän kansan voiman⁷³ murskaaminen on päättynyt, silloin tämä kaikki toteutuu." Dan. 7:25; Ilm. 12:14

8. Minä kuulin mutta en ymmärtänyt. Kysyin: "Herrani, miten tämä kaikki päättyy?"

9. Niin hän sanoi: "Mene, Daniel, sillä nuo sanat pysyvät lukittuina ja sinetöityinä lopun aikaan asti.

10. Monet seulotaan, sulatetaan ja puhdistetaan, mutta jumalattomat harjoittavat edelleen jumalattomuutta, eikä yksikään jumalaton käsitä tätä. Mutta viisaat sen käsittävät. Dan. 11:35

11. Siitä ajasta lähtien, jolloin joka-päiväinen uhri lakkautetaan ja hävityksen kauhistus asetetaan paikoilleen, on kuluva tuhat kaksisataayhdeksänkymmentä päivää. Dan. 8:14, 11:31

12. Autuas se, joka odottaa ja saavuttaa tuhat kolmesataakolmekymmentäviisi päivää!

13. Mutta sinä, kulje sinä tiesi loppuun saakka! Lepää sitten ja nouse osaasi päivien lopulla."

73 12:7. Kirj.: käden.

HOOSEAN KIRJA

1. LUKU

Profeetan avioliitto vertauskuvana

1. HERRAN sana, joka tuli Hoosealle, Beerin pojalle, Juudan kuninkaiden Ussian, Jootamin, Aahaksen ja Hiskian päivinä ja Israelin kuninkaan Jerobeamin, Jooaksen pojan, päivinä.

2. Kun HERRA alkoi puhua Hoosealle, HERRA sanoi hänelle: "Mene, hanki itsellesi haureutta harjoittava vaimo ja haureudesta syntyneet lapset, sillä maa on totisesti harjoittanut haureutta ja luopunut HERRASTA."

Tuom. 8:33; Hes. 16:15–19

3. Niin Hoosea otti vaimokseen Gomerin, Diblaimin tyttären. Tämä tuli raskaaksi ja synnytti hänelle pojan.

4. HERRA sanoi Hoosealle: "Anna hänelle nimeksi Jisreel, sillä vain vähän aikaa vielä, niin minä koston Jisreelin¹ verityöt Jeehun suvulle ja teen lopun Israelin heimon kuningaskunnasta."

2. Kun. 9:16,10:11

5. Sinä päivänä minä särjen Israelin jousen Jisreelin laaksossa."

6. Vaimo tuli jälleen raskaaksi ja synnytti tyttären. Nyt Herra sanoi Hoosealle: "Anna hänelle nimeksi Loo-Ruhama², sillä tästä lähtien en enää armahda Israelin heimoa, niin että antaisin sille anteeksi."

7. Mutta Juudan heimoa minä armahdan, ja minä, HERRA, heidän Jumalansa, pelastan heidät. En minä pelasta heitä jousella, miekalla enkä sodalla, en hevosilla enkä ratsumiehillä."

Ps. 20:8,33:16,17; Jes. 30:15

8. Kun vaimo oli vieroittanut Loo-Ruhaman, hän tuli raskaaksi ja synnytti pojan.

9. Ja Herra sanoi: "Anna hänelle nimeksi Loo-Ammi³, sillä te ette ole minun kansani enkä minä tahdo olla teidän Jumalanne."

2. LUKU

Uskottoman Israelin kuritus

1. "Israelilaisten luku tulee olemaan kuin meren hiekka. Ei sitä voi mitata eikä laskea. Ja sen sijaan että heille sanottiin: 'Te ette ole minun kansani', heille sanotaan: 'Te olette elävän Jumalan lapset!'"

1. Moos. 22:17; Room. 9:25,26; 1.Piet. 2:10

2. Silloin Juudan miehet kokoontuvat yhteen Israelin miesten kanssa. He asettavat itselleen yhteisen päämiehen ja lähtevät liikkeelle maasta⁴, sillä suuri on Jumalan kylvöpäivä."

Jer. 3:18; Hes. 37:22; Ef. 1:22

3. Sanokaa veljillenne: Ammi ja sisarillenne: Ruhama⁵."

4. Käykää oikeutta äitiänne vastaan, käykää oikeutta, sillä ei hän ole minun vaimoni enkä minä ole hänen miehenä. Poistakoon hän haureutensa kasvoistaan ja aviorikoksensa rintojensa välistä,

5. etten minä riisuisi häntä alastomaksi ja asettaisi häntä esiin yhtä paljaana kuin syntymisensä päivänä, etten tekisi hänestä autiomaan kaltaista, saattaisi häntä kuin kuivaksi maaksi ja antaisi hänen kuolla janoon. Hes. 16:39

6. Hänen lapsiaan minä en armahda, sillä he ovat haureudesta syntyneitä lapsia."

7. Onhan heidän äitinsä harjoittanut haureutta, heidän synnyttäjänsä elänyt häpeällisesti ja sanonut: 'Minä kuljen rakastajieni perässä. He antavat minulle leipäni ja veteni, villani ja pellavani, öljyni ja juomani.'

Jer. 2:25

1 1:4. Nimi *Jisreel* merkitsee: 'Jumala kylvää'. Jerobeam oli Jeehun jälkeläinen. Jeehu oli kukistanut Ahabin suvun. Ks. 2. Kun. 9. ja 10. luku.

2 1:6. Nimi *Loo-Ruhama* merkitsee: 'ei armahdettu'

3 1:9. Nimi *Loo-Ammi* merkitsee: 'ei kansani'.

4 2:2. Tarkoittaa Israelin hajaannuksen maita.

5 2:3. Nimi *Ammi* merkitsee: 'kansani', nimi *Ruhama* merkitsee: 'armahdettu'.

8. Sen tähden, katso, minä tukin hänen tiensä orjantappuroilla. Minä rakennan muurin hänen eteensä, niin ettei hän löydä polkujaan.

9. Hän ajaa takaa rakastajiaan mutta ei saavuta heitä, etsii heitä mutta ei löydä. Silloin hän sanoo: 'Minä menen takaisin entisen mieheni luokse, sillä parempi oli minun elämäni silloin kuin nyt.'

10. Hän ei ole tajunnut, että minä annoin hänelle viljan, viinin ja öljyn. Olen antanut hänelle runsaasti hopeaa ja myös kultaa, jonka hän on uhrannut Baalille.

11. Sen tähden minä otan takaisin viljini ajallaan ja viinini määräaikaanaan. Minä tempaan pois villani ja pellavani, joiden piti peittää hänen alastomuutensa.

12. Mutta nyt minä paljastan hänen häpynsä hänen rakastajiensa silmien edessä, eikä kukaan pelasta häntä minun kädestäni.

13. Minä teen lopun kaikesta hänen ilonpidostaan, hänen juhlistaan, uuden kuun juhlistaan ja sapateistaan ja kaikista hänen juhla-ajoistaan."

Herra armahtaa ja kihlaa Israelin

14. "Minä hävitän hänen viiniköynnöksensä ja viikunapuunsa, joista hän on sanonut: 'Ne ovat minun palkkani, rakastajani ovat ne minulle antaneet.' Minä annan niiden metsittyä, ja villieläimet nakertavat niitä.

5. Moos. 23:18,19; Ps. 80:13; Jes. 5:6

15. Minä vaadin hänet tilille niistä päivistä, joina hän poltti suitsutusta baaleille, koristautui renkaisiinsa ja kaulakäätyihinsä ja kulki rakastajien jäljessä mutta unohti minut, sanoo HERRA.

Jer. 44:8

16. Sen tähden, katso, minä suostutelen häntä, vien hänet autiomaahan ja puhun hänen sydämelleen.

Jes. 40:2

17. Sieltä minä annan hänelle viinitarhan ja muutan Aakorin laakson toivon portiksi. Siellä hän vastaa kutsuuni niin kuin nuoruutensa päivinä, niin kuin

sinä päivänä, jona hän lähti Egyptin maasta.

Joos. 7:24,26; Jes. 65:10

18. Sinä päivänä, sanoo HERRA, sinä kutsut minua mieheksesi etkä enää baaliksesi⁶.

19. Minä poistan baalien nimet hänen suustaan, niiden nimiä ei enää mainita.

2. Moos. 23:13; Ps. 16:4; Sak. 13:2

20. Sinä päivänä minä teen heidän hyväkseen liiton kedon eläinten, taivaan lintujen ja maan matelijoiden kanssa. Jousen, miekan ja sodan minä hävitän maasta ja annan heidän asua turvassa.

Jes. 11:6,65:25; Hes. 34:25,28

21. Minä kihlaan sinut itselleni iki-ajoksi, kihlaan sinut itselleni vanhurskaudella ja oikeudella, armolla ja laupeudella,

22. minä kihlaan sinut itselleni uskollisuudella, ja sinä olet tunteva HERRAN.

Jer. 31:34

23. Sinä päivänä minä vastaan, sanoo HERRA, minä vastaan taivaalle, ja se vastaa maalle,

24. ja maa vastaa antamalla viljaa ja viiniä ja öljyä, ja ne ovat vastaus Jisreelille⁷.

25. Minä kylvän hänet itseäni varten tähän maahan. Minä armahdan Loo-Ruhamaa ja sanon Loo-Ammille: 'Sinä olet minun kansani', ja hän vastaa: 'Minun Jumalani'."

Hoos. 2:1; Sak. 13:9

3. LUKU

Profeetta ja avionrikkojavaimo

1. Sitten HERRA sanoi minulle: "Mene vielä ja rakasta naista, vaikka hänellä on rakastaja, ja hän rikkoo avion. Rakasta häntä niin kuin HERRA rakastaa israelilaisia, vaikka nämä kääntyvät muiden jumalien puoleen ja rakastavat rypälekakkuja."

2. Niin minä hankin hänet omakseeni viidellätoista sekelillä hopeaa sekä hoomer-mitalla ja leetek-mitalla⁸ ohria.

6 2:18. Hepr. *ba'al*. Sana tarkoittaa herraa ja myös aviomiestä. Se on myös epäjumalan nimi.

7 2:24. Ks. alaviite 1:4.

8 3:2. *Leetek* on puoli hoomeria.

3. Ja minä sanoin hänelle: ”Ole kauan aikaa minun luonani, älä harjoita haureutta äläkä ole muiden miesten kanssa. Minäkin teen samoin sinua kohtaan.”

4. Samoin saavat israelilaiset olla kauan aikaa ilman kuningasta ja ruhtinasta, ilman uhreja ja patsaita, ilman kasukoita ja kotijumalia.

5. Sen jälkeen israelilaiset kääntyvät ja etsivät HERRAA, Jumalaansa, ja Daavidia, kuningastaan. Vavisten he lähestyivät HERRAA ja hänen hyvyyttään päivien lopulla. Jer. 30:9,31:12; Hes. 34:23

4. LUKU

Kansan ja pappien suuret synnit

1. ”Kuulkaa HERRAN sana, te israelilaiset, sillä HERRA käy oikeutta maan asukkaiden kanssa, koska maassa ei ole uskollisuutta, ei laupeutta eikä Jumalan tuntemista. Miika 6:2

2. Vannotaan valoja, petetään ja murhataan, varastetaan ja tehdään aviorikoksia. Murtaudutaan taloihin ja veriteko seuraa veritekoa. Jer. 7:9

3. Sen tähden maa murehtii, ja kaikki sen asukkaat nääntyvät, niin myös kedon eläimet ja taivaan linnut. Kalatkin katoavat merestä. Jer. 12:4

4. Älköön vain kukaan nuhdelko, älköön kukaan ojentako ketään, vaikka sinun kansasi kyllä riitelee pappien kanssa.

5. Sinä kompastut päivällä, myös profeetta kompastuu kanssasi yöllä. Sinun äitisi⁹ minä tuhoan.

6. Minun kansani tuhoutuu, sillä se on vailla ymmärrystä. Koska olet hylännyt ymmärryksen, minäkin hylkään sinut, niin ettet enää saa olla pappinani. Koska olet unohtanut Jumalasi opetuksen, minäkin unohdan sinun lapsesi. 2. Moos. 20:5

7. Niin paljon kuin heitä onkin, kaikki he ovat tehneet syntiä minua vastaan. Minä muutan heidän kunniansa häpeäksi.

8. Minun kansani syntiuhreista papit saavat ruokansa, kansan pahoihin tekoihin heidän sielunsa on mieltynyt.

9. Mutta papin käy samoin kuin kansankin. Minä vaadin hänet tilille vaeluksestaan ja koston hänelle hänen tekonsa. Jes. 24:2

10. He syövät mutta eivät tule kylläiksi, harjoittavat haureutta mutta eivät lisäännä, sillä he ovat hylänneet HERRAN eivätkä hänestä välitä.

3. Moos. 26:26; Miika 6:14; Hagg. 1:6

11. Haureus ja viini, rypäleen mehu, vievät järjen. Sananl. 20:1

12. Minun kansani kysyy neuvoa puultaan¹⁰, ja puinen sauva sille vaataa. Haureuden henki on sen eksytännyt, haureudessaan se on luopunut Jumalastaan. Hoos. 5:4

13. Vuorten huipuilla he uhraavat, suitsuttavat kukkuloilla, tammen, popelin ja rautatammen alla, sillä niiden varjo on suloinen. Sen tähden tyttäristöänne tulee porttoja, miniöistänne avionrikkoina. Jes. 57:5; Hes. 6:13

14. En minä rankaise tyttärenne siitä, että he ovat porttoja, enkä miniöistänne siitä, että he ovat avionrikkoina, sillä miehet itse poikkeavat syrjään¹¹ porttojen kanssa, uhraavat pyhäkköporttojen seurassa. Ymmärtämätön kansa joutuu tuhoon. 5. Moos. 23:17

15. Jos sinä, Israel, harjoitatkin haureutta, älköön Juuda syyllistykö samaan. Älkää lähtekö Gilgaliin, älkää menkö ylös Beet-Aaveniin¹² älkääkä vannoko: ”Niin totta kuin Herra elää.”

1. Kun. 12:29; Joos. 7:2; Hoos. 9:15,10:5

16. Sillä Israel on niskoitellut kuin niskuri lehmä. Nyt HERRA joutuu kaitsemaan heitä kuin lammasta laajalla laitumella.

17. Efraim on liitossa jumalankuvien kanssa – anna hänen olla.

10 4:12. Tarkoittanee puista epäjumalaa.

11 4:14. Vrt. 1. Moos. 38:16.

12 4:15. Beet-Aaven on Beetelin nimitys. Beet-Eel merkitsee ’Jumalan huone’, Beet-Aaven ’pahuuden tai kauhistuksen huone’.

18. Juopottelunsa jälkeenkin he harjoittavat yhä törkeää haureutta. Maan johtajat¹³ rakastavat häpeällisiä asioita.

19. Myrskytuuli ahdistaa heitä siivilään; he saavat häpeän teurasuhreistaan.”

5. LUKU

Tuomio Israelin ja Juudan synneille

1. ”Kuulkaa tämä, te papit, kuunnellakaa, Israelin heimo, kuuntele tarkoin, kuningashuone: teitä koskee tämä tuomio. Sillä te olette olleet ansa Mispalle, verkko, joka on levitetty Taaborinvuorelle.

1. Kun. 12:32

2. Luopiot ovat vajonneet syvälle turmeluksen valtaan, mutta minä kuritan heitä kaikkia.

3. Minä tunnen Efraimin, eikä Israel voi kätkeytyä minulta. Sinä olet nyt harjoittanut haureutta, Efraim, Israel on saastuttanut itsensä.

4. Heidän tekonsa eivät salli heidän kääntyä Jumalansa puoleen, sillä hau-reuden henki on heidän sisimmässään eivätkä he tunne HERRAA.

5. Israelin ylpeys syyttää häntä vas-ten silmiä, Israel ja Efraim kompastuvat syntivelkaansa. Myös Juuda kompas-tuu heidän kanssaan.

Hoos. 7:10

6. Lampaineen ja nautoineen he tulevat etsimään HERRAA mutta eivät löydä häntä: hän on vetäytynyt pois heidän luotaan.

7. He ovat olleet uskottomia HERRALLE ja synnyttäneet vieraita lapsia. Nyt uudenkuun juhla syö heidät ja heidän tiluksensa.

Hoos. 2:6

8. Puhaltakaa soofar-torveen Gi-beassa, torveen Raamassa, nostakaa sotahuuto Beet-Aavenissa. Sinua ajetaan takaa, Benjamin!

Hoos. 4:15

9. Efraimista tulee autio kurituksen päivänä. Israelin heimoja vastaan minä ilmoitan totuuden.

10. Juudan ruhtinaista on tullut rajan siirtäjien kaltaisia. Minä vuodatan heidän päälleen vihani kuin vedet.

5. Moos. 19:14,27:17

11. Efraimia on sorretty, hänen oi-keuttaan on loukattu, sillä hän tahtoi vaeltaa ihmisten käskyjen mukaan.

12. Minä olen Efraimille kuin koin-toukka ja Juudan heimolle kuin märki-vä paise.

13. Kun Efraim näki sairautensa ja Juuda paiseensa, Efraim meni Assu-riin, lähetti sanan sotaiselle kuninkaalle. Mutta tämä ei voinut tehdä teitä terveiksi eikä parantaa teidän paisei-tanne.

2. Kun. 15:19,16:7; Hoos. 10:6,12:1

14. Minä olen Efraimille kuin leijo-na, Juudan heimolle kuin nuori leijo-na. Minä, minä raatelen, lähden pois ja vien mennessäni, eikä pelastajaa ole.

Hoos. 13:7

15. Minä palaan asumukseeni ja odotan, kunnes he tuntevat syyllisyy-tensä ja etsivät minun kasvojani. Ah-distuksessaan he etsivät minua.”

6. LUKU

Kehotus kääntymykseen

1. Tulkaa, palatkaamme HERRAN luo! Hän on raadellut meitä, mutta hän pa-rantaa meidät, hän on lyönyt meitä, mutta hän myös sitoo meidän haavam-me.

5. Moos. 32:39; 1. Sam. 2:6; Job 5:18

2. Hän virvoittaa meidät eloon kah-den päivän kuluttua, kolmantena päi-vänä hän meidät herättää, ja me saam-me elää hänen edessään.

3. Tuntekaamme HERRA, pyrkikääm-me tuntemaan hänet. Hänen nousunsa on varma kuin aamurusko, hän tulee meille kuin sade, kuin kevätsade, joka kostuttaa maan.

Herra haluaa laupeutta eikä uhria

4. ”Mitä minun on tehtävä sinulle, Efraim, mitä minun on tehtävä sinulle, Juuda, kun teidän rakkautenne on kuin aamun pilvi, kuin varhain haihtuva kas-te?

Hoos. 13:3

5. Sen tähden minä olen antanut teille iskuja profeettojen kautta, olen surmannut suuni sanoilla. Sinua koh-taava tuomio nousee kuin aamun valo.

6. Sillä laupeutta minä tahdon enkä uhria ja Jumalan tuntemista enemmän kuin polttouhreja,

1. Sam. 15:22; Ps. 50:13; Matt. 9:13,12:7

7. mutta he ovat ihmisten tavoin rikkoneet liiton. Siinä he ovat olleet minulle uskottomia.

8. Gilead on pahantekijöiden kaupunki, täynnä verijalkia. Hoos. 12:11

9. Pappien joukko on väijyvien rosvojen kaltainen. He murhaavat Sikemin tiellä, he tekevät iljettävyksiä.

10. Minä olen nähnyt kauhistavia tekoja Israelin heimon keskuudessa. Sieltä löytyy Efraimin haureus, Israel on itsensä saastuttanut.

1. Kun. 12:28–30; 2. Kun. 17:7–12

11. Myös sinua, Juuda, odottaa elonkorjuu, kun minä käänän kansani kohtalon.”

7. LUKU

Efraimin ja Samarian rikokset

1. ”Kun minä parannan Israelin, silloin tulevat julki Efraimin rikokset ja Samarian pahat teot. Petosta he harjoittavat, varas tunkeutuu sisään, ja rosvojoukko ryöstää ulkona.

2. He eivät ajattele sydämessään, että minä muistan kaiken heidän pahuutensa. Nyt heidän tekonsa saartavat heitä, ne ovat tulleet minun kasvojeni eteen.

3. Pahuudellaan he ilahduttavat kuningasta ja valheillaan ruhtinaita.

4. Kaikki he ovat avionrikkooja, he ovat kuin leipurin sytyttämä uuni. Hän jättää tulen kohentamatta taikinan alustamisesta sen happenemiseen asti.

5. Meidän kuninkaamme juhlapäivänä ruhtinaat ovat sairaina viinin hehkusta. Kuningas lyö kättä pilkkaaajien kanssa. Jes. 5:11

6. Väijyessään he ovat saattaneet sydämensä kuumaksi kuin uuni. Koko yön heidän vihansa nukkuu, aamulla se palaa kuin liekehtivä tuli.

7. He ovat kaikki kuumia kuin uuni, he syövät tuomarinsa. Kaikki heidän

kuninkaansa ovat sortuneet, yksikään heistä ei ole minua avuksi huutanut.

8. Efraim sekaantuu kansojen joukkoon. Efraimista on tullut kuin leipä, jota ei ole käännetty.

9. Muukalaiset syövät hänen voimansa, mutta hän ei sitä ymmärrä. Hänen hiuksensakin käyvät harmaiksi, mutta hän ei sitä huomaa.

10. Israelin ylpeys syyttää sitä vasten silmiä, siitä huolimatta se ei palaa HERRAN, Jumalansa, luo, eikä etsi häntä. Hoos. 5:5

11. Efraimista on tullut kuin kyyhkynen, yksinkertainen ja vailla ymmärrystä. Egyptiä he huutavat avuksi, Assuriin he lähtevät.

2. Kun. 15:19,17:4; Hoos. 5:13,12:1,2

12. He lähtevät matkaan, mutta minä levitän verkkoni heidän päälleen ja pudotan heidät alas kuin taivaan linnut. Minä kuritan heitä, niin kuin on ilmoitettu heidän seurakunnalleen.

13. Voi heitä, sillä he ovat lähteneet minua pakoon! Tuho heille, sillä he ovat luopuneet minusta! Minä tahdoin lunastaa heidät, mutta he puhuivat minulle valhetta. 5. Moos. 28:15

14. Eivät he sydämistään huuda minun puoleeni vaan vaikeroivat vuoteiltaan. Viljan ja viinin tähden he kokoon-tuvat, mutta minusta he kääntyvät pois.

15. Minä olen heitä ojentanut ja vahvistanut heidän käsivartensa, mutta minua vastaan he hautoivat pahaa.

16. He kääntyvät mutta eivät kor-keutta kohti. He ovat kuin veltto jousi. Heidän ruhtinaansa kaatuvat miekkaan kielensä kiukkuisuuden tähden. Tämän vuoksi heitä pilkataan Egyptin maassa.” Ps. 78:57

8. LUKU

Israelin väärä jumalanpalvelus

1. ”Nosta soofar-torvi huulillesi! Kotkan lailla väijyy uhka HERRAN temppeliä vastaan, sillä he ovat rikkoneet minun liittoni, luopuneet minun laistani.

5. Moos. 28:49; Jer. 4:13,48:40

2. Minun puoleeni he huutavat: 'Minun Jumalani! Me tunnemme sinut, me olemme Israel.'

3. Israel on torjunut hyvän. Vihollinen tulee ajamaan sitä takaa.

4. He ovat asettaneet itselleen kunninkaita vastoin minun tahtooni, ruhtinaita kysymättä minun mielipidettäni¹⁴. Hopeastaan ja kullastaan he ovat tehneet jumalankuvia, omaksi tuhomukseksi.

5. Sinun vasikkasi on hylätty, Samaria. Minun vihani on syttynyt Samarian asukkaita vastaan. Kuinka kauan he ovat kykenemättömiä puhdistautumaan?

1. Kun. 12:28–30

6. Vasikka on kotoisin Israelista, seppä sen on tehnyt. Ei se ole Jumala; pirstaleiksi hajoaa Samarian vasikka.

2. Moos. 32:20

7. Sillä tuulta he kylvävät ja myrskyä leikkaavat. Laiho ei kasva täyteen mitaan, ei se tuota jauhoja. Ja jos vähän tuottaakin, kaiken nielevät muukalaiset.

Hagg. 1:6; Gal. 6:7

8. Nielty on Israel. Se on nyt kansojen seassa kuin astia, josta kukaan ei välitä.

9. He ovat kulkeneet Assuriin kuin yksinään vaelteleva villiaasi. Efraim ostelee lahjoilla rakastajia.

Job 39:5–8

10. Vaikka he käyvät kauppaa kansojen seassa, minä heidät nyt kokoan, ja he alkavat käydä vähäarvoisiksi ruhtinaitten kuninkaan¹⁵ taakan alla.

11. Koska Efraim on rakentanut paljon alttareita tehdäkseen syntiä, alttarit ovat tulleet sille synniksi.

Hoos. 10:1

12. Vaikka kirjoittaisin hänelle lakeja-ni tuhansittain, outoina niitä pidetään.

13. He tuovat minulle lahjojaan, uhraavat lihaa ja syövät sen itse, mutta ei HERRA niihin mielly. Hän muistaa nyt heidän rikoksensa ja rankaisee heitä heidän syntiensä tähden: Egyptiin heidän on palattava.

Sananl. 15:8,21:27; Jes. 1:11; Hoos. 9:9; Aam. 5:22

14. Israel on unohtanut tekijänsä ja rakentanut palatseja, Juuda on rakentanut paljon linnoitettuja kaupunkia.

Mutta minä lähetän tulen niihin kaupunkeihin, tuli kuluttaa nuo palatsit."

9. LUKU

Rangaistuksen päivät tulevat

1. "Älä iloitse, Israel, älä riemuitse niin kuin muut kansat, sillä sinä olet haureudessa luopunut Jumalastasi. Sinä olet rakastanut portonpalkkaa kaikilla puimatantereilla.

2. Puimattanner ja viinikuurna eivät heitä elätä, rypäleen mehu tuottaa heille pettymyksen.

Aam. 5:11; Sef. 1:13

3. He eivät saa asua HERRAN maassa. Efraimin on palattava Egyptiin, Assurissa he syövät saastaista ruokaa.

5. Moos. 28:68; 2. Kun. 25:26; Dan. 1:8

4. He eivät vuodatta viiniä juomauhriksi HERRALLE, eivätkä heidän teurasuhrinsa kelpaa hänelle. Ne ovat heille kuin murheen leipää. Kaikki, jotka sitä syövät, saastuttavat itsensä. Leipänsä he syövät itse, ei siitä tule mitään HERRAN huoneeseen.

Jer. 16:7

5. Mitä teette, kun tulee juhla-aika, HERRAN juhlapäivä?

6. Katso, he lähtevät hävitystä pakoon, mutta Egypti heidät kokoaa, Moof¹⁶ heidät hautaa. Nokkosten valtaan joutuvat heidän hopeakalleutensa, ohdakkeita kasvaa heidän majoissaan.

Jes. 32:13,34:13; Jer. 42:16

7. Tilinteon päivät tulevat, tulevat koston päivät, Israel saa tuntea sen. Profeetta tulee hulluksi, hengen mies mielettömäksi sinun paljojen rikostesi ja suuren vihamielisyytesi tähden.

8. Efraim väijyy profeettaa, joka on Jumalan asialla. Kaikilla profeetan teillä on pyydystäjän ansa ja hänen Jumalansa temppelissä vihamielisyys.

9. He ovat vajonneet syvälle turmelukseen niin kuin Gibeon päivinä¹⁷. Herra muistaa heidän rikoksensa, rankaisee heidän syntinsä.

Tuom. 19:22,20:1; Hoos. 8:13,10:9

14 8:4. Kirj.: "minun tietämättäni".

15 8:10. Tarkoittaa Assurin kuningasta.

16 9:6. So. Memfis, Ala-Egyptin tärkein kaupunki.

17 9:9. Ks. Tuom. 19. luku.

10. Kuin rypäleet autiomaassa oli Israel, kun minä sen löysin. Kuin viikunapuun ensimmäiset hedelmät olivat isänne, kun minä heidät näin. Mutta kun he tulivat Baal-Peoriin, he vihkiytyivät häpeäjumalalle, ja heistä tuli iljettäviä, tuon rakastettunsa kaltaisia.

4. Moos. 25:3; Ps. 106:28; Jer. 3:24

11. Efraimin loisto lentää pois kuin lintu: ei enää synnyttämistä, ei raskautta, ei hedelmöitystä.

12. Ja vaikka he saivatkin lapsensa isoiksi, minä teen heidät lapsettomiksi, yhtäkään ei jää. Totisesti, voi heitä, kun minä käännyn heistä pois!

13. Olen nähnyt Efraimin Tyron kaltaisena, laidunmaalle istutettuna. Kuitenkin Efraimin on vietävä lapsensa surmaajan käsiin.”

14. Anna heille, HERRA – mitä antaisitkaan? Anna heille hedelmätön kohtu ja kuihtuneet rinnat!

15. ”Kaikki heidän pahuutensa löytyy Gilgalista, siellä minä aloin vihata heitä. Heidän tekojensa pahuuden tähden minä karkotan heidät huoneestani pois. En minä enää rakasta heitä; kaikki heidän ruhtinaansa ovat niskureita.

Hoos. 4:15,12:11

16. Efraim on hakattu maahan, sen juuri on kuivettunut, hedelmää se ei tuota. Vaikka he synnyttäisivätkin, minä surmaan heidän kohtunsa ihanimmat hedelmät.

17. Minun Jumalani on hylkäävä heidät, sillä he eivät ole totelleet häntä. He joutuvat pakolaisiksi vieraiden kansojen sekaan.”

10. LUKU

Assur hävittää Israelin

1. ”Israel oli rehevä viiniköynnös, joka tuotti hedelmiä. Mitä runsaammin se tuotti hedelmää, sitä enemmän se teki alttareita. Mitä vauraampi sen maa oli, sitä parempia patsaita se pystytti.

Hoos. 8:11

2. Heidän sydämensä oli jakaantunut; nyt he saavat siitä kärsiä. Herra särkee heidän alttarinsa, hävittää heidän patsaansa.

3. Nyt he sanovat: ’Meillä ei ole kunningasta, sillä me emme ole pelänneet HERRAA. Ja mitäpä kuningas voisiakaan tehdä hyväksemme!’

4. He pitävät puheita, vannovat väärin, tekevät liittoja, mutta tuomio versoo kuin koiruoho pelon vaosta.

5. Beet-Aavenin¹⁸ vasikoiden tähden Samarian asukkaat joutuvat pelon valtaan. Vasikan tähden vaikeroi Samarian kansa, ja sen epäjumalanpapiit vapisevat, sillä Samarian kunnia viedään sieltä pois.

Hoos. 8:5

6. Kansakin viedään Assuriin lahjaksi sotaiselle kuninkaalle. Efraim saa häpeän, Israel joutuu hankkeissaan häpeään.

Hoos. 5:13

7. Hukassa on Samaria kuninkainneen. Se on kuin katkennut oksa veden pinnalla.

8. Aavenin uhrikukkulat hävitetään, ne ovat Israelin synti; orjantappuraa ja ohdaketta kasvaa heidän alttareillaan. He sanovat vuorille: ’Peittääkää meidät’, ja kukkuloille: ’Kaatukaa meidän päillemme.’

Jes. 2:19; Luuk. 23:30; Ilm. 6:16

9. Gibeon päivästä¹⁹ asti sinä, Israel, olet tehnyt syntiä, ja siihen pysähtynyt. Eikö sota saavuttaisi vääryyden miehiä Gibeassakin?

Tuom. 19:22; 1. Sam. 8:6; Hoos. 9:9,13:10

10. Minä kuritan heitä tahtoni mukaan. Heidä vastaan kokoontuvat kansat, kun minä kytken heidät kiinni heidän kahteen rikokseensa.

1. Kun. 12:28–30; Aam. 8:14

11. Efraim on työhön totutettu hieho, joka pui mielellään. Kun minä kuljin sen ohi ja näin sen kauniin kaulan, minä valjastin sen; Juuda saa kyntää, Jaakob äestää.

5. Moos. 25:4

12. Kylvääkää itsellenne vanhurskauden kylvö, niin saatte korjata laupeuden satoa; raivatkaa itsellenne uudispelto. Nyt on aika etsiä HERRAA, kunnes hän tulee ja antaa teille vanhurskauden sateen.

Jer. 4:3

18 10:5. Beet-Aaven on Beetelin nimitys. Beet-Eel merkitsee ’Jumalan huone’, Beet-Aaven ’pahuuden tai kauhistuksen huone’.

19 10:9. Ks. Tuom. 19. luku.

13. Mutta te olette kyntäneet jumalattomuutta, leikanneet vääryyttä ja syöneet valheen hedelmiä. Sinä olet luottanut omaan tiehesi, sankariesi paljouteen.

14. Sen tähden taistelun pauhu nousee sinun kansasi keskelle, ja kaikki linnoituksesi hävitetään niin kuin Salaman hävitti sodan päivänä Beet-Arbelin. Silloin äiti ruhjottiin lastensa päälle.

15. Tämän tuottaa teille Beetel²⁰ ylettömän pahuutenne tähden. Totisesti, aamunkoitossa tuhotaan Israelin kuningas.”

11. LUKU

Herra armahtaa vielä Israelia

1. ”Kun Israel oli nuori, minä rakastin sitä, ja Egyptistä minä kutsuin poikani.

2. Moos. 3:8,4:22; Matt. 2:15

2. Mitä enemmän profeetat kutsuivat israelilaisia, sitä kauemmas he menivät heidän kasvojensa edestä, uhrasivat baaleille ja polttivat uhreja veistetyille kuville.

3. Minä opetin Efraimin kävelemään, otin hänet käsivarsilleni. Mutta he eivät ymmärtäneet, että minä heidät paransin.

2. Moos. 13:21; 5. Moos. 1:31

4. Ihmisiteillä minä heitä vedin, rakauden köysillä. Minä ikään kuin nostin ikeen heidän leukapieliltään, kumaruin heidän puoleensa ja syötin heitä.

5. Eivät he palaa Egyptin maalle, mutta Assurista tulee heidän kuningansa, koska he eivät ole tahtoneet kääntyä.

6. Miekka riehuu Efraimin kaupungeissa, hävittää sen salvat ja tekee tuhoa heidän hankkeittensa vuoksi.

7. Minun kansallani on taipumus kääntyä minusta pois. Kun sitä kutsutaan korkeutta kohti, ei yksikään heistä ylenny Herran puoleen.

8. Kuinka voisni hylätä sinut, Efraim, jättää sinut alttiiksi, Israel? Kuinka hylkäisin sinut niin kuin Adman, tekisin

sinulle niin kuin Seboimille²¹? Minun sydämeni heltyy, minun säälini herää.

5. Moos. 29:22

9. En laske valloilleen vihani hehkua, en enää hävitä Efraimia, sillä minä olen Jumala enkä ihminen, minä olen pyhä sinun keskelläsi; en tule vihan vimmassa.

2. Moos. 23:19;

1. Sam. 15:29; Hes. 18:23,33:11

10. HERRAN jäljessä he vaeltavat. Hän ärjyy kuin leijona – niin, hän ärjyy, ja vavisten tulevat lapset mereltä päin.

Joel 4:16; Aam. 1:2

11. Vavisten he tulevat Egyptistä kuin linnut, Assurin maasta kuin kyyhkyset, ja minä saatan heidät asumaan kodeissaan, sanoo HERRA.”

12. LUKU

Israel on ollut vilpillinen

1. ”Efraim on ympäröinyt minut valheella ja Israelin huone vilpillä. Juudakin on yhä uskon Jumalalle, Pyhälle, Uskolliselle.

2. Efraim tavoittelee tuulta, ajaa kaikeat päivät takaa itätuulta, kartuttaa valhetta ja väkivaltaa. Se tekee liiton Assurin kanssa ja vie öljyä Egyptiin.

Hoos. 5:13,7:11

3. HERRA käy oikeutta Juudan kanssa. Hän rankaisee Jaakobia sen vaeluksen mukaan, hän maksaa sille sen tekojen mukaan.

4. Äidin kohdussa Jaakob piti kiinni veljensä kantapäästä ja miehuutensa voimassa taisteli Jumalan kanssa.

1. Moos. 25:26,32:24

5. Hän taisteli enkelin kanssa ja voitti, hän itki ja anoi armoa. Beetelissä Jumala löysi hänet ja puhui siellä hänen kanssaan²².

1. Moos. 28:19,35:7

6. HERRA on sotajoukkojen Jumala, hänet tunnetaan nimellä HERRA.

2. Moos. 3:14; Ps. 83:19; Jes. 42:8

21 11:8. Adma ja Seboim tuhoutuivat yhdessä Sodomian ja Gomorran kanssa, 1. Moos 19. luku, 1. Moos. 13:2.

22 12:5. Näin joissakin LXX:n käsikirjoituksissa. Hepr. Masorassa on ’meidän kanssamme’. Ajatus olisi, että Jumalan puhe Jaakobille Beetelissä oli osa hänen kanssakäymistään koko Israelin eli Jaakobin huoneen kanssa.

20 10:15. Tarkoittaa Beetelin vasikanpalvontaa.

7. Ja sinä Israel, palaa Jumalasi luo, noudata laupeutta ja oikeutta ja pane alati toivosi Jumalaasi.

8. Kanaanin²³ kädessä on petoksen vaaka, vääryyden tekemistä hän rakastaa.

9. Efraim sanoo: 'Olenpa rikastunut, olen hankkinut itselleni omaisuuden. Missään hankkeissani ei ole havaittavisia rikkomusta, joka olisi syntiä.'

10. Mutta minä, HERRA, olen ollut sinun Jumalasi aina Egyptin maasta lähtien. Minä saatan sinut vielä asumaan teltoissa niin kuin juhlapäivinä.

Hoos. 13:4

11. Minä olen puhunut profeetoille, olen antanut heille runsaasti näkyjä ja puhunut vertauksin heidän kauttaan.

12. Jos Gilead onkin ollut petosta, niin tyhjiin se myös häviää. Gilgalissa on uhrattu härkiä, niinpä heidän alttareistaan tulee kuin kiviroykkiöitä²⁴ peltojen vaoille.

Hoos. 4:15; 6:8

13. Jaakob pakeni Aramin kedoille, Israel palveli naisen tähden, naisen tähden hän paimensi.

1. Moos. 27:43,28:5,29:20,30

14. Mutta profeetan johdolla HERRA vei Israelin ulos Egyptistä, profeetta sitä paimensi.

2. Moos. 12:37,14:26; Ps. 77:21

15. Efraim on syvästi loukannut Herraa. Hänen Herransa heittää hänen verivelkansa hänen päälleen ja kääntää hänen herjauksensa häntä itseään kohti."

13. LUKU

Tuomio Israelin ylpeydelle

1. "Milloin Efraim puhuikin, syntyi kauhu, korkealle hän kohosi Israelissa. Mutta hän tuli syylliseksi Baalin vuoksi ja kuoli.

2. Aina vain he tekevät syntiä, valmistavat itselleen valettuja kuvia, jumalankuvia hopeastaan ymmärryksensä

23 12:8. Sanalla *kanaan* on merkitys: 'kaupustelija', 'kauppamies'. Luultavasti israelilaisia halutaan verrata kanaanilaisiin ja myös petollisiin kauppamiehiin.

24 12:12. Vrt. hepr. *gal*, kiviroykkiö, ja Gilgal.

mukaan, taitavien mestarien tekemiä kaikki tyynni. Niille he puhuvat, ihmisiä teurastavat, vasikoita suutelevat.

Hoos. 8:4

3. Sen tähden he ovat kuin aamuihen pilvi, kuin varhain haihtuva kaste, kuin akanat, joita tuuli lennättää pui-matantereelta, kuin ikkunaluukusta haihtuva savu.

Ps. 1:4; Dan. 2:35; Hoos. 6:4

4. Mutta minä olen HERRA, sinun Jumalasi, aina Egyptin maasta lähtien. Muuta Jumalaa sinä et tunne kuin minut, eikä ole muuta pelastajaa kuin minä.

2. Sam. 22:32; Ps. 18:32;

Jes. 43:11,45:18

5. Minä tunsin sinut autiomaassa, polttavan kuumassa maassa.

5. Moos. 8:15,32:10

6. Heidän laitumensa olivat lihavat, ja he tulivat kylläisiksi. Kylläisiksi tultuaan heidän sydämensä ylpistyi, ja niin he unohtivat minut.

5. Moos. 32:15

7. Silloin minusta tuli heille kuin leijona, kuin tien vierellä väijyvä pantteri.

Valit. 3:10; Hoos. 5:14

8. Minä käyn heidän kimppuunsa kuin karhu, jolta on riistetty pennut, revin heidän sydänkalvonsa ja syön heidät siinä paikassa kuin leijona. Metsän pedot raatelevat heidät.

2. Sam. 17:8;

Sananl. 17:12; Jer. 5:6

9. Se on sinun turmiosi, Israel, että vastustat minua, auttajaasi.

10. Missä on nyt kuninkaasi, että hän auttaisi sinua kaikissa kaupungeissasi, ja tuomarisi, joille olet sanonut: 'Anna minulle kuningas ja ruhtinaat'?

1. Sam. 8:5

11. Kuninkaan minä annoin sinulle vihassani ja otin pois suuttumuksesi.

1. Sam. 8:7

12. Efraimin rikos on kääritty kokoon, hänen syntinsä on pantu talteen.

5. Moos. 32:34

13. Hänelle tulevat synnyttäjän tuskat. Hän on vailla viisautta oleva lapsi, joka ei aikanaan ilmesty kohdun suule.

2. Kun. 19:3; Jes. 37:3

14. Ostanko heidät vapaiksi tuonelan kädestä, lunastanko heidät kuolemasta? Missä on sinun ruttosi, kuolema,

missä sinun pistimesi, tuonela? En näe aihetta sääliin. 1. Kor. 15:55

15. Vaikka hän veljien joukossa kantaa hedelmää, itätuuli lähtee liikkeelle, autiomaasta nousee HERRAN tuuli. Efraimin kaivo kuivuu ja hänen lähteensä ehtyy. Itätuuli ryöstää hänen aarteensa, kaikki hänen kallisarvoiset esineensä.” Hes. 19:12

14. LUKU

Israelin kääntyminen ja armahdus

1. ”Samaria kärsii syyllisyytensä vuoksi, sillä se on kapinoinut Jumalaansa vastaan. He kaatuivat miekkaan, heidän pienet lapsensa murskataan, ja heidän raskaina olevat vaimonsa viilletään halki. Joel 2:12; Sak. 1.3; Mal. 3:7

2. Palaa Israel, HERRAN, sinun Jumalasi luo, sillä sinä olet kompastunut rikoksiisi.

3. Ottakaa mukaanne sanoja ja palatkaa HERRAN luo. Sanokaa hänelle: Anna anteeksi kaikki rikokset, ota meidät armoihisi, niin me uhraamme sinulle huultemme hedelmän²⁵. Hepr. 13:15

25 14:3. Näin LXX:ssa. Masorassa on: 'Me uhraamme (kirj.: korvaamme, maksamme) sinulle huultemme mullikat.' Tarkoitus on, että huulten hedelmä, ylistys, on verrattavissa eläimen uhraamiseen Jumalalle. LXX:n käännös johtuu siitä, että 'mullikat' ja 'hedelmä' muistuttavat hepreassa äänteellisesti toisiaan: *paarim* ja *perii*.

4. Assur ei meitä pelasta, hevosilla emme tahdo ratsastaa emmekä enää sano omien kättemme teoille: 'Meidän Jumalamme!' Sillä sinussa saa orpo armon.

5. Minä parannan heidän luopumuksensa, omasta halustani minä heitä rakastan, sillä minun vihani on kääntynyt heistä pois.

6. Minä olen Israelille kuin aamun kaste. Israel kukoistaa kuin lilja, työntää juurensa syvälle kuin Libanonin puut.

7. Sen versot leviävät, sen kauneus on oleva kuin öljypuun ja sen tuoksu kuin Libanonin. Ps. 52:10; Laul. I. 4:11

8. Sen varjossa asuvat kasvattavat jälleen viljaa ja kukoistavat kuin viiniköynnös. Sen maine on oleva kuin Libanonin viinin. Ps. 91:1; Jes. 4:6

9. Efraim sanoo: 'Mitä minulla enää on tekemistä jumalankuvien kanssa?' Minä, Herra, kuuntelen häntä, minä katson hänen puoleensa, minä, joka olen kuin viheriöivä syypessi. Minusta on sinun hedelmäsi.

10. Kuka on viisas ja ymmärtää nämä asiat? Kenellä on niin paljon ymmärrystä, että käsittää ne? Herran tiet ovat suorat: vanhurskaat niillä vaeltavat, mutta luopiot niillä kompastuvat.”

5. Moos. 10:12; Ps. 25:9,107:43

JOOELIN KIRJA

1. LUKU

Heinäsiirkavitsaus

1. HERRAN sana, joka tuli Joheelille, Petuelin pojalle:

2. Kuulkaa tämä, te vanhimmat, kuunnelkaa, kaikki maan asukkaat. Onko tällaista tapahtunut teidän päivinänne tai teidän isienne päivinä?

3. Kertokaa tämä lapsillenne, lapsenne kertokoot sen lapsilleen ja heidän lapsensa tulevalle polvelle.

4. Mitä kalvajasirkalta jäi, sen söi heinäsiirikka, mitä heinäsiirkalta jäi, sen söi sirkan toukka, mitä toukalta jäi, sen söi tuhosirikka.

5. Herätkää, juopuneet, ja itkekää! Valittakaa, kaikki viininjuojat, rypälemehun tähden, sillä se on riistetty teidän suustanne.

6. Minun maahani on hyökännyt kansa, väkevä ja suurilukuinen. Sen hampaat ovat leijonan hampaat, sillä on jalopeuran leukaluut.

7. Se hävitti viiniköynnökseni, repi viikunapuuni, kuori ne paljaksi ja heitti pois. Niiden oksat ovat vaalenneet.

8. Valita²⁶ kuin neitsyt, joka on vyötäytynyt säkkipukuun nuoruutensa sulhasen tähden.

9. Poissa on HERRAN huoneesta ruokauhri ja juomauhri. Papit, jotka toimittavat HERRAN palvelusta, ovat murheissaan.

2. Moos. 29:41

10. Pelto on hävitetty, maa murehtii, sillä vilja on tuhottu, viini kuivunut, öljy ehtynyt.

11. Peltomiehet ovat joutuneet häpeään vehnän ja ohran vuoksi, sillä pellon sato on mennyt. Viinitarhurit valittavat,

12. kun viiniköynnös on kuivettunut ja viikunapuu lakastunut. Myös granaattiomenapuu, taatelipalmu, omenapuu ja kaikki kedon puut ovat kuivettuneet. Ilo on kaikonnut ihmisten ilmoilta.

Vyöttäytykää säkkiin

13. Vyöttäytykää säkkiin, pitäkää valittajaiset, te papit, vaikeroikaa, te, jotka palvelette alttarin äärellä. Tulkaa, viettäkää yö säkkeihin puettuina, te minun Jumalani palvelijat, sillä poissa on teidän Jumalanne huoneesta ruokauhri ja juomauhri.

14. Julistakaa pyhä paasto, kutsukaa koolle juhlakokous. Kootkaa vanhimmat ja kaikki maan asukkaat HERRAN, teidän Jumalanne, huoneeseen ja huutakaa HERRAN puoleen.

Joel 2:15

15. Voi, mikä päivä! Lähellä on HERRAN päivä, se tulee kuin hävitys Kaikkivaltialta.

Jes. 13:6; Joel 2:1,2

16. Eikö meiltä ole riistetty ruoka silmemme edestä, ilo ja riemu Jumalamme huoneesta?

17. Siemenjyvät ovat surkastuneet multiensa alla, varastot ovat typötyhjiä, aitat on purettu, kun vilja on kuivettunut pelloille.

18. Kuinka huokaakaan karja! Kuinka hädissään ovatkaan karjalaumat, sillä niillä ei ole laidunta! Myös lammaslau-
ma joutuvat tuhon omiksi.

19. Sinua, HERRA, minä huudan, sillä tuli on kuluttanut autiomaan laitumet, liekki polttanut kaikki kedon puut.

20. Myös kedon eläimet ikävöivät sinua, sillä vesipurot ovat kuivuneet ja tuli on kuluttanut autiomaan laitumet.

2. LUKU

Herran päivä on lähellä

1. Puhaltakaa soofar-torveen Siionissa, soittakaa hälytys minun pyhällä vuorellani. Vaviskoot kaikki maan asukkaat, sillä HERRAN päivä on tulossa, se on lähellä,

Jes. 13:9; Joel 1:15

2. pimeyden ja synkeyden päivä, pilvien ja sankan sumun päivä. Lukuisa ja väkevä kansa on vuorille levinneenä kuin aamurusko. Sen vertaista ei ole ollut ikiajoista asti eikä tämän jälkeen enää tule, tulevien polvien aikoihin saakka.

Aam. 5:18; Sef. 1:14

26 1:8. Tarkoittaa Israelia. Käsky on feminiimuodossa. Maiden ja kaupunkien nimet ovat hepreassa feminiinisiä.

3. Sen edellä käy kuluttava tuli, jäljessä leimuaa liekki. Maa on sen edessä kuin Eedenin puutarha, mutta sen jäljiltä kuin autio aavikko, ei ole ketään, joka siltä pelastuisi.

4. Hevosilta ne näyttävät, ne juoksevat kuin ratsut.

5. Rämisten kuin sotavaunut ne hypivät vuorten huipuilla, rätisten kuin tulen liekki, joka kuluttaa oljet. Ne ovat kuin taisteluun järjestäytynyt väkevä kansa.

6. Niiden edessä kansat vapisevat, kaikkien kasvat kalpenevat.

7. Ne ryntäävät kuin sankarit, soturien lailla ne nousevat muurille. Jokainen kulkee tietänsä suoraan, ei mutkittele polullaan.

8. Eivät ne sysi toinen toistaan, vaan jokainen kulkee omaa reittiään. Heittoaseitten välistä ne syöksyvät eivätkä pysähdy.

9. Ne ryntäävät kaupunkiin, juoksevat muurille, nousevat taloihin ikkunoiden kautta ja tulevat sisään kuin varkaat.

10. Niiden edessä maa vapisee ja taivaat järkkyvät. Aurinko ja kuu pimevät, tähdet kadottavat valonsa.

Joel 4:15

11. HERRA antaa äänensä jylhistä sotajoukkonsa edellä. Hyvin suuri on hänen sotaväkinsä, väkevä hänen käskynsä täyttäjä. Suuri on HERRAN päivä ja hyvin pelottava. Kuka voi sen kestää?

Repäiskää rikki sydämenne!

12. Mutta vielä nytkin, sanoo Herra, palatkaa minun luokseni kaikesta sydämeštänne, paastoten, itkien ja valittaen.

Jes. 45:22

13. Repäiskää rikki sydämenne, älkää vaatteitanne, palatkaa Herran, teidän Jumalanne, luo. Hän on armahava ja laupias, pitkämielinen ja hyvin armollinen, ja hän katuu pahaa.

2. Moos. 34:6; Neh. 9:17; Ps. 51:19, 103:8;

Joona 4:2

14. Ehkä hän vielä muuttaa mielensä ja jättää jälkeensä siunauksen: ruokauhrin ja juomauhrin Herralle, teidän Jumalallenne.

Jer. 18:8; Joona 3:9

15. Puhaltakaa pasuunaan Siionissa, kuuluttakaa pyhä paasto, kutsukaa koolle juhla kokous.

2. Moos. 10:2; Joel 1:14; Joona 3:5

16. Kootkaa kansa, pyhittäkää seurakunta, kutsukaa koolle vanhimmat, kootkaa lapset, nekin, jotka imevät rintoja. Lähteköön sulhanen huoneestaan ja morsian kammiostaan.

17. Eteishallin ja alttarin välillä itkekööt papit, jotka palvelevat Herraa. He sanokoot: "Sääli, Herra, kansaasi, älä anna perintöosaasi häväistäväksi, kansojen sananparreksi! Miksi kansat saivat aiheen sanoa: 'Missä on heidän Jumalansa?'"

Ps. 79:9, 115:2

Herra siunaa jälleen kansaansa

18. Niin HERRA kiivaili maansa puolesta ja sääli kansaansa.

19. HERRA vastasi kansalleen: Katso, minä lähetän teille viljaa, viiniä ja öljyä, ja te tulette niistä kylläisiksi. Enkä minä enää anna teidän tulla häväistyiksi kansojen seassa.

5. Moos. 28:11

20. Mikä pohjoisesta tulee, sen minä karkotan teistä kauas ja syöksen sen kuivaan maahan, autiomaahan, sen alkupään itäiseen mereen ja loppupään läntiseen mereen. Ja siitä nousee löyhyä, nousee lemu. Sillä suuria se on yrittänyt.

21. Älä pelkää, maa! Iloitse ja riemuitse, sillä HERRA on tehnyt suuria.

22. Älkää pelätkö, kedon eläimet, sillä autiomaan laitumet vihannoivat ja puut kantavat hedelmänsä, viikunapuu ja viiniköynnös antavat satonsa²⁷.

23. Ja te, Siionin lapset, iloitkaa ja riemuitkaa HERRASSA, teidän Jumalassanne, sillä hän antaa teille syysateen vanhurskaudessaan, vuodattaa teille sateen, syysateen ja kevätsateen niin kuin ennen.

5. Moos. 11:14; Jer. 5:24

24. Puimatanterreet tulevat jyyviä täyteen, ja kuurna-altaat pursuavat viiniä ja öljyä.

25. Minä korvaan teille ne vuodentulot, jotka söi heinäsiirikka ja siirikkantoukka, tuhosirikka ja kalvajasirikka, minun

suuri sotajoukkoni, jonka lähetin teitä vastaan.

26. Te saatte syödä aivan kylliksenne ja kiitätte HERRAN, teidän Jumalanne, nimeä, hänen, joka on tehnyt ihmeitä teitä kohtaan. Minun kansani ei joudu häpeään enää milloinkaan,

27. ja te tulette tietämään, että minä olen Israelin keskellä. Minä olen HERRA, teidän Jumalanne, eikä toista ole. Eikä minun kansani joudu häpeään milloinkaan. Jes. 45:5,46:9

3. LUKU

Hengen vuodatus

1. Tämän jälkeen on tapahtuva, että minä vuodatan Henkeni kaiken lihan päälle. Teidän poikanne ja tyttärenne ennustavat, vanhuksenne näkevät unia, nuorukaisenne näkyä. Jes. 44:3; Ap. t. 2:17

2. Myös palvelijoiden ja palvelijattarien päälle minä niinä päivinä vuodatan Henkeni.

3. Minä annan näkyä merkkejä tai-vaalla ja maan päällä, verta, tulta ja savupatsaita.

4. Aurinko muuttuu pimeydeksi ja kuu vereksi, ennen kuin HERRAN päivä tulee, se suuri ja pelottava.

5. Mutta jokainen, joka huutaa avuksi HERRAN nimeä, pelastuu. Sillä Siionin vuorella ja Jerusalemissa on pelastu-neiden joukko, niin kuin HERRA on sanonut. Jäljelle jääneiden joukossa ovat ne, jotka HERRA kutsuu. Jes. 2:3; Ob. 17; Room. 10:13

4. LUKU

Pakanakansat tuomitaan Herran päivänä

1. Niinä päivinä ja siihen aikaan, kun minä käännän Juudan ja Jerusalemin kohtalon,

2. minä kokoan kaikki kansat ja vien ne alas Joosafatin²⁸ laaksoon. Siellä minä käyn oikeutta niitä vastaan kansani ja perintöösani Israelin tähden,

koska ne ovat hajottaneet kansani kansojen sekaan, jakaneet minun maani

3. ja heittäneet kansastani arpaa. Ne ovat antaneet pojan maksuksi portosta ja myyneet tytön viinistä, jonka ovat juoneet.

4. Mitä te minusta haluatte, Tyyro ja Siidon ja kaikki filistealaisten alueet? Tahdotteko te kostaa minulle, mitä minä olen tehnyt, ja tehdä minulle pahaa? Jos sen teette, minä annan hyvin nopeasti koston kohdata teidän omaa päätänne. Jes. 23:1; Aam. 1:9

5. Te olette ottaneet minun hopeani ja kultani, vieneet ihanat kalleuteni palatseihinne.

6. Juudan ja Jerusalemin lapsia te olette myyneet jaavanilaisille²⁹ saadak-senne heidät kauas omalta alueeltaan.

7. Katso, minä herätän heidät lii-keelle sieltä, minne te olette heidät myyneet, ja käännän tekonne teitä itseänne vastaan.

8. Minä myyn teidän poikianne ja tyttärenne Juudan poikien käsiin, ja nämä myyvät heidät sabalaisille, kaukaiselle kansalle. Näin on HERRA puhunut.

9. Kuuluttakaa tämä kansojen seas-sa, julistakaa pyhä sota, pankaa sankarit liikkeelle! Lähtekööt hyökkäykseen kaikki soturit!

10. Takokaa auranteränne miekoiksi ja vesurinne keihäiksi. Heikko sanokoon: ”Minä olen sankari.” Jes. 2:4; Miika 4:3

11. Pitäkää kiirettä! Tulkaa, kaikki kansat joka taholta, kokoontukaa tänne. Anna, HERRA, sankariesi astua alas. Ps. 2:1

12. Lähtekööt kansat liikkeelle ja hyökätkööt Joosafatin laaksoon, sillä siellä minä, Herra, istun tuomitsemas-sa kaikkia kansoja, joka taholta tulleita.

13. Lähettäkää sirppi, sillä sato on kypsynyt. Tulkaa tänne alas, viinikuurna on täynnä ja kuurna-altaat pursua-vat ylitse, sillä heidän pahuutensa on suuri. Jes. 63:3; Ilm. 14:15

28 4:2. Nimi Joosafat merkitsee: 'Herra tuomitsee'.

29 4:6. So. 'kreikkalaisille'.

14. Meluavia joukkoja, meluavia joukkoja ratkaisun laaksossa! Sillä lähellä on HERRAN päivä ratkaisun laaksossa.

15. Aurinko ja kuu verhoutuvat suruasuun, tähdet menettävät loistonsa.

Joel 2:10

16. HERRA ärjyy Siionista, antaa äänensä kuulua Jerusalemissa. Taivaat ja maa järkkyvät, mutta HERRA on kansansa turva, Israelin lasten varustus.

Hoos. 11:10; Aam. 1:2

Jumalan valtakunnan siunaus

17. Te tullette tietämään, että minä olen HERRA, teidän Jumalanne, joka asun Siionissa, pyhällä vuorellani. Jerusalemi on oleva pyhä, eivätkä muukalaiset enää kulje sen läpi.

18. Sinä päivänä vuoret valuvat rypälemehua, ja kukkulat vuotavat maitoa. Kaikissa Juudan puron uomissa virtaa vesi, ja HERRAN huoneesta kumpuaa lähde, joka kastelee Akasialaakson.

Hes. 47:1; Aam. 9:3; Sak. 14:8

19. Egyptistä tulee autio, ja Edom muuttuu autioksi aavikoksi väkivallan tähden, jota ne ovat tehneet Juudan asukkaille, kun ovat vuodattaneet viatonta verta heidän maassaan.

Ob. 10

20. Mutta Juuda pysyy asuttuna iäti ja Jerusalemi polvesta polveen.

21. Minä julistan heidät puhtiksi verivelasta, josta en ollut heitä puhtiksi julistanut. HERRA on asuva Siionissa.

AAMOKSEN KIRJA

TUOMION JULISTUKSET

1. LUKU

1. Aamoksen, tekoalaisen lampaan-kasvattajan, sanat siitä, mitä hän näki näyssä Israelista Ussian, Juudan kuninkaan, päivinä ja Jerobeamin, Jooaksen pojan, Israelin kuninkaan, päivinä, kaksi vuotta ennen maanjäristystä.

Aam. 7:14; Sak. 14:5

2. Aamos sanoi: HERRA ärjyy Siionista, antaa äänensä kuulua Jerusalemissa. Paimenten laitumet lakastuvat, ja Karmelin laki kuivuu.

Jer. 25:30;

Hoos. 11:10; Joel 3:16

Damaskokselle

3. Näin sanoo HERRA: Damaskoksen kolmen rikoksen, neljänkin rikoksen tähden päätökseni pysyy. Koska he ovat puineet Gileadin rautaisilla pui-mäkeillä,

Jes. 17:1; Jer. 49:23

4. minä lähetän tulen Hasaelin linnaan, ja se kuluttaa Benhadadin³⁰ palatsit.

2. Kun. 13:3

5. Minä murren Damaskoksen porttien salvat, hävitän asukkaat Bikat-Aavenista³¹ ja valtiikanpitäjät Beet-Edenistä³². Aramin kansa viedään pakko-siirtolaisuuteen Kiiriin, sanoo HERRA.

2. Kun. 16:9; Aam. 9:7

Gazalle

6. Näin sanoo HERRA: Gazan kolmen rikoksen, neljänkin rikoksen tähden päätökseni pysyy. Koska he ovat vie-neet pakkosiirtolaisuuteen paljon kansaa ja luovuttaneet heidät Edomille,

2. Aik. 21:16,17; Jer. 47:5

7. minä lähetän tulen Gazan muurille, ja se kuluttaa sen palatsit.

8. Minä hävitän asukkaat Asdodista ja valtiikanpitäjät Askelonista. Minä käänän käteni Ekronia vastaan, ja

filistealaisten jäännös joutuu tuhoon, sanoo HERRA, HERRA.

Jer. 25:20

Tyyrolle

9. Näin sanoo HERRA: Tyyron kolmen rikoksen, neljänkin rikoksen tähden päätökseni pysyy. Koska he ovat luovuttaneet paljon kansaa pakkosiirtolaisina Edomille eivätkä ole muistaneet veljien välistä liittoa, Jes. 23:1; Hes. 28:1; Joel 4:4

10. minä lähetän Tyyron muurille tulen, ja se kuluttaa kaupungin palatsit.

Jer. 47:4; Hes. 26:3

Edomille

11. Näin sanoo HERRA: Edomin kolmen rikoksen, neljänkin rikoksen tähden päätökseni pysyy. Koska se on vainonnut miekalla veljeään ja tuhahduttanut kaiken säälin, raadellut vihassaan lakkaamatta ja säilyttänyt kiukkunsa ainaisesti,

1. Moos. 27:40;

4. Moos. 20:20; Jes. 34:5; Hes. 25:12; Ob. 10

12. minä lähetän tulen Teemaniin, ja se kuluttaa Bosran palatsit.

Ammonilaisille

13. Näin sanoo HERRA: Ammonilaisen kolmen rikoksen, neljänkin rikoksen tähden päätökseni pysyy. Koska he ovat halkaisseet Gileadin raskaana olevat vaimot laajentaessaan aluettaan,

14. minä sytytän tulen Rabban muurille. Tuli kuluttaa sen palatsit sotahuudon raukuessa taistelun päivänä, myrskyn pauhatessa rajuilman päivänä.

15. Heidän kuninkaansa kulkee pakkosiirtolaisuuteen, hän ja hänen ruhtinaansa yhdessä hänen kanssaan, sanoo HERRA.

2. LUKU

Mooabille

1. Näin sanoo HERRA: Mooabin kolmen rikoksen, neljänkin rikoksen tähden päätökseni pysyy. Koska se on polttanut kalkiksi Edomin kuninkaan luut,

30 1:4. *Hasael* ja *Benhadad* olivat Aramin kuninkaita, joiden pääkaupunki oli Damaskos.

31 1:5. *Bikat-Aaven* merkitsee: 'pahuuden laakso' tai 'synnin laakso'.

32 1:5. *Beet-Eden* merkitsee: 'nautinnon talo' tai 'onnellisuuden talo'.

2. minä lähetän tulen Mooabiin, ja se kuluttaa Kerijotin palatsit. Mooab tuhoutuu taistelun melskeessä, sota-huudon ja soofar-torven pauhatessa.

Jer. 48:1,2

3. Minä hävitän sen keskeltä tuomarin³³, ja kaikki sen päämiehet minä tapan samalla kertaa, sanoo HERRA.

Juudalle

4. Näin sanoo HERRA: Juudan kolmen rikoksen, neljänsäkin rikoksen tähden päätökseni pysyy. He ovat hylänneet HERRAN opetuksen eivätkä ole noudattaneet hänen säädöksiään. Heidän valhejumalansa, joiden perässä heidän isänsäkin kulkivat, ovat eksyttäneet heidät.

Tuom. 2:11

5. Niinpä minä lähetän tulen Juudaan, ja se kuluttaa Jerusalemin palatsit.

Israelille

6. Näin sanoo HERRA: Israelin kolmen rikoksen, neljänsäkin rikoksen tähden päätökseni pysyy. He myyvät hurskaan rahasta ja köyhän kenkäparista,

Aam. 8:6

7. polkevat maan tomuun vähäosaisten pään ja mutkistavat kurjien tien. Poika ja isä käyvät saman naisen luona ja häpäisevät näin minun pyhän nimeni.

Aam. 8:4

8. He lojuvat pantiksi otettujen vaatteiden päällä jokaisen alttarin ympärillä, ja siellä jumalansa huoneessa he juovat sakotettujen viiniä.

2. Moos. 22:25;

5. Moos. 24:12

9. Kuitenkin juuri minä olin hävittänyt heidän tieltään amorilaiset, jotka olivat kookkaita kuin setrit ja vahvoja kuin tammet. Minä hävitin amorilaisten hedelmän ylhäältä ja juuret alhaalta.

4. Moos. 21:24; 5. Moos. 2:23; Joos. 24:8; Tuom. 11:23

10. Minä toin teidät pois Egyptin maasta ja kuljetin teitä autiomaassa neljäkymmentä vuotta, että saisitte omaksenne amorilaisten maan.

4. Moos. 14:33; 5. Moos. 29:4

33 2:3. Ilmeisesti tarkoitetaan sen tapaista kansanjohtajaa kuin tuomarit, joista puhutaan Tuomarien kirjassa.

11. Minä herätin pojistanne profeettoja ja nuorukaisistanne nasiireja. Vai eikö näin ole, te israelilaiset? sanoo HERRA.

12. Mutta te juotitte nasiireille viiniä, ja profeettoja te kielsitte: ”Älkää ennustako.”

4. Moos. 6:3; Tuom. 13:5,14;

Jes. 30:10; Jer. 11:21; Aam. 7:13

13. Katso, minä rusennan teidät siihen paikkaan, niin kuin täyteen kuormattu puimajyrä rusentaa lyhteet.

14. Silloin nopeakaan ei onnistu pakenemaan, väkevää ei auta hänen voimansa, eikä sankari pelasta henkeään,

Ps. 33:17,147:10; Jer. 46:6

15. jousimies ei pysy pystyssä, nopeajalkainen ei pelastu eikä ratsumieskään pelasta henkeään.

16. Sankareista rohkeinkin pakenee alasti sinä päivänä, sanoo HERRA.

LISÄÄ TUOMION SANOJA

3. LUKU

Profeetan on puhuttava

1. Kuulkaa sana, jonka HERRA on puhunut teitä vastaan, te israelilaiset, koko sitä sukua vastaan, jonka minä olen johdattanut Egyptin maasta:

2. Ainoastaan teidät minä olen valinnut kaikista maailman kansoista³⁴. Sen vuoksi minä vaadin teidät tilille kaikista pahoista teoistanne.

2. Moos. 19:5;

5. Moos. 4:20

3. Kulkeeko kaksi yhdessä, elleivät ole sopineet keskenään?

4. Ärjyykö leijona metsässä, ellei sillä ole raadeltavaa? Äriseekö nuori leijona luolassaan, ellei se ole saanut saalista?

5. Jääkö lintu ansaan maassa, ellei sille ole viritetty pydyistä? Nouseeko ansa maasta, ellei saalis ole tarttunut siihen?

6. Puhalletaanko soofar-torveen kaupungissa, niin ettei kansa säikähdä? Tapahtuuko kaupungissa onnettomuutta, jota HERRA ei olisi tuottanut?

Jes. 45:7; Jer. 11:11; Miika 1:12

34 3:2. Kirj.: ”suvuista”.

7. Sillä Herra, HERRA ei tee mitään ilmoittamatta salaisuuttaan palvelijoilleen profeetoille. 1. Moos. 18:17

8. Leijona karjuu, kuka ei pelkäisi? Herra, HERRA puhuu, kuka ei ennustaisi?

Samarian turmelus ja rangaistus

9. Kuuluttakaa Asdodin palatseille ja Egyptin maan palatseille ja sano-kaa: ”Kokoontukaa Samarian vuorille ja nähkää, miten suuria mellakoita on kaupungissa ja mikä sorto sen muuri-
en sisällä.”

10. He eivät ymmärrä tehdä sitä, mikä on oikein, sanoo Herra, vaan kokoa-
vat väkivaltaa ja sortoa palatseihinsa.

11. Sen tähden, näin sanoo Herra, HERRA: Vihollinen tulee maahan joka puolelta, repii maahan sinun linnoituk-
sesi, ja sinun palatsisi ryöstetään.

12. Näin sanoo HERRA: Niin kuin paimen pelastaa leijonan kidasta pari koipea tai palasen korvaa, niin pelastuu israelilaisiakin – niitä, jotka istuvat Samariassa sohvannurkissa ja damaskoslaisilla leposijoilla.

13. Kuulkaa ja todistakaa Jaakobin heimoa vastaan, sanoo Herra, Herra, sotajoukkojen Jumala:

14. Sinä päivänä, jona minä vaadin Israelin tilille rikoksestaan, minä vaadin tilille myös Beetelin alttarit. Altтарin sarvet hakataan irti, ja ne putoavat maahan. 1. Kun. 12:33; 2. Kun. 23:15

15. Minä lyön hajalle talviasunnot ja kesäasunnot, ja norsunluutalot luhisivat. Talojen paljoudesta tulee loppu, sanoo HERRA. 1. Kun. 12:39; Jer. 36:22

4. LUKU

Samarian ylhäiset naiset

1. Kuulkaa tämä sana, te Baasanin lehmät³⁵ Samarian vuorella. Te serrat-
te vähäosaisia ja runtelette köyhiä ja sanotte herroillenne: ”Tuokaa meille juotavaa.”

2. Herra, HERRA on vannonut pyhyytensä kautta: Totisesti teille tulevat päivät, jolloin teidät nostetaan pois kou-

kuilla ja viimeisetkin teistä kalaongilla. Jer. 16:16

3. Muurin halkeamista te lähdette ulos, kukin suorinta tietä, ja teidät heitetään kohti Harmonia³⁶, sanoo HERRA. Jer. 2:20

Israel ei ole tehnyt parannusta

4. Menkää Beeteliin ja tehkää syntiä, Gilgaliin ja tehkää vielä enemmän syntiä. Tuokaa aamulla teurasuhrinne, kolmantena päivänä kymmenyksen-
ne. Hoos. 4:15,12:11; Aam. 5:5

5. Uhratkaa hapanta kiitosuhriksi, kuuluttakaa ja julistakaa vapaaehtoisia lahjoja, sellaistaahan te rakastatte, te israelilaiset, sanoo Herra, HERRA. 3. Moos. 2:11,7:12

6. Minä tein teidän hampaanne jou-
tilaiksi kaikissa teidän kaupungeissanne ja annoin leivän puutteen kaikkiin asuinpaikkoihinne. Silti te ette palanneet minun luokseni, sanoo HERRA. 2. Kun. 6:25,8:1

7. Minä pidätin teiltä sateen, kun oli vielä kolme kuukautta elonkorjuuseen. Toiselle kaupungille minä annoin sadetta, mutta toiselle en antanut. Toinen pelto sai sadetta, mutta toinen, jolle ei satanut, kuivui.

8. Silloin kaksi, kolme kaupunkia hoipui yhteen kaupunkiin juomaan saamatta vettä kyllikseen. Silti te ette palanneet minun luokseni, sanoo HERRA.

9. Minä löin teitä nokitähkillä ja viljanruosteella. Lukuisat puutarhanne ja viinitarhanne, viikunapuunne ja öljypuunne söi kalvajasirkka. Silti te ette palanneet minun luokseni, sanoo HERRA. Joel 1:4; Hagg. 2:17

10. Minä lähetin keskuuteenne rution niin kuin Egyptiin³⁷. Minä tapoin miekalla teidän nuoret miehenne, ja ratsunne vietiin ryöstösaaliiksi. Minä annoin löyhkän nousta sieraimiinne omista leireistänne. Silti te ette palanneet minun luokseni, sanoo HERRA. 2. Moos. 9:3,12:29; 2. Kun. 13:7

36 4:3. Harmon on vain tässä kohdassa esiintyvä nimi. Jotkut ovat olettaneet sen tarkoittavan Hermonvuorta.

37 4:10. Paiseet ja karjarutto, ks. 2. Moos. 9.

11. Minä panin toimeen hävityksen teidän keskuudessanne niin kuin silloin, kun Jumala hävitti Sodomian ja Gomorran, ja te olitte kuin tulesta temmattu kekäle. Silti te ette palanneet minun luokseni, sanoo HERRA.

1. Moos. 19:24,25; Jes. 13:19; Jer. 49:18; Sak. 3:2

12. Sen tähden minä teen sinulle vielä jotakin, Israel. Koska minä sen sinulle teen, niin valmistaudu, Israel, kohtaamaan Jumalasi.

13. Sillä katso, hän, joka on muovannut vuoret ja luonut tuulen, hän ilmoittaa ihmiselle, mitä hänellä on mielessään. Hän tekee aamuruskon ja pimeyden, hän kulkee yli maan kukkuloiden. HERRA, Jumala Sebaot, on hänen nimensä.

Ps. 65:7,104:20; Aam. 9:5; Miika 1:3

5. LUKU

Itkuvirsi Israelista

1. Kuulkaa tämä sana, itkuvirsi, jonka minä viritän teistä, te Israelin heimo!

2. Kaatunut on neitsyt Israel eikä enää nouse. Hän makaa tomuun syöstyynä omassa maassaan, eikä ole kehtään, joka nostaisi hänet ylös.

3. Sillä näin sanoo HERRA, HERRA: Kaupunkiin, josta lähti liikkeelle tuhat, jää jäljelle sata, ja kaupunkiin, josta lähti sata, jää jäljelle kymmenen Israelin huoneesta.

4. Näin sanoo HERRA Israelin huoneelle: Etsikää minua, niin te saatte elää.

Sananl. 4:4

5. Älkää etsikö Beeteliä, älkää menkö Gilgaliin, älkää vaeltako Beersebaan. Sillä totisesti Gilgal viedään pakkosiirtolaisuuteen, ja Beotel joutuu tuhon omaksi.

Hoos. 4:15; Aam. 4:4

6. Etsikää HERRAA, niin saatte elää. Muutoin hän tunkeutuu tulena Joosefin huoneeseen ja kuluttaa sen. Silloin ei löydy sammuttajaa Beetelille

7. eikä niille, jotka muuttavat oikeuden koiruuhoksi ja paiskaavat vanhurskauden maahan.

Aam. 6:12

8. Hän on tehnyt Seulaset ja Kalevanmiekan, hän muuttaa pilkkopimeän³⁸ aamuksi ja pimentää päivän yöksi. Hän kutsuu kokoon meren vedet ja vuodattaa ne maan pinnalle. HERRA on hänen nimensä.

Job. 9:9,38:31; Jes. 13:10; Aam. 4:13

9. Hän antaa tuhon välähtää väkevän yllä, ja hävitys tulee linnoitettuun kaupunkiin.

10. Portissa oikeutta vaativaa vihaan ja totuuden puhujaa kammoksu-taan.

11. Sen tähden käy näin: te raken-natte taloja hakatusta kivistä, mutta ette niissä asu. Te istutatte ihania viinitarhoja, mutta ette juo niiden viiniä, sillä te poljette vähäosaista ja vaaditte häneltä viljaveroa.

5. Moos. 28:30,38; Sef. 1:13

12. Minä tiedän, että teidän rikok-senne ovat monet ja syntyinne moni-lukuiset. Te vainoatte vanhurskasta, otatte lahjuksia ja väännätte portissa vääräksi köyhien asiat.

13. Sen vuoksi viisas vaikenee täl-laisena aikana, sillä tämä aika on pa-ha.

Sananl. 10:19

14. Pyrkikää hyvään, älkää pahaan, että saisitte elää. Silloin HERRA, Jumala Sebaot, on oleva teidän kanssanne, niin kuin te sanotte.

15. Vihatkaa pahaa ja rakastakaa hyvää, saattakaa oikeus voimaan portissa. Ehkäpä HERRA, Jumala Sebaot, armahtaa Joosefin jäänöstä.

Ps. 34:15,97:10; Room. 12:9

16. Sillä näin sanoo HERRA, Jumala Sebaot, Herra: Kaikilta toreilta kuuluu valitus, kaikilla kaduilla sanotaan: "Voi! Voi!" Peltomiehiä kutsutaan surujuhlaan ja itkuvirren taitajia valittajisiin.

Jer. 9:17

17. Kaikissa viinitarhoissa on valitus, sillä minä kuljen sinun keskitseksi, sanoo HERRA.

Herran päivä

18. Voi teitä, jotka kaipaatte HERRAN päivän tulemistä. Mitä hyvää teille koi-tuu HERRAN päivästä? Se päivä tulee

38 5:8. Kirj.: "kuoleman varjon".

olemaan pimeys eikä valkeus.

Jes. 5:19; Jer. 17:15; Joël 2:11; Sef. 1:15

19. Käy niin kuin silloin, kun mies pakenee leijonaa ja hänet kohtaa karhu tai kun hän kotiin tullessaan nojaa käntensä seinään ja häntä pistää käärme.

20. Eikö HERRAN päivä ole pimeys eikä valkeus, eikä se ole synkeys, jossa ei ole valoa?

Pakkosiirtolaisuus ennustetaan

21. Minä vihaan, minä halveksin teidän juhlianne enkä mielly teidän juhla-kokouksiinne. 3. Moos. 26:31; Jes. 1:11; Jer. 6:20,7:22

22. Vaikka te tuotte minulle polttouhrejaanne ja ruokauhrejaanne, ne eivät kelpaa minulle, enkä edes katsahda yhteysuhreihinne, syöttövasikkoihin.

Sananl. 15:8,21:27

23. Vie pois minun edestäni virsiesi pauhu, en tahdo kuulla harppujesi soittoa.

24. Mutta oikeus virratkoon kuin vesi ja vanhurskaus kuin ehtymätön puro.

25. Toittekoo te minulle teurasuhreja ja ruokauhreja autiomaassa neljänäkymmenenä vuotena, te Israelin huone?

Ap. t. 7:42,43

26. Ei, te olette kantaneet kuningastanne Sikkutia³⁹ ja Kijjunin⁴⁰ kuvianne, tähtijumalaanne, jonka teitte itsellenne.

5. Moos. 32:16,17

27. Sen tähden minä vien teidät pakkosiirtolaisuuteen tuolle puolen Damaskoksen, sanoo HERRA, jonka nimi on Jumala Sebaot.

6. LUKU

Tuomio Siionin itsevarmoille

1. Voi huolettomia Siionissa, itsevarmoja Samarian vuorella, kansoista ensimmäisen ylimyksiä, joiden puoleen Israelin heimo kääntyy!

2. Menkää Kalneen ja katsokaa, kulkekaa sieltä Suureen Hamatiin ja

39 5:26. Babylonialais-assyrialainen jumala *Sakkut*.

40 5:26. Babyloniasassa ja Assyriassa oli jumala nimeltä *Kajavaan*, joka samastettiin planeetta Saturnukseen. Vokaalit nimeen *Kijjuun* lienee otettu hebr. sanasta *šikkut*, iljetys.

alas filistealaisten Gatiin. Oletteko te parempia kuin nämä valtakunnat, onko niiden alue suurempi kuin teidän alueenne?

3. Voi teitä, jotka työnnätte kauas pahan päivän mutta vedätte väkival-lan luoksenne, istumaan valtaistuimella!

Hes. 12:22; Aam. 9:10

4. Te makaatte norsunluusohvilla ja lojutte leposijoillanne. Te syötte karitsoita laumasta ja juottovasikoita karsinasta.

5. Te näppäilette harpun kieliä ja sommittelette soittimia kuin mikäkin Daavid.

Jes. 5:11

6. Te juotte viiniä maljoista ja voitellette itseänne parhaalla öljyllä, mutta ette murehdi Joosefin sortumista.

7. Sen vuoksi teidän⁴¹ on nyt mentävä pakkosiirtolaisuuteen pakkosiirtolaisten etunenässä. Silloin lakkaavat lojujien ilohuudot.

8. Herra, HERRA, on vannonut itsensä kautta, sanoo HERRA, Jumala Sebaot: Minä inhoan Jaakobin ylpeyttä ja vihaan hänen palatsejaan. Minä jätän kaupungin kaikkineen tuhon omaksi.

Jer. 51:14

9. Jos silloin johonkin taloon on jäänyt kymmenen miestä, niin hekin kuolevat.

10. Jos kuolleen omainen, polttaja, joka tulee korjaamaan ruumiin ja viemään luut pois talosta, kysyy siltä, joka on talon perimmäisessä sopessa: "Onko luonasi vielä joku?", ja tämä vastaa: "Ei ole," niin toinen sanoo: "Hiljaa!", sillä HERRAN nimeä ei pidä mainita.

11. Sillä katso, HERRA antaa käskyn. Suuri talo lyödään palasiksi ja pieni talo pirstaleiksi.

12. Juoksevatko hevoset kallionseiniä, kynnetäänkö sitä härillä? Mutta te muutatte oikeuden myrkyksi ja vanhurskauden hedelmän koiruohoksi,

Aam. 5:7

41 6:7. Alkutekstissä: "heidän".

13. te, jotka iloitsette Loo-daavarista⁴² ja sanotte: ”Emmekö omalla voimallamme valloittaneet Karnaimia^{43?}”

14. Mutta näin sanoo HERRA, sotajoukkojen Jumala: Minä nostatan teitä vastaan, te Israelin heimo, kansan, joka ahdistaa teitä sieltä lähtien, mistä käännytään Hamatiin, aina Pajupurulle saakka.

2. Kun. 14:25

7. LUKU

Kolme näkyä

1. Tämän näytti minulle Herra, HERRA: Katso, hän loi heinäsiirkoja, kun odelmaheinä alkoi nousta kuninkaan heinäkorjuun jälkeen.

2. Kun sirkat olivat syöneet kaikki maan kasvit, minä sanoin: ”Herra, HERRA, anna anteeksi. Kuinka Jaakob voi kestää, sillä hän on vähäinen?”

3. Niin HERRA katui. ”Näin ei tule tapahtumaan”, HERRA sanoi.

4. Tämän näytti minulle Herra, HERRA: Katso, Herra, HERRA, kutsui tulen panemaan toimeen tuomiota. Se kulutti suuren syvyyden, ja se kulutti pelto-maan.

5. Niin minä sanoin: ”Herra, HERRA, lakkaa jo. Kuinka Jaakob voi kestää, sillä hän on vähäinen.”

6. Niin HERRA katui. ”Ei tämäkään tapahtu”, sanoi Herra, HERRA.

7. HERRA näytti minulle tämän: Katso, Herra seisoi pystysuoran muurin päällä kädessään luotilanka.

2. Kun. 21:13;
Jes. 34:11

8. Ja hän sanoi minulle: ”Mitä sinä näet, Aamos?” Minä vastasin: ”Luotilangan.” Niin Herra sanoi minulle: ”Katso, minä olen laskenut luotilangan kansani Israelin keskelle. Minä en enää säästä sitä, vaan

Aam. 8:2

9. Lisäkin uhrikukkuloista tulee autioita ja Israelin pyhäköistä raunioita. Minä nousen miekka kädessä Jerobeamin huonetta vastaan.”

2. Kun. 17:20

Aamos karkotetaan Beetelistä

10. Silloin Amasja, Beetelin pappi, lähetti Jerobeamille, Israelin kuninkaalle, sanan: ”Aamos on tehnyt salaliiton sinua vastaan Israelin heimon keskuudessa. Maa ei kestä kaikkea, mitä hän puhuu.

11. Aamos on näet sanonut: ’Jerobeam kuolee miekkaan, ja Israel viedään pakkosiirtolaisuuteen, pois omasta maastaan.’”

12. Sitten Amasja sanoi Aamokselle: ”Näkijä, mene tiehesi, pakene Juudan maahan, syö leipäsi siellä ja profetoi siellä.

1. Sam. 9:9; Aam. 2:12

13. Mutta Beetelissä et enää saa ennustaa, sillä se on kuninkaan pyhäkko ja valtakunnan temppeli.”

14. Niin Aamos vastasi Amasjalle: ”En minä ole profeetta enkä profetanoppilas vaan karjankasvattaja ja metsäviikunoiden viljelijä.

Aam. 1:1

15. Mutta HERRA otti minut pikkukarjan parista ja sanoi minulle: ’Mene ja ennusta kansaani Israelia vastaan.’

16. Kuule siis nyt HERRAN sana: Sinä sanot: ’Älä ennusta Israelia vastaan äläkä saarnaa lisäkin huonetta vastaan.’

17. Sen tähden näin sanoo HERRA: Sinun vaimostasi tulee portto tähän kaupunkiin, sinun poikasi ja tyttäresi kaatuvat miekkaan, sinun maasi jae-taan mittanuoralla, ja sinä itse kuolet saastaisessa maassa. Totisesti, Israel viedään pakkosiirtolaisuuteen pois omasta maastaan.”

2. Kun. 17:6,18,24

8. LUKU

Hedelmäkori

1. Herra, HERRA näytti minulle tämän: Katso, oli korillinen loppukesän hedelmiä.

2. Ja hän kysyi: ”Mitä sinä näet, Aamos?” Minä vastasin: ”Korillisen loppukesän hedelmiä.” Niin HERRA sanoi minulle: ”Loppu tulee kansalleni Israelille, enää en sitä säästä.

Aam. 7:8

42 6:13. Nimi *Loo-daavar* merkitsee: ’ei mitään’.

43 6:13. Nimi *Karnaim* merkitsee: ’sarvet’.

3. Sinä päivänä palatsin laulut muutuvat valitukseksi, sanoo Herra, HERRA. Ruumiita on oleva paljon, joka paikkaan heitettyinä, hiljaisuudessa.”

Aam. 6:10

Rikkaiden ahneus ja rangaistus

4. Kuulkaa tämä, te, jotka poljette puutteenalaisia ja tahdotte tuhota maan köyhät.

Aam. 2:7

5. Te sanotte: ”Milloin päättyy uusi-kuu, että saamme myydä viljaa, milloin sapatti, että saamme avata vilja-aitan, pienentää eefa-mitan, suurentaa painon ja pettää väärällä vaa’alla?”

5. Moos. 25:13

6. Näin saamme ostaa vähäosaiset rahalla ja köyhän kenkäparin hinnalla ja myydä akanoita jyvänä.”

Aam. 2:6

7. HERRA on vannonut Jaakobin kunnian kautta: Totisesti minä en unohda ikinä yhtäkään heidän teoistaan.

8. Eikö senkaltaisesta maa vapise ja kaikki sen asukkaat murehdi? Eikö se kaikkineen nouse kuin Niili, tulvi ja alene kuin Egyptin virta?

Aam. 9:5

Tuomion päivä

9. Sinä päivänä tapahtuu, sanoo Herra, HERRA, että minä annan aurin-gon laskea sydänpäivällä ja pimennän maan keskellä kirkasta päivää.

Miika 3:6

10. Minä muutan teidän juhlanne murheeksi ja kaikki laulunne valitusvir-siksi. Minä vyötän säkkipuvun kaikkien lanteille ja teen kaljuksi jokaisen pään. Minä aiheutan surun, niin kuin surraan ainoaa poikaa. Ja sen loppu on kuin katkeran päivän loppu.

Jer. 6:26;
Sak. 12:10

Herran sanojen kuulemisen nälkä

11. Katso, päivät tulevat, sanoo Her-ra, HERRA, jolloin minä lähetän maahan nälän – en leivän nälkää enkä veden janoa, vaan Herran sanojen kuulemi-sen nälän.

12. Silloin ihmiset hoippuvat merestä mereen, harhailevat pohjoisesta itään etsien HERRAN sanaa, mutta eivät löydä.

13. Sinä päivänä nääntyvät janoon kauniit neitokset ja nuorukaiset,

14. nuo, jotka vannovat sen nimeen, joka on saattanut Samarian synnalai-seksi. He sanovat: ”Niin totta kuin sinun jumalasi elää, Daan, ja niin totta kuin elävät Beerseban menot!”⁴⁴ – He kaa-tuvat eivätkä enää nouse. 1. Kun. 12:29; Hoos. 10:10

9. LUKU

Näky Beetelin pyhäkön tuhosta

1. Minä näin Herran seisovan alttarin ääressä, ja hän sanoi: Iske pylvään-päihin, niin että kynnykset vapisevat, lyö ne murskaksi kaikkien heidän pää-hänsä. Loput minä surmaan miekalla, yksikään heistä ei pääse pakoon eikä yksikään pelastu. Hes. 9:5; Aam. 2:14

2. Jos he murtautuvat tuonelaan, sieltäkin minun käteni tempaa heidät. Jos he nousevat taivaaseen, sieltä mi-nä syöksen heidät alas. Ps. 139:7; Ob. 4

3. Jos he kätkeytyvät Karmelin lael-le, sieltäkin minä heidät etsin ja tuon pois. Jos he piiloutuvat meren pohjaan silmieni edestä, minä käsken käär-meen pistää heitä siellä.

4. Jos he kulkevat vankeuteen vihol-listensa edellä, minä käsken miekan tappaa heidät. Minä kiinnitän katseeni heihin, heidän onnettomuudekseen, en onnekseen. Ps. 34:17; Jer. 44:11

5. Herra, HERRA Sebaot, koskettaa maata, niin että se sulaa ja kaikki sen asukkaat murehtivat. Se nousee kaik-kineen kuin Niili ja laskee kuin Egyptin virta. Aam. 8:8; Miika 1:4; Nah. 1:5

6. Hän rakentaa yläsalinsa taivaisiin ja vahvistaa holvinsa maan ylle, hän kutsuu meren vedet ja vuodattaa ne maan pinnalle. Hänen nimensä on HER-RA. Ps. 104:3

7. Ettekö te, israelilaiset, ole minulle niin kuin kuusilaisetkin? sanoo HER-RA. Enkö minä johdattanut israelilaisia Egyptin maasta, filistealaisia Kaftorista ja aramilaisia Kiiristä? 1. Moos. 10:14; 5. Moos. 2:23; Aam. 1:5

8. Katso, Herran, HERRAN, silmät ovat syntistä valtakuntaa vastaan, ja minä

⁴⁴ 8:14. Tarkoittaa Beersebassa suoritet-tuja epäjumalanpalvelusmenoja.

hävitän sen maan pinnalta. En minä kuitenkaan kokonaan hävitä Jaakobin heimoa, sanoo HERRA.

9. Sillä katso, minä käsken ravistella Israelin heimoa kaikkien kansojen seassa, niin kuin seulalla ravistellaan, mutta yksikään kivi ei putoa maahan⁴⁵.

10. Kaikki minun kansani syntiset kuolevat miekkaan, nuo, jotka sanovat: ”Onnettomuus ei saavuta meitä, ei se meitä kohtaa.” Aam. 6:3

Israelin uudistus

11. Sinä päivänä minä pystytän jälleen Daavidin sortuneen majan. Minä muuraan umpeen sen halkeamat, nostan entiselleen sen luhistumat ja rakennan sen sellaiseksi kuin se oli muinaisina päivinä. Ap. t. 15:16,17

45 9:9. So. jyvät putoavat seulan rei’istä, mutta niitä isommat kivenmukulat eivät pääse läpi.

12. Minun kansani saa omakseen Edomin jäännöksen ja kaikki vieraat kansat, jotka otetaan minun nimiini, sanoo HERRA, joka tämän tekee.

13. Katso, päivät tulevat, sanoo HERRA, jolloin kyntäjä tavoittaa leikkaajan ja rypäleitten polkija siemenen kylväjän. Silloin vuoret valuvat rypälemehua, se virtaa kaikilta kukkuloilta. 3. Moos. 26:5; Joël 4:18

14. Silloin minä käännän kansani Israelin kohtalon. He rakentavat jälleen autiot kaupungit ja asuvat niissä, he istuttavat viinitarhoja ja juovat niiden viiniä, hankkivat itselleen puutarhoja ja syövät niiden hedelmiä.

15. Minä istutan heidät heidän omaan maahansa, eikä heitä enää revitä irti maasta, jonka minä olen heille antanut, sanoo HERRA, sinun Jumalasi. 2. Moos. 15:17; Jer. 32:41

OBADJAN KIRJA

Edomin ylpeys ja perikato

1. Obadjan näky. Herra, HERRA on puhunut Edomista näin, me olemme kuulleet sanoman HERRALTA, ja sanansaattaja on lähetetty kansojen keskuuteen: "Nouskaa, nouskaamme sotaan Edomia vastaan!" Jer. 49:14; Aam. 1:11

2. Katso, minä teen sinut vähäiseksi kansojen joukossa, sinusta tulee kovin halveksittu.

3. Sinun sydämesi julkeus on pettänyt sinut, joka asut kallion halkeamissa, jonka asunto on korkeuksissa ja joka sanot sydämessäsi: "Kuka voi syöstä minut maahan?"

4. Vaikka kohoaisit korkealle kuin kotka ja tekisit pesäsi tähtien keskelle, sieltäkin minä syöksisin sinut alas, sanoo HERRA. Jer. 49:16; Aam. 9:2

5. Jos varkaat tulisivat kimppuusi, jos yölliset rosvot, millaista tuhoa he sinulle tekisivätkään! Mutta eivätkö he varastaisi vain sen, mitä tarvitsevat? Jos viininkorjaajat tulisivat luoksesi, eivätkö he jättäisi jälkikorjuuta?

Jer. 49:9

6. Mutta kuinka onkaan Eesau tarkoin tutkittu, hänen kätkönsä pengottu!

7. Kaikki nuo sinun liittolaisesi ovat ajaneet sinut rajalle asti. Ystäväsi ovat sinut pettäneet ja voittaneet. Ne, jotka syövät leipääsi, ovat panneet ansan eteesi, eikä Edom ymmärrä sitä.

8. Totisesti, sinä päivänä, sanoo Herra, minä hävitän viisaat Edomista ja ymmärryksen Eesaun vuorelta.

Jes. 29:14

9. Sinun sankarisi, Teeman, kauhistuvat, ja viimeinenkin mies häviää Eesaun vuorelta murhatöitten tähden.

Jaakobin onnettomuus

10. Väkivallan tähden veljeäsi Jaakobia kohtaan sinut peittää häpeä ja sinut hävitetään ikiajoiksi. Hes. 25:12,35:3,4; Joël 4:19; Aam. 1:11

11. Sinä päivänä, jona seisoiit sivussa, kun vierasmaalaiset veivät pois

hänen rikkautensa⁴⁶, päivänä, jona muukalaiset tunkeutuivat sisään hänen porteistaan ja heittivät arpaa Jerusalemistä, sinäkin olit kuin yksi heistä.

12. Älä katso iloiten veljesi päivää, hänen onnettomuutensa päivää. Älä ilku Juudan lapsia heidän tuhonsa päivänä äläkä levittele suutasi heidän ahdistuksensa päivänä. Ps. 22:8; Miika 4:11

13. Älä tunkeudu sisään minun kansani portista sen hädän päivänä. Älä katsele iloiten muiden joukossa veljesi onnettomuutta hänen hätänsä päivänä. Älä ojenna kättäsi hänen omaisuuteensa hänen hätänsä päivänä. Ps. 137:7

14. Älä seiso tienhaarassa surmaamassa hänen pakolaisiaan. Älä luovuta hänen eloon jääneitään ahdingon päivänä.

Herran päivä tuo koston

15. Sillä HERRAN päivä on lähellä kaikkia kansoja. Niin kuin sinä olet tehnyt, niin sinulle tehdään; sinun tekosi palaavat oman pääsi päälle.

Hes. 35:15; Joël 4:4

16. Niin kuin te olette juoneet minun pyhällä vuorellani, niin juovat⁴⁷ kaikki kansat ainiaan. He juovat ja särpivät ja ovat ikään kuin heitä ei olisi ollutkaan.

Jer. 25:15,49:12

Israelin riemuvoitto

17. Mutta pelastuneet ovat Siionin vuorella. Se on oleva pyhä, ja Jaakobin heimo perii perintönsä.

Joël 3:5

18. Jaakobin heimo on tuli ja Joosefin heimo liekki, mutta Eesaun heimo on kuin oljet. Tuli polttaa, liekki nielee ne, eikä yksikään Eesaun heimosta pääse pakoon, sillä HERRA on puhunut.

Jes. 10:17; Sak. 12:6

19. Etelämaan asukkaat ottavat perinnökseen Eesaun vuoren, ja Alankomaan asukkaat filistealaisten alueen. He ottavat perinnökseen myös Efraim

46 1:11. Tai: "veivät vankeina pois hänen sotajoukkonsa".

47 1:16. Kysymys on Jumalan vihan maljoista.

Obadja 1

min maan ja Samarian maan, Benjaminin ja Gileadin.

20. Tästä israelilaisten joukosta pakkosiirtolaisuuteen viedyt ottavat perinnökseen kanaanilaisten alueen Sarpatiin asti. Ja Jerusalemin pakkosiir-

tolaiset, jotka ovat Sefaradissa, ottavat perinnökseen Etelämaan kaupungit.

Joos. 15:21–32

21. Pelastajat nousevat Siionin vuorelle tuomitsemaan Eesaun vuorta. Kunninkuus on oleva HERRAN. Miika 4:7

JOONAN KIRJA

1. LUKU

Joona pakenee Herran kutsua

1. Joonalle, Amittain pojalle, tuli tämä HERRAN sana: 2. Kun. 14:25

2. "Nouse ja mene Niiniveen, siihen suureen kaupunkiin, ja saarnaa sitä vastaan, koska sen pahuus on noussut minun kasvojeni eteen."

1. Moos. 10:11,18:20,19:13; Joona 3:2

3. Mutta Joona nousi paetakseen HERRAN kasvojen edestä Tarsiiseen. Hän meni alas Jaafoon ja löysi laivan, joka oli lähdössä Tarsiiseen. Suoritetaan laivamaksun hän astui laivaan mennäkseen siinä Tarsiiseen, pois HERRAN kasvojen edestä.

Joona heitetään mereen

4. Mutta HERRA heitti merelle rajun tuulen, ja merellä nousi niin ankara myrsky, että laiva oli vähällä hajota.

5. Merimiehet alkoivat pelätä ja rupesivat itse kukin huutamaan avuksi jumalaansa. Ja keventäkseen laivaa he heittivät mereen kaiken tavarain, mitä laivassa oli. Mutta Joona oli mennyt alas laivan ruumaan ja käynyt makuulle ja nukkui sikeästi. Mark. 4:38; Ap. t. 27:18

6. Laivan kapteeni meni hänen luokseen ja sanoi: "Mikä sinun on, kun sinä vain nukut? Nouse ja huuda avuksi jumalaasi. Ehkäpä se jumala välittää meistä, niin ettemme huku."

7. Merimiehet sanoivat toisilleen: "Tulkaa, heitetään arpaa, että saamme tietää, kenen vuoksi tämä onnettomuus on meille tullut." Niin he heittivät arpaa, ja arpa osui Joonaan. Sananl. 16:33

8. Niin he sanoivat hänelle: "Kerropa meille, kenen vuoksi tämä onnettomuus on meille tullut. Millä asioilla olet ja mistä tulet? Mistä maasta ja kansasta sinä olet?"

9. Hän vastasi heille: "Minä olen heprealainen ja pelkään HERRAA, taivaan Jumalaa, joka on tehnyt meren ja kuivan maan."

10. Niin miehet pelästyivät kovasti ja sanoivat hänelle: "Mitä oikein oletkaan tehnyt?" Miehet näet tiesivät, että Joona pakeni HERRAN kasvoja, koska hän oli kertonut sen heille.

11. He sanoivat hänelle: "Mitä meidän on tehtävä sinulle, että meri tyyntyy?" Meri näet myrskysi yhä raivokkaammin.

12. Joona vastasi heille: "Ottakaa minut ja heittäkää mereen, niin meri tyyntyy, sillä minä tiedän, että tämä ankara myrsky on kohdannut teitä minun takiani."

13. Miehet soutivat päästäkseen takaisin kuivalle maalle mutta eivät onnistuneet, sillä myrsky yltyi yltymistään merellä.

14. He huusivat HERRAA ja sanoivat: "Voi, HERRA, älä anna meidän hukkua tämän miehen hengen tähden. Älä lue syyksemme viatonta verta, sillä sinä olet HERRA ja sinä teet niin kuin itse tahdot."

15. Sitten he ottivat Joonan ja heittivät hänet mereen, ja meri asettui ravostaan.

16. Miehet pelkäsivät suuresti HERRAA, uhrasivat HERRALLE teurasuhrin ja tekivät lupauksia.

2. LUKU

Joona rukoilee kalan vatsassa ja pelastuu

1. Mutta HERRA käski suuren kalan nielaista Joonan, ja Joona oli kalan vatsassa kolme päivää ja kolme yötä. Matt. 12:49,16:4; Luuk. 11:29

2. Joona rukoili HERRAA, Jumalaansa, kalan vatsassa

3. ja sanoi: "Minä huusin ahdistuksekseni HERRAA, ja hän vastasi minulle. Tuonelan kohdussa minä huusin apua, ja sinä kuulit minun ääneni. Ps. 77:3,130:1

4. Sinä syöksit minut syvyyteen, merten sydämeen, ja virta ympäröi minut. Kaikki sinun tyrskysi ja aaltosi vyöryivät ylitseni. Ps. 42:8

5. Minä ajattelin: 'Minut on karkotettu sinun silmiesi edestä. Kuitenkin minä saan vielä katsella sinun pyhää temppeleäsi.'

6. Vedet saartoivat minut sieluun saakka, syvyys ympäröi minut, kaislat kietoutuivat päähäni. Ps. 18:5,69:2,3

7. Minä vajosin alas vuorten perustuksiin asti, maan salvat sulkeutuivat ylitseni ainiaaksi. Mutta sinä nostit minut elävänä haudasta, HERRA, minun Jumalani. Ps. 30:4

8. Kun sieluni nääntyi minussa, minä muistin HERRAA. Rukoukseni tuli luoksesi sinun pyhään temppeliisi.

9. Ne, jotka kunnioittavat turhia jumalia¹, hylkäävät armon, jota heille tarjotaan. 5. Moos. 32:21; Ps. 31:7

10. Mutta minä tahdon uhrata sinulle kiitoksen kaikuessa. Mitä olen luvannut, sen tahdon täyttää. Pelastus tulee HERRALTA." Ps. 50:14,116:7

11. Sitten HERRA käski kalaa, ja se oksensi Joonan kuivalle maalle.

3. LUKU

Joona saarnaa Niinivessä

1. Joonalle tuli uudestaan HERRAN sana:

2. "Nouse ja mene Niiniveen, siihen suureen kaupunkiin, ja julista sille se sanoma, jonka minä sinulle puhun."

Joona 1:2

3. Niin Joona nousi ja meni Niiniveen HERRAN sanan mukaan. Niinive oli suuri kaupunki Jumalan edessä, laidasta laitaan kolme päivänmatkaa.

4. Joona alkoi kulkea kaupungissa ensimmäistä päivänmatkaa ja julisti kulkieksaan: "Vielä neljäkymmentä päivää, ja Niinive hävitetään."

Kansa katuu ja saa armon

5. Niiniven miehet uskoivat Jumalaan, kuuluttivat paaston ja pukeutuivat säkkeihin, niin suuret kuin pienet².

Joel 2:15; Matt. 12:41; Luuk. 11:32

6. Kun tieto tästä saavutti Niiniven kuninkaan, hän nousi valtaistuimel-

1 2:9. Kirj.: "turhuuden tyhjänpäiväisyyskysä".

2 3:5. Tai: "niin ylhäiset kuin alhaiset".

taan, riisui yltään viittansa, verhoutui säkkiin ja istuutui tuhkaan.

7. Sitten hän antoi kuuluttaa Niinivessä: "Kuninkaan ja hänen ylimysten-sä käsky kuuluu: Älkööt ihmiset älkööt-kä naudat, lampaat ja muut eläimet edes maistako mitään ruokaa tai juokovettä. Älkööt eläimet käykö laitumella.

8. Olkoot ihmiset ja eläimet säkkeihin puettuina ja huutakoot väkevästi Jumalan puoleen. Kääntyköön he itse kukin pois pahalta tieltään ja hylätköön väkivallan, joka tahraa heidän käsiään.

9. Kenties Jumala vielä katuu pää-töstään ja kääntyy vihansa hehkusta, niin ettemme tuhoutu."

Jer. 18:8;

Joel 2:14

10. Kun Jumala näki heidän tekonsa, että he kääntyivät pois pahalta tieltään, Jumala katui sitä pahaa, minkä hän oli sanonut tekevänsä heille, eikä toteutanut sitä.

2. Moos. 32:14; Aam. 7:3,6

4. LUKU

Joona suuttui

1. Mutta Joona pahastui tästä kovin ja suuttui.

2. Hän rukoili HERRAA ja sanoi: "Voi, HERRA! Enkö minä sitä jo sanonut, kun olin vielä omassa maassani? Siksihän minä kiirehdin pakenemaan Tarsiiseen. Minä näet tiesin, että sinä olet armah-tavainen ja laupias Jumala, pitkämie-linen ja hyvin armollinen, ja että sinä kadut suunnittelemaasi onnettomuut-ta.

2. Moos. 34:6; 4. Moos. 14:18;

Ps. 103:8,145:8

3. Ja nyt, HERRA, ota minun henkeni, sillä kuolema on minulle parempi kuin elämä."

1. Kun. 19:4

Herra opettaa Joonaa

4. HERRA vastasi: "Onko oikein, että suutut?"

5. Sitten Joona lähti kaupungista ja asettui kaupungin itäpuolelle. Sinne hän teki itselleen lehtimajan ja kävi istumaan sen alle varjoon, että näkisi, mitä kaupungille tapahtuu.

6. HERRA Jumala antoi risiinipensaas-kasvaa Joonan yläpuolelle olemaan varjona hänen päänsä päällä ja va-

pauttamaan hänet pahantuulisuudesta. Ja Joona iloitsi suuresti risiinipensaasta.

7. Mutta seuraavana päivänä aamun sarastaessa Jumala lähetti madon kalvamaan risiinipensasta, niin että se kuivettui.

8. Auringon noustua Jumala lähetti polttavan itätuulen, ja aurinko paahtoi Joonaa päähän, niin että hän oli nääntymäisillään. Silloin Joona toivotti itselleen kuolemaa ja sanoi: "Kuolema on minulle parempi kuin elämä."

9. Mutta Jumala sanoi Joonalle: "Onko oikein, että suutut risiinipensaan

vuoksi?" Joona vastasi: "Oikein on, olen vihainen kuolemaan asti!"

10. Niin HERRA sanoi: "Sinä säälit risiinipensasta, josta et ole nähnyt vaivaa ja jota et ole kasvattanut, joka yhden yön lapsena syntyi ja yhden yön lapseksi kuoli."

11. Enkö minä sitten säälisi Niineä, tuota suurta kaupunkia, jossa on enemmän kuin satakaksikymmentätuhatta ihmistä, jotka eivät tiedä, kumpi käsi on oikea ja kumpi vasen, ja lisäksi siellä on paljon eläimiä?"

MIIKAN KIRJA

1. LUKU

Tuomio Samarialle ja Jerusalemlle

1. HERRAN sana, joka tuli mooresetilaishelle Miikalle Jootamin, Ahaksen ja Hiskian, Juudan kuninkaiden, päivinä. Tämän näyn hän näki Samariasta ja Jerusalemlasta. Jer. 26:18

2. Kuulkaa, kaikki kansat, kuuntele tarkoin maa ja kaikki, mitä sinussa on! Olkoon Herra, HERRA, todistaja teitä vastaan, Herra, pyhästä temppeleistään.

3. Katso, HERRA lähtee asumuksestaan, astuu alas ja tallaa maan kukkuloita. 5. Moos. 32:1; Jes. 1:2; Aam. 4:13

4. Vuoret sulavat hänen allaan, ja laaksot halkeavat kuin vaha tulen paah-teessa. Ne ovat kuin vedet, jotka syök-syvät jyrkännettä alas. 2. Moos. 19:18; Ps. 97:5; Aam. 9:5; Nah. 1:5

5. Kaikki tämä tapahtuu Jaakobin rikoksen ja Israelin heimon syntien täh-den. Mistä on peräisin Jaakobin rikos? Eikö Samariasta! Entä mistä Juudan uhrikukkulat? Eivätkö Jerusalemlasta!

6. Minä teen Samarian kiviröykkiöksi kedolle, viinitarhan istutusmaaksi. Minä syök-sen laaksoon sen kivet ja paljas-tan sen perustukset.

7. Kaikki sen veistetyt kuvat särje-tään, kaikki sen portonpalkat polte-taan tulella, kaikki sen jumalankuvat minä hävitän. Portonpalkoista se on ne koonnut, ja portonpalkoiksi ne jälleen tulevat. 5. Moos. 23:19; Hoos. 2:7

8. Sen vuoksi minä valitan ja vaike-roin, kuljen avojaloin ja alastomana, viritän valituslaulun kuin sakaalit, su-ruhuudon kuin strutsit. Job 30:28,29; Jes. 20:3

9. Sillä parantumaton on Samarian haava. Se ulottuu Juudaan asti, se tu-lee minun kansani porttiin, aina Jeru-salemiin asti. 2. Kun. 18:9-13; Jer. 15:18

10. Älkää ilmoittako sitä Gatissa, älkää lainkaan itkekö. Kieriskele tuhkas-sa Beet-Leafrassa³. 2. Sam. 1:20

3 1:10. Nimi *Beet-Leafra* merkitsee: 'tuhkan talo'.

11. Lähde matkaan, Saafirin⁴ asuja-tar, alasti ja häväistynä! Ei lähde liik-keelle Saananin asujatar. Valitus Beet-Eeselistä⁵: 'Teiltä riistetään asuinpaik-ka.'

12. Tuskaisesti odottaa hyvää Maa-rotin⁶ asujatar. Mutta HERRALTA tulee on-nettomuus Jerusalemin portille. Aam. 3:6

13. Valjasta hevoset vaunujen eteen, Laakisin asujatar. Tytär Siionin synnin alku olet sinä, sillä sinussa tavattiin Is-raelin rikokset. 2. Kun. 19:8

14. Sen tähden sinä annat eroajais-lahjoja Mooreset-Gatille⁷. Aksibin⁸ talot tuottavat pettymyksen Israelin kunin-kaille.

15. Minä tuon vieläkin perijän sinulle, Maaresan⁹ asujatar. Adullamiin¹⁰ asti kulkee Israelin kunnia. Joos. 15:44; 1. Sam. 22:1

16. Tytär Siion, leikkaa hiuksesi ja ajele pääsi kaljuksi. Ajele pääsi laajalti kaljuksi kuin korppikotkan pää lastesi tähden, jotka olivat sinun ilosi, sillä he kulkevat luotasi pakkosiirtolaisuuteen.

2. LUKU

Voi-huuto ahneille sortajille

1. Voi niitä, jotka miettivät turmiota ja valmistelevat pahaa vuoteillaan! Aa-mun valjettua he toteuttavat sen, sillä heillä on siihen valta. Ps. 4:5,36:5

2. He himoitsevat peltoja ja anas-tavat ne, ottavat haltuunsa taloja. He ryöstävät miehen ja hänen talonsa,

4 1:11. Nimi *Saafir* merkitsee 'kaunis', 'ihana'.

5 1:11. Nimi *Beet-Eetsel* merkitsee: 'lä-heisyyden talo'.

6 1:12. Nimi *Maarot* merkitsee: 'katkerat asiat'.

7 1:14. Nimi *Mooreshet Gat* merkitsee: 'Gatin perintö'.

8 1:14. Nimi *Akhziv* merkitsee: 'valheelli-nen', 'petollinen'.

9 1:15. Nimi *Maaresha* on ehkä yhdistet-tävissä verbiin *jaarash*, periä.

10 1:15. Adullamin luolassa piileskeli Daavid, 1. Sam. 22:1.

miehen ja hänen perintöosansa.

2. Moos. 20:17; 1. Kun. 21:3; Jes. 5:8

3. **Sen tähden**, näin sanoo HERRA: "Katso, minä mietin onnettomuutta tälle kansalle. Siitä ette saa irti kaulaanne, ettekä voi ylväästi astella, sillä se on oleva paha aika.

4. Sinä päivänä teistä viritetään pilkkalaulu, sepitetään valitusvirsi, jossa sanotaan: 'Meidät on perin hävitetty, hän on vaihtanut kansani perintöosan. Miksi hän on ottanut sen minulta pois ja jakanut meidän peltomme luopioille.'

5. Sen tähden sinulla ei ole ketään, joka heittäisi arpa maasuudesta HERRAN seurakunnassa.

6. 'Älkää saarnatko', he saarnaavat, 'ei sellaisista saa saarnata, eikä jo lopu häpäiseminen?' Jes. 30:10; Aam. 7:16

7. Onko tämä Jaakobin heimon puhetta? Onko Herra äkkipikainen? Tällaisiako ovat hänen tekonsa? Eivätkö hänen puheensa ole hyvät sitä kohtaan, joka vaeltaa oikein?

8. Mutta aikoja sitten minun kansani on toiminut kuin vihollinen. Vaatteiden päältä te riistätte viitan niiltä, jotka kulkevat turvallisesti, niin kuin kulkevat ne, jotka ovat palanneet sodasta.

9. Minun kansani naiset te ajatte pois kodeistaan, jotka ovat heidän ilonsa. Heidän pieniltä lapsiltaan te riistätte minun ihanuuteni ainiaaksi.

10. Nouskaa ja menkää pois! Tämä ei ole lepopaikka saastutuksen tähden, joka on tuottanut turmion, kauhean turmion. 3. Moos. 18:28

11. Jos tulisi mies, joka tuulta tavoitellen valehtelisi petollisuudessaan: "Minä saarnaan sinulle viinistä ja väkijuomasta", siinä olisi saarnaaja tälle kansalle. Jes. 30:10; Miika 3:5

Herra kokoaa kansansa

12. Totisesti, minä kokoan Jaakobin, minä kerään tarkoin Israelin jäännöksen. Minä saatan sen yhteen kuin lampaat tarhaan, kuin lauman laitumelleen. Silloin on ihmisten kohina.

Jer. 31:8,9

13. Tien aukaisija käy heidän edellään. He raivaavat tiensä, kulkevat portille ja menevät siitä ulos. Heidän kuninkaansa kulkee heidän edellään, ja HERRA on heidän johtajanaan."

Jes. 52:12

3. LUKU

Tuomio päämiesten ja profeettojen vääryydelle

1. Minä sanoin: Kuulkaa, Jaakobin päämiehet ja Israelin heimon johtajat! Eikö teidän tulisi tuntea oikeus?

Jer. 5:4,5

2. Te vihaatte hyvää ja rakastatte paha, raastatte ihmisiltä nahan päältä ja lihan luista.

Aam. 5:14

3. He syövät minun kansani lihan ja nylkevät nahan heidän päältä, murskaavat heidän luunsa, paloittelevat heidät kuin pataan, kuin lihan kattilaan.

Ps. 14:4

4. Sitten he huutavat HERRAN puoleen, mutta hän ei vastaa heille. Silloin hän kätkee heiltä kasvonsa, koska he ovat tehneet pahoja töitä. Sananl. 1:28; Jer. 1:15; Jer. 11:11,14;12

5. Näin sanoo HERRA profeetoista, jotka eksyttävät minun kansaani, jotka huutavat: "Rauha teille!", kun heidän hampaissaan on purtavaa, mutta julistavat pyhän sodan sille, joka ei anna mitään heidän suuhunsa. Jer. 6:14; Hes. 13:18; Miika 2:11

6. Tämän vuoksi heille tulee yö vailla näkyjä, heille tulee pimeys vailla enustelua. Näiltä profeetoilta laskee aurinko, ja päivä pimenee heiltä. Aam. 8:9

7. Näkijät joutuvat häpeään, ja enustelijoiden kasvot kalpenevat. He kaikki peittävät partansa, sillä Jumalan vastausta ei tule.

8. Mutta minä olen täynnä voimaa, HERRAN Henkeä, oikeutta ja väkevyyttä ilmoittaakseni Jaakobille sen rikokset ja Israelille sen synnit.

9. Kuulkaa tämä, Jaakobin heimon päämiehet ja Israelin heimon johtajat, jotka inhoatte oikeutta ja väänätte vääräksi kaiken, mikä on oikeaa,

10. jotka rakennatte Siionia veriteoil-la ja Jerusalemia vääryydellä.

Jer. 22:13; Hab. 2:12

11. Sen päämiehet jakavat oikeutta lahjuksia vastaan, sen papit opettavat maksusta, ja sen profeetat ennustavat rahasta. Kuitenkin he turvautuvat HERRAAN sanoen: "Eikö HERRA ole meidän keskellämme? Ei meille tule onnettomuutta."

Jer. 5:12,7:4; Sef. 3:3

12. Siitä syystä, teidän tähtenne, Siion kynnetään pelloksi, Jerusalemistä tulee kiviraunio ja temppeливuoresta metsäinen kukkula.

Jer. 26:18

4. LUKU

Tuleva rauhan valtakunta

1. Päivien lopulla on HERRAN temp-pelin vuori seisova lujana, ylimpänä vuorista, korkeimpana kukkuloista, ja kansat virtaavat sinne.

Jes. 2:2–4;

Jer. 3:17; Sak. 8:20

2. Monet kansat lähtevät liikkeelle sanoen: "Tulkaa, nouskaamme HERRAN vuorelle, Jaakobin Jumalan huoneeseen, että hän opettaisi meille teitään ja me vaeltaisimme hänen polkujaan. Sillä Siionista lähtee opetus, Jerusale-mista HERRAN sana."

Jes. 51:4

3. Hän tuomitsee monien kansojen kesken, hän säättää oikeutta väkeville kansoille, kaukasiin maihin saakka. Ne takovat miekkansa auran teriksi ja keihäänsä vesureiksi. Kansa ei nosta miekkaa kansaa vastaan, eivätkä ne enää opettele sotimaan.

Joel 4:10

4. Jokainen istuu oman viiniköyn-nöksensä ja viikunapuunsa alla ke-nenkään säikyttämättä, sillä HERRAN Sebaotin suu on puhunut. 3. Moos. 26:5;

Jer. 30:10; Sak. 3:10

5. Kaikki kansat vaeltavat kukin oman jumalansa nimessä, mutta me vaellamme HERRAN, Jumalamme, nimessä aina ja ikuisesti.

6. Sinä päivänä, sanoo HERRA, minä tahdon koota ontuvat ja tuoda yhteen hajalle ajetut ja ne, joille minä olin tuot-tanut onnettomuuden.

Hes. 34:16; Sef. 3:19

7. Minä teen ontuvista jäljelle jäävän ja kauas viedyistä väkevän kansan. HERRA on oleva heidän kuninkaansa Siionin vuorella nyt ja iankaikkisesti.

Jes. 60:22; Dan. 7:14; Ob. 21

8. Ja sinä Karjatorni, tytär Siionin kukkula! Sinulle tulee entinen valta, saapuu tytär Jerusalemin kuninkuus.

Siion joutuu pakkosiirtolaisuuteen Baabeliin

9. Ja nyt! Miksi sinä voitit äänek-käästi? Eikö sinulla ole kuningasta, onko sinulta kadonnut neuvonantaja, kun tuska valtaa sinut kuin synnyttä-jän?

Jer. 8:19

10. Vääntelehdi ja voihi, tytär Siion, kuin synnyttäjä, sillä nyt sinun on läh-dettävä kaupungista, asuttava kedolla ja mentävä Baabeliin asti. Siellä sinut pelastetaan, siellä HERRA lunastaa sinut vihamiestesi käsistä.

11. Nyt sinua vastaan kokoontuvat monet kansat sanoen: "Saastutetta-koon se! Nauttikoot silmämme Siionin onnettomuudesta!"¹¹

12. Mutta he eivät tunne HERRAN aja-tuksia eivätkä ymmärrä hänen suunnitelmansa, sillä hän kokoa heidät niin kuin lyhteet puimatantareelle.

13. Nouse ja pui, tytär Siion, sillä minä annan sinulle rautaiset sarvet ja vaskiset sorkat, ja sinä murskaat mo-net kansat. Minä vihin HERRALLE tuhon omaksi heidän väärän voittonsa, kai-ken maan Herralle heidän rikkauten-sa.

5. Moos. 33:17

14. Nyt kokoa joukkosi, sinä hyök-kääjän ahdistama tytär! Meitä piirite-tään, he lyövät kepillä poskelle Israelin tuomaria.

5. LUKU

Messias on lähtöisin Beetlehemistä

1. Mutta sinä, Beetlehem Efrata, joka olet vähäinen Juudan sukujen joukossa, sinusta tulee minulle hän, joka on oleva hallitsija Israelissa, jonka

¹¹ 4:11. Kirj.: "Katselkoot silmämme Siionia!"

alkuperä on muinaisuudessa, iankaikisissa ajoissa. Matt. 2:6; Joh. 7:42

2. Sen tähden hän antaa heidät alttiiksi siihen aikaan asti, jolloin synnyttäjät synnyttää. Silloin hänen jäljelle jääneet veljensä palaavat israelilaisten luo. Jes. 7:14

3. Hän astuu esiin ja kaitsee heitä HERRAN voimassa, HERRAN, Jumalansa, nimen ylhäisessä voimassa. He asuvat rauhassa, sillä hän on silloin suuri aina maan ääriin saakka. Ps. 72:8

4. Hän on oleva rauha. Jos Assur hyökkää maahamme, jos se tunkeutuu palatseihimme, me asetamme sitä vastaan seitsemän paimenta ja kahdeksan kansanjohtajaa. Ef. 2:14

5. He kaitsevat miekalla Assurin maata, Nimrodin maata sen omien porttien luona. Hän pelastaa meidät Assurin vallasta, jos se hyökkää meidän maahamme, jos se tulee meidän alueellemme. 1. Moos. 10:8

6. Jaakobin jäännös monien kansojen keskellä on kuin kaste, joka tulee HERRALTA, kuin sadekuuro ruuhikolle. Ei se odota ihmisiä eikä viivy kenenkään vuoksi.

7. Jaakobin jäännös kansojen joukossa, monien kansojen keskellä, on kuin leijona metsän eläinten joukossa, kuin nuori leijona lammasmaalojen keskellä. Jos se hyökkää, se tallaa maahan ja raatelee, eikä pelastajaa ole.

8. Kohotkoon kätesi vihollisiasi vastaan, kaikki vihamiehesi joutukoot tuhoon.

Herra hävittää epäjumalanpalveluksen

9. Sinä päivänä tapahtuu, sanoo Herra, että minä hävitän sinun hevosesi ja tuhoan sinun vaunusi. 5. Moos. 17:16; Jes. 31:1; Sak. 9:10

10. Minä hävitän sinun maasi kaupungit ja hajotan maahan kaikki linnoituksesi.

11. Minä hävitän taikakalut käsistäsi, eikä sinulla enää ole ennustelijoita.

12. Minä hävitän sinun veistetyt kuvasi ja sinun patsaasi, etkä sinä enää kumarru palvomaan kättesi tekoa.

13. Minä revin maahan aseratarhat sinun keskeltäsi ja tuhoan kaupunkisi.

14. Vihassa, tulisessa vihassa, minä kosten kansoille, jotka eivät minua kuulleet.

6. LUKU

Herra käy oikeutta kansansa kanssa

1. Kuulkaa, mitä HERRA sanoo: Nouse ja käy oikeutta vuorten kuullen, kukulat kuulkoott sinun äänesi.

2. Kuulkaa HERRAN oikeudenkäyntiä, te vuoret, ikiaikaiset maan perustukset. Sillä HERRALLA on riita-asia kansaansa vastaan, Israelin kanssa hän käy oikeutta: Hoos. 4:1

3. Minun kansani, mitä olen sinulle tehnyt, millä olen sinut väsyttänyt? Vastaa minulle! Jer. 2:5

4. Minä toin sinut pois Egyptin maasta, ostin vapaaksi orjuuden pesästä. Minä lähetin Mooseksen, Aaronin ja Mirjamin kulkemaan sinun edelläsi. 2. Moos. 3:10,4:14,15:20

5. Muista, kansani, mitä oli mielessä Baalakilla, Mooabin kuninkaalla, ja mitä Bileam, Beorin poika, hänelle vastasi. Muista vaellustasi Sittimistä aina Gilgaliin asti, että käsittäisit HERRAN vanhurskaat teot. 4. Moos. 22:6,24:13; Joos. 3:1,4:19

Mitä Herra vaatii ihmiseltä?

6. Mitä otan mukaani, kun käyn HERRAN eteen, kumarrun korkeuden Jumalan eteen? Käynkö hänen eteensä tuoden polttouhreja, vuoden vanhoja vasikoita? 1. Sam. 15:22

7. Ovatko HERRALLE mieleen tuhannet pässit, kymmenettuhannet öljyvirrat? Annanko esikoisen rikoksestani, ruumiini hedelmän sieluni syntiuhrikksi? Ps. 50:9,51:18

8. Hän on ilmoittanut sinulle, ihminen, mikä on hyvää. Mitä muuta HERRA sinulta vaatii, kuin että teet sitä, mikä on oikein, rakastat laupeutta ja vaellat

nöyryästi Jumalasi edessä?

5. Moos. 10:12

9. HERRAN ääni huutaa kaupungille. – Se, jolla on ymmärrystä, pelkää sinun nimeäsi, Herra. – Totelkaa vitsaa ja häntä, joka on sen määrännyt.

Vääryys vie siunauksen

10. Vieläkö ovat jumalattoman talossa vääryyden aarteet ja vajaa, kirottu eefa-mitta?

5. Moos. 25:14; Aam. 8:5

11. Hyväksyisinkö minä miehen, jolla on väärä vaaka ja kukkarossa petolliset punnukset?

3. Moos. 18:36

12. Kaupungin rikkaat ovat täynnä väkivaltaa, sen asukkaat puhuvat valhetta, puhe heidän suussaan on pelkää petosta.

13. Niinpä minäkin lyön sinua sairaudella, teen sinut autioksi syntiesi tähden.

14. Sinä syöt, mutta et tule kylläiseksi, ja vatsassasi on tyhjyys. Mitä otat talteen, sitä et voi varjella, ja minkä varjelet, sen minä annan alttiiksi miekalle.

3. Moos. 26:26; Hoos. 4:10

15. Sinä kylvät, mutta et leikkaa. Sinä poljet oliveja, mutta et voitele itseäsi öljyllä, poljet viinirypäleitä, mutta et juo viiniä.

Aam. 5:11; Sef. 1:13; Hagg. 1:6

16. Mutta Omrin säädöksiä noudatetaan ja kaikkia Ahabin suvun tekoja jäljitellään. Heidän neuvojensa mukaan te vaellatte. Sen vuoksi minä teen sinut autioksi ja jätän asukkaasi pilkattaviksi. Te saatte kantaa minun kansani häväistyksen.

7. LUKU

Vääryys vie sekasortoon

1. Voi minua, sillä minun käy kuin hedelmänkorjuussa, kuin viinisadon jälkikorjuussa: ei ole rypälettä syödäkseni, ei varhaisviikunaa, jota sieluni kaipaa.

Matt. 21:19

2. Poissa ovat hurskaat maasta, ei ole oikeamielistä ihmisten seassa. Kaikki väijyvät verta, pyydystävät verkolla toisiaan.

Ps. 12:2; Hoos. 4:1

3. Pahantekoon he ovat kykeneviä molemmiin käsin. Päämies vaatii lahjuksia, tuomari tuomitsee maksusta, ja mahtava puhuu julki sielunsa himon. Näin he yhdessä vääristävät oikeuden.

Miika 3:11

4. Paras heistä on kuin orjantappura, oikeamielisin pahempi kuin okainen aita. Tähestäjiesi ilmoittama koston päivä kohtaa sinua. Silloin he joutuvat sekasortoon.

5. Älkää uskoko ystävää, älkää luotako uskottuun. Vaimolta, joka sylissäsi lepää, vartioi suusi ovet.

6. Sillä poika halveksii isää, tytär nousee äitiään vastaan, miniä anoppiin vastaan; ihmisen vihamiehiä ovat hänen perheensä jäsenet.

Matt. 10:21,35,36

Langennut kansa saa armon

7. Mutta minä kohotan katseeni HERRAAN, odotan pelastukseni Jumalaa. Minun Jumalani kuulee minua.

8. Älä iloitse minusta, viholliseni! Vaikka olenkin kaatunut, minä nousen, ja vaikka istunkin pimeydessä, HERRA on minun valoni.

9. Minä joudun kantamaan HERRAN vihaa, sillä olen tehnyt syntiä häntä vastaan. Mutta vielä hän ajaa minun asiani ja hankkii minulle oikeuden. Hän tuo minut ulos valoon; minä saan nähdä hänen vanhurskautensa.

10. Viholliseni saa sen nähdä, ja häpeä peittää hänet, joka sanoi minulle: ”Missä on HERRA, sinun Jumalasi?” Minun silmäni saavat katsella häntä, kun hän joutuu tallattavaksi kuin katujen loka.

Ps. 42:4,11,79:10,115:2; Jes. 10:6;

Joel 2:17

11. Tulee päivä, jolloin sinun muurisi rakennetaan; sinä päivänä rajasi laajenevat.

Jes. 49:19,54:3

12. Sinä päivänä tullaan luoksesi Asurista ja Maasorin¹² kaupungeista, Maasorista aina Eufratvirtaan, merestä

12 7:12. Nimi Maasor, hepr. *Maatsoor* merkitsee: ’ahdistaminen’, ’piirittäminen’. Tässä sillä tarkoitetaan Egyptiä, Hepr. *Mitsrajim*.

mereen, vuoresta vuoreen. Ps. 72:8;
Jes. 19:23; Sak. 9:10,10:10

13. Ja maa tulee autioksi asukkaittensa tähden, heidän töittensä hedelmän vuoksi.

14. Kaitse Herra kansaasi sauvallaasi, perintölaumaasi, joka asuu erillään metsässä, keskellä Karmelia. Käykööt he laitumella Baasanissa ja Gileadissa niin kuin muinaisina päivinä.

4. Moos. 23:9; 5. Moos. 33:28

15. Niin kuin lähtönne päivinä Egyptin maasta minä annan teidän nähdä ihmeitä.

Joel 2:26

16. Sen näkevät kansat ja joutuvat häpeään kaikessa väkevydessään. He panevat käden suulleen, heidän korvansa tulevat kuuroiksi.

17. He nuolevat tomua kuin käärme, kuin maan matelijat. Vavisten he tulevat ulos varustuksistaan, lähestyvät

kauhuissaan HERRAA, meidän Jumalaamme. He pelkäävät sinua, Herra.

Ps. 72:9; Jes. 49:23

18. Kuka on Jumala, sellainen kuin sinä, joka annat anteeksi pahat teot perintösi jäännökselle ja jätät rankaismatta heidän rikoksensa? Ei hän pidä vihaa iäti, sillä hän haluaa olla armollinen.

Ps. 103:8; Jes. 43:25; Jer. 10:6

19. Hän armahtaa meitä jälleen, polkee maahan meidän pahat tekomme. Sinä heität meren syvyyteen kaikki kansasi jäännöksen synnit.

20. Sinä osoitat Jaakobille uskollisuutta, Abrahamille armoa, niin kuin olet vannonut meidän isillemme muinaisista päivistä alkaen.

NAHUMIN KIRJA

1. LUKU

Jumalan tuomio ja armo

1. Ennustus Niinivestä. Elkosilaisen Nahumin näyn kirja.

2. HERRA on kiivas Jumala, hän on kostaja. HERRA kostaa, hän on täynnä vihaa. HERRA kostaa vihollisilleen ja pitää vihaa vihamiehilleen.

2. Moos. 20:5; 5. Moos. 5:9; Joos. 24:19

3. HERRA on pitkämielinen ja suuri voimassaan, mutta hän ei jätä rankaisematta. Myrskyssä ja rajuilmassa käy hänen tiensä, pilvi on hänen jalkojensa tomu.

2. Moos. 34:6,7; 4. Moos. 14:18; Ps. 18:14; Joel 2:13

4. Hän nuhtelee merta ja kuivattaa sen, hän antaa kaikkien virtojen ehtyä. Baasan ja Karmel kuihtuvat, myös Libanonin kukoistus kuihtuu.

2. Moos. 14:21; Joos. 3:16; Jes. 50:2

5. Vuoret vapisevat hänen edessään, kukkulat sulavat. Hänen kasvojensa voimasta järkkyvät maa, maanpiiri ja kaikki sen asukkaat.

2. Moos. 19:18; Ps. 18:8; Aam. 9:5; Miika 1:4

6. Kuka voi seisoa hänen kiivautensa edessä ja kuka kestää hänen vihansa hehkua? Hänen vihastuksensa purkautuu kuin tuli, ja kalliot halkeilevat hänen edessään.

7. Hyvä on HERRA, turvapaikka ahdistuksen päivänä. Hän tuntee ne, jotka häneen luottavat,

Ps. 9:10

8. mutta vyöryvällä tulvalla hän tekee Niiniven¹³ paikasta lopun. Vihamiehiään hän ahdistaa pimeydellä.

Tuomio Niinivelle, lupaus Juudalle

9. Mitä te juonittelette HERRAA vastaan? Hän tekee teistä lopun; ei nouse ahdistus kahta kertaa.

10. Sillä vaikka he olisivat yhteen kietoutuneita kuin orjantappurat ja yhtä märkiä viinistä kuin heidän viininsä, tuli syö heidät kokonaan kuin kuivat oljet.

11. Sinusta¹⁴ on lähtöisin se, jolla on paha mielessä HERRAA vastaan, kelvoton neuvonantajaj!

12. Näin sanoo HERRA: Kuinka voimakkaita ja monilukuisia he ovatkin, heidät niitetään pois, ja he häviävät. Mutta jos minä olenkin vaivannut sinua, Juuda, en sinua enää vaivaa.

13. Nyt minä murran hänen ikeensä sinun päätäsi ja katkaisen sinun kahleesi.

14. Mutta sinusta HERRA on antanut käskyn: Enää ei kasva nimellesi siementä. Minä hävitän jumalasi huoneesta veistetut ja valetut kuvat. Minä hankin sinulle haudan, sillä sinä olet käynyt kelvottomaksi.

2. LUKU

Niiniven hävitys

1. Katso, jo ovat vuorilla ilosanoman tuojan jalat, hänen, joka kuuluttaa rauhaa: ”Juhli, Juuda, juhliasi, täytä lupauksesi, sillä enää ei tuo kelvoton tule kimppuusi. Hänet on kokonaan tuhottu.”

Jes. 52:7; Room. 10:15

2. Hajottaja hyökkää sinua vastaan, Niinive! Vartioi varustuksia, tähystä tietä, vyötä kupeesi, jännitä koko voimasi!

Jes. 8:9,10,12

3. HERRA palauttaa entiselleen Jaakobin suuruuden, niin myös Israelin suuruuden, vaikka ryöstäjät ovat niitä ryöstäneet ja turmelleet niiden viiniköynnökset.

Nah. 1:12

4. Hänen¹⁵ sankariensa kilvet hohtavat punaisina, soturit ovat purppurapukuiset. Teräksen tulta säihkyvät sotavaunut hänen varustautumisensa päivänä, ja sypressikeihäät heiluvat.

5. Sotavaunut syöksyvät hurjasti kauduilla, ryntäävät toreilla sinne ja tänne. Ne ovat näöltään kuin soihdut, ne kiitävät kuin salamat.

14 1:11. Tarkoittaa Assurin kuningasta. Samoin jakeessa 14.

15 2:4. Tarkoittanee Niiniven valloittajaa.

6. Hän muistaa ylimyksensä. He kompastelevat kulkiessaan, kiiruhtavat kaupungin muurille. Suojakatos on pantu kuntoon.

7. Virranpuoleiset portit on avattu, palatsi menehtyy pelkoon.

8. Päätös on tehty: hänet¹⁶ on paljastettu ja viety pois. Kaupungissa orjattaret huokailevat, kujertavat kuin kyyhkys, lyövät rintoihinsa.

9. Niinive on ollut kuin veden täyttämä lammikko päiviensä alusta alkaen, mutta nyt vesi pakenee. Seis! Pysähtykää! Mutta yksikään ei käännä takaisin.

10. Ryöstäkää hopeaa, ryöstäkää kultaa! Aarteita on loputtomiin, runsain määrin kaikenlaisia kalleuksia.

11. Tyhjänä, työpötyhjänä, hävitettyinä! Sydän raukeaa, polvet tutisevat, kaikkien lanteet vapisevat, kaikkien kasvot kalpenevat.

Joel 2:6

12. Missä on nyt leijonien makuusi-ja, nuorten leijonien riistamaa, jossa leijona kuljeskeli naarasleijonineen ja leijonanpentuneen kenenkään pelotelematta?

Hes. 19:2,3

13. Leijona raateli, mitä sen pennut tarvitsivat, ja surmasi naarasleijonilleen, täytti luolansa saaliilla ja asuin-sijansa raatelemallaan saaliilla.

14. Katso, minä käyn sinun kimppuusi, sanoo HERRA Sebaot. Sinun sota-vaunusi kohoavat savuna taivaalle, ja miekka syö nuoret leijonasi. Minä teen lopun maan päällä sinun raatelutyöstäsi, enää ei kuulla sanansaattajiesi ääntä.

3. LUKU

Verivelkojen kaupunki häpäistään

1. Voi veren tahraamaa kaupunkia, joka on täynnä valhetta, tulvillaan väkivaltaa, taukoamatonta raatelua!

Hes. 24:6,9

2. Kuuntele! Ruoskat läiskyvät, pyörät ryskyvät, hevoset kiitävät, vaunut hyppivät,

3. ratsut karkaavat pystyyn, miekat välkkyvät, keihäät salamoivat. Paljon

on kaatuneita, läjittäin ruumiita, loputtomiin raatoja, joihin kompastutaan!

4. Tämä tapahtuu tuon porton suuren haureuden tähden, ihanan ja sulaisen, taitavan velhottaren, joka myi kansakuntia haureudellaan, sukukuntia velhouksillaan.

5. Katso, minä käyn sinun kimppuusi, sanoo HERRA Sebaot, noston vaatteesi liepeet kasvojesi yli ja näytän kansakunnille alastomuutesi, valtakunnille häpeäsi.

Jer. 13:26; Hab. 2:16

6. Minä viskaan saastaa¹⁷ sinun päällesi, häpäisen sinut ja asetan sinut kaikkien katseltavaksi.

7. Kaikki, jotka näkevät sinut, pakenevat luotasi sanoen: ”Hävitetty on Niinive! Kuka sitä surkuttelisi? Mistä etsisin sinulle lohduttajia?”

Niiniven tuho on lopullinen

8. Oletko sinä parempi kuin Noo-Aamon¹⁸, joka istui hallitsijana virtojen varsilla vetten ympäröimänä, jolla oli virta¹⁹ varustuksena ja virta muurina?

Jer. 46:25,26

9. Sen väkevyytenä oli Kuus ja egyptiläiset, joilla ei ollut määrää. Sinun tukenasi olivat Puut ja libyalaiset.

2. Aik. 12:3,14:9; Jer. 46:9

10. Mutta myös Noo-Ammon kulki pakkosiirtolaisuuteen vangiksi otettuna. Sen pienet lapset murskattiin kaikkien katujen kulmissa. Sen ylhäisistä miehistä heitettiin arpa, kaikki sen ylimykset pantiin kahleisiin.

11. Myös sinä olet juopuva, sinä viivut pimeyteen. Myös sinä etsit suojaa vihamiehen uhatessa.

12. Kaikki linnoituksesi ovat kuin viikunapuita, joissa on varhaisviikunoita: jos niitä ravistellaan, viikunat putoavat syöjän suuhun.

17 3:6. Kirj.: ”iljettävyyskiä”.

18 3:8. So. Aamonin Noo. Aamon on sama kuin Ammon, egyptiläisten pääjumala. Noo-Ammon tarkoittaa Teebaa, Egyptin pääkaupunkia.

19 3:8. Tässä käytetään heprean sanaa *jaam*, meri. Tarkoitetaan Niilinvirtaa.

13. Sotaväkesi sinun keskelläsi on naisia, maasi portit ovat avoinna vihamiehillesi, tuli on kuluttanut salpasi.

Jer. 50:37,51:30

14. Ammenna vettä piirityksen varalta, vahvista varustuksiasi. Astu liejuun, polje savea, tartu tiilimuottiin.

15. Siinä sinut kuluttaa tuli, miekka sinut tuhoaa. Se syö sinut niin kuin syövät sirkantoukat, vaikka lisääntyisit kuin sirkantoukat, vaikka lisääntyisit heinäsirkköjen tavoin.

16. Sinä olet hankkinut kauppiaita enemmän kuin taivaan tähtiä. Sirkantoukkien tavoin he ryöstävät ja lentävät pois.

17. Virkamiehesi ovat kuin heinäsirkat, kirjurisi ovat kuin sirkkaparvi, joka kylmänä päivänä asettuu kiviaidalle. Auringon noustua ne lentävät pois, eikä kukaan tiedä paikkaa, missä ne ovat.

18. Sinun paimenesi ovat vaipuneet uneen, Assurin kuningas, ylimyksesi ovat jähmettyneet. Sinun väkesi on hajaantunut vuorille, eikä ole ketään, joka heidät kokoaisi.

1. Kun. 22:17;

Ps. 76:6

19. Ei ole lievitystä vammallesi, haavasi on paha. Kaikki, jotka sinusta kuulevat, lyövät käsiään yhteen sinun vuoksesi. Sillä ketä ei olisi sinun paहुutesi jatkuvasti kohdannut?

Jer. 30:12

HABAKUKIN KIRJA

1. LUKU

Profeetan valitus: miksi Jumala sallii vääryyden?

1. Sanoma, jonka profeetta Habakuk sai näyssä.

2. Kuinka kauan, HERRA, minun täytyy huutaa apua, etkä sinä kuule, huutaa sinulle: "Väkivaltaa!" etkä sinä pelasta?

3. Miksi annat minun nähdä vääryyttä? Miksi katselet vaiti pahantekoa? Edessäni on hävitystä ja väkivaltaa. On syntynyt riita, on noussut vihanpito.

4. Sen tähden laki on menettänyt merkityksensä eikä oikeus milloinkaan toteudu. Jumalaton saartaa vanhurskasta, sen tähden oikeus vääristyy.

Jumalan vastaus: Minä kutsun kaldealaiset

5. Katsokaa kansoja, katsokaa, kauhistukaa ja ihmetelkää, sillä minä teen teidän päivinänne teon, jota ette uskoisi, jos siitä kerrottaisiin. Ap. t. 13:41

6. Sillä katso, minä panen liikkeelle kaldealaiset, tuiman ja rajun kansan, joka kulkee laajalti maassa ottaakseen omakseen asuinsijat, jotka eivät sille kuulu.

7. Se on kauhea ja pelottava kansa, joka määrää itse oikeutensa ja valtan.

8. Sen hevoset ovat panttereita nopeammat, ne ovat ahnaampia kuin sudet illoin. Sen ratsut kiitävät, kaukaa tulevat sen ratsumiehet. Niin kuin kotka se syöksyy syömään saalistaan.

Jer. 4:13,5:6; Sef. 3:3

9. Sen koko joukko tulee väkivalan tekoon, he kulkevat vääjäämättä eteenpäin. He kokoavat vankeja kuin hiekkaa.

10. Kuninkaita se kansa pitää pilkkaamaan, ruhtinaat ovat sille naurun aihe. Se nauraa kaikille linnoituksille, kasaa maata valliksi ja valloittaa ne.

11. Sitten se kiittää eteenpäin kuin tuuli mutta joutuu synnalaiseksi. Sen jumalana on oma voima.

Profeetan valitus: Herra, miksi sinä vaikenet?

12. Etkö sinä, HERRA, ole ikiajoista asti ollut minun pyhä Jumalani? Me emme kuole. Sinä, HERRA, olet pannut heidät toteuttamaan tuomiosi. Sinä, kallio, olet asettanut heidät kuritukseksi.

5. Moos. 32:4

13. Sinun silmäsi ovat puhtaat, sinä et voi katsoa pahaa etkä vaieten katella vääryyttä. Minkä tähden sinä katselet vaieten petollisia, kun jumalaton nielee hurskaampansa? Job 21:7;

Ps. 5:5; Jer. 12:1

14. Sinä teet ihmiset meren kalojen kaltaisiksi, kuin matelijoiksi, joilla ei ole hallitsijaa.

15. Se kansa²⁰ nostaa heidät kaikki ylös koukulla, vetää pyydykseensä ja kokoaa verkkoonsa. Sen tähden se iloitsee ja riemuitsee.

16. Sen tähden se uhraa pyydykselleen ja polttaa suitsuketta verkolleen. Niiden ansiosta sen saalis on runsas²¹ ja sen ruoka on mehevää.

17. Saako se yhä tyhjentää pyydyksensä, surmata kansoja säälimättä?

2. LUKU

Jumalan vastaus: Vanhurskas on elävä uskostaan

1. Minä seison vartiopaikallani, ase-tun torniin ja tähystän nähdäkseni, mitä hän minulle puhuu, mitä hän vastaa valitukseeni. Jes. 21:8; Hes. 3:17,33:7

2. HERRA vastasi minulle näillä sanoilla: "Kirjoita näky ja piirrä se selvästi tauluihin, niin että sen voi juostessakin lukea." Jes. 8:1,30:8

3. Näky odottaa vielä aikaansa ja rientää päämääräänsä eikä petä. Jos se viipyy, odota sitä, sillä varmasti se toteutuu eikä myöhästy.

20 1:15. Tarkoittaa kaldealaisia.

21 1:16. Kirj.: "osuus on rasvainen".

4. Mitä tulee tuohon kopeaan kansaan, sen sielu ei ole vilpiton. Mutta vanhurskas on elävä uskostaan. Sananl. 11:4; Room. 1:17; Gal. 3:11; Hepr. 10:38

Uhkauksia kansojen sortajaa vastaan

5. Viini pettää röhkeän miehen, niin ettei hän pysy aloillaan. Hän levittää kitansa kuin tuonela ja on kyltymätön kuin kuolema, hän kokoaa omakseen kaikki kansat ja haalii itselleen kaikki kansakunnat. Sananl. 27:20; Jes. 5:14

6. Mutta ne kaikki keksivät hänestä sananparren, pilkallisen arvoituksen. He sanovat: "Voi sitä, joka hankkii paljon omaisuutta, joka ei hänelle kuulu – kuin kahan pitkäksi aikaa – ja kasaa itselleen panteja!

7. Eivätkö sinun velkojasi nouse äkkiä, eivätkö herää ne, jotka saavat sinut vapisemaan? Sinä joudut heidän ryöstettäväkseen.

8. Niin kuin sinä ryöstit monia kansakuntia, niin ryöstävät sinua kaikki jäljelle jääneet kansat vuodatetun ihmisveren ja väkivallan tähden, joka on tehty maalle, kaupungille ja kaikille sen asukkaille. Jes. 33:1; Jer. 51:24

9. Voi sitä, joka kiskoo vääryyttä oman talonsa hyväksi tehdäkseen pesänsä korkealle, pelastuakseen kovan onnen kourista! Sananl. 15:27; Dan. 4:27

10. Sinä olet hankkeillasi tuottanut häpeää huoneellesi. Tuhotessasi paljon kansoja olet tehnyt pahaa itsellesi,

11. sillä kivi seinästä huutaa ja hirsi katosta vastaa.

12. Voi sitä, joka rakentaa kaupungin veriteoin, perustaa kaupungin vääryyttä käyttäen! Jer. 22:13; Miika 3:10

13. Katso, eikö tule HERRALTA Sebaotilta se, että kansat näkevät vaivaa tulen ruuan tähden ja kansakunnat väsyttävät itseään tyhjän vuoksi? Jes. 51:58

14. Maa on oleva täynnä HERRAN kunnan tuntemista, niin kuin vedet peittävät meren. Jes. 11:9

15. Voi sinua, joka juotat lähimmäistäsi, sekoitat juomaan myrkkyyäsi ja juovutat hänet nähdäksesi hänen alastomuutensa.

16. Sinä saat kylliksesi häpeää, et kunniaa. Juo sinäkin ja paljasta ympärileikkaamattomuutesi. Sinunkin kohdalle kiertyy HERRAN oikean käden malja, häväistys kunnian sijaan. Ps. 60:5; Jer. 25:15,27; Nah. 3:5,11

17. Sinut on peittävä Libanonille tekemäsi väkivalta, samanlainen hävitys, jolla säikytit sen eläimet. Sinä tuhoudut vuodatetun ihmisveren tähden ja väkivallan tähden, jota on tehty maalle, kaupungille ja kaikille niiden asukkaille. Jes. 14:8

18. Mitä hyötyä on veistetyistä kuvasta, jonka sen valmistaja on veistänyt? Vaikka sen valmistaja luottaa siihen, ei siitä ole hyötyä, tuosta valetusta kuvasta, valheen opettajasta. Tehdä nyt mykkiä epäjumalia! Jes. 44:9; Jer. 10:3,14

19. Voi sitä, joka sanoo puulle: 'Herää!' ja mykälle kivelle: 'Nouse!' Voisiko sellainen opettaa? Katso, kullalla ja hopealla se on silattu, mutta ei siinä mitään henkeä ole.

20. HERRA on pyhässä temppelisään. Hänen edessään vaietkoon koko maa." Sef. 1:7; Sak. 2:17

3. LUKU

Profeetan rukous ja ylistys

1. Profeetta Habakukin rukous valitusvirren tapaan.

2. HERRA, minä olen kuullut sinulta sanoman, ja minä pelkään, HERRA. Herätä tekosi eloon jo aikaisemmin, tee se jo kesken vuotten tunnetuksi. Muista laupeuttasi, vaikka vihastut.

3. Jumala tulee Teemanista, Pyhä Paaranin vuorelta. Sela. Hänen loistonsa peittää taivaat, maa on täynnä hänen ylistystään. 5. Moos. 33:2; Tuom. 5:4

4. Hänen hohteensa on kuin aurin gon valo, hänen käsistään lähtevät säteet. Niihin kätkeytyy hänen voimansa. 2. Moos. 24:17

5. Hänen edellään kulkee rutto, polttava kuume tulee hänen jäljessään.

2. Moos. 9:3,12:29

6. Hän pysähtyy mittaamaan maata, hän katsoo ja saa kansat vapisemaan. Ikiaikaiset vuoret menevät murskaksi, ikuiset kukkulat vaipuvat. Hänen tiensä ovat iankaikkiset.

Ps. 68:8

7. Minä näen onnettomuuden alaisina Kuusanin majat ja Midianin maan vapisevat telttakankaat.

8. Viroihinko HERRA on vihastunut? Kohtaako vihasi virtoja, ja suuttumuksesi merta, kun ajat hevosillasi, pelastuksesi vaunuilla?

2. Moos. 14:26,15:4,5

9. Paljastettu on sinun jousesi: valat, vitsat, sana. Sela. Virroilla sinä halkaiset maan.

10. Vuoret näkevät sinut ja vapisevat, rankkasade valaa vettä, syvyys antaa äänensä kuulua, kohottaa kätensä korkealle.

Ps. 77:19

11. Aurinko ja kuu pysyvät majassaan, kun sinun loistavat nuolesi kiitävät, sinun keihäsi salama hohtaa.

Joos. 10:12

12. Suuttumuksessasi sinä marssit pitkin maata, puit kansoja vihassasi.

13. Sinä olet lähtenyt auttamaan kansaasi, pelastamaan voideltusi. Sinä murskaat päitä jumalattoman huonees-

ta, paljastat perustukset kokonaan²². Sela.

14. Heidän omilla keihäillään sinä lävistät pään heidän satureiltaan, jotka hyökkäävät myrskyn lailla karkottamaan minua. Heidän nautintonsa on, että saavat syödä kurjaa piilossa.

15. Sinä ajat hevosillasi merellä paljosten vetten kuohuessa.

Ps. 77:20

16. Minä kuulin tämän, sisimpäni vapisee ja huuleni värisevät äänen pauhusta. Mätä menee luihini, ja minä vapisen paikallani. Minä odotan hiljaa ahdingon päivää, kansaa, joka hyökkää kimppuumme.

17. Viikunapuu ei tule kukkaan, eikä viiniköynnöksistä tule satoa, öljypuun sato pettää, eivätkä pengerpellot tuota syötävää. Lampaat ovat kadonneet tarhasta, eikä navetoissa ole karjaa.

18. Mutta minä riemuitsen HERRASSA, iloitsen pelastukseni Jumalassa.

Ps. 46:2

19. HERRA, Herra on minun voimani. Hän tekee jalkani peuran jalkojen kaltaisiksi ja kuljettaa minua kukkuloillani. Laulunjohtajalle. Minun kielisoittimillani.

2. Sam. 22:34; Ps. 18:34

22 3:13. Kirj.: "kaulaan asti".

SEFANJAN KIRJA

1. LUKU

Herran vihan päivä on lähellä

1. HERRAN sana, joka tuli Sefanjalle Juudan kuninkaan Joosian, Aamonin pojan, päivinä. Sefanja oli Kuusin poika, Kuus oli Gedaljan, tämä Amarjan ja tämä Hiskian poika.

2. Totisesti, minä otan kaiken pois maan päältä, sanoo HERRA.

3. Minä poistan ihmiset ja eläimet, minä poistan taivaan linnut ja meren kalat, viettelykset ja jumalattomat. Minä hävitän ihmiset maan pinnalta, sanoo HERRA. 1. Moos. 6:7; Hoos. 4:3

4. Minä ojennan käteni Juudaa vastaan ja kaikkia Jerusalemin asukkaita vastaan. Minä hävitän tästä paikasta Baalin jäänteet, epäjumalanpappien nimet ja myös Herran papit.

5. Minä hävitän ne, jotka kumartaen rukoilevat katoilla taivaan joukkoa, ja ne, jotka kumartavat HERRAA vanhoen hänen kauttaan mutta vannovat myös Milkomin²³ kautta, Jer. 19:13,49:1,3

6. sekä ne, jotka ovat luopuneet seuraamasta HERRAA, jotka eivät etsi HERRAA eivätkä kysy hänen neuvoaan.

7. Vaiti Herran, HERRAN edessä, sillä lähellä on HERRAN päivä! HERRA on valmistanut teurasuhrin ja pyhittänyt kutsumansa. Jes. 13:3; Jer. 46:10; Hab. 2:20; Sak. 2:13

8. HERRAN teurasuhrin päivänä minä vaadin tilille ruhtinaat, kuninkaanpojat ja kaikki, jotka ovat pukeutuneet vieraan maan vaatteisiin. 2. Kun. 25:6; Jer. 39:5

9. Minä vaadin sinä päivänä tilille kaikki kynnyksen yli hyppääjät²⁴, jotka täyttävät herransa huoneen väkivallalla ja petoksella. 1. Sam. 5:5

10. Sinä päivänä, sanoo HERRA, kuuluu huuto Kalaportilta ja valitus toisesta kaupunginosasta. Kukkuloilta kuuluu

suuren hävityksen ryske. 2. Kun. 22:14; Neh. 3:3

11. Valittakaa, te Huhmaren²⁵ asukkaat, sillä kaikki kauppaa käyvä väki on tuhottu, ja kaikki hopean punnitsijat hävitetty.

12. Siihen aikaan minä tutkin lampuilla valaisten Jerusalemin ja rankaisen niitä miehiä, jotka makaavat rauhassa pohjasakkansa päällä ja sanovat sydämessään: ”Ei HERRA tee hyvää eikä pahaa.” Jer. 48:11

13. Heidän omaisuutensa ryösteetään, ja heidän talonsa jäävät autioiksi. He rakensivat taloja mutta eivät saa asua niissä. He istuttivat viinitarhoja mutta eivät saa juoda niiden viiniä. 5. Moos. 28:30,38; Aam. 5:11,9:14; Miika 6:15

14. Lähellä on HERRAN suuri päivä! Se on lähellä, se rientää nopeasti. Kuule HERRAN päivän ääntä! Silloin sankarit huutavat surkeasti. Hes. 30:3; Joel 2:1,2

15. Se päivä on vihan päivä, hädän ja ahdingon päivä, tuhon ja hävityksen päivä, pimeyden ja synkeyden päivä, pilven ja sankan sumun päivä, Jer. 30:7; Aam. 5:18

16. pasuunan ja sotahuudon päivä varustettuja kaupunkoja ja korkeita muurintorneja vastaan.

17. Minä saatan ihmiset ahdinkoon, niin että he kulkevat kuin sokeat, sillä he ovat tehneet syntiä HERRAA vastaan. Heidän verensä vuodatetaan kuin tomu ja heidän sisäelimensä kuin ulosteet.

18. Heidän hopeansa ja kultansa eivät voi heitä pelastaa HERRAN vihan päivänä. Hänen kiivautensa tulesta palaa koko maa. Lopun, äkkilopun, hän tekee kaikista maan asukkaista. Sananl. 11:4; Hes. 7:19; Sef. 3:8

2. LUKU

Kehotus parannukseen

1. Kokootukaa, tulkaa koolle, te häpeämätön kansa,

23 1:5. Näin LXX. *Milkom* oli ammonilaisten pääjumala. Heprealaisessa tekstissä *malkaam*, heidän kuninkansa.

24 1:9. Ks. 1. Sam. 5:5.

25 1:11. Sana *makhtesh*, 'huhmar', 'huhmare'. Tarkoittanee Jerusalemia.

2. ennen kuin tuomiopäätös toteutuu, sillä päivä kiittää pois kuin akanat – ennen kuin päällemme tulee HERRAN vihan hehku, ennen kuin päällemme tulee HERRAN vihan päivä.

3. Etsikää HERRAA, kaikki maan nöyrät, te, jotka toimitte hänen oikeutensa mukaan. Etsikää vanhurskautta, etsikää nöyryyttä, ehkä saatte suojan HERRAN vihan päivänä. Aam. 5:15

Filistealaisia vastaan

4. Gaza on oleva hylätty ja Askelon autio, Asdod ajetaan pois keskellä päivää ja Ekron tuhotaan.

5. Voi merenrannikon asukkaita, kreettien²⁶ kansaa! Tämä on HERRAN sana sinulle, Kanaan, filistealaisten maa: minä tuhoan sinut, sinä jätät asukkaita vaille. 1. Sam. 30:14; Hes. 25:16

6. Meren rannikko on oleva laitumina, siellä on paimenten vesikuoppia ja lammastarhoja.

7. Tuo seutu joutuu Juudan heimon jäännökselle. Siellä he laiduntavat, Askelonin taloihin he asettuvat iltaisin levolle. HERRA, heidän Jumalansa, pitää heistä huolen ja kääntää heidän kohdalonsa.

Mooabia, ammonilaisia ja kuusilaisia vastaan

8. Minä olen kuullut Mooabin herjaukset ja ammonilaisten pilkkapuheet, joilla he ovat häväisseet minun kansaani ja ylvästelleet sen aluetta vastaan. Aam. 1:13

9. Sen tähden, niin totta kuin minä elän, sanoo HERRA Sebaot, Israelin Jumala, Mooab tulee Sodomian kaltaiseksi ja ammonilaisten maa Gomorran kaltaiseksi, nokkospehkojen maaksi, suolakuopaksi, autioksi iankaikkisesti. Kansani jäännös rystää niitä, ja kansakuntani jäänteet perivät ne. 1. Moos. 19:24–26; Jes. 1:9; Jer. 48:1

10. Tämä tapahtuu heidän ylpeytensä vuoksi, siksi että he ovat herjanneet

HERRAN Sebaotin kansaa ja ylvästelleet sitä vastaan.

11. HERRA on heille pelottava, sillä hän nujertaa kaikki maan jumalat. Kaikki kansojen saaret, kukin paikaltaan, kumartuvat hänen edessään.

12. Myös te kuusilaiset! Teidätkin on miekkani kaatava!

Assuria ja Niiniveä vastaan

13. Hän ojentaa kätensä pohjoista kohti ja tuhoaa Assurin. Hän tekee Niinivestä aution, kuivan kuin aavikko. Nah. 1:14,3:15

14. Sen keskellä makaa laumoja, kaikkia villieläimiä joukoittain. Pelikaani ja siili yöpyvät sen pylväsnupuissa. Laulun ääntä ikkuna-aukoissa! Kynnyksillä on autius, sillä hän on riisunut pois setrilaudoitukset. Jes. 13:21,34:11,14; Jer. 50:39

15. Tämä on se ilakoiva kaupunki, joka asui turvassa, joka sanoi sydämessään: ”Minä eikä ketään muuta!” Kuinka autio siitä onkaan tullut, villieläinten makuupaikka! Jokainen, joka kulkee siitä ohi, viheltää sille ja heiluttaa ivaten kättään. 1. Kun. 9:8; Jes. 47:8

3. LUKU

Jerusalemia vastaan

1. Voi kapinallista ja saastaista, voi väkivaltaista kaupunkia!

2. Se ei kuunnellut puhetta, ei ottanut ojennusta varteen. HERRAAN se ei luottanut, ei lähestynyt Jumalaansa. Jer. 7:28

3. Kaupungin päämiehet sen muurien sisällä ovat ärjyviä leijonia. Sen tuomarit ovat kuin sudet illalla, jotka eivät säästä luutakaan aamuksi. Sananl. 28:15; Hes. 22:6,27

4. Sen profeetat ovat holtittomia, petollisia miehiä. Sen papit saastuttavat pyhän ja tekevät laille väkivaltaa. Jer. 23:11; Hes. 22:26; Miika 3:11

5. HERRA on vanhurskas sen keskellä, hän ei tee vääryyttä. Joka aamu hän tuo valoon oikeutensa, ei se jää tulematta. Mutta väärintekijä ei tunne häpeää. 5. Moos. 32:4; Jer. 8:12

26 2:5. Filistealaisia nimitetään tässä kreeteiksi. Aam. 9:7 heidän sanotaan tulleen Kaftorista, jonka yleisesti ajatellaan tarkoittavan Kreetaa.

6. Minä olen hävittänyt vieraat kansat, niiden muurinkulmat ovat autioina. Minä olen tehnyt niiden kadut autioiksi, niillä ei ole kulkijaa. Niiden kaupungit on hävitetty, jäljellä ei ole ihmistä, ei ainoatakaan asukasta.

7. Minä olen sanonut: Jos pelkää vain minua ja otat varteen ojennuksen, niin tytär Siionin asumusta ei hävitetä, ei mitään siitä, mitä olen hänelle määrännyt. Kaikki heidän tekonsa olivat kuitenkin pahoja varhaisesta alkaen.

8. Sen tähden odottakaa minua, sanoo HERRA, odottakaa sitä päivää, jona minä nousen saaliille. Minä olen päättänyt koota kansat, tuoda yhteen valtakunnat, vuodattaakseni niiden päälle suuttumukseni, kaiken vihani hehkun. Minun kiivauteni tuli kuluttaa koko maan.

Sef. 1:18

Jäännös pelastuu

9. Silloin minä muutan puhtaiksi kansojen huulet, niin että ne kaikki huutavat avuksi HERRAN nimeä, palvelevat häntä rinta rinnan.

Jes. 6:5

10. Tuolta puolen Kuusin virtojen tuovat minun rukoilijani, minun hajallaan asuva joukkoni, minulle ruokauhreja.

11. Sinä päivänä sinun ei tarvitse hävetä yhtäkään niistä teoista, joilla olet rikkonut minua vastaan, sillä silloin minä poistan sinun keskuudestasi ylvästelevät ilakoitsijasi, etkä sinä sitten enää ylpeile minun pyhällä vuorellani.

12. Mutta minä jätän jäljelle sinun keskuuteesi köyhän ja vähäpätöisen kansan, joka turvautuu HERRAN nimeen.

13. Israelin jäännös ei tee vääryyttä, ei puhu valhetta, eikä heidän suussaan

tavata petollista kieltä. He käyvät laiturilla ja lepäävät kenenkään säilyttämättä.

Herra on kuningas Siionissa

14. Riemuitse, tytär Siion, puhkea huutoon, Israel. Iloitse ja riemuitse kaikesta sydäimestäsi, tytär Jerusalem.

Jes. 12:6; Sak. 9:9

15. HERRA on poistanut sinun tuomiosi, raivannut pois vihollisesi. HERRA, Israelin kuningas, on keskelläsi. Ei sinun enää tarvitse nähdä onnettomuutta.

Ps. 23:4

16. Sinä päivänä sanotaan Jerusalemlille: "Älä pelkää, Siion, älkööt kätesi hervotko.

17. HERRA, sinun Jumalasi, on keskelläsi, hän on pelastava sankari. Hän iloitsee sinusta suuresti, hän tyyntytää sinut rakkaudessaan, riemuiten hän sinusta riemuitsee."

Jes. 62:5,65:19

18. Ne, jotka murehtivat kaukana juhlaokouksista, ne minä kokoon; ovathan he sinusta, vaikka heidän taakkanaan on nyt häväistys.

19. Katso, siihen aikaan minä rankaisen kaikkia sinun nöyryyttäjiäsi. Minä pelastan ontuvat ja kokoon karkotetut ja teen heistä ylistettyjä ja kunnioitettuja jokaisessa maassa, jossa he elivät häpeän alaisina.

Miika 4:6

20. Siihen aikaan minä tuon teidät takaisin, siihen aikaan minä kokoon teidät. Minä teen teidät kunnioitetuiksi ja ylistetyiksi kaikkien maan kansojen keskuudessa, kun minä käännän teidän kohtalonne silmienne nähdessä, sanoo HERRA.

5. Moos. 30:3,4

HAGGAIN KIRJA

1. LUKU

Kehotus tempppelin rakentamiseen

1. Kuningas Daarejaveksen toisena vuotena kuudennessa kuussa, kuukauden ensimmäisenä päivänä, tuli tämä HERRAN sana profeetta Haggain kautta Juudan käskynhaltijalle Serubbaabelille, Sealtielin pojalle, ja ylipappi Joosualle, Joosadakin pojalle:

Esra 5:1; Luuk. 3:27

2. Näin sanoo HERRA Sebaot: Tämä kansa sanoo: "Ei ole vielä tullut aika rakentaa HERRAN huonetta."

3. Mutta profeetta Haggain kautta tuli tämä HERRAN sana:

4. "Onko sitten aika teidän asua paneloiduissa taloissanne, kun tämä talo on raunioina?"

2. Sam. 7:2

5. Ja nyt, HERRA Sebaot sanoo näin: Tarkatkaa elämäännne!

6. Te kylvätte paljon mutta saatte vähän satoa. Te syötte, mutta ette tule kylläisiksi. Te juotte, mutta janonne ei sammu. Te pukeudutte, mutta teidän ei tule lämmin. Ja palkkatyöläinen panee työnsä palkan rikkiinäkseen kukkaroon.

3. Moos. 26:26; 5. Moos. 28:38

7. Näin sanoo HERRA Sebaot: Tarkatkaa elämäännne!

8. Nouskaa vuorille, tuokaa puita ja rakentakaa temppeli, niin minä miellyn siihen ja näytän kunniani, sanoo HERRA.

9. Te luulette saavanne paljon mutta saatte vähän. Te tuotte kotiin, mutta minä puhallan pois. Miksi? kysyy HERRA Sebaot. Minun huoneeni tähden! Se on raunioina, mutta te juoksette kukin oman huoneenne hyväksi.

10. Sen vuoksi taivas pidättää teiltä kasteen ja maa satonsa.

3. Moos. 26:19; 5. Moos. 28:23

11. Minä olen kutsunut kuivuuden maahan, vuorille ja viljapelloille, viinitarhoihin ja oliivitarhoihin, maan kaikille viljelyksille. Se vaivaa ihmisiä ja eläimiä ja kaikkea kätten työtä."

1. Kun. 17:1; 2. Kun. 8:1

Rakennustyö aloitetaan

12. Serubbaabel, Sealtielin poika, ja ylipappi Joosua, Jehootsadakin poika, ja koko jäljellä oleva kansa kuuntelivat HERRAN, Jumalansa, ääntä ja profeetta Haggain sanoja. Sitä varten HERRA, heidän Jumalansa, oli hänet lähettänytkin. Ja kansa pelkäsi HERRAA.

13. Haggai, HERRAN sanansaattaja, sanoi HERRAN lähettämänä kansalle: "Minä olen teidän kanssanne, sanoo HERRA."

Hagg. 2:5

14. Ja HERRA herätti Juudan käskynhaltijan Serubbaabelin, Sealtielin pojan, hengen ja ylipappi Joosuan, Jehootsadakin pojan, hengen ja koko jäljellä olevan kansan hengen. He tulivat koolle ja alkoivat tehdä työtä HERRAN Sebaotin, heidän Jumalansa, temppelin rakentamiseksi

Esra 5:2

15. kuudennen kuun kahdentenkymmenentenäneljäntenä päivänä, kuningas Daarejaveksen toisena vuotena.

2. LUKU

Uuden tempppelin kunnia

1. Seitsemännessä kuussa, kuukauden kahdentenkymmenentenäyhdentenä päivänä, tuli profeetta Haggain kautta tämä HERRAN sana:

2. "Sano Juudan käskynhaltijalle Serubbaabelille, Sealtielin pojalle, ja ylipappi Joosualle, Joosadakin pojalle, ja jäljellä olevalle kansalle näin:

3. Kuka teidän joukossanne on jäljellä niistä, jotka näkivät tämän tempelin entisessä kunniaassaan? Miltä se näyttää teistä nyt? Eikö se ole tyhjän veroinen teidän silmissänne?"

Esra 3:12

4. Mutta nyt, ole luja, Serubbaabel, sanoo HERRA, ole luja, Joosua, Jehootsadakin poika, ylimmäinen pappi. Ole luja, maan koko kansa, sanoo HERRA, ja tehkää työtä, sillä minä olen teidän kanssanne, sanoo HERRA Sebaot.

Hagg. 1:13

5. Sen liiton sanan mukaan, jonka minä tein teidän kanssanne Egyptistä lähtiessänne, minun Henkeni pysyy teidän keskellänne. Älkää pelätkö.

2. Moos. 19:5; Sak. 4:6

6. Sillä näin sanoo HERRA Sebaot: Vielä vähän aikaa ja minä järisytän taivaat ja maan, meren ja mantereen.

Hepr. 12:26

7. Minä panen kaikki kansat vapi-semaan. Kaikkien kansojen kalleudet tulevat tänne, ja minä täytän tämän huoneen kunnialla, sanoo HERRA Sebaot.

Jes. 60:5–7

8. Minun on hopea ja minun on kulta, sanoo HERRA Sebaot.

9. Tämän temppelin myöhempi kunnia on oleva suurempi kuin aikaisempi, sanoo HERRA Sebaot. Tässä paikassa minä annan vallita rauhan, sanoo HERRA Sebaot.”

Hagg. 1:8

Pyhyys ja saastaisuus

10. Yhdeksannen kuun kahdente-nakymmenentenäneljantenä päivänä, Daarejaveksen toisena vuotena, tuli profeetta Haggaille tämä HERRAN sana:

11. Näin sanoo HERRA Sebaot: Pyydä papeilta opetusta, kysy heiltä:

12. ”Jos mies kantaa pyhää lihaa vaatteensa liepeessä ja koskettaa liepeellä leipää tai keittoa, viiniä tai öljyä tai mitä tahansa muuta ruokaa, tuleeko sekin pyhäksi?” Papit vastasivat: ”Ei.”

13. Haggai kysyi: ”Jos joku kuolleesta saastunut koskettaa jotakin näistä, tuleeko ruoka saastaiseksi?” Papit vastasivat: ”Tulee.”

4. Moos. 19:11,16,22

14. Silloin Haggai sanoi: ”Sellaisia ovat nämä ihmiset, sellainen tämä kansa minun edessäni, sanoo HERRA. Sellaisia ovat kaikki heidän kätensä työt ja se, mitä he uhraavat. Saastaisia ne ovat.”

Lupaus siunauksesta

15. Ja nyt, pankaa merkille, kuinka käy tästä päivästä eteenpäin. Kun ei vielä ollut pantu kiveä kiven päälle HERRAN temppelissä,

16. mentiin viljakasalle, jossa piti olla kaksikymmentä mitallista, mutta siellä oli vain kymmenen. Ja kun mentiin viinikuurnalle ammentamaan viittäkymmentä mittaa, siellä oli vain kaksikymmentä.

17. Minä löin teitä, kaikkea kättenne työtä, nokitähkällä, viljanruosteella ja rakeilla, mutta yksikään teistä ei pällannut luokseni, sanoo HERRA.

5. Moos. 28:22; Aam. 4:9; Hagg. 1:11

18. Tarkatkaa, kuinka käy tästä päivästä eteenpäin, yhdeksannen kuun kahdennetakymmenennestä neljännestä päivästä, HERRAN temppelin perustamispäivästä, lähtien. Pankaa merkille!

Esra 3:10

19. Onko aitassa enää siementä? Myöskään viiniköynnös, viikunapuu, granaattiomenapuu ja öljypuu eivät ole kantaneet hedelmää. Mutta tästä päivästä lähtien minä annan siunauksen.

Lupaus Serubbaabelille

20. HERRAN sana tuli toistamiseen Haggaille kuukauden kahdente-nakymmenentenäneljantenä päivänä. Se kuului näin:

21. Sano Juudan käskynhaltijalle Serubbaabelille: ”Minä järisytän taivaat ja maan.

22. Minä kaadan kumoon kuningaskuntien valtaistuimet, hävitän kansojen kuningaskuntien väkemyyden. Minä kaadan kumoon vaunut ajajineen, hevoset ja ratsastajat kaatuvat ja mies kaatuu toverinsa miekkaan.

23. Sinä päivänä, sanoo HERRA Sebaot, minä otan sinut, palvelijani Serubbaabel, Sealtielin poika, sanoo HERRA, ja teen sinusta ikään kuin sinettisormuksen. Sillä sinut minä olen valinnut, sanoo HERRA Sebaot.”

Jer. 22:24

SAKARJAN KIRJA

NÄKYJÄ TEMPELIN RAKENTAMISESTA

1. LUKU

Kehotus kääntymykseen

1. Daarejaveksen toisena hallitusvuotena²⁸, kahdeksannessa kuussa tuli profeetta Sakarjalle, Berekjan pojalle, joka oli Iddon poika, tämä HERRAN sana: Esra 5:1; Neh. 12:16

2. HERRA oli totisesti vihastunut teidän isiinne.

3. Sano heille: Näin sanoo HERRA Sebaot: "Palatkaa minun luokseni, sanoo HERRA Sebaot, niin minäkin palaan teidän luoksenne, sanoo HERRA Sebaot. Mal. 3:7

4. Älkää olko isienne kaltaisia, joille entiset profeetat saarnasivat sanoen: 'Näin sanoo HERRA Sebaot: Kääntykää pahoilta teiltänne ja pahoista teoistanne.' Mutta he eivät kuulleet, eivät edes kuunnelleet minua, sanoo HERRA. Jes. 31:6; Jer. 3:12; Hes. 18:30; Joel 2:12

5. Missä teidän isänne nyt ovat? Entä profeetat, ovatko he eläneet ikuisesti?

6. Eivätkö minun sanani ja käskyni, jotka minä käskin palvelijoitteni profeettojen julistaa, kohdanneet teidän isiänne? He kääntyivät ja sanoivat: 'Niin kuin HERRA Sebaot aikoi meille tehdä, meidän vaelluksemme ja tekjemme mukaan, niin hän on meille tehnyt.'

Ensimmäinen näky: mies myrttien keskellä

7. Kahdentenakymmenentenäneljäntenä päivänä yhdennessätoista kuussa, joka on Sebat-kuu, Daarejaveksen toisena vuotena, tuli profeetta Sakarjalle, Berekjan pojalle, Iddon pojanpojalle, tämä HERRAN sana:

8. Minä näin yöllä näyssä miehen, joka ratsasti punaruskealla hevosella. Hän seisahtui myrttien keskelle laak-

soon, ja hänen jäljessään tuli punaruskeita, vaaleanpunaisia ja valkoisia hevosia.

9. Minä kysyin: "Mitä nämä ovat, herrani?" Enkeli, joka puhui kanssani, vastasi minulle: "Minä näytän sinulle, mitä ne ovat."

10. Myrttien keskelle pysähtynyt mies sanoi: "Nämä ovat ne, jotka HERRA on lähettänyt kulkemaan pitkin maata." Sak. 6:7

11. Ne sanoivat HERRAN enkelille, joka oli pysähtynyt myrttien keskelle: "Me olemme kulkeneet pitkin maata, ja katso, koko maa on alallaan ja rauhassa."

12. HERRAN enkeli sanoi: "HERRA Sebaot, kuinka kauan kestää vielä, ennen kuin armahdat Jerusalemia ja Juudan kaupunkeja, joille olet ollut vihoissasi nämä seitsemänkymmentä vuotta?" Jer. 25:11,29:10

13. Niin HERRA vastasi enkelille, joka puhui minun kanssani, ja lausui hänelle hyviä, lohdullisia sanoja.

14. Enkeli, joka puhui kanssani, sanoi minulle: "Julista ja sano: Näin sanoo HERRA Sebaot: Minä kiivailen Jerusalemin ja Siionin puolesta suurella kiivaudella." Sak. 8:2

15. Minä tunnen suurta vihaa huoletomia kansoja kohtaan, jotka pahensivat kansani onnettomuutta, kun minä sille vähän vihastuin. Jes. 47:6

16. Sen tähden, näin sanoo HERRA: Minä käännyn Jerusalemin puoleen ja armahdan sitä. Minun temppelini rakennetaan sinne, sanoo HERRA Sebaot, ja mittanuora jännitetään Jerusalemin yli. Sak. 2:1–2,4:10

17. Julista vielä ja sano: Näin sanoo HERRA Sebaot: Vielä tulevat kaupunkini olemaan ylitsevuotavia hyvistä antimista, ja vielä HERRA lohduttaa Siionia ja valitsee vielä Jerusalemin."

Jes. 14:1,52:9; Sak. 2:16

²⁸ 1:1. Daarejaves I, kreik. Dareios 522–486 eKr.

2. LUKU

Toinen näky: neljä sarvea ja neljä seppää

1. Minä kohotin katseeni ja näin neljä sarvea.

2. Minä kysyin enkeliltä, joka puhui kanssani: "Mitä nämä ovat?" Hän sanoi minulle: "Nämä ovat ne sarvet, jotka ovat hajottaneet ympäriinsä Juudan, Israelin ja Jerusalemin."

3. Sitten HERRA näytti minulle neljä seppää.

4. Minä kysyin: "Mitä nämä ovat tulleet tekemään?" Hän vastasi näin: "Nuo sarvet ovat ajaneet Juudan niin hajalle, ettei yksikään mies voi nostaa päätään. Mutta nämä sepät ovat tulleet saattamaan ne pelon valtaan ja paiskaamaan maahan niiden kansojen sarvet, jotka ovat puskeneet Juudan maata hajottaakseen sen."

Kolmas näky: mies ja mittanuora

5. Sitten minä nostin katseeni ja näin miehen, jolla oli kädessään mittanuora.

6. Minä kysyin häneltä: "Minne olet menossa?" Hän vastasi: "Mittaamaan Jerusalemia nähdäkseni kuinka leveä ja kuinka pitkä se on."

7. Ja katso, enkeli, joka puhui minulle, lähti liikkeelle, ja toinen enkeli tuli häntä vastaan

8. ja sanoi hänelle: "Juokse sanomaan tuolle nuorelle miehelle: Jerusalemin on oleva muureja vailla ihmisten ja eläinten paljouden tähden.

Jes. 49:19,20

9. Mutta MINÄ OLEN tulimuuri sen ympärillä ja kunnia sen keskellä, sanoo HERRA.

Ps. 46:6; Jes. 60:19

10. Voi, voi! Paetkaa pohjoisesta maasta, sanoo HERRA! Minä olen hajottanut teidät neljään taivaan tuuleen, sanoo HERRA.

11. Voi, Siion, pelastaudu, sinä, joka asut tytär Baabelin luona! Jes. 48:20

12. Oman kunniansa vuoksi HERRA Sebaot on lähettänyt minut kansojen luo, jotka ovat teitä saalistaneet, sillä joka teihin koskee, se koskee hänen silmäteräänsä. 5. Moos. 32:10; Ps. 17:8

13. Katso, minä kohotan käteni noita kansoja²⁹ vastaan, ja he joutuvat orjiensa saaliiksi. Ja te tulette tietämään, että HERRA Sebaot on minut lähettänyt.

14. Huuda riemusta ja iloitse, tytär Siion! Sillä minä tulen ja asun sinun keskelläsi, sanoo HERRA. Joh. 1:14,14:23; 2. Kor. 6:16

15. Sinä päivänä monet kansat liittyvät HERRAAN, ja niistäkin tulee minun kansaani. Minä asun sinun keskelläsi, ja sinä tulet tietämään, että HERRA Sebaot on lähettänyt minut luoksesi. 3. Moos. 26:12; Jes. 14:1; Hes. 36:27

16. HERRA ottaa Juudan perintöosakseen pyhässä maassa ja valitsee jälleen Jerusalemin. Sak. 1:17

17. Vaiti HERRAN edessä, kaikki liha! Hän on lähtenyt liikkeelle pyhästä asuinsijastaan." Sak. 1:17

3. LUKU

Neljäs näky: Joosua Herran enkelin edessä

1 Herra näytti minulle ylipappi Joosuan³⁰ seisomassa HERRAN enkelin edessä ja Saatanan seisomassa hänen oikealla puolellaan häntä syyttämässä.

2. Niin HERRAN enkeli sanoi Saatanalle: "HERRA nuhdelkoon sinua, Saatanana. Nuhdelkoon sinua HERRA, joka on valinnut Jerusalemin. Eikö tämä mies ole kekäle, joka on tulesta temmattu?" Aam. 4:11; Sak. 1:17,2:16

3. Joosua oli likaisissa vaatteissa seisoeissaan enkelin edessä.

4. Enkeli sanoi niille, jotka seisovat hänen edessään: "Riisukaa likaiset vaatteet hänen yltään." Ja hän jatkoi: "Katso, minä olen ottanut sinulta pois pahat tekosi, ja minä puetan sinut puhtaisiin vaatteisiin."

Jes. 61:10; Miika 7:18; Luuk. 15:22

5. Minä sanoin: "Pantakoon puhdas turbaani hänen päähänsä." Niin he panivat puhtaan turbaanin hänen päähänsä ja pukivat hänet puhtaisiin

29 2:13. Kirj.: "heitä".

30 3:1. Sama kuin Jeesua esim. Esran kirjassa.

vaatteisiin, HERRAN enkelin seisoessa vierellä. 2. Moos. 28:4,36

6. HERRAN enkeli kehotti Joosuaa näillä sanoilla:

7. ”Näin sanoo HERRA Sebaot: Jos sinä kuljet minun teitäni ja pidät huolen antamistani palvelustehtävistä, sinä saat myös tuomita minun huonettani ja vartioida esipihojani, ja minä annan sinulle pääsyn tässä seisovien joukkoon.

8. Kuule, ylipappi Joosua, sinä ja sinun ystäväsi, jotka istuvat edessäsi. He ovat ennusmerkin miehiä, sillä katso, minä annan tulla palvelijani Ver- son. Jes. 8:18,11:1; Jer. 23:5,33:15; Sak. 6:12

9. Katso, tässä on kivi, jonka minä olen asettanut Joosuan eteen. Tässä yhdessä kivessä on seitsemän silmää³¹. Katso, minä kaiverran siihen kaiverrukset, sanoo HERRA Sebaot, ja otan pois tämän maan syyllisyyden yhtenä päivänä. Sak. 4:10

10. Sinä päivänä, sanoo HERRA Sebaot, te kutsutte kukin ystäväne viiniköynnöksen ja viikunapuun alle.”

1. Kun. 5:5

4. LUKU

Viides näky: lampunjalka ja kaksi öljypuuta

1. Enkeli, joka oli puhunut kanssani, palasi ja herätti minut niin kuin joku herätetään unesta.

2. Hän sanoi minulle: ”Mitä sinä näet?” Minä vastasin: ”Näen lampunjalan, joka on kokonaan kultaa, ja yläpuolella sen öljyastian. Lampunjalassa on seitsemän lammppua ja seitsemän öljyputkea, jotka johtavat yläosassa oleviin lammppuihin.

3. Lampunjalan vieressä on kaksi öljypuuta, toinen sen oikealla, toinen vasemmalla puolella.”

4. Minä kysyin enkeliä, joka puhui minun kanssani: ”Mitä ne ovat, herrani?”

5. Enkeli, joka puhui kanssani, vastasi minulle: ”Etkö tiedä, mitä ne ovat?” Minä sanoin: ”En, herrani.” Hagg. 2:5

6. Hän sanoi minulle: Tämä on HERRAN sana Serubbaabelille: ”Ei väellä eikä voimalla, vaan minun Hengelläni, sanoo HERRA Sebaot.

7. Mikä sinä olet, sinä suuri vuori Serubbaabelin edessä? Muutu tasangoksi! Hän on asettava paikoilleen huippukiven huutojen kaikuessa: ’Suosio, suosio sille!’”

8. Sitten minulle tuli tämä HERRAN sana:

9. ”Serubbaabelin kädet ovat laske- neet tämän tempelin perustukset, ja hänen kätensä saattavat sen valmiiksi. Ja sinä tulet tietämään, että HERRA Sebaot on lähettänyt minut teidän luok- senne.

10. Sillä kuka halveksii pienten alku- jen päivää, kun nuo seitsemän HERRAN silmää, jotka tarkkailevat koko maata, iloitsevat nähdessään luotilangan Se- rubbaabelin kädessä.”

11. Minä kysyin häneltä: ”Mitä ovat nämä kaksi öljypuuta lampunjalan oi- kealla ja vasemmalla puolella?”

12. Kysyin häneltä vielä: ”Mitä ovat nuo kaksi öljypuun terttua noiden kah- den kultaisen putken kohdalla, jotka vuodattavat sisästänsä öljyn kultaa?”

13. Hän vastasi minulle: ”Etkö tiedä, mitä ne ovat?” Minä vastasin: ”En, her- rani.”

14. Hän sanoi: ”Nämä ovat ne kaksi öljyllä voideltua, jotka seisovat koko maan Herran edessä.” Ilm. 11:4

5. LUKU

Kuudes näky: lentävä kirjakäärö

1. Kun jälleen kohotin katseeni, näin lentävän kirjakäärön.

2. Enkeli kysyi minulta: ”Mitä sinä näet?” Minä vastasin: ”Minä näen len- tävän kirjakäärön, kaksikymmentä kyy- nää pitkän ja kymmenen kynnärsä leveän.”

3. Hän sanoi minulle: ”Tämä on ki- rous, joka kulkee yli koko maan. Tä- män kirouksen mukaisesti siitä puh-

31 3:9. Tai: ”Sitä yhtä kiveä tarkkaa seitse- män silmää”.

distetaan pois jokainen varas, ja myös jokainen vannoskelija puhdistetaan siitä pois. Ps. 109:17

4. Minä lähetän liikkeelle kirouksen, sanoo HERRA Sebaot, ja se menee varkaan kotiin ja sen kotiin, joka vannoo väärin minun nimessäni. Kirous jää asumaan hänen kotiinsa ja tuhoaa sen, sekä hirret että kivet.”

Seitsemäs näky: nainen eefa-mitassa

5. Sitten enkeli, joka oli puhunut kanssani, astui esiin ja sanoi minulle: ”Nosta silmäsi ja katso! Mikä on tuo, joka on lähdössä liikkeelle?”

6. Minä sanoin: ”Mikä se sitten on?” Hän vastasi: ”Tämä on eefa-mitta, joka lähtee liikkeelle.” Ja hän jatkoi: ”Tätä on heidän pahuutensa kaikessa maassa.”

7. Silloin lyijykansi kohosi, ja eefamitan sisällä istui nainen.

8. Enkeli sanoi: ”Tämä on jumalatomuus.” Ja hän sysäsi naisen sisälle eefa-mittaan ja paiskasi lyijypainon sen suulle.

9. Kun kohotin katseeni, näin, kuinka kaksi naista lähti liikkeelle. Heillä oli tuulta siivissänsä, ja heidän siipensä olivat kuin haikaran siivet. He kantoivat eefa-mittaa taivaan ja maan välillä.

10. Niin minä kysyin enkeliltä, joka puhui kanssani: ”Minne he kuljettavat eefa-mittaa?”

11. Hän vastasi minulle: ”He menevät rakentamaan sille asumusta Sinearin maahan. Kun se on valmis, eefamitta lasketaan sinne paikoilleen.”

6. LUKU

Kahdeksas näky: neljät vaunut

1. Kun jälleen kohotin katseeni, näin neljät vaunut, jotka lähtivät liikkeelle kahden vuoren välistä. Ne vuoret olivat vaskivuoria.

2. Ensimmäisten vaunujen edessä oli punaruskeat hevoset, toisten edessä mustat hevoset, Ilm. 6:2,4,5,8

3. kolmansien edessä valkoiset hevoset ja neljänsien vaunujen edessä oli täplikkeitä, voimakkaat hevoset.

4. Minä kysyin enkeliltä, joka puhui kanssani: ”Mitä nämä ovat, herrani?”

5. Enkeli vastasi minulle: ”Nämä ovat neljä taivaan tuulta³², jotka lähtevät liikkeelle seisottuaan koko maan Herran edessä. Ps. 103:20,104:4; Jer. 49:36; Dan. 7:2; Ilm. 7:1

6. Ne vaunut, joiden edessä on mustat hevoset, lähtevät pohjoiseen maahan, ja valkoiset lähtevät niiden perään. Täplikkeitä lähtevät eteläiseen maahan.”

7. Väkevät hevoset tulivat esille ja halusivat lähteä kulkemaan pitkin maata. Enkeli sanoi: ”Menkää, kiertäkää maata!” Niin ne lähtivät kiertämään maata. Sak. 1:10

8. Sitten hän kutsui minut ja sanoi minulle: ”Katso, nuo jotka lähtivät pohjoiseen maahan, saattavat minun Henkeni lepäämään pohjoisessa maassa.”

Joosua Messiaan esikuvana

9. Minulle tuli tämä HERRAN sana:

10. Ota vastaan lahja pakkosiirtolaisilta Heldailta, Tobialta ja Jedajalta. Mene vielä samana päivänä Joosian, Sefanjan pojan, taloon, jonne he ovat tulleet Baabelista.

11. Ota vastaan hopea ja kulta, tee kruunu ja pane se ylipappi Joosuan, Jehootsadakin pojan, päähän

12. ja sano hänelle: Näin sanoo HERRA Sebaot: Katso, mies nimeltä Vesa! Hän versoo omalta pohjaltaan, ja hän on rakentava HERRAN temppelin.

Jes. 4:2,11:1; Jer. 23:5,33:15; Sak. 3:8

13. Hän rakentaa HERRAN temppelin. Hän kantaa valtasuuruutta. Hän istuu ja hallitsee valtaistuimellaan. Hän istuu myös pappina valtaistuimellaan, ja rauhaisa yhteisymmärrys vallitsee molempien tehtävien välillä.

14. Kruunu on oleva muistona HERRAN temppelissä Heelemistä, Tobiasta ja Jedajasta sekä Sefanjan pojan suosiollisuudesta.

15. Kaukaa tulleet rakentavat HERRAN temppeliä. Ja te tulette tietämään, että HERRA Sebaot on lähettänyt minut

teidän luoksesne. Näin tapahtuu, jos te todella kuuntelette HERRAN, teidän Jumalanne, ääntä.”

7. LUKU

Paasto ja Herran sanan kuuleminen

1. Kuningas Daarejaveksen neljäntenä vuotena tuli Sakarjalle HERRAN sana yhdeksannen kuun, kislev-kuun, neljäntenä päivänä.

2. Beetel oli lähettänyt Saretserin ja Regem-Melekin miehineen rukoilemaan HERRALTA armoa³³

3. ja kysymään HERRAN Sebaotin temppelin papeilta ja profeetoilta: ”Onko meidän viidennessä kuussa itketävä ja elettävä pidättyvästi, niin kuin olemme tehneet jo vuosikausia?”

Jer. 52:12

4. Silloin minulle tuli tämä HERRAN Sebaotin sana:

5. ”Sano maan koko kansalle ja papeille näin: ’Kun te olette paastonneet ja pitäneet valittajaisia viidennessä ja seitsemännessä kuussa, jo seitsemänäkymmenenä vuotena, niin oletteko paastonneet minua varten?’

2. Kun. 25:25; Jer. 58:3; Jer. 41:1

6. Ja kun olette syöneet ja juoneet, niin ettekö te olekin syöneet ja juoneet omaksi hyväksenne?

7. Eivätkö nämä ole ne sanat, jotka HERRA julisti aikaisempien profeettojen kautta, kun Jerusalemin ja sen ympärillä olevat kaupungit vielä olivat asuttuina ja turvassa, ja myös Etelämaaa ja Alan-komaa olivat asuttuja?”

Joos. 15:20;

Jer. 17:26

8. Sakarjalle tuli vielä tämä HERRAN sana:

9. Näin on HERRA Sebaot sanonut: Tuomitkaa oikea tuomio, osoittakaa laupeutta ja armahtavaisuutta toinen toisellenne,

Jes. 1:17; Jer. 7:5; 21:12;

Hoos. 6:6; Sak. 8:16

10. leskeä ja orpoa, muukalaista ja kurjaa älkää sortako, älkääkä mietti-
kö mielessänne pahaa toisianne vastaan.

2. Moos. 22:20,21

11. Mutta he kieltäytyivät kuuntelemasta, käänsivät minulle kapinallisina selkensä ja tukkivat korvansa, etteivät kuulisi.

Hoos. 4:16

12. Sydämensä he tekivät kovaksi kuin timantti, etteivät kuulisi lakia eivätkä niitä sanoja, jotka HERRA Sebaot lähetti Henkensä voimalla aikaisempien profeettojen kautta. Sen vuoksi on tullut HERRAN Sebaotin suuri viha.

Jes. 48:4; Hes. 11:19

13. Niin kuin he eivät kuunnelleet, kun minä kutsuin, niin en minäkään kuunnellut, kun he huusivat apua, sanoo HERRA Sebaot.

Jer. 11:11, 14:12

14. Myrskynä minä karkotin heidät kaikkien kansojen sekaan, joita he eivät tunteneet, ja maa jäi heidän jälkeensä autioksi, menijöitä ja tulijoita vaille. Ihanan maan he tekivät autioksi.”

Hes. 33:28

8. LUKU

Jerusalemin tuleva onnen aika

1. Sitten tuli tämä HERRAN Sebaotin sana:

2. ”Näin sanoo HERRA Sebaot: Minä kiivailen Siionin puolesta suurella kiivaudella, suurella vihalla minä sen puolesta kiivailen.

Sak. 1:14

3. Näin sanoo HERRA: Minä palaan jälleen Siioniin ja asun keskellä Jerusalemia. Jerusalemia kutsutaan Uskoliseksi kaupungiksi ja HERRAN Sebaotin vuorta Pyhäksi vuoreksi.

Jes. 1:21,26

4. Näin sanoo HERRA Sebaot: Vielä on Jerusalemin toreilla istuva vanhuk-
sia, miehiä ja naisia, kullakin kädes-
sään sauva päiviensä paljouden vuoksi.

5. Kaupungin kadut tulevat täyteen poikia ja tyttöjä, jotka leikkivät sen toreilla.

6. Näin sanoo HERRA Sebaot: Jos tämä onkin niinä päivinä ihmeellistä tämän kansan jäännöksen silmissä, pitäisikö sen olla ihmeellistä minunkin silmissäni, sanoo HERRA Sebaot?

33 7:2. Kirj.: ”lepyttämään HERRAN kasvoja”.

7. Näin sanoo HERRA Sebaot: Katso, minä pelastan kansani itäisestä maasta ja auringonlaskun maasta. Jes. 43:6; Jer. 30:10

8. Minä tuon heidät asumaan keskele Jerusalemia. He ovat minun kansani, ja MINÄ OLEN heidän Jumalansa, uskollinen ja vanhurskas. Jer. 30:22

9. Näin sanoo HERRA Sebaot: Olkoot kätenne lujat, teidän, jotka näinä aikoina olette kuulleet nämä sanat niiden profeettojen suusta, jotka profetoivat myös sinä päivänä, jona laskettiin HERRAN Sebaotin huoneen perustus tempelin rakentamista varten.

10. Ennen sitä aikaa ei saatu palkkaa ihmisen työstä eikä juhdan työstä. Ahdistaja ei antanut rauhaa menijälle eikä tulijalle, ja minä yllytin kaikki ihmiset toinen toisensa kimppuun. Hagg. 1:6,9; Sak. 11:6

11. Mutta nyt minä en enää ole samanlainen kuin entisinä päivinä tämän kansan jäännökselle, sanoo HERRA Sebaot.

12. Sillä rauhan kylvö kylvetään, viiniköynnös antaa hedelmänsä, maa antaa satonsa ja taivas kasteensa. Tämän kansan jäännökselle minä annan perintöosaksi kaiken tämän.

13. Niin kuin te olette olleet kirouksena kansojen seassa, Juudan heimo ja Israelin heimo, niin te tulette olemaan siunauksena, kun minä teidät pelastan. Älkää pelätkö, olkoot kätenne lujat.

14. Sillä näin sanoo HERRA Sebaot: Minulla oli mielessä tehdä teille paha, kun teidän isänne vihoittivat minut, sanoo HERRA Sebaot, enkä minä sitä katunut.

15. Näinä aikoina minulla taas on mielessä tehdä hyvää Jerusalemile ja Juudan heimolle. Älkää pelätkö.

16. Mutta tehkää te näin: Puhukaa totta toinen toisellenne. Tuomitkaa porteissanne oikein, tuomitkaa rauhan tuomio. Jes. 1:17; Sak. 7:9; Ef. 4:25

17. Älkää hautoko mielessänne paha toinen toisellenne älkääkään rakastako vääraa valaa. Sillä kaikkia näitä minä vihaan, sanoo HERRA.”

Pakanat etsivät Herraa

18. Sitten minulle tuli tämä HERRAN Sebaotin sana:

19. ”Näin sanoo HERRA Sebaot: Neljännen ja viidennen kuun paasto ja seitsemännen ja kymmenennen kuun paasto on oleva Juudan heimolle iloa ja riemua ja onnellista juhlaa. Rakastakaa totuutta ja rauhaa! 2. Kun. 25:1,25; Jer. 39:2,41:1,52:12; Sak. 7:3

20. Näin sanoo HERRA Sebaot: Vielä tulee kansoja, monien kaupunkien asukkaita. Jes. 2:2–4; Miika 4:1–3; Sak. 6:15

21. Kaupungin asukkaat lähtevät toiseen kaupunkiin ja sanovat: ’Lähdetään, menkäämme lepyttämään HERRAA, etsimään HERRAA Sebaotia; minäkin tahdon mennä.’

22. Monet kansat, mahtavat kansakunnat, tulevat Jerusalemiin etsimään HERRAA Sebaotia, saadakseen HERRAN mielisuosion.

23. Näin sanoo HERRA Sebaot: Niinä päivinä kymmenen miestä erikielisistä kansoista tarttuu juutalaisen miehen viitan liepeeseen sanoen: ’Me tahdomme kulkea teidän mukanne, sillä me olemme kuulleet, että Jumala on teidän kanssanne.’”

JUMALAN VALTAKUNNAN TULEMINEN

9. LUKU

Pakanavaltojen sortuminen

1. Ennustus, HERRAN sana Hadrakin maata ja hänen asuinpaikkaansa, Damaskoa vastaan: ”HERRAN silmä tarkkaa ihmisiä, kaikkia Israelin heimoja Jes. 17:1

2. ja Hamatia, joka on Damaskoksen kanssa rajakkain, sekä Tyyroa ja Siidonia, sillä ne ovat sangen viisaat. Hes. 26:2,28:3

3. Tyyro on rakentanut itselleen linnoituksen ja kasannut kokoon hopeaa kuin tomua ja kultaa kuin katujen loka.

4. Katso, Herra valloittaa sen, syöksee mereen sen voiman, ja kaupunki palaa tulessa.

5. Sen näkee Askelon ja pelästyy, ja Gaza vapisee kovin. Ekronkin vapisee, sillä sen toivo joutuu häpeään. Gazasta häviää kuningas, eikä Askelonissa enää asuta.

Jes. 14:29; Jer. 47:1; Hes. 25:15

6. Asdodissa asuu sekarotuisia; minä teen lopun filistealaisten ylpeydestä.

7. Minä poistan veret Asdodin suusta, iljetykset hänen hampaittensa väliltä, ja hänestäkin jää jäännös meidän Jumalallemme. Hän on oleva kuin sukuruhntinas Juudassa, ja Ekron on kuin jebusilainen.

1. Sam. 14:32; Hes. 33:25

8. Minä pystytän leirini suojaamaan temppeleäni sotajoukoilta, jotka tulevat ja menevät. Sortaja ei enää kulje heidän ylitseen, sillä nyt minä itse valvon sitä.”

Sak. 2:9

Siionin kuningas

9. ”Iloitse suuresti, tytär Siion, huuda riemusta, tytär Jerusalemi. Katso, kuninkaasi tulee sinun luoksesi! Hän on vanhurskas, hän pelastaa; hän on nöyrä, hän ratsastaa aasilla, aasintamman varsalla.

Jes. 12:6,62:11; Sef. 3:14; Sak. 2:14; Matt. 21:5; Joh. 12:15

10. Minä hävitän sotavaunut Efraimista ja hevoset Jerusalemistä. Sodan jousi särjetään, ja hän julistaa rauhaa kansoille. Hänen hallitusvaltansa ulottuu merestä mereen, Eufratvirrasta aina maan ääriin asti.

Ps. 72:8; Jes. 2:4,9:4; Miika 4:3,5:9,7:12

11. Mitä sinuun [Israel ja Juuda] tulee, liittoni veren tähden minä päästän vankisi pois vedettömästä kuopasta.

2. Moos. 24:8; Jer. 31:32; Hepr. 9:19

12. Palatkaa takaisin linnoitukseen, te vangit, joilla on toivo. Tänäkin päivänä minä julistan: kaksin verroin minä sinulle korvaan.

Jes. 40:2,61:7

13. Minä jännitän Juudan jouseksen, asetan siihen nuoleksi Efraimin ja noston sinun poikasi, Siion, sinun poikasi vastaan, Jaavan³⁴. Minä teen sinut sankarin miekan kaltaiseksi.

14. HERRA näyttäytyy heidän yläpuolellaan, hänen nuolensa lähtee lentoon

kuin salama. Herra, HERRA puhalttaa paasuunaan ja kulkee etelän myrskytuulissa.

15. HERRA Sebaot on suojaava heitä. He nielevät vihollisensa ja tallaavat linkokiviä. He juovat ja meluavat kuin viinin vallassa, he ovat täynnä kuin uhrimaljat, kuin alttarin kulmat.

2. Moos. 24:6

16. Sinä päivänä HERRA, heidän Jumalansa pelastaa heidät, kansansa, lammasmaansa. He ovat kruunuun kiinnitettyjä kiviä, jotka välkehtivät yli hänen maansa.

Ps. 100:3; Joh. 10:11

17. Kuinka suuri onkaan heidän iha-
nuutensa ja kauneutensa! Vilja saa kasvamaan nuorukaiset, rypälemehu neitokset.”

10. LUKU

Herra lunastaa kansansa

1. ”Pyytäkää HERRALTA sadetta kevät-sateen aikana. HERRA tekee ukkospilvet ja antaa teille sadekuurot, antaa kasvit jokaisen pellolle.

5. Moos. 11:14

2. Mutta kotijumalat puhuvat valhetta, tietäjät näkevät petollisia näkyjä, kertovat joutavia unia ja lohduttavat turhuuksilla. Sen vuoksi kansa harhailee kuin lammasmaa ja kärsii vaivaa, kun ei ole paimenta.

Jes. 8:19; Matt. 9:36

3. Minun vihani syttyy paimenia kohtaan, johtokauriita minä rankaisen. HERRA Sebaot pitää huolen laumastaan, Juudan heimosta, ja tekee siitä majesteettillisen sotaratsun.

Jer. 23:1;

Hes. 34:2,10

4. Siitä on lähtöisin kulmakivi, siitä kiinnityspaalu, siitä sotajousi, siitä tulevat kaikki mahtimiehet.

Jer. 30:21

5. He ovat kuin sankarit, jotka sodassa polkevat katujen lokaa. He taistelevat, sillä HERRA on heidän kansaan; häpeään joutuvat hevosilla ratsastajat.

Miika 7:10

6. Minä teen väkeväksi Juudan heimon, ja Joosefin heimon minä pelastan. Minä annan heidän palata, sillä minä olen armahtanut heidät, ja he tulevat olemaan, niin kuin en olisi heitä hylännytään. Sillä minä olen HERRA,

heidän Jumalansa, ja minä vastaan heille. Sak. 13:9

7. Efraim on oleva kuin sankari, heidän sydämensä iloitsevat kuin viinistä. Heidän lapsensakin näkevät sen ja iloitsevat, heidän sydämensä riemuitsee HERRASSA.

8. Minä vihellän heille ja kokoan heidät, sillä minä olen heidät lunastanut. Heistä tulee yhtä lukuisa kansa kuin he olivat ennen.

9. Vaikka minä sirottelen heidät kansojen sekaan, he muistavat minua kaukaisissa maissa. He ja heidän lapsensa saavat elää ja palata takaisin.

10. Minä tuon heidät takaisin Egyptin maasta ja kokoan heidät Assurista. Minä vien heidät Gileadin maahan ja Libanonille, eivätkä nekään riitä heille.

11. Kansa kulkee ahdistuksen meren läpi, mutta Herra lyö meren aaltoja, ja kaikki Niilin syvytydet kuivuvat. Assurin ylpeys painetaan alas, ja Egyptin valtikka väistyy pois. 2. Moos. 14:16

12. Mutta heidät³⁵ minä teen väkeviksi HERRASSA. Hänen nimessään he vaeltavat, sanoo HERRA.” Miika 4:5

11. LUKU

Hyvä paimen ja mieletön paimen

1. Avaa ovesi, Libanon! Tuli syö sinun setriksi.

2. Valita, sypressi, sillä setri on kaaunut, nuo mahtavat on hävitetty. Valitakaa, Baasanin tammet, sillä sankka metsä on sortunut.

3. Kuule paimenten valitusta, kun heidän ihanat laitumensa³⁶ on hävitetty. Kuule nuorten leijonien karjuntaa, kun Jordanin tiheikkö on tuhoutunut. Jer. 25:36

4. Näin sanoi HERRA, minun Jumalani:

5. ”Paimenna teuraslampaita, joita niiden ostajat tappavat tuntematta syyllisyyttä ja joista niiden myyjät sanovat: ’Kiitetty olkoon HERRA, minä olen rikastunut.’ Niiden paimenetaan eivätkä niitä sääli. Ps. 44:23; Room. 8:36

6. Sillä minä en enää sääli maan asukkaita, sanoo HERRA. Minä annan ihmisten joutua toistensa käsiin ja oman kuninkaansa käsiin. He tuhoavat maan, enkä minä pelasta ketään heidän käsistään.” Sak. 8:10

7. Niinpä minä kaitsin teuraslampaita, lampaista kurjimpia. Minä otin itselleni kaksi sauva; toiselle annoin nimen Suloisuus, toiselle nimen Yhteys. Sitten minä paimensin lampaita.

8. Yhden kuukauden aikana minä hävitin kolme paimenta, sillä minä menetin kärsivällisyyteni lampaita kohtaan, ja nekin tumpääntyivät minuun.

9. Niin minä sanoin: ”En minä enää teitä paimenna. Kuolkoon, joka kuolee, hävitköön, joka häviää, ja jäljelle jääneet syökööt toinen toisensa lihaa.”

10. Ja minä otin sauvani Suloisuuden ja katkaisin sen purkaakseni liittoni, jonka olin tehnyt kaikkien kansojen kanssa. Hoos. 2:20

11. Sinä päivänä se purkaantui, ja niin lampaista kurjimmat, jotka olivat noudattaneet tahtoaani, tulivat tietämään, että tämä on HERRAN sana.

12. Sitten minä sanoin heille: ”Jos niin hyväksi näette, antakaa minulle palkkani; jos ette, niin olkaa antamatta.” Niin he punnitsivat palkakseni kolmekymmentä hopearahaa.

2. Moos. 21:32; Matt. 26:15

13. HERRA sanoi minulle: ”Viskaa ne savenvalajalle, tuo kallis hinta, jonka arvoiseksi he ovat minut arvioineet.” Silloin minä otin ne kolmekymmentä hopearahaa ja viskasin ne savenvalajalle HERRAN huoneessa. Matt. 27:3–10

14. Minä katkaisin toisenkin sauvani, Yhteyden, purkaakseni veljeyden Juudan ja Israelin väliltä.

15. Sitten HERRA sanoi minulle: ”Ota vielä itsellesi mielettömän paimenen varusteet.

16. Sillä katso, minä herätän maahan paimenen, joka ei pidä huolta nääntyvistä, ei etsi kadonnutta, ei paranna loukkaantunutta, ei ruoki pystyssä pysyvää. Mutta lihaviiden lihan hän syö ja

35 10:12. Tarkoittaa Israelia ja Juudaa.

36 11:3. Kirj.: ”ihanuutensa”.

halkaisee niiden sorkat.

Jer. 23:1;
Hes. 34:2–4

17. Voi mieletöntä paimenta, joka lampaat hylkää! Miekka hänen käsivarteensa ja oikeaan silmänsä! Kuivettu-
koon hänen käsivartensa, ja sumentu-
koon hänen oikea silmänsä!” Sak. 13:7;
Joh. 10:12

12. LUKU

Jerusalem pelastus

1. Ennustus, HERRAN sana Israelista. Näin sanoo HERRA, joka on levittänyt taivaat ja perustanut maan ja joka on luonut ihmisen hengen hänen sisimpäänsä: Ps. 104:2; Jes. 42:5

2. ”Katso, minä teen Jerusalem juovuttavaksi³⁷ maljaksi kaikille kansoille, kun ne piirittävät Juudaa ja Jerusalemiä. Jes. 51:17,22; Miika 4:11

3. Sinä päivänä minä teen Jerusalemista väkikiven kaikille kansoille: kaikki, jotka sitä nostavat, repivät pahoin itsensä. Kuitenkin kaikki maan kansakunnat kokoontuvat sitä vastaan.

4. Sinä päivänä, sanoo HERRA, minä lyön kaikki hevoset vauhkoudella ja niiden ratsastajat hulluudella. Juudan heimoa kohti minä avaan silmäni, mutta kaikki kansojen hevoset minä lyön sokeudella. Ps. 34:16

5. Silloin Juudan sukuruhtinaat sanovat sydämessään: ’Minun väkevyytteni ovat Jerusalem asukkaat HERRASSA Sebaotissa, heidän Jumalassaan.’

6. Sinä päivänä minä teen Juudan sukuruhtinaat ikään kuin palavaksi hiiliastiaksi polttopuiden sekaan ja ikään kuin tulisoihduksi lyhteiden sekaan. He kuluttavat oikealta ja vasemmalta, kuluttavat kaikki kansat ympäriinsä. Jerusalem saa yhä olla paikallaan – Jerusalemissa. Ob. 18

7. HERRA on ensin vapauttava Juudan majat, etteivät Daavidin suku ja Jerusalem asukkaat saisi suurempaa kunniaa kuin Juuda.

8. Sinä päivänä HERRA suojelee Jerusalemin asukkaita. Kompastelevin heistä on sinä päivänä kuin Daavid,

ja Daavidin suku on kuin jumalolento, kuin Herran enkeli heitä johtamassa. 1. Sam. 17:50,18:7; 2. Sam. 17:8,18:3

9. Sinä päivänä minä tahdon hävittää kaikki kansat, jotka hyökkäävät Jerusalemiä vastaan.

10. Mutta Daavidin suvun päälle ja Jerusalem asukkaiden päälle minä vuodatan armon ja rukouksen hengen, ja he katsovat minuun, jonka ovat lävistäneet. He valittavat häntä niin kuin valitetaan ainokaista, murehtivat häntä katkerasti niin kuin murehditaan esi-koista. Jer. 6:26; Hes. 39:29; Joel 3:1; Joh. 19:37; Ilm. 1:7

11. Sinä päivänä pidetään Jerusalemissa suuret valittajaiset, sellaiset kuin olivat Hadadrimmonin valittajaiset Megiddon laaksossa. 2. Kun. 23:29; 2. Aik. 35:22,25

12. Maa pitää valittajaisia, kukin suku erikseen: Daavidin huone, hänen sukunsa, erikseen ja heidän naisensa erikseen; Naatanin huone, hänen sukunsa, erikseen ja heidän naisensa erikseen,

13. Leevin huone, hänen sukunsa erikseen ja heidän naisensa erikseen; simeiläisten suku erikseen ja heidän naisensa erikseen

14. ja kaikki muutkin suvut, kukin suku erikseen ja heidän naisensa erikseen.”

13. LUKU

Avoin lähde syntiä vastaan

1. ”Sinä päivänä Daavidin suvulla ja Jerusalem asukkailla on oleva avoin lähde syntiä ja saastaisuutta vastaan. Jes. 55:1; Hes. 36:25

2. Sinä päivänä, sanoo HERRA Sebaot, minä hävitän epäjumalien nimet maasta, eikä niitä enää muisteta. Myös profeetat ja saastaisuuden hengen minä ajan maasta pois. Hes. 30:13; Hoos. 2:19

3. Jos joku vielä profetoi, hänen isänsä ja äitinsä, hänen omat vanhempansa, sanovat hänelle: ’Sinä et voi jäädä eloon, koska olet puhunut valhetta HERRAN nimessä.’ Ja hänen isän-

sä ja äitinsä, hänen omat vanhempansa, lävistävät hänet miekalla, kun hän profetoi. 5. Moos. 13:1; 18:20; Jer. 14:15

4. Sinä päivänä profeetat häpeävät kukin näkyään, kun he profetoivat, eivätkä he pue ylleen profeetan karvaista viittaa puhuakseen valheita. 2. Kun. 1:8

5. Profeetta sanoo: 'En ole profeetta vaan maatyöläinen, sillä eräs mies osti minut orjakseen jo nuoruudessa-ni.' Aam. 7:14

6. Jos häneltä kysytään: 'Mitä ovat nuo haavat sinun rinnassasi?' hän vastaa: 'Minua lyötiin ystäväni huoneessa.'"

Paimenta lyödään, lauma hajoaa

7. "Herää, miekka, minun paimentani vastaan ja lähintä miestäni vastaan, sanoo HERRA Sebaot. Lyö paimenta, ja lampaat joutukoot hajalleen. Mutta minä käännän käteni pienimpiä kohti. Sak. 11:7; Matt. 26:31; Mark. 14:27

8. Koko maassa käy näin, sanoo HERRA: kaksi osaa siitä hävitetään ja saa surmansa, mutta kolmas osa siitä jää jäljelle.

9. Sen kolmannen osan minä vien tuleen. Minä puhdistan sen niin kuin hopea puhdistetaan ja koettelen sitä niin kuin kulta koetellaan. He huutavat avuksi minun nimeäni, ja minä vastaan heille. Minä sanon: "Se on minun kansani." Se sanoo: "HERRA on minun Jumalani." Jes. 1:25,48:10; Hoos. 2:25; Mal. 3:3; Joh. 20:28; 1. Piet. 1:6

14. LUKU

Jerusalem Herran päivänä

1. Katso, HERRAN päivä tulee, ja sinun saaliisi jaetaan sinun keskelläsi.

2. "Minä kokoan kaikki kansat sotaan Jerusalemiä vastaan. Kaupunki valloitetaan, talot ryöstetään, naiset raiskataan, puolet kaupungista lähtee pakkosiirtolaisuuteen, mutta jäljelle jäävää kansaa ei hävitetä kaupungista." Jes. 13:16

3. Mutta HERRA lähtee liikkeelle ja sotii näitä kansoja vastaan niin kuin sotimispäivänänsä, taistelun päivänä. Jes. 42:13

4. Hänen jalkansa seisovat sinä päivänä Öljymäellä, joka on Jerusalemin edustalla, idän suunnalla. Öljymäki halkeaa kahtia idästä länteen hyvin suureksi laaksoksi: toinen puoli vuorta siirtyy pohjoiseen ja toinen etelään päin.

5. Te pakenette minun vuorteni väliseen laaksoon, sillä vuorten välinen laakso ulottuu Aasaliin asti. Te pakenette niin kuin pakenitte maanjäristystä Ussian, Juudan kuninkaan, päivinä. HERRA, minun Jumalani, tulee; kaikki pyhät ovat sinun kanssasi. Aam. 1:1; Juud. 14

6. Sinä päivänä ei ole valoa, loistavat tähdet sammuvat.

7. On tuleva päivä – HERRALLE se on tunnettu. Silloin ei vaihdu päivä ja yö; illallakin on valoisaa. Ilm. 21:25

8. Sinä päivänä virtaavat elävät vedet Jerusalemistä: puolet niistä itäistä, puolet läntistä merta kohti. Näin tapahtuu kesät ja talvet. Hes. 47:1; Joel 4:18; Ilm. 22:1

9. HERRA on oleva koko maan kunigas. Sinä päivänä HERRA on yksi ja hänen nimensä yksi.

10. Koko maa Gebasta Rimmoniin asti, joka on Jerusalemin eteläpuolella, muuttuu tasaiseksi kuin Aromaa. Jerusalemin kohooa korkealla omalla paikallaan. Siellä asutaan Benjaminin portilta ensimmäisen portin kohdalle asti, Kulmaportille, ja Hananelintornilta kuninkaan viinikuurnille asti. Joos. 15:32; 2. Kun. 14:13; Neh. 3:1,6; Jes. 2:2; Jer. 31:38; Sak. 12:6

11. Jerusalemin on asuttu, eikä sitä enää vihitä tuhon omaksi. Jerusalemin asuu turvassa. Mal. 3:24

12. Ja tämä on se vitsaus, jolla HERRA lyö kaikkia niitä kansoja, jotka sotivat Jerusalemiä vastaan: hän mädättää heidän lihansa, kun he vielä seisovat jaloillaan, heidän silmänsä mätänevät kuopissaan, ja heidän kielensä mätänee heidän suussaan.

13. Sinä päivänä tulee HERRALTA suuri hämminki heidän joukkoonsa. He käyvät käsiksi toinen toiseensa, nostavat kätensä toisiaan vastaan.

14. Myös Juuda sotii Jerusalemin puolesta. Ja kaikkien kansojen rikkauudet kootaan joka taholta: kultaa, hopeaa ja vaatteita hyvin suuret määrät.

15. Vitsaus kohtaa myös hevosia ja muuleja, kameleita ja aaseja ja kaikkia eläimiä, mitä noissa leireissä on. Samanlainen vitsaus kohtaa kaikkia.

16. Mutta kaikki jäljelle jääneet niistä kansoista, jotka hyökkäsivät Jerusalemiä vastaan, kulkevat vuosi vuodelta sinne ylös kumartamaan kuningasta, HERRAA Sebaotia, ja viettämään lehtimajanjuhlaa. Jes. 66:23

17. Niille maan kansoille³⁸, jotka eivät lähde ylös Jerusalemiin kumartamaan kuningasta, HERRAA Sebaotia, ei tule sadetta. Jes. 5:6

18. Jos egyptiläisten suku ei lähde sinne ylös, ei sadetta tule heillekään.

38 14:17. Masoreettisessa tekstissä 'perhe' tai 'suku'.

Heitäkin kohtaa sama vitsaus, jolla HERRA lyö niitä kansoja, jotka eivät lähde sinne ylös viettämään lehtimajanjuhlaa.

19. Tämä on oleva egyptiläisten synnin palkka ja kaikkien niiden kansojen synnin palkka, jotka eivät lähde sinne ylös viettämään lehtimajanjuhlaa.

20. Sinä päivänä hevosten kulkusissa on kirjoitus: "Pyhitetty HERRALLE". Ja padat HERRAN huoneessa ovat kuin vihmontamaloja, jotka ovat alttarin edessä. 2. Moos. 28:36

21. Jokainen pata Jerusalemissa ja Juudassa on oleva pyhitetty HERRALLE Sebaotille, ja kaikki, jotka tulevat uhraamaan, ottavat ne ja keittävät niissä. Eikä sinä päivänä enää ole yhtään kaupustelijaa³⁹ HERRAN Sebaotin huoneessa. Hes. 44:7; Jooel 4:17; Matt. 21:12; Mark. 11:15–17

39 14:21. Hepr. *kena'anii*, 'kanaanilainen' tai 'kaupustelija'.

MALAKIAN KIRJA

1. LUKU

Israelin kiittämättömyys

1. Ennustus, HERRAN sana Israelille Malakian kautta.

2. Minä olen rakastanut teitä, sanoo HERRA. Mutta te sanotte: "Miten sinä olet meitä rakastanut?" Eikö Eesau ollut Jaakobin veli? sanoo HERRA. Jaakobia minä rakastin,

1. Moos. 25:25,26; Jes. 43:4

3. mutta Eesauta vihasin. Minä tein hänen vuorensa autoioiksi ja annoin hänen perintöosansa aavikon sakaa-leille.

Jer. 49:17; Ob. 18; Room. 9:13

4. Kun Edom sanoo: "Meidät on murskattu, mutta me rakennamme jälleen rauniopaikat", niin HERRA Sebaot sanoo näin: Rakentakoot vain, mutta minä revin ne maahan. Heitä kutsutaan jumalattomuuden maaksi ja kansaksi, jota HERRA vihaa iankaikkisesti.

5. Teidän silmänne saavat sen nähdä, ja te sanotte: "HERRA on suuri yli Israelin rajojen."

Herralle eivät kelpaa saastaiset uhrin

6. Poika kunnioittaa isäänsä ja palvelija herraansa. Mutta jos minä olen isä, missä on minun kunnioitukseni? Ja jos minä olen Herra, missä on minun pelkoni? sanoo HERRA Sebaot teille, te papit, jotka halveksitte minun nimeäni. Mutta te kysytte: "Miten me olemme halveksineet sinun nimeäsi?"

2. Moos. 20:12

7. Siten, että tuotte alttarilleni saastunutta leipää. Mutta te kysytte: "Miten me olemme sinut saastuttaneet?" Siten, että sanotte: "HERRAN pöytä on halpa-arvoinen."

8. Kun tuotte uhriksi sokean eläimen, eikö se ole paha asia? Kun tuotte uhriksi ontuvan ja sairaan, eikö siinä ole mitään pahaa? Viepä se maaherlles! Olisiko hän tyytyväinen sinuun, olisiko hän sinulle suosiollinen? sanoo HERRA Sebaot.

3. Moos. 22:20;

5. Moos. 15:21

9. Lepyttäkää siis Jumalaa, että hän armahtaisi meitä. Mutta kun teidän kätenne annit ovat tällaisia, olisiko hän teille suosiollinen? kysyy HERRA Sebaot.

10. Kunpa teidän joukossanne olisi joku, joka sulkisi ovet, ettette turhaan sytyttäisi tulta alttarilleni! Minä en ole mieltynyt teihin, sanoo HERRA Sebaot, enkä hyväksy ruokauhria teidän kädestänne.

Jes. 1:11; Jer. 6:20; Aam. 5:21

11. Auringonnousun maista aina auringonlaskun seuduille asti minun nimeni on oleva suuri kansojen keskuudessa. Joka paikassa uhrataan suitsuketta minun nimeni kunniaksi ja tuodaan puhdas ruokauhri. Minun nimeni on oleva suuri kansojen keskuudessa, sanoo HERRA Sebaot. Ps. 113:3; Sak. 14:9

12. Mutta te häpäisette sen, kun sanotte: "Herran pöytä on saastainen ja sen hedelmän syöminen arvotonta."

13. Ja te sanotte: "Mikä vaiva!" ja pidätte sitä turhana, sanoo HERRA Sebaot. Te tuotte varastettuja, ontuvia ja sairaita eläimiä uhri lahjaksi. Minäkö suostuisin ottamaan ne vastaan teidän kädestänne? sanoo HERRA.

14. Kirottu olkoon petturi, jolla on laumassaan kelvollinen uros ja joka on luvannut sen Herralle, mutta uhraakin viallisen. Sillä minä olen suuri kuningas, sanoo HERRA Sebaot, ja minun nimeni on pelätty kansojen keskuudessa.

2. LUKU

Varoitus papeille

1. Ja nyt, tämä käsky on teille, te papit!

2. Jos ette kuuntele minua ja paina sydämeenne, että annatte kunnian minun nimelleni, sanoo HERRA Sebaot, minä lähetän teitä vastaan kirouksen ja kiroan teidän saamanne siunaukset. Minä olenkin ne jo kironnut, sillä te ette ole painaneet tätä sydämeenne.

5. Moos. 28:15

3. Minä kiroan teidän jälkeläisenne. Minä heittelen sontaa teidän kasvoilenne, teidän juhlahuorienne sontaa, ja samaan tunkioon teidät itsennekin kannetaan.

Jer. 16:4,22:19

4. Niin te tulette tietämään, että minä olen lähettänyt teille tämän käskyn, jotta minun liittoni Leevin kanssa pysyisi voimassa, sanoo HERRA Sebaot.

4. Moos. 25:12

5. Minun liittoni Leevin kanssa oli elämä ja rauha, ja minä annoin ne hänelle, että hän pelkäisi minua. Ja hän pelkäsi minua ja vapisi nimeni edessä.

6. Oikea opetus oli hänen suussa, eikä vääryyttä tavattu hänen huuliltaan. Rauhaisasti ja vakaasti hän vaelsi kanssani, ja monet hän käänsi pois synnistä.

7. Papin huulilta tulee löytyä tieto. Hänen suustaan etsitään opetusta, koska hän on HERRAN Sebaotin sanansaattaja.

Hagg. 1:13; 2. Kor. 5:20

8. Mutta te olette poikenneet tieltä, ja opetuksenne on saanut monet kompastumaan. Te olette turmelleet Leevin kanssa tekemäni liiton⁴⁰, sanoo HERRA Sebaot.

9. Niinpä minäkin teen teistä halveksittuja ja alhaisia kaiken kansan silmissä, koska te ette ole noudattaneet minun teitäni, vaan olette opetuksenne katsonneet henkilöön.

1. Sam. 2:30

Varoitus uskottomuudesta

10. Eikö meillä kaikilla ole sama Isä? Eikö sama Jumala ole meidät luonut? Miksi me olemme uskottomia toisillemme ja häpäisemme isiemme liiton?

2. Moos. 19:5; Matt. 23:9; Ef. 3:15,4:5

11. Juuda on ollut uskonon, iljettäviä tekoja on tehty Israelissa ja Jerusalemissa. Juuda on häväissyt HERRAN pyhäkön, jota Herra rakastaa, ja ottanut vaimoksi vieraan jumalan tyttären.

Esra 9:12,10:2; Neh. 13:23

12. Siltä mieheltä, joka näin tekee, hävittääköön HERRA Jaakobin majoista

jälkikasvun⁴¹ ja HERRAN Sebaotin uhri-lahjan tuojan.

Herra vihaa hylkäämistä

13. Te teette myös näin: te peitätte HERRAN alttarin kyynelillä, itkulla ja huokauksilla, kun hän ei enää käänny uhri-lahjojen puoleen eikä suostu ottamaan mitään teidän kädestänne.

14. Mutta te kysytte: ”Minkä tähden?” Sen tähden, että sinä olet ollut uskonon nuoruutesi vaimolle, vaikka hän on sinun kumppanisi, aviovaimosi. HERRA on todistaja sinun ja vaimosi välillä.

1. Moos. 31:50

15. Niin ei tee yksikään, jolla on jäänös Hengestä. Mutta entä se yksi, joka⁴² pyrki saamaan Jumalan lupamia jälkeläisiä? Olkaa siis valppaita hengessänne älkääkään olko uskottomia nuoruutenne vaimolle.

16. Sillä minä vihaan hylkäämistä, sanoo HERRA, Israelin Jumala. Minä vihaan sitä, joka verhoaa vaatteensa vääryydellä, sanoo HERRA Sebaot. Olkaa siis valppaita hengessänne älkääkään olko uskottomia.

Matt. 19:3

17. Te olette väsyttäneet HERRAN puheillanne. Mutta te kysytte: ”Miten me olemme hänet väsyttäneet?” Siiten, että sanotte: ”Jokainen, joka tekee pahaa, on hyvä HERRAN silmissä, ja sellaisille hän on suosiollinen”, tai: ”Missä on tuomion Jumala?”

3. LUKU

1. Katso, minä lähetän sanansaattajani, hän raivaa tien minun eteeni. Ja äkkiä tulee temppeleinsä Herra, jota te etsitte, ja liiton enkeli, jota te kaipaatte. Katso, hän tulee, sanoo HERRA Sebaot.

Jes. 40:3; Matt. 11:10; Mark. 1:2;

Luuk. 1:76,7:27

2. Mutta kuka kestää hänen tulemisen päiän ja kuka voi seistä horjumatta, kun hän ilmestyy? Sillä hän on kuin kultasepän tuli, kuin pesijän saippua.

41 2:12. Tarkoittaa lapsia.

42 2:15. Tarkoittaa Abrahamia.

40 2:8. Kirj.: ”Leevin liiton”.

3. Hän istuu ja sulattaa, puhdistaa hopean. Hän puhdistaa Leevin pojat, jalostaa heidät kuin kullan ja hopean, niin että he tuovat HERRALLE uhrilahjoja vanhurskaudessa. Ps. 51:21; Sak. 13:9

4. Silloin Juudan ja Jerusalemin uhrilahjat ovat Herralle mieluisia niin kuin muinaisina päivinä ja entisinä vuosina.

5. Minä tulen teidän luoksenne pannakseni toimeen tuomion. Tulen kiiruusti todistajaksi noitia, avionrikkoojia ja väärinvainioita vastaan ja niitä vastaan, jotka sortavat palkkalaista palkanmaksussa, tekevät vääryyttä leskelle ja orvolle, vääntävät vääräksi muukalaisen asian eivätkä pelkää minua, sanoo HERRA Sebaot.

2. Moos. 20:14,22:20,21; 3. Moos. 19:12,13; 5. Moos. 18:10,11

Tuokaa täydet kymmenykset

6. Minä, HERRA, en muutu, ettekä teidän, Jaakobin lapset, ole muuttuneet:

1. Sam. 15:29; Ps. 33:11; Sananl. 19:21; Jes. 46:10

7. isienne päivästä asti te olette poikenneet minun käskyistäni ettekä ole noudattaneet niitä. Palatkaa minun luokseni, niin minä palaan teidän luoksenne, sanoo HERRA Sebaot. Mutta te kysytte: "Missä asiassa meidän on palattava?"

Sak. 1:3

8. Riistääkö ihminen Jumalalta? Te kuitenkin riistätte minulta. Mutta te kysytte: "Missä asiassa me riistämme sinulta?" Kymmenyksissä ja uhrilahjoissa!

4. Moos. 18:24;

Neh. 10:40,12:44,13:10-13

9. Te olette kirouksella kirotut, kun te, koko kansa, riistätte minulta.

10. Tuokaa täydet kymmenykset varastuhuoneeseen, että minun huoneesani olisi ruokaa. Koetelkaa näin minua, sanoo HERRA Sebaot. Totisesti minä avaan teille taivaan ikkunat ja vuodatan siunausta yltäkylläisesti.

11. Minä karkotan nuhtelullani tuholaiset turmelemasta maanne satoa, niin että teidän viiniköynnöksenne kedolla ei jää ilman hedelmää, sanoo HERRA Sebaot.

12. Silloin kaikki kansat ylistävät teitä onnellisiksi, sillä teidän maanne on oleva ihana maa, sanoo HERRA Sebaot.

Ero vanhurskaan ja jumalattoman välillä

13. Te olette puhuneet minua vastaan röyhkeästi, sanoo HERRA. Mutta te kysytte: "Mitä me olemme puhuneet sinua vastaan?"

14. Te olette sanoneet: "On turha palvella Jumalaa. Mitä hyötyä siitä on ollut, että olemme huolehtineet hänen säätämistään tehtävistä ja vaeltaneet murheellisina HERRAN Sebaotin kasvojen edessä?"

Job 21:15

15. Nyt me ylistämme julkeita onnellisiksi. Jumalattomuuden harjoittajat menestyvät. He kiusaavat Jumalaa mutta pelastuvat."

16. Silloin ne, jotka pelkäävät HERRAA, puhuvat keskenään, ja HERRA tarkkaa ja kuulee. Muistokirja kirjoitetaan hänen edessään niiden hyväksi, jotka pelkäävät HERRAA ja pitävät hänen nimensä kunniaassa.

Ps. 139:16

17. Sinä päivänä, jonka minä valmistan, he ovat minun omaisuuskansani, sanoo HERRA Sebaot. Ja minä olen heille laupias, niin kuin mies on laupias pojalleen, joka häntä palvelee.

2. Moos. 19:5; Tiit. 2:14; 1. Piet. 2:9

18. Silloin te näette jälleen eron vanhurskaan ja jumalattoman välillä, sen välillä, joka palvelee Jumalaa, ja sen, joka ei häntä palvele.

Herran päivä tulee

19. Sillä katso, se päivä tulee, joka palaa kuin pätsi. Kaikki julkeat ja kaikki jumalattomuuden harjoittajat ovat silloin kuin oljenkorsia. Heidät polttaa se päivä, joka tulee, sanoo HERRA Sebaot, niin ettei heistä jää juurta eikä oksaa.

20. Mutta teille, jotka pelkätte minun nimeäni, koittaa vanhurskauden aurinko ja parantuminen sen siipien suojassa. Te lähdette ulos ja hypitte kuin syöttövasikat. Jer. 33:6; Luuk. 1:78

21. Te tallaatte jumalattomat, ja he ovat tomua teidän jalkapohjienne alla

Malakia 3

sinä päivänä, jonka minä teen, sanoo HERRA Sebaot.

22. Muistakaa minun palvelijani Moosesen laki, säädökset ja oikeudet, jotka annoin hänen kauttaan Hoorebilla koko Israelille.

2. Moos. 19:20;
5. Moos. 5:1,6:1

23. Katso, minä lähetän teille profeetta Elian, ennen kuin tulee HERRAN päivä, se suuri ja pelottava.

Matt. 11:4,17:11; Mark. 9:11–13; Luuk. 1:17

24. Hän kääntää jälleen isien sydämet lasten puoleen ja lasten sydämet heidän isiensä puoleen, etten minä tulisi ja löisi maata ja vihkisi sitä tuhon omaksi.

Miika 7:6